MORMONIN KIRJA

OPPI JA LIITOT

KALLIS-ARVOINEN HELMI

MORMONIN KIRJA

toinen todistus
Jeesuksesta Kristuksesta

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
JEESUKSEN KRISTUKSEN KIRKON

OPPI JA LIITOT

KALLISARVOINEN HELMI

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko
Salt Lake City, Utah, USA

Lähetä palautteet tai ehdotukset sähköpostitse osoitteeseen
scriptures@ldschurch.org tai postitse osoitteeseen
Scriptures Coordination, 50 East North Temple Street Room 2455,
Salt Lake City, UT 84150-322 USA

© 2018 by Intellectual Reserve, Inc.

All rights reserved.

Printed in the United States of America 6/2019

English approval: 3/15

Translation approval: 3/15

Translation of the Book of Mormon, Doctrine and Covenants,
and Pearl of Great Price

Finnish

SISÄLLYS

Mormonin kirja

Johdanto . . . VII
Kolmen silminnäkijän todistus . . . IX
Kahdeksan silminnäkijän todistus . . . IX
Profeetta Joseph Smithin todistus . . . XI
Lyhyt selvitys . . . XV
1. Nefi . . . 1
2. Nefi . . . 60
Jaakob . . . 135
Enos . . . 157
Jarom . . . 160
Omni . . . 161
Mormonin sanat . . . 165
Moosia . . . 167
Alma . . . 240
Helaman . . . 438
3. Nefi . . . 485
4. Nefi . . . 553
Mormon . . . 557
Eter . . . 580
Moroni . . . 616

Oppi ja liitot

Johdanto . . . V
Aikajärjestys . . . IX
Luvut . . . 1
Viralliset julistukset . . . 339

Kallisarvoinen helmi

Johdanto . . . V
Mooses . . . 1
Abraham . . . 33
Joseph Smith – Matteus . . . 50
Joseph Smith – historia . . . 54
Uskonkappaleet . . . 71

Liiteosa

Pyhien kirjoitusten opas . . . 1
Aikataulukko . . . 219
Evankeliumiharmonia . . . 225
Joseph Smithin raamatunkäännös . . . 231
Raamatun karttoja . . . 277
Raamatun valokuvia . . . 301
Kirkon historian karttoja . . . 337
Kirkon historian valokuvia . . . 347

LYHENTEET

Vanha testamentti

1. Moos.	Ensimmäinen Mooseksen kirja
2. Moos.	Toinen Mooseksen kirja
3. Moos.	Kolmas Mooseksen kirja
4. Moos.	Neljäs Mooseksen kirja
5. Moos.	Viides Mooseksen kirja
Joos.	Joosuan kirja
Tuom.	Tuomarien kirja
Ruut	Ruutin kirja
1. Sam.	Ensimmäinen Samuelin kirja
2. Sam.	Toinen Samuelin kirja
1. Kun.	Ensimmäinen kuninkaiden kirja
2. Kun.	Toinen kuninkaiden kirja
1. Aik.	Ensimmäinen aikakirja
2. Aik.	Toinen aikakirja
Esra	Esran kirja
Neh.	Nehemian kirja
Est.	Esterin kirja
Job	Jobin kirja
Ps.	Psalmien kirja
Sananl.	Sananlaskujen kirja
Saarn.	Saarnaajan kirja
Laul. l.	Laulujen laulu
Jes.	Jesajan kirja
Jer.	Jeremian kirja
Valit.	Valitusvirret
Hes.	Hesekielin kirja
Dan.	Danielin kirja
Hoos.	Hoosean kirja
Joel	Joelin kirja
Aam.	Aamoksen kirja
Ob.	Obadjan kirja
Joona	Joonan kirja
Miika	Miikan kirja
Nah.	Nahumin kirja
Hab.	Habakukin kirja
Sef.	Sefanjan kirja
Hagg.	Haggain kirja
Sak.	Sakarjan kirja
Mal.	Malakian kirja

Uusi testamentti

Matt.	Evankeliumi Matteuksen mukaan
Mark.	Evankeliumi Markuksen mukaan
Luuk.	Evankeliumi Luukkaan mukaan
Joh.	Evankeliumi Johanneksen mukaan
Ap. t.	Apostolien teot
Room.	Kirje roomalaisille
1. Kor.	Ensimmäinen kirje korinttilaisille
2. Kor.	Toinen kirje korinttilaisille
Gal.	Kirje galatalaisille
Ef.	Kirje efesolaisille
Fil.	Kirje filippiläisille
Kol.	Kirje kolossalaisille
1. Tess.	Ensimmäinen kirje tessalonikalaisille
2. Tess.	Toinen kirje tessalonikalaisille
1. Tim.	Ensimmäinen kirje Timoteukselle
2. Tim.	Toinen kirje Timoteukselle
Tit.	Kirje Titukselle
Filem.	Kirje Filemonille
Hepr.	Kirje heprealaisille
Jaak.	Jaakobin kirje
1. Piet.	Ensimmäinen Pietarin kirje
2. Piet.	Toinen Pietarin kirje
1. Joh.	Ensimmäinen Johanneksen kirje
2. Joh.	Toinen Johanneksen kirje
3. Joh.	Kolmas Johanneksen kirje
Juud.	Juudaksen kirje
Ilm.	Johanneksen ilmestys

Mormonin kirja

1. Nefi	1. Nefi
2. Nefi	2. Nefi
MK Jaak.	Jaakob
En.	Enos
Jar.	Jarom
Omni	Omni
Morm. s.	Mormonin sanat
Moosia	Moosia
Alma	Alma
Hel.	Helaman
3. Nefi	3. Nefi
4. Nefi	4. Nefi
Morm.	Mormon
Et.	Eter
Moroni	Moroni

Oppi ja liitot

OL	Oppi ja liitot
VJ	Virallinen julistus

Kallisarvoinen helmi

Moos.	Mooses
Abr.	Abraham
JS–M	Joseph Smith – Matteus
JS–H	Joseph Smith – historia
UK	Uskonkappaleet

Muut lyhenteet

JSR	Joseph Smithin raamatunkäännös
PKO	Pyhien kirjoitusten opas
HEPR	Hepreankielisen ilmauksen vaihtoehtoinen käännös
KR	Kreikankielisen ilmauksen vaihtoehtoinen käännös
ELI	Selitys idiomille tai vaikealle ilmaukselle
TAI	Vaihtoehtoinen ilmaus, joka selventää vanhahtavan ilmauksen merkitystä

MORMONIN KIRJA

toinen todistus
Jeesuksesta Kristuksesta

Ensimmäinen englanninkielinen painos julkaistiin
Palmyrassa New Yorkin osavaltiossa USA:ssa vuonna 1830

MORMONIN KIRJA

MORMONIN KÄDEN

LEVYIHIN

KIRJOITTAMA KERTOMUS

OTETTU NEFIN LEVYISTÄ

Se on siis lyhennelmä Nefin kansan ja myös lamanilaisten aikakirjasta. Kirjoitettu lamanilaisille, jotka ovat Israelin huoneen jäännös, ja myös juutalaisille ja pakanoille. Kirjoitettu käskystä sekä profetian ja ilmoituksen hengen avulla. Kirjoitettu ja sinetöity sekä kätketty Herran huomaan, jotteivät ne tuhoutuisi – tullakseen julki Jumalan lahjan ja voiman avulla käännettäväksi. Moronin käden sinetöimä ja Herran huomaan kätketty, tullakseen julki oikeana aikana pakanoiden avulla. Käännös siitä Jumalan lahjan avulla.

Myös lyhennelmä Eterin kirjasta, joka on aikakirja Jeredin kansasta, joka hajotettiin, kun Herra sekoitti ihmisten kielen, kun he rakensivat tornia päästäkseen taivaaseen; osoitukseksi Israelin huoneen jäännökselle, kuinka suuria Herra on tehnyt sen isien hyväksi ja jotta se tuntisi Herran liitot, jottei sitä hylätä ikiajoiksi; ja myös juutalaisten ja pakanoiden saamiseksi vakuuttuneiksi siitä, että Jeesus on Kristus, iankaikkinen Jumala, joka ilmaisee itsensä kaikille kansoille. Ja nyt, jos siinä on virheitä, ne ovat ihmisten erehdyksiä; älkää siis tuomitko sitä, mikä on Jumalasta, jotta teidät havaittaisiin tahrattomiksi Kristuksen tuomioistuimen edessä.

ALKUPERÄINEN KÄÄNNÖS LEVYISTÄ ENGLANTIIN
JOSEPH SMITH NUOREMPI

SISÄLLYS

Johdanto VII
Kolmen silminnäkijän todistus IX
Kahdeksan silminnäkijän todistus IX
Profeetta Joseph Smithin todistus XI
Lyhyt selvitys XV
1. Nefi 1
2. Nefi 60
Jaakob 135
Enos 157
Jarom 160
Omni 161
Mormonin sanat 165
Moosia 167
Alma 240
Helaman 438
3. Nefi 485
4. Nefi 553
Mormon 557
Eter 580
Moroni 616

JOHDANTO

Mormonin kirja on Raamattuun verrattava pyhä kirja. Se on aikakirja Jumalan kanssakäymisistä Amerikan mantereen muinaisten asukkaiden kanssa ja sisältää ikuisen evankeliumin täyteyden.

Kirjan kirjoittivat monet muinaiset profeetat profetian ja ilmoituksen hengen avulla. Mormon-niminen profeetta ja historioitsija lainasi ja lyhensi heidän kultalevyihin kirjoitettuja kirjoituksiaan. Aikakirja kertoo kahdesta suuresta sivilisaatiosta. Toinen lähti Jerusalemista vuonna 600 eKr. ja jakaantui myöhemmin kahdeksi kansakunnaksi, jotka tunnetaan nefiläisinä ja lamanilaisina. Toinen lähti matkaan paljon varhemmin, kun Herra sekoitti kielet Babylonin tornilla. Tämä ryhmä tunnetaan jerediläisinä. Tuhansien vuosien kuluttua kaikki paitsi lamanilaiset tuhoutuivat, ja he kuuluvat Amerikan intiaanien esivanhempiin.

Kruunaava Mormonin kirjaan muistiin merkitty tapahtuma on Herran Jeesuksen Kristuksen henkilökohtainen palvelutyö nefiläisten keskuudessa pian Hänen ylösnousemuksensa jälkeen. Kirja selittää evankeliumin oppeja, esittää pelastussuunnitelman ja kertoo ihmisille, mitä heidän on tehtävä saadakseen rauhan tässä elämässä ja iankaikkisen pelastuksen tulevassa elämässä.

Päätettyään kirjoituksensa Mormon luovutti kertomuksen pojalleen Moronille, joka lisäsi siihen muutamia omia sanojaan ja kätki levyt Kumorankukkulaan. Sama Moroni ilmestyi syyskuun 21. päivänä 1823, nyt kirkastettuna, ylösnousseena olentona, profeetta Joseph Smithille ja kertoi hänelle muinaisesta aikakirjasta ja sanoi, että se käännettäisiin englannin kielelle.

Aikanaan levyt luovutettiin Joseph Smithille, joka käänsi ne Jumalan lahjan ja voiman avulla. Aikakirja on nyt julkaistu monilla kielillä uutena lisätodistuksena siitä, että Jeesus Kristus on elävän Jumalan Poika ja että kaikki, jotka tulevat Hänen luokseen ja noudattavat Hänen evankeliuminsa lakeja ja toimituksia, voivat pelastua.

Profeetta Joseph Smith sanoi tästä kirjasta: ”Sanoin veljille, että Mormonin kirja on virheettömin kaikista kirjoista maan päällä ja uskontomme lakikivi ja että ihminen pääsee lähemmäksi Jumalaa noudattamalla sen opetuksia kuin minkään muun kirjan avulla.”

Joseph Smithin lisäksi Herra antoi yhdentoista muun nähdä kultalevyt itse ja tulla Mormonin kirjan todenperäisyyden ja jumalallisuuden erityisiksi todistajiksi. Heidän kirjalliset todistuksensa ovat tässä ”Kolmen silminnäkijän todistuksena” ja ”Kahdeksan silminnäkijän todistuksena”.

Kehotamme kaikkia ihmisiä kaikkialla lukemaan Mormonin kirjan, pohtimaan sydämessään sen sisältämää sanomaa ja kysymään sitten Jumalalta, iankaikkiselta Isältä, Kristuksen nimessä, onko kirja totta. Ne, jotka näin menettelevät ja kysyvät uskossa, saavat todistuksen sen todenperäisyydestä ja jumalallisuudesta Pyhän Hengen voimalla. (Ks. Moroni 10:3–5.)

Ne, jotka saavat tämän jumalallisen todistuksen Pyhältä Hengeltä, tulevat myös tuntemaan saman voiman avulla, että Jeesus Kristus on maailman Vapahtaja, että Joseph Smith on Hänen ilmoituksensaajansa ja profeettansa näinä viimeisinä aikoina ja että Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on Herran valtakunta, vielä kerran perustettu maan päälle valmistautumiseksi Messiaan toista tulemista varten.

KOLMEN SILMINNÄKIJÄN TODISTUS

Tietäköot kaikki kansakunnat, suvut, kielet ja kansat, joille tämä kirja tulee, että me Isän Jumalan ja Herramme Jeesuksen Kristuksen armosta olemme nähneet levyt, jotka sisältävät tämän kirjan, joka on aikakirja Nefin kansasta sekä heidän veljistään lamanilaisista ja myös Jeredin kansasta, joka tuli tornilta, josta on puhuttu. Ja me tiedämme myös, että ne on käännetty Jumalan lahjan ja voiman avulla, sillä hänen äänensä on julistanut sen meille; sen tähden me tiedämme varmasti, että kirja on tosi. Ja me todistamme myös, että me olemme nähneet levyissä olevat kaiverrukset; ja ne on näytetty meille Jumalan eikä ihmisen voimalla. Ja me julistamme vakain sanoin, että Jumalan enkeli laskeutui taivaasta ja toi ja asetti levyt silmiemme eteen, että me katsoimme ja näimme ne ja niissä olevat kaiverrukset; ja me tiedämme, että Isän Jumalan ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armosta me näimme ja todistamme, että tämä on totta. Ja se on ihmeellistä meidän silmissämme. Joka tapauksessa Herran ääni käski meidän todistaa siitä; sen tähden, ollaksemme kuuliaisia Jumalan käskyille, me todistamme tästä. Ja me tiedämme, että jos olemme uskollisia Kristuksessa, me puhdistamme vaatteemme kaikkien ihmisten verestä, ja meidät havaitaan tahrattomiksi Kristuksen tuomioistuimen edessä, ja me saamme asua hänen kanssaan iankaikkisesti taivaissa. Ja kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle, jotka ovat yksi Jumala. Aamen.

Oliver Cowdery
David Whitmer
Martin Harris

KAHDEKSAN SILMINNÄKIJÄN TODISTUS

Tietäköot kaikki kansakunnat, suvut, kielet ja kansat, joille tämä kirja tulee, että Joseph Smith nuorempi, tämän kirjan kääntäjä, on näyttänyt meille levyt, joista on puhuttu ja jotka näyttävät kullalta; ja kaikkia levyjä, jotka mainittu Smith on kääntänyt, me olemme käsitelleet käsillämme; ja me näimme myös niissä olevat kaiverrukset, jotka kaikki näyttävät olevan muinaista työtä ja taidokasta tekoa. Ja tästä me todistamme vakain sanoin, että mainittu Smith on näyttänyt meille, sillä me olemme ne nähneet ja tunnustelleet niiden painoa ja

tiedämme varmasti, että mainitulla Smithillä on levyt, joista olemme puhuneet. Ja me annamme nimemme maailmalle, todistukseksi maailmalle siitä, mitä olemme nähneet. Emmekä me valehtele; Jumala on sen todistaja.

Christian Whitmer	Hiram Page
Jacob Whitmer	Joseph Smith vanhempi
Peter Whitmer nuorempi	Hyrum Smith
John Whitmer	Samuel H. Smith

PROFEETTA JOSEPH SMITHIN TODISTUS

Profeetta Joseph Smith kertoo Mormonin kirjan esiin tulemisesta omin sanoin:

”Syyskuun kahdennenkymmenennenyhdennen päivän – – iltana [1823] – – antauduin rukoilemaan ja anomaan kaikkivaltiaalta Jumalalta – –.

Ollessani näin huutamassa avuksi Jumalaa havaitsin huoneeseeni ilmestyvän valon, joka voimistui voimistumistaan, kunnes huone oli valoisampi kuin keskipäivällä, kun samassa vuoteeni viereen ilmestyi persoona, joka seisoi ilmassa, sillä hänen jalkansa eivät koskettaneet lattiaa.

Hänellä oli yllään häikäisevän valkoinen väljä viitta. Se oli valkoisempi kuin mikään maanpäällinen, mitä olin milloinkaan nähnyt, enkä usko, että mikään maanpäällinen voitaisiinkaan tehdä niin tavattoman valkoiseksi ja loistavaksi. Hänen kätensä olivat paljaat, samoin hänen käsivartensa hieman ranteen yläpuolelle; niin myös hänen jalkansa olivat paljaat, kuten hänen säärensäkin olivat vähän nilkkojen yläpuolelle. Myös hänen päänsä ja kaulansa olivat paljaat. Saatoin havaita, ettei hänellä ollut yllään muuta vaatetta kuin tämä viitta, koska se oli auki, niin että saatoin nähdä hänen poveensa.

Ei ainoastaan hänen viittansa ollut tavattoman valkoinen, vaan hänen koko olemuksensa oli sanoin kuvaamattoman kirkas, ja hänen kasvonsa todella kuin salama. Huoneessa oli tavattoman valoisaa, muttei niin perin kirkasta kuin aivan hänen olemuksensa ympärillä. Kun ensi kerran katsoin häntä, pelkäsin, mutta pian pelkoni väistyi.

Hän kutsui minua nimeltä ja sanoi minulle olevansa Jumalan luota minulle lähetetty sanansaattaja ja että hänen nimensä on Moroni, että Jumalalla oli minulle työ tehtäväksi ja että nimeäni tultaisiin mainitsemaan hyvällä ja pahalla kaikkien kansakuntien, sukujen ja kielten keskuudessa, eli että siitä puhuttaisiin sekä hyvää että pahaa kaikkien ihmisten keskuudessa.

Hän sanoi, että oli olemassa talteen pantu kirja, kultalevyihin kirjoitettu, joka kertoi tämän mantereen muinaisista asukkaista ja mistä he olivat lähtöisin. Hän sanoi myös, että siihen sisältyi ikuisen evankeliumin täyteys sellaisena kuin Vapahtaja antoi sen muinaisille asukkaille;

edelleen, että oli olemassa kaksi hopeakehyksiin kiinnitettyä kiveä – ja nämä rintakilpeen kiinnitetyt kivet muodostivat niin kutsutut urimin ja tummimin – levyjen mukana talletettuina; ja muinaisina eli entisinä aikoina näiden kivien hallussapitäjät ja käyttäjät

olivat 'näkijöitä'; ja että Jumala oli valmistanut ne kirjan kääntämisen tarkoitusta varten. – –

Vielä hän sanoi minulle, että kun saisin nuo levyt, joista hän oli puhunut – sillä aika, jolloin ne saataisiin, ei ollut vielä täyttynyt – minä en saisi näyttää niitä kenellekään, en myöskään rintakilpeä enkä siinä olevia urimia ja tummimia; ainoastaan niille, joille minun käskettäisiin näyttää ne; jos näyttäisin, minut hävitettäisiin. Hänen kertoessaan minulle levyistä mieleeni avautui näky, niin että saatoin nähdä paikan, johon levyt oli talletettu, ja sen niin selvästi ja tarkasti, että tunsin paikan käydessäni sillä.

Tämän sanoman jälkeen näin valon huoneessa alkavan kokoontua aivan minulle puhuneen persoonan ympärille, ja sitä jatkui, kunnes huone jäi jälleen pimeäksi, paitsi aivan hänen ympäriltänsä, jolloin näin silmänräpäyksellisesti ikään kuin käytävän avautuvan suoraan ylös taivaaseen, ja hän nousi, kunnes hän hävisi kokonaan, ja huone jäi sellaiseksi kuin se oli ollut ennen tämän taivaallisen valon ilmestymistä.

Makasin mietiskellen tätä merkillistä tapahtumaa ja ihmetellen suuresti sitä, mitä tämä epätavallinen sanansaattaja oli kertonut minulle, kun kesken mietiskelyni äkkiä havaitsin huoneeni alkavan valjeta uudelleen, ja hetkessä, kuten minusta tuntui, sama taivaallinen sanansaattaja oli jälleen vuoteeni vierellä.

Hän aloitti ja kertoi uudestaan aivan samat asiat kuin ensimmäisellä käynnillään, ilman vähäisintäkään poikkeamaa; sen tehtyään hän ilmoitti minulle suurista tuomioista, jotka kohtaisivat maata nälänhädän, miekan ja ruttotaudin suurien hävitysten myötä, ja että nämä ankarat tuomiot kohtaisivat maata tämän sukupolven aikana. Nämä asiat kerrottuaan hän nousi jälleen ylös kuten oli tehnyt aikaisemminkin.

Vaikutukset mieleeni olivat tähän mennessä olleet niin syvällisiä, että uni oli kaikonnut silmistäni ja makasin hämmästyksissäni sekä näkemäni että kuulemani vallassa. Mutta kuinka yllätyinkään, kun näin saman sanansaattajan jälleen vuoteeni vierellä ja kuulin hänen vielä kerran kertovan eli toistavan minulle samat asiat kuin aikaisemminkin; ja hän lisäsi varoituksen minulle, sanoen minulle, että Saatana yrittäisi kiusata minua (isäni perheen puutteenalaisten olojen tähden) ottamaan levyt tarkoituksena rikastua. Siitä hän kielsi minua sanoen, että kun saisin levyt, minulla ei saisi olla mielessäni muuta pyrkimystä kuin Jumalan kirkastaminen, eikä minulla saisi olla mitään muuta vaikutinta kuin hänen valtakuntansa rakentaminen; muutoin en voisi saada niitä.

Tämän kolmannen käynnin jälkeen hän nousi jälleen taivaaseen kuten ennenkin, ja minä jäin jälleen pohtimaan juuri kokemani

eriskummallisuutta, kun kukko kiekui melkein heti taivaallisen sanansaattajan noustua luotani kolmannen kerran, ja havaitsin, että päivä alkoi sarastaa, niin että keskustelujemme oli täytynyt viedä koko tuo yö.

Pian tämän jälkeen nousin vuoteestani ja, kuten tavallista, lähdin päivän välttämättömiin töihin; mutta kun yritin tehdä työtä kuten muulloinkin, havaitsin voimani niin huvenneiksi, että olin täysin kykenemätön. Isäni, joka työskenteli kanssani, havaitsi jonkin olevan minussa vialla ja käski minun mennä kotiin. Lähdin aikomuksenani mennä talolle, mutta yrittäessäni ylittää sen pellon aidan, jolla olimme, voimani pettivät kokonaan, ja vaivuin avuttomana maahan ja olin hetken aivan tietämätön kaikesta.

Ensimmäinen asia, jonka saatan muistaa, oli ääni, joka puhui minulle kutsuen minua nimeltä. Nostin katseeni ja näin saman sanansaattajan seisovan pääni yläpuolella valon ympäröimänä kuten aikaisemminkin. Sitten hän taas kertoi minulle kaiken, mitä hän oli kertonut minulle edellisenä yönä, ja käski minun mennä isäni luo ja kertoa hänelle näystä ja käskyistä, jotka olin saanut.

Minä tottelin; palasin isäni luokse pellolle ja kerroin hänelle koko asian. Hän vastasi minulle, että se oli Jumalasta ja käski minun mennä ja tehdä niin kuin sanansaattaja oli käskenyt. Lähdin pellolta ja menin paikalle, jossa sanansaattaja oli sanonut minulle levyjen olevan talletettuina; ja paikasta saamani näyn selvyyden vuoksi tunsin sen heti sille saavuttuani.

Lähellä Manchesterin kylää Ontarion piirikunnassa New Yorkissa on huomattavan kokoinen kukkula ja korkein kaikista lähiseudulla. Tämän kukkulan länsilaidalla, lähellä lakea, huomattavan kokoisen kiven alla levyt olivat kivilokeroon talletettuina. Tämä kivi oli paksu ja kupera päällyspuolen keskeltä ja ohuempi reunoilta, niin että keskikohta oli näkyvissä maan pinnalla, mutta koko reuna oli maan peitossa.

Poistettuani maan otin vivun, jonka panin kiven reunan alle, ja hieman ponnistamalla nostin sen ylös. Katsoin sisään ja näin siellä tosiaan levyt, urimin ja tummimin sekä rintakilven, niin kuin sanansaattaja oli kertonut. Lokero, jossa ne olivat, oli muodostettu jonkinlaisella sementillä yhteen liitetyistä kivistä. Lokeron pohjalle oli pantu kaksi kiveä lokeron poikki, ja näiden kivien päällä olivat levyt ja niiden ohessa muut esineet.

Yritin ottaa ne esiin, mutta sanansaattaja kielsi minua, ja minulle ilmoitettiin jälleen, ettei niiden julki tuomisen aika ollut vielä tullut eikä tulisikaan ennen kuin neljän vuoden kuluttua tuosta hetkestä; mutta hän sanoi minulle, että minun piti tulla tuolle paikalle tasan yhden vuoden kuluttua tuosta hetkestä ja että hän tapaisi minut siellä

ja että minun pitäisi tehdä niin jatkuvasti, kunnes tulisi aika saada levyt.

Sen mukaisesti, kuten minua oli käsketty, menin aina vuoden kuluttua ja tapasin siellä saman sanansaattajan joka kerta ja sain häneltä jokaisen keskustelumme aikana opetusta ja tietoa siitä, mitä Herra aikoi tehdä ja miten ja millä tavalla hänen valtakuntaansa oli määrä johtaa viimeisinä aikoina. – –

Vihdoin tuli levyjen, urimin ja tummimin sekä rintakilven saamisen aika. Syyskuun kahdentenakymmenentenäkahdentena päivänä tuhatkahdeksansataakaksikymmentäseitsemän, mentyäni kuten aina taas vuoden kuluttua paikalle, jossa ne olivat talletettuina, sama taivaallinen sanansaattaja antoi ne minulle tällaisin ohjein: että minä olisin niistä vastuussa; että jos huolimattomuuttani tai jonkin laiminlyöntini tähden kadottaisin ne, minut erotettaisiin pois, mutta jos tekisin kaikkeni niiden varjelemiseksi, kunnes hän, sanansaattaja, tulisi hakemaan ne, ne olisivat turvassa.

Pian ymmärsin syyn, miksi olin saanut niin ankarat ohjeet niiden turvassa pitämiseksi ja minkä vuoksi sanansaattaja oli sanonut, että kun olisin tehnyt, mitä kädestäni vaaditaan, hän tulisi hakemaan ne. Sillä tuskin tuli tunnetuksi, että ne olivat hallussani, kun ne yritettiin saada minulta mitä sitkeimmin ponnistuksin. Tuon aikeen vuoksi turvauduttiin kaikkiin kuviteltavissa oleviin juoniin. Vaino kävi entistä katkerammaksi ja ankarammaksi, ja joukolti ihmisiä oli jatkuvasti valppaana saadakseen ne minulta, mikäli mahdollista. Mutta Jumalan viisauden avulla ne pysyivät turvassa minun käsissäni, kunnes olin saanut niiden avulla päätökseen, mitä kädestäni vaadittiin. Kun sanansaattaja, kuten oli sovittu, tuli hakemaan niitä, luovutin ne hänelle; ja hänen hallussaan ne ovat vielä tänäkin päivänä, toukokuun toisena päivänä vuonna tuhatkahdeksansataakolmekymmentäkahdeksan."

Kattavampi kertomus on Kallisarvoisen helmen kirjassa Joseph Smith – historia.

Muinainen aikakirja, joka näin oli tullut maasta esiin tomusta puhuvan kansan äänenä ja oli käännetty Jumalan lahjan ja voiman avulla nykyaikaiselle kielelle, kuten jumalallisella vahvistuksella on todistettu, julkaistiin maailmalle ensi kerran englanniksi vuonna 1830 nimellä The Book of Mormon.

LYHYT SELVITYS MORMONIN KIRJASTA

Mormonin kirja on muinaisen Amerikan kansoista kertova pyhä aikakirja, joka kaiverrettiin metallilevyihin. Lähteisiin, joista tämä aikakirja koottiin, sisältyvät seuraavat:

1. *Nefin levyt,* joita oli kahdenlaisia: pienet levyt ja isot levyt. Edelliset oli omistettu erityisesti hengellisille asioille ja profeettojen palvelutyölle ja opetuksille, kun taas jälkimmäiset sisälsivät enimmäkseen kyseisten kansojen maallista historiaa (1. Nefi 9:2–4). Moosian ajoista lähtien isot levyt käsittivät kuitenkin myös asioita, joilla oli suuri hengellinen merkitys.
2. *Mormonin levyt,* jotka käsittävät Mormonin lyhennelmän Nefin isoista levyistä monin huomautuksin. Näihin levyihin sisältyi myös Mormonin historian jatko sekä hänen poikansa Moronin lisäyksiä.
3. *Eterin levyt,* jotka esittävät jerediläisten historian. Moroni lyhensi tämän aikakirjan, lisäsi omia huomautuksiaan ja liitti kirjan yleiseen historiaan nimellä ”Eterin kirja”.
4. *Pronssilevyt,* jotka Lehin väki otti mukaansa Jerusalemista vuonna 600 eKr. Nämä sisälsivät ”viisi Mooseksen kirjaa – – ja myös juutalaisten aikakirjan alusta alkaen aina Juudan kuninkaan Sidkian hallituskauden alkuun asti; ja myös pyhien profeettojen profetiat” (1. Nefi 5:11–13). Mormonin kirjassa on monia lainauksia näihin levyihin sisältyvistä Jesajan ja muiden raamatullisten ja ei-raamatullisten profeettojen kirjoituksista.

Mormonin kirja koostuu viidestätoista pääosasta, joita yhtä poikkeusta lukuun ottamatta kutsutaan kirjoiksi. Ne on yleensä nimetty pääasiallisen tekijänsä mukaan. Ensimmäinen jakso (ensimmäiset kuusi kirjaa, joista Omnin kirja on viimeinen) on käännetty Nefin pienistä levyistä. Omnin ja Moosian kirjojen väliin on sijoitettu Mormonin sanat. Ne liittävät pieniin levyihin kaiverretun aikakirjan ja Mormonin lyhennelmän isoista levyistä toisiinsa.

Pisin jakso, Moosian kirjasta Mormonin kirjan lukuun 7 saakka, on käännös lyhennelmästä, jonka Mormon oli tehnyt Nefin isoista levyistä. Päätösjakson, Mormonin kirjan luvusta 8 teoksen loppuun, kaiversi Mormonin poika Moroni, joka päätettyään aikakirjan isänsä elämästä teki lyhennelmän jerediläisten aikakirjasta (Eterin kirja) ja lisäsi myöhemmin osat, jotka tunnetaan Moronin kirjana.

Suunnilleen vuonna 421 jKr. Moroni, viimeinen nefiläisistä profeetoista ja historioitsijoista, sinetöi pyhän aikakirjan ja kätki sen Herran huomaan saatettavaksi esiin myöhempinä aikoina, kuten Jumalan

ääni hänen muinaisten profeettojensa kautta oli ennustanut. Vuonna 1823 jKr. tämä sama Moroni, tuolloin ylösnousseena persoonana, tuli profeetta Joseph Smithin luokse ja luovutti kaiverretut levyt myöhemmin hänelle.

Tästä laitoksesta: Alkuperäinen nimisivu, joka on aivan sisällyssivun edellä, on otettu levyistä ja on osa pyhää tekstiä. Myös kursivoimattomat johdannot, kuten Ensimmäisessä Nefin kirjassa ja aivan Moosian kirjan 9. luvun edellä, ovat osa pyhää tekstiä. Kursivoidut johdannot, kuten ne, jotka ovat lukujen alussa, eivät ole alkuperäistä tekstiä, vaan ne ovat lukemisen helpottamiseksi sisällytettyjä tutkimisen apuneuvoja.

Mormonin kirjan aiempien englanninkielisten laitosten tekstissä on toistunut eräitä vähäisiä virheitä. Tämä laitos sisältää korjauksia, joita on pidetty tarkoituksenmukaisina aineiston saattamiseksi yhdenmukaiseksi ennen julkaisua laadittujen käsikirjoitusten ja profeetta Joseph Smithin toimittamien varhaisten laitosten kanssa.

ENSIMMÄINEN NEFIN KIRJA

HÄNEN HALLITUSKAUTENSA JA PALVELUTYÖNSÄ

Kertomus Lehistä ja hänen vaimostaan Sariasta sekä hänen neljästä pojastaan, nimeltään (vanhimmasta alkaen) Laman, Lemuel, Sam ja Nefi. Herra kehottaa Lehiä lähtemään Jerusalemin maasta, koska tämä profetoi kansalle sen pahuudesta ja se tavoittelee hänen henkeään. Hän kulkee kolme päivää erämaahan perheensä kanssa. Nefi ottaa veljensä mukaan ja palaa Jerusalemin maahan hakemaan juutalaisten aikakirjaa. Kertomus heidän kärsimyksistään. He ottavat Ismaelin tyttäriä vaimoksi. He ottavat mukaan perheensä ja lähtevät erämaahan. Heidän kärsimyksensä ja ahdinkonsa erämaassa. Heidän matkojensa kulku. He tulevat suurten vesien äärelle. Nefin veljet kapinoivat häntä vastaan. Hän saattaa heidät häpeään ja rakentaa laivan. He antavat paikalle nimeksi Runsaus. He kulkevat suurten vesien poikki luvattuun maahan ja niin edelleen. Tämä on Nefin kertomuksen mukaan, eli toisin sanoen minä, Nefi, kirjoitin tämän aikakirjan.

LUKU 1

Nefi aloittaa aikakirjan kansastaan. Lehi näkee näyssä tulipatsaan ja lukee profetian kirjaa. Hän ylistää Jumalaa, ennustaa Messiaan tulemisesta ja profetoi Jerusalemin hävityksestä. Juutalaiset vainoavat häntä. Noin 600 eKr.

1 MINÄ, [a]Nefi, synnyin [b]hyvistä [c]vanhemmista, ja sen tähden minulle [d]opetettiin jonkin verran kaikkea isäni tietämystä; ja nähtyäni monia [e]ahdinkoja elinpäivieni aikana mutta oltuani silti Herran suuressa suosiossa kaikkina elämäni päivinä, niin, saatuani paljon tietoa Jumalan hyvyydestä ja [f]salaisuuksista, teen sen tähden [g]aikakirjan siitä, mitä olen elinaikanani toimittanut.

2 Niin, minä teen aikakirjan isäni [a]kielellä, jossa yhdistyvät juutalaisten tietämys ja egyptiläisten kieli.

3 Ja minä tiedän, että aikakirja, jonka teen, on [a]totta; ja minä teen sen omin käsin; ja minä teen sen tietoni mukaan.

4 Sillä tapahtui Juudan kuninkaan [a]Sidkian hallituskauden [b]ensimmäisen vuoden alkaessa (isäni Lehi oli asunut [c]Jerusalemissa kaikkina elämänsä päivinä); ja sinä samana vuonna tuli

1 1 *a* PKO Nefi, Lehin poika.
b Sananl. 22:1.
c OL 68:25, 28.
PKO Vanhemmat.
d En. 1:1; Moosia 1:2–3.
PKO Opettaminen.
e PKO Vastoinkäyminen.
f PKO Jumalan salaisuudet.
g PKO Pyhät kirjoitukset.
2 *a* Moosia 1:2–4; Morm. 9:32–33.
3 *a* 1. Nefi 14:30; Moosia 1:6; Et. 5:1–3; OL 17:6.
4 *a* 2. Aik. 36:10; Jer. 52:3–5; Omni 1:15.
b 598 eKr.; ks. Aikataulukko liitteessä.
c 1. Aik. 9:3.

monia [d]profeettoja profetoiden kansalle, että sen täytyy tehdä parannus, tai suuri [e]Jerusalemin kaupunki täytyy hävittää.

5 Niin tapahtui, että isäni [a]Lehi meni rukoilemaan Herraa, niin, aivan koko [b]sydämestään, kansansa puolesta.

6 Ja tapahtui hänen rukoillessaan Herraa, että [a]tulipatsas tuli ja asettui kalliolle hänen eteensä; ja hän näki ja kuuli paljon; ja näkemiensä ja kuulemiensa asioiden tähden hän värisi ja vapisi tavattomasti.

7 Ja tapahtui, että hän palasi omaan taloonsa Jerusalemiin; ja hän heittäytyi vuoteelleen, koska hän oli Hengen ja näkemiensä asioiden [a]vallassa.

8 Ja hänen ollessaan näin Hengen vallassa hänet vietiin pois [a]näyssä, jopa niin että hän näki [b]taivaiden aukenevan, ja hän käsitti näkevänsä Jumalan istumassa valtaistuimellaan ympärillään lukemattomia enkelijoukkoja laulamassa ja ylistämässä Jumalaansa.

9 Ja tapahtui, että hän näki Erään laskeutuvan taivaan keskeltä, ja hän näki, että hänen [a]kirkkautensa ylitti keskipäivän auringon kirkkauden.

10 Ja hän näki myös [a]kahdentoista muun seuraavan häntä, ja heidän kirkkautensa voitti taivaankannen tähtien kirkkauden.

11 Ja he tulivat alas ja kulkivat maan päällä; ja ensimmäinen tuli ja seisahtui isäni eteen ja antoi hänelle [a]kirjan ja pyysi häntä lukemaan.

12 Ja tapahtui, että lukiessaan hän täyttyi Herran [a]Hengellä.

13 Ja hän luki sanoen: Voi, voi Jerusalemia, sillä minä olen nähnyt sinun [a]iljetyksesi! Niin, ja monia asioita isäni luki [b]Jerusalemista – että se ja sen asukkaat hävitettäisiin; monet menehtyisivät miekkaan, ja monet [c]vietäisiin vankeina Babyloniin.

14 Ja tapahtui, että kun isäni oli lukenut ja nähnyt paljon suuria ja ihmeellisiä asioita, hän huudahti Herralle monia asioita, kuten: Suuret ja ihmeelliset ovat sinun tekosi, oi, Herra Jumala Kaikkivaltias! Sinun valtaistuimesi on korkealla taivaissa, ja sinun voimasi ja hyvyytesi ja armosi ovat kaikkien maan asukkaiden yllä; ja koska sinä olet armollinen, et salli niiden, jotka [a]tulevat sinun luoksesi, hukkua!

15 Ja tällä tavoin isäni puhui

4 *d* 2. Kun. 17:13–15; 2. Aik. 36:15–16; Jer. 7:25–26. PKO Profeetta.
e Jer. 26:18; 2. Nefi 1:4; Hel. 8:20.
5 *a* PKO Lehi, Nefin isä.
b Jaak. 5:16.
6 *a* 2. Moos. 13:21; Hel. 5:24, 43; OL 29:12; JS–H 1:16.
7 *a* Dan. 10:8; 1. Nefi 17:47; Moos. 1:9–10; JS–H 1:20.
8 *a* 1. Nefi 5:4. PKO Näky.
b Hes. 1:1; Ap. t. 7:55–56; 1. Nefi 11:14; Hel. 5:45–49; OL 137:1.
9 *a* JS–H 1:16–17.
10 *a* PKO Apostoli.
11 *a* Hes. 2:9.
12 *a* OL 6:15.
13 *a* 2. Kun. 24:18–20; 2. Aik. 36:14.
b 2. Kun. 23:27; 24:2; Jer. 13:13–14; 2. Nefi 1:4.
c 2. Kun. 20:17–18; 2. Nefi 25:10; Omni 1:15.
14 *a* Alma 5:33–36; 3. Nefi 9:14.

ylistäessään Jumalaansa, sillä hänen sielunsa riemuitsi, ja hänen koko sydämensä oli täynnä sen tähden, mitä hän oli nähnyt, eli mitä Herra oli näyttänyt hänelle.

16 Ja nyt minä, Nefi, en kerro kaikkea siitä, mitä isäni on kirjoittanut, sillä hän on kirjoittanut monia asioita, jotka hän näki näyissä ja unissa; ja hän on myös kirjoittanut monia asioita, jotka hän [a]profetoi ja puhui lapsilleen ja joista minä en kerro kaikkea.

17 Vaan minä kerron siitä, mitä olen elinaikanani toimittanut. Katso, minä teen [a]lyhennelmän isäni [b]aikakirjasta levyihin, jotka olen valmistanut omin käsin; ja nyt, lyhennettyäni isäni aikakirjan, kerron sitten omasta elämästäni.

18 Ja nyt, minä tahdon teidän tietävän, että kun Herra oli näyttänyt niin monia ihmeellisiä asioita isälleni Lehille, kuten Jerusalemin [a]hävityksestä, katso, hän lähti kansan keskuuteen ja alkoi [b]profetoida ja julistaa sille sitä, mitä hän oli sekä nähnyt että kuullut.

19 Ja tapahtui, että juutalaiset [a]pilkkasivat häntä sen tähden, mitä hän todisti heistä, sillä hän totisesti todisti heidän jumalattomuudestaan ja heidän iljetyksistään; ja hän todisti, että se, mitä hän näki ja kuuli, ja myös se, mitä hän luki kirjasta, ilmaisi selkeästi [b]Messiaan tulemisen sekä maailman lunastuksen.

20 Ja kun juutalaiset kuulivat nämä asiat, he vihastuivat hänelle, niin, samoin kuin muinoin profeetoille, joita he olivat [a]karkottaneet ja kivittäneet ja surmanneet; ja he tavoittelivat hänenkin henkeään riistääksensä sen. Mutta katso, minä, Nefi, osoitan teille, että Herran lempeät [b]armoteot tulevat kaikkien niiden osaksi, jotka hän on valinnut, heidän uskonsa tähden, tehden heidät voimallisiksi jopa niin, että heillä on voimaa vapautua.

LUKU 2

Lehi vie perheensä erämaahan, joka ulottuu Punaiseenmereen. He jättävät omaisuutensa. Lehi uhraa uhrin Herralle ja opettaa poikiaan pitämään käskyt. Laman ja Lemuel nurisevat isäänsä vastaan. Nefi on kuuliainen ja rukoilee uskossa; Herra puhuu hänelle, ja hänet valitaan johtamaan veljiään. Noin 600 eKr.

SILLÄ katso, tapahtui, että Herra puhui isälleni, niin, nimittäin unessa, ja sanoi hänelle: Siunattu olet sinä, Lehi, sen tähden, mitä olet tehnyt; ja koska sinä olet ollut uskollinen ja julistanut tälle kansalle sitä, mitä minä käskin sinun julistaa, katso, se [a]tavoittelee henkeäsi.

2 Ja tapahtui, että Herra [a]käski

16 *a* 1. Nefi 7:1.
17 *a* 1. Nefi 9:2–5.
b 1. Nefi 6:1–3; 19:1–6; 2. Nefi 5:29–33; OL 10:38–46.
18 *a* 2. Nefi 25:9–10; OL 5:20.
b PKO Profetia, profetoiminen.
19 *a* 2. Aik. 36:15–16; Jer. 25:4; 1. Nefi 2:13; 7:14.
b PKO Messias.
20 *a* Hel. 13:24–26.
b Alma 34:38; OL 46:15. PKO Armeliaisuus.
2 1 *a* 1. Nefi 7:14.
2 *a* 1. Nefi 5:8; 17:44.

isääni, niin [b]unessa, [c]ottamaan perheensä ja lähtemään erämaahan.

3 Ja tapahtui, että hän oli [a]kuuliainen Herran sanalle, minkä vuoksi hän teki, niin kuin Herra käski häntä.

4 Ja tapahtui, että hän lähti erämaahan. Ja hän jätti talonsa ja perintömaansa ja kultansa ja hopeansa ja kalleutensa eikä ottanut mukaansa mitään muuta kuin perheensä ja muonavaroja ja telttoja ja [a]lähti erämaahan.

5 Ja hän tuli alas rajamaille lähelle [a]Punaisenmeren rantaa; ja hän kulki erämaassa rajamailla, jotka ovat lähempänä Punaistamerta; ja hän kulki erämaassa perheensä kanssa, johon kuuluivat äitini Saria ja vanhemmat veljeni, jotka olivat [b]Laman, Lemuel ja Sam.

6 Ja tapahtui, että kuljettuaan kolme päivää erämaassa hän pystytti telttansa erääseen [a]laaksoon vesivirran partaalle.

7 Ja tapahtui, että hän rakensi [a]alttarin [b]kivistä ja uhrasi uhrin Herralle ja [c]kiitti Herraa, meidän Jumalaamme.

8 Ja tapahtui, että hän antoi virralle nimeksi Laman, ja se laski Punaiseenmereen; ja laakso oli rajamailla lähellä sen suuta.

9 Ja kun isäni näki, että virran vedet laskivat Punaisenmeren alkulähteeseen, hän puhui Lamanille sanoen: Oi jospa olisit tämän joen kaltainen virraten alati kaiken vanhurskauden alkulähteeseen!

10 Ja hän puhui myös Lemuelille: Oi jospa olisit tämän laakson kaltainen, vahva ja luja ja järkkymätön Herran käskyjen pitämisessä!

11 Nyt tämän hän puhui Lamanin ja Lemuelin uppiniskaisuuden tähden, sillä katso, he [a]nurisivat monissa asioissa [b]isäänsä vastaan, koska hän oli [c]näkyjen näkijä ja oli johdattanut heidät pois Jerusalemin maasta, niin että he olivat jättäneet perintömaansa ja kultansa ja hopeansa ja kalleutensa menehtyäkseen erämaassa. Ja tämän he sanoivat hänen tehneen sydämensä mielettömien kuvittelujen tähden.

12 Ja näin Laman ja Lemuel, jotka olivat vanhimmat, nurisivat isäänsä vastaan. Ja he nurisivat siksi, etteivät he [a]tunteneet sen Jumalan tekoja, joka oli heidät luonut.

13 Eivätkä he uskoneet, että Jerusalem, tuo suuri kaupunki, voitaisiin [a]hävittää profeettojen sanojen mukaan. Ja he olivat Jerusalemissa olevien juutalaisten kaltaisia, jotka yrittivät riistää isäni hengen.

14 Ja tapahtui, että isäni puhui heille Lemuelin laaksossa [a]voimallisesti, Henkeä täynnä,

2 *b* PKO Uni.
c 1. Moos. 12:1; 2. Nefi 10:20; Et. 1:42; Abr. 2:3.
3 *a* PKO Kuuliaisuus.
4 *a* 1. Nefi 10:4; 19:8.
5 *a* 1. Nefi 16:14; OL 17:1.
b PKO Laman.
6 *a* 1. Nefi 9:1.
7 *a* 1. Moos. 12:7–8; 2. Moos. 24:4; Abr. 2:17.
b 2. Moos. 20:25; 5. Moos. 27:5–6.
c PKO Kiitollisuus.
11 *a* 1. Nefi 17:17. PKO Nurista.
b Sananl. 20:20.
c 1. Nefi 5:2–4.
12 *a* Moos. 4:6.
13 *a* Jer. 13:14; 1. Nefi 1:13.
14 *a* PKO Voima.

kunnes heidän ruumiinsa [b]vapisi hänen edessään. Ja hän saattoi heidät häpeään, niin että he eivät uskaltaneet puhua häntä vastaan; sen vuoksi he tekivät, niin kuin hän käski heitä.

15 Ja isäni asui teltassa.

16 Ja tapahtui, että minä, Nefi, olin tavattoman nuori mutta silti isokokoinen sekä sangen halukas tuntemaan Jumalan [a]salaisuuksia; niinpä minä huusin Herran puoleen, ja katso, hän [b]puhutteli minua ja [c]pehmitti sydämeni, niin että [d]uskoin joka sanan, jonka [e]isäni oli puhunut; sen vuoksi en kapinoinut häntä vastaan kuten veljeni.

17 Ja minä puhuin Samille kertoen hänelle sen, mitä Herra oli ilmaissut minulle Pyhän Henkensä kautta. Ja tapahtui, että hän uskoi minun sanoihini.

18 Mutta katso, Laman ja Lemuel eivät tahtoneet kuulla sanojani; ja koska olin [a]murheellinen heidän sydämensä paatumuksen tähden, minä huusin Herran puoleen heidän tähtensä.

19 Ja tapahtui, että Herra puhui minulle sanoen: Siunattu olet sinä, Nefi, [a]uskosi tähden, sillä sinä olet etsinyt minua uutterasti, nöyrin sydämin.

20 Ja sikäli kuin te pidätte minun käskyni, te [a]menestytte ja teidät johdatetaan [b]lupauksen maahan, niin, nimittäin maahan, jonka minä olen valmistanut teitä varten, eli maahan, joka on kaikkia muita maita oivallisempi.

21 Ja mikäli sinun veljesi kapinoivat sinua vastaan, heidät [a]erotetaan pois Herran luota.

22 Ja sikäli kuin sinä pidät minun käskyni, sinusta tehdään [a]johtaja ja opettaja veljillesi.

23 Sillä katso, sinä päivänä, jona he kapinoivat minua vastaan, minä [a]kiroan heidät, nimittäin ankaralla kirouksella, eikä heillä ole valtaa sinun jälkeläisiisi, elleivät nämäkin kapinoi minua vastaan.

24 Ja jos he kapinoivat minua vastaan, heistä tulee [a]ruoska sinun jälkeläisillesi [b]herättämään heidän muistinsa.

LUKU 3

Lehin pojat palaavat Jerusalemiin hakemaan pronssilevyjä. Laban kieltäytyy luovuttamasta levyjä. Nefi kehottaa ja rohkaisee veljiään. Laban anastaa heidän omaisuutensa ja yrittää surmata heidät. Laman ja Lemuel lyövät Nefiä ja Samia, ja enkeli nuhtelee heitä. Noin 600–592 eKr.

Ja tapahtui, että minä, Nefi,

14 *b* 1. Nefi 17:45.
16 *a* PKO Jumalan salaisuudet.
b Ps. 8:5; Alma 17:10; OL 5:16.
PKO Ilmoitus.
c 1. Kun. 18:37; Alma 5:7.
d 1. Nefi 11:5.
e PKO Isä, kuolevainen; Profeetta.
18 *a* Alma 31:24; 3. Nefi 7:16.
19 *a* 1. Nefi 7:12; 15:11.
20 *a* Joos. 1:7; 1. Nefi 4:14; Moosia 1:7.
b 5. Moos. 33:13–16; 1. Nefi 5:5; 7:13; Moos. 7:17–18.
PKO Luvattu maa.
21 *a* 2. Nefi 5:20–24; Alma 9:13–15; 38:1.
22 *a* 1. Moos. 37:8–11; 1. Nefi 3:29.
23 *a* 5. Moos. 11:28; 1. Nefi 12:22–23; OL 41:1.
24 *a* Joos. 23:13; Tuom. 2:22–23.
b 2. Nefi 5:25.

palasin isäni telttaan puhumasta Herran kanssa.

2 Ja tapahtui, että hän puhui minulle sanoen: Katso, minä olen uneksinut [a]unen, jossa Herra on antanut minulle käskyn, että sinun ja veljiesi on palattava Jerusalemiin.

3 Sillä katso, Labanilla on juutalaisten aikakirja sekä minun esi-isieni [a]sukuluettelo, ja ne on kaiverrettu pronssilevyihin.

4 Sen vuoksi Herra on antanut minulle käskyn, että sinun ja veljiesi on mentävä Labanin talolle ja etsittävä aikakirjat ja tuotava ne tänne erämaahan.

5 Ja nyt, katso, sinun veljesi nurisevat sanoen, että se, mitä olen heiltä vaatinut, on vaikeaa; mutta katso, en minä ole sitä heiltä vaatinut, vaan se on Herran käsky.

6 Mene siis, poikani, niin sinä olet Herran suosiossa, koska [a]et ole nurissut.

7 Ja tapahtui, että minä, Nefi, sanoin isälleni: Minä [a]menen ja teen sen, mitä Herra on käskenyt, sillä minä tiedän, ettei Herra anna ihmislapsille mitään [b]käskyjä [c]valmistamatta heille keinoa toteuttaa sitä, mitä hän käskee heidän tehdä.

8 Ja tapahtui, että kuultuaan nämä sanat isäni oli tavattoman iloinen, sillä hän tiesi, että Herra oli siunannut minua.

9 Ja minä, Nefi, ja veljeni lähdimme matkaan erämaassa teltoinemme mennäksemme ylös Jerusalemin maahan.

10 Ja tapahtui, että mentyämme ylös Jerusalemin maahan minä ja veljeni neuvottelimme keskenämme.

11 Ja me [a]heitimme arpaa – kuka meistä menisi Labanin taloon. Ja tapahtui, että arpa lankesi Lamanille; ja Laman meni Labanin taloon, ja hän puhui hänen kanssaan hänen istuessaan talossansa.

12 Ja hän pyysi Labanilta aikakirjoja, jotka oli kaiverrettu pronssilevyihin, jotka sisälsivät isäni [a]sukuluettelon.

13 Ja katso, tapahtui, että Laban vihastui ja heitti hänet ulos luotaan eikä tahtonut hänen saavan aikakirjoja. Sen vuoksi hän sanoi hänelle: Katso, sinä olet rosvo, ja minä surmaan sinut.

14 Mutta Laman pakeni hänen luotaan ja kertoi meille, mitä Laban oli tehnyt. Ja me kävimme tavattoman murheellisiksi, ja veljeni olivat palaamaisillaan isäni luokse erämaahan.

15 Mutta katso, minä sanoin heille, että niin totta kuin Herra elää ja me elämme, me emme mene isämme luokse alas erämaahan, ennen kuin olemme toteuttaneet sen, mitä Herra on käskenyt meidän tehdä.

16 Olkaamme siis uskollisia Herran käskyjen pitämisessä; menkäämme sen tähden alas

3 2 *a* PKO Uni.
3 *a* 1. Nefi 5:14.
6 *a* PKO Tuen antaminen kirkon johtajille.
7 *a* 1. Sam. 17:32; 1. Kun. 17:11–15. PKO Kuuliaisuus; Usko.
b PKO Jumalan käskyt.
c 1. Moos. 18:14; Fil. 4:13; 1. Nefi 17:3, 50; OL 5:34.
11 *a* Neh. 10:35; Ap. t. 1:26.
12 *a* 1. Nefi 3:3; 5:14.

isämme [a]perintömaalle, sillä katso, hän jätti kultaa ja hopeaa ja kaikenlaisia rikkauksia. Ja kaiken tämän hän on tehnyt Herran [b]käskyjen tähden.

17 Sillä hän tiesi, että Jerusalem täytyi [a]hävittää ihmisten jumalattomuuden tähden.

18 Sillä katso, he ovat [a]hylänneet profeettojen sanat. Jos siis isäni jäisi tähän maahan sen jälkeen, kun hänen on [b]käsketty paeta maasta, katso, hänkin menehtyisi. Sen vuoksi hänen täytyy paeta maasta.

19 Ja katso, on Jumalan viisauden mukaista, että me saamme nämä [a]aikakirjat, jotta voimme säilyttää lapsillemme isiemme kielen;

20 sekä jotta voimme [a]säilyttää heille sanat, jotka on puhuttu kaikkien pyhien profeettojen suulla ja jotka Jumalan Henki ja voima on antanut heille maailman alusta alkaen aina tähän nykyhetkeen asti.

21 Ja tapahtui, että tällä tavoin puhuen minä suostuttelin veljiäni, että he olisivat uskollisia Jumalan käskyjen pitämisessä.

22 Ja tapahtui, että me menimme alas perintömaallemme, ja me kokosimme yhteen [a]kultamme ja hopeamme ja kalleutemme.

23 Ja koottuamme nämä yhteen me menimme jälleen ylös Labanin talolle.

24 Ja tapahtui, että me menimme sisään Labanin luo ja pyysimme häntä antamaan meille aikakirjat, jotka oli kaiverrettu [a]pronssilevyihin, mistä me antaisimme hänelle kultamme ja hopeamme ja kaikki kalleutemme.

25 Ja tapahtui, että kun Laban näki omaisuutemme ja että se oli tavattoman suuri, hän [a]himoitsi sitä niin, että hän heitti meidät ulos ja lähetti palvelijansa surmaamaan meidät, jotta hän saisi meidän omaisuutemme.

26 Ja tapahtui, että me pakenimme Labanin palvelijoita, ja meidän oli pakko jättää omaisuutemme jälkeemme, ja se joutui Labanin käsiin.

27 Ja tapahtui, että me pakenimme erämaahan, eivätkä Labanin palvelijat saaneet meitä kiinni, ja me kätkeydyimme kallion onkaloon.

28 Ja tapahtui, että Laman oli vihoissaan minulle sekä isälleni; ja samoin oli Lemuel, sillä hän kuunteli Lamanin sanoja. Sen vuoksi Laman ja Lemuel puhuivat paljon [a]kovia sanoja meille, nuoremmille veljilleen, ja he löivät meitä vieläpä sauvalla.

29 Ja tapahtui, että kun he löivät meitä sauvalla, katso, Herran [a]enkeli tuli ja seisahtui heidän eteensä, ja hän puhui heille sanoen: Miksi lyötte nuorempaa veljeänne sauvalla? Ettekö tiedä, että Herra on valinnut hänet teidän [b]johtajaksenne, ja tämä

16 *a* 1. Nefi 2:4.
b 1. Nefi 2:2; 4:34.
17 *a* 2. Aik. 36:16–20; Jer. 39:1–9; 1. Nefi 1:13.
18 *a* PKO Kapinointi.
b 1. Nefi 16:8.
19 *a* Omni 1:17; Moosia 1:2–6.
20 *a* PKO Pyhät kirjoitukset: Pyhiä kirjoituksia varjeltava.
22 *a* 1. Nefi 2:4.
24 *a* 1. Nefi 3:3.
25 *a* PKO Himo.
28 *a* 1. Nefi 17:17–18.
29 *a* 1. Nefi 4:3; 7:10. PKO Enkelit.
b 1. Nefi 2:22.

teidän pahojen tekojenne tähden? Katso, menkää jälleen ylös Jerusalemiin, niin Herra antaa Labanin teidän käsiinne.

30 Ja puhuttuaan meille [a]enkeli meni pois.

31 Ja enkelin mentyä Laman ja Lemuel alkoivat jälleen [a]nurista sanoen: Kuinka on mahdollista, että Herra antaa Labanin käsiimme? Katso, hän on mahtava mies, ja hän voi käskeä viittäkymmentä, niin, hän voi surmatakin viisikymmentä; miksi ei sitten meitä?

LUKU 4

Nefi surmaa Labanin Herran käskystä ja hankkii sitten pronssilevyt juonen avulla. Soram päättää liittyä Lehin perheeseen erämaassa. Noin 600–592 eKr.

Ja tapahtui, että minä puhuin veljilleni sanoen: Menkäämme jälleen ylös Jerusalemiin ja olkaamme [a]uskollisia Herran käskyjen pitämisessä; sillä katso, hän on mahtavampi kuin koko maa, miksi ei sitten [b]mahtavampi kuin Laban viisinekymmeninensä, niin, tai kuin jopa kymmeninetuhansinensa?

2 Sen tähden menkäämme ylös; olkaamme [a]vahvoja kuin [b]Mooses, sillä totisesti hän puhui [c]Punaisenmeren vesille, ja ne jakaantuivat kahtia, ja isämme pääsivät sen poikki, pois orjuudesta, kuivaa maata pitkin, ja faraon sotajoukot seurasivat ja hukkuivat Punaisenmeren vesiin.

3 Nyt, katso, te tiedätte, että tämä on totta; ja te tiedätte myös, että [a]enkeli on puhunut teille; kuinka siis voitte epäillä? Menkäämme ylös; Herra kykenee pelastamaan meidät samoin kuin isämme ja hävittämään Labanin samoin kuin egyptiläiset.

4 Nyt, kun olin puhunut nämä sanat, he olivat vielä vihaisia ja jatkoivat yhä nurinaansa; silti he seurasivat minua ylös, kunnes tulimme Jerusalemin muurien ulkopuolelle.

5 Ja se tapahtui yöllä; ja minä käskin heidän piiloutua muurien ulkopuolelle. Ja kun he olivat piiloutuneet, minä, Nefi, hiivin kaupunkiin ja kuljin Labanin taloa kohti.

6 Ja Henki [a]johdatti minua edeltä käsin [b]tietämättäni, mitä minun pitäisi tehdä.

7 Kuitenkin minä kuljin eteenpäin, ja kun tulin lähelle Labanin taloa, näin miehen, ja hän oli kaatunut maahan eteeni, sillä hän oli juopunut viinistä.

8 Ja kun tulin hänen luoksensa, huomasin, että hän oli Laban.

9 Ja minä näin hänen [a]miekkansa, ja minä vedin sen esiin tupestaan; ja sen kahva oli puhdasta kultaa, ja se oli tavattoman hienoa tekoa; ja minä näin, että sen terä oli kaikkein parasta terästä.

10 Ja tapahtui, että Henki [a]vaati minua tappamaan Labanin;

30 *a* 1. Nefi 16:38.
31 *a* PKO Nurista.
4 1 *a* PKO Rohkeus; Usko.
b 1. Nefi 7:11–12.
2 *a* 5. Moos. 11:8.
b PKO Mooses.
c 2. Moos. 14:21; 1. Nefi 17:26; Moosia 7:19.
3 *a* 1. Nefi 3:29–31; 7:10.
6 *a* PKO Innoitus; Pyhä Henki.
b Hepr. 11:8.
9 *a* 2. Nefi 5:14; OL 17:1.
10 *a* Alma 14:11.

mutta minä sanoin sydämessäni: Milloinkaan en ole vuodattanut ihmisverta. Ja minä kavahdin enkä olisi tahtonut surmata häntä.

11 Ja Henki sanoi minulle jälleen: Katso, [a]Herra on jättänyt hänet sinun käsiisi. Niin, ja minä tiesin myös, että hän oli tavoitellut minun omaa henkeäni; niin, eikä hän tahtonut kuulla Herran käskyjä; ja hän oli myös [b]ottanut meidän omaisuutemme.

12 Ja tapahtui, että Henki sanoi minulle jälleen: Surmaa hänet, sillä Herra on antanut hänet sinun käsiisi;

13 katso, Herra [a]surmaa [b]jumalattomat toteuttaakseen vanhurskaat tarkoituksensa. On [c]parempi, että yksi mies menehtyy kuin että kansakunta vaipuu ja menehtyy epäuskoon.

14 Ja nyt, kun minä, Nefi, olin kuullut nämä sanat, muistin Herran sanat, jotka hän puhui minulle erämaassa, sanoen: [a]Sikäli kuin sinun jälkeläisesi pitävät minun [b]käskyni, he [c]menestyvät [d]lupauksen maassa.

15 Niin, ja minä ajattelin myös, etteivät he voisi pitää Herran käskyjä Mooseksen lain mukaan, ellei heillä olisi lakia.

16 Ja minä tiesin myös, että [a]laki oli kaiverrettuna pronssilevyissä.

17 Ja vielä minä tiesin, että Herra oli antanut Labanin minun käsiini tästä syystä – että minä hankkisin aikakirjat hänen käskyjensä mukaan.

18 Sen tähden minä tottelin Hengen ääntä ja tartuin Labania pään hiuksista ja iskin hänen päänsä poikki hänen omalla [a]miekallaan.

19 Ja iskettyäni Labanin pään poikki hänen omalla miekallaan otin hänen vaatteensa ja puin ne oman vartaloni ylle, niin, joka ainoan, ja vyötin hänen varusteensa kupeilleni.

20 Ja tämän tehtyäni menin Labanin aarrekammiolle. Ja kulkiessani Labanin aarrekammiolle päin, katso, näin Labanin [a]palvelijan, jolla oli aarrekammion avaimet. Ja minä käskin häntä Labanin äänellä menemään minun kanssani aarrekammioon.

21 Ja hän luuli minun olevan hänen isäntänsä Laban, sillä hän näki vaatteet sekä kupeilleni vyötetyn miekan.

22 Ja hän puhui minulle juutalaisten vanhimmista tietäen, että hänen isäntänsä Laban oli ollut yöllä ulkona heidän parissaan.

23 Ja minä puhuin hänelle ikään kuin olisin ollut Laban.

24 Ja minä sanoin hänelle myös, että minun oli vietävä kaiverrukset, jotka olivat [a]pronssilevyissä, vanhemmille veljilleni, jotka olivat muurien ulkopuolella.

25 Ja minä käskin häntä myös seuraamaan minua.

26 Ja koska hän luuli, että minä

11 *a* 1. Sam. 17:41–49.
b 1. Nefi 3:26.
13 *a* 1. Nefi 17:33–38; OL 98:31–32.
b PKO Jumalattomuus.
c Alma 30:47.
14 *a* Omni 1:6; Moosia 2:22; Et. 2:7–12.
b PKO Jumalan käskyt.
c 1. Nefi 2:20.
d 1. Nefi 17:13–14; MK Jaak. 2:12.
16 *a* PKO Mooseksen laki.
18 *a* 1. Sam. 17:51.
20 *a* 2. Nefi 1:30.
24 *a* 1. Nefi 3:12, 19–24; 5:10–22.

puhuin kirkon veljistä ja että minä olin todella se Laban, jonka olin surmannut, hän sen vuoksi seurasi minua.

27 Ja hän puhui minulle monta kertaa juutalaisten vanhimmista, mennessäni veljieni luokse, jotka olivat muurien ulkopuolella.

28 Ja tapahtui, että minut nähdessään Laman pelästyi tavattomasti, ja myös Lemuel ja Sam. Ja he pakenivat luotani, sillä he luulivat, että minä olin Laban ja että hän oli surmannut minut ja tavoitteli heidänkin henkeään.

29 Ja tapahtui, että minä huusin heidän peräänsä, ja he kuulivat minua; sen vuoksi he lakkasivat pakenemasta luotani.

30 Ja tapahtui, että kun Labanin palvelija näki veljeni, hän alkoi vapista ja aikoi paeta luotani ja palata Jerusalemin kaupunkiin.

31 Ja nyt, koska minä, Nefi, olin isokokoinen mies ja koska olin myös saanut paljon [a]voimaa Herralta, tartuin sen tähden Labanin palvelijaan ja pitelin häntä kiinni, niin ettei hän pakenisi.

32 Ja tapahtui, että minä puhuin hänen kanssaan, että jos hän kuulisi minun sanojani, niin totta kuin Herra elää ja minä elän, aivan niin, että jos hän kuulisi meidän sanojamme, me säästäisimme hänen henkensä.

33 Ja minä puhuin hänelle vieläpä [a]valalla vannoen, ettei hänen tarvitse pelätä; että hän olisi vapaa mies meidän laillamme, jos hän lähtisi alas erämaahan meidän kanssamme.

34 Ja minä puhuin hänelle myös sanoen: Totisesti Herra on [a]käskenyt meidän tehdä tämän; ja eikö meidän pidä olla tunnollisia Herran käskyjen pitämisessä? Jos siis lähdet alas erämaahan isäni luokse, sinä saat sijan joukossamme.

35 Ja tapahtui, että [a]Soram sai rohkeutta sanoista, jotka puhuin. Nyt Soram oli palvelijan nimi, ja hän lupasi, että hän lähtisi alas erämaahan isämme luokse. Niin, ja hän myös vannoi meille valan, että hän jäisi meidän joukkoomme siitä hetkestä lähtien.

36 Nyt me halusimme hänen jäävän joukkoomme tästä syystä, jotta juutalaiset eivät saisi tietää paostamme erämaahan, jotta he eivät ajaisi meitä takaa ja tuhoaisi meitä.

37 Ja tapahtui, että kun Soram oli vannonut meille [a]valan, pelkomme hänen vuokseen lakkasivat.

38 Ja tapahtui, että me otimme pronssilevyt ja Labanin palvelijan mukaamme ja lähdimme erämaahan ja matkasimme isämme teltalle.

LUKU 5

Saria syyttelee Lehiä. Molemmat riemuitsevat poikiensa paluusta. He uhraavat uhreja. Pronssilevyt

31 *a* Moosia 9:17; Alma 56:56.
33 *a* PKO Vala.
34 *a* 1. Nefi 2:2; 3:16.
35 *a* 1. Nefi 16:7; 2. Nefi 5:5–6. PKO Soram, soramilaiset.
37 *a* Joos. 9:1–21; Saarn. 5:3. PKO Vala.

sisältävät Mooseksen ja profeettojen kirjoituksia. Levyt osoittavat Lehin Joosefin jälkeläiseksi. Lehi profetoi jälkeläisistään ja levyjen varjeltumisesta. Noin 600–592 eKr.

Ja tapahtui, että kun me olimme menneet alas erämaahan isämme luokse, katso, hän täyttyi ilosta, ja myös äitini [a]Saria oli tavattoman iloinen, sillä hän oli todella surrut meidän tähtemme.

2 Sillä hän oli luullut, että me olimme menehtyneet erämaassa; ja hän oli myös syytellyt isääni sanoen hänelle, että hän oli näkyjen näkijä, sanoen: Katso, sinä olet johdattanut meidät pois perintömaaltamme, eikä poikiani enää ole, ja me menehdymme erämaahan.

3 Ja tällä tavoin puhuen äitini oli syytellyt isääni.

4 Ja oli tapahtunut, että isäni puhui hänelle sanoen: Minä tiedän, että olen [a]näkyjen näkijä, sillä ellen olisi nähnyt [b]näyssä sitä, mikä on Jumalan, en olisi tuntenut Jumalan hyvyyttä vaan olisin jäänyt Jerusalemiin ja menehtynyt veljieni kanssa.

5 Mutta katso, minä olen saanut [a]lupauksen maan, ja näistä asioista minä riemuitsen; niin, ja minä [b]tiedän, että Herra pelastaa poikani Labanin käsistä ja tuo heidät takaisin meidän luoksemme alas erämaahan.

6 Ja tällä tavalla puhuen isäni Lehi lohdutti äitiäni Sariaa meidän vuoksemme sillä aikaa, kun me matkasimme erämaassa ylös Jerusalemin maahan hankkiaksemme juutalaisten aikakirjan.

7 Ja kun me olimme palanneet isäni telttaan, katso, heidän ilonsa tuli täydeksi ja äitini sai lohdun.

8 Ja hän puhui sanoen: Nyt minä tiedän varmasti, että Herra on [a]käskenyt miestäni pakenemaan erämaahan; niin, ja minä tiedän myös varmasti, että Herra on suojellut poikiani ja pelastanut heidät Labanin käsistä ja antanut heille voimaa, jolla he saattoivat [b]toteuttaa sen, mitä Herra käski heidän tehdä. Ja tällä tavalla hän puhui.

9 Ja tapahtui, että he riemuitsivat tavattomasti ja uhrasivat [a]teuras- ja polttouhreja Herralle; ja he [b]kiittivät Israelin Jumalaa.

10 Ja kun he olivat kiittäneet Israelin Jumalaa, isäni Lehi otti aikakirjat, jotka oli kaiverrettu [a]pronssilevyihin, ja tutki niitä alusta alkaen.

11 Ja hän näki, että ne sisälsivät viisi [a]Mooseksen kirjaa, jotka kertoivat maailman luomisesta sekä Aadamista ja Eevasta, jotka olivat ensimmäiset vanhempamme;

5 1 *a* PKO Saria.
4 *a* 1. Nefi 2:11.
b 1. Nefi 1:8–13.
PKO Näky.
5 *a* 1. Nefi 2:20; 18:8, 22–23.
PKO Luvattu maa.
b PKO Usko.
8 *a* 1. Nefi 2:2.
b 1. Nefi 3:7.
9 *a* Moosia 2:3; 3. Nefi 9:19–20.
PKO Mooseksen laki.
b PKO Kiitollisuus.
10 *a* 1. Nefi 4:24, 38; 13:23.
PKO Pronssilevyt.
11 *a* 1. Nefi 19:23.
PKO Pentateukki.

12 ja myös juutalaisten [a]aikakirjan alusta alkaen aina Juudan kuninkaan Sidkian hallituskauden alkuun asti;

13 ja myös pyhien profeettojen profetiat alusta alkaen aina [a]Sidkian hallituskauden alkuun asti; sekä monta profetiaa, jotka on puhuttu [b]Jeremian suulla.

14 Ja tapahtui, että isäni Lehi löysi [a]pronssilevyistä myös isiensä sukuluettelon; sen vuoksi hän tiesi olevansa [b]Joosefin jälkeläinen, niin, nimittäin sen Joosefin, joka oli [c]Jaakobin poika, joka [d]myytiin Egyptiin ja jota Herran käsi [e]varjeli, jotta hän voisi varjella isänsä Jaakobin ja koko hänen perhekuntansa menehtymästä nälänhätään.

15 Ja heidät oli myös [a]johdattanut pois orjuudesta ja pois Egyptin maasta tuo sama Jumala, joka oli varjellut heitä.

16 Ja näin isäni Lehi löysi isiensä sukuluettelon. Ja myös Laban oli [a]Joosefin jälkeläinen, minkä vuoksi hän ja hänen isänsä olivat pitäneet aikakirjoja.

17 Ja nyt, kun isäni näki kaiken tämän, hän täyttyi Hengellä ja alkoi profetoida jälkeläisistään –

18 että nämä pronssilevyt kulkeutuisivat kaikille kansakunnille, suvuille, kielille ja kansoille, jotka olisivat hänen jälkeläisiään.

19 Ja nyt, hän sanoi, etteivät nämä pronssilevyt [a]koskaan tuhoutuisi; eikä aika niitä enää himmentäisi. Ja hän profetoi monia asioita jälkeläisistään.

20 Ja tapahtui, että tähän asti minä ja isäni olimme pitäneet käskyt, jotka Herra oli antanut meille.

21 Ja me olimme hankkineet aikakirjat, jotka Herra oli käskenyt meidän hankkia, ja tutkineet niitä ja havainneet, että ne olivat tavoittelemisen arvoiset, niin, tosiaankin [a]suuriarvoiset meille, koska siten saatoimme [b]säilyttää Herran käskyt lapsillemme.

22 Sen vuoksi oli Herran viisauden mukaista, että me kuljettaisimme niitä mukanamme matkatessamme erämaassa lupauksen maata kohti.

LUKU 6

Nefi kirjoittaa siitä, mikä on Jumalan. Nefin tarkoituksena on saada ihmiset tulemaan Abrahamin Jumalan luokse ja pelastumaan. Noin 600–592 eKr.

Ja nyt minä, Nefi, en esitä isieni sukuluetteloa aikakirjani [a]tässä

12 *a* 1. Aik. 9:1. PKO Pyhät kirjoitukset.
13 *a* 2. Kun. 24:18; Jer. 37:1.
b Esra 1:1; Jer. 36:17–32; 1. Nefi 7:14; Hel. 8:20.
14 *a* 1. Nefi 3:3, 12. PKO Pronssilevyt.
b 2. Nefi 3:4; Alma 10:3. PKO Joosef, Jaakobin poika.
c PKO Jaakob, Iisakin poika.
d 1. Moos. 37:29–36.
e 1. Moos. 45:4–5.
15 *a* 2. Moos. 13:17–18; Aam. 3:1–2; 1. Nefi 17:23–31; OL 103:16–18; 136:22.
16 *a* 1. Nefi 6:2.
19 *a* Alma 37:4–5.
21 *a* PKO Pyhät kirjoitukset: Pyhien kirjoitusten arvo.
b 2. Nefi 25:26.
6 1 *a* 2. Nefi 4:14–15.

osassa, enkä esitä sitä milloinkaan myöhemminkään näissä [b]levyissä, joita kirjoitan, sillä se esitetään aikakirjassa, jota [c]isäni on pitänyt; sen vuoksi en kirjoita sitä tähän kirjaan.

2 Sillä riittää, kun sanon, että me olemme [a]Joosefin jälkeläisiä.

3 Enkä minä välitä esittää tarkkaa selostusta kaikista isäni asioista, sillä niitä ei voi kirjoittaa [a]näihin levyihin, sillä haluan tilaa voidakseni kirjoittaa siitä, mikä on Jumalan.

4 Sillä vakaa tarkoitukseni on, että voisin [a]saada ihmiset [b]tulemaan Abrahamin Jumalan ja Iisakin Jumalan ja Jaakobin Jumalan luokse ja pelastumaan.

5 Sen vuoksi en kirjoita sitä, mikä on [a]mieluisaa maailmalle, vaan sitä, mikä on mieluisaa Jumalalle ja niille, jotka eivät ole maailmasta.

6 Sen vuoksi minä annan jälkeläisilleni käskyn, ettei heidän pidä täyttää näitä levyjä sellaisella, millä ei ole arvoa ihmislapsille.

LUKU 7

Lehin pojat palaavat Jerusalemiin ja pyytävät Ismaelia ja hänen perhekuntaansa liittymään heihin heidän matkallaan. Laman ja muut kapinoivat. Nefi kehottaa veljiään uskomaan Herraan. He sitovat hänet köysillä ja suunnittelevat hänen tuhoaan. Hän vapautuu uskon voimalla. Hänen veljensä pyytävät anteeksi. Lehi ja hänen joukkonsa uhraavat teuras- ja polttouhreja. Noin 600–592 eKr.

Ja nyt minä tahdon teidän tietävän, että kun isäni Lehi oli lakannut [a]profetoimasta jälkeläisistään, tapahtui, että Herra puhui hänelle jälleen sanoen, ettei ollut soveliasta, että hän, Lehi, veisi perheensä yksin erämaahan, vaan että hänen poikiensa tuli ottaa [b]tyttäriä [c]vaimoksi, jotta he voisivat hankkia jälkeläisiä Herralle lupauksen maassa.

2 Ja tapahtui, että Herra antoi hänelle [a]käskyn, että minun, Nefin, ja veljieni oli palattava jälleen Jerusalemin maahan ja tuotava Ismael ja hänen perheensä alas erämaahan.

3 Ja tapahtui, että minä, Nefi, lähdin [a]jälleen veljieni kanssa erämaahan mennäksemme ylös Jerusalemiin.

4 Ja tapahtui, että me menimme ylös Ismaelin talolle, ja me pääsimme suosioon Ismaelin silmissä, niin että puhuimme hänelle Herran sanat.

5 Ja tapahtui, että Herra pehmitti Ismaelin sekä hänen perhekuntansa sydämen, niin että he lähtivät meidän kanssamme matkaan alas erämaahan isämme teltalle.

6 Ja tapahtui, että kun me

1 *b* 1. Nefi 9:2.
c 1. Nefi 1:16–17; 19:1–6.
2 *a* 1. Nefi 5:14–16.
3 *a* MK Jaak. 7:27; Jar. 1:2, 14; Omni 1:30.
4 *a* Joh. 20:30–31. Katso Mormonin kirjan nimisivu.
b 2. Nefi 9:41, 45, 51.
5 *a* 1. Tess. 2:4; Morm. s. 1:4.
7 1 *a* 1. Nefi 5:17–19.
b 1. Nefi 16:7.
c PKO Avioliitto.
2 *a* 1. Nefi 16:7–8.
3 *a* 1. Nefi 3:2–3.

matkasimme erämaassa, katso, Laman ja Lemuel ja kaksi Ismaelin tyttäristä ja kaksi Ismaelin [a]poikaa ja heidän perheensä kapinoivat meitä vastaan – eli minua, Nefiä, ja Samia ja isäänsä Ismaelia ja hänen vaimoaan ja hänen kolmea muuta tytärtään vastaan.

7 Ja siinä kapinassa tapahtui, että he halusivat palata Jerusalemin maahan.

8 Ja nyt minä, Nefi, olin [a]murheissani heidän sydämensä paatumuksen tähden; sen tähden minä puhuin heille, niin, nimittäin Lamanille ja Lemuelille, sanoen: Katso, te olette minun vanhempia veljiäni, ja kuinka te olette niin paatuneita sydämeltänne ja sokeita mieleltänne, että minun, teidän nuoremman veljenne, tarvitsee puhua teille, niin, ja näyttää teille esimerkkiä?

9 Kuinka ette ole kuulleet Herran sanaa?

10 Kuinka olette [a]unohtaneet, että olette nähneet Herran enkelin?

11 Niin, ja kuinka olette unohtaneet, mitä suuria Herra on tehnyt meidän hyväksemme [a]pelastaessaan meidät Labanin käsistä, ja myös, jotta saisimme aikakirjan?

12 Niin, ja kuinka olette unohtaneet, että Herra kykenee tekemään [a]kaiken tahtonsa mukaisesti ihmislasten hyväksi, jos he osoittavat [b]uskoa häneen? Olkaamme sen vuoksi uskollisia hänelle.

13 Ja jos me olemme uskollisia hänelle, me saamme [a]lupauksen maan; ja jonakin tulevana aikana te tulette tietämään, että Herran sana [b]Jerusalemin hävityksestä on toteutuva, sillä kaiken, mitä Herra on puhunut Jerusalemin hävityksestä, täytyy toteutua.

14 Sillä katso, Herran Henki lakkaa pian kiistelemästä heidän kanssaan, sillä katso, he ovat [a]hylänneet profeetat, ja [b]Jeremian he ovat heittäneet vankilaan. Ja he ovat tavoitelleet isäni [c]henkeä, niin että he ovat ajaneet hänet pois maasta.

15 Nyt katso, minä sanon teille, että jos te palaatte Jerusalemiin, tekin menehdytte heidän kanssaan. Ja nyt, jos tämä on valintanne, menkää ylös siihen maahan ja muistakaa sanat, jotka minä puhun teille, että jos menette, tekin menehdytte; sillä näin Herran Henki vaatii minua puhumaan.

16 Ja tapahtui, että kun minä, Nefi, olin puhunut nämä sanat veljilleni, he vihastuivat minulle. Ja tapahtui, että he kävivät minuun käsiksi, sillä katso, he olivat tavattoman vihaisia, ja he

6 *a* 2. Nefi 4:10.
8 *a* Alma 31:2; Moos. 7:41.
10 *a* 5. Moos. 4:9; 1. Nefi 3:29; 4:3.
11 *a* 1. Nefi 4.
12 *a* 1. Nefi 17:50; Alma 26:12.
b 1. Nefi 3:7; 15:11.
13 *a* 1. Nefi 2:20. PKO Luvattu maa.
b 2. Kun. 25:1–21; 2. Nefi 6:8; 25:10; Omni 1:15; Hel. 8:20–21.
14 *a* Hes. 5:6; 1. Nefi 1:18–20; 2:13. PKO Kapinointi.
b Jer. 37:15–21.
c 1. Nefi 2:1.

[a]sitoivat minut köysillä, sillä he tavoittelivat henkeäni, jättääkseen minut erämaahan villipetojen syötäväksi.

17 Mutta tapahtui, että minä rukoilin Herraa sanoen: Oi Herra, uskoni mukaan, joka minulla on sinuun, pelasta minut veljieni käsistä; niin, anna minulle voimaa [a]katkoakseni nämä siteet, joilla minut on sidottu.

18 Ja tapahtui, että sanottuani nämä sanat, katso, siteet kirposivat käsistäni ja jaloistani, ja minä seisoin veljieni edessä ja puhuin heille jälleen.

19 Ja tapahtui, että he taaskin vihastuivat minulle ja yrittivät käydä minuun käsiksi, mutta katso, yksi Ismaelin [a]tyttäristä, niin, sekä tämän äiti ja yksi Ismaelin pojista vetosivat veljiini, niin että he pehmittivät sydämensä, ja he lakkasivat yrittämästä ottaa minua hengiltä.

20 Ja tapahtui, että he olivat murheellisia jumalattomuutensa tähden, niin että he kumartuivat maahan edessäni ja pyysivät minua antamaan heille anteeksi sen, mitä he olivat tehneet minua vastaan.

21 Ja tapahtui, että minä annoin auliisti heille [a]anteeksi kaiken, mitä he olivat tehneet, ja kehotin heitä rukoilemaan anteeksiantoa Herralta, Jumalaltaan. Ja tapahtui, että he tekivät niin. Ja kun he olivat rukoilleet Herraa, me jatkoimme jälleen matkaamme isämme telttaa kohti.

22 Ja tapahtui, että me tulimme alas isämme teltalle. Ja kun minä ja veljeni ja koko Ismaelin huone olimme tulleet alas isäni teltalle, he [a]kiittivät Herraa, Jumalaansa, ja he uhrasivat hänelle [b]teuras- ja polttouhreja.

LUKU 8

Lehi näkee näyn elämän puusta. Hän nauttii sen hedelmää ja haluaa perheensä tekevän samoin. Hän näkee rautakaiteen, kaidan ja kapean polun ja pimeyden sumut, jotka verhoavat ihmisiä. Saria, Nefi ja Sam nauttivat hedelmää, mutta Laman ja Lemuel kieltäytyvät. Noin 600–592 eKr.

Ja tapahtui, että me olimme koonneet yhteen kaikenlaisia erilaatuisia siemeniä, sekä kaikenlaisen viljan että myös kaikenlaisten hedelmien siemeniä.

2 Ja tapahtui, että viipyessään erämaassa isäni puhui meille sanoen: Katso, minä olen [a]uneksinut unen, eli toisin sanoen minä olen nähnyt [b]näyn.

3 Ja katso, sen tähden, mitä olen nähnyt, minulla on syytä riemuita Herrassa [a]Nefin sekä Samin tähden, sillä minulla on syytä olettaa, että he ja myös monet heidän jälkeläisistänsä pelastuvat.

4 Mutta katso, [a]Laman ja Lemuel, minä pelkään tavattomasti teidän tähtenne, sillä katso, minä muistan nähneeni unessani pimeän ja kolkon erämaan.

16 *a* 1. Nefi 18:11–15.
17 *a* Alma 14:26–28.
19 *a* 1. Nefi 16:7.
21 *a* PKO Anteeksianto.
22 *a* PKO Kiitollisuus.
b 1. Nefi 5:9.
8 2 *a* PKO Ilmoitus; Uni.
b 1. Nefi 10:17. PKO Näky.
3 *a* 1. Nefi 8:14–18.
4 *a* 1. Nefi 8:35–36.

5 Ja tapahtui, että minä näin miehen, ja hän oli puettuna valkoiseen [a]viittaan; ja hän tuli ja seisahtui eteeni.

6 Ja tapahtui, että hän puhui minulle ja käski minua seuraamaan itseään.

7 Ja tapahtui, että kun seurasin häntä, näin olevani pimeässä ja kolkossa autiomaassa.

8 Ja kuljettuani monen tunnin ajan pimeydessä aloin rukoilla Herraa, että hän [a]armahtaisi minua lempeiden armotekojensa paljouden mukaan.

9 Ja tapahtui, että rukoiltuani Herraa näin suuren ja avaran [a]kentän.

10 Ja tapahtui, että minä näin [a]puun, jonka [b]hedelmät olivat haluttavia tehdäkseen ihmisen onnelliseksi.

11 Ja tapahtui, että minä menin puulle nauttimaan sen [a]hedelmää; ja minä huomasin, että se oli mitä makeinta, yli kaiken sen, mitä milloinkaan ennen olin maistanut. Niin, ja minä näin, että sen hedelmä oli valkoista, voittaen kaiken milloinkaan näkemäni [b]valkoisuuden.

12 Ja kun nautin sen hedelmää, se täytti sieluni tavattoman suurella [a]ilolla; sen vuoksi aloin [b]toivoa, että perheenikin nauttisi sitä, sillä minä tiesin, että se oli kaikkia muita hedelmiä [c]haluttavampaa.

13 Ja luodessani katseeni ympärilleni, jotta kenties löytäisin perheenikin, minä näin [a]vesivirran; ja se virtasi eteenpäin, ja se oli lähellä puuta, jonka hedelmää olin nauttimassa.

14 Ja minä katsoin nähdäkseni, mistä se tuli, ja minä näin sen alkupään vähän matkan päässä; ja sen alkupäässä minä näin äitinne Sarian ja Samin ja Nefin, ja he seisoivat ikään kuin tietämättä, minne mennä.

15 Ja tapahtui, että minä viittoilin heille, ja minä myös sanoin heille kovalla äänellä, että he tulisivat luokseni nauttimaan hedelmää, joka oli kaikkia muita hedelmiä haluttavampaa.

16 Ja tapahtui, että he tulivat luokseni ja nauttivat myös hedelmää.

17 Ja tapahtui, että minä halusin myös Lamanin ja Lemuelin tulevan nauttimaan hedelmää; sen vuoksi loin katseeni virran alkupäähän, jotta kenties näkisin heidät.

18 Ja tapahtui, että minä näin heidät, mutta he [a]eivät tahtoneet tulla luokseni nauttimaan hedelmää.

19 Ja minä näin [a]rautakaiteen, ja se kulki virran partaalla ja johti puulle, jonka luona seisoin.

20 Ja minä näin myös [a]kaidan ja kapean polun, joka kulki rautakaiteen vieressä aina puulle asti,

5 *a* JS–H 1:30–32.
8 *a* PKO Armeliaisuus.
9 *a* Matt. 13:38.
10 *a* 1. Moos. 2:9; Ilm. 2:7; 22:2; 1. Nefi 11:4, 8–25. PKO Elämän puu.
b Alma 32:41–43.
11 *a* Alma 5:34.
b 1. Nefi 11:8.
12 *a* PKO Ilo.
b Alma 36:24.
c 1. Nefi 15:36.
13 *a* 1. Nefi 12:16–18; 15:26–29.
18 *a* 2. Nefi 5:20–25.
19 *a* Ps. 2:9; Ilm. 12:5; JSR Ilm. 19:15 (Liiteosa); 1. Nefi 8:30; 11:25; 15:23–24.
20 *a* Matt. 7:14; 2. Nefi 31:17–20.

jonka luona seisoin; ja se johti myös alkulähteen ohitse suurelle ja avaralle [b]kentälle, joka oli kuin maailma.

21 Ja minä näin lukemattomia ihmisjoukkoja, joista monet ponnistelivat eteenpäin päästäkseen [a]polulle, joka johti puulle, jonka luona seisoin.

22 Ja tapahtui, että he tulivat ja alkoivat kulkea polkua, joka johti puulle.

23 Ja tapahtui, että nousi [a]pimeyden sumu, aivan niin, tavattoman suuri pimeyden sumu, niin että ne, jotka olivat alkaneet kulkea polkua, eksyivät tieltä, niin että he kulkivat pois ja joutuivat hukkaan.

24 Ja tapahtui, että minä näin toisia, jotka ponnistelivat eteenpäin, ja he tulivat ja tarttuivat kiinni rautakaiteen päästä; ja he ponnistelivat eteenpäin pimeyden sumun läpi pitäen kiinni rautakaiteesta, kunnes he tulivat esiin ja nauttivat puun [a]hedelmää.

25 Ja nautittuaan puun hedelmää he loivat katseensa ympärilleen ikään kuin olisivat olleet [a]häpeissään.

26 Ja minäkin loin katseeni ympärilleni ja näin vesivirran toisella puolella suuren ja [a]avaran rakennuksen, ja se oli ikään kuin ilmassa, korkealla maan yläpuolella.

27 Ja se oli täynnä ihmisiä, sekä vanhoja että nuoria, sekä miehiä että naisia; ja heidän pukeutumistapansa oli tavattoman hieno; ja he [a]pilkkasivat ja osoittelivat sormellaan niitä, jotka olivat tulleet puulle ja olivat nauttimassa hedelmää.

28 Ja [a]maistettuaan hedelmää he olivat [b]häpeissään niiden tähden, jotka ivasivat heitä; ja he [c]lankesivat kielletyille poluille ja joutuivat hukkaan.

29 Ja nyt minä, Nefi, en puhu [a]kaikkia isäni sanoja.

30 Vaan, kirjoittaakseni lyhyesti, katso, hän näki toisten väkijoukkojen ponnistelevan eteenpäin; ja ne tulivat ja tarttuivat kiinni [a]rautakaiteen päästä; ja ne ponnistelivat tietään eteenpäin pitäen jatkuvasti kiinni rautakaiteesta, kunnes ne tulivat perille ja lankesivat maahan ja nauttivat puun hedelmää.

31 Ja hän näki myös muita [a]väkijoukkoja, jotka hapuilivat kohti sitä suurta ja avaraa rakennusta.

32 Ja tapahtui, että monet hukkuivat [a]lähteen syvyyksiin, ja monet joutuivat hukkaan hänen näkyvistään vaeltaessaan oudoilla teillä.

33 Ja suuri oli se väkijoukko, joka meni siihen outoon rakennukseen. Ja mentyään siihen rakennukseen he osoittelivat [a]ivan

20 *b* Matt. 13:38.
21 *a* PKO Tie.
23 *a* 1. Nefi 12:17; 15:24.
24 *a* 1. Nefi 8:10–12.
25 *a* Room. 1:16; 2. Tim. 1:8; Alma 46:21; Morm. 8:38.
26 *a* 1. Nefi 11:35–36; 12:18.
27 *a* PKO Ylpeys.
28 *a* 2. Piet. 2:19–22.
b Mark. 4:14–20; 8:38; Luuk. 8:11–15; Joh. 12:42–43.
c PKO Luopumus.
29 *a* 1. Nefi 1:16–17.
30 *a* 1. Nefi 15:23–24.
31 *a* Matt. 7:13.
32 *a* 1. Nefi 15:26–29.
33 *a* PKO Vaino.

sormella minua ja niitä, jotka myös olivat nauttimassa hedelmää, mutta me emme piitanneet heistä.

34 Nämä ovat isäni sanat: Sillä kaikki, jotka [a]piittasivat heistä, olivat langenneet.

35 Ja [a]Laman ja Lemuel eivät nauttineet hedelmää, sanoi isäni.

36 Ja tapahtui isäni puhuttua kaikki unensa eli näkynsä sanat, joita oli paljon, että hän sanoi meille pelkäävänsä tavattomasti Lamanin ja Lemuelin puolesta näiden näyssä näkemiensä asioiden tähden; hän nimittäin pelkäsi, että heidät karkotettaisiin Herran luota.

37 Ja hän kehotti heitä silloin kaikin [a]vanhempien lempein tuntein kuulemaan hänen sanojaan, jotta Herra kenties olisi heille armollinen eikä karkottaisi heitä; niin, isäni saarnasi heille.

38 Ja kun hän oli saarnannut heille sekä profetoinut heille monista asioista, hän pyysi heitä pitämään Herran käskyt; ja hän lakkasi puhumasta heille.

LUKU 9

Nefi tekee kahdet aikakirjat. Kumpiakin kutsutaan Nefin levyiksi. Isommat levyt sisältävät maallisen historian, pienemmät käsittelevät etupäässä pyhiä asioita. Noin 600–592 eKr.

Ja kaiken tämän isäni näki ja kuuli ja puhui asuessaan teltassa Lemuelin [a]laaksossa, sekä hyvin paljon muuta, mitä ei voida kirjoittaa näihin levyihin.

2 Ja nyt, kuten olen puhunut näistä levyistä, katso, nämä eivät ole ne levyt, joihin minä kirjoitan täydellisen kertomuksen kansani historiasta, sillä niille [a]levyille, joihin minä kirjoitan täydellisen kertomuksen kansastani, olen antanut Nefin nimen; sen vuoksi niitä nimitetään Nefin levyiksi, oman nimeni mukaan, ja myös näitä levyjä nimitetään Nefin levyiksi.

3 Joka tapauksessa olen saanut Herralta käskyn valmistaa nämä levyt nimenomaan sitä [a]tarkoitusta varten, että olisi olemassa kaiverrettu kertomus kansani [b]palvelutyöstä.

4 Toisiin levyihin tulee kaivertaa kertomus kuninkaiden hallituskausista ja kansani sodista ja kiistoista; sen vuoksi nämä levyt ovat suurimmaksi osaksi palvelutyöstä, ja [a]toiset levyt ovat suurimmaksi osaksi kuninkaiden hallituskausista ja kansani sodista ja kiistoista.

5 Ja nyt, Herra on käskenyt minua valmistamaan nämä levyt jotakin omaa [a]viisasta tarkoitus-

34 *a* 2. Moos. 23:2.
35 *a* 1. Nefi 8:17–18; 2. Nefi 5:19–24.
37 *a* PKO Perhe; Vanhemmat.
9 1 *a* 1. Nefi 2:4–6, 8, 14–15; 16:6.
2 *a* 1. Nefi 19:2, 4; MK Jaak. 3:13–14; Morm. s. 1:2–11; OL 10:38–40. PKO Levyt.
3 *a* OL 3:19.
b 1. Nefi 6:3.
4 *a* MK Jaak. 1:2–4; Morm. s. 1:10.
5 *a* 1. Nefi 19:3; Morm. s. 1:7; Alma 37:2, 12, 14.

taan varten, jota tarkoitusta minä en tiedä.

6 Mutta Herra [a]tietää kaiken alusta asti; sen vuoksi hän valmistaa keinon täyttää kaikki työnsä ihmislasten keskuudessa, sillä katso, hänellä on kaikki [b]valta kaikkien sanojensa toteuttamiseen. Ja näin on. Aamen.

LUKU 10

Lehi ennustaa, että babylonialaiset vievät juutalaiset vankeuteen. Hän kertoo Messiaan, Vapahtajan ja Lunastajan, tulemisesta juutalaisten keskuuteen. Lehi kertoo myös sen tulemisesta, joka on kastava Jumalan Karitsan. Lehi kertoo Messiaan kuolemasta ja ylösnousemuksesta. Hän vertaa Israelin hajottamista ja kokoamista oliivipuuhun. Nefi puhuu Jumalan Pojasta, Pyhän Hengen lahjasta ja vanhurskauden tarpeellisuudesta. Noin 600–592 eKr.

Ja nyt minä, Nefi, jatkan [a]näihin levyihin kertomusta tekemisistäni ja hallituskaudestani ja palvelutyöstäni; ja nyt, voidakseni jatkaa kertomustani minun on puhuttava jonkin verran isäni sekä veljienikin asioista.

2 Sillä katso, tapahtui, että kun isäni oli lakannut puhumasta [a]unensa sanoja sekä kehottamasta heitä kaikkeen uutteruuteen, hän puhui heille juutalaisista –

3 että sen jälkeen, kun heidät olisi hävitetty, nimittäin tuo suuri [a]Jerusalemin kaupunki, ja monet [b]viety vankeina [c]Babyloniin, he Herran hyväksi näkemänä aikana [d]palaisivat takaisin, niin, heidät nimittäin tuotaisiin takaisin vankeudesta; ja kun heidät olisi tuotu takaisin vankeudesta, he omistaisivat jälleen perintömaansa.

4 Niin, nimittäin [a]kuudensadan vuoden kuluttua siitä, kun isäni lähti Jerusalemista, Herra Jumala nostaisi juutalaisten keskuudessa esiin [b]profeetan – [c]Messiaan, eli toisin sanoen maailman Vapahtajan.

5 Ja hän puhui myös profeetoista, kuinka suuri joukko oli [a]todistanut näistä asioista, tästä Messiaasta, josta hän oli puhunut, eli tästä maailman Lunastajasta.

6 Ja nyt, koko ihmissuku oli kadotetussa ja [a]langenneessa tilassa ja tulisi aina olemaan, ellei se turvaisi tähän Lunastajaan.

7 Ja hän puhui myös [a]profeetasta, joka tulee ennen Messiasta valmistamaan Herralle tien –

8 niin, vieläpä hän menee erämaahan ja huutaa: [a]Raivatkaa

6 *a* 2. Nefi 9:20; OL 38:2; Moos. 1:6, 35.
PKO Kaikkitietävyys.
b Matt. 28:18.
10 1 *a* 1. Nefi 9:1–5; 19:1–6; MK Jaak. 1:1–4.
2 *a* 1. Nefi 8.
3 *a* Est. 2:6; 2. Nefi 6:8; Hel. 8:20–21.
b 587 eKr.; ks. Aikataulukko liitteessä. 2. Nefi 25:10.
c Hes. 24:2; 1. Nefi 1:13; Omni 1:15.
d Jer. 29:10; 2. Nefi 6:8–9.
4 *a* 1. Nefi 19:8; 2. Nefi 25:19; 3. Nefi 1:1.
b 1. Nefi 22:20–21.
c PKO Messias.
5 *a* MK Jaak. 7:11; Moosia 13:33; Hel. 8:19–24; 3. Nefi 20:23–24.
6 *a* PKO Aadamin ja Eevan lankeemus.
7 *a* 1. Nefi 11:27; 2. Nefi 31:4.
8 *a* Jes. 40:3; Matt. 3:1–3.

Herralle tie ja tehkää hänen polkunsa suoriksi; sillä teidän keskellänne seisoo hän, jota te ette tunne; ja hän on minua väkevämpi, jonka kengännauhoja minä olen arvoton avaamaan. Ja paljon isäni puhui tästä asiasta.

9 Ja isäni sanoi, että hän kastaa [a]Betabarassa, Jordanin tuolla puolen; ja hän sanoi myös, että hän [b]kastaa vedellä, jopa että hän kastaa Messiaan vedellä.

10 Ja kastettuaan Messiaan vedellä hän näkee ja todistaa kastaneensa [a]Jumalan Karitsan, joka ottaa pois maailman synnit.

11 Ja tapahtui, että puhuttuaan nämä sanat isäni puhui veljilleni evankeliumista, jota saarnattaisiin juutalaisten keskuudessa, sekä juutalaisten [a]vaipumisesta [b]epäuskoon. Ja heidän [c]surmattuaan Messiaan, joka oli tuleva, hän surmatuksi tultuaan oli [d]nouseva kuolleista ja ilmaiseva itsensä [e]Pyhän Hengen kautta pakanoille.

12 Aivan niin, isäni puhui paljon pakanoista sekä Israelin huoneesta, että sitä verrattaisiin [a]oliivipuuhun, jonka oksat taitetaan pois ja [b]hajotetaan kaikkialle maan päälle.

13 Sen vuoksi hän sanoi olevan välttämätöntä, että meidät johdatetaan kaikki yhdessä [a]lupauksen maahan, niin että toteutuu se Herran sana, että meidät hajotetaan kaikkialle maan päälle.

14 Ja kun Israelin huone hajotetaan, se [a]kootaan jälleen yhteen; eli sanalla sanoen, kun [b]pakanat olisivat saaneet evankeliumin täyteyden, [c]oliivipuun luonnolliset oksat eli Israelin huoneen jäännökset oksastettaisiin paikoilleen eli he tulisivat tuntemaan tosi Messiaan, Herransa ja Lunastajansa.

15 Ja tällä tavoin puhuen isäni profetoi ja puhui veljilleni, ja paljon muutakin, mitä en kirjoita tähän kirjaan, sillä minä olen kirjoittanut niistä [a]toiseen kirjaani niin paljon kuin minusta oli hyväksi.

16 Ja kaikki tämä, mistä olen puhunut, tapahtui isäni asuessa teltassa Lemuelin laaksossa.

17 Ja tapahtui, että minä, Nefi, kuultuani isäni joka [a]sanan siitä, mitä hän näki [b]näyssä, sekä siitä, mitä hän puhui Pyhän Hengen voimalla, jonka voiman hän sai uskon kautta Jumalan Poikaan – ja Jumalan Poika oli [c]Messias, joka oli tuleva – minä, Nefi, olin myös halukas näkemään ja kuulemaan ja tietämään näistä asioista

9 *a* Joh. 1:28.
b PKO Johannes Kastaja.
10 *a* PKO Jumalan Karitsa.
11 *a* MK Jaak. 4:14–18.
b Morm. 5:14.
c PKO Jeesus Kristus; Ristiinnaulitseminen.
d PKO Ylösnousemus.
e PKO Pyhä Henki.
12 *a* 1. Moos. 49:22–26; 1. Nefi 15:12; 2. Nefi 3:4–5; MK Jaak. 5; 6:1–7. PKO Herran viinitarha; Oliivipuu.
b 1. Nefi 22:3–8. PKO Israel: Israelin hajottaminen.
13 *a* 1. Nefi 2:20. PKO Luvattu maa.
14 *a* PKO Israel: Israelin kokoaminen.
b 1. Nefi 13:42; OL 14:10.
c MK Jaak. 5:8, 52, 54, 60, 68.
15 *a* 1. Nefi 1:16–17.
17 *a* En. 1:3; Alma 36:17.
b 1. Nefi 8:2.
c PKO Messias.

[d]Pyhän Hengen voimalla, joka on Jumalan lahja kaikille niille, jotka etsivät häntä [e]uutterasti, sekä [f]muinaisina aikoina että sinä aikana, jolloin hän ilmaisisi itsensä ihmislapsille.

18 Sillä hän on [a]sama eilen, tänään ja ikuisesti; ja tie on ollut valmistettuna kaikille ihmisille maailman perustamisesta asti, jos he tekevät parannuksen ja tulevat hänen luoksensa.

19 Sillä se, joka etsii uutterasti, löytää; ja [a]Jumalan salaisuudet paljastetaan hänelle [b]Pyhän Hengen voimalla, niin näinä aikoina kuin muinaisinakin aikoina, ja niin muinaisina aikoina kuin tulevinakin aikoina; sen vuoksi Herran [c]kulku on yhtä iankaikkista kiertokulkua.

20 Muista siis, oi ihminen, että joudut [a]tuomiolle kaikista teoistasi.

21 Sen vuoksi, jos olet [a]koetusaikanasi pyrkinyt tekemään sitä, mikä on jumalatonta, sinut havaitaan [b]epäpuhtaaksi Jumalan tuomioistuimen edessä, eikä mikään epäpuhdas voi asua Jumalan luona; sen vuoksi sinut täytyy karkottaa pois iäksi.

22 Ja Pyhä Henki antaa minulle valtuuden puhua näistä asioista eikä kieltää niitä.

LUKU 11

Nefi näkee Herran Hengen, ja hänelle näytetään näyssä elämän puu. Hän näkee Jumalan Pojan äidin ja saa tietää, että Jumala alentaa itsensä. Hän näkee Jumalan Karitsan kasteen, palvelutyön ja ristiinnaulitsemisen. Hän näkee myös Karitsan kahdentoista apostolin kutsumisen ja palvelutyön. Noin 600–592 eKr.

Sillä tapahtui sen jälkeen, kun olin halunnut tietää sen, mitä isäni oli nähnyt, ja uskoen Herran kykenevän ilmaisemaan sen minulle, että istuessani [a]pohdiskelemassa sydämessäni minut [b]temmattiin pois Herran Hengessä, niin, tavattoman korkealle [c]vuorelle, jota en ollut koskaan ennen nähnyt ja jolle en ollut koskaan ennen jalallani astunut.

2 Ja Henki sanoi minulle: Katso, mitä haluat?

3 Ja minä sanoin: Haluan nähdä sen, mitä isäni [a]näki.

4 Ja Henki sanoi minulle: Uskotko, että isäsi näki [a]puun, josta hän on puhunut?

5 Ja minä sanoin: Kyllä, sinä tiedät, että minä [a]uskon kaikki isäni sanat.

6 Ja kun olin puhunut nämä

17 *d* PKO Pyhä Henki.
e Moroni 10:4–5, 7, 19.
f OL 20:26.
18 *a* Hepr. 13:8; Morm. 9:9; OL 20:12. PKO Jumala, jumaluus.
19 *a* PKO Jumalan salaisuudet.
b PKO Pyhä Henki.
c Alma 7:20; OL 3:2; 35:1.
20 *a* Saarn. 12:14; 2. Nefi 9:46. PKO Viimeinen tuomio.
21 *a* Alma 34:32–35.
b 1. Kor. 6:9–10; 3. Nefi 27:19; OL 76:50–62; Moos. 6:57.
11 1 *a* OL 76:19. PKO Pohtiminen.
b 2. Kor. 12:1–4; Ilm. 21:10; 2. Nefi 4:25; Moos. 1:1.
c 5. Moos. 10:1; Et. 3:1.
3 *a* 1. Nefi 8:2–34.
4 *a* 1. Nefi 8:10–12; 15:21–22.
5 *a* 1. Nefi 2:16.

sanat, Henki huusi kovalla äänellä sanoen: Hoosianna Herralle, Korkeimmalle Jumalalle, sillä hän on koko [a]maan Jumala, aivan niin, kaiken yläpuolella. Ja siunattu olet sinä, Nefi, koska [b]uskot Korkeimman Jumalan Poikaan; sen vuoksi saat nähdä sen, mitä olet halunnut.

7 Ja katso, tämä annetaan sinulle [a]merkiksi, että kun olet nähnyt puun, joka kantoi hedelmää, jota isäsi maistoi, saat nähdä myös miehen laskeutuvan taivaasta, ja hänet sinä näet omin silmin; ja kun olet nähnyt hänet, sinun tulee [b]todistaa, että hän on Jumalan Poika.

8 Ja tapahtui, että Henki sanoi minulle: Katso! Ja minä katsoin ja näin puun, ja se oli sen [a]puun kaltainen, jonka isäni oli nähnyt; ja sen kauneus oli paljon suurempi, niin, voittaen kaiken kauneuden; ja sen [b]valkoisuus voitti lumikinoksen valkoisuuden.

9 Ja tapahtui, että kun olin nähnyt puun, sanoin Hengelle: Minä näen, että olet näyttänyt minulle puun, joka on kaikkia muita [a]kallisarvoisempi.

10 Ja hän sanoi minulle: Mitä haluat?

11 Ja minä sanoin hänelle: Tietää sen [a]tulkinnan – sillä minä puhuin hänelle, niin kuin mies puhuu, sillä minä näin, että hänellä oli miehen [b]hahmo; mutta siitä huolimatta minä tiesin, että se oli Herran Henki; ja hän puhui minulle, niin kuin mies puhuu toisen kanssa.

12 Ja tapahtui, että hän sanoi minulle: Katso! Ja minä katsoin ikään kuin katsoakseni häntä, enkä nähnyt häntä, sillä hän oli mennyt pois luotani.

13 Ja tapahtui, että minä katsoin ja näin suuren Jerusalemin kaupungin sekä muita kaupunkeja. Ja minä näin Nasaretin kaupungin; ja [a]Nasaretin kaupungissa minä näin [b]neitsyen, ja hän oli tavattoman ihana ja valkea.

14 Ja tapahtui, että minä näin [a]taivaiden aukenevan, ja enkeli tuli alas ja seisoi edessäni; ja hän sanoi minulle: Nefi, mitä näet?

15 Ja minä sanoin hänelle: Neitsyen, kaikkia muita neitsyitä kauniimman ja ihanamman.

16 Ja hän sanoi minulle: Tiedätkö, kuinka Jumala alentaa itsensä?

17 Ja minä sanoin hänelle: Minä tiedän, että hän rakastaa lapsiaan, mutta en tiedä kaiken tarkoitusta.

18 Ja hän sanoi minulle: Katso, [a]neitsyt, jonka näet, on Jumalan Pojan [b]äiti lihan tavan mukaan.

19 Ja tapahtui, että minä näin, että hänet vietiin pois Hengessä; ja kun hän oli ollut pois

6 *a* 2. Moos. 9:29; 2. Nefi 29:7; 3. Nefi 11:14; Moos. 6:44.
b PKO Usko.
7 *a* PKO Merkki.
b PKO Todistaminen.
8 *a* 1. Nefi 8:10.
b 1. Nefi 8:11.
9 *a* 1. Nefi 11:22–25.
11 *a* 1. Moos. 40:8.
b Et. 3:15–16.
13 *a* Matt. 2:23.
b Luuk. 1:26–27; Alma 7:10. PKO Maria, Jeesuksen äiti.
14 *a* Hes. 1:1; 1. Nefi 1:8.
18 *a* Jes. 7:14; Luuk. 1:34–35.
b Moosia 3:8.

vietynä [a]Hengessä jonkin aikaa, enkeli puhui minulle sanoen: Katso!

20 Ja minä katsoin ja näin jälleen neitsyen, joka kantoi [a]lasta sylissään.

21 Ja enkeli sanoi minulle: Katso, [a]Jumalan Karitsa, aivan niin, iankaikkisen [b]Isän [c]Poika! Tiedätkö sen [d]puun merkityksen, jonka isäsi näki?

22 Ja minä vastasin hänelle sanoen: Kyllä, se on Jumalan [a]rakkaus, joka leviää kaikkialle ihmislasten sydämiin; sen vuoksi se on kaikkein haluttavinta.

23 Ja hän puhui minulle sanoen: Niin, ja [a]riemullisinta sielulle.

24 Ja sanottuaan nämä sanat hän sanoi minulle: Katso! Ja minä katsoin, ja minä näin Jumalan Pojan [a]menevän ihmislasten keskuuteen; ja minä näin monen lankeavan maahan hänen jalkojensa juureen ja palvelevan häntä.

25 Ja tapahtui, että minä näin, että [a]rautakaide, jonka isäni oli nähnyt, oli Jumalan sana, joka johti [b]elävien vesien lähteelle eli [c]elämän puulle, jotka vedet kuvaavat Jumalan rakkautta; ja minä näin myös, että elämän puu kuvasi Jumalan rakkautta.

26 Ja enkeli sanoi minulle jälleen: Katso ja näe, kuinka Jumala [a]alentaa itsensä!

27 Ja minä katsoin ja [a]näin maailman Lunastajan, josta isäni oli puhunut; ja minä näin myös [b]profeetan, joka oli valmistava tietä hänen edellään. Ja Jumalan Karitsa meni hänen luokseen, ja tämä [c]kastoi hänet; ja kun hänet oli kastettu, minä näin taivaiden aukenevan ja Pyhän Hengen laskeutuvan taivaasta ja jäävän hänen päällensä [d]kyyhkysen hahmossa.

28 Ja minä näin, että hän kulki palvellen ihmisiä [a]voimassa ja suuressa kirkkaudessa; ja joukoittain ihmisiä oli kokoontunut yhteen kuulemaan häntä; ja minä näin, että he karkottivat hänet keskuudestaan.

29 Ja minä näin myös [a]kahdentoista muun seuraavan häntä. Ja tapahtui, että heidät vietiin Hengessä pois kasvojeni edestä, enkä minä nähnyt heitä.

30 Ja tapahtui, että enkeli puhui minulle jälleen sanoen: Katso! Ja minä katsoin, ja minä näin taivaiden aukenevan jälleen, ja minä näin [a]enkelien laskeutuvan ihmislasten luokse, ja he palvelivat heitä.

31 Ja hän puhui minulle jälleen sanoen: Katso! Ja minä katsoin, ja minä näin Jumalan Karitsan

19 *a* Matt. 1:20.
20 *a* Luuk. 2:16.
21 *a* PKO Jumalan Karitsa.
b PKO Jumala, jumaluus: Isä Jumala.
c PKO Jeesus Kristus.
d 1. Nefi 8:10; Alma 5:62. PKO Elämän puu.
22 *a* PKO Rakkaus.
23 *a* PKO Ilo.
24 *a* Luuk. 4:14–21.
25 *a* 1. Nefi 8:19.
b PKO Elävä vesi.
c 1. Moos. 2:9; Alma 32:40–41; Moos. 4:28, 31.
26 *a* 1. Nefi 11:16–33.
27 *a* 2. Nefi 25:13.
b Matt. 11:10; 1. Nefi 10:7–10; 2. Nefi 31:4.
c PKO Kaste, kastaminen.
d PKO Kyyhkysen merkki.
28 *a* OL 138:25–26.
29 *a* PKO Apostoli.
30 *a* PKO Enkelit.

kulkevan ihmislasten keskuudessa. Ja minä näin joukoittain ihmisiä, jotka olivat sairaita ja joita kaikenlaiset taudit ja [a]riivaajat ja [b]saastaiset henget ahdistivat; ja enkeli puhui ja näytti kaiken tämän minulle. Ja he [c]parantuivat Jumalan Karitsan voimasta, ja riivaajat ja saastaiset henget ajettiin ulos.

32 Ja tapahtui, että enkeli puhui minulle jälleen sanoen: Katso! Ja minä katsoin ja näin Jumalan Karitsan, että ihmiset ottivat hänet kiinni; niin, ikuisen Jumalan Poika oli maailman [a]tuomittavana; ja minä näin ja todistan.

33 Ja minä, Nefi, näin, että hänet korotettiin [a]ristille ja [b]surmattiin maailman syntien tähden.

34 Ja kun hänet oli surmattu, minä näin maan ihmispaljoudet, että ne olivat kokoontuneet yhteen taistelemaan Karitsan apostoleja vastaan; sillä näin Herran enkeli niitä kahtatoista nimitti.

35 Ja maan ihmispaljous oli kokoontunut yhteen; ja minä näin, että se oli suuressa ja avarassa [a]rakennuksessa, sen rakennuksen kaltaisessa, jonka isäni näki. Ja Herran enkeli puhui minulle jälleen sanoen: Katso maailmaa ja sen viisautta; niin, katso, Israelin huone on kokoontunut yhteen taistelemaan Karitsan kahtatoista apostolia vastaan.

36 Ja tapahtui, että minä näin ja todistan, että se suuri ja avara rakennus oli maailman [a]ylpeys, ja se sortui, ja sen sortuminen oli tavattoman suuri. Ja Herran enkeli puhui minulle jälleen sanoen: Tällainen on oleva kaikkien niiden kansakuntien, sukujen, kielten ja kansojen tuho, jotka taistelevat Karitsan kahtatoista apostolia vastaan.

LUKU 12

Nefi näkee näyssä lupauksen maan; sen asukkaiden vanhurskauden, pahuuden ja sortumisen; Jumalan Karitsan tulemisen heidän keskuuteensa; kuinka kaksitoista opetuslasta ja kaksitoista apostolia tulevat tuomitsemaan Israelin; sekä epäuskoon vaipuvien inhottavan ja saastaisen tilan. Noin 600–592 eKr.

Ja tapahtui, että enkeli sanoi minulle: Katso ja näe jälkeläisesi sekä veljiesi jälkeläiset. Ja minä katsoin ja näin [a]lupauksen maan, ja minä näin joukoittain ihmisiä, niin, ikään kuin heitä olisi ollut yhtä paljon kuin meren hiekkaa.

2 Ja tapahtui, että minä näin väkijoukkoja kokoontuneina yhteen taistelemaan toinen toistansa vastaan; ja minä näin [a]sotia ja sotahuhuja ja suuria teurastuksia miekalla kansani keskuudessa.

3 Ja tapahtui, että minä näin

31 *a* Mark. 5:15–20; Moosia 3:5–7. PKO Perkele.
b PKO Henki: Pahat henget.
c PKO Parantaminen.
32 *a* Mark. 15:17–20.
33 *a* Joh. 19:16–19; Moosia 3:9–10; 3. Nefi 27:14. PKO Risti.
b PKO Sovitus.
35 *a* 1. Nefi 8:26; 12:18.
36 *a* PKO Ylpeys.
12 1 *a* PKO Luvattu maa.
2 *a* En. 1:24; Morm. 8:7–8. PKO Sota.

monen sukupolven kuolevan sotien ja kiistojen jatkuessa maassa, ja minä näin monia kaupunkeja, niin etten edes laskenut niitä.

4 Ja tapahtui, että minä näin [a]pimeyden [b]sumun lupauksen maan yllä; ja minä näin salamoita ja kuulin ukkosen jylinää ja maanjäristyksiä ja kaikenlaisia melskeisiä ääniä; ja minä näin maan ja kallioiden halkeavan; ja minä näin vuorten sortuvan kappaleiksi; ja minä näin maan tasankojen murtuvan; ja minä näin monien kaupunkien [c]vajoavan; ja minä näin monien palavan tulessa; ja minä näin monien sortuvan maahan sen järähtelyn tähden.

5 Ja tapahtui minun nähtyäni nämä asiat, että minä näin pimeyden [a]huurun haihtuvan maan päältä; ja katso, minä näin väkijoukot, jotka eivät olleet saaneet surmaansa Herran suurten ja kauhistavien tuomioiden tähden.

6 Ja minä näin taivaiden aukenevan ja [a]Jumalan Karitsan laskeutuvan taivaasta; ja hän tuli alas ja näyttäytyi heille.

7 Ja minä myös näin ja todistan, että Pyhä Henki laskeutui [a]kahdentoista muun päälle; ja he olivat Jumalan asettamia ja valittuja.

8 Ja enkeli puhui minulle sanoen: Katso Karitsan kahtatoista opetuslasta, jotka on valittu palvelemaan sinun jälkeläisiäsi.

9 Ja hän sanoi minulle: Sinähän muistat Karitsan [a]kaksitoista apostolia? Katso, he ovat ne, jotka tulevat [b]tuomitsemaan Israelin kahtatoista heimoa; sen vuoksi he tulevat tuomitsemaan sinun jälkeläistesi kaksitoista palvelijaa, sillä te olette Israelin huonetta.

10 Ja nämä [a]kaksitoista palvelijaa, jotka sinä näet, tulevat tuomitsemaan sinun jälkeläisesi. Ja katso, he ovat vanhurskaita ikuisesti, sillä heidän uskonsa tähden Jumalan Karitsaan heidän [b]vaatteensa tehdään valkoisiksi hänen veressään.

11 Ja enkeli sanoi minulle: Katso! Ja minä katsoin ja näin [a]kolmen sukupolven kuolevan vanhurskaudessa; ja niiden vaatteet olivat valkeat niin kuin Jumalan Karitsan. Ja enkeli sanoi minulle: Nämä on tehty valkoisiksi Karitsan veressä heidän uskonsa tähden häneen.

12 Ja minä, Nefi, näin myös monen [a]neljännestä sukupolvesta kuolevan vanhurskaana.

13 Ja tapahtui, että minä näin maan ihmispaljouksien kokoontuneen yhteen.

14 Ja enkeli sanoi minulle:

4 *a* 1. Nefi 19:10.
b Hel. 14:20–28.
c 3. Nefi 8:14.
5 *a* 3. Nefi 8:20; 10:9.
6 *a* 2. Nefi 26:1, 9; 3. Nefi 11:3–17.
7 *a* 3. Nefi 12:1; 19:12–13.
9 *a* Luuk. 6:13.
b Matt. 19:28; OL 29:12.
PKO Viimeinen tuomio.
10 *a* 3. Nefi 27:27; Morm. 3:18–19.
b Ilm. 7:14; Alma 5:21–27; 13:11–13; 3. Nefi 27:19–20.
11 *a* 2. Nefi 26:9–10; 3. Nefi 27:30–32.
12 *a* Alma 45:10–12; Hel. 13:5, 9–10; 3. Nefi 27:32; 4. Nefi 1:14–27.

Katso jälkeläisiäsi sekä veljiesi jälkeläisiä.

15 Ja tapahtui, että minä katsoin ja näin jälkeläiskansani kokoontuneen yhteen suurin joukoin veljieni [a]jälkeläisiä vastaan; ja he olivat kokoontuneet yhteen taistelemaan.

16 Ja enkeli puhui minulle sanoen: Katso [a]saastaisen veden lähdettä, jonka isäsi näki, niin, nimittäin sitä [b]virtaa, josta hän puhui; ja sen syvyydet ovat [c]helvetin syvyyksiä.

17 Ja pimeyden [a]sumut ovat sen Perkeleen kiusauksia, joka [b]sokaisee ihmislasten silmät ja paaduttaa heidän sydämensä ja eksyttää heidät [c]laveille teille, niin että he hukkuvat ja joutuvat kadotetuiksi.

18 Ja se suuri ja avara [a]rakennus, jonka isäsi näki, on ihmislasten turhamaiset [b]kuvitelmat ja [c]ylpeys. Ja heidät erottaa suuri ja kauhistava [d]kuilu, niin, nimittäin iankaikkisen Jumalan ja Messiaan [e]oikeudenmukaisuuden sana, Messiaan, joka on Jumalan Karitsa, josta Pyhä Henki todistaa maailman alusta tähän hetkeen asti ja tästä hetkestä vastedes ja ikuisesti.

19 Ja enkelin puhuessa näitä sanoja minä katsoin ja näin, että veljieni jälkeläiset taistelivat minun jälkeläisiäni vastaan, enkelin sanan mukaan; ja jälkeläisteni ylpeyden ja Perkeleen [a]kiusausten tähden minä näin veljieni jälkeläisten [b]kukistavan jälkeläiskansani.

20 Ja tapahtui, että minä katsoin ja näin veljieni jälkeläiskansan voittaneen minun jälkeläiseni; ja he kulkivat maassa suurin joukoin.

21 Ja minä näin heidän kokoontuneen yhteen suurin joukoin, ja minä näin heidän keskuudessaan [a]sotia ja sotahuhuja, ja minä näin monen sukupolven kuolevan sotien ja sotahuhujen keskellä.

22 Ja enkeli sanoi minulle: Katso, nämä tulevat [a]vaipumaan epäuskoon.

23 Ja tapahtui, että minä näin, että heidän vaivuttuaan epäuskoon heistä tuli [a]tumma ja inhottava ja [b]saastainen kansa, täynnä [c]joutilaisuutta ja kaikenlaisia iljetyksiä.

LUKU 13

Nefi näkee näyssä Perkeleen kirkon, joka perustetaan pakanoiden keskuuteen, Amerikan löytämisen ja asuttamisen, monien selkeiden ja kallisarvoisten osien katoamisen Raamatusta, siitä seuraavan pakanoiden luopumuksen tilan, evankeliumin palauttamisen, myöhempien

15 *a* Morm. 6.
16 *a* PKO Saastaisuus.
b 1. Nefi 8:13; 15:26–29.
c PKO Helvetti.
17 *a* 1. Nefi 8:23; 15:24; OL 10:20–32.
b PKO Luopumus.
c Matt. 7:13–14.
18 *a* 1. Nefi 8:26; 11:35–36.
b Jer. 7:24.
c PKO Ylpeys.
d Luuk. 16:26; 1. Nefi 15:28–30.
e PKO Oikeudenmukaisuus.
19 *a* PKO Kiusaus.
b Jar. 1:10; Morm. s. 1:1–2.
21 *a* Morm. 8:8; Moroni 1:2. PKO Sota.
22 *a* 1. Nefi 15:13; 2. Nefi 26:15.
23 *a* 2. Nefi 26:33.
b 2. Nefi 5:20–25.
c PKO Laiskuus.

aikojen kirjoitusten esille tulon ja Siionin rakentamisen. Noin 600–592 eKr.

Ja tapahtui, että enkeli puhui minulle sanoen: Katso! Ja minä katsoin ja näin monia kansakuntia ja valtakuntia.

2 Ja enkeli sanoi minulle: Mitä näet? Ja minä sanoin: Minä näen monia kansakuntia ja valtakuntia.

3 Ja hän sanoi minulle: Nämä ovat pakanoiden kansakunnat ja valtakunnat.

4 Ja tapahtui, että minä näin [a]pakanoiden kansakuntien keskuudessa [b]suuren kirkon muodostamisen.

5 Ja enkeli sanoi minulle: Katso sen kirkon muodostamista, joka on kaikkia muita kirkkoja iljettävämpi, joka [a]surmaa Jumalan pyhiä, niin, ja kiduttaa heitä ja sitoo heidät ja kytkee heidät [b]rautaisella ikeellä ja alistaa heidät orjuuteen.

6 Ja tapahtui, että minä näin tämän [a]suuren ja iljettävän kirkon, ja minä näin, että [b]Perkele oli sen perustaja.

7 Ja minä näin myös [a]kultaa ja hopeaa ja silkkejä ja karmiininpunaisia kankaita ja kerrattua pellavaa ja kaikenlaisia kallisarvoisia vaatteita; ja minä näin monta porttoa.

8 Ja enkeli puhui minulle sanoen: Katso, kultaa ja hopeaa ja silkkejä ja karmiininpunaisia kankaita ja kerrattua pellavaa ja kallisarvoisia vaatteita ja porttoja tämä suuri ja iljettävä kirkko [a]haluaa.

9 Ja myös maailman ylistyksen tähden he [a]hävittävät Jumalan pyhiä ja alistavat heidät orjuuteen.

10 Ja tapahtui, että minä katsoin ja näin suuria vesiä; ja ne erottivat pakanat veljieni jälkeläisistä.

11 Ja tapahtui, että enkeli sanoi minulle: Katso, Jumalan viha on veljiesi jälkeläisten päällä.

12 Ja minä katsoin ja näin pakanoiden keskuudessa miehen, jonka suuret vedet erottivat veljieni jälkeläisistä; ja minä näin Jumalan [a]Hengen tulevan alas ja vaikuttavan mieheen, ja hän meni suurten vesien yli vieläpä veljieni jälkeläisten luokse, jotka olivat luvatussa maassa.

13 Ja tapahtui, että minä näin Jumalan Hengen vaikuttavan muihin pakanoihin, ja he lähtivät pois orjuudesta suurten vesien yli.

14 Ja tapahtui, että minä näin [a]joukoittain pakanoita [b]lupauksen maassa; ja minä näin Jumalan vihan olevan veljieni jälkeläisten päällä, ja pakanat [c]hajottivat ja löivät heidät.

15 Ja minä näin Herran Hengen olevan pakanoiden päällä, ja he

13 4 *a* PKO Pakanat.
b 1. Nefi 13:26, 34; 14:3, 9–17.
5 *a* Ilm. 17:3–6; 1. Nefi 14:13.
b Jer. 28:10–14.
6 *a* OL 88:94.
PKO Perkele: Perkeleen kirkko.
b 1. Nefi 22:22–23.
7 *a* Morm. 8:36–38.
8 *a* Ilm. 18:10–24; Morm. 8:35–38.
9 *a* Ilm. 13:4–7.
12 *a* PKO Innoitus.
14 *a* 2. Nefi 1:11; Morm. 5:19–20.
b PKO Luvattu maa.
c 1. Nefi 22:7–8.
PKO Israel: Israelin hajottaminen.

menestyivät ja saivat [a]maan perinnöksensä; ja minä näin, että he olivat valkoisia ja tavattoman ihania ja [b]kauniita, niin kuin minun kansani ennen kuin se [c]surmattiin.

16 Ja tapahtui, että minä, Nefi, näin, että pakanat, jotka olivat lähteneet pois orjuudesta, nöyrtyivät Herran edessä; ja Herran voima oli [a]heidän kanssaan.

17 Ja minä näin, että pakanat, joista he olivat lähtöisin, olivat kokoontuneet yhteen vesille sekä maalle taistellakseen heitä vastaan.

18 Ja minä näin, että Jumalan voima oli heidän kanssaan, ja myös, että Jumalan viha oli kaikkien niiden päällä, jotka olivat kokoontuneet yhteen taistelemaan heitä vastaan.

19 Ja minä, Nefi, näin, että ne pakanat, jotka olivat lähteneet pois orjuudesta, [a]vapautuivat Jumalan voimalla kaikkien toisten kansakuntien käsistä.

20 Ja tapahtui, että minä, Nefi, näin, että he menestyivät maassa; ja minä näin [a]kirjan, ja sitä kuljetettiin heidän keskuudessaan.

21 Ja enkeli sanoi minulle: Tiedätkö sinä kirjan tarkoituksen?

22 Ja minä sanoin hänelle: En tiedä.

23 Ja hän sanoi: Katso, se lähtee juutalaisen suusta. Ja minä, Nefi, näin sen; ja hän sanoi minulle: [a]Kirja, jonka näet, on [b]aikakirja [c]juutalaisista; se sisältää Herran liitot, jotka hän on tehnyt Israelin huoneen kanssa; ja se sisältää myös monia pyhien profeettojen profetioita; ja se on niiden kaiverrusten kaltainen aikakirja, jotka ovat [d]pronssilevyissä, paitsi ettei niitä ole niin paljon; kuitenkin se sisältää Herran liitot, jotka hän on tehnyt Israelin huoneen kanssa; sen vuoksi ne ovat suuriarvoiset pakanoille.

24 Ja Herran enkeli sanoi minulle: Sinä olet nähnyt, että kirja lähti juutalaisen suusta; ja kun se lähti juutalaisen suusta, se sisälsi Herran evankeliumin täyteyden, Herran, josta kaksitoista apostolia todistavat; ja he todistavat sen totuuden mukaan, joka on Jumalan Karitsassa.

25 Nämä asiat siis kulkeutuvat [a]juutalaisilta puhtaina [b]pakanoille, sen totuuden mukaan, joka on Jumalassa.

26 Ja niiden kulkeuduttua Karitsan kahdentoista apostolin käden kautta juutalaisilta [a]pakanoille sinä näet tuon [b]suuren ja iljettävän [c]kirkon muodostamisen, joka on kaikkia muita kirkkoja iljettävämpi; sillä katso, se on [d]ottanut Karitsan evankeliumista

15 *a* 2. Nefi 10:19.
b 2. Nefi 5:21.
c Morm. 6:17–22.
16 *a* OL 101:80.
19 *a* 2. Nefi 10:10–14; 3. Nefi 21:4; Et. 2:12.
20 *a* 1. Nefi 14:23.
23 *a* 1. Nefi 13:38; 2. Nefi 29:4–12.
b PKO Pyhät kirjoitukset.
c 2. Nefi 3:12.
d 1. Nefi 5:10–13.
25 *a* 2. Nefi 29:4–6; OL 3:16.
PKO Juutalaiset.
b PKO Pakanat.
26 *a* Matt. 21:43.
b 1. Nefi 13:4–6; 14:3, 9–17.
c PKO Luopumus: Kristillisen varhaiskirkon luopumus.
d Morm. 8:33; Moos. 1:41.

pois monia osia, jotka ovat [e]selkeitä ja erittäin kallisarvoisia; ja myös monia Herran liittoja se on ottanut pois.

27 Ja kaiken tämän se on tehnyt voidakseen vääristellä Herran oikeat tiet, voidakseen sokaista ihmislasten silmät ja paaduttaa heidän sydämensä.

28 Ja nyt, sinä näet, että kun kirja on kulkeutunut suuren ja iljettävän kirkon käsien lävitse, monta selkeää ja kallisarvoista asiaa on otettu pois siitä kirjasta, joka on Jumalan Karitsan kirja.

29 Ja näiden selkeiden ja kallisarvoisten asioiden pois ottamisen jälkeen se kulkeutuu kaikille pakanakansakunnille; ja sen kulkeuduttua kaikille pakanakansakunnille, niin, vieläpä näkemiesi suurten vesienkin ylitse, niiden pakanoiden mukana, jotka ovat lähteneet pois orjuudesta, sinä näet – niiden monien selkeiden ja kallisarvoisten asioiden tähden, jotka on otettu pois kirjasta, jotka olivat selkeitä ihmislasten ymmärrykselle sen selkeyden mukaan, joka on Jumalan Karitsassa – näiden asioiden tähden, jotka on otettu pois Karitsan evankeliumista, tavattoman monet kompastuvat, niin että Saatanalla on heihin suuri valta.

30 Kuitenkin sinä näet, että ne pakanat, jotka ovat lähteneet pois orjuudesta ja jotka Jumalan voima on kohottanut kaikkien toisten kansakuntien yläpuolelle maassa, joka on kaikkia muita maita oivallisempi, joka on maa, josta Herra Jumala on tehnyt isäsi kanssa liiton, että hänen jälkeläisensä saavat sen [a]perintömaaksensa; ja nyt, sinä näet, ettei Herra Jumala salli, että pakanat hävittävät kokonaan jälkeläistesi [b]sekoituksen, joka on veljiesi joukossa.

31 Eikä hän myöskään salli, että pakanat [a]hävittävät veljiesi jälkeläiset.

32 Eikä Herra Jumala myöskään salli, että pakanat jäävät ikuisesti siihen kauheaan sokeuden tilaan, jossa sinä näet heidän olevan niiden selkeiden ja sangen kallisarvoisten Karitsan evankeliumin osien tähden, jotka se [a]iljettävä kirkko, jonka muodostumisen sinä olet nähnyt, on salannut.

33 Sen vuoksi Jumalan Karitsa sanoo: Minä olen armollinen pakanoille rangaistakseni Israelin huoneen jäännöstä suurella tuomiolla.

34 Ja tapahtui, että Herran enkeli puhui minulle sanoen: Katso, sanoo Jumalan Karitsa, rangaistuani Israelin huoneen [a]jäännöstä – ja tämä jäännös, josta minä puhun, on sinun isäsi jälkeläiset – siis rangaistuani heitä tuomiolla ja lyötyäni heitä pakanoiden kädellä ja pakanoiden [b]kompastuttua pahasti niiden selkeimpien ja

26 *e* 1. Nefi 14:20–26; UK 1:8.
30 *a* PKO Luvattu maa.
b Alma 45:10–14.
31 *a* 2. Nefi 4:7; 10:18–19; MK Jaak. 3:5–9; Hel. 15:12; 3. Nefi 16:8–9; Morm. 5:20–21.
32 *a* PKO Perkele: Perkeleen kirkko.
34 *a* PKO Joosef, Jaakobin poika.
b 1. Nefi 14:1–3; 2. Nefi 26:20.

kallisarvoisimpien Karitsan [c]evankeliumin osien tähden, jotka tuo iljettävä kirkko, joka on porttojen äiti, on salannut, sanoo Karitsa: Minä olen armollinen pakanoille sinä aikana, niin että [d]tuon omalla voimallani heille julki paljon evankeliumistani, joka on oleva selkeä ja kallisarvoinen, sanoo Karitsa.

35 Sillä katso, sanoo Karitsa: Minä olen ilmaiseva itseni sinun jälkeläisillesi, niin että he kirjoittavat paljon sellaista, mitä minä opetan heille ja mikä on selkeää ja kallisarvoista; ja sen jälkeen, kun sinun jälkeläisesi on hävitetty ja he vaipuvat epäuskoon, ja myös sinun veljiesi jälkeläiset, katso, [a]nämä asiat kätketään, jotta ne tulisivat ilmi pakanoille Karitsan lahjan ja voiman avulla.

36 Ja niihin kirjoitetaan minun [a]evankeliumini, sanoo Karitsa, ja minun [b]kallioni ja minun pelastukseni.

37 Ja [a]siunattuja ovat ne, jotka pyrkivät tuomaan esiin minun [b]Siionini sinä aikana, sillä heillä on oleva Pyhän Hengen [c]lahja ja voima; ja jos he [d]kestävät loppuun asti, heidät ylennetään viimeisenä päivänä ja pelastetaan Karitsan ikuiseen [e]valtakuntaan; ja ne, jotka [f]julistavat rauhaa, niin, sanomaa suuresta ilosta, kuinka ihanat he ovatkaan vuorilla.

38 Ja tapahtui, että minä näin veljieni jälkeläisten jäännöksen, sekä että Jumalan Karitsan [a]kirja, joka oli lähtenyt juutalaisen suusta, tuli pakanoilta veljieni jälkeläisten [b]jäännökselle.

39 Ja kun se oli tullut heille, minä näin toisia [a]kirjoja, jotka tulivat Karitsan voimasta pakanoilta heille, jotta pakanat ja veljieni jälkeläisten jäännös sekä juutalaiset, jotka oli hajotettu kaikkialle maan päälle, tulisivat [b]vakuuttuneiksi siitä, että profeettojen ja Karitsan kahdentoista apostolin aikakirjat ovat [c]todet.

40 Ja enkeli puhui minulle sanoen: Nämä [a]viimeiset aikakirjat, jotka olet nähnyt pakanoiden keskuudessa, tulevat [b]vahvistamaan todeksi ne [c]ensimmäiset, jotka ovat Karitsan kahdeltatoista apostolilta, ja ilmaisemaan ne selkeät ja kallisarvoiset asiat, jotka on otettu niistä pois; ja ilmaisevat kaikille suvuille, kielille ja kansoille, että Jumalan Karitsa on iankaikkisen Isän

34 *c* PKO Evankeliumi.
d OL 10:62.
PKO Evankeliumin palautus.
35 *a* 2. Nefi 27:6; 29:1–2.
PKO Mormonin kirja.
36 *a* 3. Nefi 27:13–21.
b Hel. 5:12; 3. Nefi 11:38–39.
PKO Kallio.
37 *a* OL 21:9.
b PKO Siion.
c PKO Pyhän Hengen lahja.
d 3. Nefi 27:16.
PKO Kestäminen.
e PKO Selestinen kirkkaus.
f Jes. 52:7; Moosia 15:14–18; 3. Nefi 20:40.
38 *a* 1. Nefi 13:23; 2. Nefi 29:4–6.
b Morm. 5:15.
39 *a* PKO Pyhät kirjoitukset: Ennustuksia pyhien kirjoitusten julki tulemisesta.
b Hes. 37:15–20; 2. Nefi 3:11–12.
c 1. Nefi 14:30.
40 *a* 2. Nefi 26:16–17; 29:12.
PKO Mormonin kirja.
b Morm. 7:8–9.
c PKO Raamattu.

Poika ja maailman [d]Vapahtaja ja että kaikkien ihmisten on tultava hänen luoksensa, tai he eivät voi pelastua.

41 Ja heidän on tultava niiden sanojen mukaan, jotka vahvistetaan Karitsan suulla; ja Karitsan sanat tullaan ilmaisemaan sinun jälkeläistesi aikakirjoissa samoin kuin Karitsan kahdentoista apostolin aikakirjoissa; sen vuoksi ne molemmat vahvistetaan [a]yhdeksi, sillä kaikella maalla on [b]yksi Jumala ja yksi [c]Paimen.

42 Ja tulee aika, jolloin hän ilmaisee itsensä kaikille kansakunnille, sekä [a]juutalaisille että myös pakanoille; ja kun hän on ilmaissut itsensä juutalaisille sekä pakanoille, sitten hän ilmaisee itsensä pakanoille sekä juutalaisille, ja [b]viimeiset ovat ensimmäisiä ja [c]ensimmäiset ovat viimeisiä.

LUKU 14

Enkeli kertoo Nefille pakanoita kohtaavista siunauksista ja kirouksista. On vain kaksi kirkkoa: Jumalan Karitsan kirkko ja Perkeleen kirkko. Suuri ja iljettävä kirkko vainoaa Jumalan pyhiä kaikkien kansakuntien keskuudessa. Apostoli Johannes kirjoittaa maailman lopusta. Noin 600–592 eKr.

Ja tapahtuu, että jos [a]pakanat kuulevat Jumalan Karitsaa sinä aikana, jona hän ilmaisee itsensä heille sanassa sekä [b]voimassa, todellisissa teoissa ottaakseen pois heidän [c]kompastuskivensä –

2 eivätkä paaduta sydäntään Jumalan Karitsaa vastaan, heidät [a]luetaan isäsi jälkeläisten joukkoon, eli heidät luetaan Israelin huoneeseen, ja he ovat [b]siunattu kansa luvatussa maassa ikuisesti; heitä ei enää alisteta orjuuteen, eikä Israelin huonetta enää sekoiteta.

3 Ja se suuri [a]kuoppa, jonka se suuri ja iljettävä kirkko, joka on Perkeleen ja hänen lastensa perustama, on kaivanut heitä varten voidakseen eksyttää ihmissielut alas helvettiin – eli se suuri kuoppa, joka on kaivettu ihmisten tuhoksi, täytetään niillä, jotka sen kaivoivat, heidän täydelliseksi tuhokseen, sanoo Jumalan Karitsa; ei sielun tuhoksi, paitsi että se heitetään siihen [b]helvettiin, jolla ei ole loppua.

4 Sillä katso, tämä on Perkeleen orjuuden mukaista ja myös Jumalan oikeudenmukaisuuden mukaista kaikkia niitä kohtaan,

40 *d* Katso Mormonin kirjan nimisivu. Moos. 1:6.
41 *a* Hes. 37:17.
b 5. Moos. 6:4; Joh. 17:21–23; 2. Nefi 31:21.
c PKO Hyvä paimen.
42 *a* OL 90:8–9; 107:33; 112:4.
b MK Jaak. 5:63.
c Luuk. 13:30; 1. Nefi 15:13–20.
14 1 *a* 3. Nefi 16:6–13. PKO Pakanat.
b 1. Tess. 1:5; 1. Nefi 14:14; MK Jaak. 6:2–3.
c Jes. 57:14; 1. Nefi 13:29, 34; 2. Nefi 26:20.
2 *a* Gal. 3:7, 29; 2. Nefi 10:18–19; 3. Nefi 16:13; 21:6, 22; Abr. 2:9–11.
b 2. Nefi 6:12; 10:8–14; 3. Nefi 16:6–7; 20:27.
3 *a* 1. Nefi 22:14; OL 109:25.
b PKO Helvetti; Tuomio.

jotka harjoittavat jumalattomuutta ja iljetyksiä hänen edessään.

5 Ja tapahtui, että enkeli puhui minulle, Nefille, sanoen: Sinä olet nähnyt, että jos pakanat tekevät parannuksen, heidän käy hyvin; ja sinä tiedät myös Herran liitoista Israelin huoneen kanssa; ja sinä olet myös kuullut, että jokaisen, joka ei tee [a]parannusta, täytyy hukkua.

6 [a]Voi sen tähden pakanoita, jos he paaduttavat sydämensä Jumalan Karitsaa vastaan.

7 Sillä tulee aika, sanoo Jumalan Karitsa, jolloin minä teen suuren ja [a]ihmeellisen teon ihmislasten keskuudessa, teon, joka on oleva ikuinen, tavalla tai toisella – joko saadakseni heidät vakuuttuneiksi rauhasta ja [b]iankaikkisesta elämästä tai jättääkseni heidät sydämensä paatumuksen ja mielensä sokeuden valtaan, niin että he joutuvat orjuuteen ja myös tuhoon sekä ajallisesti että hengellisesti, sen Perkeleen [c]orjuuden mukaan, josta minä olen puhunut.

8 Ja tapahtui, että puhuttuaan nämä sanat enkeli sanoi minulle: Muistatko Isän [a]liitot Israelin huoneen kanssa? Minä sanoin hänelle: Kyllä.

9 Ja tapahtui, että hän sanoi minulle: Katso ja näe se suuri ja iljettävä kirkko, joka on iljetysten äiti ja jonka perustaja on [a]Perkele.

10 Ja hän sanoi minulle: Katso, on vain [a]kaksi kirkkoa: toinen on Jumalan Karitsan kirkko, ja [b]toinen on Perkeleen kirkko; sen vuoksi jokainen, joka ei kuulu Jumalan Karitsan kirkkoon, kuuluu siihen suureen kirkkoon, joka on iljetysten äiti; ja se on koko maan [c]huora.

11 Ja tapahtui, että minä katsoin ja näin koko maan huoran, ja hän istui suurten [a]vesien päällä; ja [b]hänellä oli valta yli koko maan, kaikkien kansakuntien, sukujen, kielten ja kansojen keskuudessa.

12 Ja tapahtui, että minä näin Jumalan Karitsan kirkon, ja sen joukko oli [a]harvalukuinen sen huoran jumalattomuuden ja iljetysten tähden, joka istui suurten vesien päällä; kuitenkin minä näin, että Karitsan kirkko, jonka jäsenet olivat Jumalan pyhiä, oli myös [b]kaiken maan päällä; ja heidän valtapiirinsä maan päällä olivat vähäisiä sen suuren huoran jumalattomuuden tähden, jonka minä näin.

13 Ja tapahtui, että minä näin iljetysten suuren äidin kokoavan yhteen suuria joukkoja kaikkialla maan päällä, kaikkien pakanakansakuntien keskuudessa,

5 *a* PKO Parannus.
6 *a* 2. Nefi 28:32.
7 *a* Jes. 29:14; 1. Nefi 22:8; 2. Nefi 27:26; 29:1–2; OL 4:1. PKO Evankeliumin palautus.
b PKO Iankaikkinen elämä.
c 2. Nefi 2:26–29; Alma 12:9–11.
8 *a* PKO Abrahamin liitto.
9 *a* 1. Nefi 15:35; OL 1:35. PKO Perkele.
10 *a* 1. Nefi 22:23.
b 1. Nefi 13:4–6, 26.
c Ilm. 17:5, 15; 2. Nefi 10:16.
11 *a* Jer. 51:13; Ilm. 17:15.
b OL 35:11.
12 *a* Matt. 7:14; 3. Nefi 14:14; OL 138:26.
b OL 90:11.

[a]taistelemaan Jumalan Karitsaa vastaan.

14 Ja tapahtui, että minä, Nefi, näin Jumalan Karitsan voiman laskeutuvan Karitsan kirkon pyhien päälle ja Herran liittokansan päälle, joka oli hajotettu kaikkialle maan päällä; ja heidät varustettiin vanhurskaudella ja Jumalan [a]voimalla suuressa kirkkaudessa.

15 Ja tapahtui, että minä näin, että Jumalan viha [a]vuodatettiin sen suuren ja iljettävän kirkon päälle, niin että maan kaikkien [b]kansakuntien ja sukujen keskuudessa oli sotia ja sotahuhuja.

16 Ja kun [a]sotia ja sotahuhuja alkoi olla kaikkien niiden kansakuntien keskuudessa, jotka kuuluivat iljetysten äidille, enkeli puhui minulle sanoen: Katso, Jumalan viha on porttojen äidin päällä; ja katso, sinä näet kaiken tämän –

17 ja kun tulee [a]aika, jolloin Jumalan [b]viha vuodatetaan porttojen äidin päälle, joka on kaiken maan suuri ja iljettävä kirkko, jonka perustaja on Perkele, silloin, sinä aikana, alkaa Isän [c]työ keinon valmistamiseksi hänen [d]liittojensa toteuttamiselle, jotka hän on tehnyt Israelin huonetta olevan kansansa kanssa.

18 Ja tapahtui, että enkeli puhui minulle sanoen: Katso!

19 Ja minä katsoin ja näin miehen, ja hän oli pukeutunut valkoiseen viittaan.

20 Ja enkeli sanoi minulle: Katso, [a]yksi Karitsan kahdestatoista apostolista.

21 Katso, hän on näkevä ja kirjoittava loput näistä asioista, niin, ja myös paljon sellaista, mikä on ollut.

22 Ja hän kirjoittaa myös maailman lopusta.

23 Ja nyt, se, mitä hän kirjoittaa, on oikeaa ja totta; ja katso, se kirjoitetaan [a]kirjaan, jonka sinä näit lähtevän juutalaisen suusta; ja silloin, kun se lähti juutalaisen suusta, eli kun kirja lähti juutalaisen suusta, se, mikä oli kirjoitettu, oli selkeää ja puhdasta ja erittäin [b]kallisarvoista ja helppoa kaikkien ihmisten ymmärtää.

24 Ja katso, siinä, mitä tämä Karitsan [a]apostoli kirjoittaa, on paljon sellaista, mitä sinä olet nähnyt, ja katso, loputkin sinä näet.

25 Mutta sitä, mitä sinä näet tämän jälkeen, sinun ei pidä kirjoittaa, sillä Herra Jumala on asettanut Jumalan Karitsan apostolin [a]kirjoittamaan sen.

26 Ja myös muille, jotka ovat olleet, hän on näyttänyt kaiken, ja he ovat kirjoittaneet sen; ja se on [a]sinetöity tulemaan ilmi

13 *a* Ilm. 17:1–6; 18:24; 1. Nefi 13:5; OL 123:7–8.
14 *a* MK Jaak. 6:2; OL 38:32–38.
15 *a* OL 1:13–14.
b Mark. 13:8; OL 87:6.
16 *a* 1. Nefi 22:13–14; Morm. 8:30.
17 *a* PKO Myöhemmät ajat.
b 1. Nefi 22:15–16.
c 3. Nefi 21:7, 20–29. PKO Evankeliumin palautus.
d Morm. 8:21, 41. PKO Abrahamin liitto.
20 *a* Ilm. 1:1–3; 1. Nefi 14:27.
23 *a* 1. Nefi 13:20–24; Morm. 8:33.
b 1. Nefi 13:28–32.
24 *a* Et. 4:16.
25 *a* Joh. 20:30–31; Ilm. 1:19.
26 *a* 2. Nefi 27:6–23; Et. 3:21–27; 4:4–7; OL 35:18; JS–H 1:65.

puhtaudessaan sen totuuden mukaan, joka on Karitsassa, Herran itse hyväksi näkemänä aikana Israelin huoneelle.

27 Ja minä, Nefi, kuulin ja todistan, että Karitsan apostolin nimi oli [a]Johannes, enkelin sanan mukaan.

28 Ja katso, minua, Nefiä, on kielletty kirjoittamasta loppua siitä, mitä näin ja kuulin; sen vuoksi se, mitä olen kirjoittanut, riittää minulle, ja olen kirjoittanut vain pienen osan siitä, mitä näin.

29 Ja minä todistan, että näin sen, mitä [a]isäni näki, ja Herran enkeli ilmaisi sen minulle.

30 Ja nyt lakkaan puhumasta siitä, mitä näin ollessani Hengessä pois vietynä; ja vaikka kaikkea näkemääni ei olekaan kirjoitettu, se, mitä olen kirjoittanut, on [a]totta. Ja näin on. Aamen.

LUKU 15

Lehin jälkeläiset saavat evankeliumin pakanoilta myöhempinä aikoina. Israelin kokoamista verrataan oliivipuuhun, jonka luonnolliset oksat oksastetaan siihen takaisin. Nefi tulkitsee näyn elämän puusta ja puhuu Jumalan oikeudenmukaisuudesta jumalattomien erottamisessa vanhurskaista. Noin 600–592 eKr.

Ja tapahtui, että sen jälkeen, kun minut, Nefi, oli viety pois Hengessä ja olin nähnyt kaiken tämän, minä palasin isäni teltalle.

2 Ja tapahtui, että minä näin veljeni, ja he väittelivät keskenään siitä, mitä isäni oli puhunut heille.

3 Sillä hän totisesti puhui heille monia suuria asioita, joita oli vaikea [a]ymmärtää, ellei kysynyt Herralta; ja koska he olivat sydämeltänsä paatuneita, he eivät sen tähden turvautuneet Herraan, niin kuin heidän olisi pitänyt.

4 Ja nyt minä, Nefi, olin murheissani heidän sydämensä paatumuksen tähden sekä sen tähden, mitä olin nähnyt, ja tiesin, että sen täytyy väistämättä tapahtua ihmislasten suuren jumalattomuuden tähden.

5 Ja tapahtui, että ahdistukseni saivat minut valtaansa, sillä pidin [a]ahdistuksiani kaikkea muuta suurempina kansani [b]tuhon tähden, sillä minä olin nähnyt sen sortumisen.

6 Ja tapahtui, että saatuani [a]voimani takaisin puhuin veljilleni haluten saada tietää heiltä heidän kiistojensa syyn.

7 Ja he sanoivat: Katso, me emme voi ymmärtää sitä, mitä isämme on puhunut oliivipuun luonnollisista oksista sekä pakanoista.

8 Ja minä sanoin heille: Oletteko [a]kysyneet Herralta?

9 Ja he sanoivat minulle: Emme

27 *a* Ilm. 1:1–3.
29 *a* 1. Nefi 8.
30 *a* 2. Nefi 33:10–14.
15 3 *a* 1. Kor. 2:10–12; Alma 12:9–11.
5 *a* PKO Vastoinkäyminen.
b En. 1:13; Morm. 6:1.
6 *a* Moos. 1:10; JS–H 1:20, 48.
8 *a* Moosia 26:13; Alma 40:3. PKO Rukous.

ole, sillä ei Herra meille sellaisia ilmaise.

10 Katso, minä sanoin heille: Miksi ette pidä Herran käskyjä? Miksi haluatte hukkua sydämenne [a]paatumuksen tähden?

11 Ettekö muista, mitä Herra on sanonut? – Jos ette paaduta sydäntänne ja [a]pyydätte minulta uskossa, uskoen saavanne ja pitäen tunnollisesti minun käskyni, varmasti nämä asiat ilmaistaan teille.

12 Katso, minä sanon teille, että Israelin huonetta vertasi oliivipuuhun Herran Henki, joka oli isässämme; ja katso, eikö meitä ole taitettu pois Israelin huoneesta, ja emmekö me ole Israelin huoneen [a]oksa?

13 Ja nyt, isämme tarkoittaa luonnollisten oksien oksastamisella pakanoiden täyteyden kautta sitä, että myöhempinä aikoina, kun jälkeläisemme ovat [a]vaipuneet epäuskoon, niin, monen vuoden ajan, ja monta sukupolvea sen jälkeen, kun [b]Messias ilmaisee itsensä ruumiissa ihmislapsille, silloin Messiaan [c]evankeliumin täyteys tulee pakanoille ja [d]pakanoilta meidän jälkeläistemme jäännökselle –

14 ja sinä aikana meidän [a]jälkeläistemme jäännös on tietävä, että he ovat Israelin huonetta ja että he ovat Herran [b]liittokansa; ja silloin he tuntevat ja tulevat [c]tuntemaan esi-isänsä sekä tuntemaan Lunastajansa evankeliumin, jota hän opetti heidän isilleen; sen vuoksi he tulevat tuntemaan Lunastajansa ja hänen oppinsa kohta kohdalta tietääkseen, kuinka tulla hänen luoksensa ja pelastua.

15 Ja eivätkö he silloin, sinä päivänä, riemuitse ja ylistä ikuista Jumalaansa, [a]kalliotansa ja pelastustansa? Niin, eivätkö he sinä päivänä saa voimaa ja ravintoa tosi [b]viinipuusta? Niin, eivätkö he tule Jumalan tosi laumaan?

16 Katso, minä sanon teille: Kyllä; heidät muistetaan jälleen Israelin huoneessa; heidät [a]oksastetaan tosi oliivipuuhun, sillä he ovat oliivipuun luonnollinen oksa.

17 Ja tätä isämme tarkoittaa; ja hän tarkoittaa, että se ei tapahdu, ennen kuin pakanat ovat hajottaneet heidät; ja hän tarkoittaa, että se tulee pakanoiden kautta, jotta Herra voi osoittaa voimansa pakanoille, juuri siitä syystä, että juutalaiset eli Israelin huone [a]hylkää hänet.

18 Sen vuoksi isämme ei ole puhunut yksin meidän

10 *a* PKO Luopumus.
11 *a* Jaak. 1:5–6; En. 1:15; Moroni 7:26; OL 18:18. PKO Kysyminen.
12 *a* 1. Moos. 49:22–26; 1. Nefi 10:12–14; 19:24. PKO Lehi, Nefin isä.
13 *a* 1. Nefi 12:22–23; 2. Nefi 26:15.
b PKO Messias.
c PKO Evankeliumi.
d 1. Nefi 13:42; 22:5–10; OL 14:10. PKO Pakanat.
14 *a* 2. Nefi 10:2; 3. Nefi 5:21–26; 21:4–7.
b PKO Abrahamin liitto.
c 2. Nefi 3:12; 30:5; Morm. 7:1, 9–10; OL 3:16–20. Katso myös Mormonin kirjan nimisivu.
15 *a* PKO Kallio.
b 1. Moos. 49:11; Joh. 15:1.
16 *a* MK Jaak. 5:60–68.
17 *a* PKO Ristiinnaulitseminen.

jälkeläisistämme vaan myös koko Israelin huoneesta, viitaten liittoon, joka toteutuisi myöhempinä aikoina, jonka liiton Herra teki isämme Abrahamin kanssa sanoen: Sinun [a]jälkeläisissäsi tulevat siunatuiksi kaikki maan suvut.

19 Ja tapahtui, että minä, Nefi, puhuin heille paljon näistä asioista, eli minä puhuin heille juutalaisten [a]palauttamisesta myöhempinä aikoina.

20 Ja minä esitin heille [a]Jesajan sanoja, jotka hän puhui juutalaisten eli Israelin huoneen palauttamisesta; ja kun heidät palautettaisiin, heitä ei enää sekoitettaisi eikä heitä enää hajotettaisi. Ja tapahtui, että minä puhuin monia sanoja veljilleni, niin että he leppyivät ja [b]nöyrtyivät Herran edessä.

21 Ja tapahtui, että he puhuivat minulle jälleen sanoen: Mitä tarkoittaa tämä, mitä isämme näki unessa? Mitä tarkoittaa [a]puu, jonka hän näki?

22 Ja minä sanoin heille: Se kuvasi [a]elämän puuta.

23 Ja he sanoivat minulle: Mitä tarkoittaa isämme näkemä [a]rautakaide, joka johti puulle?

24 Ja minä sanoin heille, että se oli [a]Jumalan sana; eikä kukaan, joka kuulisi Jumalan sanaa ja [b]pitäisi siitä kiinni, koskaan hukkuisi, eivätkä [c]vastustajan [d]kiusaukset ja palavat [e]nuolet voisi voittaa eivätkä sokaista heitä eksyttääkseen heidät tuhoon.

25 Sen vuoksi minä, Nefi, kehotin heitä ottamaan [a]varteen Herran sanan, niin, minä kehotin heitä kaikin sieluni voimin ja kaikin kyvyin, joita minulla oli, ottamaan varteen Jumalan sanan ja muistamaan pitää hänen käskynsä aina kaikessa.

26 Ja he sanoivat minulle: Mitä tarkoittaa [a]vesivirta, jonka isämme näki?

27 Ja minä sanoin heille, että isäni näkemä [a]vesi oli [b]saastaisuus; ja hänen mielensä oli niin kaiken muun vallassa, ettei hän huomannut veden saastaisuutta.

28 Ja minä sanoin heille, että kauhea [a]kuilu erotti jumalattomat elämän puusta sekä Jumalan pyhistä.

29 Ja minä sanoin heille, että se kuvasi sitä kauheaa [a]helvettiä, jonka enkeli minulle sanoi olevan valmistettuna jumalattomia varten.

30 Ja minä sanoin heille, että isämme näki myös Jumalan [a]oikeudenmukaisuuden erottavan jumalattomat vanhurskaista; ja sen kirkkaus oli leimuavan

18 *a* 1. Moos. 12:1–3; Abr. 2:6–11.
19 *a* 1. Nefi 19:15. PKO Israel: Israelin kokoaminen.
20 *a* 1. Nefi 19:23.
b 1. Nefi 16:5, 24, 39.
21 *a* 1. Nefi 8:10–12.
22 *a* 1. Nefi 11:4, 25; Moos. 3:9.
23 *a* 1. Nefi 8:19–24.
24 *a* PKO Jumalan sana.
b 1. Nefi 8:30; 2. Nefi 31:20.
c PKO Perkele.
d 1. Nefi 8:23. PKO Kiusaus.
e Ef. 6:16; OL 3:8; 27:17.
25 *a* OL 11:2; 32:4; 84:43–44.
26 *a* 1. Nefi 8:13.
27 *a* 1. Nefi 12:16.
b PKO Saastaisuus.
28 *a* Luuk. 16:26; 1. Nefi 12:18; 2. Nefi 1:13.
29 *a* PKO Helvetti.
30 *a* PKO Oikeudenmukaisuus.

tulen kirkkauden kaltainen, joka kohoaa ylös Jumalan luokse aina ja ikuisesti ja jolla ei ole loppua.

31 Ja he sanoivat minulle: Tarkoittaako tämä ruumiin piinaa [a]koetusaikana vai tarkoittaako se sielun lopullista tilaa ajallisen ruumiin [b]kuoleman jälkeen, vai puhuuko se ajallisista asioista?

32 Ja tapahtui, että minä sanoin heille sen kuvaavan sekä ajallisia että hengellisiä asioita; sillä tulisi aika, jolloin heidän täytyy tulla tuomituiksi [a]tekojensa mukaan, niin, nimittäin niiden tekojensa mukaan, jotka ajallinen ruumis on tehnyt heidän koetusaikanansa.

33 Sen vuoksi, jos he [a]kuolisivat jumalattomuudessaan, heidätkin olisi [b]karkotettava sen perusteella, mikä on hengellistä ja mikä kuuluu vanhurskauteen; sen vuoksi heidät täytyy tuoda Jumalan eteen [c]tuomittaviksi [d]tekojensa mukaan; ja jos heidän tekonsa ovat olleet saastaisuutta, heidän täytyy olla [e]saastaisia; ja jos he ovat saastaisia, täytyy olla niin, etteivät he voi [f]asua Jumalan valtakunnassa; jos niin olisi, Jumalan valtakunnankin täytyisi olla saastainen.

34 Mutta katso, minä sanon teille: Jumalan valtakunta ei ole [a]saastainen, eikä mikään epäpuhdas voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan; sen vuoksi täytyy olla saastaisuuden paikka valmistettuna sille, mikä on saastaista.

35 Ja paikka on valmistettuna, niin, nimittäin tuo kauhea [a]helvetti, josta olen puhunut, ja [b]Perkele on sen valmistaja; sen vuoksi ihmisten sielun lopullisena osana on asua Jumalan valtakunnassa tai joutua karkotetuiksi pois sen [c]oikeudenmukaisuuden tähden, josta olen puhunut.

36 Sen vuoksi jumalattomat suljetaan pois vanhurskaiden joukosta sekä siltä [a]elämän puulta, jonka hedelmä on kaikkia muita hedelmiä kallisarvoisempaa ja [b]haluttavampaa; niin, ja se on [c]suurin kaikista Jumalan [d]lahjoista. Ja näin minä puhuin veljilleni. Aamen.

LUKU 16

Jumalattomat pitävät totuutta kovana. Lehin pojat menevät naimisiin Ismaelin tyttärien kanssa. Liahona ohjaa heidän kulkuaan erämaassa. Liahonassa on aika ajoin kirjoitettuna sanomia Herralta. Ismael kuolee; hänen perheensä

31 *a* Alma 12:24; 42:10; Hel. 13:38.
b Alma 40:6, 11–14.
32 *a* PKO Teot.
33 *a* Moosia 15:26; Moroni 10:26.
b Alma 12:12–16; 40:26.
c PKO Viimeinen tuomio.
d 3. Nefi 27:23–27.
e 2. Nefi 9:16; OL 88:35.
f Ps. 15; 24:3–4; Alma 11:37; OL 76:50–70; Moos. 6:57.
34 *a* PKO Saastaisuus.
35 *a* 2. Nefi 9:19; Moosia 26:27. PKO Helvetti.
b 1. Nefi 14:9; OL 1:35.
c PKO Oikeudenmukaisuus.
36 *a* 1. Moos. 2:9; 2. Nefi 2:15.
b 1. Nefi 8:10–12; Alma 32:42.
c OL 6:13.
d OL 14:7. PKO Iankaikkinen elämä.

nurisee ahdinkojen tähden. Noin 600–592 eKr.

JA nyt tapahtui, että kun minä, Nefi, olin lakannut puhumasta veljilleni, katso, he sanoivat minulle: Sinä olet julistanut meille kovia asioita, enemmän kuin me kykenemme kestämään.

2 Ja tapahtui, että minä sanoin heille, että tiesin puhuneeni kovia asioita jumalattomia vastaan totuuden mukaan; ja vanhurskaat minä olen osoittanut syyttömiksi ja todistanut, että heidät ylennetään viimeisenä päivänä; sen vuoksi [a]syylliset pitävät [b]totuutta kovana, sillä se [c]viiltää heitä aivan sisimpään asti.

3 Ja nyt, veljeni, jos te olisitte vanhurskaita ja olisitte halukkaita kuulemaan totuutta ja ottamaan sen varteen voidaksenne [a]vaeltaa oikeamielisesti Jumalan edessä, niin te ette nurisisi totuuden tähden ja sanoisi: Sinä puhut kovia asioita meitä vastaan.

4 Ja tapahtui, että minä, Nefi, kehotin veljiäni hyvin hartaasti pitämään Herran käskyt.

5 Ja tapahtui, että he [a]nöyrtyivät Herran edessä, niin että minulla oli iloa ja suuria toiveita heistä, että he vaeltaisivat vanhurskauden polkuja.

6 Nyt, kaikki tämä sanottiin ja tapahtui isäni asuessa teltassa laaksossa, jota hän kutsui Lemueliksi.

7 Ja tapahtui, että minä, Nefi, otin yhden Ismaelin [a]tyttäristä [b]vaimoksi; ja myös veljeni ottivat Ismaelin tyttäriä vaimoksi; ja myös [c]Soram otti Ismaelin vanhimman tyttären vaimoksi.

8 Ja siten isäni oli täyttänyt kaikki Herran käskyt, jotka hänelle oli annettu. Ja myös minua, Nefiä, Herra oli siunannut tavattomasti.

9 Ja tapahtui, että Herran ääni puhui isälleni yöllä ja käski häntä lähtemään seuraavana päivänä matkaan erämaahan.

10 Ja tapahtui, että kun isäni nousi aamulla ja meni teltan ovelle, hän näki suureksi hämmästyksekseen maassa taidokasta tekoa olevan pyöreän [a]pallon; ja se oli hienoa pronssia. Ja pallon sisällä oli kaksi osoitinta; ja toinen osoitti suuntaa, johon meidän oli erämaassa kuljettava.

11 Ja tapahtui, että me kokosimme yhteen kaiken, mitä meidän piti viedä erämaahan, sekä kaikki loput muonavaramme, jotka Herra oli antanut meille; ja me otimme kaikenlaisia siemeniä, jotka voimme viedä erämaahan.

12 Ja tapahtui, että me otimme telttamme ja lähdimme erämaahan Lamanjoen poikki.

16 2 *a* Joh. 3:20; 2. Nefi 33:5; En. 1:23; Hel. 14:10. PKO Syyllisyys.
b Sananl. 15:10; 2. Nefi 1:26; 9:40; Hel. 13:24–26.
c Ap. t. 5:33; Moosia 13:7.
3 *a* OL 5:21. PKO Vaeltaminen Jumalan kanssa.
5 *a* 1. Nefi 16:24, 39; 18:4.
7 *a* 1. Nefi 7:1.
b PKO Avioliitto.
c 1. Nefi 4:35; 2. Nefi 5:5–6.
10 *a* Alma 37:38–46. PKO Liahona.

13 Ja tapahtui, että me kuljimme neljän päivän ajan lähes eteläkaakon suuntaan; ja me pystytimme jälleen telttamme; ja me annoimme paikalle nimeksi Saser.

14 Ja tapahtui, että me otimme jousemme ja nuolemme ja menimme erämaahan surmaamaan ravintoa perheillemme; ja surmattuamme ravintoa perheillemme palasimme takaisin perheidemme luo erämaahan, Saserin paikkaan. Ja me kuljimme jälleen erämaassa samaa suuntaa noudattaen, pysytellen erämaan hedelmällisimmissä osissa, jotka olivat rajamailla lähellä [a]Punaistamerta.

15 Ja tapahtui, että me kuljimme monen päivän ajan surmaten matkan varrella ravintoa jousillamme ja nuolillamme ja kivillämme ja lingoillamme.

16 Ja me seurasimme pallon [a]ohjeita, jotka johdattivat meidät erämaan hedelmällisempiin osiin.

17 Ja kuljettuamme monen päivän ajan me pystytimme joksikin aikaa telttamme, jotta voisimme jälleen levätä ja saada ravintoa perheillemme.

18 Ja tapahtui, että kun minä, Nefi, menin surmaamaan ravintoa, katso, minä rikoin jouseni, joka oli tehty hienosta teräksestä; ja rikottuani jouseni, katso, veljeni olivat minulle vihoissaan jouseni menetyksen vuoksi, sillä me emme saaneet mitään ravintoa.

19 Ja tapahtui, että me palasimme ilman ravintoa perheidemme luo; ja koska he olivat matkaamisestaan perin uuvuksissa, he kärsivät suuresti ravinnon puutteesta.

20 Ja tapahtui, että Laman ja Lemuel ja Ismaelin pojat alkoivat nurista tavattomasti kärsimystensä ja ahdinkojensa vuoksi erämaassa; ja isänikin alkoi nurista Herraa Jumalaansa vastaan; niin, ja he kaikki olivat tavattoman murheellisia, niin että he nurisivat Herraa vastaan.

21 Nyt tapahtui, että minä, Nefi, olin joutunut ahdinkoon veljieni tähden, koska minä olin menettänyt jouseni, ja koska heidän jousensa olivat menettäneet jäntevyytensä, alkoi olla tavattoman vaikeaa, niin että emme voineet saada mitään ravintoa.

22 Ja tapahtui, että minä, Nefi, puhuin paljon veljilleni, koska he olivat jälleen paaduttaneet sydämensä, jopa niin, että he [a]nurisivat Herraa Jumalaansa vastaan.

23 Ja tapahtui, että minä, Nefi, tein puusta jousen ja suorasta kepistä nuolen; niinpä minä aseistauduin jousella ja nuolella, lingolla ja kivillä. Ja minä sanoin [a]isälleni: Minne minä menen hankkimaan ravintoa?

24 Ja tapahtui, että hän [a]kysyi Herralta, sillä he olivat nöyrtyneet minun sanojeni tähden; sillä minä puhuin heille paljon koko sieluni voimalla.

25 Ja tapahtui, että isälleni tuli

14 *a* OL 17:1.
16 *a* 1. Nefi 16:10, 16, 26; 18:12; Alma 37:38–46.
22 *a* 2. Moos. 16:8; 4. Moos. 11:1.
23 *a* 2. Moos. 20:12; Moosia 13:20.
24 *a* PKO Rukous.

Herran ääni, ja häntä totisesti [a]nuhdeltiin nurinastaan Herraa vastaan, niin että hän vaipui murheen syvyyksiin.

26 Ja tapahtui, että Herran ääni sanoi hänelle: Katso palloa ja näe, mitä on kirjoitettu.

27 Ja tapahtui, että kun isäni näki, mitä palloon oli kirjoitettu, hän pelkäsi ja vapisi tavattomasti, ja samoin veljeni ja Ismaelin pojat ja meidän vaimomme.

28 Ja tapahtui, että minä, Nefi, näin, että pallossa olevat osoittimet toimivat sen [a]uskon ja tarkkuuden ja varteen ottamisen mukaan, jota me niille osoitimme.

29 Ja niihin oli kirjoitettuna myös uusi kirjoitus, joka oli selkeästi luettavissa ja joka antoi meille [a]ymmärrystä Herran teistä; ja se oli kirjoitettuna ja vaihtui aika ajoin sen uskon ja tarkkuuden mukaan, jota me sille osoitimme. Ja niin me näemme, että [b]vähäisin keinoin Herra voi saada aikaan suuria.

30 Ja tapahtui, että minä, Nefi, menin ylös vuoren huipulle niiden ohjeiden mukaan, jotka pallossa annettiin.

31 Ja tapahtui, että minä surmasin villieläimiä, niin että sain ravintoa perheillemme.

32 Ja tapahtui, että minä palasin teltoillemme kantaen eläimiä, jotka olin surmannut; ja nyt, kun he näkivät, että minä olin saanut ravintoa, kuinka suuri olikaan heidän ilonsa! Ja tapahtui, että he nöyrtyivät Herran edessä ja kiittivät häntä.

33 Ja tapahtui, että me lähdimme jälleen matkaan kulkien lähes samaan suuntaan kuin alussa; ja kuljettuamme monen päivän ajan me pystytimme jälleen telttamme viipyäksemme jonkin aikaa.

34 Ja tapahtui, että [a]Ismael kuoli, ja hänet haudattiin paikkaan, jota kutsuttiin Nahomiksi.

35 Ja tapahtui, että Ismaelin tyttäret surivat tavattomasti isänsä menetystä ja [a]ahdinkojaan erämaassa; ja he nurisivat isääni vastaan, koska hän oli tuonut heidät pois Jerusalemin maasta, sanoen: Meidän isämme on kuollut, niin, ja me olemme vaeltaneet paljon erämaassa, ja me olemme kärsineet paljon ahdinkoa, nälkää, janoa ja uupumusta; ja kaikkien näiden kärsimysten jälkeen meidän täytyy menehtyä erämaassa nälkään.

36 Ja näin he nurisivat isääni vastaan sekä minua vastaan; ja he halusivat palata takaisin Jerusalemiin.

37 Ja Laman sanoi Lemuelille sekä Ismaelin pojille: Katso, [a]surmatkaamme isämme sekä veljemme Nefi, joka on ottanut asiakseen olla meidän, jotka olemme hänen vanhempia veljiänsä, [b]johtaja ja opettaja.

38 Nyt, hän sanoo, että Herra on puhunut hänen kanssansa

25 *a* Et. 2:14.
PKO Kuritus.
28 *a* Alma 37:40.
PKO Usko.
29 *a* PKO Ymmärrys.
b 2. Kun. 5:13; Jaak. 3:4; Alma 37:6–7, 41; OL 123:16.
34 *a* 1. Nefi 7:2–6.
35 *a* PKO Vastoinkäyminen.
37 *a* 1. Nefi 17:44.
PKO Murha.
b 1. Moos. 37:9–11; 1. Nefi 2:22; 18:10.

ja myös että [a]enkelit ovat palvelleet häntä. Mutta katso, me tiedämme, että hän valehtelee meille; ja hän kertoo meille tällaista ja tekee monenlaista viekkailla juonillaan voidakseen pettää meidän silmämme, ajatellen kenties, että hän voi johdattaa meidät johonkin outoon erämaahan; ja johdatettuaan meidät pois hän on ajatellut ryhtyä meidän kuninkaaksemme ja hallitsijaksemme voidakseen tehdä meille tahtonsa ja mielensä mukaan. Ja tällä tavoin veljeni Laman yllytti heidän sydäntään vihaan.

39 Ja tapahtui, että Herra oli meidän kanssamme, aivan niin, Herran ääni tuli ja puhui heille monia sanoja ja [a]nuhteli heitä tavattomasti; ja kun Herran ääni oli nuhdellut heitä, he käänsivät vihansa pois ja tekivät parannuksen synneistään, niin että Herra jälleen siunasi meitä ravinnolla, niin että me emme menehtyneet.

LUKU 17

Nefin käsketään rakentaa laiva. Hänen veljensä vastustavat häntä. Hän kehottaa heitä vanhurskauteen kertomalla, mitä Jumala on tehnyt Israelille menneisyydessä. Nefi täyttyy Jumalan voimasta. Hänen veljiään kielletään kajoamasta häneen, etteivät he kuihtuisi kuin kuivunut ruoko. Noin 592–591 eKr.

Ja tapahtui, että me lähdimme jälleen matkaan erämaahan; ja me kuljimme siitä lähtien lähes itään päin. Ja me kuljimme ja kärsimme paljon ahdinkoa erämaassa; ja meidän naisemme synnyttivät lapsia erämaassa.

2 Ja niin suuret olivat Herran siunaukset meille, että eläessämme [a]raa'alla lihalla erämaassa naisemme imettivät runsaasti lapsiaan ja olivat vahvoja, eli niin kuin miehet; ja he alkoivat kestää matkaamisensa nurisematta.

3 Ja tästä me näemme, että Jumalan käskyt on täytettävä. Ja jos ihmislapset [a]pitävät Jumalan käskyt, hän kyllä ravitsee heidät ja vahvistaa heitä ja järjestää keinot, niin että he voivat täyttää sen, mitä hän on käskenyt heidän tehdä; sen vuoksi hän [b]järjesti meille keinot ollessamme erämaassa.

4 Ja me olimme monen vuoden ajan, niin, nimittäin kahdeksan vuotta, erämaassa.

5 Ja me tulimme maahan, jolle annoimme nimeksi Runsaus sen monien hedelmien sekä villihunajan tähden; ja kaiken tämän Herra oli valmistanut, jotta emme menehtyisi. Ja me näimme meren, jolle annoimme nimeksi Irreantum, mikä on käännettynä suuret vedet.

6 Ja tapahtui, että me pystytimme telttamme meren rantaan; ja vaikka olimme kärsineet monia [a]ahdinkoja ja paljon

38 *a* 1. Nefi 3:30–31; 4:3.
39 *a* PKO Kuritus.
17 2 *a* 1. Nefi 17:12.
3 *a* Moosia 2:41; Alma 26:12. PKO Kuuliaisuus.
b 1. Nefi 3:7.
6 *a* 2. Nefi 4:20.

vaikeuksia, niin, jopa niin paljon, että emme voi kirjoittaa niitä kaikkia, me riemuitsimme tavattomasti tullessamme meren rantaan; ja me annoimme paikalle nimeksi Runsaus sen hedelmien paljouden tähden.

7 Ja tapahtui, että kun minä, Nefi, olin ollut Runsaudenmaassa monen päivän ajan, Herran ääni tuli minulle sanoen: Nouse ja mene vuorelle. Ja tapahtui, että minä nousin ja menin ylös vuorelle ja huusin Herran puoleen.

8 Ja tapahtui, että Herra puhui minulle sanoen: Rakenna laiva sillä [a]tavoin kuin minä sinulle näytän, jotta voisin kuljettaa väkesi näiden vesien poikki.

9 Ja minä sanoin: Herra, minne minä menen, jotta löytäisin malmia sulatettavaksi, niin että voin tehdä työkaluja rakentaakseni laivan sillä tavalla kuin sinä olet minulle näyttänyt?

10 Ja tapahtui, että Herra sanoi minulle, minne minun oli mentävä löytääkseni malmia, jotta voisin tehdä työkaluja.

11 Ja tapahtui, että minä, Nefi, tein eläinten nahoista palkeet, joilla lietsoa tulta; ja kun olin tehnyt palkeet, jotta minulla olisi, millä lietsoa tulta, löin kahta kiveä yhteen tehdäkseni tulen.

12 Sillä Herra ei ollut tähän asti sallinut meidän tehdä paljon tulta erämaassa matkatessamme, sillä hän sanoi: Minä teen teidän ruoastanne maukasta, niin ettei teidän tarvitse [a]kypsentää sitä;

13 ja minä olen myös teidän valonanne erämaassa, ja minä [a]valmistan tien teidän edellänne, jos te pidätte minun käskyni; niinpä sikäli kuin te pidätte minun käskyni, teitä johdatetaan [b]luvattua maata kohti; ja te tulette [c]tietämään, että minä teitä johdatan.

14 Niin, ja Herra sanoi myös: Saavuttuanne luvattuun maahan te tulette [a]tietämään, että minä, Herra, olen [b]Jumala ja että minä, Herra, pelastin teidät tuholta, eli että minä toin teidät pois Jerusalemin maasta.

15 Sen vuoksi minä, Nefi, kilvoittelin pitääkseni Herran käskyt, ja minä kehotin veljiäni uskollisuuteen ja uutteruuteen.

16 Ja tapahtui, että minä tein työkaluja metallista, jota sulatin kalliosta.

17 Ja kun veljeni näkivät, että minä aioin [a]rakentaa laivan, he alkoivat nurista minua vastaan sanoen: Veljemme on hullu, sillä hän luulee, että hän osaa rakentaa laivan; niin, ja hän luulee myös, että hän osaa kulkea näiden suurten vesien poikki.

18 Ja näin veljeni syyttelivät minua eivätkä halunneet tehdä työtä, sillä he eivät uskoneet, että minä osaisin rakentaa laivan; eivätkä he myöskään tahtoneet uskoa, että Herra opetti minua.

8 *a* 1. Nefi 18:2.
12 *a* 1. Nefi 17:2.
13 *a* Alma 37:38–39.
b 1. Nefi 2:20; MK Jaak. 2:12.
c 2. Moos. 6:7.
14 *a* 2. Nefi 1:4.
PKO Todistaminen.
b OL 5:2.
17 *a* 1. Nefi 18:1–6.

19 Ja nyt tapahtui, että minä, Nefi, olin tavattoman murheellinen heidän sydämensä paatumuksen tähden; ja nyt, kun he näkivät minun käyvän murheelliseksi, he olivat sydämessään iloisia, niin että he [a]riemuitsivat minun tähteni sanoen: Me tiesimme, että sinä et osaisi rakentaa laivaa, sillä me tiesimme, että sinulta puuttui arvostelukykyä; sen vuoksi sinä et pysty viemään päätökseen niin suurta työtä.

20 Ja sinä olet samanlainen kuin isämme, jonka hänen sydämensä mielettömät [a]kuvitelmat ovat vieneet harhaan; niin, hän on johdattanut meidät pois Jerusalemin maasta, ja me olemme vaeltaneet erämaassa nämä monet vuodet; ja naisemme ovat raataneet raskaana ollessaan, ja he ovat synnyttäneet lapsia erämaassa ja kärsineet kaikkea, paitsi kuolemaa; ja heidän olisi ollut parempi kuolla ennen lähtöään Jerusalemista kuin joutua kärsimään näitä ahdinkoja.

21 Katso, me olemme kärsineet erämaassa nämä monet vuodet, minkä ajan olisimme voineet nauttia omaisuudestamme ja perintömaastamme; niin, ja me olisimme voineet olla onnellisia.

22 Ja me tiedämme, että ihmiset, jotka olivat Jerusalemin maassa, olivat [a]vanhurskasta kansaa, sillä he noudattivat Herran säädöksiä ja tuomioita ja kaikkia hänen käskyjänsä Mooseksen lain mukaan; sen vuoksi me tiedämme, että he olivat vanhurskasta kansaa; ja meidän isämme on tuominnut heidät ja johdattanut meidät pois, koska kuulimme hänen sanojaan; niin, ja veljemme on samanlainen kuin hän. Ja tällä tavoin puhuen veljeni nurisivat ja syyttelivät meitä.

23 Ja tapahtui, että minä, Nefi, puhuin heille sanoen: Uskotteko, että meidän isämme, jotka olivat Israelin lapsia, olisi johdatettu pois egyptiläisten käsistä, elleivät he olisi kuulleet Herran sanoja?

24 Niin, luuletteko, että heidät olisi johdatettu pois orjuudesta, ellei Herra olisi käskenyt Moosesta [a]johdattamaan heidät pois orjuudesta?

25 Nyt te tiedätte, että Israelin lapset olivat [a]orjuudessa, ja te tiedätte, että heidän päälleen sälytettiin [b]tehtäviä, jotka olivat raskaita kestää; niinpä te tiedätte, että heille täytyi olla hyväksi, että heidät tuotiin pois orjuudesta.

26 Nyt te tiedätte, että Herra käski [a]Moosesta tekemään tuon suuren työn; ja te tiedätte, että hänen [b]sanastaan Punaisenmeren vedet jakaantuivat kahtia, ja he kulkivat sen poikki kuivaa maata pitkin.

19 *a* PKO Vaino.
20 *a* 1. Nefi 2:11.
22 *a* 1. Nefi 1:13.
24 *a* 2. Moos. 3:2–10; 1. Nefi 19:10; 2. Nefi 3:9; 25:20.
25 *a* 1. Moos. 15:13–14.
b 2. Moos. 1:11; 2:11.
26 *a* Ap. t. 7:22–39.
b 2. Moos. 14:21–31; 1. Nefi 4:2; Moosia 7:19; Hel. 8:11; OL 8:3; Moos. 1:25.

27 Mutta te tiedätte, että egyptiläiset, jotka olivat faraon sotajoukkoja, hukkuivat Punaiseenmereen.

28 Ja te tiedätte myös, että heitä ruokittiin [a]mannalla erämaassa.

29 Niin, ja te tiedätte myös, että Mooses [a]löi sanallansa kallioon, sen Jumalan voiman mukaan, joka oli hänessä, ja siitä tuli vettä, niin että Israelin lapset saattoivat sammuttaa janonsa.

30 Ja siitä huolimatta, että heitä johdatettiin ja Herra, heidän Jumalansa, heidän Lunastajansa, kulki heidän edellään johdattaen heitä päivällä ja antaen heille valoa yöllä ja tehden heidän hyväkseen kaiken, mitä ihmisen oli [a]hyvä saada, he paaduttivat sydämensä ja sokaisivat mielensä ja [b]herjasivat Moosesta sekä todellista ja elävää Jumalaa.

31 Ja tapahtui, että sanansa mukaisesti hän [a]hävitti heidät; ja sanansa mukaisesti hän [b]johdatti heitä; ja sanansa mukaisesti hän teki kaiken heidän hyväkseen; eikä mikään tapahtunut muutoin kuin hänen sanansa mukaan.

32 Ja kun he olivat kulkeneet Jordanvirran poikki, hän teki heistä voimallisia [a]ajamaan pois maan lapset, niin, hajottamaan heidät tuhoon.

33 Ja nyt, luuletteko, että tämän maan lapset, jotka olivat lupauksen maassa ja jotka meidän isämme ajoivat pois, luuletteko, että he olivat vanhurskaita? Katso, minä sanon teille: Eivät.

34 Luuletteko, että isämme olisivat olleet heitä valitumpia, jos he olisivat olleet vanhurskaita? Minä sanon teille: Eivät.

35 Katso, Herralle kaikki [a]liha on samanarvoista; se, joka on [b]vanhurskas, on Jumalan [c]suosiossa. Mutta katso, tämä kansa oli hylännyt Jumalan jokaisen sanan, ja he olivat pahuudessa kypsät; ja Jumalan vihan täyteys oli heidän päällänsä; ja Herra kirosi maan heitä vastaan ja siunasi sen meidän isillemme; eli hän kirosi sen heitä vastaan heidän tuhokseen, ja hän siunasi sen meidän isillemme, niin että he saivat sen valtaansa.

36 Katso, Herra on [a]luonut [b]maan, jotta se tulisi [c]asutuksi; ja hän on luonut lapsensa, jotta he ottaisivat sen haltuunsa.

37 Ja hän [a]nostaa vanhurskaan kansakunnan ja hävittää jumalattomien kansakunnat.

38 Ja hän johdattaa pois vanhurskaat ihaniin [a]maihin, ja

28 *a* 2. Moos. 16:4, 14–15, 35; 4. Moos. 11:7–8; 5. Moos. 8:3; Moosia 7:19.
29 *a* 2. Moos. 17:6; 4. Moos. 20:11; 5. Moos. 8:15; 1. Nefi 20:21.
30 *a* OL 18:18; 88:64–65.
b 2. Moos. 32:8; 4. Moos. 14:2–3; Hes. 20:13–16; OL 84:23–25.
31 *a* 4. Moos. 26:65.
b 1. Nefi 5:15; OL 103:16–18.
32 *a* 4. Moos. 33:52–53; Joos. 24:8.
35 *a* Ap. t. 10:15, 34; Room. 2:11; 2. Nefi 26:23–33.
b Ps. 55:23; 1. Nefi 22:17.
c 1. Sam. 2:30; Ps. 97:10; 145:20; Alma 13:4; OL 82:10.
36 *a* PKO Luominen.
b PKO Maa.
c Jes. 45:18; Abr. 3:24–25.
37 *a* Sananl. 14:34; 1. Nefi 4:13; Et. 2:10; OL 117:6.
38 *a* PKO Luvattu maa.

jumalattomat hän [b]hävittää ja kiroaa maan heille, heidän itsensä tähden.

39 Hän hallitsee ylhäällä taivaissa, sillä se on hänen valtaistuimensa, ja tämä maa on hänen jalkojensa [a]koroke.

40 Ja hän rakastaa niitä, jotka haluavat pitää häntä Jumalanaan. Katso, hän rakasti meidän isiämme, ja hän teki heidän kanssaan [a]liiton, niin, nimittäin Abrahamin, [b]Iisakin ja [c]Jaakobin kanssa; ja hän muisti liitot, jotka hän oli tehnyt; sen vuoksi hän toi heidät pois [d]Egyptin maasta.

41 Ja hän pani heidät ahtaalle autiomaassa sauvallansa, sillä he [a]paaduttivat sydämensä, niin kuin tekin olette tehneet; ja Herra pani heidät ahtaalle heidän pahuutensa tähden. Hän lähetti tulisia lentäviä [b]käärmeitä heidän keskuuteensa, ja kun heitä purtiin, hän valmisti heille keinon [c]parantua; eikä heidän tarvinnut tehdä muuta kuin katsoa; ja keinon [d]yksinkertaisuuden tai sen helppouden tähden oli monia, jotka menehtyivät.

42 Ja he paaduttivat sydämensä kerran toisensa jälkeen, ja he [a]herjasivat [b]Moosesta ja myös Jumalaa; kuitenkin te tiedätte, että hänen verraton voimansa johdatti heidät lupauksen maahan.

43 Ja nyt, kaiken tämän jälkeen, on tullut aika, että heistä on tullut jumalattomia, niin, lähes kypsyyteen asti; ja varmaankin he ovat tänä päivänä joutumaisillaan hävitetyiksi, sillä minä tiedän, että sen päivän täytyy varmasti tulla, jolloin heidät täytyy hävittää, lukuun ottamatta muutamia harvoja, jotka viedään pois vankeuteen.

44 Sen vuoksi Herra [a]käski isääni lähtemään erämaahan; ja myös juutalaiset tavoittelivat hänen henkeään; niin, ja tekin olette [b]tavoitelleet hänen henkeään; sen vuoksi te olette murhaajia sydämeltänne, ja te olette heidän kaltaisiaan.

45 Te olette [a]kerkeitä tekemään pahaa mutta hitaita muistamaan Herraa Jumalaanne. Te olette nähneet [b]enkelin, ja hän puhui teille; niin, te olette kuulleet hänen äänensä kerran toisensa jälkeen; ja hän on puhunut teille hiljaisella, vienolla äänellä, mutta teidän tuntonne oli [c]turtunut, niin että ette voineet tuntea hänen sanojaan; sen vuoksi hän on puhunut teille kuin ukkosen äänellä, joka järisytti maata, ikään kuin se olisi ollut halkeamaisillaan.

46 Ja te tiedätte myös, että kaikkivaltiaan sanansa [a]voimalla hän voi saada maan katoamaan; niin,

38 *b* 3. Moos. 20:22.
39 *a* Jes. 66:1; OL 38:17; Abr. 2:7.
40 *a* PKO Abrahamin liitto.
b 1. Moos. 21:12; OL 27:10.
c 1. Moos. 28:1–5.
d 5. Moos. 4:37.
41 *a* 2. Kun. 17:7–23.
b 4. Moos. 21:4–9; 5. Moos. 8:15; Alma 33:18–22.
c Joh. 3:13–15; 2. Nefi 25:20.
d Alma 37:44–47; Hel. 8:15.
42 *a* 4. Moos. 14:1–12. PKO Kapinointi.
b OL 84:23–24.
44 *a* 1. Nefi 2:1–2.
b 1. Nefi 16:37.
45 *a* Moosia 13:29.
b 1. Nefi 4:3.
c Ef. 4:19.
46 *a* Hel. 12:6–18.

ja te tiedätte, että sanallaan hän voi saada louhikot tasoittumaan, ja tasaiset maat murtuvat. Oi, kuinka silloin voitte olla niin paatuneita sydämeltänne?

47 Katso, minun sieluani raastaa piina teidän tähtenne, ja sydämeni kärsii tuskaa; minä pelkään, että teidät hylätään iäksi. Katso, minä olen niin [a]täynnä Jumalan Henkeä, ettei ruumiissani ole lainkaan [b]voimaa.

48 Ja nyt tapahtui, että kun olin puhunut nämä sanat, he olivat minulle vihoissaan ja halusivat heittää minut meren syvyyksiin; ja kun he tulivat käydäkseen minuun käsiksi, minä puhuin heille sanoen: Kaikkivaltiaan Jumalan nimessä minä kiellän teitä [a]koskemasta minuun, sillä minä olen täynnä Jumalan [b]voimaa, jopa niin että se kuluttaa lihaani; ja jokainen, joka käy käsiksi minuun, on [c]kuivettuva niin kuin kuiva ruoko; ja hän on oleva kuin tyhjää Jumalan voiman edessä, sillä Jumala on lyövä häntä.

49 Ja tapahtui, että minä, Nefi, sanoin heille, ettei heidän enää pidä nurista isäänsä vastaan eikä heidän pidä evätä työtään minulta, sillä Jumala oli käskenyt minun rakentaa laivan.

50 Ja minä sanoin heille: [a]Vaikka Jumala olisi käskenyt minun tehdä mitä tahansa, minä voisin tehdä sen. Vaikka hän käskisi minun sanoa tälle vedelle: Ole maata, se olisi maata; ja jos minä sanoisin sen, se tapahtuisi.

51 Ja nyt, jos Herralla on niin suuri voima ja hän on tehnyt niin monta ihmettä ihmislasten keskuudessa, niin miksei hän voisi [a]opettaa minua rakentamaan laivaa?

52 Ja tapahtui, että minä, Nefi, sanoin monia asioita veljilleni, niin että he joutuivat ymmälle eivätkä osanneet väittää minua vastaan; eivätkä he uskaltaneet käydä minuun käsiksi eivätkä kajota minuun sormellaankaan, niin, moneen päivään. Nyt he eivät uskaltaneet tehdä tätä, etteivät he kuivettuisi edessäni; niin voimallinen oli Jumalan [a]Henki, ja näin se oli vaikuttanut heihin.

53 Ja tapahtui, että Herra sanoi minulle: Ojenna taas kätesi veljiäsi kohti, eivätkä he kuivetu edessäsi, mutta minä järkytän heitä, sanoo Herra, ja tämän minä teen, jotta he tietäisivät, että minä olen Herra, heidän Jumalansa.

54 Ja tapahtui, että minä ojensin käteni veljiäni kohti, eivätkä he kuivettuneet edessäni; mutta Herra ravisutti heitä tosiaankin sen sanan mukaan, jonka hän oli puhunut.

55 Ja nyt, he sanoivat: Me tiedämme varmasti, että Herra on sinun kanssasi, sillä me tiedämme, että Herran voima on ravisuttanut meitä. Ja he lankesivat maahan eteeni ja aikoivat [a]palvella minua, mutta minä en sallinut sitä vaan sanoin: Minä

47 *a* Miika 3:8.
b 1. Nefi 19:20.
48 *a* Moosia 13:3.
b 2. Nefi 1:26–27.
PKO Voima.
c 1. Kun. 13:4–7.
50 *a* Fil. 4:13; 1. Nefi 3:7.
51 *a* 1. Moos. 6:14–16; 1. Nefi 18:1.
52 *a* PKO Pyhä Henki.
55 *a* Ap. t. 14:11–15.

olen veljenne, niin, nimittäin nuorempi veljenne; palvelkaa siis Herraa, teidän Jumalaanne, ja kunnioittakaa isäänne ja äitiänne, että saisitte [b]elää kauan siinä maassa, jonka Herra teidän Jumalanne teille antaa.

LUKU 18

Laiva valmistuu. Jaakobin ja Joosefin syntymä mainitaan. Joukko lähtee laivalla luvattua maata kohti. Ismaelin pojat ja heidän vaimonsa ryhtyvät yhdessä kevytmieliseen ilonpitoon ja kapinointiin. Nefi sidotaan, ja kauhea rajuilma kuljettaa laivaa taaksepäin. Nefi vapautetaan, ja hänen rukouksestaan myrsky asettuu. Väki saapuu luvattuun maahan. Noin 591–590 eKr.

Ja tapahtui, että he palvelivat Herraa ja lähtivät mukaani; ja me käsittelimme puita taidokkaasti. Ja Herra näytti minulle aika ajoin, millä tavoin minun tuli käsitellä laivapuita.

2 Nyt minä, Nefi, en käsitellyt puuta ihmisten oppiman tavan mukaan, enkä rakentanut laivaa ihmisten tavan mukaan, vaan minä rakensin sen sillä tavalla, jonka Herra oli näyttänyt minulle; sen vuoksi se ei ollut ihmisten tavan mukaan.

3 Ja minä, Nefi, menin usein vuorelle, ja minä [a]rukoilin usein Herraa; sen vuoksi Herra [b]näytti minulle suuria asioita.

4 Ja tapahtui, että kun minä olin saanut laivan valmiiksi Herran sanan mukaan, veljeni näkivät, että se oli hyvä ja että se oli tavattoman hienoa tekoa; sen vuoksi he [a]nöyrtyivät jälleen Herran edessä.

5 Ja tapahtui, että isälleni tuli Herran ääni, että meidän tuli nousta ja mennä alas laivaan.

6 Ja tapahtui, että seuraavana päivänä, valmisteltuamme kaiken – paljon hedelmiä ja [a]lihaa erämaasta ja hunajaa runsaasti ja muonavaroja sen mukaan kuin Herra oli meitä käskenyt – me menimme alas laivaan kaikkine lasteinemme ja siemeninemme ja kaikkinemme, mitä olimme tuoneet mukanamme, kukin ikänsä mukaan; me siis menimme kaikki alas laivaan vaimoinemme ja lapsinemme.

7 Ja nyt, isälleni oli syntynyt kaksi poikaa erämaassa; vanhemman nimi oli [a]Jaakob ja nuoremman [b]Joosef.

8 Ja tapahtui, että kun me kaikki olimme menneet alas laivaan ja ottaneet mukaan muonavaramme ja sen, mitä meidän oli käsketty ottaa, me lähdimme [a]merelle, ja tuuli kuljetti meitä eteenpäin kohti [b]luvattua maata.

9 Ja kun tuuli oli kuljettanut meitä eteenpäin monen päivän ajan, katso, veljeni ja Ismaelin pojat sekä heidän vaimonsa ryhtyivät ilonpitoon, niin että he alkoivat tanssia ja laulaa ja puhua perin karkeasti, jopa niin, että he unohtivat, millä voimalla heidät

55 *b* 2. Moos. 20:12; Moosia 13:20.
18 3 *a* PKO Rukous.
b PKO Ilmoitus.
4 *a* 1. Nefi 16:5.
6 *a* 1. Nefi 17:2.
7 *a* 2. Nefi 2:1.
b 2. Nefi 3:1.
8 *a* 2. Nefi 10:20.
b 1. Nefi 2:20.
PKO Luvattu maa.

oli tuotu sinne; niin, he yltyivät tavattoman karkeiksi.

10 Ja minä, Nefi, aloin tavattomasti pelätä, että Herra vihastuisi meille ja löisi meitä meidän pahuutemme tähden, niin että meri nielisi meidät syvyyksiinsä; sen vuoksi minä, Nefi, aloin puhua heille hyvin vakavasti, mutta katso, he [a]vihastuivat minulle ja sanoivat: Me emme halua nuoremman veljemme olevan [b]johtajanamme.

11 Ja tapahtui, että Laman ja Lemuel tarttuivat minuun ja sitoivat minut köysillä, ja he kohtelivat minua perin raa'asti, mutta Herra [a]salli sen voidakseen osoittaa voimansa, sen sanansa täyttämiseksi, jonka hän oli puhunut jumalattomista.

12 Ja tapahtui, että kun he olivat sitoneet minut, niin etten voinut liikkua, [a]suunnannäyttäjä, jonka Herra oli valmistanut, lakkasi toimimasta.

13 Sen vuoksi he eivät tienneet, minne heidän tuli ohjata laivaa, koska nousi kova myrsky, niin, kova ja kauhea rajuilma, ja me [a]ajauduimme vesillä taaksepäin kolmen päivän ajan; ja he alkoivat pelätä tavattomasti, että he hukkuisivat mereen; kuitenkaan he eivät päästäneet minua.

14 Ja neljäntenä päivänä, jona ajauduimme taaksepäin, rajuilma alkoi olla tavattoman ankara.

15 Ja tapahtui, että meri oli nielemäisillään meidät syvyyksiinsä. Ja kun olimme ajautuneet vesillä taaksepäin neljän päivän ajan, veljeni alkoivat [a]käsittää, että Jumalan tuomiot olivat heidän päällänsä ja että heidän oli menehdyttävä, elleivät he tekisi parannusta pahoista teoistansa; sen vuoksi he tulivat luokseni ja päästivät siteet, jotka olivat ranteissani, ja katso, ne olivat turvonneet tavattomasti; ja myös nilkkani olivat sangen turvonneet, ja niiden kipu oli kova.

16 Kuitenkin minä turvauduin Jumalaani ja [a]ylistin häntä kaiken päivää, enkä minä nurissut Herraa vastaan ahdinkojeni tähden.

17 Nyt isäni Lehi oli puhunut paljon heille sekä [a]Ismaelin pojille; mutta katso, he syytivät monia uhkauksia jokaista vastaan, joka puhui puolestani; ja koska vanhempani olivat vuosien painamia ja olivat kärsineet paljon surua lastensa tähden, he kävivät heikoiksi, jopa niin, että joutuivat sairasvuoteeseen.

18 Surunsa ja paljon murheensa tähden ja veljieni pahuuden tähden oli lähellä, että heidät olisi jopa jouduttu ottamaan pois tästä ajasta kohtaamaan Jumalansa; niin, heidän harmaat hapsensa miltei jouduttiin laskemaan lepoon maan tomuun; niin, oli jopa lähellä, että heidät olisi heitetty murehtien vetiseen hautaan.

10 *a* 1. Nefi 17:17–55.
b 1. Moos. 37:9–11; 1. Nefi 16:37–38; 2. Nefi 1:25–27.
11 *a* Alma 14:11.
12 *a* 1. Nefi 16:10, 16, 26; 2. Nefi 5:12; Alma 37:38–47; OL 17:1.
13 *a* Moosia 1:17.
15 *a* Hel. 12:3.
16 *a* Alma 36:28.
17 *a* 1. Nefi 7:4–20.

19 Ja myös Jaakob ja Joosef, jotka olivat nuoria ja tarvitsivat paljon ravintoa, olivat murheissaan äitinsä ahdistusten tähden; eikä myöskään [a]vaimoni kyynelillään ja rukouksillaan eivätkä lapseni saaneet veljieni sydämiä pehmitetyiksi, niin että he olisivat päästäneet minut.

20 Eikä mikään muu kuin Jumalan voima, joka uhkasi heitä tuholla, voinut pehmittää heidän sydäntään; sen vuoksi, kun he näkivät, että meri oli nielemäisillään heidät syvyyksiinsä, he tekivät parannuksen siitä, mitä olivat tehneet, niin että päästivät minut.

21 Ja tapahtui, että kun he olivat päästäneet minut, katso, minä otin suunnannäyttäjän, ja se toimi, niin kuin halusin. Ja tapahtui, että minä rukoilin Herraa; ja kun olin rukoillut, tuulet asettuivat ja myrsky asettui, ja tuli aivan tyven.

22 Ja tapahtui, että minä, Nefi, ohjasin laivaa, niin että me purjehdimme jälleen luvattua maata kohti.

23 Ja tapahtui, että kun olimme purjehtineet monen päivän ajan, me saavuimme [a]luvattuun maahan; ja me menimme maihin ja pystytimme telttamme ja nimitimme sen luvatuksi maaksi.

24 Ja tapahtui, että me aloimme muokata maata, ja me aloimme kylvää siemeniä, eli me panimme maahan kaikki siemenemme, jotka olimme tuoneet Jerusalemin maasta. Ja tapahtui, että ne kasvoivat tavattomasti; meitä siis siunattiin runsaasti.

25 Ja tapahtui, että me havaitsimme lupauksen maassa, matkatessamme erämaassa, että metsissä oli kaikenlaisia eläimiä, sekä lehmiä että härkiä, ja aaseja ja hevosia ja vuohia ja villivuohia ja kaikenlaisia villieläimiä, jotka olivat hyödyksi ihmisille. Ja me löysimme kaikenlaista malmia, sekä kultaa että hopeaa ja kuparia.

LUKU 19

Nefi valmistaa metallista levyjä ja kirjoittaa kansansa historian. Israelin Jumala on tuleva kuudensadan vuoden kuluttua siitä ajasta, kun Lehi lähti Jerusalemista. Nefi kertoo hänen kärsimyksistään ja ristiinnaulitsemisestaan. Juutalaisia halveksitaan ja hajotetaan aina myöhempiin aikoihin asti, jolloin he palaavat Herran luo. Noin 589–570 eKr.

Ja tapahtui, että Herra antoi minulle käskyn, minkä vuoksi minä valmistin metallista levyjä voidakseni kaivertaa niihin kansani aikakirjan. Ja valmistamiini [a]levyihin minä kaiversin kertomuksen [b]isästäni sekä matkoistamme erämaassa ja isäni profetiat; ja myös monia omia profetioitani olen kaivertanut niihin.

2 Enkä minä tiennyt silloin, kun valmistin ne, että Herra käskisi minun valmistaa [a]nämä levyt; sen vuoksi isäni aikakirja

19 *a* 1. Nefi 7:19; 16:7.
23 *a* PKO Luvattu maa.
19 1 *a* PKO Levyt.
b 1. Nefi 1:16–17; 6:1–3.
2 *a* 2. Nefi 5:30.

ja hänen isiensä sukuluettelo ja suurempi osa kaikista meidän tekemisistämme erämaassa on kaiverrettu niihin ensimmäisiin levyihin, joista olen puhunut; sen vuoksi niistä asioista, jotka tapahtuivat ennen kuin valmistin [b]nämä levyt, on tosiasiassa kerrottu yksityiskohtaisemmin ensimmäisissä levyissä.

3 Ja valmistettuani nämä levyt käskyn mukaisesti minä, Nefi, sain käskyn, että palvelutyö ja profetiat, niiden selkeämmät ja kallisarvoisemmat osat, tuli kirjoittaa [a]näihin levyihin ja että kirjoitetut asiat tuli säilyttää opetukseksi kansalleni, joka pitäisi maata hallussaan, sekä muita [b]viisaita tarkoituksia varten, jotka tarkoitukset ovat Herran tiedossa.

4 Sen vuoksi minä, Nefi, tein toisiin levyihin aikakirjan, joka sisältää kertomuksen tai joka sisältää laajemman kertomuksen kansani sodista ja kiistoista ja hävityksistä. Ja tämän minä olen tehnyt ja antanut kansalleni käskyn, mitä sen on tehtävä minun mentyäni ja että näiden levyjen tulee periytyä sukupolvelta toiselle tai profeetalta toiselle, kunnes Herra antaa muita käskyjä.

5 Ja myöhemmin kerron siitä, kuinka [a]valmistin nämä levyt; ja sitten, katso, jatkan sen mukaan, mitä olen puhunut; ja teen sen, jotta pyhemmät asiat [b]säilyisivät kansani tiedossa.

6 Kuitenkaan en kirjoita levyihin mitään, ellen pidä sitä [a]pyhänä. Ja nyt, jos erehdyn, niin erehdyttiin muinoinkin; ei niin, että tahtoisin puolustella itseäni toisten ihmisten tähden, vaan tahtoisin puolustella itseäni minussa lihan mukaan olevan [b]heikkouden tähden.

7 Sillä sellaista, mitä jotkut ihmiset pitävät suuriarvoisena sekä ruumiille että sielulle, toiset eivät pidä [a]minkään arvoisena ja polkevat sen jalkoihinsa. Aivan niin, jopa Israelin Jumalankin ihmiset [b]polkevat jalkoihinsa; sanon: polkevat jalkoihinsa, mutta tahtoisin sanoa toisin: he eivät pidä häntä minkään arvoisena eivätkä kuule hänen neuvojensa ääntä.

8 Ja katso, hän [a]tulee enkelin sanojen mukaisesti [b]kuudensadan vuoden kuluttua siitä, kun isäni lähti Jerusalemista.

9 Ja pahuutensa tähden maailma ei pidä häntä minkään arvoisena; sen vuoksi he ruoskivat häntä, ja hän sallii sen, ja he lyövät häntä, ja hän sallii sen. Niin, he [a]sylkevät hänen päällensä, ja hän sallii sen ihmislapsia kohtaan tuntemansa rakastavan hy-

2 *b* 1. Nefi 9:1–5.
3 *a* MK Jaak. 1:1–4; 3:13–14; 4:1–4.
b 1. Nefi 9:4–5; Morm. s. 1:7; OL 3:19–20; 10:1–51.
5 *a* 2. Nefi 5:28–33.
b PKO Pyhät kirjoitukset: Pyhiä kirjoituksia varjeltava.
6 *a* Katso Mormonin kirjan nimisivu. PKO Pyhä.
b Morm. 8:13–17; Et. 12:23–28.
7 *a* 2. Nefi 33:2; MK Jaak. 4:14.
b PKO Kapinointi.
8 *a* PKO Jeesus Kristus: Profetioita Jeesuksen Kristuksen syntymästä ja kuolemasta.
b 1. Nefi 10:4; 2. Nefi 25:19.
9 *a* Jes. 50:5–6; Matt. 27:30.

väntahtoisuuden ja pitkämielisyyden tähden.

10 Ja meidän isiemme [a]Jumala, heidän, jotka hän [b]johdatti pois Egyptistä, pois orjuudesta, sekä varjeli erämaassa, eli Abrahamin ja Iisakin ja Jaakobin [c]Jumala, [d]antaa itsensä enkelin sanojen mukaisesti ihmisenä jumalattomien ihmisten käsiin, jotta hänet [e]korotettaisiin [f]Senokin sanojen mukaisesti ja [g]ristiinnaulittaisiin Neumin sanojen mukaisesti ja pantaisiin [h]hautaan [i]Senosin sanojen mukaisesti, jotka hän puhui kolmen päivän [j]pimeydestä, joka olisi hänen kuolemastaan annettava merkki niille, jotka asuisivat meren saarilla, etenkin niille, jotka ovat [k]Israelin huonetta.

11 Sillä näin puhui profeetta: Herra Jumala on varmasti [a]puhutteleva koko Israelin huonetta sinä aikana, toisia äänellään heidän vanhurskautensa tähden, heidän suureksi ilokseen ja pelastuksekseen, ja toisia voimansa [b]ukkosenjylinällä ja salamoilla, rajuilmalla, tulella ja savulla ja [c]pimeyden huurulla ja [d]maan aukeamisella ja [e]vuorilla, jotka korotetaan.

12 Ja [a]kaiken tämän täytyy varmasti tulla, sanoo profeetta [b]Senos. Ja maan [c]kallioiden täytyy haljeta; ja maan jyrinän tähden Jumalan Henki vaikuttaa moniin meren saarten kuninkaisiin, niin että he huudahtavat: Luonnon Jumala kärsii!

13 Ja mitä tulee niihin, jotka ovat Jerusalemissa, sanoo profeetta, he joutuvat kaikkien ihmisten [a]kurittamiksi, koska he [b]ristiinnaulitsevat Israelin Jumalan ja kääntävät pois sydämensä kieltäen merkit ja ihmeet ja Israelin Jumalan voiman ja kirkkauden.

14 Ja koska he kääntävät pois sydämensä, sanoo profeetta, ja ovat [a]halveksineet Israelin Pyhää, he vaeltavat lihassa ja menehtyvät ja heille [b]vihelletään ja heitä [c]pilkataan ja vihataan kaikkien kansakuntien keskuudessa.

15 Mutta kun tulee se aika,

10 *a* 2. Nefi 26:12; Moosia 7:27; 27:30–31; Alma 11:38–39; 3. Nefi 11:14–15.
b 2. Moos. 3:2–10; 6:6; 1. Nefi 5:15; OL 136:22.
c 1. Moos. 32:10; Moosia 7:19; OL 136:21. PKO Jehova.
d PKO Sovitus.
e 3. Nefi 27:14.
f Alma 33:15; 34:7; Hel. 8:19–20; 3. Nefi 10:15–16. PKO Pyhät kirjoitukset: Kadonneet pyhät kirjoitukset; Senok.
g 2. Nefi 6:9; Moosia 3:9. PKO Ristiinnaulitseminen.
h Matt. 27:60; Luuk. 23:53; 2. Nefi 25:13.
i MK Jaak. 6:1; Hel. 15:11. PKO Senos.
j 1. Nefi 12:4–5; Hel. 14:20, 27; 3. Nefi 8:3, 19–23; 10:9.
k 3. Nefi 16:1–4.
11 *a* 3. Nefi 9; OL 5:16.
b Hel. 14:20–27; 3. Nefi 8:5–23.
c Luuk. 23:44–45; 3. Nefi 8:19–20.
d 2. Nefi 26:5.
e 3. Nefi 8:10.
12 *a* Hel. 14:20–28.
b MK Jaak. 5:1.
c Matt. 27:51.
13 *a* Luuk. 23:27–30.
b 2. Nefi 10:3.
14 *a* Jes. 53:3–6; Moosia 14:3–6.
b PKO Juutalaiset.
c 5. Moos. 28:37; 1. Kun. 9:7; 3. Nefi 16:9.

sanoo profeetta, jolloin he [a]eivät enää käännä sydäntänsä Israelin Pyhää vastaan, silloin hän muistaa ne [b]liitot, jotka hän teki heidän isiensä kanssa.

16 Niin, silloin hän muistaa [a]meren saaret; niin, kaikki, jotka ovat Israelin huonetta, minä [b]kokoan maan neljältä ilmansuunnalta, sanoo Herra profeetta Senosin sanojen mukaisesti.

17 Niin, ja koko maa on [a]näkevä Herran pelastuksen, sanoo profeetta; jokainen kansakunta, suku, kieli ja kansa tulee siunatuksi.

18 Ja minä, Nefi, olen kirjoittanut nämä asiat kansalleni, jotta minä kenties voisin saada sen muistamaan Herran, Lunastajansa.

19 Sen vuoksi minä puhun koko Israelin huoneelle, jos se saa [a]nämä asiat.

20 Sillä katso, minulla on hengessä vaiva niistä, jotka ovat Jerusalemissa, ja se uuvuttaa minut niin, että kaikki niveleni ovat heikot; sillä ellei Herra olisi ollut niin armollinen, että hän näytti heidän osansa minulle, niin kuin muinoin profeetoille, minäkin olisin menehtynyt.

21 Ja hän varmasti näytti muinoin [a]profeetoille kaiken [b]heitä koskevan; ja hän näytti monille myös meidän osamme; sen vuoksi on välttämätöntä, että me tiedämme heistä, sillä se on kirjoitettuna pronssilevyihin.

22 Nyt tapahtui, että minä, Nefi, opetin veljilleni näitä asioita; ja tapahtui, että minä luin heille monia asioita, jotka oli kaiverrettu [a]pronssilevyihin, jotta he tietäisivät, mitä Herra on tehnyt muissa maissa, ihmisten keskuudessa muinoin.

23 Ja minä luin heille monia asioita, jotka oli kirjoitettu [a]Mooseksen kirjoihin; mutta voidakseni saada heidät täydellisemmin uskomaan Herraan, heidän Lunastajaansa, minä luin heille, mitä profeetta [b]Jesaja oli kirjoittanut; sillä minä [c]sovelsin kaikkia kirjoituksia meihin, jotta ne olisivat meille [d]hyödyksi ja opiksi.

24 Sen vuoksi minä puhuin heille sanoen: Kuulkaa profeetan sanoja, te, jotka olette Israelin huoneen jäännöstä, [a]oksa, joka on taitettu pois; kuulkaa profeetan sanoja, jotka kirjoitettiin koko Israelin huoneelle, ja soveltakaa ne itseenne, jotta teillä olisi toivo samoin kuin veljillänne, joista teidät on taitettu pois; sillä tällä tavalla profeetta on kirjoittanut.

---

15 *a* 1. Nefi 22:11–12.
b PKO Abrahamin liitto.
16 *a* 1. Nefi 22:4; 2. Nefi 10:21.
b Jes. 49:20–22. PKO Israel: Israelin kokoaminen.
17 *a* Jes. 40:4–5.
19 *a* En. 1:16; Morm. 5:12; 7:9–10.
21 *a* 2. Kun. 17:13; Aam. 3:7. PKO Profeetta.
b 3. Nefi 10:16–17.
22 *a* 1. Nefi 22:1.
23 *a* 2. Moos. 17:14; 1. Nefi 5:11; Moos. 1:40–41.
b 1. Nefi 15:20; 2. Nefi 25:4–6; 3. Nefi 23:1.
c PKO Pyhät kirjoitukset: Pyhien kirjoitusten arvo.
d 2. Nefi 4:15.
24 *a* 1. Moos. 49:22–26; 1. Nefi 15:12; 2. Nefi 3:4–5.

LUKU 20

Herra ilmoittaa aikomuksensa Israelille. Israel on valittu ahdingon ahjossa, ja sen on lähdettävä Babylonista. Vertaa Jesajan lukuun 48. Noin 588–570 eKr.

KUUNTELE ja kuule tätä, oi Jaakobin huone, jota kutsutaan Israelin nimellä ja joka olet lähtenyt Juudan vesistä eli [a]kasteen vesistä, te, jotka vannotte Herran nimeen ja kutsutte Israelin Jumalaa mutta ette vanno vilpittömästi ettekä vanhurskaasti.

2 Kuitenkin he nimittävät itseään [a]pyhän kaupungin mukaan, mutta he eivät turvaudu Israelin Jumalaan, joka on Herra Sebaot; niin, Herra Sebaot on hänen nimensä.

3 Katso, [a]menneet asiat minä olen alusta asti julistanut, ja ne lähtivät minun suustani, ja minä toteutin ne. Äkisti minä ne toteutin.

4 Ja minä tein sen, koska tiesin, että [a]sinä olet omapäinen, ja sinun niskasi on rautajänne ja otsasi vaskea;

5 ja minä olen aivan alusta asti julistanut sinulle; ennen kuin ne tapahtuivat, minä ne sinulle kuulutin; ja minä kuulutin ne, ettet sanoisi: Minun [a]epäjumalani on ne tehnyt, ja veistetty kuvani ja valettu kuvani on ne säätänyt.

6 Sinä olet nähnyt ja kuullut tämän kaiken; ja etkö sitä myönnä? Ja että kuulutan sinulle tästä lähtien uusia asioita, tosiaankin, salattuja asioita, etkä niitä tiennyt.

7 Ne on luotu nyt, eikä alussa; tosiaankin, ennen sitä aikaa, jolloin et ole niistä kuullut, ne sinulle julistettiin, ettet sanoisi: Katso, minä tiesin ne!

8 Niin, etkä sinä kuullut; niin, sinä et tiennyt; niin, siitä ajasta alkaen ei korvasi ole ollut auki; sillä minä tiesin, että sinä menettelisit perin uskottomasti ja olisit kutsuttu [a]rikkojaksi kohdusta alkaen.

9 Kuitenkin oman [a]nimeni tähden minä viivytän vihaani, ja ylistyksekseni minä hillitsen vihani sinua kohtaan, niin etten sinua hävitä.

10 Sillä katso, minä olen sulattanut sinua, minä olen valinnut sinut [a]ahdingon ahjossa.

11 Itseni tähden, niin, itseni tähden minä tämän teen, sillä minä en salli [a]nimeäni häväistävän, [b]enkä anna kunniaani toiselle.

12 Kuule minua, oi Jaakob, ja Israel, jonka olen kutsunut, sillä minä se olen; minä olen [a]ensimmäinen, ja minä olen myös viimeinen.

13 Minun käteni on myös [a]laskenut maan perustukset, ja minun oikea käteni on levittänyt

20 1 *a* PKO Kaste, kastaminen.
2 *a* Jes. 52:1. PKO Jerusalem.
3 *a* Jes. 46:9–10.
4 *a* ELI Israel.
5 *a* PKO Epäjumalien palvonta.
8 *a* Ps. 58:4.
9 *a* 1. Sam. 12:22; Ps. 23:3; 1. Joh. 2:12.
10 *a* PKO Vastoinkäyminen.
11 *a* Jer. 44:26.
b Jes. 42:8; Moos. 4:1–4.
12 *a* Ilm. 1:17; 22:13. PKO Alfa ja Oomega; Esikoinen.
13 *a* Ps. 102:26. PKO Luominen.

taivaat. Minä kutsun niitä, ja ne tottelevat yhdessä.

14 Tulkaa koolle te kaikki ja kuulkaa; kuka heistä on julistanut nämä asiat heille? Herra on rakastanut häntä; niin, ja hän [a]toteuttaa sanansa, jonka hän on julistanut heidän kauttaan; ja hän tekee mielensä mukaan [b]Babylonille, ja hänen käsivartensa tulee kaldealaisten päälle.

15 Vielä Herra sanoo: Minä, Herra, niin, minä olen puhunut; niin, minä olen hänet kutsunut julistamaan, minä olen hänet tuonut, ja hän on menestyvä teillänsä.

16 Lähestykää minua; minä en ole puhunut [a]salassa; alusta asti, siitä ajasta alkaen, jolloin se julistettiin, olen minä puhunut; ja Herra Jumala ja hänen Henkensä on lähettänyt minut.

17 Ja näin sanoo Herra, sinun [a]Lunastajasi, Israelin Pyhä: Minä olen hänet lähettänyt; Herra, sinun Jumalasi, joka opettaa sinulle, mikä on sinulle hyväksi, joka [b]johdattaa sinua sitä tietä, jota sinun tulee käydä, on sen tehnyt.

18 Oi, kunpa olisit kuullut minun [a]käskyjäni, niin sinun rauhasi olisi ollut kuin virta ja vanhurskautesi kuin meren aallot.

19 Myös sinun [a]jälkeläisesi olisivat olleet niin kuin hiekka, sinun kohtusi hedelmä niin kuin hiekan jyvät; hänen nimeään ei olisi hävitetty eikä tuhottu minun edestäni.

20 [a]Lähtekää Babylonista, paetkaa kaldealaisten luota; laulaen julistakaa, kertokaa tämä, kuuluttakaa maan ääriin asti; sanokaa: Herra on lunastanut [b]palvelijansa Jaakobin.

21 Eivätkä he [a]janoa kärsineet; hän vei heitä autiomaiden halki; vedet hän pani vuotamaan [b]kalliosta heille; hän halkaisi kallionkin, ja vedet virtasivat.

22 Ja vaikka hän on tehnyt kaiken tämän ja suurempiakin, jumalattomilla ei ole [a]rauhaa, sanoo Herra.

LUKU 21

Messias on oleva valona pakanoille ja päästävä vangit vapaiksi. Israel kootaan voimallisesti viimeisinä aikoina. Kuninkaat ovat heidän kasvatusisiään. Vertaa Jesajan lukuun 49. Noin 589–570 eKr.

Ja vielä: Kuule, oi sinä Israelin huone, kaikki te, jotka on taitettu pois ja ajettu pois kansani paimenten jumalattomuuden tähden, eli kaikki te, jotka on taitettu pois, jotka on hajotettu vieraisiin maihin, jotka olette minun kansaani, oi Israelin huone. Kuunnelkaa minua, oi [a]saaret, ja kuulkaa, te [b]kaukaiset kansat; Herra kutsui minut kohdussa

14 *a* 1. Kun. 8:56; OL 64:31; 76:3.
b PKO Babylon.
16 *a* Jes. 45:19.
17 *a* PKO Lunastaja.
b PKO Ilmoitus; Innoitus.
18 *a* Saarn. 8:5.
19 *a* 1. Moos. 22:15–19; Hoos. 2:1.
20 *a* Jer. 51:6; OL 133:5–14.
b Jes. 44:1–2, 21.
21 *a* Jes. 41:17–20.
b 2. Moos. 17:6; 4. Moos. 20:11; 1. Nefi 17:29; 2. Nefi 25:20.
22 *a* PKO Rauha.
21 1 *a* 1. Nefi 22:4; 2. Nefi 10:20–22.
b OL 1:1.

ollessani, äitini vatsassa ollessani hän minun nimeni mainitsi.

2 Ja hän teki minun suuni terävän miekan kaltaiseksi, kätensä varjoon hän minut kätki ja teki minusta hiotun nuolen; viineensä hän minut kätki

3 ja sanoi minulle: Sinä, oi Israel, olet minun [a]palvelijani, jossa minut kirkastetaan.

4 Silloin minä sanoin: Turhan takia olen uurastanut, tyhjään ja turhaan olen haaskannut voimani; onhan oikeuteni Herran huomassa ja työni Jumalani huomassa.

5 Ja nyt, sanoo Herra, joka [a]teki minut palvelijakseen kohdusta alkaen tuodakseen Jaakobin takaisin luokseen: Vaikka Israelia ei koottaisikaan, kuitenkin minä olen arvokas Herran silmissä, ja minun Jumalani on minun voimani.

6 Ja hän sanoi: Vähäistä on se, että olet minun palvelijani nostaaksesi ennalleen Jaakobin [a]heimot ja tuodaksesi takaisin Israelin eloon jääneet. Minä annan sinut myös [b]valoksi [c]pakanoille, niin että sinä olisit minun pelastukseni maan ääriin asti.

7 Näin sanoo Herra, Israelin Lunastaja, hänen Pyhänsä, tälle ihmisen halveksimalle, kansakuntien kammoamalle, hallitsijoiden orjalle: Kuninkaat saavat nähdä ja nousevat seisomaan, ruhtinaatkin palvelevat Herran tähden, joka on uskollinen.

8 Näin sanoo Herra: Oikealla hetkellä minä olen teitä kuullut, oi meren saaret, ja pelastuksen päivänä minä olen teitä auttanut; ja minä varjelen teitä ja annan teille [a]palvelijani kansan liitoksi saattaakseni ennalleen maan, jakaakseni autioituneet perintöosat;

9 jotta voisit sanoa [a]vangituille: Lähtekää, [b]pimeydessä istuville: Tulkaa esiin! He syövät teiden varsilla, ja kaikki korkeat paikat ovat heidän [c]laitumenaan.

10 Ei heidän tule nälkä eikä jano, ei heitä ahdista helle eikä aurinko; sillä heitä ohjaa heidän armahtajansa, niin, vesilähteille hän heidät opastaa.

11 Ja minä teen kaikki vuoreni tieksi, ja minun [a]valtatieni korotetaan.

12 Ja silloin, oi Israelin huone, katso, [a]nämä tulevat kaukaa; ja katso, nämä pohjoisesta ja lännestä ja nämä Assuanin maasta.

13 [a]Laulakaa, oi taivaat, ja iloitse, oi maa, sillä idässä olevien jalat vahvistetaan; ja puhjetkaa lauluun, oi vuoret, sillä heitä ei enää lyödä; sillä Herra on lohduttanut kansaansa ja armahtaa ahdistettujansa.

14 Mutta katso, Siion on sanonut: Herra on minut hylännyt, ja

3 *a* 3. Moos. 25:55; Jes. 41:8; OL 93:45–46.
5 *a* Jes. 44:24.
6 *a* PKO Israel: Israelin kaksitoista heimoa.
b OL 103:8–10; Abr. 2:10–11.
c 3. Nefi 21:11.
8 *a* 2. Nefi 3:6–15; 3. Nefi 21:8–11; Morm. 8:16, 25.
9 *a* PKO Kuolleiden pelastus.
b 2. Nefi 3:5.
c Hes. 34:14.
11 *a* Jes. 62:10; OL 133:23–32.
12 *a* Jes. 43:5–6.
13 *a* Jes. 44:23.

minun Herrani on minut unohtanut – mutta hän on osoittava, ettei hän ole.

15 Sillä voiko [a]nainen unohtaa rintalapsensa, niin ettei hän säälisi kohtunsa poikaa? Kyllä, he voivat [b]unohtaa, mutta minä en sinua unohda, oi Israelin huone.

16 Katso, minä olen piirtänyt sinut kätteni [a]kämmeniin; sinun muurisi ovat aina minun edessäni.

17 Sinun lapsesi rientävät sinun tuhoojiasi vastaan, ja ne, jotka repivät sinut [a]raunioiksi, menevät luotasi pois.

18 Kohota katseesi ympärillesi ja katso; kaikki nämä [a]kokoontuvat yhteen, ja he tulevat sinun luoksesi. Ja niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, sinä saat todella pukea heidät kaikki päällesi niin kuin korun, ja kuin morsian saat kietoa heidät yllesi.

19 Sillä sinun rauniosi ja autiot paikkasi ja hävitetty maasi on nyt tuleva asukkailleen ahtaaksi; ja ne, jotka sinut nielaisivat, ovat kaukana.

20 Lapset, jotka saat ensimmäiset menetettyäsi, sanovat jälleen korviesi kuullen: Täällä on ahdasta, tee minulle tilaa, että minä voin asua.

21 Silloin [a]sinä kysyt sydämessäsi: Kuka nämä on minulle synnyttänyt, minähän olen lapseni menettänyt ja olen [b]hedelmätön, vankina ja vaeltanut paikasta toiseen? Ja kuka nämä on kasvattanut? Katso, minähän jäin yksin; missä nämä ovat olleet?

22 Näin sanoo Herra Jumala: Katso, minä kohotan käteni [a]pakanoille ja nostan [b]viirini kansoille; ja he tuovat poikasi [c]sylissään ja kantavat tyttäresi olallaan.

23 Ja [a]kuninkaista tulee sinulle [b]kasvatusisiä ja heidän kuningattaristansa sinulle imettäjiä; he kumartuvat kasvoillensa maahan sinun eteesi ja nuolevat tomun sinun jaloistasi; ja sinä opit tietämään, että minä olen Herra, sillä ne, jotka minua [c]odottavat, eivät joudu häpeään.

24 Sillä otetaanko väkevältä saalis, tai vapautetaanko [a]lailliset vangit?

25 Mutta näin sanoo Herra: Väkevänkin vangit otetaan pois, ja pelätyn saalis vapautetaan; sillä minä taistelen sitä vastaan, joka sinua vastaan taistelee, ja sinun lapsesi minä pelastan.

26 Ja minä [a]syötän sinun sortajillesi heidän omaa lihaansa; he juopuvat omasta verestään kuin makeasta viinistä; ja kaikki liha tulee [b]tietämään, että minä, Herra, olen sinun Vapahtajasi ja sinun Lunastajasi, Jaakobin [c]Väkevä.

15 *a* PKO Nainen.
b Jes. 41:17; Alma 46:8; OL 61:36.
16 *a* Sak. 13:6.
17 *a* 3. Nefi 21:12–20.
18 *a* Miika 4:11–13.
21 *a* ELI Siion.
b Jes. 54:1; Gal. 4:27.
22 *a* Jes. 66:18–20.
b Jes. 11:12; 18:3.
c 1. Nefi 22:8; 2. Nefi 10:8–9.
23 *a* Jes. 60:16.
b 1. Nefi 22:6.
c 2. Nefi 6:13; OL 98:2; 133:10–11, 45.
24 *a* 1. Nefi 21:25.
26 *a* 1. Nefi 22:13–14.
b Moosia 11:22.
c PKO Jehova.

LUKU 22

Israel tullaan hajottamaan kaikkialle maan päälle. Pakanat ruokkivat ja ravitsevat Israelia evankeliumilla viimeisinä aikoina. Israel kootaan ja pelastetaan, ja jumalattomat palavat kuin oljenkorret. Perkeleen valtakunta hävitetään, ja Saatana sidotaan. Noin 589–570 eKr.

Ja nyt tapahtui, että kun minä, Nefi, olin lukenut nämä asiat, jotka oli kaiverrettu [a]pronssilevyihin, veljeni tulivat luokseni ja sanoivat minulle: Mitä nämä sinun lukemasi asiat tarkoittavat? Katso, onko ne ymmärrettävä sen mukaisesti, mikä on hengellistä, mikä tapahtuu hengen mukaisesti eikä lihan?

2 Ja minä, Nefi, sanoin heille: Katso, ne [a]ilmaistiin profeetalle [b]Hengen äänellä, sillä Hengen avulla [c]profeetoille ilmaistaan kaikki, mikä kohtaa ihmislapsia lihan mukaisesti.

3 Sen vuoksi ne asiat, joista minä olen lukenut, kuuluvat sekä [a]ajallisiin että hengellisiin, sillä näyttää siltä, että Israelin huone [b]hajotetaan ennemmin tai myöhemmin kaikkialle maan päälle sekä kaikkien kansakuntien sekaan.

4 Ja katso, on jo monia, joista Jerusalemissa olevat eivät enää tiedä mitään. Niin, suurin osa kaikista [a]heimoista on [b]johdatettu pois; ja ne ovat hajotettuina siellä täällä [c]meren saarilla; ja missä ne ovat, kukaan meistä ei tiedä, paitsi että me tiedämme, että ne on johdatettu pois.

5 Ja sen jälkeen, kun ne on johdatettu pois, nämä asiat on profetoitu niistä sekä kaikista niistä, jotka tämän jälkeen hajotetaan ja sekoitetaan Israelin Pyhän tähden, sillä häntä vastaan he paaduttavat sydämensä; sen vuoksi heidät hajotetaan kaikkien kansakuntien sekaan, ja kaikki ihmiset [a]vihaavat heitä.

6 Kuitenkin sen jälkeen, kun [a]pakanat ovat heitä [b]ruokkineet ja Herra on nostanut kätensä pakanoiden ylle ja pystyttänyt heidät viiriksi, ja heidän [c]lapsiaan on kannettu heidän sylissänsä ja heidän tyttäriään on kannettu heidän olkapäillään, katso, nämä asiat, joista on puhuttu, ovat ajallisia; sillä tällaiset ovat Herran liitot meidän isiemme kanssa, ja se tarkoittaa meitä tulevina päivinä sekä kaikkia veljiämme, jotka ovat Israelin huonetta.

7 Ja se tarkoittaa, että tulee aika, sitten kun koko Israelin huone on hajotettu ja sekoitettu, jolloin Herra Jumala on nostava väkevän kansakunnan [a]pakanoiden keskuudessa, aivan niin, tässä maassa; ja se [b]hajottaa meidän jälkeläisemme.

22 1 *a* 1. Nefi 19:22; 2. Nefi 4:2.
2 *a* 2. Piet. 1:19–21.
b PKO Pyhä Henki.
c PKO Profetia, profetoiminen.
3 *a* OL 29:31–34.
b 1. Nefi 10:12–14; 2. Nefi 25:14–16.
PKO Israel: Israelin hajottaminen.
4 *a* PKO Israel: Israelin kymmenen kadonnutta heimoa.
b 2. Nefi 10:22.
c 1. Nefi 21:1; 2. Nefi 10:8, 20.
5 *a* 1. Nefi 19:14.
6 *a* PKO Pakanat.
b 1. Nefi 21:23.
c 1. Nefi 15:13.
7 *a* 3. Nefi 20:27.
b 1. Nefi 13:12–14; 2. Nefi 1:11.

8 Ja kun meidän jälkeläisemme on hajotettu, Herra Jumala ryhtyy tekemään [a]pakanoiden keskuudessa [b]ihmeellistä tekoa, joka on oleva [c]suuriarvoinen meidän jälkeläisillemme; sen vuoksi sitä verrataan siihen, että pakanat ravitsevat heitä ja kantavat heitä sylissänsä ja olkapäillään.

9 Ja sillä on [a]arvoa myös pakanoille, eikä ainoastaan pakanoille vaan [b]koko [c]Israelin huoneelle niiden [d]liittojen ilmaisemiseksi, jotka taivaallinen Isä on tehnyt Abrahamin kanssa sanoen: Sinun [e]jälkeläistesi kautta tulevat [f]siunatuiksi kaikki maan suvut.

10 Ja minä tahdon, veljeni, teidän tietävän, että kaikki suvut maan päällä eivät voi tulla siunatuiksi, ellei hän [a]paljasta käsivarttaan kansakuntien silmien edessä.

11 Sen vuoksi Herra Jumala ryhtyy paljastamaan käsivarttaan kaikkien kansakuntien silmien edessä antamalla liittonsa ja evankeliuminsa niille, jotka ovat Israelin huonetta.

12 Sen vuoksi hän tuo heidät jälleen pois orjuudesta, ja heidät [a]kootaan yhteen perintömaihinsa; ja heidät tuodaan pois synkeydestä ja [b]pimeydestä, ja he tulevat tietämään, että [c]Herra on heidän [d]Vapahtajansa ja heidän Lunastajansa, Israelin [e]Väkevä.

13 Ja sen suuren ja [a]iljettävän kirkon, joka on koko maan huora, veri on tuleva heidän itsensä päälle, sillä he [b]sotivat keskenänsä, ja heidän [c]omien kättensä miekka iskee heidän omaan päähänsä, ja he juopuvat omasta verestään.

14 Ja jokainen [a]kansakunta, joka sotii sinua vastaan, oi Israelin huone, käännytetään toinen toistansa vastaan, ja ne putoavat [b]kuoppaan, jonka ne kaivoivat saadaksensa Herran kansan satimeen. Ja kaikki, jotka [c]taistelevat Siionia vastaan, hävitetään, ja se suuri huora, joka on vääristellyt Herran oikeat tiet, eli se suuri ja iljettävä kirkko, sortuu [d]tomuun, ja sen sortuminen on suuri.

15 Sillä katso, sanoo profeetta, joutuin tulee aika, jolloin Saatanalla ei ole enää valtaa ihmislasten sydämiin; sillä pian tulee päivä, jolloin kaikki ylpeät ja ne, jotka tekevät sitä, mikä on jumalatonta, ovat kuin [a]oljenkorsia;

8 *a* 2. Nefi 10:10–11; 3. Nefi 16:4–7; Morm. 5:19.
b Jes. 29:14; 1. Nefi 14:7; 2. Nefi 27:26. PKO Evankeliumin palautus.
c 1. Nefi 15:13–18; 3. Nefi 5:21–26; 21:7.
9 *a* 1. Nefi 14:1–5.
b 2. Nefi 30:1–7.
c 2. Nefi 29:13–14.
d 5. Moos. 4:31.
e PKO Abrahamin liitto.
f 1. Moos. 12:2–3; 3. Nefi 20:27; Abr. 2:9–11.
10 *a* Jes. 52:10.
12 *a* PKO Israel: Israelin kokoaminen.
b PKO Pimeys, hengellinen.
c 2. Nefi 6:10–11.
d PKO Vapahtaja.
e PKO Jehova.
13 *a* PKO Perkele: Perkeleen kirkko.
b 1. Nefi 14:3, 15–17.
c 1. Nefi 21:26.
14 *a* Luuk. 21:10.
b Jes. 60:12; 1. Nefi 14:3; OL 109:25.
c 2. Nefi 10:13; 27:3.
d Jes. 25:12.
15 *a* Jes. 5:23–24; Nah. 1:10; Mal. 3:19; 2. Nefi 15:24; 26:4–6; OL 64:23–24; 133:64.

ja tulee päivä, jolloin heidät on [b]poltettava.

16 Sillä pian tulee aika, jolloin Jumalan [a]vihan täyteys vuodatetaan kaikkien ihmislasten päälle, sillä hän ei salli, että jumalattomat hävittävät vanhurskaat.

17 Sen vuoksi hän [a]varjelee [b]vanhurskaat voimallansa, vaikka hänen vihansa täyteyden olisi tultava ja vanhurskaat olisi varjeltava jopa niin, että heidän vihollisensa hävitettäisiin tulella. Sen vuoksi vanhurskaiden ei tarvitse pelätä, sillä näin sanoo profeetta: Heidät pelastetaan vaikka ikään kuin tulen kautta.

18 Katsokaa, veljeni, minä sanon teille, että tämän on pian tultava; aivan niin, veren ja tulen ja savupilvien on tultava; ja sen on tapahduttava tämän maan päällä; ja se kohtaa ihmisiä lihan mukaan, jos he haluavat paaduttaa sydämensä Israelin Pyhää vastaan.

19 Sillä katso, vanhurskaat eivät huku; sillä sen ajan on totisesti tultava, jolloin kaikki Siionia vastaan taistelevat erotetaan pois.

20 Ja Herra on varmasti valmistava keinon kansallensa toteuttaen Mooseksen sanat, jotka hän puhui sanoen: Herra, teidän Jumalanne, on teille nostava esiin [a]profeetan, minun kaltaiseni; kuulkaa häntä kaikessa, mitä hän teille sanookin. Ja tapahtuu, että kaikki ne, jotka eivät sitä profeettaa kuule, [b]erotetaan pois kansasta.

21 Ja nyt minä, Nefi, julistan teille, että tämä [a]profeetta, josta Mooses puhui, oli Israelin Pyhä; sen vuoksi hän [b]tuomitsee vanhurskaasti.

22 Eikä vanhurskaiden tarvitse pelätä, sillä he ovat niitä, joita ei sekoiteta. Mutta Perkeleen valtakunta perustetaan ihmislasten keskuuteen, mikä valtakunta perustetaan niiden keskuuteen, jotka ovat lihassa –

23 sillä joutuin tulee aika, jolloin kaikki [a]kirkot, jotka perustetaan edun tavoittelemiseksi, ja kaikki ne, jotka perustetaan vallan saamiseksi lihan keskuudessa, ja ne, jotka perustetaan [b]suosion saavuttamiseksi maailman silmissä, ja ne, jotka etsivät lihan himoja ja sitä, mikä on maailmasta, ja tekevät kaikenlaista pahaa, niin, sanalla sanoen kaikki ne, jotka kuuluvat Perkeleen valtakuntaan, ovat niitä, joiden tarvitsee pelätä ja vapista ja [c]väristä; he ovat niitä, jotka täytyy painaa maan tomuun; he ovat niitä, jotka täytyy [d]polttaa kuin oljenkorret; ja tämä on profeetan sanojen mukaan.

15 *b* Ps. 21:10; 3. Nefi 25:1; OL 29:9.
PKO Maa: Maan puhdistaminen.
16 *a* 1. Nefi 14:17.
17 *a* 2. Nefi 30:10; Moos. 7:61.
b 1. Nefi 17:33–40.
20 *a* Joh. 4:19; 7:40.
b OL 133:63.
21 *a* 5. Moos. 18:15, 18; Ap. t. 3:20–23; 1. Nefi 10:4; 3. Nefi 20:23.
b Ps. 98:9; Moos. 6:57.
23 *a* 1. Nefi 14:10; 2. Nefi 26:20.
PKO Pappisvalta.
b Luuk. 6:26; Alma 1:3.
c 2. Nefi 28:19.
d 2. Nefi 26:6.

24 Ja joutuin tulee aika, jolloin vanhurskaita pitää johdatettaman kuin [a]juottovasikoita, ja Israelin Pyhän pitää hallitseman vallassa ja väkevyydessä ja voimassa ja suuressa kirkkaudessa.

25 Ja hän [a]kokoaa lapsensa maan neljältä ilmansuunnalta, ja hän laskee lampaansa, ja he tuntevat hänet; ja on oleva yksi lauma ja yksi [b]paimen; ja hän ruokkii lampaitaan, ja hänessä he löytävät [c]laitumen.

26 Ja hänen kansansa vanhurskauden tähden [a]Saatanalla ei ole valtaa; sen vuoksi häntä ei voida päästää irti [b]moniin vuosiin; sillä hänellä ei ole valtaa ihmisten sydämiin, sillä he elävät vanhurskaudessa, ja Israelin Pyhä [c]hallitsee.

27 Ja nyt, katso, minä, Nefi, sanon teille, että kaiken tämän on tultava lihan mukaan.

28 Mutta katso, kaikki kansakunnat, suvut, kielet ja kansat saavat olla turvassa Israelin Pyhässä, jos ne tekevät [a]parannuksen.

29 Ja nyt minä, Nefi, lopetan; sillä minä en rohkene toistaiseksi puhua enempää näistä asioista.

30 Ja nyt, veljeni, minä tahdon teidän tietävän, että asiat, jotka on kirjoitettu [a]pronssilevyihin, ovat totta, ja ne todistavat, että ihmisen on oltava kuuliainen Jumalan käskyille.

31 Ja nyt, teidän ei pidä luulla, että minä ja isäni olemme ainoat, jotka ovat todistaneet niistä ja myös opettaneet niitä. Ja nyt, jos te olette kuuliaisia [a]käskyille ja kestätte loppuun asti, teidät pelastetaan viimeisenä päivänä. Ja näin on. Aamen.

TOINEN NEFIN KIRJA

Kertomus Lehin kuolemasta. Nefin veljet kapinoivat Nefiä vastaan. Herra kehottaa Nefiä lähtemään erämaahan. Hänen matkansa erämaassa, ja niin edelleen.

LUKU 1

Lehi profetoi vapauden maasta. Hänen jälkeläisensä hajotetaan ja lyödään, jos he hylkäävät Israelin Pyhän. Hän kehottaa poikiaan pukemaan yllensä vanhurskauden varusteet. Noin 589–570 eKr.

JA nyt tapahtui, että kun minä, Nefi, olin lakannut opettamasta veljiäni, myös [a]isämme

24 *a* Aam. 6:4; Mal. 3:20; 3. Nefi 25:2.
25 *a* PKO Israel: Israelin kokoaminen.
b PKO Hyvä paimen.
c Ps. 23.
26 *a* Ilm. 20:2; Alma 48:17; OL 43:31; 45:55; 88:110; 101:28.
PKO Perkele.
b MK Jaak. 5:76.
c PKO Tuhatvuotinen valtakunta.
28 *a* PKO Anteeksianto; Parannus.
30 *a* 2. Nefi 4:2.
31 *a* Matt. 19:17.
PKO Jumalan käskyt.

[2. NEFI]
1 1 *a* PKO Patriarkka.

Lehi puhui heille monia asioita ja muistutti heitä siitä, kuinka suuria Herra oli tehnyt heidän hyväkseen tuodessaan heidät pois Jerusalemin maasta.

2 Ja hän puhui heille heidän [a]kapinoinnistaan vesillä ja Jumalan armeliaisuudesta hänen säästäessään heidän henkensä, niin ettei meri niellyt heitä.

3 Ja hän puhui heille myös lupauksen maasta, jonka he olivat saaneet – kuinka armollinen Herra oli ollut kehottaessaan meitä pakenemaan Jerusalemin maasta.

4 Sillä katso, hän sanoi, minä olen nähnyt [a]näyn, josta tiedän, että [b]Jerusalem on hävitetty; ja jos me olisimme jääneet Jerusalemiin, mekin olisimme [c]menehtyneet.

5 Mutta, hän sanoi, ahdingoistamme huolimatta olemme saaneet [a]lupauksen maan, maan, joka on kaikkia muita maita [b]oivallisempi; maan, josta Herra Jumala on tehnyt kanssani liiton, että se on oleva jälkeläisteni perintömaa. Niin, Herra on [c]luvannut tämän maan ikuisesti minulle ja lapsilleni sekä kaikille niille, jotka Herran käsi johdattaisi muista maista.

6 Sen vuoksi minä, Lehi, profetoin sen Hengen vaikutusten mukaan, joka minussa on, [a]ettei kukaan tule tähän maahan muuten kuin Herran käden tuomana.

7 Sen vuoksi tämä [a]maa on pyhitetty sille, jonka hän tuo. Ja jos he palvelevat häntä hänen antamiensa käskyjen mukaisesti, se on oleva heille [b]vapauden maa; sen vuoksi heitä ei koskaan alisteta orjuuteen; jos niin käy, se tapahtuu pahuuden tähden; sillä jos pahuus saa vallan, maa on oleva [c]kirottu heidän tähtensä, mutta vanhurskaille se on oleva ikuisesti siunattu.

8 Ja katso, on viisasta, että tämä maa pidetään vielä salassa muilta kansakunnilta, sillä katso, monet kansakunnat levittäytyisivät maahan, niin ettei perinnölle jäisi sijaa.

9 Ja nyt, minä, Lehi, olen saanut lupauksen, että [a]mikäli ne, jotka Herra Jumala tuo pois Jerusalemin maasta, pitävät hänen käskynsä, he [b]menestyvät tässä maassa; ja heidät pidetään salassa kaikilta muilta kansakunnilta, jotta he voisivat pitää tämän maan hallussaan. Ja jos he [c]pitävät hänen käskynsä, he ovat siunattuja tässä maassa, eikä kukaan häiritse heitä eikä ota heidän perintömaataan, ja he saavat asua turvassa ikuisesti.

10 Mutta katso, kun tulee aika, jolloin he vaipuvat epäuskoon, sen jälkeen kun ovat saaneet niin suuria siunauksia Herran kädestä – saatuaan tiedon maan ja kaikkien ihmisten luomisesta, saatuaan tuntea Herran suuret

2 *a* 1. Nefi 18:9–20.
4 *a* PKO Näky.
b 2. Kun. 24:14–15; Jer. 44:2; 1. Nefi 1:4; Hel. 8:20.
c Alma 9:22.
5 *a* PKO Luvattu maa.
b Et. 2:9–10.
c PKO Liitto.
6 *a* 2. Nefi 10:22.
7 *a* Moosia 29:32; Alma 46:10, 20.
b 2. Nefi 10:11. PKO Vapaus.
c Alma 45:10–14, 16; Morm. 1:17; Et. 2:8–12.
9 *a* 2. Nefi 4:4; Alma 9:13.
b 5. Moos. 29:8.
c PKO Kuuliaisuus.

ja ihmeelliset teot maailman luomisesta alkaen, saatuaan voiman tehdä kaiken uskon avulla, saatuaan kaikki käskyt alusta asti ja hänen äärettömän hyvyytensä tuotua heidät tähän ihanaan lupauksen maahan – katso, minä sanon, että jos tulee päivä, jolloin he hylkäävät Israelin Pyhän, tosi [a]Messiaan, Lunastajansa ja Jumalansa, katso, heidän päällensä tulevat hänen tuomionsa, joka on oikeamielinen.

11 Niin, hän tuo heidän luoksensa [a]toisia kansakuntia, ja hän antaa niille valtaa, ja hän ottaa heiltä pois maat, jotka heillä on hallussaan, ja antaa [b]hajottaa ja lyödä heidät.

12 Niin, kuten sukupolvi seuraa toista, heidän keskuudessaan on oleva [a]verenvuodatuksia ja suuria rangaistuksia; sen vuoksi, poikani, minä tahdon teidän muistavan, niin, minä tahdon teidän kuulevan sanojani.

13 Oi, kunpa te heräisitte, heräisitte syvästä unesta, niin, nimittäin [a]helvetin unesta, ja ravistaisitte pois ne kauheat [b]kahleet, joilla teidät on kahlittu, jotka kahleet kahlitsevat ihmislapsia, niin että heidät viedään pois vankeina alas iankaikkisen kurjuuden ja onnettomuuden [c]kuiluun.

14 Herätkää ja nouskaa tomusta ja kuulkaa vapisevan [a]vanhemman sanoja, jonka jäsenet teidän on pian laskettava kylmään ja hiljaiseen [b]hautaan, josta yksikään matkamies ei voi palata; vielä muutama päivä, niin minä menen kaiken maan [c]tietä.

15 Mutta katso, Herra on [a]lunastanut minun sieluni helvetistä; minä olen nähnyt hänen kirkkautensa ja minut on iankaikkisesti ympäröity hänen [b]rakkautensa [c]käsivarsilla.

16 Ja minä toivon, että te muistatte noudattaa Herran [a]säädöksiä ja tuomioita; katso, tämä on ollut minun sieluni huolena alusta asti.

17 Murhe on painanut sydäntäni kerran toisensa jälkeen, sillä olen pelännyt, että teidän sydämenne paatumuksen tähden Herra, teidän Jumalanne, kävisi teidän kimppuunne [a]vihansa täyteydessä, niin että teidät [b]erotettaisiin pois ja hävitettäisiin iäksi;

18 tai että kirous tulisi teidän päällenne [a]monen sukupolven ajaksi; ja teitä kohtaa miekka ja nälänhätä, ja teitä vihataan ja teitä johdatetaan [b]Perkeleen tahdon ja orjuuden mukaisesti.

19 Oi, poikani, kunpa tämä ei kohtaisi teitä, vaan te olisitte

10 *a* PKO Messias.
11 *a* 1. Nefi 13:12–20; Morm. 5:19–20.
b 1. Nefi 22:7.
12 *a* Morm. 1:11–19; 4:11.
13 *a* PKO Helvetti.
b Alma 12:9–11.
c 1. Nefi 15:28–30; Hel. 3:29–30.
14 *a* PKO Vanhemmat.
b PKO Kuolema, fyysinen.
c Joos. 23:14.
15 *a* Alma 36:28.
PKO Sovitus.
b Room. 8:39.
PKO Rakkaus.
c MK Jaak. 6:5; Alma 5:33; 3. Nefi 9:14.
16 *a* 5. Moos. 4:5–8; 2. Nefi 5:10–11.
17 *a* 2. Nefi 5:21–24; Alma 3:6–19.
b Moosia 12:8.
18 *a* 1. Nefi 12:20–23.
b PKO Perkele.

valittu ja Herran [a]suosima kansa. Mutta katso, hänen tahtonsa tapahtukoon, sillä hänen [b]tiensä ovat vanhurskaat ikuisesti.

20 Ja hän on sanonut, että [a]mikäli te pidätte minun [b]käskyni, te [c]menestytte maassa, mutta mikäli te ette pidä minun käskyjäni, teidät erotetaan pois minun luotani.

21 Ja nyt, jotta sieluni voisi iloita teistä ja jotta sydämeni voisi jättää tämän maailman iloisena teidän tähtenne, niin etten joutuisi alas hautaan surren ja murehtien, nouskaa tomusta, poikani, ja olkaa [a]miehiä ja olkaa päättäväisesti [b]yhtä mieleltänne ja sydämeltänne, yksimielisiä kaikessa, jotta ette joutuisi orjuuteen;

22 jottei teitä kirottaisi ankaralla kirouksella sekä jotta ette vetäisi [a]oikeamielisen Jumalan suuttumusta päällenne sekä sielun että ruumiin tuhoksi, niin, iankaikkiseksi tuhoksi.

23 Herätkää, poikani; pukeutukaa vanhurskauden [a]varusteisiin. Ravistakaa pois kahleet, joilla teidät on kahlittu, ja tulkaa esiin synkeydestä ja nouskaa tomusta.

24 Älkää enää kapinoiko veljeänne vastaan, jonka näyt ovat olleet suuria ja joka on pitänyt käskyt siitä ajasta asti, kun me lähdimme Jerusalemista, ja joka on ollut välineenä Jumalan käsissä meidän tuomisessamme lupauksen maahan, sillä ilman häntä me olisimme menehtyneet [a]nälkään erämaassa; kuitenkin te [b]tavoittelitte hänen henkeään; niin, ja hän on kärsinyt paljon murhetta teidän tähtenne.

25 Ja minä pelkään ja vapisen tavattomasti teidän tähtenne, että hän joutuu jälleen kärsimään; sillä katso, te olette syyttäneet häntä siitä, että hän tavoitteli valtaa ja [a]määräämisasemaa teihin nähden, mutta minä tiedän, ettei hän ole tavoitellut valtaa eikä määräämisasemaa teihin nähden, vaan hän on tavoitellut Jumalan kunniaa ja teidän omaa iankaikkista parastanne.

26 Ja te olette nurisseet, koska hän on puhunut teille suoraan. Te sanotte, että hän on ollut [a]ankara; te sanotte, että hän on ollut teille vihoissaan; mutta katso, hänen ankaruutensa oli hänessä olevan Jumalan sanan voiman ankaruutta; ja se, mitä te sanotte vihastukseksi, oli totuus, sen mukaisesti, mikä on Jumalassa, mitä hän ei pystynyt pidättämään vaan ilmaisi rohkeasti teidän pahuutenne.

27 Ja on välttämätöntä, että Jumalan [a]voima on hänen kanssaan, jopa niin että hän voi

19 *a* PKO Valitut.
b Hoos. 14:10.
20 *a* Jar. 1:9; Moosia 1:6–7; Alma 9:13–14.
b 3. Moos. 26:3–14; Joel 2:23–26.
c Ps. 67:7; Moosia 2:21–25.
21 *a* 1. Sam. 4:9; 1. Kun. 2:2.
b Moos. 7:18.
22 *a* OL 3:4.
23 *a* Ef. 6:11–17.
24 *a* 1. Nefi 16:32.
b 1. Nefi 16:37.
25 *a* 1. Moos. 37:9–11.
26 *a* Sananl. 15:10; 1. Nefi 16:2; Moroni 9:4; OL 121:41–43.
27 *a* 1. Nefi 17:48.

käskeä teitä tottelemaan. Mutta katso, ei hän itse vaan hänessä oleva Herran [b]Henki [c]aukaisi hänen suunsa puhumaan, niin ettei hän voinut sitä sulkea.

28 Ja nyt, poikani Laman sekä Lemuel ja Sam, sekä te poikani, jotka olette Ismaelin poikia, katso, jos te kuulette Nefin ääntä, te ette huku. Ja jos te kuulette häntä, minä jätän teille [a]siunauksen, niin, nimittäin ensimmäisen siunaukseni.

29 Mutta jos te ette kuule häntä, minä otan pois [a]ensimmäisen siunaukseni, aivan niin, minun siunaukseni, ja se on oleva hänen päällänsä.

30 Ja nyt, Soram, minä puhun sinulle: Katso, sinä olet Labanin [a]palvelija; mutta sinut on tuotu pois Jerusalemin maasta, ja minä tiedän, että sinä olet poikani Nefin uskollinen ystävä ikuisesti.

31 Sen vuoksi, koska sinä olet ollut uskollinen, sinun jälkeläisiäsi siunataan hänen [a]jälkeläistensä kanssa, niin että he elävät kauan ja menestyvät tässä maassa; eikä mikään muu kuin heidän keskuudessaan oleva pahuus voi vahingoittaa eikä häiritä heidän menestystään tässä maassa ikuisesti.

32 Niinpä jos te pidätte Herran käskyt, Herra on pyhittänyt tämän maan sinun jälkeläistesi turvaksi yhdessä minun poikani jälkeläisten kanssa.

LUKU 2

Lunastus tulee pyhän Messiaan kautta. Valinnanvapaus (tahdonvapaus) on välttämätön olemassaololle ja edistymiselle. Aadam lankesi, jotta ihmisiä voisi olla. Ihmiset ovat vapaita valitsemaan vapauden ja iankaikkisen elämän. Noin 589–570 eKr.

Ja nyt, Jaakob, minä puhun sinulle: Sinä olet minun [a]esikoiseni ahdistukseni aikoina erämaassa. Ja katso, sinä olet lapsuudessasi kärsinyt ahdinkoja ja paljon murhetta veljiesi karkeuden tähden.

2 Kuitenkin sinä Jaakob, esikoiseni erämaassa, tunnet Jumalan suuruuden, ja hän on pyhittävä ahdinkosi sinun hyväksesi.

3 Sen vuoksi sinun sielusi on oleva siunattu, ja sinä saat asua turvassa veljesi Nefin kanssa, ja sinun elinaikasi kuluu Jumalasi palvelemisessa. Sen vuoksi minä tiedän, että sinä olet lunastettu Lunastajasi vanhurskauden tähden, sillä sinä olet nähnyt, että ajan täyttyessä hän tulee tuomaan pelastuksen ihmisille.

4 Ja sinä olet nuoruudessasi [a]nähnyt hänen kirkkautensa; sen vuoksi sinä olet siunattu samoin kuin ne, joita hän on palveleva lihassa, sillä Henki on sama eilen, tänään ja ikuisesti. Ja keino on ollut valmistettuna ihmisen lankeemuksesta asti, ja pelastus on [b]vapaa.

27 *b* OL 121:43.
c OL 33:8.
28 *a* PKO Esikoisoikeus.
29 *a* Abr. 1:3.
30 *a* 1. Nefi 4:20, 35.
31 *a* 2. Nefi 5:6.
2 1 *a* 1. Nefi 18:7.
4 *a* 2. Nefi 11:3; MK Jaak. 7:5.
b PKO Armo.

5 Ja ihmiset ovat saaneet kylliksi opetusta [a]erottaakseen hyvän pahasta. Ja laki on ihmisille annettu. Eikä lain mukaan mitään lihaa julisteta [b]syyttömäksi, eli lain mukaan ihmiset [c]erotetaan pois. Niin, ajallisen lain mukaan heidät erotetaan pois, ja myös hengellisen lain mukaan he hukkuvat, pois siitä, mikä hyvää on, ja tulevat ikuisesti onnettomiksi.

6 Sen vuoksi [a]lunastus tulee pyhässä [b]Messiaassa ja hänen kauttansa, sillä hän on täynnä [c]armoa ja totuutta.

7 Katso, hän antaa itsensä [a]uhriksi synnin tähden täyttääkseen lain vaatimukset kaikkien niiden hyväksi, joilla on särkynyt sydän ja murtunut mieli, eikä kenenkään muun hyväksi voida lain [b]vaatimuksia täyttää.

8 Kuinka tärkeää sen vuoksi onkaan, että nämä asiat ilmaistaan maan asukkaille, jotta he voivat tietää, ettei mikään liha voi asua Jumalan luona [a]muuten kuin pyhän Messiaan ansioiden ja laupeuden ja armon kautta, hänen, joka antaa henkensä lihan mukaisesti ja ottaa sen jälleen Hengen voimasta saadakseen aikaan kuolleiden [b]ylösnousemuksen, ollen ensimmäinen, joka nousee ylös.

9 Sen vuoksi hän on Jumalalle ensi hedelmä, koska hän [a]puhuu kaikkien ihmislasten puolesta; ja ne, jotka uskovat häneen, pelastuvat.

10 Ja koska kaikkien [a]puolesta puhutaan, kaikki ihmiset tulevat Jumalan luokse; niinpä he seisovat hänen edessään hänen [b]tuomittavinaan totuuden ja [c]pyhyyden mukaisesti, joka hänessä on. Ja nyt, sen lain vaatimukset, jonka Pyhä on antanut säädetyn rangaistuksen langettamiseksi, mikä säädetty rangaistus on vastakohtana onnelle, joka on säädetty, [d]sovituksen vaatimusten täyttämiseksi –

11 sillä on välttämätöntä, että kaikessa on [a]vastakohtaisuutta. Ellei niin olisi, erämaassa syntynyt esikoiseni, ei voisi olla vanhurskautta eikä jumalattomuutta, ei pyhyyttä eikä kurjuutta, ei hyvää eikä pahaa. Sen vuoksi kaiken on oltava osista syntyvä kokonaisuus; sen vuoksi, jos se olisi yhtä ja samaa, sen olisi jäätävä kuolleeksi, vaille elämää ja kuolemaa tai katoavaa

5 *a* Moroni 7:16.
b Room. 3:20; 2. Nefi 25:23; Alma 42:12–16. PKO Syyttömäksi julistaminen.
c 1. Nefi 10:6; 2. Nefi 9:6–38; Alma 11:40–45; 12:16, 24; 42:6–11; Hel. 14:15–18.
6 *a* 1. Nefi 10:6; 2. Nefi 25:20; Alma 12:22–25. PKO Lunastussuunnitelma.
b PKO Messias.
c Joh. 1:14, 17; Moos. 1:6.
7 *a* PKO Sovitus.
b Room. 10:4.
8 *a* 2. Nefi 25:20; 31:21; Moosia 4:8; 5:8; Alma 38:9.
b 1. Kor. 15:20; Alma 7:12; 12:24–25; 42:23. PKO Ylösnousemus.
9 *a* Jes. 53; Moosia 14:12; 15:8–9.
10 *a* PKO Lunastaja.
b PKO Viimeinen tuomio.
c PKO Pyhyys.
d 2. Nefi 9:7, 21–22, 26; Alma 22:14; 33:22; 34:9.
11 *a* OL 29:39; 122:5–9. PKO Vastakohtaisuus.

tai katoamatonta, onnea tai kurjuutta, vaille tietoisuutta tai tiedottomuutta.

12 Niinpä se olisi luotu tyhjän tähden; niinpä sen luomisella ei olisi ollut mitään [a]tarkoitusta. Sen tähden tämä tekisi tyhjäksi Jumalan viisauden ja hänen iankaikkiset tarkoituksensa sekä Jumalan voiman ja armon ja [b]oikeudenmukaisuuden.

13 Ja jos te sanotte, että [a]ei ole olemassa lakia, teidän täytyy sanoa myös, että ei ole olemassa syntiä. Jos te sanotte, että ei ole olemassa syntiä, teidän täytyy sanoa myös, että ei ole olemassa vanhurskautta. Ja ellei ole vanhurskautta, ei ole myöskään onnea. Ja ellei ole vanhurskautta eikä onnea, ei ole myöskään rangaistusta eikä kurjuutta. Ja ellei näitä ole, [b]ei ole olemassa Jumalaa. Ja ellei ole olemassa Jumalaa, ei ole meitäkään, eikä maata, sillä mitään ei olisi voitu luoda, ei toimimaan eikä toiminnan kohteeksi; niinpä kaiken olisi täytynyt hävitä olemattomiin.

14 Ja nyt, poikani, minä puhun nämä asiat teille teidän hyödyksenne ja opiksenne, sillä Jumala on olemassa, ja hän on [a]luonut kaiken, sekä taivaat että maan, ja kaiken, mitä niissä on, sekä sen, mikä toimii, että sen, mihin [b]toiminta kohdistuu.

15 Ja jotta hänen iankaikkiset [a]tarkoituksensa toteutuisivat ihmisen päämäärässä hänen luotuaan ensimmäiset vanhempamme ja maan eläimet ja ilman linnut ja sanalla sanoen kaiken, mikä on luotu, oli oltava vastakohtaisuutta; [b]kielletty [c]hedelmäkin vastakohtana [d]elämän puulle, toisen ollessa makea ja toisen karvas.

16 Sen vuoksi Herra Jumala salli ihmisen [a]toimia omasta puolestaan. Ja nyt, ihminen ei voisi toimia omasta puolestaan, ellei yksi tai toinen häntä [b]houkuttelisi.

17 Ja minun, Lehin, on lukemieni asioiden perusteella oletettava, että Jumalan [a]enkeli oli [b]langennut taivaasta, sen mukaisesti mitä on kirjoitettu; sen vuoksi hänestä tuli Perkele, koska hän oli tavoitellut sellaista, mikä oli pahaa Jumalan edessä.

18 Ja koska hän oli langennut taivaasta ja oli tullut ikuisesti onnettomaksi, hän [a]tavoitteli myös koko ihmissuvun kurjuutta. Sen vuoksi hän sanoi [b]Eevalle, niin, nimittäin tuo vanha käärme,

12 *a* OL 88:25–26.
PKO Maa: Luotu ihmistä varten.
b PKO Oikeudenmukaisuus.
13 *a* 2. Nefi 9:25.
b Alma 42:13.
14 *a* PKO Luominen.
b OL 93:30.
15 *a* Jes. 45:18; Alma 42:26; Moos. 1:31, 39.
b 1. Moos. 2:16–17; Moos. 3:17.
c 1. Moos. 3:6; Alma 12:21–23.
d 1. Moos. 2:9; 1. Nefi 15:22, 36; Alma 32:40.
16 *a* 2. Nefi 10:23; Alma 12:31.
PKO Tahdonvapaus.
b OL 29:39–40.
17 *a* PKO Perkele.
b Jes. 14:12; 2. Nefi 9:8; Moos. 4:3–4; Abr. 3:27–28.
18 *a* 2. Nefi 28:19–23; 3. Nefi 18:18; OL 10:22–27.
b PKO Eeva.

joka on Perkele, joka on kaikkien [c]valheiden isä – sen vuoksi hän sanoi: Nauttikaa kiellettyä hedelmää, ettekä te kuole, vaan te tulette olemaan kuin Jumala, [d]tietäen hyvän ja pahan.

19 Ja kun Aadam ja Eeva olivat [a]nauttineet kiellettyä hedelmää, heidät ajettiin pois [b]Eedenin puutarhasta viljelemään maata.

20 Ja he ovat synnyttäneet lapsia, aivan niin, koko maan [a]suvun.

21 Ja [a]ihmislasten elinaika pidennettiin Jumalan tahdon mukaisesti, jotta he voisivat tehdä [b]parannuksen lihassa ollessaan; sen vuoksi heidän tilastaan tuli [c]koetustila, ja heidän aikansa pidennettiin niiden käskyjen mukaisesti, jotka Herra Jumala antoi ihmislapsille. Sillä hän antoi käskyn, että kaikkien ihmisten on tehtävä parannus; sillä hän ilmaisi kaikille ihmisille, että he olivat [d]kadotettuja vanhempiensa rikkomuksen tähden.

22 Ja nyt, katso, ellei Aadam olisi rikkonut, hän ei olisi langennut, vaan hän olisi jäänyt Eedenin puutarhaan. Ja kaiken, mikä oli luotu, olisi täytynyt jäädä samaan tilaan, jossa se oli luomisensa jälkeen; ja sen olisi täytynyt jäädä sellaiseksi ikuisesti, eikä sillä olisi ollut loppua.

23 Eikä heillä olisi ollut [a]lapsia; niinpä he olisivat jääneet viattomuuden tilaan, kokematta iloa, sillä he eivät tunteneet kurjuutta; tekemättä hyvää, sillä he eivät tunteneet syntiä.

24 Mutta katso, kaikki on tapahtunut hänen viisautensa mukaan, joka [a]tietää kaiken.

25 [a]Aadam [b]lankesi, jotta ihmisiä voisi olla, ja ihmiset [c]ovat, jotta heillä voisi olla [d]ilo.

26 Ja [a]Messias tulee ajan täyttyessä [b]lunastaakseen ihmislapset lankeemuksesta. Ja koska heidät lunastetaan lankeemuksesta, heistä on tullut ikuisesti [c]vapaita, niin että he erottavat hyvän pahasta, toimimaan omasta puolestaan eikä olemaan toiminnan kohteita, lukuun ottamatta [d]lain rangaistusta sinä suurena ja viimeisenä päivänä niiden käskyjen mukaisesti, jotka Jumala on antanut.

27 Sen vuoksi ihmiset ovat [a]vapaita lihan mukaisesti, ja heille on annettu kaikki, mikä on ihmiselle tarpeen. Ja he ovat vapaita [b]valitsemaan vapauden ja [c]iankaikkisen elämän kaikkien ihmisten suuren välimiehen

18 *c* 2. Nefi 28:8; Moos. 4:4.
d 1. Moos. 3:5; Alma 29:5; Moroni 7:15–19.
19 *a* Alma 12:31. PKO Aadamin ja Eevan lankeemus.
b PKO Eeden.
20 *a* OL 138:38–39.
21 *a* Alma 12:24; Moos. 4:23–25.
b Alma 34:32. PKO Parannus.
c PKO Kuolevaisuus.
d MK Jaak. 7:12.
23 *a* Moos. 5:11.
24 *a* PKO Jumala, jumaluus.
25 *a* PKO Aadam.
b Moos. 6:48. PKO Aadamin ja Eevan lankeemus.
c PKO Kuolevaisuus.
d Moos. 5:10. PKO Ihminen; Ilo.
26 *a* PKO Messias.
b PKO Lunastussuunnitelma.
c Alma 42:27; Hel. 14:30.
d PKO Laki.
27 *a* Gal. 5:1; Moos. 6:56.
b PKO Tahdonvapaus.
c PKO Iankaikkinen elämä.

kautta tai valitsemaan orjuuden ja kuoleman Perkeleen orjuuden ja vallan mukaisesti, sillä hän pyrkii siihen, että kaikki ihmiset olisivat yhtä onnettomia kuin hän itse.

28 Ja nyt, poikani, minä tahdon, että te turvaudutte suureen [a]välimieheen ja kuulette hänen suuria käskyjään ja olette uskollisia hänen sanoilleen ja valitsette iankaikkisen elämän hänen Pyhän Henkensä tahdon mukaisesti,

29 ettekä valitse iankaikkista kuolemaa lihan tahdon ja siinä olevan pahuuden mukaisesti, joka antaa Perkeleen hengelle vallan [a]orjuuttaa viedäkseen teidät alas [b]helvettiin, jotta hän voisi hallita teitä omassa valtakunnassaan.

30 Minä olen puhunut nämä muutamat sanat teille kaikille, poikani, koetusaikani viimeisinä päivinä; ja minä olen valinnut hyvän osan, profeetan sanojen mukaisesti. Eikä minulla ole muuta tarkoitusta kuin teidän sielunne ikuinen hyvinvointi. Aamen.

LUKU 3

Egyptiin viety Joosef näki nefiläiset näyssä. Hän profetoi myöhempien aikojen näkijästä Joseph Smithistä, Mooseksesta, joka vapauttaisi Israelin, ja Mormonin kirjan julki tulemisesta. Noin 589–570 eKr.

Ja nyt minä puhun sinulle, Joosef, [a]nuorimmaiseni. Sinä synnyit minun ahdinkojeni erämaassa; niin, suurimman murheeni aikoina äitisi sinut synnytti.

2 Ja Herra pyhittäköön myös sinulle tämän [a]maan, joka on mitä ihanin maa, perinnöksesi ja jälkeläistesi perinnöksi yhdessä veljiesi kanssa, ikuiseksi turvaksesi, jos te pidätte Israelin Pyhän käskyt.

3 Ja nyt, Joosef, nuorimmaiseni, jonka olen tuonut ahdinkojeni erämaasta, Herra siunatkoon sinua ikuisesti, sillä sinun jälkeläisiäsi ei [a]hävitetä kokonaan.

4 Sillä katso, sinä olet minun kupeideni hedelmä, ja minä olen sen [a]Joosefin jälkeläinen, joka vietiin [b]vankina Egyptiin. Ja suuria olivat ne Herran liitot, jotka hän teki Joosefin kanssa.

5 Ja nyt, Joosef totisesti [a]näki meidän aikamme. Ja hän sai Herralta lupauksen, että hänen kupeidensa hedelmästä Herra Jumala nostaisi Israelin huoneelle [b]vanhurskaan [c]oksan; ei Messiasta, vaan oksan, joka taitettaisiin pois mutta kuitenkin muistettaisiin Herran liitoissa, joissa [d]Messias ilmaistaisiin heille myöhempinä aikoina

28 *a* PKO Välimies.
29 *a* Room. 6:16–18; Alma 12:11.
b PKO Helvetti.
3 1 *a* 1. Nefi 18:7.
2 *a* 1. Nefi 2:20. PKO Luvattu maa.
3 *a* 2. Nefi 9:53.
4 *a* 1. Moos. 39:1–2; 45:4; 49:22–26; 1. Nefi 5:14–16.
b 1. Moos. 37:29–36.
5 *a* JSR 1. Moos. 50:24–38 (Liiteosa); 2. Nefi 4:1–2.
b MK Jaak. 2:25.
c 1. Moos. 49:22–26; 1. Nefi 15:12; 19:24. PKO Herran viinitarha.
d 2. Nefi 6:14; OL 3:16–20.

voiman hengessä, niin että heidät tuotaisiin [e]pimeydestä valoon – niin, pimeyden kätköstä ja orjuudesta vapauteen.

6 Sillä Joosef totisesti todisti sanoen: Herra, minun Jumalani, on nostava esiin [a]näkijän, joka on valittu näkijä minun [b]kupeideni hedelmälle.

7 Niin, Joosef totisesti sanoi: Näin sanoo Herra minulle: Minä nostan sinun kupeidesi hedelmästä esiin valitun [a]näkijän, ja häntä tullaan pitämään suuressa arvossa sinun kupeidesi hedelmän keskuudessa. Ja hänelle minä annan käskyn, että hänen on tehtävä sinun kupeidesi hedelmän, veljiensä, hyväksi työ, joka on heille suuriarvoinen, jopa niin, että se saattaa heidät tuntemaan ne liitot, jotka minä olen tehnyt sinun isiesi kanssa.

8 Ja minä annan hänelle käskyn, ettei hänen pidä tehdä [a]mitään muuta työtä kuin sitä, mitä minä käsken hänen tehdä. Ja minä teen hänestä suuren silmissäni, sillä hän tekee minun työtäni.

9 Ja hän on oleva suuri niin kuin [a]Mooses, jonka minä olen sanonut nostavani teille [b]vapauttamaan kansani, oi Israelin huone.

10 Ja Mooseksen minä nostan vapauttamaan sinun kansasi Egyptin maasta.

11 Mutta näkijän minä nostan sinun kupeidesi hedelmästä, ja hänelle minä annan [a]voiman tuoda julki sanani sinun kupeidesi jälkeläisille – eikä vain tuoda julki sanaani, sanoo Herra, vaan myös saada heidät vakuuttuneiksi minun sanastani, joka silloin on jo levinnyt heidän keskuuteensa.

12 Sen vuoksi sinun kupeidesi hedelmä on [a]kirjoittava, ja [b]Juudan kupeiden hedelmä on [c]kirjoittava; ja se, mitä sinun kupeidesi hedelmä kirjoittaa, sekä se, mitä Juudan kupeiden hedelmä kirjoittaa, kasvavat yhteen [d]kumoamaan vääriä oppeja ja lopettamaan kiistoja ja luomaan rauhan sinun kupeidesi hedelmän keskuuteen ja [e]saattamaan heidät myöhempinä aikoina [f]tuntemaan isänsä sekä tuntemaan minun liittoni, sanoo Herra.

13 Ja heikkoudesta hänet tehdään vahvaksi sinä aikana, jolloin minun työni alkaa kaiken kansani keskuudessa, jotta sinut palautettaisiin ennallesi, oi Israelin huone, sanoo Herra.

14 Ja näin Joosef profetoi, sanoen: Katso, sitä näkijää Herra siunaa; ja ne, jotka pyrkivät tuhoamaan hänet, hävitetään; sillä tämä lupaus, jonka minä olen saanut Herralta kupeideni hedelmästä, täyttyy. Katso, minä olen varma tämän lupauksen täyttymisestä;

5 *e* Jes. 42:16.
6 *a* 3. Nefi 21:8–11; Morm. 8:16.
PKO Näkijä.
b OL 132:30.
7 *a* PKO Smith, Joseph nuorempi.
8 *a* OL 24:7, 9.
9 *a* Moos. 1:41.
b 2. Moos. 3:7–10; 1. Nefi 17:24.
11 *a* OL 5:3–4.
12 *a* PKO Mormonin kirja.
b 1. Nefi 13:23–29.
c PKO Raamattu.
d Hes. 37:15–20; 1. Nefi 13:38–41; 2. Nefi 29:8; 33:10–11.
e Moroni 1:4.
f 1. Nefi 15:14; 2. Nefi 30:5; Morm. 7:1, 5, 9–10.

15 ja hänelle annetaan [a]nimi minun mukaani, ja se on hänen isänsä [b]nimen mukaan. Ja hän on minun kaltaiseni, sillä se, minkä Herra tuo julki hänen kätensä kautta, tuo Herran voimasta kansani pelastukseen.

16 Niin, näin Joosef profetoi: Minä olen varma tästä asiasta, samoin kuin olen varma Moosesta koskevasta lupauksesta; sillä Herra on sanonut minulle: Minä [a]säilytän sinun jälkeläisesi ikuisesti.

17 Ja Herra on sanonut: Minä nostan esiin erään Mooseksen, ja minä annan hänelle voimaa sauvassa, ja minä annan hänelle ymmärrystä kirjoittamisessa. Kuitenkaan minä en kirvoita hänen kieltään, niin että hän puhuisi paljon, sillä minä en tee häntä voimalliseksi puheessa. Mutta minä [a]kirjoitan hänelle lakini oman käteni sormella; ja minä teen [b]puhemiehen hänelle.

18 Ja Herra sanoi minulle myös: Minä nostan näkijän sinun kupeidesi hedelmälle, ja minä teen hänelle puhemiehen. Ja minä, katso, minä annan hänen kirjoittaa sinun kupeidesi hedelmän kirjoituksen sinun kupeidesi hedelmälle; ja sinun kupeistasi lähtevä puhemies julistaa sen.

19 Ja ne sanat, jotka hän kirjoittaa, ovat sanoja, jotka minä olen viisaudessani nähnyt hyväksi julistaa sinun kupeidesi hedelmälle. Ja on oleva ikään kuin sinun kupeidesi [a]hedelmä olisi huutanut heille [b]tomusta; sillä minä tunnen heidän uskonsa.

20 Ja he [a]huutavat tomusta, niin, nimittäin parannusta veljilleen, vieläpä monen sukupolven mentyä heidän jälkeensä. Ja tapahtuu, että heidän huutonsa kuuluu, aivan heidän sanojensa yksinkertaisuuden mukaisesti.

21 Heidän uskonsa tähden heidän [a]sanansa lähtevät minun suustani heidän veljillensä, jotka ovat sinun kupeidesi hedelmää; ja heidän sanojensa heikkouden minä teen vahvaksi heidän uskossaan, jotta minun liittoni, jonka minä tein sinun isiesi kanssa, muistettaisiin.

22 Ja nyt, katso, poikani Joosef, tällä tavoin muinainen isäni [a]profetoi.

23 Sen vuoksi sinä olet siunattu tämän liiton tähden, sillä sinun jälkeläisiäsi ei hävitetä, sillä he kuulevat kirjan sanoja.

24 Ja heidän keskuudestaan on nouseva yksi voimallinen, joka tekee paljon hyvää sekä sanoin että teoin, sillä hän on Jumalan käsissä väline, joka suurella uskolla tekee voimallisia ihmeitä ja tekee sitä, mikä on suurta Jumalan silmissä, saaden aikaan paljon Israelin huoneen ja sinun veljiesi jälkeläisten palauttamiseksi entiseen asemaansa.

25 Ja nyt, sinä olet siunattu,

15 *a* OL 18:8.
b JS–H 1:3.
16 *a* 1. Moos. 45:1–8.
17 *a* 5. Moos. 10:2, 4; Moos. 2:1.
b 2. Moos. 4:16.
19 *a* OL 28:8.
b Jes. 29:4; 2. Nefi 27:13; 33:13; Morm. 9:30; Moroni 10:27.
20 *a* 2. Nefi 26:16; Morm. 8:23.
21 *a* 2. Nefi 29:2.
22 *a* 2. Nefi 3:5.

Joosef. Katso, sinä olet pieni; kuule sen vuoksi veljesi Nefin sanoja, niin sinulle tapahtuu niiden sanojen mukaisesti, jotka minä olen puhunut. Muista kuolevan isäsi sanat. Aamen.

LUKU 4

Lehi neuvoo ja siunaa jälkeläisiään. Hän kuolee ja hänet haudataan. Nefi riemuitsee Jumalan hyvyydestä. Nefi turvaa Herraan ikuisesti. Noin 589–570 eKr.

Ja nyt minä, Nefi, puhun profetioista, joita isäni puhui [a]Joosefista, joka vietiin Egyptiin.

2 Sillä katso, hän totisesti profetoi kaikista jälkeläisistään. Eikä ole monia suurempia [a]profetioita kuin ne, jotka hän kirjoitti. Ja hän profetoi meistä ja meidän tulevista sukupolvistamme, ja ne on kirjoitettu pronssilevyihin.

3 Ja nyt, kun isäni oli lakannut puhumasta Joosefin profetioista, hän kutsui Lamanin lapset, hänen poikansa ja tyttärensä, ja sanoi heille: Katso, poikani ja tyttäreni, te, jotka olette [a]esikoiseni poikia ja tyttäriä, minä tahdon, että kallistatte korvanne minun sanoilleni.

4 Sillä Herra Jumala on sanonut, että [a]mikäli te pidätte minun käskyni, te menestytte maassa; ja mikäli te ette pidä minun käskyjäni, teidät erotetaan pois minun luotani.

5 Mutta katso, poikani ja tyttäreni, minä en voi mennä hautaani jättämättä [a]siunausta teille, sillä katso, minä tiedän, että jos teidät kasvatetaan [b]tielle, jota teidän tulee kulkea, te ette siltä poikkea.

6 Ja nyt, jos teidät kirotaan, katso, minä jätän teille siunaukseni, niin että kirous otetaan teiltä pois ja pannaan vastattavaksi [a]vanhempienne päälle.

7 Sen vuoksi, minun siunaukseni tähden Herra Jumala [a]ei salli, että te hukutte; sen vuoksi hän on [b]armollinen teille ja jälkeläisillenne ikuisesti.

8 Ja tapahtui, että kun isäni oli lakannut puhumasta Lamanin pojille ja tyttärille, hän käski tuoda Lemuelin pojat ja tyttäret eteensä.

9 Ja hän puhui heille sanoen: Katso, poikani ja tyttäreni, jotka olette toisen poikani poikia ja tyttäriä; katso, minä jätän teille saman siunauksen, jonka jätin Lamanin pojille ja tyttärille; sen vuoksi teitä ei hävitetä kokonaan, vaan lopulta jälkeläisenne tulevat siunatuiksi.

10 Ja tapahtui, että kun isäni oli lakannut puhumasta heille, katso, hän puhui [a]Ismaelin pojille, niin, ja vieläpä koko hänen perhekunnalleen.

11 Ja lakattuaan puhumasta heille hän puhui Samille sanoen: Siunattuja olette sinä ja sinun jälkeläisesi, sillä sinä olet

4 1 *a* 1. Moos. 39:1–2.
2 *a* 2. Nefi 3:5.
3 *a* PKO Esikoinen.
4 *a* 2. Nefi 1:9.
5 *a* PKO Patriarkallinen siunaus.
b Sananl. 22:6.
6 *a* OL 68:25–29.
7 *a* 2. Nefi 30:3–6; OL 3:17–18.
b 1. Nefi 13:31; 2. Nefi 10:18–19; MK Jaak. 3:5–9; Hel. 15:12–13.
10 *a* 1. Nefi 7:6.

perivä maan veljesi Nefin lailla. Ja sinun jälkeläisesi luetaan hänen jälkeläistensä joukkoon; ja sinusta tulee veljesi kaltainen, ja sinun jälkeläisistäsi hänen jälkeläistensä kaltaisia; ja sinä olet siunattu koko elinaikasi.

12 Ja tapahtui, että kun isäni Lehi oli puhunut koko perhekunnalleen sydämensä tunteiden ja hänessä olevan Herran Hengen mukaisesti, hän kävi vanhaksi. Ja tapahtui, että hän kuoli, ja hänet haudattiin.

13 Ja tapahtui, ettei kulunut montakaan päivää hänen kuolemastaan, kun Laman ja Lemuel ja Ismaelin pojat vihastuivat minulle Herran nuhteiden vuoksi.

14 Sillä minun, Nefin, oli pakko puhua heille hänen sanansa mukaisesti; sillä minä olin puhunut heille monia asioita, ja samoin isäni ennen kuolemaansa; monia niistä sanoista on kirjoitettu [a]toisiin levyihini, sillä historiallisempi osa on kirjoitettu toisiin levyihini.

15 Ja [a]näihin minä kirjoitan sitä, mitä sielussani on, ja monia niistä kirjoituksista, jotka on kaiverrettu pronssilevyihin. Sillä minun sieluni iloitsee kirjoituksista, ja minun sydämeni [b]pohdiskelee niitä ja kirjoittaa niitä lasteni [c]opiksi ja hyödyksi.

16 Katso, minun [a]sieluni iloitsee siitä, mikä on Herran, ja minun [b]sydämeni pohdiskelee alati sitä, mitä olen nähnyt ja kuullut.

17 Kuitenkin, huolimatta Herran suuresta [a]hyvyydestä, kun hän on näyttänyt minulle suuret ja ihmeelliset tekonsa, sydämeni huudahtaa: Oi, minä [b]kurja ihminen! Niin, minun sydämeni murehtii lihani tähden, sieluni suree pahojen tekojeni tähden.

18 Minä olen saarroksissa kiusausten ja syntien tähden, jotka niin helposti [a]kietoutuvat minuun.

19 Ja kun haluan riemuita, sydämeni huokaa syntieni tähden; kuitenkin minä tiedän, keneen olen turvannut.

20 Minun Jumalani on ollut minun tukeni; hän on johdattanut minut ahdinkojeni lävitse erämaassa, ja hän on varjellut minua suuren syvyyden vesillä.

21 Hän on täyttänyt minut [a]rakkaudellansa, jopa niin että se kuluttaa lihaani.

22 Hän on saattanut [a]vihollisseni häpeään, niin että on saattanut heidät vapisemaan minun edessäni.

23 Katso, hän on kuullut huutoni päivällä, ja hän on antanut minulle [a]näyissä tietoa yöaikaan.

24 Ja päivällä minä olen rohkaistunut voimallisessa [a]rukouksessa hänen edessään; niin, ääneni minä olen lähettänyt korkeuteen; ja enkelit tulivat alas ja palvelivat minua.

25 Ja hänen Henkensä siivillä

14 *a* 1. Nefi 1:16–17; 9:4.
15 *a* 1. Nefi 6:4–6.
b PKO Pohtiminen; Pyhät kirjoitukset.
c 1. Nefi 19:23.
16 *a* PKO Kiitollisuus.
b PKO Sydän.
17 *a* 2. Nefi 9:10; OL 86:11.
b Room. 7:24.
18 *a* Room. 7:21–23; Hepr. 12:1; Alma 7:15.
21 *a* PKO Rakkaus.
22 *a* 1. Nefi 17:52.
23 *a* PKO Näky.
24 *a* Jaak. 5:16; 1. Nefi 2:16.

minun ruumiini on [a]viety tavattoman korkeille vuorille. Ja minun silmäni ovat nähneet suuria asioita, niin, nimittäin liiankin suuria ihmiselle; sen tähden minua kiellettiin kirjoittamasta niitä.

26 Oi, jos siis olen nähnyt niin suuria asioita, jos Herra alentaen itsensä ihmislasten puoleen on tullut ihmisten luokse niin suuressa armossa, [a]miksi minun sydämeni itkisi ja sieluni viipyisi murheen laaksossa ja lihani riutuisi ja voimani herpaantuisi ahdinkojeni tähden?

27 Ja miksi minä [a]antautuisin syntiin lihani tähden? Niin, miksi minä antaisin periksi [b]kiusauksille, niin että Paholainen saisi sijaa sydämessäni hävittääkseen [c]rauhani ja ahdistaakseen sieluani? Miksi olen vihoissani viholliseni tähden?

28 Herää, sieluni! Älä enää näänny synnin tähden. Riemuitse, oi sydämeni, äläkä enää anna sijaa sieluni [a]viholliselle.

29 Älä enää vihastu vihollisteni tähden. Älä herpaannuta voimaani ahdinkojeni tähden.

30 Riemuitse, oi sydämeni, ja huuda Herran puoleen ja sano: Oi Herra, minä ylistän sinua ikuisesti; niin, minun sieluni riemuitsee sinussa, minun Jumalani ja pelastukseni [a]kallio.

31 Oi Herra, lunastathan sieluni? Pelastathan minut vihollisteni käsistä? Teethän minut sellaiseksi, että vapisen [a]synnin ilmaantuessa?

32 Olkoot helvetin portit alati minulta suljetut, sillä [a]sydämeni on särkynyt ja mieleni on murtunut! Oi Herra, ethän sulje vanhurskautesi portteja edestäni, jotta voisin [b]kulkea syvän laakson polkua, jotta voisin pysyä tiukasti tasaisella tiellä!

33 Oi Herra, kiedothan minut vanhurskautesi viittaan! Oi Herra, valmistathan minulle pakotien vihollisteni edeltä! Teethän polkuni suoraksi edessäni! Ethän aseta kompastuskiveä tielleni, vaan raivaathan tien edessäni etkä tuki minun tietäni vaan viholliseni tiet.

34 Oi Herra, sinuun minä olen turvannut, ja sinuun [a]turvaan ikuisesti. Minä en pane [b]turvaani lihan käsivarteen, sillä minä tiedän, että kirottu on se, joka panee [c]turvansa lihan käsivarteen. Niin, kirottu on se, joka panee turvansa ihmiseen tai tekee lihan käsivarreksensa.

35 Niin, minä tiedän, että Jumala antaa [a]auliisti sille, joka pyytää. Niin, minun Jumalani antaa minulle, jos en [b]ano [c]väärin; sen tähden minä korotan ääneni sinun puoleesi; niin, minä huudan sinun puoleesi, Jumalani, vanhurskauteni [d]kallio. Katso,

25 *a* 1. Nefi 11:1; Moos. 1:1–2.
26 *a* Ps. 43:5.
27 *a* Room. 6:13.
b PKO Kiusaus.
c PKO Rauha.
28 *a* PKO Perkele.
30 *a* 1. Kor. 3:11.
PKO Kallio.
31 *a* Room. 12:9; Alma 13:12.
32 *a* PKO Särkynyt sydän.
b PKO Vaeltaminen Jumalan kanssa.
34 *a* PKO Luottamus.
b Ps. 44:7–9.
c Jer. 17:5; Morm. 3:9; 4:8.
35 *a* Jaak. 1:5.
b PKO Rukous.
c Hel. 10:5.
d 5. Moos. 32:4.

minun ääneni on ikuisesti kohoava sinun puoleesi, sinä kallioni ja ikuinen Jumalani. Aamen.

LUKU 5

Nefiläiset eroavat lamanilaisista, noudattavat Mooseksen lakia ja rakentavat temppelin. Epäuskonsa tähden lamanilaiset erotetaan pois Herran luota, heidät kirotaan ja heistä tulee ruoska nefiläisille. Noin 569–559 eKr.

KATSO, tapahtui, että minä, Nefi, huusin paljon Herran, Jumalani, puoleen veljieni [a]vihan tähden.

2 Mutta katso, heidän vihansa minua vastaan yltyi, niin että he tavoittelivat henkeäni.

3 Niin, he nurisivat minua vastaan sanoen: Meidän nuorempi veljemme aikoo [a]hallita meitä, ja meillä on ollut paljon koettelemusta hänen tähtensä; surmatkaamme sen vuoksi nyt hänet, ettei meitä enempää ahdistettaisi hänen sanojensa tähden. Sillä katso, me emme halua häntä hallitsijaksemme, sillä meidän, jotka olemme vanhempia veljiä, kuuluu hallita tätä kansaa.

4 Nyt minä en kirjoita näihin levyihin joka sanaa, jonka he sanoivat nuristessaan minua vastaan, vaan minulle riittää, kun sanon, että he tavoittelivat henkeäni.

5 Ja tapahtui, että Herra [a]kehotti minua, [b]Nefiä, lähtemään heidän luotaan ja pakenemaan erämaahan, ja kaikkia niitä, jotka haluaisivat lähteä mukaani.

6 Sen vuoksi tapahtui, että minä, Nefi, otin perheeni sekä [a]Soramin ja hänen perheensä ja vanhemman veljeni Samin ja hänen perheensä ja nuoremmat veljeni Jaakobin ja Joosefin sekä sisareni ja kaikki ne, jotka halusivat lähteä mukaani. Ja kaikki ne, jotka halusivat lähteä mukaani, olivat niitä, jotka uskoivat Jumalan [b]varoituksiin ja ilmoituksiin; sen vuoksi he kuulivat sanojani.

7 Ja me otimme telttamme ja kaiken, mitä vain saatoimme ottaa, ja matkasimme erämaassa monen päivän ajan. Ja matkattuamme monen päivän ajan me pystytimme telttamme.

8 Ja väkeni tahtoi meidän antavan sille paikalle nimeksi [a]Nefi; sen vuoksi me nimitimme sen Nefiksi.

9 Ja kaikki ne, jotka olivat minun kanssani, ryhtyivät nimittämään itseään [a]Nefin kansaksi.

10 Ja me noudatimme tarkoin Herran tuomioita ja säädöksiä ja käskyjä kaikessa [a]Mooseksen lain mukaan.

11 Ja Herra oli meidän kanssamme, ja me menestyimme suuresti; sillä me kylvimme siemeniä ja korjasimme runsaan sadon. Ja me aloimme kasvattaa

5 1 *a* 2. Nefi 4:13–14.
3 *a* 1. Nefi 16:37–38; Moosia 10:14–15.
5 *a* PKO Innoitus.
b Moosia 10:13.
6 *a* 1. Nefi 4:35; 16:7; 2. Nefi 1:30–32.
b PKO Varoittaminen.
8 *a* Omni 1:12, 27; Moosia 9:1–4; 28:1.
9 *a* MK Jaak. 1:13–14.
10 *a* 2. Nefi 11:4.
PKO Mooseksen laki.

katraita ja laumoja ja kaikenlaisia eläimiä.

12 Ja minä, Nefi, olin ottanut mukaani myös aikakirjat, jotka oli kaiverrettu [a]pronssilevyihin, sekä [b]pallon eli [c]suunnannäyttäjän, jonka Herran käsi oli valmistanut isälleni, niin kuin on kirjoitettu.

13 Ja tapahtui, että me aloimme menestyä suuresti ja lisääntyä maassa.

14 Ja minä, Nefi, otin Labanin [a]miekan ja tein sen mallin mukaisesti monta miekkaa, ettei vain se kansa, jota nyt kutsuttiin [b]lamanilaisiksi, mitenkään kävisi kimppuumme ja hävittäisi meitä; sillä minä tiesin heidän vihansa minua ja lapsiani ja kaikkia niitä kohtaan, joita kutsuttiin kansakseni.

15 Ja minä opetin kansani rakentamaan rakennuksia ja käsittelemään kaikenlaista puuta ja [a]rautaa ja kuparia ja pronssia ja terästä ja kultaa ja hopeaa ja kallisarvoisia metalleja, joita oli runsaasti.

16 Ja minä, Nefi, rakensin [a]temppelin; ja minä rakensin sen [b]Salomon temppelin tapaan, paitsi että sitä ei rakennettu niin monista [c]kalleuksista, sillä niitä ei ollut maasta saatavissa; sen vuoksi sitä ei voitu rakentaa Salomon temppelin kaltaiseksi. Mutta rakennustapa oli samanlainen kuin Salomon temppelin, ja se oli tavattoman hienoa tekoa.

17 Ja tapahtui, että minä, Nefi, sain kansani [a]ahkeroimaan ja tekemään työtä käsillänsä.

18 Ja tapahtui, että he tahtoivat minut [a]kuninkaaksensa. Mutta minä, Nefi, en halunnut, että heillä olisi kuningas; kuitenkin tein heidän hyväkseen sen mitä vallassani oli.

19 Ja katso, veljilleni olivat toteutuneet ne Herran sanat, jotka hän puhui heistä sanoen, että minä olisin heidän [a]johtajansa ja [b]opettajansa. Ja nyt, minä olin ollut heidän johtajansa ja opettajansa, Herran käskyjen mukaisesti, aina siihen asti, kunnes he tavoittelivat minun henkeäni.

20 Ja nyt, toteutui Herran sana, jonka hän puhui minulle sanoen: Mikäli he [a]eivät kuule sinun sanojasi, heidät erotetaan pois Herran luota. Ja katso, heidät [b]erotettiin pois hänen luotaan.

21 Ja hän oli saattanut [a]kirouksen, niin, nimittäin ankaran kirouksen, tulemaan heidän päällensä heidän pahuutensa tähden. Sillä katso, he olivat paaduttaneet sydämensä häntä vastaan, niin että heistä oli tullut kuin piikiveä; ja nyt, koska he olivat valkoisia ja tavattoman

12 *a* Moosia 1:3–4. PKO Levyt.
b Moosia 1:16.
c 1. Nefi 16:10, 16, 26; 18:12, 21; Alma 37:38–47; OL 17:1.
14 *a* 1. Nefi 4:9; MK Jaak. 1:10; Morm. s. 1:13.
b PKO Lamanilaiset.
15 *a* Et. 10:23.
16 *a* PKO Temppeli, Herran huone.
b 1. Kun. 6; 2. Aik. 3.
c OL 124:26–27.
17 *a* 1. Moos. 3:19; OL 42:42.
18 *a* MK Jaak. 1:9, 11.
19 *a* 1. Nefi 2:22.
b PKO Opettaminen.
20 *a* 2. Nefi 2:21.
b Alma 9:14.
21 *a* PKO Kirous.

ihania ja [b]ihastuttavia, niin jotta he eivät olisi viettelyksenä kansalleni, Herra Jumala muutti heidän ihonsa [c]mustaksi.

22 Ja näin sanoo Herra Jumala: Minä teen heidät [a]inhottaviksi sinun kansallesi, elleivät he tee parannusta pahoista teoistansa.

23 Ja kirottuja ovat sen jälkeläiset, joka [a]sekaantuu heidän jälkeläisiinsä, sillä heidät kirotaan, vieläpä samalla kirouksella. Ja Herra puhui niin, ja niin tapahtui.

24 Ja heidän päällään olevan kirouksen tähden heistä tuli [a]joutilas kansa, täynnä ilkeyttä ja kataluutta, ja he metsästivät erämaassa petoeläimiä.

25 Ja Herra Jumala sanoi minulle: Heistä tulee ruoska sinun jälkeläisillesi, herättämään heidät muistamaan minua; ja elleivät he muista minua ja kuule minun sanojani, he kurittavat heitä jopa niin, että he tuhoutuvat.

26 Ja tapahtui, että minä, Nefi, [a]vihin Jaakobin ja Joosefin papeiksi ja opettajiksi kansani maahan.

27 Ja tapahtui, että me elimme onnellisina.

28 Ja kolmekymmentä vuotta oli kulunut siitä, kun me lähdimme Jerusalemista.

29 Ja minä, Nefi, olin kirjoittanut valmistamiini levyihin kansani aikakirjaa tähän asti.

30 Ja tapahtui, että Herra Jumala sanoi minulle: Valmista [a]toiset levyt, ja kaiverra niihin paljon sellaista, mikä on hyvää minun silmissäni, kansasi hyödyksi.

31 Sen vuoksi minä, Nefi, ollakseni kuuliainen Herran käskyille, menin ja valmistin [a]nämä levyt, joihin olen kaivertanut nämä asiat.

32 Ja minä kaiversin sellaista, mikä on mieluisaa Jumalalle. Ja jos minun kansani on mieltynyt siihen, mikä on Jumalan, se mieltyy kaiverruksiini, jotka ovat näissä levyissä.

33 Ja jos kansani haluaa tuntea tarkemmin kansani historiaa, sen täytyy tutkia toisia levyjäni.

34 Ja minulle riittää, kun sanon, että neljäkymmentä vuotta oli kulunut, ja meillä oli jo ollut sotia ja kiistoja veljiemme kanssa.

LUKU 6

Jaakob kertaa juutalaisten historiaa: Babylonin vankeus ja paluu; Israelin Pyhän palvelutyö ja ristiinnaulitseminen; pakanoilta saatava apu ja juutalaisten palauttaminen entiseen asemaansa myöhempinä aikoina, kun he uskovat Messiaaseen. Noin 559–545 eKr.

Nefin veljen Jaakobin sanat, jotka hän puhui Nefin kansalle:

2 Katso, rakkaat veljeni, Jumala on kutsunut minut, Jaakobin, ja minut on asetettu hänen pyhän järjestyksensä mukaan, ja minut on vihkinyt veljeni Nefi, johon te

21 *b* 4. Nefi 1:10.
c 2. Nefi 26:33; 3. Nefi 2:14–16.
22 *a* 1. Nefi 12:23.
23 *a* PKO Avioliitto: Eriuskoisten avioliitto.
24 *a* PKO Laiskuus.
26 *a* MK Jaak. 1:18–19; Moosia 23:17.
30 *a* 1. Nefi 19:1–6.
31 *a* PKO Levyt.

katsotte [a]kuninkaana eli suojelijana ja jonka turvaan te luotatte, katso, te tiedätte, että minä olen puhunut teille tavattoman monia asioita.

3 Kuitenkin minä puhun teille jälleen, sillä minä haluan teidän sielujenne parasta. Niin, minulla on suuri huoli teistä, ja te itse tiedätte, että on aina ollut. Sillä minä olen kehottanut teitä hyvin hartaasti, ja minä olen opettanut teille isäni sanoja, ja minä olen puhunut teille kaikesta siitä, mitä on kirjoitettu, maailman luomisesta alkaen.

4 Ja nyt, katso, minä haluan puhua teille siitä, mikä on ja mikä on tuleva; sen vuoksi minä luen teille [a]Jesajan sanoja. Ja ne ovat sanat, jotka veljeni on halunnut minun puhuvan teille. Ja minä puhun teille oman itsenne tähden, jotta oppisitte Jumalanne nimen ja ylistäisitte sitä.

5 Ja nyt, sanat, jotka aion lukea, ovat Jesajan sanat, jotka hän puhui koko Israelin huoneesta; sen vuoksi niitä voidaan soveltaa teihin, sillä te olette Israelin huonetta. Ja on paljon sellaista, mitä Jesaja on puhunut, mitä voidaan soveltaa teihin, koska te olette Israelin huonetta.

6 Ja nyt, nämä ovat ne sanat: [a]Näin sanoo Herra Jumala: Katso, minä kohotan käteni pakanoille ja nostan [b]viirini kansoille; ja he tuovat poikiasi sylissään ja kantavat tyttäriäsi olkapäillään.

7 Ja kuninkaista tulee sinulle kasvatusisiä ja heidän kuningattaristansa sinulle imettäjiä; he kumartuvat kasvoillensa maahan sinun eteesi ja nuolevat tomun sinun jaloistasi; ja sinä opit tietämään, että minä olen Herra, sillä ne, jotka minua [a]odottavat, eivät joudu häpeään.

8 Ja nyt minä, Jaakob, haluan puhua jonkin verran näistä sanoista. Sillä katso, Herra on näyttänyt minulle, että ne, jotka olivat [a]Jerusalemissa, mistä me tulimme, on surmattu tai [b]viety pois vankeina.

9 Kuitenkin Herra on näyttänyt minulle, että he [a]palaisivat takaisin. Ja hän on näyttänyt minulle myös, että Herra Jumala, Israelin Pyhä, on ilmaiseva itsensä heille lihassa; ja sen jälkeen kun hän ilmaisisi itsensä, he ruoskisivat häntä ja [b]ristiinnaulitsisivat hänet, sen enkelin sanojen mukaan, joka puhui siitä minulle.

10 Ja kun he ovat paaduttaneet sydämensä ja niskoitelleet Israelin Pyhää vastaan, katso, Israelin Pyhän [a]tuomiot tulevat heidän päälleen. Ja tulee aika, jolloin heitä lyödään ja ahdistetaan.

11 Ja nyt, kun heitä on ajettu sinne tänne – sillä näin enkeli sanoi – monia ahdistetaan lihassa,

6 2 *a* MK Jaak. 1:9, 11.
4 *a* 3. Nefi 23:1.
6 *a* Jes. 49:22–23.
b PKO Merkkiviiri.
7 *a* OL 133:45; Moos. 1:6.
8 *a* Est. 2:6; 1. Nefi 7:13; 2. Nefi 25:10; Omni 1:15; Hel. 8:20–21.
b 2. Kun. 24:10–16; 25:1–12.
PKO Israel: Israelin hajottaminen.
9 *a* 1. Nefi 10:3.
b 1. Nefi 19:10, 13; Moosia 3:9; 3. Nefi 11:14–15.
PKO Ristiinnaulitseminen.
10 *a* Matt. 27:24–25.

eikä heidän sallita menehtyä uskollisten rukousten tähden; heidät hajotetaan ja heitä lyödään ja vihataan, mutta kuitenkin Herra on oleva heille armollinen, niin että [a]kun he tulevat [b]tuntemaan Lunastajansa, heidät [c]kootaan jälleen yhteen perintömaihinsa.

12 Ja siunattuja ovat [a]pakanat, he, joista profeetta on kirjoittanut; sillä katso, jos he tekevät parannuksen eivätkä taistele Siionia vastaan eivätkä liity siihen suureen ja [b]iljettävään kirkkoon, he pelastuvat; sillä Herra Jumala on toteuttava [c]liittonsa, jotka hän on tehnyt lastensa kanssa; ja tästä syystä profeetta on kirjoittanut nämä asiat.

13 Ja nyt ne, jotka taistelevat Siionia ja Herran liittokansaa vastaan, joutuvat nuolemaan tomun heidän jaloistaan; eikä Herran kansa joudu [a]häpeään. Sillä Herran kansa ovat ne, jotka häntä [b]odottavat; sillä he odottavat yhä Messiaan tulemista.

14 Ja katso, profeetan sanojen mukaan Messias on jälleen [a]toisen kerran ryhtyvä voittamaan heitä takaisin; sen vuoksi hän [b]ilmaisee itsensä heille voimassa ja suuressa kirkkaudessa, heidän vihollistensa [c]tuhoksi, kun tulee se aika, jolloin he uskovat häneen; eikä hän hävitä ketään, joka uskoo häneen.

15 Ja ne, jotka eivät usko häneen, [a]hävitetään [b]tulella ja rajuilmalla ja maanjäristyksillä ja verenvuodatuksilla ja [c]ruttotaudilla ja nälänhädällä. Ja he tulevat tietämään, että Herra on Jumala, Israelin Pyhä.

16 [a]Sillä otetaanko väkevältä saalis, tai vapautetaanko [b]laillinen vanki?

17 Mutta näin sanoo Herra: Väkevänkin [a]vangit otetaan pois, ja pelätyn saalis vapautetaan, sillä [b]Väkevä Jumala [c]vapauttaa liittokansansa. Sillä näin sanoo Herra: Minä taistelen niitä vastaan, jotka sinua vastaan taistelevat –

18 ja minä syötän sinun sortajillesi heidän omaa lihaansa; ja he juopuvat omasta verestään kuin makeasta viinistä; ja kaikki liha on tietävä, että minä, Herra, olen sinun Vapahtajasi ja sinun [a]Lunastajasi, Jaakobin [b]Väkevä.

LUKU 7

Jaakob jatkaa Jesajan kirjan lukemista: Jesaja puhuu messiaanisesti. Messiaalla on oleva

11 *a* 1. Nefi 22:11–12; 2. Nefi 9:2.
b Hoos. 3:5.
c PKO Israel: Israelin kokoaminen.
12 *a* 1. Nefi 14:1–2; 2. Nefi 10:9–10.
b PKO Perkele: Perkeleen kirkko.
c PKO Abrahamin liitto.
13 *a* 3. Nefi 22:4.
b Jes. 40:31; 1. Nefi 21:23; OL 133:45.
14 *a* Jes. 11:11; 2. Nefi 25:17; 29:1.
b 2. Nefi 3:5.
c 1. Nefi 22:13–14.
15 *a* 2. Nefi 10:16; 28:15; 3. Nefi 16:8. PKO Myöhemmät ajat.
b MK Jaak. 6:3.
c OL 97:22–26.
16 *a* Jes. 49:24–26.
b ELI Herran liittokansa, kuten mainitaan jakeessa 17.
17 *a* 1. Nefi 21:25.
b PKO Jehova.
c 2. Kun. 17:39.
18 *a* PKO Lunastaja.
b 1. Moos. 49:24; Jes. 60:16.

oppineiden kieli. Hän antaa selkänsä lyötäväksi. Häntä ei saateta häpeään. Vertaa Jesaja 50. Noin 559–545 eKr.

Niin, sillä näin sanoo Herra: Olenko minä lähettänyt sinut pois, tai olenko minä sinut iäksi karkottanut? Sillä näin sanoo Herra: Missä on teidän äitinne erokirja? Kenen luokse minä olen sinut lähettänyt, tai kenelle velkojalleni minä olen teidät myynyt? Niin, kenelle olen teidät myynyt? Katso, pahojen tekojenne tähden te olette [a]myyneet itse itsenne, ja teidän rikkomustenne tähden äitinne on lähetetty pois.

2 Ja nyt, kun saavuin, ei ollut ketään; kun [a]kutsuin, niin ei ollut ketään vastaamassa. Oi Israelin huone, onko minun käteni käynyt liian lyhyeksi lunastamaan, tai olenko minä voimaton vapauttamaan? Katso, nuhtelullani minä [b]kuivaan meren, minä teen heidän [c]virtansa autiomaaksi ja saatan niiden [d]kalat lemuamaan, koska vedet ovat kuivuneet, ja ne kuolevat janoon.

3 Minä puen taivaat [a]mustiin, ja [b]säkkikankaaseen minä ne verhoan.

4 Herra Jumala on antanut minulle oppineiden [a]kielen, jotta taitaisin puhua sanan ajallansa sinulle, oi Israelin huone. Kun olet uupunut, hän herättää aamu aamulta. Hän herättää korvani kuulemaan oppineiden tavoin.

5 Herra Jumala on aukaissut minun [a]korvani, enkä minä kapinoinut enkä kääntynyt pois.

6 Minä annoin selkäni [a]lyötäväksi ja poskieni parran revittäväksi. Minä en kätkenyt kasvojani häväistykseltä ja sylkäisyiltä.

7 Sillä Herra Jumala auttaa minua, sen tähden minua ei saateta häpeään. Sen tähden olen kovettanut kasvoni piikiven kaltaisiksi, ja minä tiedän, etten joudu häpeään.

8 Ja Herra on lähellä, ja hän osoittaa syyttömyyteni. Kuka tahtoo kiistellä kanssani? Astukaamme yhdessä esiin. Kuka on minun vastustajani? Tulkoon hän lähelleni, niin minä lyön hänet suuni voimalla.

9 Sillä Herra Jumala auttaa minua. Ja kaikki ne, jotka [a]tuomitsevat minut, katso, kaikki he käyvät vanhoiksi kuin vaate, ja koi syö heidät.

10 Kuka teistä on se, joka pelkää Herraa ja joka tottelee hänen palvelijansa [a]ääntä mutta joka vaeltaa pimeydessä ja on valoa vailla?

11 Katso, kaikki te, jotka sytytätte liekin ja jotka ympäröitte itsenne kipinöillä, vaeltakaa oman [a]tulenne valossa ja kipinöissä, jotka itse sytytitte. Tämän te saatte minun kädestäni: te laskeudutte murheisina lepoon.

---

7 1 *a* PKO Luopumus.
2 *a* Sananl. 1:24–25; Jes. 65:12; Alma 5:37.
b 2. Moos. 14:21; Ps. 106:9; OL 133:68–69.
c Joos. 3:15–16.
d 2. Moos. 7:21.
3 *a* 2. Moos. 10:21.
b Ilm. 6:12.
4 *a* Luuk. 2:46–47.
5 *a* OL 58:1.
6 *a* Matt. 27:26; 2. Nefi 9:5.
9 *a* Room. 8:31.
10 *a* OL 1:38.
11 *a* Tuom. 17:6.

LUKU 8

Jaakob jatkaa Jesajan kirjan lukemista: Viimeisinä aikoina Herra lohduttaa Siionia ja kokoaa Israelin. Lunastetut tulevat Siioniin suuren ilonvallitessa. Vertaa Jesaja 51 ja 52:1–2. Noin 559–545 eKr.

KUULKAA minua, te, jotka tavoittelette vanhurskautta. Katsokaa sitä [a]kalliota, josta teidät on lohkaistu, ja sitä kaivosonkaloa, josta teidät on kaivettu.

2 Katsokaa Abrahamia, [a]isäänne, ja [b]Saaraa, häntä joka teidät synnytti; sillä minä kutsuin hänet, Abrahamin, yksinään ja siunasin hänet.

3 Sillä Herra lohduttaa [a]Siionia, hän lohduttaa kaikkia sen autioita paikkoja; ja hän tekee sen [b]autiomaan Eedenin kaltaiseksi ja sen aron kuin Herran puutarhaksi. Riemu ja ilo on oleva siellä, kiitos ja ylistyslaulu.

4 Kuule minua, kansani, ja kallista minulle korvasi, oi kansakuntani; sillä [a]laki lähtee minusta, ja minä säädän oikeuteni kansojen [b]valoksi.

5 Minun vanhurskauteni on lähellä, minun [a]pelastukseni on lähtenyt matkaan, ja minun käsivarteni on tuomitseva kansan. [b]Saaret odottavat minua, ja minun käsivarteeni ne turvaavat.

6 Kohottakaa katseenne taivaita kohden, ja katselkaa maata alhaalla; sillä [a]taivaat [b]katoavat pois kuin savu, ja maa [c]käy vanhaksi kuin vaate; ja sen asukkaat kuolevat samalla tavalla. Mutta minun pelastukseni pysyy ikuisesti eikä minun vanhurskauteni häviä.

7 Kuulkaa minua, te, jotka tunnette vanhurskauden, kansa, jonka sydämeen minä olen kirjoittanut lakini; älkää [a]pelätkö ihmisten pilkkaa, älkääkä säikkykö heidän herjauksiaan.

8 Sillä koi syö heidät niin kuin vaatteen, ja toukka syö heitä kuin villaa. Mutta minun vanhurskauteni pysyy ikuisesti ja minun pelastukseni polvesta polveen.

9 Herää, herää! Pukeudu [a]voimaan, oi Herran käsivarsi; herää niin kuin muinaisina päivinä. Etkö sinä ole se, joka on iskenyt hengiltä Rahabin ja haavoittanut lohikäärmettä?

10 Etkö sinä ole se, joka on kuivannut meren, suuren syvyyden vedet; joka on muuttanut meren syvänteet [a]tieksi lunastettujen kulkea yli?

11 Ja nyt, Herran [a]lunastetut palaavat ja tulevat [b]laulaen Siioniin; ja heidän päällänsä on ikuinen riemu ja pyhyys, ja he saavat ilon ja riemun; murhe ja [c]suru pakenevat.

8 1 *a* PKO Kallio.
2 *a* 1. Moos. 17:1–8; OL 132:49.
b 1. Moos. 24:36.
3 *a* PKO Siion.
b Jes. 35:1–2, 6–7.
4 *a* TAI opetus, oppi. Jes. 2:3.
PKO Evankeliumi.
b PKO Valo, Kristuksen.
5 *a* PKO Pelastus.
b 2. Nefi 10:20.
6 *a* 2. Piet. 3:10.
b HEPR hajoaa. Ps. 102:26–28.
c HEPR lahoaa.
7 *a* Ps. 56:5, 12; OL 122:9.
9 *a* OL 113:7–8.
10 *a* Jes. 35:8.
11 *a* PKO Lunastus.
b Jes. 35:10.
c Ilm. 21:4.

12 [a]Minä olen, niin, minä olen teidän lohduttajanne. Katso, kuka sinä olet, että [b]pelkäät ihmistä, joka on kuoleva, ja ihmislasta, jonka käy niin kuin [c]ruohon?

13 Ja [a]unohdat Herran, Luojasi, joka on levittänyt auki taivaat ja laskenut maan perustukset, ja olet pelännyt alati joka päivä sortajan raivoa, niin kuin hän olisi valmis tuhoamaan? Ja missä on sortajan raivo?

14 Vangittu maanpakolainen pääsee pian vapaaksi, eikä hän kuole vankikuoppaan eikä häneltä puutu leipää.

15 Mutta minä olen Herra, sinun Jumalasi, jonka [a]aallot pauhasivat; Herra Sebaot on minun nimeni.

16 Ja minä olen pannut sanani sinun suuhusi ja kätkenyt sinut käteni varjoon pystyttääkseni taivaat ja laskeakseni maan perustukset ja sanoakseni Siionille: Katso, sinä olet minun [a]kansani.

17 Herää, herää, nouse, oi Jerusalem, joka olet juonut Herran kädestä hänen [a]kiivautensa [b]maljan – sinä olet juonut vavistuksen maljan pohjasakat viimeiseen pisaraan.

18 Eikä ketään taluttajaa kaikkien niiden poikien joukossa, jotka hän on synnyttänyt; ei ketään käteen tarttujaa kaikissa niissä pojissa, jotka hän on kasvattanut.

19 Nämä kaksi [a]poikaa ovat tulleet luoksesi sinua säälimään – hävitystäsi ja tuhoasi ja nälkää ja miekkaa – ja kenen avulla minä sinua lohdutan?

20 Sinun poikasi ovat taintuneet näitä kahta lukuun ottamatta; he makaavat kaikkien katujen päässä; kuin villihärkä verkossa, he ovat täynnä Herran kiivautta, sinun Jumalasi nuhdetta.

21 Kuule siis nyt tätä, sinä poloinen ja [a]päihtynyt, vaikka et viinistä:

22 Näin sanoo sinun Herrasi: Herra ja sinun Jumalasi [a]ajaa kansansa asiaa; katso, minä olen ottanut pois sinun kädestäsi vavistuksen maljan, kiivauteni maljan pohjasakat; sinun ei enää tarvitse juoda siitä.

23 Vaan [a]minä panen sen sinun ahdistajiesi käteen, niiden, jotka ovat sanoneet sielullesi: Kumarru maahan, että voimme kulkea ylitse! – Ja sinä olet antanut ruumiisi maankamaraksi ja kaduksi kulkijoille.

24 [a]Herää, herää, pukeudu [b]voimaasi, oi [c]Siion; pukeudu kauniisiin vaatteisiisi, oi Jerusalem, pyhä kaupunki; sillä vastedes [d]ei tule sinun sisällesi enää ympärileikkaamaton eikä epäpuhdas.

25 Ravista tomu yltäsi, [a]nouse, istuudu, oi Jerusalem; irrota

12 *a* OL 133:47; 136:22.
b Jer. 1:8.
c Jes. 40:6–8; 1. Piet. 1:24.
13 *a* Jer. 23:27.
15 *a* 1. Nefi 4:2.
16 *a* 2. Nefi 3:9; 29:14.
17 *a* Luuk. 21:24.
b Jes. 29:9; Jer. 25:15.
19 *a* Ilm. 11:3.
21 *a* 2. Nefi 27:4.
22 *a* Jer. 50:34.
23 *a* Sak. 12:9.
24 *a* Jes. 52:1–2.
b OL 113:7–8.
c PKO Siion.
d Joel 4:17.
25 *a* ELI Nouse tomusta ja istu arvosi istuimelle tultuasi viimein lunastetuksi.

[b]kahleet kaulastasi, oi vangittu tytär Siion!

LUKU 9

Jaakob selittää, että juutalaiset kootaan kaikkiin lupauksen maihinsa. Sovitus lunastaa ihmisen lankeemuksesta. Kuolleiden ruumiit tulevat esiin haudasta ja heidän henkensä helvetistä ja paratiisista. Heidät tuomitaan. Sovitus pelastaa kuolemasta, helvetistä, Perkeleeltä ja loputtomasta piinasta. Vanhurskaat pelastetaan Jumalan valtakuntaan. Synnin rangaistukset esitetään. Israelin Pyhä on portin vartija. Noin 559–545 eKr.

Ja nyt, rakkaat veljeni, minä olen lukenut nämä, jotta te tietäisitte Herran [a]liitoista, jotka hän on tehnyt koko Israelin huoneen kanssa –

2 jotka hän on puhunut juutalaisille pyhien profeettojensa suulla aina alusta asti, polvesta polveen, kunnes tulee aika, jolloin heidät [a]tuodaan takaisin Jumalan tosi kirkkoon ja lammastarhaan, kun heidät [b]kootaan kotiin [c]perintömaihinsa ja asetetaan asumaan kaikkiin lupauksen maihinsa.

3 Katso, rakkaat veljeni, minä puhun teille tämän, jotta te riemuitsisitte ja [a]nostaisitte päänne ikuisesti niiden siunausten tähden, jotka Herra Jumala suo teidän lapsillenne.

4 Sillä minä tiedän, että te olette tutkineet paljon, monet teistä, tietääksenne tulevista asioista; sen vuoksi minä tiedän teidän tietävän, että meidän lihamme täytyy kuihtua ja kuolla; kuitenkin me saamme [a]ruumiissamme nähdä Jumalan.

5 Niin, minä tiedän teidän tietävän, että hän näyttäytyy ruumiissa niille, jotka ovat Jerusalemissa, mistä me tulimme; sillä on tarpeen, että se tapahtuu heidän keskuudessaan; sillä on välttämätöntä, että suuri [a]Luoja sallii itsensä tulla ihmisen alamaiseksi lihassa ja kuolee [b]kaikkien ihmisten puolesta, jotta kaikki ihmiset voisivat tulla hänen alamaisikseen.

6 Sillä koska kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, suuren Luojan armollisen [a]suunnitelman toteuttamiseksi on oltava [b]ylösnousemuksen voima, ja ylösnousemuksen on tultava ihmisen osaksi [c]lankeemuksen tähden; ja lankeemus tuli rikkomuksen tähden; ja koska ihmisestä tuli langennut, hänet [d]erotettiin pois Herran luota.

7 Sen vuoksi on oltava [a]ääretön [b]sovitus – ellei olisi ääretöntä sovitusta, tämä katoava ei voisi

25 *b* OL 113:9–10.
9 1 *a* PKO Abrahamin liitto.
2 *a* 2. Nefi 6:11. PKO Evankeliumin palautus.
b PKO Israel: Israelin kokoaminen.
c 2. Nefi 10:7–8. PKO Luvattu maa.
3 *a* JSR Ps. 24:7–10 (Liiteosa).
4 *a* Job 19:26; Alma 11:41–45; 42:23; Hel. 14:15; Morm. 9:13.
5 *a* PKO Luominen.
b Joh. 12:32; 2. Nefi 26:24; 3. Nefi 27:14–15.
6 *a* PKO Lunastussuunnitelma.
b PKO Ylösnousemus.
c PKO Aadamin ja Eevan lankeemus.
d 2. Nefi 2:5.
7 *a* Alma 34:10.
b PKO Sovitus.

pukeutua katoamattomaan. Sen vuoksi [c]ensimmäisen tuomion, joka kohtasi ihmistä, olisi täytynyt jäädä [d]voimaan loputtomasti. Ja jos niin, tämä liha olisi joutunut äitiinsä maahan lahoamaan ja hajoamaan ollakseen enää nousematta.

8 Oi Jumalan [a]viisautta, hänen [b]laupeuttaan ja [c]armoaan! Sillä katso, ellei [d]liha enää koskaan nousisi, meidän henkemme täytyisi joutua sen enkelin alaisuuteen, joka [e]lankesi iankaikkisen Jumalan edestä ja tuli [f]Perkeleeksi, ollakseen enää nousematta.

9 Ja meidän henkemme olisi täytynyt tulla hänen kaltaisekseen ja meistä olisi täytynyt tulla riivaajia, [a]Perkeleen enkeleitä, niin että olisimme joutuneet [b]suljetuiksi pois Jumalamme luota ja jäämään [c]valheiden isän luo, kurjuuteen niin kuin hänkin, niin, sen olennon luo, joka [d]petti ensimmäiset vanhempamme ja joka [e]muuttaa itsensä miltei [f]valon enkeliksi ja yllyttää ihmislapsia [g]salaisiin murhaliittoihin ja kaikenlaisiin salaisiin pimeyden tekoihin.

10 Oi kuinka suuri on meidän Jumalamme hyvyys, hänen, joka valmistaa meille pakokeinon tämän kauhean hirviön otteesta, eli tuon hirviön, [a]kuoleman ja [b]helvetin, jota minä kutsun ruumiin kuolemaksi ja myös hengen kuolemaksi.

11 Ja meidän Jumalamme, Israelin Pyhän, [a]vapautuskeinon ansiosta tämä [b]kuolema, josta minä olen puhunut, joka on ajallinen, luovuttaa kuolleensa; tämä kuolema on hauta.

12 Ja tämä [a]kuolema, josta olen puhunut, joka on hengellinen kuolema, luovuttaa kuolleensa; tämä hengellinen kuolema on [b]helvetti; sen vuoksi kuoleman ja helvetin on luovutettava kuolleensa, ja helvetin on luovutettava vangitut henkensä, ja haudan on luovutettava vangitut ruumiinsa, ja ihmisten ruumis ja [c]henki [d]yhdistetään jälleen toisiinsa, ja se tapahtuu Israelin Pyhän ylösnousemuksen voimasta.

13 Oi kuinka suuri on Jumalamme [a]suunnitelma! Sillä toisaalta Jumalan [b]paratiisin on luovutettava vanhurskaiden henget, ja haudan on luovutettava vanhurskaiden ruumiit, ja henki ja ruumis [c]yhdistetään

7 *c* Moosia 16:4–5; Alma 42:6, 9, 14.
d Moosia 15:19.
8 *a* Job 12:13; Abr. 3:21. PKO Viisaus.
b PKO Armeliaisuus.
c PKO Armo.
d OL 93:33–34.
e Jes. 14:12; 2. Nefi 2:17–18; Moos. 4:3–4; Abr. 3:27–28.
f PKO Perkele.
9 *a* MK Jaak. 3:11; Alma 5:25, 39.
b Ilm. 12:7–9.
c PKO Valehteleminen.
d 1. Moos. 3:1–13; Moosia 16:3; Moos. 4:5–19.
e 2. Kor. 11:14; Alma 30:53.
f OL 129:8.
g PKO Salaliitto.
10 *a* Moosia 16:7–8; Alma 42:6–15.
b PKO Helvetti.
11 *a* PKO Pelastaja.
b PKO Kuolema, fyysinen.
12 *a* PKO Kuolema, hengellinen.
b OL 76:81–85.
c PKO Henki.
d PKO Ylösnousemus.
13 *a* PKO Lunastussuunnitelma.
b OL 138:14–19. PKO Paratiisi.
c Alma 11:43.

jälleen, ja kaikista ihmisistä tulee katoamattomia ja [d]kuolemattomia, ja he ovat eläviä sieluja, joilla on [e]täydellinen [f]tieto, kuten meillä lihassa, paitsi että meidän tietomme tulee täydelliseksi.

14 Ja niin meillä on oleva täydellinen [a]tieto kaikesta [b]syyllisyydestämme ja epäpuhtaudestamme ja [c]alastomuudestamme; ja vanhurskailla on oleva täydellinen tieto ilostaan ja [d]vanhurskaudestaan, ja he ovat [e]puetut [f]puhtauteen, niin, nimittäin [g]vanhurskauden viittaan.

15 Ja tapahtuu, että kun kaikki ihmiset ovat siirtyneet tästä ensimmäisestä kuolemasta elämään, koska heistä on tullut kuolemattomia, heidän täytyy saapua Israelin Pyhän [a]tuomioistuimen eteen; ja sitten tulee [b]tuomio, ja silloin heidät on tuomittava Jumalan pyhän tuomion mukaisesti.

16 Ja niin totta kuin Herra elää, sillä Herra Jumala on näin puhunut, ja se on hänen iankaikkinen [a]sanansa, joka ei voi [b]kadota, että ne, jotka ovat vanhurskaita, ovat edelleenkin vanhurskaita, ja ne, jotka ovat [c]saastaisia, ovat edelleenkin [d]saastaisia; ja nyt, ne, jotka ovat saastaisia, ovat [e]Perkele ja hänen enkelinsä, ja he joutuvat [f]ikuiseen tuleen, joka on heille valmistettu; ja heidän piinansa on kuin [g]tuli- ja tulikivijärvi, jonka liekki kohoaa ylös aina ja ikuisesti ja vailla loppua.

17 Oi meidän Jumalamme suuruutta ja [a]oikeudenmukaisuutta! Sillä hän toteuttaa kaikki sanansa, ja ne ovat lähteneet hänen suustansa, ja hänen lakinsa on täytyttävä.

18 Mutta katso, vanhurskaat, Israelin Pyhän [a]pyhät, ne, jotka ovat uskoneet Israelin Pyhään, ne, jotka ovat kestäneet maailman [b]ristit ja halveksineet sen häväistystä, he [c]perivät [d]Jumalan valtakunnan, joka on ollut valmistettuna heille [e]maailman perustamisesta asti, ja heidän ilonsa on täysi [f]ikuisesti.

19 Oi meidän Jumalamme, Israelin Pyhän, armon suuruutta! Sillä hän [a]pelastaa pyhänsä tuolta [b]kauhealta hirviöltä, Perkeleeltä, ja kuolemalta ja [c]helvetiltä, ja siitä tuli- ja tulikivijärvestä, joka on loputon piina.

20 Oi kuinka suuri on meidän

13 *d* PKO Kuolemattomuus.
e PKO Täydellinen.
f OL 130:18–19.
14 *a* Moosia 3:25; Alma 5:18.
b PKO Syyllisyys.
c Morm. 9:5.
d PKO Vanhurskaus.
e Sananl. 31:25.
f PKO Puhtaus.
g OL 109:76.
15 *a* PKO Viimeinen tuomio.
b Ps. 19:10; 2. Nefi 30:9.
16 *a* 1. Kun. 8:56; OL 1:38; Moos. 1:4.
b OL 56:11.
c PKO Saastaisuus.
d 1. Nefi 15:33–35; Alma 7:21; Morm. 9:14; OL 88:35.
e PKO Perkele.
f Moosia 27:28.
g Ilm. 21:8; 2. Nefi 28:23; OL 63:17.
17 *a* PKO Oikeudenmukaisuus.
18 *a* PKO Pyhä.
b Luuk. 14:27.
c OL 45:58; 84:38.
d PKO Korotus.
e Alma 13:3.
f PKO Iankaikkinen elämä.
19 *a* OL 108:8.
b 1. Nefi 15:35.
c PKO Helvetti.

Jumalamme [a]pyhyys! Sillä hän [b]tietää kaiken, eikä ole mitään, mitä hän ei tietäisi.

21 Ja hän tulee maailmaan voidakseen [a]pelastaa kaikki ihmiset, jos he kuulevat hänen ääntään; sillä katso, hän kärsii kaikkien ihmisten tuskat, niin, jokaisen elävän olennon [b]tuskat, niin miesten, naisten kuin lastenkin, jotka kuuluvat [c]Aadamin sukuun.

22 Ja hän kärsii tämän, jotta ylösnousemus tulisi kaikkien ihmisten osaksi, jotta kaikki seisoisivat hänen edessään suurena tuomiopäivänä.

23 Ja hän käskee kaikkia ihmisiä, että heidän on tehtävä [a]parannus ja otettava [b]kaste hänen nimeensä uskoen täydellisesti Israelin Pyhään, tai muuten heitä ei voida pelastaa Jumalan valtakuntaan.

24 Ja elleivät he tee parannusta ja usko hänen nimeensä ja ota kastetta hänen [a]nimeensä ja [b]kestä loppuun asti, heidät on [c]tuomittava, sillä Herra Jumala, Israelin Pyhä, on näin puhunut.

25 Ja nyt, hän on antanut [a]lain; ja missä [b]lakia ei ole annettu, siinä ei ole rangaistusta; ja missä ei ole rangaistusta, siinä ei ole tuomiota; ja missä ei ole tuomiota, siinä Israelin Pyhän armoteoilla on oikeus heihin, sovituksen tähden; sillä he ovat vapautettuja hänen voimansa avulla.

26 Sillä [a]sovitus tyydyttää hänen [b]oikeudenmukaisuutensa vaatimukset kaikkiin niihin nähden, joille [c]lakia [d]ei ole annettu, niin että he ovat vapautettuja tuon kauhean hirviön, kuoleman ja helvetin ja Perkeleen, vallasta ja tuli- ja tulikivijärvestä, joka on loputon piina; ja heidät tuodaan takaisin sen Jumalan luokse, joka antoi heille [e]hengen ja joka on Israelin Pyhä.

27 Mutta voi sitä, jolle [a]laki on annettu, niin, jolla on kaikki Jumalan käskyt niin kuin meillä ja joka rikkoo niitä ja joka tuhlaa koetusaikansa, sillä kauhea on hänen tilansa!

28 Oi tuota Paholaisen viekasta [a]suunnitelmaa! Oi ihmisten [b]turhamaisuutta ja heikkoutta ja järjettömyyttä! Kun he ovat [c]oppineita, he pitävät itseään [d]viisaina eivätkä kuule Jumalan [e]neuvoa, sillä he panevat sen

20 *a* PKO Pyhyys.
b Alma 26:35; OL 38:2.
21 *a* PKO Pelastus.
b OL 18:11; 19:18.
c PKO Aadam.
23 *a* PKO Parannus.
b PKO Kaste, kastaminen.
24 *a* PKO Jeesus Kristus: Jeesuksen Kristuksen nimen päällemme ottaminen.
b PKO Kestäminen.
c PKO Tuomio.
25 *a* Jaak. 4:17. PKO Laki.
b Room. 4:15; 2. Nefi 2:13; Alma 42:12–24. PKO Vastuullisuus.
26 *a* 2. Nefi 2:10; Alma 34:15–16. PKO Sovitus.
b PKO Oikeudenmukaisuus.
c Moosia 15:24; OL 137:7.
d Moosia 3:11.
e 1. Moos. 2:7; OL 93:33; Abr. 5:7.
27 *a* Luuk. 12:47–48.
28 *a* Alma 28:13.
b PKO Turhuus.
c Luuk. 16:15; 2. Nefi 26:20; 28:4, 15.
d Sananl. 14:6; Jer. 8:8–9; Room. 1:22. PKO Viisaus; Ylpeys.
e Alma 37:12. PKO Neuvo.

syrjään luullen tietävänsä itse, minkä vuoksi heidän viisautensa on järjettömyyttä, eikä se heitä hyödytä. Ja he hukkuvat.

29 Mutta on hyvä olla oppinut, jos he [a]kuulevat Jumalan [b]neuvoja.

30 Mutta voi [a]rikkaita, jotka ovat rikkaita maailman tavarasta. Sillä rikkautensa tähden he halveksivat [b]köyhiä, ja he vainoavat sävyisiä, ja heidän sydämensä on heidän aarteissaan; sen vuoksi heidän aarteensa on heidän jumalansa. Ja katso, heidän aarteensakin katoaa heidän mukanaan.

31 Ja voi kuuroja, jotka eivät tahdo [a]kuulla; sillä he hukkuvat.

32 Voi sokeita, jotka eivät tahdo nähdä, sillä hekin hukkuvat.

33 Voi sydämeltään ympärileikkaamattomia, sillä tieto heidän pahoista teoistansa vaivaa heitä viimeisenä päivänä.

34 Voi [a]valehtelijaa, sillä hänet syöstään alas [b]helvettiin.

35 Voi murhaajaa, joka tarkoituksellisesti [a]tappaa, sillä hän on [b]kuoleva.

36 Voi niitä, jotka harjoittavat [a]haureutta, sillä heidät syöstään alas helvettiin.

37 Niin, voi niitä, jotka [a]palvovat epäjumalia, sillä kaikkien riivaajien Riivaaja on mieltynyt heihin.

38 Ja sanalla sanoen, voi kaikkia niitä, jotka kuolevat synneissään, sillä heidän pitää [a]palata Jumalan luokse ja nähdä hänen kasvonsa ja jäädä synteihinsä.

39 Oi rakkaat veljeni, muistakaa, kuinka kauheaa on rikkoa tuota pyhää Jumalaa vastaan sekä kuinka kauheaa on taipua tuon [a]viekastelijan houkutuksiin. Muistakaa: [b]lihallinen mieli tuottaa [c]kuoleman ja hengellinen mieli tuottaa [d]iankaikkisen [e]elämän.

40 Oi rakkaat veljeni, kallistakaa korvanne minun sanoilleni. Muistakaa Israelin Pyhän suuruus. Älkää sanoko, että minä olen puhunut kovia asioita teitä vastaan, sillä jos niin teette, te herjaatte [a]totuutta vastaan; sillä minä olen puhunut teidän Luojanne sanoja. Minä tiedän, että totuuden sanat ovat [b]kovia kaikkea epäpuhtautta vastaan, mutta vanhurskaat eivät pelkää niitä, sillä he rakastavat totuutta eivätkä järky.

41 Oi siis rakkaat veljeni, [a]tulkaa Herran, Pyhän, luokse.

29 *a* 2. Nefi 28:26.
b MK Jaak. 4:10.
30 *a* Luuk. 12:34; 1. Tim. 6:10; OL 56:16.
b PKO Köyhät.
31 *a* Hes. 33:30–33; Matt. 11:15; Moosia 26:28; OL 1:2, 11, 14; Moos. 6:27.
34 *a* Sananl. 19:9. PKO Rehellisyys; Valehteleminen.
b PKO Helvetti.
35 *a* 2. Moos. 20:13; Moosia 13:21.
b PKO Kuoleman-rangaistus.
36 *a* 3. Nefi 12:27–29. PKO Siveys.
37 *a* PKO Epäjumalien palvonta.
38 *a* Alma 40:11, 13.
39 *a* 2. Nefi 28:20–22; 32:8; Moosia 2:32; 4:14; Alma 30:53.
b Room. 8:6. PKO Lihallinen.
c PKO Kuolema, hengellinen.
d PKO Iankaikkinen elämä.
e Sananl. 11:19.
40 *a* PKO Totuus.
b 1. Nefi 16:2; 2. Nefi 28:28; 33:5.
41 *a* 1. Nefi 6:4; MK Jaak. 1:7; Omni 1:26; Moroni 10:30–32.

Muistakaa, että hänen polkunsa ovat vanhurskaat. Katso, ihmisen [b]tie on [c]kaita, mutta se on suorana reittinä hänen edessään, ja [d]portin vartija on Israelin Pyhä; eikä hän käytä siihen palvelijaa; eikä ole mitään muuta tietä kuin portin kautta; sillä häntä ei voi pettää, sillä Herra Jumala on hänen nimensä.

42 Ja jokaiselle, joka kolkuttaa, hän avaa; ja [a]viisaat ja oppineet ja ne, jotka ovat rikkaita, jotka [b]pöyhkeilevät tietämyksensä ja viisautensa ja rikkauksiensa tähden – niin, he ovat niitä, joita hän halveksii; ja elleivät he luovu näistä ja pidä itseänsä [c]mielettöminä Jumalan edessä ja alennu [d]nöyryyden syvyyksiin, hän ei aukaise heille.

43 Mutta se, mikä on viisaiden ja ymmärtäväisten, pysyy heiltä ikuisesti [a]salassa – nimittäin se onni, joka on pyhille valmistettu.

44 Oi rakkaat veljeni, muistakaa minun sanani. Katso, minä riisun vaatteeni ja puistelen ne teidän edessänne; minä rukoilen pelastukseni Jumalaa, että hän katsoisi minua [a]kaikkitutkivalla silmällänsä; sen vuoksi te tulette tietämään viimeisenä päivänä, kun kaikki ihmiset tuomitaan tekojensa mukaan, että Israelin Jumala näki, että minä [b]puistelin teidän pahat tekonne sielustani ja että minä seison kirkkaana hänen edessään ja olen [c]vapaa teidän verestänne.

45 Oi rakkaat veljeni, kääntykää pois synneistänne; ravistakaa yltänne sen [a]kahleet, joka haluaa sitoa teidät kiinni; tulkaa sen Jumalan luokse, joka on teidän pelastuksenne [b]kallio.

46 Valmistakaa sielunne sitä kirkkauden päivää varten, jolloin vanhurskaille jaetaan [a]oikeutta, sitä [b]tuomion päivää varten, jotta ette vetäytyisi pois kauhean pelon vallassa, jotta ette muistaisi täydellisesti kauheaa [c]syyllisyyttänne, niin että teidän olisi pakko huudahtaa: Pyhät, pyhät ovat sinun tuomiosi, oi Herra Jumala [d]Kaikkivaltias – mutta minä tiedän syyllisyyteni; minä rikoin sinun lakiasi vastaan, ja rikkomukseni ovat minun; ja Perkele on saanut minut, niin että minä olen hänen kauhean kurjuutensa saalis.

47 Mutta katso, veljeni, onko välttämätöntä, että minä herätän teidät näkemään näiden asioiden kauhean todellisuuden? Raastaisinko minä teidän sieluanne, jos mielenne olisi puhdas? Puhuisinko minä teille suoraan totuuden suoruuden

41 *b* 2. Nefi 31:17–21; Alma 37:46; OL 132:22, 25.
c Luuk. 13:24; 2. Nefi 33:9; Hel. 3:29–30.
d 2. Nefi 31:9, 17–18; 3. Nefi 14:13–14; OL 43:7; 137:2.
42 *a* Matt. 11:25.
b PKO Ylpeys.
c 1. Kor. 3:18–21.
d PKO Nöyryys.
43 *a* 1. Kor. 2:9–16.
44 *a* MK Jaak. 2:10.
b MK Jaak. 1:19.
c MK Jaak. 2:2; Moosia 2:28.
45 *a* 2. Nefi 28:22; Alma 36:18.
b PKO Kallio.
46 *a* PKO Oikeudenmukaisuus.
b PKO Viimeinen tuomio.
c Moosia 3:25.
d 1. Nefi 1:14; Moos. 2:1.

mukaisesti, jos olisitte synnistä vapautettuja?

48 Katso, jos te olisitte pyhiä, minä puhuisin teille pyhyydestä; mutta koska te ette ole pyhiä ja te pidätte minua opettajana, minun täytyy välttämättä [a]opettaa teille [b]synnin seuraukset.

49 Katso, minun sieluni kammoaa syntiä, ja minun sydämeni iloitsee vanhurskaudesta, ja minä [a]ylistän Jumalani pyhää nimeä.

50 Tulkaa, veljeni, kaikki janoiset, tulkaa [a]vesien ääreen; ja se, jolla ei ole rahaa, tulkoon ostamaan ja syömään; niin, tulkaa ostamaan viiniä ja maitoa [b]ilmaiseksi ja maksutta.

51 Ja nyt, älkää tuhlatko rahaa sellaiseen, millä ei ole arvoa, älkääkä [a]työtänne sellaiseen, mikä ei tee kylläiseksi. Kuulkaa minua tarkasti ja muistakaa sanat, jotka olen puhunut, ja tulkaa Israelin Pyhän luokse ja [b]kestitkää itseänne sillä, mikä ei häviä eikä voi turmeltua, ja antakaa sielunne nauttia runsaista antimista.

52 Katso, rakkaat veljeni, muistakaa Jumalanne sanat; rukoilkaa häntä alati päivisin, ja [a]kiittäkää hänen pyhää nimeään öisin. Riemuitkoon sydämenne.

53 Ja katso, kuinka suuret ovat Herran [a]liitot ja kuinka suuri hänen alentumisensa ihmislasten puoleen; ja suuruutensa ja armonsa ja [b]laupeutensa tähden hän on luvannut meille, ettei meidän jälkeläisiämme hävitetä kokonaan, lihan mukaisesti, vaan että hän varjelee heidät; ja tulevien sukupolvien aikana heistä tulee vanhurskas [c]oksa Israelin huoneelle.

54 Ja nyt, veljeni, minä tahtoisin puhua teille enemmän, mutta huomenna minä julistan teille loppuosan sanoistani. Aamen.

LUKU 10

Jaakob selittää, että juutalaiset tulevat ristiinnaulitsemaan Jumalansa. Heidät hajotetaan, kunnes he alkavat uskoa häneen. Amerikka on vapauden maa, jossa yksikään kuningas ei hallitse. Tehkää sovinto Jumalan kanssa pelastuaksenne hänen armonsa kautta. Noin 559–545 eKr.

Ja nyt minä, Jaakob, puhun teille taas, rakkaat veljeni, tästä vanhurskaasta [a]oksasta, josta olen puhunut.

2 Sillä katso, ne [a]lupaukset, jotka olemme saaneet, ovat lupauksia meille lihan mukaisesti; ja nyt, vaikka minulle on näytetty, että monet lapsistamme menehtyvät lihassa epäuskon tähden, Jumala on kuitenkin armollinen monille, ja meidän lapsemme tuodaan takaisin, niin että he voivat päästä siihen, mikä antaa heille todellisen tiedon heidän Lunastajastaan.

48 *a* Alma 37:32.
b PKO Synti.
49 *a* 1. Nefi 18:16.
50 *a* PKO Elävä vesi.
b Alma 42:27.
51 *a* Jes. 55:1–2.
b 2. Nefi 31:20; 32:3; 3. Nefi 12:6.
52 *a* PKO Kiitollisuus.
53 *a* PKO Liitto.
b PKO Armeliaisuus.
c PKO Herran viinitarha.
10 1 *a* 1. Nefi 15:12–16; 2. Nefi 3:5; MK Jaak. 5:43–45.
2 *a* 1. Nefi 22:8; 3. Nefi 5:21–26; 21:4–7.

3 Ja nyt, kuten minä sanoin teille, on välttämätöntä, että Kristus – sillä viime yönä [a]enkeli sanoi minulle, että tämä on oleva hänen nimensä – [b]tulisi juutalaisten keskuuteen, niiden keskuuteen, jotka ovat jumalattomampi osa maailmaa; ja he [c]ristiinnaulitsevat hänet – sillä näin meidän Jumalamme näkee hyväksi; eikä maan päällä ole mitään muuta kansakuntaa, joka [d]ristiinnaulitsisi [e]Jumalansa.

4 Sillä jos ne voimalliset [a]ihmeet tapahtuisivat muiden kansakuntien keskuudessa, ne tekisivät parannuksen ja tietäisivät, että hän on niiden Jumala.

5 Mutta [a]pappisvallan ja pahojen tekojen tähden Jerusalemissa olevat niskuroivat häntä vastaan, niin että hänet ristiinnaulitaan.

6 Ja nyt, heidän pahojen tekojensa tähden heidän osakseen tulee tuhoa, nälänhätää, ruttotautia ja verenvuodatusta; ja ne, joita ei tuhota, [a]hajotetaan kaikkien kansakuntien sekaan.

7 Mutta katso, näin sanoo [a]Herra Jumala: [b]Kun tulee aika, jolloin he uskovat minuun, että minä olen Kristus, silloin minä olen tehnyt heidän isiensä kanssa liiton, että heidät tuodaan lihassa, maan päällä, takaisin omiin perintömaihinsa.

8 Ja tapahtuu, että heidät [a]kootaan pitkästä hajaannuksestaan [b]meren saarilta ja maan neljältä ääreltä, ja pakanakansakunnat tulevat olemaan suuret minun silmissäni, sanoo Jumala, koska ne [c]vievät heidät heidän perintömaihinsa.

9 [a]Niin, pakanoiden kuninkaista tulee heille kasvatusisiä, ja heidän kuningattaristansa tulee imettäjiä; sen vuoksi Herran [b]lupaukset ovat suuret pakanoille, sillä hän on ne puhunut, ja kuka voi kiistää?

10 Mutta katso, tämä maa, sanoi Jumala, on oleva sinun perintömaasi, ja [a]pakanat tulevat siunatuiksi maassa.

11 Ja tämä maa on oleva pakanoille [a]vapauden maa, eikä maassa nouse [b]kuninkaita pakanoille.

12 Ja minä linnoitan tämän maan kaikkia muita kansakuntia vastaan.

13 Ja se, joka [a]taistelee Siionia vastaan, [b]menehtyy, sanoo Jumala.

14 Sillä se, joka nostattaa kuninkaan minua vastaan, menehtyy, sillä minä, Herra, taivaan

3 *a* 2. Nefi 25:19; MK Jaak. 7:5; Moroni 7:22.
b PKO Jeesus Kristus: Profetioita Jeesuksen Kristuksen syntymästä ja kuolemasta.
c 1. Nefi 11:33; Moosia 3:9; OL 45:52–53.
d Luuk. 23:20–24.
e 1. Nefi 19:10.
4 *a* PKO Ihme.
5 *a* Luuk. 22:2. PKO Pappisvalta.
6 *a* 1. Nefi 19:13–14. PKO Israel: Israelin hajottaminen.
7 *a* PKO Herra.
b 2. Nefi 25:16–17.
8 *a* PKO Israel: Israelin kokoaminen.
b 1. Nefi 22:4; 2. Nefi 10:20–22; OL 133:8.
c 1. Nefi 22:8.
9 *a* Jes. 49:22–23.
b 1. Nefi 22:8–9; OL 3:19–20.
10 *a* 2. Nefi 6:12.
11 *a* PKO Vapaus.
b Moosia 29:31–32.
13 *a* 1. Nefi 22:14, 19.
b Jes. 60:12.

[a]kuningas, olen heidän kuninkaansa, ja minä olen ikuisesti [b]valona niille, jotka kuulevat minun sanani.

15 Ja nyt, tästä syystä, jotta minun [a]liittoni, jotka olen tehnyt ihmislasten kanssa ja jotka minä toteutan heille heidän ollessaan lihassa, toteutuisivat, minun on tehtävä tyhjäksi [b]pimeyden ja murhien ja iljetysten [c]salaiset teot.

16 Sen vuoksi se, joka taistelee [a]Siionia vastaan, niin juutalainen kuin pakana, niin orja kuin vapaa, niin mies kuin nainen, menehtyy; sillä [b]he ovat niitä, jotka ovat kaiken maan huora; sillä [c]ne, jotka eivät ole minun [d]puolellani, ovat minua [e]vastaan, sanoo meidän Jumalamme.

17 Sillä minä [a]täytän lupaukseni, jotka olen antanut ihmislapsille ja jotka minä toteutan heille heidän ollessaan lihassa.

18 Ja nyt, rakkaat veljeni, näin sanoo meidän Jumalamme: Minä ahdistan sinun jälkeläisiäsi pakanoiden kädellä; kuitenkin minä pehmitän [a]pakanoiden sydämet, niin että he ovat kuin isä heille; sen vuoksi pakanat tulevat [b]siunatuiksi ja heidät [c]luetaan Israelin huoneeseen.

19 Ja nyt, minä [a]pyhitän ikuisesti tämän maan perintömaaksi sinun jälkeläisillesi ja niille, jotka luetaan sinun jälkeläistesi joukkoon, sillä se on oivallinen maa, sanoo Jumala minulle, kaikkia muita maita parempi; sen vuoksi minä tahdon kaikkien siinä asuvien ihmisten palvelevan minua, sanoo Jumala.

20 Ja nyt, rakkaat veljeni, koska näemme, että armollinen Jumalamme on antanut meille näin paljon tietoa näistä asioista, muistakaamme hänet ja hylätkäämme syntimme ja älkäämme olko alla päin, sillä meitä ei ole hylätty; tosin meidät on [a]ajettu pois perintömaastamme, mutta meidät on johdatettu [b]parempaan maahan, sillä Herra on tehnyt meren [c]poluksemme, ja me olemme [d]meren saarella.

21 Mutta suuret ovat Herran lupaukset niille, jotka ovat [a]meren saarilla; ja nyt, koska puhutaan saarista, täytyy olla enemmän kuin tämä, ja niilläkin asuu meidän veljiämme.

22 Sillä katso, Herra Jumala on aika ajoin [a]johdattanut Israelin huonetta pois tahtonsa ja mielensä mukaisesti. Ja nyt, katso, Herra muistaa kaikki ne, jotka on taitettu pois, minkä vuoksi hän muistaa meidätkin.

---

14 *a* Alma 5:50; OL 38:21–22; 128:22–23; Moos. 7:53.
b PKO Valo, Kristuksen.
15 *a* PKO Liitto.
b PKO Pimeys, hengellinen.
c Hel. 3:23. PKO Salaliitto.
16 *a* PKO Siion.
b 1. Nefi 13:4–5.
c 1. Nefi 14:10.
d 1. Nefi 22:13–23; 2. Nefi 28:15–32; 3. Nefi 16:8–15; Et. 2:9.
e Matt. 12:30.
17 *a* OL 1:38.
18 *a* Luuk. 13:28–30; OL 45:7–30.
b Ef. 3:6.
c Gal. 3:7, 29; 1. Nefi 14:1–2; 3. Nefi 16:13; 21:6, 22; 30:2; Abr. 2:9–11.
19 *a* 2. Nefi 3:2.
20 *a* 1. Nefi 2:1–4.
b 1. Nefi 2:20. PKO Luvattu maa.
c 1. Nefi 18:5–23.
d Jes. 11:10–12.
21 *a* 1. Nefi 19:15–16; 22:4.
22 *a* 1. Nefi 22:4.

23 Rohkaiskaa sen tähden sydämenne ja muistakaa, että te olette [a]vapaita [b]toimimaan omasta puolestanne – [c]valitsemaan ikuisen kuoleman tien tai iankaikkisen elämän tien.

24 Ja nyt, rakkaat veljeni, tehkää sovinto Jumalan tahdon kanssa älkääkä Perkeleen ja lihan tahdon kanssa; ja muistakaa tehtyänne sovinnon Jumalan kanssa, että te [a]pelastutte ainoastaan Jumalan [b]armosta ja sen kautta.

25 Ja nyt, herättäköön Jumala teidät kuolleista ylösnousemuksen voimalla, ja myös ikuisesta kuolemasta [a]sovituksen voimalla, jotta teidät otettaisiin vastaan Jumalan iankaikkiseen valtakuntaan, niin että ylistäisitte häntä jumalallisesta armosta. Aamen.

LUKU 11

Jaakob näki Lunastajansa. Mooseksen laki on vertauskuvana Kristuksesta ja osoittaa, että hän on tuleva. Noin 559–545 eKr.

Ja nyt, [a]Jaakob puhui kansalleni paljon enemmänkin siihen aikaan, mutta vain nämä asiat minä olen [b]kirjoituttanut, sillä se, mitä olen kirjoittanut, riittää minulle.

2 Ja nyt minä, Nefi, kirjoitan lisää [a]Jesajan sanoja, sillä minun sieluni iloitsee hänen sanoistaan. Sillä minä sovellan hänen sanojansa kansaani, ja minä lähetän ne kaikille lapsilleni, sillä hän totisesti näki [b]Lunastajani, niin kuin minäkin olen hänet nähnyt.

3 Ja myös veljeni Jaakob on [a]nähnyt hänet, niin kuin minä olen hänet nähnyt; sen vuoksi minä lähetän heidän sanansa lapsilleni osoittaakseni heille, että sanani ovat totta. Ja nyt, [b]kolmen sanoilla, Jumala on sanonut, minä vahvistan sanani. Kuitenkin Jumala lähettää enemmän todistajia, ja hän osoittaa tosiksi kaikki sanansa.

4 Katso, minun sieluni iloitsee siitä, että voin [a]osoittaa kansalleni todeksi Kristuksen [b]tulemisen, sillä tätä tarkoitusta varten [c]Mooseksen laki on annettu; ja kaikki, mitä Jumala on maailman alusta asti antanut ihmiselle, on vertauskuvana hänestä.

5 Ja minun sieluni iloitsee myös Herran [a]liitoista, jotka hän on tehnyt isiemme kanssa; niin, minun sieluni iloitsee hänen armostaan ja hänen oikeudenmukaisuudestaan ja voimastaan ja laupeudestaan suuressa ja iankaikkisessa kuolemasta vapauttamisen suunnitelmassa.

6 Ja minun sieluni iloitsee siitä, että saan osoittaa kansalleni

23 *a* PKO Tahdonvapaus.
b 2. Nefi 2:16.
c 5. Moos. 30:19.
24 *a* PKO Pelastus.
b PKO Armo.
25 *a* PKO Sovitus.
11 1 *a* 2. Nefi 6:1–10.
b 2. Nefi 31:1.
2 *a* 3. Nefi 23:1.
b PKO Lunastaja.
3 *a* 2. Nefi 2:3; MK Jaak. 7:5.
b 2. Nefi 27:12; Et. 5:2–4; OL 5:11.
4 *a* 2. Nefi 31:2.
b MK Jaak. 4:5; Jar. 1:11; Alma 25:15–16; Et. 12:19.
c 2. Nefi 5:10.
5 *a* PKO Abrahamin liitto.

todeksi, että [a]ellei Kristusta tulisi, kaikkien ihmisten täytyisi hukkua.

7 Sillä [a]ellei olisi Kristusta, ei olisi Jumalaa; ja ellei olisi Jumalaa, meitä ei ole, sillä ei olisi voinut olla mitään [b]luomista. Mutta on olemassa Jumala, ja hän on Kristus, ja hän tulee oman aikansa täyttyessä.

8 Ja nyt minä kirjoitan joitakin Jesajan sanoja, niin että jokainen kansastani, joka näkee nämä sanat, voi ylentää sydämensä ja riemuita kaikkien ihmisten puolesta. Nämä ovat nyt ne sanat, ja te voitte soveltaa niitä itseenne ja kaikkiin ihmisiin.

LUKU 12

Jesaja näkee myöhempien aikojen temppelin, Israelin kokoamisen ja tuhatvuotisen tuomion ja rauhan. Ylpeät ja jumalattomat alennetaan toisessa tulemisessa. Vertaa Jesaja 2. Noin 559–545 eKr.

Sana, jonka [a]Jesaja, Amosin poika, [b]näki Juudasta ja Jerusalemista:

2 Ja tapahtuu viimeisinä aikoina, jolloin Herran [a]huoneen [b]vuori seisoo lujana, ylimpänä [c]vuorista ja kohoaa korkeimpana kukkuloista ja kaikki kansakunnat virtaavat sen luokse,

3 että monet kansat lähtevät liikkeelle sanoen: Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle, Jaakobin Jumalan huoneeseen; ja hän opettaa meille teitänsä, ja me tahdomme [a]kulkea hänen polkujaan; sillä Siionista lähtee [b]laki ja Jerusalemista Herran sana.

4 Ja hän [a]tuomitsee kansakuntien kesken ja nuhtelee monia kansoja; ja ne takovat miekkansa auran teriksi ja keihäänsä vesureiksi – kansakunta ei kohota miekkaa kansakuntaa vastaan, eivätkä ne enää opettele sotimaan.

5 Oi Jaakobin lapset, tulkaa ja vaeltakaamme Herran valossa; niin, tulkaa, sillä te olette kaikki [a]kulkeneet harhaan, kukin jumalattomille teillensä.

6 Sen tähden, oi Herra, sinä olet hylännyt kansasi, Jaakobin lapset, koska he [a]ovat täynnä idän tapoja ja kuuntelevat ennustajia kuin [b]filistealaiset, ja he [c]mieltyvät muukalaisten lapsiin.

7 Heidän maansa on myös täynnä hopeaa ja kultaa, eikä heidän aarteillaan ole loppua; heidän maansa on myös täynnä

6 *a* Moosia 3:15.
7 *a* 2. Nefi 2:13.
b PKO Luominen.
12 1 *a* Nefi lainaa 2. Nefin kirjan luvut 12–24 pronssilevyissä olleista Jesajan kirjan luvuista 2–14; huomattakoon, että sanamuodoissa on eroja.
b HEPR *haza,* joka merkitsee ´nähdä näky´. Tämä merkitsee, että Jesaja sai sanomansa Herralta näyssä.
2 *a* PKO Temppeli, Herran huone.
b Joel 4:17. PKO Siion.
c OL 49:25.
3 *a* PKO Vaeltaminen Jumalan kanssa.
b HEPR opetus tai oppi. PKO Evankeliumi.
4 *a* 2. Nefi 21:2–9.
5 *a* 2. Nefi 28:14; Moosia 14:6; Alma 5:37.
6 *a* ELI ovat täynnä idästä tuotuja opetuksia, vieraita uskomuksia. Ps. 106:35.
b PKO Filistealaiset.
c HEPR lyövät kättä eli tekevät liiton muukalaisten kanssa.

hevosia, eikä heidän vaunuillaan ole loppua.

8 Heidän maansa on myös täynnä [a]epäjumalia; kättensä töitä he palvovat, omien sormiensa luomuksia.

9 Ja halpasäätyinen ei [a]kumarru, eikä ylhäinen nöyrry; sen tähden älä anna hänelle anteeksi.

10 Oi te jumalattomat, menkää vuorten uumeniin ja [a]piiloutukaa maan tomuun, sillä Herran pelko ja hänen ylhäisyytensä kirkkaus lyövät teitä.

11 Ja tapahtuu, että ihmisen kopea katsanto nöyrtyy ja ihmisten korskeus taipuu maahan, ja sinä päivänä Herra yksin on ylhäinen.

12 Sillä Herran Sebaotin [a]päivä kohtaa pian kaikkia kansakuntia, niin, joka ainoaa; nimittäin [b]ylpeitä ja kopeita ja jokaista, joka on ylhäinen, ja hänet painetaan alas.

13 Niin, ja Herran päivä kohtaa kaikkia Libanonin setrejä, sillä ne ovat korkeita ja ylhäisiä, ja kaikkia Basanin tammia,

14 ja kaikkia korkeita vuoria ja kaikkia kukkuloita, ja kaikkia kansakuntia, jotka ovat ylhäisiä, ja jokaista kansaa,

15 ja jokaista korkeaa tornia ja jokaista vahvaa muuria,

16 ja kaikkia [a]meren laivoja ja kaikkia Tarsisin laivoja ja kaikkia ihania kuvia.

17 Ja ihmisen kopeus taipuu maahan, ja ihmisten korskeus painetaan alas, ja [a]sinä päivänä Herra yksin on ylhäinen.

18 Ja epäjumalat hän hävittää, joka ikisen.

19 Ja he menevät kallion onkaloihin ja maan luoliin, sillä Herran pelko valtaa heidät, ja hänen ylhäisyytensä kirkkaus lyö heidät, kun hän nousee järisyttämään maata kauhistavasti.

20 Sinä päivänä ihminen [a]heittää myyrille ja lepakoille hopeiset epäjumalansa ja kultaiset epäjumalansa, jotka hän on tehnyt itselleen palvottaviksi,

21 mennäkseen kallioiden halkeamiin ja louhikkoisten kallioiden huipuille, sillä Herran pelko valtaa heidät, ja hänen kirkkautensa ylhäisyys lyö heidät, kun hän nousee järisyttämään kauhistavasti maata.

22 [a]Lakatkaa luottamasta ihmiseen, jonka henkäys on hänen sieraimissaan, sillä mitä arvoa hänellä on?

8*a* PKO Epäjumalien palvonta.
9*a* ELI Jumalan puoleen; palvoo sen sijaan epäjumalia.
10*a* Alma 12:14.
12*a* PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
b Mal. 3:19; 2. Nefi 23:11; OL 64:24.
16*a* Kreikkalaisessa tekstissä (Septuaginta) on ilmaus ”meren laivoja”. Heprealaisessa tekstissä on ilmaus ”Tarsisin laivoja”. Mormonin kirjassa on molemmat ilmaukset, mikä osoittaa, ettei kumpikaan ilmaus ollut kadonnut pronssilevyiltä. Ps. 48:8; Hes. 27:25.
17*a* ELI päivänä, jona Herra tulee kirkkaudessa.
20*a* HEPR heittää pois.
22*a* ELI Lakatkaa luottamasta kuolevaiseen ihmiseen; hänen voimansa on vähäinen Jumalaan verrattuna. Moos. 1:10.

LUKU 13

Juuda ja Jerusalem tulevat saamaan rangaistuksen tottelemattomuudestaan. Herra käy oikeutta ja tuomitsee kansansa. Siionin tyttäret kirotaan, ja he saavat kokea piinaa maailmallisuutensa tähden. Vertaa Jesaja 3. Noin 559–545 eKr.

SILLÄ katso, Herra, Herra Sebaot ottaa pois Jerusalemilta ja Juudalta tuen ja turvan, kaiken leivän turvan ja kaiken veden tuen –

2 voimallisen miehen ja soturin, tuomarin ja profeetan ja ymmärtäväisen ja vanhimman,

3 viidenkymmenenpäällikön ja ylimyksen ja neuvonantajan ja oivan tietäjän ja sulavan kaunopuhujan.

4 Ja minä annan lapset heille ruhtinaiksi, ja pienokaiset hallitsevat heitä.

5 Ja ihmiset ovat kukin toinen toisensa ja kukin lähimmäisensä sortamia; lapsi rehentelee vanhalle ja mitätön kunnianarvoiselle.

6 Kun mies tarttuu veljeensä isänsä talosta ja sanoo: Sinulla on vaatteet, ryhdy sinä meille johtajaksi, äläkä anna tämän [a]hävityksen tapahtua kätesi alla –

7 sinä päivänä tämä vannoo sanoen: Minä en rupea [a]parantajaksi, sillä talossani ei ole leipää eikä vaatetta; älkää tehkö minusta kansan hallitsijaa.

8 Sillä Jerusalem on [a]raunioina ja Juuda on [b]kukistunut, koska heidän kielensä ja heidän tekonsa ovat olleet Herraa vastaan vihoittaen hänen kunniansa silmät.

9 Heidän kasvonsa todistavat ulkomuodollaan heitä vastaan ja julistavat heidän syntinsä samaksi kuin [a]Sodoman, eivätkä he voi sitä salata. Voi heidän sieluansa, sillä he ovat hankkineet itselleen pahan palkan.

10 Sanokaa vanhurskaille, että heidän käy [a]hyvin, sillä he saavat nauttia tekojensa hedelmiä.

11 Voi jumalattomia, sillä he hukkuvat, sillä heidän kättensä palkka on heidän päällänsä!

12 Ja minun kansani sortajat ovat lapsia, ja naiset hallitsevat sitä. Oi kansani, sinun [a]opastajasi vievät sinut harhaan ja hämmentävät polkujesi suunnan.

13 Herra nousee [a]käymään oikeutta ja nousee tuomitsemaan kansaa.

14 Herra käy tuomiolle kansansa vanhinten ja sen [a]ruhtinaiden kanssa, sillä te olette [b]syöneet tyhjiin [c]viinitarhan, ja [d]köyhiltä ryöstämänne saalis on taloissanne.

15 Mitä te tarkoitatte? Te lyötte minun kansani kappaleiksi ja murskaatte köyhien kasvot, sanoo Herra Jumala Sebaot.

---

13 6 *a* Jes. 3:6.
7 *a* HEPR (haavan) sitojaksi; eli: Minä en voi poistaa teidän ongelmianne.
8 *a* Jer. 9:10.
b Valit. 1:3.
9 *a* 1. Moos. 19:1, 4–7, 24–25.
PKO Homoseksuaalinen käyttäytyminen.
10 *a* 5. Moos. 12:28.
12 *a* Jes. 9:15.
13 *a* HEPR kiistelemään.
Miika 6:2; OL 45:3–5.
14 *a* HEPR hallitsijoiden tai ruhtinaiden.
b HEPR kuluttaneet tai polttaneet.
c Jes. 5:7.
d 2. Nefi 28:12–13.

16 Edelleen Herra sanoo: Koska Siionin tyttäret ovat korskeita ja kulkevat kenokauloina ja silmät vilkkuen, astelevat [a]sipsutellen ja helisyttävät nilkkojensa helyjä –

17 sen tähden Herra peittää rupeen Siionin tyttärien päälaen, ja Herra [a]paljastaa heidän häpynsä.

18 Sinä päivänä Herra ottaa pois heidän helisevien korujensa ja [a]hiusverkkojensa ja puolikuuriipustensa loiston,

19 käädyt, rannerenkaat ja hunnut,

20 päähineet ja nilkkakorut ja otsanauhat ja hajustepullot ja korvarenkaat,

21 sormukset ja nenärenkaat,

22 [a]vaihtovaatekerrat ja viitat ja liinat ja kukkarot,

23 [a]harsovaatteet ja pellavavaatteet ja päähineet ja huivit.

24 Ja tapahtuu, että tuoksun sijaan tulee löyhkä ja vyön sijaan [a]kahleköysi ja hiuslaitteen sijaan kaljuus ja [b]kirjaillun puvun sijaan säkkivaate; [c]polttomerkki kauneuden sijaan.

25 Sinun miehesi kaatuvat miekkaan ja sinun väkeväsi sotaan.

26 Ja hänen porttinsa valittavat ja surevat, ja hän on autio ja istuu maassa.

LUKU 14

Siion ja sen tyttäret lunastetaan ja tehdään puhtaiksi tuhatvuotisen valtakunnan aikana. Vertaa Jesaja 4. Noin 559–545 eKr.

Ja sinä päivänä seitsemän naista tarttuu yhteen mieheen, ja he sanovat: Me syömme omaa leipäämme ja pukeudumme omiin vaatteisiimme, kunhan vain saamme käyttää sinun nimeäsi, jotta pääsisimme [a]häpeästämme.

2 Sinä päivänä Herran [a]oksa on oleva kaunis ja ylväs ja maan hedelmä oivallinen ja kukoistava Israelin pelastuneille.

3 Ja tapahtuu, että Siionin jäljelle jääneitä ja Jerusalemissa jäljellä olevia kutsutaan pyhiksi, jokaista, joka on kirjoitettu elävien kirjaan Jerusalemissa –

4 [a]kun Herra on [b]pessyt pois Siionin tyttärien saastan ja puhdistanut Jerusalemin veren sen keskeltä tuomion hengellä ja [c]polttamisen hengellä.

5 Ja Herra luo Siionin vuoren jokaisen asuinsijan ylle ja sen kokousten ylle [a]savupilven päivän ajaksi ja leimuavan tulen loimun yöksi; sillä kaiken Siionin kirkkauden yllä on oleva suoja.

6 Ja on oleva maja varjona

16*a* ELI kävellen lyhyin, nopein, mielentilaa ilmentävin askelin.
17*a* HEPR häpeään saattamista merkitsevä ilmaus.
18*a* Asiantuntijat eivät ole aina yhtä mieltä jakeissa 18–23 mainituista naisten koruista yms.
22*a* HEPR loistavat vaatteet.
23*a* TAI läpikuultavat vaatteet.
24*a* HEPR riepuja.
b TAI viitan.
c TAI Orjan merkki.
14 1*a* ELI naimattomuuden ja lapsettomuuden häpeästä.
2*a* Jes. 60:21; 2. Nefi 3:5; MK Jaak. 2:25.
4*a* ELI kun Herra on puhdistanut maan.
b PKO Pesu.
c Mal. 3:2–3; 4:1.
5*a* 2. Moos. 13:21.

päivän helteeltä ja [a]turvapaikkana ja suojana myrskyltä ja sateelta.

LUKU 15

Herran viinitarha (Israel) autioituu ja hänen kansansa hajotetaan. Voi sitä sen luopumuksessa ja hajaannuksessa. Herra on kohottava merkkiviirin ja kokoava Israelin. Vertaa Jesaja 5. Noin 559–545 eKr.

Ja silloin minä tahdon laulaa armaalleni rakkaani [a]laulun hänen viinitarhastaan. Armaallani on viinitarha hyvin hedelmällisellä kukkulalla.

2 Ja hän aitasi sen ja perkasi puhtaaksi kivistä ja istutti sinne parasta [a]viiniköynnöstä ja rakensi sen keskelle tornin ja teki sinne myös viinikuurnan; ja hän odotti sen tuottavan rypäleitä, mutta se tuotti villirypäleitä.

3 Ja nyt, oi Jerusalemin asukkaat ja Juudan miehet, minä pyydän teitä: tuomitkaa minun ja viinitarhani välillä.

4 Mitä olisi viinitarhalleni vielä voitu tehdä, mitä en ole tehnyt siellä? Ja nyt, kun minä odotin sen tuottavan rypäleitä, se tuotti villirypäleitä.

5 Ja nyt, kuulkaa: Minä kerron teille, mitä teen viinitarhalleni – minä [a]poistan sen aidan, ja se syödään paljaaksi, ja minä hajotan sen muurin, ja se tallataan maahan;

6 ja minä jätän sen hylkymaaksi; sitä ei karsita eikä kuokita, vaan siihen nousee [a]ohdaketta ja orjantappuraa; ja minä kiellän pilviäkin sille sadetta [b]satamasta.

7 Sillä Herran Sebaotin [a]viinitarha on Israelin huone ja Juudan miehet se istutus, josta hän iloitsi; ja hän odotti [b]oikeutta, ja katso, tuli sorto; vanhurskautta, mutta katso, tuli valitus.

8 Voi niitä, jotka liittävät [a]talon taloon, kunnes ei jää enää tilaa, niin että he [b]ovat yksin keskellä maata!

9 Omin korvin olen kuullut Herran Sebaotin sanovan: Totisesti monet talot autioituvat, ja suuret ja kauniit kaupungit jäävät asujaa vaille.

10 Niin, kymmenen auranalan viinitarha tuottaa yhden [a]tynnyrin, ja kymmenen mittaa siementä tuottaa yhden mitan.

11 Voi niitä, jotka nousevat varhain aamulla [a]lähteäkseen väkijuoman perään, niitä, jotka jatkavat yömyöhään [b]viinistä hehkuvina!

12 Ja harput ja lyyrat, rummut ja huilut ja viinit ovat heidän pidoissaan, mutta he eivät [a]huomaa

6 *a* Jes. 25:4; OL 115:6.

15 1 *a* ELI Profeetta kirjoittaa laulun tai runomuotoisen vertauksen viinitarhasta ja osoittaa Jumalan armollisuuden ja Israelin välinpitämättömyyden.

2 *a* Jer. 2:21.

5 *a* Ps. 80:13.

6 *a* Jes. 7:23; 32:13.
b Jer. 3:3.

7 *a* PKO Herran viinitarha.
b TAI Oikeudenmukaisuus.

8 *a* Miika 2:1–2.
b ELI jäävät asumaan yksin. Rikkaat maanomistajat hankkivat köyhien vähäiset maat haltuunsa.

10 *a* Hes. 45:10–11.

11 *a* Sananl. 23:30–32.
b PKO Viisauden sana.

12 *a* Ps. 28:5.

Herran tekoja eivätkä näe hänen kättensä töitä.

13 Sen tähden minun kansani on joutunut vankeuteen, koska sillä ei ole [a]tietoa; ja sen ylhäiset näkevät nälkää, ja sen ihmispaljous nääntyy janoon.

14 Sen tähden helvetti on levittänyt kitansa ja avannut suunsa ammolleen, ja sinne uppoavat sen ylhäiset ja sen remuava joukko ja sen loisto ja se, joka riemua pitää.

15 Ja halpasäätyinen alennetaan, ja mahtava nöyrrytetään, ja kopeiden silmät nöyrrytetään.

16 Mutta Herra Sebaot on ylhäinen [a]tuomiossa, ja Jumala, joka on pyhä, on oleva pyhitetty vanhurskaudessa.

17 Silloin karitsat käyvät laitumella tapansa mukaan, ja lihavain autioita paikkoja syövät vieraat.

18 Voi niitä, jotka raahaavat pahoja tekoja [a]turhuuden nuorilla ja syntiä [b]kuin vaunuköydellä;

19 jotka sanovat: [a]Pitäköön hän kiirettä, jouduttakoon työtänsä, jotta me sen [b]näkisimme; ja lähestyköön ja tulkoon Israelin Pyhän neuvo, jotta me sen tuntisimme.

20 Voi niitä, jotka [a]sanovat pahaa hyväksi ja hyvää pahaksi; jotka kääntävät [b]pimeyden valoksi ja valon pimeydeksi; jotka kääntävät karvaan makeaksi ja makean karvaaksi!

21 Voi niitä, jotka ovat omissa silmissään [a]viisaita ja omasta mielestään ymmärtäväisiä!

22 Voi niitä, jotka ovat väkeviä viinin juonnissa ja voimamiehiä väkijuomien sekoittajina;

23 jotka julistavat jumalattomat syyttömiksi lahjuksesta ja [a]ottavat vanhurskaalta pois hänen vanhurskautensa!

24 Sen tähden, niin kuin [a]tuli ahmii [b]oljenkorret ja liekki polttaa [c]akanat, niin lahoaa heidän juurensa ja heidän kukkansa hajoavat tomuna ilmaan, koska he ovat hylänneet Herran Sebaotin lain ja [d]halveksineet Israelin Pyhän sanaa.

25 Sen tähden on Herran [a]viha syttynyt hänen kansaansa kohtaan, ja hän on ojentanut kätensä sitä vastaan ja lyönyt sitä, ja kukkulat vapisivat, ja heidän raatonsa olivat silvottuina keskellä katuja. Kaikesta tästä ei hänen vihansa ole väistynyt, mutta hänen kätensä on yhä ojennettuna.

26 Ja hän kohottaa [a]merkkiviirin kaukaisille kansakunnille ja [b]viheltää ne luokseen maan

13 *a* Hoos. 4:6.
PKO Tieto.
16 *a* PKO Jeesus Kristus: Tuomari.
18 *a* PKO Turhuus.
b ELI He ovat sidottuina synteihinsä kuin juhdat kuormiinsa.
19 *a* Jer. 17:15.
b ELI He eivät usko Messiaaseen ennen kuin näkevät hänet.
20 *a* Moroni 7:14, 18; OL 64:16; 121:16.
b 1. Joh. 1:6.
21 *a* Sananl. 3:5–7; 2. Nefi 28:15.
23 *a* ELI riistävät häneltä hänen lailliset oikeutensa.
24 *a* Ob. 1:18; Mal. 3:19–20; 2. Nefi 20:17.
b Joel 2:5; 1. Nefi 22:15, 23; 2. Nefi 26:4, 6; OL 64:23–24; 133:64.
c Luuk. 3:17; Moosia 7:29–31.
d 2. Sam. 12:7–9.
25 *a* OL 63:32; Moos. 6:27.
26 *a* PKO Merkkiviiri.
b TAI antaa heille kokoontumismerkin. Jes. 7:18; 2. Nefi 29:2.

äärestä; ja katso, ne [c]tulevat viipymättä, nopeasti; ei kukaan niiden joukossa väsy eikä kompastu.

27 Ei kukaan torku eikä nuku, eikä heidän kupeidensa vyö aukea, eikä heidän kenkiensä hihna katkea.

28 Heidän nuolensa ovat terävät ja kaikki jousensa jännitetyt, ja heidän hevostensa kaviot ovat kuin pii ja heidän pyöränsä kuin pyörretuuli, heidän ärjyntänsä kuin leijonan.

29 He ärjyvät kuin nuoret [a]leijonat, niin, he ärjyvät ja sieppaavat saaliin ja vievät pois turvaan, eikä kukaan pelasta.

30 Ja sinä päivänä he ärjyvät heitä vastaan, niin kuin meri ärjyy, ja jos he katsovat maata, he näkevät pimeyttä ja murhetta, ja valo on pimennyt sen taivaalta.

LUKU 16

Jesaja näkee Herran. Jesajan synnit annetaan anteeksi. Hänet kutsutaan profetoimaan. Hän profetoi siitä, että juutalaiset kieltävät Kristuksen opetukset. Jäännös on palaava. Vertaa Jesaja 6. Noin 559–545 eKr.

Kuningas Ussian [a]kuolinvuonna minä myös näin Herran istuvan korkealla ja ylhäisellä valtaistuimella, ja hänen vaatteensa liepeet täyttivät temppelin.

2 Sen yläpuolella seisoivat [a]serafit; heillä oli kuusi siipeä kullakin; kahdella he peittivät kasvonsa, ja kahdella he peittivät jalkansa, ja kahdella he lensivät.

3 Ja he huusivat toinen toiselleen ja sanoivat: Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Sebaot; koko maa on täynnä hänen kirkkauttansa.

4 Ja [a]ovenpielet vapisivat huutajan äänen voimasta, ja huone tuli täyteen savua.

5 Silloin sanoin minä: Voi minua, sillä minä [a]hukun, koska minulla on saastaiset huulet, ja minä asun keskellä kansaa, jolla on saastaiset huulet; sillä minun silmäni ovat nähneet Kuninkaan, Herran Sebaotin.

6 Silloin lensi luokseni yksi serafeista kädessään [a]hehkuva hiili, jonka hän oli ottanut pihdeillä alttarilta,

7 ja hän pani sen suulleni ja sanoi: Katso, tämä on koskettanut huuliasi, ja sinun [a]pahat tekosi on otettu pois ja sinun syntisi puhdistettu.

8 Minä kuulin myös Herran äänen sanovan: Kenet minä lähetän, ja kuka menee meidän puolestamme? Silloin minä sanoin: Tässä olen, lähetä minut.

9 Ja hän sanoi: Mene ja sano tälle kansalle: Kuulemalla kuulkaa, mutta he eivät ymmärtäneet; ja näkemällä nähkää, mutta he eivät käsittäneet.

10 Paaduta tämän kansan sydän ja koveta sen korvat ja sulje sen silmät – ettei se näkisi silmillään

26 *c* PKO Israel: Israelin kokoaminen.
29 *a* 3. Nefi 21:12–13.
16 1 *a* ELI noin 750 eKr.
2 *a* PKO Kerubit.
4 *a* HEPR kynnysten perustukset vapisivat.
5 *a* ELI tietoisuus hänen omista ja hänen kansansa synneistä painoi häntä.
6 *a* ELI puhdistamisen vertauskuva.
7 *a* PKO Syntien anteeksisaaminen.

eikä [a]kuulisi korvillaan eikä ymmärtäisi sydämellään eikä kääntyisi ja tulisi terveeksi.

11 Silloin minä sanoin: Herra, kuinka pitkäksi aikaa? Ja hän sanoi: Siksi kunnes kaupungit ovat hävitettyinä, asukkaita vailla, ja talot tyhjillään ja maa on kokonaan autio;

12 ja Herra on [a]siirtänyt ihmiset kauas, sillä maa jää kesketä aivan hylätyksi.

13 Mutta vielä jää jäljelle kymmenesosa, ja se palaa takaisin, ja se hävitetään niin kuin lehmus ja niin kuin tammi, joiden elinvoima jää niihin, kun ne pudottavat lehtensä; niin senkin [a]elinvoima on oleva pyhä siemen.

LUKU 17

Efraim ja Syyria käyvät sotaa Juudaa vastaan. Kristus on syntyvä neitsyestä. Vertaa Jesaja 7. Noin 559–545 eKr.

Ja tapahtui siihen aikaan, kun Ahas, Jotamin poika, Ussian pojanpoika, oli Juudan kuninkaana, että Syyrian kuningas Resin ja Israelin kuningas Pekah, Remaljan poika, lähtivät ylös Jerusalemiin sotimaan sitä vastaan mutta eivät voineet valloittaa sitä.

2 Ja Daavidin huoneelle kerrottiin sanoen: Syyria on liittoutunut [a]Efraimin kanssa. Ja hänen sydämensä vapisi, ja hänen kansansa sydän, niin kuin metsän puut vapisevat tuulessa.

3 Silloin Herra sanoi Jesajalle: Mene nyt tapaamaan Ahasia, sinä ja sinun poikasi [a]Sear-Jasub, Yläaltaan kanavan päähän Pesijänkentän tielle,

4 ja sano hänelle: Pidä varasi ja ole rauhallinen; [a]älä pelkää äläkä sydän kurkussa säiky noita kahta savuavaa kekälettä, Resinin ja hänen syyrialaistensa ja Remaljan pojan hehkuvaa vihaa.

5 Koska Syyria, Efraim ja Remaljan poika ovat juonitelleet sinua vastaan sanoen:

6 Lähtekäämme ylös Juudaa vastaan ahdistamaan sitä, ja jakakaamme se keskenämme ja asettakaamme sen keskuuteen kuningas, niin, Tabelin poika,

7 näin sanoo Herra Jumala: Ei se onnistu, eikä niin tule käymään.

8 Sillä Syyrian pää on Damaskos, ja Damaskoksen pää on Resin; ja kuudenkymmenenviiden vuoden kuluttua Efraim on murskattu, niin ettei se ole enää kansa.

9 Ja Efraimin pää on Samaria, ja Samarian pää on Remaljan poika. [a]Ellette usko, te ette varmasti kestä.

10 Edelleen Herra puhui Ahasille vielä sanoen:

10*a* Matt. 13:14–15.
12*a* 2. Kun. 17:18, 20.
13*a* ELI Kuten puun, jossa säilyy vielä elämä ja kyky tuottaa siementä, vaikka sen lehdet putoavatkin.

17 2*a* ELI Koko pohjoista Israelia kutsuttiin Efraimiksi johtavan pohjoisen heimon mukaan.
3*a* HEPR Jäännös palaa takaisin.
4*a* ELI Älä pelästy hyökkäystä; noilla kahdella kuninkaalla ei ole paljoakaan tulta jäljellä.
9*a* 2. Aik. 20:20.

11 Pyydä itsellesi [a]merkki Herralta, Jumalaltasi; pyydä joko syvyyksissä tai ylhäällä korkeuksissa.

12 Mutta Ahas sanoi: En pyydä enkä pane Herraa koetukselle.

13 Ja hän sanoi: Kuule nyt, oi Daavidin huone: Eikö riitä, että te väsytätte ihmiset, vaan väsytättekö vielä minun Jumalanikin?

14 Sen tähden Herra itse antaa teille merkin: Katso, [a]neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen [b]Immanuel.

15 Voita ja hunajaa hän syö, niin että hän oppii hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän.

16 Sillä ennen kuin [a]lapsi oppii hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän, maasta, jota sinä kammoat, luopuvat sen [b]molemmat kuninkaat.

17 Herra [a]lähettää sinulle ja kansallesi ja isäsi huoneelle ajan, jollaista ei ole tullut sitten sen päivän, jolloin [b]Efraim erosi Juudasta – lähettää Assyrian kuninkaan.

18 Ja tapahtuu sinä päivänä, että Herra [a]viheltää luokseen kärpäsen, joka on Egyptin perukoilla, ja mehiläisen, joka on Assyrian maassa.

19 Ja ne tulevat ja asettuvat kaikki autioihin laaksoihin ja kallionkoloihin ja kaikkiin orjantappuroihin ja kaikkiin pensaikkoihin.

20 Samana päivänä Herra [a]ajaa palkatulla partaveitsellä, virran tuolla puolen asuvilla, Assyrian [b]kuninkaalla, pään ja jalkakarvat; ja se vie parrankin.

21 Ja tapahtuu sinä päivänä, että mies [a]ruokkii nuoren lehmän ja kaksi lammasta;

22 ja tapahtuu, että hän niiden antaman runsaan maidon tähden syö voita; sillä voita ja hunajaa syö jokainen, joka on jäljellä maassa.

23 Ja tapahtuu sinä päivänä, että jokainen paikka, jossa oli tuhat viiniköynnöstä, arvoltaan tuhat hopeasekeliä, kasvaa ohdaketta ja orjantappuraa.

24 Nuolet ja jouset mukanaan on miesten sinne mentävä, koska koko maa on täynnä ohdaketta ja orjantappuraa.

25 Eikä niille kukkuloille, joita kerran kuokalla kuokittiin, kukaan mene ohdakkeiden ja orjantappuroiden pelosta, vaan sinne ajetaan härät, ja niitä tallaa [a]pikkukarja.

LUKU 18

Kristus on oleva kompastuskivi ja loukkauskallio. Etsikää Herraa älkääkä supisevia velhoja. Kääntykää lain ja todistuksen puoleen ohjausta saadaksenne. Vertaa Jesaja 8. Noin 559–545 eKr.

11 *a* PKO Merkki.
14 *a* PKO Neitsyt.
b HEPR Meidän kanssamme on Jumala.
PKO Immanuel.
16 *a* 2. Nefi 18:4.
b 2. Kun. 15:30; 16:9.
17 *a* 2. Aik. 28:19–21.
b 1. Kun. 12:16–19.
18 *a* TAI kutsuu.
Jes. 5:26.
20 *a* ELI Vieras maahantunkeutuja autioittaa maan.
b 2. Kun. 16:5–9.
21 *a* ELI Elannostaan huolehtimaan kykeneviä henkiin jääneitä on vain muutama.
25 *a* HEPR lampaat tai vuohet.

Edelleen Herran sana sanoi minulle: Ota itsellesi iso kirjakäärö ja kirjoita siihen ihmisen kynällä: [a]Maher-Salal-Has-Basista.

2 Ja minä otin itselleni uskolliset [a]todistajat kirjoittamaan, pappi Urian ja Sakarjan, Jeberekjan pojan.

3 Ja minä lähestyin [a]profeetatarta, ja hän tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Silloin Herra sanoi minulle: Anna hänelle nimeksi Maher-Salal-Has-Bas.

4 Sillä katso, ennen kuin [a]lapsi on [b]oppinut huutamaan: isäni, ja: äitini, viedään Damaskoksen rikkaudet ja Samarian [c]ryöstösaalis Assyrian kuninkaan eteen.

5 Herra puhui minulle taaskin sanoen:

6 Koska tämä kansa pitää halpana hiljaa virtaavia [a]Siloan vesiä ja riemuitsee [b]Resinistä ja Remaljan pojasta,

7 niin sen tähden, katso, Herra nostattaa [a]heidän ylitsensä virran vedet, väkevät ja paljot, nimittäin Assyrian kuninkaan ja kaiken hänen mahtinsa; ja hän nousee kaikkien uomiensa yli ja menee kaikkien äyräittensä yli.

8 Ja [a]hän kulkee läpi Juudan, hän tulvii ja menee yli äyräittensä, hän yltää aina kaulaan saakka; ja hänen levitetyt siipensä peittävät sinun maasi äärestä ääreen, oi [b]Immanuel.

9 Liittykää yhteen, oi te kansat, niin teidät murskataan kappaleiksi; ja kallistakaa korvanne, kaikki te kaukaisten maiden asukkaat: vyöttäkää itsenne, niin teidät murskataan kappaleiksi; vyöttäkää itsenne, niin teidät murskataan kappaleiksi.

10 Neuvotelkaa yhdessä, niin se raukeaa tyhjiin; sanokaa sana, niin se ei pidä; [a]sillä Jumala on meidän kanssamme.

11 Sillä näin Herra puhui minulle lujalla kädellä ja kielsi minua vaeltamasta tämän kansan tietä, sanoen:

12 Älä sinä sano [a]salaliitoksi kaikkea sitä, mitä tämä kansa salaliitoksi sanoo, äläkä pelkää, mitä he pelkäävät, äläkä pelästy.

13 Pidä pyhänä itse Herra Sebaot, ja häntä [a]pelkää, ja häntä kauhistu.

14 Ja hän on oleva [a]pyhäkkö, mutta [b]kompastuskivi ja loukkauskallio molemmille Israelin huoneille, loukku ja ansa Jerusalemin asukkaille.

15 Ja monet heistä [a]kompastuvat ja kaatuvat ja loukkaantuvat

18 1 *a* HEPR Nopeuttaakseen ryöstämistä hän jouduttaa saalistusta.
2 *a* PKO Todistaja.
3 *a* ELI profeetan vaimoa.
4 *a* 2. Nefi 17:16.
b Jes. 8:4.
c 2. Kun. 15:29.
6 *a* 1. Moos. 49:10; JSR 1. Moos. 50:24 (Liiteosa).
b Jes. 7:1.
7 *a* ELI ensiksi pohjoiselle Israelille.
8 *a* ELI Assyria tunkeutuu myös Juudaan.
b PKO Immanuel.
10 *a* ELI Juuda (Immanuelin maa) säästetään. Ps. 46:8.
12 *a* ELI Juudan ei pidä turvautua salajuoniin toisten kanssa.
13 *a* ELI Ole kunnioittava ja nöyrä Jumalan edessä.
14 *a* Hes. 11:15–21.
b 1. Piet. 2:4–8; MK Jaak. 4:14–15.
15 *a* Matt. 21:42–44.

ja joutuvat ansaan ja jäävät kiinni.

16 Sido todistus talteen, sinetöi [a]laki opetuslasteni keskellä.

17 Ja minä odotan Herraa, joka [a]kätkee kasvonsa Jaakobin huoneelta, ja panen toivoni häneen.

18 Katso, minä ja lapset, jotka Herra on minulle antanut, olemme Herran Sebaotin [a]merkkeinä ja ihmeinä Israelissa, hänen, joka asuu Siionin vuorella.

19 Ja kun he sanovat teille: Kysykää neuvoa niiltä, joissa on [a]vainajahenkiä, ja [b]velhoilta, jotka supisevat ja mumisevat – [c]eikö kansan pitäisi kääntyä Jumalansa puoleen, jotta elävät kuulisivat [d]kuolleilta?

20 Lakiin ja todistukseen; ja elleivät [a]he puhu tämän sanan mukaisesti, se johtuu siitä, ettei heissä ole valoa.

21 Ja [a]he kulkevat sen läpi ankarasti ahdistettuina ja nälkäisinä; ja tapahtuu, että nälissään he ärtyvät ja kiroavat kuninkaansa ja Jumalansa ja katsovat ylhäälle.

22 Ja he katsovat maata ja näkevät vaivaa ja pimeyttä, tuskan synkeyttä, ja heidät ajetaan pimeyteen.

LUKU 19

Jesaja puhuu messiaanisesti. Pimeydessä oleva kansa näkee suuren valon. Lapsi on syntynyt meille. Hän on Rauhan Ruhtinas ja hallitsee Daavidin valtaistuimella. Vertaa Jesaja 9. Noin 559–545 eKr.

Kuitenkaan synkeys ei ole sellainen kuin se oli hänen ahdinkonsa aikana, kun hän ensin kevyesti ahdisti Sebulonin [a]maata ja myöhemmin ahdisti raskaasti Naftalin maata Punaisenmeren tiellä Jordanin tuolla puolen kansakuntien Galileassa.

2 Kansa, joka [a]pimeydessä vaelsi, on nähnyt suuren valon; niille, jotka asuvat kuoleman varjon maassa, on valo loistanut.

3 Sinä olet lisännyt kansakunnan ja [a]enentänyt ilon – he iloitsevat sinun edessäsi, niin kuin elonkorjuun aikana iloitaan ja niin kuin miehet riemuitsevat jakaessaan saalista.

4 Sillä sinä olet murskannut hänen kuormansa ikeen ja hänen hartioidensa vitsan, hänen sortajansa sauvan.

5 Sillä soturin jokainen taistelu on melskettä, ja veren tahrimat

16 *a* HEPR opetukset tai oppi. PKO Evankeliumi.
17 *a* Jes. 54:8.
18 *a* ELI Jesajan ja hänen poikiensa nimet merkitsevät 'Jehova pelastaa', 'Jäännös palaa takaisin' ja 'Nopeuttaakseen ryöstämistä hän jouduttaa saalistusta'. 2. Nefi 17:3; 18:3.
19 *a* 3. Moos. 20:6.
b ELI noidilta, ennustajilta.
c 1. Sam. 28:6–20.
d TAI kuolleiden puolesta.
20 *a* ELI spiritistiset meediot (myös jakeissa 21–22).
21 *a* ELI Israel viedään pakkosiirtolaisuuteen, koska se ei kuuntele.
19 1 *a* Matt. 4:12–16.
2 *a* "Synkeys" ja "pimeys" olivat luopumus ja vankeus; "suuri valo" on Kristus.
3 *a* Jes. 9:2.

vaatteet poltetaan ja ne joutuvat tulen ruoaksi.

6 Sillä [a]lapsi on syntynyt meille, poika on annettu meille, ja [b]valta on hänen harteillaan; ja hänen nimensä on Ihmeellinen, Neuvonantaja, [c]Väkevä Jumala, [d]Ikuinen Isä, [e]Rauhan Ruhtinas.

7 [a]Vallan ja rauhan enentymisellä [b]ei ole loppua Daavidin valtaistuimella eikä hänen valtakunnassaan sen järjestämiseksi ja perustamiseksi oikeudenmukaisesti ja oikeamielisesti vastedes, vieläpä ikuisesti. Tämän saa aikaan Herran Sebaotin kiivaus.

8 Herra lähetti sanansa Jaakobille, ja se on kohdannut [a]Israelia.

9 Ja koko kansa tulee tietämään, nimittäin Efraim ja Samarian asukkaat, jotka ylpein ja röyhkein sydämin sanovat:

10 Tiilet ovat sortuneet maahan, mutta me rakennamme hakatuista kivistä; sykomorit on kaadettu, mutta me vaihdamme ne setreihin.

11 Sen tähden Herra nostattaa [a]Resinin vastustajat häntä vastaan ja liittää yhteen hänen vihollisensa;

12 syyrialaiset edessä ja filistealaiset takana, ja he [a]syövät Israelia suun täydeltä. Kaikesta tästä ei hänen [b]vihansa ole väistynyt, mutta hänen kätensä on yhä ojennettuna.

13 Sillä kansa ei [a]palaa sen luokse, joka sitä lyö, eikä se etsi Herraa Sebaotia.

14 Sen tähden Herra leikkaa Israelilta pään ja hännän, oksan ja kaislanvarren samana päivänä.

15 Vanhin, hän on pää, ja profeetta, joka valheita opettaa, hän on häntä.

16 Sillä tämän kansan johtajat eksyttävät heidät, ja heidän johdettavansa tuhoutuvat.

17 Sen tähden Herra ei iloitse heidän nuorukaisistaan eikä [a]armahda heidän orpojaan ja leskiään; sillä jokainen heistä on tekopyhä ja pahantekijä, ja jokainen suu puhuu [b]mielettömiä. Kaikesta tästä ei hänen vihansa ole väistynyt, mutta hänen [c]kätensä on yhä ojennettuna.

18 Sillä jumalattomuus palaa kuin tuli; se syö ohdakkeet ja orjantappurat ja sytyttää metsien tiheiköt, ja ne kieppuvat savupyörteinä ilmaan.

19 Herran Sebaotin vihasta maa pimenee, ja ihmiset ovat kuin tulen ruokaa; [a]kukaan ei säästä veljeään.

20 Ja hän ahmii oikealta ja jää nälkäiseksi, ja hän [a]syö vasemmalta, eivätkä he tule kylläisiksi; he syövät kukin oman käsivartensa lihaa –

6 *a* Jes. 7:14; Luuk. 2:11.
b Matt. 28:18.
c Tit. 2:13–14.
d Alma 11:38–39, 44.
e Joh. 14:27.
7 *a* PKO Hallitus.
b Dan. 2:44.
8 *a* ELI Seuraava profeetallinen sanoma (jakeet 8–21) oli varoitus pohjoisille heimoille, joita kutsuttiin Israeliksi.
11 *a* 2. Kun. 16:5–9.
12 *a* 2. Kun. 17:6, 18.
b Jes. 5:25; 10:4.
13 *a* Aam. 4:6–12.
17 *a* PKO Armeliaisuus.
b 2. Nefi 9:28–29.
c MK Jaak. 5:47; 6:4.
19 *a* Miika 7:2–6.
20 *a* 5. Moos. 28:53–57.

21 [a]Manasse [b]Efraimia, ja Efraim Manassea; he yhdessä käyvät [c]Juudaa vastaan. Kaikesta tästä ei hänen vihansa ole väistynyt, mutta hänen kätensä on yhä ojennettuna.

LUKU 20

Assyrian tuho on vertauskuva jumalattomien tuhosta toisessa tulemisessa. Vähän ihmisiä jää jäljelle, kun Herra tulee jälleen. Jaakobin jäännös palaa takaisin sinä päivänä. Vertaa Jesaja 10. Noin 559–545 eKr.

Voi niitä, jotka säätävät vääriä säädöksiä ja jotka kirjoittavat tekemiään katalia päätöksiä

2 estääkseen tarvitsevia saamasta [a]oikeutta ja riistääkseen kansani köyhiltä oikeuden, niin että [b]lesket joutuvat heidän saaliiksensa ja että he voivat ryöstää orvoilta!

3 Ja mitä te teette rangaistuksen päivänä ja hävityksessä, joka tulee kaukaa? Kenen luo pakenette apua hakemaan? Ja minne kätkette rikkautenne?

4 Ilman minua heidän on kumarruttava vangittujen joukkoon ja kaaduttava surmattujen sekaan. Kaikesta tästä ei hänen vihansa ole väistynyt, mutta hänen kätensä on yhä ojennettuna.

5 Oi assyrialaista, minun vihani vitsaa; ja [a]heidän suuttumuksensa on sauva heidän kädessään.

6 Minä lähetän hänet tekopyhää kansakuntaa [a]vastaan ja käsken hänet vihani kansaa vastaan ryöstämään ja saalistamaan ja tallaamaan sitä kuin katujen lokaa.

7 Mutta hän ei tarkoita sitä, eikä hän ajattele sydämessään niin; vaan hänellä on mielessään tuhota ja hävittää monia kansakuntia.

8 Sillä hän sanoo: Eivätkö minun ruhtinaani ole kaikki kuninkaita?

9 Eikö Kalne ole niin kuin Karkemis? Eikö Hamat niin kuin Arpad? Eikö Samaria ole niin kuin Damaskos?

10 Niin kuin [a]minun käteni on perustanut epäjumalien valtakunnat, joiden veistetyt kuvat olivat paremmat kuin Jerusalemin ja Samarian;

11 enkö minä tekisi Jerusalemille ja sen epäjumalille samoin kuin olen tehnyt Samarialle ja sen epäjumalille?

12 Ja nyt tapahtuu, että kun Herra on tehnyt kaiken työnsä Siionin vuorella ja Jerusalemissa, minä rankaisen [a]Assyrian kuninkaan pöyhkeän sydämen [b]hedelmää ja hänen kopean katseensa ylpeyttä.

13 Sillä [a]hän sanoo: Käteni voimalla ja omalla viisaudellani olen tehnyt tämän kaiken,

---

21 *a* PKO Manasse.
b PKO Efraim.
c PKO Juuda.
20 2 *a* TAI Oikeudenmukaisuus.
b PKO Leski.
5 *a* Jes. 10:5.
6 *a* ELI Israelia vastaan.
10 *a* ELI Assyrian kuninkaan käsi (jakeet 10–11).
12 *a* Sef. 2:13.
b ELI ylpeää kerskumista.
13 *a* ELI Assyrian kuningas (jakeet 13–14).

sillä minä olen ymmärtäväinen; ja minä olen siirtänyt kansojen rajat ja olen ryöstänyt niiden aarteet, ja minä olen kukistanut asukkaat urhean miehen lailla;

14 ja minä pääsin käsiksi kansojen rikkauksiin kuin linnunpesään; ja minä olen koonnut kaikki maat niin kuin hylätyt munat kootaan; eikä ollut ketään, joka olisi siipeä liikauttanut tai nokkaa avannut tai piipittänyt.

15 [a]Kerskaileeko [b]kirves sille, joka sillä hakkaa? Mahtaileeko saha sille, joka sitä käyttää? Ikään kuin vitsa heiluttaisi itseään kohottajilleen, tai ikään kuin sauva kohoaisi itsestään, ikään kuin ei olisikaan puuta!

16 Sen tähden Herra, Herra Sebaot lähettää hänen lihaviensa keskuuteen laihuuden, ja [a]hänen loistonsa alle hän sytyttää palon niin kuin tulipalon.

17 Ja Israelin valosta tulee tuli ja hänen Pyhästään tulenlieska, joka polttaa ja nielee hänen orjantappuransa ja hänen ohdakkeensa yhdessä päivässä;

18 ja [a]kuluttaa hänen metsänsä ja viljavan peltonsa vehmauden, sekä sielun että ruumiin; ja he ovat kuin lipunkantaja uupuessaan.

19 Ja niin vähiin käyvät hänen metsänsä [a]puut, että lapsi voi merkitä ne muistiin.

20 Ja tapahtuu [a]sinä päivänä, että Israelin jäännös ja ne, jotka [b]Jaakobin huoneesta ovat säästyneet, eivät enää turvaudu lyöjäänsä vaan turvautuvat uskollisina Herraan, Israelin Pyhään.

21 [a]Jäännös palaa takaisin, niin, nimittäin Jaakobin jäännös, väkevän Jumalan luo.

22 Sillä vaikka sinun kansasi Israel olisi kuin meren hiekka, kuitenkin vain jäännös siitä palaa; säädetty [a]hävitys [b]tulee vanhurskauden tulvana.

23 Sillä Herra Jumala Sebaot toteuttaa hävityksen, nimittäin päätöksensä mukaisesti koko maassa.

24 Sen tähden, näin sanoo Herra Jumala Sebaot: Oi kansani, joka asut Siionissa, älä pelkää assyrialaista; hän lyö sinua vitsalla ja kohottaa sauvansa sinua vastaan Egyptin [a]tapaan.

25 Sillä aivan pieni hetki vielä, niin suuttumus lakkaa, ja vihani kääntyy heidän tuhokseen.

26 Ja Herra Sebaot nostaa ruoskan häntä vastaan niin kuin [a]Midianin teurastuksessa

15 *a* Kaikki tämän jakeen vertauskuvat liittyvät samaan kysymykseen: Voiko ihminen (esimerkiksi Assyrian kuningas) menestyä vastoin Jumalan tahtoa?
b ELI Voiko kuningas menestyä Jumalaa vastaan?

16 *a* ELI Assyrian kuninkaan (myös jakeet 17–19).

18 *a* ELI Assyria häviää täydellisesti.

19 *a* ELI Assyrian sotajoukkojen jäännös.

20 *a* ELI myöhempinä aikoina.
b Aam. 9:8–9.

21 *a* Jes. 11:11–12.

22 *a* OL 63:34.
PKO Maailma: Maailman loppu.
b ELI Rangaistuksenkin aikana on armoa.

24 *a* ELI kuten egyptiläiset aikaisemmin.
2. Moos. 1:13–14.

26 *a* 1. Moos. 25:1–2; Tuom. 7:25.

Orebin kallion luona; ja niin kuin hänen sauvansa oli meren yllä, niin hän kohottaa sen Egyptin tapaan.

27 Ja tapahtuu sinä päivänä, että hänen [a]kuormansa otetaan pois sinun harteiltasi ja hänen ikeensä sinun niskastasi, ja ies tuhotaan [b]voitelun tähden.

28 [a]Hän on tullut Aijatiin, hän on kulkenut Migroniin; Mikmasiin hän on jättänyt kuormastonsa.

29 He ovat kulkeneet solan poikki; he ovat yöpyneet Gebaan; Ramat pelkää, Saulin Gibea on paennut.

30 Korota äänesi, oi Gallimin tytär; anna sen kuulua Laisaan asti, oi poloinen Anatot.

31 Madmena on lähtenyt tiehensä; Gebimin asukkaat kokoontuvat paetakseen.

32 Vielä samana päivänä hän seisahtuu Nobiin; hän heristää kättään Siionin tyttären vuorta, Jerusalemin kukkulaa, vastaan.

33 Katso, Herra, Herra Sebaot katkoo kauhulla oksiston, ja [a]korkealle ulottuvat hakataan maahan, ja korskeat nöyryytetään.

34 Ja hän hakkaa metsien tiheiköt kirveellä maahan, ja Libanon kaatuu mahtavan edessä.

LUKU 21

Iisain kanto (Kristus) tuomitsee vanhurskaasti. Jumalan tunteminen peittää maan tuhatvuotisessa valtakunnassa. Herra kohottaa merkkiviirin ja kokoaa Israelin. Vertaa Jesaja 11. Noin 559–545 eKr.

Ja [a]Iisain [b]kannosta lähtee [c]verso, ja vesa kasvaa hänen juuristaan.

2 Ja hänen päällensä laskeutuu Herran [a]Henki, viisauden ja ymmärryksen henki, neuvon ja väkevyyden henki, tiedon ja Herran pelon henki;

3 ja antaa hänelle Herran pelossa nopean ymmärryksen; eikä hän [a]tuomitse silmämitalla eikä jaa oikeutta korvakuulolta.

4 Vaan hän tuomitsee köyhät [a]vanhurskaasti ja [b]ajaa oikeuden mukaan maan [c]sävyisien asiaa; ja hän lyö maata suunsa sauvalla ja huultensa henkäyksellä surmaa jumalattomat.

5 Ja vanhurskaus on hänen kupeidensa vyö ja uskollisuus vyönä hänen uumillaan.

6 Edelleen, susi asuu karitsan kanssa, ja pantteri laskeutuu levolle vohlan viereen, ja vasikka ja leijonanpentu ja syöttiläs yhdessä; ja pikkulapsi paimentaa niitä.

7 Ja lehmä ja karhu käyvät

27 *a* Jes. 14:25.
b PKO Voideltu.
28 *a* ELI Assyrian sotajoukot lähestyvät Jerusalemia; sitten (jakeissa 33–34) kuvataan Herran toimia niitä vastaan.
33 *a* Hel. 4:12–13.

21 1 *a* Iisai oli Daavidin isä. Tässä on viittaus Daavidin kuninkaalliseen sukuun, johon Jeesus aikanaan syntyi. Miika 5:1; Hepr. 7:14.
PKO Iisai.
b OL 113:1–2.
c OL 113:3–4.
2 *a* Jes. 61:1–3.
3 *a* Joh. 7:24.
4 *a* Ps. 72:2–4; Moosia 29:12.
b HEPR päättää.
c PKO Sävyisyys.

laitumella; niiden vasikat ja pennut laskeutuvat yhdessä levolle, ja leijona syö olkia kuin härkä.

8 Ja imeväinen leikkii kyyn kololla, ja vieroitettu lapsi pistää kätensä myrkkykäärmeen pesään.

9 Kukaan [a]ei tee pahaa eikä tuota turmiota koko minun pyhällä vuorellani, sillä maa on täynnä Herran [b]tuntemusta, niin kuin vedet täyttävät meren.

10 Ja [a]sinä päivänä on oleva [b]Iisain juurivesa, joka kohoaa kansojen merkkiviirinä; [c]sen luokse [d]pakanat pyrkivät, ja hänen leposijansa on oleva loistava.

11 Ja sinä päivänä tapahtuu, että Herra vielä [a]toisen kerran ojentaa kätensä tuodakseen takaisin kansansa jäljellä olevan jäännöksen Assyriasta ja Egyptistä ja Patrosista ja Kuusista ja Elamista ja Sinearista ja Hamatista ja meren saarilta.

12 Ja hän pystyttää [a]merkkiviirin kansakunnille ja kokoaa Israelin [b]karkotetut ja [c]kerää yhteen Juudan hajotetut maan neljältä kulmalta.

13 Edelleen, Efraimin [a]kateus katoaa, ja Juudan vastustajat hävitetään; Efraim ei [b]kadehdi [c]Juudaa, eikä Juuda vainoa Efraimia.

14 Vaan he [a]ryntäävät länteen filistealaisten niskaan; he saalistavat kaikkia idän heimoja; Edom ja Moab joutuvat heidän käsiinsä; ja Ammonin lapset tottelevat heitä.

15 Ja Herra [a]hävittää kokonaan Egyptin merenlahden, ja hän heristää kättään väkevällä tuulellansa virran yllä ja lyö sen seitsemäksi joeksi ja antaa ihmisten kulkea ylitse kuivin jaloin.

16 Ja on oleva [a]valtatie hänen kansansa jäännökselle Assyriasta, niin kuin oli Israelille sinä päivänä, jolloin se lähti ylös Egyptin maasta.

LUKU 22

Tuhatvuotisen valtakunnan aikana kaikki ihmiset ylistävät Herraa. Hän asuu heidän keskellään. Vertaa Jesaja 12. Noin 559–545 eKr.

Ja sinä päivänä sinä sanot: Oi Herra, minä ylistän sinua; vaikka sinä olit minulle vihoissasi,

9 *a* Jes. 2:4.
PKO Tuhatvuotinen valtakunta.
b OL 101:32–33; 130:9.
10 *a* ELI myöhempinä aikoina.
JS–H 1:40.
b Room. 15:12; OL 113:5–6.
c TAI hänen luokseen.
d OL 45:9–10.
11 *a* 2. Nefi 6:14; 25:17; 29:1.
12 *a* PKO Merkkiviiri.
b 3. Nefi 15:15; 16:1–4.
c Neh. 1:9; 1. Nefi 22:10–12; OL 45:24–25.
PKO Israel: Israelin kokoaminen.
13 *a* Jer. 3:18.
b Juudan ja Efraimin johtamat heimot olivat olleet pitkään (1. kuninkaiden kirjan luvuissa 16–20 kuvattujen tapahtumien jälkeen) toistensa vastustajia. Myöhempinä aikoina tämä vihanpito lakkaa.
Hes. 37:16–22.
PKO Kateus.
c PKO Juuda.
14 *a* ELI hyökkäävät länsirinteille, jotka olivat filistealaisten aluetta.
15 *a* Sak. 10:11.
16 *a* Jes. 35:8; OL 133:27.

sinun vihasi on väistynyt, ja sinä lohdutit minua.

2 Katso, Jumala on minun pelastukseni; minä [a]luotan, enkä pelkää; sillä Herra [b]JEHOVA on minun voimani ja lauluni; hänestä tuli minulle myös pelastus.

3 Sen tähden te saatte iloiten ammentaa [a]vettä pelastuksen lähteistä.

4 Ja sinä päivänä te sanotte: [a]Ylistäkää Herraa, huutakaa avuksi hänen nimeänsä, julistakaa hänen tekojaan kansojen keskuudessa, julistakaa, että hänen nimensä on ylhäinen.

5 [a]Laulakaa Herralle, sillä oivallisia hän on tehnyt; tämä tiedetään kaikessa maassa.

6 [a]Huutakaa ja riemuitkaa, te Siionin asukkaat, sillä suuri on Israelin Pyhä teidän keskellänne.

LUKU 23

Babylonin tuho on vertauskuva toisessa tulemisessa tapahtuvasta tuhosta. Se on vihan ja koston päivä. Babylon (maailma) sortuu iäksi. Vertaa Jesaja 13. Noin 559–545 eKr.

[a]BABYLONIN tuomion ennustus, jonka Jesaja, Amosin poika, näki.

2 Kohottakaa [a]lippu korkealle vuorelle, korottakaa äänenne heille, [b]viittokaa heitä käymään sisälle ylhäisten porteista.

3 Minä olen antanut käskyn [a]pyhitetyilleni, minä olen myös kutsunut väkeviäni, sillä minun vihani ei ole niiden päällä, jotka riemuitsevat minun korkeudestani.

4 Väenpaljouden pauhina vuorilla on kuin suuren kansan pauhina, yhteen [a]kokoontuneiden kansakuntien [b]valtakuntien melske; Herra Sebaot järjestää taistelujoukot.

5 He tulevat kaukaisesta maasta, taivaan ääreltä, niin, Herra ja hänen suuttumuksensa aseet, hävittämään koko maan.

6 Valittakaa, sillä Herran päivä on käsillä; se tulee tuhona Kaikkivaltiaalta.

7 Sen tähden herpoavat kaikki kädet, jokaisen sydän jähmettyy;

8 ja he pelkäävät; kivut ja murheet saavat heidät valtaansa; he hämmästyvät toisiaan; heidän kasvonsa ovat kuin liekit.

9 Katso, Herran päivä tulee armottomana täynnä kiivastusta ja hehkuvaa vihaa muuttamaan maan autioksi; ja hän [a]hävittää siitä sen syntiset.

10 Sillä taivaan tähdet ja sen tähtikuviot eivät anna valoaan;

22 2 *a* Moosia 4:6; Hel. 12:1.
b 2. Moos. 15:2; Ps. 83:19.
PKO Jehova.
3 *a* PKO Elävä vesi.
4 *a* PKO Kiitollisuus.
5 *a* OL 136:28.
6 *a* Jes. 54:1; Sef. 3:14.
23 1 *a* Jumalattoman Babylonin todellinen tuho, josta ennustetaan Jesajan kirjan luvuissa 13 ja 14, esitetään koko jumalattoman maailman lopullisen tuhon enteenä.
OL 133:5, 7, 14.
PKO Babylon.
2 *a* TAI Merkkiviiri.
PKO Merkkiviiri.
b ELI antakaa merkki.
3 *a* ELI pyhilleni.
4 *a* Sak. 12:3.
b Sak. 14:2–3.
9 *a* PKO Maa: Maan puhdistaminen.

[a]aurinko pimenee radallaan, eikä kuu säteile valoaan.

11 Ja minä [a]rankaisen maailmaa pahuudesta ja jumalattomia heidän pahoista teoistaan; minä teen lopun [b]ylpeiden ylimielisyydestä ja painan maahan pelättyjen korskeuden.

12 Minä teen [a]ihmisen harvinaisemmaksi kuin puhdas kulta, niin, ihmisen harvinaisemmaksi kuin Ofirin kulta.

13 Sen tähden minä järisytän taivaat, ja maa [a]järkkyy paikaltansa Herran Sebaotin kiivastuksessa ja hänen hehkuvan vihansa päivänä.

14 Ja he ovat kuin pakosalle ajetut gasellit ja kuin lampaat, joita kukaan ei kokoa; ja he kääntyvät kukin oman kansansa luo ja pakenevat kukin omaan maahansa.

15 Jokainen ylpeä lävistetään, niin, ja jokainen, joka on liittynyt jumalattomiin, kaatuu miekkaan.

16 Heidän lapsensakin lyödään murskaksi heidän silmiensä edessä; heidän talonsa ryöstetään ja heidän vaimonsa raiskataan.

17 Katso, minä yllytän heitä vastaan meedialaiset, jotka eivät hopeasta ja kullasta välitä eivätkä niihin mielly.

18 Heidän jousensa myös murskaavat nuorukaiset, ja kohdun hedelmää he eivät sääli; heidän silmänsä eivät lapsia säästä.

19 Ja Babylonin, kuningaskuntien kruunun, kaldealaisten suuruuden [a]kaunistuksen, käy niin kuin silloin, kun Jumala kukisti [b]Sodoman ja Gomorran.

20 Koskaan siellä ei ole [a]asukkaita, eikä siellä asuta polvesta polveen; eikä arabi pystytä sinne telttaa; eivätkä paimenet lepuuta siellä laumojansa.

21 Vaan autiomaan [a]villipedot makaavat siellä, ja heidän huoneensa ovat täynnä ulvovia otuksia; ja pöllöt asuvat siellä, ja [b]villivuohet tanssivat siellä.

22 Ja saarten villipedot ulvovat heidän autioissa [a]taloissaan ja [b]sakaalit heidän huvipalatseissaan; ja hänen hetkensä on lähellä, eikä hänen aikaansa pidennetä. Sillä minä tuhoan hänet joutuin; niin, sillä minä olen armollinen kansalleni, mutta jumalattomat hukkuvat.

LUKU 24

Israel kootaan ja se saa tuhatvuotisen levon. Lusifer karkotettiin taivaasta kapinoimisen tähden. Israel voittaa Babylonin (maailman). Vertaa Jesaja 14. Noin 559–545 eKr.

Sillä Herra armahtaa Jaakobia ja [a]valitsee vielä Israelin ja sijoittaa sen sen omaan maahan; ja [b]muukalaiset liittyvät siihen, ja he yhdistyvät Jaakobin huoneeseen.

10 *a* PKO Maailma: Maailman loppu.
11 *a* Mal. 3:19.
b OL 64:24.
12 *a* Jes. 4:1–4.
13 *a* PKO Maa: Maan lopullinen tila.
19 *a* ELI turhuuden.
b 1. Moos. 19:24–25; 5. Moos. 29:22; 2. Nefi 13:9.
20 *a* Jer. 50:3, 39–40.
21 *a* Jes. 34:14–15.
b HEPR pahat henget.
22 *a* HEPR palatseissaan.
b HEPR villikoirat.
24 1 *a* Sak. 1:17.
b Jes. 60:3–5, 10.

2 [a]Ja kansat ottavat sen ja tuovat sen sen sijalle; niin, kaukaa maan ääristä asti; ja se palaa [b]lupauksen maihinsa. Ja Israelin huone ottaa ne haltuunsa, ja Herran maa on oleva [c]palvelijoita ja palvelijattaria varten; ja se vangitsee vangitsijansa, ja se hallitsee sortajiansa.

3 Ja tapahtuu sinä päivänä, että Herra antaa sinulle [a]levon murheestasi ja pelostasi ja siitä kovasta orjuudesta, jossa sinut oli pantu palvelemaan.

4 Ja tapahtuu sinä päivänä, että sinä virität [a]Babylonin kuninkaasta tämän sananparren ja sanot: Kuinka on sortajasta tullut loppu, loppu kultaisesta kaupungista!

5 Herra on taittanut jumalattomilta sauvan, hallitsijoilta valtikat.

6 Sitä, joka löi kansoja raivon vallassa, löi lakkaamatta, sitä, joka hallitsi kansakuntia vihan voimalla, vainotaan, eikä kukaan estä.

7 Kaikki maa on levossa ja rauhassa; se puhkeaa [a]laulamaan.

8 Niin, sypressit riemuitsevat sinusta, sekä Libanonin setrit, sanoen: Kun sinut on [a]kaadettu, ei kukaan kaataja tule meitä vastaan.

9 [a]Helvetti alhaalla on kiihdyksissä sinun tähtesi ottaaksensa sinut vastaan, kun tulet; sinun tähtesi se ajaa liikkeelle [b]kuolleet, kaikki maan johtomiehetkin; se on nostattanut valtaistuimiltansa kaikki kansakuntien kuninkaat.

10 Kaikki he puhuvat ja sanovat sinulle: Oletko sinäkin tullut heikoksi niin kuin me? Onko sinusta tullut meidän kaltaisemme?

11 Hautaan on vaipunut sinun komeutesi; sinun harppujesi ääni ei kuulu; madot ovat vuoteena allasi, ja madot peittävät sinut.

12 [a]Kuinka olet taivaalta pudonnut, oi [b]Lusifer, sarastuksen poika! Onko alas maahan survaistu sinut, joka kukistit kansakunnat!

13 Sillä sinä olet sanonut sydämessäsi: [a]Minä nousen taivaaseen, minä korotan valtaistuimeni Jumalan tähtiä korkeammalle; minä tahdon myös istua kokoontumisvuorella kaukana [b]pohjoisessa;

14 minä nousen pilvien huippuja korkeammalle; minä olen Korkeimman vertainen.

15 Mutta sinut syöstään alas helvettiin, pohjimmaiseen [a]kuiluun.

16 Jotka sinut näkevät, [a]tuijottavat sinua ja tarkastelevat sinua ja

2 *a* ELI Muut kansat auttavat Israelia.
b PKO Luvattu maa.
c Jes. 60:14.
3 *a* Joos. 1:13; OL 84:24.
4 *a* PKO Babylon.
7 *a* Jes. 55:12.
8 *a* ELI olet kuollut.
9 *a* PKO Helvetti.
b ELI ruumiista erinneet henget.
12 *a* OL 76:26.
b HEPR Kointähti. Jumalattoman maailman (Babylonin) hallitsijaa kutsutaan Lusiferiksi, kaiken jumalattomuuden hallitsijaksi.
PKO Lusifer; Perkele.
13 *a* Moos. 4:1–4.
b ELI jumalien asuinpaikka babylonialaisen uskomuksen mukaan. Ps. 48:3.
15 *a* 1. Nefi 14:3.
16 *a* HEPR katsovat sinua tarkkaan ja miettivät sinua.

sanovat: Onko tämä se mies, joka järkytti maata ja joka vapisutti valtakuntia?

17 Ja teki maailman autiomaaksi ja hävitti sen kaupungit, eikä avannut vankiensa huonetta?

18 Kaikki kansakuntien kuninkaat, niin, aivan kaikki, lepäävät kunniassa, kukin [a]omassa kammiossaan.

19 Mutta sinut on viskattu haudastasi kuin [a]iljettävä vesa ja niiden jäännökset, jotka on surmattu, miekalla lävistetty, jotka suistuvat kuilun [b]kiville kuin jalkoihin tallattu raato.

20 Et pääse liittymään heihin haudassa, koska olet hävittänyt maasi ja surmannut kansasi; [a]pahantekijäin [b]jälkeläisiä ei koskaan enää mainita.

21 Valmistakaa teurastus heidän lapsillensa heidän isiensä [a]pahojen tekojen tähden, etteivät he nouse ja ota haltuunsa maata ja täytä maanpiiriä kaupungeilla.

22 Sillä minä nousen heitä vastaan, sanoo Herra Sebaot, ja hävitän Babylonilta [a]nimen ja jäännöksen ja pojan ja [b]veljenpojan, sanoo Herra.

23 Edelleen, minä teen sen haikaroiden [a]alueeksi ja vesilammikoiksi; ja minä lakaisen sen tuhon luudalla, sanoo Herra Sebaot.

24 Herra Sebaot on vannonut sanoen: Niin kuin minä olen ajatellut, niin on varmasti tapahtuva; ja niin kuin minä olen päättänyt, niin on pysyvä:

25 Että minä tuon [a]assyrialaisen maahani ja tallaan hänet jalkojeni alle [b]vuorillani; silloin hänen [c]ikeensä heltiää heidän päältään ja hänen kuormansa heltiää heidän hartioiltaan.

26 [a]Tämä on päätös, joka on päätetty kaikesta maasta; ja tämä on käsi, joka on ojennettuna kaikkien kansakuntien yli.

27 Sillä Herra Sebaot on päättänyt, ja kuka sen kumoaa? Ja hänen kätensä on ojennettuna, ja kuka sen kääntää pois?

28 Kuningas [a]Ahasin [b]kuolinvuonna oli tämä tuomion ennustus:

29 Älä riemuitse, koko Filistea, koska lyöjäsi sauva on katkennut, sillä käärmeen juuresta kasvaa myrkkykäärme, ja sen hedelmä on tulinen lentävä käärme.

30 Ja köyhien esikoiset saavat syödä, ja tarvitsevat saavat levätä turvassa; ja minä tapan sinun juuresi nälänhädällä, ja se surmaa sinun jäännöksesi.

---

18 *a* ELI sukuhaudassaan.
19 *a* ELI hylätty oksa, katkaistu ja pois heitetty.
b ELI aivan pohjalla.
20 *a* PKO Jumalattomuus.
b Ps. 21:11–12; 37:28.
21 *a* 2. Moos. 20:5.
22 *a* Sananl. 10:7.
b Job 18:19.
23 *a* Jes. 34:11–15.
25 *a* Aihe kääntyy Assyrian hyökkäykseen Juudaa vastaan vuonna 701 eKr. ja Assyrian tappioon (jakeet 24–27). 2. Kun. 19:32–37; Jes. 37:33–38.
b ELI Juudan ja Israelin vuoret.
c Jes. 10:27.
26 *a* ELI Lopulta kaikki maailmalliset kansakunnat kukistetaan näin.
28 *a* 2. Kun. 16:20.
b ELI Noin 720 eKr.. Tämä tuomion sanoma eli profetia koski filistealaisia; Juuda saisi olla turvassa.

31 Valita, oi portti, huuda, oi kaupunki; sinä koko Filistea olet lamautunut; sillä pohjoisesta tulee savu, eikä yksikään ole poissa paikaltaan.

32 Mitä on vastattava kansakuntien sanansaattajille? Että Herra on perustanut [a]Siionin, ja hänen kansansa [b]köyhät löytävät siinä turvansa.

LUKU 25

Nefi riemuitsee selkeydestä. Jesajan profetiat ymmärretään viimeisinä aikoina. Juutalaiset palaavat Babylonista, ristiinnaulitsevat Messiaan, ja heidät hajotetaan ja heitä lyödään. Heidät palautetaan entiseen asemaansa, kun he uskovat Messiaaseen. Hän tulee ensimmäisen kerran kuusisataa vuotta sen jälkeen, kun Lehi lähti Jerusalemista. Nefiläiset noudattavat Mooseksen lakia ja uskovat Kristukseen, joka on Israelin Pyhä. Noin 559–545 eKr.

Nyt minä, Nefi, puhun jonkin verran niistä sanoista, jotka olen kirjoittanut ja jotka Jesajan suu on puhunut. Sillä katso, Jesaja puhui paljon sellaista, mitä monien kansastani oli [a]vaikea ymmärtää, sillä he eivät tiedä, millä tavalla juutalaisten keskuudessa profetoitiin.

2 Sillä minä, Nefi, en ole opettanut heille paljon juutalaisten tavoista, sillä heidän [a]työnsä olivat pimeyden töitä ja heidän tekonsa olivat iljetysten tekoja.

3 Ja nyt, minä kirjoitan kansalleni, kaikille niille, jotka ottavat myöhemmin vastaan tämän, mitä kirjoitan, jotta he tietäisivät Jumalan tuomiot, että ne kohtaavat kaikkia kansakuntia sen sanan mukaisesti, jonka hän on puhunut.

4 Kuule siis, oi kansani, joka olet Israelin huonetta, ja kallista korvasi sanoilleni; sillä vaikka Jesajan sanat eivät ole selkeitä sinulle, ne ovat kuitenkin selkeitä kaikille niille, jotka ovat täynnä [a]profetian [b]henkeä. Mutta minä annan sinulle profetian sen hengen mukaisesti, joka minussa on; sen tähden minä profetoin sen [c]selkeyden mukaisesti, joka minussa on ollut siitä ajasta lähtien, kun lähdin Jerusalemista isäni kanssa; sillä katso, minun sieluni iloitsee selkeydestä kansalleni, jotta se voisi oppia.

5 Niin, minun sieluni iloitsee [a]Jesajan sanoista, sillä minä olen tullut Jerusalemista, ja silmäni ovat nähneet sen, mikä on [b]juutalaisten, ja minä tiedän, että juutalaiset ymmärtävät sen, mikä on profeettojen, eikä ole muuta kansaa, joka ymmärtäisi juutalaisille puhuttua niin kuin he, paitsi jos heitä on opetettu juutalaisten tavan mukaisesti.

6 Mutta katso, minä, Nefi, en ole opettanut lapsiani juutalaisten

32 *a* PKO Siion.
b Sef. 3:12.
25 1 *a* 2. Nefi 25:5–6.
2 *a* 2. Kun. 17:13–20.
4 *a* PKO Profetia, profetoiminen.
b PKO Pyhä Henki.
c 2. Nefi 31:3; 33:5–6; MK Jaak. 4:13.
5 *a* 1. Nefi 19:23; 3. Nefi 23:1.
b PKO Juutalaiset.

tavan mukaisesti; mutta katso, minä olen itse asunut Jerusalemissa, minkä vuoksi minä tunnen ympäröivät seudut; ja minä olen kertonut lapsilleni juutalaisten keskuudessa [a]tapahtuneista Jumalan tuomioista, lapsilleni, kaiken sen mukaisesti, mitä Jesaja on puhunut, enkä minä kirjoita niitä.

7 Mutta katso, minä jatkan omaa profetiaani [a]selkeyteni mukaisesti; minä tiedän, että siitä ei kukaan voi erehtyä; mutta niinä aikoina, jolloin Jesajan profetiat toteutuvat, ihmiset tietävät varmasti, aikoina, jolloin ne tapahtuvat.

8 Sen vuoksi ne ovat [a]arvokkaat ihmislapsille, ja joka luulee, etteivät ne ole, heille minä erityisesti tahdon puhua ja osoittaa sanat [b]omalle kansalleni; sillä minä tiedän, että ne ovat heille suuriarvoiset [c]viimeisinä aikoina, sillä sinä aikana he ymmärtävät ne; niinpä minä olen kirjoittanut ne heidän hyväkseen.

9 Ja niin kuin yksi sukupolvi on [a]hävitetty juutalaisten keskuudessa pahuuden tähden, niin heitä on hävitetty polvesta polveen heidän pahojen tekojensa mukaan; eikä ketään heistä ole koskaan hävitetty Herran profeettojen heille siitä [b]ennustamatta.

10 Sen vuoksi heille oli kerrottu hävityksestä, joka oli kohtaava heitä heti isäni lähdettyä Jerusalemista; kuitenkin he paaduttivat sydämensä; ja minun profetiani mukaisesti heidät on [a]hävitetty lukuun ottamatta niitä, jotka on [b]viety vankeina Babyloniin.

11 Ja nyt minä puhun tämän sen hengen tähden, joka minussa on. Ja vaikka heidät on viety pois, he palaavat takaisin ja ottavat haltuunsa Jerusalemin maan; sen vuoksi heidät [a]tuodaan takaisin perintömaahansa.

12 Mutta katso, heillä on oleva sotia ja sotahuhuja; ja kun tulee aika, jolloin Isän [a]Ainosyntyinen, niin, nimittäin taivaan ja maan Isä, ilmaisee itsensä heille lihassa, katso, he hylkäävät hänet pahuutensa ja sydämensä paatumuksen ja uppiniskaisuutensa tähden.

13 Katso, he [a]ristiinnaulitsevat hänet; ja kun hänet on pantu [b]hautakammioon [c]kolmen päivän ajaksi, hän [d]nousee kuolleista parantaminen siivissään, ja kaikki ne, jotka uskovat hänen nimeensä, pelastetaan Jumalan valtakuntaan. Ja nyt, minun sieluni iloitsee voidessani

6 *a* 2. Nefi 6:8; Hel. 8:20–21.
7 *a* 2. Nefi 32:7; Alma 13:23.
8 *a* PKO Pyhät kirjoitukset: Pyhien kirjoitusten arvo.
b En. 1:13–16; Morm. 5:12–15; OL 3:16–20.
c PKO Myöhemmät ajat.
9 *a* Jer. 39:4–10; Matt. 23:37–38.
b Aam. 3:7; 1. Nefi 1:13.
10 *a* 1. Nefi 7:13; 2. Nefi 6:8; Omni 1:15; Hel. 8:20–21.
b 2. Kun. 24:14; Jer. 52:3–16.
11 *a* Esra 1:1–4; Jer. 24:5–7.
12 *a* PKO Ainosyntyinen.
13 *a* Luuk. 23:33.
b Joh. 19:41–42; 1. Nefi 19:10.
c Luuk. 24:6–7; Moosia 3:10.
d PKO Ylösnousemus.

profetoida hänestä, sillä minä olen [e]nähnyt hänen aikansa, ja minun sydämeni ylistää hänen pyhää nimeään.

14 Ja katso, tapahtuu, että kun [a]Messias on noussut kuolleista ja ilmaissut itsensä kansalleen, kaikille niille, jotka uskovat hänen nimeensä, katso, Jerusalem [b]hävitetään jälleen; sillä voi niitä, jotka taistelevat Jumalaa ja hänen kirkkonsa kansaa vastaan.

15 Ja nyt, [a]juutalaiset [b]hajotetaan kaikkien kansakuntien sekaan; niin, ja myös [c]Babylon hävitetään; sen vuoksi toiset kansakunnat hajottavat juutalaiset.

16 Ja kun heidät on hajotettu ja Herra Jumala on kurittanut heitä toisilla kansakunnilla monen sukupolven ajan, niin, vieläpä polvesta polveen, kunnes heidät on saatu [a]uskomaan Kristukseen, Jumalan Poikaan, ja sovitukseen, joka on ääretön koko ihmissuvulle – ja kun se aika tulee, jolloin he uskovat Kristukseen ja palvelevat Isää hänen nimessään, puhtain sydämin ja tahrattomin käsin, eivätkä enää odota muuta Messiasta, silloin, siihen aikaan, tulee aika, jolloin heidän on välttämätöntä uskoa nämä asiat.

17 Ja Herra ojentaa jälleen toisen kerran kätensä [a]tuodakseen kansansa takaisin sen kadotetusta ja langenneesta tilasta. Sen vuoksi hän ryhtyy tekemään [b]ihmeellistä tekoa ja ihmettä ihmislasten keskuudessa.

18 Sen vuoksi hän tuo heille julki [a]sanansa, jotka sanat [b]tuomitsevat heidät viimeisenä päivänä, sillä ne annetaan heille siinä tarkoituksessa, että heidät saataisiin [c]vakuuttuneiksi tosi Messiaasta, jonka he hylkäsivät; ja jotta heidät saataisiin vakuuttuneiksi siitä, ettei heidän enää pidä odottaa Messiasta tulevaksi, koska ketään ei tulisi, paitsi [d]väärä Messias, joka pettäisi ihmisiä; sillä vain yhdestä Messiaasta ovat profeetat puhuneet, ja tämä Messias on se, jonka juutalaiset hylkäävät.

19 Sillä profeettojen sanojen mukaan [a]Messias tulee [b]kuudensadan vuoden kuluttua siitä, kun isäni lähti Jerusalemista; ja profeettojen sanojen mukaan sekä Jumalan [c]enkelin sanan mukaan hänen nimensä on oleva Jeesus Kristus, Jumalan Poika.

20 Ja nyt, veljeni, minä olen puhunut selkeästi, niin että ette voi erehtyä. Ja niin totta kuin Herra Jumala elää, joka [a]toi

13 *e* 1. Nefi 11:13–34.
14 *a* PKO Messias.
b Luuk. 21:24; JS–M 1:1–18.
15 *a* PKO Juutalaiset.
b Neh. 1:8–9; 2. Nefi 10:6.
c PKO Babylon.
16 *a* 2. Nefi 10:6–9; 30:7; Morm. 5:14.
17 *a* 2. Nefi 21:11–12; 29:1. PKO Evankeliumin palautus.
b Jes. 29:14; 2. Nefi 27:26; 3. Nefi 28:31–33.
18 *a* 2. Nefi 29:11–12; 33:11, 14–15.
b PKO Viimeinen tuomio.
c 2. Nefi 26:12–13.
d PKO Antikristus.
19 *a* PKO Jeesus Kristus: Profetioita Jeesuksen Kristuksen syntymästä ja kuolemasta.
b 1. Nefi 10:4; 3. Nefi 1:1, 13.
c 2. Nefi 10:3.
20 *a* 2. Moos. 3:7–10; 1. Nefi 17:24, 31; 19:10.

Israelin ylös Egyptin maasta ja antoi Moosekselle voiman [b]parantaa kansakunnat myrkkykäärmeiden purtua heitä, jos he loisivat katseensa [c]käärmeeseen, jonka hän kohotti heidän nähtäväksensä, sekä antoi hänelle voiman lyödä [d]kallioon, niin että vesi virtaisi; niin, katso, minä sanon teille, että niin kuin tämä on totta ja niin totta kuin Herra Jumala elää, mitään muuta [e]nimeä ei ole annettu taivaan alla paitsi tämä Jeesus Kristus, josta olen puhunut, jonka kautta ihminen voi pelastua.

21 Ja nyt, tästä syystä Herra Jumala on luvannut minulle, että tämä, mitä minä [a]kirjoitan, pysyy tallessa ja säilyy ja periytyy jälkeläisilleni polvesta polveen, jotta täyttyisi Joosefille annettu lupaus, että hänen jälkeläisensä eivät koskaan [b]menehtyisi, niin kauan kuin maa pysyisi.

22 Sen vuoksi nämä asiat kulkeutuvat polvesta polveen niin kauan kuin maa pysyy; ja ne kulkeutuvat Jumalan tahdon ja mielen mukaisesti; ja ne kansakunnat, joilla ne on hallussaan, [a]tuomitaan niistä niiden sanojen mukaisesti, jotka on kirjoitettu.

23 Sillä me ponnistelemme uutterasti kirjoittaaksemme, [a]saadaksemme lapsemme sekä veljemme uskomaan Kristukseen ja tekemään sovinnon Jumalan kanssa; sillä me tiedämme, että [b]armosta me pelastumme kaiken sen jälkeen, mitä voimme [c]tehdä.

24 Ja vaikka me uskomme Kristukseen, me [a]noudatamme Mooseksen lakia ja odotamme lujina Kristusta, kunnes laki tulee täytetyksi.

25 Sillä tätä tarkoitusta varten [a]laki annettiin; sen vuoksi laki on tullut meille [b]kuolleeksi, ja meidät on tehty eläviksi Kristuksessa uskomme tähden; kuitenkin me noudatamme lakia käskyjen tähden.

26 Ja me [a]puhumme Kristuksesta, me riemuitsemme Kristuksessa, me saarnaamme Kristuksesta, me [b]profetoimme Kristuksesta ja me kirjoitamme profetioidemme mukaisesti, jotta [c]lapsemme tietäisivät, mistä lähteestä he voivat odottaa syntiensä [d]anteeksiantoa.

27 Ja nyt, me puhumme laista, jotta lapsemme tietäisivät, että laki on kuollut, ja he tietäessään, että laki on kuollut, odottaisivat sitä elämää, joka on Kristuksessa,

20 *b* Joh. 3:14; 1. Nefi 17:41.
c 4. Moos. 21:8–9; Alma 33:19; Hel. 8:14–15.
d 2. Moos. 17:6; 4. Moos. 20:11; 1. Nefi 17:29; 20:21.
e Hoos. 13:4; Ap. t. 4:10–12; Moosia 5:8; Moos. 6:52.
PKO Vapahtaja.

21 *a* 2. Nefi 27:6–14.
b Aam. 5:15; 2. Nefi 3:16; Alma 46:24–27.
22 *a* 2. Nefi 29:11; 33:10–15; 3. Nefi 27:23–27.
23 *a* PKO Lapsi.
b Room. 3:23–24; 2. Nefi 2:4–10; Moosia 13:32; Alma 42:12–16; OL 138:4.
PKO Armo.
c Jaak. 2:14–26.
PKO Teot.
24 *a* MK Jaak. 4:4–5.
25 *a* PKO Mooseksen laki.
b Room. 7:4–6.
26 *a* MK Jaak. 4:12; Jar. 1:11; Moosia 3:13.
b Luuk. 10:23–24.
c PKO Lapsi.
d PKO Syntien anteeksisaaminen.

ja tietäisivät, mitä tarkoitusta varten laki annettiin. Ja että kun laki on täytetty Kristuksessa, heidän ei pidä paaduttaa sydäntään häntä vastaan, kun lain täytyy tulla hävitetyksi.

28 Ja nyt, katso, kansani, te olette [a]uppiniskainen kansa; sen vuoksi minä olen puhunut teille selkeästi, niin että ette voi ymmärtää väärin. Ja sanat, jotka olen puhunut, ovat [b]todistuksena teitä vastaan, sillä ne riittävät [c]opettamaan kenelle tahansa oikean tien; sillä oikea tie on uskoa Kristukseen eikä kieltää häntä, sillä kieltämällä hänet te kiellätte myös profeetat ja lain.

29 Ja nyt, katso, minä sanon teille, että oikea tie on uskoa Kristukseen eikä kieltää häntä; ja Kristus on Israelin Pyhä; sen vuoksi teidän on kumarruttava hänen edessään ja palveltava häntä koko [a]väkevyydestänne, mielestänne ja voimastanne ja koko sielustanne; ja jos te tämän teette, teitä ei suinkaan karkoteta.

30 Ja niin kauan kuin se on välttämätöntä, teidän on noudatettava Jumalan tekoja ja [a]toimituksia, kunnes laki, joka annettiin Moosekselle, on täytetty.

LUKU 26

Kristus on palveleva nefiläisiä. Nefi näkee ennalta kansansa tuhon. Se puhuu tomusta. Pakanat perustavat vääriä kirkkoja ja salaliittoja. Herra kieltää ihmisiä harjoittamasta pappisvaltaa. Noin 559–545 eKr.

Ja kun Kristus on [a]noussut kuolleista, hän [b]näyttäytyy teille, lapseni ja rakkaat veljeni; ja sanat, jotka hän puhuu teille, ovat [c]laki, jota teidän tulee noudattaa.

2 Sillä katso, minä sanon teille, että olen nähnyt, että monta sukupolvea kuolee pois, ja kansani keskuudessa on suuria sotia ja kiistoja.

3 Ja kun Messias tulee, kansalleni annetaan [a]merkkejä hänen [b]syntymästään sekä hänen kuolemastaan ja ylösnousemuksestaan; ja se päivä on suuri ja kauhistava jumalattomille, sillä he menehtyvät; ja he menehtyvät, koska he karkottavat profeetat ja pyhät ja kivittävät heitä ja surmaavat heitä; sen vuoksi pyhien [c]veren huuto nousee maasta ylös Jumalan luokse heitä vastaan.

4 Ja niin, kaikki ne, jotka ovat ylpeitä ja jotka tekevät sitä, mikä on jumalatonta, päivä, joka tulee, [a]polttaa heidät, sanoo Herra Sebaot, sillä he ovat kuin oljenkorsia.

5 Ja ne, jotka tappavat profeettoja ja pyhiä, maan syvyydet

28 *a* Moosia 3:14.
b PKO Todistaminen.
c 2. Nefi 33:10.
29 *a* 5. Moos. 6:5; Mark. 12:29–31.
30 *a* PKO Toimitukset.
26 1 *a* 3. Nefi 11:1–12.
b 1. Nefi 11:7; 12:6.
c 3. Nefi 15:2–10.
3 *a* 1. Nefi 12:4–6. PKO Merkki.
b PKO Jeesus Kristus: Profetioita Jeesuksen Kristuksen syntymästä ja kuolemasta.
c 1. Moos. 4:10; 2. Nefi 28:10; Morm. 8:27.
4 *a* 3. Nefi 8:14–24; 9:3, 9.

[a]nielevät heidät, sanoo Herra Sebaot; ja [b]vuoret peittävät heidät, ja pyörretuulet kuljettavat heidät pois, ja rakennukset sortuvat heidän päällensä ja musertavat heidät kappaleiksi ja murskaavat heidät tomuksi.

6 Ja heitä rangaistaan ukonilmoilla ja salamoilla ja maanjäristyksillä ja kaikenlaisella tuholla, sillä Herran vihan tuli syttyy heitä vastaan, ja he ovat kuin oljenkorsia, ja tuleva päivä polttaa heidät, sanoo Herra Sebaot.

7 Oi sieluni tuskaa ja piinaa kansani surmattujen menetyksen tähden! Sillä minä, Nefi, olen nähnyt sen, ja se miltei kuluttaa minut Herran edessä; mutta minun täytyy huutaa Jumalalleni: Sinun tiesi ovat [a]oikeamieliset.

8 Mutta katso, vanhurskaat, jotka kuulevat profeettojen sanoja eivätkä tuhoa heitä, vaan odottavat lujina Kristusta kaikesta [a]vainosta huolimatta niiden merkkien tähden, joita annetaan – katso, he ovat niitä, jotka [b]eivät menehdy.

9 Vaan Vanhurskauden Poika [a]ilmestyy heille, ja hän [b]parantaa heidät, ja heillä on [c]rauha hänen kanssaan, kunnes [d]kolme sukupolvea on kuollut pois ja monet [e]neljännestä sukupolvesta ovat kuolleet pois vanhurskaudessa.

10 Ja kun tämä on tapahtunut, [a]pikainen tuho kohtaa kansaani; sillä sieluni tuskista huolimatta minä olen nähnyt sen; sen vuoksi minä tiedän, että se tapahtuu; ja he myyvät itsensä tyhjästä, sillä ylpeytensä ja järjettömyytensä palkkana he saavat tuhon; sillä koska he antautuvat Perkeleelle ja valitsevat mieluummin pimeyden kuin valon teot, sen tähden heidän on mentävä alas [b]helvettiin.

11 Sillä ei Herran Henki ainaisesti [a]kiistele ihmisen kanssa. Ja kun Henki lakkaa kiistelemästä ihmisen kanssa, silloin tulee pikainen tuho, ja tämä surettaa sieluani.

12 Ja kuten minä puhuin [a]juutalaisten saamisesta [b]vakuuttuneiksi siitä, että Jeesus on [c]tosi Kristus, on välttämätöntä, että myös pakanat saadaan vakuuttuneiksi siitä, että Jeesus on Kristus, iankaikkinen Jumala

13 ja että hän ilmaisee itsensä kaikille niille, jotka uskovat häneen, [a]Pyhän Hengen voimalla, niin, jokaiselle kansakunnalle, suvulle, kielelle ja kansalle, tehden voimallisia ihmeitä, merkkejä ja ihmetekoja ihmislasten keskuudessa heidän uskonsa mukaisesti.

14 Mutta katso, minä profetoin teille [a]viimeisistä ajoista;

5 *a* 1. Nefi 19:11; 3. Nefi 10:14.
b 3. Nefi 8:10; 9:5–8.
7 *a* PKO Oikeudenmukaisuus.
8 *a* PKO Vaino.
b 3. Nefi 10:12–13.
9 *a* 3. Nefi 11:8–15.
b 3. Nefi 17:7–9.
c 4. Nefi 1:1–4.
d 1. Nefi 12:11–12; 3. Nefi 27:30–32.
e Alma 45:10–12; Hel. 13:9–10.
10 *a* Alma 45:9–14; Morm. 8:1–9.
b PKO Helvetti.
11 *a* Et. 2:15.
12 *a* 2. Nefi 30:7; Morm. 5:14. PKO Juutalaiset.
b 2. Nefi 25:18.
c Morm. 3:21.
13 *a* PKO Pyhä Henki.
14 *a* PKO Myöhemmät ajat.

niistä ajoista, jolloin Herra Jumala on [b]tuova nämä asiat julki ihmislapsille.

15 Sen jälkeen kun minun jälkeläiseni ja veljieni jälkeläiset ovat vaipuneet epäuskoon ja pakanat ovat lyöneet heidät, niin, kun Herra Jumala on leiriytynyt yltympäri heitä vastaan ja saartanut heidät valleilla ja pystyttänyt linnoituksia heitä vastaan, ja kun heidät on painettu alas tomuun, vieläpä niin ettei heitä enää ole, sittenkin vanhurskaiden sanat kirjoitetaan ja uskollisten rukoukset kuullaan, eikä kaikkia niitä, jotka ovat vaipuneet epäuskoon, unohdeta.

16 Sillä ne, jotka hävitetään, [a]puhuvat heille maasta, ja heidän puheensa kuuluu vaimeana tomusta, ja heidän äänensä on kuin sen, jossa on vainajahenki; sillä Herra Jumala antaa heille voiman, että he voivat kuiskailla heistä ikään kuin se tulisi maasta; ja heidän puheensa kuiskaa tomusta.

17 Sillä näin sanoo Herra Jumala: He [a]kirjoittavat siitä, mitä heidän keskuudessaan tapahtuu, ja se kirjoitetaan ja sinetöidään kirjaan; eivätkä ne, jotka ovat vaipuneet epäuskoon, niitä saa, sillä he [b]pyrkivät hävittämään sen, mikä on Jumalasta.

18 Ja nyt, kuten ne, jotka on tuhottu, on tuhottu joutuin – ja heidän pelättyjensä paljous on kuin [a]akanat, jotka katoavat – niin, näin sanoo Herra Jumala: Se tapahtuu hetkessä, yhtäkkiä.

19 Ja tapahtuu, että niitä, jotka ovat vaipuneet epäuskoon, [a]lyödään pakanoiden kädellä.

20 Ja pakanat [a]ylpistyvät omissa silmissään ja ovat [b]kompastuneet [c]kompastuskivensä suuruuden tähden, niin että he ovat perustaneet monia [d]kirkkoja; silti he ylenkatsovat Jumalan voimaa ja ihmeitä ja saarnaavat itselleen omaa viisauttaan ja omaa [e]tietämystään etua saadakseen ja [f]murskatakseen köyhien kasvot.

21 Ja perustetaan monia kirkkoja, jotka aiheuttavat [a]kateutta ja riitaa ja pahansuopaisuutta.

22 Ja on myös [a]salaliittoja, kuten muinaisinakin aikoina, Perkeleen liittojen mukaisesti, sillä hän on kaiken tällaisen alullepanija, eli murhien ja pimeyden tekojen alullepanija; niin, ja hän taluttaa heitä kaulasta pellavanyörillä, kunnes hän sitoo heidät vahvoilla köysillään iäksi.

23 Sillä katso, rakkaat veljeni, minä sanon teille, että Herra Jumala ei toimi pimeydessä.

24 Hän ei tee mitään, mikä ei olisi maailman hyödyksi, sillä

14 *b* PKO Evankeliumin palautus.
16 *a* Jes. 29:4; Moroni 10:27; Moos. 7:62. PKO Mormonin kirja.
17 *a* 2. Nefi 29:12.
b En. 1:14.
18 *a* Morm. 5:16–18.
19 *a* 3. Nefi 16:8–9; 20:27–28.
20 *a* PKO Ylpeys.
b 1. Nefi 13:29, 34. PKO Luopumus.
c Hes. 14:4.
d 1. Nefi 14:10; 22:23; Morm. 8:28.
e 2. Nefi 9:28; Morm. 9:7–8.
f Jes. 3:15; 2. Nefi 13:15.
21 *a* PKO Kateus.
22 *a* PKO Salaliitto.

hän [a]rakastaa maailmaa, jopa niin, että hän antaa oman henkensä voidakseen vetää [b]kaikki ihmiset luoksensa. Sen vuoksi hän ei kiellä ketään pääsemästä osalliseksi hänen pelastuksestaan.

25 Katso, huutaako hän kenellekään sanoen: Lähde pois luotani? Katso, minä sanon teille: Ei; vaan hän sanoo: [a]Tulkaa minun luokseni, kaikki te maan ääret, [b]ostakaa maitoa ja hunajaa ilmaiseksi ja maksutta.

26 Katso, onko hän käskenyt ketään lähtemään pois synagogista tai jumalanpalvelushuoneista? Katso, minä sanon teille: Ei.

27 Onko hän kieltänyt ketään pääsemästä osalliseksi [a]pelastuksestaan? Katso, minä sanon teille: Ei; vaan hän on [b]antanut sen vapaasti kaikille ihmisille, ja hän on käskenyt kansaansa, että sen tulee taivuttaa kaikkia ihmisiä [c]parannukseen.

28 Katso, onko Herra kieltänyt ketään pääsemästä osalliseksi hänen hyvyydestään? Katso, minä sanon teille: Ei; vaan [a]kaikilla ihmisillä on yhtäläinen oikeus, eikä ketään kielletä.

29 Hän kieltää [a]pappisvallan, sillä katso, pappisvalta on sitä, että ihmiset saarnaavat ja asettavat itsensä maailman valoksi saadakseen etua ja maailman [b]ylistystä; mutta Siionin parasta he eivät tavoittele.

30 Katso, Herra on kieltänyt tämän; ja nyt, Herra Jumala on antanut käskyn, että kaikilla ihmisillä tulee olla aitoa [a]rakkautta, mikä rakkaus on todellista [b]rakkautta. Ja ellei heillä olisi rakkautta, he eivät olisi mitään. Jos heillä siis olisi rakkautta, he eivät sallisi Siionin työntekijän menehtyä.

31 Mutta [a]Siionin työntekijän tulee tehdä työtä Siionin hyväksi, sillä jos hän tekee työtä [b]rahan vuoksi, hän hukkuu.

32 Ja vielä Herra Jumala on [a]antanut käskyn, ettei ihmisten pidä murhata, ettei heidän pidä valehdella, ettei heidän pidä varastaa, ettei heidän pidä [b]turhaan lausua Herran Jumalansa nimeä, ettei heidän pidä kadehtia, ettei heidän pidä olla pahansuopia, ettei heidän pidä kiistellä keskenään, ettei heidän pidä harjoittaa haureutta ja ettei heidän pidä tehdä mitään tällaista, sillä jokainen, joka sellaista tekee, hukkuu.

33 Sillä mikään näistä pahoista teoista ei ole Herrasta, sillä hän tekee ihmislasten keskuudessa sitä, mikä hyvää on; ja hän tekee vain sellaista, mikä on selkeää ihmislapsille, ja hän kutsuu heitä kaikkia tulemaan luoksensa ja pääsemään osallisiksi hänen

24 *a* Joh. 3:16.
b 3. Nefi 27:14–15.
25 *a* Alma 5:33–35; 3. Nefi 9:13–14.
b Jes. 55:1–2.
27 *a* PKO Pelastus.
b Ef. 2:8; 2. Nefi 25:23.
c PKO Parannus.
28 *a* Room. 2:11; 1. Nefi 17:33–35.
29 *a* PKO Pappisvalta.
b OL 121:34–37.
30 *a* Moroni 7:47–48.
PKO Rakkaus.
b PKO Rakkaus.
31 *a* PKO Siion.
b MK Jaak. 2:17–19; OL 11:7; 38:39.
32 *a* PKO Jumalan käskyt.
b PKO Rienaaminen.

hyvyydestään; eikä hän [a]torju ketään niistä, jotka tulevat hänen luoksensa, ei mustia eikä valkoisia, ei orjia eikä vapaita, ei miehiä eikä naisia; ja hän muistaa [b]pakanat, ja [c]kaikki ovat Jumalalle yhdenvertaisia, sekä juutalaiset että pakanat.

LUKU 27

Pimeys ja luopumus peittää maan viimeisinä aikoina. Mormonin kirja tulee julki. Kolme todistajaa todistaa kirjasta. Oppinut mies sanoo, ettei hän voi lukea sinetöityä kirjaa. Herra tekee ihmeellisen teon ja ihmeen. Vertaa Jesaja 29. Noin 559–545 eKr.

MUTTA katso, [a]viimeisinä aikoina eli pakanoiden aikoina – niin, katso, kaikki pakanoiden kansakunnat ja myös juutalaiset, sekä ne, jotka tulevat tähän maahan, että ne, jotka ovat muissa maissa, aivan niin, kaikissa maailman maissa, katso, he juopuvat pahuudesta ja kaikenlaisista iljetyksistä –

2 ja kun se aika tulee, Herra Sebaot rankaisee heitä ukkosella ja maanjäristyksellä ja suurella pauhulla ja myrskyllä ja rajuilmalla ja ahnaalla [a]tulenlieskalla.

3 Ja kaikki [a]kansakunnat, jotka [b]taistelevat Siionia vastaan ja ahdistavat sitä, ovat kuin yöllinen uninäky, eli heidän käy kuin nälkäisen, joka uneksii, ja katso, hän syö, mutta herää ja hänen sielunsa on tyhjä; tai kuin janoisen, joka uneksii, ja katso, hän juo, mutta herää, ja katso, hän on nääntynyt, ja hänen sielullansa on jano; niin, samoin käy kaikkien kansakuntien paljouden, joka taistelee Siionin vuorta vastaan.

4 Sillä katso, te kaikki, jotka teette pahaa, seisahtukaa ja kummastelkaa, sillä te tulette huutamaan ja parkumaan; niin, te tulette juopumaan, mutta ette viinistä, te tulette hoippumaan, mutta ette väkijuomasta.

5 Sillä katso, Herra on vuodattanut teidän päällenne raskaan unen hengen. Sillä katso, te olette sulkeneet silmänne ja te olette hylänneet profeetat; ja teidän hallitsijanne ja näkijät hän on peittänyt teidän pahuutenne tähden.

6 Ja tapahtuu, että Herra Jumala tuo [a]teille julki [b]kirjan sanat, ja ne ovat niiden sanoja, jotka ovat nukkuneet.

7 Ja katso, kirja on [a]sinetöity; ja kirjassa on [b]ilmoitus Jumalalta maailman alusta sen [c]loppuun asti.

8 Ja nyt, näiden [a]sinetöityjen asioiden tähden, sitä, mikä on sinetöity, [b]ei anneta ihmisten jumalattomuuden ja iljetysten

33 *a* Ap. t. 10:9–35, 44–45.
b Alma 26:37.
c Room. 2:11; 1. Nefi 17:35.
27 1 *a* PKO Myöhemmät ajat.
2 *a* Jes. 24:6; 66:15–16; MK Jaak. 6:3; 3. Nefi 25:1.
3 *a* Jes. 29:7–8.
b 1. Nefi 22:14.
6 *a* Jar. 1:2; Morm. 5:12–13.
b 2. Nefi 26:16–17; 29:12.
PKO Mormonin kirja.
7 *a* Jes. 29:11–12; Et. 3:25–27; 4:4–7.
b Moosia 8:19.
c Et. 13:1–12.
8 *a* Et. 5:1.
b 3. Nefi 26:9–12; Et. 4:5–6.

aikana. Sen vuoksi kirja salataan heiltä.

9 Mutta kirja annetaan eräälle [a]miehelle, ja hän antaa kirjan sanat, jotka ovat niiden sanoja, jotka ovat nukkuneet tomussa; ja hän antaa nämä sanat [b]toiselle;

10 mutta niitä sanoja, jotka on sinetöity, hän ei anna, eikä hän anna kirjaa. Sillä kirja on sinetöity Jumalan voimalla, ja sinetöity ilmoitus pidetään kirjassa Herran hyväksi näkemään aikaan asti, jotta ne tulisivat julki; sillä katso, ne ilmoittavat kaiken maailman perustamisesta sen loppuun asti.

11 Ja tulee aika, jolloin kirjan sinetöidyt sanat luetaan katoilta; ja ne luetaan Kristuksen voimalla; ja ihmislapsille [a]ilmoitetaan kaikki, mitä milloinkaan on ollut ihmislasten keskuudessa ja mitä milloinkaan on tuleva aina maailman loppuun asti.

12 Ja nyt, sinä päivänä, jolloin kirja annetaan miehelle, josta olen puhunut, kirja kätketään maailman silmiltä, niin etteivät kenenkään silmät sitä näe, paitsi että [a]kolme [b]todistajaa näkee sen Jumalan voimalla, sen lisäksi, jolle kirja annetaan; ja he todistavat kirjan ja siinä olevien asioiden totuudesta.

13 Eikä sitä näe kukaan muu, paitsi muutamat Jumalan tahdon mukaisesti, todistaakseen hänen sanastaan ihmislapsille; sillä Herra Jumala on sanonut, että uskollisten sanat puhuvat ikään kuin [a]kuolleista.

14 Sen vuoksi Herra Jumala on ryhtyvä tuomaan julki kirjan sanoja; ja niin monen todistajan suulla kuin hän hyväksi näkee, hän on vahvistava sanansa; ja voi sitä, joka [a]hylkää Jumalan sanan!

15 Mutta katso, tapahtuu, että Herra Jumala sanoo sille, jolle hän kirjan antaa: Ota nämä sanat, joita ei ole sinetöity, ja anna ne toiselle, jotta hän voi näyttää niitä oppineelle, sanoen: [a]Lue tämä, rukoilen sinua. Ja oppinut sanoo: Tuo tänne kirja, niin minä luen ne.

16 Ja nyt, he sanovat näin maailman kunnian tähden ja [a]etua saadakseen, eivätkä Jumalan kunnian tähden.

17 Ja mies sanoo: En voi tuoda kirjaa, sillä se on sinetöity.

18 Silloin oppinut sanoo: En voi lukea sitä.

19 Ja nyt tapahtuu, että Herra Jumala antaa jälleen kirjan ja sen sanat sille, joka ei ole oppinut; ja mies, joka ei ole oppinut, sanoo: En ole oppinut.

20 Silloin Herra Jumala sanoo hänelle: Oppineiden ei pidä niitä lukea, sillä he ovat hylänneet ne, ja minä kykenen tekemään oman työni; sen vuoksi sinun tulee lukea ne sanat, jotka minä sinulle annan.

21 [a]Älä kajoa niihin, mitkä on

9 *a* OL 17:5–6.
b JS–H 1:64–65.
11 *a* Luuk. 12:3; Morm. 5:8; OL 121:26–31.
12 *a* 2. Nefi 11:3; Et. 5:2–4; OL 5:11, 15; 17:1.
b 5. Moos. 19:15.
13 *a* 2. Nefi 3:19–20; 33:13–15; Moroni 10:27.
14 *a* 2. Nefi 28:29–30; Et. 4:8.
15 *a* Jes. 29:11–12; JS–H 1:65.
16 *a* PKO Pappisvalta.
21 *a* Et. 5:1.

sinetöity, sillä minä tuon ne julki itse hyväksi näkemänäni aikana; sillä minä osoitan ihmislapsille, että minä kykenen tekemään oman työni.

22 Ja nyt, kun olet lukenut ne sanat, jotka olen käskenyt sinun lukea, ja saanut [a]todistajat, jotka olen sinulle luvannut, silloin sinetöi kirja jälleen ja kätke se minun huomaani, jotta voin säilyttää sanat, joita et ole lukenut, kunnes omassa viisaudessani näen hyväksi ilmoittaa kaiken ihmislapsille.

23 Sillä katso, minä olen Jumala; ja minä olen [a]ihmeiden Jumala; ja minä osoitan maailmalle, että minä olen [b]sama eilen, tänään ja ikuisesti; ja minä toimin ihmislasten keskuudessa ainoastaan heidän uskonsa [c]mukaisesti.

24 Ja jälleen tapahtuu, että Herra sanoo sille, joka lukee sanat, jotka hänelle annetaan:

25 [a]Koska tämä kansa lähestyy minua suullaan ja [b]kunnioittaa minua huulillaan mutta on vetänyt sydämensä minusta kauas ja sen pelko minua kohtaan on [c]ihmiskäskyjen mukaan opetettua –

26 sen tähden minä ryhdyn tekemään tämän kansan keskuudessa [a]ihmeellistä tekoa, niin, [b]ihmeellistä tekoa ja ihmettä, sillä sen viisaiden ja oppineiden viisaus häviää, ja sen ymmärtäväisten ymmärrys kätketään.

27 Ja [a]voi niitä, jotka syvälle yrittävät kätkeä suunnitelmansa Herralta! Ja heidän tekonsa ovat pimeässä, ja he sanovat: Kuka meidät näkee, ja kuka meidät tuntee? Ja he sanovat myös: Totisesti, teidän asioiden ylösalaisin kääntämistänne tullaan pitämään [b]savenvalajan saven kaltaisena. Mutta katso, minä osoitan heille, sanoo Herra Sebaot, että minä tiedän kaikki heidän tekonsa. Sillä sanooko teos tekijästään: Ei hän ole minua tehnyt? Tai sanooko luomus luojastaan: Ei hän mitään ymmärrä?

28 Mutta katso, sanoo Herra Sebaot: Minä osoitan ihmislapsille, että on vain lyhyt aika enää, ja Libanon muuttuu viljavaksi vainioksi; ja viljavaa vainiota pidetään metsän veroisena.

29 [a]Ja sinä päivänä kuurot kuulevat kirjan sanat ja sokeiden silmät näkevät synkeydestä ja pimeydestä.

30 Ja [a]sävyisätkin ilahtuvat, ja he [b]iloitsevat Herrasta, ja köyhät ihmisten joukossa riemuitsevat Israelin Pyhästä.

31 Sillä niin totta kuin Herra elää, he saavat nähdä, että [a]pelätystä tehdään loppu ja pilkkaaja poltetaan ja kaikki pahuuteen kärkkäät hävitetään,

22 *a* PKO Mormonin kirjan silminnäkijät.
23 *a* PKO Ihme.
b Hepr. 13:8.
c Hepr. 11; Et. 12:7–22.
25 *a* Jes. 29:13.
b Matt. 15:8.
c 2. Nefi 28:31.
26 *a* 1. Nefi 22:8; 2. Nefi 29:1–2. PKO Evankeliumin palautus.
b Jes. 29:14; 2. Nefi 25:17.
27 *a* Jes. 29:15.
b Jer. 18:6.
29 *a* Jes. 29:18.
30 *a* PKO Sävyisyys.
b OL 101:36.
31 *a* Jes. 29:20.

32 ja ne, jotka sanoillaan tekevät ihmisestä [a]rikkojan ja virittävät ansan sille, joka [b]portilla tuomitsee, ja [c]sysäävät vanhurskaan syrjään tyhjän tähden.

33 Sen tähden, Herra, joka lunasti Abrahamin, sanoo Jaakobin huoneesta näin: Nyt Jaakob ei joudu häpeään, eivätkä hänen kasvonsa nyt kalpene.

34 Vaan kun hän [a]näkee lapsensa, minun kätteni työn, keskuudessaan, he pitävät pyhänä minun nimeni ja pitävät pyhänä Jaakobin pyhän ja pelkäävät Israelin Jumalaa.

35 Nekin, jotka hengessä [a]eksyivät, tulevat ymmärrykseen, ja ne, jotka nurisivat, [b]ottavat opikseen.

LUKU 28

Monia vääriä kirkkoja perustetaan viimeisinä aikoina. Ne opettavat vääriä, turhia ja mielettömiä oppeja. Luopumus saa vallan väärien opettajien tähden. Perkele riehuu ihmisten sydämissä. Hän opettaa kaikenlaisia vääriä oppeja. Noin 559–545 eKr.

Ja nyt, katso, veljeni, minä olen puhunut teille, niin kuin Henki on minua vaatinut; sen vuoksi minä tiedän, että näin täytyy varmasti tapahtua.

2 Ja ne asiat, jotka [a]kirjasta kirjoitetaan, tulevat olemaan [b]suuriarvoisia ihmislapsille ja etenkin meidän jälkeläisillemme, jotka ovat Israelin huoneen jäännöstä.

3 Sillä sinä päivänä tapahtuu, että [a]kirkot, joita on perustettu, eikä Herralle, sanovat toisillensa: Katso, minä, minä olen Herran; ja toiset sanovat: Minä, minä olen Herran, ja niin sanoo jokainen, joka on perustanut kirkkoja, eikä Herralle –

4 ja ne kiistelevät keskenänsä, ja niiden papit kiistelevät keskenänsä, ja he opettavat omalla [a]tietämyksellään ja kieltävät Pyhän Hengen, joka antaa sanat.

5 Ja he [a]kieltävät Jumalan, Israelin Pyhän, [b]voiman, ja he sanovat kansalle: Kuunnelkaa meitä ja kuulkaa meidän opetuksiamme, sillä katso, tänään [c]ei ole Jumalaa, sillä Herra ja Lunastaja on tehnyt työnsä, ja hän on antanut voimansa ihmisille;

6 katso, kuulkaa minun opetuksiani; jos he sanovat, että on tapahtunut ihme Herran käden kautta, älkää sitä uskoko, sillä tänä päivänä hän ei ole [a]ihmeiden Jumala; hän on työnsä tehnyt.

7 Niin, ja on monia, jotka sanovat: [a]Syökää, juokaa ja olkaa iloisia, sillä huomenna me kuolemme, ja meidän käy hyvin.

8 Ja on myös monia, jotka

32 *a* Luuk. 11:54.
b Aam. 5:10.
c 2. Nefi 28:16.
34 *a* Jes. 29:23–24.
35 *a* 2. Nefi 28:14; OL 33:4.
b Dan. 12:4.

28 2 *a* PKO Mormonin kirja.
b 1. Nefi 13:34–42; 22:9; 3. Nefi 21:6.
3 *a* 1. Kor. 1:10–13; 1. Nefi 22:23; 4. Nefi 1:25–29; Morm. 8:28, 32–38.
4 *a* 2. Nefi 9:28.
5 *a* 2. Nefi 26:20.
b 2. Tim. 3:5.
c Alma 30:28.
6 *a* Morm. 8:26; 9:15–26.
7 *a* 1. Kor. 15:32; Alma 30:17–18.

sanovat: Syökää, juokaa ja olkaa iloisia, mutta pelätkää silti Jumalaa – hän [a]hyväksyy pienen synnin tekemisen; niin, [b]valehdelkaa vähäsen, käyttäkää toista hyväksenne hänen sanojensa tähden, [c]kaivakaa kuoppa lähimmäisellenne; ei tässä ole mitään pahaa; ja tehkää kaikkea tätä, sillä huomenna me kuolemme; ja jos olemmekin syyllisiä, Jumala antaa meille muutaman raipaniskun, ja lopulta meidät pelastetaan Jumalan valtakuntaan.

9 Niin, ja tulee olemaan monia, jotka opettavat tällä tavoin vääriä ja turhia ja [a]mielettömiä [b]oppeja ja pöyhkeilevät sydämessään ja yrittävät syvälle kätkeä suunnitelmansa Herralta; ja heidän tekonsa ovat pimeässä.

10 Ja pyhien [a]veri huutaa maasta heitä vastaan.

11 Niin, he ovat kaikki poikenneet [a]pois; he ovat [b]turmeltuneet.

12 [a]Ylpeyden tähden ja väärien opettajien ja väärän opin tähden heidän kirkkonsa ovat turmeltuneet, ja heidän kirkkonsa ovat ylhäisiä; ylpeyden tähden he pöyhkeilevät.

13 He [a]riistävät [b]köyhiä hienojen pyhäkköjensä tähden; he riistävät köyhiä hienojen vaatteidensa tähden; ja he vainoavat sävyisiä ja sydämeltään vaatimattomia, koska he pöyhkeilevät [c]ylpeydessään.

14 He ovat [a]uppiniskaisia ja pystypäisiä; niin, ja ylpeyden ja jumalattomuuden ja iljetysten ja haureuden tähden he ovat kaikki [b]kulkeneet harhaan, paitsi muutamat, jotka ovat nöyriä Kristuksen seuraajia; kuitenkin heitä johdatellaan, niin että monta kertaa he eksyvät, koska heitä opetetaan ihmisten opetusten mukaisesti.

15 Oi [a]viisaita ja oppineita ja rikkaita, jotka pöyhkeilevät sydämensä [b]kopeudessa, ja kaikkia niitä, jotka saarnaavat vääriä oppeja, ja kaikkia niitä, jotka harjoittavat haureutta ja vääristelevät Herran oikean tien; [c]voi, voi, voi heitä, sanoo Herra Jumala Kaikkivaltias, sillä heidät syöstään alas helvettiin!

16 Voi niitä, jotka [a]sysäävät vanhurskaan syrjään tyhjän tähden ja herjaavat sitä, mikä hyvää on, ja sanovat, ettei se ole minkään arvoista! Sillä tulee päivä, jolloin Herra Jumala rankaisee joutuin maan asukkaita; ja sinä päivänä, jona he ovat pahuudessa [b]täysin kypsiä, he menehtyvät.

17 Mutta katso, jos maan asukkaat tekevät parannuksen jumalattomuudestaan ja iljetyk-

8 *a* Morm. 8:31.
b OL 10:25; Moos. 4:4.
PKO Valehteleminen.
c Sananl. 26:27; 1. Nefi 14:3.
9 *a* Hes. 13:3; Hel. 13:29.
b Matt. 15:9.
10 *a* Ilm. 6:9–11; 2. Nefi 26:3; Morm. 8:27; Et. 8:22–24; OL 87:7.
11 *a* Hel. 6:31.
b Morm. 8:28–41; OL 33:4.
12 *a* Sananl. 28:25.
13 *a* Hes. 34:8.
b Hel. 4:12.
c Alma 5:53.
14 *a* Sananl. 21:4.
b Jes. 53:6.
15 *a* Sananl. 3:5–7.
b PKO Ylpeys.
c 3. Nefi 29:5.
16 *a* Jes. 29:21.
b Et. 2:9–10.

sistään, heitä ei hävitetä, sanoo Herra Sebaot.

18 Mutta katso, sen suuren ja iljettävän kirkon, koko maan [a]huoran, täytyy [b]sortua maahan, ja sen sortumisen täytyy olla suuri.

19 Sillä Perkeleen valtakunnan täytyy [a]järkkyä, ja ne, jotka siihen kuuluvat, on herätettävä parannukseen, tai [b]Perkele kytkee heidät ikuisiin [c]kahleisiinsa, ja he yltyvät vihaan ja hukkuvat;

20 sillä katso, sinä aikana hän [a]riehuu ihmislasten sydämissä ja yllyttää heitä vihaan sitä vastaan, mikä on hyvää.

21 Ja toiset hän [a]rauhoittaa ja tuudittaa heidät lihalliseen turvallisuuteen, niin että he sanovat: kaikki on hyvin Siionissa, niin, Siion menestyy, kaikki on hyvin – ja näin [b]Perkele pettää heidän sielunsa ja eksyttää heidät varovasti alas helvettiin.

22 Ja katso, toisia hän mielistelee ja sanoo heille, ettei [a]helvettiä ole; ja hän sanoo heille: Minä en ole Perkele, sillä sellaista ei ole – ja näin hän kuiskuttelee heidän korviinsa, kunnes hän kytkee heidät kauheisiin [b]kahleisiinsa, joista ei ole vapautusta.

23 Niin, he ovat kuoleman ja helvetin vallassa; ja kuoleman ja helvetin ja Perkeleen ja kaikkien, jotka ovat niiden vallassa, on seistävä Jumalan valtaistuimen edessä ja tultava [a]tuomituiksi tekojensa mukaan, ja sieltä heidän on mentävä paikkaan, joka on heille valmistettu, nimittäin [b]tuli- ja tulikivijärveen, mikä on loputon piina.

24 Voi sen tähden sitä, joka on huoleton Siionissa!

25 Voi sitä, joka huutaa: Kaikki on hyvin!

26 Niin, voi sitä, joka [a]kuulee ihmisten opetuksia ja kieltää Jumalan voiman ja Pyhän Hengen lahjan!

27 Niin, voi sitä, joka sanoo: Me olemme saaneet, emmekä [a]tarvitse enempää!

28 Ja sanalla sanoen, voi kaikkia niitä, jotka vapisevat ja ovat [a]vihoissaan Jumalan totuuden tähden! Sillä katso, se, joka on rakennettu [b]kalliolle, ottaa sen vastaan iloiten; ja se, joka on rakennettu hiekkaperustalle, vapisee peläten sortuvansa.

29 Voi sitä, joka sanoo: Me olemme saaneet Jumalan sanan, emmekä me [a]tarvitse [b]enempää Jumalan sanaa, sillä meillä on tarpeeksi!

30 Sillä katso, näin sanoo Herra Jumala: Minä annan ihmislapsille rivin rivin päälle, [a]opetuksen opetuksen päälle, vähän täällä ja vähän tuolla; ja siunattuja ovat ne, jotka kuulevat minun opetuksiani ja kallistavat

18 *a* Ilm. 19:2.
b 1. Nefi 14:3, 17.
19 *a* 1. Nefi 22:23.
b Alma 34:35.
c Alma 12:11.
20 *a* OL 10:20–27.
21 *a* Morm. 8:31.
b 2. Nefi 9:39.
22 *a* PKO Helvetti.
b Alma 36:18.
23 *a* PKO Jeesus Kristus: Tuomari; Viimeinen tuomio.
b 2. Nefi 9:16, 19, 26.
26 *a* 2. Nefi 9:29.
27 *a* Alma 12:10–11.
28 *a* 2. Nefi 9:40; 33:5. PKO Kapinointi.
b Matt. 7:24–27. PKO Kallio.
29 *a* 2. Nefi 29:3–10.
b 2. Nefi 27:14; Et. 4:8.
30 *a* Jes. 28:9–13; OL 98:12.

korvansa minun neuvoilleni, sillä he oppivat [b]viisautta; sillä sille, joka [c]ottaa vastaan, minä annan [d]enemmän; ja niiltä, jotka sanovat: meillä on tarpeeksi, heiltä otetaan pois sekin, mitä heillä on.

31 Kirottu on se, joka [a]turvaa ihmiseen eli tekee lihan käsivarreksensa eli kuulee ihmisten opetuksia, ellei heidän opetuksiansa anneta Pyhän Hengen voimalla.

32 [a]Voi pakanoita, sanoo Herra Jumala Sebaot! Sillä vaikka minä ojennan käsivarteni heille päivästä päivään, he kieltävät minut; kuitenkin minä olen heille armollinen, sanoo Herra Jumala, jos he tekevät parannuksen ja tulevat minun luokseni; sillä minun [b]käsivarteni on ojennettuna kaiken päivää, sanoo Herra Jumala Sebaot.

LUKU 29

Monet pakanat tulevat hylkäämään Mormonin kirjan. He sanovat: Me emme tarvitse muuta Raamattua. Herra puhuu monille kansakunnille. Hän on tuomitseva maailman kirjoista, jotka kirjoitetaan. Noin 559–545 eKr.

Mutta katso, on monia – sinä aikana, kun minä ryhdyn tekemään [a]ihmeellistä tekoa heidän keskuudessaan, jotta muistaisin [b]liittoni, jotka olen tehnyt ihmislasten kanssa, jotta vielä [c]toisen kerran ojentaisin käteni voittaakseni takaisin kansani, joka on Israelin huonetta;

2 ja myös, jotta muistaisin lupaukset, jotka olen antanut sinulle, Nefi, sekä sinun isällesi, että minä muistaisin teidän jälkeläisiänne ja että teidän jälkeläistenne [a]sanat lähtisivät minun suustani teidän jälkeläisillenne; ja minun sanani kuuluvat [b]vihellyksenä maan ääriin, [c]viirinä kansalleni, joka on Israelin huonetta;

3 ja koska minun sanani kuuluvat vihellyksenä – monet pakanoista sanovat: [a]Raamattu! Raamattu! Meillä on Raamattu, eikä voi olla muuta Raamattua.

4 Mutta näin sanoo Herra Jumala: Oi mielettömiä, he saavat Raamatun; ja se on lähtevä [a]juutalaisilta, minun ikivanhalta liittokansaltani. Ja mitenkä he kiittävät juutalaisia [b]Raamatusta, jonka he heiltä saavat? Niin, mitä pakanat tarkoittavat? Muistavatko he juutalaisten vaivannäköä ja työtä ja tuskia ja heidän uutteruuttaan minua kohtaan pelastuksen tuomisessa pakanoille julki?

30 *b* PKO Viisaus.
c Luuk. 8:18.
d Alma 12:10; OL 50:24.
31 *a* OL 1:19–20.
32 *a* 1. Nefi 14:6.
b MK Jaak. 5:47; 6:4.
29 1 *a* 2. Nefi 27:26. PKO Evankeliumin palautus.
b PKO Abrahamin liitto.
c 2. Nefi 6:14; 21:11–12; 25:17. PKO Israel: Israelin kokoaminen.
2 *a* 2. Nefi 3:18–21.
b Jes. 5:26; 2. Nefi 15:26; Moroni 10:28.
c 1. Nefi 21:22. PKO Merkkiviiri.
3 *a* 1. Nefi 13:23–25. PKO Mormonin kirja; Raamattu.
4 *a* OL 3:16. PKO Juutalaiset.
b PKO Juuda: Juudan sauva.

5 Oi te pakanat, oletteko muistaneet juutalaisia, minun ikivanhaa liittokansaani? Ette, vaan te olette kironneet heitä ja olette [a]vihanneet heitä, ettekä ole yrittäneet tuoda heitä takaisin. Mutta katso, minä annan kaiken tämän tulla takaisin teidän itsenne päälle, sillä minä, Herra, en ole unohtanut kansaani.

6 Sinä mieletön, joka sanot: [a]Raamattu, meillä on Raamattu, emmekä tarvitse muuta Raamattua. Oletteko saaneet Raamattua muilta kuin juutalaisilta?

7 Ettekö tiedä, että kansakuntia on enemmän kuin yksi? Ettekö tiedä, että minä, Herra, teidän Jumalanne, olen [a]luonut kaikki ihmiset ja että minä muistan ne, jotka ovat [b]meren saarilla, ja että minä hallitsen ylhäällä taivaissa ja alhaalla maassa; ja minä tuon julki sanani ihmislapsille, niin, vieläpä kaikille maan kansakunnille?

8 Minkä vuoksi nurisette siksi, että saatte enemmän minun sanaani? Ettekö tiedä, että [a]kahden kansakunnan [b]todistus on teille todisteena siitä, että minä olen Jumala, että minä muistan yhden kansakunnan niin kuin toisenkin? Sen vuoksi minä puhun samat sanat yhdelle kansakunnalle kuin toisellekin. Ja kun ne kaksi [c]kansakuntaa kohtaavat, niiden kahden kansakunnan todistuksetkin kohtaavat.

9 Ja minä teen tämän osoittaakseni monille, että minä olen [a]sama eilen, tänään ja ikuisesti ja että minä puhun julki sanani oman mieleni mukaan. Ja koska olen puhunut yhden [b]sanan, teidän ei pidä luulla, että en voi puhua toista; sillä minun työni ei ole vielä tullut valmiiksi, eikä tule ennen ihmisen loppua, eikä siitä vastedes ja ikuisesti.

10 Niinpä, koska teillä on Raamattu, teidän ei pidä luulla, että se sisältää kaikki minun [a]sanani, eikä teidän pidä luulla, etten ole kirjoituttanut enempää.

11 Sillä minä käsken [a]kaikkia ihmisiä, sekä idässä että lännessä ja pohjoisessa ja etelässä ja meren saarilla, että heidän tulee [b]kirjoittaa ne sanat, jotka minä heille puhun; sillä niistä [c]kirjoista, jotka kirjoitetaan, minä [d]tuomitsen maailman, jokaisen ihmisen tekojensa mukaan, sen mukaisesti, mitä on kirjoitettu.

12 Sillä katso, minä puhun [a]juutalaisille, ja he kirjoittavat sen; ja minä puhun myös nefiläisille, ja he [b]kirjoittavat sen; ja minä puhun myös muille Israelin huoneen heimoille, jotka olen johdattanut pois, ja ne kirjoittavat sen; ja minä puhun

5 *a* 3. Nefi 29:8.
6 *a* 1. Nefi 13:38.
7 *a* PKO Luominen.
b 1. Nefi 22:4.
8 *a* Hes. 37:15–20; 1. Nefi 13:38–41; 2. Nefi 3:12.
b Matt. 18:16. PKO Todistaja.
c Hoos. 2:2.
9 *a* Hepr. 13:8.
b PKO Ilmoitus.
10 *a* PKO Pyhät kirjoitukset: Ennustuksia pyhien kirjoitusten julki tulemisesta.
11 *a* Alma 29:8.
b 2. Tim. 3:16.
c PKO Elämän kirja.
d 2. Nefi 25:22; 33:11, 14–15. PKO Viimeinen tuomio.
12 *a* 1. Nefi 13:23–29.
b 1. Nefi 13:38–42; 2. Nefi 26:17.

myös [c]kaikille maan kansakunnille, ja ne kirjoittavat sen.

13 Ja tapahtuu, että [a]juutalaiset saavat nefiläisten sanat, ja nefiläiset saavat juutalaisten sanat, ja nefiläiset ja juutalaiset saavat Israelin kadonneiden heimojen sanat, ja Israelin [b]kadonneet heimot saavat nefiläisten ja juutalaisten sanat.

14 Ja tapahtuu, että minun kansani, joka on [a]Israelin huonetta, kootaan kotiin omiin maihinsa; ja myös minun sanani kootaan [b]yhteen. Ja minä osoitan niille, jotka taistelevat minun sanaani vastaan ja minun kansaani vastaan, joka on [c]Israelin huonetta, että minä olen Jumala ja että minä [d]tein Abrahamin kanssa liiton, että muistaisin hänen [e]jälkeläisensä [f]ikuisesti.

LUKU 30

Pakanoista kääntyvät luetaan liittokansaan. Monet lamanilaiset ja juutalaiset uskovat sanaan, ja heistä tulee ihastuttavia. Israel tuodaan takaisin, ja jumalattomat hävitetään. Noin 559–545 eKr.

Ja nyt, katso, rakkaat veljeni, minä tahdon puhua teille; sillä minä, Nefi, en soisi teidän luulevan, että te olette vanhurskaampia kuin pakanat tulevat olemaan. Sillä katso, ellette te pidä Jumalan käskyjä, te kaikki hukutte yhtäläisesti; ja niiden sanojen tähden, jotka on puhuttu, teidän ei pidä luulla, että pakanat hävitetään kokonaan.

2 Sillä katso, minä sanon teille, että jokainen pakana, joka tekee parannuksen, on Herran [a]liittokansaa; ja jokainen [b]juutalainen, joka ei tee parannusta, karkotetaan; sillä Herra ei tee liittoa kenenkään muun kuin sellaisten kanssa, jotka [c]tekevät parannuksen ja uskovat hänen Poikaansa, joka on Israelin Pyhä.

3 Ja nyt, minä tahdon profetoida vielä jonkin verran juutalaisista ja pakanoista. Sillä sen jälkeen kun se kirja, josta olen puhunut, tulee julki ja kirjoitetaan pakanoille ja sinetöidään jälleen Herran huomaan, on monia, jotka [a]uskovat sanoihin, jotka on kirjoitettu; ja [b]he vievät ne meidän jälkeläistemme jäännökselle.

4 Ja silloin meidän jälkeläistemme jäännös saa tietää meistä, siitä, kuinka me lähdimme Jerusalemista, ja että he ovat juutalaisten jälkeläisiä.

5 Ja Jeesuksen Kristuksen evankeliumia julistetaan [a]heidän keskuudessaan; ja niin [b]heille palautetaan [c]tieto heidän isistänsä sekä heidän isiensä keskuudessa ollut tieto Jeesuksesta Kristuksesta.

---

12 *c* 2. Nefi 26:33.
13 *a* Morm. 5:12–14.
b PKO Israel: Israelin kymmenen kadonnutta heimoa.
14 *a* Jer. 3:17–18.
b Hes. 37:16–17.
c 1. Nefi 22:8–9.
d 1. Moos. 12:1–3; 1. Nefi 17:40; 3. Nefi 20:27; Abr. 2:9. PKO Abrahamin liitto.
e OL 132:30.
f 1. Moos. 17:7.
30 2 *a* Gal. 3:26–29.
b Matt. 8:10–13. PKO Juutalaiset.
c PKO Parannus.
3 *a* 3. Nefi 16:6–7.
b 1. Nefi 22:8–9.
5 *a* 3. Nefi 21:3–7, 24–26.
b OL 3:20.
c 1. Nefi 15:14; 2. Nefi 3:12; Morm. 7:1, 9–10.

6 Ja silloin he riemuitsevat, sillä he tietävät, että se on heille Jumalan kädestä tuleva siunaus; ja heidän pimeyden suomunsa alkavat pudota heidän silmistään; eikä montakaan sukupolvea kuole heidän keskuudessaan, ennen kuin he ovat puhdas ja [a]ihastuttava kansa.

7 Ja tapahtuu, että [a]juutalaiset, jotka on hajotettu, [b]alkavat myös uskoa Kristukseen; ja he alkavat kokoontua yhteen maan päällä; ja kaikista, jotka uskovat Kristukseen, tulee myös ihastuttavaa kansaa.

8 Ja tapahtuu, että Herra Jumala aloittaa työnsä kaikkien kansakuntien, sukujen, kielten ja kansojen keskuudessa toteuttaakseen kansansa ennalleen palauttamisen maan päällä.

9 Ja [a]Herra Jumala [b]tuomitsee köyhät vanhurskaasti ja ajaa oikeuden mukaan maan [c]sävyisien asiaa. Ja hän lyö maata suunsa sauvalla ja huultensa henkäyksellä surmaa jumalattomat.

10 Sillä joutuin tulee [a]aika, jolloin Herra Jumala panee toimeen suuren [b]jaon ihmisten keskuudessa, ja jumalattomat hän hävittää; ja hän [c]säästää kansansa, niin, vaikka hänen täytyisi [d]tuhota jumalattomat tulella.

11 Ja [a]vanhurskaus on hänen kupeidensa vyö ja uskollisuus vyönä hänen uumillaan.

12 [a]Ja silloin susi asuu karitsan kanssa ja pantteri laskeutuu levolle vohlan viereen ja vasikka ja leijonanpentu ja syöttiläs yhdessä ja pikkulapsi paimentaa niitä.

13 Ja lehmä ja karhu käyvät laitumella; niiden vasikat ja pennut laskeutuvat yhdessä levolle, ja leijona syö olkia kuin härkä.

14 Ja imeväinen leikkii kyyn kololla, ja vieroitettu pistää kätensä myrkkykäärmeen pesään.

15 Kukaan ei tee pahaa eikä tuota turmiota koko minun pyhällä vuorellani, sillä maa on täynnä Herran tuntemusta, niin kuin vedet täyttävät meren.

16 Ja nyt, [a]kaikkien kansakuntien asiat ilmaistaan, eli kaikki asiat [b]ilmaistaan ihmislapsille.

17 Ei ole mitään salaista, mitä ei [a]ilmoiteta; ei ole mitään pimeyden tekoa, jota ei tuoda ilmi valossa; eikä ole mitään maan päällä sinetöityä, mitä ei päästetä.

18 Sen vuoksi kaikki, mitä ihmislapsille on ilmoitettu, ilmoitetaan sinä päivänä; eikä Saatanalla ole [a]enää valtaa ihmislasten sydämiin pitkään aikaan. Ja nyt, rakkaat veljeni, minä päätän sanani.

---

6 *a* OL 49:24; 109:65.
7 *a* 2. Nefi 29:13–14.
b 2. Nefi 25:16–17.
9 *a* Jes. 11:4–9.
b 2. Nefi 9:15.
c PKO Sävyisyys.
10 *a* PKO Myöhemmät ajat.
b OL 63:53–54.
c Moos. 7:61.
d 1. Nefi 22:15–17, 23.
PKO Maa: Maan puhdistaminen.
11 *a* Jes. 11:5–9.
12 *a* Jes. 65:25.
PKO Tuhatvuotinen valtakunta.
16 *a* OL 101:32–35; 121:28–29.
b Et. 4:6–7.
17 *a* OL 1:2–3.
18 *a* Ilm. 20:1–3; Et. 8:26.

LUKU 31

Nefi kertoo, miksi Kristus kastettiin. Ihmisten täytyy seurata Kristusta, ottaa kaste, ottaa vastaan Pyhä Henki ja kestää loppuun asti pelastuakseen. Parannus ja kaste ovat portti kaidalle ja kapealle polulle. Iankaikkisen elämän saavat ne, jotka pitävät käskyt kasteen jälkeen. Noin 559–545 eKr.

Ja nyt minä, Nefi, lakkaan [a]profetoimasta teille, rakkaat veljeni. Enkä minä voi kirjoittaa kuin vähän siitä, minkä tiedän varmasti täytyvän tapahtua; enkä voi myöskään kirjoittaa kuin vähän veljeni Jaakobin sanoista.

2 Ja nyt, se, mitä olen kirjoittanut, riittää minulle, paitsi muutamia sanoja, jotka minun on puhuttava [a]Kristuksen opista; ja nyt, minä puhun teille selkeästi, profetoimiseni selkeyden mukaisesti.

3 Sillä minun sieluni iloitsee selkeydestä; sillä tällä tavoin Herra Jumala toimii ihmislasten keskuudessa. Sillä Herra Jumala [a]valaisee ymmärryksen, sillä hän puhuu ihmisille heidän [b]kielensä mukaisesti, jotta he ymmärtäisivät.

4 Ja nyt, minä tahdon teidän muistavan, että minä olen puhunut teille siitä [a]profeetasta, jonka Herra näytti minulle ja joka on kastava Jumalan [b]Karitsan, joka ottaa pois maailman synnit.

5 Ja nyt, jos Jumalan Karitsa, joka on pyhä, on tarpeen [a]kastaa vedellä kaiken vanhurskauden täyttämiseksi, niin oi, kuinka paljon enemmän meidät, jotka olemme epäpyhiä, on tarpeen kastaa, niin, nimittäin vedellä!

6 Ja nyt, minä tahdon kysyä teiltä, rakkaat veljeni: Millä tavoin Jumalan Karitsa täytti kaiken vanhurskauden, kun hänet kastettiin vedellä?

7 Ettekö tiedä, että hän oli pyhä? Mutta huolimatta siitä, että hän oli pyhä, hän osoittaa ihmislapsille, että hän nöyrtyy Isän edessä lihan mukaisesti ja todistaa Isälle, että hän on [a]kuuliainen hänelle pitämällä hänen käskynsä.

8 Ja nyt, kun hänet oli kastettu vedellä, Pyhä Henki laskeutui hänen päällensä [a]kyyhkysen [b]hahmossa.

9 Ja vielä, se osoittaa ihmislapsille, kuinka kaita on se polku ja kuinka kapea se [a]portti, josta heidän tulee mennä sisälle hänen näytettyään esimerkkiä heidän edessään.

10 Ja hän sanoi ihmislapsille: [a]Seuraa sinä minua. Sen vuoksi, rakkaat veljeni, voimmeko me [b]seurata Jeesusta, ellemme ole halukkaita pitämään Isän käskyjä?

31 1 *a* 2. Nefi 25:1–4.
2 *a* 2. Nefi 11:6–7.
3 *a* PKO Valo, Kristuksen.
b OL 1:24.
4 *a* 1. Nefi 10:7; 11:27.
PKO Johannes Kastaja.
b PKO Jumalan Karitsa.
5 *a* Matt. 3:11–17.
PKO Kaste, kastaminen.
7 *a* Joh. 5:30.
PKO Kuuliaisuus.
8 *a* PKO Kyyhkysen merkki.
b 1. Nefi 11:27.
9 *a* 2. Nefi 9:41; 3. Nefi 14:13–14; OL 22:4.
10 *a* Matt. 4:19; 8:22; 9:9.
b Moroni 7:11; OL 56:2.

11 Ja Isä sanoi: Tehkää parannus, tehkää parannus, ja ottakaa kaste minun rakkaan Poikani nimeen.

12 Ja myös Pojan ääni tuli minulle sanoen: Sille, joka kastetaan minun nimeeni, Isä [a]antaa Pyhän Hengen kuten minulle; ja nyt, [b]seuratkaa minua ja tehkää sitä, mitä olette nähneet minun tekevän.

13 Sen vuoksi, rakkaat veljeni, minä tiedän, että jos te seuraatte Poikaa täysin vilpittömin sydämin osoittamatta mitään tekopyhyyttä ja petollisuutta Jumalan edessä, vaan vakain aikein, tehden parannuksen synneistänne, todistaen Isälle, että olette halukkaita ottamaan Kristuksen nimen päällenne [a]kasteen kautta – eli seuraamalla Herraanne ja Vapahtajaanne alas veteen hänen sanansa mukaisesti, katso, silloin te saatte Pyhän Hengen; eli silloin tulee tulen ja Pyhän Hengen [b]kaste, ja silloin te voitte puhua enkelien [c]kielellä ja huutaa ylistystä Israelin Pyhälle.

14 Mutta katso, rakkaat veljeni, näin Pojan ääni tuli minulle sanoen: Kun te olette tehneet parannuksen synneistänne ja todistaneet Isälle vesikasteella, että haluatte pitää minun käskyni, ja olette saaneet tulen ja Pyhän Hengen kasteen ja voitte puhua uudella kielellä, niin, nimittäin enkelien kielellä, ja jos te tämän jälkeen [a]kiellätte minut, teille olisi ollut [b]parempi, että ette olisi minua tunteneet.

15 Ja minä kuulin Isältä tulevan äänen sanovan: Totisesti, minun Rakkaani sanat ovat todet ja luotettavat. Se, joka kestää loppuun asti, se pelastuu.

16 Ja nyt, rakkaat veljeni, minä tiedän tästä, että ellei ihminen [a]kestä loppuun asti noudattaen elävän Jumalan Pojan [b]esimerkkiä, hän ei voi pelastua.

17 Tehkää sen vuoksi sitä, mitä olen sanonut teille nähneeni teidän Herranne ja Lunastajanne tekevän; sillä tästä syystä ne on minulle näytetty, jotta te tietäisitte sen portin, josta teidän tulee mennä sisälle. Sillä portti, josta teidän tulee mennä sisälle, on parannus ja [a]vesikaste; ja silloin tulee teidän syntienne [b]anteeksianto tulen ja Pyhän Hengen kautta.

18 Ja silloin te olette tällä [a]kaidalla ja kapealla [b]polulla, joka johtaa iankaikkiseen elämään; niin, te olette menneet sisälle portista; te olette tehneet Isän ja Pojan käskyjen mukaisesti; ja te olette saaneet Pyhän Hengen, joka [c]todistaa Isästä ja Pojasta

12 *a* PKO Pyhän Hengen lahja.
b Luuk. 9:57–62; Joh. 12:26.
13 *a* Gal. 3:26–27.
b PKO Pyhän Hengen lahja; Tuli.
c 2. Nefi 32:2–3.
14 *a* Matt. 10:32–33; Alma 24:30; OL 101:1–5.
PKO Anteeksiantamaton synti.
b 2. Piet. 2:21.
16 *a* Alma 5:13; 38:2; OL 20:29.
b PKO Jeesus Kristus: Jeesuksen Kristuksen esimerkki.
17 *a* Moosia 18:10.
PKO Kaste, kastaminen.
b PKO Syntien anteeksisaaminen.
18 *a* 1. Nefi 8:20.
b Sananl. 4:18.
PKO Tie.
c Ap. t. 5:29–32.

täyttäen hänen antamansa lupauksen, että jos te menette sisälle oikealla tavalla, te saatte.

19 Ja nyt, rakkaat veljeni, kun olette päässeet tälle kaidalle ja kapealle polulle, minä kysyn, onko kaikki [a]tehty? Katso, minä sanon teille: Ei; sillä te olette päässeet tähän saakka vain Kristuksen sanan avulla, järkkymättömän [b]uskon avulla häneen, [c]turvautuen täysin hänen ansioihinsa, joka on voimallinen pelastamaan.

20 Sen vuoksi teidän täytyy [a]ponnistella eteenpäin lujina Kristuksessa, niin että teillä on täydellinen [b]toivon kirkkaus ja [c]rakkaus Jumalaa ja kaikkia ihmisiä kohtaan. Ja nyt, jos te ponnistelette eteenpäin kestiten itseänne Kristuksen sanalla ja [d]kestätte loppuun asti, katso, näin sanoo Isä: Te saatte iankaikkisen elämän.

21 Ja nyt, katso, rakkaat veljeni, tämä on se [a]keino; [b]eikä ole muuta keinoa eikä [c]nimeä taivaan alla annettu, jonka avulla ihminen voi pelastua Jumalan valtakuntaan. Ja nyt, katso, tämä on Kristuksen [d]oppi ja ainoa ja tosi oppi [e]Isältä ja Pojalta ja Pyhältä Hengeltä, jotka ovat [f]yksi Jumala, ilman loppua. Aamen.

LUKU 32

Enkelit puhuvat Pyhän Hengen voimalla. Ihmisten täytyy rukoilla ja saada itse tieto Pyhältä Hengeltä. Noin 559–545 eKr.

Ja nyt, katso, rakkaat veljeni, minä luulen, että te pohdiskelette jonkin verran sydämessänne sitä, mitä teidän pitäisi tehdä mentyänne sisälle oikealla tavalla. Mutta katso, miksi te pohdiskelette näitä asioita sydämessänne?

2 Ettekö muista minun sanoneen teille, että [a]saatuanne Pyhän Hengen te voisitte puhua enkelien [b]kielellä? Ja nyt, kuinka te voisitte puhua enkelien kielellä muutoin kuin Pyhän Hengen avulla?

3 [a]Enkelit puhuvat Pyhän Hengen voimalla; sen vuoksi he puhuvat Kristuksen sanoja. Sen vuoksi, minä sanoin teille: [b]Kestitkää itseänne Kristuksen sanoilla, sillä katso, Kristuksen sanat kertovat teille kaiken, mitä teidän tulee tehdä.

4 Ja nyt, kun minä olen puhunut nämä sanat, jos ette voi ymmärtää niitä, se johtuu siitä, että te ette [a]pyydä ettekä kolkuta; sen vuoksi teitä ei tuoda valoon, vaan teidän täytyy hukkua pimeydessä.

19 *a* Moosia 4:10.
b PKO Usko.
c OL 3:20.
20 *a* PKO Vaeltaminen Jumalan kanssa.
b PKO Toivo.
c PKO Rakkaus.
d PKO Kestäminen.
21 *a* Ap. t. 4:10–12; 2. Nefi 9:41; Alma 37:46; OL 132:22, 25.
b Moosia 3:17.
c PKO Jeesus Kristus: Jeesuksen Kristuksen nimen päällemme ottaminen.
d Matt. 7:28; Joh. 7:16–17.
e PKO Jumala, jumaluus.
f 3. Nefi 11:27, 35–36. PKO Ykseys.
32 2 *a* 3. Nefi 9:20.
b 2. Nefi 31:13.
3 *a* PKO Enkelit.
b Jer. 15:16.
4 *a* PKO Pyytäminen.

5 Sillä katso, vielä minä sanon teille, että jos te menette sisälle oikealla tavalla ja saatte Pyhän Hengen, se osoittaa teille kaiken, mitä teidän tulee tehdä.

6 Katso, tämä on Kristuksen oppi, eikä mitään muuta oppia anneta, ennen kuin hän [a]ilmaisee itsensä teille lihassa. Ja kun hän ilmaisee itsensä teille lihassa, tehkää tarkoin se, mitä hän teille sanoo.

7 Ja nyt minä, Nefi, en voi sanoa enempää; Henki estää minua puhumasta, ja minä jään suremaan ihmisten [a]epäuskon ja jumalattomuuden ja tietämättömyyden ja uppiniskaisuuden tähden; sillä he eivät tahdo etsiä tietoa eivätkä ymmärtää suurta tietoa, kun se annetaan heille [b]selkeänä, aivan niin selkeänä kuin sana voi olla.

8 Ja nyt, rakkaat veljeni, minä huomaan, että te vielä pohdiskelette sydämessänne; ja minua surettaa se, että minun on puhuttava teille tästä asiasta. Sillä jos te kuulisitte Henkeä, joka opettaa ihmistä [a]rukoilemaan, te tietäisitte, että teidän on rukoiltava; sillä [b]paha henki ei opeta ihmistä rukoilemaan vaan opettaa hänelle, ettei hänen pidä rukoilla.

9 Mutta katso, minä sanon teille, että teidän on [a]rukoiltava aina ja uupumatta; ettei teidän pidä tehdä Herralle mitään, ellette ensiksi rukoile Isää Kristuksen [b]nimessä, jotta hän pyhittäisi teidän tekonne teille, jotta tekonne olisivat sielunne [c]parhaaksi.

LUKU 33

Nefin sanat ovat totta. Ne todistavat Kristuksesta. Ne, jotka uskovat Kristukseen, uskovat Nefin sanoihin, jotka tulevat olemaan todistuksena tuomioistuimen edessä. Noin 559–545 eKr.

Ja nyt minä, Nefi, en voi kirjoittaa kaikkea sitä, mitä kansani keskuudessa opetettiin; enkä minä ole [a]voimallinen kirjoittamisessa kuten puhumisessa; sillä kun ihminen [b]puhuu Pyhän Hengen voimalla, Pyhän Hengen voima vie sen ihmislasten sydämiin.

2 Mutta katso, on monia, jotka [a]paaduttavat sydämensä Pyhää Henkeä vastaan, niin ettei sillä ole heissä sijaa; sen vuoksi he hylkäävät paljon sellaista, mikä on kirjoitettu, eivätkä pidä sitä minkään arvoisena.

3 Mutta minä, Nefi, olen kirjoittanut sen, minkä olen kirjoittanut, ja pidän sitä [a]suuriarvoisena, ja etenkin omalle kansalleni. Sillä minä [b]rukoilen alati sen puolesta päivällä, ja silmäni kostuttavat päänaluseni yöllä sen tähden; ja minä huudan Jumalani puoleen uskossa, ja minä tiedän, että hän kuulee huutoni.

6 *a* 3. Nefi 11:8.
7 *a* PKO Epäusko.
b 2. Nefi 31:2–3; MK Jaak. 4:13.
8 *a* PKO Rukous.
b Moosia 4:14.
PKO Perkele.
9 *a* 3. Nefi 20:1; OL 75:11.
b Moos. 5:8.
c Alma 34:27.
33 1 *a* Et. 12:23–24.
b OL 100:7–8.
2 *a* Hel. 6:35–36.
3 *a* PKO Pyhät kirjoitukset: Pyhien kirjoitusten arvo.
b En. 1:9–12; Morm. s. 1:8.

4 Ja minä tiedän, että Herra Jumala pyhittää rukoukseni kansani hyväksi. Ja sanat, jotka minä olen heikkoudessa kirjoittanut, tehdään sille [a]vahvoiksi, sillä ne [b]saavat sen tekemään hyvää; ne antavat sille tiedon sen isistä; ja ne puhuvat Jeesuksesta ja saavat sen uskomaan häneen ja kestämään loppuun asti, mikä on [c]iankaikkinen elämä.

5 Ja ne puhuvat [a]ankarasti syntiä vastaan, totuuden [b]selkeyden mukaisesti; sen vuoksi kukaan ihminen ei tule olemaan vihoissaan sanoista, jotka olen kirjoittanut, paitsi jos hän on Perkeleen hengestä.

6 Minä riemuitsen selkeydestä; minä riemuitsen totuudesta; minä riemuitsen Jeesuksestani, sillä hän on [a]lunastanut minun sieluni helvetistä.

7 Minä tunnen [a]rakkautta kansaani kohtaan, ja minulla on suuri usko Kristukseen, että saan tavata monta sielua tahrattomana hänen tuomioistuimensa edessä.

8 Minä tunnen rakkautta [a]juutalaisia kohtaan – sanon juutalaisia, koska tarkoitan niitä, joiden luota tulin.

9 Minä tunnen rakkautta myös [a]pakanoita kohtaan. Mutta katso, kenenkään näiden puolesta en voi toivoa, elleivät he [b]tee sovintoa Kristuksen kanssa ja mene sisälle [c]kapeasta portista ja [d]kulje [e]kaitaa polkua, joka johtaa elämään, ja pysy sillä polulla koetusajan loppuun asti.

10 Ja nyt, rakkaat veljeni sekä juutalaiset ja kaikki te maan ääret, kuulkaa näitä sanoja ja [a]uskokaa Kristukseen; ja ellette usko näitä sanoja, uskokaa Kristukseen. Ja jos te uskotte Kristukseen, te uskotte näihin [b]sanoihin, sillä ne ovat Kristuksen [c]sanoja, ja hän on antanut ne minulle; ja ne [d]opettavat kaikkia ihmisiä tekemään hyvää.

11 Ja päätelkää itse, eivätkö ne ole Kristuksen sanoja – sillä Kristus on osoittava teille [a]voimalla ja suurella kirkkaudella viimeisenä päivänä, että ne ovat hänen sanojaan; ja te ja minä seisomme kasvotusten hänen [b]tuomioistuimensa edessä; ja te tulette tietämään, että hän on käskenyt minua kirjoittamaan nämä asiat heikkoudestani huolimatta.

12 Ja minä rukoilen Isää Kristuksen nimessä, että monet meistä, elleivät kaikki, voivat pelastua hänen [a]valtakuntaansa sinä suurena ja viimeisenä päivänä.

13 Ja nyt, rakkaat veljeni, kaikki, jotka olette Israelin huonetta,

4 *a* Et. 12:26–27.
b Moroni 7:13.
c PKO Iankaikkinen elämä.
5 *a* 1. Nefi 16:1–3; 2. Nefi 9:40.
b 2. Nefi 31:3; MK Jaak. 4:13.
6 *a* PKO Lunastus.
7 *a* PKO Rakkaus.
8 *a* PKO Juutalaiset.
9 *a* PKO Pakanat.
b PKO Sovitus.
c 2. Nefi 9:41.
d PKO Vaeltaminen Jumalan kanssa.
e Hel. 3:29–30; OL 132:22.
10 *a* PKO Usko.
b PKO Mormonin kirja.
c Moroni 10:27–29.
d 2. Nefi 25:28.
11 *a* Et. 5:4; Moroni 7:35.
b Ilm. 20:12; Moroni 10:34.
12 *a* PKO Selestinen kirkkaus.

ja kaikki te maan ääret, minä puhun teille kuin tomusta [a]huutavan ääni: Jääkää hyvästi, kunnes se suuri päivä on tuleva.

14 Ja teille, jotka ette tahdo päästä osallisiksi Jumalan hyvyydestä ja kunnioittaa juutalaisten [a]sanoja sekä minun [b]sanojani ja niitä sanoja, jotka lähtevät Jumalan Karitsan suusta, katso, teille minä jätän ikuiset hyvästit, sillä nämä sanat [c]tuomitsevat teidät viimeisenä päivänä.

15 Sillä se, minkä minä sinetöin maan päällä, esitetään teitä vastaan [a]tuomioistuimen edessä; sillä näin Herra on käskenyt minua, ja minun on toteltava. Aamen.

NEFIN VELJEN

JAAKOBIN KIRJA

Sanat, jotka hän saarnasi veljilleen. Hän saattaa häpeään miehen, joka pyrkii kumoamaan Kristuksen opin. Muutama sana Nefin kansan historiasta.

LUKU 1

Jaakob ja Joosef yrittävät saada ihmisiä uskomaan Kristukseen ja pitämään hänen käskynsä. Nefi kuolee. Jumalattomuus vallitsee nefiläisten keskuudessa. Noin 544–421 eKr.

SILLÄ katso, tapahtui, että viisikymmentäviisi vuotta oli kulunut siitä, kun Lehi lähti Jerusalemista; ja nyt, Nefi antoi minulle, [a]Jaakobille, [b]käskyn [c]pienistä levyistä, joihin nämä asiat on kaiverrettu.

2 Ja hän antoi minulle, Jaakobille, käskyn, että minun tulee kirjoittaa näihin levyihin joitakin sellaisista asioista, joita pitäisin kallisarvoisimpina; ettei minun pitäisi kosketella kuin lyhyesti tämän Nefin kansaksi kutsutun kansan historiaa.

3 Sillä hän sanoi, että hänen kansansa historia tuli kaivertaa hänen toisiin levyihinsä ja että minun tuli varjella näitä levyjä ja jättää ne perintönä jälkeläisilleni polvesta polveen.

4 Ja jos olisi saarnaamista, joka on pyhää, tai ilmoitusta, joka on suurta, tai profetoimista, minun tulisi kaivertaa pääasiat niistä näihin levyihin ja kosketella niitä niin paljon kuin mahdollista, Kristuksen tähden ja kansamme tähden.

13 *a* Jes. 29:4; 2. Nefi 26:16.
14 *a* PKO Raamattu.
b PKO Mormonin kirja.
c 2. Nefi 29:11; Et. 4:8–10.
15 *a* Morm. s. 1:11.

[JAAKOB]
1 1 *a* PKO Jaakob, Lehin poika.
b MK Jaak. 7:27.
c 2. Nefi 5:28–33; MK Jaak. 3:13–14. PKO Levyt.

5 Sillä uskon ja suuren huolen tähden meille todella oli ilmaistu kansastamme, mitä sille [a]tapahtuisi.

6 Ja me saimme myös monia ilmoituksia ja paljon profetoimisen hengen; sen vuoksi me tiesimme [a]Kristuksesta ja hänen valtakunnastaan, joka oli tuleva.

7 Ja nyt, me teimme uutterasti työtä kansamme keskuudessa saadaksemme sen [a]tulemaan Kristuksen luokse ja pääsemään osalliseksi Jumalan hyvyydestä, jotta se pääsisi hänen [b]lepoonsa, niin ettei hän vain mitenkään vannoisi vihassaan, ettei se pääsisi [c]sinne, kuten [d]vihoitettuna koetuksen päivinä Israelin lasten ollessa [e]autiomaassa.

8 Sen vuoksi me toivomme Jumalan nimessä, että voisimme saada kaikki ihmiset olemaan [a]kapinoimatta Jumalaa vastaan, [b]vihoittamatta häntä, ja että sen sijaan kaikki ihmiset uskoisivat Kristukseen ja katsoisivat hänen kuolemaansa ja kärsisivät hänen [c]ristinsä ja kestäisivät maailman häväistyksen; sen vuoksi minä, Jaakob, otan täyttääkseni veljeni Nefin käskyn.

9 Ja Nefi alkoi olla vanha, ja hän käsitti, että hänen on pian [a]kuoltava; sen vuoksi hän [b]voiteli erään miehen olemaan nyt kansansa kuninkaana ja hallitsijana, [c]kuninkaiden hallituskausien mukaisesti.

10 Koska kansa oli rakastanut Nefiä suuresti, koska hän oli ollut sen suuri suojelija, oli käyttänyt Labanin [a]miekkaa sen puolustukseksi ja oli tehnyt koko elinaikansa työtä sen parhaaksi –

11 sen vuoksi kansa halusi pitää hänen nimensä muistissa. Ja jokaiselle, joka tuli hallitsemaan hänen jälkeensä, kansa antoi nimen toinen Nefi, kolmas Nefi, ja niin edelleen, kuninkaiden hallituskausien mukaisesti; ja näin kansa heitä kutsui, olivatpa he minkä nimisiä tahansa.

12 Ja tapahtui, että Nefi kuoli.

13 Nyt ne, jotka eivät olleet [a]lamanilaisia, olivat [b]nefiläisiä; heitä kutsuttiin kuitenkin nefiläisiksi, jaakobilaisiksi, joosefilaisiksi, [c]soramilaisiksi, lamanilaisiksi, lemuelilaisiksi ja ismaelilaisiksi.

14 Mutta minä, Jaakob, en tämän jälkeen erottele heitä näillä nimillä, vaan kutsun [a]lamanilaisiksi niitä, jotka pyrkivät hävittämään Nefin kansan, ja niitä,

5 *a* 1. Nefi 12.
6 *a* 1. Nefi 10:4–11; 19:8–14.
7 *a* 2. Nefi 9:41; Omni 1:26; Moroni 10:32.
b PKO Lepo.
c 4. Moos. 14:23; 5. Moos. 1:35–37; OL 84:23–25.
d Hepr. 3:8.
e 4. Moos. 26:65; 1. Nefi 17:23–31.
8 *a* PKO Kapinointi.
b 1. Nefi 17:30; Alma 12:36–37; Hel. 7:18.
c JSR Matt. 16:25–26 (Liiteosa); Luuk. 14:27.
9 *a* 2. Nefi 1:14.
b PKO Voiteleminen.
c 2. Nefi 6:2; Jar. 1:7.
10 *a* 1. Nefi 4:9; 2. Nefi 5:14; Morm. s. 1:13; Moosia 1:16; OL 17:1.
13 *a* En. 1:13; OL 3:18.
b PKO Nefiläiset.
c 1. Nefi 4:35; 4. Nefi 1:36–37.
14 *a* Moosia 25:12; Alma 2:11.

jotka ovat Nefin ystäviä, minä kutsun [b]nefiläisiksi tai [c]Nefin kansaksi, kuninkaiden hallituskausien mukaisesti.

15 Ja nyt tapahtui, että Nefin kansa alkoi toisen kuninkaan hallituskauden aikana käydä sydämeltään paatuneeksi ja antautua jonkin verran jumalattomiin tapoihin, kuten Daavid muinoin halutessaan monta [a]vaimoa ja sivuvaimoa, ja myös hänen poikansa Salomo.

16 Niin, ja he alkoivat myös etsiä paljon kultaa ja hopeaa ja alkoivat ylpistyä jonkin verran kopeudessa.

17 Sen vuoksi minä, Jaakob, puhuin heille nämä sanat opettaessani heitä [a]temppelissä, saatuani ensin [b]tehtäväni Herralta.

18 Sillä Nefin käsi oli [a]vihkinyt minut, Jaakobin, ja veljeni Joosefin tämän kansan papeiksi ja opettajiksi.

19 Ja me pidimme [a]virkamme kunniassa Herran edessä ottaen päällemme [b]vastuun ja ottaen kansan synnit itsemme päälle vastattaviksi, ellemme opettaisi heille Jumalan sanaa hyvin uutterasti; sen vuoksi, jos tekisimme työtä kaikin voimin, heidän [c]verensä ei tulisi meidän vaatteillemme; muuten heidän verensä tulisi meidän vaatteillemme, eikä meitä havaittaisi tahrattomiksi viimeisenä päivänä.

LUKU 2

Jaakob tuomitsee rikkauksien tavoittelun, ylpeyden ja siveettömyyden. Ihmiset voivat tavoitella rikkauksia auttaakseen lähimmäisiään. Herra antaa käskyn, ettei kellään miehellä nefiläisten keskuudessa saa olla enempää kuin yksi vaimo. Herra iloitsee naisten siveydestä. Noin 544–421 eKr.

Sanat, jotka Nefin veli Jaakob puhui Nefin kansalle Nefin kuoleman jälkeen:

2 Nyt, rakkaat veljeni, sen vastuun mukaisesti, joka minulla on Jumalalle siitä, että pidän virkani vakaasti kunniassa, ja voidakseni puhdistaa vaatteeni teidän synneistänne, minä, Jaakob, tulen tänä päivänä ylös temppeliin voidakseni julistaa teille Jumalan sanaa.

3 Ja te tiedätte itse, että minä olen tähän asti ollut uuttera kutsumukseni virassa; mutta tänä päivänä minua painaa paljon suurempi toivo ja huoli teidän sielunne hyvinvoinnista kuin minua on tähän asti painanut.

4 Sillä katso, toistaiseksi te olette olleet kuuliaisia sille Herran sanalle, jonka minä olen teille antanut.

5 Mutta katso, kuulkaa minua ja tietäkää, että taivaan ja maan kaikkivoivan Luojan avulla minä voin kertoa teille teidän [a]ajatuksenne, sen kuinka te

14 *b* 2. Nefi 4:11.
c 2. Nefi 5:9.
15 *a* OL 132:38–39.
17 *a* 2. Nefi 5:16.
PKO Temppeli, Herran huone.
b PKO Kutsumus.
18 *a* 2. Nefi 5:26.
19 *a* PKO Virka.
b OL 107:99–100.
PKO Taloudenhoitaja.
c 2. Nefi 9:44.
2 5 *a* Alma 12:3; OL 6:16.
PKO Jumala, jumaluus.

alatte askaroida synnissä, mikä synti näyttää hyvin iljettävältä minusta, niin, ja iljettävältä Jumalasta.

6 Niin, se surettaa sieluani ja saa minut kavahtamaan häpeästä Luojani edessä, että minun on todistettava teille teidän sydämenne jumalattomuudesta.

7 Ja minua surettaa myös se, että minun on puhuttava niin kovin [a]voimakkaasti teistä vaimojenne ja lastenne edessä, joista monien tunteet ovat tavattoman arat ja [b]siveät ja herkät Jumalan edessä, mikä on mieluisaa Jumalalle.

8 Ja minä luulen, että he ovat tulleet tänne ylös kuulemaan mieluisaa Jumalan [a]sanaa, niin, sitä sanaa, joka parantaa haavoittuneen sielun.

9 Sen vuoksi sieluani painaa, että minun on Jumalalta saamani ankaran käskyn tähden ojennettava teitä teidän rikostenne mukaisesti, suurennettava niiden haavoja, jotka jo ovat haavoittuneita, sen sijaan että lohduttaisin ja parantaisin heidän haavojaan; ja niille, jotka eivät ole haavoittuneet, sen sijaan että he saisivat kestitä itseään mieluisalla Jumalan sanalla, ovat tikarit valmiina lävistämään heidän sielunsa ja haavoittamaan heidän herkkää mieltään.

10 Mutta tehtävän suuruudesta huolimatta minun on tehtävä Jumalan ankarien [a]käskyjen mukaisesti ja puhuttava teille teidän jumalattomuudestanne ja iljetyksistänne niiden läsnä ollessa, joilla on puhdas sydän ja särkynyt sydän, ja kaikkivaltiaan Jumalan [b]kaikkinäkevän silmän katseen alla.

11 Sen vuoksi minun on puhuttava teille totuus Jumalan sanan [a]selkeyden mukaisesti. Sillä katso, kun minä kysyin Herralta, minulle tuli sana näin sanoen: Jaakob, mene huomispäivänä ylös temppeliin ja julista tälle kansalle sanaa, jonka minä sinulle annan.

12 Ja nyt, katso, veljeni, tämä on sana, jonka minä teille julistan, että monet teistä ovat alkaneet etsiä kultaa ja hopeaa ja kaikenlaisia kallisarvoisia [a]metalleja, joita on mitä runsaimmin tässä maassa, joka on [b]lupauksen maa teille ja jälkeläisillenne.

13 Ja kaitselmuksen käsi on ollut teille suopea erittäin mieluisalla tavalla, niin että olette saaneet paljon rikkauksia; ja koska jotkut teistä ovat saaneet runsaammin kuin teidän veljenne, te olette [a]ylpistyneet sydämenne kopeudessa ja olette uppiniskaisia ja ylimielisiä vaatetuksenne kalleuden tähden ja vainoatte veljiänne, koska luulette olevanne heitä parempia.

14 Ja nyt, veljeni, luuletteko te, että Jumala julistaa teidät tässä asiassa syyttömiksi? Katso, minä sanon teille: Ei, vaan hän tuomitsee teidät, ja jos te edelleenkin pidätte kiinni näistä asioista,

7 *a* OL 121:43.
b PKO Hyveellisyys.
8 *a* Alma 31:5.
10 *a* PKO Jumalan käskyt.
b 2. Nefi 9:44.
11 *a* 2. Nefi 25:4; 31:2–3.
12 *a* 1. Nefi 18:25; Hel. 6:9–11; Et. 10:23.
b 1. Nefi 2:20.
PKO Luvattu maa.
13 *a* Morm. 8:35–39.

hänen tuomioidensa täytyy joutuin kohdata teitä.

15 Oi kunpa hän osoittaisi teille, että hän voi nähdä teidän lävitsenne, ja yhdellä silmänsä katsahduksella hän voi lyödä teidät tomuun!

16 Oi kunpa hän puhdistaisi teidät tästä pahuudesta ja iljetyksestä. Ja oi, kunpa te kuuntelisitte hänen käskyjensä sanaa ettekä antaisi tämän sydämenne [a]kopeuden tuhota sielujanne!

17 Pitäkää veljiänne saman arvoisina kuin itseänne, ja olkaa ystävällisiä kaikille ja anteliaita [a]omaisuutenne suhteen, jotta [b]he voisivat olla rikkaita kuten tekin.

18 Mutta ennen kuin etsitte [a]rikkauksia, etsikää Jumalan [b]valtakuntaa.

19 Ja kun olette saaneet toivon Kristuksessa, te saatte rikkauksia, jos niitä etsitte; ja te etsitte niitä tarkoituksenanne [a]tehdä hyvää – vaatettaaksenne alastomia ja ruokkiaksenne nälkäisiä ja vapauttaaksenne vankeja ja tuodaksenne huojennusta sairaille ja ahdistetuille.

20 Ja nyt, veljeni, minä olen puhunut teille ylpeydestä; ja ne teistä, jotka olette ahdistaneet lähimmäistänne ja vainonneet häntä, koska olitte sydämessänne ylpeitä siitä, mitä Jumala on teille antanut, mitä sanotte siitä?

21 Ettekö luule, että sellaiset asiat ovat iljettäviä hänestä, joka on luonut kaiken lihan? Ja yksi olento on hänen silmissään yhtä kallisarvoinen kuin toinenkin. Ja kaikki liha on tomua; ja hän on luonut heidät aivan samaa tarkoitusta varten, että he pitäisivät hänen [a]käskynsä ja ylistäisivät häntä ikuisesti.

22 Ja nyt minä lakkaan puhumasta teille tästä ylpeydestä. Ja ellei minun olisi puhuttava teille vakavammasta rikoksesta, sydämeni riemuitsisi tavattomasti teidän tähtenne.

23 Mutta Jumalan sana painaa minua teidän vakavampien rikostenne tähden. Sillä katso, näin sanoo Herra: Tämä kansa alkaa käydä pahemmaksi; se ei ymmärrä kirjoituksia, sillä se yrittää haureutta harjoittaessaan puolustella itseään sen perusteella, mitä on kirjoitettu Daavidista ja hänen pojastaan Salomosta.

24 Katso, Daavidilla ja [a]Salomolla todella oli monta [b]vaimoa ja sivuvaimoa, mikä oli iljettävää minun edessäni, sanoo Herra.

25 Sen vuoksi, näin sanoo Herra, minä olen johdattanut tämän kansan pois Jerusalemin maasta käsivarteni voimalla nostaakseni itselleni [a]vanhurskaan

16 *a* PKO Ylpeys.
17 *a* PKO Almu; Hyvinvoinnin turvaaminen.
b 4. Nefi 1:3.
18 *a* 1. Kun. 3:11–13; Mark. 10:17–27; 2. Nefi 26:31; OL 6:7. PKO Rikkaus.
b Luuk. 12:22–31.
19 *a* Moosia 4:26.
21 *a* OL 11:20; Abr. 3:25–26.
24 *a* 1. Kun. 11:1; Neh. 13:25–27.
b 1. Kun. 11:1–3; Esra 9:1–2; OL 132:38–39.
25 *a* 1. Moos. 49:22–26; Aam. 5:15; 2. Nefi 3:5; Alma 26:36. PKO Lehi, Nefin isä.

oksan Joosefin kupeiden hedelmästä.

26 Sen vuoksi minä, Herra Jumala, en salli, että tämä kansa tekee niin kuin ihmiset muinoin.

27 Sen vuoksi, veljeni, kuulkaa minua ja kuunnelkaa Herran sanaa: Sillä älköön teidän keskuudessanne kenelläkään miehellä olko kuin [a]yksi vaimo; älköönkä hänellä olko yhtään sivuvaimoa;

28 sillä minä, Herra Jumala, iloitsen naisten [a]siveydestä. Ja haureus on iljetys minun edessäni; näin sanoo Herra Sebaot.

29 Ja nyt, tämän kansan tulee pitää minun käskyni, sanoo Herra Sebaot, tai [a]kirottu olkoon maa sen tähden.

30 Sillä jos minä tahdon hankkia itselleni [a]jälkeläisiä, sanoo Herra Sebaot, minä annan käskyn kansalleni; muuten kuulkoon se tätä.

31 Sillä katso, minä, Herra, olen nähnyt kansani tyttärien murheen ja kuullut heidän suremisensa Jerusalemin maassa, niin, ja kaikissa minun kansani maissa heidän aviomiestensä jumalattomuuden ja iljetysten tähden.

32 Enkä minä salli, sanoo Herra Sebaot, että tämän Jerusalemin maasta johdattamani kansan ihanien tyttärien valitukset nousevat luokseni kansani miehiä vastaan, sanoo Herra Sebaot.

33 Sillä heidän ei pidä johdattaa kansani tyttäriä orjuuteen heidän herkkyytensä tähden, tai muuten minä rankaisen heitä ankaralla kirouksella, niin että he ovat tuhon omat; sillä heidän ei pidä harjoittaa [a]haureutta, niin kuin ihmiset muinoin, sanoo Herra Sebaot.

34 Ja nyt, katso, veljeni, te tiedätte, että nämä käskyt annettiin isällemme Lehille; sen vuoksi te olette tienneet ne entuudestaan; ja suuri tuomio kohtaa teitä, sillä te olette tehneet tällaista, mitä teidän ei olisi pitänyt tehdä.

35 Katso, te olette tehneet [a]suurempia pahoja tekoja kuin veljemme lamanilaiset. Te olette särkeneet herkkien vaimojenne sydämen ja menettäneet lastenne luottamuksen huonon esimerkkinne vuoksi heidän edessään; ja heidän sydämensä nyyhkytykset kohoavat ylös Jumalan luokse teitä vastaan. Ja teitä kohtaavan Jumalan sanan ankaruuden tähden monet sydämet ovat menettäneet toivonsa syville haavoille lävistettyinä.

LUKU 3

Puhdassydämiset ottavat vastaan mieluisan Jumalan sanan. Lamanilaisten vanhurskaus on suurempi kuin nefiläisten. Jaakob varoittaa haureudesta, irstaudesta ja kaikista synneistä. Noin 544–421 eKr.

MUTTA katso, minä, Jaakob,

27 *a* OL 42:22; 49:16. PKO Avioliitto.
28 *a* PKO Siveys.
29 *a* Et. 2:8–12.
30 *a* Mal. 2:15; OL 132:61–66.
33 *a* PKO Aistillisuus; Sukupuolinen moraalittomuus.
35 *a* MK Jaak. 3:5–7.

tahdon puhua teille, jotka olette puhdassydämisiä. Turvautukaa Jumalaan horjumattomin mielin ja rukoilkaa häntä suuresti uskoen, niin hän lohduttaa teitä ahdingoissanne, ja hän ajaa teidän asiaanne ja lähettää rangaistuksen niille, jotka tavoittelevat teidän tuhoanne.

2 Oi te kaikki puhdassydämiset, nostakaa päänne ja ottakaa vastaan mieluisa Jumalan sana ja kestitkää itseänne hänen rakkaudellaan, sillä te voitte, jos mielenne on [a]luja, ikuisesti.

3 Mutta voi, voi teitä, jotka ette ole puhdassydämisiä, jotka olette [a]saastaisia tänä päivänä Jumalan edessä, sillä ellette tee parannusta, maa kirotaan teidän tähtenne; ja lamanilaiset, jotka eivät ole teidän laillanne saastaisia mutta silti [b]kirottuja ankaralla kirouksella, kurittavat teitä aina tuhoon asti.

4 Ja ellette tee parannusta, tulee joutuin aika, jolloin he ottavat haltuunsa teidän perintömaanne, ja Herra Jumala [a]johdattaa vanhurskaat pois teidän keskuudestanne.

5 Katso, teidän veljenne lamanilaiset, joita te vihaatte heidän saastaisuutensa ja heidän ihoaan kohdanneen kirouksen tähden, ovat vanhurskaampia kuin te; sillä he eivät ole [a]unohtaneet Herran käskyä, joka annettiin meidän isällemme – että heillä tulee olla vain yksi vaimo, ja sivuvaimoja heillä ei saa olla yhtään, eikä heidän keskuudessaan saa harjoittaa haureutta.

6 Ja nyt, tämän käskyn he pitävät tarkoin; sen vuoksi, tämän tarkkuuden tähden tämän käskyn noudattamisessa Herra Jumala ei hävitä heitä vaan on heille [a]armollinen, ja jonakin päivänä heistä tulee siunattu kansa.

7 Katso, heidän aviomiehensä [a]rakastavat vaimoaan, ja heidän vaimonsa rakastavat aviomiestään; ja heidän aviomiehensä ja vaimonsa rakastavat lapsiaan; ja heidän epäuskonsa ja heidän vihansa teitä kohtaan johtuu heidän isiensä pahuudesta; paljonko heitä parempia te siis olette suuren Luojanne silmissä?

8 Oi veljeni, minä pelkään, että ellette tee parannusta synneistänne, heidän ihonsa tulee olemaan valkoisempi kuin teidän, kun teidät tuodaan heidän kanssansa Jumalan valtaistuimen eteen.

9 Sen vuoksi minä annan teille käskyn, joka on Jumalan sana, että ette enää herjaa heitä heidän ihonsa tummuuden tähden, eikä teidän pidä herjata heitä heidän saastaisuutensa tähden, vaan teidän tulee muistaa oma saastaisuutenne ja muistaa, että heidän saastaisuutensa johtui heidän isistänsä.

10 Ja nyt, muistakaa [a]lapsianne, kuinka olette murehduttaneet heidän sydäntään sen esimerkin tähden, jonka olette heille antaneet; ja muistakaa myös,

3 2*a* Alma 57:26–27.
3*a* PKO Saastaisuus.
b 1. Nefi 12:23.
4*a* Omni 1:5–7, 12–13.
5*a* MK Jaak. 2:35.
6*a* 2. Nefi 4:3, 6–7; Hel. 15:10–13.
7*a* PKO Perhe; Rakkaus.
10*a* PKO Lapsi.

että te voitte saastaisuutenne tähden saattaa lapsenne turmioon, ja heidän syntinsä voidaan kasata teidän päällenne viimeisenä päivänä.

11 Oi veljeni, kuulkaa minun sanojani; herättäkää sielunne kyvyt; ravistakaa itseänne, jotta [a]heräisitte kuoleman unesta; ja päästäkää itsenne [b]helvetin tuskista, jottei teistä tulisi Perkeleen [c]enkeleitä, jotka heitetään tuohon tuli- ja tulikivijärveen, mikä on toinen [d]kuolema.

12 Ja nyt minä, Jaakob, puhuin paljon muutakin Nefin kansalle varoittaen sitä [a]haureudesta ja [b]irstaudesta ja kaikenlaisesta synnistä, kertoen sille niiden kauheista seurauksista.

13 Ja sadattakaan osaa tämän kansan, joka nyt alkoi olla lukuisa, tekemisistä ei voida kirjoittaa [a]näihin levyihin; mutta isompiin levyihin on kirjoitettu paljon sen tekemisistä ja sen sodista ja kiistoista ja sen kuninkaiden hallituskausista.

14 Näitä levyjä kutsutaan Jaakobin levyiksi, ja Nefin käsi on valmistanut ne. Ja minä lakkaan puhumasta näitä sanoja.

LUKU 4

Kaikki profeetat ovat palvelleet Isää Kristuksen nimessä. Se, että Abraham oli valmis uhraamaan Iisakin, oli vertauskuva Jumalasta ja hänen Ainosyntyisestään. Ihmisten tulee tehdä sovinto Jumalan kanssa sovituksen kautta. Juutalaiset hylkäävät peruskiven. Noin 544–421 eKr.

Nyt, katso, tapahtui, että minä, Jaakob, olin opettanut paljon kansaani sanoin (enkä voi kirjoittaa kuin vähän sanoistani sanojemme levyihin kaivertamisen vaikeuden tähden), ja me tiedämme, että se, mitä me kirjoitamme levyihin, pysyy varmasti;

2 mutta kaikki, mitä me kirjoitamme johonkin muuhun kuin levyihin, tuhoutuu ja häviää; mutta me voimme kirjoittaa levyihin muutamia sanoja, jotka antavat lapsillemme ja myös rakkaille veljillemme vähäisessä määrin tietoa meistä, eli heidän isistään –

3 nyt tästä me riemuitsemme; ja me ponnistelemme uutterasti kaivertaaksemme nämä sanat levyihin toivoen, että rakkaat veljemme ja lapsemme ottavat ne vastaan kiitollisin sydämin ja lukevat niitä, niin että he oppivat iloiten eivätkä murehtien ja halveksien ensimmäisistä vanhemmistaan.

4 Sillä tätä tarkoitusta varten me olemme kirjoittaneet nämä asiat, jotta he tietäisivät, että me [a]tiesimme Kristuksesta, ja meillä oli toivo hänen kirkkaudestaan monta sataa vuotta ennen hänen tulemistaan; eikä vain meillä itsellämme ollut toivo hänen

11 *a* Alma 5:6–9.
b PKO Helvetti.
c 2. Nefi 9:8–9.
d PKO Kuolema, hengellinen.
12 *a* PKO Haureus.
b PKO Himo; Jumalattomuus.
13 *a* 1. Nefi 19:1–4; MK Jaak. 1:1–4.
4 4 *a* PKO Jeesus Kristus.

kirkkaudestaan, vaan myös kaikilla pyhillä [b]profeetoilla, jotka olivat ennen meitä.

5 Katso, he uskoivat Kristukseen ja [a]palvelivat Isää hänen nimessään, ja myös me palvelemme Isää hänen nimessään. Ja tätä tarkoitusta varten me noudatamme [b]Mooseksen lakia, koska se [c]suuntaa meidän sielumme häneen; ja tästä syystä se pyhitetään meille vanhurskaudeksi, samoin kuin Abrahamin ansioksi luettiin se, että hän oli erämaassa kuuliainen Jumalan käskyille, mitä tuli poikansa Iisakin uhraamiseen, mikä on vertauskuva Jumalasta ja hänen [d]ainosyntyisestä Pojastaan.

6 Sen vuoksi me tutkimme profeettoja, ja meillä on monia ilmoituksia ja [a]profetian henki; ja kaikki nämä [b]todistukset saatuamme me saamme toivon, ja uskostamme tulee järkähtämätön, niin että me todella voimme [c]käskeä Jeesuksen [d]nimessä, ja puutkin tottelevat meitä ja vuoret ja meren aallot.

7 Kuitenkin Herra Jumala näyttää meille meidän [a]heikkoutemme, jotta me tietäisimme, että hänen armostaan ja hänen suuresta itsensä alentamisesta ihmislasten puoleen meillä on voima tehdä tällaista.

8 Katso, suuret ja ihmeelliset ovat Herran teot. Kuinka [a]tutkimattomat ovatkaan hänen [b]salaisuuksiensa syvyydet; ja mahdotonta olisi ihmisen ymmärtää kaikkia hänen teitänsä. Eikä kukaan ihminen [c]tunne hänen [d]teitänsä, ellei niitä ilmoiteta hänelle; älkää siis veljet halveksiko Jumalan ilmoituksia.

9 Sillä katso, hänen [a]sanansa voimasta [b]ihminen tuli maan päälle, joka maa luotiin hänen sanansa voimalla. Jos siis Jumala pystyi puhumaan, niin että maailma syntyi, ja puhumaan, niin että ihminen luotiin, oi miksei hän sitten pystyisi käskemään [c]maata tai sen päällä olevaa kättensä tekoa tahtonsa ja mielensä mukaan?

10 Älkää siis, veljet, pyrkikö [a]neuvomaan Herraa vaan ottamaan neuvoja hänen kädestänsä. Sillä katso, te itse tiedätte, että hän neuvoo [b]viisaasti ja oikeudenmukaisesti ja sangen armollisesti kaikkia luotujansa.

11 Sen vuoksi, rakkaat veljet, tehkää sovinto hänen kanssaan Kristuksen, hänen [a]ainosyntyisen Poikansa, [b]sovituksen kautta,

4 *b* Luuk. 24:25–27; MK Jaak. 7:11; Moosia 13:33–35; OL 20:26.
5 *a* Moos. 5:8.
b 2. Nefi 25:24; Jar. 1:11; Moosia 13:27, 30; Alma 25:15–16. PKO Mooseksen laki.
c Gal. 3:24.
d 1. Moos. 22:1–14; Joh. 3:16–18. PKO Ainosyntyinen.
6 *a* PKO Profetia, profetoiminen.
b PKO Todistaja.
c PKO Voima.
d Ap. t. 3:6–16; 3. Nefi 8:1.
7 *a* Et. 12:27.
8 *a* Room. 11:33–36.
b OL 19:10; 76:114. PKO Jumalan salaisuudet.
c 1. Kor. 2:9–16; Alma 26:21–22. PKO Tieto.
d Jes. 55:8–9.
9 *a* Morm. 9:17; Moos. 1:32.
b PKO Ihminen; Luominen.
c Hel. 12:8–17.
10 *a* 2. Nefi 9:28–29; Alma 37:12, 37; OL 3:4, 13.
b PKO Kaikkitietävyys; Viisaus.
11 *a* Hepr. 5:9.
b PKO Sovitus.

niin voitte saada [c]ylösnousemuksen sen ylösnousemuksen voiman mukaisesti, joka on Kristuksessa, ja teidät voidaan esittää Jumalalle Kristuksen [d]ensi hedelminä, koska teillä on usko ja olette saaneet kirkkauden hyvän toivon hänessä, ennen kuin hän ilmaisee itsensä lihassa.

12 Ja nyt, rakkaat, älkää ihmetelkö, että minä kerron teille näitä asioita; sillä miksi ei voisi [a]puhua Kristuksen sovituksesta ja saada täydellistä tietoa hänestä, samoin kuin saada tietoa ylösnousemuksesta ja tulevasta maailmasta?

13 Katso, veljeni, se joka profetoi, profetoikoon ihmisille ymmärrettävästi; sillä [a]Henki puhuu totta eikä valehtele. Sen vuoksi se puhuu asioista, niin kuin ne todella [b]ovat, ja asioista, niin kuin ne todella tulevat olemaan; sen vuoksi nämä asiat on ilmaistu meille [c]selkeästi, sielumme pelastukseksi. Mutta katso, me emme ole yksin näiden asioiden todistajia, sillä Jumala puhui ne myös muinoin profeetoille.

14 Mutta katso, juutalaiset olivat [a]uppiniskaista kansaa; ja he [b]halveksivat selkeitä sanoja ja tappoivat profeetat ja etsivät sellaista, mitä he eivät voineet ymmärtää. Ja nyt, [c]sokeutensa tähden – mikä sokeus johtui siitä, että he katsoivat ohi maalin – heidän täytyi langeta; sillä Jumala on ottanut heiltä pois selkeytensä ja antanut heille monia asioita, joita he [d]eivät voi ymmärtää, koska he sitä halusivat. Ja koska he sitä halusivat, Jumala on tehnyt sen, niin että he kompastuvat.

15 Ja nyt Henki johdattaa minua, Jaakobia, profetoimaan; sillä minä huomaan minussa olevan Hengen vaikutuksesta, että [a]kompastuessaan juutalaiset [b]hylkäävät sen [c]kiven, jolle he voisivat rakentaa ja saada varman perustuksen.

16 Mutta katso, kirjoitusten mukaan tästä [a]kivestä tulee suuri ja viimeinen ja ainoa varma [b]perustus, jolle juutalaiset voivat rakentaa.

17 Ja nyt, rakkaani, kuinka on mahdollista, että nämä varman perustuksen hylättyään voivat [a]koskaan rakentaa sille, niin että siitä voi tulla heidän kulmakivensä?

18 Katso, rakkaat veljeni, minä ilmaisen tämän salaisuuden teille, ellen mitenkään järky lujuudestani Hengessä ja kompastu teistä tuntemani suuren huolen tähden.

11 *c* PKO Ylösnousemus.
d Moosia 15:21–23; 18:9; Alma 40:16–21.
12 *a* 2. Nefi 25:26.
13 *a* PKO Pyhä Henki; Totuus.
b OL 93:24.
c Alma 13:23.
14 *a* Matt. 23:37–38; 2. Nefi 25:2.
b 2. Kor. 11:3; 1. Nefi 19:7; 2. Nefi 33:2.
c Jes. 44:18; Room. 11:25.
d 2. Nefi 25:1–2.
15 *a* Jes. 8:13–15; 1. Kor. 1:23; 2. Nefi 18:13–15.
b 1. Nefi 10:11.
c PKO Kallio; Kulmakivi.
16 *a* Ps. 118:22–23.
b Jes. 28:16; Hel. 5:12.
17 *a* Matt. 19:30; OL 29:30.

LUKU 5

Jaakob lainaa Senosin vertausta jalosta ja villistä oliivipuusta. Ne kuvaavat Israelia ja pakanoita. Israelin hajottaminen ja kokoaminen ennustetaan. Viittauksia nefiläisiin ja lamanilaisiin ja koko Israelin huoneeseen. Pakanat oksastetaan Israeliin. Lopulta viinitarha poltetaan. Noin 544–421 eKr.

KATSO, veljeni, ettekö muista lukeneenne profeetta [a]Senosin sanoja, jotka hän puhui Israelin huoneelle, sanoen:

2 Kuule, oi sinä Israelin huone, ja kuuntele minun, Herran profeetan, sanoja.

3 Sillä katso, näin sanoo Herra: Minä vertaan sinua, oi [a]Israelin huone, jaloon [b]oliivipuuhun, jonka mies otti ja jota hän ravitsi [c]viinitarhassaan; ja se kasvoi ja kävi vanhaksi ja alkoi [d]lahota.

4 Ja tapahtui, että viinitarhan isäntä meni sinne ja näki, että hänen oliivipuunsa alkoi lahota; ja hän sanoi: Minä leikkaan sen ja käännän maata sen ympäriltä ja ravitsen sitä, niin että se kenties versoo nuoria ja hentoja oksia eikä menehdy.

5 Ja tapahtui, että hän leikkasi sen ja käänsi maata sen ympäriltä ja ravitsi sitä sanansa mukaisesti.

6 Ja tapahtui, että monen päivän kuluttua se alkoi kasvaa jonkin verran, nuoria ja hentoja oksia; mutta katso, sen latvus alkoi menehtyä.

7 Ja tapahtui, että viinitarhan isäntä näki sen, ja hän sanoi palvelijalleen: Tämän puun menettäminen surettaa minua; mene sen vuoksi leikkaamaan oksia [a]villistä oliivipuusta ja tuo ne tänne minulle; ja me leikkaamme pois nuo pääoksat, jotka alkavat kuivettua, ja heitämme ne tuleen palamaan.

8 Ja katso, sanoo viinitarhan herra, minä otan pois monta näistä nuorista ja hennoista oksista, ja minä oksastan ne, mihin tahdon; eikä ole väliä, vaikka tämän puun juuri menehtyisi, sillä minä voin säilyttää sen hedelmän itselläni; sen vuoksi minä otan nämä nuoret ja hennot oksat ja oksastan ne, mihin tahdon.

9 Ota sinä villin oliivipuun oksat ja oksasta ne niiden [a]sijaan; ja nämä, jotka minä olen leikannut pois, minä heitän tuleen ja poltan ne, jotta ne eivät olisi tiellä viinitarhassani.

10 Ja tapahtui, että viinitarhan herran palvelija teki viinitarhan herran sanan mukaisesti ja oksasti puuhun [a]villin oliivipuun oksia.

11 Ja viinitarhan herra käski kääntää maata sen ympäriltä ja leikata ja ravita sitä, sanoen palvelijoillensa: Tämän puun menettäminen surettaa minua; sen vuoksi, voidakseni kenties säilyttää sen juuret, niin etteivät ne

5 1 *a* PKO Senos.
3 *a* Hes. 36:8.
PKO Israel.
b Room. 11:17–24.
PKO Oliivipuu.
c OL 101:44.
PKO Herran viinitarha.
d PKO Luopumus.
7 *a* Room. 11:17, 24.
9 *a* Room. 1:13.
10 *a* PKO Pakanat.

menehtyisi, voidakseni säilyttää ne itselläni, olen tämän tehnyt.

12 Mene siis työhösi; tarkkaile puuta ja ravitse sitä sanojeni mukaisesti.

13 Ja nämä minä [a]sijoitan viinitarhani etäisimpään osaan, minne tahdon, ei sillä ole väliä sinulle; ja minä teen sen säilyttääkseni itselläni puun luonnolliset oksat sekä kootakseni talteen sen hedelmää toisen vuodenajan varalle, itseäni varten; sillä tämän puun ja sen hedelmän menettäminen surettaa minua.

14 Ja tapahtui, että viinitarhan herra meni menojaan ja kätki jalon oliivipuun luonnolliset oksat viinitarhan etäisimpiin osiin, yhdet yhtäälle ja toiset toisaalle, tahtonsa ja mielensä mukaisesti.

15 Ja tapahtui, että kului pitkä aika, ja viinitarhan herra sanoi palvelijalleen: Tule, menkäämme alas viinitarhaan tehdäksemme työtä viinitarhassa.

16 Ja tapahtui, että viinitarhan herra sekä palvelija menivät alas viinitarhaan tekemään työtä. Ja tapahtui, että palvelija sanoi isännälleen: Katso, katso tänne; katso puuta.

17 Ja tapahtui, että viinitarhan herra katsoi ja näki puun, johon villit oliivipuun oksat oli oksastettu; ja se oli kasvanut ja alkanut kantaa [a]hedelmää. Ja hän näki sen olevan hyvää; ja sen hedelmä oli luonnollisen hedelmän kaltaista.

18 Ja hän sanoi palvelijalle: Katso, villin puun oksat ovat saaneet kosteutta sen juuresta, niin että sen juuri on tuottanut paljon voimaa; ja sen juuren paljon voiman tähden villioksat ovat tuottaneet jaloa hedelmää. Nyt, ellemme olisi oksastaneet näitä oksia, puu olisi menehtynyt. Ja nyt, katso, minä kokoan talteen paljon hedelmää, jota niiden puu on tuottanut; ja sen hedelmää minä kokoan talteen toisen vuodenajan varalle, omaa itseäni varten.

19 Ja tapahtui, että viinitarhan herra sanoi palvelijalle: Tule, menkäämme viinitarhan etäisimpään osaan katsomaan, eivätkö puun luonnollisetkin oksat ole tuottaneet paljon hedelmää, jotta voisin koota talteen niiden hedelmää toisen vuodenajan varalle, omaa itseäni varten.

20 Ja tapahtui, että he menivät sinne, minne isäntä oli kätkenyt puun luonnolliset oksat, ja hän sanoi palvelijalle: Katso näitä; ja hän näki [a]ensimmäisen tuottaneen paljon hedelmää; ja hän näki myös, että se oli hyvää. Ja hän sanoi palvelijalle: Ota niiden hedelmää ja kokoa sitä talteen toisen vuodenajan varalle, jotta voin säilyttää sen omaa itseäni varten; sillä katso, hän sanoi, näin pitkän ajan olen sitä ravinnut, ja se on tuottanut paljon hedelmää.

21 Ja tapahtui, että palvelija sanoi isännälleen: Miksi tulit tänne istuttamaan tämän puun, tai tämän puun oksan? Sillä

13 *a* 1. Nefi 10:12. | 17 *a* Joh. 15:16. | 20 *a* MK Jaak. 5:39.

katso, se oli koko viinitarhasi maan karuin kohta.

22 Ja viinitarhan herra sanoi hänelle: Älä neuvo minua; minä tiesin, että se oli karu kohta maata; niinpä minä sanoin sinulle, että olen ravinnut sitä näin pitkän ajan, ja sinä näet, että se on tuottanut paljon hedelmää.

23 Ja tapahtui, että viinitarhan herra sanoi palvelijalleen: Katso tänne; katso, minä olen istuttanut toisenkin oksan puusta; ja sinä tiedät, että tämä maan kohta oli karumpi kuin ensimmäinen. Mutta katso puuta. Minä olen ravinnut sitä näin pitkän ajan, ja se on tuottanut paljon hedelmää; kerää sen tähden se ja kokoa se talteen toisen vuodenajan varalle, jotta voin säilyttää sen omaa itseäni varten.

24 Ja tapahtui, että viinitarhan herra sanoi jälleen palvelijalleen: Katso tänne ja näe toinenkin [a]oksa, jonka olen istuttanut; näethän, että minä olen ravinnut sitäkin, ja se on tuottanut paljon hedelmää.

25 Ja hän sanoi palvelijalle: Katso tänne ja näe viimeinen. Katso, tämän minä olen istuttanut [a]hyvään kohtaan maata; ja minä olen ravinnut sitä näin pitkän ajan, ja vain osa puusta on tuottanut jaloa hedelmää, ja [b]toinen osa puusta on tuottanut villiä hedelmää; katso, minä olen ravinnut tätä puuta samoin kuin toisiakin.

26 Ja tapahtui, että viinitarhan herra sanoi palvelijalle: Leikkaa pois ne oksat, jotka eivät ole tuottaneet hyvää [a]hedelmää, ja heitä ne tuleen.

27 Mutta katso, palvelija sanoi hänelle: Leikatkaamme sitä ja kääntäkäämme maata sen ympäriltä ja ravitkaamme sitä vähän kauemmin, jotta se kenties tuottaisi sinulle hyvää hedelmää, niin että voit koota sitä talteen toisen vuodenajan varalle.

28 Ja tapahtui, että viinitarhan herra ja viinitarhan herran palvelija ravitsivat kaikkea viinitarhan hedelmää.

29 Ja tapahtui, että oli kulunut pitkä aika, ja viinitarhan herra sanoi [a]palvelijalleen: Tule, menkäämme alas viinitarhaan tehdäksemme taas työtä viinitarhassa. Sillä katso, [b]aika lähestyy, ja pian tulee [c]loppu; sen vuoksi minun on koottava talteen hedelmää toisen vuodenajan varalle, omaa itseäni varten.

30 Ja tapahtui, että viinitarhan herra ja palvelija menivät alas viinitarhaan; ja he tulivat sen puun luokse, jonka luonnolliset oksat oli katkaistu pois ja johon villioksat oli oksastettu; ja katso, puu notkui [a]kaikenlaista hedelmää.

31 Ja tapahtui, että viinitarhan herra maistoi hedelmää, jokaista lajia määränsä mukaisesti. Ja

24 *a* Hes. 17:22–24; Alma 16:17; 3. Nefi 15:21–24.
25 *a* 1. Nefi 2:20.
b 3. Nefi 10:12–13.
26 *a* Matt. 7:15–20; Alma 5:36; OL 97:7.
29 *a* OL 101:55; 103:21.
b PKO Myöhemmät ajat.
c 2. Nefi 30:10; MK Jaak. 6:2.
30 *a* PKO Luopumus.

viinitarhan herra sanoi: Katso, näin pitkän ajan me olemme ravinneet tätä puuta, ja minä olen koonnut itseäni varten talteen paljon hedelmää toisen vuodenajan varalle.

32 Mutta katso, tällä kertaa se on tuottanut paljon hedelmää, [a]eikä mikään siitä ole hyvää. Ja katso, siinä on kaikenlaista huonoa hedelmää; eikä siitä ole minulle mitään hyötyä, huolimatta kaikesta työstämme; ja nyt tämän puun menettäminen surettaa minua.

33 Ja viinitarhan herra sanoi palvelijalle: Mitä me teemme puulle, jotta voisin jälleen säilyttää siitä hyvää hedelmää omaa itseäni varten?

34 Ja palvelija sanoi isännälleen: Katso, koska sinä oksastit villin oliivipuun oksat puuhun, ne ovat ravinneet juuria, niin että ne ovat elossa eivätkä ole menehtyneet; sen vuoksi sinä näet, että ne ovat vielä hyvät.

35 Ja tapahtui, että viinitarhan herra sanoi palvelijalleen: Puusta ei ole minulle mitään hyötyä, eikä sen juurista ole minulle mitään hyötyä, niin kauan kuin se tuottaa kelvotonta hedelmää.

36 Kuitenkin minä tiedän, että juuret ovat hyvät, ja minä olen säilyttänyt ne omaa tarkoitustani varten; ja suuren voimansa tähden ne ovat tähän asti tuottaneet villioksista hyvää hedelmää.

37 Mutta katso, villioksat ovat kasvaneet ja ovat tulleet sen juuria [a]voimakkaammiksi; ja koska villioksat ovat voittaneet sen juuret, se on tuottanut paljon kelvotonta hedelmää; ja koska se on tuottanut niin paljon kelvotonta hedelmää, sinä näet, että se alkaa menehtyä; ja pian siitä tulee kypsä heitettäväksi tuleen, ellemme tee jotakin sen säilyttämiseksi.

38 Ja tapahtui, että viinitarhan herra sanoi palvelijalleen: Menkäämme alas viinitarhan etäisimpiin osiin katsomaan, ovatko luonnollisetkin oksat tuottaneet kelvotonta hedelmää.

39 Ja tapahtui, että he menivät alas viinitarhan etäisimpiin osiin. Ja tapahtui, että he näkivät, että luonnollistenkin oksien hedelmä oli turmeltunut, eli [a]ensimmäisen ja toisen ja myös viimeisen; ja ne kaikki olivat turmeltuneet.

40 Ja viimeisen [a]villihedelmät olivat voittaneet sen osan puusta, joka tuotti hyvää hedelmää, niin että oksa oli kuivettunut ja kuollut.

41 Ja tapahtui, että viinitarhan herra itki ja sanoi palvelijalle: [a]Mitä muuta olisin voinut tehdä viinitarhalleni?

42 Katso, minä tiesin, että kaikki viinitarhan hedelmät, paitsi nämä, olivat turmeltuneet. Ja nyt nämäkin, jotka ovat kerran tuottaneet hyvää hedelmää, ovat turmeltuneet; ja nyt mitkään viinitarhani puut eivät kelpaa muuhun kuin maahan kaadettaviksi ja tuleen heitettäviksi.

43 Ja katso, tämän viimeisen, jonka oksa on kuivettunut, minä istutin [a]hyvään kohtaan maata;

32 *a* JS–H 1:19.
37 *a* OL 45:28–30.
39 *a* MK Jaak. 5:20, 23, 25.
40 *a* Morm. 6:6–18.
41 *a* 2. Nefi 26:24.
43 *a* 2. Nefi 1:5.

niin, nimittäin sellaiseen, jota pidin kaikkia muita viinitarhani maan osia oivallisempana.

44 Ja sinä näit, että minä myös hakkasin maahan sen, mikä oli [a]tiellä tässä kohdassa maata, niin että saatoin istuttaa tämän puun sen sijaan.

45 Ja sinä näit, että osa siitä tuotti hyvää hedelmää ja osa siitä tuotti villihedelmää; ja koska minä en leikannut sen oksia ja heittänyt niitä tuleen, katso, ne ovat voittaneet hyvän oksan, niin että se on kuivettunut.

46 Ja nyt, katso, kaikesta viinitarhani hoidosta huolimatta sen puut ovat turmeltuneet, niin etteivät ne tuota hyvää hedelmää; ja nämä minä olin toivonut voivani säilyttää kootakseni talteen niiden hedelmää toisen vuodenajan varalle, omaa itseäni varten. Mutta katso, niistä on tullut villin oliivipuun kaltaisia, eivätkä ne kelpaa muuhun kuin maahan [a]kaadettaviksi ja tuleen heitettäviksi; ja niiden menettäminen surettaa minua.

47 Mutta mitä muuta minä olisin voinut tehdä viinitarhassani? Olenko minä antanut käteni herpaantua, niin etten ole ravinnut sitä? Ei, minä olen ravinnut sitä, ja minä olen kääntänyt maata ympäriinsä, ja minä olen leikannut sitä, ja minä olen lannoittanut sitä; ja minä olen [a]ojentanut kättäni melkein kaiken päivää, ja [b]loppu lähestyy. Ja viinitarhani kaikkien puiden maahan kaataminen ja niiden heittäminen tuleen palamaan surettaa minua. Kuka on turmellut viinitarhani?

48 Ja tapahtui, että palvelija sanoi isännälleen: Eikö se johdu viinitarhasi korkeudesta – eivätkö sen oksat ole voittaneet juuria, jotka ovat hyvät? Ja koska oksat ovat voittaneet sen juuret, katso, ne ovat kasvaneet nopeammin kuin juurien voima, ottaen voiman itsellensä. Katso, minä sanon, eikö tämä ole syy siihen, että sinun viinitarhasi puut ovat turmeltuneet?

49 Ja tapahtui, että viinitarhan herra sanoi palvelijalle: Menkäämme kaatamaan maahan viinitarhan puut ja heittämään ne tuleen, niin että ne eivät ole tiellä viinitarhassani, sillä minä olen tehnyt kaiken. Mitä muuta minä olisin voinut tehdä viinitarhani hyväksi?

50 Mutta katso, palvelija sanoi viinitarhan herralle: Säästä sitä vielä vähän [a]kauemmin.

51 Ja herra sanoi: Kyllä, minä säästän sitä vielä vähän kauemmin, sillä viinitarhani puiden menettäminen surettaa minua.

52 Ja nyt, ottakaamme [a]oksia näistä, jotka olen istuttanut viinitarhani etäisimpiin osiin, ja oksastakaamme ne siihen puuhun, josta ne ovat peräisin; ja leikatkaamme puusta ne oksat, joiden hedelmä on kaikkein karvainta, ja oksastakaamme niiden sijaan puun luonnollisia oksia.

53 Ja tämän minä teen, jotta

44 *a* Et. 13:20–21.
46 *a* 3. Nefi 27:11.
47 *a* 2. Nefi 28:32; MK Jaak. 6:4.
b PKO Maailma: Maailman loppu.
50 *a* MK Jaak. 5:27.
52 *a* PKO Israel: Israelin kokoaminen.

puu ei menehtyisi, jotta voisin kenties säilyttää itselläni sen juuret omaa tarkoitustani varten.

54 Ja katso, puun luonnollisten oksien juuret, jotka minä istutin, minne tahdoin, ovat yhä elossa; ja nyt, voidakseni säilyttää nekin omaa tarkoitustani varten otan tämän puun oksia ja [a]oksastan ne niihin. Eli minä oksastan niihin niiden kantapuun oksia voidakseni säilyttää juuretkin omaa itseäni varten, niin että kun ne ovat kyllin vahvat, ne kenties voivat tuottaa minulle hyvää hedelmää, ja minulla voi vielä olla iloa viinitarhani hedelmästä.

55 Ja tapahtui, että he ottivat luonnollisesta puusta, joka oli villiintynyt, ja oksastivat luonnollisiin puihin, jotka myös olivat villiintyneet.

56 Ja he ottivat myös luonnollisista puista, jotka olivat villiintyneet, ja oksastivat niiden kantapuuhun.

57 Ja viinitarhan herra sanoi palvelijalle: Älä leikkaa puista muita villioksia kuin ne, jotka ovat kaikkein karvaimpia; ja oksasta niihin sen mukaisesti kuin olen sanonut.

58 Ja me ravitsemme jälleen viinitarhan puita ja karsimme niiden oksia; ja me leikkaamme puista ne oksat, jotka ovat lahoja, jotka väistämättä menehtyisivät, ja heitämme ne tuleen.

59 Ja tämän minä teen, jotta niiden juuret kenties voimistuisivat hyvyytensä tähden ja oksien vaihtumisen tähden, jotta hyvät voittaisivat kelvottomat.

60 Ja koska minä olen säilyttänyt luonnolliset oksat ja niiden juuret ja olen oksastanut luonnolliset oksat takaisin kantapuuhunsa ja olen säilyttänyt niiden kantapuun juuret, jotta viinitarhani puut kenties jälleen voisivat tuottaa hyvää [a]hedelmää; ja voidakseni jälleen iloita viinitarhani hedelmästä ja voidakseni kenties riemuita suuresti siitä, että olen säilyttänyt ensimmäisen hedelmän juuret ja oksat –

61 ryhdy siis toimeen ja kutsu [a]palvelijoita, jotta [b]tekisimme kaikin voimin uutterasti työtä viinitarhassa valmistaaksemme keinon, jotta voisin jälleen tuottaa luonnollista hedelmää, mikä luonnollinen hedelmä on hyvää ja kaikkia muita hedelmiä kallisarvoisempaa.

62 Ryhtykäämme siis tekemään työtä kaikin voimin tämän viimeisen kerran, sillä katso, loppu lähestyy, ja tämä on viimeinen kerta, kun minä leikkaan viinitarhaani.

63 Oksastakaa oksat; aloittakaa [a]viimeisistä, jotta ne tulisivat ensimmäisiksi ja jotta ensimmäiset tulisivat viimeisiksi, ja kääntäkää maata puiden ympäriltä, sekä vanhojen että nuorien, ensimmäisten ja viimeisten, ja viimeisten ja ensimmäisten, jotta kaikki vielä viimeisen kerran tulisivat ravituiksi.

54 *a* 1. Nefi 15:12–16. OL 24:19.
60 *a* Jes. 27:6. *b* OL 39:11, 13, 17.
61 *a* MK Jaak. 6:2; Et. 13:10–12.
63 *a* 1. Nefi 13:42;

64 Ja nyt, kääntäkää maata niiden ympäriltä ja leikatkaa niitä ja lannoittakaa niitä vielä kerran, viimeisen kerran, sillä loppu lähestyy. Ja jos nämä viimeiset oksakset kasvavat ja tuottavat luonnollista hedelmää, niin valmistakaa niille keino, jotta ne voivat kasvaa.

65 Ja kun ne alkavat kasvaa, poistakaa ne oksat, jotka tuottavat karvasta hedelmää, hyvien voimakkuuden ja niiden koon mukaisesti; älkääkä [a]poistako huonoja oksia yhdellä kertaa, etteivät niiden juuret olisi liian vahvat oksaksille ja niiden oksakset menehtyisi ja minä menettäisi viinitarhani puita.

66 Sillä viinitarhani puiden menettäminen surettaa minua; poistakaa sen vuoksi huonot sitä mukaa kuin hyvät kasvavat, jotta juuri ja latvus olisivat yhtä voimakkaat, kunnes hyvät voittavat huonot ja huonot kaadetaan maahan ja heitetään tuleen, jotta ne eivät ole tiellä viinitarhassani; ja niin minä hävitän huonot viinitarhastani.

67 Ja luonnollisen puun oksat minä oksastan takaisin luonnolliseen puuhun;

68 ja luonnollisen puun oksat minä oksastan puun luonnollisiin oksiin; ja näin minä yhdistän ne jälleen, jotta ne tuottavat luonnollista hedelmää, ja ne tulevat olemaan yhtä.

69 Ja huonot [a]heitetään pois, niin, nimittäin koko minun viinitarhani maasta; sillä katso, vain tämän kerran minä leikkaan viinitarhaani.

70 Ja tapahtui, että viinitarhan herra lähetti [a]palvelijansa; ja palvelija meni ja teki, niin kuin herra oli käskenyt häntä, ja toi toisia palvelijoita; ja heitä oli [b]vähän.

71 Ja viinitarhan herra sanoi heille: Ryhtykää [a]työhön viinitarhassa kaikin voimin. Sillä katso, tämä on [b]viimeinen kerta, kun minä ravitsen viinitarhaani, sillä loppu on käsillä, ja toinen vuodenaika tulee joutuin; ja jos te teette työtä kaikin voimin minun kanssani, te saatte [c]iloita siitä hedelmästä, jota minä kokoan talteen itseäni varten sen ajan varalle, joka pian on tuleva.

72 Ja tapahtui, että palvelijat menivät tekemään työtä kaikin voimin; ja viinitarhan herra teki myös työtä heidän kanssansa; ja he tottelivat viinitarhan herran käskyjä kaikessa.

73 Ja viinitarhassa alkoi jälleen olla luonnollista hedelmää; ja luonnolliset oksat alkoivat kasvaa ja kukoistaa tavattomasti; ja villioksia alettiin leikata ja heittää pois; ja he pitivät niiden juuren ja latvuksen tasasuhtaisina niiden voiman mukaan.

74 Ja näin he tekivät työtä hyvin uutterasti viinitarhan herran käskyjen mukaisesti, kunnes huonot oli heitetty pois viinitarhasta, ja herra oli säilyttänyt

65 *a* OL 86:6–7.
69 *a* 1. Nefi 22:15–17, 23; 2. Nefi 30:9–10.
70 *a* OL 101:55; 103:21.
b 1. Nefi 14:12.
71 *a* Matt. 21:28; MK Jaak. 6:2–3; OL 33:3–4.
b OL 39:17; 43:28–30.
c OL 18:10–16.

itsellään puut, jotka tuottivat taas luonnollista hedelmää; ja ne tulivat kuin [a]yhdeksi; ja hedelmät olivat yhtäläisiä; ja viinitarhan herra oli säilyttänyt itsellään luonnollisen hedelmän, joka oli hänelle kaikkein kallisarvoisinta alusta asti.

75 Ja tapahtui, että kun viinitarhan herra näki, että hänen hedelmänsä oli hyvää ja ettei hänen viinitarhansa ollut enää turmeltunut, hän kutsui palvelijansa ja sanoi heille: Katso, tämän viimeisen kerran me olemme ravinneet viinitarhaani; ja te näette, että minä olen tehnyt tahtoni mukaisesti; ja minä olen säilyttänyt luonnollisen hedelmän, niin että se on hyvää, samoin kuin se oli alussa. Ja te olette [a]siunattuja, sillä koska olette olleet uutteria tehdessänne työtä minun kanssani viinitarhassani ja olette pitäneet minun käskyni ja olette tuottaneet minulle jälleen [b]luonnollisen hedelmän, niin ettei viinitarhani ole enää turmeltunut, ja huono on heitetty pois, katso, te saatte iloita kanssani viinitarhani hedelmästä.

76 Sillä katso, minä kokoan talteen viinitarhani hedelmää [a]pitkäksi aikaa omaa itseäni varten toisen vuodenajan varalle, joka tulee joutuin; ja viimeisen kerran minä olen ravinnut viinitarhaani ja leikannut sitä ja kääntänyt sen maata ja lannoittanut sitä; ja nyt, minä kokoan talteen hedelmää omaa itseäni varten pitkäksi aikaa, sen mukaisesti kuin olen puhunut.

77 Ja kun tulee aika, jolloin kelvotonta hedelmää tulee jälleen viinitarhaani, silloin minä käsken koota hyvät ja huonot; ja hyvät minä säilytän itselleni, ja huonot minä heitän omaan paikkaansa. Ja sen jälkeen tulee toinen [a]vuodenaika ja loppu; ja viinitarhani minä [b]poltatan tulella.

LUKU 6

Herra pelastaa Israelin viimeisinä aikoina. Maailma poltetaan tulella. Ihmisten täytyy seurata Kristusta välttyäkseen tuli- ja tulikivijärveltä. Noin 544–421 eKr.

Ja nyt, katso, veljeni, kuten sanoin teille, että profetoisin, katso, tämä on profetiani – että se, mitä tämä profeetta [a]Senos puhui Israelin huoneesta verraten sitä jaloon oliivipuuhun, on varmasti tapahtuva.

2 Ja se päivä, jolloin hän ojentaa kätensä vielä toisen kerran [a]pelastaakseen kansansa, on se päivä, niin, nimittäin viimeinen kerta, jolloin Herran [b]palvelijat lähtevät hänen [c]voimassaan [d]ravitsemaan ja leikkaamaan hänen

74 *a* OL 38:27.
75 *a* 1. Nefi 13:37.
b PKO Israel.
76 *a* 1. Nefi 22:24–26.
PKO Tuhatvuotinen valtakunta.
77 *a* Ilm. 20:2–10; OL 29:22–24; 43:29–33; 88:110–116.
b PKO Maailma: Maailman loppu.
6 1 *a* MK Jaak. 5:1.
2 *a* 1. Nefi 22:10–12; OL 110:11.
PKO Evankeliumin palautus.
b MK Jaak. 5:61.
c 1. Nefi 14:14.
d MK Jaak. 5:71.

[e]viinitarhaansa; ja sen jälkeen [f]loppu tulee pian.

3 Ja kuinka siunattuja ovatkaan ne, jotka ovat tehneet uutterasti työtä hänen viinitarhassaan; ja kuinka kirottuja ovatkaan ne, jotka karkotetaan omaan paikkaansa! Ja maailma [a]poltetaan tulella.

4 Ja kuinka armollinen onkaan meidän Jumalamme meille, sillä hän muistaa [a]Israelin huoneen, sekä juuret että oksat; ja hän ojentaa sille [b]käsiään kaiken päivää; ja se on [c]uppiniskaista ja vastustelevaa kansaa; mutta kaikki, jotka eivät paaduta sydäntään, pelastuvat Jumalan valtakuntaan.

5 Sen vuoksi, rakkaat veljeni, minä pyydän teitä vakavin sanoin, että tekisitte parannuksen ja tulisitte täysin vilpittömin sydämin ja [a]pysyisitte uskollisina Jumalalle, niin kuin hän on uskollinen teille. Ja niin kauan kuin hänen armonsa [b]käsivarsi on ojennettuna teitä kohti päivän valossa, älkää paaduttako sydäntänne.

6 Niin, jos te tänään kuulette hänen ääntänsä, älkää paaduttako sydäntänne; sillä miksi haluatte [a]kuolla?

7 Sillä katso, kun teitä on kaiken päivää ravittu Jumalan hyvällä sanalla, tahdotteko sen jälkeen tuottaa kelvotonta hedelmää, niin että teidät täytyy [a]kaataa maahan ja heittää tuleen?

8 Katso, tahdotteko hylätä nämä sanat? Hylkäättekö profeettojen sanat, ja hylkäättekö kaikki ne sanat, jotka on puhuttu Kristuksesta, sen jälkeen kun niin monet ovat hänestä puhuneet, ja kiellättekö Kristuksen hyvän sanan ja Jumalan voiman ja Pyhän Hengen [a]lahjan, ja sammutatteko Pyhän Hengen ja teettekö pilkkaa suuresta lunastussuunnitelmasta, joka on teitä varten laadittu?

9 Ettekö tiedä, että jos teette tämän, niin lunastuksen ja ylösnousemuksen voima, joka on Kristuksessa, saattaa teidät seisomaan häpeän ja kauhean [a]syyllisyyden vallassa Jumalan [b]tuomioistuimen edessä?

10 Ja [a]oikeudenmukaisuuden voiman mukaisesti, sillä oikeudenmukaisuutta ei voida kieltää, teidän on mentävä siihen [b]tuli- ja tulikivijärveen, jonka liekit ovat sammumattomat ja jonka savu kohoaa ylös aina ja ikuisesti, mikä tuli- ja tulikivijärvi on [c]loputon [d]piina.

11 Oi rakkaat veljeni, tehkää siis parannus ja menkää sisälle

2 *e* PKO Herran viinitarha.
f 2. Nefi 30:10.
3 *a* 2. Nefi 27:2; MK Jaak. 5:77; 3. Nefi 25:1.
4 *a* 2. Sam. 7:24.
b MK Jaak. 5:47.
c Moosia 13:29.
5 *a* PKO Ykseys.
b Alma 5:33–34; 3. Nefi 9:14.
6 *a* Hes. 18:21–23.
7 *a* Alma 5:51–52; 3. Nefi 27:11–12.
8 *a* PKO Pyhän Hengen lahja.
9 *a* Moosia 15:26. PKO Syyllisyys.
b PKO Viimeinen tuomio.
10 *a* PKO Oikeudenmukaisuus.
b 2. Nefi 28:23. PKO Helvetti.
c OL 19:10–12.
d PKO Tuomio.

[a]ahtaasta portista ja kulkekaa eteenpäin sitä tietä, joka on kapea, kunnes saatte iankaikkisen elämän.

12 Oi, olkaa [a]viisaita; mitä muuta voin sanoa?

13 Lopuksi jätän teille jäähyväiset, kunnes kohtaan teidät Jumalan mieluisan tuomioistuimen edessä, joka tuomioistuin täyttää jumalattomat [a]kauhealla kauhulla ja pelolla. Aamen.

LUKU 7

Serem kieltää Kristuksen, kiistelee Jaakobin kanssa ja vaatii merkkiä, ja Jumala lyö häntä. Kaikki profeetat ovat puhuneet Kristuksesta ja hänen sovituksestaan. Nefiläiset ovat eläneet elämänsä vaeltajina, ahdistuksissa syntyneinä ja lamanilaisten vihaamina. Noin 544–421 eKr.

Ja nyt tapahtui muutaman vuoden kuluttua, että Nefin kansan keskuuteen tuli mies, jonka nimi oli Serem.

2 Ja tapahtui, että hän alkoi saarnata kansan keskuudessa ja julistaa sille, ettei mitään Kristusta tulisi. Ja hän saarnasi paljon sellaista, mikä oli kansaa mielistelevää; ja tämän hän teki voidakseen kumota opin Kristuksesta.

3 Ja hän ponnisteli uutterasti voidakseen eksyttää ihmisten sydämet, niin että hän eksyttikin monien sydämet; ja tietäen, että minä, Jaakob, uskoin Kristukseen, joka oli tuleva, hän etsi usein tilaisuutta tulla minun luokseni.

4 Ja hän oli oppinut, niin että hän taisi täydellisesti kansan kielen; sen vuoksi hän saattoi mielistellä paljon ja puhua hyvin voimallisesti, Perkeleen voiman mukaisesti.

5 Ja hän toivoi voivansa järkyttää minut uskostani, huolimatta niistä monista [a]ilmoituksista ja monista asioista, joita olin nähnyt näistä asioista; sillä minä olin todella nähnyt enkeleitä, ja he olivat palvelleet minua. Ja minä olin myös kerran toisensa jälkeen kuullut Herran äänen puhuvan minulle todellisin sanoin; sen vuoksi minua ei voinut järkyttää.

6 Ja tapahtui, että hän tuli minun luokseni, ja tällä tavoin hän puhui minulle sanoen: Veli Jaakob, minä olen etsinyt paljon tilaisuutta puhuakseni sinulle, sillä olen kuullut ja tiedänkin, että sinä kuljet paljon ympäri saarnaten sitä, mitä sinä sanot evankeliumiksi eli opiksi Kristuksesta.

7 Ja sinä olet eksyttänyt paljon tätä kansaa, niin että se vääristelee Jumalan oikean tien eikä [a]noudata Mooseksen lakia, joka on oikea tie, ja kääntää Mooseksen lain sellaisen olennon palvelemiseksi, jonka sinä sanot tulevan monen sadan vuoden kuluttua. Ja nyt, katso, minä, Serem, julistan sinulle, että tämä on jumalanpilkkaa, sillä ei kukaan ihminen tiedä sellaisista

11 *a* 2. Nefi 9:41.
12 *a* Morm. 9:28.
13 *a* Alma 40:14.
7 5 *a* 2. Nefi 11:3; MK Jaak. 2:11.
7 *a* MK Jaak. 4:5.

asioista, sillä hän [b]ei voi tietää tulevista asioista. Ja tällä tavalla Serem kiisteli kanssani.

8 Mutta katso, Herra Jumala vuodatti [a]Henkeänsä minun sieluuni, niin että minä saatoin hänet häpeään kaikissa hänen sanoissaan.

9 Ja minä sanoin hänelle: Kiellätkö sinä Kristuksen, joka on tuleva? Ja hän sanoi: Jos olisi olemassa joku Kristus, minä en kieltäisi häntä; mutta minä tiedän, ettei mitään Kristusta ole, ei ole ollut eikä tule koskaan olemaan.

10 Ja minä sanoin hänelle: Uskotko sinä kirjoituksia? Ja hän sanoi: Uskon.

11 Ja minä sanoin hänelle: Sitten sinä et ymmärrä niitä, sillä ne totisesti todistavat Kristuksesta. Katso, minä sanon sinulle, ettei kukaan profeetoista ole kirjoittanut eikä [a]profetoinut puhumatta tästä Kristuksesta.

12 Eikä tässä ole kaikki – se on ilmaistu minulle, sillä minä olen kuullut ja nähnyt; ja se on myös ilmaistu minulle Pyhän Hengen [a]voimalla; sen vuoksi minä tiedän, että ellei sovitusta olisi, koko ihmissuvun täytyisi joutua [b]kadotetuksi.

13 Ja tapahtui, että hän sanoi minulle: Näytä minulle [a]merkki tällä Pyhän Hengen voimalla, josta sinä niin paljon tiedät.

14 Ja minä sanoin hänelle: Mikä minä olen kiusaamaan Jumalaa näyttämään sinulle merkkiä sellaisesta, minkä tiedät olevan [a]totta? Sinä kiellät kuitenkin sen, koska olet [b]Perkeleestä. Älköön kuitenkaan tapahtuko minun tahtoni; mutta jos Jumala lyö sinua, olkoon se sinulle merkkinä siitä, että hänellä on valta sekä taivaassa että maan päällä, ja myös siitä, että Kristus on tuleva. Ja tapahtukoon sinun tahtosi, oi Herra, eikä minun.

15 Ja tapahtui, että kun minä, Jaakob, olin puhunut nämä sanat, Herran voima valtasi hänet, niin että hän kaatui maahan. Ja tapahtui, että häntä ruokittiin monen päivän ajan.

16 Ja tapahtui, että hän sanoi kansalle: Kokoontukaa yhteen huomispäivänä, sillä minä kuolen; ja nyt, minä haluan puhua kansalle, ennen kuin kuolen.

17 Ja tapahtui, että seuraavana päivänä suuri joukko ihmisiä kokoontui yhteen; ja hän puhui heille selkeästi ja kielsi sen, mitä oli heille opettanut, ja tunnusti Kristuksen ja Pyhän Hengen voiman ja enkelien palveluksen.

18 Ja hän puhui heille selkeästi, että [a]Perkeleen voima oli [b]pettänyt hänet. Ja hän puhui helvetistä ja iankaikkisuudesta ja iankaikkisesta rangaistuksesta.

19 Ja hän sanoi: Minä pelkään,

7 *b* Alma 30:13.
8 *a* PKO Innoitus.
11 *a* Ilm. 19:10; 1. Nefi 10:5; MK Jaak. 4:4; Moosia 13:33–35; OL 20:26.
PKO Jeesus Kristus.
12 *a* PKO Jumala, jumaluus: Pyhä Henki Jumala; Pyhä Henki.
b 2. Nefi 2:21.
13 *a* Matt. 16:1–4; Alma 30:43–60.
PKO Merkki.
14 *a* Alma 30:41–42.
b Alma 30:53.
18 *a* PKO Perkele.
b Alma 30:53.
PKO Pettäminen.

että olen tehnyt [a]anteeksiantamattoman synnin, sillä olen valehdellut Jumalalle; sillä minä kielsin Kristuksen ja sanoin uskovani kirjoituksia; ja ne totisesti todistavat hänestä. Ja koska olen näin valehdellut Jumalalle, pelkään suuresti, että tilani on oleva [b]kauhea; mutta minä tunnustan Jumalalle.

20 Ja tapahtui, että kun hän oli sanonut nämä sanat, hän ei voinut sanoa muuta; ja hän [a]heitti henkensä.

21 Ja kun ihmiset olivat kuulleet hänen puhuvan nämä asiat, juuri kun hän oli heittämäisillään henkensä, he hämmästyivät tavattomasti, niin että Jumalan voima tuli heidän päälleen, ja he [a]joutuivat sen valtaan, niin että kaatuivat maahan.

22 Nyt, tämä oli minulle, Jaakobille, mieluista, sillä olin pyytänyt sitä Isältäni, joka on taivaassa; sillä hän oli kuullut huutoni ja vastannut rukoukseeni.

23 Ja tapahtui, että rauha ja rakkaus Jumalaa kohtaan palautui taas kansan keskuuteen; ja se [a]tutki kirjoituksia eikä enää kuunnellut tämän jumalattoman miehen sanoja.

24 Ja tapahtui, että monia tapoja keksittiin lamanilaisten [a]voittamiseksi takaisin ja palauttamiseksi totuuden tuntemiseen; mutta se kaikki oli [b]turhaa, sillä he nauttivat [c]sodista ja [d]verenvuodatuksesta, ja heillä oli iankaikkinen [e]viha meitä veljiään vastaan. Ja he pyrkivät jatkuvasti hävittämään meitä aseidensa voimalla.

25 Sen vuoksi Nefin kansa linnoittautui heitä vastaan aseillansa ja kaikin voimin, turvaten Jumalaan ja pelastuksensa [a]kallioon; sen vuoksi se selviytyi vielä voittajana vihollisistaan.

26 Ja tapahtui, että minä, Jaakob, aloin olla vanha; ja koska tämän kansan aikakirjaa pidetään Nefin [a]toisissa levyissä, sen vuoksi minä päätän tämän aikakirjan julistaen, että olen kirjoittanut parhaan tietoni mukaisesti, sanomalla, että aika on kulunut myötämme, ja myös [b]elämämme on kulunut, niin kuin se olisi ollut meille unta; me olemme yksinäistä ja vakavaa kansaa, vaeltajia, Jerusalemista karkotettuja, erämaassa ahdistuksessa syntyneitä ja veljiemme vihaamia, mikä aiheutti sotia ja kiistoja; sen vuoksi me surimme kaiken elinaikamme.

27 Ja minä, Jaakob, käsitin, että minun oli pian mentävä hautaani; sen vuoksi minä sanoin pojalleni [a]Enosille: Ota nämä levyt. Ja minä kerroin hänelle, mitä veljeni Nefi oli [b]käskenyt minun tehdä, ja hän lupasi olla kuuliainen käskyille. Ja minä päätän kirjoittamiseni näihin levyihin, mikä kirjoittaminen on

19 *a* PKO Anteeksiantamaton synti.
b Moosia 15:26.
20 *a* Jer. 28:15–17.
21 *a* Alma 19:6.
23 *a* Alma 17:2.
24 *a* En. 1:20.
b En. 1:14.
c Moosia 10:11–18.
d Jar. 1:6; Alma 26:23–25.
e 2. Nefi 5:1–3; Moosia 28:2.
25 *a* PKO Kallio.
26 *a* 1. Nefi 19:1–6; Jar. 1:14–15. PKO Levyt.
b Jaak. 4:14.
27 *a* En. 1:1.
b MK Jaak. 1:1–4.

ollut vähäistä; ja lukijalle minä jätän jäähyväiset toivoen, että monet veljistäni lukisivat sanani. Veljet, jääkää hyvästi.

ENOSIN KIRJA

Enos rukoilee voimallisesti ja saa syntinsä anteeksi. Herran ääni tulee hänen mieleensä luvaten lamanilaisille pelastuksen jonakin tulevana aikana. Nefiläiset yrittivät voittaa lamanilaisia takaisin. Enos riemuitsee Lunastajastaan. Noin 420 eKr.

KATSO, tapahtui, että minä, [a]Enos, tiesin [b]isäni vanhurskaaksi mieheksi, sillä hän [c]opetti minua omalla kielellään sekä [d]kasvatti ja ojensi minua Herran tahdon mukaan – ja siunattu olkoon sen tähden minun Jumalani nimi –

2 ja minä kerron teille [a]kamppailusta, joka minulla oli Jumalan edessä, ennen kuin sain syntini [b]anteeksi.

3 Katso, minä menin metsiin eläimiä metsästämään; ja sanat, joita olin usein kuullut isäni puhuvan iankaikkisesta elämästä ja pyhien [a]ilosta, [b]painuivat syvälle sydämeeni.

4 Ja minun sielullani oli [a]nälkä; ja minä [b]polvistuin maahan Luojani eteen, ja minä huusin hänen puoleensa voimallisessa [c]rukouksessa ja anomisessa oman sieluni puolesta; ja kaiken päivää minä huusin hänen puoleensa; niin, ja kun yö tuli, minä yhä korotin korkealle ääneni, niin että se ylti taivaisiin.

5 Ja minulle tuli [a]ääni sanoen: Enos, sinun syntisi on annettu sinulle anteeksi, ja sinä olet oleva siunattu.

6 Ja minä, Enos, tiesin, ettei Jumala voinut valehdella; sen vuoksi syyllisyyteni oli pyyhitty pois.

7 Ja minä sanoin: Herra, kuinka se on tapahtunut?

8 Ja hän sanoi minulle: [a]Uskosi tähden Kristukseen, jota et ole koskaan ennen kuullut etkä nähnyt. Ja monta vuotta kuluu, ennen kuin hän ilmaisee itsensä lihassa; mene siis, uskosi on tehnyt sinut [b]puhtaaksi.

9 Nyt, tapahtui, että kun olin kuullut nämä sanat, aloin [a]toivoa veljieni nefiläisten parasta; sen vuoksi minä [b]vuodatin koko sieluni Jumalalle heidän puolestaan.

1 1 *a* PKO Enos, Jaakobin poika.
b 2. Nefi 2:2–4.
c 1. Nefi 1:1–2.
d Ef. 6:4.
2 *a* 1. Moos. 32:25–33; Alma 8:10.
PKO Parannus.
b PKO Syntien anteeksisaaminen.
3 *a* PKO Ilo.
b 1. Nefi 10:17–19; Alma 36:17–21.
4 *a* 2. Nefi 9:51; 3. Nefi 12:6.
b PKO Kunnioitus.
c PKO Rukous.
5 *a* PKO Ilmoitus.
8 *a* Et. 3:12–13.
PKO Usko.
b Matt. 9:22.
9 *a* 1. Nefi 8:12; Alma 36:24.
b 2. Nefi 33:3; Morm. s. 1:8; Alma 34:26–27.

10 Ja kamppaillessani näin hengessä, katso, Herran ääni tuli jälleen [a]mieleeni sanoen: Minä muistan veljiäsi sen mukaisesti, kuinka tunnollisesti he pitävät minun käskyni. Minä olen [b]antanut heille tämän maan, ja se on pyhä maa, enkä minä [c]kiroa sitä muuten kuin pahuuden tähden; sen vuoksi minä muistan veljiäsi, niin kuin olen sanonut, ja heidän rikkomuksensa minä saatan murhetta tuottaen heidän itsensä päälle.

11 Ja kun minä, Enos, olin kuullut nämä sanat, uskoni Herraan alkoi olla järkähtämätön; ja minä rukoilin häntä monasti pitkään kamppaillen veljieni lamanilaisten puolesta.

12 Ja tapahtui, että kun olin [a]rukoillut ja tehnyt työtä hyvin uutterasti, Herra sanoi minulle: Minä annan sinulle [b]toiveidesi mukaan, uskosi tähden.

13 Ja nyt, katso, tämä oli se toive, jota häneltä toivoin – että jos kansani, nefiläiset, lankeaisi rikkomukseen ja mahdollisesti [a]tuhoutuisi, ja lamanilaiset eivät tuhoutuisi, niin Herra Jumala [b]varjelisi kansani, nefiläisten, aikakirjan, vaikka pyhän käsivartensa voimalla, jotta se voitaisiin jonakin tulevana aikana [c]tuoda julki lamanilaisille, niin että heidät kenties voitaisiin [d]johdattaa pelastukseen –

14 sillä tällä hetkellä meidän ponnistelumme heidän palauttamiseksensa oikeaan uskoon olivat [a]turhia. Ja he vannoivat vihassaan, että jos vain mahdollista, he [b]hävittäisivät meidän aikakirjamme ja meidät sekä kaikki meidän isiemme perimätiedot.

15 Ja nyt, koska minä tiesin, että Herra Jumala kykeni [a]varjelemaan meidän aikakirjamme, minä huusin alati hänen puoleensa, sillä hän oli sanonut minulle: Mitä tahansa te uskossa pyydätte, uskoen saavanne sen Kristuksen nimessä, te saatte sen.

16 Ja minulla oli usko, ja minä huusin Jumalan puoleen, että hän [a]varjelisi [b]aikakirjat; ja hän teki minun kanssani liiton, että hän [c]toisi ne lamanilaisille julki itse hyväksi näkemänään aikana.

17 Ja minä, Enos, tiesin, että tapahtuisi hänen tekemänsä liiton mukaisesti; sen vuoksi sieluni sai levon.

18 Ja Herra sanoi minulle: Myös sinun isäsi ovat pyytäneet minulta tätä, ja heille tapahtuu heidän uskonsa mukaisesti; sillä heidän uskonsa oli samankaltainen kuin sinun.

19 Ja nyt tapahtui, että minä, Enos, kuljin Nefin kansan keskuudessa profetoiden tulevista asioista ja todistaen siitä, mitä olin kuullut ja nähnyt.

20 Ja minä todistan, että Nefin

10 *a* PKO Innoitus; Mieli.
b 1. Nefi 2:20.
c Et. 2:7–12.
12 *a* Morm. 5:21; 9:36.
b Ps. 37:4; 1. Nefi 7:12; Hel. 10:5.
13 *a* Morm. 6:1, 6.
b Morm. s. 1:6–11; Alma 37:2.
c Alma 37:19; Et. 12:22; OL 3:18.
d Alma 9:17.
14 *a* MK Jaak. 7:24.
b Morm. 6:6.
15 *a* PKO Pyhät kirjoitukset: Pyhiä kirjoituksia varjeltava.
16 *a* 3. Nefi 5:13–15; OL 3:19–20; 10:46–50.
b PKO Mormonin kirja.
c 2. Nefi 27:6.

kansa pyrki uutterasti tuomaan lamanilaisia takaisin oikeaan uskoon Jumalaan. Mutta [a]työmme oli turhaa; heidän vihansa oli piintynyttä, ja heidän paha luontonsa johti heitä, niin että heistä tuli villi ja julma ja [b]verenhimoinen kansa, täynnä [c]epäjumalien palvontaa ja saastaisuutta; he söivät petoeläimiä, asuivat teltoissa ja vaelsivat ympäriinsä erämaassa lyhyt nahkainen lannevaate vyötäisillään ja pää ajeltuna; ja he olivat taitavia [d]jousen, sapelin ja kirveen käytössä. Ja monet heistä söivät pelkästään raakaa lihaa; ja he pyrkivät jatkuvasti hävittämään meitä.

21 Ja tapahtui, että Nefin kansa viljeli maata ja [a]kasvatti kaikenlaista viljaa ja hedelmiä ja katraita ja laumoja ja kaikenlaisia erilaatuisia karjakatraita ja vuohia ja villivuohia ja myös paljon hevosia.

22 Ja meidän keskuudessamme oli tavattoman monia [a]profeettoja. Ja kansa oli [b]uppiniskaista kansaa, hidasta ymmärtämään.

23 Ja ainoastaan tavaton [a]kovuus, [b]saarnaaminen ja profetoiminen sodista ja kiistoista ja hävityksistä ja sen jatkuva [c]muistuttaminen kuolemasta ja iankaikkisuuden kestosta ja Jumalan tuomioista ja voimasta ja kaikesta tästä – sen [d]jatkuva herätteleminen pysymään Herran pelossa – sanon, että ainoastaan tämä sekä tavattoman suora puhe esti sitä syöksymästä joutuin tuhoon. Ja tällä tavoin minä kirjoitan siitä.

24 Ja minä näin sotia nefiläisten ja lamanilaisten välillä elinaikani kuluessa.

25 Ja tapahtui, että minä aloin olla vanha, ja sataseitsemänkymmentäyhdeksän vuotta oli kulunut siitä, kun isämme Lehi [a]lähti Jerusalemista.

26 Ja minä käsitin, että minun oli pian mentävä hautaani, ja Jumalan voima oli vaikuttanut minuun niin, että minun oli saarnattava ja profetoitava tälle kansalle ja julistettava sanaa sen totuuden mukaisesti, joka on Kristuksessa. Ja minä olen julistanut sitä koko elinaikani, ja minä olen riemuinnut siitä enemmän kuin siitä, mikä on maailmasta.

27 Ja pian minä menen [a]leposijalleni, joka on minun Lunastajani luona; sillä minä tiedän, että hänessä minä saan levon. Ja minä riemuitsen siitä päivästä, jolloin [b]kuolevainen ruumiini pukeutuu [c]kuolemattomuuteen ja seisoo hänen edessään; silloin minä näen iloiten hänen kasvonsa, ja hän sanoo minulle: Tule minun luokseni, sinä siunattu, sinulle on sija valmistettuna minun Isäni [d]huoneissa. Aamen.

20 *a* Moroni 9:6.
b Jar. 1:6.
c Moosia 9:12.
PKO Epäjumalien palvonta.
d Moosia 10:8.
21 *a* Moosia 9:9.
22 *a* Morm. s. 1:16–18.
b Jar. 1:3.
23 *a* 1. Nefi 16:2; 2. Nefi 33:5.
b PKO Saarnaaminen.
c Hel. 12:3.
d Jar. 1:12; Alma 31:5.
25 *a* 1. Nefi 2:2–4.
27 *a* PKO Lepo.
b PKO Kuolevaisuus.
c PKO Kuolemattomuus.
d Joh. 14:2–3; Et. 12:32–34; OL 72:4; 98:18.

JAROMIN KIRJA

Nefiläiset noudattavat Mooseksen lakia, odottavat Kristuksen tulemista ja menestyvät maassa. Monet profeetat tekevät työtä pitääkseen kansan totuuden tiellä. Noin 399–361 eKr.

NYT, katso minä, Jarom, kirjoitan muutaman sanan isäni Enosin käskyn mukaisesti [a]sukuluettelomme pitämiseksi.

2 Ja koska [a]nämä levyt ovat [b]pienet ja koska nämä asiat [c]kirjoitetaan siinä tarkoituksessa, että ne olisivat veljiemme [d]lamanilaisten hyödyksi, sen vuoksi on välttämätöntä, että minä kirjoitan vähän; mutta minä en kirjoita profetoimisistani enkä ilmoituksistani. Sillä mitä minä voisin kirjoittaa sen lisäksi, mitä isäni ovat kirjoittaneet? Sillä eivätkö he ole ilmoittaneet pelastussuunnitelmaa? Minä sanon teille: Ovat; ja minusta tämä riittää.

3 Katso, on välttämätöntä, että tämän kansan keskuudessa tehdään paljon ihmisten sydämen kovuuden ja heidän korviensa kuurouden ja heidän mielensä sokeuden ja heidän niskansa [a]jäykkyyden tähden; kuitenkin Jumala on heille tavattoman armollinen eikä ole vielä [b]hävittänyt heitä maan päältä.

4 Ja meidän joukossamme on monia, jotka saavat paljon [a]ilmoituksia, sillä eivät he kaikki ole uppiniskaisia. Ja kaikilla, jotka eivät ole uppiniskaisia ja joilla on usko, on [b]yhteys Pyhään Henkeen, joka antaa ilmoitusta ihmislapsille heidän uskonsa mukaisesti.

5 Ja nyt, katso, kaksisataa vuotta oli kulunut, ja Nefin kansa oli tullut vahvaksi maassa. Se [a]noudatti tarkoin Mooseksen lakia ja pyhitti [b]sapatinpäivän Herralle. Eikä se [c]rienannut; eikä se [d]pilkannut Jumalaa. Ja maan lait olivat tavattoman ankaria.

6 Ja se oli levinnyt suureen osaan maata, ja myös lamanilaiset. Ja he olivat tavattoman paljon lukuisampia kuin nefiläiset, ja he rakastivat [a]murhaa ja joivat eläinten verta.

7 Ja tapahtui, että he tulivat monta kertaa taistelemaan meitä nefiläisiä vastaan. Mutta meidän [a]kuninkaamme ja johtajamme olivat voimallisia miehiä uskossa Herraan, ja he opettivat kansalle Herran teitä; sen vuoksi me pidimme puolemme lamanilaisia vastaan ja ajoimme heidät pois [b]mailtamme ja aloimme

1 1 *a* 1. Nefi 3:12; 5:14.
2 *a* MK Jaak. 3:14; Omni 1:1.
b 1. Nefi 6.
c PKO Pyhät kirjoitukset: Pyhien kirjoitusten arvo.
d 2. Nefi 27:6; Morm. 5:12.
3 *a* En. 1:22–23.
b Et. 2:8–10.
4 *a* Alma 26:22; Hel. 11:23; OL 107:18–19.
PKO Ilmoitus.
b PKO Pyhä Henki.
5 *a* 2. Nefi 25:24; Alma 34:13–14.
b 2. Moos. 35:2.
PKO Lepopäivä.
c PKO Rienaaminen.
d PKO Jumalanpilkka.
6 *a* MK Jaak. 7:24; En. 1:20.
7 *a* MK Jaak. 1:9, 11, 15.
b Morm. s. 1:14.

linnoittaa kaupunkejamme ja muita perintösijojamme.

8 Ja me lisäännyimme suuresti ja levisimme maassa ja tulimme tavattoman rikkaiksi kullasta ja hopeasta ja kalleuksista ja taidokkaista puuteoksista, rakennuksista ja koneista sekä raudasta ja kuparista ja pronssista ja teräksestä, ja teimme kaikenlaisia erilaatuisia työkaluja maanviljelykseen, ja [a]sota-aseita – nimittäin teräväkärkisiä nuolia ja viiniä ja heittokeihäitä ja keihäitä ja kaikkia sotavarusteluja.

9 Ja koska me olimme näin valmiina kohtaamaan lamanilaiset, he eivät menestyneet meitä vastaan. Mutta kävi toteen Herran sana, jonka hän oli puhunut isillemme sanoen: Mikäli te pidätte minun käskyni, te menestytte maassa.

10 Ja tapahtui, että Herran profeetat uhkasivat Nefin kansaa Jumalan sanan mukaisesti, että ellei se pitäisi käskyjä vaan lankeaisi rikkomukseen, se [a]hävitettäisiin maan päältä.

11 Sen vuoksi profeetat ja papit ja opettajat tekivät uutterasti työtä kehottaen sangen pitkämielisesti kansaa uutteruuteen, opettaen [a]Mooseksen lakia ja sitä, mitä tarkoitusta varten se oli annettu, taivuttaen sitä [b]odottamaan Messiasta ja uskomaan, että hän tulee, [c]ikään kuin hän olisi jo tullut. Ja tällä tavoin he opettivat sitä.

12 Ja tapahtui, että näin tekemällä he estivät sen [a]hävittämisen maasta; sillä he [b]pistelivät sanalla sen sydämiä herätellen sitä alati parannukseen.

13 Ja tapahtui, että kaksisataakolmekymmentäkahdeksan vuotta oli kulunut sotien ja kiistojen ja erimielisyyksien jatkuessa suuren osan ajasta.

14 Enkä minä, Jarom, kirjoita enempää, sillä levyt ovat pienet. Mutta katso, veljeni, te voitte katsoa Nefin [a]toisista levyistä; sillä katso, niihin on kaiverrettu aikakirjat sodistamme kuninkaiden kirjoitusten mukaisesti eli niiden aikakirjojen mukaan, joita he ovat kirjoituttaneet.

15 Ja minä luovutan nämä levyt poikani Omnin käsiin, jotta niitä pidettäisiin isieni [a]käskyjen mukaisesti.

OMNIN KIRJA

Omni, Amaron, Kemis, Abinadom ja Amaleki pitävät kukin vuorollaan aikakirjoja. Moosia löytää Sarahemlan kansan, joka tuli Jerusalemista Sidkian aikana. Moosiasta tehdään heidän kuninkaansa.

8 *a* Moosia 10:8.
10 *a* 1. Nefi 12:19–20; Omni 1:5.
11 *a* MK Jaak. 4:5; Alma 25:15–16.
b 2. Nefi 11:4; Et. 12:18–19.
c 2. Nefi 25:24–27; Moosia 3:13; 16:6.
12 *a* Et. 2:10.
b Alma 31:5.
14 *a* 1. Nefi 9:2–4.
15 *a* MK Jaak. 1:1–4.

Sarahemlassa asuneet Mulekin jälkeläiset olivat löytäneet Koriantumrin, viimeisen jerediläisen. Kuningas Benjamin tulee Moosian seuraajaksi. Ihmisten tulee uhrata sielunsa uhriksi Kristukselle. Noin 323–130 eKr.

KATSO, tapahtui, että minä, Omni, sain isältäni Jaromilta käskyn, että minun tulee kirjoittaa jonkin verran näihin levyihin sukuluettelomme säilyttämiseksi –

2 sen vuoksi minä tahdon teidän tietävän, että minä taistelin elinaikanani paljon miekalla varjellakseni kansaani nefiläisiä joutumasta vihollistensa lamanilaisten käsiin. Mutta katso, minä itse olen jumalaton mies, enkä minä ole pitänyt Herran säädöksiä ja käskyjä, niin kuin minun olisi pitänyt.

3 Ja tapahtui, että kaksisataaseitsemänkymmentäkuusi vuotta oli kulunut, ja meillä oli monia rauhan aikoja; ja meillä oli monia vakavan sodan ja verenvuodatuksen aikoja. Niin, ja lopulta kaksisataakahdeksankymmentäkaksi vuotta oli kulunut, ja minä olin pitänyt näitä levyjä isieni [a]käskyjen mukaisesti; ja minä uskoin ne poikani Amaronin haltuun. Ja minä lopetan.

4 Ja nyt minä, Amaron, kirjoitan isäni kirjaan kaiken sen, mitä kirjoitan, ja sitä on vähän.

5 Katso, tapahtui, että kolmesataakaksikymmentä vuotta oli kulunut, ja jumalattomampi osa nefiläisistä oli [a]hävitetty.

6 Sillä Herra ei sallinut, johdatettuaan heidät pois Jerusalemin maasta ja estettyään ja varjeltuaan heitä joutumasta vihollistensa käsiin, niin, hän ei sallinut, että ne sanat eivät kävisi toteen, jotka hän oli puhunut meidän isillemme, sanoen, että mikäli te ette pidä minun käskyjäni, te ette menesty maassa.

7 Sen vuoksi Herra rankaisi heitä suurella tuomiolla; kuitenkin hän säästi vanhurskaat, niin etteivät he menehtyneet, vaan hän pelasti heidät heidän vihollistensa käsistä.

8 Ja tapahtui, että minä luovutin levyt veljelleni Kemisille.

9 Nyt minä, Kemis, kirjoitan sen vähän, mitä kirjoitan, samaan kirjaan kuin veljeni; sillä katso, minä näin, mitä hän viimeksi kirjoitti, että hän kirjoitti sen omalla kädellään; ja hän kirjoitti sen sinä päivänä, jona hän luovutti ne minulle. Ja tällä tavoin me pidämme aikakirjoja, sillä se on meidän isiemme käskyjen mukaista. Ja minä lopetan.

10 Katso, minä, Abinadom, olen Kemisin poika. Katso, tapahtui, että minä näin paljon sotaa ja kiistaa kansani nefiläisten ja lamanilaisten välillä; ja minä olen omalla miekallani ottanut hengiltä monta lamanilaista puolustaessani veljiäni.

11 Ja katso, tämän kansan aikakirja on kaiverrettu levyihin, jotka ovat kuninkaiden hallussa, polvesta polveen; enkä minä tiedä mistään muusta ilmoituksesta kuin siitä, mitä

1 3*a* MK Jaak. 1:1–4; Jar. 1:15. 5*a* Jar. 1:9–10.

on kirjoitettu, enkä myöskään profetiasta; niinpä on kirjoitettu riittävästi. Ja minä lopetan.

12 Katso, minä olen Amaleki, Abinadomin poika. Katso, minä puhun teille jonkin verran Moosiasta, josta tehtiin Sarahemlan maan kuningas; sillä katso, Herra kehotti häntä pakenemaan [a]Nefin maasta, ja kaikkien, jotka tahtoivat kuulla Herran ääntä, tuli myös [b]lähteä maasta hänen kanssaan erämaahan –

13 ja tapahtui, että hän teki, niin kuin Herra oli häntä käskenyt. Ja he lähtivät maasta erämaahan, kaikki, jotka tahtoivat kuulla Herran ääntä; ja heitä johdatettiin monilla saarnoilla ja profetioilla. Ja heitä ojennettiin alati Jumalan sanalla, ja hänen käsivartensa voima johdatti heitä erämaan halki, kunnes he tulivat alas maahan, jota kutsutaan Sarahemlan maaksi.

14 Ja he löysivät kansan, jota kutsuttiin Sarahemlan kansaksi. Nyt, [a]Sarahemlan kansan keskuudessa oli suuri riemu, ja myös Sarahemla riemuitsi tavattomasti, koska Herra oli lähettänyt Moosian väen, mukanaan [b]pronssilevyt, jotka sisälsivät juutalaisten aikakirjan.

15 Katso, tapahtui, että Moosia sai tietää, että [a]Sarahemlan kansa oli tullut Jerusalemista siihen aikaan, kun Juudan kuningas [b]Sidkia vietiin vankina Babyloniin.

16 Ja se matkasi erämaassa, ja Herran käsi johdatti sen suurten vesien ylitse siihen maahan, josta Moosia sen löysi; ja se oli asunut siellä siitä lähtien.

17 Ja siihen aikaan, kun Moosia löysi sen, se oli tullut tavattoman lukuisaksi. Kuitenkin sillä oli ollut monia sotia ja vakavia kiistoja, ja sitä oli kaatunut miekkaan kerran toisensa jälkeen; ja sen kieli oli turmeltunut; eikä se ollut tuonut mitään [a]aikakirjoja mukanaan, ja se kielsi Luojansa olemassaolon; eikä Moosia eikä Moosian väki voinut ymmärtää sitä.

18 Mutta tapahtui, että Moosia käski opettaa sille hänen kieltään. Ja tapahtui, että kun sille oli opetettu Moosian kieltä, Sarahemla esitti isiensä sukuluettelon muistinsa mukaisesti; ja se on kirjoitettu, mutta ei näihin levyihin.

19 Ja tapahtui, että Sarahemlan ja Moosian kansat [a]liittyivät yhteen, ja [b]Moosia nimitettiin niiden kuninkaaksi.

20 Ja tapahtui Moosian aikana, että hänelle tuotiin iso kivi, jossa oli kaiverruksia; ja hän [a]käänsi kaiverrukset Jumalan lahjan ja voiman avulla.

21 Ja niissä kerrottiin eräästä [a]Koriantumrista ja hänen kansansa surmatuista. Ja Sarahemlan kansa löysi Koriantumrin, ja tämä asui sen keskuudessa yhdeksän kuun ajan.

22 Se puhui myös muutaman

12 *a* 2. Nefi 5:6–9.
b MK Jaak. 3:4.
14 *a* PKO Sarahemla.
b 1. Nefi 3:3, 19–20; 5:10–22.
15 *a* Moosia 25:2.
b Jer. 39:1–10; Hel. 8:21.
17 *a* Moosia 1:2–6.
19 *a* Moosia 25:13.
b Omni 1:12.
20 *a* Moosia 8:13–19.
PKO Näkijä.
21 *a* Et. 12:1.
PKO Koriantumr.

sanan hänen isistään. Ja hänen ensimmäiset vanhempansa olivat lähteneet [a]tornilta siihen aikaan, kun Herra [b]sekoitti kansan kielen; ja Herran ankaruus kohtasi heitä hänen tuomioidensa mukaisesti, jotka ovat oikeudenmukaisia; ja heidän [c]luunsa lepäävät hajallaan pohjoisenpuoleisessa maassa.

23 Katso, minä, Amaleki, synnyin Moosian aikana; ja olen elänyt niin kauan, että olen nähnyt hänen kuolemansa; ja hänen poikansa [a]Benjamin hallitsee hänen jälkeensä.

24 Ja katso, minä olen nähnyt kuningas Benjaminin aikana vakavan sodan ja paljon verenvuodatusta nefiläisten ja lamanilaisten välillä. Mutta katso, nefiläiset pääsivät heihin nähden paljon edullisempaan asemaan, nimittäin niin että kuningas Benjamin ajoi nämä pois Sarahemlan maasta.

25 Ja tapahtui, että minä aloin olla vanha; ja koska minulla ei ole jälkeläisiä ja tiedän kuningas [a]Benjaminin olevan vanhurskas mies Herran edessä, minä sen tähden [b]luovutan nämä levyt hänelle kehottaen kaikkia ihmisiä tulemaan Jumalan, Israelin Pyhän, luokse ja uskomaan profetoimiseen ja ilmoituksiin ja enkelien palvelukseen ja kielillä puhumisen lahjaan ja kielten tulkitsemisen lahjaan ja kaikkeen, mikä [c]hyvää on; sillä ei ole mitään, mikä on hyvää, paitsi jos se tulee Herralta; ja se, mikä on pahaa, tulee Perkeleeltä.

26 Ja nyt, rakkaat veljeni, minä tahdon teidän [a]tulevan Kristuksen luokse, joka on Israelin Pyhä, ja pääsevän osallisiksi hänen pelastuksestaan ja hänen lunastuksensa voimasta. Niin, tulkaa hänen luoksensa ja [b]uhratkaa koko sielunne [c]uhriksi hänelle ja [d]paastotkaa ja rukoilkaa jatkuvasti ja kestäkää loppuun asti; ja niin totta kuin Herra elää, te pelastutte.

27 Ja nyt tahtoisin puhua jonkin verran eräästä joukosta, joka meni ylös erämaahan palatakseen Nefin maahan; sillä oli suuri joukko niitä, jotka halusivat ottaa perintömaansa haltuunsa.

28 Sen vuoksi he menivät ylös erämaahan. Ja heidän johtajansa oli vahva ja mahtava mies ja uppiniskainen mies; niinpä hän aiheutti kiistan heidän keskuudessaan, ja he kaikki saivat [a]surmansa erämaassa, viittäkymmentä lukuun ottamatta, ja he palasivat takaisin Sarahemlan maahan.

29 Ja tapahtui, että he ottivat mukaansa myös huomattavan joukon muita ja lähtivät jälleen matkaan erämaahan.

30 Ja minulla, Amalekilla, oli veli, joka myös meni heidän mukaansa, enkä minä ole sen

22 *a* Et. 1:1–5.
b 1. Moos. 11:6–9; Moosia 28:17; Et. 1:33.
c Moosia 8:8.
23 *a* Morm. s. 1:3.
25 *a* Morm. s. 1:17–18; Moosia 29:13.
b Morm. s. 1:10.
c Alma 5:40; Et. 4:12; Moroni 7:15–17.
26 *a* MK Jaak. 1:7; Alma 29:2; Moroni 10:32.
b PKO Uhri.
c 3. Nefi 9:20.
d PKO Paasto, paastoaminen.
28 *a* Moosia 9:1–4.

jälkeen saanut tietää heistä. Ja minä laskeudun kohta hautaani, ja [a]nämä levyt ovat täynnä. Ja minä päätän puheeni.

MORMONIN SANAT

Mormon lyhentää Nefin isot levyt. Hän panee pienet levyt muiden levyjen joukkoon. Kuningas Benjamin vakiinnuttaa rauhan maassa. Noin 385 jKr.

JA nyt minä, [a]Mormon, aion luovuttaa tekemäni aikakirjan poikani Moronin käsiin; katso, minä olen nähnyt melkein kaiken kansani nefiläisten tuhon.

2 Ja [a]monta sataa vuotta Kristuksen tulemisen jälkeen minä luovutan nämä aikakirjat poikani käsiin; ja minä luulen, että hän tulee näkemään koko kansani tuhoutumisen. Mutta suokoon Jumala, että hän jäisi eloon kansan jälkeen, jotta hän voisi kirjoittaa jonkin verran siitä ja jonkin verran Kristuksesta, jotta se kenties jonakin päivänä olisi sille [b]hyödyksi.

3 Ja nyt, minä puhun jonkin verran siitä, mitä olen kirjoittanut; sillä tehtyäni [a]lyhennelmän [b]Nefin levyistä aina tämän kuningas Benjaminin, josta Amaleki puhui, hallituskauteen asti, tutkin [c]aikakirjoja, jotka oli luovutettu käsiini, ja löysin nämä levyt, jotka sisälsivät tämän lyhyen kertomuksen profeetoista, Jaakobista aina tämän kuningas [d]Benjaminin hallituskauteen asti, ja myös paljon Nefin sanoja.

4 Ja se, mitä näissä levyissä on, on minulle [a]mieluisaa Kristuksen tulemista koskevien profetioiden tähden; ja isäni tiesivät, että monet niistä ovat toteutuneet; niin, ja minäkin tiedän, että kaikki, mitä meistä on profetoitu aina tähän päivään asti, on toteutunut, ja kaiken, mikä ulottuu tätä päivää pitemmälle, täytyy varmasti tapahtua –

5 niinpä minä valitsin [a]nämä asiat päättääkseni aikakirjani niihin, minkä loppuosan aikakirjastani otan [b]Nefin levyistä; enkä voi kirjoittaa [c]sadattakaan osaa kansani asioista.

6 Mutta katso, minä otan nämä levyt, jotka sisältävät nämä profetiat ja ilmoitukset, ja liitän ne aikakirjani loppuosaan, sillä ne ovat minusta oivalliset; ja minä tiedän, että ne tulevat olemaan oivalliset veljilleni.

30 *a* 1. Nefi 6.

[MORMONIN SANAT]
1 1 *a* 3. Nefi 5:9–12; Morm. 1:1–4; 8:1, 4–5. PKO Mormon, nefiläinen profeetta.
2 *a* Morm. 6:5–6.
b OL 3:16–20.
3 *a* OL 10:44.
b OL 10:38–40.
c Moosia 1:6; Hel. 3:13–15; Morm. 4:23.
d Omni 1:23.
4 *a* 1. Nefi 6:5.
5 *a* ELI jakeessa 4 mainitut hänelle mieluisat asiat.
b 1. Nefi 9:2.
c 3. Nefi 5:8–11; 26:6–12.

7 Ja minä teen tämän [a]viisasta tarkoitusta varten, sillä näin kuulen kuiskauksen, minussa olevan Herran Hengen vaikutuksen mukaisesti. Ja nyt, minä en tiedä kaikkea, mutta Herra [b]tietää kaiken, mikä on tuleva; sen vuoksi hän vaikuttaa minussa niin, että teen hänen tahtonsa mukaisesti.

8 Ja [a]rukoukseni Jumalalle koskee veljiäni, että he vielä kerran tulisivat tuntemaan Jumalan, niin, Kristuksen lunastuksen, jotta he vielä kerran olisivat [b]ihastuttava kansa.

9 Ja nyt minä, Mormon, ryhdyn päättämään aikakirjaani, jonka otan Nefin levyistä; ja minä teen sitä sen tiedon ja ymmärryksen mukaisesti, jonka Jumala on minulle antanut.

10 Ja nyt, tapahtui, että kun Amaleki oli [a]luovuttanut nämä levyt kuningas Benjaminin käsiin, hän otti ne ja pani [b]muiden levyjen joukkoon, jotka sisälsivät [c]kuninkaiden polvesta polveen perintönä jättämät aikakirjat aina kuningas Benjaminin aikaan asti.

11 Ja kuningas Benjaminin jälkeen ne periytyivät polvesta polveen, kunnes ne ovat joutuneet [a]minun käsiini. Ja minä, Mormon, rukoilen Jumalaa, että ne varjeltuisivat tämän jälkeenkin. Ja minä tiedän, että ne varjeltuvat, sillä niihin on kirjoitettu suuria asioita, joiden perusteella kansani ja sen veljet tullaan [b]tuomitsemaan suurena ja viimeisenä päivänä sen Jumalan sanan mukaisesti, joka on kirjoitettu.

12 Ja nyt, tästä kuningas Benjaminista – hänellä oli jonkin verran kiistoja oman kansansa keskuudessa.

13 Ja tapahtui myös, että lamanilaisten sotajoukot tulivat alas [a]Nefin maasta taistelemaan hänen kansaansa vastaan. Mutta katso, kuningas Benjamin kokosi yhteen sotajoukkonsa ja piti puolensa heitä vastaan, ja hän taisteli oman käsivartensa voimalla Labanin [b]miekalla.

14 Ja Herran voimalla he taistelivat vihollisiaan vastaan, kunnes he olivat surmanneet monta tuhatta lamanilaista. Ja tapahtui, että he taistelivat lamanilaisia vastaan, kunnes olivat ajaneet heidät pois kaikilta perintömailtaan.

15 Ja tapahtui, että kun oli ollut vääriä [a]kristuksia, ja heidän suunsa oli suljettu ja heitä rangaistu rikostensa mukaisesti,

16 ja kun oli ollut vääriä profeettoja ja vääriä saarnaajia ja opettajia kansan keskuudessa, ja kaikkia näitä oli rangaistu rikostensa mukaisesti, ja kun oli ollut paljon kiistaa ja monia loikkauksia lamanilaisten puolelle, katso, tapahtui, että kuningas Benjamin niiden pyhien

7 *a* 1. Nefi 9:5; 19:3; OL 3:12–20; 10:1–19, 30–47.
b PKO Kaikkitietävyys.
8 *a* 2. Nefi 33:3–4; En. 1:11–12.
b 2. Nefi 30:6.
10 *a* Omni 1:25, 30.
b 1. Nefi 9:4.
c Jar. 1:14.
11 *a* 3. Nefi 5:8–12; Morm. 1:1–5.
b 2. Nefi 25:18; 29:11; 33:11–15; 3. Nefi 27:23–27.
13 *a* Omni 1:12.
b 1. Nefi 4:9; 2. Nefi 5:14; MK Jaak. 1:10; Moosia 1:16; OL 17:1.
15 *a* PKO Antikristus.

[a]profeettojen avulla, joita oli hänen kansansa keskuudessa –

17 sillä katso, kuningas Benjamin oli [a]pyhä mies, ja hän hallitsi kansaansa vanhurskaasti; ja maassa oli monia pyhiä miehiä, ja he puhuivat Jumalan sanaa [b]voimalla ja valtuudella; ja he olivat hyvin [c]ankaria kansan uppiniskaisuuden tähden –

18 näiden avulla siis kuningas Benjamin, tehden työtä ruumiinsa kaikin voimin ja koko sielunsa kyvyin, ja myös profeetat, vakiinnutti vielä kerran rauhan maassa.

MOOSIAN KIRJA

LUKU 1

Kuningas Benjamin opettaa pojilleen heidän isiensä kielen ja profetiat. Heidän uskontonsa ja sivistyksensä ovat säilyneet eri levyissä pidettyjen aikakirjojen tähden. Moosia valitaan kuninkaaksi, ja aikakirjat ja muut esineet annetaan hänen haltuunsa. Noin 130–124 eKr.

EIKÄ nyt kiistaa ollut enää koko [a]Sarahemlan maassa, kaiken kuningas Benjaminille kuuluvan kansan keskuudessa, niin että kuningas Benjaminilla oli jatkuva rauha kaikkina loppuina elinpäivinänsä.

2 Ja tapahtui, että hänellä oli kolme poikaa, ja hän antoi heille nimeksi Moosia ja Helorum ja Helaman. Ja hän käski [a]opettaa heille kaiken heidän isiensä [b]kielestä, jotta heistä siten tulisi ymmärtäväisiä miehiä ja jotta he tietäisivät profetioista, jotka oli puhuttu heidän isiensä suulla ja jotka Herran käsi oli heille antanut.

3 Ja hän opetti heille myös aikakirjoista, jotka oli kaiverrettu pronssilevyihin, sanoen: Poikani, minä tahdon teidän muistavan, että ellei olisi näitä [a]levyjä, jotka sisältävät nämä aikakirjat ja nämä käskyt, me kärsisimme [b]tietämättömyydestä vielä tällä nykyhetkelläkin, tuntematta Jumalan salaisuuksia.

4 Sillä ei ollut mahdollista, että isämme Lehi olisi voinut muistaa kaikki nämä asiat opettaakseen niitä lapsilleen, ellei apuna olisi ollut näitä levyjä; sillä koska hänelle oli opetettu egyptiläisten [a]kieli, hän osasi sen tähden lukea näitä kaiverruksia ja opettaa niitä lapsilleen, niin että he siten saattoivat opettaa niitä lapsilleen ja täyttää siten Jumalan käskyt aina tähän nykyhetkeen asti.

5 Minä sanon teille, poikani,

16 *a* En. 1:22.
17 *a* Alma 13:26.
b Alma 17:2–3.
c Moroni 9:4; OL 121:41–43.

[Moosia]
1 1 *a* Omni 1:13.
2 *a* Moosia 4:14–15; OL 68:25, 28.
b Morm. 9:32.
3 *a* PKO Levyt.
b Alma 37:8–9.
4 *a* JS–H 1:64.

että ilman näitä esineitä, jotka Jumalan käsi on säilyttänyt ja [a]varjellut, jotta me voisimme [b]lukea ja ymmärtää hänen [c]salaisuuksiaan ja pitää hänen käskynsä aina silmiemme edessä, isämmekin olisivat vaipuneet epäuskoon, ja me olisimme olleet samanlaisia kuin veljemme lamanilaiset, jotka eivät tiedä mitään näistä asioista eivätkä edes usko niihin, kun niitä opetetaan heille, isiensä [d]perimätietojen tähden, jotka eivät ole oikeita.

6 Oi poikani, minä tahdon teidän muistavan, että nämä sanat ovat totta ja myös että nämä aikakirjat ovat [a]totta. Ja katso, myös Nefin levyt, jotka sisältävät meidän isiemme aikakirjat ja sanat siitä ajasta alkaen, kun he lähtivät Jerusalemista, aina tähän asti, ja ne ovat totta; ja me voimme tietää niiden olevan varmasti totta, koska meillä on ne silmiemme edessä.

7 Ja nyt, poikani, minä tahdon, että te muistaisitte [a]tutkia niitä tarkasti, jotta siitä olisi teille hyötyä; ja minä tahdon teidän [b]pitävän Jumalan käskyt, jotta [c]menestyisitte maassa niiden [d]lupausten mukaisesti, jotka Herra antoi isillemme.

8 Ja kuningas Benjamin opetti pojillensa paljon muutakin, mitä ei ole kirjoitettu tähän kirjaan.

9 Ja tapahtui, että kun kuningas Benjamin oli lakannut opettamasta poikiaan, hän kävi vanhaksi ja hän käsitti, että hänen oli hyvin pian mentävä kaiken maan tietä; sen tähden hän näki hyväksi antaa kuninkuuden yhdelle pojistansa.

10 Sen tähden hän käski tuoda Moosian eteensä; ja nämä ovat sanat, jotka hän puhui hänelle, sanoen: Poikani, minä tahdon sinun antavan kuulutuksen kautta koko tämän maan, kaiken tämän kansan eli [a]Sarahemlan kansan ja Moosian kansan keskuudessa, jotka asuvat maassa, jotta ne siten voitaisiin koota yhteen; sillä huomispäivänä minä kuulutan tälle kansalleni omasta suustani, että sinä olet [b]kuningas ja hallitsija tälle kansalle, jonka Herra, meidän Jumalamme, on meille antanut.

11 Ja edelleen minä annan tälle kansalle [a]nimen, jotta se siitä voidaan erottaa kaikista niistä kansoista, jotka Herra Jumala on tuonut pois Jerusalemin maasta; ja tämän minä teen, koska se kansa on pitänyt tarkoin Herran käskyt.

12 Ja minä annan sille nimen, jota ei koskaan pyyhitä pois, paitsi [a]rikkomuksen tähden.

13 Niin, ja edelleen minä sanon sinulle, että jos tämä Herran suuresti suosima kansa lankeaa

5 *a* PKO Pyhät kirjoitukset: Pyhiä kirjoituksia varjeltava.
b 5. Moos. 6:6–8.
c PKO Jumalan salaisuudet.
d Moosia 10:11–17.

6 *a* 1. Nefi 1:3; 2. Nefi 33:10–11; Moroni 10:27.
7 *a* PKO Pyhät kirjoitukset.
b Moosia 2:22; Alma 50:20–22.
c Ps. 122:6; 1. Nefi 2:20.
d Alma 9:12–14.
10 *a* Omni 1:14.
b Moosia 2:30.
11 *a* Moosia 5:8–12.
12 *a* PKO Synti.

[a]rikkomukseen ja siitä tulee jumalaton ja avionrikkojakansa, niin Herra luopuu siitä, niin että siitä tulee siten [b]heikko veljiensä lailla; eikä hän enää [c]varjele sitä verrattomalla ja ihmeellisellä voimallaan, niin kuin hän tähän asti on varjellut isiämme.

14 Sillä minä sanon sinulle, että ellei hän olisi ojentanut käsivarttaan meidän isiemme varjelukseksi, he olisivat varmasti joutuneet lamanilaisten käsiin ja heidän vihansa uhreiksi.

15 Ja tapahtui, että kun kuningas Benjamin oli päättänyt nämä sanat pojalleen, hän antoi hänen vastuulleen kaikki valtakunnan asiat.

16 Ja edelleen hän antoi hänen vastuulleen aikakirjat, jotka oli kaiverrettu [a]pronssilevyihin, sekä Nefin levyt sekä Labanin [b]miekan ja [c]pallon eli suunnanosoittajan, joka johdatti meidän isämme erämaan poikki ja jonka Herran käsi oli valmistanut heidän kunkin johdattamiseksi sen avulla, sen varteen ottamisen ja tunnollisuuden mukaisesti, jota he hänelle osoittivat.

17 Sen tähden, kun he olivat uskottomia, he eivät menestyneet eivätkä edistyneet matkallaan, vaan [a]ajautuivat taaksepäin ja vetivät Jumalan suuttumuksen päällensä; ja sen tähden heitä lyötiin nälänhädällä ja ankarilla ahdingoilla, herättämään heidät muistamaan velvollisuutensa.

18 Ja nyt, tapahtui, että Moosia meni ja teki, niin kuin hänen isänsä oli käskenyt häntä, ja kuulutti kaikille ihmisille, jotka olivat Sarahemlan maassa, että he kokoontuisivat sen vuoksi yhteen mennäkseen ylös temppelille kuulemaan sanoja, jotka hänen isänsä puhuisi heille.

LUKU 2

Kuningas Benjamin puhuu kansalleen. Hän muistuttaa hallituskautensa oikeudenmukaisuudesta, puolueettomuudesta ja hengellisyydestä. Hän neuvoo kansaa palvelemaan taivaallista Kuningastaan. Ne, jotka kapinoivat Jumalaa vastaan, joutuvat kärsimään piinaa, joka on kuin sammumaton tuli. Noin 124 eKr.

Ja tapahtui, että kun Moosia oli tehnyt, niin kuin hänen isänsä oli käskenyt häntä, ja antanut kuulutuksen kautta koko maan, että ihmiset kokoontuivat yhteen kautta koko maan mennäkseen ylös temppelille kuulemaan sanoja, jotka kuningas Benjamin puhuisi heille.

2 Ja heitä oli suuri joukko, jopa niin paljon, ettei heitä laskettu; sillä he olivat lisääntyneet suuresti ja tulleet suureksi maassa.

3 Ja he ottivat myös katraidensa [a]esikoisia uhratakseen [b]teuras- ja [c]polttouhreja Mooseksen lain [d]mukaisesti;

13 *a* Hepr. 6:4–6.
b Hel. 4:24–26.
c OL 103:8–10.
16 *a* Moosia 1:3.
b 1. Nefi 4:8–19; Morm. s. 1:13; OL 17:1.
c 1. Nefi 16:10.
17 *a* 1. Nefi 18:12–13.
2 3 *a* 1. Moos. 4:4.
b PKO Uhri.
c 1. Nefi 5:9.
d 2. Nefi 25:24; Alma 30:3; 34:13–14.

4 ja myös kiittääkseen Herraa, Jumalaansa, joka oli tuonut heidät pois Jerusalemin maasta ja joka oli pelastanut heidät heidän vihollistensa käsistä ja [a]nimittänyt vanhurskaita miehiä heidän [b]opettajikseen ja myös vanhurskaan miehen heidän kuninkaakseen, joka oli vakiinnuttanut rauhan [c]Sarahemlan maassa ja joka oli opettanut heitä [d]pitämään Jumalan käskyt, jotta he voisivat riemuita ja täyttyä [e]rakkaudesta Jumalaa ja kaikkia ihmisiä kohtaan.

5 Ja tapahtui, että kun he tulivat ylös temppelille, he pystyttivät telttansa ympäriinsä, kukin mies [a]perheensä mukaan, johon kuuluivat hänen vaimonsa ja hänen poikansa ja tyttärensä ja heidän poikansa ja heidän tyttärensä vanhimmasta aina nuorimpaan asti, kunkin perheen ollessa erillään toisistaan.

6 Ja he pystyttivät telttansa temppelin ympärille, kukin mies [a]telttansa ovi temppeliin päin, jotta he siten voisivat jäädä telttoihinsa ja kuulla sanat, jotka kuningas Benjamin puhuisi heille;

7 sillä koska väkijoukko oli niin suuri, että kuningas Benjamin ei voinut opettaa heitä kaikkia temppelin seinien sisäpuolella, hän käski sen vuoksi pystyttää tornin, jotta hänen kansansa kuulisi sanat, jotka hän puhuisi sille.

8 Ja tapahtui, että hän alkoi puhua kansallensa tornista; eivätkä he kaikki voineet kuulla hänen sanojaan väkijoukon suuruuden tähden; sen tähden hän kirjoitutti ne sanat, jotka hän puhui, ja lähetti ne niiden keskuuteen, jotka eivät olleet hänen äänensä kuuluvilla, jotta hekin saisivat hänen sanansa.

9 Ja nämä ovat ne sanat, jotka hän [a]puhui ja kirjoitutti, sanoen: Veljeni, kaikki te, jotka olette kokoontuneet yhteen, te jotka voitte kuulla minun sanani, jotka puhun teille tänä päivänä; sillä minä en ole käskenyt teitä tulemaan tänne ylös suhtautuaksenne [b]kevytmielisesti niihin sanoihin, jotka minä puhun, vaan jotta te [c]kuuntelisitte minua ja aukaisisitte korvanne, jotta kuulisitte, ja [d]sydämenne, jotta ymmärtäisitte, ja [e]mielenne, jotta Jumalan [f]salaisuudet voitaisiin paljastaa nähdäksenne.

10 Minä en ole käskenyt teitä tulemaan tänne ylös, jotta te [a]pelkäisitte minua tai jotta te ajattelisitte, että minä itse olen enemmän kuin kuolevainen ihminen.

11 Vaan minä olen teidän kaltaisenne, altis kaikenlaisille ruumiin ja mielen heikkouksille; kuitenkin tämä kansa on valinnut ja isäni on vihkinyt minut,

4 *a* PKO Kutsumus.
b Moosia 18:18–22. PKO Opettaminen.
c Omni 1:12–15.
d Joh. 15:10.
e PKO Rakkaus.
5 *a* PKO Perhe.
6 *a* 2. Moos. 33:8–10.
9 *a* Moosia 8:3.
b OL 6:12.
c PKO Kuulla.
d Moosia 12:27; 3. Nefi 19:33.
e PKO Mieli.
f PKO Jumalan salaisuudet.
10 *a* PKO Pelko.

ja Herran käsi on sallinut minun olla tämän kansan hallitsijana ja kuninkaana; ja hänen verraton voimansa on suojellut ja varjellut minua palvellakseni teitä koko siitä väkevyydestä, mielestä ja voimasta, jonka Herra on suonut minulle.

12 Minä sanon teille, että koska minun on sallittu viettää elämäni päivät teidän palveluksessanne aina tähän aikaan asti, enkä ole tavoitellut teiltä [a]kultaa enkä hopeaa enkä minkäänlaisia rikkauksia;

13 enkä ole sallinut teitä suljettavan vankityrmiin, enkä teidän tekevän toisistanne orjia, enkä murhaavan tai ryöstävän tai varastavan tai tekevän aviorikoksia, enkä tosiaankaan ole sallinut teidän harjoittaa minkäänlaista jumalattomuutta, vaan olen opettanut teille, että teidän tulee pitää Herran käskyt kaikessa, mitä hän on käskenyt teidän tehdä –

14 ja minä olen tosiaankin itse [a]tehnyt työtä omin käsin palvellakseni teitä ja jotta teitä ei rasitettaisi veroilla ja jotta teidän päällenne ei tulisi mitään, mikä olisi raskasta kantaa – ja kaikesta tästä, mitä olen puhunut, te itse olette todistajina tänä päivänä.

15 Kuitenkaan, veljeni, en ole tehnyt tätä kerskuakseni, enkä kerro tätä syyttääkseni sillä teitä, vaan kerron teille tämän, jotta te tietäisitte, että minä voin vastata puhtaalla [a]omallatunnolla Jumalan edessä tänä päivänä.

16 Katso, minä sanon teille, että sanoessani teille viettäneeni elinaikani teidän palveluksessanne, en halua kerskua, sillä minä olen ollut vain Jumalan palveluksessa.

17 Ja katso, minä kerron teille tämän, jotta te oppisitte [a]viisautta; jotta oppisitte, että kun olette [b]lähimmäistenne [c]palveluksessa, olette pelkästään Jumalanne palveluksessa.

18 Katso, te olette kutsuneet minua kuninkaaksenne; ja jos minä, jota te kutsutte kuninkaaksenne, teen työtä [a]palvellakseni teitä, niin eikö teidän pitäisi tehdä työtä palvellaksenne toisianne?

19 Ja myös katso, jos minä, jota te kutsutte kuninkaaksenne, ja joka on viettänyt elämänsä päivät teidän palveluksessanne ja ollut kuitenkin Jumalan palveluksessa, ansaitsen mitään kiitosta teiltä, oi kuinka teidän pitäisikään [a]kiittää taivaallista Kuningastanne!

20 Minä sanon teille, veljeni, että vaikka te antaisitte kaiken kiitoksen ja [a]ylistyksen, mihin koko sielunne kykenee, sille [b]Jumalalle, joka on luonut teidät ja on suojellut ja varjellut teitä ja on antanut teille aihetta

12 *a* Ap. t. 20:33–34.
14 *a* 1. Kor. 9:18.
15 *a* PKO Omatunto.
17 *a* PKO Viisaus.
b PKO Sisar; Veli.
c Matt. 25:40; Jaak. 1:27; OL 42:29–31. PKO Palveleminen.
18 *a* Matt. 20:26–27.
19 *a* PKO Kiitollisuus.
20 *a* 1. Nefi 18:16.
b PKO Jumala, jumaluus.

riemuita ja on suonut teidän elää rauhassa keskenänne –

21 minä sanon teille, että vaikka te palvelisitte häntä, joka on luonut teidät alusta alkaen ja varjelee teitä päivästä päivään suomalla teille hengen, jotta te voisitte elää ja liikkua ja toimia oman [a]tahtonne mukaisesti, ja vieläpä ylläpitämällä teitä hetkestä toiseen – minä sanon, että vaikka te palvelisitte häntä koko täydestä sielustanne, te olisitte kuitenkin [b]arvottomia palvelijoita.

22 Ja katso, hän ei vaadi teiltä muuta kuin että [a]pidätte hänen [b]käskynsä; ja hän on luvannut teille, että jos te pidätte hänen käskynsä, te menestytte maassa; eikä hän koskaan [c]poikkea siitä, mitä hän on sanonut; sen tähden, jos te [d]pidätte hänen käskynsä, hän siunaa teitä ja antaa teidän menestyä.

23 Ja nyt, ensiksikin hän on luonut teidät ja suonut teille teidän elämänne, josta te olette hänelle velkaa.

24 Ja toiseksi hän vaatii, että te teette, niin kuin hän on käskenyt teitä, minkä vuoksi hän [a]siunaa teitä heti, jos niin teette; ja sen tähden hän on maksanut teille. Ja te olette yhä velkaa hänelle ja olette ja tulette olemaan aina ja ikuisesti; mitä kerskailemista teillä siis on?

25 Ja nyt minä kysyn: Voitteko te sanoa mitään itsestänne? Minä vastaan teille: Ette. Te ette voi sanoa olevanne edes sen veroisia kuin maan tomu; kuitenkin teidät [a]luotiin maan [b]tomusta; mutta katso, se kuuluu hänelle, joka teidät loi.

26 Enkä minä, tosiaankaan minä, jota te kutsutte kuninkaaksenne, ole yhtään parempi kuin te itse olette, sillä minäkin olen tomusta. Ja te näette, että minä olen vanha ja luovutan kohta tämän kuolevaisen ruumiin äidillensä maalle.

27 Ja nyt, kuten sanoin teille palvelleeni teitä [a]vaeltaen puhtaalla omallatunnolla Jumalan edessä, niin olen tällä hetkellä käskenyt teidän kokoontua yhteen, jotta minut voitaisiin havaita nuhteettomaksi ja jotta teidän [b]verenne ei tulisi minun päälleni, kun seison Jumalan tuomittavana siitä, mitä käskyjä hän on antanut teistä minulle.

28 Minä sanon teille, että olen käskenyt teidän kokoontua yhteen, jotta voisin [a]puhdistaa vaatteeni teidän verestänne tänä ajankohtana, kun menen kohta hautaani, jotta voisin mennä rauhassa ja [b]kuolematon henkeni voisi yhtyä [c]ylhäisten kuorojen lauluun oikeamielisen Jumalan ylistykseksi.

29 Ja edelleen minä sanon teille, että olen käskenyt teidän kokoontua yhteen, jotta voisin julistaa teille, etten minä voi enää olla

21 *a* PKO Tahdonvapaus.
b Luuk. 17:7–10.
22 *a* 3. Moos. 25:18–19; 2. Nefi 1:9.
b PKO Jumalan käskyt.
c OL 3:1–2.
d OL 14:7; 58:2–3.
24 *a* PKO Siunaus, siunaaminen.
25 *a* PKO Luominen.
b 1. Moos. 3:19; MK Jaak. 2:21.
27 *a* PKO Vaeltaminen Jumalan kanssa.
b MK Jaak. 1:19.
28 *a* MK Jaak. 2:2.
b PKO Henki.
c Morm. 7:7.

teidän opettajanne enkä teidän kuninkaanne;

30 sillä tälläkin hetkellä koko ruumiini vapisee tavattomasti yrittäessäni puhua teille; mutta Herra Jumala vahvistaa minua ja on sallinut minun puhua teille ja on käskenyt minun julistaa teille tänä päivänä, että poikani Moosia on teidän kuninkaanne ja hallitsijanne.

31 Ja nyt, veljeni, minä tahdon teidän tekevän, niin kuin olette tähänkin asti tehneet. Niin kuin olette pitäneet minun käskyni ja myös isäni käskyt ja olette menestyneet ja olette varjeltuneet joutumasta vihollistenne käsiin, niin jos te samoin pidätte poikani käskyt eli Jumalan käskyt, jotka annetaan teille hänen kauttaan, te menestytte maassa, eikä teidän vihollisillanne ole teihin valtaa.

32 Mutta oi kansani, varo, ettei keskuudessasi synny [a]kiistoja ja ettet tahdo totella pahaa henkeä, josta isäni Moosia puhui.

33 Sillä katso, rangaistus on langetettu sille, joka tahtoo totella tuota henkeä; sillä jos hän tahtoo totella häntä ja pysyy ja kuolee synneissään, hän juo [a]tuomion omalle sielulleen; sillä hän saa palkakseen [b]ikuisen rangaistuksen, koska on rikkonut Jumalan lakia vastoin omaa tietoaan.

34 Minä sanon teille, ettei joukossanne ole ketään – paitsi pienet lapsenne, joille ei ole opetettu näitä asioita – joka ei tiedä, että teidän ikuisena velkananne taivaalliselle Isällenne on antaa hänelle kaikki, mitä teillä on ja mitä olette; ja teille on myös opetettu aikakirjoista, jotka sisältävät pyhien profeettojen puhumat profetiat aina siihen aikaan asti, kun meidän isämme Lehi lähti Jerusalemista;

35 ja myös kaikesta, mitä isämme ovat puhuneet tähän asti. Ja vielä, katso, he puhuivat sitä, mistä he saivat Herralta käskyn; sen tähden ne ovat oikeat ja todet.

36 Ja nyt, minä sanon teille, veljeni, että jos te sen jälkeen, kun te tiedätte ja teille on opetettu kaikki tämä, rikotte ja toimitte vastoin sitä, mitä on puhuttu, niin te vetäydytte pois Herran Hengestä, niin ettei sillä voi olla sijaa teissä teidän opastamiseksenne viisauden poluilla, jotta voisitte saada siunausta ja menestystä ja varjelusta –

37 minä sanon teille, että ihminen, joka näin tekee, [a]kapinoi avoimesti Jumalaa vastaan; sen tähden hän tahtoo totella pahaa henkeä ja tulee kaiken vanhurskauden viholliseksi; sen tähden Herralla ei ole sijaa hänessä, sillä hän ei asu [b]epäpyhissä temppeleissä.

38 Sen tähden, ellei se ihminen [a]tee parannusta vaan pysyy ja kuolee Jumalan vihollisena, jumalallisen [b]oikeudenmukaisuuden vaatimukset herättävät

32 *a* 3. Nefi 11:29–30.
33 *a* PKO Tuomio.
b OL 19:6, 10–12.
37 *a* Moosia 3:12; Hel. 8:24–25.
PKO Kapinointi.
b Alma 7:21.
38 *a* PKO Parannus.
b PKO Oikeudenmukaisuus.

hänen kuolemattoman sielunsa elävään tietoisuuteen omasta [c]syyllisyydestään, mikä saa hänet vetäytymään pois Herran luota ja täyttää hänen rintansa syyllisyydellä ja tuskalla ja piinalla, mikä on kuin sammumaton tuli, jonka liekki kohoaa ylös aina ja ikuisesti.

39 Ja nyt minä sanon teille, ettei [a]armolla ole oikeutta siihen ihmiseen; sen tähden hänen lopullinen tuomionsa on kestää milloinkaan päättymätöntä piinaa.

40 Oi, kaikki te vanhat miehet ja myös te nuoret miehet ja te pienet lapset, jotka voitte ymmärtää sanani, sillä minä olen puhunut teille selkeästi, jotta te voisitte ymmärtää: Minä rukoilen, että te heräisitte [a]muistamaan niiden kauhean tilanteen, jotka ovat langenneet rikkomukseen.

41 Ja edelleen minä tahdon teidän ajattelevan niiden siunattua ja [a]onnellista tilaa, jotka pitävät Jumalan käskyt. Sillä katso, he ovat [b]siunattuja kaikessa, sekä ajallisessa että hengellisessä; ja jos he pysyvät [c]uskollisina loppuun asti, heidät otetaan vastaan [d]taivaaseen, niin että he voivat siten asua Jumalan luona milloinkaan päättymättömän onnen tilassa. Oi muistakaa, muistakaa, että nämä asiat ovat totta; sillä Herra Jumala on ne puhunut.

LUKU 3

Kuningas Benjamin jatkaa puhettaan. Herra Kaikkivaltias on palveleva ihmisten keskuudessa tomumajassa. Veri tihkuu jokaisesta huokosesta, kun Hän sovittaa maailman synnit. Hänen nimensä on ainoa, jonka kautta pelastus tulee. Ihmiset voivat riisua päältään luonnollisen ihmisen ja tulla pyhiksi sovituksen kautta. Jumalattomien piina on oleva kuin tuli- ja tulikivijärvi. Noin 124 eKr.

Ja jälleen, veljeni, minä haluan kiinnittää huomiotanne, sillä minulla on vielä vähän puhuttavaa teille; sillä katso, minulla on sanottavaa teille siitä, mikä on tuleva.

2 Ja ne asiat, joista minä teille kerron, on minulle ilmaissut [a]enkeli Jumalan luota. Ja hän sanoi minulle: Herää; ja minä heräsin, ja katso, hän seisoi edessäni.

3 Ja hän sanoi minulle: Herää ja kuule sanat, jotka minä sinulle sanon; sillä katso, minä olen tullut ilmoittamaan sinulle suuren ilon [a]ilosanomaa.

4 Sillä Herra on kuullut sinun rukouksesi ja punninnut sinun vanhurskautesi ja on lähettänyt minut ilmoittamaan sinulle, jotta riemuitsisit ja jotta sinä julistaisit kansallesi, että sekin täyttyisi ilosta.

5 Sillä katso, aika tulee, eikä ole kaukana, jolloin [a]Herra Kaikki-

38 *c* PKO Syyllisyys.
39 *a* Alma 34:8–9, 15–16. PKO Armeliaisuus.
40 *a* Alma 5:18.
41 *a* 4. Nefi 1:15–18. PKO Ilo.
b PKO Siunaus, siunaaminen.
c OL 6:13.
d PKO Taivas.
3 2 *a* PKO Enkelit.
3 *a* Luuk. 2:10–11.
5 *a* PKO Jehova.

valtias, joka hallitsee, joka oli ja on kaikesta iankaikkisuudesta kaikkeen iankaikkisuuteen, tulee voimassa alas taivaasta ihmislasten keskuuteen ja asuu [b]tomumajassa ja kulkee ihmisten keskuudessa tehden voimallisia [c]ihmeitä, kuten parantaen sairaita, herättäen kuolleita, saaden rammat kävelemään, sokeat saamaan näkönsä ja kuurot kuulemaan ja parantaen kaikenlaisia tauteja.

6 Ja hän on ajava ulos [a]riivaajia eli pahoja henkiä, jotka asuvat ihmislasten sydämessä.

7 Ja katso, hän on kärsivä [a]koetuksia ja ruumiin tuskaa, [b]nälkää, janoa ja uupumusta, jopa enemmän kuin ihminen voi [c]kärsiä kuolematta; sillä katso, [d]veri tihkuu jokaisesta huokosesta, niin suuri on oleva hänen [e]piinansa hänen kansansa jumalattomuuden ja iljetysten tähden.

8 Ja hänen nimensä on oleva [a]Jeesus Kristus, Jumalan [b]Poika, taivaan ja maan [c]Isä, kaiken Luoja alusta asti; ja hänen [d]äitinsä nimi on oleva [e]Maria.

9 Ja katso, hän tulee omiensa luokse, jotta [a]pelastus voisi tulla ihmislapsille, niin, [b]uskon kautta hänen nimeensä; ja kaiken tämän jälkeenkin he pitävät häntä ihmisenä ja sanovat, että hänessä on [c]riivaaja, ja [d]ruoskivat häntä ja [e]ristiinnaulitsevat hänet.

10 Ja hän on [a]nouseva [b]kolmantena päivänä kuolleista; ja katso, hän seisoo [c]tuomitsemassa maailmaa; ja katso, kaikki tämä tapahtuu, jotta ihmislapsia kohtaisi vanhurskas tuomio.

11 Sillä katso, ja myöskin hänen [a]verensä [b]sovittaa niiden synnit, jotka ovat [c]langenneet Aadamin rikkomuksen tähden, jotka ovat kuolleet tuntematta Jumalan tahtoa heitä kohtaan tai jotka ovat tehneet syntiä [d]tietämättään.

12 Mutta voi, voi sitä, joka tietää, että hän [a]kapinoi Jumalaa vastaan! Sillä pelastus ei tule kenellekään sellaiselle, paitsi parannuksen ja uskon kautta [b]Herraan Jeesukseen Kristukseen.

13 Ja Herra Jumala on lähettänyt pyhiä profeettojaan kaikkien ihmislasten keskuuteen julistamaan näitä asioita jokaiselle suvulle, kansakunnalle ja

5 *b* Moosia 7:27; Alma 7:9–13.
c Matt. 4:23–24; Ap. t. 2:22; 1. Nefi 11:31. PKO Ihme.
6 *a* Mark. 1:32–34.
7 *a* PKO Kiusaus.
b Matt. 4:1–2.
c OL 19:15–18.
d Luuk. 22:44.
e Jes. 53:4–5.
8 *a* PKO Jumala, jumaluus: Poika Jumala.
b Alma 7:10.
c Hel. 14:12; 3. Nefi 9:15.
d Matt. 1:16; 1. Nefi 11:14–21.
e PKO Maria, Jeesuksen äiti.
9 *a* PKO Pelastus.
b PKO Usko.
c Joh. 8:48.
d Mark. 15:15.
e Luuk. 18:33; 1. Nefi 19:10; 2. Nefi 10:3. PKO Ristiinnaulitseminen.
10 *a* PKO Ylösnousemus.
b Matt. 16:21; 2. Nefi 25:13; Hel. 14:20–27.
c PKO Tuomitseminen.
11 *a* PKO Veri.
b PKO Sovitus.
c PKO Aadamin ja Eevan lankeemus.
d 2. Nefi 9:25–26.
12 *a* Moosia 2:36–38; Hel. 8:25. PKO Kapinointi.
b PKO Herra.

kielelle, niin että siten kaikki, jotka uskovat, että Kristus on tuleva, saisivat syntinsä [a]anteeksi ja voisivat riemuita tavattoman suuresti iloiten, aivan [b]kuin hän olisi jo tullut heidän keskuuteensa.

14 Mutta Herra Jumala näki, että hänen kansansa oli uppiniskainen kansa, ja hän antoi sille lain, nimittäin [a]Mooseksen lain.

15 Ja monia merkkejä ja ihmeitä ja [a]vertauskuvia ja kuvajaisia hän näytti sille tulemisestaan; ja myös pyhät profeetat puhuivat sille hänen tulemisestaan; ja kuitenkin se paadutti sydämensä eikä ymmärtänyt, ettei [b]Mooseksen laki hyödytä mitään paitsi hänen verensä sovituksen kautta.

16 Ja vaikka olisikin mahdollista, että pienet [a]lapset voisivat tehdä syntiä, he eivät voisi pelastua; mutta minä sanon sinulle, että he ovat [b]siunattuja; sillä katso, samoin kuin he Aadamin tähden eli luonnostaan lankeavat, samoin Kristuksen veri sovittaa heidän syntinsä.

17 Ja edelleen minä sanon sinulle, ettei [a]muuta nimeä anneta eikä mitään muuta keinoa eikä tapaa, jonka kautta [b]pelastus voi tulla ihmislapsille, kuin vain [c]Kristuksen, Herran Kaikkivaltiaan nimessä ja nimen kautta.

18 Sillä katso, hän tuomitsee, ja hänen tuomionsa on oikeudenmukainen; eikä lapsi, joka lapsuudessaan kuolee, huku; mutta ihmiset juovat tuomion omalle sielulleen, elleivät he nöyrry ja [a]tule pienten lasten kaltaisiksi ja usko, että pelastus oli ja on ja on tuleva Kristuksen, Herran Kaikkivaltiaan [b]sovitusveressä ja sen kautta.

19 Sillä [a]luonnollinen ihminen on Jumalan vihollinen ja on ollut Aadamin [b]lankeemuksesta asti ja on oleva aina ja ikuisesti, ellei hän [c]taivu [d]Pyhän Hengen kutsuun ja riisu päältään luonnollista ihmistä ja tule [e]pyhäksi Kristuksen, Herran sovituksen kautta ja tule [f]lapsen kaltaiseksi, alistuvaksi, sävyisäksi, nöyräksi, kärsivälliseksi, sellaiseksi, joka on täynnä rakkautta ja halukas alistumaan kaikkeen, mitä Herra näkee hyväksi panna hänen kannettavakseen, niin kuin lapsi alistuu isänsä tahtoon.

20 Ja edelleen minä sanon sinulle, että on tuleva aika, jolloin [a]tieto Vapahtajasta leviää kautta [b]jokaisen kansakunnan, suvun, kielen ja kansan.

---

13 *a* PKO Syntien anteeksisaaminen.
b 2. Nefi 25:24–27; Jar. 1:11.
14 *a* PKO Mooseksen laki.
15 *a* PKO Jeesus Kristus: Vertauskuvia Kristuksesta.
b Moosia 13:27–32.
16 *a* PKO Lapsi.
b Moroni 8:8–9.
17 *a* Ap. t. 4:10–12; 2. Nefi 31:21.
b PKO Pelastus.
c PKO Jeesus Kristus: Jeesuksen Kristuksen nimen päällemme ottaminen.
18 *a* Matt. 18:3.
b Moosia 4:2; Hel. 5:9.
19 *a* 1. Kor. 2:11–14; Moosia 16:2–3. PKO Luonnollinen ihminen.
b PKO Aadamin ja Eevan lankeemus.
c 2. Aik. 30:8.
d Moroni 10:4–5. PKO Pyhä Henki.
e PKO Pyhä.
f 3. Nefi 9:22.
20 *a* OL 3:16.
b PKO Lähetystyö.

21 Ja katso, kun se aika tulee, ei ketään paitsi pienet lapset havaita [a]nuhteettomiksi Jumalan edessä muuten kuin parannuksen ja uskon kautta Herran Jumalan Kaikkivaltiaan nimeen.

22 Eikä nytkään, kun olet opettanut kansallesi sen, mitä Herra, sinun Jumalasi, on käskenyt sinun opettaa, ei silloinkaan heitä havaita sen nuhteettomammiksi Jumalan silmissä, vaan ainoastaan niiden sanojen mukaisesti, jotka minä olen sinulle puhunut.

23 Ja nyt minä olen puhunut ne sanat, jotka Herra Jumala on käskenyt minun puhua.

24 Ja näin sanoo Herra: Ne ovat selvänä todistuksena tätä kansaa vastaan tuomiopäivänä; ja niiden mukaan se tuomitaan, kukin tekojensa mukaan, olivatpa ne hyviä tai olivatpa ne pahoja.

25 Ja jos ne ovat pahoja, heidät jätetään oman syyllisyytensä ja iljetystensä kauhean [a]näkymän valtaan, mikä saa heidät vetäytymään pois Herran luota [b]kurjuuden ja loputtoman piinan tilaan, josta he eivät enää voi palata; sen tähden he ovat juoneet tuomion omalle sielullensa.

26 Sen tähden he ovat juoneet Jumalan vihan maljasta, mistä oikeudenmukaisuus ei voi heitä estää sen enempää kuin se saattoi estää [a]Aadamia lankeamasta, koska hän nautti kiellettyä [b]hedelmää; sen tähden [c]armolla ei voi enää olla oikeutta heihin ikuisesti.

27 Ja heidän [a]piinansa on kuin [b]tuli- ja tulikivijärvi, jonka liekit ovat sammumattomat ja jonka savu kohoaa ylös aina ja ikuisesti. Näin Herra on minua käskenyt. Aamen.

LUKU 4

Kuningas Benjamin jatkaa puhettaan. Pelastus tulee sovituksen tähden. Uskokaa Jumalaan, jotta pelastuisitte. Säilyttäkää syntienne anteeksianto uskollisuuden kautta. Antakaa omaisuudestanne köyhille. Tehkää kaikki viisaasti ja järjestyksessä. Noin 124 eKr.

Ja nyt, tapahtui, että kun kuningas Benjamin oli lakannut puhumasta sanoja, jotka Herran enkeli oli hänelle antanut, niin hän loi katseensa ympärilleen väkijoukkoon, ja katso, se oli langennut maahan, sillä Herran [a]pelko oli vallannut sen.

2 Ja se oli nähnyt itsensä omassa [a]lihallisessa tilassaan, jopa maan tomuakin [b]vähäisempänä. Ja he kaikki huusivat kuuluvasti yhteen ääneen sanoen: Oi armahda ja pelasta meidät Kristuksen [c]sovitusveren kautta, niin että me saisimme syntimme anteeksi ja sydämemme voisi puhdistua; sillä me uskomme Jeesukseen Kristukseen, Jumalan Poikaan,

21 *a* PKO Vastuullisuus.
25 *a* Alma 5:18; 12:14–15.
b Morm. 8:38.
26 *a* Morm. 9:12.
b 1. Moos. 3:1–12; 2. Nefi 2:15–19; Alma 12:21–23.
c PKO Armeliaisuus.
27 *a* PKO Syyllisyys.
b 2. Nefi 9:16; MK Jaak. 6:10; OL 76:36.

4 1 *a* PKO Pelko.
2 *a* PKO Lihallinen.
b Hel. 12:7–8.
c Moosia 3:18; Hel. 5:9.

joka [d]loi taivaan ja maan ja kaiken ja joka on tuleva alas ihmislasten keskuuteen.

3 Ja tapahtui, että kun he olivat puhuneet nämä sanat, Herran Henki tuli heidän päällensä, ja he täyttyivät ilosta saatuaan [a]anteeksiannon synneistään ja saatuaan [b]omantunnonrauhan suuren [c]uskon tähden, joka heillä oli Jeesukseen Kristukseen, joka oli tuleva niiden sanojen mukaisesti, jotka kuningas Benjamin oli puhunut heille.

4 Ja kuningas Benjamin aukaisi jälleen suunsa ja alkoi puhua heille sanoen: Ystäväni ja veljeni, sukuni ja kansani, haluan jälleen kiinnittää huomiotanne, jotta voisitte kuulla ja ymmärtää loput sanoistani, jotka puhun teille.

5 Sillä katso, jos tieto [a]Jumalan hyvyydestä on tällä hetkellä herättänyt teidät tietoisuuteen omasta mitättömyydestänne ja arvottomasta ja langenneesta tilastanne –

6 minä sanon teille, että jos te olette tulleet [a]tuntemaan Jumalan hyvyyden ja hänen verrattoman voimansa ja hänen viisautensa ja hänen kärsivällisyytensä ja hänen pitkämielisyytensä ihmislapsia kohtaan, ja myös sen [b]sovituksen, joka on ollut valmistettuna maailman [c]perustamisesta asti, jotta pelastus siten tulisi sille, joka panisi [d]turvansa Herraan ja pitäisi tarkoin hänen käskynsä ja pysyisi uskossa aina elämänsä loppuun asti; tarkoitan kuolevaisen ruumiin elämää –

7 minä sanon, että tämä on ihminen, joka saa pelastuksen sovituksen kautta, joka on ollut valmistettuna maailman perustamisesta asti koko ihmissuvulle, kaikille, jotka koskaan ovat olleet Aadamin [a]lankeemuksesta alkaen tai jotka ovat tai jotka koskaan tulevat olemaan, aina maailman loppuun asti.

8 Ja tämä on se tapa, jolla pelastus tulee. [a]Eikä ole muuta pelastusta kuin tämä, josta on puhuttu; eikä ole muita ehtoja, joilla ihminen voi pelastua, kuin ne ehdot, joista olen kertonut teille.

9 Uskokaa Jumalaan; uskokaa, että hän on ja että hän on luonut kaiken sekä taivaassa että maan päällä; uskokaa, että hänellä on kaikki [a]viisaus ja kaikki valta sekä taivaassa että maan päällä; uskokaa, että ihminen ei [b]käsitä kaikkea, minkä Herra voi käsittää.

10 Ja vielä, uskokaa, että teidän täytyy [a]tehdä parannus synneistänne ja hylätä ne ja nöyrtyä Jumalan edessä, ja pyytäkää vilpittömin sydämin, että hän [b]antaa teille anteeksi; ja nyt, jos

2 *d* PKO Luominen.
3 *a* PKO Syntien anteeksisaaminen.
b PKO Omatunto.
c PKO Usko.
5 *a* Moos. 1:10.
6 *a* PKO Jumala, jumaluus.
b PKO Sovitus.
c Moosia 15:19.
d Ps. 36:8; 2. Nefi 22:2; Hel. 12:1.
PKO Luottamus.
7 *a* PKO Aadamin ja Eevan lankeemus.
8 *a* Ap. t. 4:12; 2. Nefi 31:21; Moosia 3:17.
9 *a* Room. 11:33–34; MK Jaak. 4:8–13.
b Jes. 55:9.
10 *a* PKO Parannus.
b OL 61:2.
c Matt. 7:24–27.

[c]uskotte kaiken tämän, katsokaa
että [d]teette sen.

11 Ja vielä minä sanon teille,
niin kuin olen sanonut ennen-
kin, että koska olette tulleet
tuntemaan Jumalan kirkkauden,
tai jos olette tunteneet hänen hy-
vyyttään tai [a]maistaneet hänen
rakkauttaan ja olette saaneet
syntinne [b]anteeksi, mikä saa
teidän sielussanne aikaan näin
tavattoman suuren ilon, niin
minä tahdon teidän muistavan ja
pitävän aina muistissa Jumalan
suuruuden ja oman [c]mitättömyy-
tenne ja hänen [d]hyvyytensä ja
pitkämielisyytensä teitä ansiot-
tomia luotuja kohtaan ja nöyrty-
vän aina [e]nöyryyden syvyyksiin
asti, [f]huutaen avuksi Herran ni-
meä päivittäin ja pysyen lujina
uskossa siihen, mikä on tuleva,
minkä enkelin suu puhui.

12 Ja katso, minä sanon teille,
että jos te tämän teette, te saatte
aina riemuita ja olla täynnä Ju-
malan [a]rakkautta ja [b]säilyttää
aina syntienne anteeksiannon;
ja te kehitytte hänen kirkkau-
tensa tuntemisessa, joka teidät
loi, eli sen tuntemisessa, mikä
on oikeaa ja totta.

13 Eikä teillä ole halua vahin-
goittaa toisianne vaan elää [a]rau-
hassa ja kohdella jokaista sen
mukaan kuin hän ansaitsee.

14 Ettekä te salli [a]lastenne
olevan nälkäisiä tai alastomia;
ettekä te salli heidän rikkovan
Jumalan lakeja ja [b]taistelevan ja
riitelevän keskenään ja palvele-
van Perkelettä, joka on synnin
mestari tai joka on se paha henki,
josta isämme ovat puhuneet, että
hän on kaiken vanhurskauden
vihollinen.

15 Vaan te [a]opetatte heitä [b]kul-
kemaan totuuden ja vakavamie-
lisyyden teitä; te opetatte heitä
[c]rakastamaan toisiaan ja palve-
lemaan toisiaan.

16 Ja myös te itse [a]autatte niitä,
jotka teidän apuanne tarvitse-
vat; te annatte omaisuudestanne
sille, joka tarvitsee; ettekä te
salli [b]kerjäläisen anovan teiltä
turhaan ettekä käännytä häntä
pois menehtymään.

17 Kenties sinä [a]sanot: Se
ihminen on itse aiheuttanut
oman kurjuutensa; sen tähden
minä estän kättäni enkä anna
hänelle ruoastani enkä anna
hänelle omaisuudestani, jottei
hän kärsisi, sillä hänen ran-
gaistuksensa ovat oikeuden-
mukaisia –

18 mutta minä sanon sinulle,
oi ihminen, että jokaisella, joka
näin tekee, on suuri syy tehdä
parannus, ja ellei hän tee paran-
nusta siitä, mitä hän on tehnyt,

10 *d* 2. Nefi 31:19–21.
11 *a* Alma 36:24–26.
b PKO Syntien anteeksisaaminen.
c Moos. 1:10.
d 2. Moos. 34:6; Moroni 8:3.
e PKO Nöyryys.
f PKO Rukous.
12 *a* PKO Rakkaus.
b Moosia 4:26; Alma 4:13–14; 5:26–35; OL 20:31–34.
13 *a* PKO Rauhantekijä.
14 *a* 1. Tim. 5:8; OL 83:4.
b PKO Kiista.
15 *a* OL 68:25–28; Moos. 6:58. PKO Opettaminen.
b PKO Vaeltaminen Jumalan kanssa.
c Moosia 18:21.
16 *a* PKO Palveleminen; Rakkaus.
b 5. Moos. 15:7–11; Sananl. 21:13; Jes. 10:1–2.
17 *a* Sananl. 17:5.

hän hukkuu ikiajoiksi, eikä hänellä ole mitään sijaa Jumalan valtakunnassa.

19 Sillä katso, emmekö me kaikki ole kerjäläisiä? Emmekö me kaikki ole riippuvaisia samasta Olennosta, nimittäin Jumalasta, kaiken sen omaisuuden suhteen, mitä meillä on, sekä ruoan että vaatetuksen ja kullan ja hopean ja kaikkien rikkauksien, joita meillä on kaikenlaisia?

20 Ja katso, juuri tällä hetkellä te olette huutaneet avuksi hänen nimeään ja pyytäneet syntejänne anteeksi. Ja onko hän sallinut teidän pyytää turhaan? Ei; hän on vuodattanut Henkensä teidän päällenne ja on saanut teidän sydämenne täyttymään [a]ilosta ja on saanut teidän suunne mykistymään, niin että ette ole löytäneet sanoja; niin tavattoman suuri oli ilonne.

21 Ja nyt, jos Jumala, joka on luonut teidät ja josta te olette riippuvaisia elämänne ja kaiken sen suhteen, mitä teillä on ja mitä te olette, suo teille mitä oikeaa pyydättekin uskossa, uskoen saavanne, oi kuinka teidän silloin pitäisikään [a]antaa toisillenne siitä omaisuudesta, jota teillä on.

22 Ja jos te [a]arvostelette ihmistä, joka anoo teiltä omaisuuttanne, jotta ei menehtyisi, ja tuomitsette hänet, kuinka paljon oikeudenmukaisempi tuleekaan olemaan teidän tuomionne siitä, että [b]pidätätte itsellänne omaisuutenne, joka ei kuulu teille vaan Jumalalle, jolle teidän henkennekin kuuluu; ettekä te kuitenkaan ano mitään ettekä tee parannusta siitä, mitä olette tehneet.

23 Minä sanon teille: Voi sitä ihmistä, sillä hänen omaisuutensa katoaa hänen mukanaan; ja nyt, minä sanon tämän niille, jotka ovat [a]rikkaita, mitä tulee tämän maailman tavaraan.

24 Ja vielä minä sanon köyhille, teille, joilla ei ole mutta on kuitenkin riittävästi pysyäksenne hengissä päivästä päivään; tarkoitan kaikkia teitä, jotka torjutte kerjäläisen, koska teillä ei ole; minä tahdon teidän sanovan sydämessänne näin: Minä en anna, koska minulla ei ole, mutta jos minulla olisi, minä [a]antaisin.

25 Ja nyt, jos te sanotte näin sydämessänne, te pysytte syyttöminä; muuten teidät [a]tuomitaan, ja teidän tuomionne on oikeudenmukainen, sillä te himoitsette sitä, mitä ette ole saaneet.

26 Ja nyt, näiden asioiden tähden, joista olen teille puhunut – eli säilyttääksenne syntienne anteeksiannon päivästä päivään, jotta voisitte [a]vaeltaa syyttöminä Jumalan edessä – minä tahdon teidän [b]antavan omaisuudestanne [c]köyhille, kunkin sen

20 *a* PKO Ilo.
21 *a* PKO Hyvinvoinnin turvaaminen; Palveleminen.
22 *a* Matt. 7:1–2; Joh. 7:24.
b 1. Joh. 3:17.
23 *a* OL 56:16.
24 *a* Mark. 12:44.
25 *a* OL 56:17.
26 *a* PKO Vaeltaminen Jumalan kanssa.
b MK Jaak. 2:17–19.
c Sak. 7:10; Alma 1:27. PKO Almu.

mukaisesti, mitä hänellä on, kuten [d]ruokkimalla nälkäisiä, vaatettamalla alastomia, käymällä katsomassa sairaita ja antamalla heille apua sekä hengellisesti että ajallisesti, heidän puutteensa mukaisesti.

27 Ja katsokaa, että tämä kaikki tehdään viisaasti ja järjestyksessä, sillä ihmistä ei vaadita juoksemaan [a]nopeammin kuin hänellä on voimaa. Ja vielä, on tarpeen, että hän on uuttera, jotta hän siten voisi voittaa palkinnon; sen tähden kaikki on tehtävä järjestyksessä.

28 Ja minä tahdon teidän muistavan, että jokaisen, joka teidän joukossanne lainaa lähimmäiseltään, tulee palauttaa lainaamansa, niin kuin on sopinut, tai muuten teet syntiä ja saat kenties lähimmäisesikin tekemään syntiä.

29 Ja lopuksi, minä en voi sanoa teille kaikkea, missä voitte tehdä syntiä, sillä on monenlaisia keinoja ja tapoja, jopa niin monia, etten voi niitä luetella.

30 Mutta tämän verran voin sanoa teille, että ellette [a]valvo itseänne ja [b]ajatuksianne ja [c]sanojanne ja tekojanne ja noudata Jumalan käskyjä ja pysy uskossa siihen, mitä olette kuulleet meidän Herramme tulemisesta, aina elämänne loppuun asti, teidän täytyy hukkua. Ja nyt, oi ihminen, muista, äläkä huku.

LUKU 5

Pyhistä tulee Kristuksen poikia ja tyttäriä uskon kautta. Heitä kutsutaan silloin Kristuksen nimellä. Kuningas Benjamin kehottaa heitä olemaan lujia ja järkkymättömiä hyvissä teoissa. Noin 124 eKr.

Ja nyt, tapahtui, että kun kuningas Benjamin oli puhunut näin kansalleen, hän lähetti sen keskuuteen sanoman haluten tietää kansaltaan, uskoiko se ne sanat, jotka hän oli puhunut sille.

2 Ja he kaikki huusivat yhteen ääneen sanoen: Kyllä, me uskomme joka sanan, jonka sinä olet puhunut meille; ja me tiedämme myös niiden varmasti olevan totta Herran Kaikkivaltiaan Hengen tähden, joka on saanut aikaan voimallisen [a]muutoksen meissä eli meidän sydämessämme, niin ettei meillä ole enää halua tehdä [b]pahaa vaan tehdä alati hyvää.

3 Ja Jumalan äärettömän hyvyyden ja hänen Henkensä ilmoitusten kautta meillä itsellämmekin on suuria näkyjä siitä, mikä on tuleva; ja jos olisi tarpeen, voisimme profetoida kaikesta.

4 Ja meidän uskomme siihen, mitä kuninkaamme on meille puhunut, on johdattanut meidät tähän suureen tietoon, minkä tähden me riemuitsemme näin tavattoman suuresti iloiten.

---

26 *d* Jes. 58:10–11; OL 104:17–18.
27 *a* OL 10:4.
30 *a* Alma 12:14.
PKO Vartija.
b Mark. 7:18–23.
PKO Ajatukset.
c Matt. 15:18–20.
PKO Rienaaminen.
5 2 *a* Alma 5:14.
PKO Uudestisyntyminen Jumalasta.
b Alma 19:33.

5 Ja me olemme halukkaita tekemään Jumalamme kanssa [a]liiton, että teemme hänen tahtonsa ja olemme kuuliaisia hänen käskyilleen kaikessa, mitä hän meidän käskee tehdä, kaikkina loppuina elinpäivinämme, jotta emme tuottaisi päällemme [b]milloinkaan päättymätöntä piinaa, niin kuin [c]enkeli on puhunut, jotta emme joisi Jumalan vihan maljasta.

6 Ja nyt, nämä ovat ne sanat, jotka kuningas Benjamin toivoi heiltä; ja sen tähden hän sanoi heille: Te olette puhuneet toivomiani sanoja; ja liitto, jonka te olette tehneet, on vanhurskas liitto.

7 Ja nyt, sen liiton tähden, jonka olette tehneet, teitä kutsutaan Kristuksen [a]lapsiksi, hänen pojikseen ja hänen tyttärikseen; sillä katso, tänä päivänä hän on hengellisesti [b]synnyttänyt teidät; sillä te sanotte, että teidän [c]sydämenne on muuttunut uskon kautta hänen nimeensä; sen tähden te olette [d]syntyneet hänestä ja olette tulleet hänen [e]pojiksensa ja hänen tyttäriksensä.

8 Ja tässä nimessä teidät tehdään [a]vapaiksi, [b]eikä ole muuta nimeä, jossa teidät voidaan tehdä vapaiksi. Muuta [c]nimeä ei ole annettu, jonka kautta pelastus tulee; sen tähden minä tahdon, että te [d]otatte päällenne Kristuksen nimen, kaikki te, jotka olette tehneet Jumalan kanssa liiton, että olette kuuliaisia elämänne loppuun asti.

9 Ja tapahtuu, että jokaisen, joka tekee tämän, havaitaan olevan Jumalan oikealla puolella, sillä hän on tunteva sen nimen, jolla häntä kutsutaan; sillä häntä kutsutaan Kristuksen nimellä.

10 Ja nyt tapahtuu, että jokaista, joka ei ota Kristuksen nimeä päällensä, on kutsuttava jollakin [a]muulla nimellä; sen tähden hän havaitsee olevansa Jumalan [b]vasemmalla puolella.

11 Ja minä tahdon teidän myös muistavan, että tämä on se [a]nimi, jonka minä sanoin antavani teille ja jota ei koskaan pyyhittäisi pois, paitsi rikkomuksen tähden; varokaa sen tähden, että ette riko, jottei nimeä pyyhittäisi pois teidän sydämestänne.

12 Minä sanon teille: Minä tahdon, että te muistatte [a]pitää nimen aina sydämeenne kirjoitettuna, jottei teidän havaita olevan Jumalan vasemmalla puolella, vaan te kuulette ja tunnette äänen, jolla teitä kutsutaan, ja myös nimen, jolla hän teitä kutsuu.

13 Sillä kuinka ihminen [a]tuntee

5 *a* Moosia 18:10.
b Moosia 3:25–27.
c Moosia 3:2.
7 *a* Moosia 27:24–26; Moos. 6:64–68. PKO Jumalan pojat ja tyttäret.
b PKO Syntyminen.
c PKO Sydän.
d Moosia 15:10–11. PKO Uudestisyntyminen Jumalasta.
e OL 11:30.
8 *a* Room. 6:18; Gal. 5:1; Hel. 14:30.
b Ap. t. 4:10, 12; Alma 21:9.
c Moosia 26:18.
d Ap. t. 11:26; Alma 46:15.
10 *a* Alma 5:38–39.
b Matt. 25:33.
11 *a* Moosia 1:11–12. PKO Jeesus Kristus: Jeesuksen Kristuksen nimen päällemme ottaminen.
12 *a* OL 18:23–25.
13 *a* Moosia 26:24–27.

isännän, jota hän ei ole palvellut ja joka on hänelle vieras ja on kaukana hänen sydämensä ajatuksista ja aikeista?

14 Ja vielä, ottaako joku aasin, joka kuuluu hänen lähimmäiselleen, ja pitää sen? Minä sanon teille: Ei; hän ei salli edes sen käyvän laitumella katraidensa joukossa vaan ajaa sen pois ja karkottaa sen. Minä sanon teille, että aivan samoin on oleva teidän laitanne, ellette tunne nimeä, jolla teitä kutsutaan.

15 Sen tähden minä tahdon teidän olevan lujia ja järkkymättömiä, tekevän aina runsaasti hyviä tekoja, jotta Kristus, Herra Jumala Kaikkivaltias, voi [a]sinetöidä teidät omikseen, niin että teidät voitaisiin johdattaa taivaaseen, jotta saisitte ikuisen pelastuksen ja iankaikkisen elämän hänen viisautensa ja voimansa ja oikeudenmukaisuutensa ja armonsa kautta, joka [b]loi kaiken taivaassa ja maan päällä ja joka on Jumala kaiken yläpuolella. Aamen.

LUKU 6

Kuningas Benjamin kirjoittaa muistiin ihmisten nimet ja nimittää pappeja opettamaan heitä. Moosia hallitsee vanhurskaana kuninkaana. Noin 124–121 eKr.

Ja nyt, lakattuaan puhumasta kansalle kuningas Benjamin näki hyväksi [a]merkitä muistiin kaikkien niiden nimet, jotka olivat tehneet Jumalan kanssa liiton, että he pitävät hänen käskynsä.

2 Ja tapahtui, ettei ollut yhtäkään sielua, paitsi pienet lapset, joka ei olisi tehnyt liittoa ja ottanut päällensä Kristuksen nimeä.

3 Ja vielä, tapahtui, että kun kuningas Benjamin oli saanut kaiken tämän päätökseen ja oli vihkinyt poikansa [a]Moosian kansansa hallitsijaksi ja kuninkaaksi ja antanut hänelle kaikki valtakuntaa koskevat ohjeet sekä [b]nimittänyt pappeja [c]opettamaan ihmisiä, jotta he siten kuulisivat ja tuntisivat Jumalan käskyt, ja herättämään heidät muistamaan [d]valan, jonka he olivat tehneet, hän lähetti väkijoukon pois, ja he palasivat kukin perheineen omaan kotiinsa.

4 Ja [a]Moosia alkoi hallita isänsä jälkeen. Ja hän alkoi hallita kolmannellakymmenennellä ikävuodellaan, eli kaikkiaan noin neljänsadanseitsemänkymmenenkuuden vuoden kuluttua [b]ajasta, jolloin Lehi lähti Jerusalemista.

5 Ja kuningas Benjamin eli kolme vuotta, ja hän kuoli.

6 Ja tapahtui, että kuningas Moosia vaelsi Herran teitä ja noudatti hänen tuomioitaan ja säädöksiään ja piti hänen käskynsä kaikessa, mitä hän käskikin hänen tehdä.

7 Ja kuningas Moosia käski

15 *a* PKO Kutsumus ja valinta; Pyhitys.
b Kol. 1:16; Moosia 4:2; Alma 11:39.

6 1 *a* OL 128:8.
3 *a* Moosia 1:10; 2:30.
b PKO Asettaminen.
c Alma 4:7.
d Moosia 5:5–7.

4 *a* PKO Moosia, Benjaminin poika.
b 1. Nefi 1:4.

kansansa viljellä maata. Ja hän itsekin viljeli maata, jottei hän siten [a]tulisi taakaksi kansalleen, jotta hän tekisi sen mukaisesti, mitä hänen isänsä oli kaikessa tehnyt. Eikä koko hänen kansansa keskuudessa ollut kiistaa kolmeen vuoteen.

LUKU 7

Ammon löytää Lehi-Nefin maan, missä Limhi on kuninkaana. Limhin kansa on lamanilaisten orjuudessa. Limhi kertoo sen historian. Profeetta (Abinadi) oli todistanut, että Kristus on kaiken Jumala ja Isä. Ne, jotka kylvävät saastaisuutta, korjaavat pyörretuulta, ja ne, jotka turvaavat Herraan, pääsevät vapaiksi. Noin 121 eKr.

Ja nyt, tapahtui, että kun kuningas Moosialla oli ollut jatkuva rauha kolmen vuoden ajan, hän halusi saada tietoja niistä ihmisistä, jotka olivat [a]lähteneet asumaan ylös Lehi-Nefin maahan eli Lehi-Nefin kaupunkiin, sillä hänen kansansa ei ollut kuullut heistä mitään siitä lähtien, kun he lähtivät [b]Sarahemlan maasta; sen tähden se väsytti hänet kyselemisellään.

2 Ja tapahtui, että kuningas Moosia salli kuudentoista heidän vahvoista miehistään mennä ylös Lehi-Nefin maahan ottamaan selkoa heidän veljistään.

3 Ja tapahtui, että seuraavana päivänä he lähtivät ylös matkaan mukanaan eräs Ammon, joka oli vahva ja väkevä mies ja Sarahemlan jälkeläinen, ja hän oli myös heidän johtajansa.

4 Ja nyt, he eivät tienneet, mitä reittiä heidän piti kulkea erämaassa päästäkseen ylös Lehi-Nefin maahan; sen tähden he vaelsivat erämaassa monta päivää, jopa neljäkymmentä päivää he vaelsivat.

5 Ja kun he olivat vaeltaneet neljäkymmentä päivää, he tulivat kukkulalle, joka on [a]Silomin maan pohjoispuolella, ja sinne he pystyttivät telttansa.

6 Ja Ammon otti veljistään kolme, ja heidän nimensä olivat Amaleki, Helem ja Hem, ja he menivät alas [a]Nefin maahan.

7 Ja katso, he kohtasivat Nefin maassa ja Silomin maassa olevan kansan kuninkaan, ja kuninkaan henkivartijat ympäröivät heidät, ja heidät otettiin kiinni ja sidottiin ja pantiin vankilaan.

8 Ja tapahtui heidän oltuaan kaksi päivää vankilassa, että heidät tuotiin jälleen kuninkaan eteen, ja heidän siteensä irrotettiin; ja he seisoivat kuninkaan edessä, ja heidän sallittiin tai pikemminkin käskettiin vastata kysymyksiin, joita hän heiltä kysyisi.

9 Ja hän sanoi heille: Katso, minä olen [a]Limhi, Nooan poika, joka oli sen Senifin poika, joka tuli ylös Sarahemlan maasta periäkseen tämän maan, joka oli heidän isiensä maa, ja josta tehtiin kuningas kansan äänellä.

10 Ja nyt, minä haluan tietää

7 *a* 2. Kor. 11:9.
7 1 *a* Omni 1:27–30.
b Omni 1:13.
5 *a* Moosia 9:6, 8, 14.
6 *a* 2. Nefi 5:8.
9 *a* Moosia 11:1.

syyn, miksi te rohkenitte tulla lähelle kaupungin muureja, kun minä itse olin henkivartijoineni portin ulkopuolella?

11 Ja nyt, tästä syystä minä olen sallinut teidän varjeltua, jotta voisin kysellä teiltä, tai muuten olisin käskenyt henkivartijoideni ottaa teidät hengiltä. Teillä on lupa puhua.

12 Ja nyt, kun Ammon näki, että hänellä oli lupa puhua, hän astui eteenpäin ja kumarsi kuninkaan edessä; ja noustessaan jälleen hän sanoi: Oi kuningas, minä olen hyvin kiitollinen Jumalan edessä tänä päivänä siitä, että olen vielä elossa ja minulla on lupa puhua; ja minä yritän puhua rohkeasti;

13 sillä olen varma, että jos sinä olisit tuntenut minut, et olisi sallinut minun kantaa näitä siteitä. Sillä minä olen Ammon, ja olen *a*Sarahemlan jälkeläinen, ja olen tullut ylös Sarahemlan maasta ottamaan selkoa veljistämme, jotka Senif toi ylös siitä maasta.

14 Ja nyt, tapahtui, että kun Limhi oli kuullut Ammonin sanat, hän tuli tavattoman iloiseksi ja sanoi: Nyt, tiedän varmasti, että veljeni, jotka olivat Sarahemlan maassa, ovat vielä elossa. Ja nyt, minä riemuitsen, ja huomispäivänä annan kansanikin riemuita.

15 Sillä katso, me olemme lamanilaisten orjuudessa, ja meitä *a*verotetaan verolla, joka on raskas kestää. Ja nyt, katso, veljemme vapauttavat meidät orjuudestamme eli lamanilaisten käsistä, ja meistä tulee heidän orjiansa; sillä meidän on parempi olla nefiläisten orjia kuin maksaa pakkoveroa lamanilaisten kuninkaalle.

16 Ja nyt, kuningas Limhi kielsi henkivartijoitaan enää sitomasta Ammonia ja hänen veljiään, vaan käski heidän mennä kukkulalle, joka oli Silomin pohjoispuolella, ja tuoda veljensä kaupunkiin, jotta he siten voisivat syödä ja juoda ja levätä matkansa vaivoista, sillä he olivat kärsineet paljon; he olivat kärsineet nälkää, janoa ja uupumusta.

17 Ja nyt, tapahtui seuraavana päivänä, että kuningas Limhi lähetti kaiken kansansa keskuuteen kuulutuksen, jotta se siten kokoontuisi *a*temppelille kuulemaan sanoja, jotka hän puhuisi sille.

18 Ja tapahtui, että kun he olivat kokoontuneet yhteen, hän puhui heille tällä tavoin sanoen: Oi, te minun kansani, nostakaa päänne ja olkaa lohdutetut, sillä katso, aika on käsillä, tai ei ole kaukana, jolloin emme ole enää vihollistemme vallan alla, huolimatta monista taisteluistamme, jotka ovat olleet turhia; kuitenkin minä luotan siihen, että me käymme vielä menestyksekkään taistelun.

19 Nostakaa sen tähden päänne ja riemuitkaa ja pankaa turvanne *a*Jumalaan, siihen Jumalaan, joka oli Abrahamin ja Iisakin

13 *a* Omni 1:12–15.
15 *a* Moosia 19:15.
17 *a* 2. Nefi 5:16.
19 *a* 2. Moos. 3:6; 1. Nefi 19:10.

ja Jaakobin Jumala, sekä siihen Jumalaan, joka [b]toi Israelin lapset pois Egyptin maasta ja antoi heidän kulkea Punaisenmeren poikki kuivaa myöten ja ruokki heitä [c]mannalla, jotta he eivät menehtyisi erämaassa; ja paljon muuta hän teki heidän hyväkseen.

20 Ja vielä, tuo sama Jumala on tuonut meidän isämme pois Jerusalemin [a]maasta ja on suojellut ja varjellut kansaansa aina tähän asti; ja katso, meidän pahojen tekojemme ja iljetystemme tähden hän on saattanut meidät orjuuteen.

21 Ja te kaikki olette todistajia tänä päivänä, että Senif, josta tehtiin tämän kansan kuningas, koska hän oli [a]ylen innokas perimään isiensä maan, minkä tähden hän joutui kuningas Lamanin viekkauden ja juonittelun pettämäksi; tämä kun oli tehnyt kuningas Senifin kanssa sopimuksen ja oli luovuttanut hänen käsiinsä hallintaoikeudet osassa maata eli nimittäin Lehi-Nefin kaupungissa ja Silomin kaupungissa ja ympäröivällä seudulla –

22 ja tämän kaiken hän teki ainoana tarkoituksenaan [a]saattaa tämä kansa valtansa alle eli orjuuteen. Ja katso, tällä hetkellä me maksamme pakkoveroa lamanilaisten kuninkaalle puolet maissistamme ja ohrastamme ja vieläpä kaikesta erilaisesta viljastamme ja puolet katraittemme ja laumojemme kasvusta; ja vieläpä puolet kaikesta siitäkin, mitä meillä on tai mitä me omistamme, lamanilaisten kuningas vaatii meiltä, taikka meidän henkemme.

23 Ja nyt, eikö tämä ole raskasta kestää? Ja eikö tämä meidän ahdinkomme ole suuri? Nyt, katso, kuinka suuri syy meillä onkaan surra.

24 Niin, minä sanon teille, suuret ovat ne syyt, jotka meillä on surra; sillä katso, kuinka monet veljistämme on surmattu, ja heidän verensä on vuodatettu turhaan, ja kaikki pahuuden tähden.

25 Sillä jos tämä kansa ei olisi langennut rikkomukseen, Herra ei olisi sallinut tämän suuren pahan kohdata sitä. Mutta katso, se ei tahtonut kuulla hänen sanojaan, vaan sen keskuudessa syntyi kiistoja, jopa niin paljon, että se vuodatti verta keskuudessaan.

26 Ja Herran [a]profeetan se on surmannut, eli Jumalan valitun miehen, joka puhui sille sen jumalattomuudesta ja iljetyksistä ja profetoi monista tulevista asioista, niin, jopa Kristuksen tulemisesta.

27 Ja koska hän sanoi sille Kristuksen olevan [a]Jumala, kaiken Isä, ja sanoi hänen ottavan ihmisen muodon, ja se olisi se [b]muoto, jonka mukaan ihminen

19 *b* 2. Moos. 12:40–41; Alma 36:28.
c 2. Moos. 16:15, 35; 4. Moos. 11:7–8; Joos. 5:12.
20 *a* 1. Nefi 2:1–4.
21 *a* Moosia 9:1–3.
22 *a* Moosia 10:18.
26 *a* Moosia 17:12–20.
27 *a* PKO Jumala, jumaluus.
b 1. Moos. 1:26–28; Et. 3:14–17; OL 20:17–18.

alussa luotiin; eli toisin sanoen hän sanoi, että ihminen luotiin Jumalan [c]kuvan mukaan ja että Jumala tulisi alas ihmislasten keskuuteen ja pukeutuisi lihaan ja vereen ja kulkisi maan päällä –

28 ja nyt, koska hän sanoi näin, se otti hänet hengiltä; ja paljon muutakin se teki, mikä tuotti Jumalan vihan sen päälle. Kuka siis kummastelee, että se on orjuudessa ja että sitä lyödään ankarilla ahdingoilla?

29 Sillä katso, Herra on sanonut: Minä en [a]auta kansaani sen rikkomuksen päivänä, vaan minä tukin sen tiet, niin ettei se menesty, ja sen teot ovat kompastuskivenä sen edessä.

30 Ja vielä hän sanoo: Jos minun kansani kylvää [a]saastaisuutta, se saa [b]korjata sen akanat pyörretuulessa; ja sen vaikutus on myrkkyä.

31 Ja vielä hän sanoo: Jos minun kansani kylvää saastaisuutta, se saa korjata [a]itätuulta, joka tuottaa viipymättä tuhon.

32 Ja nyt, katso, Herran lupaus on täyttynyt, ja te olette lyötyjä ja ahdistettuja.

33 Mutta jos te [a]käännytte Herran puoleen täysin vilpittömin sydämin ja panette turvanne häneen ja palvelette häntä kokonaan hartain mielin, jos tämän teette, hän vapauttaa teidät orjuudesta oman tahtonsa ja mielensä mukaisesti.

LUKU 8

Ammon opettaa Limhin kansaa. Hän saa tietää kahdestakymmenestäneljästä jerediläisten levystä. Näkijät voivat kääntää muinaisia aikakirjoja. Mikään lahja ei ole näkijän lahjaa suurempi. Noin 121 eKr.

Ja tapahtui, että kun kuningas Limhi oli lakannut puhumasta kansalleen – sillä hän puhui sille monia asioita, ja olen kirjoittanut niistä vain muutamia tähän kirjaan – hän kertoi kansalleen kaiken sen veljistä, jotka olivat Sarahemlan maassa.

2 Ja hän käski Ammonin nousta väkijoukon eteen ja kertoa heille kaiken, mitä heidän veljilleen oli tapahtunut siitä ajasta lähtien, kun Senif oli lähtenyt ylös maasta, aina siihen aikaan asti, jolloin hän itse tuli ylös siitä maasta.

3 Ja hän esitti heille myös viimeiset sanat, jotka kuningas Benjamin oli opettanut heille, ja selitti ne kuningas Limhin kansalle, jotta se ymmärtäisi kaikki sanat, jotka hän oli puhunut.

4 Ja tapahtui, että kun hän oli tehnyt kaiken tämän, kuningas Limhi lähetti väkijoukon pois ja käski heitä jokaista palaamaan omaan kotiinsa.

5 Ja tapahtui, että hän käski tuoda Ammonin eteen levyt, jotka sisälsivät hänen kansansa [a]aikakirjat siitä ajasta alkaen,

27 *c* Moosia 13:33–34; 15:1–4.
29 *a* 1. Sam. 12:15; 2. Aik. 24:20.
30 *a* PKO Saastaisuus.
b Gal. 6:7–8; OL 6:33.
PKO Sadonkorjuu.
31 *a* Jer. 18:17; Moosia 12:6.
33 *a* Morm. 9:6.
8 5 *a* Moosia 9–22.

jolloin he olivat lähteneet Sarahemlan maasta, jotta hän voisi lukea ne.

6 Nyt, niin pian kuin Ammon oli lukenut aikakirjan, kuningas kysyi häneltä, osasiko hän kääntää kieliä, ja Ammon sanoi hänelle, ettei hän osannut.

7 Ja kuningas sanoi hänelle: Murheissani kansani ahdinkojen tähden minä lähetin neljäkymmentäkolme kansastani matkaan erämaahan, jotta he siten löytäisivät Sarahemlan maan, niin että voisimme pyytää veljiämme vapauttamaan meidät orjuudesta.

8 Ja he eksyivät erämaahan monen päivän ajaksi, mutta he olivat silti uutteria; eivätkä he löytäneet Sarahemlan maata vaan palasivat tähän maahan kuljettuaan monien vesien välisessä maassa, löydettyään maan, joka oli ihmisten ja eläinten luiden peitossa sekä kaikenlaisten rakennusten raunioiden peitossa, löydettyään maan, jossa oli asunut kansa, joka oli ollut yhtä lukuisa kuin Israelin joukot.

9 Ja todisteeksi siitä, että se, mitä he olivat sanoneet, on totta, he ovat tuoneet [a]kaksikymmentäneljä levyä, jotka ovat täynnä kaiverruksia, ja ne ovat puhdasta kultaa.

10 Ja katso, he ovat tuoneet myös [a]rintahaarniskoita, jotka ovat isoja, ja ne ovat [b]pronssia ja kuparia ja täysin ehjiä.

11 Ja vielä, he ovat tuoneet miekkoja, niiden kahvat ovat tuhoutuneet, ja niiden terät olivat ruosteensyömiä; eikä maassa ole ketään, joka osaa tulkita kieltä tai kaiverruksia, jotka ovat levyissä. Sen tähden minä sanoin sinulle: Osaatko sinä kääntää?

12 Ja minä sanon sinulle vielä: Tiedätkö sinä ketään, joka osaa kääntää? Sillä minä haluan, että nämä aikakirjat käännetään meidän kielellemme; sillä kenties ne antavat meille tietoa sen kansan jäännöksestä, joka on tuhoutunut, jolta nämä aikakirjat ovat peräisin; tai kenties ne antavat meille tietoa itse tästä kansasta, joka on tuhoutunut; ja minä haluan tietää sen tuhon syyn.

13 Nyt Ammon sanoi hänelle: Minä voin varmasti sanoa sinulle, oi kuningas, miehen, joka osaa [a]kääntää aikakirjat, sillä hänellä on jotakin, millä hän voi katsoa ja kääntää kaikkia aikakirjoja, jotka ovat ikivanhaa perua; ja se on lahja Jumalalta. Ja esineitä kutsutaan [b]kääntäjiksi, eikä kukaan voi katsoa niihin, ellei häntä käsketä, jottei hän katsoisi sellaista, mitä hänen ei pitäisi, ja menehtyisi. Ja sitä, jota käsketään katsomaan niihin, kutsutaan [c]näkijäksi.

14 Ja katso, sen kansan kuningas, joka on Sarahemlan maassa, on mies, jota on käsketty tekemään näin ja jolla on tämä suurenmoinen lahja Jumalalta.

15 Ja kuningas sanoi, että näkijä on suurempi kuin profeetta.

16 Ja Ammon sanoi, että näkijä on myös ilmoituksensaaja ja profeetta; eikä suurempaa lahjaa voi

9 *a* Et. 1:1–2.
10 *a* Et. 15:15.
b Et. 10:23.
13 *a* Moosia 28:10–17.
b PKO Urim ja tummim.
c PKO Näkijä.

olla kenelläkään, paitsi jos hänellä olisi Jumalan voima, jota ei kenelläkään voi olla; kuitenkin ihminen voi saada Jumalalta suuren voiman.

17 Mutta näkijä voi tietää menneistä ja myös tulevaisista, ja heidän kauttaan kaikki ilmoitetaan, tai pikemminkin salaiset asiat tuodaan julki ja kätketyt asiat tulevat valoon, ja asiat, jotka eivät ole tiedossa, ilmaistaan heidän kauttaan, ja heidän kauttaan ilmaistaan myös asioita, joita ei muuten voitaisi tietää.

18 Näin Jumala on järjestänyt keinon, jolla ihminen voi uskon kautta tehdä voimallisia ihmeitä; sen tähden hän tulee suureksi hyödyksi lähimmäisilleen.

19 Ja nyt, kun Ammon oli lakannut puhumasta näitä sanoja, kuningas riemuitsi tavattomasti ja kiitti Jumalaa sanoen: Epäilemättä näihin levyihin sisältyy [a]suuri salaisuus, ja nämä kääntäjät on epäilemättä valmistettu sitä tarkoitusta varten, että kaikki tällaiset salaisuudet ilmaistaisiin ihmislapsille.

20 Oi kuinka ihmeelliset ovat Herran teot, ja kuinka kauan hän suvaitsee kansaansa; niin, ja kuinka sokea ja läpitunkematon on ihmislasten ymmärrys, sillä he eivät etsi viisautta eivätkä halua [a]sen hallitsevan heitä!

21 Niin, he ovat kuin villikatras, joka pakenee paimenelta ja hajaantuu ja jota metsän pedot ajavat ja syövät.

Senifin aikakirja – Kertomus hänen kansastaan siitä ajasta alkaen, kun se lähti Sarahemlan maasta, siihen aikaan asti, kun se vapautui lamanilaisten käsistä.

Käsittää luvut 9–22.

LUKU 9

Senif johtaa joukon Sarahemlasta ottamaan haltuunsa Lehi-Nefin maan. Lamanilaisten kuningas sallii heidän periä maan. Lamanilaisten ja Senifin kansan välillä on sota. Noin 200–187 eKr.

Minulle, Senifille, oli opetettu kaikki nefiläisten kielestä, ja olin saanut tietää [a]Nefin maasta eli isiemme ensimmäisestä perintömaasta, ja minut oli lähetetty vakoojaksi lamanilaisten keskuuteen vakoilemaan heidän joukkojaan, jotta meidän sotajoukkomme voisi käydä heidän kimppuunsa ja tuhota heidät – mutta kun minä näin sen, mikä heidän keskuudessaan oli hyvää, minä halusin, ettei heitä hävitettäisi.

2 Sen tähden minä väittelin veljieni kanssa erämaassa, sillä minä tahdoin hallitsijamme tekevän heidän kanssaan sopimuksen; mutta koska hän oli ankara ja verenhimoinen mies, hän käski surmata minut; mutta minä pelastuin paljon verenvuodatuksen kautta, sillä isä taisteli isää vastaan ja veli veljeä vastaan, kunnes suurin

19 *a* Et. 3:21–28; 4:4–5.
20 *a* eli Viisaus, feminiininen sana hepreassa ja kreikassa. Sananl. 9:1; Matt. 11:19.
9 1 *a* 2. Nefi 5:5–8; Omni 1:12.

osa sotajoukostamme oli tuhoutunut erämaassa; ja me palasimme, ne meistä, jotka olivat säästyneet, Sarahemlan maahan kertomaan tuon tarinan heidän vaimoilleen ja lapsilleen.

3 Ja kuitenkin, koska minä olin ylen innokas perimään isieni maan, kokosin kaikki, jotka halusivat lähteä ottamaan haltuunsa sen maan, ja lähdin jälleen matkaan erämaahan mennäksemme ylös siihen maahan; mutta meitä lyötiin nälänhädällä ja ankarilla ahdingoilla, sillä me olimme hitaita muistamaan Herraa Jumalaamme.

4 Kuitenkin, vaellettuamme monta päivää erämaassa me pystytimme telttamme paikkaan, jossa veljemme oli surmattu, joka oli lähellä isiemme maata.

5 Ja tapahtui, että minä menin jälleen neljän mieheni kanssa kaupunkiin kuninkaan luokse saadakseni tietää kuninkaan asenteen ja saadakseni tietää, voisinko mennä maahan väkeni kanssa ottamaan sen rauhassa haltuumme.

6 Ja minä menin kuninkaan luokse, ja hän teki kanssani liiton, että voisin ottaa haltuuni Lehi-Nefin maan ja Silomin maan.

7 Ja hän käski myös oman kansansa lähteä maasta, ja minä ja väkeni menimme maahan ottaaksemme sen haltuumme.

8 Ja me aloimme rakentaa rakennuksia ja korjata kaupungin muureja, niin, nimittäin Lehi-Nefin kaupungin ja Silomin kaupungin muureja.

9 Ja me aloimme viljellä maata, niin, nimittäin kaikenlaisilla siemenillä, maissin ja vehnän ja ohran ja neasin ja seumin siemenillä ja kaikenlaisten hedelmien siemenillä; ja me aloimme lisääntyä ja menestyä maassa.

10 Nyt oli kuningas Lamanin viekkautta ja juonittelua, että hän luovutti maan, jotta me ottaisimme sen haltuumme, *a*saattaakseen kansani orjuuteen.

11 Ja nyt tapahtui, että kun me olimme asuneet maassa kahdentoista vuoden ajan, että kuningas Laman alkoi käydä levottomaksi, ettei vain kansani mitenkään vahvistuisi maassa ja että he eivät voisi kukistaa sitä ja saattaa sitä orjuuteen.

12 Nyt he olivat laiskaa ja *a*epäjumalia palvovaa kansaa; sen tähden he halusivat saattaa meidät orjuuteen, jotta he voisivat elää ylellisyydessä meidän kättemme työllä, niin, jotta he voisivat kestitä itseään ketojemme katrailla.

13 Sen tähden tapahtui, että kuningas Laman alkoi yllyttää kansaansa taistelemaan minun kansaani vastaan; sen tähden maassa alkoi olla sotia ja kiistoja.

14 Sillä hallituskauteni kolmantenatoista vuonna Nefin maassa, kaukana Silomin maan eteläpuolella, kun kansani juotti ja ruokki katraitaan ja viljeli maitaan,

10 *a* Moosia 7:21–22.
12 *a* En. 1:20.
PKO Epäjumalien palvonta.

lukuisa joukko lamanilaisia kävi sen kimppuun ja alkoi surmata sitä ja viedä sen katraita ja sen peltojen viljaa.

15 Niin, ja tapahtui, että he pakenivat – kaikki, joita ei ollut saatu kiinni – aina Nefin kaupunkiin asti ja pyysivät minulta suojelusta.

16 Ja tapahtui, että minä aseistin heidät jousilla ja nuolilla, miekoilla ja sapeleilla ja nuijilla ja lingoilla ja kaikenlaisilla aseilla, mitä saatoimme keksiä, ja minä ja kansani lähdimme taistelemaan lamanilaisia vastaan.

17 Niin, Herran voimassa me lähdimme taistelemaan lamanilaisia vastaan, sillä minä ja kansani huusimme voimallisesti Herran puoleen, että hän pelastaisi meidät vihollistemme käsistä, sillä me olimme heränneet muistamaan isiemme vapautumista.

18 Ja Jumala [a]kuuli meidän huutomme ja vastasi rukouksiimme; ja me lähdimme hänen väkevyydessään; niin, me lähdimme lamanilaisia vastaan, ja yhdessä päivässä ja yössä me surmasimme kolmetuhatta neljäkymmentäkolme; me surmasimme heitä aina siihen asti, kunnes olimme ajaneet heidät pois maastamme.

19 Ja minä itse autoin omin käsin hautaamaan heidän kuolleensa. Ja katso, meidän suureksi murheeksemme ja valitukseksemme kaksisataaseitsemänkymmentäyhdeksän veljeämme oli surmattu.

LUKU 10

Kuningas Laman kuolee. Hänen kansansa on villiä ja julmaa ja uskoo vääriin perimätietoihin. Senif ja hänen kansansa pääsevät siitä voitolle. Noin 187–160 eKr.

Ja tapahtui, että me aloimme jälleen vahvistaa valtakuntaa ja aloimme jälleen pitää rauhassa maata hallussamme. Ja minä käskin tehdä kaikenlaisia sotaaseita, jotta minulla siten olisi aseita kansalleni sellaisen ajan varalta, jolloin lamanilaiset tulisivat jälleen sotimaan minun kansaani vastaan.

2 Ja minä asetin vartijoita ympäri maata, jotta lamanilaiset eivät enää kävisi kimppuumme yllättäen ja tuhoaisi meitä; ja siten minä suojelin kansaani ja katraitani ja varjelin niitä joutumasta vihollistemme käsiin.

3 Ja tapahtui, että me saimme pitää isiemme maata perintönämme monta vuotta, eli kahdenkymmenenkahden vuoden ajan.

4 Ja minä käskin miesten viljellä maata ja kasvattaa kaikenlaista [a]viljaa ja kaikenlaisia erilaatuisia hedelmiä.

5 Ja minä käskin naisten kehrätä ja ahertaa ja tehdä työtä ja valmistaa kaikenlaista hienoa pellavaa, niin, kaikenlaista [a]kangasta, jotta voisimme peittää alastomuutemme; ja näin me menestyimme maassa – näin meillä oli jatkuva rauha maassa kahdenkymmenenkahden vuoden ajan.

18 *a* Moosia 29:20.

10 4 *a* Moosia 9:9.

5 *a* Alma 1:29.

6 Ja tapahtui, että kuningas [a]Laman kuoli, ja hänen poikansa alkoi hallita hänen jälkeensä. Ja hän alkoi yllyttää kansaansa kapinaan minun kansaani vastaan; sen tähden he alkoivat valmistautua sotaan ja tulla taistelemaan minun kansaani vastaan.

7 Mutta minä olin lähettänyt vakoojiani ympäri [a]Semlonin maata päästäkseni selville heidän varusteluistaan, jotta voisin olla varuillani heitä vastaan, niin etteivät he voisi käydä kansani kimppuun ja tuhota sitä.

8 Ja tapahtui, että he tulivat Silomin maan pohjoispuolelle monilukuisine joukkoineen, miehet [a]aseistettuina [b]jousin ja nuolin ja miekoin ja sapelein ja kivin ja lingoin; ja heidän päänsä oli ajeltu paljaaksi, ja he olivat vyöttäneet kupeensa nahkaisella lannevaatteella.

9 Ja tapahtui, että minä käskin piilottaa kansani naiset ja lapset erämaahan; ja minä käskin myös kaikkien vanhojen miesteni, jotka voivat kantaa aseita, sekä kaikkien nuorten miesteni, jotka kykenivät kantamaan aseita, kokoontua yhteen lähteäkseen taistelemaan lamanilaisia vastaan; ja minä sijoitin heidät riveihinsä, kunkin miehen ikänsä mukaisesti.

10 Ja tapahtui, että me lähdimme taistelemaan lamanilaisia vastaan, ja minä, tosiaan minä vanhalla iälläni, lähdin taistelemaan lamanilaisia vastaan. Ja tapahtui, että me lähdimme taistelemaan Herran [a]voimassa.

11 Nyt, lamanilaiset eivät tienneet mitään Herrasta eivätkä Herran voimasta; sen tähden he luottivat omaan voimaansa. Kuitenkin he olivat vahvaa kansaa, mitä ihmisvoimaan tulee.

12 He olivat [a]villiä ja julmaa ja verenhimoista kansaa, joka uskoi isiensä [b]perimätietoon, joka on tämä: He uskoivat, että heidät oli ajettu pois Jerusalemin maasta isiensä pahojen tekojen tähden ja että heidän veljensä olivat tehneet heille vääryyttä erämaassa ja että heille oli tehty vääryyttä myös merta ylitettäessä;

13 ja vielä, että heille oli tehty vääryyttä heidän ollessaan [a]ensimmäisessä perintömaassaan, kun he olivat kulkeneet meren poikki, ja kaikki tämä siitä syystä, että Nefi oli uskollisempi Herran käskyjen pitämisessä – sen tähden hän oli Herran [b]suosiossa, sillä Herra kuuli hänen rukouksensa ja vastasi niihin, ja hän ryhtyi johtamaan heidän matkaansa erämaassa.

14 Ja hänen veljensä olivat vihaisia hänelle, koska he eivät [a]ymmärtäneet Herran menettelyä; he olivat [b]vihaisia hänelle myös vesillä, koska he paaduttivat sydämensä Herraa vastaan.

15 Ja vielä he olivat hänelle vihaisia heidän saavuttuaan

6 *a* Moosia 9:10–11; 24:3.
7 *a* Moosia 11:12.
8 *a* Jar. 1:8.
b Alma 3:4–5.
10 *a* PKO Luottamus.
12 *a* Alma 17:14.
b 2. Nefi 5:1–3.
13 *a* 1. Nefi 18:23.
b 1. Nefi 17:35.
14 *a* 1. Nefi 15:7–11.
b 1. Nefi 18:10–11.

luvattuun maahan, koska he sanoivat, että hän oli ottanut kansan [a]hallitsemisen heidän käsistään; ja he yrittivät tappaa hänet.

16 Ja vielä, he olivat hänelle vihaisia, koska hän lähti erämaahan, niin kuin Herra oli käskenyt häntä, ja otti pronssilevyihin kaiverretut [a]aikakirjat, sillä he sanoivat, että hän [b]ryösti ne.

17 Ja niin he ovat opettaneet lapsiaan, että heidän tulee vihata heitä ja että heidän tulee murhata heitä ja että heidän tulee ryöstää ja rosvota heitä ja tehdä kaikkensa hävittääkseen heidät; sen tähden heillä on iankaikkinen viha Nefin lapsia kohtaan.

18 Juuri tästä syystä kuningas Laman on viekkaudellaan ja valheellisella juonittelullaan ja kauniilla lupauksillaan pettänyt minut, niin että olen tuonut tämän kansani ylös tähän maahan heidän hävitettäväkseen; niin, ja me olemme kärsineet nämä monet vuodet tässä maassa.

19 Ja nyt minä, Senif, kerrottuani tämän kaiken kansalleni lamanilaisista kannustin sitä lähtemään taistelemaan kaikin voimin, pannen turvansa Herraan; sen tähden me taistelimme heitä vastaan kasvotusten.

20 Ja tapahtui, että me ajoimme heidät jälleen pois maastamme; ja me surmasimme heitä suuressa teurastuksessa jopa niin paljon, ettemme laskeneet heitä.

21 Ja tapahtui, että me palasimme takaisin omaan maahamme, ja kansani alkoi jälleen paimentaa katraitaan ja viljellä maataan.

22 Ja nyt, koska minä olen vanha, annoin kuninkuuden yhdelle pojistani; sen tähden en sano enempää. Ja Herra siunatkoon kansaani. Aamen.

LUKU 11

Kuningas Nooa hallitsee jumalattomasti. Hän viettää holtitonta elämää vaimojensa ja sivuvaimojensa kanssa. Abinadi profetoi, että kansa joutuu orjuuteen. Kuningas Nooa tavoittelee hänen henkeään. Noin 160–150 eKr.

Ja nyt tapahtui, että Senif antoi kuninkuuden Nooalle, yhdelle pojistaan; sen tähden Nooa alkoi hallita hänen jälkeensä; eikä hän vaeltanut isänsä teitä.

2 Sillä katso, hän ei pitänyt Jumalan käskyjä vaan vaelsi oman sydämensä halujen mukaisesti. Ja hänellä oli monta vaimoa ja [a]sivuvaimoa. Ja hän [b]sai kansansa tekemään syntiä ja tekemään sitä, mikä oli iljettävää Herran silmissä. Niin, ja he harjoittivat [c]haureutta ja kaikenlaista jumalattomuutta.

3 Ja hän kantoi veroa viidenneksen kaikesta, mitä he omistivat, viidenneksen heidän kullastaan ja hopeastaan ja viidenneksen heidän [a]siffistään ja

15 *a* 2. Nefi 5:3.
16 *a* 2. Nefi 5:12.
b Alma 20:10, 13.
11 2 *a* MK Jaak. 3:5.
b 1. Kun. 14:15–16; Moosia 29:31.
c 2. Nefi 28:15.
3 *a* HEPR läheisiä sanoja: ”loistava”, ”päällystää tai silata metallilla”.

kuparistaan ja pronssistaan ja raudastaan, ja viidenneksen heidän syöttiläistään, ja myös viidenneksen heidän kaikesta viljastaan.

4 Ja kaiken tämän hän otti itsensä ja vaimojensa ja sivuvaimojensa sekä pappiensa ja heidän vaimojensa ja sivuvaimojensa elatukseksi; näin hän oli muuttanut valtakunnan asiat.

5 Sillä hän pani viralta kaikki papit, jotka hänen isänsä oli vihkinyt, ja vihki heidän sijaansa uusia, sellaisia jotka olivat ylpistyneet sydämensä kopeudessa.

6 Niin, ja heitä elätettiin näin heidän laiskuudessaan ja epäjumalien palvonnassaan ja haureudessaan niillä veroilla, jotka kuningas Nooa oli määrännyt kansalleen; näin kansa teki tavattomasti työtä ylläpitäen pahuutta.

7 Niin, ja heistäkin tuli epäjumalien palvojia, koska kuningas ja papit pettivät heidät tyhjillä ja mielistelevillä sanoillaan; sillä he puhuivat heille mielisteleviä asioita.

8 Ja tapahtui, että kuningas Nooa rakensi monia loistavia ja avaria rakennuksia; ja hän koristeli ne hienoilla puutöillä ja kaikenlaisilla kalleuksilla, kullalla ja hopealla ja raudalla ja pronssilla ja siffillä ja kuparilla;

9 ja hän rakensi myös itselleen avaran palatsin ja sen keskelle valtaistuimen, mikä kaikki oli hienoa puuta ja oli koristeltu kullalla ja hopealla ja kalleuksilla.

10 Ja hän käski myös työmiestensä tehdä temppelin seinien sisäpuolelle kaikenlaisia hienoja töitä hienosta puusta ja kuparista ja pronssista.

11 Ja istuimet, jotka oli varattu ylipapeille ja jotka olivat kaikkia muita istuimia ylempänä, hän koristeli puhtaalla kullalla; ja hän rakennutti niiden eteen rintanojan, johon he voisivat nojata vartaloaan ja käsivarsiaan puhuessaan valheellisia ja tyhjänpäiväisiä sanoja hänen kansalleen.

12 Ja tapahtui, että hän rakensi temppelin lähelle [a]tornin, niin, hyvin korkean tornin, vieläpä niin korkean, että hän saattoi sen huipulla seistessään nähdä yli koko Silomin maan ja myös Semlonin maan, jota lamanilaiset pitivät hallussaan; ja hän saattoi nähdä jopa kaiken ympärillä olevan maan yli.

13 Ja tapahtui, että hän rakennutti Silomin maahan monia rakennuksia; ja hän rakennutti suuren tornin Silomin maan pohjoispuolella olevalle kukkulalle, joka oli ollut Nefin lasten turvapaikka siihen aikaan, kun he pakenivat maasta; ja näin hän käytti rikkaudet, jotka hän sai verottamalla kansaansa.

14 Ja tapahtui, että hän kiinnitti sydämensä rikkauksiinsa, ja hän kulutti aikaansa holtittomaan elämään vaimojensa ja sivuvaimojensa kanssa; ja niin myös hänen pappinsa kuluttivat aikaansa porttojen kanssa.

15 Ja tapahtui, että hän istutti viinitarhoja ympäri maata, ja

12 *a* Moosia 19:5–6.

hän rakensi viinikuurnia ja teki runsaasti viiniä; ja sen tähden hänestä tuli [a]viininlatkija, ja myös hänen kansastaan.

16 Ja tapahtui, että lamanilaiset alkoivat käydä hänen kansansa, pienten joukkojen, kimppuun ja surmata sitä sen vainioilla ja sen ollessa paimentamassa katraitaan.

17 Ja kuningas Nooa lähetti vartijoita ympäri maata pitämään heidät loitolla; mutta hän ei lähettänyt riittävän paljon, ja lamanilaiset kävivät heidän kimppuunsa ja tappoivat heitä ja ajoivat monia heidän katraistaan pois maasta; näin lamanilaiset alkoivat hävittää heitä ja purkaa vihaansa heihin.

18 Ja tapahtui, että kuningas Nooa lähetti sotajoukkonsa heitä vastaan, ja heidät ajettiin takaisin, eli ne ajoivat heidät takaisin joksikin aikaa; sen tähden ne palasivat riemuiten saaliistaan.

19 Ja nyt, tämän suuren voiton tähden he ylpistyivät sydämensä kopeudessa; he [a]kerskuivat omasta voimastaan sanoen, että viisikymmentä heikäläistä pystyi pitämään puolensa tuhansia lamanilaisia vastaan; ja näin he kerskuivat ja nauttivat verestä ja veljiensä veren vuodattamisesta, ja tämä heidän kuninkaansa ja pappiensa jumalattomuuden tähden.

20 Ja tapahtui, että heidän joukossaan oli mies, jonka nimi oli [a]Abinadi; ja hän kulki heidän keskuudessaan ja alkoi profetoida sanoen: Katso, näin sanoo Herra, ja näin hän on käskenyt minua, sanoen: Mene sanomaan tälle kansalle: Näin sanoo Herra – Voi tätä kansaa, sillä minä olen nähnyt sen iljetykset ja sen jumalattomuuden ja sen haureuden; ja ellei se tee parannusta, minä rankaisen sitä vihassani.

21 Ja ellei se tee parannusta ja käänny Herran Jumalansa puoleen, katso, minä annan sen sen vihollisten käsiin, niin, ja se saatetaan [a]orjuuteen, ja sen vihollisten käsi ahdistaa sitä.

22 Ja tapahtuu, että se tietää, että minä olen Herra, sen Jumala, ja olen [a]kiivas Jumala, joka rankaisen kansani pahat teot.

23 Ja tapahtuu, että ellei tämä kansa tee parannusta ja käänny Herran Jumalansa puoleen, se saatetaan orjuuteen; eikä kukaan sitä vapauta, ellei Herra, Kaikkivaltias Jumala.

24 Niin, ja tapahtuu, että kun se huutaa minun puoleeni, minä olen [a]hidas kuulemaan sen huutoja; niin, ja minä sallin sen vihollisten lyödä sen.

25 Ja ellei se tee parannusta säkissä ja tuhkassa ja huuda voimallisesti Herran Jumalansa puoleen, minä en [a]kuule sen rukouksia enkä päästä sitä sen ahdingoista; ja näin sanoo Herra, ja näin hän on käskenyt minua.

26 Nyt tapahtui, että kun

15 *a* PKO Viisauden sana.
19 *a* OL 3:4.
PKO Ylpeys.
20 *a* PKO Abinadi.
21 *a* Moosia 12:2; 20:21; 21:13–15; 23:21–23.
22 *a* 2. Moos. 20:5; 5. Moos. 6:15; Moosia 13:13.
24 *a* Miika 3:4; Moosia 21:15.
25 *a* Jes. 1:15; 59:2.

Abinadi oli puhunut sille nämä sanat, se vihastui häneen ja yritti ottaa hänen henkensä; mutta Herra pelasti hänet sen käsistä.

27 Nyt, kun kuningas Nooa oli kuullut sanoista, jotka Abinadi oli puhunut ihmisille, hänkin vihastui; ja hän sanoi: Kuka on Abinadi minua ja kansaani tuomitsemaan, tai [a]kuka on Herra tuottamaan sellaisen suuren ahdingon kansalleni?

28 Minä käsken teidän tuoda Abinadin tänne, jotta voin surmata hänet, sillä hän on sanonut tällaista yllyttääkseen kansaani vihoittelemaan toinen toisellensa ja herättääkseen kiistoja kansani keskuudessa; sen tähden minä surmaan hänet.

29 Nyt ihmisten silmät olivat [a]sokaistut; sen tähden he [b]paaduttivat sydämensä Abinadin sanoja vastaan, ja siitä alkaen he yrittivät ottaa hänet kiinni. Ja kuningas Nooa paadutti sydämensä Herran sanaa vastaan eikä tehnyt parannusta pahoista teoistaan.

LUKU 12

Abinadi vangitaan, koska hän profetoi kansan tuhosta ja kuningas Nooan kuolemasta. Väärät papit lainaavat kirjoituksia ja ovat noudattavinaan Mooseksen lakia. Abinadi alkaa opettaa heille kymmentä käskyä. Noin 148 eKr.

Ja tapahtui, että kahden vuoden kuluttua Abinadi tuli heidän keskuuteensa valepuvussa, niin etteivät he tunteneet häntä, ja alkoi profetoida heidän keskuudessaan sanoen: Näin Herra on käskenyt minua, sanoen: Abinadi, mene profetoimaan tälle minun kansalleni, sillä se on paaduttanut sydämensä minun sanojani vastaan; se ei ole tehnyt parannusta pahoista teoistaan; sen tähden minä [a]rankaisen sitä vihassani, niin, hehkuvassa vihassani minä rankaisen sitä sen pahoista teoista ja iljetyksistä.

2 Niin, voi tätä sukupolvea! Ja Herra sanoi minulle: Ojenna kätesi ja profetoi sanoen: Näin sanoo Herra: Tapahtuu, että tämä sukupolvi saatetaan pahojen tekojensa tähden [a]orjuuteen ja sitä lyödään [b]poskelle; niin, ja se joutuu ihmisten ajamaksi ja surmattavaksi; ja ilman haaskalinnut ja koirat, niin, ja villipedot syövät sen lihan.

3 Ja tapahtuu, että kuningas Nooan [a]henki on samanarvoinen kuin vaate kuumassa [b]uunissa; sillä hän on tietävä, että minä olen Herra.

4 Ja tapahtuu, että minä lyön tätä kansaani ankarilla ahdingoilla, niin, nälänhädällä ja [a]ruttotaudilla; ja minä saatan sen [b]valittamaan kaiken päivää.

5 Niin, ja minä sidotutan sen

27 *a* 2. Moos. 5:2; Moosia 12:13.
29 *a* Moos. 4:4.
b Alma 33:20; Et. 11:13.

12 1 *a* Jes. 65:6.
2 *a* Moosia 11:21; 20:21; 21:13–15; 23:21–23.
b Moosia 21:3–4.
3 *a* Moosia 12:10.
b Moosia 19:20.
4 *a* OL 97:26.
b Moosia 21:9–10.

selkään [a]kuormia, ja sitä ajetaan edellä kuin tyhmää aasia.

6 Ja tapahtuu, että minä lähetän sen keskuuteen rakeita, ja ne lyövät sitä; ja sitä lyödään myös [a]itätuulella; ja myös [b]hyönteiset vaivaavat sen maata ja syövät sen viljan.

7 Ja sitä lyödään suurella ruttotaudilla – ja kaiken tämän minä teen sen [a]pahojen tekojen ja iljetysten tähden.

8 Ja tapahtuu, että ellei se tee parannusta, minä [a]hävitän sen kokonaan maan päältä; mutta se jättää jälkeensä [b]aikakirjan, ja minä varjelen sen toisille kansakunnille, jotka saavat maan haltuunsa; niin, tämänkin minä teen paljastaakseni tämän kansan iljetykset toisille kansakunnille. Ja Abinadi profetoi monia asioita tätä kansaa vastaan.

9 Ja tapahtui, että se oli hänelle vihoissaan; ja ihmiset ottivat hänet kiinni ja veivät sidottuna kuninkaan eteen ja sanoivat kuninkaalle: Katso, me olemme tuoneet eteesi miehen, joka on profetoinut pahaa kansastasi ja sanoo, että Jumala hävittää sen.

10 Ja hän profetoi pahaa myös sinun elämästäsi ja sanoo, että henkesi on oleva kuin vaate palavassa uunissa.

11 Ja vielä hän sanoo, että sinä olet oleva kuin korsi, kuin kedon kuiva korsi, jonka ylitse eläimet juoksevat tallaten sen jalkoihinsa.

12 Ja vielä, hän sanoo, että sinä olet oleva kuin ohdakkeen kukinto, joka täysin tuleentuneena tuulen puhaltaessa ajautuu yli maan. Ja hän väittää, että Herra on näin puhunut. Ja hän sanoo kaiken tämän kohtaavan sinua, ellet tee parannusta, ja tämä sinun pahojen tekojesi tähden.

13 Ja nyt, oi kuningas, mitä suurta pahaa sinä olet tehnyt, tai mitä suuria syntejä sinun kansasi on tehnyt, että Jumalan tai tämän miehen pitäisi meidät tuomita?

14 Ja nyt, oi kuningas, katso, me olemme syyttömiä, etkä sinä, oi kuningas, ole tehnyt syntiä; tämä mies on siis valehdellut sinusta, ja hän on profetoinut turhia.

15 Ja katso, me olemme vahvoja, emme me joudu orjuuteen tai vihollistemme vangeiksi; niin, ja sinä olet menestynyt maassa ja menestyt vastakin.

16 Katso, tässä on se mies, me annamme hänet sinun käsiisi; voit tehdä hänelle, niin kuin hyväksi näet.

17 Ja tapahtui, että kuningas Nooa käski heittää Abinadin vankilaan; ja hän käski [a]pappien kokoontua yhteen voidakseen neuvotella heidän kanssaan, mitä hänen pitäisi hänelle tehdä.

18 Ja tapahtui, että he sanoivat kuninkaalle: Tuo hänet tänne, jotta voimme kuulustella häntä; ja kuningas käski tuoda hänet heidän eteensä.

19 Ja he alkoivat kuulustella

5 *a* Moosia 21:3.
6 *a* Jer. 18:17; Moosia 7:31.
b 2. Moos. 10:1–12.
7 *a* OL 3:18.
8 *a* Alma 45:9–14.
b Morm. 8:14–16.
17 *a* Moosia 11:11.

häntä saadakseen hänet puhumaan ristiin, jotta he siten saisivat jotakin, mistä häntä syyttää; mutta hän vastasi heille rohkeasti ja piti puolensa kaikkia heidän kysymyksiään vastaan, niin, heidän hämmästyksekseen; sillä hän [a]piti puolensa heitä vastaan kaikissa heidän kysymyksissään ja saattoi heidät ymmälle kaikissa heidän sanoissaan.

20 Ja tapahtui, että yksi heistä sanoi hänelle: Mitä tarkoittavat ne sanat, jotka on kirjoitettu ja joita isämme ovat opettaneet, sanoen:

21 [a]Kuinka ihanat ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat! Hän julistaa rauhaa, hän tuo hyvän ilosanoman, hän julistaa pelastusta, hän sanoo Siionille: Sinun Jumalasi hallitsee;

22 vartijasi korottavat äänensä, yhteen ääneen he laulavat, sillä omin silmin he näkevät, kun Herra tuo takaisin Siionin;

23 puhjetkaa iloon, laulakaa yhdessä, te Jerusalemin rauniot, sillä Herra on antanut kansalleen lohdutuksen, hän on lunastanut Jerusalemin;

24 Herra on paljastanut pyhän [a]käsivartensa kaikkien kansakuntien silmien edessä, ja kaikki maan ääret saavat nähdä meidän Jumalamme pelastuksen?

25 Ja nyt Abinadi sanoi heille: Oletteko te [a]pappeja ja opettavinanne tätä kansaa ja ymmärtävinänne profetoimisen henkeä, ja kuitenkin haluatte tietää minulta, mitä nämä asiat tarkoittavat?

26 Minä sanon teille: Voi teitä, kun vääristelette Herran tiet! Sillä jos te ymmärrätte nämä asiat, te ette ole niitä opettaneet; sen tähden te olette vääristelleet Herran tiet.

27 Te ette ole halunneet [a]ymmärtää sydämessänne; sen tähden te ette ole olleet viisaita. Mitä te siis opetatte tälle kansalle?

28 Ja he sanoivat: Me opetamme Mooseksen lakia.

29 Ja jälleen hän sanoi heille: Jos te opetatte [a]Mooseksen lakia, miksi ette pidä sitä? Miksi te kiinnitätte sydämenne rikkauksiin? Miksi te harjoitatte [b]haureutta ja kulutatte voimanne porttojen kanssa, niin, ja saatte tämän kansan tekemään syntiä, niin että Herralla on syytä lähettää minut profetoimaan tätä kansaa vastaan, niin, nimittäin suurta onnettomuutta tälle kansalle?

30 Ettekö tiedä, että minä puhun totta? Kyllä, te tiedätte, että minä puhun totta, ja teidän pitäisi vapista Jumalan edessä.

31 Ja tapahtuu, että teitä lyödään pahojen tekojenne tähden, sillä te olette sanoneet opettavanne Mooseksen lakia. Ja mitä te tiedätte Mooseksen laista? [a]Tuleeko pelastus Mooseksen lain kautta? Mitä sanotte?

32 Ja he vastasivat ja sanoivat

19 *a* OL 100:5–6.
21 *a* Jes. 52:7–10; Nah. 2:1.
24 *a* 1. Nefi 22:11.
25 *a* Moosia 11:5.
27 *a* PKO Ymmärrys.
29 *a* PKO Mooseksen laki.
b PKO Aviorikos.
31 *a* Moosia 3:15; 13:27–32; Alma 25:16.

pelastuksen tulevan Mooseksen lain kautta.

33 Mutta nyt Abinadi sanoi heille: Minä tiedän, että jos te pidätte Jumalan käskyt, te pelastutte, eli jos te pidätte ne käskyt, jotka Herra antoi Moosekselle [a]Siinain vuorella, sanoen:

34 [a]Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka [b]toin sinut pois Egyptin maasta, orjuuden talosta.

35 Sinulla ei saa olla [a]muuta Jumalaa minun edelläni.

36 Älä tee itsellesi mitään patsasta äläkä mitään kuvaa mistään ylhäällä taivaassa äläkä mistään, mitä on alhaalla maassa.

37 Nyt Abinadi sanoi heille: Oletteko tehneet kaiken tämän? Minä sanon teille: Ei, ette ole. Ja oletteko [a]opettaneet tälle kansalle, että sen tulee tehdä kaikki tämä? Minä sanon teille: Ei, ette ole.

LUKU 13

Jumalallinen voima suojelee Abinadia. Hän opettaa kymmenen käskyä. Pelastus ei tule yksin Mooseksen lain kautta. Jumala itse on suorittava sovituksen ja lunastava kansansa. Noin 148 eKr.

Ja nyt, kun kuningas oli kuullut nämä sanat, hän sanoi papeilleen: Pois tämä mies, ja surmatkaa hänet; sillä mitä tekemistä meillä on hänen kanssaan, sillä hän on järjiltään.

2 Ja he astuivat esiin ja yrittivät käydä häneen käsiksi, mutta hän piti puolensa heitä vastaan ja sanoi heille:

3 Älkää koskeko minuun, sillä Jumala lyö teitä, jos te käytte minuun käsiksi, sillä minä en ole esittänyt sitä sanomaa, jonka Herra lähetti minut esittämään, enkä ole sanonut teille sitä, mitä te [a]pyysitte minua sanomaan; sen tähden Jumala ei salli, että minut hävitetään tällä hetkellä.

4 Vaan minun on täytettävä ne käskyt, jotka Jumala on minulle antanut; ja koska minä olen sanonut teille totuuden, te olette minulle vihoissanne. Ja vielä, koska minä olen puhunut Jumalan sanaa, te olette tuominneet minut, että minä olen järjiltäni.

5 Nyt tapahtui Abinadin puhuttua nämä sanat, että kuningas Nooan väki ei uskaltanut käydä häneen käsiksi, sillä Herran Henki oli hänen päällänsä; ja hänen kasvonsa [a]loistivat suurta kirkkautta, niin kuin Mooseksen Siinain vuorella, hänen puhuessaan Herran kanssa.

6 Ja hän puhui Jumalan [a]voimalla ja valtuudella, ja hän jatkoi sanojaan sanoen:

7 Te näette, ettei teillä ole valtaa surmata minua; sen tähden minä päätän sanomani. Niin, ja minä huomaan, että se [a]viiltää teidän sydäntänne, koska minä sanon teille totuuden teidän pahoista teoistanne.

33 *a* 2. Moos. 19:9, 16–20; Moosia 13:5.
34 *a* 2. Moos. 20:2–4.
b 2. Moos. 12:51; 1. Nefi 17:40; Moosia 7:19.
35 *a* Hoos. 13:4. PKO Epäjumalien palvonta.
37 *a* Moosia 13:25–26.

13 3 *a* Moosia 12:20–24.
5 *a* 2. Moos. 34:29–35.
6 *a* PKO Voima.
7 *a* 1. Nefi 16:2.

8 Niin, ja minun sanani täyttävät teidät ihmetyksellä ja hämmästyksellä ja vihalla.

9 Mutta minä päätän sanomani, eikä sitten ole väliä, minne minä menen, jos pelastun.

10 Mutta tämän verran minä teille sanon, että se, mitä te teette minulle tämän jälkeen, on ikään kuin [a]malli ja kuvajainen siitä, mitä on tuleva.

11 Ja nyt minä luen teille loppuosan Jumalan [a]käskyistä, sillä minä huomaan, että ne eivät ole kirjoitettuina teidän sydämessänne; minä huomaan, että te olette tavoitelleet ja opettaneet pahuutta suurimman osan elämästänne.

12 Ja nyt, tehän muistatte, että minä sanoin teille: Älä tee itsellesi mitään patsasta äläkä mitään kuvaa niistä, jotka ovat ylhäällä taivaassa tai jotka ovat alhaalla maassa tai jotka ovat vedessä maan alla.

13 Ja vielä: Älä kumarra niitä äläkä palvele niitä. Sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala, joka kostan isien pahat teot lapsille kolmanteen ja neljänteen polveen, niille, jotka vihaavat minua;

14 mutta minä osoitan armoa niille tuhansille, jotka rakastavat minua ja noudattavat minun käskyjäni.

15 Älä käytä väärin Herran, Jumalasi, nimeä, sillä Herra ei pidä syyttömänä sitä, joka käyttää väärin hänen nimeään.

16 Muista [a]lepopäivä pyhittääksesi sen.

17 Kuutena päivänä tee työtä ja tee kaikki työsi,

18 mutta seitsemäntenä päivänä, Herran, sinun Jumalasi, sapattina, et saa tehdä mitään työtä, et sinä eikä sinun poikasi eikä tyttäresi, orjasi eikä orjattaresi, ei juhtasi eikä muukalaisesi, joka on porttiesi sisäpuolella;

19 sillä [a]kuutena päivänä Herra teki taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on; sen vuoksi Herra siunasi lepopäivän ja pyhitti sen.

20 [a]Kunnioita isääsi ja äitiäsi, että saisit elää kauan siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa.

21 Älä [a]tapa.

22 Älä tee [a]aviorikosta. Älä [b]varasta.

23 Älä todista [a]valheellisesti lähimmäistäsi vastaan.

24 Älä [a]himoitse lähimmäisesi taloa, älä himoitse lähimmäisesi vaimoa, älä hänen orjaansa äläkä orjatartaan, älä hänen härkäänsä, älä hänen aasiansa äläkä mitään, mikä on lähimmäisesi.

25 Ja tapahtui, että kun Abinadi oli päättänyt nämä sanansa, hän sanoi heille: Oletteko te opettaneet tälle kansalle, että sen tulee tehdä tarkoin kaikki tämä pitääkseen nämä käskyt?

---

10 *a* Moosia 17:13–19; Alma 25:10.
11 *a* 2. Moos. 20:1–17.
16 *a* PKO Lepopäivä.
19 *a* 1. Moos. 1:31.
20 *a* Mark. 7:10.
21 *a* Matt. 5:21–22; OL 42:18. PKO Murha.
22 *a* PKO Aviorikos.
b PKO Varastaminen.
23 *a* Sananl. 24:28. PKO Valehteleminen.
24 *a* PKO Himo.

26 Minä sanon teille: Ette; sillä jos te olisitte, Herra ei olisi käskenyt minun tulla profetoimaan pahaa tästä kansasta.

27 Ja nyt te olette sanoneet, että pelastus tulee Mooseksen lain kautta. Minä sanon teille, että on välttämätöntä, että te noudatatte [a]Mooseksen lakia toistaiseksi, mutta minä sanon teille, että tulee aika, jolloin [b]ei enää ole välttämätöntä noudattaa Mooseksen lakia.

28 Ja edelleen minä sanon teille, että [a]pelastus ei tule yksin [b]laista; ja ellei olisi [c]sovitusta, jonka Jumala itse on suorittava kansansa syntien ja pahojen tekojen tähden, että heidän olisi väistämättä hukuttava Mooseksen laista huolimatta.

29 Ja nyt minä sanon teille, että oli välttämätöntä, että Israelin lapsille annettiin laki, niin, nimittäin hyvin [a]ankara laki, sillä he olivat uppiniskainen kansa, [b]nopeita tekemään pahaa ja hitaita muistamaan Herraa Jumalaansa;

30 sen tähden heille annettiin [a]laki, niin, menojen ja [b]toimitusten laki, jota heidän tuli tiukasti [c]noudattaa päivästä päivään, jotta he muistaisivat Jumalan ja velvollisuutensa häntä kohtaan.

31 Mutta katso, minä sanon teille, että kaikki nämä olivat [a]vertauskuvia siitä, mikä on tuleva.

32 Ja nyt, ymmärsivätkö he lain? Minä sanon teille: Eivät, kaikki eivät ymmärtäneet lakia, ja tämä heidän sydämensä paatumuksen tähden; sillä he eivät ymmärtäneet, ettei kukaan voisi pelastua, paitsi Jumalan [a]lunastuksen kautta.

33 Sillä katso, eikö Mooses profetoinut heille Messiaan tulemisesta ja että Jumala lunastaisi kansansa? Niin, ja tosiaankin [a]kaikki profeetat, jotka ovat profetoineet maailman alusta asti – eivätkö he ole puhuneet enemmän tai vähemmän näistä asioista?

34 Eivätkö he ole sanoneet, että [a]Jumala itse tulisi alas ihmislasten keskuuteen ja ottaisi itselleen ihmisen muodon ja kulkisi väkevän voimallisena maan päällä?

35 Niin, ja eivätkö he ole myös sanoneet, että hän toteuttaisi kuolleiden [a]ylösnousemuksen ja että häntä itseään sorrettaisiin ja ahdistettaisiin?

LUKU 14

Jesaja puhuu messiaanisesti. Messiaan nöyryyttämistä ja kärsimyksiä selitetään. Hän antaa sielunsa

27 *a* PKO Mooseksen laki.
b 3. Nefi 9:19–20; 15:4–5.
28 *a* Gal. 2:16.
PKO Lunastus; Pelastus.
b Gal. 2:21; Moosia 3:14–15; Alma 25:15–16.
c PKO Sovitus.
29 *a* Joos. 1:7–8.
b Alma 46:8.
30 *a* 2. Moos. 20.
b PKO Toimitukset.
c MK Jaak. 4:5.
31 *a* Moosia 16:14; Alma 25:15.
PKO Vertauskuvallisuus.
32 *a* 2. Nefi 25:23–25.
33 *a* 1. Nefi 10:5; MK Jaak. 4:4; 7:11.
34 *a* Moosia 7:27; 15:1–3.
PKO Jumala, jumaluus.
35 *a* Jes. 26:19; 2. Nefi 2:8.

uhriksi synnistä ja puhuu rikkojien puolesta. Vertaa Jesaja 53. Noin 148 eKr.

Niin, eikö Jesajakin sano: Kuka on uskonut meidän sanomamme, ja kenelle Herran käsivarsi ilmoitetaan?

2 Sillä hän kasvaa hänen edessään kuin hento taimi ja kuin vesa kuivasta maasta; ei hänellä ole vartta, ei komeutta; ja kun me näemme hänet, ei ole kauneutta, johon mieltyisimme.

3 Hän on halveksittu ja ihmisten torjuma, murheiden mies ja surun tuttava, ja me ikään kuin peitimme kasvomme häneltä; hän oli halveksittu, emmekä me häntä minään pitäneet.

4 Totisesti hän on [a]kantanut meidän [b]surumme ja ottanut taakakseen meidän murheemme; kuitenkin me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivattuna.

5 Mutta hän oli haavoitettu meidän [a]rikkomustemme tähden, hän oli runneltu meidän pahojen tekojemme tähden; rangaistus oli hänen päällänsä, jotta meillä olisi rauha, ja hänen haavojensa hinnalla me olemme [b]parantuneet.

6 Me kaikki olemme kulkeneet harhaan kuin [a]lampaat, jokainen meistä kääntyi omalle tielleen, ja Herra on pannut hänen kannettavakseen meidän kaikkien pahat teot.

7 Häntä sorrettiin ja ahdistettiin, mutta [a]hän ei suutansa avannut; hänet viedään kuin [b]karitsa teuraaksi, ja niin kuin lammas keritsijäinsä edessä on ääneti, niin ei hän suutansa avannut.

8 Hänet otettiin vankeudesta ja tuomiolta, ja kuka julistaa hänen sukupolvensa? Sillä hänet hävitettiin pois elävien maasta; hänet lyötiin hengiltä minun kansani rikkomusten tähden.

9 Ja hän sai haudan jumalattomien joukossa, ja [a]rikkaalta kuoltuansa; koska hän ei ollut tehnyt mitään [b]pahaa, eikä vilppiä ollut hänen suussansa.

10 Mutta Herra näki hyväksi runnella häntä; hän on pannut hänet suremaan; kun sinä annat hänen sielunsa uhriksi synnin tähden, hän saa nähdä [a]jälkeläisensä, hän elää kauan, ja Herran tahto täyttyy hänen kädestään.

11 Hän saa nähdä sielunsa vaivan ja tulee ravituksi; tiedollansa minun vanhurskas palvelijani tekee vanhurskaiksi monet, sillä heidän pahat tekonsa hän [a]kantaa.

12 Sen tähden minä jaan hänelle osan suurten joukossa, ja hän saa jakaa saalista mahtavien

14 4 *a* Alma 7:11–12.
b Matt. 8:17.
5 *a* Moosia 15:9; Alma 11:40.
b 1. Piet. 2:24–25.
6 *a* Matt. 9:36; 2. Nefi 28:14; Alma 5:37.
7 *a* Mark. 15:3.
pko Jeesus Kristus.
b pko Jumalan Karitsa; Pääsiäinen, juutalaisten.
9 *a* Matt. 27:57–60; Mark. 15:27, 43–46.
pko Joosef Arimatialainen.
b Joh. 19:4.
10 *a* Moosia 15:10–13.
11 *a* 3. Moos. 16:21–22; 1. Piet. 3:18; OL 19:16–19.

kanssa; koska hän vuodatti sielunsa kuolemaan, ja hänet luettiin rikkojien joukkoon; ja hän kantoi monien synnit ja [a]puhui rikkojien puolesta.

LUKU 15

Kuinka Kristus on sekä Isä että Poika. Hän puhuu kansansa puolesta ja kantaa sen rikkomukset. Se ja kaikki pyhät profeetat ovat hänen jälkeläisiään. Hän toteuttaa ylösnousemuksen. Pienillä lapsilla on iankaikkinen elämä. Noin 148 eKr.

Ja nyt Abinadi sanoi heille: Minä tahdon teidän ymmärtävän, että [a]Jumala itse on tuleva alas ihmislasten keskuuteen ja [b]lunastava kansansa.

2 Ja koska hän [a]asuu lihassa, häntä kutsutaan Jumalan Pojaksi, ja koska hän alistaa lihan [b]Isän tahtoon, hän on Isä ja Poika –

3 Isä, [a]koska hän [b]sikisi Jumalan voimasta, ja Poika lihan tähden; näin hänestä tuli Isä ja Poika –

4 ja he ovat [a]yksi Jumala, eli taivaan ja maan todellinen [b]iankaikkinen [c]Isä.

5 Ja niin liha tultuaan Hengen alaiseksi eli Poika Isän alaiseksi, jotka ovat yksi Jumala, [a]kärsii kiusauksia eikä anna kiusaukselle myöten, vaan sallii kansansa pilkkaavan ja [b]ruoskivan häntä ja karkottavan ja [c]kieltävän hänet.

6 Ja kaiken tämän jälkeen, hänen tehtyään monia voimallisia ihmeitä ihmislasten keskuudessa, hänet viedään, aivan niin, [a]kuten Jesaja sanoi, niin kuin lammas keritsijän edessä on ääneti, niin ei hän suutansa [b]avannut;

7 niin, aivan samoin hänet viedään [a]ristiinnaulittavaksi ja surmattavaksi; siten liha tulee kuoleman alaiseksi, Pojan [b]tahto sulautuu Isän tahtoon.

8 Ja näin Jumala katkaisee kuoleman [a]siteet, koska hän on saanut [b]voiton kuolemasta; koska hän antaa vallan [c]puhua ihmislasten puolesta Pojalle,

9 joka on noussut taivaaseen; joka on täynnä armahtavaisuutta; joka on täynnä myötätuntoa ihmislapsia kohtaan; joka seisoo heidän ja oikeudenmukaisuuden välissä; joka on katkaissut kuoleman siteet, ottanut [a]päällensä heidän pahuutensa

12 *a* 2. Nefi 2:9; Moosia 15:8; Moroni 7:27–28.
15 1 *a* 1. Tim. 3:16; Moosia 13:33–34. PKO Jeesus Kristus.
b PKO Lunastus.
2 *a* Moosia 3:5; 7:27; Alma 7:9–13.
b Jes. 64:7; Joh. 10:30; 14:8–10; Moosia 5:7; Alma 11:38–39; Et. 3:14.
3 *a* OL 93:4.
b Luuk. 1:31–33; Moosia 3:8–9; Alma 7:10; 3. Nefi 1:14.
4 *a* 5. Moos. 6:4; Joh. 17:20–23. PKO Jumala, jumaluus.
b Alma 11:39.
c Moosia 3:8; Hel. 14:12; 3. Nefi 9:15; Et. 4:7.
5 *a* Luuk. 4:2; Hepr. 4:14–15.
b Joh. 19:1.
c Mark. 8:31; Luuk. 17:25.
6 *a* Jes. 53:7.
b Luuk. 23:9; Joh. 19:9; Moosia 14:7.
7 *a* PKO Ristiinnaulitseminen.
b Luuk. 22:42; Joh. 6:38; 3. Nefi 11:11.
8 *a* Moosia 16:7; Alma 22:14.
b Hoos. 13:14; 1. Kor. 15:55–57.
c 2. Nefi 2:9.
9 *a* Jes. 53; Moosia 14:5–12.

ja rikkomuksensa ja joka on lunastanut heidät ja [b]tyydyttänyt oikeudenmukaisuuden vaatimukset.

10 Ja nyt minä sanon teille: Kuka julistaa hänen sukupolvensa? Katso, minä sanon teille, että kun hänen sielunsa on annettu uhriksi synnin tähden, hän saa nähdä [a]jälkeläisensä. Ja mitä te nyt sanotte? Ja ketkä ovat hänen jälkeläisiään?

11 Katso, minä sanon teille, että jokainen, joka on kuullut [a]profeettojen sanoja, niin, kaikkien pyhien profeettojen, jotka ovat profetoineet Herran tulemisesta – minä sanon teille, että kaikki ne, jotka ovat kuunnelleet heidän sanojaan ja uskoneet, että Herra lunastaisi kansansa, ja ovat odottaneet sitä aikaa saadakseen syntinsä anteeksi, minä sanon teille, että nämä ovat hänen jälkeläisiään, eli he ovat Jumalan [b]valtakunnan perillisiä.

12 Sillä nämä ovat niitä, joiden synnit [a]hän on kantanut; nämä ovat niitä, joiden puolesta hän on kuollut lunastaakseen heidät heidän rikkomuksistaan. Ja nyt, eivätkö he ole hänen jälkeläisiään?

13 Niin, ja eivätkö profeetat, jokainen, joka on aukaissut suunsa profetoimaan, joka ei ole langennut rikkomukseen, tarkoitan kaikkia pyhiä profeettoja aina maailman alusta asti? Minä sanon teille, että he ovat hänen jälkeläisiään.

14 Ja nämä ovat niitä, jotka ovat [a]julistaneet rauhaa, jotka ovat tuoneet hyvää ilosanomaa, jotka ovat julistaneet pelastusta ja sanoneet Siionille: Sinun Jumalasi hallitsee!

15 Ja oi, kuinka ihanat olivat vuorilla heidän jalkansa!

16 Ja vielä, kuinka ihanat ovat vuorilla niiden jalat, jotka yhä julistavat rauhaa!

17 Ja vielä, kuinka ihanat ovat vuorilla niiden jalat, jotka julistavat rauhaa tämän jälkeen, niin, tästedes ja ikuisesti!

18 Ja katso, minä sanon teille, ettei tässä ole kaikki. Sillä oi kuinka ihanat ovat vuorilla ilosanoman tuojan [a]jalat! Hän on [b]rauhan perustaja, niin, nimittäin Herra, joka on lunastanut kansansa; niin, hän, joka on suonut pelastuksen kansallensa;

19 sillä ellei olisi lunastusta, jonka hän on suorittanut kansansa puolesta ja joka oli valmistettuna maailman [a]perustamisesta asti, minä sanon teille, että ellei tätä olisi, koko ihmissuvun olisi täytynyt [b]hukkua.

20 Mutta katso, kuoleman siteet katkaistaan, ja Poika hallitsee, ja hänellä on valta kuolleisiin; sen

9 *b* PKO Sovitus.
10 *a* Jes. 53:10; Moosia 5:7; 27:25; Moroni 7:19.
11 *a* OL 84:36–38.
b PKO Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta; Pelastus.
12 *a* Moosia 14:12; Alma 7:13; 11:40–41.
14 *a* Jes. 52:7; Room. 10:15; 1. Nefi 13:37; Moosia 12:21–24. PKO Lähetystyö.
18 *a* 3. Nefi 20:40; OL 128:19.
b Joh. 16:33. PKO Rauha.
19 *a* Moosia 4:6.
b 2. Nefi 9:6–13.

tähden hän toteuttaa kuolleiden ylösnousemuksen.

21 Ja tulee ylösnousemus, nimittäin [a]ensimmäinen ylösnousemus, niin, nimittäin niiden ylösnousemus, jotka ovat olleet ja jotka ovat ja jotka tulevat olemaan, aina Kristuksen ylösnousemukseen asti – sillä se on oleva hänen nimensä.

22 Ja nyt, kaikkien profeettojen ylösnousemus ja kaikkien niiden, jotka ovat uskoneet heidän sanoihinsa, eli kaikkien niiden, jotka ovat pitäneet Jumalan käskyt, tulee ensimmäisessä ylösnousemuksessa; sen tähden he ovat ensimmäinen ylösnousemus.

23 Heidät herätetään [a]asumaan Jumalan luona, joka on lunastanut heidät; siten heillä on iankaikkinen elämä Kristuksen kautta, joka on [b]katkaissut kuoleman siteet.

24 Ja nämä ovat niitä, joilla on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa; ja nämä ovat niitä, jotka ovat kuolleet ennen kuin Kristus tuli, tietämättömyydessään, ilman että heille on julistettu [a]pelastusta. Ja näin Herra toteuttaa näiden palauttamisen, ja heillä on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa, eli heillä on iankaikkinen elämä, koska Herra on lunastanut heidät.

25 Ja myös pienillä [a]lapsilla on iankaikkinen elämä.

26 Mutta katsokaa ja [a]pelätkää ja vapiskaa Jumalan edessä, sillä teidän pitäisi vapista; sillä Herra ei lunasta sellaisia, jotka [b]kapinoivat häntä vastaan ja [c]kuolevat synneissään, niin, nimittäin ketään niistä, jotka ovat menehtyneet synneissään maailman alusta asti, jotka ovat tieten tahtoen kapinoineet Jumalaa vastaan, jotka ovat tunteneet Jumalan käskyt eivätkä ole tahtoneet pitää niitä; [d]nämä ovat niitä, joilla ei ole [e]osaa ensimmäisessä ylösnousemuksessa.

27 Eikö teidän sen tähden pitäisi vapista? Sillä pelastus ei tule kenellekään sellaiselle, sillä Herra ei ole lunastanut ketään sellaista; niin, eikä Herra voikaan lunastaa sellaisia, sillä hän ei voi kieltää itseään; sillä hän ei voi kieltää [a]oikeudenmukaisuutta, kun sillä on oikeutensa.

28 Ja nyt minä sanon teille, että on tuleva aika, jolloin Herran pelastus [a]julistetaan jokaiselle kansakunnalle, suvulle, kielelle ja kansalle.

29 Niin, Herra, sinun [a]vartijasi korottavat äänensä, yhteen ääneen he laulavat, sillä he näkevät omin silmin, kun Herra tuo takaisin Siionin;

30 puhjetkaa iloon, laulakaa

21 *a* Alma 40:16–21.
23 *a* Ps. 24:3–4; 1. Nefi 15:33–36; OL 76:50–70.
b PKO Kuolema, fyysinen.
24 *a* 2. Nefi 9:25–26; OL 137:7.
25 *a* OL 29:46; 137:10. PKO Pelastus: Lasten pelastus.
26 *a* 5. Moos. 5:29; MK Jaak. 6:9.
b 1. Nefi 2:21–24.
c Hes. 18:26; 1. Nefi 15:32–33; Moroni 10:26.
d Alma 40:19.
e OL 76:81–86.
27 *a* Alma 34:15–16; 42:1.
28 *a* PKO Lähetystyö.
29 *a* PKO Vartija.

yhdessä, te Jerusalemin rauniot, sillä Herra on antanut kansalleen lohdutuksen, hän on lunastanut Jerusalemin;

31 Herra on paljastanut pyhän käsivartensa kaikkien kansakuntien silmien edessä, ja kaikki maan ääret saavat nähdä meidän Jumalamme pelastuksen.

LUKU 16

Jumala lunastaa ihmiset näiden kadotetusta ja langenneesta tilasta. Ne, jotka ovat lihallisia, ovat edelleen ikään kuin lunastusta ei olisikaan. Kristus toteuttaa ylösnousemuksen loputtomaan elämään tai loputtomaan tuomioon. Noin 148 eKr.

Ja nyt, tapahtui, että kun Abinadi oli puhunut nämä sanat, hän ojensi kätensä ja sanoi: Tulee aika, jolloin kaikki näkevät Herran [a]pelastuksen; jolloin jokainen kansakunta, suku, kieli ja kansa näkee omin silmin ja [b]tunnustaa Jumalan edessä, että hänen tuomionsa ovat oikeudenmukaisia.

2 Ja silloin jumalattomat [a]karkotetaan, ja heillä on syytä valittaa ja [b]itkeä ja vaikeroida ja kiristellä hampaitaan; ja tämä siksi, etteivät he tahtoneet kuulla Herran ääntä; sen tähden Herra ei lunasta heitä.

3 Sillä he ovat [a]lihallisia ja perkeleellisiä, ja [b]Perkeleellä on valta heihin, niin, nimittäin sillä vanhalla käärmeellä, joka [c]petti meidän ensimmäiset vanhempamme, mikä oli syynä heidän [d]lankeemukseensa; mikä oli syynä siihen, että koko ihmissuku tuli lihalliseksi, aistilliseksi, perkeleelliseksi, [e]erottaen pahan hyvästä ja alistuen Perkeleen valtaan.

4 Niin koko ihmissuku joutui [a]kadotetuksi; ja katso, se olisi ollut loputtomasti kadotettu, ellei Jumala olisi lunastanut kansaansa sen kadotetusta ja langenneesta tilasta.

5 Mutta muistakaa, että se, joka edelleenkin pysyy omassa [a]lihallisessa luonnossaan ja jatkaa synnin ja Jumalan vastaisen kapinoinnin teillä, jää langenneeseen tilaansa, ja Perkeleellä on kaikki valta häneen. Sen tähden hän on, ikään kuin mitään [b]lunastusta ei olisi suoritettu, sillä hän on Jumalan vihollinen; ja myös Perkele on Jumalan vihollinen.

6 Ja nyt, ellei Kristus olisi tullut maailmaan – puhuakseni tulevista asioista, [a]ikään kuin ne olisivat jo tulleet – ei olisi voinut olla mitään lunastusta.

16 1 *a* PKO Pelastus.
b Moosia 27:31.
2 *a* OL 63:53–54.
b Matt. 13:41–42; Luuk. 13:28; Alma 40:13.
3 *a* Gal. 5:16–25; Moosia 3:19.
PKO Luonnollinen ihminen.
b 2. Nefi 9:8–9.
PKO Perkele.
c 1. Moos. 3:1–13; Moos. 4:5–19.
d PKO Aadamin ja Eevan lankeemus.
e 2. Nefi 2:17–18, 22–26.
4 *a* Alma 42:6–14.
5 *a* Alma 41:11.
PKO Lihallinen.
b PKO Lunastus.
6 *a* Moosia 3:13.

7 Ja ellei Kristus olisi noussut kuolleista ja olisi katkaissut kuoleman siteitä, niin ettei hauta saisi voittoa eikä kuolemalla olisi [a]pistintä, ei olisi voinut olla mitään ylösnousemusta.

8 Mutta [a]ylösnousemus on olemassa; sen tähden hauta ei saa voittoa, ja [b]kuoleman pistin on nielty Kristuksessa.

9 Hän on maailman [a]valo ja elämä, eli valo, joka on loputon, jota ei voida milloinkaan pimentää, niin, ja myös elämä, joka on loputon, niin ettei kuolemaa voi enää olla.

10 Vieläpä tämä kuolevainen pukeutuu [a]kuolemattomuuteen, ja tämä katoava pukeutuu katoamattomuuteen ja joutuu [b]Jumalan tuomioistuimen eteen, hänen [c]tuomittavaksensa tekojensa mukaan, olivatpa ne hyviä tai olivatpa ne pahoja –

11 jos ne ovat hyviä, [a]loputtoman elämän ja onnen ylösnousemukseen; ja jos ne ovat pahoja, [b]loputtoman tuomion ylösnousemukseen, luovutettavaksi Perkeleelle, joka on alistanut heidät valtaansa, mikä on tuomio –

12 koska he ovat kulkeneet oman lihallisen tahtonsa ja halujensa mukaisesti eivätkä ole koskaan huutaneet avuksi Herraa armon käsivarsien ollessa ojennettuina heitä kohti; sillä [a]armon käsivarret olivat ojennettuina heitä kohti, eivätkä he tahtoneet; heitä varoitettiin heidän pahoista teoistaan, eivätkä he silti tahtoneet luopua niistä, ja heitä käskettiin tekemään parannus, eivätkä he silti tahtoneet tehdä parannusta.

13 Ja nyt, eikö teidän pitäisi vapista ja tehdä parannus synneistänne ja muistaa, että vain Kristuksessa ja hänen kauttansa te voitte pelastua?

14 Sen tähden, jos te opetatte [a]Mooseksen lakia, opettakaa myös, että se on tulevaisten kuvajainen –

15 opettakaa heille, että lunastus tulee Kristuksen, Herran, kautta, joka on todellinen [a]iankaikkinen Isä. Aamen.

LUKU 17

Alma uskoo Abinadin sanat ja kirjoittaa ne. Abinadi kärsii polttokuoleman. Hän profetoi murhaajilleen sairautta ja polttokuoleman. Noin 148 eKr.

Ja nyt tapahtui, että kun Abinadi oli päättänyt nämä sanat, että kuningas käski [a]pappien ottaa hänet kiinni ja otattaa hänet hengiltä.

2 Mutta heidän joukossaan oli yksi, jonka nimi oli [a]Alma,

7 *a* Hoos. 13:14; Moosia 15:8, 20.
8 *a* Alma 42:15. PKO Ylösnousemus.
b Jes. 25:8; 1. Kor. 15:54–55; Morm. 7:5.
9 *a* OL 88:5–13. PKO Valo, Kristuksen.
10 *a* Alma 40:2. PKO Kuolemattomuus.
b PKO Viimeinen tuomio.
c Alma 41:3–6.
11 *a* PKO Iankaikkinen elämä.
b PKO Tuomio.
12 *a* PKO Armeliaisuus.
14 *a* PKO Mooseksen laki.
15 *a* Moosia 3:8; 5:7; Et. 3:14.
17 1 *a* Moosia 11:1, 5–6.
2 *a* Moosia 23:6, 9–10. PKO Alma vanhempi.

hänkin oli Nefin jälkeläinen. Ja hän oli nuori mies, ja hän [b]uskoi sanat, jotka Abinadi oli puhunut, sillä hän tiesi siitä pahuudesta, josta Abinadi oli todistanut heitä vastaan; sen tähden hän alkoi pyytää kuninkaalta, ettei tämä olisi vihoissaan Abinadille vaan sallisi tämän lähteä rauhassa.

3 Mutta kuningas vihastui enemmän ja käski karkottaa Alman heidän keskuudestaan ja lähetti palvelijoitansa hänen peräänsä surmaamaan hänet.

4 Mutta hän pakeni heidän edeltään ja piiloutui, niin etteivät he löytäneet häntä. Ja ollessaan piilossa monta päivää hän [a]kirjoitti kaikki sanat, jotka Abinadi oli puhunut.

5 Ja tapahtui, että kuningas käski henkivartijoidensa saartaa Abinadin ja ottaa hänet kiinni; ja he sitoivat hänet ja heittivät hänet vankilaan.

6 Ja kolmen päivän kuluttua, neuvoteltuaan pappiensa kanssa, hän käski jälleen tuoda hänet eteensä.

7 Ja hän sanoi hänelle: Abinadi, me olemme löytäneet syytöksen sinua vastaan, ja sinä ansaitset kuoleman.

8 Sillä sinä olet sanonut, että [a]Jumala itse tulisi alas ihmislasten keskuuteen; ja nyt, tästä syystä sinut otetaan hengiltä, ellet peru jokaista sanaa, jonka olet puhunut pahaa minusta ja kansastani.

9 Nyt Abinadi sanoi hänelle: Minä sanon sinulle, että minä en peru sanoja, jotka olen puhunut sinulle tästä kansasta, sillä ne ovat totta; ja jotta voisit tietää niiden olevan varmasti totta, minä olen antautunut sinun käsiisi.

10 Niin, ja minä kärsin jopa kuolemaan asti, enkä minä peru sanojani, ja ne tulevat olemaan todistuksena sinua vastaan. Ja jos te surmaatte minut, te vuodatatte [a]viatonta verta, ja tämäkin on oleva todistuksena teitä vastaan viimeisenä päivänä.

11 Ja nyt kuningas Nooa oli vapauttamaisillaan hänet, sillä hän pelkäsi hänen sanaansa; sillä hän pelkäsi, että Jumalan tuomiot kohtaisivat häntä.

12 Mutta papit korottivat äänensä häntä vastaan ja alkoivat syyttää häntä sanoen: Hän on herjannut kuningasta. Sen tähden kuningas yltyi vihaan häntä vastaan, ja hän luovutti hänet surmattavaksi.

13 Ja tapahtui, että he ottivat hänet ja sitoivat hänet ja löivät hänen ihoaan oksilla, niin, aina kuolemaan asti.

14 Ja nyt, kun liekit alkoivat korventaa häntä, hän huusi heille sanoen:

15 Katso, niin kuin te olette tehneet minulle, niin tapahtuu, että sinun jälkeläisesi saattavat monet kärsimään tuskat, joita minä kärsin, nimittäin [a]polttokuoleman tuskat; ja tämä siksi, että he uskovat Herran Jumalansa pelastukseen.

2 *b* Moosia 26:15.
4 *a* PKO Pyhät kirjoitukset.
8 *a* Moosia 13:25, 33–34.
10 *a* Alma 60:13.
15 *a* Moosia 13:9–10; Alma 25:4–12.

16 Ja tapahtuu, että teitä ahdistetaan kaikenlaisilla taudeilla pahojen tekojenne tähden.

17 Niin, ja teitä [a]lyödään joka taholta, ja teitä ajetaan ja hajotetaan sinne tänne, niin kuin villit ja julmat pedot ajavat villikatrasta.

18 Ja sinä päivänä teitä metsästetään ja teihin tartutaan teidän vihollistenne kädellä, ja silloin te kärsitte, niin kuin minä kärsin, [a]polttokuoleman tuskat.

19 Siten Jumala [a]kostaa niille, jotka hävittävät hänen kansaansa. Oi Jumala, ota vastaan sieluni.

20 Ja nyt, kun Abinadi oli sanonut nämä sanat, hän kaatui kärsittyään polttokuoleman; niin, ja hänet otettiin hengiltä, koska hän ei tahtonut kieltää Jumalan käskyjä, ja hän sinetöi sanojensa totuuden kuolemallaan.

LUKU 18

Alma saarnaa salaa. Hän selittää kasteen liiton ja kastaa Mormonin vesissä. Hän perustaa Kristuksen kirkon ja asettaa pappeja. He hankkivat itse elantonsa ja opettavat kansaa. Alma ja hänen väkensä pakenevat kuningas Nooaa erämaahan. Noin 147–145 eKr.

Ja nyt, tapahtui, että Alma, joka oli paennut kuningas Nooan palvelijoita, [a]teki parannuksen synneistään ja pahoista teoistaan ja kulki salaa ihmisten keskuudessa ja alkoi opettaa Abinadin sanoja –

2 eli siitä, mikä oli tuleva, ja myös kuolleiden ylösnousemuksesta ja ihmisten [a]lunastuksesta, joka oli toteutuva Kristuksen [b]voiman ja kärsimysten ja kuoleman ja hänen ylösnousemuksensa ja taivaaseennousemisensa kautta.

3 Ja kaikkia, jotka tahtoivat kuulla hänen sanaansa, hän opetti. Ja hän opetti heitä salaa, jotta se ei tulisi kuninkaan tietoon. Ja monet uskoivat hänen sanoihinsa.

4 Ja tapahtui, että kaikki, jotka uskoivat häntä, menivät [a]paikkaan, jonka nimi oli Mormon ja joka oli saanut nimensä kuninkaalta ja joka oli maan rajoilla ja jossa villipedot olivat ajoittain eli eri vuodenaikoina olleet vitsauksena.

5 Nyt, Mormonissa oli puhdasvetinen lähde, ja Alma meni sinne, ja siellä oli veden lähellä pienten puiden muodostama tiheikkö, jonne hän piiloutui päiväsaikaan kuninkaan etsinnöiltä.

6 Ja tapahtui, että kaikki, jotka uskoivat häntä, menivät sinne kuulemaan hänen sanojaan.

7 Ja tapahtui, että monen päivän jälkeen melkoinen joukko oli kokoontunut yhteen Mormonin paikalle kuulemaan Alman sanoja. Niin, kaikki, jotka uskoivat hänen sanaansa, olivat kokoontuneet yhteen kuulemaan häntä. Ja hän [a]opetti heitä ja

17 *a* Moosia 21:1–5, 13.
18 *a* Moosia 19:18–20.
19 *a* PKO Kosto.

18 1 *a* Moosia 23:9–10.
2 *a* PKO Lunastus.
b PKO Sovitus.

4 *a* Alma 5:3.
7 *a* Alma 5:11–13.

saarnasi heille parannusta ja lunastusta ja uskoa Herraan.

8 Ja tapahtui, että hän sanoi heille: Katso, tässä ovat Mormonin vedet (sillä siksi niitä kutsuttiin), ja nyt, koska te [a]haluatte tulla Jumalan [b]lammastarhaan ja tulla nimitetyiksi hänen kansakseen ja olette [c]halukkaita kantamaan toistenne kuormia, jotta ne olisivat keveitä;

9 niin, ja olette halukkaita suremaan surevien kanssa, niin, ja lohduttamaan niitä, jotka ovat lohdutuksen tarpeessa, ja olemaan Jumalan [a]todistajina kaikkina aikoina ja kaikessa ja kaikkialla, missä lienettekin, aina kuolemaan asti, jotta Jumala lunastaisi teidät ja teidät luettaisiin [b]ensimmäiseen ylösnousemukseen kuuluvien joukkoon, jotta saisitte [c]iankaikkisen elämän –

10 nyt minä sanon teille, että jos tämä on teidän sydämenne halu, mitä teillä on sitä vastaan, että teidät [a]kastetaan Herran nimeen, todistukseksi hänen edessään, että te olette tehneet hänen kanssaan [b]liiton, että palvelette häntä ja pidätte hänen käskynsä, jotta hän vuodattaisi Henkeään runsaammin teidän päällenne?

11 Ja nyt kun ihmiset olivat kuulleet nämä sanat, he taputtivat käsiään ilosta ja huudahtivat: Tämä on meidän sydämemme halu.

12 Ja nyt tapahtui, että Alma otti Helamin, joka oli yksi ensimmäisistä, ja meni seisomaan veteen ja huusi sanoen: Oi Herra, vuodata Henkesi palvelijasi päälle, jotta hän tekisi tämän työn sydämen pyhyydessä.

13 Ja kun hän oli sanonut nämä sanat, Herran [a]Henki oli hänen päällänsä, ja hän sanoi: Helam, minä [b]kastan sinut Kaikkivaltiaalta Jumalalta saamallani [c]valtuudella todistukseksi siitä, että olet tehnyt liiton palvella häntä, kunnes kuolevainen ruumiisi on kuollut; ja vuodatettakoon Herran Henki päällesi; ja suokoon hän sinulle iankaikkisen elämän Kristuksen [d]lunastuksen kautta, hänen, jota hän on valmistanut maailman [e]perustamisesta asti.

14 Ja kun Alma oli sanonut nämä sanat, sekä Alma että Helam [a]hautautuivat veteen; ja he nousivat ja tulivat pois vedestä riemuiten, Hengen täyttäminä.

15 Ja vielä Alma otti toisen ja meni toisen kerran veteen ja kastoi hänet ensimmäisen mukaisesti, paitsi ettei enää itse hautautunut veteen.

16 Ja tällä tavoin hän kastoi jokaisen, joka meni Mormonin paikalle; ja heitä oli määrältään noin kaksisataaneljä sielua; niin,

8 *a* OL 20:37.
b PKO Jeesuksen Kristuksen kirkko.
c PKO Myötätunto.
9 *a* PKO Lähetystyö; Todistaminen; Todistaja.
b Moosia 15:21–26.
c PKO Iankaikkinen elämä.
10 *a* 2. Nefi 31:17. PKO Kaste, kastaminen.
b PKO Liitto.
13 *a* PKO Pyhä Henki.
b 3. Nefi 11:23–26; OL 20:72–74.
c UK 1:5. PKO Pappeus.
d PKO Lunastus.
e Moos. 4:2; 5:9.
14 *a* PKO Kaste, kastaminen: Upotuskaste.

ja heidät [a]kastettiin Mormonin vesissä, ja he olivat täynnä Jumalan [b]armoa.

17 Ja heitä kutsuttiin siitä ajasta alkaen Jumalan [a]kirkoksi eli Kristuksen kirkoksi. Ja tapahtui, että jokainen, joka kastettiin Jumalan voimalla ja valtuudella, liitettiin hänen kirkkoonsa.

18 Ja tapahtui, että Alma Jumalalta saamallaan [a]valtuudella asetti pappeja; hän nimittäin asetti yhden papin kutakin viittäkymmentä kohden heidän joukostaan saarnaamaan heille ja [b]opettamaan heille Jumalan valtakuntaa koskevia asioita.

19 Ja hän kielsi heitä opettamasta mitään muuta kuin niitä asioita, joita hän oli opettanut ja mitä oli puhuttu pyhien profeettojen suulla.

20 Aivan niin, hän kielsi heitä [a]saarnaamasta mitään muuta kuin parannusta ja uskoa Herraan, joka oli lunastanut kansansa.

21 Ja hän antoi heille käskyn, ettei heillä pidä olla mitään [a]kiistaa keskenään, vaan että heidän tulee nähdä asiat [b]samanlaisina, ja heillä tulee olla yksi usko ja yksi kaste, ja heidän sydäntensä tulee olla yhteen liittyneinä [c]yksydessä ja rakkaudessa toisiaan kohtaan.

22 Ja näin hän käski heidän saarnata. Ja näin heistä tuli Jumalan [a]lapsia.

23 Ja hän käski heitä viettämään [a]sapatinpäivää ja pitämään sen pyhänä ja myös joka päivä kiittämään Herraa Jumalaansa.

24 Ja hän antoi heille myös käskyn, että pappien, jotka hän oli asettanut, tuli [a]tehdä omin käsin työtä elannokseen.

25 Ja joka viikko oli varattu yksi päivä, jona heidän oli määrä kokoontua yhteen opettamaan kansaa ja [a]palvelemaan Herraa Jumalaansa, sekä kokoontua yhteen niin usein kuin heidän vallassaan oli.

26 Eivätkä papit saaneet olla elantonsa suhteen kansasta riippuvaisia, vaan työstään heidän tuli saada Jumalan [a]armoa, jotta he vahvistuisivat Hengessä ja heillä olisi [b]tietoa Jumalasta, jotta he voisivat opettaa Jumalalta saadulla voimalla ja valtuudella.

27 Ja vielä Alma käski kirkon väen antaa omaisuudestaan, [a]kunkin sen mukaisesti, mitä hänellä oli; jolla oli runsaammin, hänen tuli antaa runsaammin; ja jolla oli vain vähän, häneltä tuli vaatia vain vähän; ja jolla ei ollut, hänelle tuli antaa.

28 Ja siten heidän tuli antaa omaisuudestaan omasta vapaasta tahdostaan ja hyvästä

16 *a* Moosia 25:18.
b PKO Armo.
17 *a* 3. Nefi 26:21; 27:3–8. PKO Jeesuksen Kristuksen kirkko.
18 *a* PKO Pappeus.
b PKO Opettaminen.
20 *a* OL 15:6; 18:14–16.
21 *a* 3. Nefi 11:28–30. PKO Kiista.
b Matt. 6:22; OL 88:67–68.
c PKO Ykseys.
22 *a* Moosia 5:5–7; Moos. 6:64–68.
23 *a* Moosia 13:16–19; OL 59:9–12.
24 *a* Ap. t. 20:33–35; Moosia 27:3–5; Alma 1:26.
25 *a* PKO Jumalan palveleminen.
26 *a* PKO Armo.
b PKO Tieto.
27 *a* Ap. t. 2:44–45; 4. Nefi 1:3.

halustaan Jumalaa kohtaan, ja niille papeille, jotka olivat tarvitsevia, niin, ja jokaiselle tarvitsevalle, alastomalle sielulle.

29 Ja tämän hän sanoi heille, koska oli saanut käskyn Jumalalta; ja he [a]vaelsivat oikeamielisesti Jumalan edessä [b]antaen toisilleen sekä ajallisesti että hengellisesti tarpeidensa ja puutteidensa mukaisesti.

30 Ja nyt tapahtui, että kaikki tämä tehtiin Mormonissa, eli [a]Mormonin vesien äärellä, metsässä, joka oli lähellä Mormonin vesiä; niin, kuinka kauniita ovatkaan Mormonin paikka, Mormonin vedet ja Mormonin metsä niiden silmissä, jotka siellä tulivat tuntemaan Lunastajansa; niin, ja kuinka siunattuja he ovatkaan, sillä he saavat laulaa hänen ylistyksekseen ikuisesti.

31 Ja tämä tapahtui maan [a]rajaseudulla, jotta se ei tulisi kuninkaan tietoon.

32 Mutta katso, tapahtui, että huomattuaan liikehdintää kansan keskuudessa kuningas lähetti palvelijoitansa pitämään sitä silmällä. Sen tähden sinä päivänä, jolloin he olivat kokoontumassa yhteen kuulemaan Herran sanaa, heidät paljastettiin kuninkaalle.

33 Ja nyt kuningas sanoi, että Alma yllytti kansaa kapinaan häntä vastaan; sen tähden hän lähetti sotajoukkonsa tuhoamaan heidät.

34 Ja tapahtui, että Alma ja Herran kansa [a]saivat tietää kuninkaan sotajoukon tulosta; sen tähden he ottivat telttansa ja perheensä ja lähtivät erämaahan.

35 Ja heitä oli määrältään noin neljäsataaviisikymmentä sielua.

LUKU 19

Gideon yrittää surmata kuningas Nooan. Lamanilaiset hyökkäävät maahan. Kuningas Nooa kärsii polttokuoleman. Limhi hallitsee pakkoveron alaisena kuninkaana. Noin 121 eKr.

Ja tapahtui, että kuninkaan sotajoukko palasi etsittyään turhaan Herran kansaa.

2 Ja nyt, katso, kuninkaan joukot olivat pienet, koska niitä oli vähennetty, ja loppuosa kansasta alkoi jakaantua.

3 Ja vähäisempi osa alkoi syytää uhkauksia kuningasta vastaan, ja heidän keskuudessaan alkoi olla suurta kiistaa.

4 Ja nyt heidän joukossaan oli mies, jonka nimi oli Gideon, ja hän oli vahva mies ja kuninkaan vihollinen; sen tähden hän veti miekkansa ja vannoi vihassaan, että hän surmaisi kuninkaan.

5 Ja tapahtui, että hän taisteli kuningasta vastaan; ja kun kuningas näki, että tämä oli kukistamaisillaan hänet, hän pakeni ja juoksi ja kiipesi ylös [a]torniin, joka oli lähellä temppeliä.

6 Ja Gideon ajoi häntä takaa ja oli pääsemäisillään ylös torniin surmatakseen kuninkaan, ja

29 *a* PKO Vaeltaminen Jumalan kanssa.
b PKO Hyvinvoinnin turvaaminen.
30 *a* Moosia 26:15.
31 *a* Moosia 18:4.
34 *a* Moosia 23:1.
19 5 *a* Moosia 11:12.

kuningas loi katseen ympärilleen Semlonin maata kohti, ja katso, lamanilaisten sotajoukko oli maan rajojen sisäpuolella.

7 Ja nyt kuningas huusi sielunsa piinassa sanoen: Gideon, säästä minut, sillä lamanilaiset ovat kimpussamme, ja he hävittävät meidät; ja he hävittävät minun kansani.

8 Ja nyt kuningas ei ollut niinkään paljon huolissaan kansastaan kuin hän oli omasta hengestään; kuitenkin Gideon säästi hänen henkensä.

9 Ja kuningas käski kansan paeta lamanilaisten edeltä, ja hän itse meni sen edellä, ja he pakenivat erämaahan naisineen ja lapsineen.

10 Ja tapahtui, että lamanilaiset ajoivat heitä takaa ja saivat heidät kiinni ja alkoivat surmata heitä.

11 Nyt tapahtui, että kuningas antoi heille käskyn, että kaikkien miesten tuli jättää vaimonsa ja lapsensa ja paeta lamanilaisten edeltä.

12 Nyt oli monia, jotka eivät tahtoneet jättää heitä vaan jäivät mieluummin menehtymään heidän kanssaan. Ja muut jättivät vaimonsa ja lapsensa ja pakenivat.

13 Ja tapahtui, että ne, jotka jäivät vaimojensa ja lastensa luokse, käskivät kauniiden tyttäriensä astua esiin pyytämään lamanilaisilta, etteivät nämä surmaisi heitä.

14 Ja tapahtui, että lamanilaiset tunsivat myötätuntoa heitä kohtaan, sillä he ihastuivat heidän naistensa kauneuteen.

15 Sen tähden lamanilaiset säästivät heidän henkensä ja ottivat heidät vangeiksi ja veivät heidät takaisin Nefin maahan ja antoivat heille luvan pitää maata hallussaan sillä ehdolla, että he luovuttaisivat kuningas Nooan lamanilaisten käsiin ja luovuttaisivat omaisuuttansa, jopa puolet kaikesta, mitä he omistivat, puolet kullastaan ja hopeastaan ja kaikista kalleuksistaan, ja näin heidän tulisi maksaa pakkoveroa lamanilaisten kuninkaalle vuodesta vuoteen.

16 Ja nyt vangeiksi otettujen joukossa oli yksi kuninkaan pojista, nimeltä [a]Limhi.

17 Ja nyt Limhi toivoi, ettei hänen isäänsä tuhottaisi; kuitenkaan Limhi ei ollut tietämätön isänsä pahoista teoista, sillä hän itse oli oikeamielinen mies.

18 Ja tapahtui, että Gideon lähetti salaa miehiä erämaahan etsimään kuningasta ja niitä, jotka olivat hänen kanssaan. Ja tapahtui, että he tapasivat kansan erämaassa, kaikki muut paitsi kuninkaan ja hänen pappinsa.

19 Nyt he olivat vannoneet sydämessään, että he palaisivat Nefin maahan ja että jos heidän vaimonsa ja lapsensa olisi surmattu, sekä ne, jotka olivat jääneet näiden luokse, he yrittäisivät kostaa ja menehtyisivät myös heidän kanssaan.

20 Ja kuningas kielsi heitä palaamasta; ja he vihastuivat

16 *a* Moosia 7:9.

kuninkaalle ja panivat hänet kärsimään vieläpä [a]polttokuoleman.

21 Ja he aikoivat ottaa papitkin kiinni ja ottaa heidät hengiltä, mutta nämä pakenivat heidän edeltään.

22 Ja tapahtui, että he olivat palaamassa Nefin maahan, ja he tapasivat Gideonin miehet. Ja Gideonin miehet kertoivat heille kaikesta, mitä oli tapahtunut heidän vaimoilleen ja lapsilleen, ja että lamanilaiset olivat antaneet heille luvan pitää maata hallussaan maksamalla lamanilaisille pakkoverona puolet kaikesta, mitä he omistivat.

23 Ja kansa kertoi Gideonin miehille, että se oli surmannut kuninkaan ja että hänen pappinsa olivat paenneet heiltä kauemmas erämaahan.

24 Ja tapahtui, että tapaamisensa jälkeen he palasivat Nefin maahan riemuiten, koska heidän vaimojaan ja lapsiaan ei ollut surmattu; ja he kertoivat Gideonille, mitä he olivat tehneet kuninkaalle.

25 Ja tapahtui, että lamanilaisten kuningas vannoi heille [a]valan, ettei hänen kansansa surmaisi heitä.

26 Ja myös Limhi, joka oli kuninkaan poika ja jolle [a]kansa oli uskonut kuninkuuden, vannoi lamanilaisten kuninkaalle valan, että hänen kansansa maksaisi hänelle pakkoveroa, jopa puolet kaikesta siitä, mitä he omistivat.

27 Ja tapahtui, että Limhi alkoi vahvistaa valtakuntaa ja vakiinnuttaa rauhaa kansansa keskuudessa.

28 Ja lamanilaisten kuningas asetti vartijoita ympäri maata voidakseen pitää Limhin kansan maassa, niin ettei se lähtisi erämaahan; ja hän maksoi vartijoillensa siitä pakkoverosta, jonka hän sai nefiläisiltä.

29 Ja nyt kuningas Limhillä oli jatkuva rauha valtakunnassaan kahden vuoden ajan, koska lamanilaiset eivät häirinneet heitä eivätkä pyrkineet hävittämään heitä.

LUKU 20

Nooan papit ryöstävät lamanilaisten tyttäriä. Lamanilaiset sotivat Limhiä ja hänen kansaansa vastaan. Lamanilaisten joukot torjutaan ja taivutetaan rauhaan. Noin 145–123 eKr.

Nyt Semlonissa oli paikka, jonne lamanilaisten tyttäret kokoontuivat yhteen laulamaan ja tanssimaan ja iloa pitämään.

2 Ja tapahtui, että eräänä päivänä pieni joukko heitä oli kokoontunut yhteen laulamaan ja tanssimaan.

3 Ja nyt kuningas Nooan papit häpesivät palata Nefin kaupunkiin, niin, ja he myös pelkäsivät kansan surmaavan heidät; sen tähden he eivät uskaltaneet palata vaimojensa ja lastensa luo.

4 Ja viivyttyään erämaassa ja löydettyään lamanilaisten tyttäret he piiloutuivat tarkkailemaan heitä;

20 *a* Moosia 17:13–19; Alma 25:11.
25 *a* Moosia 21:3.
26 *a* Moosia 7:9.

5 ja kun vain muutamia heistä oli kokoontunut yhteen tanssimaan, he tulivat esiin piilopaikoistaan ja ottivat heidät ja veivät heidät erämaahan; niin, kaksikymmentäneljä lamanilaisten tytärtä he veivät erämaahan.

6 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset huomasivat tyttäriensä kadonneen, he vihastuivat Limhin kansalle, sillä he ajattelivat, että se oli ollut Limhin kansa.

7 Sen tähden he lähettivät sotajoukkonsa liikkeelle; niin, jopa itse kuningas kulki väkensä edellä; ja he menivät ylös Nefin maahan hävittääkseen Limhin kansan.

8 Ja nyt Limhi oli havainnut heidät tornista; kaikki heidän sotavarustelunsakin hän havaitsi; sen tähden hän kokosi kansansa yhteen ja asettui väijymään heitä kedoille ja metsiin.

9 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset olivat tulleet lähelle, Limhin kansa alkoi hyökätä heidän kimppuunsa väijytyspaikoistaan ja alkoi surmata heitä.

10 Ja tapahtui, että taistelusta tuli tavattoman ankara, sillä he taistelivat kuin leijonat saaliistaan.

11 Ja tapahtui, että Limhin kansa alkoi ajaa lamanilaisia edellään; kuitenkaan heitä ei ollut puoliksikaan niin lukuisasti kuin lamanilaisia. Mutta he [a]taistelivat henkensä edestä ja vaimojensa ja lastensa puolesta; sen tähden he ponnistivat kaikki voimansa, ja kuin lohikäärmeet he taistelivat.

12 Ja tapahtui, että he löysivät lamanilaisten kuninkaan heidän kuolleidensa joukosta, mutta hän ei ollut kuollut vaan oli haavoittunut, ja hänet oli jätetty maahan; niin pikainen oli hänen väkensä pako.

13 Ja he ottivat hänet ja sitoivat hänen haavansa ja toivat hänet Limhin eteen ja sanoivat: Katso, tässä on lamanilaisten kuningas; hän on haavan saatuaan kaatunut heidän kuolleidensa joukkoon, ja he ovat jättäneet hänet; ja katso, me olemme tuoneet hänet sinun eteesi, ja anna meidän nyt surmata hänet.

14 Mutta Limhi sanoi heille: Älkää surmatko häntä, vaan tuokaa hänet tänne, jotta näkisin hänet. Ja he toivat hänet. Ja Limhi sanoi hänelle: Mitä syytä sinulla on tulla sotimaan kansaani vastaan? Katso, minun kansani ei ole rikkonut [a]valaa, jonka minä vannoin sinulle; miksi sinä siis rikoit valan, jonka vannoit kansalleni?

15 Ja nyt kuningas sanoi: Minä olen rikkonut valan, koska sinun kansasi vei minun kansani tyttäriä; sen tähden minä vihassani käskin kansani tulla sotimaan sinun kansaasi vastaan.

16 Ja nyt Limhi ei ollut kuullut mitään tästä asiasta; sen tähden hän sanoi: Minä tutkin kansani keskuudessa, ja jokaisen, joka on tehnyt tämän, on kuoltava. Sen tähden hän teetti tutkinnan kansansa keskuudessa.

17 Nyt kun [a]Gideon, joka oli kuninkaan sotapäällikkö, oli

20 11 *a* Alma 43:45. | 14 *a* Moosia 19:25–26. | 17 *a* Moosia 19:4–8.

kuullut tämän, hän meni sanomaan kuninkaalle: Minä pyydän sinua, malta mielesi äläkä tutki tätä kansaa äläkä pane tätä sen syyksi.

18 Sillä etkö muista isäsi pappeja, jotka tämä kansa yritti hävittää? Ja eivätkö he ole erämaassa? Ja eivätkö he ole niitä, jotka ovat varastaneet lamanilaisten tyttäret?

19 Ja nyt, katso, ja kerro kuninkaalle tästä, jotta hän kertoisi kansalleen, niin että se leppyisi meille; sillä katso, se valmistautuu jo hyökkäämään meidän kimppuumme; ja katso myös, meitä on vain muutama.

20 Ja katso, se tulee monilukuisine sotajoukkoineen; ja ellei kuningas lepytä sitä meitä kohtaan, meidän täytyy menehtyä.

21 Sillä eivätkö ole [a]toteutuneet Abinadin sanat, jotka hän profetoi meitä vastaan – ja kaikki tämä sen tähden, että emme tahtoneet kuulla Herran sanoja ja kääntyä pois pahoista teoistamme?

22 Ja lepyttäkäämme nyt kuningas, ja me täytämme sen valan, jonka olemme hänelle vannoneet; sillä on parempi, että olemme orjuudessa kuin että menetämme henkemme; tehkäämme sen tähden loppu näin paljon veren vuodattamisesta.

23 Ja nyt Limhi kertoi kuninkaalle kaiken isästään ja [a]papeista, jotka olivat paenneet erämaahan, ja pani heidän tyttäriensä viemisen heidän syykseen.

24 Ja tapahtui, että kuningas leppyi hänen kansalleen; ja hän sanoi heille: Menkäämme kansaani vastaan aseettomina; ja minä vannon teille valalla, ettei minun kansani surmaa teidän kansaanne.

25 Ja tapahtui, että he seurasivat kuningasta ja menivät aseettomina lamanilaisia vastaan. Ja tapahtui, että he kohtasivat lamanilaiset; ja lamanilaisten kuningas kumartui maahan heidän edessään ja vetosi Limhin kansan puolesta.

26 Ja kun lamanilaiset näkivät Limhin kansan olevan aseeton, he tunsivat [a]myötätuntoa sitä kohtaan ja leppyivät sille ja palasivat kuninkaansa kanssa rauhassa omaan maahansa.

LUKU 21

Lamanilaiset lyövät ja voittavat Limhin kansan. Limhin kansa kohtaa Ammonin ja kääntyy. Se kertoo Ammonille kahdestakymmenestäneljästä jerediläisten levystä. Noin 122–121 eKr.

Ja tapahtui, että Limhi ja hänen kansansa palasivat Nefin kaupunkiin ja alkoivat jälleen asua rauhassa maassa.

2 Ja tapahtui, että monen päivän jälkeen lamanilaiset alkoivat jälleen yltyä vihaan nefiläisiä vastaan, ja he alkoivat tulla ympäriinsä maan rajoille.

3 Nyt he eivät uskaltaneet surmata heitä sen valan tähden, jonka heidän kuninkaansa oli vannonut Limhille, mutta he

21 *a* Moosia 12:1–8. | 23 *a* Moosia 19:21, 23. | 26 *a* PKO Myötätunto.

löivät heitä [a]poskelle ja käyttivät valtaa heihin ja alkoivat panna heidän selkäänsä raskaita [b]kuormia ja ajaa heitä kuin tyhmää aasia –

4 niin, kaikki tämä tapahtui, jotta Herran sana toteutuisi.

5 Ja nyt nefiläisten ahdingot olivat suuret, eikä heillä ollut mitään keinoa pelastua heidän käsistään, sillä lamanilaiset olivat saartaneet heidät joka puolelta.

6 Ja tapahtui, että kansa alkoi nurista kuninkaalle ahdinkojensa tähden; ja se alkoi haluta lähteä taistelemaan heitä vastaan. Ja se ahdisti ankarasti kuningasta valituksillaan; sen tähden hän salli sen tehdä halunsa mukaisesti.

7 Ja se kokoontui jälleen ja pukeutui varusteisiinsa ja lähti lamanilaisia vastaan ajaakseen heidät pois maastaan.

8 Ja tapahtui, että lamanilaiset löivät sen ja ajoivat sen takaisin ja surmasivat monta siitä.

9 Ja nyt Limhin kansan keskuudessa oli suuri [a]suru ja valitus lesken surressa miestään, pojan ja tyttären surressa isäänsä ja veljien veljiään.

10 Nyt maassa oli hyvin paljon leskiä, ja he valittivat voimallisesti päivästä päivään, sillä suuri lamanilaisten pelko oli vallannut heidät.

11 Ja tapahtui, että heidän jatkuvat valituksensa nostattivat loput Limhin kansasta vihaan lamanilaisia vastaan, ja he lähtivät jälleen taistelemaan, mutta heidät ajettiin taas takaisin, ja he kärsivät suuria menetyksiä.

12 Ja he menivät vielä kolmannenkin kerran ja kärsivät samalla tavalla; ja ne, joita ei ollut surmattu, palasivat takaisin Nefin kaupunkiin.

13 Ja he nöyrtyivät aina tomuun asti alistuen orjuuden ikeeseen, alistuen lyötäviksi ja ajettaviksi sinne tänne ja rasitettaviksi vihollistensa halun mukaisesti.

14 Ja he [a]nöyrtyivät aina nöyryyden syvyyksiin asti, ja he huusivat voimallisesti Jumalan puoleen; niin, vieläpä kaiken päivää he huusivat Jumalansa puoleen, että hän vapauttaisi heidät heidän ahdingoistaan.

15 Ja nyt Herra oli [a]hidas kuulemaan heidän huutoaan heidän pahuutensa tähden; kuitenkin Herra kuuli heidän huutonsa ja alkoi pehmittää lamanilaisten sydämiä, niin että he alkoivat helpottaa heidän taakkojaan; mutta Herra ei nähnyt hyväksi vapauttaa heitä orjuudesta.

16 Ja tapahtui, että he alkoivat vähitellen menestyä maassa ja alkoivat kasvattaa viljaa runsaammin, ja katraita ja laumoja, niin etteivät he kärsineet nälkää.

17 Nyt naisia oli suuri määrä, enemmän kuin oli miehiä; sen tähden kuningas Limhi antoi käskyn, että jokaisen miehen tuli [a]antaa [b]leskien ja heidän lastensa

21 3 *a* Moosia 12:2.
b Moosia 12:5.
9 *a* Moosia 12:4.
14 *a* Moosia 29:20.
PKO Nöyryys.
15 *a* Sananl. 15:29; Moosia 11:23–25; OL 101:7–9.
17 *a* Moosia 4:16, 26.
b PKO Leski.

elatukseen, jotta he eivät menehtyisi nälkään; ja tämän he tekivät surmattujensa lukumäärän suuruuden tähden.

18 Nyt Limhin kansa pysytteli yhtenä joukkona niin paljon kuin mahdollista ja turvasi viljansa ja katraansa;

19 eikä kuningas itse uskaltautunut kaupungin muurien ulkopuolelle, ellei hän ottanut henkivartijoitaan mukaansa, peläten, että hän voisi jotenkin joutua lamanilaisten käsiin.

20 Ja hän käski väkensä tarkkailla ympäröivää maata, jotta he voisivat jotenkin saada kiinni ne papit, jotka olivat paenneet erämaahan ja jotka olivat ryöstäneet lamanilaisten [a]tyttäriä ja jotka olivat saattaneet niin suuren tuhon kohtaamaan heitä.

21 Sillä he halusivat ottaa heidät kiinni voidakseen rangaista heitä, sillä he olivat tulleet yöllä Nefin maahan ja vieneet heidän viljaansa ja monia heidän kalleuksistaan; sen tähden he asettuivat väijymään heitä.

22 Ja tapahtui, ettei lamanilaisten ja Limhin kansan välillä ollut enää levottomuutta aina siihen aikaan asti, kun [a]Ammon ja hänen veljensä tulivat maahan.

23 Ja ollessaan henkivartijoineen kaupungin porttien ulkopuolella kuningas löysi Ammonin ja hänen veljensä; ja luullen heitä Nooan papeiksi hän käski sen tähden ottaa heidät kiinni ja sitoa ja heittää [a]vankilaan. Ja jos he olisivat olleet Nooan pappeja, hän olisi käskenyt ottaa heidät hengiltä.

24 Mutta kun hän huomasi, etteivät he olleet, vaan että he olivat hänen veljiään ja tulleet Sarahemlan maasta, hänet täytti tavattoman suuri ilo.

25 Nyt kuningas Limhi oli lähettänyt ennen Ammonin tuloa [a]pienen joukon miehiä [b]etsimään Sarahemlan maata; mutta he eivät löytäneet sitä, ja he eksyivät erämaahan.

26 He löysivät kuitenkin maan, joka oli ollut asuttu; niin, maan, joka oli kuivien [a]luiden peitossa; niin, maan, joka oli ollut asuttu ja joka oli hävitetty; ja luullen sen olleen Sarahemlan maa he palasivat Nefin maahan ja olivat saapuneet maan rajoille vain muutamia päiviä ennen Ammonin tuloa.

27 Ja he toivat mukanaan aikakirjan, nimittäin sen kansan aikakirjan, jonka luut he olivat löytäneet; ja se oli kaiverrettu metallilevyihin.

28 Ja nyt Limhi täyttyi jälleen ilosta kuullessaan Ammonin suusta, että kuningas Moosialla oli Jumalalta [a]lahja, jonka avulla hän saattoi kääntää tällaisia kaiverruksia; niin, ja myös Ammon riemuitsi.

29 Mutta Ammon ja hänen veljensä olivat täynnä murhetta, koska niin monet heidän veljistään olivat saaneet surmansa;

30 ja myös koska kuningas Nooa

20 *a* Moosia 20:5.
22 *a* Moosia 7:6–13.
23 *a* Hel. 5:21.
25 *a* Moosia 8:7.
b Moosia 7:14.
26 *a* Moosia 8:8.
28 *a* Omni 1:20–22; Moosia 28:11–16.

ja hänen pappinsa olivat saaneet ihmiset tekemään niin monia syntejä ja pahoja tekoja Jumalaa vastaan; ja he surivat myös Abinadin [a]kuolemaa sekä Alman ja niiden hänen mukanaan menneiden ihmisten [b]lähtöä, jotka olivat muodostaneet Jumalan kirkon Jumalan voimalla ja vallalla ja uskolla niihin sanoihin, jotka Abinadi oli puhunut.

31 Niin, he surivat heidän lähtöään, sillä he eivät tienneet, minne he olivat paenneet. Nyt he olisivat ilomielin liittyneet heihin, sillä he olivat itsekin tehneet liiton Jumalan kanssa luvaten palvella häntä ja pitää hänen käskynsä.

32 Ja nyt Ammonin tulon jälkeen kuningas Limhikin oli tehnyt liiton Jumalan kanssa, ja myös monet hänen kansastaan, että he palvelevat häntä ja pitävät hänen käskynsä.

33 Ja tapahtui, että kuningas Limhi ja monet hänen kansastaan halusivat ottaa kasteen, mutta maassa ei ollut ketään, jolla olisi ollut [a]valtuus Jumalalta. Ja Ammon kieltäytyi tekemästä tätä pitäen itseään ansiottomana palvelijana.

34 Sen tähden he eivät silloin muodostaneet kirkkoa vaan odottivat Herran Henkeä. Nyt he halusivat tulla sellaisiksi kuin Alma ja hänen veljensä, jotka olivat paenneet erämaahan.

35 He halusivat ottaa kasteen osoituksena ja todistuksena siitä, että he olivat halukkaita palvelemaan Jumalaa kaikesta sydämestään; kuitenkin he lykkäsivät sitä tuonnemmaksi; ja heidän kastamisestaan [a]kerrotaan myöhemmin.

36 Ja nyt Ammonin ja hänen väkensä ja kuningas Limhin ja hänen väkensä pyrkimyksenä oli vain vapautua lamanilaisten käsistä ja orjuudesta.

LUKU 22

Suunnitelmia laaditaan kansan pakenemiseksi lamanilaisten orjuudesta. Lamanilaiset juotetaan juovuksiin. Kansa pakenee, palaa Sarahemlan maahan ja tulee kuningas Moosian alaiseksi. Noin 121 eKr.

Ja nyt tapahtui, että Ammon ja kuningas Limhi alkoivat kysyä kansalta neuvoa, kuinka he vapautuisivat orjuudesta; ja tosiaankin he käskivät kaiken kansan kokoontua yhteen, ja tämän he tekivät saadakseen kuulla kansan äänen asiasta.

2 Ja tapahtui, etteivät he keksineet muuta keinoa vapautua orjuudesta kuin ottaa naisensa ja lapsensa ja katraansa ja laumansa ja telttansa ja lähteä erämaahan, sillä koska lamanilaisia oli niin lukuisasti, Limhin kansan oli mahdotonta taistella heitä vastaan ajatellen vapautuvansa orjuudesta miekalla.

3 Nyt tapahtui, että Gideon meni kuninkaan eteen ja sanoi hänelle: Nyt, oi kuningas, sinä olet tähän asti kuullut minun sanojani monta kertaa, kun

30 *a* Moosia 17:12–20.
b Moosia 18:34–35.
33 *a* PKO Valtuus.
35 *a* Moosia 25:17–18.

olemme taistelleet veljiämme lamanilaisia vastaan.

4 Ja nyt, oi kuningas, ellet sinä ole havainnut minua hyödyttömäksi palvelijaksi, eli jos olet tähän asti yhtään kuunnellut sanojani ja ne ovat olleet sinulle hyödyksi, niin minä pyydän, että kuuntelisit sanojani tälläkin kertaa, niin minä olen sinun palvelijasi ja vapautan tämän kansan orjuudesta.

5 Ja kuningas salli hänen puhua. Ja Gideon sanoi hänelle:

6 Katso kaupungin takana olevan taemman muurin läpi johtavaa takatietä. Lamanilaiset, eli lamanilaisten vartijat, ovat yöllä juovuksissa; lähettäkäämme sen tähden kuulutus kaiken tämän kansan keskuuteen, että se kokoaa yhteen katraansa ja laumansa voidakseen ajaa ne yöllä erämaahan.

7 Ja minä menen sinun käskysi mukaisesti maksamaan viimeisen viiniveron lamanilaisille, ja he tulevat juovuksiin; ja me menemme heidän leirinsä vasemmalla puolella olevaa salaista tietä, kun he ovat juovuksissa ja unessa.

8 Näin me lähdemme naisinemme ja lapsinemme, katrainemme ja laumoinemme erämaahan; ja me kierrämme Silomin maan.

9 Ja tapahtui, että kuningas kuuli Gideonin sanoja.

10 Ja kuningas Limhi käski kansansa koota katraansa yhteen, ja hän lähetti viiniveron lamanilaisille, ja hän lähetti enemmänkin viiniä lahjaksi heille; ja he joivat runsaasti viiniä, jonka kuningas Limhi lähetti heille.

11 Ja tapahtui, että kuningas Limhin kansa lähti yöllä erämaahan katraineen ja laumoineen, ja he kiersivät Silomin maan erämaassa ja suuntasivat kulkunsa kohti Sarahemlan maata Ammonin ja hänen veljiensä johdolla.

12 Ja he olivat ottaneet erämaahan mukaan kaiken kultansa ja hopeansa ja kaikki kalleutensa, jotka he saattoivat kantaa, ja myöskin muonavaransa, ja he jatkoivat matkaansa.

13 Ja oltuaan monta päivää erämaassa he saapuivat Sarahemlan maahan ja liittyivät Moosian kansaan ja tulivat hänen alamaisikseen.

14 Ja tapahtui, että Moosia otti heidät vastaan iloiten; ja hän sai myös heidän [a]aikakirjansa sekä [b]aikakirjat, jotka Limhin kansa oli löytänyt.

15 Ja nyt tapahtui, että kun lamanilaiset olivat havainneet, että Limhin kansa oli lähtenyt maasta yöllä, he lähettivät sotajoukon erämaahan ajamaan heitä takaa;

16 ja ajettuaan heitä takaa kaksi päivää he eivät enää pystyneet seuraamaan heidän jälkiään; sen tähden he eksyivät erämaahan.

Kertomus Almasta ja Herran kansasta, jotka kuningas Nooan väki ajoi erämaahan.

Käsittää luvut 23 ja 24.

22 14*a* Moosia 8:5. *b* Moosia 8:9.

LUKU 23

Alma kieltäytyy kuninkuudesta. Hän palvelee ylipappina. Herra kurittaa kansaansa, ja lamanilaiset valloittavat Helamin maan. Kuningas Nooan jumalattomien pappien johtaja Amulon hallitsee lamanilaisten kuninkaan alaisena. Noin 145–122 eKr.

Nyt Alma oli saanut Herralta varoituksen, että kuningas Nooan sotajoukot kävisivät heidän kimppuunsa, ja hän oli ilmaissut sen kansalleen; sen tähden he kokosivat yhteen katraansa ja ottivat viljaansa ja lähtivät erämaahan kuningas Nooan sotajoukkojen edeltä.

2 Ja Herra vahvisti heitä, niin ettei kuningas Nooan väki saanut heitä kiinni hävittääkseen heidät.

3 Ja he pakenivat kahdeksan päivän matkan päähän erämaahan.

4 Ja he tulivat erääseen maahan, niin, nimittäin hyvin kauniiseen ja ihanaan maahan, puhtaan veden maahan.

5 Ja he pystyttivät telttansa ja alkoivat viljellä maata ja alkoivat rakentaa rakennuksia; niin, he olivat ahkeria ja tekivät työtä tavattomasti.

6 Ja kansa halusi Alman kuninkaakseen, sillä hän oli kansansa rakastama.

7 Mutta hän sanoi sille: Katso, ei ole hyväksi, että meillä olisi kuningas, sillä näin sanoo Herra: [a]Älkää pitäkö yhtä lihaa toista korkeammassa arvossa, eli yksi ihminen älköön luulko olevansa toisen yläpuolella; sen tähden minä sanon teille, ettei ole hyväksi, että teillä olisi kuningas.

8 Jos kuitenkin olisi mahdollista, että te voisitte aina saada oikeamielisiä miehiä kuninkaiksenne, teillä olisi hyvä olla kuningas.

9 Mutta muistakaa kuningas Nooan ja hänen pappiensa [a]pahuutta; ja minä itsekin [b]jäin ansaan ja tein paljon sellaista, mikä oli iljettävää Herran silmissä, ja se sai minut tekemään ankarasti parannusta;

10 paljon [a]ahdistuksen jälkeen Herra kuitenkin kuuli huutoni ja vastasi rukouksiini ja on tehnyt minut välineeksi käsissään saattaessaan [b]niin monia teistä tuntemaan totuutensa.

11 Kuitenkaan en tästä kersku, sillä minä olen ansioton itsestäni kerskumaan.

12 Ja nyt minä sanon teille: Te olette olleet kuningas Nooan sorron alla ja olette olleet hänen ja hänen pappiensa orjuudessa, ja he ovat johdattaneet teidät pahuuteen; sen tähden te olitte pahuuden [a]siteissä.

13 Ja nyt, koska te olette Jumalan voimalla vapautuneet näistä kahleista, niin, nimittäin kuningas Nooan ja hänen väkensä käsistä ja myös pahuuden kahleista, niin minä toivon, että te

23 7 *a* Moosia 27:3–5.
9 *a* Sananl. 16:12; Moosia 11:1–15.
b Moosia 17:1–4.
10 *a* OL 58:4.
b Moosia 18:35.
12 *a* 2. Nefi 28:19–22.

[a]pysytte lujina tässä [b]vapaudessa, jolla teidät on tehty vapaiksi, ettekä salli [c]kenenkään olla kuninkaananne.

14 Älkää myöskään salliko kenenkään olla [a]opettajananne tai palvelijananne, ellei hän ole Jumalan mies, joka vaeltaa hänen teitänsä ja pitää hänen käskynsä.

15 Näin Alma opetti kansalleen, että jokaisen tulee [a]rakastaa lähimmäistään niin kuin itseään, jotta heidän keskuudessaan ei olisi [b]kiistaa.

16 Ja nyt, Alma oli heidän [a]ylipappinsa, koska hän oli heidän kirkkonsa perustaja.

17 Ja tapahtui, ettei kukaan saanut [a]valtuutta saarnata tai opettaa muuten kuin hänen kauttaan Jumalalta. Sen tähden hän vihki kaikki heidän pappinsa ja kaikki heidän opettajansa, eikä ketään vihitty, elleivät he olleet vanhurskaita miehiä.

18 Sen tähden he valvoivat kansaansa ja [a]ravitsivat sitä sillä, mikä kuuluu vanhurskauteen.

19 Ja tapahtui, että he alkoivat menestyä tavattomasti siinä maassa; ja he nimittivät maan Helamiksi.

20 Ja tapahtui, että he lisääntyivät ja menestyivät tavattomasti Helamin maassa, ja he rakensivat kaupungin, jonka he nimittivät Helamin kaupungiksi.

21 Mutta Herra näkee hyväksi [a]kurittaa kansaansa; niin, hän koettelee sen [b]kärsivällisyyttä ja uskoa.

22 Kuitenkin, jokainen, joka panee [a]turvansa häneen, [b]ylennetään viimeisenä päivänä. Ja näin oli tämän kansan laita.

23 Sillä katso, minä osoitan teille, että heidät saatettiin orjuuteen, eikä heitä voinut kukaan vapauttaa, paitsi Herra, heidän Jumalansa, niin, nimittäin Abrahamin ja Iisakin ja Jaakobin Jumala.

24 Ja tapahtui, että hän vapautti heidät ja osoitti heille väkevän voimansa, ja suuri oli heidän riemunsa.

25 Sillä katso, tapahtui, että heidän ollessaan Helamin maassa, nimittäin Helamin kaupungissa, ja viljellessään ympäröivää maata, katso, lamanilaisten sotajoukko oli maan rajoilla.

26 Nyt tapahtui, että Alman veljet pakenivat pelloiltaan ja kokoontuivat yhteen Helamin kaupunkiin; ja he olivat hyvin peloissaan lamanilaisten ilmaantumisesta.

27 Mutta Alma meni heidän keskuuteensa ja kehotti heitä olemaan pelkäämättä ja muistamaan Herraa Jumalaansa, niin hän vapauttaisi heidät.

28 Sen tähden he tukahduttivat pelkonsa ja alkoivat huutaa Herran puoleen, että hän pehmittäisi lamanilaisten sydämet, niin että he säästäisivät heidät ja heidän vaimonsa ja lapsensa.

---

13 *a* Gal. 5:1.
b PKO Vapaus.
c Moosia 29:13.
14 *a* Moosia 18:18–22.
15 *a* PKO Rakkaus.
b 3. Nefi 11:28–29.
16 *a* Moosia 26:7.
17 *a* PKO Pappeus; Valtuus.
18 *a* 1. Tim. 4:6.
21 *a* Hel. 12:3; OL 98:21. PKO Kuritus.
b PKO Kärsivällisyys.
22 *a* PKO Luottamus.
b 1. Nefi 13:37.

29 Ja tapahtui, että Herra pehmitti lamanilaisten sydämet. Ja Alma ja hänen veljensä menivät ja antautuivat heidän käsiinsä; ja lamanilaiset ottivat haltuunsa Helamin maan.

30 Nyt lamanilaisten sotajoukot, jotka olivat ajaneet takaa kuningas Limhin kansaa, olivat olleet monta päivää eksyksissä erämaassa.

31 Ja katso, he olivat löytäneet nuo kuningas Nooan papit paikasta, jota he kutsuivat Amuloniksi; ja he olivat alkaneet pitää Amulonin maata hallussaan ja olivat alkaneet viljellä maata.

32 Nyt noiden pappien johtajan nimi oli Amulon.

33 Ja tapahtui, että Amulon vetosi lamanilaisiin, ja hän lähetti myös heidän vaimojaan, jotka olivat lamanilaisten [a]tyttäriä, vetoamaan veljiinsä, etteivät he hävittäisi heidän miehiään.

34 Ja lamanilaiset tunsivat [a]myötätuntoa Amulonia ja hänen veljiään kohtaan eivätkä hävittäneet heitä heidän vaimojensa tähden.

35 Ja Amulon ja hänen veljensä liittyivät lamanilaisiin, ja he kulkivat erämaassa etsimässä Nefin maata, kun he löysivät Helamin maan, jota Alma ja hänen veljensä pitivät hallussaan.

36 Ja tapahtui, että lamanilaiset lupasivat Almalle ja hänen veljilleen, että jos he näyttäisivät heille tien, joka johti Nefin maahan, niin he soisivat heidän pitää henkensä ja vapautensa.

37 Mutta kun Alma oli näyttänyt lamanilaisille tien, joka johti Nefin maahan, he eivät pitäneet lupaustaan vaan asettivat Almalle ja hänen veljilleen [a]vartijoita ympäri Helamin maata.

38 Ja loput heistä menivät Nefin maahan; ja osa heistä palasi Helamin maahan ja toi mukanaan myös niiden vartijoiden vaimot ja lapset, jotka oli jätetty maahan.

39 Ja lamanilaisten kuningas oli suonut Amulonille oikeuden olla Helamin maassa olevan kansansa kuningas ja hallitsija; hänellä ei kuitenkaan olisi valtaa tehdä mitään vastoin lamanilaisten kuninkaan tahtoa.

LUKU 24

Amulon vainoaa Almaa ja hänen kansaansa. Heidät on määrä surmata, jos he rukoilevat. Herra saa heidän kuormansa tuntumaan keveiltä. Hän vapauttaa heidät orjuudesta, ja he palaavat Sarahemlaan. Noin 145–122 eKr.

Ja tapahtui, että Amulon pääsi suosioon lamanilaisten kuninkaan silmissä; sen tähden lamanilaisten kuningas salli, että hänet ja hänen veljensä nimitettiin kansansa opettajiksi, niin, nimittäin sen kansan, joka oli Semlonin maassa ja Silomin maassa ja Amulonin maassa.

2 Sillä lamanilaiset olivat ottaneet haltuunsa kaikki nämä maat; sen tähden lamanilaisten kuningas oli nimittänyt kuninkaat kaikkiin näihin maihin.

3 Ja nyt lamanilaisten kunin-

33*a* Moosia 20:3–5. | 34*a* PKO Myötätunto. | 37*a* Moosia 24:8–15.

kaan nimi oli Laman, sillä hänet oli nimitetty isänsä nimen mukaan; ja sen tähden häntä kutsuttiin kuningas Lamaniksi. Ja hän oli monilukuisen kansan kuningas.

4 Ja hän nimitti Amulonin veljiä opettajiksi jokaiseen maahan, jota hänen kansansa piti hallussaan; ja niin Nefin kieltä alettiin opettaa kaiken lamanilaisten kansan keskuudessa.

5 Ja se oli toisiaan kohtaan ystävällistä kansaa, mutta se ei tuntenut Jumalaa; eivätkä Amulonin veljet opettaneet sille mitään Herrasta, sen Jumalasta, eivätkä Mooseksen laista, eivätkä he opettaneet sille Abinadin sanoja;

6 vaan he opettivat sitä pitämään aikakirjojaan ja kirjoittamaan toisilleen.

7 Ja niin lamanilaiset alkoivat rikastua ja alkoivat käydä kauppaa keskenään ja tulla mahtaviksi ja alkoivat olla viekasta ja viisasta kansaa, mitä maailman viisauteen tulee, niin, hyvin viekasta kansaa, joka nautti kaikenlaisesta jumalattomuudesta ja rosvouksesta, ellei se tapahtunut heidän omien veljiensä keskuudessa.

8 Ja nyt tapahtui, että Amulon alkoi käyttää [a]valtaa Almaan ja hänen veljiinsä ja alkoi vainota häntä ja käskeä lapsiaan vainoamaan heidän lapsiaan.

9 Sillä Amulon tiesi, että Alma oli ollut [a]yksi kuninkaan papeista ja että hän oli se, joka uskoi Abinadin sanat ja joka ajettiin pois kuninkaan edestä, ja sen tähden hän oli vihastunut häneen; sillä hän oli kuningas Lamanin alamainen, mutta hän käytti silti valtaa heihin ja määräsi heille [b]töitä ja asetti heille työnjohtajia.

10 Ja tapahtui, että heidän ahdinkonsa olivat niin suuret, että he alkoivat huutaa voimallisesti Jumalan puoleen.

11 Ja Amulon käski heidän lakata huutamasta; ja hän asetti heille vartijoita tarkkailemaan heitä, niin että jokainen, jonka havaittaisiin huutavan avuksi Jumalaa, otettaisiin hengiltä.

12 Eivätkä Alma ja hänen väkensä korottaneet ääntään Herran Jumalansa puoleen vaan [a]vuodattivat sydämensä hänelle; ja hän tiesi heidän sydämensä ajatukset.

13 Ja tapahtui, että Herran ääni tuli heille heidän ahdingoissaan sanoen: Nostakaa päänne ja olkaa turvallisella mielellä, sillä minä tiedän sen liiton, jonka te olette tehneet minun kanssani; ja minä teen liiton kansani kanssa ja vapautan sen orjuudesta.

14 Ja minä myös kevennän ne kuormat, jotka on pantu teidän harteillenne, niin että te ette voi edes tuntea niitä selässänne, edes ollessanne orjuudessa; ja tämän minä teen, jotta te tämän jälkeen olisitte minun [a]todistajinani ja jotta te tietäisitte varmasti, että minä, Herra

24 8 *a* OL 121:39.
9 *a* Moosia 17:1–4; 23:9.
b Moosia 21:3–6.
12 *a* PKO Rukous.
14 *a* PKO Todistaja.

Jumala, muistan kansaani sen [b]ahdingoissa.

15 Ja nyt tapahtui, että Alman ja hänen veljiensä kannettavaksi pannut kuormat kevenivät, eli Herra [a]vahvisti heitä niin, että he saattoivat kantaa [b]kuormansa helposti, ja he alistuivat iloiten ja [c]kärsivällisesti kaikkeen Herran tahtoon.

16 Ja tapahtui, että niin suuri oli heidän uskonsa ja kärsivällisyytensä, että Herran ääni tuli jälleen heille sanoen: Olkaa turvallisella mielellä, sillä huomispäivänä minä vapautan teidät orjuudesta.

17 Ja hän sanoi Almalle: Kulje tämän kansan edellä, ja minä kuljen sinun kanssasi ja vapautan tämän kansan [a]orjuudesta.

18 Nyt tapahtui, että Alma ja hänen kansansa kokosivat yön aikana katraansa yhteen ja myös viljansa; niin, vieläpä koko yön ajan he kokosivat katraitaan yhteen.

19 Ja aamulla Herra antoi lamanilaisten vaipua [a]syvään uneen, niin, ja kaikki heidän työnjohtajansakin olivat sikeässä unessa.

20 Ja Alma ja hänen kansansa lähtivät erämaahan; ja kun he olivat kulkeneet koko päivän, he pystyttivät telttansa erääseen laaksoon ja nimittivät laakson Almaksi, koska hän johti heidän kulkuaan erämaassa.

21 Niin, ja Alman laaksossa he vuodattivat [a]kiitoksensa Jumalalle, koska hän oli ollut heille armollinen ja keventänyt heidän kuormansa ja vapauttanut heidät orjuudesta; sillä he olivat olleet orjuudessa, eikä kukaan muu voinut heitä vapauttaa paitsi Herra, heidän Jumalansa.

22 Ja he kiittivät Jumalaa, eli kaikki heidän miehensä ja kaikki heidän naisensa ja kaikki heidän lapsensa, jotka osasivat puhua, korottivat äänensä Jumalansa ylistykseen.

23 Ja nyt Herra sanoi Almalle: Kiiruhda ja joudu kansasi kanssa pois tästä maasta, sillä lamanilaiset ovat heränneet ja ajavat sinua takaa; joudu sen tähden pois tästä maasta, niin minä pysäytän lamanilaiset tähän laaksoon, etteivät he tule pitemmälle ajamaan takaa tätä kansaa.

24 Ja tapahtui, että he lähtivät laaksosta ja kulkivat erämaahan.

25 Ja oltuaan erämaassa kaksitoista päivää he saapuivat Sarahemlan maahan; ja kuningas Moosia myös otti heidät iloiten vastaan.

LUKU 25

Mulekin jälkeläisistä Sarahemlassa tulee nefiläisiä. He saavat tietää Alman ja Senifin kansasta. Alma kastaa Limhin ja koko hänen kansansa. Moosia valtuuttaa Alman perustamaan Jumalan kirkon. Noin 122 eKr.

Ja nyt kuningas Moosia käski kaikkien ihmisten kokoontua yhteen.

14 *b* PKO Vastoinkäyminen.
15 *a* Matt. 11:28–30.
b Alma 31:38; 33:23.
c OL 54:10.
PKO Kärsivällisyys.
17 *a* PKO Orjuus.
19 *a* 1. Sam. 26:12.
21 *a* PKO Kiitollisuus.

2 Nyt ei ollut niin paljon Nefin lapsia eli niin paljon niitä, jotka olivat Nefin jälkeläisiä, kuin oli Sarahemlan [a]kansaa – Sarahemlan, joka oli [b]Mulekin jälkeläinen – ja niitä, jotka tulivat hänen mukanaan erämaahan.

3 Eikä Nefin kansaa ja Sarahemlan kansaa ollut niin paljon kuin oli lamanilaisia; niin, heitä ei ollut puoliksikaan niin lukuisasti.

4 Ja nyt kaikki Nefin kansa oli kokoontunut yhteen, ja samoin kaikki Sarahemlan kansa, ja ne olivat kokoontuneet yhteen kahdeksi joukoksi.

5 Ja tapahtui, että Moosia luki ja luetutti Senifin aikakirjat kansalleen; niin, hän luki Senifin kansan aikakirjat siitä ajasta alkaen, kun he lähtivät Sarahemlan maasta, siihen asti, kun he palasivat takaisin.

6 Ja hän luki myös kertomuksen Almasta ja hänen veljistään ja kaikista heidän ahdingoistaan siitä ajasta alkaen, kun he lähtivät Sarahemlan maasta, siihen aikaan asti, kun he palasivat takaisin.

7 Ja nyt, kun Moosia oli lakannut lukemasta aikakirjoja, hänen kansansa, joka oli jäänyt maahan, joutui ihmetyksen ja hämmästyksen valtaan.

8 Sillä se ei tiennyt mitä ajatella; sillä katsoessaan niitä, jotka olivat vapautuneet [a]orjuudesta, se täyttyi tavattoman suurella ilolla.

9 Ja taas, kun se ajatteli veljiään, jotka lamanilaiset olivat surmanneet, sen täytti murhe ja se jopa vuodatti monia murheen kyyneliä.

10 Ja taas, kun se ajatteli Jumalan välitöntä hyvyyttä ja hänen voimaansa, kun hän vapautti Alman ja hänen veljensä lamanilaisten käsistä ja orjuudesta, se korotti äänensä ja kiitti Jumalaa.

11 Ja taas, kun se ajatteli lamanilaisia, jotka olivat sen veljiä, heidän syntistä ja saastaista tilaansa, sen täytti [a]tuska ja piina heidän [b]sielujensa hyvinvoinnin tähden.

12 Ja tapahtui, että ne, jotka olivat Amulonin ja hänen veljiensä lapsia – niiden, jotka olivat ottaneet vaimoksi lamanilaisten tyttäriä – olivat tyytymättömiä isiensä käytökseen, eivätkä he enää halunneet itseään kutsuttavan isiensä nimillä; sen tähden he ottivat itsellensä Nefin nimen, jotta heitä kutsuttaisiin Nefin lapsiksi ja heidät luettaisiin niiden joukkoon, joita kutsuttiin nefiläisiksi.

13 Ja nyt koko Sarahemlan kansa [a]luettiin nefiläisiin ja tämä siksi, että kuninkuutta ei ollut annettu keillekään muille kuin Nefin jälkeläisille.

14 Ja nyt tapahtui, että kun Moosia oli lakannut puhumasta ja lukemasta kansalle, hän pyysi Almaakin puhumaan kansalle.

15 Ja Alma puhui sille, kun se oli kokoontunut yhteen suuriksi joukoiksi, ja hän meni joukon luota toisen luo saarnaten

25 2 *a* Omni 1:13–19.
b Hel. 6:10.
PKO Mulek.
8 *a* Moosia 22:11–13.
11 *a* Moosia 28:3–4; Alma 13:27.
b PKO Sielu: Sielujen arvo.
13 *a* Omni 1:19.

kansalle parannusta ja uskoa Herraan.

16 Ja hän kehotti Limhin kansaa ja veljiään, kaikkia niitä, jotka olivat vapautuneet orjuudesta, muistamaan, että Herra oli heidät vapauttanut.

17 Ja tapahtui, että kun Alma oli opettanut kansalle monia asioita ja lakannut puhumasta sille, että kuningas Limhi halusi, että hänet kastettaisiin; ja kaikki hänen kansansa halusi, että heidätkin kastettaisiin.

18 Sen tähden Alma meni veteen ja kastoi heidät; eli hän [a]kastoi heidät samalla tavalla kuin veljensä [b]Mormonin vesissä; niin, ja kaikki, jotka hän kastoi, kuuluivat Jumalan kirkkoon; ja tämä heidän uskonsa vuoksi Alman sanoihin.

19 Ja tapahtui, että kuningas Moosia salli Alman perustaa seurakuntia kautta koko Sarahemlan maan ja antoi hänelle [a]vallan asettaa pappeja ja opettajia jokaiseen seurakuntaan.

20 Ja näin tehtiin, koska ihmisiä oli niin paljon, ettei yksi opettaja voinut heitä kaikkia hallita; eivätkä he kaikki voineet kuulla Jumalan sanaa yhdessä kokouksessa;

21 sen tähden he kokoontuivat yhteen eri joukkoina, joita kutsuttiin seurakunniksi; jokaisella seurakunnalla oli pappinsa ja opettajansa, ja jokainen pappi saarnasi sanaa sen mukaan kuin Alman suu hänelle puhui.

22 Ja niin, vaikka olikin monta seurakuntaa, ne kaikki olivat yksi kirkko, niin, nimittäin Jumalan [a]kirkko; sillä missään seurakunnissa ei saarnattu mitään muuta kuin parannusta ja uskoa Jumalaan.

23 Ja nyt Sarahemlan maassa oli seitsemän seurakuntaa. Ja tapahtui, että jokainen, joka halusi ottaa päällensä Kristuksen, tai Jumalan, [a]nimen, liittyi Jumalan seurakuntaan;

24 ja heitä kutsuttiin Jumalan [a]kansaksi. Ja Herra vuodatti Henkensä heidän päällensä, ja heitä siunattiin, ja he menestyivät maassa.

LUKU 26

Uskottomat johdattavat monia kirkon jäseniä syntiin. Almalle luvataan iankaikkinen elämä. Ne, jotka tekevät parannuksen ja ottavat kasteen, saavat anteeksi. Syntiset kirkon jäsenet, jotka tekevät parannuksen ja tunnustavat Almalle ja Herralle, saavat anteeksi; muuten heitä ei lueta kirkon kansaan. Noin 120–100 eKr.

Nyt tapahtui, että nousevassa polvessa oli monia, jotka eivät voineet ymmärtää kuningas Benjaminin sanoja, koska he olivat pieniä lapsia siihen aikaan, kun hän puhui kansalleen; eivätkä he uskoneet isiensä perimätietoja.

2 He eivät uskoneet, mitä oli sanottu kuolleiden ylösnousemuk-

18 *a* Moosia 21:35.
b Moosia 18:8–17.
19 *a* PKO Pappeus.
22 *a* Moosia 18:17.
23 *a* PKO Jeesus Kristus: Jeesuksen Kristuksen nimen päällemme ottaminen.
24 *a* PKO Liitto.

sesta, eivätkä he uskoneet Kristuksen tulemiseen.

3 Ja nyt, epäuskonsa tähden he eivät voineet [a]ymmärtää Jumalan sanaa; ja heidän sydämensä paatui.

4 Eivätkä he tahtoneet ottaa kastetta, eivätkä he tahtoneet liittyä kirkkoon. Ja he olivat uskonsa puolesta eri kansaa ja pysyivät aina siitä lähtien sellaisina, nimittäin [a]lihallisessa ja syntisessä tilassaan, sillä he eivät tahtoneet huutaa avuksi Herraa Jumalaansa.

5 Ja nyt Moosian hallituskaudella heitä ei ollut puoliksikaan niin lukuisasti kuin Jumalan kansaa, mutta veljien keskinäisten [a]erimielisyyksien tähden heitä alkoi olla lukuisammin.

6 Sillä tapahtui, että he pettivät mielistelevillä sanoillaan monia, jotka olivat kirkossa, ja saivat heidät tekemään monia syntejä; sen tähden kirkon kävi välttämättömäksi [a]ojentaa niitä kirkossa olevia, jotka tekivät syntiä.

7 Ja tapahtui, että opettajat toivat heidät pappien eteen ja luovuttivat heidät papeille; ja papit toivat heidät Alman eteen, joka oli [a]ylipappi.

8 Nyt kuningas Moosia oli antanut Almalle vallan kirkkoon nähden.

9 Ja tapahtui, että Alma ei heistä tiennyt, mutta heitä vastaan oli monia todistajia; niin, ihmiset nousivat runsaasti todistamaan heidän pahuudestaan.

10 Nyt mitään sellaista ei ollut aikaisemmin tapahtunut kirkossa; sen tähden Alma tunsi huolta hengessään ja käski tuoda heidät kuninkaan eteen.

11 Ja hän sanoi kuninkaalle: Katso, tässä on monta, jotka olemme tuoneet sinun eteesi ja joita heidän veljensä syyttävät; niin, ja heidät on tavattu monenlaisista pahoista teoista. Eivätkä he tee parannusta pahoista teoistaan; sen tähden me olemme tuoneet heidät sinun eteesi, jotta sinä tuomitsisit heidät heidän rikostensa mukaisesti.

12 Mutta kuningas Moosia sanoi Almalle: Katso, minä en heitä tuomitse; sen tähden minä [a]luovutan heidät sinun käsiisi tuomittaviksi.

13 Ja nyt Alman henki oli jälleen huolissaan, ja hän meni kysymään Herralta, mitä hänen pitäisi tämän asian suhteen tehdä, sillä hän pelkäsi tekevänsä väärin Jumalan silmissä.

14 Ja tapahtui, että kun hän oli vuodattanut koko sielunsa Jumalalle, Herran ääni tuli hänelle sanoen:

15 Siunattu olet sinä, Alma, ja siunattuja ovat ne, jotka kastettiin [a]Mormonin vesissä. Sinä olet siunattu suuren [b]uskosi tähden pelkkiin palvelijani Abinadin sanoihin.

16 Ja siunattuja ovat he suuren

26 3 *a* PKO Ymmärrys.
4 *a* PKO Luonnollinen ihminen.
5 *a* PKO Kiista; Luopumus.
6 *a* Alma 5:57–58; 6:3. PKO Varoittaminen.
7 *a* Moosia 29:42.
12 *a* OL 42:78–93.
15 *a* Moosia 18:30.
b Moosia 17:2. PKO Usko.

uskonsa tähden niihin pelkkiin sanoihin, joita sinä olet puhunut heille.

17 Ja siunattu olet sinä, koska olet perustanut [a]kirkon tämän kansan keskuuteen; ja heitä vahvistetaan, ja he tulevat olemaan minun kansani.

18 Niin, siunattu on tämä kansa, joka on halukas kantamaan minun [a]nimeäni; sillä minun nimelläni sitä kutsutaan; ja se on minun.

19 Ja koska sinä olet kysynyt minulta rikkojasta, sinä olet siunattu.

20 Sinä olet minun palvelijani; ja minä teen sinun kanssasi liiton, että sinä saat [a]iankaikkisen elämän; ja sinun tulee palvella minua ja lähteä minun nimessäni ja koota yhteen minun lampaani.

21 Ja se, joka kuulee minun ääneni, on minun [a]lampaani; ja hänet teidän tulee ottaa kirkkoon, ja hänet minäkin otan vastaan.

22 Sillä katso, tämä on minun kirkkoni; jokainen, joka [a]kastetaan, tulee kastaa parannukseen. Ja jokaisen, jonka te otatte vastaan, tulee uskoa minun nimeeni; ja hänelle minä annan auliisti [b]anteeksi.

23 Sillä minä olen se, joka [a]ottaa päällensä maailman synnit; sillä minä olen se, joka on [b]luonut heidät; ja minä olen se, joka suo loppuun asti uskovalle sijan oikealla puolellani.

24 Sillä katso, minun nimelläni heitä kutsutaan; ja jos he [a]tuntevat minut, he tulevat esiin ja saavat iankaikkisesti sijan minun oikealla puolellani.

25 Ja tapahtuu, että kun [a]toinen pasuuna soi, silloin ne, jotka eivät ole koskaan minua [b]tunteneet, tulevat esiin ja seisovat minun edessäni.

26 Ja silloin he tietävät, että minä olen Herra, heidän Jumalansa, että minä olen heidän Lunastajansa; mutta he eivät tahtoneet tulla lunastetuiksi.

27 Ja silloin minä julistan heille, etten ole koskaan heitä [a]tuntenut; ja he [b]menevät pois [c]ikuiseen tuleen, joka on valmistettu Perkeleelle ja hänen enkeleilleen.

28 Ja nyt minä sanon sinulle, että joka ei [a]kuule minun ääntäni, häntä älkää ottako minun kirkkooni, sillä häntä minä en ota vastaan viimeisenä päivänä.

29 Ja nyt minä sanon sinulle: Mene; ja [a]tuomitse jokainen, joka rikkoo minua vastaan, niiden [b]syntien mukaisesti, jotka hän on tehnyt; ja jos hän [c]tunnustaa

17 *a* Moosia 25:19–24.
18 *a* Moosia 1:11; 5:8.
PKO Jeesus Kristus: Jeesuksen Kristuksen nimen päällemme ottaminen.
20 *a* PKO Iankaikkinen elämä; Valitseminen; Valitut.
21 *a* PKO Hyvä paimen.
22 *a* 2. Nefi 9:23.
PKO Kaste, kastaminen.
b PKO Anteeksianto; Syntien anteeksisaaminen.
23 *a* PKO Lunastaja.
b PKO Luominen.
24 *a* Joh. 17:3.
25 *a* OL 88:99, 109.
b OL 76:81–86.
27 *a* Matt. 7:21–23.
b Luuk. 13:27.
c OL 76:43–44.
28 *a* 2. Nefi 9:31; OL 1:14.
29 *a* PKO Tuomitseminen.
b PKO Vastuullisuus.
c 3. Nefi 1:25.
PKO Tunnustaminen.

syntinsä sinun ja minun edessäni ja [d]tekee parannuksen vilpittömin sydämin, anna hänelle [e]anteeksi, niin minäkin annan hänelle anteeksi.

30 Niin, ja [a]niin usein kuin minun kansani [b]tekee parannuksen, minä annan sille anteeksi sen rikkomukset minua vastaan.

31 Ja teidänkin tulee antaa toisillenne rikkomuksenne [a]anteeksi, sillä totisesti minä sanon teille: Joka ei anna anteeksi lähimmäisensä rikkomuksia, kun hän sanoo tekevänsä parannuksen, on saattanut itsensä tuomion alaiseksi.

32 Nyt minä sanon sinulle: Mene; ja ketään, joka ei tee parannusta synneistään, ei pidä lukea minun kansaani; ja tätä noudatettakoon tästä alkaen.

33 Ja tapahtui, että kun Alma oli kuullut nämä sanat, hän kirjoitti ne muistiin, jotta ne olisivat hänellä ja jotta hän voisi tuomita tuon kirkon kansan Jumalan käskyjen mukaisesti.

34 Ja tapahtui, että Alma meni ja tuomitsi ne, jotka oli tavattu pahasta teosta, Herran sanan mukaisesti.

35 Ja jokaisen, joka teki parannuksen synneistään ja [a]tunnusti ne, hän luki kirkon kansaan;

36 ja niitä, jotka eivät tahtoneet tunnustaa syntejään ja tehdä parannusta pahuudestaan, ei luettu kirkon kansaan, ja heidän nimensä [a]pyyhittiin pois.

37 Ja tapahtui, että Alma johti kaikkia kirkon asioita; ja he alkoivat jälleen olla rauhassa ja menestyä tavattomasti kirkon asioissa, ja he vaelsivat tarkoin Jumalan edessä, ottivat vastaan monia ja kastoivat monia.

38 Ja nyt kaikkea tätä Alma ja hänen työtoverinsa kirkon johdossa tekivät, vaeltaen kaikessa tunnollisuudessa, opettaen Jumalan sanaa kaikessa, kärsien kaikenlaisia ahdinkoja, joutuen kaikkien niiden vainoamiksi, jotka eivät kuuluneet Jumalan kirkkoon.

39 Ja he ojensivat veljiään, ja heitäkin [a]ojennettiin, kutakin Jumalan sanalla syntiensä mukaisesti – eli niiden syntien mukaisesti, joita hän oli tehnyt, sillä Jumala oli käskenyt heitä [b]rukoilemaan lakkaamatta ja [c]kiittämään kaikessa.

LUKU 27

Moosia kieltää vainoamisen ja vaatii tasa-arvoisuutta. Alma nuorempi ja Moosian neljä poikaa yrittävät hävittää kirkon. Enkeli ilmestyy ja käskee heidän kääntyä pois pahalta tieltään. Alma tehdään mykäksi. Koko ihmissuvun täytyy syntyä uudesti saadakseen pelastuksen. Alma ja Moosian pojat julistavat ilosanomaa. Noin 100–92 eKr.

29 *d* PKO Parannus.
e PKO Anteeksianto.
30 *a* Moroni 6:8.
b Hes. 33:11, 15–16; Ap. t. 3:19–20; Moosia 29:19–20.
31 *a* 3. Nefi 13:14–15; OL 64:9–10.
35 *a* PKO Tunnustaminen.
36 *a* 2. Moos. 32:33; Alma 1:24. PKO Elämän kirja; Kirkosta erottaminen.
39 *a* PKO Varoittaminen.
b 2. Nefi 32:8–9.
c PKO Kiitollisuus.

Ja nyt tapahtui, että epäuskoisten kirkkoon kohdistamat vainot tulivat niin suuriksi, että kirkko alkoi nurista ja valittaa johtajilleen asiasta; ja se valitti Almalle. Ja Alma esitti asian heidän kuninkaalleen Moosialle. Ja Moosia kysyi neuvoa papeiltaan.

2 Ja tapahtui, että kuningas Moosia lähetti kautta ympäröivän maan kuulutuksen, ettei kukaan epäuskoinen saanut [a]vainota ketään niistä, jotka kuuluivat Jumalan kirkkoon.

3 Ja kautta kaikkien seurakuntien oli ankara kielto, ettei niiden keskuudessa saanut olla mitään vainoja, että [a]tasa-arvoisuuden tuli vallita kaikkien ihmisten kesken;

4 etteivät he saaneet antaa ylpeyden eivätkä korskeuden häiritä [a]rauhaansa, että jokaisen tuli [b]pitää lähimmäistään itsensä veroisena tehden omin käsin työtä elannokseen.

5 Niin, ja kaikkien heidän pappiensa ja opettajiensa tuli [a]tehdä omin käsin työtä elannokseen kaikissa tapauksissa paitsi sairaina tai suuren puutteen alaisina; ja näin tehden he saivat mitä runsaimmin Jumalan [b]armoa.

6 Ja maassa alkoi taas olla paljon rauhaa; ja kansa alkoi olla hyvin monilukuinen ja alkoi levittäytyä laajalle maan päällä, eli pohjoiseen ja etelään, itään ja länteen, rakentaen suuria kaupunkeja ja kyliä joka puolelle maata.

7 Ja Herra muisti heitä ja antoi heidän menestyä, ja heistä tuli suuri ja vauras kansa.

8 Nyt Moosian pojat luettiin epäuskoisten joukkoon, ja myös yksi Alman [a]pojista luettiin heidän joukkoonsa, ja häntä kutsuttiin Almaksi hänen isänsä mukaan; kuitenkin hänestä tuli hyvin jumalaton ja [b]epäjumalia palvova mies. Ja hän oli monisanainen mies ja puhui hyvin mielistelevästi kansalle; sen tähden hän johdatti monia kansasta tekemään hänen pahojen tekojensa mukaisesti.

9 Ja hänestä tuli suuri este Jumalan kirkon menestykselle; ja hän [a]varasti kansan sydämet, aiheutti paljon erimielisyyttä kansan keskuudessa ja antoi Jumalan viholliselle tilaisuuden käyttää valtaansa heihin.

10 Ja nyt tapahtui, että hänen kulkiessaan ympäriinsä hävittämässä Jumalan kirkkoa – sillä hän kulki Moosian poikien kanssa salaa ympäriinsä yrittäen hävittää kirkon ja johtaa harhaan Herran kansaa, vastoin Jumalan ja myös kuninkaan käskyjä –

11 ja kuten sanoin teille, kun he kulkivat ympäriinsä [a]kapinoiden Jumalaa vastaan, katso, Herran [b]enkeli [c]ilmestyi heille; ja hän laskeutui ikään kuin pilven

27 2 *a* PKO Vaino.
3 *a* Moosia 23:7; 29:32.
4 *a* PKO Rauha.
b PKO Arvostaminen.
5 *a* Moosia 18:24, 26.
b PKO Armo.
8 *a* PKO Alma, Alman poika.
b PKO Epäjumalien palvonta.
9 *a* 2. Sam. 15:1–6.
11 *a* PKO Kapinointi.
b PKO Enkelit.
c Ap. t. 9:1–9; Alma 8:15.

sisässä; ja hän puhui ikään kuin ukkosen äänellä, mikä järisytti maata, jolla he seisoivat;

12 ja niin suuri oli heidän hämmästyksensä, että he kaatuivat maahan eivätkä ymmärtäneet niitä sanoja, joita hän puhui heille.

13 Mutta hän huusi jälleen, sanoen: Alma, nouse ja astu esiin, sillä miksi sinä vainoat Jumalan kirkkoa? Sillä Herra on sanonut: [a]Tämä on minun kirkkoni, ja minä vahvistan sen, eikä sitä kukista mikään muu kuin kansani rikkomukset.

14 Ja vielä enkeli sanoi: Katso, Herra on kuullut kansansa [a]rukoukset ja myös palvelijansa Alman – joka on isäsi – rukoukset; sillä hän on suuresti uskoen rukoillut sinun tähtesi, että sinut johdatettaisiin tuntemaan totuus; sen tähden minä olen tullut tätä tarkoitusta varten, saadakseni sinut vakuuttuneeksi Jumalan voimasta ja valtuudesta, jotta hänen palvelijoidensa [b]rukouksiin vastattaisiin heidän uskonsa mukaisesti.

15 Ja nyt, katso, voitko sinä kiistää Jumalan voiman? Sillä katso, eikö minun ääneni järisytä maata? Ja etkö myös näe minut edessäsi? Ja minut on lähetetty Jumalan luota.

16 Nyt minä sanon sinulle: Mene, ja muista isiesi vankeutta Helamin maassa ja Nefin maassa; ja muista, kuinka suuria hän on tehnyt heidän hyväkseen; sillä he olivat orjuudessa, ja hän on [a]vapauttanut heidät. Ja nyt minä sanon sinulle, Alma: Kulje tietäsi, äläkä enää pyri hävittämään kirkkoa, jotta heidän rukouksiinsa vastattaisiin, äläkä tee sitä, vaikka itse haluaisitkin tulla hylätyksi.

17 Ja nyt tapahtui, että nämä olivat viimeiset sanat, jotka enkeli puhui Almalle, ja hän lähti.

18 Ja nyt Alma ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, kaatuivat jälleen maahan, sillä suuri oli heidän hämmästyksensä; sillä he olivat omin silmin nähneet Herran enkelin, ja hänen äänensä oli kuin ukkonen, joka järisytti maata; ja he tiesivät, ettei mikään muu kuin Jumalan voima voinut järisyttää maata ja saada sitä vapisemaan, ikään kuin se halkeaisi.

19 Ja nyt Alman hämmästys oli niin suuri, että hän tuli mykäksi, niin ettei hän voinut avata suutansa; niin, ja hän tuli heikoksi, jopa niin ettei hän voinut enää liikuttaa käsiään; sen tähden ne, jotka olivat hänen kanssaan, ottivat hänet ja kantoivat häntä avuttomana, kunnes hänet laskettiin isänsä eteen.

20 Ja he kertoivat hänen isälleen kaiken, mitä heille oli tapahtunut; ja hänen isänsä riemuitsi, sillä hän tiesi sen tapahtuneen Jumalan voimasta.

21 Ja hän käski väkijoukon kokoontua yhteen katsomaan, mitä Herra oli tehnyt hänen pojalleen ja myös niille, jotka olivat hänen kanssaan.

22 Ja hän käski pappien kokoontua yhteen; ja he alkoivat

13 *a* PKO Jeesus Kristus: Kirkon pää.
14 *a* Alma 10:22.
b Morm. 9:36–37.
16 *a* Moosia 23:1–4.

paastota ja rukoilla Herraa Jumalaansa, että hän aukaisisi Alman suun, jotta hän voisi puhua, ja myös että hänen jäsenensä saisivat voimansa – jotta kansan silmät avautuisivat näkemään ja tuntemaan Jumalan hyvyyden ja kirkkauden.

23 Ja tapahtui heidän paastottuaan ja rukoiltuaan kahden päivän ja kahden yön ajan, että Alman jäsenet saivat voimansa, ja hän nousi ja alkoi puhua heille pyytäen heitä olemaan turvallisella mielellä.

24 Sillä, hän sanoi, minä olen tehnyt parannuksen synneistäni, ja Herra on minut [a]lunastanut; katso, minä olen Hengestä syntynyt.

25 Ja Herra sanoi minulle: Älä ihmettele, että koko ihmissuvun, eli miesten ja naisten, kaikkien kansakuntien, sukujen, kielten ja kansojen, täytyy [a]syntyä uudesti, eli syntyä Jumalasta, [b]muuttua [c]lihallisesta ja langenneesta tilastaan vanhurskauden tilaan ja tulla Jumalan lunastamiksi, tullen hänen pojikseen ja tyttärikseen.

26 Ja niin heistä tulee uusia luotuja; ja elleivät he tee tätä, he eivät [a]mitenkään voi periä Jumalan valtakuntaa.

27 Minä sanon teille: Ellei näin tapahdu, heidät täytyy hylätä; ja tämän minä tiedän, koska olin joutumaisillani hylätyksi.

28 Kuitenkin kärsittyäni paljon ahdistusta ja tehtyäni parannusta lähes kuolemaan asti Herra on armossaan nähnyt hyväksi temmata minut pois [a]ikuisesta palamisesta, ja minä olen syntynyt Jumalasta.

29 Minun sieluni on lunastettu katkeruuden sapesta ja pahuuden kahleista. Minä olin pimeimmässä kuilussa, mutta nyt minä näen Jumalan ihmeellisen valon. Minun sieluani [a]kidutti iankaikkinen piina, mutta minut on temmattu pois, eikä sieluni enää tunne tuskaa.

30 Minä hylkäsin Lunastajani ja kielsin sen, mistä isämme ovat puhuneet; mutta nyt, jotta voitaisiin ennalta nähdä, että hän on tuleva ja että hän muistaa jokaisen luomansa luodun, hän ilmaisee itsensä kaikille.

31 Niin, [a]jokainen polvi on notkistuva ja jokainen kieli tunnustava hänen edessään. Aivan niin, viimeisenä päivänä, kun kaikki ihmiset joutuvat hänen [b]tuomittavikseen, silloin he tunnustavat, että hän on Jumala; silloin ne, jotka elävät maailmassa [c]ilman Jumalaa, tunnustavat, että ikuisen rangaistuksen tuomio on heille oikeudenmukainen; ja he värisevät ja vapisevat ja he vetäytyvät pois hänen [d]kaikkitutkivan silmänsä katseen alla.

32 Ja nyt tapahtui, että Alma

24 *a* 2. Nefi 2:6–7.
PKO Lunastus.
25 *a* Room. 6:3–11; Moosia 5:7; Alma 5:14; Moos. 6:59.
PKO Uudestisyntyminen Jumalasta.
b Moosia 3:19; 16:3.
c PKO Lihallinen.
26 *a* Joh. 3:5.
28 *a* 2. Nefi 9:16.
29 *a* Moosia 2:38.
31 *a* Fil. 2:9–11; Moosia 16:1–2; OL 88:104.
b PKO Jeesus Kristus: Tuomari.
c Alma 41:11.
d PKO Jumala, jumaluus.

alkoi tästä lähtien opettaa kansaa, ja samoin ne, jotka olivat Alman kanssa silloin, kun enkeli ilmestyi heille; ja he kulkivat ympäriinsä kautta koko maan julistaen kaikille ihmisille sitä, mitä olivat kuulleet ja nähneet, ja saarnaten Jumalan sanaa suuressa ahdistuksessa, sillä ne, jotka eivät uskoneet, vainosivat heitä suuresti, ja monet heistä löivät heitä.

33 Mutta kaikesta tästä huolimatta he antoivat kirkolle paljon lohtua, vahvistivat sen jäsenten uskoa ja kehottivat heitä pitkämielisesti ja paljon työtä tehden pitämään Jumalan käskyt.

34 Ja neljä heistä oli Moosian [a]poikia; ja heidän nimensä olivat Ammon ja Aaron ja Omner ja Himni; nämä olivat Moosian poikien nimet.

35 Ja he kulkivat kautta koko Sarahemlan maan ja kaikkien ihmisten keskuudessa, jotka olivat kuningas Moosian vallan alla, pyrkien innokkaasti hyvittämään kaiken sen vahingon, mitä he olivat tehneet kirkolle, tunnustaen kaikki syntinsä ja julistaen kaikkea sitä, mitä he olivat nähneet, ja selittäen profetioita ja kirjoituksia kaikille, jotka halusivat kuulla niitä.

36 Ja näin he olivat välineinä Jumalan käsissä saattamalla monia tuntemaan totuuden, eli tuntemaan Lunastajansa.

37 Ja kuinka siunattuja he ovatkaan! Sillä he [a]julistivat rauhaa; he julistivat [b]hyvää ilosanomaa; ja he julistivat kansalle, että Herra hallitsee.

LUKU 28

Moosian pojat lähtevät saarnaamaan lamanilaisille. Moosia kääntää jerediläisten levyt kahta näkijänkiveä käyttäen. Noin 92 eKr.

NYT tapahtui, että kun Moosian [a]pojat olivat tehneet kaiken tämän, he ottivat pienen joukon mukaansa ja palasivat isänsä, kuninkaan, luo ja pyysivät häneltä, että hän sallisi heidän mennä näiden valitsemiensa kanssa ylös [b]Nefin maahan saarnatakseen sitä, mitä olivat kuulleet, ja julistaakseen Jumalan sanaa veljilleen lamanilaisille –

2 voidakseen kenties johdattaa heidät tuntemaan Herran Jumalansa ja saada heidät vakuuttuneiksi isiensä pahuudesta, ja voidakseen kenties parantaa heidät heidän [a]vihastaan nefiläisiä kohtaan, jotta heidätkin voitaisiin saattaa riemuitsemaan Herrassa Jumalassaan, jotta heistä voisi tulla ystävällisiä toisillensa ja jotta ei enää olisi kiistoja koko siinä maassa, jonka Herra, heidän Jumalansa, oli antanut heille.

3 Nyt he halusivat, että pelastusta julistettaisiin jokaiselle luodulle, sillä he eivät voineet

34 *a* PKO Ammon, Moosian poika.
37 *a* Jes. 52:7; Moosia 15:14–17.
PKO Saarnaaminen.
b PKO Evankeliumi.
28 1 *a* Moosia 27:34.
b Omni 1:12–13; Moosia 9:1.
2 *a* MK Jaak. 7:24.

[a]kestää sitä, että yksikään [b]ihmissielu hukkuisi; niin, jopa ajatuksetkin siitä, että yksikin sielu joutuisi kestämään [c]loputonta piinaa, värisyttivät ja vavisuttivat heitä.

4 Ja näin Herran Henki vaikutti heihin, sillä he olivat synnintekijöistä kaikkein [a]viheliäisimpiä. Ja Herra näki hyväksi äärettömässä [b]armossaan säästää heidät; kuitenkin he kärsivät paljon sielun piinaa pahojen tekojensa tähden, kärsivät paljon ja pelkäsivät, että heidät hylättäisiin iäksi.

5 Ja tapahtui, että he pyysivät isältään monta päivää, että he saisivat mennä ylös Nefin maahan.

6 Ja kuningas Moosia meni ja kysyi Herralta, pitäisikö hänen antaa poikiensa mennä ylös lamanilaisten keskuuteen saarnaamaan sanaa.

7 Ja Herra sanoi Moosialle: Anna heidän mennä ylös, sillä monet tulevat uskomaan heidän sanoihinsa, ja he saavat iankaikkisen elämän; ja minä [a]pelastan sinun poikasi lamanilaisten käsistä.

8 Ja tapahtui, että Moosia salli heidän mennä ja tehdä, niin kuin he olivat pyytäneet.

9 Ja he [a]lähtivät matkaan erämaahan mennäkseen ylös saarnaamaan sanaa lamanilaisten keskuuteen; ja minä [b]kerron heidän tekemisistään tämän jälkeen.

10 Nyt kuningas Moosialla ei ollut ketään, kenelle hän olisi antanut kuninkuuden, sillä kukaan hänen pojistaan ei halunnut ottaa kuninkuutta vastaan.

11 Sen tähden hän otti aikakirjat, jotka oli kaiverrettu [a]pronssilevyihin sekä Nefin levyihin, ja kaikki ne esineet, joita hän oli pitänyt ja varjellut Jumalan käskyjen mukaisesti, käännettyään ja kirjoitutettuaan aikakirjat, jotka olivat Limhin kansan löytämissä [b]kultalevyissä, jotka Limhin käsi oli hänelle antanut;

12 ja tämän hän teki kansansa suuren innon tähden, sillä se oli määrättömän halukas saamaan tietoja niistä ihmisistä, jotka olivat tuhoutuneet.

13 Ja nyt hän käänsi ne niiden kahden [a]kiven avulla, jotka oli kiinnitetty sankojen kahteen kehykseen.

14 Nyt nämä esineet ovat olleet valmistettuina alusta asti ja ovat periytyneet polvesta polveen kielten kääntämistä varten;

15 ja Herran käsi on pitänyt ja varjellut niitä paljastaakseen kansansa pahat teot ja iljetykset jokaiselle luodulle, joka pitäisi maata hallussaan;

3 *a* Alma 13:27; 3. Nefi 17:14; Moos. 7:41.
b PKO Sielu: Sielujen arvo.
c MK Jaak. 6:10; OL 19:10–12.
4 *a* Moosia 27:10.
b PKO Armeliaisuus.
7 *a* Alma 19:22–23.
9 *a* Alma 17:6–9.
b Alma 17–26.
11 *a* PKO Pronssilevyt.
b PKO Kultalevyt.
13 *a* PKO Urim ja tummim.

16 ja jokaista, jolla nämä esineet ovat, kutsutaan [a]näkijäksi muinaisten aikojen tapaan.

17 Nyt, kun Moosia oli saanut nämä aikakirjat käännetyksi, katso, ne kertoivat kansasta, joka oli [a]tuhoutunut, siitä ajasta, jolloin se tuhoutui, taaksepäin aina [b]suuren tornin rakentamiseen asti, silloin kun Herra [c]sekoitti ihmisten kielen ja heidät hajotettiin laajalle kaikkialla maan päällä, niin, ja vielä siitäkin ajasta taaksepäin Aadamin luomiseen asti.

18 Nyt tämä kertomus sai Moosian kansan suremaan tavattomasti, niin, heidät täytti murhe; mutta he saivat siitä paljon tietoa, mistä he riemuitsivat.

19 Ja tämä kertomus kirjoitetaan myöhemmin; sillä katso, on hyväksi, että kaikki ihmiset saavat tietää sen, mitä tässä kertomuksessa on kirjoitettu.

20 Ja nyt, kuten sanoin teille, että kun kuningas Moosia oli tehnyt tämän, hän otti [a]pronssilevyt ja kaikki esineet, joita hän oli säilyttänyt, ja uskoi ne Alman haltuun, joka oli Alman poika – eli kaikki aikakirjat sekä [b]kääntäjät – ja uskoi ne hänen haltuunsa ja käski hänen pitää ja [c]varjella niitä sekä pitää aikakirjaa kansasta ja jättää ne perintönä sukupolvesta toiseen, samoin kuin ne olivat periytyneet siitä ajasta asti, jolloin Lehi lähti Jerusalemista.

LUKU 29

Moosia ehdottaa, että kuninkaan sijaan valittaisiin tuomareita. Väärämieliset kuninkaat johdattavat kansansa syntiin. Alma nuorempi valitaan ylituomariksi kansan äänellä. Hän on myös kirkon ylipappi. Alma vanhempi ja Moosia kuolevat. Noin 92–91 eKr.

Nyt, kun Moosia oli tehnyt tämän, hän lähetti sanan kautta koko maan, kaiken kansan keskuuteen, haluten tietää sen tahdon siitä, kenen pitäisi olla sen kuningas.

2 Ja tapahtui, että kansan ääni tuli sanoen: Me haluamme poikasi Aaronin olevan meidän kuninkaamme ja hallitsijamme.

3 Nyt Aaron oli mennyt ylös Nefin maahan; sen tähden kuningas ei voinut antaa kuninkuutta hänelle, eikä Aaron tahtonutkaan ottaa kuninkuutta itselleen; eikä kukaan Moosian [a]pojista ollut halukas ottamaan kuninkuutta itselleen.

4 Sen tähden kuningas Moosia lähetti jälleen sanan kansan keskuuteen, niin, nimittäin kirjoitetun sanan hän lähetti kansan keskuuteen. Ja nämä olivat ne sanat, jotka oli kirjoitettu, sanoen:

5 Katso, oi sinä minun kansani, eli minun veljeni, sillä sellaisina minä teitä pidän, minä tahdon teidän harkitsevan sitä asiaa, jota teitä on pyydetty

16 *a* Moosia 8:13–18. PKO Näkijä.
17 *a* Moosia 8:7–12.
b Et. 1:1–5.
c 1. Moos. 11:6–9.
20 *a* Alma 37:3–10.
b PKO Urim ja tummim.
c PKO Pyhät kirjoitukset: Pyhiä kirjoituksia varjeltava.
29 3 *a* Moosia 27:34.

harkitsemaan – sillä te haluatte saada [a]kuninkaan.

6 Nyt minä ilmoitan teille, että se, jolle kuninkuus oikeutetusti kuuluu, on kieltäytynyt eikä ota kuninkuutta itselleen.

7 Ja nyt, jos toinen nimitettäisiin hänen sijaansa, katso, minä pelkään, että teidän keskuudessanne syntyisi kiistoja. Ja kukaties poikani, jolle kuninkuus kuuluu, vihastuisi ja vetäisi osan tätä kansaa mukaansa, mikä aiheuttaisi sotia ja kiistoja teidän keskuudessanne, ja mistä seuraisi paljon verenvuodatusta ja Herran tien vääristelyä, niin, ja monien ihmissielujen tuhoutuminen.

8 Nyt minä sanon teille: Olkaamme viisaita ja harkitkaamme näitä asioita, sillä meillä ei ole oikeutta tuhota poikaani, eikä meillä olisi oikeutta tuhota ketään muutakaan, jos hänet nimitettäisiin hänen sijaansa.

9 Ja jos poikani kääntyisi takaisin ylpeyteensä ja turhuuksiinsa, hän peruisi sen, mitä hän oli sanonut, ja vaatisi oikeuttansa kuninkuuteen, mikä saisi hänet ja myös tämän kansan tekemään paljon syntiä.

10 Ja olkaamme nyt viisaita ja katsokaamme eteenpäin näitä asioita ja tehkäämme sellaista, mikä varmistaa tämän kansan rauhan.

11 Sen tähden minä olen teidän kuninkaanne lopun elinaikani, mutta [a]nimittäkäämme kuitenkin [b]tuomareita tuomitsemaan tätä kansaa lakimme mukaisesti; ja me järjestämme uudelleen tämän kansan asiat, sillä me nimitämme viisaita miehiä tuomareiksi, jotka tuomitsevat tätä kansaa Jumalan käskyjen mukaisesti.

12 Nyt on parempi, että ihmisen tuomitsisi Jumala eikä ihminen, sillä Jumalan tuomiot ovat aina oikeudenmukaisia, mutta ihmisen tuomiot eivät aina ole oikeudenmukaisia.

13 Ja nyt, jos olisi mahdollista, että te saisitte kuninkaiksenne [a]vanhurskaita miehiä, jotka pitäisivät voimassa Jumalan lait ja tuomitsisivat tätä kansaa hänen käskyjensä mukaisesti, niin, jos te voisitte saada kuninkaiksenne miehiä, jotka tekisivät, niin kuin isäni [b]Benjamin teki tälle kansalle – minä sanon teille, että jos näin aina voisi olla, silloin olisi hyväksi, että teillä olisi aina kuninkaita hallitsemassa teitä.

14 Ja minä itsekin olen ponnistellut kaikin voimin ja kyvyin, jotka minulla on ollut, opettaakseni teille Jumalan käskyjä ja vakiinnuttaakseni rauhan kautta maan, niin ettei olisi sotia eikä kiistoja, ei varastelua eikä rosvousta, ei murhia eikä minkäänlaista pahuutta;

15 ja jokaista, joka on tehnyt pahaa, minä olen [a]rangaissut hänen tekemänsä rikoksen mukaisesti, sen lain mukaisesti, jonka isämme ovat meille antaneet.

16 Nyt minä sanon teille, että koska kaikki ihmiset eivät ole oikeamielisiä, ei ole hyväksi,

5 *a* 1. Sam. 8:9–19.
11 *a* Moosia 29:25–27.
b 2. Moos. 18:13–24.
13 *a* Moosia 23:8, 13–14.
b Morm. s. 1:17–18.
15 *a* Alma 1:32–33.

että teillä olisi kuningas tai kuninkaita hallitsemassa teitä.

17 Sillä katso, kuinka paljon [a]pahuutta yksi [b]jumalaton kuningas teettää, niin, ja kuinka suurta tuhoa!

18 Niin, muistakaa kuningas Nooaa, hänen [a]jumalattomuuttaan ja hänen iljetyksiään, sekä hänen kansansa jumalattomuutta ja iljetyksiä. Katsokaa, kuinka suuri tuho heitä kohtasi; ja pahojen tekojensa tähden heidät myös saatettiin [b]orjuuteen.

19 Ja ellei olisi heidän kaikkitietävän Luojansa väliintuloa, ja tämä heidän vilpittömän parannuksensa vuoksi, heidän olisi väistämättä täytynyt jäädä orjuuteen tähän asti.

20 Mutta katso, hän vapautti heidät, koska he [a]nöyrtyivät hänen edessään; ja koska he [b]huusivat voimallisesti hänen puoleensa, hän vapautti heidät orjuudesta; ja näin Herra toimii voimallaan kaikissa tapauksissa ihmislasten keskuudessa, ojentaen [c]armon käsivarren niitä kohti, jotka panevat [d]turvansa häneen.

21 Ja katso, nyt minä sanon teille, että te ette voi syöstä valtaistuimelta pahaa kuningasta muuten kuin monien kiistojen ja paljon verenvuodatuksen kautta.

22 Sillä katso, hänellä on jumalattomia [a]ystäviä, ja hän pitää henkivartijansa ympärillään; ja hän repii niiden lait, jotka ovat hallinneet vanhurskaasti ennen häntä; ja hän polkee jalkoihinsa Jumalan käskyt;

23 ja hän säätää lakeja ja lähettää niitä kansansa keskuuteen, nimittäin oman [a]jumalattomuutensa mukaisia lakeja, ja hän käskee hävittää jokaisen, joka ei tottele hänen lakejaan; ja hän lähettää sotajoukkonsa sotimaan jokaista vastaan, joka kapinoi häntä vastaan, ja jos hän voi, hän tuhoaa heidät; ja näin väärämielinen kuningas vääristelee kaiken vanhurskauden tiet.

24 Ja nyt, katso, minä sanon teille, ettei ole hyväksi, että sellaiset iljetykset tulisivat teidän osaksenne.

25 Valitkaa sen tähden itsellenne tämän kansan äänellä tuomareita, jotta teitä tuomittaisiin niiden lakien mukaisesti, jotka isämme ovat teille antaneet, jotka ovat oikeat ja jotka Herran käsi heille antoi.

26 Nyt ei ole tavallista, että kansa haluaa mitään sellaista, mikä on vastoin oikeaa, mutta on tavallista, että kansan vähäisempi osa haluaa sellaista, mikä ei ole oikein; sen tähden noudattakaa tätä ja tehkää siitä itsellenne laki – toimittaaksenne asianne kansan äänen mukaan.

27 Ja [a]jos tulee aika, jolloin kansan ääni valitsee pahuuden,

17 *a* Alma 46:9–10.
b Moosia 23:7–9.
18 *a* Moosia 11:1–15.
b 1. Sam. 8:10–18; Moosia 12:1–8; Et. 6:22–23.
20 *a* Moosia 21:13–15.
b 2. Moos. 2:23–25; Alma 43:49–50.
c Hes. 33:11, 15–16; Moosia 26:30.
d PKO Luottamus.
22 *a* 1. Kun. 12:8–14.
23 *a* PKO Jumalattomuus.
27 *a* Alma 10:19.

silloin Jumalan tuomioiden on aika kohdata teitä; niin, silloin hän rankaisee teitä suurella tuholla, niin kuin hän on tähänkin asti rangaissut tätä maata.

28 Ja nyt, jos teillä on tuomareita, eivätkä he tuomitse teitä sen lain mukaisesti, joka on annettu, te voitte saattaa heidät ylemmän tuomarin tuomittaviksi.

29 Jos ylemmät tuomarinne eivät tuomitse vanhurskaita tuomioita, käskekää pienen joukon alempia tuomareitanne kokoontua yhteen, ja heidän tulee tuomita ylemmät tuomarinne kansan äänen mukaisesti.

30 Ja minä käsken teidän tehdä tämän Herran pelossa; ja minä käsken teidän tehdä tämän ja olla ilman kuningasta, niin että jos nämä ihmiset tekevät syntejä ja pahoja tekoja, ne tulevat vastattaviksi heidän itsensä päälle.

31 Sillä katso, minä sanon teille: Monien ihmisten synnit ovat johtuneet heidän kuninkaidensa pahoista teoista; sen tähden heidän pahat tekonsa ovat vastattavina heidän kuninkaidensa päällä.

32 Ja nyt minä toivon, ettei tätä [a]eriarvoisuutta enää olisi tässä maassa, etenkään tämän minun kansani keskuudessa, vaan minä toivon, että tämä maa olisi [b]vapauden maa ja [c]jokainen voisi yhtäläisesti nauttia oikeuksistaan ja vapauksistaan, niin kauan kuin Herra näkee hyväksi, että me saamme elää ja periä maan, niin, aina niin kauan kuin kukaan jälkeläisistämme on jäljellä maassa.

33 Ja paljon muutakin kuningas Moosia kirjoitti heille ilmaisten heille kaikki vanhurskaan kuninkaan koettelemukset ja huolet, niin, kaiken sielun vaivannäön kansansa tähden ja myös kaikki kansan nurinat kuninkaalleen; ja hän selitti sen kaiken sille.

34 Ja hän sanoi sille, että näin ei saisi olla, vaan että kuorman tulisi olla koko kansan kannettavana, niin että jokainen kantaisi oman osansa.

35 Ja hän ilmaisi sille myös kaikki ne haitat, joiden alaisina se kamppailisi, jos sillä olisi väärämielinen kuningas hallitsemassa;

36 eli kaikki hänen pahat tekonsa ja iljetyksensä ja kaikki sodat ja kiistat ja verenvuodatuksen ja varastelun ja rosvouksen ja haureuden harjoittamisen ja kaikenlaiset pahat teot, joita ei voi luetella – sanoen sille, että tällaista ei saisi olla, että se on selvästi vastoin Jumalan käskyjä.

37 Ja nyt tapahtui, että kun kuningas Moosia oli lähettänyt tämän kansan keskuuteen, se tuli vakuuttuneeksi hänen sanojensa totuudesta.

38 Sen tähden se lakkasi haluamasta kuningasta ja alkoi tavattoman innokkaasti toivoa, että jokaisella olisi yhtäläiset mahdollisuudet kautta koko maan; niin, ja jokainen ilmaisi haluavansa vastata omista synneistään.

32 *a* Alma 30:11.
b 2. Nefi 1:7; 10:11.
PKO Vapaus.
c Alma 27:9.

39 Sen tähden tapahtui, että he kokoontuivat yhteen joukoittain kautta maan antamaan äänensä siitä, ketkä olisivat heidän tuomareitaan, jotka tuomitsisivat heitä sen [a]lain mukaisesti, joka heille oli annettu; ja he olivat tavattoman riemuissaan siitä [b]vapaudesta, joka heille oli suotu.

40 Ja heidän rakkautensa Moosiaa kohtaan lujittui; niin, he arvostivat häntä enemmän kuin ketään muuta ihmistä, sillä he eivät pitäneet häntä tyrannina, joka tavoitteli etua, eli sitä voittoa, joka turmelee sielun; sillä hän ei ollut vaatinut heiltä rikkauksia, eikä hän nauttinut verenvuodatuksesta, vaan hän oli vakiinnuttanut [a]rauhan maassa, ja hän oli suonut kansansa vapautua kaikenlaisesta orjuudesta; sen tähden se arvosti häntä, niin, tavattomasti, määrättömästi.

41 Ja tapahtui, että he nimittivät [a]tuomareita hallitsemaan heitä eli tuomitsemaan heitä lain mukaisesti; ja tämän he tekivät kautta koko maan.

42 Ja tapahtui, että Alma nimitettiin ensimmäiseksi ylituomariksi, ja hän oli myös ylipappi, koska hänen isänsä oli antanut sen viran hänelle ja antanut hänen vastuulleen kaikki kirkon asiat.

43 Ja nyt tapahtui, että Alma [a]vaelsi Herran teitä ja piti hänen käskynsä ja tuomitsi vanhurskaita tuomioita; ja jatkuva rauha vallitsi kautta maan.

44 Ja näin alkoi tuomarien hallituskausi kautta koko Sarahemlan maan, kaiken sen kansan keskuudessa, jota kutsuttiin nefiläisiksi; ja Alma oli ensimmäinen ja ylituomari.

45 Ja nyt tapahtui, että hänen isänsä kuoli ollessaan kahdeksankymmentäkaksi vuotta vanha; ja hän oli elänyt täyttääkseen Jumalan käskyt.

46 Ja tapahtui, että Moosiakin kuoli hallituskautensa kolmantenakymmenentenäkolmantena vuonna ollessaan [a]kuusikymmentäkolme vuotta vanha, kaikkiaan viidensadanyhdeksän vuoden kuluttua siitä, kun Lehi lähti Jerusalemista.

47 Ja näin päättyi Nefin kansan kuninkaiden hallituskausi; ja näin päättyivät Alman, heidän kirkkonsa perustajan, elinpäivät.

ALMAN POJAN

ALMAN KIRJA

Alman kertomus, hänen, joka oli Alman poika, Nefin kansan ensimmäinen ylituomari sekä kirkon ylipappi. Kertomus tuomarien

39 *a* Alma 1:14.
b PKO Vapaus.
40 *a* PKO Rauhantekijä.
41 *a* Moosia 29:11.
43 *a* PKO Vaeltaminen Jumalan kanssa.
46 *a* Moosia 6:4.

hallituskaudesta ja sodista ja kiistoista kansan keskuudessa. Ja myös kertomus nefiläisten ja lamanilaisten välisestä sodasta ensimmäisen ylituomarin Alman aikakirjan mukaisesti.

LUKU 1

Nehor opettaa vääriä oppeja, perustaa kirkon, aloittaa pappisvallan ja surmaa Gideonin. Nehor teloitetaan rikoksistaan. Pappisvalta ja vainot leviävät kansan keskuudessa. Papit elättävät itsensä, kansa pitää huolen köyhistä, ja kirkko menestyy. Noin 91–87 eKr.

NYT tapahtui, että Nefin kansan tuomarien hallituskauden ensimmäisenä vuonna, tästä ajasta alkaen, kuningas Moosian [a]mentyä kaiken maan tietä, hänen taisteltuaan hyvän taistelun vaeltaen oikeamielisesti Jumalan edessä, jättämättä ketään hallitsemaan jälkeensä – kuitenkin hän oli säätänyt [b]lakeja, ja ne olivat kansan hyväksymiä; sen tähden sen velvollisuutena oli pysyä niissä laeissa, jotka hän oli laatinut.

2 Ja tapahtui, että Alman ensimmäisenä hallitusvuotena tuomarinistuimella hänen eteensä tuotiin tuomittavaksi [a]mies, joka oli iso ja kuulu paljosta voimastaan.

3 Ja hän oli kulkenut ympäriinsä kansan keskuudessa saarnaten sille sitä, mitä hän [a]kutsui Jumalan sanaksi, [b]vastustaen kirkkoa, julistaen kansalle, että jokaisesta papista ja opettajasta pitäisi tulla [c]suosittu; eikä heidän pitäisi [d]tehdä työtä omin käsin, vaan kansan pitäisi elättää heidät.

4 Ja hän myös todisti kansalle, että koko ihmissuku pelastuu viimeisenä päivänä ja ettei sen tarvinnut pelätä eikä vapista, vaan se voisi nostaa päänsä ja riemuita, sillä Herra oli luonut kaikki ihmiset ja oli myös lunastanut kaikki ihmiset; ja lopulta kaikilla ihmisillä on iankaikkinen elämä.

5 Ja tapahtui, että hän opetti näitä asioita niin paljon, että monet uskoivat hänen sanoihinsa, jopa niin monet, että he alkoivat elättää häntä ja antaa hänelle rahaa.

6 Ja hän alkoi ylpistyä sydämensä kopeudessa ja käyttää hyvin kalliita vaatteita, niin, ja alkoi jopa perustaa [a]kirkkoa saarnaamisensa mukaisesti.

7 Ja tapahtui hänen ollessaan menossa saarnaamaan niille, jotka uskoivat hänen sanaansa, että hän tapasi miehen, joka kuului Jumalan kirkkoon, niin, nimittäin yhden heidän opettajistaan; ja hän alkoi kiistellä ankarasti hänen kanssaan voidakseen eksyttää kirkon väen; mutta mies piti puolensa häntä vastaan ojentaen häntä Jumalan [a]sanoilla.

1 1 *a* Moosia 29:46.
b Jar. 1:5; Alma 4:16; Hel. 4:22.
2 *a* Alma 1:15.
3 *a* Hes. 13:3.
b PKO Antikristus.
c Luuk. 6:26; 1. Nefi 22:23.
d Moosia 18:24, 26; 27:5.
6 *a* 1. Nefi 14:10.
7 *a* PKO Jumalan sana.

8 Nyt miehen nimi oli [a]Gideon, ja juuri hän oli välineenä Jumalan käsissä Limhin kansan vapauttamisessa orjuudesta.

9 Nyt, koska Gideon piti puolensa häntä vastaan Jumalan sanoilla, hän vihastui Gideoniin ja veti esiin miekkansa ja alkoi lyödä häntä. Nyt, koska monet vuodet painoivat Gideonia, hän ei sen tähden pystynyt pitämään puoliaan hänen iskujaan vastaan; sen tähden hän sai miekasta [a]surmansa.

10 Ja kirkon väki otti kiinni miehen, joka hänet surmasi, ja toi hänet Alman eteen [a]tuomittavaksi niiden rikosten mukaan, joita hän oli tehnyt.

11 Ja tapahtui, että hän seisoi Alman edessä ja ajoi asiaansa hyvin rohkeasti.

12 Mutta Alma sanoi hänelle: Katso, tämä on ensimmäinen kerta, kun [a]pappisvalta on tuotu tämän kansan keskuuteen. Ja katso, sinä et ole syyllistynyt ainoastaan pappisvaltaan, vaan olet yrittänyt toteuttaa sen väkivalloin miekalla; ja jos pappisvalta toteutettaisiin väkivalloin tämän kansan keskuudessa, se koituisi sen täydelliseksi tuhoksi.

13 Ja sinä olet vuodattanut vanhurskaan miehen veren, niin, miehen, joka on tehnyt paljon hyvää tämän kansan keskuudessa; ja jos me säästäisimme sinut, hänen verensä tulisi [a]kostoksi meidän päällemme.

14 Sen tähden sinut [a]tuomitaan kuolemaan sen lain mukaisesti, jonka Moosia, viimeinen kuninkaamme, on meille antanut; ja tämä kansa on sen hyväksynyt; sen tähden tämän kansan on pysyttävä laissa.

15 Ja tapahtui, että he tarttuivat häneen – ja hänen nimensä oli [a]Nehor – ja he veivät hänet Mantin kukkulan laelle, ja siellä hänet pakotettiin, tai pikemminkin hän tunnusti, taivaiden ja maan välillä, että se, mitä hän oli opettanut kansalle, oli vastoin Jumalan sanaa; ja siellä hän kärsi häpeällisen [b]kuoleman.

16 Tämä ei kuitenkaan tehnyt loppua pappisvallan leviämisestä kaikkialla maassa, sillä oli monia, jotka rakastivat maailman turhuutta, ja he kulkivat saarnaten vääriä oppeja; ja tämän he tekivät [a]rikkauksien ja kunnian tähden.

17 Kuitenkaan he eivät uskaltaneet lain pelosta [a]valehdella, jos se tulisi tietoon, sillä valehtelijoita rangaistiin; sen tähden he väittivät saarnaavansa uskonsa mukaisesti, eikä nyt lailla voinut olla mitään valtaa kehenkään ihmiseen [b]hänen uskonsa tähden.

18 Eivätkä he uskaltaneet [a]varastaa, lain pelosta, sillä sellaisia rangaistiin; eivätkä he uskaltaneet ryöstää eivätkä murhata,

8 *a* Moosia 20:17; 22:3.
9 *a* Alma 6:7.
10 *a* Moosia 29:42.
12 *a* 2. Nefi 26:29. PKO Pappisvalta.
13 *a* PKO Kosto.
14 *a* PKO Kuolemanrangaistus.
15 *a* Alma 1:2. *b* 5. Moos. 13:1–9.
16 *a* PKO Rikkaus; Turhuus.
17 *a* PKO Rehellisyys; Valehteleminen. *b* Alma 30:7–12; UK 1:11.
18 *a* PKO Varastaminen.

sillä [b]murhaajaa rangaistiin [c]kuolemalla.

19 Mutta tapahtui, että jokainen, joka ei kuulunut Jumalan kirkkoon, alkoi vainota niitä, jotka kuuluivat Jumalan kirkkoon ja olivat ottaneet Kristuksen nimen päällensä.

20 Niin, he vainosivat heitä ja ahdistivat heitä kaikenlaisilla sanoilla, ja tämä heidän nöyryytensä tähden, koska he eivät olleet ylpeitä omissa silmissään ja koska he julistivat Jumalan sanaa toisilleen [a]ilmaiseksi ja maksutta.

21 Nyt kirkon väen keskuudessa oli ankara laki, ettei kenenkään kirkkoon kuuluvan pitänyt nousta [a]vainoamaan niitä, jotka eivät kuuluneet kirkkoon, ja ettei heidän omassa keskuudessaan pitänyt olla vainoa.

22 Kuitenkin heidän joukossaan oli monia, jotka alkoivat olla ylpeitä ja alkoivat kiistellä kiivaasti vastustajiensa kanssa, jopa tappeluksi asti, eli he löivät toisiaan nyrkeillään.

23 Nyt tämä tapahtui Alman hallituskauden toisena vuonna, ja se aiheutti kirkolle paljon ahdistusta, eli se aiheutti kirkolle paljon koettelemuksia.

24 Sillä monien sydän paatui, ja heidän nimensä [a]pyyhittiin pois, niin ettei heitä enää muistettu Jumalan kansan keskuudessa. Ja monet myös itse [b]vetäytyivät pois heidän joukostaan.

25 Nyt tämä oli suuri koettelemus niille, jotka pysyivät lujina uskossa; kuitenkin he olivat lujia ja järkkymättömiä Jumalan käskyjen pitämisessä, ja he kestivät [a]kärsivällisesti sen vainon, jota heidän päällensä kasattiin.

26 Ja kun papit jättivät [a]työnsä julistaakseen Jumalan sanaa kansalle, jätti kansakin työnsä kuullakseen Jumalan sanaa. Ja kun pappi oli julistanut heille Jumalan sanaa, he kaikki palasivat tunnollisesti takaisin töihinsä; eikä pappi pitänyt itseään kuulijoitansa ylempiarvoisena, sillä saarnaaja ei ollut kuulijaa parempi, eikä opettaja ollut oppilasta parempi; ja näin he olivat kaikki samanarvoisia, ja he kaikki tekivät työtä, kukin [b]voimiensa mukaisesti.

27 Ja he [a]antoivat omaisuudestaan, kukin sen mukaisesti, mitä hänellä oli, [b]köyhille ja tarvitseville ja sairaille ja ahdistetuille, eivätkä he käyttäneet kalliita vaatteita, mutta he olivat silti siistejä ja viehättäviä.

28 Ja näin he järjestivät kirkon asiat; ja niin heillä alkoi jälleen olla jatkuva rauha kaikista vainoistaan huolimatta.

29 Ja nyt, kirkon vakauden tähden he alkoivat olla tavattoman [a]rikkaita, ja heillä oli runsaasti

18 *b* PKO Murha.
c PKO Kuolemanrangaistus.
20 *a* Jes. 55:1–2.
21 *a* PKO Vaino.
24 *a* 2. Moos. 32:33; Moosia 26:36; Alma 6:3. PKO Kirkosta erottaminen.
b Alma 46:7. PKO Luopumus.
25 *a* PKO Kärsivällisyys.
26 *a* Moosia 18:24, 26; 27:3–5.
b Moosia 4:27; OL 10:4.
27 *a* PKO Almu.
b Luuk. 18:22; Moosia 4:26; OL 42:29–31.
29 *a* PKO Rikkaus.

kaikkea, mitä he tarvitsivat – runsaasti katraita ja laumoja ja kaikenlaisia syöttiläitä, ja myös runsaasti viljaa ja kultaa ja hopeaa ja kalleuksia, ja runsaasti [b]silkkiä ja kerrattua pellavaa ja kaikenlaista hyvää yksinkertaista kangasta.

30 Ja niinpä he [a]suotuisissa oloissaan eivät lähettäneet pois ketään, joka oli [b]alaston tai joka oli nälkäinen tai joka oli janoinen tai joka oli sairas tai joka ei ollut ravittu; eivätkä he kiinnittäneet sydäntään rikkauksiin; sen tähden he olivat anteliaita kaikille, sekä vanhoille että nuorille, sekä orjille että vapaille, sekä miehille että naisille, kuuluivatpa he kirkkoon tai eivät, eivätkä he [c]katsoneet henkilöön vaan siihen, kuka oli tarvitseva.

31 Ja näin he menestyivät ja tulivat paljon vauraammiksi kuin ne, jotka eivät kuuluneet heidän kirkkoonsa.

32 Sillä ne, jotka eivät kuuluneet heidän kirkkoonsa, antautuivat taikuuteen ja [a]epäjumalien palvontaan tai [b]joutilaisuuteen ja [c]joutaviin puheisiin ja [d]kateuteen ja riitelyyn; he käyttivät kalliita vaatteita; he [e]ylpistyivät omien silmiensä kopeudessa; he vainosivat, valehtelivat, varastivat, ryöstivät, harjoittivat haureutta ja murhasivat ja tekivät kaikenlaista jumalattomuutta; kuitenkin laki pantiin täytäntöön kaikkien niiden kohdalla, jotka sitä rikkoivat, mikäli se oli mahdollista.

33 Ja tapahtui, että kun lakia näin toteutettiin heihin, kunkin joutuessa kärsimään sen mukaisesti, mitä oli tehnyt, he rauhoittuivat eivätkä uskaltaneet tehdä mitään jumalattomuutta, jos se tulisi tietoon; sen tähden Nefin kansan keskuudessa oli paljon rauhaa tuomarien hallituskauden viidenteen vuoteen asti.

LUKU 2

Amlisi pyrkii kuninkaaksi, ja hänet hylätään kansan äänellä. Hänen seuraajansa tekevät hänestä kuninkaan. Amlisilaiset sotivat nefiläisiä vastaan ja kärsivät tappion. Lamanilaiset ja amlisilaiset yhdistävät joukkonsa ja kärsivät tappion. Alma surmaa Amlisin. Noin 87 eKr.

Ja tapahtui heidän hallituskautensa viidennen vuoden alussa, että kansan keskuudessa alkoi olla kiistaa, sillä eräs mies, jonka nimi oli Amlisi, joka oli hyvin viekas mies eli viisas mies, mitä maailman viisauteen tulee, joka oli samaa joukkoa kuin se lain mukaan teloitettu mies, joka surmasi [a]Gideonin miekalla –

2 nyt tämä Amlisi oli viekkaudellaan vetänyt paljon ihmisiä mukaansa, jopa niin paljon, että he alkoivat olla hyvin mahtavia, ja he alkoivat yrittää asettaa Amlisia kansan kuninkaaksi.

29 *b* Alma 4:6.
30 *a* MK Jaak. 2:17–19.
b PKO Köyhät.
c Alma 16:14; OL 1:35.
32 *a* PKO Epäjumalien palvonta.
b PKO Laiskuus.
c PKO Pahan puhuminen.
d PKO Kateus.
e MK Jaak. 2:13; Alma 31:25; Morm. 8:28. PKO Ylpeys.
2 1 *a* Alma 1:8.

3 Nyt tämä huolestutti kirkon väkeä ja myös kaikkia niitä, jotka eivät olleet taipuneet Amlisin vakuutteluihin, sillä he tiesivät, että heidän lakinsa mukaan tällaiset asiat oli vahvistettava kansan [a]äänellä.

4 Sen tähden, jos Amlisin olisi mahdollista saada kansan ääni puolelleen, hän jumalattomana miehenä [a]riistäisi heiltä heidän oikeutensa ja kirkon vapaudet, sillä hänen tarkoituksenaan oli tuhota Jumalan kirkko.

5 Ja tapahtui, että ihmiset kokoontuivat yhteen kautta koko maan, kukin mielipiteensä mukaisesti, olipa se Amlisin puolesta tai häntä vastaan, eri ryhmiksi, joilla oli paljon väittelyä ja hämmästyttäviä [a]kiistoja keskenään.

6 Ja niin he kokoontuivat yhteen antamaan äänensä asiasta; ja se esitettiin tuomareille.

7 Ja tapahtui, että kansan ääni oli Amlisia vastaan, niin ettei hänestä tehty kansan kuningasta.

8 Nyt tämä aiheutti suurta iloa niiden sydämessä, jotka olivat häntä vastaan; mutta Amlisi yllytti ne, jotka olivat hänen puolellaan, vihaan niitä vastaan, jotka eivät olleet hänen puolellaan.

9 Ja tapahtui, että he kokoontuivat yhteen ja vihkivät Amlisin kuninkaakseen.

10 Nyt, kun Amlisista tehtiin heidän kuninkaansa, hän käski heidän tarttua aseisiin veljiään vastaan, ja tämän hän teki voidakseen alistaa heidät valtaansa.

11 Nyt Amlisin väki tunnettiin Amlisin nimellä, ja sitä kutsuttiin [a]amlisilaisiksi, ja loppuosaa kutsuttiin [b]nefiläisiksi eli Jumalan kansaksi.

12 Ja nyt nefiläisten kansa oli selvillä amlisilaisten aikeesta, ja sen tähden se valmistautui kohtaamaan heidät; eli se aseistautui miekoilla ja sapeleilla ja jousilla ja nuolilla ja kivillä ja lingoilla ja kaikenlaisilla erilaatuisilla [a]sota-aseilla.

13 Ja niin se oli valmiina kohtaamaan amlisilaiset heidän tullessaan. Ja sen lukumäärän mukaisesti määrättiin päälliköitä ja ylempiä päälliköitä ja ylimpiä päälliköitä.

14 Ja tapahtui, että Amlisi aseisti miehensä kaikenlaisilla erilaatuisilla sota-aseilla, ja hänkin määräsi väellensä esimiehiä ja johtajia johtamaan sitä sotaan veljiänsä vastaan.

15 Ja tapahtui, että amlisilaiset tulivat Amnihun kukkulalle, joka oli itään päin [a]Sidonvirrasta, joka virtasi [b]Sarahemlan maan sivuitse, ja siellä he ryhtyivät sotimaan nefiläisiä vastaan.

16 Nyt, koska Alma oli Nefin kansan [a]ylituomari ja päämies, hän lähti sen tähden väkensä

3 *a* Moosia 29:25–27; Alma 4:16.
4 *a* Alma 10:19; Hel. 5:2.
5 *a* 3. Nefi 11:29.
11 *a* Alma 3:4.
b MK Jaak. 1:13–14; Moosia 25:12; Alma 3:11.
12 *a* Moosia 10:8; Hel. 1:14.
15 *a* Alma 3:3.
b Omni 1:13–15.
16 *a* Moosia 29:42.

mukana eli päälliköidensä ja ylimpien päälliköidensä mukana, niin, sotajoukkojensa kärjessä taisteluun amlisilaisia vastaan.

17 Ja he alkoivat surmata amlisilaisia kukkulalla Sidonin itäpuolella. Ja amlisilaiset taistelivat nefiläisiä vastaan hyvin voimakkaasti, niin että monia nefiläisiä kaatui amlisilaisten edessä.

18 Kuitenkin Herra vahvisti nefiläisten kättä, niin että he surmasivat amlisilaisia suuressa teurastuksessa, niin että he alkoivat paeta heitä.

19 Ja tapahtui, että nefiläiset ajoivat amlisilaisia takaa koko sen päivän ja surmasivat heitä paljossa teurastuksessa, niin että amlisilaisista [a]sai surmansa kaksitoistatuhatta viisisataakolmekymmentäkaksi sielua, ja nefiläisistä sai surmansa kuusituhatta viisisataakuusikymmentäkaksi sielua.

20 Ja tapahtui, että kun Alma ei enää voinut ajaa amlisilaisia takaa, hän käski väkensä pystyttää telttansa [a]Gideonin laaksoon, laaksoon, joka oli nimetty sen Gideonin mukaan, jonka [b]Nehorin käsi oli surmannut miekalla; ja tähän laaksoon nefiläiset pystyttivät telttansa yöksi.

21 Ja Alma lähetti vakoojia seuraamaan amlisilaisten jäännöstä saadakseen tietää heidän suunnitelmistaan ja juonistaan, jotta hän voisi olla varuillaan heitä vastaan voidakseen varjella kansansa tuholta.

22 Ja ne, jotka hän oli lähettänyt tarkkailemaan amlisilaisten leiriä, olivat nimeltään Seram ja Amnor ja Manti ja Limher; nämä olivat ne, jotka lähtivät miehineen tarkkailemaan amlisilaisten leiriä.

23 Ja tapahtui, että seuraavana päivänä he palasivat hyvin kiireesti nefiläisten leiriin, suuresti hämmästyksissään ja suuren pelon vallassa, ja sanoivat:

24 Katso, me seurasimme [a]amlisilaisten sotajoukkoa, ja suureksi hämmästykseksemme me näimme Minonin maassa, Sarahemlan maan yläpuolella, [b]Nefin maan tiellä monilukuisen lamanilaisten sotajoukon; ja katso, amlisilaiset ovat liittyneet heihin.

25 Ja he ovat meidän veljiemme kimpussa siinä maassa, ja nämä pakenevat heidän edellään katraineen ja vaimoineen ja lapsineen meidän kaupunkiamme kohti; ja ellemme me pidä kiirettä, he saavat kaupunkimme valtaansa, ja meidän isämme ja vaimomme ja lapsemme saavat surmansa.

26 Ja tapahtui, että Nefin väki otti telttansa ja lähti Gideonin laaksosta kohti kaupunkiaan, joka oli [a]Sarahemlan kaupunki.

27 Ja katso, kun he olivat ylittämässä Sidonvirtaa, lamanilaiset ja amlisilaiset, joita vaikutti olevan miltei yhtä [a]paljon kuin meren hiekkaa, kävivät heidän kimppuunsa hävittääkseen heidät.

19 *a* Alma 3:1–2, 26; 4:2.
20 *a* Alma 6:7.
b Alma 1:7–15; 14:16.
24 *a* Alma 3:4, 13–18.
b 2. Nefi 5:8.
26 *a* Omni 1:14, 18.
27 *a* Jar. 1:6.

28 Kuitenkin Herran käsi oli [a]vahvistanut nefiläisiä, koska he olivat rukoilleet voimallisesti häntä pelastamaan heidät heidän vihollistensa käsistä; sen tähden Herra kuuli heidän huutonsa ja vahvisti heitä, ja lamanilaiset ja amlisilaiset kaatuivat heidän edessään.

29 Ja tapahtui, että Alma taisteli miekalla Amlisia vastaan kasvotusten, ja he taistelivat voimallisesti keskenään.

30 Ja tapahtui, että Alma, joka oli Jumalan mies, koska häntä kannusti suuri [a]usko, huusi sanoen: Oi Herra, armahda ja säästä henkeni, jotta voisin olla välineenä sinun käsissäsi tämän kansan pelastamiseksi ja varjelemiseksi.

31 Nyt, kun Alma oli sanonut nämä sanat, hän taisteli jälleen Amlisia vastaan; ja hän vahvistui niin, että hän surmasi Amlisin miekalla.

32 Ja hän taisteli myös lamanilaisten kuningasta vastaan, mutta lamanilaisten kuningas pakeni perääntyen Alman tieltä ja lähetti henkivartijansa taistelemaan Almaa vastaan.

33 Mutta Alma henkivartijoineen taisteli lamanilaisten kuninkaan henkivartijoita vastaan, kunnes oli surmannut tai ajanut heidät takaisin.

34 Ja niin hän tyhjensi alueen, tai pikemminkin Sidonvirran länsipuolisen partaan, heittämällä surmattujen lamanilaisten ruumiit Sidonin vesiin, jotta hänen väkensä saisi siten tilaa kulkea ylitse ja taistella lamanilaisia ja amlisilaisia vastaan Sidonvirran länsipuolella.

35 Ja tapahtui, että kun he kaikki olivat ylittäneet Sidonvirran, niin lamanilaiset ja amlisilaiset alkoivat paeta heidän edellään, vaikka heitä oli niin lukuisasti, ettei heitä voinut laskea.

36 Ja he pakenivat nefiläisten edellä kohti erämaata, joka oli lännessä ja pohjoisessa, maan rajojen yli; ja nefiläiset ajoivat heitä takaa kaikin voimin ja surmasivat heitä.

37 Niin, heitä oltiin joka suunnalla vastassa ja surmattiin ja ajettiin, kunnes he hajaantuivat länteen ja pohjoiseen, kunnes he olivat saapuneet erämaahan, jonka nimi oli Hermounts; ja se oli sitä osaa erämaasta, jonka vitsauksena olivat villit ja saaliinhimoiset pedot.

38 Ja tapahtui, että monet kuolivat erämaassa haavoihinsa, ja nuo pedot ja ilman haaskalinnut söivät heidät; ja heidän luunsa on löydetty ja on koottu kasoiksi maan päälle.

LUKU 3

Amlisilaiset olivat merkinneet itsensä profeetallisen sanan mukaisesti. Lamanilaiset oli kirottu kapinoimisensa tähden. Ihmiset saattavat itse kirouksensa päällensä. Nefiläiset voittavat vielä toisen lamanilaisten sotajoukon. Noin 87–86 eKr.

Ja tapahtui, että nefiläiset, jotka

28 *a* 5. Moos. 31:6.

30 *a* PKO Usko.

eivät olleet saaneet [a]surmaansa sota-aseista, haudattuaan ne, jotka olivat saaneet surmansa – nyt surmattujen määrää ei laskettu heidän lukumääränsä suuruuden tähden – saatuaan kuolleensa haudatuiksi he kaikki palasivat maillensa ja taloihinsa ja vaimojensa ja lastensa luo.

2 Nyt monet naiset ja lapset olivat saaneet miekasta surmansa, ja myös monet heidän katraistaan ja laumoistaan; ja myös monet heidän viljapelloistaan olivat tuhoutuneet, sillä miesjoukot olivat tallanneet ne maahan.

3 Ja nyt, kaikki lamanilaiset ja amlisilaiset, jotka olivat saaneet surmansa Sidonvirran partaalla, heitettiin [a]Sidonin vesiin; ja katso, heidän luunsa ovat [b]meren syvyyksissä, ja niitä on paljon.

4 Ja [a]amlisilaiset erottuivat nefiläisistä, sillä he olivat [b]merkinneet itsensä punaisella otsaansa lamanilaisten tapaan; he eivät kuitenkaan olleet ajelleet päätänsä niin kuin lamanilaiset.

5 Nyt lamanilaisten pää oli ajeltu; ja he olivat [a]alasti, paitsi että heillä oli nahka vyötettynä kupeilleen sekä varusteensa, jotka oli vyötetty heidän ympärilleen, ja jousensa ja nuolensa ja kivensä ja linkonsa ja niin edelleen.

6 Ja lamanilaisten iho oli tumma sen merkin mukaisesti, joka oli pantu heidän isiinsä ja joka oli heille [a]kirous heidän rikkomuksestaan ja kapinoimisestaan veljiään vastaan, joita olivat Nefi, Jaakob ja Joosef ja Sam, jotka olivat vanhurskaita ja pyhiä miehiä.

7 Ja heidän veljensä pyrkivät hävittämään heidät; sen tähden heidät kirottiin; ja Herra Jumala pani heihin [a]merkin, eli Lamaniin ja Lemueliin ja myös Ismaelin poikiin ja ismaelilaisiin naisiin.

8 Ja tämä tapahtui, jotta heidän jälkeläisensä erottuisivat heidän veljiensä jälkeläisistä, jotta Herra Jumala siten voisi varjella kansansa, ettei se [a]sekoittuisi ja uskoisi vääriin [b]perimätietoihin, mikä koituisi sen tuhoksi.

9 Ja tapahtui, että jokainen, joka sekoitti siemenensä lamanilaisten siemeneen, tuotti saman kirouksen jälkeläistensä päälle.

10 Sen tähden jokaista, joka antoi lamanilaisten eksyttää itsensä, kutsuttiin sillä nimellä, ja häneen pantiin merkki.

11 Ja tapahtui, että kaikkia, jotka eivät tahtoneet uskoa lamanilaisten [a]perimätietoon vaan uskoivat niihin aikakirjoihin, jotka oli tuotu Jerusalemin maasta, sekä isiensä perimätietoon, joka oli oikeaa, ja jotka uskoivat Jumalan käskyihin ja pitivät ne, kutsuttiin siitä lähtien nefiläisiksi eli Nefin kansaksi –

12 ja juuri he ovat pitäneet [a]totuudenmukaisia aikakirjoja kansastaan sekä lamanilaisten kansasta.

3 1 *a* Alma 2:19; 4:2.
3 *a* Alma 2:15.
b Alma 44:22.
4 *a* Alma 2:11.
b Alma 3:13–19.
5 *a* En. 1:20; Moosia 10:8; Alma 42:18–21.
6 *a* 2. Nefi 5:21; 26:33. PKO Kirous.
7 *a* 1. Nefi 12:23.
8 *a* PKO Avioliitto: Eriuskoisten avioliitto.
b Moosia 10:11–18; Alma 9:16.
11 *a* Alma 17:9–11.
12 *a* Moosia 1:6; Et. 4:6–11.

13 Nyt palaamme takaisin amlisilaisiin, sillä heihinkin pantiin [a]merkki, eli he panivat itseensä merkin, niin, nimittäin punaisen merkin otsaansa.

14 Näin Jumalan sana on toteutunut, sillä nämä ovat ne sanat, jotka hän sanoi Nefille: Katso, lamanilaiset minä olen kironnut, ja minä panen heihin merkin, jotta heidät ja heidän jälkeläisensä erotettaisiin sinusta ja sinun jälkeläisistäsi tästedes ja ikuisesti, elleivät he tee parannusta jumalattomuudestaan ja [a]käänny minun puoleeni, jotta minä voisin armahtaa heitä.

15 Ja vielä: Minä panen merkin siihen, joka sekoittaa siemenensä sinun veljiisi, niin että hekin olisivat kirottuja.

16 Ja vielä: Minä panen merkin siihen, joka taistelee sinua ja sinun jälkeläisiäsi vastaan.

17 Ja vielä minä sanon, ettei sitä, joka luopuu sinusta, pidä enää kutsua sinun jälkeläiseksesi; ja minä siunaan sinut ja jokaisen, jota kutsutaan sinun jälkeläiseksesi tästedes ja ikuisesti; ja nämä olivat Herran lupaukset Nefille ja hänen jälkeläisilleen.

18 Nyt amlisilaiset eivät tienneet, että he toteuttivat Jumalan sanat alkaessaan merkitä itseään otsaan; he olivat kuitenkin nousseet avoimeen [a]kapinaan Jumalaa vastaan; sen tähden oli välttämätöntä, että kirous kohtasi heitä.

19 Nyt minä tahdon teidän käsittävän, että he itse tuottivat [a]kirouksen päällensä; ja samoin jokainen, joka kirotaan, tuottaa itse oman tuomionsa päällensä.

20 Nyt tapahtui, että ei montakaan päivää sen taistelun jälkeen, jonka lamanilaiset ja amlisilaiset taistelivat Sarahemlan maassa, toinen lamanilaisten sotajoukko tuli Nefin kansan kimppuun [a]samassa paikassa, missä ensimmäinen sotajoukko kohtasi amlisilaiset.

21 Ja tapahtui, että sotajoukko lähetettiin ajamaan heidät pois maasta.

22 Nyt Alma, joka itse oli [a]haavoittunut, ei tällä kertaa mennyt taistelemaan lamanilaisia vastaan,

23 mutta hän lähetti monilukuisen sotajoukon heitä vastaan, ja he menivät ja surmasivat monia lamanilaisia ja ajoivat loput heistä maansa rajojen ulkopuolelle.

24 Ja sen jälkeen he palasivat takaisin ja alkoivat vakiinnuttaa rauhaa maassa, eivätkä heidän vihollisensa enää vähään aikaan ahdistaneet heitä.

25 Nyt kaikki tämä tapahtui, eli kaikki nämä sodat ja kiistat alkoivat ja päättyivät tuomarien hallituskauden viidentenä vuonna.

26 Ja yhden vuoden aikana tuhansia ja kymmeniätuhansia sieluja lähetettiin iankaikkiseen maailmaan, jotta he saisivat [a]palkkansa tekojensa mukaan,

13 *a* Alma 3:4.
14 *a* 2. Nefi 30:4–6.
18 *a* 4. Nefi 1:38.
PKO Kapinointi.
19 *a* 2. Nefi 5:21–25; Alma 17:15.
20 *a* Alma 2:24.
22 *a* Alma 2:29–33.
26 *a* PKO Teot.

olivatpa ne hyviä tai olivatpa ne pahoja, saamaan iankaikkisen onnen tai iankaikkisen kurjuuden sen mukaisesti, mitä henkeä he olivat tahtoneet totella, olipa se hyvä henki tai paha henki.

27 Sillä jokainen saa [a]palkkansa siltä, jota hän tahtoo [b]totella, ja tämä profetian hengen sanojen mukaan; tapahtukoon sen tähden totuuden mukaisesti. Ja näin päättyy tuomarien hallituskauden viides vuosi.

LUKU 4

Alma kastaa tuhansia käännynnäisiä. Pahuus tulee kirkkoon, ja kirkon edistyminen estyy. Nefiha nimitetään ylituomariksi. Alma omistautuu ylipappina palvelutyöhön. Noin 86–83 eKr.

Nyt tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden kuudentena vuonna, ettei [a]Sarahemlan maassa ollut kiistoja eikä sotia;

2 mutta kansa tunsi ahdistusta, niin, suurta ahdistusta veljiensä [a]menetyksestä ja myös katraidensa ja laumojensa menettämisestä ja myös viljapeltojensa menettämisestä, jotka lamanilaiset olivat tallanneet jalkoihinsa ja tuhonneet.

3 Ja niin suuret olivat heidän ahdinkonsa, että jokaisella sielulla oli syytä surra; ja he uskoivat, että ne olivat Jumalan tuomioita, jotka oli lähetetty heidän päällensä heidän jumalattomuutensa ja iljetystensä tähden; sen tähden he heräsivät muistamaan velvollisuutensa.

4 Ja he alkoivat täydellisemmin vahvistaa kirkkoa; niin, ja monia [a]kastettiin Sidonin vesissä ja liitettiin Jumalan kirkkoon; niin, Alman käsi kastoi heidät, Alman, jonka hänen isänsä Alman käsi oli vihkinyt kirkon kansan [b]ylipapiksi.

5 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden seitsemäntenä vuonna, että noin kolmetuhatta viisisataa sielua liittyi Jumalan [a]kirkkoon ja kastettiin. Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden seitsemäs vuosi; ja koko sen ajan oli jatkuva rauha.

6 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden kahdeksantena vuonna, että kirkon väki alkoi käydä ylpeäksi tavattomien [a]rikkauksiensa ja [b]hienojen silkkiensä ja kerrattujen pellaviensa tähden ja monien katraidensa ja laumojensa ja kultansa ja hopeansa ja kaikenlaisten kalleuksiensa tähden, joita he olivat ahkeruudellaan saaneet; ja kaikesta tästä he ylpistyivät omien silmiensä kopeudessa, sillä he alkoivat käyttää hyvin kalliita vaatteita.

7 Nyt tämä aiheutti paljon ahdistusta Almalle, niin, ja monille niistä ihmisistä, joita Alma

27 *a* Moosia 2:31–33; Alma 5:41–42.
b Room. 6:16; Hel. 14:29–31.
PKO Kuuliaisuus.

4 1 *a* Omni 1:12–19.
2 *a* Alma 2:19; 3:1–2, 26.
4 *a* Moosia 18:10–17.
b Moosia 29:42.
5 *a* Moosia 25:18–23; 3. Nefi 26:21.
6 *a* PKO Rikkaus.
b Alma 1:29.

oli [a]vihkinyt kirkon opettajiksi ja papeiksi ja vanhimmiksi, niin, monet heistä olivat raskaasti murheissaan sen jumalattomuuden tähden, jota he näkivät alkaneen olla kansansa keskuudessa.

8 Sillä he katsoivat ja näkivät suureksi murheekseen, että kirkon väki alkoi ylpistyä silmiensä [a]kopeudessa ja kiinnittää sydämensä rikkauksiin ja maailman turhuuksiin, niin että se alkoi halveksia toisiaan ja se alkoi vainota niitä, jotka [b]eivät uskoneet sen oman tahdon ja mielen mukaisesti.

9 Ja näin tänä tuomarien hallituskauden kahdeksantena vuonna kirkon väen keskuudessa alkoi olla suuria [a]kiistoja, eli oli [b]kateutta ja riitaa ja pahansuopaisuutta ja vainoja ja ylpeyttä, joka ylitti jopa niiden ylpeyden, jotka eivät kuuluneet Jumalan kirkkoon.

10 Ja näin päättyi tuomarien hallituskauden kahdeksas vuosi; ja kirkon jumalattomuus oli suuri kompastuskivi niille, jotka eivät kuuluneet kirkkoon; ja niin kirkon edistyminen alkoi heiketä.

11 Ja tapahtui yhdeksännen vuoden alkaessa, että Alma näki kirkon jumalattomuuden, ja hän näki myös, että kirkon [a]esimerkki alkoi johdattaa niitä, jotka eivät uskoneet, yhdestä pahasta teosta toiseen, aiheuttaen näin kansan tuhon.

12 Niin, hän näki suurta eriarvoisuutta kansan keskuudessa joidenkin ylentäessä itsensä ylpeydessään halveksien toisia, kääntäen selkänsä [a]tarvitseville ja alastomille ja niille, jotka olivat [b]nälkäisiä, ja niille, jotka olivat janoisia, ja niille, jotka olivat sairaita ja ahdistettuja.

13 Nyt tämä aiheutti paljon valitusta kansan keskuudessa, kun taas toiset alensivat itsensä auttamalla niitä, jotka olivat heidän apunsa tarpeessa, kuten [a]antamalla omaisuudestaan köyhille ja tarvitseville, ruokkimalla nälkäisiä ja kärsimällä kaikenlaisia [b]ahdinkoja Kristuksen [c]tähden, joka oli tuleva profetian hengen mukaisesti;

14 odottaen sitä aikaa, [a]säilyttäen siten syntiensä anteeksiannon; ollen täynnä suurta [b]iloa kuolleiden ylösnousemuksesta Jeesuksen Kristuksen tahdon ja voiman ja kuoleman siteistä vapautuksen mukaisesti.

15 Ja nyt tapahtui, että Alma alkoi käydä hyvin murheelliseksi nähtyään Jumalan nöyrien seuraajien ahdingot ja vainot, joita loput hänen kansastaan heidän päällensä kasasivat, ja nähdessään kaiken heidän [a]eriarvoisuutensa; kuitenkaan Herran Henki ei jättänyt häntä.

7 *a* PKO Valtuus.
8 *a* PKO Turhuus; Ylpeys.
b Alma 1:21.
9 *a* PKO Kiista.
b PKO Kateus.
11 *a* 2. Sam. 12:14; Alma 39:11.
12 *a* Jes. 3:14; MK Jaak. 2:17.
b Moosia 4:26.
13 *a* PKO Almu.
b PKO Vastoinkäyminen.
c 2. Kor. 12:10.
14 *a* Moosia 4:12; Alma 5:26–35. PKO Syyttömäksi julistaminen.
b PKO Ilo.
15 *a* OL 38:27; 49:20.

16 Ja hän valitsi viisaan miehen, joka oli kirkon vanhinten joukosta, ja antoi hänelle vallan kansan [a]äänen mukaisesti, jotta hänellä olisi valta säätää [b]lakeja niiden lakien mukaisesti, jotka oli annettu, ja panna ne täytäntöön kansan jumalattomuuden ja rikosten mukaisesti.

17 Nyt tämän miehen nimi oli Nefiha, ja hänet nimitettiin [a]ylituomariksi; ja hän istui tuomarinistuimella tuomitsemassa ja hallitsemassa kansaa.

18 Nyt Alma ei antanut hänelle kirkon ylipapin virkaa, vaan piti ylipapin viran itsellään; mutta tuomarinistuimen hän luovutti Nefihalle.

19 Ja tämän hän teki, jotta hän [a]itse voisi lähteä kansansa keskuuteen eli Nefin kansan keskuuteen, voidakseen saarnata sille Jumalan [b]sanaa, [c]herättääkseen sen [d]muistamaan velvollisuutensa ja voidakseen Jumalan sanalla painaa alas kaiken ylpeyden ja juonittelun ja kaikki kiistat, joita hänen kansansa keskuudessa oli, sillä hän ei nähnyt mitään muuta keinoa voittaa sitä takaisin kuin esittämällä puhtaan [e]todistuksen sitä vastaan.

20 Ja niin Alma Nefin kansan tuomarien hallituskauden yhdeksännen vuoden alkaessa luovutti tuomarinistuimen [a]Nefihalle ja omistautui kokonaan Jumalan pyhän järjestyksen [b]ylipappeudelle, sanasta todistamiselle ilmoituksen ja profetian hengen mukaisesti.

Sanat, jotka Alma, ylipappi Jumalan pyhän järjestyksen mukaisesti, puhui kansalle sen kaupungeissa ja kylissä kaikkialla maassa.

Alkaa luvusta 5.

LUKU 5

Saadakseen pelastuksen ihmisten täytyy tehdä parannus ja pitää käskyt, syntyä uudesti, puhdistaa vaatteensa Kristuksen verellä, olla nöyriä ja riisua pois ylpeys ja kateus ja tehdä vanhurskauden tekoja. Hyvä paimen kutsuu kansaansa. Ne, jotka tekevät pahoja tekoja, ovat Perkeleen lapsia. Alma todistaa oppinsa totuudesta ja käskee ihmisiä tekemään parannuksen. Vanhurskaiden nimet kirjoitetaan elämän kirjaan. Noin 83 eKr.

Nyt tapahtui, että Alma alkoi [a]puhua [b]Jumalan sanaa kansalle, ensin Sarahemlan maassa ja sieltä kautta koko maan.

2 Ja nämä ovat sanat, jotka hän puhui Sarahemlan kaupungissa perustetun kirkon kansalle oman aikakirjansa mukaisesti sanoen:

3 Minä, Alma, jonka minun isäni Alma on [a]vihkinyt Jumalan

16 *a* Alma 2:3–7.
b Alma 1:1, 14, 18.
17 *a* Alma 50:37.
19 *a* Alma 7:1.
b Alma 31:5; OL 11:21–22.
c En. 1:23.
d Moosia 1:17; Hel. 12:3.
e PKO Todistaminen.
20 *a* Alma 8:12.
b Moosia 29:42; Alma 5:3, 44, 49.
5 1 *a* Alma 4:19.
b Alma 5:61.
3 *a* PKO Asettaminen.

kirkon [b]ylipapiksi, koska hänellä oli voima ja [c]valtuus Jumalalta tehdä tällaista, katso, minä sanon teille, että hän alkoi perustaa kirkkoa [d]maahan, joka oli Nefin rajoilla, eli siihen maahan, jota kutsuttiin Mormonin maaksi; niin, ja hän kastoi veljiään Mormonin vesissä.

4 Ja katso, minä sanon teille: He [a]pelastuivat kuningas Nooan väen käsistä Jumalan armosta ja voimalla.

5 Ja katso, sen jälkeen lamanilaisten kädet saattoivat heidät [a]orjuuteen erämaassa; niin, minä sanon teille, että he olivat vankeudessa, ja jälleen Herra vapautti heidät [b]orjuudesta sanansa voimalla; ja meidät tuotiin tähän maahan, ja täällä me aloimme perustaa Jumalan kirkkoa kautta tämänkin maan.

6 Ja nyt, katso, minä sanon teille, veljeni, te jotka kuulutte tähän kirkkoon: Oletteko riittävästi pitäneet muistissa isienne vankeuden? Niin, ja oletteko riittävästi pitäneet muistissa hänen armonsa ja pitkämielisyytensä heitä kohtaan? Ja edelleen, oletteko riittävästi pitäneet muistissa, että hän on vapauttanut heidän sielunsa helvetistä?

7 Katso, hän muutti heidän sydämensä; niin, hän herätti heidät syvästä unesta, ja he heräsivät Jumalalle. Katso, he olivat pimeyden keskellä; kuitenkin heidän sieluaan valaisi ikuisen sanan valo; niin, heidän ympärillään olivat kuoleman [a]siteet ja helvetin [b]kahleet, ja heitä odotti ikuinen tuho.

8 Ja nyt minä kysyn teiltä, veljeni: Tuhoutuivatko he? Katso, minä sanon teille: Ei, eivät tuhoutuneet.

9 Ja vielä minä kysyn: Katkesivatko kuoleman siteet, ja helvetin kahleet, jotka olivat heidän ympärillään, kirposivatko ne? Minä sanon teille: Kyllä, ne kirposivat, ja heidän sielunsa avartui, ja he lauloivat lunastavaa rakkautta. Ja minä sanon teille, että he ovat pelastettuja.

10 Ja nyt minä kysyn teiltä: Millä ehdoilla heidät on [a]pelastettu? Niin, mitä perusteita heillä oli toivoa pelastusta? Mikä on syy siihen, että heidät päästettiin kuoleman siteistä, niin, ja myös helvetin kahleista?

11 Katso, minä voin sanoa teille – eikö isäni Alma uskonut sanoihin, jotka puhuttiin [a]Abinadin suulla? Ja eikö hän ollut pyhä profeetta? Eikö hän puhunut Jumalan sanoja ja isäni Alma uskonut niitä?

12 Ja hänen uskonsa mukaisesti hänen sydämessään tapahtui voimallinen [a]muutos. Katso, minä sanon teille, että tämä kaikki on totta.

13 Ja katso, hän [a]saarnasi sanaa teidän isillenne, ja heidänkin

3 *b* Alma 4:4, 18, 20.
c Moosia 18:13; 3. Nefi 11:25.
d Moosia 18:4; 3. Nefi 5:12.
4 *a* Moosia 23:1–3.
5 *a* Moosia 23:37–39; 24:8–15.
b Moosia 24:17.
7 *a* Moosia 15:8.
b Alma 12:11; OL 138:23.
10 *a* PKO Lunastussuunnitelma; Pelastus.
11 *a* Moosia 17:1–4.
12 *a* PKO Kääntyminen, kääntymys.
13 *a* Moosia 18:7.

sydämessään tapahtui voimallinen muutos, ja he nöyrtyivät ja panivat [b]turvansa todelliseen ja [c]elävään Jumalaan. Ja katso, he olivat uskollisia [d]loppuun asti; sen tähden he pelastuivat.

14 Ja nyt, katso, minä kysyn teiltä, kirkon veljeni: Oletteko te hengellisesti [a]syntyneet Jumalasta? Oletteko saaneet hänen kuvansa kasvoihinne? Oletteko kokeneet tämän voimallisen [b]muutoksen sydämessänne?

15 Osoitatteko te uskoa hänen lunastukseensa, joka teidät [a]loi? Katsotteko eteenpäin uskon silmin ja näettekö tämän kuolevaisen ruumiin kuolemattomuuteen herätettynä ja tämän katoavan katoamattomuuteen [b]herätettynä seisovan Jumalan edessä [c]tuomittavana niiden tekojen mukaan, jotka kuolevaisessa ruumiissa on tehty?

16 Minä sanon teille: Voitteko kuvitella kuulevanne Herran äänen sanovan teille sinä päivänä: Tulkaa minun luokseni, te [a]siunatut, sillä katso, teidän tekonne ovat olleet vanhurskauden tekoja maan päällä?

17 Vai kuvitteletteko te, että voitte valehdella Herralle sinä päivänä ja [a]sanoa: Herra, meidän tekomme ovat olleet vanhurskaita tekoja maan päällä – ja että hän pelastaa teidät?

18 Tai voitteko muuten kuvitella itsenne tuoduiksi Jumalan tuomioistuimen eteen sielu täynnä syyllisyyttä ja katumusta, [a]muistaen kaiken syyllisyytenne, niin, täydellisesti muistaen kaiken jumalattomuutenne, niin, muistaen, että olette uhmanneet Jumalan käskyjä?

19 Minä sanon teille: Voitteko sinä päivänä kohottaa katseenne Jumalaan puhtain sydämin ja tahrattomin käsin? Minä sanon teille: Voitteko kohottaa katseenne Jumalan [a]kuva kasvoihinne uurrettuna?

20 Minä sanon teille: Voitteko ajatella olevanne pelastettuja, kun olette antautuneet tulemaan Perkeleen [a]alamaisiksi?

21 Minä sanon teille: Te tulette tietämään sinä päivänä, että ette voi [a]pelastua, sillä kukaan ihminen ei voi pelastua, ellei hänen [b]vaatteitaan ole pesty valkoisiksi; niin, hänen vaatteensa on [c]puhdistettava, kunnes ne on pesty puhtaiksi kaikista tahroista hänen verellään, josta isämme ovat puhuneet ja joka on tuleva lunastamaan kansansa sen synneistä.

22 Ja nyt minä kysyn teiltä, veljeni: Miltä teistä itse kustakin tuntuu, jos joudutte seisomaan Jumalan tuomioistuimen edessä vaatteet [a]veren ja kaikenlaisen

13 *b* PKO Luottamus.
c Morm. 9:28; OL 20:19.
d PKO Kestäminen.
14 *a* Moosia 27:24–27; Alma 22:15. PKO Uudestisyntyminen Jumalasta.
b Room. 8:11–17; Moosia 5:2; Moos. 6:65. PKO Kääntyminen, kääntymys.
15 *a* PKO Luominen.
b PKO Ylösnousemus.
c PKO Viimeinen tuomio.
16 *a* Matt. 25:31–46.
17 *a* 3. Nefi 14:21–23.
18 *a* Hes. 20:43; 2. Nefi 9:14; Moosia 3:25; Alma 11:43.
19 *a* 1. Joh. 3:1–3.
20 *a* Moosia 2:32.
21 *a* PKO Pelastus.
b 1. Nefi 12:10; Alma 13:11–13; 3. Nefi 27:19–20.
c PKO Puhtaus.
22 *a* Jes. 59:3.

[b]saastaisuuden tahraamina? Katso, mitä nämä asiat todistavat teitä vastaan?

23 Katso, eivätkö ne [a]todista, että te olette murhaajia, niin, ja myös, että olette syyllistyneet kaikenlaiseen jumalattomuuteen?

24 Katsokaa, veljeni, luuletteko te, että sellaisella voi olla sija istuutua Jumalan valtakunnassa [a]Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin sekä kaikkien pyhien profeettojen kanssa, joiden vaatteet ovat puhtaiksi pestyt ja ovat tahrattomat, puhtaat ja valkoiset?

25 Minä sanon teille: Ei; ellette tee meidän Luojastamme valehtelijaa alusta asti tai luule, että hän on ollut valehtelija alusta asti, ette voi luulla, että sellaisilla voi olla sija taivaan valtakunnassa; vaan heidät karkotetaan pois, sillä he ovat Perkeleen valtakunnan [a]lapsia.

26 Ja nyt, katso, minä sanon teille, veljeni: Jos olette kokeneet sydämen [a]muutoksen ja jos olette tunteneet halua laulaa lunastavan rakkauden [b]laulua, tahtoisin kysyä, [c]voitteko nyt tuntea sellaista?

27 Oletteko vaeltaneet säilyttäen itsenne [a]nuhteettomina Jumalan edessä? Voisitteko sanoa mielessänne, jos teidät tällä hetkellä kutsuttaisiin kuolemaan, että olette olleet riittävän [b]nöyriä, että vaatteenne on pesty puhtaiksi ja tehty valkoisiksi Kristuksen verellä, hänen, joka on tuleva [c]lunastamaan kansansa sen synneistä?

28 Katso, oletteko riisuneet [a]ylpeyden päältänne? Minä sanon teille: Ellette ole, ette ole valmiita kohtaamaan Jumalaa. Katso, teidän on valmistauduttava joutuin, sillä taivaan valtakunta on pian käsillä, eikä sellaisella ole iankaikkista elämää.

29 Katso, minä sanon: Onko joukossanne joku, joka ei ole riisunut päältään [a]kateutta? Minä sanon teille, että sellainen ei ole valmis, ja minä tahdon hänen valmistautuvan joutuin, sillä hetki on aivan käsillä, eikä hän tiedä, milloin se aika tulee; sillä sellaista ei havaita syyttömäksi.

30 Ja vielä minä sanon teille: Onko joukossanne joku, joka tekee [a]pilkkaa veljestään tai joka kasaa vainoa hänen päällensä?

31 Voi sellaista, sillä hän ei ole valmis, ja aika on käsillä, jolloin hänen on tehtävä parannus, tai hän ei voi pelastua!

32 Aivan niin, voi teitä kaikkia pahuuden [a]tekijöitä; tehkää parannus, tehkää parannus, sillä Herra Jumala on näin puhunut!

33 Katso, hän lähettää kutsun [a]kaikille ihmisille, sillä armon [b]käsivarret ovat ojennettuina heitä kohti, ja hän sanoo: Tehkää parannus, niin minä otan teidät vastaan.

22 *b* PKO Saastaisuus.
23 *a* Jes. 59:12.
24 *a* Luuk. 13:28.
25 *a* 2. Nefi 9:9.
26 *a* PKO Kääntyminen, kääntymys.
b Alma 26:13.
c Moosia 4:12; OL 20:31–34.
27 *a* PKO Syyttömäksi julistaminen.
b PKO Nöyryys.
c PKO Lunastus.
28 *a* PKO Ylpeys.
29 *a* PKO Kateus.
30 *a* PKO Pahan puhuminen.
32 *a* Ps. 5:4.
33 *a* Alma 19:36; 3. Nefi 18:25.
b MK Jaak. 6:5; 3. Nefi 9:14.

34 Niin, hän sanoo: [a]Tulkaa minun luokseni, niin te saatte nauttia elämän puun [b]hedelmää; niin te saatte [c]vapaasti syödä ja juoda elämän [d]leipää ja vettä;

35 niin, tulkaa minun luokseni ja tuokaa julki vanhurskauden tekoja, niin teitä ei kaadeta maahan eikä heitetä tuleen –

36 sillä katso, aika on käsillä, jolloin jokaisella, joka ei [a]tuota hyvää hedelmää, eli jokaisella, joka ei tee vanhurskauden tekoja, on syytä valittaa ja surra.

37 Oi te pahuuden tekijät, te jotka pöyhkeilette maailman [a]turhuudessa, te jotka olette väittäneet tuntevanne vanhurskauden tiet mutta olette kuitenkin kulkeneet [b]harhaan kuin [c]lampaat ilman paimenta, vaikka paimen on [d]kutsunut teitä ja yhä kutsuu teitä, mutta te ette tahdo [e]kuunnella hänen ääntänsä!

38 Katso, minä sanon teille, että hyvä [a]paimen kutsuu teitä; niin, ja hän kutsuu teitä omassa nimessään, joka on Kristuksen nimi; ja jos te ette halua [b]kuunnella [c]hyvän paimenen ääntä, sitä [d]nimeä, jolla teitä kutsutaan, katso, te ette ole hyvän paimenen lampaita.

39 Ja nyt, jos te ette ole hyvän paimenen lampaita, mistä [a]laumasta te olette? Katso, minä sanon teille, että [b]Perkele on teidän paimenenne ja te olette hänen laumastaan; ja nyt, kuka voi kieltää tämän? Katso, minä sanon teille, että jokainen, joka kieltää tämän, on [c]valehtelija ja Perkeleen [d]lapsi.

40 Sillä minä sanon teille, että kaikki, mikä on [a]hyvää, tulee Jumalalta, ja kaikki, mikä on pahaa, tulee Perkeleeltä.

41 Sen tähden, jos ihminen tekee [a]hyviä tekoja, hän kuuntelee hyvän paimenen ääntä ja seuraa häntä, mutta jokaisesta, joka tekee pahoja tekoja, tulee Perkeleen [b]lapsi, sillä hän kuuntelee hänen ääntänsä ja seuraa häntä.

42 Ja jokaisen, joka näin tekee, täytyy saada [a]palkkansa häneltä; sen tähden hän saa [b]palkaksensa [c]kuoleman, mitä tulee siihen, mikä kuuluu vanhurskauteen, ja on kuollut kaikille hyville teoille.

43 Ja nyt, veljeni, minä tahdon teidän kuulevan minua,

34 *a* 2. Nefi 26:24–28; 3. Nefi 9:13–14.
b 1. Nefi 8:11; 15:36.
c 2. Nefi 9:50–51; Alma 42:27.
d PKO Elämän leipä.
36 *a* Matt. 3:10; 7:15–20; 3. Nefi 14:19; OL 97:7.
37 *a* PKO Turhuus.
b 2. Nefi 12:5; 28:14; Moosia 14:6.
c Matt. 9:36.
d Sananl. 1:24–27; Jes. 65:12.
e Jer. 26:4–5; Alma 10:6.
38 *a* PKO Hyvä paimen.
b 3. Moos. 26:14–20; OL 101:7.
c 3. Nefi 15:24; 18:31.
d Moosia 5:8; Alma 34:38.
39 *a* Matt. 6:24; Luuk. 16:13.
b Moosia 5:10. PKO Perkele.
c 1. Joh. 2:22.
d 2. Nefi 9:9.
40 *a* Omni 1:25; Et. 4:12; Moroni 7:12, 15–17.
41 *a* 3. Nefi 14:16–20. PKO Teot.
b Moosia 16:3–5; Alma 11:23.
42 *a* Alma 3:26–27; OL 29:45.
b Room. 6:23.
c Hel. 14:16–18. PKO Kuolema, hengellinen.

sillä minä puhun koko sieluni voimalla; sillä katso, minä olen puhunut teille selkeästi, niin että ette voi erehtyä, eli olen puhunut Jumalan käskyjen mukaisesti.

44 Sillä minut on kutsuttu puhumaan tällä tavalla Jumalan [a]pyhän järjestyksen mukaisesti, joka on Kristuksessa Jeesuksessa; niin, minun on käsketty nousta todistamaan tälle kansalle siitä, mitä isämme ovat puhuneet tulevista asioista.

45 Eikä tässä ole kaikki. Ettekö luule minun itse [a]tietävän näitä asioita? Katso, minä todistan teille tietäväni, että nämä asiat, joista olen puhunut, ovat totta. Ja kuinka luulette minun tietävän niiden olevan varmasti totta?

46 Katso, minä sanon teille, että Jumalan Pyhä Henki on [a]ilmaissut ne minulle. Katso, minä olen [b]paastonnut ja rukoillut monta päivää, jotta voisin itse tietää nämä asiat. Ja nyt minä tiedän itse, että ne ovat totta, sillä Herra Jumala on ilmaissut ne minulle Pyhän Henkensä kautta; ja tämä on [c]ilmoituksen henki, joka on minussa.

47 Ja edelleen minä sanon teille, että minulle on näin ilmoitettu, että meidän isiemme puhumat sanat ovat totta, aivan niin, sen profetian hengen mukaisia, joka minussa on ja joka on myös Jumalan Hengen ilmoittama.

48 Minä sanon teille tietäväni itse, että kaikki, mitä minä sanon teille siitä, mikä on tuleva, on totta; ja minä sanon teille tietäväni, että Jeesus Kristus on tuleva, eli Poika, Isän Ainosyntyinen, täynnä armoa ja laupeutta ja totuutta. Ja katso, hän on se, joka tulee ottamaan pois maailman synnit, eli jokaisen ihmisen synnit, joka uskoo lujasti hänen nimeensä.

49 Ja nyt minä sanon teille, että tämä on se [a]järjestys, jonka mukaisesti minut on kutsuttu, niin, saarnaamaan rakkaille veljilleni, niin, ja jokaiselle, joka asuu maassa, niin, saarnaamaan kaikille, sekä vanhoille että nuorille, sekä orjille että vapaille; niin, minä sanon teille: iäkkäille ja myös keski-ikäisille ja nousevalle sukupolvelle; niin, huutamaan heille, että heidän täytyy tehdä parannus ja [b]syntyä uudesti.

50 Niin, näin sanoo Henki: Tehkää parannus, kaikki te maan ääret, sillä taivaan valtakunta on pian käsillä; niin, Jumalan Poika tulee [a]kirkkaudessaan, väkevyydessään, ylhäisyydessään, voimassaan ja vallassaan. Niin, rakkaat veljeni, minä sanon teille, että Henki sanoo: Katso kaiken maan [b]Kuninkaan kirkkautta; ja myös taivaan Kuningas on hyvin pian

44 *a* Alma 13:6.
45 *a* PKO Todistaminen.
46 *a* 1. Kor. 2:9–16.
b PKO Paasto, paastoaminen.
c PKO Ilmoitus.
49 *a* PKO Kutsumus; Pappeus.
b PKO Uudestisyntyminen Jumalasta.
50 *a* PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen; Kirkkaus.
b Ps. 24; Matt. 2:2; Luuk. 23:2; 2. Nefi 10:14; OL 38:21–22; 128:22–23; Moos. 7:53.
PKO Jeesus Kristus; Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta.

loistava kaikkien ihmislasten keskuudessa.

51 Ja Henki sanoo minulle myös, niin, huutaa minulle voimallisella äänellä sanoen: Mene sanomaan tälle kansalle: Tehkää parannus, sillä ellette tee parannusta, te ette mitenkään voi periä [a]taivaan valtakuntaa.

52 Ja vielä minä sanon teille Hengen sanovan: Katso, [a]kirves on pantu puun juurelle; sen tähden jokainen puu, joka ei tuota hyvää hedelmää, [b]kaadetaan maahan ja heitetään tuleen, niin, tuleen, joka ei voi palaa loppuun, nimittäin sammumattomaan tuleen. Katsokaa ja muistakaa, että Pyhä on näin puhunut.

53 Ja nyt, rakkaat veljeni, minä sanon teille: Voitteko väittää näitä sanoja vastaan, niin, voitteko hylätä nämä asiat ja [a]polkea Pyhän jalkoihinne; niin, voitteko pöyhkeillä sydämenne [b]kopeudessa; niin, pidättekö edelleenkin [c]kalliita vaatteita ja kiinnitättekö sydämenne maailman turhuuksiin, [d]rikkauksiinne?

54 Niin, luuletteko edelleenkin, että olette toisianne parempia; niin, vainoatteko edelleenkin veljiänne, jotka nöyrtyvät ja vaeltavat Jumalan pyhän järjestyksen mukaisesti, jolla heidät on tuotu tähän kirkkoon – ja jotka Pyhä Henki on [a]pyhittänyt, ja he tuovat julki tekoja, joissa parannus näkyy –

55 niin, käännättekö edelleenkin selkänne [a]köyhille ja tarvitseville ja epäättekö heiltä omaisuutenne?

56 Ja lopuksi, kaikki te, jotka edelleenkin pysytte jumalattomuudessanne, minä sanon teille, että nämä ovat niitä, jotka kaadetaan maahan ja heitetään tuleen, elleivät he joutuin tee parannusta.

57 Ja nyt minä sanon teille, kaikki te, jotka haluatte seurata [a]hyvän paimenen ääntä: Tulkaa pois jumalattomien joukosta ja olkaa [b]erillänne, älkääkä koskeko mihinkään saastaiseen, mitä heillä on; ja katso, heidän nimensä [c]pyyhitään pois, niin että jumalattomien nimiä ei lueta vanhurskaiden nimien joukkoon, jotta toteutuisi Jumalan sana, joka sanoo: Jumalattomien nimiä ei pidä sekoittaa minun kansani nimien joukkoon,

58 sillä vanhurskaiden nimet kirjoitetaan [a]elämän kirjaan, ja heille minä suon perintöosan oikealla puolellani. Ja nyt, veljeni, mitä teillä on sanottavana tätä vastaan? Minä sanon teille: Ei ole väliä, puhutteko sitä vastaan, sillä Jumalan sanan täytyy toteutua.

59 Sillä kukapa teidän joukos-

51 *a* PKO Taivas.
52 *a* Luuk. 3:9; OL 97:7.
b MK Jaak. 5:46; 6:7; 3. Nefi 27:11–12.
53 *a* 1. Nefi 19:7.
b PKO Ylpeys.
c 2. Nefi 28:11–14; Morm. 8:36–39.
d Ps. 62:11; OL 56:16–18.
54 *a* PKO Pyhitys.
55 *a* Ps. 109:15–16; MK Jaak. 2:17; Hel. 6:39–40.
57 *a* PKO Hyvä paimen.
b Esra 6:21; 9:1; Neh. 9:2; 2. Tess. 3:6; OL 133:5, 14.
c 5. Moos. 29:19; Moroni 6:7; OL 20:8.
58 *a* PKO Elämän kirja.

sanne oleva paimen, jolla on paljon lampaita, ei vartioisi niitä, jotta sudet eivät tulisi ja söisi hänen katrastaan? Ja katso, jos susi tulee hänen katraaseensa, eikö hän aja sitä pois? Kyllä, ja lopulta hän tuhoaa sen, jos voi.

60 Ja nyt minä sanon teille, että hyvä paimen kutsuu teitä; ja jos te kuuntelette hänen ääntänsä, hän tuo teidät laumaansa, ja te olette hänen lampaitaan; ja hän käskee teitä olemaan laskematta saaliinhimoista sutta keskuuteenne, jottei teitä tuhottaisi.

61 Ja nyt minä, Alma, käsken teitä [a]hänen sanoillaan, joka minua on käskenyt, tekemään tarkoin niiden sanojen mukaisesti, jotka minä olen teille puhunut.

62 Teille, jotka kuulutte kirkkoon, minä puhun käskynä, ja niille, jotka eivät kuulu kirkkoon, minä puhun kutsuna, sanoen: Tulkaa ja ottakaa kaste parannukseen, jotta tekin pääsisitte osallisiksi [a]elämän puun hedelmästä.

LUKU 6

Sarahemlan seurakunta puhdistetaan ja saatetaan järjestykseen. Alma menee Gideoniin saarnaamaan. Noin 83 eKr.

Ja nyt tapahtui, että kun Alma oli lakannut puhumasta Sarahemlan kaupunkiin perustetun seurakunnan väelle, hän [a]asetti pappeja ja [b]vanhimpia johtamaan ja [c]valvomaan seurakuntaa panemalla [d]kätensä heidän päällensä Jumalan järjestyksen mukaisesti.

2 Ja tapahtui, että jokainen, joka ei kuulunut kirkkoon ja joka teki parannuksen synneistään, [a]kastettiin parannukseen ja otettiin vastaan kirkkoon.

3 Ja tapahtui myös, että jokainen, joka kuului kirkkoon ja joka ei tehnyt [a]parannusta jumalattomuudestaan ja nöyrtynyt Jumalan edessä – tarkoitan niitä, jotka olivat ylpistyneet sydämensä [b]kopeudessa – hylättiin, ja heidän nimensä [c]pyyhittiin pois, niin ettei heidän nimiään luettu vanhurskaiden nimien joukkoon.

4 Ja näin alettiin lujittaa seurakunnan järjestystä Sarahemlan kaupungissa.

5 Nyt minä tahdon teidän ymmärtävän, että Jumalan sana oli vapaasti kaikkien kuultavissa, niin ettei keneltäkään kielletty oikeutta kokoontua kuulemaan Jumalan sanaa.

6 Mutta Jumalan lapsia käskettiin kokoontumaan usein yhteen ja liittymään [a]paastoon ja voimalliseen rukoukseen niiden sielun hyvinvoinnin puolesta, jotka eivät tunteneet Jumalaa.

7 Ja nyt tapahtui, että kun Alma oli tehnyt nämä järjestelyt, hän lähti heidän luotaan, eli

61 *a* Alma 5:44.
62 *a* 1. Nefi 8:10; 11:21–23.
6 1 *a* PKO Asettaminen.
b PKO Vanhin.
c OL 52:39.
d PKO Kätten päällepaneminen.
2 *a* PKO Kaste, kastaminen.
3 *a* Moosia 26:6.
b PKO Ylpeys.
c 2. Moos. 32:33; Moosia 26:36; Alma 1:24; 5:57–58. PKO Kirkosta erottaminen.
6 *a* PKO Paasto, paastoaminen.

siitä seurakunnasta, joka oli Sarahemlan kaupungissa, ja meni Sidonvirran ylitse sen itäpuolelle [a]Gideonin laaksoon, jonne oli rakennettu kaupunki, jota kutsuttiin Gideonin kaupungiksi ja joka oli laaksossa, jota kutsuttiin Gideoniksi ja joka oli nimetty sen miehen mukaan, jonka Nehorin käsi oli miekalla [b]surmannut.

8 Ja Alma meni ja alkoi julistaa Jumalan sanaa Gideonin laaksoon perustetulle seurakunnalle ilmoituksen mukaisesti sen sanan totuudesta, jota hänen isänsä olivat puhuneet, ja sen profetian hengen mukaisesti, joka hänessä oli, ja [a]todistuksen mukaisesti Jeesuksesta Kristuksesta, Jumalan Pojasta, joka oli tuleva lunastamaan kansansa sen synneistä, ja sen pyhän järjestyksen mukaisesti, jolla hänet oli kutsuttu. Ja näin on kirjoitettu. Aamen.

Alman sanat, jotka hän puhui Gideonin väelle oman aikakirjansa mukaan.

Käsittää luvun 7.

LUKU 7

Kristus on syntyvä Mariasta. Hän päästää kuoleman siteet ja kantaa kansansa synnit. Ne, jotka tekevät parannuksen, ottavat kasteen ja pitävät käskyt, saavat iankaikkisen elämän. Saastaisuus ei voi periä Jumalan valtakuntaa. Nöyryyttä, uskoa, toivoa ja rakkautta vaaditaan. Noin 83 eKr.

Katso, rakkaat veljeni, koska minun on sallittu tulla teidän luoksenne, sen tähden yritän [a]puhua teille omalla kielelläni, eli omalla suullani, koska tämä on ensimmäinen kerta, kun olen puhunut teille suuni sanoilla, sillä minä olen ollut täysin sidottuna [b]tuomarinistuimen hoitoon ja minulla on ollut niin paljon tekemistä, etten voinut tulla teidän luoksenne.

2 Enkä minä olisi voinut tulla nyt tälläkään kertaa, ellei tuomarinistuinta olisi [a]annettu toiselle, jotta hän hallitsisi minun sijastani; ja Herra on suuressa armossaan suonut minun tulla teidän luoksenne.

3 Ja katso, minä olen tullut suurin toivein ja haluten hartaasti, että saisin huomata teidän nöyrtyneen Jumalan edessä ja jatkuvasti anoneen hänen armoansa, että saisin huomata teidän olevan nuhteettomia hänen edessään, että saisin huomata, että te ette ole siinä kauheassa pulassa, jossa veljemme Sarahemlassa olivat.

4 Mutta siunattu olkoon Jumalan nimi, sillä hän on antanut minun tietää, niin, on antanut minun tavattoman suureksi ilokseni tietää, että he ovat jälleen vakaasti hänen vanhurskautensa tiellä.

5 Ja Jumalan Hengen mukai-

7 *a* Alma 2:20.
b Alma 1:9.
8 *a* Ilm. 19:10.
7 1 *a* Alma 4:19.
b Moosia 29:42.
2 *a* Alma 4:16–18.

sesti, joka minussa on, minä luotan siihen, että saan iloita myös teistä; mutta en halua, että iloni teistä tulisi niin paljon ahdistuksen ja murheen kautta kuin minulla on ollut veljistäni Sarahemlassa; sillä katso, iloni heistä tulee vasta kärsittyäni paljon ahdistusta ja murhetta.

6 Mutta katso, minä luotan siihen, että te ette ole niin suuren epäuskon tilassa kuin veljenne olivat; minä luotan siihen, että te ette ole ylpistyneet sydämenne kopeudessa; niin, minä luotan siihen, että te ette ole kiinnittäneet sydäntänne rikkauksiin ja maailman turhuuksiin; niin, minä luotan siihen, että te ette palvo [a]epäjumalia, vaan että te palvelette todellista ja [b]elävää Jumalaa ja että te odotatte ikuisessa uskossa syntienne anteeksiantoa, joka on tuleva.

7 Sillä katso, minä sanon teille, että monenlaista on tuleva; ja katso, on yksi asia, joka on tärkeämpi kuin ne kaikki – sillä katso, se [a]aika ei ole kaukana, jolloin Lunastaja elää ja tulee kansansa keskuuteen.

8 Katso, minä en sano, että hän tulee meidän keskuuteemme asuessaan kuolevaisessa majassansa, sillä katso, Henki ei ole sanonut minulle, että näin tapahtuisi. Nyt, mitä tähän tulee, en tiedä; mutta tämän verran tiedän, että Herralla Jumalalla on valta tehdä kaikki, mikä on hänen sanansa mukaista.

9 Mutta katso, Henki on sanonut minulle tämän verran sanoen: Huuda tälle kansalle sanoen: [a]Tehkää parannus ja valmistakaa Herralle tietä ja vaeltakaa hänen polkujansa, jotka ovat suoria, sillä katso, taivaan valtakunta on käsillä, ja Jumalan Poika [b]tulee maan päälle.

10 Ja katso, hän [a]syntyy Jerusalemissa, joka on meidän esiisiemme [b]maa, [c]Mariasta, joka on [d]neitsyt, kallisarvoinen ja valittu astia, jonka Pyhän Hengen voima peittää varjollaan ja joka tulee [e]raskaaksi ja synnyttää pojan, aivan niin, Jumalan Pojan.

11 Ja hän kulkee kärsien kaikenlaisia kipuja ja [a]ahdinkoja ja koetuksia, ja tämä, jotta toteutuisi sana, joka sanoo hänen ottavan päällensä kansansa kivut ja sairaudet.

12 Ja hän ottaa päällensä [a]kuoleman päästääkseen kuoleman siteet, jotka sitovat hänen kansaansa; ja hän ottaa päällensä heidän heikkoutensa, jotta hänen sisimpänsä täyttyisi armolla, lihan mukaisesti, jotta hän osaisi lihan mukaisesti [b]auttaa kansaansa sen heikkouksien mukaisesti.

---

6 *a* 2. Nefi 9:37; Hel. 6:31.
b Dan. 6:27.
7 *a* Alma 9:26.
9 *a* Matt. 3:2–4; Alma 9:25.
b Moosia 3:5; 7:27; 15:1–2.
10 *a* Jes. 7:14; Luuk. 1:27.
b 1. Aik. 9:3; 2. Aik. 15:9; 1. Nefi 1:4; 3. Nefi 20:29.
c Moosia 3:8.
PKO Maria, Jeesuksen äiti.
d 1. Nefi 11:13–21.
e Matt. 1:20; Moosia 15:3.
11 *a* Jes. 53:3–5; Moosia 14:3–5.
12 *a* 2. Nefi 2:8; Alma 12:24–25.
PKO Ristiinnaulitseminen.
b Hepr. 2:18; 4:15; OL 62:1.

13 Nyt Henki [a]tietää kaiken; kuitenkin Jumalan Poika kärsii lihan mukaisesti voidakseen [b]ottaa päällensä kansansa synnit, voidakseen pyyhkiä pois sen rikkomukset vapautuksensa voiman mukaisesti; ja nyt, katso, tämä on se todistus, joka minussa on.

14 Nyt minä sanon teille, että teidän on tehtävä parannus ja [a]synnyttävä uudesti; sillä Henki sanoo, että ellette synny uudesti, ette voi periä taivaan valtakuntaa; tulkaa sen tähden ja ottakaa kaste parannukseen, jotta teidät pestäisiin synneistänne, jotta teillä olisi usko Jumalan Karitsaan, joka ottaa pois maailman synnit ja joka on voimallinen pelastamaan ja puhdistamaan kaikesta vääryydestä.

15 Niin, minä sanon teille: Tulkaa älkääkä pelätkö, ja hylätkää jokainen synti, joka helposti [a]kietoutuu teihin ja joka sitoo teidät tuhoon; niin, tulkaa ja menkää osoittamaan Jumalallenne, että te olette halukkaita tekemään parannuksen synneistänne ja tehkää hänen kanssaan liitto, että pidätte hänen käskynsä; ja todistakaa se hänelle tänä päivänä menemällä kasteen vesiin.

16 Ja jokainen, joka tekee tämän ja pitää siitä lähtien Jumalan käskyt, hän on muistava, että minä sanon hänelle, niin, hän on muistava minun sanoneen hänelle: Hän on saava iankaikkisen elämän, sen Pyhän Hengen todistuksen mukaisesti, joka minussa todistaa.

17 Ja nyt, rakkaat veljeni, uskotteko nämä asiat? Katso, minä sanon teille: Kyllä, minä tiedän, että te uskotte ne; ja sen, että te uskotte ne, minä tiedän minussa olevan Hengen ilmoituksesta. Ja nyt, koska teidän uskonne siihen on vahva, nimittäin siihen, mitä minä olen puhunut, iloni on suuri.

18 Sillä niin kuin jo alussa sanoin teille toivoneeni suuresti, että te ette olisi samanlaisessa pulassa kuin veljenne, niin olen myös huomannut, että toiveeni ovat täyttyneet.

19 Sillä minä huomaan, että te olette vanhurskauden poluilla; minä huomaan, että te olette sillä polulla, joka johtaa Jumalan valtakuntaan; niin, minä huomaan, että te teette hänen [a]polkunsa suoriksi.

20 Minä huomaan, että teille on ilmaistu hänen sanansa todistuksella, ettei hän voi vaeltaa [a]mutkaisia polkuja; eikä hän poikkea siitä, mitä hän on sanonut; eikä hänessä ole häivettäkään kääntymisestä oikealta vasemmalle, eli siitä, mikä on oikein, siihen, mikä on väärin; sen tähden hänen kulkunsa on yhtä iankaikkista kiertokulkua.

21 Eikä hän asu [a]epäpyhissä temppeleissä; eikä saastaisuutta eikä mitään epäpuhdasta voida

13 *a* PKO Jumala, jumaluus.
b Moosia 15:12.
PKO Sovitus.
14 *a* PKO Uudestisyntyminen Jumalasta.
15 *a* 2. Nefi 4:18.
19 *a* Matt. 3:3.
20 *a* 1. Nefi 10:19; Alma 37:12; OL 3:2.
21 *a* 1. Kor. 3:16–17; 6:19; Moosia 2:37; Alma 34:36.

ottaa vastaan Jumalan valtakuntaan; sen tähden minä sanon teille, että tulee aika, niin, ja se tulee viimeisenä päivänä, jolloin se, joka on saastainen, jää [b]saastaisuuteensa.

22 Ja nyt, rakkaat veljeni, minä olen sanonut tämän teille voidakseni herättää teidät tiedostamaan velvollisuutenne Jumalaa kohtaan, jotta vaeltaisitte nuhteettomina hänen edessään, jotta vaeltaisitte Jumalan pyhän järjestyksen mukaisesti, jonka mukaisesti teidät on otettu vastaan.

23 Ja nyt minä tahdon teidän olevan [a]nöyriä ja olevan myöntyviä ja lempeitä, sopuisia, täynnä kärsivällisyyttä ja pitkämielisyyttä, itsenne hillitseviä kaikessa, tarkkoja Jumalan käskyjen pitämisessä kaikkina aikoina; että pyytäisitte kaikkea, mitä ikinä tarvitsette, sekä hengellistä että ajallista, antaen aina kiitokset Jumalalle kaikesta, mitä ikinä saatte.

24 Ja katsokaa, että teillä on [a]usko, toivo ja rakkaus, niin silloin teidän hyvät tekonne ovat aina runsaat.

25 Ja Herra siunatkoon teitä ja pitäköön vaatteenne tahrattomina, jotta teidät voitaisiin viimein saattaa istuutumaan sijallenne Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin ja maailman alusta asti olleiden pyhien profeettojen kanssa, vaatteenne [a]tahrattomina niin kuin heidän vaatteensa ovat tahrattomat, taivaan valtakunnassa, tarvitsematta enää lähteä pois.

26 Ja nyt, rakkaat veljeni, minä olen puhunut teille nämä sanat sen Hengen mukaisesti, joka minussa todistaa; ja minun sieluni riemuitsee tavattomasti sen suuren tarkkuuden ja varteen ottamisen tähden, jota olette osoittaneet sanalleni.

27 Ja nyt, Jumalan [a]rauha olkoon teidän päällänne ja teidän talojenne ja maidenne päällä ja teidän katraidenne ja laumojenne päällä ja kaiken sen päällä, mitä te omistatte, naistenne ja lastenne päällä, teidän uskonne ja hyvien tekojenne mukaisesti tästä lähtien ja ikuisesti. Ja näin minä olen puhunut. Aamen.

LUKU 8

Alma saarnaa ja kastaa Melekissä. Hänet torjutaan Ammonihassa, ja hän lähtee. Enkeli käskee häntä palaamaan ja huutamaan parannusta kansalle. Amulek ottaa hänet vastaan, ja he saarnaavat kahdestaan Ammonihassa. Noin 82 eKr.

Ja nyt tapahtui, että Alma palasi [a]Gideonin maasta opetettuaan Gideonin kansalle monia asioita, joita ei voida kirjoittaa, ja vakiinnutettuaan kirkon järjestyksen, kuten hän oli aikaisemmin tehnyt Sarahemlan maassa; niin, hän palasi omaan taloonsa

21 *b* 1. Nefi 15:33–35; 2. Nefi 9:16; Morm. 9:14; OL 88:35.
23 *a* PKO Nöyryys.
24 *a* 1. Kor. 13; Et. 12:30–35; Moroni 7:33–48.
25 *a* 2. Piet. 3:14.
27 *a* PKO Rauha.
8 1 *a* Alma 2:20; 6:7.

Sarahemlaan lepäämään tekemästään työstä.

2 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden yhdeksäs vuosi.

3 Ja Nefin kansan tuomarien hallituskauden kymmenennen vuoden alussa tapahtui, että Alma lähti sieltä ja kulki Melekin maahan [a]Sidonvirran länsipuolelle, länteen erämaan rajamaille.

4 Ja hän alkoi opettaa ihmisiä Melekin maassa Jumalan [a]pyhän järjestyksen mukaisesti, jolla hänet oli kutsuttu; ja hän alkoi opettaa ihmisiä kautta koko Melekin maan.

5 Ja tapahtui, että hänen luoksensa tuli ihmisiä kaikkialta erämaan puoleiselta rajaseudulta. Ja heitä kastettiin kautta koko maan,

6 niin että kun hän oli päättänyt työnsä Melekissä, hän lähti sieltä ja kulki kolmen päivän matkan Melekin maan pohjoispuolelle; ja hän tuli kaupunkiin, jota kutsuttiin Ammonihaksi.

7 Nyt Nefin kansan tapana oli kutsua maitaan ja kaupunkejaan ja kyliään, niin, jopa pikkukyliäänkin, sen nimellä, joka oli ensimmäisenä ottanut ne haltuunsa; ja näin oli Ammonihan maan laita.

8 Ja tapahtui, että kun Alma oli tullut Ammonihan kaupunkiin, hän alkoi saarnata heille Jumalan sanaa.

9 Nyt Saatana oli saanut suuren [a]vallan Ammonihan kaupungin asukkaiden sydämessä; sen tähden he eivät tahtoneet kuunnella Alman sanoja.

10 Kuitenkin Alma näki paljon [a]vaivaa hengessä, [b]painiskellen Jumalan kanssa [c]voimallisessa rukouksessa, jotta hän vuodattaisi Henkensä kaupungissa olevien ihmisten päälle; jotta hän myös sallisi hänen kastaa heidät parannukseen.

11 Mutta he paaduttivat sydämensä sanoen hänelle: Katso, me tiedämme, että sinä olet Alma; ja me tiedämme, että sinä olet sen kirkon ylipappi, jonka olet perustanut moniin paikkoihin maata perimätietosi mukaisesti; emmekä me ole sinun kirkkoasi emmekä usko sellaisiin mielettömiin perimätietoihin.

12 Ja nyt me tiedämme, että koska emme ole sinun kirkkoasi, me tiedämme, ettei sinulla ole meihin valtaa; ja sinä olet luovuttanut tuomarinistuimen [a]Nefihalle, sen tähden sinä et ole meidän ylituomarimme.

13 Nyt kun kansa oli sanonut tämän ja väittänyt kaikkia hänen sanojaan vastaan ja herjannut häntä ja sylkenyt hänen päälleen ja käskenyt karkottaa hänet heidän kaupungistaan, hän lähti sieltä ja kulki kohti kaupunkia, jota kutsuttiin Aaroniksi.

14 Ja tapahtui, että hänen ollessaan matkalla sinne murheen

3 *a* Alma 16:6–7.
4 *a* OL 107:2–4.
PKO Melkisedekin pappeus.
9 *a* 2. Nefi 28:19–22; OL 10:20.
10 *a* Alma 17:5.
b En. 1:1–12.
c 3. Nefi 27:1.
PKO Rukous.
12 *a* Alma 4:20.

painamana, kärsien paljon [a]ahdistusta ja sielun piinaa niiden ihmisten jumalattomuuden tähden, jotka olivat Ammonihan kaupungissa, tapahtui Alman näin ollessa murheen painamana, katso, että Herran [b]enkeli ilmestyi hänelle sanoen:

15 Siunattu olet sinä, Alma; nosta sen tähden pääsi ja riemuitse, sillä sinulla on suuri syy riemuita; sillä sinä olet ollut uskollinen Jumalan käskyjen pitämisessä siitä ajasta lähtien, kun sait ensimmäisen sanomasi häneltä. Katso, minä sen sinulle [a]toin.

16 Ja katso, minut on lähetetty käskemään sinua palaamaan Ammonihan kaupunkiin ja saarnaamaan jälleen kaupungin väelle; niin, saarnaamaan heille. Niin, sano heille: Elleivät he tee parannusta, Herra Jumala [a]hävittää heidät.

17 Sillä katso, tällä hetkellä he suunnittelevat hävittävänsä sinun kansasi vapauden (sillä näin sanoo Herra), mikä on vastoin niitä säädöksiä ja tuomioita ja käskyjä, jotka hän on antanut kansalleen.

18 Nyt tapahtui, että kun Alma oli saanut sanomansa Herran enkeliltä, hän palasi joutuin Ammonihan maahan. Ja hän meni kaupunkiin toista tietä, eli sitä tietä, joka on Ammonihan kaupungin eteläpuolella.

19 Ja kun hän meni kaupunkiin, hän oli nälissään, ja hän sanoi eräälle miehelle: Annatko nöyrälle Jumalan palvelijalle jotakin syötävää?

20 Ja mies sanoi hänelle: Minä olen nefiläinen, ja minä tiedän, että sinä olet pyhä Jumalan profeetta, sillä sinä olet se mies, josta [a]enkeli sanoi näyssä: Ota vastaan. Tule sen tähden kanssani talooni, niin minä annan sinulle ruoastani; ja minä tiedän, että sinä olet oleva siunaukseksi minulle ja huoneelleni.

21 Ja tapahtui, että mies otti hänet taloonsa, ja miehen nimi oli [a]Amulek; ja hän toi leipää ja lihaa ja pani Alman eteen.

22 Ja tapahtui, että Alma söi leipää ja tuli kylläiseksi; ja hän [a]siunasi Amulekia ja hänen perhekuntaansa ja kiitti Jumalaa.

23 Ja kun hän oli syönyt ja tullut kylläiseksi, hän sanoi Amulekille: Minä olen Alma, ja olen Jumalan kirkon [a]ylipappi kautta maan.

24 Ja katso, minut on kutsuttu saarnaamaan Jumalan sanaa koko tämän kansan keskuudessa ilmoituksen ja profetian hengen mukaisesti; ja minä olin tässä maassa, eivätkä he tahtoneet ottaa minua vastaan vaan [a]karkottivat minut, ja minä aioin kääntää selkäni tälle maalle iäksi.

25 Mutta katso, minun on käsketty palata takaisin profetoimaan tälle kansalle, niin, ja todistaa sitä vastaan sen pahoista teoista.

14 *a* PKO Vastoinkäyminen.
b Alma 10:7–10, 20.
PKO Enkelit.
15 *a* Moosia 27:11–16.
16 *a* Alma 9:12, 18, 24.
20 *a* Alma 10:7–9.
21 *a* PKO Amulek.
22 *a* Alma 10:11.
23 *a* Alma 5:3, 44, 49; 13:1–20.
24 *a* Alma 8:13.

26 Ja nyt, Amulek, koska sinä olet ruokkinut minua ja ottanut minut luoksesi, sinä olet siunattu; sillä minä olin nälissäni, koska olin paastonnut monta päivää.

27 Ja Alma viipyi Amulekin luona monta päivää, ennen kuin hän alkoi saarnata kansalle.

28 Ja tapahtui, että kansa kävi entistä karkeammaksi pahoissa teoissaan.

29 Ja Almalle tuli sana, joka kuului: Mene, ja sano myös palvelijalleni Amulekille: Mene profetoimaan tälle kansalle sanoen: [a]Tehkää parannus, sillä näin sanoo Herra: Ellette te tee parannusta, minä rankaisen tätä kansaa vihassani; niin, enkä minä käännä pois hehkuvaa vihaani.

30 Ja Alma meni, ja samoin Amulek, kansan keskuuteen julistamaan sille Jumalan sanoja; ja he olivat täynnä Pyhää Henkeä.

31 Ja heille oli annettu sellainen [a]voima, ettei heitä voitu sulkea vankityrmiin, eikä kenenkään ollut mahdollista surmata heitä; kuitenkaan he eivät käyttäneet [b]voimaansa, ennen kuin heidät oli sidottu siteisiin ja heitetty vankilaan. Nyt, tämä tapahtui, jotta Herra voisi osoittaa voimansa heissä.

32 Ja tapahtui, että he menivät ja alkoivat saarnata ja profetoida kansalle sen hengen ja voiman mukaisesti, jonka Herra oli heille antanut.

Alman sanat ja myös Amulekin sanat, jotka julistettiin kansalle, joka oli Ammonihan maassa. Ja heidät myös heitetään vankilaan, ja he vapautuvat Jumalan ihmeellisellä voimalla, joka oli heissä, Alman aikakirjan mukaan.

Käsittää luvut 9–14.

LUKU 9

Alma käskee Ammonihan kansaa tekemään parannuksen. Herra on oleva armollinen lamanilaisille viimeisinä aikoina. Jos nefiläiset hylkäävät valon, lamanilaiset hävittävät heidät. Jumalan Poika tulee pian. Hän lunastaa ne, jotka tekevät parannuksen, ottavat kasteen ja uskovat hänen nimeensä. Noin 82 eKr.

Ja jälleen, kun Jumala oli käskenyt minua, Almaa, lähtemään Amulekin kanssa saarnaamaan jälleen tälle kansalle eli ihmisille, jotka olivat Ammonihan kaupungissa, tapahtui, kun aloin saarnata heille, että he alkoivat kiistellä kanssani sanoen:

2 Kuka sinä olet? Luuletko sinä, että me uskomme [a]yhden miehen todistusta, vaikka hän saarnaisi meille, että maa katoaa?

3 Nyt he eivät ymmärtäneet sanoja, joita he puhuivat, sillä he eivät tienneet, että maa katoaisi.

4 Ja he sanoivat myös: Me emme usko sanoihisi, vaikka profetoisit,

29 *a* Alma 9:12, 18.
PKO Parannus.
31 *a* 1. Nefi 1:20.
b Alma 14:17–29.
9 2 *a* 5. Moos. 17:6.

että tämä suuri kaupunki hävitetään [a]yhdessä päivässä.

5 Nyt he eivät tienneet, että Jumala voi tehdä niin ihmeellisiä tekoja, sillä he olivat kovasydämistä ja uppiniskaista kansaa.

6 Ja he sanoivat: [a]Kuka on Jumala, joka [b]ei valtuuta enempää kuin yhden miehen tämän kansan keskuuteen julistamaan sille totuutta sellaisista suurista ja ihmeellisistä asioista?

7 Ja he astuivat esiin käydäkseen minuun käsiksi; mutta katso, he eivät tehneet sitä. Ja minä seisoin rohkeana julistaen heille, niin, minä todistin heille rohkeasti sanoen:

8 Katso, oi te jumalaton ja [a]kieroutunut sukupolvi, kuinka olette voineet unohtaa isienne perimätiedon, niin, kuinka pian olettekaan unohtaneet Jumalan käskyt.

9 Ettekö muista, että Jumalan [a]käsi toi isämme Lehin pois Jerusalemista? Ettekö muista, että hän johdatti heidät kaikki erämaan halki?

10 Ja oletteko unohtaneet näin pian, kuinka monta kertaa hän pelasti meidän isämme heidän vihollistensa käsistä ja varjeli heidät tuholta, tosiaankin, omien veljiensä käsissä?

11 Niin, ja ilman hänen verratonta voimaansa ja armoaan ja pitkämielisyyttään meitä kohtaan meidät olisi väistämättä hävitetty maan päältä paljon ennen tätä aikakautta, ja meidät olisi kenties jätetty [a]loputtoman kurjuuden ja onnettomuuden tilaan.

12 Katso, nyt minä sanon teille, että hän käskee teitä tekemään parannuksen; ja ellette tee parannusta, ette voi mitenkään periä Jumalan valtakuntaa. Mutta katso, ei tässä kaikki – hän on käskenyt teitä tekemään parannuksen, tai hän [a]hävittää teidät kokonaan maan päältä; niin, hän rankaisee teitä vihassaan, eikä hän [b]hehkuvassa vihassaan käänny pois.

13 Katso, ettekö muista sanoja, jotka hän puhui Lehille, sanoen näin: [a]Mikäli te pidätte minun käskyni, te menestytte maassa? Ja vielä on sanottu näin: Mikäli te ette pidä minun käskyjäni, teidät erotetaan pois Herran luota.

14 Nyt minä tahdon teidän muistavan, että mikäli lamanilaiset eivät ole pitäneet Jumalan käskyjä, heidät on [a]erotettu pois Herran luota. Nyt me näemme, että Herran sana on käynyt toteen tässä asiassa ja lamanilaiset on erotettu pois hänen luotaan, siitä asti kun heidän rikkomuksensa maassa alkoivat.

15 Kuitenkin minä sanon teille, että heidän osansa on tuomiopäivänä [a]siedettävämpi kuin teidän, jos te pysytte synneissänne, niin, ja vieläpä siedettävämpi heille tässä elämässä kuin teille, ellette tee parannusta.

4 *a* Alma 16:9–10.
6 *a* 2. Moos. 5:2; Moosia 11:27; Moos. 5:16.
b Alma 10:12.
8 *a* Alma 10:17–25.
9 *a* 1. Nefi 2:1–7.
11 *a* Moosia 16:11.
12 *a* Alma 8:16; 10:19, 23, 27.
b Alma 8:29.
13 *a* 2. Nefi 1:20; Moosia 1:7; Alma 37:13.
14 *a* 2. Nefi 5:20–24; Alma 38:1.
15 *a* Matt. 11:22, 24.

16 Sillä on monia lupauksia, jotka on [a]ulotettu koskemaan lamanilaisia; sillä heidän isiensä [b]perimätiedot saivat aikaan sen, että he jäivät [c]tietämättömyyden tilaan; sen tähden Herra on oleva heille armollinen ja [d]pidentävä heidän olemassaolonsa maassa.

17 Ja jonakin aikakautena heidät [a]johdatetaan uskomaan hänen sanaansa ja tietämään isiensä perimätietojen vääryys; ja monet heistä pelastuvat, sillä Herra on armollinen kaikille, jotka [b]huutavat avuksi hänen nimeänsä.

18 Mutta katso, minä sanon teille, että jos te edelleenkin pysytte jumalattomuudessanne, niin teidän elinaikaanne ei pidennetä maassa, sillä [a]lamanilaiset lähetetään teidän kimppuunne; ja ellette tee parannusta, he tulevat aikana, jota ette tiedä, ja teitä rangaistaan [b]täydellisellä hävityksellä; ja se tapahtuu Herran hehkuvan [c]vihan mukaisesti.

19 Sillä hän ei salli teidän elävän pahoissa teoissanne tuhoten hänen kansaansa. Minä sanon teille: Ei, mieluummin hän sallisi sen, että lamanilaiset [a]hävittäisivät kaiken hänen kansansa, jota kutsutaan Nefin kansaksi, jos olisi mahdollista, että se voisi [b]langeta synteihin ja rikkomuksiin, kun Herra sen Jumala on antanut sille niin paljon valoa ja niin paljon tietoa,

20 niin, kun se on ollut niin Herran suuresti suosima kansa, eli kun se on ollut suuremmassa suosiossa kuin mikään muu kansakunta, suku, kieli tai kansa; kun se on saanut [a]tietoonsa halunsa ja uskonsa ja rukoustensa mukaisesti kaiken siitä, mikä on ollut ja mikä on ja mikä on tuleva;

21 kun sille on lähetetty Jumalan Henki; kun se on puhunut enkelien kanssa ja kun Herran ääni on puhunut sille ja se on saanut profetian hengen ja ilmoituksen hengen sekä monia lahjoja – kielillä puhumisen lahjan ja saarnaamisen lahjan ja Pyhän Hengen lahjan ja [a]kääntämisen lahjan –

22 niin, ja kun Jumala on [a]vapauttanut sen Jerusalemin maasta Herran kädellä; kun se on pelastunut nälänhädältä ja sairaudelta ja kaikenlaisilta erilaatuisilta taudeilta ja kun se on vahvistunut taistelussa, niin ettei sitä voitaisi tuhota; kun se on tuotu pois [b]orjuudesta kerran toisensa jälkeen ja kun sitä on suojeltu ja varjeltu tähän asti, ja se on menestynyt, kunnes se on joka tavalla rikas –

23 ja nyt, katso, minä sanon teille, että jos tämä kansa, joka on saanut niin monia siunauksia Herran kädestä, rikkoo sitä valoa ja tietoa vastaan, joka sillä on, minä sanon teille, että jos näin

16 *a* Alma 17:15.
b Moosia 10:12 (ks. jakeet 11–17).
c Moosia 3:11.
d Hel. 15:10–12.
17 *a* En. 1:13.
b Alma 38:5; OL 3:8.
18 *a* Alma 16:2–3.
b Alma 16:9.
c Alma 8:29.
19 *a* 1. Nefi 12:15, 19–20; Alma 45:10–14.
b Alma 24:30.
20 *a* PKO Ilmoitus.
21 *a* Omni 1:20; Moosia 8:13–19; 28:11–17.
22 *a* 2. Nefi 1:4.
b Moosia 27:16.

tapahtuu, että jos se lankeaa rikkomukseen, lamanilaisten osa olisi paljon [a]siedettävämpi kuin sen.

24 Sillä katso, Herran [a]lupaukset ulottuvat koskemaan lamanilaisia mutta eivät teitä, jos te rikotte; sillä eikö Herra ole selvästi luvannut ja lujasti säätänyt, että jos te kapinoitte häntä vastaan, niin teidät hävitetään kokonaan maan päältä?

25 Ja nyt, tästä syystä, jotta teitä ei hävitettäisi, Herra on lähettänyt enkelinsä käymään monien kansaansa kuuluvien luona julistamassa heille, että heidän on mentävä ja huudettava voimallisesti tälle kansalle, sanoen: [a]Tehkää parannus, sillä taivaan valtakunta on käsillä;

26 [a]eikä ole monta päivää siihen, kun Jumalan Poika tulee kirkkaudessaan, ja hänen kirkkautensa on oleva Isän [b]Ainosyntyisen kirkkaus, hänen, joka on täynnä [c]armoa, oikeutta ja totuutta, täynnä kärsivällisyyttä, [d]laupeutta ja pitkämielisyyttä, nopea [e]kuulemaan kansansa huudot ja vastaamaan sen rukouksiin.

27 Ja katso, hän tulee [a]lunastamaan ne, jotka [b]kastetaan parannukseen, uskon kautta hänen nimeensä.

28 Valmistakaa sen tähden Herralle tietä, sillä aika on käsillä, jolloin kaikki ihmiset korjaavat palkan [a]teoistansa sen mukaisesti, mitä he ovat olleet – jos he ovat olleet vanhurskaita, he [b]korjaavat sielunsa pelastuksen, Jeesuksen Kristuksen voiman ja vapautuksen mukaisesti; ja jos he ovat olleet pahoja, he korjaavat sielunsa [c]tuomion, Perkeleen voiman ja orjuuttamisen mukaisesti.

29 Nyt, katso, tämä on enkelin ääni, joka huutaa kansalle.

30 Ja nyt, [a]rakkaat veljeni, sillä te olette minun veljiäni ja teidän tulisi olla rakkaita, ja teidän tulisi tuoda julki tekoja, joissa parannus näkyy, koska teidän sydämenne on perin paatunut Jumalan sanaa vastaan ja koska te olette [b]kadotettu ja langennut kansa.

31 Nyt tapahtui, että kun minä, Alma, olin puhunut nämä sanat, katso, kansa oli vihoissaan minulle, koska minä olin sanonut sille, että se oli kovasydäminen ja [a]uppiniskainen kansa.

32 Ja myös, koska minä olin sanonut sille, että se oli kadotettu ja langennut kansa, se oli minulle vihoissaan ja yritti käydä minuun käsiksi voidakseen heittää minut vankilaan.

33 Mutta tapahtui, että Herra ei sallinut sen sillä kertaa ottaa minua kiinni ja heittää minua vankilaan.

34 Ja tapahtui, että Amulek meni ja astui esiin ja alkoi myös saarnata sille. Ja nyt kaikkia

23 *a* Matt. 11:22–24.
24 *a* 2. Nefi 30:4–6; OL 3:20.
25 *a* Alma 7:9; Hel. 5:32.
26 *a* Alma 7:7.
b PKO Ainosyntyinen.
c PKO Armo.
d PKO Armeliaisuus.
e 5. Moos. 26:7.
27 *a* PKO Lunastus.
b PKO Kaste, kastaminen.
28 *a* OL 1:10; 6:33.
b Ps. 7:17.
c PKO Tuomio.
30 *a* 1. Joh. 4:11.
b Alma 12:22.
31 *a* 2. Nefi 25:28; Moosia 3:14.

Amulekin [a]sanoja ei ole kirjoitettu, mutta osa hänen sanoistaan on kirjoitettu tähän kirjaan.

LUKU 10

Lehi polveutui Manassesta. Amulek kertoo, kuinka enkeli käski hänen pitää huolta Almasta. Vanhurskaiden rukousten ansiosta kansa säästyy. Jumalattomat lainopettajat ja tuomarit laskevat perustuksen kansan tuholle. Noin 82 eKr.

Nyt nämä ovat [a]sanat, jotka [b]Amulek saarnasi ihmisille, jotka olivat Ammonihan maassa, sanoen:

2 Minä olen Amulek; minä olen Aminadin jälkeläisen Ismaelin pojan Giddonan poika; ja tämä oli se sama Aminadi, joka käänsi kirjoituksen, joka oli temppelin seinällä ja jonka Jumalan sormi oli kirjoittanut.

3 Ja Aminadi oli Jerusalemin maasta tulleen Lehin pojan Nefin jälkeläinen, joka Lehi oli sen [a]Joosefin, jonka hänen veljiensä kädet [b]myivät Egyptiin, pojan [c]Manassen jälkeläinen.

4 Ja katso, minä olen myös mies, jonka maine ei ole vähäinen kaikkien niiden keskuudessa, jotka minut tuntevat; niin, ja katso, minulla on monia sukulaisia ja [a]ystäviä, ja olen myös hankkinut paljon rikkauksia ahkerilla käsilläni.

5 Kuitenkaan minä kaikesta tästä huolimatta en ole koskaan tiennyt paljon Herran teistä ja hänen [a]salaisuuksistaan ja ihmeellisestä voimastaan. Sanoin, etten ollut koskaan tiennyt paljon näistä asioista, mutta katso, minä erehdyn, sillä minä olen nähnyt paljon hänen salaisuuksistaan ja hänen ihmeellisestä voimastaan, aivan niin, tämän kansan hengissä säilymisessä.

6 Kuitenkin minä paadutin sydämeni, sillä minua [a]kutsuttiin monta kertaa, enkä tahtonut [b]kuulla; minä siis tiesin näistä asioista, vaikka en tahtonut tietää; sen tähden minä jatkoin kapinoimista Jumalaa vastaan sydämeni jumalattomuudessa aina tämän seitsemännen kuukauden neljänteen päivään asti, mikä on tuomarien hallituskauden kymmenentenä vuonna.

7 Ollessani matkalla katsomaan erästä hyvin läheistä sukulaista, katso, Herran [a]enkeli ilmestyi minulle ja sanoi: Amulek, palaa omaan taloosi, sillä sinun on ruokittava Herran profeettaa, eli pyhää miestä, joka on valittu Jumalan mies, sillä hän on [b]paastonnut monta päivää tämän kansan syntien tähden, ja hän on nälissään, ja sinun on [c]otettava hänet vastaan taloosi ja ruokittava häntä, ja hän on siunaava sinua ja sinun huonettasi, ja Herran siunaus on oleva sinun ja huoneesi päällä.

8 Ja tapahtui, että minä tottelin

34 *a* Alma 10.
10 1 *a* Alma 9:34.
b Alma 8:21–29.
3 *a* PKO Joosef, Jaakobin poika.
b 1. Moos. 37:29–36.
c 1. Moos. 41:51; 1. Aik. 9:3.
4 *a* Alma 15:16.
5 *a* PKO Jumalan salaisuudet.
6 *a* Alma 5:37.
b OL 39:9.
7 *a* Alma 8:20.
b Alma 5:46; 6:6. PKO Paasto, paastoaminen.
c Ap. t. 10:30–35.

ja teoistaan. Jumalattomat tulevat kärsimään hengellisen kuoleman. Tämä kuolevainen elämä on koetustila. Lunastussuunnitelma toteuttaa ylösnousemuksen ja – uskon kautta – syntien anteeksiannon. Parannuksentekijöillä on oikeus armoon ainosyntyisen Pojan kautta. Noin 82 eKr.

Nyt, kun Alma näki, että Amulekin sanat olivat vaientaneet Seesromin – sillä tämä näki, että Amulek oli saanut hänet kiinni hänen [a]valheestaan ja petoksestaan hänen tuhoamisekseen – ja näki, että hän alkoi vapista syyllisyytensä [b]tunnossa, hän avasi suunsa ja alkoi puhua hänelle ja vahvistaa Amulekin sanoja ja selittää asioita vielä enemmän eli valottaa kirjoituksia vielä enemmän kuin Amulek oli tehnyt.

2 Nyt ympärillä olevat ihmiset kuulivat sanat, jotka Alma puhui Seesromille; sillä väkijoukko oli suuri, ja hän puhui tällä tavalla:

3 Nyt, Seesrom, sinä näet, että olet jäänyt kiinni valheestasi ja juonittelustasi, sillä sinä et ole valehdellut ainoastaan ihmisille, vaan olet valehdellut Jumalalle; sillä katso, hän tietää kaikki sinun [a]ajatuksesi, ja sinä näet, että hänen Henkensä on ilmaissut sinun ajatuksesi meille;

4 ja sinä näet, että me tiedämme, että suunnitelmasi oli hyvin katala suunnitelma, Perkeleen kataluuden mukaan, valehdellaksesi tälle kansalle ja pettääksesi sitä, jotta saisit sen meitä vastaan, herjaamaan meitä ja karkottamaan meidät –

5 nyt tämä oli sinun [a]vastustajasi suunnitelma, ja hän on käyttänyt valtaansa sinussa. Nyt minä tahdon sinun muistavan, että sen, minkä sanon sinulle, minä sanon kaikille.

6 Ja katso, minä sanon teille kaikille, että tämä oli vastustajan ansa, jonka hän on asettanut saadakseen tämän kansan kiinni voidakseen saattaa teidät valtansa alle, voidakseen kietoa teidät [a]kahleisiinsa, voidakseen kahlehtia teidät alas ikuiseen tuhoon orjuutensa vallan mukaisesti.

7 Nyt, kun Alma oli puhunut nämä sanat, Seesrom alkoi vapista vielä enemmän, sillä hän oli yhä enemmän vakuuttunut Jumalan voimasta; ja hän oli vakuuttunut myös siitä, että Almalla ja Amulekilla oli hänestä tieto, sillä hän oli vakuuttunut siitä, että he tiesivät hänen sydämensä ajatukset ja aikeet; sillä heille oli annettu voima tietää nämä asiat profetian hengen mukaisesti.

8 Ja Seesrom alkoi kysellä heiltä innokkaasti saadakseen tietää enemmän Jumalan valtakunnasta. Ja hän sanoi Almalle: Mitä tämä tarkoittaa, mitä Amulek on puhunut kuolleiden ylösnousemuksesta, että kaikki nousevat kuolleista, sekä vanhurskaat että jumalattomat, ja heidät saatetaan seisomaan

12 1 *a* Alma 11:20–38.
b PKO Omatunto.
3 *a* MK Jaak. 2:5; Alma 10:17; OL 6:16.
5 *a* PKO Perkele.
6 *a* Alma 5:7–10.

sillä te asetatte [c]ansoja ja pyydyksiä saadaksenne kiinni Jumalan pyhät.

18 Te laaditte suunnitelmia [a]vääristelläksenne vanhurskaiden tiet ja vetääksenne Jumalan vihan päällenne, jopa tämän kansan täydelliseksi tuhoksi.

19 Niin, syystä sanoi Moosia, joka oli viimeinen kuninkaamme, kun hän aikoi luopua kuninkuudesta eikä hänellä ollut ketään, kenelle sen antaa, joten hän määräsi, että tätä kansaa tulee hallita sen omilla äänillä – niin, syystä hän sanoi, että jos tulisi aika, jolloin tämä kansa äänellään [a]valitsisi pahuuden, eli jos tulisi aika, jolloin tämä kansa lankeaisi rikkomukseen, se olisi kypsä tuhoon.

20 Ja nyt minä sanon teille, että syystä Herra tuomitsee teidän pahat tekonne; syystä hän huutaa tälle kansalle [a]enkeliensä äänellä: Tehkää te parannus, tehkää parannus, sillä taivaan valtakunta on käsillä.

21 Niin, syystä hän huutaa enkeliensä äänellä: [a]Minä tulen alas kansani keskuuteen oikeus ja oikeudenmukaisuus käsissäni.

22 Niin, ja minä sanon teille, että ilman niiden vanhurskaiden [a]rukouksia, joita nyt on maassa, teitä rangaistaisiin jo nyt täydellisellä tuholla, ei kuitenkaan [b]vedenpaisumuksella, kuten ihmisiä Nooan aikana, vaan nälänhädällä ja ruttotaudilla ja miekalla.

23 Mutta vanhurskaiden [a]rukousten tähden te säästytte; nyt sen tähden, jos te karkotatte vanhurskaat keskuudestanne, Herra ei estä kättään vaan käy hehkuvassa vihassaan teitä vastaan; silloin teitä lyödään nälänhädällä ja ruttotaudilla ja miekalla, ja [b]aika on pian käsillä, ellette tee parannusta.

24 Ja nyt tapahtui, että ihmiset vihastuivat vielä enemmän Amulekille, ja he huusivat sanoen: Tämä mies herjaa meidän lakejamme, jotka ovat oikeudenmukaisia, ja meidän viisaita lainopettajiamme, jotka olemme valinneet.

25 Mutta Amulek ojensi kätensä ja huusi vielä voimallisemmin heille sanoen: Oi teitä, jumalaton ja kieroutunut sukupolvi, miksi Saatana on saanut niin suuren vallan teidän sydämessänne? Miksi antaudutte hänelle, niin että hän saa teidät valtaansa [a]sokaistakseen silmänne, niin että ette ymmärrä sanoja, jotka puhutaan niiden totuuden mukaisesti?

26 Sillä katso, olenko minä todistanut teidän lakianne vastaan? Te ette ymmärrä; te sanotte, että minä olen puhunut teidän lakianne vastaan, mutta minä en ole, vaan olen puhunut lakinne puolesta, teidän tuomioksenne.

---

17 *c* OL 10:21–27.
18 *a* Ap. t. 13:10.
19 *a* Moosia 29:27; Alma 2:3–7; Hel. 5:2.
20 *a* Alma 8:14–16; 13:22.
21 *a* Moosia 13:34.
22 *a* Jaak. 5:16; Moosia 27:14–16.
b 1. Moos. 8:21; 3. Nefi 22:8–10.
PKO Vedenpaisumus.
23 *a* PKO Rukous.
b Alma 34:32–35.
25 *a* 2. Kor. 4:4; Alma 14:6.

27 Ja nyt, katso, minä sanon teille, että tämän kansan tuhon perustus alkaa olla laskettu teidän [a]lainopettajienne ja tuomarienne vääryydellä.

28 Ja nyt tapahtui, että kun Amulek oli puhunut nämä sanat, kansa huusi häntä vastaan sanoen: Nyt me tiedämme, että tämä mies on Perkeleen lapsi, sillä hän on [a]valehdellut meille; sillä hän on puhunut meidän lakiamme vastaan. Ja nyt hän sanoo, ettei hän ole puhunut sitä vastaan.

29 Ja vielä hän on herjannut meidän lainopettajiamme ja tuomareitamme.

30 Ja tapahtui, että lainopettajat panivat sen sydämeensä pitääkseen nämä asiat mielessä häntä vastaan.

31 Ja heidän joukossaan oli eräs, jonka nimi oli Seesrom. Nyt hän oli ensimmäisenä [a]syyttämässä Amulekia ja Almaa, koska hän oli etevimpiä heidän joukostaan ja hänellä oli paljon liiketoimia kansan keskuudessa.

32 Nyt näiden lainopettajien tarkoituksena oli voiton saanti; ja he saivat voittoa työnsä mukaisesti.

LUKU 11

Nefiläisten rahajärjestelmä esitetään. Amulek väittelee Seesromin kanssa. Kristus ei pelasta ihmisiä heidän synneissään. Vain ne, jotka perivät taivaan valtakunnan, pelastuvat. Kaikki ihmiset nousevat ylös kuolemattomuuteen. Ylösnousemuksen jälkeen ei ole kuolemaa. Noin 82 eKr.

Nyt Moosian laissa oli, että jokaisen, joka oli lain tuomari – eli niiden, jotka oli nimitetty tuomareiksi – tuli saada palkkaa sen ajan mukaisesti, jonka he tekivät työtä tuomitessaan niitä, jotka tuotiin heidän eteensä tuomittaviksi.

2 Jos nyt joku oli velkaa toiselle eikä tahtonut maksaa sitä, minkä hän oli velkaa, hänestä valitettiin tuomarille; ja tuomari käytti valtuuksiaan ja lähetti virkamiehet tuomaan hänet eteensä; ja hän tuomitsi hänet lain ja niiden todisteiden mukaisesti, joita häntä vastaan esitettiin, ja niin hänen oli pakko maksaa se, mitä hän oli velkaa, tai häneltä riistettiin kaikki tai hänet karkotettiin varkaana ja rosvona kansan keskuudesta.

3 Ja tuomari sai palkkaa aikansa mukaisesti – kultaseninen päivästä, tai hopeasenumin, joka on samanarvoinen kuin kultasenine; ja tämä on annetun lain mukaisesti.

4 Nyt nämä ovat heidän erilaisten kulta- ja hopearahojensa nimet, niiden arvojen mukaisesti. Ja nimet ovat nefiläisten antamia, sillä he eivät määränneet niiden arvoja niiden juutalaisten tapaan, jotka olivat Jerusalemissa, eivätkä he myöskään mitanneet juutalaisten tapaan, vaan he muuttivat rahojensa arvoja ja mittojaan kansan mielen ja olosuhteiden mukaisesti

27 *a* Luuk. 11:45–52. | 28 *a* Alma 14:2. | 31 *a* Alma 11:20–36.

jokaisen sukupolven aikana aina niiden tuomarien hallituskauteen asti, jotka kuningas Moosia oli [a]asettanut.

5 Nyt rahojen arvo on näin – kultasenine, kultaseon, kultasum ja kultalimna.

6 Hopeasenum, hopea-amnor, hopeaesrom ja hopeaonti.

7 Hopeasenum oli samanarvoinen kuin kultasenine, ja kumpikin vastasi ohramitallista, ja myös mitallista mitä tahansa viljaa.

8 Nyt kultaseon oli määrältään kaksi kertaa seninen arvoinen.

9 Ja kultasum oli kaksi kertaa seonin arvoinen.

10 Ja kultalimna oli niiden kaikkien arvoinen.

11 Ja hopea-amnor oli yhtä suuri kuin kaksi senumia.

12 Ja hopeaesrom oli yhtä suuri kuin neljä senumia.

13 Ja onti oli yhtä suuri kuin ne kaikki.

14 Nyt nämä ovat heidän pienempien rahojensa arvot –

15 Siblon on puoli senumia, siblon siis vastaa puolta ohramitallista.

16 Ja siblum on puoli siblonia.

17 Ja lea on puoli siblumia.

18 Nämä siis ovat heidän rahayksikkönsä heidän rahojensa arvojen mukaan.

19 Nyt kulta-ention on samanarvoinen kuin kolme siblonia.

20 Nyt, ainoana tarkoituksena oli voiton saaminen, koska he saivat palkkansa työnsä mukaisesti; sen tähden he yllyttivät kansaa mellakointiin ja kaikenlaisiin levottomuuksiin ja jumalattomuuteen, jotta heillä olisi enemmän työtä, jotta he [a]saisivat rahaa niiden oikeusjuttujen mukaisesti, jotka heidän eteensä tuotiin; sen tähden he yllyttivät kansaa Almaa ja Amulekia vastaan.

21 Ja tämä Seesrom alkoi kuulustella Amulekia sanoen: Tahdotko vastata minulle muutamiin kysymyksiin, jotka sinulta kysyn? Nyt Seesrom oli mies, joka oli etevä Perkeleen [a]juonissa hävittääkseen sen, mikä oli hyvää; sen tähden hän sanoi Amulekille: Tahdotko vastata kysymyksiin, jotka sinulle esitän?

22 Ja Amulek sanoi hänelle: Kyllä, jos se on sen Herran [a]Hengen mukaista, joka on minussa; sillä minä en sano mitään, mikä on vastoin Herran Henkeä. Ja Seesrom sanoi hänelle: Katso, tässä on kuusi hopeaontia, ja kaikki nämä minä annan sinulle, jos kiellät Korkeimman Olennon olemassaolon.

23 Nyt Amulek sanoi: Oi sinä helvetin [a]lapsi, miksi [b]kiusaat minua? Etkö tiedä, ettei vanhurskas antaudu mihinkään sellaisiin kiusauksiin?

24 Uskotko sinä, ettei ole Jumalaa? Minä sanon sinulle: Ei, sinä tiedät, että Jumala on, mutta sinä rakastat [a]voittoa enemmän kuin häntä.

25 Ja nyt sinä olet valehdellut Jumalan edessä minulle. Sinä

11 4 *a* Moosia 29:40–44.
20 *a* Alma 10:32.
21 *a* Alma 10:13.
22 *a* PKO Pyhä Henki.
23 *a* Alma 5:41.
b PKO Kiusaus.
24 *a* 1. Tim. 6:10; Tit. 1:11.

sanoit minulle: Katso, nämä kuusi ontia, jotka ovat suuriarvoiset, minä annan sinulle – vaikka sinulla oli sydämessäsi aikomus pitää ne itselläsi antamatta minulle; ja sinä halusit vain, että minä kieltäisin todellisen ja elävän Jumalan, jotta sinä saisit syyn tuhota minut. Ja nyt, katso, tästä suuresta pahasta sinä saat palkkasi.

26 Ja Seesrom sanoi hänelle: Sinä sanot, että on olemassa todellinen ja elävä Jumala?

27 Ja Amulek sanoi: Kyllä, on olemassa todellinen ja elävä Jumala.

28 Nyt Seesrom sanoi: Onko olemassa enemmän kuin yksi Jumala?

29 Ja hän vastasi: Ei.

30 Niin Seesrom sanoi hänelle jälleen: Kuinka tiedät nämä asiat?

31 Ja hän sanoi: [a]Enkeli on ilmaissut ne minulle.

32 Ja Seesrom sanoi taas: Kuka on se, joka on tuleva? Onko hän Jumalan Poika?

33 Ja hän sanoi hänelle: Kyllä.

34 Ja Seesrom sanoi jälleen: Pelastaako hän kansansa sen [a]synneissä? Ja Amulek vastasi ja sanoi hänelle: Minä sanon sinulle, ettei hän sitä tee, sillä hänen on mahdotonta kieltää sanaansa.

35 Nyt Seesrom sanoi kansalle: Katsokaa, että muistatte nämä asiat; sillä hän sanoi, että on vain yksi Jumala; kuitenkin hän sanoo, että Jumalan Poika on tuleva, mutta hän ei pelasta kansaansa – ikään kuin hänellä olisi valta käskeä Jumalaa.

36 Nyt Amulek sanoi hänelle jälleen: Katso, sinä olet valehdellut, sillä sinä sanot minun puhuneen ikään kuin minulla olisi valta käskeä Jumalaa, koska sanoin, että hän ei pelasta kansaansa sen synneissä.

37 Ja minä sanon sinulle jälleen, ettei hän voi pelastaa sitä sen [a]synneissä, sillä minä en voi kieltää hänen sanaansa, ja hän on sanonut, ettei mikään [b]epäpuhdas voi periä [c]taivaan valtakuntaa; kuinka te siis voitte pelastua, ellette peri taivaan valtakuntaa? Sen tähden te ette voi pelastua synneissänne.

38 Nyt Seesrom sanoi hänelle jälleen: Onko Jumalan Poika todella iankaikkinen Isä?

39 Ja Amulek sanoi hänelle: Kyllä, hän on todella taivaan ja maan ja [a]kaiken niissä olevan [b]iankaikkinen Isä; hän on alku ja loppu, ensimmäinen ja viimeinen;

40 ja hän tulee [a]maailmaan [b]lunastamaan kansansa; ja hän [c]ottaa päällensä niiden rikkomukset, jotka uskovat hänen nimeensä; ja nämä ovat niitä, jotka saavat iankaikkisen elämän, eikä pelastus tule kenellekään muulle.

41 Sen tähden jumalattomat

31 *a* Alma 10:7–10.
34 *a* Hel. 5:10–11.
37 *a* 1. Kor. 6:9–10.
b 1. Nefi 15:33; Alma 40:26; 3. Nefi 27:19.
PKO Jumalattomuus.
c PKO Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta.
39 *a* Kol. 1:16; Moosia 4:2.
b Jes. 9:5.
40 *a* PKO Maailma.
b Room. 11:26–27.
c 2. Moos. 34:6–7; Jes. 53:5; 1. Joh. 2:2; Moosia 14:5; 15:12; OL 19:16–19.

jäävät ikään kuin [a]lunastusta ei olisi suoritettu, paitsi että kuoleman siteet on päästetty; sillä katso, tulee aika, jolloin [b]kaikki nousevat kuolleista ja seisovat Jumalan edessä ja heidät [c]tuomitaan tekojensa mukaan.

42 Nyt, on kuolema, jota nimitetään ajalliseksi kuolemaksi, ja Kristuksen kuolema päästää tämän ajallisen kuoleman [a]siteet, niin että kaikki herätetään tästä ajallisesta kuolemasta.

43 Henki ja ruumis [a]yhdistetään jälleen täydellisessä muodossaan; sekä jäsenet että nivelet palautetaan oikeaan muotoonsa, aivan niin kuin me nyt tällä hetkellä olemme, ja meidät saatetaan seisomaan Jumalan eteen, tietäen, mitä me nyt tiedämme, ja meillä on selvä [b]muisto kaikesta [c]syyllisyydestämme.

44 Nyt, tämä palauttaminen tulee kaikille, sekä vanhoille että nuorille, sekä orjille että vapaille, sekä miehille että naisille, sekä jumalattomille että vanhurskaille, eikä edes hiuskarvakaan heidän päästään joudu hukkaan, vaan kaikki [a]palautetaan täydelliseen muotoonsa, niin kuin se on nyt eli ruumiissa, ja saatetaan ja haastetaan Pojan Kristuksen ja [b]Isän Jumalan ja Pyhän Hengen – jotka ovat [c]yksi iankaikkinen Jumala – tuomioistuimen eteen [d]tuomittaviksi tekojensa mukaan, olivatpa ne hyviä tai olivatpa ne pahoja.

45 Nyt, katso, minä olen puhunut teille kuolevaisen ruumiin kuolemasta sekä kuolevaisen ruumiin [a]ylösnousemuksesta. Minä sanon teille, että tämä kuolevainen ruumis [b]herätetään [c]kuolemattomaksi ruumiiksi, toisin sanoen kuolemasta, nimittäin ensimmäisestä kuolemasta elämään, niin etteivät he voi enää [d]kuolla; heidän henkensä yhdistyy heidän ruumiiseensa, niin ettei niitä koskaan eroteta; näin kokonaisuudesta tulee [e]hengellinen ja kuolematon, niin etteivät he voi enää kokea katoavaisuutta.

46 Nyt, kun Amulek oli lopettanut nämä sanat, kansa alkoi jälleen olla hämmästyksissään, ja Seesromkin alkoi vapista. Ja näin päättyivät Amulekin sanat, tai tässä on kaikki, mitä minä olen kirjoittanut.

LUKU 12

Alma puhuu Seesromille. Jumalan salaisuudet voidaan antaa vain uskollisille. Ihmiset tuomitaan ajatuksistaan, uskostaan, sanoistaan

41 *a* Alma 12:18; OL 88:33.
b Ilm. 20:12–13; Alma 42:23.
c PKO Viimeinen tuomio.
42 *a* Alma 12:16.
43 *a* 2. Nefi 9:13; Alma 40:23.
b 2. Nefi 9:14; Moosia 3:25; Alma 5:18.
c PKO Syyllisyys.
44 *a* Alma 41:12–15.
b PKO Jumala, jumaluus: Isä Jumala.
c 3. Nefi 11:27, 36. PKO Jumala, jumaluus.
d Ilm. 20:12–13.
45 *a* Alma 40:23; OL 88:16.
b PKO Ylösnousemus.
c PKO Kuolemattomuus.
d Ilm. 21:4; OL 63:49; 88:116.
e 1. Kor. 15:44.

ja teoistaan. Jumalattomat tulevat kärsimään hengellisen kuoleman. Tämä kuolevainen elämä on koetustila. Lunastussuunnitelma toteuttaa ylösnousemuksen ja – uskon kautta – syntien anteeksiannon. Parannuksentekijöillä on oikeus armoon ainosyntyisen Pojan kautta. Noin 82 eKr.

Nyt, kun Alma näki, että Amulekin sanat olivat vaientaneet Seesromin – sillä tämä näki, että Amulek oli saanut hänet kiinni hänen [a]valheestaan ja petoksestaan hänen tuhoamisekseen – ja näki, että hän alkoi vapista syyllisyytensä [b]tunnossa, hän avasi suunsa ja alkoi puhua hänelle ja vahvistaa Amulekin sanoja ja selittää asioita vielä enemmän eli valottaa kirjoituksia vielä enemmän kuin Amulek oli tehnyt.

2 Nyt ympärillä olevat ihmiset kuulivat sanat, jotka Alma puhui Seesromille; sillä väkijoukko oli suuri, ja hän puhui tällä tavalla:

3 Nyt, Seesrom, sinä näet, että olet jäänyt kiinni valheestasi ja juonittelustasi, sillä sinä et ole valehdellut ainoastaan ihmisille, vaan olet valehdellut Jumalalle; sillä katso, hän tietää kaikki sinun [a]ajatuksesi, ja sinä näet, että hänen Henkensä on ilmaissut sinun ajatuksesi meille;

4 ja sinä näet, että me tiedämme, että suunnitelmasi oli hyvin katala suunnitelma, Perkeleen kataluuden mukaan, valehdellaksesi tälle kansalle ja pettääksesi sitä, jotta saisit sen meitä vastaan, herjaamaan meitä ja karkottamaan meidät –

5 nyt tämä oli sinun [a]vastustajasi suunnitelma, ja hän on käyttänyt valtaansa sinussa. Nyt minä tahdon sinun muistavan, että sen, minkä sanon sinulle, minä sanon kaikille.

6 Ja katso, minä sanon teille kaikille, että tämä oli vastustajan ansa, jonka hän on asettanut saadakseen tämän kansan kiinni voidakseen saattaa teidät valtansa alle, voidakseen kietoa teidät [a]kahleisiinsa, voidakseen kahlehtia teidät alas ikuiseen tuhoon orjuutensa vallan mukaisesti.

7 Nyt, kun Alma oli puhunut nämä sanat, Seesrom alkoi vapista vielä enemmän, sillä hän oli yhä enemmän vakuuttunut Jumalan voimasta; ja hän oli vakuuttunut myös siitä, että Almalla ja Amulekilla oli hänestä tieto, sillä hän oli vakuuttunut siitä, että he tiesivät hänen sydämensä ajatukset ja aikeet; sillä heille oli annettu voima tietää nämä asiat profetian hengen mukaisesti.

8 Ja Seesrom alkoi kysellä heiltä innokkaasti saadakseen tietää enemmän Jumalan valtakunnasta. Ja hän sanoi Almalle: Mitä tämä tarkoittaa, mitä Amulek on puhunut kuolleiden ylösnousemuksesta, että kaikki nousevat kuolleista, sekä vanhurskaat että jumalattomat, ja heidät saatetaan seisomaan

12 1 *a* Alma 11:20–38.
b PKO Omatunto.
3 *a* MK Jaak. 2:5; Alma 10:17; OL 6:16.
5 *a* PKO Perkele.
6 *a* Alma 5:7–10.

Jumalan eteen tuomittaviksi tekojensa mukaan?

9 Ja nyt Alma alkoi selittää näitä asioita hänelle sanoen: Monien on annettu tuntea Jumalan [a]salaisuudet, mutta heidät on pantu ankaran käskyn alaisiksi, ettei heidän pidä julistaa hänen sanaansa [b]kuin sitä mukaa, minkä osan siitä hän suo ihmislapsille sen varteen ottamisen ja tarkkuuden mukaisesti, jota he hänelle osoittavat.

10 Ja sen tähden se, joka [a]paaduttaa sydämensä, saa [b]vähäisemmän osan sanaa; ja sille, joka [c]ei paaduta sydäntään, [d]annetaan suurempi osa sanaa, kunnes hänen annetaan tuntea Jumalan salaisuudet, kunnes hän tuntee ne täysin.

11 Ja niille, jotka paaduttavat sydämensä, annetaan [a]vähäisempi osa sanaa, [b]kunnes he eivät tiedä mitään hänen salaisuuksistaan; ja sen jälkeen Perkele ottaa heidät vangeiksi ja johdattaa heidät tahtonsa mukaisesti alas tuhoon. Nyt tätä tarkoitetaan [c]helvetin [d]kahleilla.

12 Ja Amulek on puhunut selkeästi [a]kuolemasta ja siitä, kuinka meidät herätetään tästä kuolevaisuudesta kuolemattomuuden tilaan ja saatetaan Jumalan tuomioistuimen eteen [b]tuomittaviksi tekojemme mukaan.

13 Silloin, jos meidän sydämemme on paatunut, niin, jos olemme paaduttaneet sydämemme sanaa vastaan siinä määrin, ettei sitä ole meistä löydetty, niin meidän tilamme on oleva kauhea, sillä silloin meidät tuomitaan.

14 Sillä meidän [a]sanamme tuomitsevat meidät, niin, kaikki meidän tekomme tuomitsevat meidät; meitä ei havaita tahrattomiksi, ja meidän ajatuksemmekin tuomitsevat meidät; ja tässä kauheassa tilassa me emme rohkene kohottaa katsettamme Jumalaamme; ja me olisimme iloisia, jos voisimme käskeä kallioita ja [b]vuoria kaatumaan päällemme [c]kätkemään meidät hänen edestään.

15 Mutta näin ei voi olla; meidän on tultava esiin ja seistävä hänen edessään hänen kirkkaudessaan ja hänen voimassaan ja hänen väkevyydessään, ylhäisyydessään ja vallassaan ja tunnustettava ikuiseksi [a]häpeäksemme, että kaikki hänen [b]tuomionsa ovat oikeudenmukaisia, että hän on oikeudenmukainen kaikissa teoissansa ja että hän on armollinen

9 *a* Alma 26:22. PKO Jumalan salaisuudet.
b Joh. 16:12; Alma 29:8; 3. Nefi 26:8–11; Et. 4:7.
10 *a* 2. Nefi 28:27; Et. 4:8.
b OL 93:39.
c PKO Nöyryys.
d 2. Nefi 28:30; OL 50:24.
11 *a* Matt. 25:29.
b PKO Luopumus.
c Sananl. 9:18; 2. Nefi 2:29. PKO Helvetti.
d Joh. 8:34; 2. Nefi 28:19.
12 *a* Alma 11:41–45.
b PKO Viimeinen tuomio.
14 *a* Matt. 12:36; Jaak. 3:6; Moosia 4:29–30.
b Hoos. 10:8; 2. Nefi 26:5.
c Job 34:22; 2. Nefi 12:10.
15 *a* Moosia 3:25.
b 2. Piet. 2:9. PKO Oikeudenmukaisuus.

ihmislapsille ja että hänellä on kaikki valta pelastaa jokainen, joka uskoo hänen nimeensä ja tuottaa hedelmää, josta parannus näkyy.

16 Ja nyt, katso, minä sanon teille: Silloin tulee kuolema, nimittäin toinen [a]kuolema, joka on hengellinen kuolema; silloin on aika, jolloin jokainen, joka kuolee synneissään – siis [b]ajallisen kuoleman – [c]kuolee myös hengellisen kuoleman; niin, hän kuolee sen suhteen, mikä kuuluu vanhurskauteen.

17 Silloin on aika, jolloin heidän piinansa on kuin [a]tuli- ja tulikivijärvi, jonka liekki kohoaa ylös aina ja ikuisesti; ja silloin on aika, jolloin heidät kahlitaan alas ikuiseen tuhoon Saatanan vallan ja orjuuden mukaisesti, sillä hän on alistanut heidät valtaansa tahtonsa mukaisesti.

18 Silloin, minä sanon teille, he tulevat olemaan ikään kuin mitään [a]lunastusta ei olisi suoritettu, sillä heitä ei voida lunastaa Jumalan oikeudenmukaisuuden mukaisesti; eivätkä he voi [b]kuolla, koska katoavaisuutta ei enää ole.

19 Nyt tapahtui, että kun Alma oli lakannut puhumasta näitä sanoja, kansa alkoi olla yhä enemmän hämmästyksissään;

20 mutta oli eräs Antiona, joka oli ylimpiä hallitusmiehiä heidän keskuudessaan ja tuli ja sanoi hänelle: Mitä on tämä, mitä olet sanonut, että ihminen muka nousee kuolleista ja hänet muutetaan tästä kuolevaisesta [a]kuolemattomaan tilaan, niin ettei sielu voi koskaan kuolla?

21 Mitä se kirjoitusten kohta tarkoittaa, jossa sanotaan, että Jumala asetti [a]kerubit ja leimuavan miekan [b]Eedenin puutarhan itäpuolelle, etteivät ensimmäiset vanhempamme menisi nauttimaan elämän puun hedelmää ja eläisi ikuisesti? Ja näin me näemme, ettei heidän ollut mitenkään mahdollista elää ikuisesti.

22 Nyt Alma sanoi hänelle: Juuri tämän asian minä aioin selittää. Nyt me näemme, että Aadam [a]lankesi nauttimalla kiellettyä [b]hedelmää, Jumalan sanan mukaisesti, ja näin me näemme, että hänen lankeemuksensa tähden koko ihmissuvusta tuli [c]kadotettu ja langennut kansa.

23 Ja nyt, katso, minä sanon teille, että jos Aadamin olisi ollut mahdollista [a]nauttia elämän puun hedelmää silloin, ei olisi ollut kuolemaa ja sana olisi ollut mitätön ja tehnyt Jumalasta valehtelijan, sillä hän sanoi: [b]Jos sinä syöt, olet kuoleman oma.

16 *a* PKO Kuolema, hengellinen.
b Alma 11:40–45.
c 1. Nefi 15:33; Alma 40:26.
17 *a* Ilm. 19:20; 21:8; Moosia 3:27.
18 *a* Alma 11:41.
b Ilm. 21:4; Alma 11:45; OL 63:49.
20 *a* PKO Kuolemattomuus.
21 *a* 1. Moos. 3:24; Alma 42:2; Moos. 4:31. PKO Kerubit.
b PKO Eeden.
22 *a* PKO Aadamin ja Eevan lankeemus.
b 1. Moos. 3:6; 2. Nefi 2:15–19; Moosia 3:26.
c Moosia 16:4–5.
23 *a* Alma 42:2–9.
b 1. Moos. 2:17.

24 Ja me näemme, että [a]kuolema tulee ihmissuvun osaksi, eli se kuolema, josta Amulek on puhunut ja joka on ajallinen kuolema; mutta [b]ihmiselle suotiin aika, jonka kuluessa hän voi tehdä parannuksen; sen tähden tästä elämästä tuli koetustila, aika [c]valmistautua kohtaamaan Jumala, aika valmistautua siihen loputtomaan tilaan, josta olemme puhuneet ja joka on kuolleiden ylösnousemuksen jälkeen.

25 Nyt, ellei olisi ollut [a]lunastussuunnitelmaa, joka on ollut laadittuna maailman perustamisesta asti, ei olisi voinut olla kuolleiden [b]ylösnousemusta; mutta oli laadittu lunastussuunnitelma, joka on toteuttava kuolleiden ylösnousemuksen, josta on puhuttu.

26 Ja nyt, katso, jos olisi ollut mahdollista, että ensimmäiset vanhempamme olisivat voineet mennä nauttimaan [a]elämän puusta, he olisivat olleet ikuisesti onnettomia, sillä heillä ei olisi ollut valmistavaa tilaa; ja niin [b]lunastussuunnitelma olisi tehty tyhjäksi ja Jumalan sana olisi ollut mitätön, vailla mitään vaikutusta.

27 Mutta katso, niin ei ollut, vaan ihmisille [a]määrättiin, että heidän on kuoltava; ja kuoleman jälkeen heidän on tultava [b]tuomiolle, sille samalle tuomiolle, josta me olemme puhuneet ja joka on loppu.

28 Ja kun Jumala oli määrännyt, että nämä tulisivat ihmisen osaksi, katso, sitten hän näki hyväksi, että ihminen tietäisi asioista, jotka hän oli määrännyt heidän osakseen;

29 sen tähden hän lähetti [a]enkeleitä puhumaan heidän kanssaan, ja he antoivat ihmisten nähdä hänen kirkkautensa.

30 Ja siitä lähtien he alkoivat huutaa avuksi hänen nimeään; sen tähden Jumala [a]puhui ihmisten kanssa ja ilmaisi heille [b]lunastussuunnitelman, joka oli ollut valmistettuna maailman [c]perustamisesta asti; ja tämän hän ilmaisi heille heidän uskonsa ja parannuksensa ja heidän pyhien tekojensa mukaisesti.

31 Sen vuoksi hän antoi [a]käskyjä ihmisille heidän ensin rikottuaan [b]ensimmäiset käskyt, jotka koskevat sitä, mikä on ajallista, ja tultuaan jumalien kaltaisiksi, [c]erottaen hyvän pahasta, asettuen asemaan, jossa voivat toimia – tai asetettuina asemaan, jossa voivat [d]toimia – tahtonsa ja mielensä mukaisesti, tehdäkseen joko pahaa tai hyvää

24 *a* PKO Kuolema, fyysinen.
b 2. Nefi 2:21; Moos. 5:8–12.
c Alma 34:32–35.
25 *a* PKO Lunastussuunnitelma.
b 2. Nefi 2:8; Alma 7:12; 42:23.
26 *a* 1. Moos. 2:9; 1. Nefi 15:36; Alma 32:40.
b Alma 34:8–16; 42:6–28; Moos. 6:59–62.
27 *a* Job 7:1; Hepr. 9:27; OL 42:48.
b PKO Viimeinen tuomio.
29 *a* Moroni 7:25, 31; OL 29:42.
30 *a* Moos. 5:4–5; 6:51.
b PKO Lunastussuunnitelma.
c Moosia 18:13; Alma 13:3, 5, 7–8.
31 *a* PKO Jumalan käskyt.
b 1. Moos. 2:16–17; 2. Nefi 2:18–19.
c 1. Moos. 3:22–23; Moos. 4:11.
d 2. Nefi 2:16. PKO Tahdonvapaus.

32 sen tähden [a]ilmaistuaan heille lunastussuunnitelman Jumala antoi heille käskyjä, ettei heidän pitänyt tehdä pahaa, koska siitä oli rangaistuksena toinen [b]kuolema, joka oli ikuinen kuolema sen suhteen, mikä kuuluu vanhurskauteen; sillä sellaisiin lunastussuunnitelmalla ei voinut olla valtaa, sillä Jumalan suuren hyvyyden mukaisesti ei [c]oikeudenmukaisuuden töitä voinut hävittää.

33 Mutta Jumala kutsui ihmisiä Poikansa nimessä (sillä tämä oli se lunastussuunnitelma, joka oli laadittu) sanoen: Jos te teette parannuksen ettekä paaduta sydäntänne, niin minä armahdan teitä ainosyntyisen Poikani kautta;

34 sen tähden jokaisella, joka tekee parannuksen eikä paaduta sydäntään, on minun ainosyntyisen Poikani kautta oikeus [a]armoon syntiensä [b]anteeksisaamiseksi; ja nämä pääsevät minun [c]lepooni.

35 Ja jokainen, joka paaduttaa sydämensä ja tekee pahaa, katso, minä vannon vihassani, ettei hän pääse minun lepooni.

36 Ja nyt, veljeni, katso, minä sanon teille, että jos te paadutatte sydämenne, te ette pääse Herran lepoon; sen tähden teidän pahuutenne vihoittaa hänet, niin että hän lähettää vihansa alas teidän päällenne niin kuin ensimmäisessä [a]vihastuksessa, niin, sanansa mukaisesti viimeisessä vihastuksessa samoin kuin ensimmäisessä, teidän sielujenne ikuiseksi [b]tuhoksi; siis sanansa mukaisesti viimeiseksi kuolemaksi samoin kuin ensimmäiseksi.

37 Ja nyt, veljeni, koska me tiedämme nämä asiat ja ne ovat totta, tehkäämme parannus ja älkäämme paaduttako sydäntämme, ettemme [a]vihoittaisi Herraa Jumalaamme niin, että vetäisimme hänen vihansa päällemme näissä hänen toisissa käskyissään, jotka hän on antanut meille; vaan menkäämme Jumalan [b]lepoon, joka on valmistettuna hänen sanansa mukaisesti.

LUKU 13

Miehiä kutsutaan ylipapeiksi heidän suuren uskonsa ja hyvien tekojensa tähden. Heidän tulee opettaa käskyjä. Vanhurskauden kautta heidät pyhitetään ja he pääsevät Herran lepoon. Melkisedek oli yksi näistä. Enkelit julistavat ilosanomaa kaikkialla maassa. He julistavat Kristuksen todellista tulemista. Noin 82 eKr.

Ja vielä, veljeni, minä tahtoisin suunnata mielenne siihen aikaan, jolloin Herra Jumala antoi nämä käskyt lapsilleen; ja minä tahdon teidän muistavan, että Herra Jumala [a]asetti pappeja

32 *a* Moos. 5:4–9.
b PKO Kuolema, hengellinen.
c Moosia 15:27; Alma 34:15–16; 42:15.
34 *a* PKO Armeliaisuus.
b PKO Syntien anteeksisaaminen.
c PKO Lepo.
36 *a* MK Jaak. 1:7–8; Alma 42:6, 9, 14.
b PKO Tuomio.
37 *a* 1. Nefi 17:30; MK Jaak. 1:8; Hel. 7:18.
b Alma 13:6–9.
13 1 *a* Abr. 2:9, 11.

pyhän järjestyksensä mukaisesti, mikä oli hänen Poikansa järjestyksen mukaisesti, opettamaan näitä asioita kansalle.

2 Ja nuo papit asetettiin hänen Poikansa [a]järjestyksen mukaisesti sillä [b]tavoin, että ihmiset siitä tietäisivät, millä tavoin odottaa hänen Poikaansa lunastukseksi.

3 Ja tämä on se tapa, jonka mukaisesti heidät asetettiin – he olivat [a]kutsuttuja ja [b]valmistettuja maailman [c]perustamisesta asti Jumalan [d]ennalta tietämisen mukaisesti heidän suuren uskonsa ja hyvien tekojensa vuoksi; ensiksi heidän annettiin [e]valita hyvä tai paha; sen tähden, koska he valitsivat hyvän ja osoittivat tavattoman suurta [f]uskoa, heidät on [g]kutsuttu pyhällä kutsumuksella, eli sillä pyhällä kutsumuksella, joka on valmistettu yhdessä valmistavan lunastuksen kanssa ja sen mukaisesti sellaisia varten.

4 Ja niin heidät on [a]kutsuttu tähän pyhään kutsumukseen uskonsa vuoksi, kun taas toiset hylkäävät Jumalan Hengen sydämensä paatumuksen ja mielensä sokeuden vuoksi, vaikka heillä muuten olisi voinut olla yhtä suuri [b]oikeus kuin veljillään.

5 Eli sanalla sanoen, ensiksi he olivat [a]samassa asemassa veljiensä kanssa; siten tämä pyhä kutsumus on maailman perustamisesta asti valmistettuna sellaisia varten, jotka eivät paaduta sydäntään, ainosyntyisen Pojan sovituksessa ja sovituksen kautta, Pojan, joka valmistettiin –

6 ja näin heidät on kutsuttu tällä pyhällä kutsumuksella ja asetettu Jumalan pyhän järjestyksen ylipappeuteen opettamaan hänen käskyjään ihmislapsille, jotta hekin pääsisivät hänen [a]lepoonsa –

7 tämä ylipappeus oli hänen Poikansa järjestyksen mukaisesti, joka järjestys oli maailman perustamisesta asti, eli toisin sanoen oli [a]vailla päivien alkua tai vuosien loppua, oli valmistettuna iankaikkisuudesta kaikkeen iankaikkisuuteen [b]hänen kaiken ennalta tietämisensä mukaisesti –

8 nyt heidät [a]asetettiin tällä tavoin – heidät kutsuttiin pyhällä kutsumuksella ja asetettiin pyhällä toimituksella, ja he ottivat päällensä pyhän järjestyksen ylipappeuden, mikä kutsumus ja toimitus ja ylipappeus on vailla alkua tai loppua;

9 näin heistä tulee ikuisesti [a]ylipappeja Isän Ainosyntyisen

2 *a* OL 107:2–4.
b Alma 13:16.
3 *a* OL 127:2.
PKO Ennalta asettaminen; Valitseminen.
b OL 138:55–56.
c Alma 12:25, 30.
PKO Kuolevaisuutta edeltävä elämä.
d OL 38:2.
e PKO Tahdonvapaus.
f PKO Usko.
g PKO Kutsumus; Pappeus.
4 *a* Et. 12:10.
b 1. Nefi 17:32–35.
5 *a* 2. Nefi 26:28.
6 *a* Alma 12:37; 16:17.
PKO Lepo.
7 *a* Hepr. 7:3.
b PKO Jumala, jumaluus.
8 *a* OL 84:33–42.
PKO Melkisedekin pappeus.
9 *a* PKO Ylipappi.

järjestyksen mukaisesti, Pojan, joka on vailla päivien alkua tai vuosien loppua ja joka on täynnä [b]armoa, oikeutta ja totuutta. Ja niin on. Aamen.

10 Nyt, kuten sanoin pyhästä järjestyksestä eli tästä [a]ylipappeudesta, oli monia, jotka asetettiin ja jotka tulivat Jumalan ylipapeiksi, ja se tapahtui heidän suuren uskonsa ja [b]parannuksensa vuoksi ja heidän vanhurskautensa vuoksi Jumalan edessä, koska he halusivat mieluummin tehdä parannuksen ja tehdä vanhurskauden tekoja kuin hukkua;

11 sen tähden heidät kutsuttiin tämän pyhän järjestyksen mukaisesti ja [a]pyhitettiin ja heidän [b]vaatteensa pestiin valkoisiksi Karitsan verellä.

12 Nyt, kun [a]Pyhä Henki oli [b]pyhittänyt heidät ja heidän vaatteensa oli tehty valkoisiksi ja he olivat [c]puhtaita ja tahrattomia Jumalan edessä, he eivät voineet olla [d]kammoamatta [e]syntiä; ja oli monia, tavattoman monia, jotka tehtiin puhtaiksi ja jotka pääsivät Herran Jumalansa lepoon.

13 Ja nyt, veljeni, minä tahdon teidän nöyrtyvän Jumalan edessä ja tuottavan [a]hedelmää, josta parannus näkyy, jotta tekin pääsisitte siihen lepoon.

14 Niin, nöyrtykää niin kuin ihmiset [a]Melkisedekin aikana, hänen joka myös oli ylipappi tämän saman järjestyksen mukaisesti, josta olen puhunut, ja joka myös otti päällensä ylipappeuden ikuisesti.

15 Ja tälle samalle Melkisedekille [a]Abraham maksoi [b]kymmenykset; niin, eli meidän isämme Abraham maksoi kymmenyksinä kymmenennen osan kaikesta, mitä hän omisti.

16 Nyt nämä [a]toimitukset annettiin tällä tavoin, jotta ihmiset niiden avulla voisivat katsoa odottaen Jumalan Poikaan, sillä se oli hänen järjestyksensä [b]vertauskuva, tai se oli hänen järjestyksensä – ja tämä jotta he voisivat odottaa häneltä syntiensä anteeksiantoa, jotta he pääsisivät Herran lepoon.

17 Nyt tämä Melkisedek oli Salemin maan kuningas, ja hänen kansansa oli vahvistunut pahuudessa ja iljetyksissä; niin, he kaikki olivat kulkeneet harhaan; he olivat täynnä kaikenlaista jumalattomuutta;

18 mutta Melkisedek, joka oli osoittanut voimallista uskoa ja saanut ylipappeuden viran Jumalan [a]pyhän järjestyksen mukaisesti, saarnasi parannusta kansalleen. Ja katso, se teki

9 *b* 2. Nefi 2:6.
PKO Armo.
10 *a* OL 84:18–22.
b PKO Parannus.
11 *a* Moos. 6:59–60.
b 1. Nefi 12:10; Alma 5:21–27; 3. Nefi 27:19–20.
12 *a* PKO Pyhä Henki.
b Room. 8:1–9.
PKO Pyhitys.
c PKO Puhtaus.
d Sananl. 8:13; Alma 37:29.
e Moosia 5:2; Alma 19:33.
13 *a* Luuk. 3:8.
14 *a* JSR 1. Moos. 14:25–40 (Liiteosa); OL 84:14.
PKO Melkisedek.
15 *a* PKO Abraham.
b 1. Moos. 14:18–20; Mal. 3:8–10.
PKO Kymmenykset.
16 *a* PKO Toimitukset.
b PKO Vertauskuvallisuus.
18 *a* PKO Melkisedekin pappeus.

parannuksen; ja Melkisedek vakiinnutti rauhan maassa elinaikanaan; sen tähden häntä kutsuttiin rauhan ruhtinaaksi, sillä hän oli Salemin kuningas; ja hän hallitsi isänsä alaisena.

19 Nyt, ennen häntä oli [a]monia, ja myös hänen jälkeensä oli monia, mutta [b]yksikään ei ollut suurempi; sen tähden hänet on aivan erityisesti mainittu.

20 Nyt minun ei tarvitse sanoa muuta asiasta; mitä olen sanonut, riittäköön. Katso, [a]kirjoitukset ovat edessänne; jos te [b]vääristelette niitä, se koituu omaksi tuhoksenne.

21 Ja nyt tapahtui, että kun Alma oli sanonut nämä sanat heille, hän ojensi kätensä heitä kohti ja huusi voimallisella äänellä sanoen: Nyt on aika tehdä [a]parannus, sillä pelastuksen päivä lähestyy;

22 niin, ja Herran ääni julistaa sitä enkelien [a]suulla kaikille kansakunnille; niin, julistaa sitä, jotta ne saisivat suuren ilon ilosanoman; niin, ja hän kuuluttaa tätä ilosanomaa kaiken kansansa keskuudessa, niin, jopa niillekin, jotka on hajotettu laajalle maan päällä; sen vuoksi se on tullut meille.

23 Ja se ilmaistaan meille [a]selkein sanoin, jotta ymmärtäisimme, jotta emme voi erehtyä; ja tämä siksi, että me olemme [b]vaeltajia vieraassa maassa; sen tähden me olemme näin suuressa suosiossa, sillä tätä ilosanomaa on julistettu meille viinitarhamme kaikissa osissa.

24 Sillä katso, enkelit [a]julistavat sitä tällä hetkellä monille meidän maassamme; ja tämän tarkoituksena on valmistaa ihmislasten sydämiä ottamaan vastaan hänen sanansa hänen tullessaan kirkkaudessaan.

25 Ja nyt me vain odotamme kuulevamme ilouutisia hänen tulemisestaan julistettavan meille enkelien suulla; sillä aika tulee, emme [a]tiedä kuinka pian. Toivon Jumalan nimessä, että se tapahtuisi minun elinaikanani; mutta olipa se ennemmin tai myöhemmin, siitä minä riemuitsen.

26 Ja se ilmaistaan [a]vanhurskaille ja pyhille miehille enkelien suulla hänen tullessaan, jotta isiemme sanat toteutuisivat sen mukaisesti, mitä he ovat puhuneet hänestä, mikä oli sen profetian hengen mukaisesti, joka heissä oli.

27 Ja nyt, veljeni, minä [a]toivon sydämeni pohjasta, niin, jopa tuskallista huolta tuntien, että te kuuntelisitte sanojani ja panisitte pois syntinne ettekä lykkäisi parannuksenne aikaa;

28 vaan että te nöyrtyisitte Herran edessä ja huutaisitte avuksi hänen pyhää nimeään ja [a]valvoisitte ja rukoilisitte alati,

19 *a* Hel. 8:18; OL 84:6–16; 107:40–55.
b OL 107:1–4.
20 *a* PKO Pyhät kirjoitukset.
b 2. Piet. 3:16; Alma 41:1.
21 *a* PKO Parannus.
22 *a* Alma 10:20.
23 *a* 2. Nefi 25:7–8; 31:3; 32:7; MK Jaak. 4:13; Et. 12:39.
b MK Jaak. 7:26.
24 *a* Alma 10:10; 39:19.
25 *a* 1. Nefi 10:4; 3. Nefi 1:13.
26 *a* Aam. 3:7; Luuk. 2:8–11.
27 *a* Moosia 28:3.
28 *a* PKO Rukous; Vartija.

ettei teitä [b]kiusattaisi enempää kuin voitte kestää ja että Pyhä Henki näin johdattaisi teitä, teistä tulisi nöyriä, [c]sävyisiä, myöntyviä, kärsivällisiä, olisitte täynnä rakkautta ja kaikkea pitkämielisyyttä;

29 teillä [a]olisi usko Herraan; teillä olisi toivo, että saatte iankaikkisen elämän; teillä olisi Jumalan [b]rakkaus aina sydämessänne, jotta teidät ylennettäisiin viimeisenä päivänä ja te pääsisitte hänen [c]lepoonsa.

30 Ja Herra suokoon teille parannuksen, jotta ette saattaisi hänen vihaansa päällenne, jotta teitä ei sidottaisi [a]helvetin kahleilla, jotta ette kärsisi toista [b]kuolemaa.

31 Ja Alma puhui kansalle paljon muitakin sanoja, joita ei ole kirjoitettu tähän kirjaan.

LUKU 14

Alma ja Amulek vangitaan, ja heitä lyödään. Uskovat ja heidän pyhät kirjoituksensa poltetaan tulella. Herra ottaa nämä marttyyrit kirkkauteen. Vankilan muurit halkeavat ja sortuvat. Alma ja Amulek vapautuvat, ja heidän vainoojansa saavat surmansa. Noin 82–81 eKr.

Ja tapahtui, että kun hän oli lakannut puhumasta ihmisille, monet heistä uskoivat hänen sanoihinsa ja alkoivat tehdä parannusta ja tutkia [a]kirjoituksia.

2 Mutta suurin osa heistä halusi hävittää Alman ja Amulekin, sillä he olivat vihoissaan Almalle tämän [a]suorien sanojen tähden Seesromille; ja he sanoivat myös, että Amulek oli [b]valehdellut heille ja oli herjannut heidän lakiaan ja myös heidän lainopettajiaan ja tuomareitaan.

3 Ja he olivat vihoissaan myös Almalle ja Amulekille; ja koska he olivat todistaneet niin suoraan heidän jumalattomuuttaan vastaan, he yrittivät salaa ottaa heidät hengiltä.

4 Mutta tapahtui, että he eivät ottaneet, vaan he tarttuivat heihin ja sitoivat heidät vahvoilla köysillä ja veivät heidät maan ylituomarin eteen.

5 Ja ihmiset menivät todistamaan heitä vastaan – todistaen, että he olivat herjanneet lakia ja heidän lainopettajiaan ja maan tuomareita sekä kaikkea maassa olevaa kansaa sekä todistaneet, että oli vain yksi Jumala ja että hän lähettäisi Poikansa ihmisten keskuuteen, mutta hän ei pelastaisi heitä; ja monia tällaisia asioita ihmiset todistivat Almaa ja Amulekia vastaan. Nyt tämä tapahtui maan ylituomarin edessä.

6 Ja tapahtui, että Seesrom hämmästyi sanoista, jotka oli puhuttu; ja hän tiesi myös siitä mielen sokeudesta, jonka hän oli saanut kansan keskuudessa aikaan valheellisilla sanoillaan,

28 *b* 1. Kor. 10:13.
c PKO Kärsivällisyys; Sävyisyys.
29 *a* Alma 7:24.
b OL 20:31; 76:116.
PKO Rakkaus.
c OL 84:24.
30 *a* PKO Helvetti; Tuomio.
b PKO Kuolema, hengellinen.
14 1 *a* 2. Kun. 22:8–13; PKO Pyhät kirjoitukset.
2 *a* Alma 12:3–7.
b Alma 10:27.

ja [a]tietoisuus hänen omasta syyllisyydestään alkoi [b]raastaa hänen sieluaan; niin, hän alkoi olla helvetin tuskien saartama.

7 Ja tapahtui, että hän alkoi huutaa kansalle sanoen: Katso, minä olen [a]syyllinen, ja nämä miehet ovat tahrattomia Jumalan edessä. Ja hän alkoi siitä lähtien vedota heidän puolestaan; mutta he herjasivat häntä sanoen: Oletko sinäkin riivaajan vallassa? Ja he sylkivät hänen päälleen ja [b]karkottivat hänet keskuudestaan, ja myös kaikki ne, jotka uskoivat Alman ja Amulekin puhumiin sanoihin; ja he karkottivat heidät ja lähettivät miehiä heittämään heitä kivillä.

8 Ja he toivat heidän vaimonsa ja lapsensa koolle, ja jokaisen, joka uskoi tai jota oli opetettu uskomaan Jumalan sanaan, he käskivät heittää tuleen; ja he toivat myös heidän aikakirjansa, jotka sisälsivät pyhät kirjoitukset, ja heittivät nekin tuleen, jotta ne palaisivat ja tuhoutuisivat tulessa.

9 Ja tapahtui, että he ottivat Alman ja Amulekin ja veivät heidät marttyyrikuoleman paikalle, jotta he näkisivät niiden tuhon, jotka poltettiin tulessa.

10 Ja kun Amulek näki niiden naisten ja lasten tuskat, jotka paloivat tulessa, hänkin tunsi tuskaa, ja hän sanoi Almalle: Kuinka voimme katsella tätä kauheaa näkyä? Ojentakaamme sen tähden kätemme ja käyttäkäämme sitä [a]Jumalan voimaa, joka meissä on, ja pelastakaamme heidät liekeistä.

11 Mutta Alma sanoi hänelle: Henki estää minua ojentamasta kättäni, sillä katso, Herra ottaa heidät vastaan ylös luoksensa [a]kirkkauteen; ja hän sallii heidän tehdä tämän, eli että ihmiset tekevät tämän heille sydämensä paatumuksen mukaisesti, jotta ne [b]tuomiot, jotka hän vihassaan heille lähettää, olisivat oikeudenmukaisia; ja [c]viattomien [d]veri on oleva todisteena heitä vastaan, niin, ja huutava voimallisesti heitä vastaan viimeisenä päivänä.

12 Nyt Amulek sanoi Almalle: Katso, kenties he polttavat meidätkin.

13 Ja Alma sanoi: Tapahtukoon Herran tahdon mukaisesti. Mutta katso, meidän työmme ei ole tehty; sen tähden he eivät polta meitä.

14 Nyt tapahtui, että kun tuleen heitettyjen ruumiit olivat palaneet ja samoin aikakirjat, jotka oli heitetty heidän mukanaan, maan ylituomari tuli ja seisahtui Alman ja Amulekin eteen heidän ollessaan sidottuina, ja hän löi heitä kädellään poskelle ja sanoi heille: Haluatteko vielä sen jälkeen, mitä olette nähneet, saarnata tälle kansalle, että se heitetään [a]tuli- ja tulikivijärveen?

6 *a* PKO Omatunto.
b Alma 15:5.
7 *a* Alma 11:21–37.
b Alma 15:1.
10 *a* Alma 8:30–31.
11 *a* PKO Kirkkaus.
b Ps. 37:8–13; Alma 60:13; OL 103:3. PKO Oikeudenmukaisuus.
c Moosia 17:10.
d PKO Marttyyri.
14 *a* Alma 12:17.

15 Katso, te näette, ettei teillä ollut voimaa pelastaa niitä, jotka oli heitetty tuleen; eikä myöskään Jumala pelastanut heitä sen tähden, että he olivat teidän uskoanne. Ja tuomari löi heitä jälleen poskelle ja kysyi: Mitä te puolestanne sanotte?

16 Ja tämä tuomari oli sen [a]Nehorin joukkoa ja uskoa, joka surmasi Gideonin.

17 Ja tapahtui, etteivät Alma ja Amulek vastanneet hänelle mitään; ja hän löi heitä taas ja luovutti heidät virkamiehille heitettäviksi vankilaan.

18 Ja kun he olivat olleet vankilaan heitettyinä kolme päivää, tuli monia [a]lainopettajia ja tuomareita ja pappeja ja opettajia, jotka olivat Nehorin uskonsuuntaa, ja he tulivat vankilaan katsomaan heitä ja kuulustelivat heitä monista sanoista, mutta he eivät vastanneet heille mitään.

19 Ja tapahtui, että tuomari seisoi heidän edessään ja sanoi: Miksi ette vastaa tämän kansan sanoihin? Ettekö tiedä, että minulla on valta heitättää teidät liekkeihin? Ja hän käski heidän puhua, mutta he eivät vastanneet mitään.

20 Ja tapahtui, että he lähtivät ja menivät menojaan mutta tulivat taas seuraavana päivänä; ja tuomari myös löi heitä jälleen poskelle. Ja moni muukin tuli lyömään heitä sanoen: Vieläkö haluatte nousta tuomitsemaan tätä kansaa ja arvostelemaan meidän lakiamme? Jos teillä on niin suuri voima, miksi ette [a]vapauta itseänne?

21 Ja paljon sellaista he sanoivat heille kiristellen heille hampaitaan ja sylkien heidän päälleen ja sanoen: Miltä me näytämme, kun meidät tuomitaan?

22 Ja paljon sellaista, niin, kaikenlaista sellaista he sanoivat heille; ja näin he pilkkasivat heitä monta päivää. Ja he epäsivät heiltä ravinnon, jotta heidän tulisi nälkä, ja veden, jotta heidän tulisi jano; ja he myös ottivat heiltä heidän vaatteensa, niin että he olivat alasti; ja niin heidät sidottiin vahvoilla köysillä ja suljettiin vankilaan.

23 Ja tapahtui heidän kärsittyään siten monta päivää (ja se tapahtui kahdentenatoista päivänä, kymmenentenä kuukautena, Nefin kansan tuomarien hallituskauden kymmenentenä vuonna), että Ammonihan maan ylituomari ja monia heidän opettajiaan ja lainopettajiaan meni siihen vankilaan, jossa Alma ja Amulek olivat köysillä sidottuina.

24 Ja ylituomari seisahtui heidän eteensä ja löi heitä taas ja sanoi heille: Jos teillä on Jumalan voima, vapauttakaa itsenne näistä siteistä, niin sitten me uskomme, että Herra hävittää tämän kansan sinun sanojesi mukaisesti.

25 Ja tapahtui, että he kaikki menivät ja löivät heitä sanoen samat sanat, vieläpä viimeistä myöten; ja kun viimeinen oli puhunut heille, Jumalan [a]voima

16 *a* Alma 1:7–15.
18 *a* Alma 10:14; 11:20.
20 *a* Matt. 27:39–43.
25 *a* Alma 8:31.

oli Alman ja Amulekin päällä, ja he nousivat seisomaan jaloillaan.

26 Ja Alma huusi sanoen: Kuinka kauan meidän on kärsittävä näitä suuria [a]ahdinkoja, oi Herra? Oi Herra, anna meille voimaa uskomme mukaisesti, joka meillä on Kristukseen, niin että vapaudumme. Ja he katkaisivat köydet, joilla heidät oli sidottu; ja kun ihmiset näkivät tämän, he alkoivat paeta, sillä tuhon pelko oli vallannut heidät.

27 Ja tapahtui, että heidän pelkonsa oli niin suuri, että he kaatuivat maahan eivätkä päässeet [a]vankilan ulko-ovelle; ja maa järisi voimallisesti, ja vankilan muurit halkesivat kahtia, niin että ne sortuivat maahan; ja ylituomari ja lainopettajat ja papit ja opettajat, jotka löivät Almaa ja Amulekia, saivat surmansa niiden sortuessa.

28 Ja Alma ja Amulek tulivat ulos vankilasta, eivätkä he olleet vahingoittuneet, sillä Herra oli suonut heille voiman heidän uskonsa mukaisesti, joka heillä oli Kristukseen. Ja he tulivat oikopäätä ulos vankilasta, ja he olivat [a]päässeet siteistään, ja vankila oli sortunut maahan, ja jokainen sielu sen muurien sisäpuolella, Almaa ja Amulekia lukuun ottamatta, oli saanut surmansa; ja he tulivat oikopäätä kaupunkiin.

29 Nyt, kun ihmiset olivat kuulleet kovaa meteliä, he kerääntyivät juosten yhteen suurin joukoin saadakseen tietää sen syyn; ja kun he näkivät Alman ja Amulekin tulevan ulos vankilasta, ja sen muurit olivat sortuneet maahan, he pelästyivät suuresti ja pakenivat Alman ja Amulekin luota, niin kuin vuohi vohlansa kanssa pakenee kahta leijonaa; ja niin he pakenivat Alman ja Amulekin luota.

LUKU 15

Alma ja Amulek menevät Sidomiin ja perustavat seurakunnan. Alma parantaa Seesromin, joka liittyy kirkkoon. Monia kastetaan, ja kirkko menestyy. Alma ja Amulek menevät Sarahemlaan. Noin 81 eKr.

Ja tapahtui, että Alman ja Amulekin käskettiin lähteä siitä kaupungista; ja he lähtivät ja tulivat aina Sidomin maahan asti; ja katso, sieltä he löysivät kaikki ne ihmiset, jotka olivat lähteneet [a]Ammonihan maasta, jotka oli [b]karkotettu ja joita oli kivitetty, koska he uskoivat Alman sanoihin.

2 Ja he kertoivat heille kaiken, mitä oli tapahtunut heidän [a]vaimoilleen ja lapsilleen, ja myös itsestään ja [b]voimastaan, jolla he olivat vapautuneet.

3 Ja myös Seesrom makasi sairaana Sidomissa, polttavassa kuumeessa, joka oli aiheutunut hänen mielensä suurista ahdistuksista hänen [a]jumalattomuutensa vuoksi, sillä hän luuli,

26*a* Jaak. 5:10–11; Moosia 17:10–20; OL 121:7–8.
27*a* Ap. t. 16:26; Et. 12:13.
28*a* MK Jaak. 4:6; 3. Nefi 28:19–22.
15 1*a* Alma 16:2–3, 9, 11.
b Alma 14:7.
2*a* Alma 14:8–14.
b Alma 14:28.
3*a* Alma 14:6–7.

ettei Almaa ja Amulekia enää ollut; ja hän luuli, että heidät oli surmattu hänen pahuutensa tähden. Ja tämä suuri synti ja hänen monet muut syntinsä raastoivat hänen mieltään, kunnes se kävi tavattoman raskaaksi, eikä siitä ollut vapautusta; sen tähden häntä alkoi korventaa polttava hehku.

4 Nyt, kun hän kuuli, että Alma ja Amulek olivat Sidomin maassa, hänen sydämensä alkoi rohkaistua; ja hän lähetti heille heti sanan pyytäen heitä tulemaan luoksensa.

5 Ja tapahtui, että he menivät heti noudattaen sanomaa, jonka hän oli lähettänyt heille; ja he menivät Seesromin taloon; ja he löysivät hänet hänen vuoteeltaan sairaana, hyvin heikkona polttavasta kuumeesta; ja myös hänen mielensä oli tavattoman raskas hänen pahojen tekojensa tähden; ja heidät nähdessään hän ojensi kätensä ja pyysi heiltä, että he parantaisivat hänet.

6 Ja tapahtui, että Alma sanoi hänelle ottaen häntä kädestä: [a]Uskotko sinä Kristuksen pelastavaan voimaan?

7 Ja hän vastasi ja sanoi: Kyllä, minä uskon joka sanan, mitä sinä olet opettanut.

8 Ja Alma sanoi: Jos sinä uskot Kristuksen lunastukseen, sinut voidaan [a]parantaa.

9 Ja hän sanoi: Kyllä, minä uskon sinun sanojesi mukaisesti.

10 Ja silloin Alma huusi Herran puoleen sanoen: Oi Herra, meidän Jumalamme, armahda tätä miestä ja [a]paranna hänet hänen uskonsa mukaisesti, joka on Kristukseen.

11 Ja kun Alma oli sanonut nämä sanat, Seesrom [a]hypähti jaloilleen ja alkoi kävellä; ja tämä tapahtui kaikkien ihmisten suureksi hämmästykseksi; ja tieto tästä kulki kautta koko Sidomin maan.

12 Ja Alma kastoi Seesromin Herralle, ja hän alkoi siitä lähtien saarnata kansalle.

13 Ja Alma perusti Sidomin maahan seurakunnan ja vihki maahan pappeja ja opettajia kastamaan Herralle jokaisen, joka halusi tulla kastetuksi.

14 Ja tapahtui, että heitä oli monia, sillä heitä kerääntyi yhteen koko seudulta ympäri Sidomia, ja heidät kastettiin.

15 Mutta mitä tulee niihin ihmisiin, jotka olivat Ammonihan maassa, he pysyivät yhä kovasydämisenä ja uppiniskaisena kansana, eivätkä he tehneet parannusta synneistään vaan lukivat Alman ja Amulekin voiman kokonaan Perkeleen ansioksi; sillä he olivat [a]Nehorin uskonsuuntaa eivätkä uskoneet parannuksen tekoon synneistään.

16 Ja tapahtui, että Alma ja Amulek – sillä Amulek oli [a]luopunut Jumalan sanan tähden kaikesta kullastaan ja hopeastaan ja kalleuksistaan, jotka

6 *a* Mark. 9:23.
8 *a* PKO Parantaminen.
10 *a* Mark. 2:1–12.
11 *a* Ap. t. 3:1–11.
15 *a* Alma 1:2–15.
16 *a* Luuk. 14:33; Alma 10:4.

olivat Ammonihan maassa, ja ne, jotka olivat kerran olleet hänen ystäviään, ja myös hänen isänsä ja hänen sukulaisensa olivat hänet [b]hylänneet;

17 sen tähden Alma perustettuaan seurakunnan Sidomiin ja nähtyään suuren [a]pysähdyksen, niin, nähtyään, että ihmiset lakkasivat olemasta sydämeltään kopeita ja alkoivat [b]nöyrtyä Jumalan edessä ja alkoivat kokoontua pyhäkköihinsä [c]palvelemaan Jumalaa alttarin edessä, [d]valvoen ja rukoillen alati, että heidät pelastettaisiin Saatanalta ja [e]kuolemalta ja tuholta –

18 nyt, kuten sanoin, nähtyään kaiken tämän Alma otti sen tähden Amulekin mukaansa ja tuli Sarahemlan maahan ja vei hänet omaan taloonsa ja auttoi häntä hänen ahdistuksissaan ja vahvisti häntä Herrassa.

19 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kymmenes vuosi.

LUKU 16

Lamanilaiset hävittävät Ammonihan kansan. Soram johtaa nefiläiset voittoon lamanilaisista. Alma ja Amulek ja monet muut saarnaavat sanaa. He opettavat, että ylösnousemuksensa jälkeen Kristus ilmestyy nefiläisille. Noin 81–77 eKr.

Ja tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden yhdentenätoista vuonna, toisen kuukauden viidentenä päivänä, kun Sarahemlan maassa oli ollut paljon rauhaa eikä ollut ollut sotia eikä kiistoja tiettyyn vuosimäärään, kunnes toisen kuukauden viidentenä päivänä yhdentenätoista vuonna sotahuuto kuultiin kautta maan.

2 Sillä katso, lamanilaisten sotajoukot olivat tulleet erämaan puolelta maan rajojen sisäpuolelle aina [a]Ammonihan kaupunkiin asti ja alkoivat surmata ihmisiä ja hävittää kaupunkia.

3 Ja nyt tapahtui, että ennen kuin nefiläiset saattoivat koota riittävän sotajoukon ajaakseen heidät pois maasta, he olivat [a]hävittäneet ihmiset, jotka olivat Ammonihan kaupungissa, ja myös joitakin Nooan rajoilla, ja vieneet muita vankeina erämaahan.

4 Nyt tapahtui, että nefiläiset halusivat saada takaisin ne, jotka oli viety vankeina erämaahan.

5 Sen tähden se, joka oli määrätty nefiläisten sotajoukkojen ylimmäksi päälliköksi (ja hänen nimensä oli Soram, ja hänellä oli kaksi poikaa, Lehi ja Aha) – nyt, koska Soram ja hänen kaksi poikaansa tiesivät, että Alma oli kirkon ylipappi, ja olivat kuulleet, että hänellä oli profetian henki, he menivät sen tähden hänen luoksensa ja tiedustelivat häneltä, minne Herra halusi heidän menevän erämaassa etsimään veljiään, jotka lamanilaiset olivat ottaneet vangeiksi.

16 *b* PKO Vaino.
17 *a* Alma 16:21.
b PKO Nöyryys.
c PKO Jumalan palveleminen.
d PKO Rukous; Vartija.
e PKO Kuolema, hengellinen.
16 2 *a* Alma 15:1, 15–16.
3 *a* Alma 9:18.

6 Ja tapahtui, että Alma [a]kysyi asiasta Herralta. Ja Alma palasi ja sanoi heille: Katso, lamanilaiset ylittävät Sidonvirran eteläisessä erämaassa, kaukana Mantin maan rajojen tuolla puolen. Ja katso, siellä te kohtaatte heidät Sidonvirran itäpuolella, ja siellä Herra vapauttaa sinulle veljesi, jotka lamanilaiset ovat ottaneet vangeiksi.

7 Ja tapahtui, että Soram ja hänen poikansa ylittivät Sidonvirran sotajoukkoineen ja marssivat Mantin rajojen tuolle puolen eteläiseen erämaahan, joka oli Sidonvirran itäpuolella.

8 Ja he kävivät lamanilaisten sotajoukkojen kimppuun, ja lamanilaiset hajotettiin ja ajettiin erämaahan; ja he ottivat veljensä, jotka lamanilaiset olivat ottaneet vangeiksi, eikä vangeiksi otetuista ollut menetetty ainoatakaan sielua. Ja heidän veljensä toivat heidät ottamaan haltuunsa omat maansa.

9 Ja näin päättyi tuomarien yhdestoista vuosi; lamanilaiset oli ajettu maasta ja Ammonihan kansa oli [a]hävitetty, eli jokainen elävä sielu ammonihalaisista oli [b]hävitetty, ja myös heidän suuri kaupunkinsa, josta he sanoivat, ettei Jumala voisi sitä hävittää sen suuruuden tähden.

10 Mutta katso, [a]yhtenä päivänä se jäi autioksi, ja koirat ja erämaan villipedot raatelivat raadot.

11 Mutta monen päivän kulutua heidän kuolleet ruumiinsa koottiin kasoiksi maan pinnalle, ja ne peitettiin ohuella maapeitteellä. Ja nyt niiden löyhkä oli niin väkevä, etteivät ihmiset menneet moniin vuosiin ottamaan Ammonihan maata haltuunsa. Ja sitä kutsuttiin Nehorilaisten Hävitykseksi, sillä surmansa saaneet olivat [a]Nehorin uskonsuuntaa; ja heidän maansa jäivät autioiksi.

12 Eivätkä lamanilaiset tulleet enää sotimaan nefiläisiä vastaan aina Nefin kansan tuomarien hallituskauden neljänteentoista vuoteen asti. Ja niin Nefin kansalla oli kolme vuotta jatkuva rauha koko maassa.

13 Ja Alma ja Amulek kulkivat saarnaamassa parannusta ihmisille heidän [a]temppeleissään ja pyhäköissään ja myös heidän [b]synagogissaan, jotka oli rakennettu juutalaisten tapaan.

14 Ja kaikille, jotka halusivat kuulla heidän sanojaan, he julistivat Jumalan sanaa, henkilöön lainkaan [a]katsomatta, alati.

15 Ja näin Alma ja Amulek kulkivat, ja myös monet muut, jotka oli valittu tähän työhön, saarnaamaan sanaa kautta koko maan. Ja kirkko vakiintui yleisesti kautta maan, koko ympäröivällä seudulla, kaiken nefiläisten kansan keskuudessa.

16 Eikä heidän keskuudessaan ollut mitään [a]eriarvoisuutta; Herra vuodatti Henkensä

6 *a* Alma 43:23–24.
9 *a* Alma 8:16; 9:18–24; Morm. 6:15–22.
b Alma 25:1–2.
10 *a* Alma 9:4.
11 *a* Alma 1:15; 24:28–30.
13 *a* 2. Nefi 5:16.
b Alma 21:4–6, 20.
14 *a* Alma 1:30.
16 *a* Moosia 18:19–29; 4. Nefi 1:3.

kaikkialle maahan valmistaakseen ihmislasten mieltä tai valmistaakseen heidän [b]sydäntään ottamaan vastaan sen sanan, jota heidän keskuudessaan opetettaisiin hänen tullessaan –

17 jotta he eivät paatuisi sanaa vastaan, jotta he eivät olisi uskottomia ja jatkaisi tuhoon, vaan jotta he ottaisivat sanan vastaan iloiten, ja niin kuin [a]oksa oksastetaan tosi [b]viinipuuhun, he voisivat päästä Herran Jumalansa [c]lepoon.

18 Nyt ne [a]papit, jotka kulkivat kansan keskuudessa, saarnasivat kaikkia valheita ja [b]petoksia ja [c]kateutta ja riitoja ja pahansuopaisuutta ja herjauksia ja varastelua, ryöstämistä, rosvousta, murhaamista, avionrikkomista ja kaikenlaista irstautta vastaan huutaen, että tällaista ei saanut olla –

19 puhuen niistä asioista, joiden täytyi pian tulla, eli puhuen Jumalan Pojan [a]tulemisesta, hänen kärsimyksistään ja kuolemastaan ja myös kuolleiden ylösnousemuksesta.

20 Ja monet ihmiset kysyivät sitä paikkaa, jonne Jumalan Poika tulisi; ja heille opetettiin, että hän [a]ilmestyisi heille [b]ylösnousemuksensa jälkeen, ja tämän ihmiset kuulivat suuresti riemuiten ja iloiten.

21 Ja nyt kun kirkko oli vakiinnutettu kautta koko maan – kun se oli saanut [a]voiton Perkeleestä ja Jumalan sanaa saarnattiin puhtaudessaan koko maassa ja Herra vuodatti siunauksiaan kansalle – näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden neljästoista vuosi.

Kertomus Moosian pojista, jotka hylkäsivät oikeutensa kuninkuuteen Jumalan sanan tähden ja menivät ylös Nefin maahan saarnaamaan lamanilaisille; heidän kärsimyksensä ja vapautumisensa – Alman aikakirjan mukaan.

Käsittää luvut 17–27.

LUKU 17

Moosian pojilla on profetian ja ilmoituksen henki. He menevät kukin omaa tietään julistamaan sanaa lamanilaisille. Ammon menee Ismaelin maahan, ja hänestä tulee kuningas Lamonin palvelija. Ammon pelastaa kuninkaan katraat ja surmaa hänen vihollisensa Sebusin veden luona. Jakeet 1–3 noin 77 eKr. Jae 4 noin 91–77 eKr. Jakeet 5–39 noin 91 eKr.

Ja nyt tapahtui, että kun Alma oli matkalla Gideonin maasta etelään päin, Mantin maahan, katso, hän [a]tapasi hämmästykseen Moosian [b]pojat matkalla Sarahemlan maata kohti.

16 *b* PKO Särkynyt sydän.
17 *a* MK Jaak. 5:24.
b PKO Herran viinitarha.
c Alma 12:37; 13:10–13.
18 *a* Alma 15:13.
b PKO Pettäminen.
c PKO Kateus.
19 *a* PKO Jeesus Kristus: Profetioita Jeesuksen Kristuksen syntymästä ja kuolemasta.
20 *a* 2. Nefi 26:9; 3. Nefi 11:7–14.
b 1. Nefi 12:4–6.
21 *a* Alma 15:17.
17 1 *a* Alma 27:16.
b Moosia 27:34.

2 Nyt nämä Moosian pojat olivat Alman kanssa silloin, kun enkeli [a]ensiksi ilmestyi hänelle; sen tähden Alma riemuitsi tavattomasti nähdessään veljensä, ja mikä vielä lisäsi hänen iloaan, he olivat yhä hänen veljiään Herrassa; niin, ja he olivat vahvistuneet totuuden tuntemisessa, sillä he olivat miehiä, joilla oli terve ymmärrys, ja he olivat [b]tutkineet tarkoin kirjoituksia tunteakseen Jumalan sanan.

3 Mutta ei tässä ole kaikki; he olivat omistautuneet paljolle [a]rukoukselle ja paastolle; sen tähden heillä oli profetian henki ja ilmoituksen henki, ja kun he [b]opettivat, he opettivat Jumalan voimalla ja valtuudella.

4 Ja he olivat opettaneet Jumalan sanaa neljäntoista vuoden ajan lamanilaisten keskuudessa, ja heillä oli ollut paljon [a]menestystä, niin että he olivat [b]johdattaneet monia tuntemaan totuuden; niin, heidän sanojensa voimasta monia saatettiin Jumalan alttarin eteen huutamaan avuksi hänen nimeään ja [c]tunnustamaan syntinsä hänen edessään.

5 Nyt nämä ovat ne olosuhteet, jotka liittyivät heidän matkoihinsa, sillä heillä oli monia ahdinkoja; he kärsivät paljon sekä ruumiissa että mielessä, kuten nälkää, janoa ja uupumusta ja myös paljon [a]vaivaa hengessä.

6 Nyt nämä olivat heidän matkansa: Kun he olivat [a]jättäneet hyvästit isälleen Moosialle tuomarien ensimmäisenä vuonna [b]kieltäydyttyään kuninkuudesta, jonka heidän isänsä halusi heille luovuttaa – ja tämä oli myös kansan tahto –

7 he lähtivät kuitenkin Sarahemlan maasta ja ottivat miekkansa ja keihäänsä ja jousensa ja nuolensa ja linkonsa, ja tämän he tekivät hankkiakseen itselleen ravintoa erämaassa ollessaan.

8 Ja niin he lähtivät erämaahan joukkonsa kanssa, jonka he olivat valinneet, mennäkseen ylös Nefin maahan saarnaamaan Jumalan sanaa lamanilaisille.

9 Ja tapahtui, että he matkasivat monta päivää erämaassa, ja he paastosivat paljon ja [a]rukoilivat paljon, jotta Herra soisi heille osan Hengestään kulkemaan heidän kanssaan ja pysymään heidän kanssaan, jotta he voisivat olla [b]välineenä Jumalan käsissä johdattaakseen, jos mahdollista, veljensä lamanilaiset tuntemaan totuuden, tietämään, kuinka jumalattomia olivat heidän isiensä [c]perinteet, jotka eivät olleet oikeita.

10 Ja tapahtui, että Herra [a]siunasi heitä [b]Hengellään ja sanoi

2 *a* Moosia 27:11–17.
b PKO Pyhät kirjoitukset.
3 *a* PKO Paasto, paastoaminen; Rukous.
b PKO Opettaminen: Hengen avulla opettaminen.
4 *a* Alma 29:14.
b PKO Lähetystyö.
c PKO Tunnustaminen.
5 *a* Alma 8:10.
6 *a* Moosia 28:1, 5–9.
b Moosia 29:3.
9 *a* Alma 25:17.
PKO Rukous.
b Moosia 23:10; Alma 26:3.
c Alma 3:10–12.
10 *a* OL 5:16.
b PKO Pyhä Henki.
10 *c* Alma 26:27.

heille: Olkaa [c]turvallisella mielellä. Ja he olivat turvallisella mielellä.

11 Ja Herra sanoi heille myös: Menkää veljienne lamanilaisten keskuuteen ja vahvistakaa minun sanaani; mutta olkaa [a]kärsivällisiä ja pitkämielisiä ahdingoissa, jotta voisitte osoittaa heille hyvää esimerkkiä minussa, niin minä teen teidät välineeksi käsissäni monien sielujen pelastukseksi.

12 Ja tapahtui, että Moosian poikien sekä heidän kanssaan olleiden sydän rohkaistui menemään lamanilaisten luokse julistamaan heille Jumalan sanaa.

13 Ja heidän saavuttuaan lamanilaisten maan rajoille tapahtui, että he [a]erosivat toisistaan ja lähtivät turvaten Herraan, että he tapaisivat jälleen [b]elonkorjuunsa päättyessä, sillä he arvelivat, että työ, johon he olivat ryhtyneet, oli suuri.

14 Ja varmasti se oli suuri, sillä he olivat ryhtyneet saarnaamaan Jumalan sanaa [a]villille ja paatuneelle ja julmalle kansalle, kansalle, joka nautti nefiläisten murhaamisesta ja ryöstämisestä ja rosvoamisesta; ja heidän sydämensä oli kiintynyt rikkauksiin eli kultaan ja hopeaan ja kallisarvoisiin kiviin, mutta he pyrkivät saamaan niitä murhaamalla ja rosvoamalla, jotta heidän ei tarvitsisi tehdä niiden vuoksi työtä omin käsin.

15 Näin he olivat hyvin velttoa kansaa, josta monet palvoivat epäjumalia, ja Jumalan [a]kirous oli kohdannut heitä heidän isiensä [b]perinteiden tähden; kuitenkin Herran lupaukset ulottuivat koskemaan heitä parannuksen ehdoilla.

16 Tämä siis oli [a]syy, jonka tähden Moosian pojat olivat ryhtyneet työhön, voidakseen kenties johdattaa heidät parannukseen ja voidakseen kenties johdattaa heidät tuntemaan lunastussuunnitelman.

17 Sen tähden he erosivat toisistaan ja menivät heidän keskuuteensa kukin yksinään, sen Jumalan sanan ja voiman mukaisesti, joka kullekin oli annettu.

18 Nyt Ammon oli päällikkö heidän joukossaan, tai pikemminkin hän auttoi heitä, ja hän lähti heidän luotaan [a]siunattuaan heidät, kunkin asemansa mukaisesti, julistettuaan heille Jumalan sanaa, eli autettuaan heitä ennen lähtöään; ja niin he lähtivät kukin matkaansa kautta maan.

19 Ja Ammon meni Ismaelin maahan, jota kutsuttiin [a]Ismaelin poikien mukaan, joista myös tuli lamanilaisia.

20 Ja kun Ammon meni Ismaelin maahan, lamanilaiset ottivat hänet ja sitoivat hänet, kuten heidän tapanaan oli sitoa kaikki nefiläiset, jotka joutuivat heidän käsiinsä, ja viedä heidät kuninkaan eteen; ja niin kuningas sai mielensä mukaan surmata heidät

11 *a* Alma 20:29.
PKO Kärsivällisyys.
13 *a* Alma 21:1.
b Matt. 9:37.
14 *a* Moosia 10:12.
15 *a* Alma 3:6–19; 3. Nefi 2:15–16.
b Alma 9:16–24; 18:5.
16 *a* Moosia 28:1–3.
18 *a* PKO Siunaus, siunaaminen.
19 *a* 1. Nefi 7:4–6.

tai pitää heitä orjuudessa tai heittää heidät vankilaan tai karkottaa heidät maastaan, tahtonsa ja mielensä mukaan.

21 Ja niin Ammon vietiin Ismaelin maata hallitsevan kuninkaan eteen; ja hänen nimensä oli Lamoni, ja hän oli Ismaelin jälkeläinen.

22 Ja kuningas kysyi Ammonilta, halusiko hän asua maassa lamanilaisten keskuudessa eli hänen kansansa keskuudessa.

23 Ja Ammon sanoi hänelle: Kyllä, minä haluan asua tämän kansan keskuudessa jonkin aikaa, niin, ja kenties aina kuolinpäivääni asti.

24 Ja tapahtui, että kuningas Lamoni mieltyi suuresti Ammoniin ja käski päästää hänen siteensä; ja hän tahtoi Ammonin ottavan yhden hänen tyttäristään vaimoksi.

25 Mutta Ammon sanoi hänelle: Ei, vaan minä olen sinun palvelijasi. Sen tähden Ammonista tuli kuningas Lamonin palvelija. Ja tapahtui, että hänet pantiin muiden palvelijoiden joukossa vartioimaan Lamonin katraita lamanilaisten tavan mukaisesti.

26 Ja kun hän oli ollut kuninkaan palveluksessa kolme päivää, kun hän oli lamanilaisten palvelijoiden kanssa, jotka olivat katraineen menossa vesipaikalle, jota kutsuttiin Sebusin vedeksi – ja kaikki lamanilaiset ajavat katraansa sinne, jotta ne saisivat vettä –

27 ja nyt, kun Ammon ja kuninkaan palvelijat olivat ajamassa katraitaan tälle vesipaikalle, katso, tietty määrä lamanilaisia, jotka olivat olleet juottamassa katraitaan, nousi ja hajotti Ammonin ja kuninkaan palvelijoiden katraat, ja he hajottivat ne niin, että ne pakenivat moniin suuntiin.

28 Nyt kuninkaan palvelijat alkoivat nurista sanoen: Nyt kuningas surmaa meidät kuten veljemmekin, koska nämä jumalattomat miehet hajottivat heidän katraansa. Ja he alkoivat itkeä tavattomasti, sanoen: Katso, meidän katraamme ovat jo hajalla.

29 Nyt he itkivät, koska he pelkäsivät, että heidät surmattaisiin. Nyt, kun Ammon näki tämän, hänen sydämensä paisui ilosta hänen rinnassaan; sillä, hän sanoi, minä osoitan näille palvelustovereilleni voimani eli sen voiman, joka minussa on, palauttamalla nämä katraat kuninkaalle, jotta voittaisin näiden palvelustoverieni sydämet voidakseni johdattaa heidät uskomaan sanoihini.

30 Ja nyt, nämä olivat Ammonin ajatukset, kun hän näki niiden ahdingon, joita hän kutsui veljikseen.

31 Ja tapahtui, että hän suostutteli heitä sanoen: Veljeni, olkaa rohkealla mielellä ja menkäämme etsimään katraita, ja me kokoamme ne yhteen ja tuomme ne takaisin vesipaikalle; ja siten me säilytämme katraat kuninkaalle, eikä hän surmaa meitä.

32 Ja tapahtui, että he menivät etsimään katraitaan, ja he seurasivat Ammonia ja kiiruhtivat eteenpäin hyvin nopeasti ja pysäyttivät kuninkaan katraat

ja kokosivat ne takaisin yhteen vesipaikalle.

33 Ja nuo miehet nousivat jälleen hajottamaan heidän katraitaan; mutta Ammon sanoi veljilleen: Saartakaa katraat ympäriinsä, etteivät ne pakene; ja minä menen taistelemaan näitä miehiä vastaan, jotka hajottavat katraitamme.

34 Ja nyt, he tekivät niin kuin Ammon käski heitä, ja hän meni ja asettui taistelemaan niitä vastaan, jotka seisoivat Sebusin vesien luona; eikä heidän lukumääränsä ollut vähäinen.

35 Sen tähden he eivät pelänneet Ammonia, sillä he luulivat, että yksi heidän miehistään voisi surmata hänet heidän mielensä mukaan, sillä he eivät tienneet, että Herra oli luvannut Moosialle [a]pelastavansa hänen poikansa heidän käsistään; eivätkä he tienneet mitään Herrasta; sen tähden he nauttivat veljiensä tuhosta, ja tästä syystä he nousivat hajottamaan kuninkaan katraita.

36 Mutta [a]Ammon astui esiin ja alkoi singota lingollaan kiviä heitä kohti; niin, hän linkosi kiviä heidän joukkoonsa väkevällä voimalla, ja näin hän surmasi [b]tietyn määrän heistä, niin että he alkoivat hämmästellä hänen voimaansa; kuitenkin he vihastuivat veljiensä surmaamisesta ja päättivät, että hänen on kuoltava; sen tähden, kun he näkivät, etteivät [c]voineet osua häneen kivillään, he tulivat nuijinensa surmaamaan hänet.

37 Mutta katso, joka mieheltä, joka kohotti nuijansa lyödäkseen Ammonia, hän löi käsivarren poikki miekallaan; sillä hän piti puolensa heidän lyöntejään vastaan iskemällä heidän käsivarsiaan miekkansa terällä, niin että he alkoivat olla hämmästyksissään ja alkoivat paeta hänen edeltään; niin, eikä heidän lukumääränsä ollut vähäinen; ja hän pakotti heidät pakenemaan käsivartensa voimalla.

38 Nyt kuusi heistä oli kaatunut lingosta, mutta miekallaan hän ei surmannut ketään muuta kuin heidän johtajansa; ja hän löi poikki jokaisen käsivarren, joka häntä vastaan nostettiin, eikä niitä ollut vähän.

39 Ja ajettuaan heidät kauas pois hän palasi, ja he juottivat katraansa ja veivät ne takaisin kuninkaan laitumelle ja menivät sen jälkeen kuninkaan luo kantaen käsivarsia, jotka Ammonin miekka oli lyönyt poikki niiltä, jotka yrittivät surmata hänet; ja ne vietiin kuninkaan luo todisteeksi siitä, mitä he olivat tehneet.

LUKU 18

Kuningas Lamoni luulee, että Ammon on Suuri Henki. Ammon opettaa kuninkaalle luomisesta, Jumalan kanssakäymisestä ihmisten kanssa ja lunastuksesta, joka tulee Kristuksen kautta. Lamoni uskoo ja kaatuu maahan kuin kuolleena. Noin 90 eKr.

35 *a* Moosia 28:7; Alma 19:22–23.

36 *a* Et. 12:15.
b Alma 18:16.
c Alma 18:3.

Ja tapahtui, että kuningas Lamoni käski palvelijoidensa astua esiin todistamaan kaikesta siitä, mitä he olivat tässä asiassa nähneet.

2 Ja kun he kaikki olivat todistaneet siitä, mitä olivat nähneet, ja hän oli saanut tietää Ammonin uskollisuudesta hänen katraidensa varjelemisessa ja myös hänen suuresta voimastaan taistelussa niitä vastaan, jotka yrittivät surmata hänet, hän hämmästyi tavattomasti ja sanoi: Varmasti tämä on enemmän kuin ihminen. Katso, eikö tämä ole Suuri Henki, joka lähettää tällaisia suuria rangaistuksia tälle kansalle sen murhien tähden?

3 Ja he vastasivat kuninkaalle ja sanoivat: Sitä, onko hän Suuri Henki vai ihminen, me emme tiedä, mutta sen verran me tiedämme, että kuninkaan viholliset [a]eivät voi häntä surmata, eivätkä he voi hajottaa kuninkaan katraita, kun hän on meidän kanssamme, hänen taitavuutensa ja suuren voimansa tähden; sen tähden me tiedämme, että hän on kuninkaan ystävä. Ja nyt, oi kuningas, me emme usko, että ihmisellä on niin suuri voima, sillä me tiedämme, ettei häntä voi surmata.

4 Ja nyt, kun kuningas kuuli nämä sanat, hän sanoi heille: Nyt minä tiedän, että hän on Suuri Henki; ja hän on tullut alas tällä hetkellä varjelemaan teidän henkenne, jotta minä en [a]surmaisi teitä, niin kuin surmasin teidän veljenne. Nyt tämä on se Suuri Henki, josta isämme ovat puhuneet.

5 Nyt tämä oli Lamonin perimätieto, jonka hän oli saanut isältään, että oli olemassa [a]Suuri Henki. Mutta vaikka he uskoivat Suureen Henkeen, he luulivat, että kaikki, mitä he tekivät, oli oikein; kuitenkin Lamoni alkoi pelätä tavattomasti, peläten tehneensä väärin surmatessaan palvelijoitansa;

6 sillä hän oli surmannut monia heistä, koska heidän veljensä olivat hajottaneet heidän katraansa vesipaikalla; ja siksi, koska heidän katraansa olivat hajalla, heidät oli tapettu.

7 Nyt näiden lamanilaisten tapana oli nousta Sebusin vesien luona hajottamaan ihmisten katraita voidakseen siten ajaa monia hajalle joutuneita omalle maallensa, sillä sellainen rosvous oli tapana heidän keskuudessaan.

8 Ja tapahtui, että kuningas Lamoni kysyi palvelijoiltansa, sanoen: Missä on tämä mies, jolla on niin suuri voima?

9 Ja he sanoivat hänelle: Katso, hän on ruokkimassa hevosiasi. Nyt kuningas oli käskenyt palvelijoitaan, ennen kuin he menivät juottamaan katraitaan, laittamaan hänen hevosensa ja vaununsa valmiiksi ja viemään hänet Nefin maahan, sillä Lamonin isä, joka oli koko maan kuningas, oli määrännyt suuret pidot Nefin maassa.

10 Nyt, kun kuningas Lamoni kuuli, että Ammon oli

18 3*a* Alma 17:34–38.
4*a* Alma 17:28–31.
5*a* Alma 19:25–27.
PKO Jumala, jumaluus.

laittamassa valmiiksi hänen hevosiaan ja vaunujaan, hän hämmästyi vielä enemmän Ammonin uskollisuutta ja sanoi: Varmasti ei kaikkien palvelijoideni joukossa ole ollut yhtään palvelijaa, joka olisi ollut niin uskollinen kuin tämä mies, sillä vieläpä hän muistaa kaikki minun käskyni pannakseen ne täytäntöön.

11 Nyt minä tiedän varmasti, että tämä on Suuri Henki, ja minä haluaisin pyytää häntä tulemaan luokseni, mutta en uskalla.

12 Ja tapahtui, että kun Ammon oli saanut hevoset ja vaunut valmiiksi kuningasta ja hänen palvelijoitaan varten, hän meni kuninkaan luo ja hän näki, että kuninkaan kasvojen ilme oli muuttunut; sen tähden hän aikoi kääntyä takaisin hänen luotaan.

13 Ja yksi kuninkaan palvelijoista sanoi hänelle: Rabbana, mikä käännettynä merkitsee mahtava tai suuri kuningas – sillä he pitivät kuninkaitaan mahtavina – ja niin hän sanoi hänelle: Rabbana, kuningas toivoo sinun jäävän.

14 Sen tähden Ammon kääntyi kuninkaaseen päin ja sanoi hänelle: Mitä tahdot minun tekevän hyväksesi, oi kuningas? Eikä kuningas vastannut hänelle yhteen tuntiin, heidän aikansa mukaisesti, sillä hän ei tiennyt, mitä hänelle sanoisi.

15 Ja tapahtui, että Ammon sanoi hänelle jälleen: Mitä haluat minusta? Mutta kuningas ei vastannut hänelle.

16 Ja tapahtui, että Ammon, joka oli täynnä Jumalan Henkeä, tiesi sen tähden kuninkaan [a]ajatukset. Ja hän sanoi hänelle: Senkö vuoksi, että olet kuullut minun puolustaneen palvelijoitasi ja katraitasi ja surmanneen seitsemän heidän veljistään lingolla ja miekalla ja lyöneen poikki muiden käsivarret puolustaakseni sinun katraitasi ja palvelijoitasi, katso, tästäkö aiheutuu ihmetyksesi?

17 Minä sanon sinulle: Mistä johtuu, että ihmetyksesi on niin suuri? Katso, minä olen ihminen, ja olen palvelijasi; sen tähden minä teen kaiken, mitä pyydät ja mikä on oikein.

18 Nyt, kun kuningas oli kuullut nämä sanat, hän ihmetteli jälleen, sillä hän huomasi, että Ammon pystyi [a]lukemaan hänen ajatuksensa; mutta tästä huolimatta kuningas Lamoni avasi suunsa ja sanoi hänelle: Kuka sinä olet? Oletko sinä se Suuri Henki, joka [b]tietää kaiken?

19 Ammon vastasi ja sanoi hänelle: En ole.

20 Ja kuningas sanoi: Kuinka sinä tiedät minun sydämeni ajatukset? Voit puhua rohkeasti ja kertoa minulle näistä asioista; ja kerro minulle myös, millä voimalla sinä surmasit veljiäni, jotka hajottivat katraitani, ja löit poikki heidän käsivartensa –

21 ja nyt, jos kerrot minulle näistä asioista, minä annan

16 *a* Alma 12:3.
18 *a* PKO Erottamisen lahja.
b PKO Jumala, jumaluus.
24 *a* Alma 38:12.

sinulle, mitä ikinä pyydät; ja jos olisi tarpeen, minä suojelisin sinua sotajoukkoineni, mutta minä tiedän, että sinä olet voimallisempi kuin ne kaikki; kuitenkin, mitä ikinä sinä minulta pyydät, sen minä sinulle suon.

22 Nyt Ammon, joka oli viisas mutta kuitenkin viaton, sanoi Lamonille: Kuunteletko minun sanojani, jos kerron sinulle, millä voimalla minä näitä teen? Ja tätä minä sinulta pyydän.

23 Ja kuningas vastasi hänelle ja sanoi: Kyllä, minä uskon joka sanasi. Ja niin hänet saatiin juonella ansaan.

24 Ja Ammon alkoi puhua hänelle [a]rohkeasti ja sanoi hänelle: Uskotko, että on olemassa Jumala?

25 Ja hän vastasi ja sanoi hänelle: En tiedä, mitä se tarkoittaa.

26 Ja silloin Ammon sanoi: Uskotko, että on olemassa Suuri Henki?

27 Ja hän sanoi: Kyllä.

28 Ja Ammon sanoi: Tämä on Jumala. Ja Ammon sanoi hänelle vielä: Uskotko, että tämä Suuri Henki, joka on Jumala, on luonut kaiken, mikä on taivaassa ja maan päällä?

29 Ja hän sanoi: Kyllä, minä uskon, että hän on luonut kaiken, mitä on maan päällä, mutta taivaita minä en tunne.

30 Ja Ammon sanoi hänelle: Taivaat ovat paikka, jossa Jumala asuu ja kaikki hänen pyhät enkelinsä.

31 Ja kuningas Lamoni sanoi: Onko se maan yläpuolella?

32 Ja Ammon sanoi: Kyllä, ja hän katsoo alas kaikkiin ihmislapsiin, ja hän tietää kaikki sydämen [a]ajatukset ja aikeet, sillä hänen kädellään heidät kaikki on luotu alusta asti.

33 Ja kuningas Lamoni sanoi: Minä uskon kaiken tämän, mitä sinä olet puhunut. Onko sinut lähettänyt Jumala?

34 Ammon sanoi hänelle: Minä olen ihminen; ja [a]ihminen luotiin alussa Jumalan kuvan mukaan, ja hänen Pyhä Henkensä on kutsunut minut [b]opettamaan näitä asioita tälle kansalle, jotta heidät johdatettaisiin tuntemaan se, mikä on oikeaa ja totta;

35 ja minussa asuu osa siitä [a]Hengestä, joka antaa minulle [b]tietoa ja myös voimaa uskoni ja haluni mukaisesti, jotka ovat Jumalaan.

36 Nyt, kun Ammon oli sanonut nämä sanat, hän aloitti maailman luomisesta ja myös Aadamin luomisesta ja kertoi hänelle kaiken ihmisen lankeemuksesta ja [a]luki kansan aikakirjoista ja [b]pyhistä kirjoituksista, jotka [c]profeetat olivat puhuneet, aina siihen aikaan asti, kun heidän isänsä Lehi lähti Jerusalemista, ja pani ne hänen eteensä.

37 Ja hän kertoi heille (sillä hän puhui kuninkaalle ja hänen

32 *a* Aam. 4:13; 3. Nefi 28:6; OL 6:16.
34 *a* Moosia 7:27; Et. 3:13–16.
b PKO Opettaminen: Hengen avulla opettaminen.
35 *a* PKO Innoitus.
b PKO Tieto.
36 *a* Moosia 1:4; Alma 22:12; 37:9.
b PKO Pyhät kirjoitukset.
c Ap. t. 3:18–21.

palvelijoilleen) myös kaikista heidän isiensä matkoista erämaassa ja kaikista heidän kärsimyksistänsä nälkäisinä ja janoisina ja heidän vaivannäöstänsä ja niin edelleen.

38 Ja hän kertoi heille myös Lamanin ja Lemuelin ja Ismaelin poikien kapinoista, niin, kaikista heidän kapinoistaan hän kertoi heille; ja hän selitti heille kaikki aikakirjat ja kirjoitukset siitä ajasta asti, kun Lehi lähti Jerusalemista, aina tähän hetkeen asti.

39 Mutta ei tässä kaikki; sillä hän selitti heille [a]lunastussuunnitelman, joka oli valmistettuna maailman perustamisesta asti, ja hän ilmaisi heille myös Kristuksen tulemisesta, ja kaikki Herran teot hän heille ilmaisi.

40 Ja tapahtui, että kun hän oli sanonut kaiken tämän ja selittänyt sen kuninkaalle, että kuningas uskoi kaikki hänen sanansa.

41 Ja hän alkoi huutaa Herran puoleen sanoen: Oi Herra, armahda; sen runsaan [a]armosi mukaisesti, joka sinulla on ollut Nefin kansaa kohtaan, armahda minua ja kansaani.

42 Ja nyt, kun hän nyt oli sanonut tämän, hän kaatui maahan ikään kuin kuolleena.

43 Ja tapahtui, että hänen palvelijansa ottivat hänet ja kantoivat hänet hänen vaimonsa luo ja laskivat hänet vuoteelle; ja hän makasi ikään kuin kuolleena kahden päivän ja kahden yön ajan; ja hänen vaimonsa ja hänen poikansa ja hänen tyttärensä surivat häntä lamanilaisten tapaan, valittaen suuresti hänen menetystään.

LUKU 19

Lamoni saa ikuisen elämän valon ja näkee Lunastajan. Hänen perhekuntansa joutuu hurmoksiin, ja monet näkevät enkeleitä. Ammon varjeltuu ihmeellisellä tavalla. Hän kastaa monia ja perustaa seurakunnan heidän keskuuteensa. Noin 91 eKr.

Ja tapahtui, että kahden päivän ja kahden yön kuluttua he aikoivat ottaa hänen ruumiinsa ja panna sen hautakammioon, jonka he olivat tehneet kuolleidensa hautaamista varten.

2 Nyt kuningatar oli kuullut Ammonin maineesta; sen tähden hän lähetti sanan ja käski hänen tulla luokseen.

3 Ja tapahtui, että Ammon teki, niin kuin häntä käskettiin, ja meni kuningattaren luo ja pyysi saada tietää, mitä tämä tahtoi hänen tekevän.

4 Ja tämä sanoi hänelle: Mieheni palvelijat ovat ilmaisseet minulle, että sinä olet pyhän Jumalan [a]profeetta ja että sinulla on voima tehdä monia voimallisia tekoja hänen nimessään;

5 sen tähden, jos näin on, tahdon sinun menevän katsomaan miestäni, sillä hän on maannut vuoteellaan kahden päivän ja kahden yön ajan, ja toiset sanovat, ettei hän ole kuollut, mutta toiset sanovat, että hän on kuollut ja että hän haisee ja että

39 *a* PKO Lunastussuunnitelma.

41 *a* PKO Armeliaisuus.

19 4 *a* PKO Profeetta.

hänet pitäisi panna hautakammioon; mutta mitä minuun tulee, minusta hän ei haise.

6 Nyt, tätä Ammon halusi, sillä hän tiesi, että kuningas Lamoni oli Jumalan voiman vallassa; hän tiesi, että epäuskon synkkä [a]verho oli väistymässä hänen mielestään ja se [b]valo, joka valaisi hänen mielensä ja joka oli Jumalan kirkkauden valo ja joka oli hänen hyvyytensä ihmeellinen valo – niin, tämä valo oli valanut hänen sieluunsa sellaisen ilon, pimeyden pilven hälvettyä – ja että iankaikkisen elämän valo oli syttynyt hänen sielussaan, niin, hän tiesi, että tämä oli voittanut hänen luonnollisen ruumiinsa ja hänet oli viety pois Jumalassa –

7 sen tähden se, mitä kuningatar häneltä pyysi, oli hänen ainoa halunsa. Sen tähden hän meni katsomaan kuningasta, niin kuin kuningatar oli häntä pyytänyt; ja hän näki kuninkaan ja hän tiesi, ettei tämä ollut kuollut.

8 Ja hän sanoi kuningattarelle: Hän ei ole kuollut, vaan hän nukkuu Jumalassa, ja huomispäivänä hän nousee jälleen; sen tähden älkää haudatko häntä.

9 Ja Ammon sanoi hänelle: Uskotko sinä tämän? Ja hän sanoi hänelle: En ole saanut muuta todistetta kuin sinun sanasi ja palvelijoidemme sanan; kuitenkin minä uskon, että tapahtuu, niin kuin olet sanonut.

10 Ja Ammon sanoi hänelle: Siunattu olet sinä suuren uskosi tähden; minä sanon sinulle, nainen: Näin suurta [a]uskoa ei ole ollut koko nefiläisten kansan keskuudessa.

11 Ja tapahtui, että hän valvoi miehensä vuoteen vierellä siitä alkaen aina siihen Ammonin mainitsemaan aikaan asti seuraavana päivänä, jolloin hänen oli määrä nousta.

12 Ja tapahtui, että hän nousi Ammonin sanojen mukaisesti; ja kun hän nousi, hän ojensi kätensä naiselle ja sanoi: Siunattu olkoon Jumalan nimi, ja siunattu olet sinä.

13 Sillä niin totta kuin sinä elät, katso, minä olen nähnyt Lunastajani; ja hän on tuleva ja [a]syntyvä [b]naisesta, ja hän lunastaa koko ihmissuvun, joka uskoo hänen nimeensä. Nyt, kun hän oli sanonut nämä sanat, hänen sydämensä paisui hänen rinnassaan, ja hän vaipui jälleen ilosta; ja kuningatarkin vaipui maahan Hengen vallassa.

14 Nyt, kun Ammon näki, että Herran Henki vuodatettiin hänen [a]rukoustensa mukaisesti lamanilaisten, hänen veljiensä, päälle, jotka olivat aiheuttaneet niin paljon surua nefiläisten eli kaiken Jumalan kansan keskuudessa pahojen tekojensa ja

6 *a* 2. Kor. 4:3–4.
PKO Väliverho.
b PKO Valo, Kristuksen.
10 *a* Luuk. 7:9.
PKO Usko.
13 *a* PKO Jeesus Kristus: Profetioita Jeesuksen Kristuksen syntymästä ja kuolemasta.
b 1. Nefi 11:13–21.
14 *a* OL 42:14.

[b]perinteidensä tähden, hän lankesi polvilleen ja alkoi vuodattaa sieluaan Jumalalle rukouksessa ja kiitoksessa siitä, mitä hän oli tehnyt hänen veljiensä hyväksi; ja hänkin oli [c]ilon vallassa, ja niin he kaikki kolme olivat [d]vaipuneet maahan.

15 Nyt, kun kuninkaan palvelijat olivat nähneet, että he olivat kaatuneet, hekin alkoivat huutaa Jumalan puoleen, sillä Herran pelko oli vallannut heidätkin, sillä juuri [a]he olivat seisseet kuninkaan edessä ja todistaneet hänelle Ammonin suuresta voimasta.

16 Ja tapahtui, että he huusivat avuksi Herran nimeä kaikin voimin, kunnes he kaikki olivat kaatuneet maahan lukuun ottamatta yhtä lamanilaista naista, jonka nimi oli Abis ja joka oli ollut kääntyneenä Herraan monta vuotta isänsä merkillisen näyn vuoksi –

17 niinpä, koska hän oli kääntynyt Herraan eikä ollut koskaan ilmaissut sitä, sen tähden nähdessään kaikkien Lamonin palvelijoiden kaatuneen maahan ja myös valtiattarensa, kuningattaren, ja kuninkaan ja Ammonin makaavan pitkänään maassa hän tiesi, että kyseessä oli Jumalan voima; ja arvellen, että tämä mahdollisuus – ilmaisemalla ihmisille, mitä heidän keskuudessaan oli tapahtunut – että tämän näyn näkeminen [a]saisi heidät uskomaan Jumalan voimaan; sen tähden hän juoksi talosta taloon ilmaisten sen ihmisille.

18 Ja he alkoivat kokoontua kuninkaan talolle. Ja sinne tuli suuri joukko ihmisiä, ja hämmästyksekseen he näkivät kuninkaan ja kuningattaren ja heidän palvelijansa pitkänään maassa, ja he kaikki makasivat siinä ikään kuin kuolleina; ja he näkivät myös Ammonin, ja katso, hän oli nefiläinen.

19 Ja nyt ihmiset alkoivat nurista keskenään; jotkut sanoivat, että jokin suuri paha oli kohdannut heitä, tai kuningasta ja hänen huonettansa, koska hän oli sallinut nefiläisen [a]jäädä maahan.

20 Mutta toiset nuhtelivat heitä sanoen: Kuningas on tuottanut tämän pahan huoneensa päälle, koska hän surmasi palvelijansa, joiden katraat oli hajotettu [a]Sebusin vesien luona.

21 Ja heitä taas nuhtelivat ne miehet, jotka olivat nousseet Sebusin vesien luona ja [a]hajottaneet kuninkaalle kuuluvia katraita, sillä he olivat vihoissaan Ammonille, koska hän oli surmannut sellaisen joukon heidän veljiään Sebusin vesien luona puolustaessaan kuninkaan katraita.

22 Nyt, heistä yksi, jonka veli oli saanut [a]surmansa Ammonin miekasta, oli tavattoman vihoissaan Ammonille, veti esiin miekkansa ja meni iskemään sillä Ammonia surmatakseen

14 *b* Moosia 1:5.
c PKO Ilo.
d Alma 27:17.
15 *a* Alma 18:1–2.
17 *a* Moosia 27:14.
19 *a* Alma 17:22–23.
20 *a* Alma 17:26; 18:7.
21 *a* Alma 17:27; 18:3.
22 *a* Alma 17:38.

hänet; ja kohottaessaan miekan iskeäkseen häntä, katso, hän kaatui kuolleena.

23 Nyt me näemme, ettei Ammonia voinut surmata, sillä [a]Herra oli sanonut hänen isälleen Moosialle: Minä säästän hänet, ja hänelle tapahtuu sinun uskosi mukaisesti – sen tähden Moosia [b]uskoi hänet Herran huomaan.

24 Ja tapahtui, että kun väkijoukko näki, että se mies, joka oli kohottanut miekan surmatakseen Ammonin, oli kuollut, pelko valtasi heidät kaikki, eivätkä he uskaltaneet ojentaa kättään koskeakseen häneen tai kehenkään niistä, jotka olivat kaatuneet; ja he alkoivat jälleen ihmetellä keskenään, mikä saattoi olla syynä tähän suureen voimaan, tai mitä tämä kaikki saattoi tarkoittaa.

25 Ja tapahtui, että heidän joukossaan oli monia, jotka sanoivat, että Ammon oli [a]Suuri Henki, ja toiset sanoivat, että hän oli Suuren Hengen lähettämä;

26 mutta toiset nuhtelivat heitä kaikkia sanoen, että hän oli hirviö, joka oli lähetetty nefiläisten luota heitä piinaamaan.

27 Ja oli muutamia, jotka sanoivat, että Suuri Henki oli lähettänyt Ammonin ahdistamaan heitä heidän pahojen tekojensa tähden ja että Suuri Henki oli aina ollut nefiläisten kanssa, oli aina pelastanut heidät heidän käsistään; ja he sanoivat, että tämä Suuri Henki oli hävittänyt niin monia heidän veljistään lamanilaisista.

28 Ja näin heidän keskinäinen kiistelynsä alkoi olla tavattoman ankaraa. Ja heidän näin kiistellessään tuli se [a]palvelijatar, joka oli saanut väkijoukon koolle, ja kun hän näki kiistelyn, joka oli väkijoukon keskuudessa, hän tuli tavattoman murheelliseksi, aina kyyneliin asti.

29 Ja tapahtui, että hän meni ja otti kuningatarta kädestä saadakseen kenties nostetuksi hänet maasta; ja niin pian kuin hän kosketti hänen kättään, hän nousi seisomaan jaloilleen ja huusi kovalla äänellä sanoen: Oi siunattu Jeesus, joka on pelastanut minut [a]kauheasta helvetistä! Oi siunattu Jumala, [b]armahda tätä kansaa!

30 Ja tämän sanottuaan hän risti kätensä iloa täynnä ja puhui monia sanoja, joita ei ymmärretty; ja tehtyään tämän hän otti kuningasta, Lamonia, kädestä, ja katso, hän nousi seisomaan jaloilleen.

31 Ja nähdessään kiistelyn kansansa keskuudessa hän meni heti ja alkoi nuhdella heitä ja opettaa heille niitä [a]sanoja, joita hän oli kuullut Ammonin suusta; ja kaikki, jotka kuulivat hänen sanansa, uskoivat ja kääntyivät Herraan.

32 Mutta heidän joukossaan oli monia, jotka eivät tahtoneet kuulla hänen sanojaan; sen tähden he menivät pois.

---

23 *a* Moosia 28:7; Alma 17:35.
b PKO Luottamus.
25 *a* Alma 18:2–5.
28 *a* Alma 19:16.
29 *a* 1. Nefi 14:3.
b PKO Armeliaisuus.
31 *a* Alma 18:36–39.

33 Ja tapahtui, että kun Ammon nousi, hänkin puhui heille, ja samoin tekivät kaikki Lamonin palvelijat; ja he kaikki julistivat kansalle yhtä ja samaa asiaa – että heidän sydämensä oli [a]muuttunut, ettei heillä ollut enää halua tehdä [b]pahaa.

34 Ja katso, monet julistivat kansalle, että he olivat nähneet [a]enkeleitä ja olivat puhuneet heidän kanssaan; ja niin he olivat kertoneet heille siitä, mikä on Jumalan, ja hänen vanhurskaudestaan.

35 Ja tapahtui, että oli monia, jotka uskoivat heidän sanoihinsa; ja kaikki, jotka uskoivat, [a]kastettiin; ja heistä tuli vanhurskas kansa, ja he perustivat seurakunnan keskuuteensa.

36 Ja näin Herran työ alkoi lamanilaisten keskuudessa; näin Herra alkoi vuodattaa Henkeään heidän päällensä; ja me näemme, että hänen käsivartensa on ojennettuna [a]kaikille ihmisille, jotka tekevät parannuksen ja uskovat hänen nimeensä.

LUKU 20

Herra lähettää Ammonin Middoniin vapauttamaan vangitut veljensä. Ammon ja Lamoni tapaavat Lamonin isän, joka on koko maan kuningas. Ammon pakottaa vanhan kuninkaan hyväksymään hänen veljiensä vapauttamisen. Noin 91 eKr.

Ja tapahtui, että kun he olivat perustaneet seurakunnan siihen maahan, että kuningas Lamoni pyysi Ammonia lähtemään kanssaan Nefin maahan voidakseen näyttää hänet isälleen.

2 Ja Herran ääni tuli Ammonille sanoen: Älä mene ylös Nefin maahan, sillä katso, kuningas tavoittelee sinun henkeäsi, vaan mene Middonin maahan, sillä katso, veljesi Aaron ja myös Muloki ja Amma ovat vankilassa.

3 Nyt tapahtui, että kuultuaan tämän Ammon sanoi Lamonille: Katso, oma veljeni ja uskonveljeni ovat vankilassa Middonissa, ja minä menen vapauttamaan heidät.

4 Nyt Lamoni sanoi Ammonille: Minä tiedän, että sinä Herran [a]voimasta voit tehdä kaiken. Mutta katso, minä lähden sinun kanssasi Middonin maahan, sillä Middonin maan kuningas, jonka nimi on Antiomno, on minun ystäväni; sen tähden minä lähden Middonin maahan suostutellakseni maan kuningasta, niin hän päästää veljesi [b]vankilasta. Nyt Lamoni sanoi hänelle: Kuka sinulle kertoi, että veljesi ovat vankilassa?

5 Ja Ammon sanoi hänelle: Ei kukaan muu kuin Jumala ole kertonut minulle; ja hän sanoi minulle: Mene vapauttamaan veljesi, sillä he ovat vankilassa Middonin maassa.

6 Nyt, kun Lamoni oli kuullut tämän, hän käski palvelijoidensa

33 *a* PKO Uudestisyntyminen Jumalasta.
b Moosia 5:2; Alma 13:12.
34 *a* PKO Enkelit.
35 *a* PKO Kaste, kastaminen.
36 *a* 2. Nefi 26:33; Alma 5:33.
20 4 *a* Alma 26:12.
b Alma 20:28–30.

laittaa hänen [a]hevosensa ja vaununsa valmiiksi.

7 Ja hän sanoi Ammonille: Tule, minä lähden sinun kanssasi alas Middonin maahan, ja siellä minä pyydän kuninkaalta, että hän päästäisi veljesi vankilasta.

8 Ja tapahtui, että kun Ammon ja Lamoni olivat matkalla sinne, he kohtasivat Lamonin isän, joka oli [a]koko maan kuningas.

9 Ja katso, Lamonin isä sanoi hänelle: Miksi ette tulleet [a]pitoihin sinä suurena päivänä, kun minä valmistin pidot pojilleni ja kansalleni?

10 Ja hän sanoi myös: Minne sinä olet menossa tämän nefiläisen kanssa, joka on yksi [a]valehtelijan lapsista?

11 Ja tapahtui, että Lamoni kertoi hänelle, minne hän oli menossa, sillä hän pelkäsi loukata häntä.

12 Ja hän kertoi hänelle myös koko syyn siihen, miksi hän oli jäänyt omaan valtakuntaansa eikä mennyt isänsä luo pitoihin, jotka hän oli valmistanut.

13 Ja nyt, kun Lamoni oli kertonut hänelle kaiken tämän, katso, hänen hämmästyksekseen hänen isänsä oli hänelle vihoissaan ja sanoi: Lamoni, sinä olet menossa vapauttamaan näitä nefiläisiä, jotka ovat valehtelijan poikia. Katso, hän ryösti meidän isämme, ja nyt hänen lapsensakin ovat tulleet keskuuteemme voidakseen viekkaudellaan ja valheillaan pettää meitä, niin että he voisivat jälleen ryöstää meiltä omaisuutemme.

14 Nyt Lamonin isä käski häntä surmaamaan Ammonin miekalla. Ja hän kielsi häntä myös menemästä Middonin maahan ja käski hänen sen sijaan palata hänen kanssaan [a]Ismaelin maahan.

15 Mutta Lamoni sanoi hänelle: Minä en surmaa Ammonia enkä palaa Ismaelin maahan, vaan menen Middonin maahan vapauttamaan Ammonin veljet, sillä minä tiedän, että he ovat vanhurskaita miehiä ja tosi Jumalan pyhiä profeettoja.

16 Nyt, kun hänen isänsä oli kuullut nämä sanat, hän oli vihoissaan hänelle ja veti esiin miekkansa lyödäkseen hänet maahan.

17 Mutta Ammon astui esiin ja sanoi hänelle: Katso, älä surmaa poikaasi; vaikka [a]parempi olisi hänen kuolla kuin sinun, sillä katso, hän on tehnyt [b]parannuksen synneistään, mutta jos sinä kuolisit tällä hetkellä, vihassasi, sinun sielusi ei voisi pelastua.

18 Ja vielä, on hyväksi, että maltat mielesi, sillä jos sinä [a]surmaisit poikasi, joka on syytön mies, hänen verensä huutaisi maasta Herran, hänen Jumalansa, puoleen kostoa tulemaan sinun päällesi; ja kenties sinä kadottaisit [b]sielusi.

19 Nyt, kun Ammon oli sanonut hänelle nämä sanat, hän vastasi hänelle sanoen: Minä tiedän, että jos surmaisin poikani,

6 *a* Alma 18:9–10.
8 *a* Alma 22:1.
9 *a* Alma 18:9.
10 *a* Moosia 10:12–17.
14 *a* Alma 17:19.
17 *a* Alma 48:23.
b Alma 19:12–13.
18 *a* PKO Murha.
b OL 42:18.

niin vuodattaisin viattoman veren, sillä sinä hänet olet pyrkinyt tuhoamaan.

20 Ja hän ojensi kätensä surmatakseen Ammonin. Mutta Ammon piti puolensa hänen lyöntejään vastaan ja myös iski häntä käsivarteen, niin ettei hän voinut käyttää sitä.

21 Nyt, kun kuningas näki, että Ammon voisi surmata hänet, hän alkoi pyytää Ammonilta, että tämä säästäisi hänen henkensä.

22 Mutta Ammon kohotti miekkansa ja sanoi hänelle: Katso, minä isken sinua, ellet suo minulle sitä, että veljeni pääsevät vankilasta.

23 Nyt kuningas, peläten menettävänsä henkensä, sanoi: Jos säästät minut, suon sinulle kaiken, mitä vain pyydät, jopa puolet valtakunnasta.

24 Nyt, kun Ammon näki vaikuttaneensa vanhaan kuninkaaseen halunsa mukaisesti, hän sanoi hänelle: Jos sinä suot, että veljeni pääsevät vankilasta ja myös että Lamoni saa pitää kuninkuutensa ja ettet pahastu häneen vaan sallit hänen tehdä oman halunsa mukaisesti [a]kaikessa, mitä hän ajattelee, niin minä säästän sinut; muuten isken sinut maahan.

25 Nyt, kun Ammon oli sanonut nämä sanat, kuningas alkoi riemuita henkensä tähden.

26 Ja kun hän näki, ettei Ammonilla ollut mitään halua tuhota häntä, ja kun hän myös näki sen suuren rakkauden, joka hänellä oli hänen poikaansa Lamonia kohtaan, hän hämmästyi tavattomasti ja sanoi: Koska tässä on kaikki, mitä olet pyytänyt – että minä päästäisin veljesi ja sallisin poikani Lamonin pitää kuninkuutensa – katso, minä suon sinulle, että poikani saa pitää kuninkuutensa tästä lähtien ja ikuisesti; enkä minä enää hallitse häntä –

27 ja minä suon sinulle myös, että veljesi pääsevät vankilasta, ja sinä ja veljesi saatte tulla minun luokseni valtakuntaani, sillä minä haluan suuresti nähdä sinua. Sillä kuningas oli suuresti hämmästynyt niistä sanoista, jotka hän oli puhunut, ja myös niistä sanoista, jotka hänen poikansa Lamoni oli puhunut; sen tähden hän [a]halusi saada niistä tietoa.

28 Ja tapahtui, että Ammon ja Lamoni jatkoivat matkaansa Middonin maata kohti. Ja Lamoni pääsi suosioon maan kuninkaan silmissä; sen tähden Ammonin veljet tuotiin ulos vankilasta.

29 Ja kun Ammon tapasi heidät, hän oli perin murheellinen, sillä katso, he olivat alasti, ja heidän ihonsa oli tavattoman hiertynyt, koska heidät oli sidottu vahvoilla köysillä. Ja he olivat myös kärsineet nälkää, janoa ja kaikenlaisia ahdinkoja; kuitenkin he olivat [a]kärsivällisiä kaikissa kärsimyksissään.

30 Ja oli käynt niin, että heidän osanaan oli ollut joutua paatuneemman ja uppiniskaisemman

24 *a* Alma 21:21–22. | 27 *a* PKO Nöyryys. | 29 *a* Alma 17:11.

kansan käsiin; sen tähden he eivät tahtoneet kuunnella heidän sanojaan, ja he olivat karkottaneet heidät ja lyöneet heitä ja ajaneet heitä talosta taloon ja paikasta paikkaan, kunnes he olivat saapuneet Middonin maahan; ja siellä heidät oli otettu kiinni ja heitetty vankilaan ja sidottu [a]vahvoilla köysillä ja pidetty vankilassa monta päivää, ja Lamoni ja Ammon vapauttivat heidät.

Kertomus Aaronin ja Mulokin ja heidän veljiensä saarnaamisesta lamanilaisille.

Käsittää luvut 21–25.

LUKU 21

Aaron opettaa amalekilaisille Kristuksesta ja hänen sovituksestaan. Aaron ja hänen veljensä vangitaan Middonissa. Vapauduttuaan he opettavat synagogissa ja saavat monia käännynnäisiä. Lamoni suo Ismaelin maan kansalle uskonnonvapauden. Noin 90–77 eKr.

Nyt, kun Ammon ja hänen veljensä [a]erosivat toisistaan lamanilaisten maan rajoilla, katso, Aaron lähti matkaan sitä maata kohti, jota lamanilaiset nimittivät Jerusalemiksi, nimittäen sitä isiensä synnyinmaan mukaan; ja se oli kaukana Mormonin rajoilla.

2 Nyt lamanilaiset ja amalekilaiset ja [a]Amulonin kansa olivat rakentaneet suuren kaupungin, jota kutsuttiin Jerusalemiksi.

3 Nyt lamanilaiset olivat itsekin kyllin paatuneita, mutta amalekilaiset ja amulonilaiset olivat vielä paatuneempia; sen tähden he saivat lamanilaiset paaduttamaan sydämensä, jotta he vahvistuisivat pahuudessa ja iljetyksissään.

4 Ja tapahtui, että Aaron tuli Jerusalemin kaupunkiin ja alkoi ensin saarnata amalekilaisille. Ja hän alkoi saarnata heille heidän synagogissaan, sillä he olivat rakentaneet synagogia nehorilaisten [a]joukon mukaisesti; sillä monet amalekilaisista ja amulonilaisista kuuluivat nehorilaisten joukkoon.

5 Ja nyt, kun Aaron meni yhteen heidän synagogistaan saarnaamaan ihmisille ja kun hän oli puhumassa heille, katso, eräs amalekilainen nousi ja alkoi kiistellä hänen kanssaan sanoen: Mitä tuo on, mistä sinä olet todistanut? Oletko nähnyt [a]enkelin? Mikseivät enkelit ilmesty meille? Katso, eikö tämä kansa ole yhtä hyvä kuin sinun kansasi?

6 Sinä sanot myös, että ellemme tee parannusta, me hukumme. Mistä sinä tiedät meidän sydämemme ajatuksen ja aikeen? Mistä sinä tiedät, että meillä on syytä tehdä parannus? Mistä sinä tiedät, että me emme ole vanhurskas kansa? Katso, me olemme rakentaneet pyhäkköjä, ja me kokoonnumme yhteen

30 *a* Alma 26:29.
21 1 *a* Alma 17:13, 17.
2 *a* Moosia 24:1; Alma 25:4–9.
4 *a* Alma 1:2–15.
5 *a* Moosia 27:11–15.

palvelemaan Jumalaa. Me uskomme, että Jumala pelastaa kaikki ihmiset.

7 Nyt Aaron sanoi hänelle: Uskotko sinä, että Jumalan Poika on tuleva lunastamaan ihmissuvun sen synneistä?

8 Ja mies sanoi hänelle: Me emme usko, että sinä tiedät mitään sellaista. Me emme usko näihin mielettömiin perimätietoihin. Me emme usko, että sinä tiedät tulevista [a]asioista, emmekä me usko, että sinun isäsi, emmekä myöskään, että meidän isämme tiesivät niistä asioista, joista he puhuivat, siitä mikä on tuleva.

9 Nyt Aaron alkoi avata heille kirjoituksia Kristuksen tulemisesta ja myös kuolleiden ylösnousemuksesta ja siitä, ettei ihmissuvulle voinut olla [a]lunastusta muuten kuin Kristuksen kuoleman ja kärsimysten ja hänen verensä [b]sovituksen kautta.

10 Ja tapahtui hänen alkaessaan selittää näitä asioita heille, että he vihastuivat hänelle ja alkoivat pilkata häntä; eivätkä he tahtoneet kuulla sanoja, joita hän puhui.

11 Sen tähden, kun hän näki, etteivät he tahtoneet kuulla hänen sanojaan, hän lähti heidän synagogastaan ja tuli kylään, jota kutsuttiin Ani-Antiksi, ja siellä hän löysi Mulokin saarnaamassa sanaa heille, ja myös Amman ja hänen veljensä. Ja he kiistelivät sanasta monien kanssa.

12 Ja tapahtui, että he näkivät kansan paaduttavan sydämensä; sen tähden he lähtivät ja tulivat Middonin maahan. Ja he saarnasivat sanaa monille, ja harvat uskoivat niihin sanoihin, joita he opettivat.

13 Mutta Aaron ja muutamia hänen veljistään otettiin kiinni ja heitettiin vankilaan, ja loput heistä pakenivat Middonin maasta ympäröiville seuduille.

14 Ja ne, jotka oli heitetty vankilaan, [a]kärsivät monenlaista, ja Lamonin ja Ammonin kädet vapauttivat heidät, ja heidät ravittiin ja vaatetettiin.

15 Ja he menivät jälleen julistamaan sanaa, ja näin he vapautuivat ensimmäisen kerran vankilasta; ja näin he olivat kärsineet.

16 Ja he menivät minne vain Herran [a]Henki heitä johdatti, saarnaten Jumalan sanaa jokaisessa amalekilaisten synagogassa ja jokaisessa lamanilaisten kokouksessa, johon he pääsivät.

17 Ja tapahtui, että Herra alkoi siunata heitä, niin että he johdattivat monia tuntemaan totuuden, eli he saivat monet [a]vakuuttuneiksi synneistään ja isiensä perinteistä, jotka eivät olleet oikeita.

18 Ja tapahtui, että Ammon ja Lamoni palasivat Middonin maasta Ismaelin maahan, joka oli heidän perintömaansa.

19 Eikä kuningas Lamoni sallinut Ammonin palvella häntä, tai olla hänen palvelijansa.

8 *a* MK Jaak. 7:1–8.
9 *a* Moosia 5:8; Alma 38:9.
b PKO Sovitus.
14 *a* Alma 20:29.
16 *a* Alma 22:1.
17 *a* OL 18:44.

20 Mutta hän käski rakentaa synagogia Ismaelin maahan, ja hän käski kansansa eli niiden ihmisten, jotka olivat hänen valtansa alla, kokoontua yhteen.

21 Ja hän riemuitsi heistä ja opetti heille monia asioita. Ja hän julisti heille myös, että he olivat kansa, joka oli hänen alaisensa, ja että he olivat vapaa kansa, että he olivat vapaita kuninkaan, hänen isänsä, sorrosta; sillä hänen isänsä oli suonut hänelle, että hän saisi hallita ihmisiä, jotka olivat Ismaelin maassa ja koko ympäröivässä maassa.

22 Ja hän julisti heille myös, että heillä olisi [a]vapaus palvella Herraa Jumalaansa halunsa mukaisesti kaikkialla, missä olivatkin, jos he olivat kuningas Lamonin vallan alaisessa maassa.

23 Ja Ammon saarnasi kuningas Lamonin kansalle; ja tapahtui, että hän opetti sille kaikkea sitä, mikä kuuluu vanhurskauteen. Ja hän kehotti sitä päivittäin hyvin uutterasti, ja se otti varteen hänen sanansa ja oli innokas pitämään Jumalan käskyt.

LUKU 22

Aaron opettaa Lamonin isälle luomisesta, Aadamin lankeemuksesta ja lunastussuunnitelmasta Kristuksen kautta. Kuningas ja koko hänen perhekuntansa kääntyvät. Maan jako nefiläisten ja lamanilaisten kesken selitetään. Noin 90–77 eKr.

Nyt, kun Ammon näin opetti jatkuvasti Lamonin kansaa, palaamme Aaronin ja hänen veljiensä kertomukseen; sillä hänen lähdettyään Middonin maasta Henki [a]johdatti hänet Nefin maahan, vieläpä sen kuninkaan taloon, joka oli koko maan kuningas [b]Ismaelin maata lukuun ottamatta; ja hän oli Lamonin isä.

2 Ja tapahtui, että hän meni hänen luoksensa kuninkaan palatsiin veljiensä kanssa ja kumarsi kuninkaan edessä ja sanoi hänelle: Katso, oi kuningas, me olemme ne Ammonin veljet, jotka sinä olet [a]vapauttanut vankilasta.

3 Ja nyt, oi kuningas, jos sinä säästät henkemme, me olemme palvelijoitasi. Ja kuningas sanoi heille: Nouskaa, sillä minä suon teille teidän henkenne, enkä minä salli teidän olevan palvelijoitani vaan vaadin, että te opetatte minua, sillä minä olen ollut mielessäni jonkin verran levoton veljenne Ammonin sanojen jalomielisyyden ja suuruuden tähden; ja minä haluan tietää syyn, miksi hän ei ole tullut ylös Middonista teidän kanssanne.

4 Ja Aaron sanoi kuninkaalle: Katso, Herran Henki on kutsunut hänet toisaalle; hän on mennyt Ismaelin maahan opettamaan Lamonin kansaa.

5 Nyt kuningas sanoi heille: Mitä tämä on, mitä te sanoitte Herran Hengestä? Katso, tämä on se asia, joka minua vaivaa.

22 *a* OL 134:1–4; UK 1:11.
PKO Vapaus.

22 1 *a* Alma 21:16–17.
b Alma 21:21–22.

2 *a* Alma 20:26.

6 Ja mitä tämäkin on, mitä Ammon sanoi: [a]Jos te teette parannuksen, te pelastutte, ja jos te ette tee parannusta, teidät karkotetaan viimeisenä päivänä?

7 Ja Aaron vastasi hänelle ja sanoi hänelle: Uskotko, että on olemassa Jumala? Ja kuningas sanoi: Minä tiedän, että amalekilaiset sanovat, että on olemassa Jumala, ja olen sallinut heidän rakentaa pyhäkköjä, jotta he voisivat kokoontua palvelemaan häntä. Ja jos sinä nyt sanot, että on olemassa Jumala, katso, minä [a]uskon.

8 Ja nyt, kun Aaron kuuli tämän, hänen sydämensä alkoi riemuita, ja hän sanoi: Katso, niin totta kuin sinä elät, oi kuningas, on olemassa Jumala.

9 Ja kuningas sanoi: Onko Jumala se [a]Suuri Henki, joka toi meidän isämme pois Jerusalemin maasta?

10 Ja Aaron sanoi hänelle: Kyllä, hän on se Suuri Henki, ja hän on [a]luonut kaiken sekä taivaassa että maan päällä. Uskotko sinä tämän?

11 Ja hän sanoi: Kyllä, minä uskon, että Suuri Henki on luonut kaiken, ja minä haluan sinun kertovan minulle kaikista näistä asioista, niin minä [a]uskon sinun sanasi.

12 Ja tapahtui, että kun Aaron näki, että kuningas uskoisi hänen sanojaan, hän alkoi Aadamin luomisesta, [a]lukien kuninkaalle kirjoituksia – kuinka Jumala loi ihmisen oman kuvansa mukaan ja että Jumala antoi hänelle käskyjä ja että rikkomuksen tähden ihminen oli langennut.

13 Ja Aaron selitti hänelle kirjoitukset Aadamin [a]luomisesta asti, esittäen hänelle ihmisen lankeemuksen ja heidän lihallisen tilansa ja myös [b]lunastussuunnitelman, joka oli ollut valmistettuna maailman [c]perustamisesta asti Kristuksen kautta kaikille, jotka uskoisivat hänen nimeensä.

14 Ja koska ihminen oli [a]langennut, hän ei voinut [b]ansaita mitään itsestään, vaan Kristuksen kärsimykset ja kuolema [c]sovittavat heidän syntinsä uskon ja parannuksen kautta ja niin edelleen; ja että hän katkaisee kuoleman siteet, ettei [d]hauta saa voittoa ja että kuoleman pistin olisi nielty kirkkauden toivossa; ja Aaron selitti kaikki nämä asiat kuninkaalle.

15 Ja tapahtui, että kun Aaron oli selittänyt nämä asiat kuninkaalle, tämä sanoi: [a]Mitä minun pitää tehdä, jotta saisin tämän iankaikkisen elämän, josta olet puhunut? Niin, mitä minun pitää tehdä, jotta [b]syntyisin Jumalasta ja saisin tämän jumalattoman hengen kitketyksi juurineen

6 *a* Alma 20:17–18.
7 *a* OL 46:13–14.
9 *a* Alma 18:18–28.
10 *a* PKO Luominen.
11 *a* PKO Usko.
12 *a* 1. Nefi 5:10–18; Alma 37:9.
13 *a* 1. Moos. 1:26–28.
b PKO Lunastussuunnitelma.
c 2. Nefi 9:18.
14 *a* PKO Aadamin ja Eevan lankeemus.
b 2. Nefi 25:23; Alma 42:10–25.
c Alma 34:8–16. PKO Sovitus.
d Jes. 25:8; 1. Kor. 15:55.
15 *a* Ap. t. 2:37.
b Alma 5:14, 49.

rinnastani ja saisin hänen Henkensä, jotta täyttyisin ilosta eikä minua hylättäisi viimeisenä päivänä? Katso, hän sanoi, minä jätän [c]kaiken, mitä omistan, niin, minä luovun kuninkuudestani, jotta saisin tämän suuren ilon.

16 Mutta Aaron sanoi hänelle: Jos sinä tätä [a]haluat, jos kumarrut Jumalan edessä, niin, jos teet parannuksen kaikista synneistäsi ja kumarrut Jumalan edessä ja huudat avuksi hänen nimeään uskossa, uskoen saavasi, niin sinä saat [b]toivon, jota haluat.

17 Ja tapahtui, että kun Aaron oli sanonut nämä sanat, kuningas [a]kumartui Herran eteen polvillensa; niin, hän jopa heittäytyi pitkäkseen maahan ja [b]huusi voimallisesti, sanoen:

18 Oi Jumala, Aaron on kertonut minulle, että on olemassa Jumala; ja jos on olemassa Jumala ja jos sinä olet Jumala, ilmaise itsesi minulle, niin minä luovun kaikista synneistäni tunteakseni sinut ja jotta minut herätettäisiin kuolleista ja pelastettaisiin viimeisenä päivänä. Ja nyt, kun kuningas oli sanonut nämä sanat, hän kaatui maahan ikään kuin kuolleena.

19 Ja tapahtui, että hänen palvelijansa juoksivat kertomaan kuningattarelle kaiken, mitä kuninkaalle oli tapahtunut. Ja hän tuli kuninkaan luo, ja kun hän näki tämän makaavan kuin kuolleena sekä Aaronin ja hänen veljiensä seisovan ikään kuin he olisivat aiheuttaneet hänen kaatumisensa, hän vihastui heille ja käski palvelijoidensa eli kuninkaan palvelijoiden ottaa heidät kiinni ja surmata heidät.

20 Nyt palvelijat olivat nähneet syyn kuninkaan kaatumiseen; sen tähden he eivät uskaltaneet käydä käsiksi Aaroniin ja hänen veljiinsä; ja he vetosivat kuningattareen sanoen: Miksi sinä käsket meidän surmata nämä miehet, kun, katso, yksi heistä on [a]väkevämpi kuin me kaikki? Sen tähden me kaadumme heidän edessään.

21 Nyt, kun kuningatar näki palvelijoiden pelon, hänkin alkoi pelätä tavattomasti, että jokin paha kohtaisi häntä. Ja hän käski palvelijoidensa mennä kutsumaan väkeä, jotta he surmaisivat Aaronin ja hänen veljensä.

22 Nyt, kun Aaron näki kuningattaren päättäväisyyden ja myös tiesi kansan sydänten paatumuksen, hän pelkäsi, että suuri joukko väkeä kokoontuisi yhteen ja sen keskuudessa olisi suurta kiistaa ja levottomuutta; sen tähden hän ojensi kätensä ja nosti kuninkaan maasta ja sanoi hänelle: Nouse. Ja hän nousi jaloilleen saaden voimansa.

23 Nyt tämä tapahtui kuningattaren ja monien palvelijoiden läsnä ollessa. Ja kun he näkivät sen, he ihmettelivät suuresti ja alkoivat pelätä. Ja kuningas

15 *c* Matt. 13:44–46; 19:16–22.
16 *a* PKO Kääntyminen, kääntymys.
b Et. 12:4.
17 *a* OL 5:24.
b PKO Rukous.
20 *a* Alma 18:1–3.

astui esiin ja alkoi [a]opettaa heitä. Ja hän opetti heitä niin, että koko hänen perhekuntansa [b]kääntyi Herraan.

24 Nyt kuningattaren käskystä suuri joukko ihmisiä oli kokoontunut yhteen, ja heidän keskuudessaan alkoi olla paljon nurinaa Aaronin ja hänen veljiensä tähden.

25 Mutta kuningas astui esiin heidän keskelleen ja opetti heitä. Ja he leppyivät Aaronille ja niille, jotka olivat hänen kanssaan.

26 Ja tapahtui, että kun kuningas näki ihmisten leppyneen, hän käski Aaronin ja hänen veljiensä astua esiin väkijoukon keskelle ja saarnata sanaa sille.

27 Ja tapahtui, että kuningas lähetti [a]kuulutuksen kautta koko maan, kaiken kansansa keskuuteen, joka oli koko hänen maassansa ja joka oli kaikilla ympäröivillä seuduilla, maassa, joka rajoittui idässä ja lännessä aina mereen asti ja jonka erotti [b]Sarahemlan maasta kapea erämaakaistale, joka ulottui itäisestä merestä läntiseen mereen ja ympäriinsä merenrannikon rajamaille ja sen erämaan rajamaille, joka oli pohjoisessa Sarahemlan maan vieressä, Mantin rajojen kautta, idästä länttä kohti virtaavan Sidonvirran latvan ohitse – ja näin lamanilaiset ja nefiläiset oli erotettu toisistaan.

28 Nyt, [a]joutilaampi osa lamanilaisista eli erämaassa ja asui teltoissa; ja he olivat levinneet koko erämaahan Nefin maan länsiosassa, niin, ja myös Sarahemlan maan länsipuolelle merenrannikon rajamaille ja Nefin maan länsiosaan, isiensä ensimmäisen perintöosan sijaintipaikkaan, ja näin rajoittuen merenrannikkoon.

29 Ja monia lamanilaisia oli myös idässä merenrannikolla, jonne nefiläiset olivat heidät ajaneet. Ja näin nefiläiset olivat lähes lamanilaisten saartamia; mutta nefiläiset olivat ottaneet haltuunsa kaikki erämaahan rajoittuvat maan pohjoiset osat Sidonvirran latvoilla, idästä länteen, ympäriinsä erämaan puolelta, pohjoisessa, kunnes he tulivat maahan, jota he nimittivät [a]Runsaudeksi.

30 Ja se rajoittui maahan, jota he nimittivät [a]Hävitykseksi, ja se oli niin kaukana pohjoisessa, että se ulottui siihen maahan asti, joka oli ollut asuttu ja joka oli hävitetty, jonka [b]luista me olemme puhuneet, jonka Sarahemlan kansa löysi, koska se oli heidän [c]ensimmäinen maihinnousupaikkansa.

31 Ja he tulivat sieltä ylös eteläiseen erämaahan. Näin pohjoispuolella olevaa maata kutsuttiin [a]Hävitykseksi, ja eteläpuolella olevaa maata kutsuttiin Runsau-

23 *a* PKO Opettaminen; Palveleminen; Saarnaaminen.
b PKO Kääntyminen, kääntymys.
27 *a* Alma 23:1–4.
b Omni 1:13–17.
28 *a* 2. Nefi 5:22–25.
29 *a* Alma 52:9; 63:5.
30 *a* Alma 50:34; Morm. 4:1–3.
b Moosia 8:7–12; 28:11–19.
c Hel. 6:10.
31 *a* Hel. 3:5–6.

deksi, koska se on erämaa, joka on täynnä kaikenlaisia erilaatuisia villieläimiä, joista osa oli tullut pohjoisenpuoleisesta maasta ruoan hakuun.

32 Ja nyt, nefiläisellä oli vain puolentoista päivän [a]matka itäiseltä läntiselle merelle Runsauden ja Hävityksenmaan välistä rajalinjaa pitkin; ja näin Nefin maa ja Sarahemlan maa olivat lähes veden saartamat, ja pohjoisenpuoleisen maan ja eteläpuoleisen maan välillä oli pieni [b]maakannas.

33 Ja tapahtui, että nefiläiset olivat asuttaneet Runsaudenmaan aina itäisestä läntiseen mereen asti, ja näin nefiläiset viisaudessaan olivat vartijoineen ja sotajoukkoineen sulkeneet lamanilaiset etelään, niin etteivät he enää saisi haltuunsa alueita pohjoisesta, jotta he eivät voisi levittäytyä pohjoisenpuoleiseen maahan.

34 Sen tähden lamanilaiset eivät enää voineet saada haltuunsa alueita muualta kuin Nefin maasta ja ympäröivästä erämaasta. Nyt tämä oli nefiläisten viisauden mukaista – sillä koska lamanilaiset olivat heidän vihollisiaan, he eivät sallineet heidän ahdistelujaan joka taholta, ja myös, jotta heillä olisi maa, jonne he voisivat paeta halunsa mukaisesti.

35 Ja nyt minä tämän sanottuani palaan takaisin kertomukseen Ammonista ja Aaronista, Omnerista ja Himnistä ja heidän veljistään.

LUKU 23

Uskonnonvapaus julistetaan. Lamanilaiset kääntyvät seitsemässä maassa ja kaupungissa. He nimittävät itseään antinefilehiläisiksi ja vapautuvat kirouksesta. Amalekilaiset ja amulonilaiset hylkäävät totuuden. Noin 90–77 eKr.

Katso, nyt tapahtui, että lamanilaisten kuningas lähetti kaiken kansansa keskuuteen [a]kuulutuksen, ettei heidän pitänyt käydä käsiksi Ammoniin tai Aaroniin tai Omneriin tai Himniin eikä kehenkään heidän veljistään, jotka kulkisivat saarnaamassa Jumalan sanaa, missä paikassa he olisivatkin missään osassa heidän maataan.

2 Niin, hän lähetti heidän keskuuteensa säädöksen, ettei heidän pitänyt käydä heihin käsiksi sitoakseen heitä tai heittääkseen heitä vankilaan; eikä heidän pitänyt sylkeä heitä eikä lyödä heitä eikä karkottaa heitä synagogistaan eikä ruoskia heitä; eikä heidän pitänyt kivittää heitä, vaan heillä tuli olla vapaa pääsy heidän taloihinsa ja myös heidän temppeleihinsä ja pyhäkköihinsä.

3 Ja niin he saattoivat lähteä saarnaamaan sanaa halunsa mukaisesti, sillä kuningas oli kääntynyt Herraan, ja koko hänen perhekuntansa; sen tähden hän lähetti kuulutuksensa kautta maan kansalleen, jottei Jumalan sanalle olisi mitään estettä, vaan se voisi levitä kautta koko maan, jotta hänen kansansa saataisiin

32 *a* Hel. 4:7. *b* Alma 50:34. **23** 1 *a* Alma 22:27.

vakuuttuneeksi isiensä [a]perinteiden jumalattomuudesta ja jotta heidät saataisiin vakuuttuneiksi siitä, että he olivat kaikki veljiä ja ettei heidän pitänyt murhata eikä rosvota eikä varastaa eikä tehdä aviorikosta eikä tehdä minkäänlaista jumalattomuutta.

4 Ja nyt tapahtui, että kun kuningas oli lähettänyt tämän kuulutuksen, niin Aaron ja hänen veljensä kulkivat kaupungista kaupunkiin ja yhdestä jumalanpalvelushuoneesta toiseen perustaen seurakuntia ja vihkien kautta maan lamanilaisten keskuuteen pappeja ja opettajia saarnaamaan ja opettamaan Jumalan sanaa heidän keskuudessaan; ja näin heillä alkoi olla suurta menestystä.

5 Ja tuhansia johdatettiin tuntemaan Herra, niin, tuhansia johdatettiin uskomaan nefiläisten [a]perimätietoihin, ja heille opetettiin niitä [b]aikakirjoja ja profetioita, jotka olivat periytyneet aina tähän aikaan asti.

6 Ja niin totta kuin Herra elää, yhtä varmasti kukaan niistä, jotka uskoivat, eli kukaan niistä, jotka Ammonin ja hänen veljiensä saarnaaminen johdatti tuntemaan totuuden ilmoituksen ja profetian hengen mukaisesti ja Jumalan voiman tehdessä ihmeitä heidän kauttaan – niin, minä sanon teille, niin totta kuin Herra elää, kukaan niistä lamanilaisista, jotka uskoivat heidän saarnaamiseensa ja [a]kääntyivät Herraan, ei [b]koskaan luopunut.

7 Sillä heistä tuli vanhurskas kansa; he laskivat kapinaaseensa eivätkä enää taistelleet Jumalaa vastaan eivätkä ketään veljiään vastaan.

8 Nyt, nämä ovat [a]ne, jotka kääntyivät Herraan:

9 se lamanilainen kansa, joka oli Ismaelin maassa;

10 ja myös osa siitä lamanilaisesta kansasta, joka oli Middonin maassa;

11 ja myös osa siitä lamanilaisesta kansasta, joka oli Nefin kaupungissa;

12 ja myös osa siitä lamanilaisesta kansasta, joka oli [a]Silomin maassa ja joka oli Semlonin maassa ja Lemuelin kaupungissa ja Simnilomin kaupungissa.

13 Ja nämä ovat niiden lamanilaisten kaupunkien nimet, jotka [a]kääntyivät Herraan; ja nämä ovat ne, jotka laskivat kapinaaseensa, eli kaikki sota-aseensa; ja he olivat kaikki lamanilaisia.

14 Ja amalekilaiset eivät [a]kääntyneet, paitsi yksi ainoa, eivätkä myöskään ketkään [b]amulonilaisista, vaan he paaduttivat sydämensä ja myös lamanilaisten sydämet siinä osassa maata, missä he asuivatkin, niin, ja kaikissa kylissänsä ja kaikissa kaupungeissansa.

15 Sen tähden olemme maininneet kaikki ne lamanilaisten kaupungit, joissa tehtiin parannus

3 *a* Alma 26:24.
5 *a* Alma 37:19.
b Alma 63:12.
PKO Pyhät kirjoitukset.
6 *a* PKO Kääntyminen, kääntymys.
b Alma 27:27.
8 *a* Alma 26:3, 31.
12 *a* Moosia 22:8, 11.
13 *a* Alma 53:10.
14 *a* Alma 24:29.
b Moosia 23:31–39.

ja tultiin tuntemaan totuus ja käännyttiin.

16 Ja nyt tapahtui, että kuningas ja ne, jotka olivat kääntyneet, halusivat että heillä olisi nimi, jotta heidät siitä erotettaisiin veljistään; sen tähden kuningas neuvotteli Aaronin ja monien heidän pappiensa kanssa nimestä, jonka he ottaisivat itselleen, jotta heidät voitaisiin erottaa.

17 Ja tapahtui, että he kutsuivat itseään nimellä [a]antinefilehiläiset; ja heitä kutsuttiin tällä nimellä, eikä heitä enää kutsuttu lamanilaisiksi.

18 Ja he alkoivat olla sangen ahkeraa väkeä; niin, ja he olivat ystävällisiä nefiläisiä kohtaan; sen tähden he ryhtyivät kanssakäymiseen heidän kanssaan, eikä Jumalan [a]kirous enää seurannut heitä.

LUKU 24

Lamanilaiset tulevat Jumalan kansan kimppuun. Antinefilehiläiset riemuitsevat Kristuksessa, ja enkelit käyvät heidän luonaan. He haluavat mieluummin kärsiä kuoleman kuin puolustautua. Lisää lamanilaisia kääntyy. Noin 90–77 eKr.

Ja tapahtui, että amalekilaiset ja amulonilaiset kiihottivat amalekilaisia ja amulonilaisia ja lamanilaisia, jotka olivat Amulonin maassa sekä Helamin maassa ja jotka olivat [a]Jerusalemin maassa ja sanalla sanoen kaikkialla ympäröivässä maassa ja jotka eivät olleet kääntyneet eivätkä olleet ottaneet itselleen [b]Anti-Nefi-Lehin nimeä, vihaan veljiään vastaan.

2 Ja heidän vihansa kävi tavattoman ankaraksi heitä vastaan, jopa niin että he alkoivat kapinoida kuningastaan vastaan, niin etteivät tahtoneet pitää häntä kuninkaanansa; sen tähden he tarttuivat aseisiin Anti-Nefi-Lehin kansaa vastaan.

3 Nyt kuningas antoi kuninkuuden pojallensa, ja hän antoi hänelle nimeksi Anti-Nefi-Lehi.

4 Ja kuningas kuoli sinä samana vuonna kuin lamanilaiset alkoivat varustautua sotaan Jumalan kansaa vastaan.

5 Nyt, kun Ammon ja hänen veljensä ja kaikki ne, jotka olivat tulleet ylös hänen mukanaan, näkivät lamanilaisten varustelut veljiensä tuhoamiseksi, he tulivat Midianin maahan, ja siellä Ammon tapasi kaikki veljensä; ja sieltä he tulivat Ismaelin maahan voidakseen [a]neuvotella Lamonin sekä hänen veljensä Anti-Nefi-Lehin kanssa, mitä heidän pitäisi tehdä puolustautuakseen lamanilaisia vastaan.

6 Nyt kaikkien niiden ihmisten joukossa, jotka olivat kääntyneet Herraan, ei ollut yhtäkään sielua, joka olisi tarttunut aseisiin veljiään vastaan; ei, he eivät edes tahtoneet mitenkään

17 *a* PKO Antinefilehiläiset.
18 *a* 1. Nefi 2:23; 2. Nefi 30:5–6; 3. Nefi 2:14–16.
24 1 *a* Alma 21:1.
b Alma 25:1, 13.
5 *a* Alma 27:4–13.

varustautua sotaan; niin, ja heidän kuninkaansakin kielsi heitä, ettei heidän pitäisi.

7 Nyt, nämä ovat ne sanat, jotka hän sanoi kansalle asiasta: Minä kiitän Jumalaani, rakas kansani, että meidän suuri Jumalamme on hyvyydessä lähettänyt nämä veljemme nefiläiset luoksemme saarnaamaan meille ja saamaan meidät vakuuttuneiksi jumalattomien isiemme [a]perinteistä.

8 Ja katso, minä kiitän suurta Jumalaani siitä, että hän on antanut meille osan Hengestään pehmittämään sydämemme, niin että olemme ryhtyneet kanssakäymiseen näiden veljien, nefiläisten, kanssa.

9 Ja katso, minä kiitän myös Jumalaani siitä, että me ryhtymällä tähän kanssakäymiseen olemme tulleet vakuuttuneiksi [a]synneistämme ja niistä monista murhista, joita olemme tehneet.

10 Ja minä kiitän myös Jumalaani, niin, suurta Jumalaani siitä, että hän on suonut meidän tehdä parannuksen tästä ja myös että hän on antanut meille [a]anteeksi ne monet synnit ja murhat, joita me olemme tehneet, ja ottanut [b]syyllisyyden pois sydämestämme Poikansa ansioiden kautta.

11 Ja nyt, katso, veljeni, koska tämä on ollut kaikki, mihin olemme pystyneet (koska olimme kadotetuimmat koko ihmissuvusta) tehdäksemme parannuksen kaikista synneistämme ja niistä monista murhista, joita olemme tehneet, ja saadaksemme Jumalan [a]ottamaan ne pois meidän sydämestämme – sillä se oli kaikki, mihin pystyimme tehdäksemme riittävän parannuksen Jumalan edessä, jotta hän ottaisi pois tahramme –

12 nyt, rakkaimmat veljeni, koska Jumala on ottanut pois meidän tahramme ja miekkamme ovat tulleet kirkkaiksi, niin älkäämme enää tahratko miekkojamme veljiemme vereen.

13 Katso, minä sanon teille: Ei, pitäkäämme miekkamme niin, etteivät ne tahraannu veljiemme vereen, sillä jos me jälleen tahraisimme miekkamme, kenties niitä ei voida enää [a]pestä kirkkaiksi suuren Jumalamme Pojan verellä, joka vuodatetaan meidän syntiemme sovitukseksi.

14 Ja suuri Jumala on armahtanut meitä ja ilmaissut nämä asiat meille, jotta emme hukkuisi; niin, ja hän on ilmaissut nämä asiat meille etukäteen, koska hän rakastaa meidän [a]sielujamme, samoin kuin hän rakastaa meidän lapsiamme; sen tähden hän tulee armossaan luoksemme enkeliensä välityksellä, jotta [b]pelastussuunnitelma ilmaistaisiin meille, samoin kuin tuleville sukupolville.

15 Oi kuinka armollinen onkaan meidän Jumalamme! Ja nyt, katso, koska olemme tehneet kaikkemme, jotta tahramme

7 *a* Moosia 1:5.
9 *a* OL 18:44.
10 *a* Dan. 9:9.
b PKO Syyllisyys.
11 *a* Jes. 53:4–6.
13 *a* Ilm. 1:5.
14 *a* PKO Sielu: Sielujen arvo.
b PKO Lunastussuunnitelma.

otettaisiin meistä pois, ja meidän miekkamme on tehty kirkkaiksi, kätkekäämme ne, jotta ne pysyisivät kirkkaina todistukseksi Jumalallemme viimeisenä päivänä eli sinä päivänä, jolloin meidät viedään seisomaan hänen eteensä tuomittaviksi, että me emme ole tahranneet miekkojamme veljiemme veressä sen jälkeen, kun hän julisti meille sanansa ja on siten tehnyt meidät puhtaiksi.

16 Ja nyt, veljeni, jos veljemme yrittävät hävittää meidät, katso, me kätkemme miekkamme, aivan niin, hautaamme ne syvälle maahan, jotta ne pysyisivät kirkkaina todistukseksi viimeisenä päivänä siitä, ettemme ole koskaan niitä käyttäneet; ja jos veljemme hävittävät meidät, katso, me [a]menemme Jumalamme luokse ja pelastumme.

17 Ja nyt tapahtui, että kun kuningas oli päättänyt nämä sanat ja kaikki kansa oli kokoontunut yhteen, he ottivat miekkansa ja kaikki aseet, joita käytettiin ihmisveren vuodattamiseen, ja he [a]hautasivat ne syvälle maahan.

18 Ja he tekivät tämän, koska se oli heidän näkemyksensä mukaan todistus Jumalalle ja myös ihmisille, etteivät he enää [a]koskaan käyttäisi aseita ihmisveren vuodattamiseen; ja tämän he tekivät vakuuttaen ja tehden [b]liiton Jumalan kanssa, että he mieluummin [c]antaisivat oman henkensä kuin vuodattaisivat veljiensä verta, ja mieluummin antaisivat veljelle kuin ottaisivat häneltä pois, ja mieluummin tekisivät runsaasti työtä käsillään kuin kuluttaisivat elinaikansa joutilaisuudessa.

19 Ja näin me näemme, että kun nämä lamanilaiset johdatettiin uskomaan ja tuntemaan totuus, he olivat [a]vahvoja ja olivat valmiit mieluummin kärsimään vaikka kuoleman kuin tekemään syntiä; ja näin me näemme, että he hautasivat rauhanaseensa, eli he hautasivat sota-aseensa rauhan puolesta.

20 Ja tapahtui, että heidän veljensä lamanilaiset varustautuivat sotaan ja tulivat ylös Nefin maahan tarkoituksenaan tuhota kuningas ja asettaa toinen hänen sijaansa sekä hävittää Anti-Nefi-Lehin kansa maasta.

21 Nyt, kun ihmiset näkivät, että he olivat tulossa heidän kimppuunsa, he menivät kohtaamaan heitä ja [a]heittäytyivät maahan pitkälleen heidän eteensä ja alkoivat huutaa avuksi Herran nimeä; ja niin he olivat tässä asennossa, kun lamanilaiset alkoivat hyökätä heidän kimppuunsa ja alkoivat surmata heitä miekalla.

22 Ja näin he mitään vastarintaa kohtaamatta surmasivat heistä tuhat viisi; ja me tiedämme, että he ovat siunattuja, sillä he ovat menneet asumaan Jumalansa luokse.

16 *a* Alma 40:11–15.
17 *a* Hel. 15:9.
18 *a* Alma 53:11.
b PKO Liitto.
c PKO Uhri.
19 *a* PKO Usko.
21 *a* Alma 27:3.

23 Nyt, kun lamanilaiset näkivät, etteivät heidän veljensä paenneet miekkaa eivätkä väistyneet sivuun oikealle eivätkä vasemmalle, vaan että he makasivat maassa ja [a]menehtyivät ja ylistivät Jumalaa vieläpä menehtyessäänkin miekan alla –

24 nyt, kun lamanilaiset näkivät tämän, he [a]lakkasivat surmaamasta heitä; ja oli monia, joiden sydän oli [b]paisunut heidän rinnassaan niiden heidän veljiensä tähden, jotka olivat kaatuneet miekan alla, sillä he katuivat sitä, mitä olivat tehneet.

25 Ja tapahtui, että he heittivät sota-aseensa maahan eivätkä enää tahtoneet ottaa niitä, sillä murhat, joita he olivat tehneet, viilsivät heitä; ja he heittäytyivät maahan samoin kuin veljensä luottaen niiden armeliaisuuteen, joiden käsivarsi oli kohotettuna surmaamaan heidät.

26 Ja tapahtui, että Jumalan kansaan liittyi sinä päivänä useampi kuin oli niiden määrä, jotka oli surmattu; ja ne, jotka oli surmattu, olivat vanhurskaita ihmisiä; sen tähden meillä ei ole mitään syytä epäillä heidän [a]pelastumistaan.

27 Eikä heidän joukossaan surmattu yhtäkään jumalatonta; mutta enemmän kuin tuhat johdatettiin tuntemaan totuus; näin me näemme, että Herra toimii monin [a]tavoin kansansa pelastukseksi.

28 Nyt suurin osa niistä lamanilaisista, jotka surmasivat niin monia veljiään, oli amalekilaisia ja amulonilaisia, joista suurin osa oli [a]nehorilaisten [b]joukkoa.

29 Nyt, niiden joukossa, jotka liittyivät Herran kansaan, ei ollut [a]yhtäkään amalekilaista tai amulonilaista tai sellaista, joka oli Nehorin joukkoa, vaan he olivat Lamanin ja Lemuelin todellisia jälkeläisiä.

30 Ja näin me voimme selvästi tietää, että kun jokin kansa on kerran ollut Jumalan Hengen [a]valaisema ja on saanut suurta [b]tietoa asioista, jotka kuuluvat vanhurskauteen, ja sen jälkeen [c]langennut syntiin ja rikkomukseen, heistä tulee vielä [d]paatuneempia, ja näin heidän tilansa tulee pahemmaksi, kuin jos he eivät olisi koskaan tienneet näitä asioita.

LUKU 25

Lamanilaisten hyökkäykset leviävät. Nooan pappien jälkeläiset menehtyvät kuten Abinadi oli profetoinut. Monet lamanilaiset kääntyvät ja liittyvät Anti-Nefi-Lehin kansaan. He uskovat Kristukseen ja noudattavat Mooseksen lakia. Noin 90–77 eKr.

Ja katso, nyt tapahtui, että nuo lamanilaiset vihastuivat vielä enemmän, koska he olivat surmanneet veljiään; sen tähden

23 *a* Alma 26:32.
24 *a* Alma 25:1.
b PKO Myötätunto.
26 *a* Ilm. 14:13.
27 *a* Jes. 55:8–9; Alma 37:6–7.
28 *a* Alma 1:15; 2:1, 20.
b Alma 21:4.
29 *a* Alma 23:14.
30 *a* Matt. 12:45.
b Hepr. 10:26; Alma 47:36.
c 2. Nefi 31:14; Alma 9:19. PKO Luopumus.
d 2. Piet. 2:20–21.

he vannoivat kostoa nefiläisille; eivätkä he enää sillä kertaa yrittäneet tappaa [a]Anti-Nefi-Lehin kansaa,

2 vaan he ottivat sotajoukkonsa ja menivät Sarahemlan maan rajoille ja hyökkäsivät niiden ihmisten kimppuun, jotka olivat Ammonihan maassa, ja [a]hävittivät heidät.

3 Ja sen jälkeen heillä oli nefiläisiä vastaan monia taisteluja, joissa heitä ajettiin takaa ja surmattiin.

4 Ja surmattujen lamanilaisten joukossa olivat melkein kaikki Nooan pappien Amulonin ja hänen veljiensä [a]jälkeläiset, ja he saivat surmansa nefiläisten kädestä;

5 ja loput, jotka olivat paenneet itäiseen erämaahan ja anastaneet vallan ja määräämisaseman lamanilaisten keskuudessa, pakottivat monet lamanilaiset [a]menehtymään tulessa uskonsa tähden –

6 sillä kärsittyään paljon menetyksiä ja niin monia ahdinkoja monet [a]heistä alkoivat havahtua muistamaan [b]sanoja, joita Aaron ja hänen veljensä olivat saarnanneet heille heidän maassaan; sen tähden he lakkasivat uskomasta isiensä [c]perimätietoihin ja alkoivat uskoa Herraan ja siihen, että hän antoi suuren voiman nefiläisille; ja niin monet heistä kääntyivät erämaassa.

7 Ja tapahtui, että ne johtajat, jotka olivat [a]Amulonin lasten jäännöstä, otattivat heidät [b]hengiltä, niin, kaikki ne, jotka uskoivat näihin asioihin.

8 Nyt nämä marttyyrikuolemat saivat aikaan sen, että monet heidän veljistään yltyivät vihaan; ja erämaassa alkoi olla kiistaa; ja lamanilaiset alkoivat [a]vainota Amulonin ja hänen veljiensä jälkeläisiä ja alkoivat surmata heitä; ja he pakenivat itäiseen erämaahan.

9 Ja katso, lamanilaiset vainoavat heitä tänäkin päivänä. Näin toteutuivat Abinadin sanat, jotka hän sanoi niiden pappien jälkeläisistä, jotka pakottivat hänet kärsimään polttokuoleman.

10 Sillä hän sanoi heille: Se, mitä te [a]teette minulle, on malli siitä, mikä on tuleva.

11 Ja nyt Abinadi oli ensimmäinen, joka kärsi polttokuoleman uskonsa tähden Jumalaan; nyt tätä hän tarkoitti, että monet kärsisivät [a]polttokuoleman, niin kuin hän oli kärsinyt.

12 Ja hän sanoi Nooan papeille, että heidän jälkeläisensä otattaisivat monia hengiltä samalla tavalla kuin hänet otettiin, ja että heidät hajotettaisiin laajalle ja surmattaisiin, niin kuin villipedot ajavat paimenetonta lammasta ja surmaavat sen; ja nyt, katso, nämä sanat kävivät toteen, sillä lamanilaiset ajoivat heitä takaa, ja heitä vainottiin ja heitä surmattiin.

25 1 *a* PKO Antinefilehiläiset.
2 *a* Alma 8:16; 16:9.
4 *a* Moosia 23:35.
5 *a* Moosia 17:15.
6 *a* ELI lamanilaiset.
b Alma 21:9.
c Alma 26:24.
7 *a* Alma 21:3; 24:1, 28–30.
b PKO Marttyyri.
8 *a* Moosia 17:18.
10 *a* Moosia 13:10.
11 *a* Moosia 17:13.

13 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset näkivät, etteivät he pystyneet kukistamaan nefiläisiä, he palasivat takaisin omaan maahansa; ja monet heistä tulivat asumaan Ismaelin maahan ja Nefin maahan ja liittyivät Jumalan kansaan, joka oli [a]Anti-Nefi-Lehin kansa.

14 Ja hekin [a]hautasivat sotaaseensa, niin kuin heidän veljensä olivat tehneet, ja he alkoivat olla vanhurskas kansa; ja he vaelsivat Herran teitä ja pitivät tarkoin hänen käskynsä ja säädöksensä.

15 Niin, ja he noudattivat Mooseksen lakia, sillä oli välttämätöntä, että he noudattivat toistaiseksi Mooseksen lakia, sillä se ei ollut kokonaan täytetty. Mutta [a]Mooseksen laista huolimatta he odottivat Kristuksen tulemista pitäen Mooseksen lakia hänen tulemisensa [b]vertauskuvana ja uskoen, että heidän oli noudatettava noita [c]ulkoisia menoja siihen asti, kun hänet ilmoitettaisiin heille.

16 Nyt he eivät luulleet [a]pelastuksen tulevan [b]Mooseksen lain kautta, vaan Mooseksen laki oli vahvistaakseen heidän uskoaan Kristukseen; ja niin he säilyttivät uskon kautta [c]toivon iankaikkiseen pelastukseen, turvaten profetian henkeen, joka puhui noista tulevista asioista.

17 Ja nyt, katso, Ammon ja Aaron ja Omner ja Himni ja heidän veljensä riemuitsivat tavattomasti siitä menestyksestä, jota heillä oli ollut lamanilaisten keskuudessa, koska he näkivät, että Herra oli suonut heille heidän [a]rukoustensa mukaisesti ja että hän oli myös antanut sanansa käydä heille toteen jokaista yksityiskohtaa myöten.

LUKU 26

Ammon riemuitsee Herrassa. Herra vahvistaa uskollisia, ja heille annetaan tietoa. Uskon avulla ihmiset voivat saattaa tuhansia sieluja parannukseen. Jumalalla on kaikki valta, ja hän käsittää kaiken. Noin 90–77 eKr.

Ja nyt, nämä ovat Ammonin sanat veljilleen, ja ne kuuluvat näin: Veljeni ja uskonveljeni, katso, minä sanon teille: Kuinka suuri syy meillä onkaan riemuita, sillä olisimmeko voineet Sarahemlan maasta [a]lähtiessämme luulla, että Jumala olisi suonut meille näin suuria siunauksia?

2 Ja nyt, minä kysyn, mitä suuria siunauksia hän on meille suonut? Osaatteko sanoa?

3 Katso, minä vastaan teidän puolestanne; sillä meidän veljemme lamanilaiset olivat pimeydessä, aivan niin, pimeimmässä kuilussa, mutta katso, kuinka [a]monet heistä on johdatettu näkemään Jumalan ihmeellinen valo! Ja tämä on se

13 *a* Alma 23:16–17.
14 *a* Alma 24:15; 26:32.
15 *a* MK Jaak. 4:5; Jar. 1:11.
PKO Mooseksen laki.
b Moosia 3:14–15; 16:14.
c Moosia 13:29–32.
16 *a* Moosia 12:31–37; 13:27–33.
b 2. Nefi 11:4.
c 1. Tess. 5:8–9.
17 *a* Alma 17:9.
26 1 *a* Moosia 28:9; Alma 17:6–11.
3 *a* Alma 23:8–13.

siunaus, joka meille on suotu, että meistä on tehty [b]välineitä Jumalan käsissä tämän suuren työn toteuttamiseksi.

4 Katso, [a]tuhannet heistä riemuitsevat, ja heidät on tuotu Jumalan lammastarhaan.

5 Katso, [a]vainio oli kypsynyt, ja siunattuja olette te, sillä te panitte [b]sirpin työhön ja korjasitte kaikin voimin, niin, kaiken päivää te teitte työtä; ja katsokaa [c]lyhteidenne määrää! Ja ne kootaan aittoihin, jotta ne eivät joudu hukkaan.

6 Niin, niitä ei myrsky piekse maahan viimeisenä päivänä, eivätkä pyörretuulet niitä tuiverra, vaan kun [a]myrsky tulee, ne ovat yhteen koottuina paikassaan, niin ettei myrsky niihin yllä; eivätkä ne kulkeudu rajujen tuulien mukana, minne vain vihollinen tahtoo ne viedä.

7 Vaan katso, ne ovat [a]elonkorjuun Herran käsissä, ja ne ovat hänen; ja hän [b]kohottaa ne viimeisenä päivänä.

8 Siunattu olkoon meidän Jumalamme nimi; [a]laulakaamme hänen ylistyksekseen, niin, [b]kiittäkäämme hänen pyhää nimeään, sillä hän tekee vanhurskauden ikuisesti.

9 Sillä ellemme me olisi tulleet ylös Sarahemlan maasta, näitä meidän suuresti rakastamiamme veljiä, jotka ovat niin suuresti rakastaneet meitä, kiduttaisi vieläkin [a]viha meitä kohtaan, niin, ja he olisivat olleet myös vieraita Jumalalle.

10 Ja tapahtui, että kun Ammon oli sanonut nämä sanat, hänen veljensä Aaron nuhteli häntä sanoen: Ammon, minä pelkään, että ilosi innostaa sinua kerskumaan.

11 Mutta Ammon sanoi hänelle: Minä en [a]kersku omasta voimastani enkä omasta viisaudestani, mutta katso, minun [b]iloni on täysi, niin, sydämeni on ääriään myöten täynnä iloa, ja minä riemuitsen Jumalastani.

12 Niin, minä tiedän, että en ole mitään; voimiltani minä olen heikko; sen tähden en [a]kersku itsestäni, vaan kerskun Jumalastani, sillä hänen [b]voimassaan minä voin tehdä kaiken; niin, katso, monta voimallista ihmettä me olemme tehneet tässä maassa, mistä ylistämme hänen nimeään ikuisesti.

13 Katso, kuinka monta tuhatta veljeämme hän onkaan päästänyt [a]helvetin tuskista, ja heidät on johdatettu [b]laulamaan lunastavaa rakkautta, ja tämä hänen sanansa voiman tähden, joka meissä on; eikö meillä sen tähden ole suuri syy riemuita?

14 Niin, meillä on syytä

3 *b* 2. Kor. 4:5; Moosia 23:10.
4 *a* Alma 23:5.
5 *a* Joh. 4:35–37; OL 4:4.
b Joel 4:13.
c OL 33:7–11; 75:2, 5.
6 *a* Hel. 5:12; 3. Nefi 14:24–27.
7 *a* PKO Sadonkorjuu.
b Moosia 23:22; Alma 36:28.
8 *a* OL 25:12.
b PKO Kiitollisuus.
9 *a* Moosia 28:1–2.
11 *a* 2. Kor. 7:14.
b OL 18:14–16. PKO Ilo.
12 *a* Jer. 9:23; Alma 29:9.
b Ps. 18:33–41; Fil. 4:13; 1. Nefi 17:3.
13 *a* PKO Helvetti.
b Alma 5:26.

ylistää häntä ikuisesti, sillä hän on Korkein Jumala ja on päästänyt meidän veljemme helvetin [a]kahleista.

15 Niin, heitä ympäröi ikuinen pimeys ja hävitys, mutta katso, hän on tuonut heidät ikuiseen [a]valoonsa, niin, ikuiseen pelastukseen, ja heitä ympäröi hänen rakkautensa verraton runsaus; niin, ja me olemme olleet välineinä hänen käsissään tämän suuren ja ihmeellisen työn tekemisessä.

16 Sen tähden [a]iloitkaamme, niin, me [b]iloitsemme Herrasta; ja me riemuitsemme, sillä meidän ilomme on täysi; niin, me ylistämme Jumalaamme ikuisesti. Katso, kuka voi liikaa Herrasta iloita? Niin, kuka voi sanoa liikaa hänen suuresta voimastaan ja hänen [c]armostaan ja hänen pitkämielisyydestään ihmislapsia kohtaan? Katso, minä sanon teille: En voi sanoa pienintäkään osaa siitä, mitä tunnen.

17 Kuka olisi luullut, että meidän Jumalamme olisi niin armollinen, että tempasi meidät pois kauheasta, syntisestä ja saastaisesta tilastamme?

18 Katso, me kuljimme jopa vihassa, voimallisin uhkauksin, [a]tuhotaksemme hänen kirkkonsa.

19 Oi, miksi hän ei sitten määrännyt meitä kauheaan tuhoon, niin, miksi hän ei antanut rangaistuksensa miekan iskeä meihin ja tuominnut meitä ikuiseen toivottomuuteen?

20 Oi, sieluni melkein kuin kaikkoaa sitä ajatellessa. Katso, hän ei toteuttanut oikeudenmukaisuuttaan meitä kohtaan, vaan on suuressa armossaan tuonut meidät sen ikuisen kuoleman ja kurjuuden [a]kuilun ylitse, tosiaankin sielumme pelastukseksi.

21 Ja nyt, katso, veljeni, kuka [a]luonnollinen ihminen tietää nämä asiat? Minä sanon teille, ettei ole ketään, joka [b]tietää nämä asiat, paitsi katuvat.

22 Niin, sen, joka tekee [a]parannuksen ja osoittaa [b]uskoa ja tuo julki hyviä tekoja ja rukoilee alati, lakkaamatta – sellaisen annetaan tuntea Jumalan [c]salaisuudet, niin, sellaisen annetaan ilmoittaa asioita, joita ei ole koskaan ilmoitettu; niin, ja sellaisen annetaan johdattaa tuhansia sieluja parannukseen, niin kuin meidän on annettu johdattaa nämä veljemme parannukseen.

23 Nyt muistatteko, veljeni, että me sanoimme veljillemme Sarahemlan maassa, että me menemme ylös Nefin maahan saarnaamaan veljillemme lamanilaisille, ja he nauroivat meille pilkallisesti?

24 Sillä he sanoivat meille:

14 *a* Alma 12:11.
15 *a* PKO Valo, Kristuksen.
16 *a* Room. 15:17; 1. Kor. 1:31.
b 2. Kor. 10:15–18; OL 76:61.
c Ps. 36:6–7.
18 *a* Moosia 27:8–10.
20 *a* 2. Nefi 1:13; Hel. 3:29–30.
21 *a* PKO Luonnollinen ihminen.
b 1. Kor. 2:9–16; MK Jaak. 4:8.
22 *a* Alma 36:4–5. PKO Parannus.
b PKO Usko.
c PKO Jumalan salaisuudet.

Luuletteko te voivanne johdattaa lamanilaiset tuntemaan totuuden? Luuletteko saavanne lamanilaiset vakuuttuneiksi isiensä [a]perinteiden vääryydestä – hehän ovat [b]uppiniskaista kansaa, jonka sydämet nauttivat verenvuodatuksesta ja jonka elinaika on kulunut mitä karkeimmassa pahuudessa ja jonka tiet ovat olleet rikkojan teitä alusta asti? Nyt, veljeni, muistattehan, että näin he puhuivat.

25 Ja edelleen he sanoivat: Tarttukaamme aseisiin heitä vastaan hävittääksemme heidät ja heidän pahuutensa maasta, etteivät he kukista meitä ja hävitä meitä.

26 Mutta katso, rakkaat veljeni, me emme tulleet erämaahan aikomuksenamme hävittää veljemme, vaan aikomuksenamme kenties pelastaa muutamia heidän sieluistaan.

27 Nyt, kun sydämemme oli masentunut ja aioimme kääntyä takaisin, katso, Herra [a]lohdutti meitä ja sanoi: Menkää veljienne lamanilaisten keskuuteen ja kestäkää [b]kärsivällisesti [c]ahdinkonne, niin minä annan teille menestystä.

28 Ja nyt, katso, me olemme tulleet ja olleet heidän keskuudessaan; ja me olemme olleet kärsivällisiä kärsimyksissämme ja me olemme kärsineet kaikkea puutetta; niin, me olemme kulkeneet talosta taloon luottaen maailman armeliaisuuteen – ei pelkästään maailman armeliaisuuteen vaan Jumalan armeliaisuuteen.

29 Ja me olemme menneet heidän taloihinsa ja opettaneet heitä, ja me olemme opettaneet heitä heidän kaduillaan; niin, ja me olemme opettaneet heitä heidän kukkuloillaan, ja me olemme myös menneet heidän temppeleihinsä ja synagogiinsa ja opettaneet heitä; ja meitä on karkotettu ja pilkattu ja syljetty ja lyöty poskelle, ja meitä on kivitetty ja otettu kiinni ja sidottu vahvoilla köysillä ja heitetty vankilaan; ja Jumalan voiman ja viisauden kautta me olemme jälleen vapautuneet.

30 Ja me olemme kärsineet kaikenlaisia ahdinkoja, ja kaiken tämän voidaksemme kenties olla keinona jonkun sielun pelastamiseen; ja me arvelimme, että [a]ilomme olisi täysi, jos kenties voisimme olla keinona joidenkuiden pelastamiseen.

31 Nyt, katso, me voimme katsoa ja nähdä työmme hedelmät, ja onko niitä vähän? Minä sanon teille: Ei, niitä on [a]paljon; niin, ja me voimme nähdä heidän vilpittömyytensä heidän rakkautensa tähden heidän veljiään ja myös meitä kohtaan.

32 Sillä katso, he [a]uhraisivat mieluummin henkensä kuin ottaisivat vihollisensa hengen; ja he ovat [b]haudanneet sota-aseensa syvälle maahan rakkautensa tähden veljiään kohtaan.

33 Ja nyt, katso, minä sanon

24 *a* Moosia 10:11–17.
b Moosia 13:29.
27 *a* Alma 17:9–11.
b PKO Kärsivällisyys.
c Alma 20:29–30.
PKO Vastoinkäyminen.
30 *a* OL 18:15–16.
31 *a* Alma 23:8–13.
32 *a* Alma 24:20–24.
b Alma 24:15.

teille: Onko koko maassa ollut niin suurta rakkautta? Katso, minä sanon teille: Ei, ei ole, edes nefiläisten keskuudessa.

34 Sillä katso, he tarttuisivat aseisiin veljiään vastaan; he eivät sallisi itseään surmattavan. Mutta katsokaa, kuinka monet näistä ovat antaneet henkensä; ja me tiedämme, että he ovat menneet Jumalansa luokse rakkautensa tähden ja vihansa tähden syntiä kohtaan.

35 Nyt, eikö meillä ole syytä riemuita? On, minä sanon teille, ettei maailman alusta asti koskaan ole ollut ihmisiä, joilla olisi ollut niin suuri syy riemuita kuin meillä; niin, ja iloni innostaa minua jopa kerskumaan Jumalastani, sillä hänellä on kaikki [a]valta, kaikki viisaus ja kaikki ymmärrys; hän [b]käsittää kaiken, ja hän on [c]armollinen Olento, jopa niin, että pelastaa ne, jotka tekevät parannuksen ja uskovat hänen nimeensä.

36 Nyt, jos tämä on kerskumista, niin minä tahdonkin kerskua, sillä tämä on minun elämäni ja valoni, iloni ja pelastukseni ja lunastukseni ikuisesta onnettomuudesta. Niin, siunattu on minun Jumalani nimi, hänen, joka on muistanut tätä kansaa, joka on Israelin puun [a]oksa ja on eksynyt omasta joukostaan vieraaseen maahan; niin, minä sanon: Siunattu olkoon minun Jumalani nimi, hänen, joka on muistanut meitä, vieraassa maassa [b]vaeltajia.

37 Nyt, veljeni, me näemme, että Jumala muistaa jokaista [a]kansaa, missä tahansa maassa se onkin; niin, hän laskee kansansa, ja hänen armahtavaisuutensa on kaiken maan yllä. Nyt tämä on minun iloni ja suuri kiitokseni; niin, ja minä kiitän Jumalaani ikuisesti. Aamen.

LUKU 27

Herra käskee Ammonia johtamaan Anti-Nefi-Lehin kansan turvaan. Alman tavatessaan Ammonin ilo uuvuttaa hänen voimansa. Nefiläiset antavat antinefilehiläisille Jersonin maan. Heitä kutsutaan Ammonin kansaksi. Noin 90–77 eKr.

Nyt tapahtui, että kun ne lamanilaiset, jotka olivat lähteneet sotaan nefiläisiä vastaan, olivat huomanneet monien taistelujensa jälkeen heidän tuhoamisekseen, että oli turhaa tavoitella heidän tuhoaan, he palasivat takaisin Nefin maahan.

2 Ja tapahtui, että amalekilaiset olivat menetystensä tähden tavattoman vihaisia. Ja kun he näkivät, etteivät he saaneet kostetuksi nefiläisille, he alkoivat yllyttää kansaa vihaan [a]veljiään, [b]Anti-Nefi-Lehin kansaa, vastaan; sen tähden he alkoivat jälleen hävittää heitä.

3 Nyt tämä kansa kieltäytyi [a]jälleen tarttumasta aseisiinsa,

35 *a* PKO Voima.
b OL 88:41.
c PKO Armeliaisuus.
36 *a* 1. Moos. 49:22–26; MK Jaak. 2:25; 5:25.
b MK Jaak. 7:26.
37 *a* Ap. t. 10:34–35; 2. Nefi 26:33.
27 2 *a* Alma 43:11.
b Alma 25:1.
PKO Antinefilehiläiset.
3 *a* Alma 24:21–26.

ja se salli vihollistensa surmata sitä halunsa mukaan.

4 Nyt, kun Ammon ja hänen veljensä näkivät tämän hävitystyön niiden keskuudessa, joita he niin suuresti rakastivat, ja niiden keskuudessa, jotka olivat niin suuresti rakastaneet heitä – sillä heitä kohdeltiin ikään kuin he olisivat enkeleitä, jotka oli lähetetty Jumalan luota pelastamaan heidät ikuisesta tuhosta – sen tähden, kun Ammon ja hänen veljensä näkivät tämän suuren tuhon, heissä heräsi myötätunto, ja he [a]sanoivat kuninkaalle:

5 Kootkaamme tämä Herran kansa yhteen ja menkäämme alas Sarahemlan maahan veljiemme nefiläisten luo ja paetkaamme vihollistemme käsistä, jotta meitä ei tuhottaisi.

6 Mutta kuningas sanoi heille: Katso, nefiläiset hävittävät meidät niiden monien murhien ja syntien tähden, joita olemme tehneet heitä vastaan.

7 Ja Ammon sanoi: Minä menen kysymään Herralta, ja jos hän sanoo meille: Menkää alas veljiemme luo, niin lähdettekö?

8 Ja kuningas sanoi hänelle: Kyllä, jos Herra käskee meidän mennä, me menemme alas veljiemme luo, ja me olemme heidän orjiaan, kunnes olemme hyvittäneet heille ne monet murhat ja synnit, jotka olemme tehneet heitä vastaan.

9 Mutta Ammon sanoi hänelle: On vastoin veljiemme lakia, jonka minun isäni sääti, että heidän keskuudessaan olisi [a]orjia; menkäämme siis alas ja luottakaamme veljiemme armeliaisuuteen.

10 Mutta kuningas sanoi hänelle: Kysy Herralta, ja jos hän käskee meidän mennä, me menemme; muuten menehdymme tässä maassa.

11 Ja tapahtui, että Ammon meni kysymään Herralta, ja Herra sanoi hänelle:

12 Vie tämä kansa pois tästä maasta, jottei se menehdy; sillä Saatanalla on suuri valta amalekilaisten sydämiin, ja he yllyttävät lamanilaisia vihaan veljiään vastaan, jotta he surmaisivat heidät; lähde sen tähden pois tästä maasta; ja siunattu on tämä kansa tässä sukupolvessa, sillä minä varjelen sitä.

13 Ja nyt tapahtui, että Ammon meni ja kertoi kuninkaalle joka sanan, jonka Herra oli hänelle sanonut.

14 Ja he kokosivat yhteen kaiken väkensä, eli koko Herran kansan, ja kokosivat yhteen kaikki katraansa ja laumansa ja lähtivät maasta ja tulivat erämaahan, joka erotti Nefin maan Sarahemlan maasta, ja tulivat lähelle maan rajoja.

15 Ja tapahtui, että Ammon sanoi heille: Katso, minä ja veljeni menemme Sarahemlan maahan, ja te jäätte tänne, kunnes me palaamme; ja me koettelemme veljiemme sydäntä, tahtovatko he teidän tulevan maahansa.

16 Ja tapahtui, että kun Ammon oli menossa maahan, että hän ja

4 *a* Alma 24:5.

9 *a* Moosia 2:13; 29:32, 38, 40.

hänen veljensä tapasivat Alman siellä [a]paikalla, josta on puhuttu; ja katso, tämä oli riemullinen tapaaminen.

17 Nyt Ammonin [a]ilo oli niin suuri, että se täytti hänet; niin, hän oli Jumalansa ilon vallassa, niin että se [b]uuvutti hänen voimansa, ja hän [c]kaatui jälleen maahan.

18 Nyt, eikö tämä ollut suurta iloa? Katso, tämä on iloa, jota ei saa kukaan muu kuin todella katuva ja nöyrä onnen etsijä.

19 Nyt Alman ilo hänen tavatessaan veljensä oli todella suuri, ja myös Aaronin, Omnerin ja Himnin ilo; mutta katso, heidän ilonsa ei ollut sellaista, että se olisi ylittänyt heidän voimansa.

20 Ja nyt tapahtui, että Alma johdatti veljensä takaisin Sarahemlan maahan, nimittäin omaan taloonsa. Ja he menivät kertomaan [a]ylituomarille kaiken, mitä heille oli tapahtunut Nefin maassa, heidän veljiensä lamanilaisten keskuudessa.

21 Ja tapahtui, että ylituomari lähetti kautta koko maan kuulutuksen pyytäen kansan ääntä veljiensä, jotka olivat Anti-Nefi-Lehin kansa, päästämisestä maahan.

22 Ja tapahtui, että kansan ääni tuli sanoen: Katso, me luovutamme Jersonin maan, joka on idässä meren rannalla ja joka rajoittuu Runsaudenmaahan ja joka on Runsaudenmaan eteläpuolella; ja tämä Jersonin maa on maa, jonka me annamme veljillemme perinnöksi.

23 Ja katso, me panemme sotajoukkomme Jersonin maan ja Nefin maan väliin voidaksemme suojella veljiämme Jersonin maassa, ja tämän me teemme veljiemme puolesta, koska he pelkäävät tarttua aseisiin veljiään vastaan, etteivät tekisi syntiä; ja tämä heidän suuri pelkonsa aiheutui heidän ankarasta katumuksestaan, jota he tunsivat monien murhiensa ja kauhean jumalattomuutensa vuoksi.

24 Ja nyt, katso, tämän me teemme veljillemme, jotta he voivat periä Jersonin maan; ja me suojelemme sotajoukoillamme heitä heidän vihollisiltaan sillä ehdolla, että he antavat meille osan omaisuudestaan avustaakseen meitä sotajoukkojemme ylläpidossa.

25 Nyt, tapahtui, että kun Ammon oli kuullut tämän, hän palasi Anti-Nefi-Lehin kansan luo, ja myös Alma mukanaan, erämaahan, minne se oli pystyttänyt telttansa, ja ilmaisi sille kaikki nämä asiat. Ja myös Alma kertoi sille [a]kääntymisestään Ammonin ja Aaronin ja veljiensä kanssa.

26 Ja tapahtui, että se sai aikaan suuren ilon sen keskuudessa. Ja se meni alas Jersonin maahan ja otti haltuunsa Jersonin maan; ja nefiläiset nimittivät sen Ammonin kansaksi; sen tähden

16 *a* Alma 17:1–4.
17 *a* PKO Ilo.
b 1. Nefi 1:7.
c Alma 19:14.
20 *a* Alma 4:16–18.
25 *a* Moosia 27:10–24.

se tunnettiin sillä nimellä aina siitä lähtien.

27 Ja se oli Nefin kansan keskuudessa, ja se luettiin myös niiden joukkoon, jotka kuuluivat Jumalan kirkkoon. Ja se oli myös tunnettu palavuudestaan Jumalaa kohtaan sekä ihmisiä kohtaan, sillä se oli täysin [a]rehellinen ja oikeamielinen kaikessa; ja se oli [b]luja uskossa Kristukseen loppuun asti.

28 Ja se kammosi suuresti veljiensä veren vuodattamista, eikä sitä voitu koskaan taivuttaa tarttumaan aseisiin veljiään vastaan; eikä se koskaan pelännyt kuolemaa missään määrin, koska sillä oli toivo ja näkemys Kristuksesta ja ylösnousemuksesta; sen tähden kuolema oli sille nielty Kristuksen voitolla siitä.

29 Sen tähden se oli valmis mieluummin kärsimään [a]kuoleman kaikkein pahimmalla ja tuskallisimmalla tavalla, minkä sen veljet saattoivat aiheuttaa, kuin tarttumaan miekkaan tai sapeliin lyödäkseen heitä.

30 Ja näin se oli innokas ja rakastettu kansa, Herran suuresti suosima kansa.

LUKU 28

Lamanilaiset lyödään hirvittävässä taistelussa. Kymmenettuhannet saavat surmansa. Jumalattomat määrätään loputtoman onnettomuuden tilaan, vanhurskaat saavuttavat milloinkaan päättymättömän onnen. Noin 77–76 eKr.

Ja nyt tapahtui, että kun Ammonin kansa oli asettunut Jersonin maahan ja myös kirkko oli perustettu [a]Jersonin maahan ja nefiläisten sotajoukkoja oli asetettu ympäri Jersonin maan, niin, kaikille Sarahemlan maata ympäröiville rajoille, katso, lamanilaisten sotajoukot olivat seuranneet veljiään erämaahan.

2 Ja näin siellä oli hirvittävä taistelu, niin, vieläpä sellainen, jollaista ei ollut koskaan koettu koko sen maan kansan keskuudessa siitä ajasta asti, kun Lehi lähti Jerusalemista; niin, ja kymmeniätuhansia lamanilaisia surmattiin ja hajotettiin laajalle.

3 Niin, ja myös Nefin kansan keskuudessa oli hirvittävä teurastus; kuitenkin lamanilaiset [a]ajettiin pois ja hajotettiin, ja Nefin kansa palasi takaisin maahansa.

4 Ja nyt tämä oli aikaa, jolloin kuului suuri suru ja valitus kautta koko maan koko Nefin kansan keskuudessa –

5 eli miehiään surevien leskien itku ja myös poikiaan surevien isien ja veljeä surevan tyttären, niin, isää surevan veljen; ja näin suremisen itku kuului kaikkien niiden keskuudessa, jotka surivat surmattuja sukulaisiaan.

6 Ja nyt tämä oli todella murheellinen päivä, niin, vakavaa aikaa ja paljon [a]paaston ja rukouksen aikaa.

27 *a* PKO Rehellisyys.
b Alma 23:6.
29 *a* Alma 24:20–23.
28 1 *a* Alma 27:22; 30:1, 19.
3 *a* Alma 30:1.
6 *a* Alma 30:2.

7 Ja näin päättyy Nefin kansan tuomarien hallituskauden viidestoista vuosi.

8 Ja tämä on kertomus Ammonista ja hänen veljistään, heidän matkoistaan Nefin maassa, heidän kärsimyksistään maassa, heidän murheistaan ja ahdingoistaan ja heidän [a]käsittämättömästä ilostaan, ja veljien vastaanottamisesta ja turvasta Jersonin maassa. Ja nyt Herra, kaikkien ihmisten Lunastaja, siunatkoon heidän sieluaan ikuisesti.

9 Ja tämä on kertomus sodista ja kiistoista nefiläisten keskuudessa ja myös nefiläisten ja lamanilaisten välisistä sodista; ja tuomarien hallituskauden viidestoista vuosi on päättynyt.

10 Ja aika ensimmäisestä vuodesta viidenteentoista on tuonut tullessaan monien tuhansien henkien tuhon; niin, se on tuonut tullessaan kauhean verenvuodatuksen näyttämön.

11 Ja monien tuhansien ruumiit on laskettu alas maahan, samalla kun monien tuhansien ruumiit [a]lahoavat kasoissa maan pinnalla; niin, ja monet tuhannet [b]surevat sukulaistensa menetystä, koska heillä on Herran lupausten mukaan syytä pelätä, että heidät määrätään loputtoman onnettomuuden tilaan.

12 Samalla monet tuhannet muut surevat todella sukulaistensa menetystä, mutta he iloitsevat ja riemuitsevat toivossa ja jopa tietävät, että Herran [a]lupausten mukaan heidät herätetään asumaan Jumalan oikealla puolella milloinkaan päättymättömän onnen tilassa.

13 Ja näin me näemme, kuinka suuri ihmisen [a]eriarvoisuus on synnin ja rikkomuksen tähden ja Perkeleen vallan tähden, joka johtuu niistä viekkaista [b]suunnitelmista, joita hän on keksinyt saadakseen ihmisten sydämet satimeen.

14 Ja näin me näemme suuren kutsun, joka ihmisille on annettu tehdä uutterasti työtä Herran [a]viinitarhoissa; ja näin me näemme suuren syyn murheeseen ja myös riemuun – murheeseen kuoleman ja tuhon tähden ihmisten keskuudessa, ja iloon Kristuksen [b]valon tähden, joka vie elämään.

LUKU 29

Alma haluaa huutaa parannusta enkelin palavuudella. Herra antaa opettajia kaikille kansakunnille. Alma kerskuu Herran työstä ja Ammonin ja hänen veljiensä menestyksestä. Noin 76 eKr.

Oi jospa olisin enkeli ja voisin toteuttaa sydämeni toiveen, että voisin lähteä puhumaan Jumalan pasuunalla, äänellä, joka järisyttäisi maata, ja huutaa parannusta joka kansalle!

2 Niin, minä julistaisin jokaiselle sielulle kuin ukkosen

8 *a* Alma 27:16–19.
11 *a* Alma 16:11.
b Alma 48:23; OL 42:45–46.
12 *a* Alma 11:41.
13 *a* 1. Nefi 17:35.
b 2. Nefi 9:28.
14 *a* PKO Herran viinitarha.
b PKO Valo, Kristuksen.

äänellä parannusta ja lunastussuunnitelmaa, jotta he tekisivät parannuksen ja [a]tulisivat meidän Jumalamme luokse, niin ettei koko maan päällä enää olisi murhetta.

3 Mutta katso, minä olen ihminen ja teen syntiä toiveessani, sillä minun pitäisi tyytyä siihen, mitä Herra on osakseni antanut.

4 Minun ei pitäisi toiveissani harata oikeamielisen Jumalan ehdotonta säädöstä vastaan, sillä minä tiedän, että hän suo ihmisille heidän [a]halunsa mukaisesti, olipa se kuolemaksi tai elämäksi; niin, minä tiedän, että hän antaa ihmisille, niin, säätää heille säädöksiä, jotka ovat muuttumattomia, heidän [b]tahtonsa mukaisesti, olipa se pelastukseksi tai tuhoksi.

5 Niin, ja minä tiedän, että hyvä ja paha on tullut kaikkien ihmisten eteen; se, joka ei erota hyvää pahasta, on nuhteeton, mutta sille, joka [a]tietää hyvän ja pahan, annetaan hänen halunsa mukaisesti, halusipa hän hyvää tai pahaa, elämää tai kuolemaa, iloa tai [b]omantunnonvaivoja.

6 Nyt, koska tiedän nämä asiat, miksi haluaisin enempää kuin tehdä sen työn, johon minut on kutsuttu?

7 Miksi haluaisin, että olisin enkeli, jotta voisin puhua kaikille maan äärille?

8 Sillä katso, Herra antaa [a]kaikille kansakunnille niiden omaa kansaa ja [b]kieltä olevia opettamaan hänen sanaansa, niin, viisaudessa kaikkea sitä, mitä hän [c]näkee hyväksi heidän saada; sen tähden me näemme, että Herra neuvoo viisaudessa, sen mukaisesti, mikä on oikeaa ja totta.

9 Minä tiedän sen, mitä Herra on käskenyt minun tehdä, ja minä kerskun siitä. Minä en [a]kersku itsestäni vaan kerskun siitä, mitä Herra on minun käskenyt tehdä; niin, ja tämän vuoksi minä kerskun, että kenties voin olla väline Jumalan käsissä jonkun sielun johdattamisessa parannukseen; ja tämä on minun iloni.

10 Ja katso, kun näen monien veljieni todella katuvan ja tulevan Herran Jumalansa luokse, silloin sieluni täyttyy ilosta; silloin muistan, [a]mitä Herra on tehnyt hyväkseni, aivan niin, että hän on kuullut rukoukseni; niin, ja silloin muistan hänen armahtavan käsivartensa, jonka hän ojensi minua kohti.

11 Niin, ja minä muistan myös isieni vankeuden; sillä minä tiedän varmasti, että [a]Herra vapautti heidät orjuudesta ja siten perusti kirkkonsa; niin, Herra Jumala, Abrahamin Jumala, Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala vapautti heidät orjuudesta.

29 2 *a* Omni 1:26; 3. Nefi 21:20.
4 *a* Ps. 37:4.
b PKO Tahdonvapaus.
5 *a* 2. Nefi 2:18, 26; Moroni 7:15–19.
PKO Erottamisen lahja.
b PKO Omatunto.
8 *a* 2. Nefi 29:12.
b OL 90:11.
c Alma 12:9–11.
9 *a* Alma 26:12.
10 *a* Moosia 27:11–31.
11 *a* Moosia 24:16–21; Alma 5:3–5.

12 Niin, minä olen aina muistanut isieni vankeuden; ja se sama Jumala, joka [a]vapautti heidät egyptiläisten käsistä, vapautti heidät orjuudesta.

13 Niin, ja se sama Jumala perusti kirkkonsa heidän keskuuteensa; niin, ja se sama Jumala on kutsunut minut pyhällä kutsumuksella saarnaamaan sanaa tälle kansalle ja on antanut minulle paljon menestystä, mistä minun [a]iloni on täysi.

14 Mutta minä en iloitse ainoastaan omasta menestyksestäni, vaan iloni on vielä täydempi ylhäällä Nefin maassa olleiden veljieni [a]menestyksen tähden.

15 Katso, he ovat tehneet tavattomasti työtä ja tuottaneet paljon hedelmää; ja kuinka suuri tuleekaan olemaan heidän palkkansa!

16 Nyt, kun ajattelen näiden veljieni menestystä, sieluni kulkeutuu pois, jopa niin että se ikään kuin eroaa ruumiista, niin suuri on minun iloni.

17 Ja nyt, suokoon Jumala näille veljilleni, että he saisivat istuutua sijalleen Jumalan valtakunnassa, niin, ja myös kaikille niille, jotka ovat heidän työnsä hedelmiä, etteivät he enää menisi pois vaan että he ylistäisivät häntä ikuisesti. Ja suokoon Jumala, että tapahtuisi sanojeni mukaisesti, niin kuin olen puhunut. Aamen.

LUKU 30

Korihor, antikristus, pilkkaa Kristusta, sovitusta ja profetian henkeä. Hän opettaa, ettei ole mitään Jumalaa, ihmisen lankeemusta, rangaistusta synnistä eikä Kristusta. Alma todistaa, että Kristus on tuleva ja että kaikki osoittaa, että on olemassa Jumala. Korihor vaatii merkkiä, ja hänet tehdään mykäksi. Perkele oli ilmestynyt Korihorille enkelinä ja opettanut hänelle, mitä sanoa. Korihor tallataan maahan ja hän kuolee. Noin 76–74 eKr.

Katso, nyt tapahtui, että kun Ammonin [a]kansa oli asettunut Jersonin maahan, niin, ja myös kun lamanilaiset oli [b]ajettu pois maasta ja maan kansa oli haudannut heidän kuolleensa –

2 nyt heidän kuolleitaan ei laskettu niiden lukumäärän suuruuden tähden, eikä myöskään nefiläisten kuolleita laskettu – mutta tapahtui heidän haudattuaan kuolleensa sekä paasto- ja suru- ja rukouspäivien mentyä (ja tämä tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden kuudentenatoista vuonna), että kautta koko maan alkoi olla jatkuva rauha.

3 Niin, ja ihmiset pitivät huolen Herran käskyjen noudattamisesta, ja he noudattivat tarkasti Jumalan [a]toimituksia Mooseksen lain mukaisesti, sillä heitä oli opetettu [b]pitämään Mooseksen laki, kunnes se olisi täytetty.

12 *a* 2. Moos. 14:30–31.
13 *a* OL 18:14–16.
14 *a* Alma 17:1–4.

30 1 *a* Alma 27:25–26.
PKO Antinefilehiläiset.
b Alma 28:1–3.

3 *a* PKO Mooseksen laki.
b 2. Nefi 25:24–27; Alma 25:15.

4 Ja niin kansalla ei ollut mitään levottomuutta koko Nefin kansan tuomarien hallituskauden kuudentenatoista vuonna.

5 Ja tapahtui, että tuomarien hallituskauden seitsemännentoista vuoden alkaessa oli jatkuva rauha.

6 Mutta seitsemännentoista vuoden loppupuolella tapahtui, että Sarahemlan maahan tuli eräs mies, ja hän oli [a]antikristus, sillä hän alkoi saarnata kansalle niitä profetioita vastaan, joita profeetat olivat puhuneet Kristuksen tulemisesta.

7 Eikä ollut mitään lakia ihmisen [a]uskoa vastaan, sillä oli ehdottomasti Jumalan käskyjen vastaista, että olisi olemassa laki, joka saattaisi ihmiset eriarvoiseen asemaan.

8 Sillä näin sanotaan kirjoituksissa: [a]Valitkaa tänä päivänä, ketä palvelette.

9 Nyt, jos ihminen halusi palvella Jumalaa, hänellä oli siihen oikeus, tai pikemminkin, jos hän uskoi Jumalaan, hänellä oli oikeus palvella häntä; mutta jos hän ei uskonut häneen, ei ollut mitään lakia hänen rankaisemisekseen.

10 Mutta jos hän murhasi, häntä rangaistiin [a]kuolemalla; ja jos hän ryösti, häntä myös rangaistiin; ja jos hän varasti, häntä myös rangaistiin; ja jos hän teki aviorikoksen, häntä myös rangaistiin; niin, kaikesta tästä jumalattomuudesta heitä rangaistiin.

11 Sillä oli olemassa laki, että ihmiset tuli tuomita rikostensa mukaisesti. Mutta ei ollut mitään lakia ihmisen uskoa vastaan; sen tähden ihmistä rangaistiin vain rikoksista, joita hän oli tehnyt; sen tähden kaikki ihmiset olivat [a]samanarvoisessa asemassa.

12 Ja tämä antikristus, jonka nimi oli Korihor (eikä laki voinut estää häntä) alkoi saarnata kansalle, ettei mitään Kristusta tulisi. Ja tähän tapaan hän saarnasi, sanoen:

13 Voi teitä, joita sitoo mieletön ja turha toivo, miksi kytkette itsenne sellaisen mielettömyyden ikeeseen? Miksi odotatte Kristusta? Sillä kukaan ihminen ei voi tietää mitään siitä, mikä on tuleva.

14 Katso, nämä asiat, joita te kutsutte profetioiksi, jotka te sanotte pyhien profeettojen jättäneen perinnöksi, katso, ne ovat teidän isienne mielettömiä perimätietoja.

15 Kuinka te tiedätte niiden olevan varmasti totta? Katso, te ette voi tietää asioista, joita ette [a]näe; sen tähden te ette voi tietää, että joku Kristus on tuleva.

16 Te katsotte tulevaisuuteen ja sanotte näkevänne syntienne anteeksiannon. Mutta katso, se on hullun mielen vaikutusta, ja tämä teidän mielenne häiriintyminen johtuu teidän isienne perimätiedoista, jotka eksyttävät teidät uskomaan sellaisiin asioihin, jotka eivät ole totta.

6 *a* PKO Antikristus.
7 *a* Alma 1:17.
8 *a* Joos. 24:15.
PKO Tahdonvapaus.
10 *a* PKO Kuolemanrangaistus.
11 *a* Moosia 29:32.
15 *a* Et. 12:5–6.

17 Ja paljon muuta tällaista hän sanoi heille; hän sanoi heille, ettei ihmisten syntejä voinut sovittaa, vaan jokaisen ihmisen kävi tässä elämässä sen mukaisesti, kuinka kukin luotu menetteli – sen tähden jokainen menestyi kykyjensä mukaisesti – ja että jokainen voitti voimiensa mukaisesti eikä mikään, mitä ihminen teki, ollut rikos.

18 Ja näin hän saarnasi heille johdattaen monien sydämen harhaan, saaden heidät nostamaan päänsä jumalattomuudessaan, niin, johdattaen monia naisia ja myös miehiä harjoittamaan haureutta – sanoen heille, että kun ihminen oli kuollut, se oli hänen loppunsa.

19 Nyt tämä mies meni myös Jersonin maahan saarnaamaan näitä asioita Ammonin kansalle, joka oli kerran ollut lamanilaisten kansaa.

20 Mutta katso, he olivat viisaampia kuin monet nefiläiset, sillä he ottivat hänet kiinni ja sitoivat hänet ja veivät hänet Ammonin eteen, joka oli sen kansan ylipappi.

21 Ja tapahtui, että hän käski viedä hänet pois maasta. Ja hän tuli Gideonin maahan ja alkoi saarnata heillekin; ja täällä hänellä ei ollut paljon menestystä, sillä hänet otettiin kiinni ja sidottiin ja vietiin maan ylipapin ja myös ylituomarin eteen.

22 Ja tapahtui, että ylipappi sanoi hänelle: Miksi sinä kuljet ympäriinsä vääristelemässä Herran teitä? Miksi sinä opetat tälle kansalle, ettei mitään Kristusta tule, keskeyttäen sen riemuitsemisen? Miksi sinä puhut kaikkia pyhien profeettojen profetioita vastaan?

23 Nyt ylipapin nimi oli Giddona. Ja Korihor sanoi hänelle: Siksi että minä en opeta teidän isienne mielettömiä perimätietoja ja siksi että minä en opeta tätä kansaa sitomaan itseään mielettömiin toimituksiin ja menoihin, joita papit muinoin ovat asettaneet anastaakseen vallan ja määräämisaseman heihin nähden, pitääkseen heidät tietämättömyydessä, jotta he eivät voisi nostaa päätään vaan olisivat alistettuina sanojesi mukaisesti.

24 Te sanotte, että tämä kansa on vapaa kansa. Katso, minä sanon, että se on orjuudessa. Te sanotte, että nuo ikivanhat profetiat ovat totta. Katso, minä sanon, että te ette tiedä, että ne ovat totta.

25 Te sanotte, että tämä kansa on syyllinen ja langennut kansa jonkun vanhemman rikkomuksen tähden. Katso, minä sanon, ettei lapsi ole syyllinen vanhempiensa tähden.

26 Ja te sanotte myös, että Kristus on tuleva. Mutta katso, minä sanon, että te ette tiedä, että Kristus tulee. Ja te sanotte myös, että hänet surmataan maailman "syntien tähden –

27 ja näin te eksytätte tätä kansaa isienne mielettömien perimätietojen mukaisesti ja oman halunne mukaisesti; ja te

26*a* Jes. 53:4–7.

pidätte sitä alistettuna, ikään kuin orjuudessa, jotta te voisitte elää ylellisyydessä sen kätten työllä, niin että se ei uskalla kohottaa katsettaan rohkeasti eikä uskalla nauttia oikeuksistaan ja vapauksistaan.

28 Niin, se ei uskalla käyttää sitä, mikä on sen omaa, ettei vain loukkaisi pappejaan, jotka kytkevät sitä ikeeseen halunsa mukaisesti ja ovat perimätiedoillaan ja unillaan ja päähänpistoillaan ja näyillään ja keksityillä salaisuuksillaan johdattaneet sen uskomaan, että ellei se tekisi heidän sanojensa mukaisesti, se loukkaisi jotakin tuntematonta olentoa, jonka he sanovat olevan Jumala – olento, jota ei ole koskaan nähty eikä tunnettu, jota ei ole koskaan ollut eikä tule koskaan olemaan.

29 Nyt, kun ylipappi ja ylituomari näkivät hänen sydämensä paatumuksen, niin, kun he näkivät, että hän herjasi, nimittäin Jumalaa, he eivät vastanneet hänen sanoihinsa mitään vaan käskivät sitoa hänet; ja he luovuttivat hänet virkamiesten käsiin ja lähettivät hänet Sarahemlan maahan, jotta hänet voitaisiin viedä Alman ja ylituomarin eteen, joka oli koko maan päämies.

30 Ja tapahtui, että kun hänet vietiin Alman ja ylituomarin eteen, hän jatkoi samaan tapaan kuin hän teki Gideonin maassa; niin, hän jatkoi [a]Jumalan pilkkaamista.

31 Ja hän nousi puhumaan suuria, [a]pöyhkeitä sanoja Alman edessä ja herjasi pappeja ja opettajia syyttäen heitä kansan eksyttämisestä isiensä typerien perimätietojen mukaisesti, jotta he saisivat elää ylellisyydessä kansan työllä.

32 Nyt Alma sanoi hänelle: Sinä tiedät, että me emme elä ylellisyydessä tämän kansan työllä, sillä katso, minä olen tuomarien hallituskauden alusta aina tähän asti tehnyt omin käsin työtä elannokseni huolimatta monista matkoistani ympäri maata julistamassa Jumalan sanaa kansalleni.

33 Ja huolimatta niistä monista töistä, joita olen kirkossa tehnyt, en ole koskaan saanut edes [a]yhden seninen vertaa työstäni, eikä myöskään kukaan veljistäni, paitsi tuomarinistuimella; ja silloin olemme saaneet ajastamme vain lain mukaisesti.

34 Ja nyt, jos emme saa mitään töistämme kirkossa, mitä meidän hyödyttää tehdä työtä kirkossa, paitsi julistaaksemme totuutta, jotta voisimme riemuita veljiemme [a]ilosta?

35 Miksi sinä sitten sanot, että me saarnaamme tälle kansalle saadaksemme etua, kun sinä itse tiedät, että me emme saa etua? Ja nyt, uskotko sinä, että me petämme tätä kansaa ja että se saa aikaan tällaisen ilon sen sydämissä?

36 Ja Korihor vastasi hänelle: Uskon.

30 *a* PKO Jumalanpilkka.
31 *a* Hel. 13:22.
33 *a* Alma 11:3.
34 *a* PKO Ilo.

37 Ja silloin Alma sanoi hänelle: Uskotko sinä, että on olemassa Jumala?

38 Ja hän vastasi: En.

39 Nyt Alma sanoi hänelle: Kiellätkö vielä, että on olemassa Jumala, ja kiellätkö myös Kristuksen? Sillä katso, minä sanon sinulle: Minä tiedän, että on olemassa Jumala ja myös että Kristus on tuleva.

40 Ja nyt, mitä todisteita sinulla on siitä, ettei ole olemassa [a]Jumalaa tai ettei Kristusta tule? Minä sanon sinulle, ettei sinulla ole mitään muuta kuin oma sanasi.

41 Mutta katso, minulle on kaikki [a]todistuksena siitä, että nämä asiat ovat totta; ja myös sinulle on kaikki todistuksena siitä, että ne ovat totta; ja kiellätkö ne? Uskotko, että nämä asiat ovat totta?

42 Katso, minä tiedän, että sinä uskot, mutta sinä olet valheellisen hengen vallassa ja olet riisunut pois Jumalan Hengen, niin ettei sillä voi olla sijaa sinussa, vaan Perkeleellä on valta sinuun, ja hän kuljettaa sinua ympäri punoen juonia, jotta voisi hävittää Jumalan lapset.

43 Ja nyt Korihor sanoi Almalle: Jos näytät minulle [a]merkin, niin että voin tulla vakuuttuneeksi siitä, että on olemassa Jumala – niin, näytä minulle, että hänellä on voima, niin silloin tulen vakuuttuneeksi sanojesi totuudesta.

44 Mutta Alma sanoi hänelle: Sinä olet saanut merkkejä kyllin; tahdotko panna Jumalasi koetukselle? Tahdotko sanoa: Näytä minulle merkki, kun sinulla on [a]kaikkien näiden veljiesi ja myös kaikkien pyhien profeettojen todistus? Kirjoitukset on pantu eteesi, niin, ja [b]kaikki osoittaa, että on olemassa Jumala, niin, nimittäin [c]maa ja kaikki, mitä sen päällä on, niin, ja sen [d]liike, niin, ja myös kaikki [e]planeetat, jotka liikkuvat säännöllisessä järjestyksessään, todistavat, että on olemassa Korkein Luoja.

45 Ja kuljetko sinä sittenkin ympäri eksyttäen tämän kansan sydämiä, todistaen heille, ettei mitään Jumalaa ole olemassa? Ja kiellätkö sittenkin kaikki nämä todistukset? Ja hän sanoi: Kyllä minä kiellän, ellet näytä minulle merkkiä.

46 Ja nyt tapahtui, että Alma sanoi hänelle: Katso, minä olen murheissani sinun sydämesi paatumuksen tähden, eli että tahdot yhä vastustaa totuuden henkeä, niin että sielusi saattaa tuhoutua.

47 Mutta katso, on [a]parempi, että sinun sielusi joutuu kadotetuksi, kuin että olisit keinona monien sielujen saattamisessa alas tuhoon valheellisilla ja mielistelevillä sanoillasi; sen tähden, jos vielä kiellät, katso, Jumala lyö sinua niin, että tulet mykäksi, niin ettet enää koskaan aukaise

40 *a* Ps. 14:1.
41 *a* PKO Todistaja.
43 *a* MK Jaak. 7:13–21; OL 46:8–9.
PKO Merkki.
44 *a* Moosia 13:33–34.
b Ps. 19:2; OL 88:47.
c Job 12:7–10.
d Hel. 12:11–15.
e Moos. 6:63.
47 *a* 1. Nefi 4:13.

suutasi, jotta et enää petä tätä kansaa.

48 Nyt Korihor sanoi hänelle: Minä en kiellä Jumalan olemassaoloa, mutta en usko, että on olemassa Jumala; ja minä sanon myös, että sinä et tiedä, että on olemassa Jumala; ja ellet näytä minulle merkkiä, minä en usko.

49 Nyt Alma sanoi hänelle: Tämän minä annan sinulle merkiksi, että sinut [a]tehdään mykäksi sanojeni mukaisesti; ja minä sanon, että Jumalan nimessä sinut tehdään mykäksi, niin ettei sinulla enää ole puhekykyä.

50 Nyt, kun Alma oli sanonut nämä sanat, Korihor tehtiin mykäksi, niin ettei hänellä ollut puhekykyä, Alman sanojen mukaisesti.

51 Ja nyt, kun ylituomari näki tämän, hän ojensi kätensä ja kirjoitti Korihorille sanoen: Oletko vakuuttunut Jumalan voimasta? Kenessä sinä toivoit Alman näyttävän merkkinsä? Tahdoitko, että hän olisi vaivannut muita näyttääkseen sinulle merkin? Katso, hän on näyttänyt sinulle merkin; ja nyt, vieläkö tahdot kiistää?

52 Ja Korihor ojensi kätensä ja kirjoitti sanoen: Minä tiedän, että olen mykkä, sillä en voi puhua; ja minä tiedän, ettei mikään muu kuin Jumalan voima voinut tätä minulle tuottaa; niin, ja minä olen [a]tiennyt aina, että on olemassa Jumala.

53 Mutta katso, Perkele on [a]pettänyt minua, sillä hän [b]ilmestyi minulle enkelin hahmossa ja sanoi minulle: Mene voittamaan tämä kansa takaisin, sillä se on kokonaisuudessaan kulkenut harhaan tuntematonta Jumalaa seuraten. Ja hän sanoi minulle: [c]Jumalaa ei ole; niin, ja hän opetti minulle, mitä minun piti sanoa. Ja minä olen opettanut hänen sanojaan, ja minä opetin niitä, koska ne olivat mieleen [d]lihalliselle mielelle; ja minä opetin niitä, kunnes minulla oli paljon menestystä, niin että minä totisesti uskoin niiden olevan totta; ja tästä syystä minä vastustin totuutta, kunnes tuotin tämän suuren kirouksen päälleni.

54 Nyt, kun hän oli sanonut tämän, hän pyysi Almaa rukoilemaan Jumalaa, että kirous otettaisiin häneltä pois.

55 Mutta Alma sanoi hänelle: Jos tämä kirous otettaisiin sinulta pois, sinä eksyttäisit jälleen tämän kansan sydämiä; sen tähden sinulle tapahtuu, niin kuin Herra tahtoo.

56 Ja tapahtui, että kirousta ei otettu Korihorilta pois vaan hänet karkotettiin, ja hän kulki ympäriinsä talosta taloon kerjäten ruokansa.

57 Nyt tietoa siitä, mitä Korihorille oli tapahtunut, julistettiin heti kautta koko maan; niin, ylituomari lähetti kaikille maassa oleville ihmisille kuulutuksen julistaen niille, jotka olivat uskoneet Korihorin sanoihin, että heidän on joutuin tehtävä

49 *a* 2. Aik. 13:20.
52 *a* Alma 30:42.
53 *a* MK Jaak. 7:14.
b 2. Kor. 11:14; 2. Nefi 9:9.
c Ps. 10:4.
d PKO Lihallinen.

parannus, ettei sama tuomio kohtaisi heitä.

58 Ja tapahtui, että he kaikki tulivat vakuuttuneiksi Korihorin jumalattomuudesta; sen tähden he kaikki kääntyivät jälleen Herraan, ja tämä teki lopun Korihorin pahuuden tapaisesta pahuudesta. Ja Korihor kulki ympäriinsä talosta taloon kerjäten ruokaa elannokseen.

59 Ja tapahtui, että kun hän kulki kansan keskuudessa – eli kansan, joka oli eronnut nefiläisistä ja nimitti itseään soramilaisiksi, koska sitä johti mies, jonka nimi oli Soram – ja kun hän kulki heidän keskuudessaan, katso, hänet juostiin kumoon ja häntä tallattiin, kunnes hän kuoli.

60 Ja näin me näemme sen ihmisen lopun, joka vääristelee Herran tiet; ja näin me näemme, ettei [a]Perkele [b]auta lapsiaan viimeisenä päivänä vaan vetää heidät joutuin alas [c]helvettiin.

LUKU 31

Alma johtaa lähetystyötä luopuneiden soramilaisten takaisin voittamiseksi. Soramilaiset kieltävät Kristuksen, uskovat väärään käsitykseen valitsemisesta ja palvelevat Jumalaa vakiorukouksin. Lähetyssaarnaajat täyttyvät Pyhällä Hengellä. Ilo Kristuksessa voittaa heidän ahdinkonsa. Noin 74 eKr.

Nyt tapahtui, että kun Alma oli Korihorin lopun jälkeen saanut sanan, että soramilaiset vääristelivät Herran teitä ja että Soram, joka oli heidän johtajansa, johdatti kansan sydämiä [a]kumartamaan mykkiä [b]epäjumalia, hänen sydämensä alkoi jälleen [c]surra kansan pahuuden tähden.

2 Sillä Almalle aiheutti suurta [a]murhetta tietää pahuudesta kansansa keskuudessa; sen tähden hänen sydämensä oli tavattoman murheellinen siksi, että soramilaiset olivat eronneet nefiläisistä.

3 Nyt soramilaiset olivat kerääntyneet yhteen, maahan, jota he nimittivät Antionumiksi, joka oli Sarahemlan maan itäpuolella ja joka rajoittui lähes merenrannikkoon ja joka oli Jersonin maan eteläpuolella ja joka myös rajoittui etelässä erämaahan, joka erämaa oli täynnä lamanilaisia.

4 Nyt nefiläiset pelkäsivät suuresti, että soramilaiset solmisivat suhteita lamanilaisiin ja että siitä koituisi suuria menetyksiä nefiläisten puolelle.

5 Ja nyt, koska [a]sanan [b]saarnaamisella oli suuri taipumus [c]johdattaa kansaa tekemään sitä, mikä oli oikein – niin, sillä oli ollut kansan mieleen voimallisempi vaikutus kuin miekalla tai millään muulla, mitä heille

60 *a* PKO Perkele.
b Alma 3:26–27; 5:41–42; OL 29:45.
c PKO Helvetti.
31 1 *a* 2. Moos. 20:5; Moosia 13:13.
b 2. Nefi 9:37. PKO Epäjumalien palvonta.
c Alma 35:15.
2 *a* Moosia 28:3; 3. Nefi 17:14; Moos. 7:41.
5 *a* Hepr. 4:12; MK Jaak. 2:8; Alma 36:26.
b En. 1:23; Alma 4:19. PKO Saarnaaminen.
c Jar. 1:11–12; OL 11:2.

oli tapahtunut – sen tähden Alma ajatteli olevan hyväksi, että he kokeilisivat Jumalan sanan voimaa.

6 Sen tähden hän otti Ammonin ja Aaronin ja Omnerin; ja Himnin hän jätti Sarahemlan seurakuntaan; mutta kolme ensin mainittua hän otti mukaansa, ja myös Amulekin ja Seesromin, jotka olivat Melekissä; ja hän otti myös kaksi pojistaan.

7 Nyt vanhinta poikaansa hän ei ottanut mukaansa, ja hänen nimensä oli [a]Helaman; mutta niiden nimet, jotka hän otti mukaansa, olivat Siblon ja Korianton; ja nämä ovat niiden nimet, jotka menivät hänen kanssaan [b]soramilaisten keskuuteen saarnaamaan heille sanaa.

8 Nyt soramilaiset olivat nefiläisistä [a]luopuneita; sen tähden heille oli saarnattu Jumalan sanaa.

9 Mutta he olivat [a]langenneet suuriin erheisiin, sillä he eivät tahtoneet pitää tarkoin Jumalan käskyjä ja hänen säädöksiään Mooseksen lain mukaisesti.

10 Eivätkä he myöskään tahtoneet noudattaa kirkon menoja, rukoilla ja anoa Jumalaa jatkuvasti, päivittäin, jotta he eivät joutuisi kiusaukseen.

11 Niin, sanalla sanoen he vääristelivät hyvin monta kertaa Herran teitä; sen tähden, tästä syystä Alma ja hänen veljensä menivät maahan saarnaamaan sanaa heille.

12 Nyt, kun he olivat tulleet maahan, katso, he huomasivat hämmästyksekseen, että soramilaiset olivat rakentaneet synagogia ja että he kokoontuivat yhteen yhtenä päivänä viikossa, jota päivää he kutsuivat Herran päiväksi; ja he palvelivat Jumalaa tavalla, jollaista Alma ja hänen veljensä eivät olleet koskaan nähneet;

13 sillä keskelle heidän synagogaansa oli rakennettu paikka, seisomapaikka, joka oli korkealla pään yläpuolella; ja sen huipulle sopi vain yksi ihminen.

14 Ja nyt, jokaisen, joka halusi [a]palvella Jumalaa, oli mentävä seisomaan sen huipulle ja ojennettava kätensä taivasta kohti ja huudettava kovalla äänellä sanoen:

15 Pyhä, pyhä Jumala; me uskomme, että sinä olet Jumala, ja me uskomme, että sinä olet pyhä ja että sinä olit henki ja että sinä olet henki ja että sinä tulet olemaan henki ikuisesti.

16 Pyhä Jumala, me uskomme, että sinä olet erottanut meidät veljistämme, emmekä me usko veljiemme perimätietoon, jonka heidän isänsä lapsellisuudessaan ovat jättäneet heille perinnöksi, vaan me uskomme, että sinä olet [a]valinnut meidät [b]pyhiksi lapsiksesi; ja sinä olet myös ilmaissut meille, ettei mitään Kristusta tule.

17 Mutta sinä olet sama eilen, tänään ja ikuisesti; ja sinä olet [a]valinnut meidät pelastumaan,

7 *a* PKO Helaman, Alman poika.
b Alma 30:59.
8 *a* Alma 24:30.
9 *a* PKO Luopumus.
14 *a* Matt. 6:1–7.
16 *a* Alma 38:13–14.
b Jes. 65:3, 5.
17 *a* PKO Turhuus.

kun taas kaikki meidän ympärillämme on valittu heitettäviksi sinun vihassasi alas helvettiin; tästä pyhyydestä, oi Jumala, me kiitämme sinua; ja me kiitämme sinua myös siitä, että sinä olet valinnut meidät, ettei meitä voida eksyttää veljiemme mielettömien perimätietojen mukaisesti, jotka sitovat heidät uskoon Kristuksesta, mikä johdattaa heidän sydämensä vaeltamaan kauas sinusta, meidän Jumalastamme.

18 Ja jälleen me kiitämme sinua, oi Jumala, siitä, että me olemme valittu ja pyhä kansa. Aamen.

19 Nyt tapahtui, että kun Alma ja hänen veljensä ja poikansa olivat kuulleet nämä rukoukset, he olivat aivan määrättömän hämmästyneitä.

20 Sillä katso, jokainen meni esittämään nämä samat rukoukset.

21 Nyt he kutsuivat paikkaa Rameumptomiksi, mikä on käännettynä pyhä koroke.

22 Nyt, tältä korokkeelta he esittivät jokainen aivan saman rukouksen Jumalalle kiittäen Jumalaansa siitä, että hän oli valinnut heidät ja ettei hän ollut eksyttänyt heitä heidän veljiensä perimätiedon mukaisesti ja ettei heidän sydäntään ollut viekoteltu uskomaan tuleviin asioihin, joista he eivät mitään tienneet.

23 Nyt, kun kaikki ihmiset olivat tällä tavoin esittäneet kiitokset, he palasivat koteihinsa eivätkä [a]koskaan puhuneet Jumalastaan enempää, ennen kuin olivat jälleen kokoontuneet pyhän korokkeen äärelle esittääkseen kiitokset tapansa mukaisesti.

24 Nyt, kun Alma näki tämän, hänen sydämensä tuli [a]murheelliseksi, sillä hän näki, että he olivat jumalaton ja kieroutunut kansa; niin, hän näki, että heidän sydämensä oli kiintynyt kultaan ja hopeaan ja kaikenlaisiin hienoihin tavaroihin.

25 Niin, ja hän näki myös, että heidän sydämensä oli [a]ylpistynyt kopeudessaan suureen kerskailuun.

26 Ja hän korotti äänensä taivaaseen ja [a]huusi sanoen: Oi kuinka kauan, oi Herra, sallit palvelijoidesi asua täällä alhaalla lihassa näkemässä näin karkeaa jumalattomuutta ihmislasten keskuudessa?

27 Katso, oi Jumala, he [a]huutavat sinun puoleesi, ja kuitenkin heidän sydämensä on heidän kopeutensa vallassa. Katso, oi Jumala, he huutavat sinun puoleesi suullansa, samanaikaisesti kun [b]pöyhkeilevät vieläpä suurellisesti maailman turhuuksilla.

28 Katso, oi Jumalani, heidän kalliita vaatteitaan ja sormuksiaan ja [a]rannerenkaitaan ja kultakorujaan ja kaikkia heidän kalleuksiaan, joilla he ovat koristautuneet; ja katso, heidän sydämensä on kiintynyt niihin; ja kuitenkin he huutavat sinun

23 *a* Jaak. 1:21–25.
24 *a* 1. Moos. 6:5–6.
25 *a* MK Jaak. 2:13; Alma 1:32.
26 *a* Moos. 7:41–58.
27 *a* Jes. 29:13.
b PKO Ylpeys.
28 *a* Jes. 3:16–24.

puoleesi ja sanovat: Me kiitämme sinua, oi Jumala, sillä me olemme sinun valittu kansasi, kun taas muut hukkuvat.

29 Niin, ja he sanovat, että sinä olet ilmaissut heille, ettei mitään Kristusta tule.

30 Oi Herra Jumala, kuinka kauan sinä sallit tällaista jumalattomuutta ja epäuskoa olevan tämän kansan keskuudessa? Oi Herra, anna minulle voimaa, jotta voin kestää heikkouteni. Sillä minä olen heikko, ja tällainen jumalattomuus tämän kansan keskuudessa tuottaa tuskaa sielulleni.

31 Oi Herra, minun sydämeni on tavattoman murheellinen; lohduta sinä minun sieluani [a]Kristuksessa. Oi Herra, suo minulle voimaa, jotta voin kärsivällisesti kestää nämä ahdingot, jotka tulevat osakseni tämän kansan pahuuden tähden.

32 Oi Herra, lohduta sinä minun sieluani ja anna minulle menestystä, ja myös työtovereilleni, jotka ovat kanssani – eli Ammonille ja Aaronille ja Omnerille sekä Amulekille ja Seesromille ja myös [a]kahdelle pojalleni – aivan niin, lohduta sinä näitä kaikkia, oi Herra. Niin, lohduta heidän sielujaan Kristuksessa.

33 Suo heille voimaa, jotta he voivat kestää ahdinkonsa, jotka tulevat heidän osakseen tämän kansan pahuuden tähden.

34 Oi Herra, suo [a]meille menestystä heidän tuomisessaan jälleen sinun luoksesi Kristuksessa.

35 Katso, oi Herra, heidän [a]sielunsa ovat kallisarvoisia, ja monet heistä ovat veljiämme; anna meille sen tähden, oi Herra, voimaa ja viisautta, jotta voimme tuoda nämä veljemme jälleen sinun luoksesi.

36 Nyt tapahtui, että kun Alma oli sanonut nämä sanat, että hän [a]pani [b]kätensä kaikkien niiden päälle, jotka olivat hänen kanssaan. Ja katso, kun hän pani kätensä heidän päälleen, he täyttyivät Pyhällä Hengellä.

37 Ja sen jälkeen he erosivat toisistaan eivätkä [a]huolehtineet siitä, mitä söisivät tai mitä joisivat tai mitä pukisivat päällensä.

38 Ja Herra piti heistä huolen, niin ettei heidän tarvinnut kärsiä nälkää eikä janoa; niin, ja hän antoi heille myös voimaa, niin ettei heidän tarvinnut kärsiä minkäänlaisia [a]ahdinkoja, joita ilo Kristuksessa ei olisi voittanut. Nyt tämä oli Alman rukouksen mukaista; ja tämä, koska hän rukoili [b]uskossa.

LUKU 32

Alma opettaa köyhiä, joiden ahdingot olivat tehneet heistä nöyriä. Usko on toivo siitä, mikä ei näy mutta on totta. Alma todistaa, että enkelit palvelevat miehiä, naisia ja lapsia. Alma vertaa sanaa

31 *a* Joh. 16:33.
32 *a* Alma 31:7.
34 *a* 2. Nefi 26:33.
35 *a* PKO Sielu: Sielujen arvo.
36 *a* 3. Nefi 18:36–37.
b PKO Kätten päällepaneminen.
37 *a* Matt. 6:25–34; 3. Nefi 13:25–34.
38 *a* Matt. 5:10–12; Moosia 24:13–15; Alma 33:23.
b PKO Usko.

siemeneen. Se täytyy kylvää ja sitä täytyy ravita. Silloin se kasvaa puuksi, josta poimitaan iankaikkisen elämän hedelmiä. Noin 74 eKr.

Ja tapahtui, että he lähtivät ja alkoivat saarnata Jumalan sanaa kansalle mennen heidän synagogiinsa ja taloihinsa; niin, ja he saarnasivat sanaa heidän kaduillaankin.

2 Ja tapahtui, että tehtyään paljon työtä heidän keskuudessaan he alkoivat kokea menestystä [a]köyhän kansanluokan keskuudessa, sillä katso, nämä karkotettiin synagogista vaatetuksensa karkeuden tähden –

3 sen tähden heidän ei sallittu mennä synagogiinsa palvelemaan Jumalaa, sillä heitä pidettiin saastaisina; sen tähden he olivat [a]köyhiä; niin, heidän veljensä pitivät heitä kuonana; sen tähden he olivat köyhiä, mitä tulee maailman tavaroihin, ja he olivat myös sydämeltään köyhiä.

4 Nyt, kun Alma oli opettamassa ja puhumassa kansalle Onidan kukkulalla, hänen luoksensa tuli suuri väkijoukko, joka oli niitä, joista olemme puhuneet ja jotka olivat sydämeltään [a]köyhiä sen vuoksi että olivat köyhiä, mitä tulee maailman tavaroihin.

5 Ja he tulivat Alman luo; ja se, joka oli ensimmäisenä heidän joukossaan, sanoi hänelle: Katso, [a]mitä näiden minun veljieni pitää tehdä, sillä he ovat kaikkien ihmisten, niin, ja etenkin pappiemme halveksimia köyhyytensä tähden; sillä he ovat [b]karkottaneet meidät synagogistamme, joiden rakentamiseksi me olemme omin käsin tehneet runsaasti työtä; ja he ovat karkottaneet meidät suuren köyhyytemme tähden, eikä meillä ole mitään paikkaa, missä palvella Jumalaamme; ja katso, [c]mitä meidän pitää tehdä?

6 Ja nyt, kun Alma kuuli tämän, hän kääntyi ympäri, kasvot suoraan häntä kohti, ja katsoi suuresti iloiten; sillä hän näki, että heidän [a]ahdinkonsa olivat todella tehneet heistä [b]nöyriä ja että he olivat [c]valmiita kuulemaan sanaa.

7 Sen tähden hän ei sanonut enempää muulle väkijoukolle vaan ojensi kätensä ja huusi niille, jotka hän näki ja jotka olivat todella katuvia, ja sanoi heille:

8 Minä näen, että te olette sydämeltänne [a]nöyriä, ja jos niin, te olette siunattuja.

9 Katso, teidän veljenne on sanonut: Mitä meidän pitää tehdä, sillä meidät on karkotettu synagogistamme, niin ettemme voi palvella Jumalaamme?

10 Katso, minä sanon teille: Luuletteko te, ettette voi [a]palvella Jumalaa muualla kuin vain synagogissanne?

11 Ja edelleen tahtoisin kysyä: Luuletteko te, että teidän tulee

32 2*a* PKO Köyhät.
3*a* Alma 34:40.
4*a* PKO Köyhät: Hengessä köyhät.
5*a* Sananl. 18:23.
b Alma 33:10.
c Ap. t. 2:37–38.
6*a* PKO Vastoinkäyminen.
b PKO Nöyryys.
c Alma 16:16–17; OL 101:8.
8*a* Matt. 5:3–5.
10*a* PKO Jumalan palveleminen.

palvella Jumalaa vain kerran viikossa?

12 Minä sanon teille: On hyvä, että teidät on karkotettu synagogistanne, jotta olisitte nöyriä ja jotta oppisitte [a]viisautta, sillä teidän on välttämätöntä oppia viisautta; sillä siitä syystä, että teidät on karkotettu ja että veljenne halveksivat teitä suuren [b]köyhyytenne tähden, teidät on johdatettu sydämen nöyryyteen; sillä teidät on pakostakin tehty nöyriksi.

13 Ja nyt, koska teidän on pakko olla nöyriä, te olette siunattuja, sillä toisinaan, jos ihmisen on pakko olla nöyrä, hän tavoittelee parannusta; ja nyt totisesti jokainen, joka tekee parannuksen, saa armon; ja se, joka saa armon ja [a]kestää loppuun asti, pelastuu.

14 Ja nyt, kun sanoin teille, että te olette siunattuja, koska teidät pakotettiin olemaan nöyriä, ettekö luule, että vielä siunatumpia ovat ne, jotka itse todella nöyrtyvät sanan tähden?

15 Niin, se, joka todella nöyrtyy ja tekee parannuksen synneistään ja kestää loppuun asti, on oleva siunattu – niin, paljon siunatumpi kuin ne, joiden on pakko olla nöyriä suuren köyhyytensä tähden.

16 Sen tähden siunattuja ovat ne, jotka [a]nöyrtyvät ilman, että heidän on pakko olla nöyriä; eli pikemminkin, toisin sanoen siunattu on se, joka uskoo Jumalan sanaan ja joka ottaa kasteen ilman sydämen itsepäisyyttä, niin, ilman että heidät johdatetaan tietämään tai suorastaan pakotetaan tietämään sana, ennen kuin he uskovat.

17 Niin, on monia, jotka sanovat: Jos sinä näytät meille jonkin [a]merkin taivaasta, silloin me varmasti tiedämme totuuden; silloin me uskomme.

18 Nyt minä kysyn: Onko tämä uskoa? Katso, minä sanon teille: Ei, sillä jos ihminen tietää jonkin asian, hänellä ei ole mitään syytä [a]uskoa, sillä hän tietää sen.

19 Ja nyt, kuinka paljon kirotumpi onkaan se, joka [a]tietää Jumalan tahdon eikä tee sitä, kuin se, joka vain uskoo tai jolla on vain syytä uskoa ja lankeaa rikkomukseen?

20 Nyt tästä teidän on tuomittava. Katso, minä sanon teille, että se on toisaalta samanlainen kuin toisaaltakin; ja jokaiselle tapahtuu tekojensa mukaisesti.

21 Ja nyt, kuten uskosta sanoin – usko ei ole [a]täydellistä tietoa jostakin; sen tähden, jos teillä on uskoa, te [b]toivotte sellaista, mikä ei [c]näy mutta on totta.

22 Ja nyt, katso, minä sanon teille ja minä tahdon teidän muistavan, että Jumala on armollinen kaikille, jotka uskovat hänen nimeensä; sen tähden hän haluaa ensiksi teidän uskovan, niin, nimittäin hänen sanaansa.

---

12 *a* Saarn. 4:13.
b Sananl. 16:8.
13 *a* Alma 38:2.
16 *a* PKO Nöyryys.
17 *a* PKO Merkki.
18 *a* Et. 12:12, 18.
19 *a* Joh. 15:22–24.
21 *a* Joh. 20:29; Hepr. 11.
b PKO Toivo.
c Et. 12:6.

23 Ja nyt, hän julistaa sanansa enkelien kautta ihmisille, [a]eikä vain miehille vaan myös naisille. Eikä tässä kaikki; pienille [b]lapsille annetaan monta kertaa sanoja, jotka saattavat viisaat ja oppineet ymmälle.

24 Ja nyt, rakkaat veljeni, koska olette halunneet tietää minulta, mitä teidän pitää tehdä, koska teitä on ahdistettu ja teidät on karkotettu – nyt minä en halua teidän luulevan, että minun tarkoitukseni on tuomita teitä muuten kuin sen mukaisesti, mikä on totta –

25 sillä minä en tarkoita, että teidät kaikki on pakotettu nöyrtymään, sillä minä totisesti uskon, että teidän joukossanne on joitakuita, jotka nöyrtyisivät, olivatpa he minkälaisissa olosuhteissa tahansa.

26 Nyt, kuten sanoin uskosta – että se ei ollut täydellistä tietoa – aivan samoin on minun sanojeni laita. Te ette voi aluksi tietää niiden olevan täydellisen varmasti totta, sen enempää kuin usko on täydellistä tietoa.

27 Mutta katso, jos te heräätte ja herätätte kykynne, jopa niin että kokeilette sanojani, ja osoitatte vähäsen uskoa, niin, vaikka ette voisi enempää kuin [a]haluta uskoa, antakaa tämän halun tehdä työtä itsessänne, kunnes uskotte sillä tavalla, että voitte antaa sijaa osalle sanoistani.

28 Nyt, vertaamme sanaa [a]siemeneen. Nyt, jos te annatte sijaa, niin että [b]sydämeenne voidaan kylvää [c]siemen, katso, jos se on oikea siemen eli hyvä siemen, jos te ette [d]epäuskollanne heitä sitä pois, niin että vastustatte Herran Henkeä, katso, se alkaa paisua teidän rinnassanne; ja kun te tunnette nämä paisumisen liikkeet, te alatte sanoa itseksenne: Tämän täytyy olla hyvä siemen, eli sanan täytyy olla hyvä, sillä se alkaa avartaa sieluani; niin, se alkaa valaista [e]ymmärrystäni, niin, se alkaa olla minusta ihana.

29 Nyt, katso, eikö tämä lisäisi teidän uskoanne? Minä sanon teille: Kyllä; mutta se ei ole kasvanut täydelliseksi tiedoksi.

30 Mutta katso, kun siemen paisuu ja itää ja alkaa kasvaa, silloin teidän on sanottava, että siemen on hyvä, sillä katso, se paisuu ja itää ja alkaa kasvaa. Ja nyt, katso, eikö tämä vahvista teidän uskoanne? Kyllä, se vahvistaa teidän uskoanne, sillä te sanotte: Minä tiedän, että tämä on hyvä siemen, sillä katso, se itää ja alkaa kasvaa.

31 Ja nyt, katso, oletteko varmoja, että tämä on hyvä siemen? Minä sanon teille: Kyllä; sillä jokainen siemen tuottaa oman [a]lajinsa mukaan.

32 Sen tähden, jos siemen kasvaa, se on hyvä, mutta jos se ei kasva, katso, se ei ole hyvä; sen tähden se heitetään pois.

33 Ja nyt, katso, koska te olette kokeilleet ja kylväneet siemenen ja se paisuu ja itää ja alkaa

23 *a* Joel 3:1–2.
b Matt. 11:25; Luuk. 10:21; 3. Nefi 26:14–16; OL 128:18.
27 *a* Mark. 11:24.
28 *a* Luuk. 8:11.
b Alma 33:1.
c PKO Sydän.
d Matt. 17:20.
e PKO Ymmärrys.
31 *a* 1. Moos. 1:11–12.

kasvaa, teidän täytyy tietää, että siemen on hyvä.

34 Ja nyt, katso, onko teidän [a]tietonne täydellistä? Kyllä, teidän tietonne on täydellistä siinä asiassa, ja teidän [b]uskonne on uinuvaa; ja tämä koska te tiedätte, sillä te tiedätte, että sana on paisuttanut teidän sieluanne, ja te tiedätte myös, että se on itänyt, että ymmärryksenne alkaa valaistua ja että [c]mielenne alkaa avartua.

35 Oi, eikö tämä sitten ole todellista? Minä sanon teille: Kyllä, sillä se on [a]valoa, ja kaikki, mikä on valoa, on hyvää, sillä sen voi erottaa; sen tähden teidän on tiedettävä, että se on hyvää; ja nyt, katso, kun olette maistaneet tätä valoa, onko teidän tietonne täydellistä?

36 Katso, minä sanon teille: Ei; eikä teidän myöskään pidä hylätä uskoanne, sillä te olette vasta osoittaneet uskoanne kylvääksenne siemenen, jotta voisitte kokeilla tietääksenne, oliko siemen hyvä.

37 Ja katso, kun puu alkaa kasvaa, te sanotte: Ravitkaamme sitä hyvin huolellisesti, jotta se juurtuisi, jotta se kasvaisi ja tuottaisi meille hedelmää. Ja nyt, katso, jos te ravitsette sitä hyvin huolellisesti, se juurtuu ja kasvaa ja tuottaa hedelmää.

38 Mutta jos te [a]laiminlyötte puun ettekä huolehdi sen ravinnosta, katso, se ei juurru; ja kun aurinko tulee ja paahtaa sitä, niin koska sillä ei ole juurta, se kuivettuu, ja te vedätte sen maasta ja heitätte sen pois.

39 Nyt, tämä ei johdu siitä, ettei siemen ollut hyvä, eikä siitä, ettei sen hedelmä olisi haluttavaa, vaan se johtuu siitä, että teidän [a]maanne on hedelmätön ettekä te ravitse puuta; sen tähden te ette voi saada siitä hedelmää.

40 Ja siten, jos te ette ravitse sanaa, odottaen uskollisesti sen hedelmää, te ette voi koskaan poimia [a]elämän puun hedelmää.

41 Mutta jos te uskollanne ravitsette sanaa, niin, ravitsette puuta, kun se alkaa kasvaa, hyvin uutterasti ja [a]kärsivällisesti, odottaen siitä hedelmää, se juurtuu; ja katso, se on oleva puu, joka [b]versoo ikuiseen elämään.

42 Ja [a]uutteruutenne ja uskonne ja kärsivällisyytenne ansiosta ravitessanne sanaa, jotta se juurtuisi teissä, katso, lopulta te saatte poimia sen [b]hedelmää, joka on mitä kallisarvoisinta, joka on makeampaa kuin kaikki, mikä on makeaa, ja joka on valkoisempaa kuin kaikki, mikä on valkoista, niin, ja puhtaampaa kuin kaikki, mikä on puhdasta; ja te saatte kestitä itseänne tällä hedelmällä kylliksenne, niin ettei teidän ole nälkä eikä jano.

43 Silloin, veljeni, te saatte korjata palkan uskostanne ja uutteruudestanne ja kärsivällisyydes-

34 *a* PKO Tieto.
b Et. 3:19.
c PKO Mieli.
35 *a* Joh. 3:18–21.
PKO Valo, Kristuksen.
38 *a* PKO Luopumus.
39 *a* Matt. 13:5.
40 *a* 1. Moos. 2:9;
1. Nefi 15:36.
41 *a* PKO Kärsivällisyys.
b Alma 33:23;
OL 63:23.
42 *a* PKO Ahkeruus.
b 1. Nefi 8:10–12.

tänne ja pitkämielisyydestänne odottaessanne, että puu tuottaisi teille hedelmää.

LUKU 33

Senos opetti, että ihmisten tulee rukoilla ja palvella Jumalaa kaikkialla ja että tuomiot käännetään pois Pojan tähden. Senok opetti, että armo suodaan Pojan tähden. Mooses oli korottanut erämaassa Jumalan Pojan vertauskuvan. Noin 74 eKr.

Nyt, kun Alma oli puhunut nämä sanat, he lähettivät hänelle sanan haluten tietää, pitäisikö heidän uskoa [a]yhteen Jumalaan voidakseen saada tätä hedelmää, josta hän oli puhunut, eli kuinka heidän pitäisi kylvää [b]siemen eli sana, josta hän oli puhunut ja josta sanonut, että se piti kylvää heidän sydämeensä; eli millä tavalla heidän pitäisi alkaa osoittaa uskoaan.

2 Ja Alma sanoi heille: Katso, te olette sanoneet, että te [a]ette voineet palvella Jumalaanne, koska teidät on karkotettu synagogistanne. Mutta katso, minä sanon teille: Jos te luulette, että ette voi palvella Jumalaa, te erehdytte suuresti ja teidän pitäisi tutkia [b]kirjoituksia; jos te luulette niiden opettaneen teille tätä, te ette ymmärrä niitä.

3 Muistatteko lukeneenne, mitä profeetta [a]Senos muinoin on sanonut rukouksesta eli Jumalan [b]palvelemisesta?

4 Sillä hän sanoi: Sinä olet armollinen, oi Jumala, sillä sinä olet kuullut rukoukseni silloinkin, kun olin erämaassa; niin, sinä olit armollinen rukoillessani niiden tähden, jotka olivat [a]vihollisiani, ja käänsit heidät puolelleni.

5 Niin, oi Jumala, ja sinä olit armollinen minulle, kun huusin sinun puoleesi [a]pellollani; kun huusin sinun puoleesi rukouksessani, ja sinä kuulit minua.

6 Ja jälleen, oi Jumala, kun minä menin talooni, sinä kuulit minua rukouksessani.

7 Ja kun minä menin [a]huoneeseeni, oi Herra, ja rukoilin sinua, sinä kuulit minua.

8 Niin, sinä olet armollinen lapsillesi, kun he huutavat sinun puoleesi, jotta sinä heitä kuulisit, eivätkä ihmiset, ja sinä kuulet heitä.

9 Niin, oi Jumala, sinä olet ollut minulle armollinen ja kuullut minun huutoni väkesi keskellä.

10 Niin, ja sinä olet myös kuullut minua, kun viholliseni ovat minut [a]karkottaneet ja ovat minua halveksineet; niin, sinä kuulit minun huutoni ja olit vihoissasi vihollisilleni, ja sinä rankaisit heitä vihassasi joutuisalla tuholla.

11 Ja sinä kuulit minua ahdinkojeni ja vilpittömyyteni

33 1 *a* 2. Nefi 31:21; Moosia 15:2–4.
b Alma 32:28–43.
2 *a* Alma 32:5.
b Alma 37:3–10.
3 *a* PKO Pyhät kirjoitukset: Kadonneet pyhät kirjoitukset; Senos.
b PKO Jumalan palveleminen.
4 *a* Matt. 5:44.
5 *a* Alma 34:20–25.
7 *a* Matt. 6:5–6; Alma 34:26.
10 *a* Alma 32:5.

tähden; ja Poikasi tähden sinä olet ollut minulle näin armollinen; sen tähden minä huudan sinun puoleesi kaikissa ahdingoissani, sillä sinussa on minun iloni; sillä sinä olet kääntänyt tuomiosi pois minusta Poikasi tähden.

12 Ja nyt Alma sanoi heille: Uskotteko näitä [a]kirjoituksia, joita ihmiset muinoin ovat kirjoittaneet?

13 Katso, jos uskotte, teidän on uskottava, mitä [a]Senos sanoi, sillä katso, hän sanoi: Sinä olet kääntänyt pois tuomiosi Poikasi tähden.

14 Nyt, katso, veljeni, minä tahtoisin kysyä: Oletteko te lukeneet kirjoituksia? Jos olette, kuinka voitte olla uskomatta Jumalan Poikaan?

15 Sillä [a]ei ole kirjoitettu, että Senos yksin olisi puhunut näistä asioista, vaan myös [b]Senok puhui näistä asioista –

16 sillä katso, hän sanoi: Sinä olet vihoissasi, oi Herra, tälle kansalle, koska se ei tahdo ymmärtää sinun armotekojasi, jotka olet suonut sille Poikasi tähden.

17 Ja nyt, veljeni, te näette, että toinenkin profeetta muinoin on todistanut Jumalan Pojasta, ja koska ihmiset eivät tahtoneet ymmärtää hänen sanojaan, he [a]kivittivät hänet kuoliaaksi.

18 Mutta katso, tässä ei ole kaikki; nämä eivät ole ainoat, jotka ovat puhuneet Jumalan Pojasta.

19 Katso, [a]Mooses puhui hänestä; niin, ja katso, autiomaassa [b]kohotettiin [c]vertauskuva, jotta jokainen, joka siihen katsoisi, saisi elää. Ja monet katsoivat ja jäivät eloon.

20 Mutta harvat ymmärsivät niiden asioiden merkityksen, ja tämä heidän sydämensä paatumuksen tähden. Mutta oli monia, jotka olivat niin paatuneita, etteivät he tahtoneet katsoa; sen tähden he menehtyivät. Nyt syy, miksi he eivät tahtoneet katsoa, on se, etteivät he uskoneet, että se [a]parantaisi heidät.

21 Oi veljeni, jos te voisitte parantua vain luomalla katseen ympärillenne, jotta parantuisitte, ettekö katsoisi nopeasti; vai paaduttaisitteko mieluummin sydämenne epäuskossa ja olisitteko velttoja, niin että ette loisi katsetta ympärillenne, niin että menehtyisitte?

22 Jos niin, onnettomuus kohtaa teitä; mutta jos ei niin, luokaa silloin katse ympärillenne ja [a]alkakaa uskoa Jumalan Poikaan, että hän tulee lunastamaan kansansa ja että hän on kärsivä ja kuoleva sen syntien [b]sovitukseksi ja että hän on jälleen [c]nouseva kuolleista, mikä on saava aikaan [d]ylösnousemuksen, niin että kaikki

12 *a* PKO Pyhät kirjoitukset.
13 *a* Alma 34:7.
15 *a* MK Jaak. 4:4.
b 1. Nefi 19:10; Alma 34:7.
17 *a* PKO Marttyyri.
19 *a* 5. Moos. 18:15, 18; Alma 34:7.
b Joh. 3:14; Hel. 8:14–15.
c 4. Moos. 21:9; 2. Nefi 25:20; Moosia 3:15.
20 *a* 1. Nefi 17:40–41.
22 *a* Alma 32:27–28.
b Alma 22:14; 34:8–9.
c PKO Ylösnousemus.
d Alma 11:44.

ihmiset joutuvat hänen eteensä viimeisenä päivänä, tuomiopäivänä, tuomittaviksi [e]tekojensa mukaan.

23 Ja nyt, veljeni, minä pyydän, että te [a]kylvätte tämän sanan sydämeenne, ja kun se alkaa paisua, niin myös ravitsette sitä uskollanne. Ja katso, siitä tulee puu, joka [b]versoo teissä ikuiseen elämään. Ja suokoon Jumala silloin teille, että teidän [c]kuormanne olisivat keveitä ilon tähden hänen Pojastaan. Ja kaiken tämän te voitte tosiaankin tehdä, jos tahdotte. Aamen.

LUKU 34

Amulek todistaa, että sana on Kristuksessa pelastukseksi. Ellei sovitusta tapahdu, koko ihmissuvun täytyy hukkua. Koko Mooseksen laki viittaa Jumalan Pojan uhriin. Iankaikkinen lunastussuunnitelma perustuu uskoon ja parannukseen. Rukoilkaa ajallisia ja hengellisiä siunauksia. Tämä elämä on ihmisille aika valmistautua kohtaamaan Jumala. Tehkää pelastuaksenne työtä peläten Jumalan edessä. Noin 74 eKr.

Ja nyt tapahtui, että kun Alma oli puhunut nämä sanat heille, hän istuutui maahan, ja [a]Amulek nousi ja alkoi opettaa heitä sanoen:

2 Veljeni, minusta on mahdotonta, että te olisitte tietämättömiä niistä asioista, joita on puhuttu Kristuksen tulemisesta, hänen, jonka me opetamme olevan Jumalan Poika; niin, minä tiedän, että [a]näitä asioita opetettiin teille runsaasti ennen teidän luopumistanne meidän joukostamme.

3 Ja koska te olette pyytäneet rakasta veljeäni ilmaisemaan teille, mitä teidän pitäisi tehdä ahdinkojenne tähden, hän on puhunut teille jonkin verran valmistaakseen mieltänne, niin, ja hän on kehottanut teitä uskoon ja kärsivällisyyteen –

4 niin, vieläpä, että teillä olisi sen verran uskoa, että edes [a]kylväisitte sanan sydämeenne, jotta voisitte kokeilla sen hyvyyttä.

5 Ja me olemme nähneet, että se suuri kysymys, joka teillä on mielessänne, on, onko sana Jumalan Pojassa vai eikö mitään Kristusta tule.

6 Ja te näitte myös, että veljeni on osoittanut teille moneen kertaan, että [a]sana on Kristuksessa pelastukseksi.

7 Veljeni on viitannut Senosin sanoihin, että lunastus tulee Jumalan Pojan kautta, ja myös Senokin sanoihin; ja hän on vedonnut myös Moosekseen osoittaakseen, että nämä asiat ovat totta.

8 Ja nyt, katso, minä [a]todistan teille omasta puolestani, että nämä asiat ovat totta. Katso, minä sanon teille, että minä

22 *e* PKO Teot.
23 *a* Alma 33:1; 34:4.
b Alma 32:41; OL 63:23.
c Alma 31:38.
34 1 *a* Alma 8:21.
2 *a* Alma 16:13–21.
4 *a* Alma 33:23.
6 *a* Joh. 1:1, 14.
8 *a* PKO Todistaminen.

tiedän, että Kristus on tuleva ihmislasten keskuuteen ottaakseen päällensä kansansa rikkomukset ja että hän on [b]sovittava maailman synnit; sillä Herra Jumala on näin puhunut.

9 Sillä on välttämätöntä, että [a]sovitus suoritetaan; sillä iankaikkisen Jumalan suuren [b]suunnitelman mukaan sovitus täytyy suorittaa, tai muuten koko ihmissuvun täytyisi väistämättä hukkua; niin, kaikki ovat paatuneita; niin, kaikki ovat [c]langenneita ja kadotettuja, ja heidän täytyisi hukkua, elleivät he voisi pelastua sovituksen kautta, jonka suorittaminen on välttämätöntä.

10 Sillä on välttämätöntä, että on suuri ja viimeinen [a]uhri; niin, ei ihmis- eikä eläin- eikä minkäänlainen lintu-uhri, sillä se ei ole inhimillinen uhri, vaan sen on oltava [b]ääretön ja iankaikkinen [c]uhri.

11 Nyt ei ole yhtäkään ihmistä, joka voi uhrata oman verensä toisen syntien sovitukseksi. Nyt, jos ihminen murhaa, katso, ottaako meidän lakimme, joka on [a]oikeudenmukainen, hengen hänen veljeltään? Minä sanon teille: Ei.

12 Vaan laki vaatii hengen siltä, joka on [a]murhannut; sen tähden ei mikään vähempi kuin ääretön sovitus riitä maailman synteihin.

13 Sen tähden on välttämätöntä, että on suuri ja viimeinen uhri, ja silloin verenvuodatus lakkaa, eli on tarkoituksenmukaista, että se [a]lakkaa; silloin [b]Mooseksen laki täyttyy; niin, se täyttyy kokonaan, jokainen kirjain ja pieninkin piirto, eikä yksikään ole hävinnyt.

14 Ja katso, tämä on [a]lain koko [b]tarkoitus – jokainen rahtu viittaa tuohon suureen ja viimeiseen [c]uhriin; ja tuo suuri ja viimeinen uhri on oleva Jumalan Poika, niin, ääretön ja iankaikkinen.

15 Ja näin hän on tuova [a]pelastuksen kaikille niille, jotka uskovat hänen nimeensä; tämä on tämän viimeisen uhrin tarkoitus: saada aikaan armahtavaisuus, joka voittaa oikeudenmukaisuuden ja saa aikaan keinon, jolla ihmiset voivat saada parannukseen johtavan uskon.

16 Ja näin [a]armo voi tyydyttää [b]oikeudenmukaisuuden vaatimukset ja sulkee heidät turvallisten käsivarsien suojaan, kun se, joka ei osoita parannukseen johtavaa uskoa, on koko oikeudenmukaisuuden [c]vaatimusten lain alainen; sen tähden suuri ja iankaikkinen [d]lunastussuunnitelma toteutuu vain sen

8 *b* PKO Sovitus.
9 *a* Alma 33:22.
b Alma 12:22–33; Moos. 6:62.
c PKO Aadamin ja Eevan lankeemus.
10 *a* Moos. 5:6–7.
b 2. Nefi 9:7.
c PKO Uhri.
11 *a* 5. Moos. 24:16; Moosia 29:25.
12 *a* PKO Kuolemanrangaistus; Murha.
13 *a* 3. Nefi 9:17, 19–20.
b 3. Nefi 15:5.
14 *a* PKO Mooseksen laki.
b Alma 30:3.
c OL 138:35.
15 *a* PKO Pelastus.
16 *a* PKO Armeliaisuus.
b PKO Oikeudenmukaisuus.
c Alma 12:32.
d PKO Lunastussuunnitelma.

kohdalla, jolla on parannukseen johtava usko.

17 Suokoon sen tähden Jumala teille, veljeni, että te alkaisitte osoittaa parannukseen johtavaa [a]uskoanne, että alkaisitte [b]huutaa avuksi hänen pyhää nimeään, jotta hän armahtaisi teitä;

18 niin, huutakaa häneltä armoa, sillä hän on voimallinen pelastamaan.

19 Niin, nöyrtykää ja rukoilkaa häntä jatkuvasti.

20 Huutakaa hänen puoleensa kedoillanne ollessanne, niin, kaikkien katraidenne puolesta.

21 [a]Huutakaa hänen puoleensa taloissanne, niin, koko perhekuntanne puolesta, sekä aamuin, keskipäivin että illoin.

22 Niin, huutakaa hänen puoleensa vihollistenne voimaa vastaan.

23 Niin, [a]huutakaa hänen puoleensa [b]Perkelettä vastaan, joka on kaiken [c]vanhurskauden vihollinen.

24 Huutakaa hänen puoleensa peltojenne sadon puolesta, jotta siinä menestyisitte.

25 Huutakaa ketojenne katraiden puolesta, jotta ne lisääntyisivät.

26 Mutta tässä ei ole kaikki; teidän täytyy vuodattaa sielunne [a]huoneissanne ja salaisissa paikoissanne ja erämaassanne.

27 Niin, ja kun te ette huuda Herran puoleen, olkoon [a]sydämenne [b]täysi, alati viipyen rukouksessa hänen puoleensa omaksi parhaaksenne ja myös ympärillänne olevien parhaaksi.

28 Ja nyt, katso, rakkaat veljeni, minä sanon teille: Älkää luulko, että tässä on kaikki; sillä jos te tämän kaiken tehtyänne käännytätte pois [a]tarvitsevat ja alastomat ettekä käy sairaiden ja ahdistettujen luona ja [b]anna omaisuudestanne, jos teillä on, niille, jotka tarvitsevat – minä sanon teille: Jos te ette mitään näistä tee, katso, teidän [c]rukouksenne on [d]turha eikä teitä mitään hyödytä, ja te olette kuin tekopyhät, jotka kieltävät uskon.

29 Sen tähden, jos te ette muista olla [a]rakastavia, te olette kuin kuona, jonka metallinpuhdistajat heittävät pois (koska se ei ole minkään arvoista) ja joka tallataan ihmisten jalkoihin.

30 Ja nyt, veljeni, minä tahdon teidän näin monia todistuksia saatuanne ja nähtyänne, että pyhät kirjoitukset todistavat näistä asioista, tulevan ja tuottavan parannukseen johtavia [a]hedelmiä.

31 Niin, minä tahdon, että te tulette ettekä enää paaduta sydäntänne, sillä katso, nyt on teidän pelastuksenne aika ja [a]päivä; ja sen tähden, jos te teette parannuksen ettekä paaduta sydäntänne, suuri lunastussuunnitelma toteutuu heti teidän kohdallanne.

32 Sillä katso, tämä elämä on

17 *a* PKO Usko.
b PKO Rukous.
21 *a* Ps. 5:2–4; 3. Nefi 18:21.
23 *a* 3. Nefi 18:15, 18.
b PKO Perkele.
c PKO Vanhurskaus.
26 *a* Matt. 6:5–6.
27 *a* PKO Sydän.
b PKO Pohtiminen.
28 *a* PKO Köyhät.
b PKO Almu.
c Matt. 15:7–8.
d Moroni 7:6–8.
29 *a* PKO Rakkaus.
30 *a* Matt. 3:8; Alma 13:13.
31 *a* Room. 13:11–12.

ihmisille aika [a]valmistautua kohtaamaan Jumala; niin, katso, tämän elämän päivä on ihmisille päivä tehdä työnsä.

33 Ja nyt, kuten sanoin teille aikaisemmin, koska te olette saaneet näin monia todistuksia, minä sen tähden pyydän teitä, ettette [a]lykkää [b]parannuksenne päivää loppuun asti, sillä tämän elämän päivän jälkeen, joka on annettu meille valmistautuaksemme iankaikkisuuteen, katso, ellemme käytä aikaamme hyvin tässä elämässä ollessamme, sen jälkeen tulee [c]pimeyden [d]yö, jossa ei mitään työtä voida tehdä.

34 Te ette voi sanoa joutuessanne tuohon kauheaan [a]taitekohtaan: Minä tahdon tehdä parannuksen, minä tahdon palata Jumalani luokse. Ei, te ette voi sanoa näin, koska sillä samalla hengellä, jonka vallassa ruumiinne on sillä hetkellä, kun te lähdette tästä elämästä, sillä samalla hengellä on voima pitää teidän ruumistanne vallassaan tuossa iankaikkisessa maailmassa.

35 Sillä katso, jos te olette lykänneet parannuksenne päivää aina kuolemaan asti, katso, teistä on tullut Perkeleen hengen [a]alaisia, ja hän [b]sinetöi teidät omikseen; sen tähden Herran Henki on vetäytynyt teistä, eikä sillä ole teissä sijaa, ja Perkeleellä on teihin kaikki valta; ja tämä on jumalattomien lopullinen tila.

36 Ja tämän minä tiedän, koska Herra on sanonut, ettei hän asu [a]epäpyhissä temppeleissä, mutta [b]vanhurskaiden sydämissä hän asuu; niin, ja hän on myös sanonut, että vanhurskaat saavat istuutua sijalleen hänen valtakunnassaan tarvitsematta enää lähteä pois; mutta heidän vaatteensa täytyy tehdä valkoisiksi Karitsan verellä.

37 Ja nyt, rakkaat veljeni, minä pyydän, että te muistatte nämä asiat ja teette [a]työtä pelastuaksenne peläten Jumalan edessä, ettekä enää kiellä Kristuksen tulemista;

38 ettekä enää [a]taistele Pyhää Henkeä vastaan vaan otatte sen vastaan ja otatte Kristuksen [b]nimen päällenne; että te nöyrrytte aina tomuun asti ja [c]palvelette Jumalaa, missä tahansa paikassa olettekin, hengessä ja totuudessa; ja että te elätte [d]kiittäen päivittäin niistä monista armoteoista ja siunauksista, joita hän teille lahjoittaa.

39 Niin, ja myös minä kehotan teitä, veljeni, olemaan alati [a]valppaita rukoilemaan, etteivät Perkeleen [b]kiusaukset eksyttäisi teitä, ettei hän saisi teitä

32 *a* 2. Nefi 2:21; Alma 12:24; 42:4–6.
33 *a* Hel. 13:38; OL 45:2.
b PKO Parannus.
c PKO Kuolema, hengellinen; Pimeys, hengellinen.
d Joh. 9:4; OL 45:17.
34 *a* Alma 40:13–14.
35 *a* 2. Nefi 28:19–23.
b 2. Nefi 9:9.
36 *a* Moosia 2:37; Alma 7:21; Hel. 4:24.
b PKO Vanhurskaus.
37 *a* Fil. 2:12.
38 *a* PKO Kiista.
b Moosia 5:8; Alma 5:38.
c PKO Jumalan palveleminen.
d Ps. 69:31; OL 59:7. PKO Kiitollisuus.
39 *a* PKO Vartija.
b PKO Kiusaus.

valtaansa, ettei teistä tulisi hänen alaisiaan viimeisenä päivänä; sillä katso, hän [c]ei teitä millään hyvällä palkitse.

40 Ja nyt rakkaat veljeni, minä tahdon kehottaa teitä olemaan [a]kärsivällisiä ja kestämään kaikenlaiset ahdingot, että ette [b]herjaa niitä, jotka karkottavat teidät suuren köyhyytenne tähden, ettei vain teistä tulisi heidän kaltaisiaan synnintekijöitä;

41 vaan että te olette kärsivällisiä ja kestätte nuo ahdingot vahvassa toivossa, että saatte jonakin päivänä levätä kaikista ahdingoistanne.

LUKU 35

Sanan saarnaaminen tekee tyhjäksi soramilaisten juonen. He karkottavat käännynnäiset, jotka sitten liittyvät Ammonin kansaan Jersonissa. Alma murehtii kansan jumalattomuuden tähden. Noin 74 eKr.

Nyt tapahtui, että kun Amulek oli päättänyt nämä sanat, he vetäytyivät väkijoukosta ja tulivat Jersonin maahan.

2 Niin, ja loputkin veljet tulivat Jersonin maahan saarnattuaan sanaa soramilaisille.

3 Ja tapahtui, että kun soramilaisten suositumpi osa oli neuvotellut yhdessä niistä sanoista, joita oli saarnattu heille, he vihastuivat sanan tähden, sillä se tuhosi heidän [a]juonensa; sen tähden he eivät tahtoneet kuulla sanoja.

4 Ja he lähettivät sanan ja kokosivat yhteen kaiken kansan kautta koko maan ja neuvottelivat heidän kanssaan sanoista, joita oli puhuttu.

5 Nyt heidän hallitsijansa ja pappinsa ja opettajansa eivät antaneet kansan tietää, mitä he halusivat; ja nyt he ottivat salaa selville kaiken kansan mielipiteet.

6 Ja tapahtui, että kun he olivat saaneet selville kaiken kansan mielipiteet, ne, jotka olivat Alman ja hänen veljiensä puhumien sanojen kannalla, karkotettiin maasta; ja heitä oli monia, ja hekin tulivat Jersonin maahan.

7 Ja tapahtui, että Alma ja hänen veljensä opettivat heitä.

8 Nyt soramilaisten kansa oli vihoissaan Jersonin maassa olevalle Ammonin kansalle, ja soramilaisten ylin hallitsija, joka oli hyvin jumalaton mies, lähetti Ammonin kansalle sanan pyytäen, että se karkottaisi maastaan kaikki ne, jotka heidän puoleltaan tulivat sen maahan.

9 Ja hän syyti monia uhkauksia sitä vastaan. Ja nyt Ammonin kansa ei pelännyt heidän sanojaan; sen tähden he eivät karkottaneet heitä vaan ottivat vastaan kaikki köyhät soramilaiset, jotka tulivat heidän luoksensa; ja he [a]ravitsivat heitä ja vaatettivat heitä ja antoivat heille maita heidän perinnökseen; ja he huolehtivat heistä heidän puutteidensa mukaisesti.

10 Nyt tämä yllytti soramilaisia

39 *c* Alma 30:60.
40 *a* PKO Kärsivällisyys.
b OL 31:9.
35 3 *a* PKO Pappisvalta.
9 *a* Moosia 4:26.
PKO Hyvinvoinnin turvaaminen.

vihaan Ammonin kansaa vastaan, ja he alkoivat sekoittua lamanilaisiin ja yllyttää näitäkin vihaan sitä vastaan.

11 Ja siksi soramilaiset ja lamanilaiset alkoivat varustautua sotaan Ammonin kansaa vastaan ja myös nefiläisiä vastaan.

12 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden seitsemästoista vuosi.

13 Ja Ammonin kansa lähti Jersonin maasta ja tuli Melekin maahan ja antoi Jersonin maassa tilaa nefiläisten sotajoukoille, jotta ne voisivat taistella lamanilaisten sotajoukkoja ja soramilaisten sotajoukkoja vastaan; ja näin alkoi sota lamanilaisten ja nefiläisten välillä tuomarien hallituskauden kahdeksantenatoista vuonna; ja heidän sodistaan [a]kerrotaan myöhemmin.

14 Ja Alma ja Ammon ja heidän veljensä sekä Alman kaksi poikaa palasivat Sarahemlan maahan oltuaan välineinä Jumalan käsissä [a]monien soramilaisten johdattamisessa parannukseen; ja kaikki, jotka johdatettiin parannukseen, ajettiin pois maastansa, mutta heillä on perintömaita Jersonin maassa, ja he ovat tarttuneet aseisiin suojellakseen itseään ja vaimojaan ja lapsiaan ja maitaan.

15 Nyt, koska Alma suri kansansa pahuutta, eli niitä sotia ja verenvuodatuksia ja kiistoja, joita heidän keskuudessaan oli, ja koska hän oli ollut julistamassa sanaa tai lähettänyt julistamaan sanaa kaiken kansan keskuudessa jokaisessa kaupungissa ja koska hän näki, että ihmisten sydämet alkoivat paatua ja että he alkoivat [a]loukkaantua sanan ankaruuden tähden, hänen sydämensä oli tavattoman murheellinen.

16 Sen tähden hän kutsutti poikansa koolle voidakseen antaa heille kullekin erikseen [a]ohjeensa siitä, mikä kuuluu vanhurskauteen. Ja meillä on kertomus hänen käskyistään, jotka hän antoi heille oman aikakirjansa mukaan.

Alman käskyt pojalleen Helamanille.

Käsittää luvut 36 ja 37.

LUKU 36

Alma todistaa Helamanille, että hän kääntyi nähtyään enkelin. Hän kärsi tuomitun sielun tuskia; hän huusi avuksi Jeesuksen nimeä ja syntyi sitten Jumalasta. Ihana ilo täytti hänen sielunsa. Hän näki enkelijoukkoja ylistämässä Jumalaa. Monet käännynnäiset ovat maistaneet ja nähneet, mitä hän on maistanut ja nähnyt. Noin 74 eKr.

[a]Poikani, kallista korvasi sanoilleni, sillä minä vannon sinulle, että mikäli sinä pidät Jumalan käskyt, sinä menestyt maassa.

2 Minä tahdon sinun tekevän, niin kuin minä olen tehnyt,

13*a* Alma 43:3.
14*a* Alma 35:6.
15*a* PKO Luopumus.
16*a* PKO Taloudenhoitaja.
36 1*a* Hel. 5:9–14.

muistaen meidän isiemme [a]vankeutta, sillä he olivat orjuudessa, eikä kukaan voinut heitä vapauttaa, paitsi Abrahamin [b]Jumala ja Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala; ja hän totisesti vapautti heidät heidän ahdingoistaan.

3 Ja nyt, oi poikani Helaman, katso, sinä olet nuoruudessasi, ja sen tähden minä pyydän sinulta, että kuulisit sanojani ja oppisit minusta, sillä minä tiedän, että jokainen, joka panee turvansa Jumalaan, saa vahvistusta [a]koettelemuksissaan ja vastoinkäymisissään ja ahdingoissaan, ja hänet [b]ylennetään viimeisenä päivänä.

4 Enkä minä tahdo sinun luulevan, että minä itsestäni [a]tiedän – en ajallisesti vaan hengellisesti, en [b]lihalliselta mieleltä vaan Jumalalta.

5 Nyt, katso, minä sanon sinulle: Ellen olisi [a]syntynyt Jumalasta, en olisi [b]tiennyt näitä asioita; mutta Jumala on pyhän enkelinsä suulla ilmaissut nämä asiat minulle, ei kuitenkaan oman [c]arvollisuuteni tähden;

6 sillä minä kuljin ympäriinsä Moosian poikien kanssa pyrkien [a]hävittämään Jumalan kirkkoa; mutta katso, Jumala lähetti pyhän enkelinsä pysäyttämään meidät matkalla.

7 Ja katso, hän puhui meille ikään kuin ukkosen äänellä, ja koko maa [a]vapisi jalkojemme alla; ja me kaikki kaaduimme maahan, sillä Herran [b]pelko valtasi meidät.

8 Mutta katso, ääni sanoi minulle: Nouse. Ja minä nousin seisomaan ja näin enkelin.

9 Ja hän sanoi minulle: Vaikka itse tahdotkin tuhoutua, älä enää pyri tuhoamaan Jumalan kirkkoa.

10 Ja tapahtui, että minä kaaduin maahan; ja [a]kolmeen päivään ja kolmeen yöhön en voinut avata suutani enkä käyttää jäseniäni.

11 Ja enkeli puhui minulle muutakin, minkä veljeni kuulivat, mutta minä en sitä kuullut, sillä kun kuulin sanat: Vaikka itse tahdotkin tuhoutua, älä enää pyri tuhoamaan Jumalan kirkkoa – minä pelästyin ja hämmästyin niin suuresti sitä, että minä kenties tuhoutuisin, että kaaduin maahan enkä kuullut enää mitään.

12 Mutta minua kidutti [a]iankaikkinen piina, sillä kaikki syntini raastoivat ja kiduttivat sieluani mitä suurimmassa määrin.

13 Niin, minä muistin kaikki syntini ja pahat tekoni, joiden takia helvetin tuskat [a]piinasivat minua, niin, minä käsitin, että olin kapinoinut Jumalaani vastaan ja etten ollut pitänyt hänen pyhiä käskyjään.

14 Niin, ja minä olin murhannut

2 *a* Moosia 23:23; 24:17–21.
b 2. Moos. 3:6; Alma 29:11.
3 *a* Room. 8:28.
b Moosia 23:21–22.
4 *a* 1. Kor. 2:11; Alma 5:45–46. PKO Tieto.
b PKO Lihallinen.
5 *a* PKO Uudestisyntyminen Jumalasta.
b Alma 26:21–22.
c PKO Kelvollisuus.
6 *a* Moosia 27:10.
7 *a* Moosia 27:18.
b PKO Pelko: Jumalan pelko.
10 *a* Moosia 27:19–23.
12 *a* OL 19:11–15.
13 *a* PKO Syyllisyys.

monia hänen lapsiaan, tai pikemminkin eksyttänyt heidät turmioon; niin, ja sanalla sanoen pahat tekoni olivat olleet niin suuret, että ajatuskin tulemisesta Jumalani eteen kidutti sieluani sanomattomalla kauhulla.

15 Oi, minä ajattelin, kunpa [a]voisin tulla karkotetuksi ja hävitä olemattomiin, sekä sieluni että ruumiini, ettei minua voitaisi viedä seisomaan Jumalani eteen tuomittavaksi [b]teoistani.

16 Ja nyt, kolmen päivän ja kolmen yön ajan minua kiduttivat, niin, [a]tuomitun sielun tuskat.

17 Ja tapahtui, että ollessani näin piinan kiduttama, ollessani monien syntieni muiston [a]raastama, katso, minä muistin myös kuulleeni isäni profetoivan kansalle erään Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, tulemisesta sovittamaan maailman synnit.

18 Nyt, kun mieleni takertui tähän ajatukseen, huusin sydämessäni: Oi Jeesus, sinä Jumalan Poika, armahda minua, joka olen katkeruuden [a]sapessa ja kuoleman ikuisten [b]kahleiden kietomana.

19 Ja nyt, katso, kun tätä ajattelin, en enää voinut muistaa tuskiani; niin, syntieni muisto ei enää [a]raastanut minua.

20 Ja oi, mikä [a]ilo, ja minkä ihmeellisen valon minä näinkään; niin, minun sieluni täyttyi yhtä suuresta ilosta kuin tuskani oli ollut!

21 Niin, minä sanon sinulle, poikani, ettei voinut olla mitään niin suurta ja katkeraa kuin tuskani olivat. Niin, ja sanon sinulle vielä, poikani, ettei toisaalta voi olla mitään niin suurta ja ihanaa kuin iloni oli.

22 Niin, minä käsitin näkeväni, niin kuin isämme [a]Lehi näki, Jumalan istumassa valtaistuimellaan, ympärillään lukemattomia enkelijoukkoja laulamassa ja ylistämässä Jumalaansa; niin, ja minun sieluni ikävöi sinne.

23 Mutta katso, minun jäseneni saivat takaisin [a]voimansa, ja minä nousin jaloilleni ja toin julki kansalle, että olin [b]syntynyt Jumalasta.

24 Niin, ja siitä lähtien aina tähän asti minä olen ponnistellut lakkaamatta johdattaakseni sieluja parannukseen, johdattaakseni heitä [a]maistamaan sitä suurta iloa, jota minä olen maistanut, jotta hekin syntyisivät Jumalasta ja [b]täyttyisivät Pyhällä Hengellä.

25 Niin, ja nyt, katso, oi poikani, Herra antaa minulle tavattoman suurta iloa työni hedelmistä;

26 sillä sen [a]sanan tähden,

15*a* Ilm. 6:15–17; Alma 12:14.
b Alma 41:3; OL 1:9–10.
16*a* PKO Tuomio.
17*a* 2. Kor. 7:10.
18*a* ELI äärettömän suuren katumuksen vallassa.
b 2. Nefi 9:45; 28:22; Alma 12:11; Moos. 7:26.
19*a* PKO Syyllisyys.
20*a* PKO Ilo.
22*a* 1. Nefi 1:8.
23*a* Moos. 1:10.
b Alma 5:14.
PKO Uudestisyntyminen Jumalasta.
24*a* 1. Nefi 8:12; Moosia 4:11.
b 2. Nefi 32:5; 3. Nefi 9:20.
PKO Pyhä Henki.
26*a* Alma 31:5.

jonka hän on suonut minulle, katso, monet ovat syntyneet Jumalasta ja maistaneet, niin kuin minä olen maistanut, ja nähneet omin silmin, niin kuin minä olen nähnyt; sen tähden he tietävät nämä asiat, joista olen puhunut, niin kuin minä tiedän; ja se tieto, joka minulla on, on Jumalalta.

27 Ja minä olen saanut tukea kaikenlaisissa koettelemuksissa ja vastoinkäymisissä ja kaikenlaisissa ahdingoissa; niin, Jumala on vapauttanut minut vankilasta ja kahleista ja kuolemasta; niin, ja minä turvaan häneen, ja hän [a]vapauttaa minut vieläkin.

28 Ja minä tiedän, että hän [a]herättää minut viimeisenä päivänä asumaan kanssaan [b]kirkkaudessa; niin, ja minä ylistän häntä ikuisesti, sillä hän on [c]tuonut meidän isämme pois Egyptistä ja hän on hukuttanut [d]egyptiläiset Punaiseenmereen; ja hän johdatti heidät voimallaan luvattuun maahan; niin, ja hän on vapauttanut heidät orjuudesta ja vankeudesta kerran toisensa jälkeen.

29 Niin, ja hän on myös tuonut meidän isämme pois Jerusalemin maasta; ja hän on myös ikuisella voimallaan vapauttanut heidät [a]orjuudesta ja vankeudesta kerran toisensa jälkeen aina tähän päivään asti; ja minä olen aina pitänyt muistissa heidän vankeutensa; niin, ja sinunkin tulisi pitää muistissa heidän vankeutensa, niin kuin minä olen tehnyt.

30 Mutta katso, poikani, tässä ei ole kaikki; sillä sinun tulisi tietää, kuten minä tiedän, että [a]mikäli sinä pidät Jumalan käskyt, sinä menestyt maassa; ja sinun tulee myös tietää, että mikäli sinä et pidä Jumalan käskyjä, sinut erotetaan pois hänen luotaan. Nyt tämä on hänen sanansa mukaan.

LUKU 37

Pronssilevyt ja muut kirjoitukset säilytetään johdattamaan sieluja pelastukseen. Jerediläiset hävitettiin heidän jumalattomuutensa tähden. Heidän salaiset valansa ja liittonsa on salattava kansalta. Kysy Herralta neuvoa kaikissa tekemisissäsi. Niin kuin Liahona opasti nefiläisiä, niin Kristuksen sana johdattaa ihmisiä iankaikkiseen elämään. Noin 74 eKr.

Ja nyt, poikani Helaman, minä käsken sinua ottamaan [a]aikakirjat, jotka on [b]uskottu minulle;

2 ja minä käsken sinua myös pitämään aikakirjaa tästä kansasta Nefin levyissä, niin kuin minä olen tehnyt, ja säilyttämään pyhinä kaikki nämä esineet, jotka minä olen säilyttänyt, niin kuin minä ne olen säilyttänyt; sillä niitä säilytetään [a]viisasta tarkoitusta varten.

27 *a* Ps. 34:18.
28 *a* 3. Nefi 15:1.
b PKO Kirkkaus.
c 2. Moos. 12:51.
d 2. Moos. 14:26–27.
29 *a* Moosia 24:17; 27:16; Alma 5:5–6.
30 *a* 2. Nefi 1:9–11; Alma 50:19–22.
37 1 *a* Alma 45:2–8.
b Moosia 28:20.
2 *a* En. 1:13–18; Morm. s. 1:6–11; Alma 37:9–12.

3 Ja nämä [a]pronssilevyt, jotka sisältävät nämä kaiverrukset ja joissa on pyhien kirjoitusten aikakirjat ja joissa on meidän esi-isiemme sukuluettelo aivan alusta asti –

4 katso, meidän isämme ovat profetoineet, että ne säilyvät ja periytyvät sukupolvelta toiselle ja että Herran käsi säilyttää ja varjelee ne, kunnes ne menevät jokaiselle kansakunnalle, suvulle, kielelle ja kansalle, niin että ne tulevat tietämään niihin sisältyvät [a]salaisuudet.

5 Ja nyt, katso, jos ne säilytetään, niiden täytyy säilyttää kirkkautensa; niin, ja ne tulevat säilyttämään kirkkautensa, niin, ja samoin kaikki levyt, jotka sisältävät sitä, mikä on pyhää kirjoitusta.

6 Nyt sinä saatat luulla, että tämä on minun [a]järjettömyyttäni; mutta katso, minä sanon sinulle, että [b]pienillä ja yksinkertaisilla asioilla saadaan aikaan suuria, ja pienet keinot saattavat monta kertaa viisaat ymmälle.

7 Ja Herra Jumala toimii [a]välikappaleiden kautta toteuttaakseen suuret ja iankaikkiset tarkoituksensa, ja hyvin [b]pienin keinoin Herra saattaa viisaat ymmälle ja toteuttaa monien sielujen pelastuksen.

8 Ja nyt, tähän asti näiden esineiden säilyttäminen on ollut Jumalan viisauden mukaista, sillä katso, ne ovat [a]avartaneet tämän kansan muistia, niin, ja saaneet monet vakuuttuneiksi teidensä erheellisyydestä ja johdattaneet heidät tuntemaan Jumalansa sielunsa pelastukseksi.

9 Niin, minä sanon sinulle, että [a]ilman näitä asioita, jotka näissä levyissä olevat aikakirjat sisältävät, Ammon ja hänen veljensä eivät olisi voineet saada niin monia tuhansia lamanilaisia [b]vakuuttuneiksi heidän isiensä perimätiedon vääryydestä; niin, nämä aikakirjat ja niiden [c]sanat johdattivat heidät parannukseen, toisin sanoen ne johdattivat heidät tuntemaan Herran Jumalansa ja riemuitsemaan Jeesuksessa Kristuksessa, Lunastajassaan.

10 Ja kukaties ne tulevat olemaan se keino, jolla monia tuhansia heistä, niin, ja myös monia tuhansia meidän uppiniskaisista veljistämme nefiläisistä, jotka nyt paaduttavat sydämensä synnissä ja pahoissa teoissa, johdatetaan tuntemaan Lunastajansa.

11 Nyt näitä salaisuuksia ei ole vielä täysin ilmaistu minulle; sen tähden minä maltan mieleni.

12 Ja riittäköön, jos sanon vain, että ne säilytetään viisasta tarkoitusta varten, joka tarkoitus on Jumalan tiedossa; sillä hän [a]neuvoo viisaasti kaikkia töitänsä, ja hänen polkunsa ovat suoria, ja hänen kulkunsa on [b]yhtä iankaikkista kiertokulkua.

3 *a* 1. Nefi 5:10–19.
PKO Pronssilevyt.
4 *a* PKO Jumalan salaisuudet.
6 *a* 1. Kor. 2:14.
b 1. Nefi 16:28–29; OL 64:33; 123:15–17.
7 *a* Jes. 55:8–9.
b 2. Kun. 5:1–14.
8 *a* 2. Tim. 3:15–17; Moosia 1:3–5.
9 *a* Moosia 1:5.
b Alma 18:36; 22:12.
c PKO Evankeliumi.
12 *a* 2. Nefi 9:28; MK Jaak. 4:10.
b 1. Nefi 10:19; Alma 7:20.

13 Oi muista, muista, poikani Helaman, kuinka [a]ankaria Jumalan käskyt ovat. Ja hän sanoi: [b]Jos te pidätte minun käskyni, te [c]menestytte maassa – mutta jos te ette pidä hänen käskyjään, teidät erotetaan pois hänen luotaan.

14 Ja nyt muista, poikani, että Jumala on [a]uskonut sinulle nämä esineet, jotka ovat [b]pyhiä, jotka hän on pitänyt pyhinä ja jotka hän myös tulee säilyttämään ja varjelemaan omaa [c]viisasta tarkoitustansa varten osoittaakseen voimansa tuleville sukupolville.

15 Ja nyt, katso, minä sanon sinulle profetian hengen avulla, että jos sinä rikot Jumalan käskyt, katso, nämä esineet, jotka ovat pyhiä, otetaan sinulta pois Jumalan voimalla ja sinut luovutetaan Saatanan haltuun, jotta hän voi seuloa sinua kuin akanoita tuulessa.

16 Mutta jos sinä pidät Jumalan käskyt ja teet näillä esineillä, jotka ovat pyhiä, sen mukaisesti, mitä Herra sinun käskee (sillä sinun on anottava Herralta kaikkea, mitä sinun on niillä tehtävä), katso, ei mikään maan tai helvetin voima voi [a]ottaa niitä sinulta pois, sillä Jumala on voimallinen toteuttamaan kaikki sanansa.

17 Sillä hän täyttää kaikki lupauksensa, jotka hän sinulle antaa, sillä hän on täyttänyt lupauksensa, jotka hän on antanut meidän isillemme.

18 Sillä hän lupasi heille, että hän [a]säilyttäisi nämä esineet omaa viisasta tarkoitustansa varten voidakseen näyttää voimansa tuleville sukupolville.

19 Ja nyt, katso, yhden tarkoituksen hän on toteuttanut, nimittäin palauttanut [a]monet tuhannet lamanilaiset jälleen totuuden tuntemukseen; ja hän on osoittanut voimansa niissä, ja hän on vieläkin osoittava voimansa niissä [b]tuleville sukupolville; sen tähden ne tullaan säilyttämään.

20 Sen tähden minä käsken sinua, poikani Helaman, toteuttamaan kaikki sanani tarkasti ja pitämään tarkasti Jumalan käskyt, niin kuin ne on kirjoitettu.

21 Ja nyt, minä puhun sinulle noista [a]kahdestakymmenestäneljästä levystä, että pitäisit ne tallessa, jotta salaisuudet ja pimeyden teot ja heidän [b]salaiset tekonsa – eli niiden ihmisten salaiset teot, jotka on tuhottu – voitaisiin ilmaista tälle kansalle, eli jotta kaikki heidän murhansa ja ryöstönsä ja rosvouksensa ja kaikki heidän jumalattomuutensa ja iljetyksensä voitaisiin ilmaista tälle kansalle; niin, ja jotta säilyttäisit nämä [c]kääntäjät.

22 Sillä katso, Herra näki, että hänen kansansa alkoi toimia pimeydessä, eli tehdä salaisia murhia ja iljetyksiä; sen tähden

13 *a* 2. Nefi 9:41.
b Alma 9:13; 3. Nefi 5:22.
c Moosia 1:7; Alma 50:20.
14 *a* OL 3:5.
b PKO Pyhä.
c 1. Nefi 9:3–6.
16 *a* JS–H 1:59.
18 *a* OL 5:9.
19 *a* Alma 23:5.
b En. 1:13; Morm. 7:8–10.
21 *a* Et. 1:1–5.
b PKO Salaliitto.
c PKO Urim ja tummim.

Herra sanoi, että elleivät he tekisi parannusta, heidät hävitettäisiin maan päältä.

23 Ja Herra sanoi: Minä valmistan palvelijalleni Gaselemille [a]kiven, joka säteilee pimeydessä valoa, paljastaakseni kansalleni, joka palvelee minua, paljastaakseni heille heidän veljiensä teot, eli heidän salaiset tekonsa, heidän pimeyden tekonsa ja heidän jumalattomuutensa ja iljetyksensä.

24 Ja nyt, poikani, nämä kääntäjät valmistettiin, jotta toteutuisi Jumalan sana, jonka hän puhui sanoen:

25 Minä olen [a]tuova julki pimeydestä valoon kaikki heidän salaiset tekonsa ja iljetyksensä, ja elleivät he tee parannusta, minä [b]hävitän heidät maan päältä; ja minä tuon valoon kaikki heidän salaisuutensa ja iljetyksensä, jokaiselle kansakunnalle, joka tämän jälkeen pitää maata hallussaan.

26 Ja nyt, poikani, me näemme, etteivät he tehneet parannusta; sen tähden heidät on hävitetty, ja tähän asti Jumalan sana on toteutunut; niin, heidän salaiset iljetyksensä on tuotu ilmi pimeydestä ja ilmaistu meille.

27 Ja nyt, poikani, minä käsken sinua pitämään salassa kaikki heidän valansa ja liittonsa ja sopimuksensa heidän salaisissa iljetyksissään; niin, ja kaikki heidän [a]merkkinsä ja ihmeensä sinun tulee pidättää tältä kansalta, niin ettei se niitä tiedä, ettei vain mahdollisesti sekin lankeaisi pimeyteen ja tuhoutuisi.

28 Sillä katso, koko tämän maan yllä on [a]kirous, että tuho kohtaa kaikkia noita pimeyden työn tekijöitä Jumalan voiman mukaisesti, kun he ovat täysin kypsiä; sen tähden minä toivon, ettei tämä kansa tuhoutuisi.

29 Sen tähden sinun tulee salata tältä kansalta nämä heidän [a]valojensa ja liittojensa salaiset suunnitelmat, ja sinun tulee ilmaista sille vain heidän jumalattomuutensa ja murhansa ja iljetyksensä; ja sinun tulee opettaa sitä [b]kammoamaan sellaista jumalattomuutta ja iljetyksiä ja murhia, ja sinun tulee myös opettaa sille, että nämä ihmiset hävitettiin heidän jumalattomuutensa ja iljetystensä ja murhiensa tähden.

30 Sillä katso, he murhasivat kaikki Herran profeetat, jotka tulivat heidän keskuuteensa julistamaan heille heidän pahoista teoistaan, ja niiden veri, jotka he murhasivat, huusi Herran, heidän Jumalansa puoleen kostoa niille, jotka olivat heidän murhaajiaan; ja niin Jumalan tuomiot kohtasivat näitä pimeyden töiden ja salaliittojen tekijöitä.

31 Niin, ja kirottu olkoon maa aina ja ikuisesti noille pimeyden töiden ja salaliittojen tekijöille, niin että he ovat tuhon omat, elleivät he tee parannusta ennen kuin ovat täysin kypsiä.

32 Ja nyt, poikani, muista sanat,

23 *a* Moosia 8:13.
25 *a* OL 88:108–110.
b Moosia 21:26.
27 *a* Hel. 6:22.
28 *a* Alma 45:16; Et. 2:7–12.
29 *a* Hel. 6:25.
b Alma 13:12.

jotka olen sinulle puhunut; älä usko noita salaisia suunnitelmia tälle kansalle, vaan opeta sille ikuista [a]vihaa syntiä ja pahuutta vastaan.

33 [a]Saarnaa sille parannusta ja uskoa Herraan Jeesukseen Kristukseen; opeta sitä nöyrtymään ja olemaan [b]sävyisä ja sydämeltään nöyrä; opeta sitä vastustamaan Perkeleen jokaista [c]kiusausta uskollaan Herraan Jeesukseen Kristukseen.

34 Opeta sitä olemaan koskaan väsymättä hyviin tekoihin ja olemaan sävyisä ja sydämeltään nöyrä, sillä sellaiset löytävät [a]levon sielullensa.

35 Oi muista, poikani, ja opi [a]viisautta nuoruudessasi, niin, opi nuoruudessasi pitämään Jumalan käskyt.

36 Niin, ja [a]huuda Jumalan puoleen kaiken elantosi puolesta; niin, olkoot kaikki tekemisesi Herralle, ja minne menetkin, tapahtukoon se Herrassa; niin, suuntautukoot kaikki ajatuksesi Herraan; niin, kohdistukoon sydämesi kiintymys Herraan ikuisesti.

37 Kysy Herralta [a]neuvoa kaikissa tekemisissäsi, niin hän ohjaa sinua hyväksesi; niin, kun laskeudut levolle illalla, laskeudu levolle Herran huomaan, jotta hän valvoisi sinua sinun nukkuessasi; ja kun nouset aamulla, olkoon sydämesi täynnä [b]kiitosta Jumalalle; ja jos teet tämän, sinut ylennetään viimeisenä päivänä.

38 Ja nyt, poikani, minulla on jotakin sanottavaa siitä esineestä, jota meidän isämme kutsuvat palloksi tai suunnanosoittajaksi – tai meidän isämme kutsuivat sitä [a]Liahonaksi, mikä on käännettynä suunnannäyttäjä; ja Herra valmisti sen.

39 Ja katso, kukaan ihminen ei voi tehdä mitään, mikä olisi niin taidokasta tekoa. Ja katso, se valmistettiin näyttämään meidän isillemme, mitä reittiä heidän piti kulkea erämaassa.

40 Ja se toimi heille heidän [a]uskonsa mukaisesti Jumalaan; sen tähden, jos heillä oli uskoa luottaa siihen, että Jumala voi käskeä noiden osoittimien osoittaa, mitä tietä heidän piti kulkea, katso, se tapahtui; sen tähden he saivat tämän ihmeen ja myös monia muita ihmeitä Jumalan voimalla päivästä päivään.

41 Kuitenkin, koska nuo ihmeet tehtiin [a]vähäisin keinoin, se näytti heille ihmeellisiä tekoja. He olivat velttoja ja unohtivat osoittaa uskoaan ja uutteruuttaan, ja silloin nuo ihmeelliset teot lakkasivat, eikä heidän matkansa edistynyt;

42 sen tähden he viipyivät erämaassa, tai eivät kulkeneet suoraa reittiä, ja heitä ahdisti nälkä ja jano heidän rikkomustensa tähden.

---

32 *a* 2. Nefi 4:31.
33 *a* PKO Saarnaaminen.
b PKO Sävyisyys.
c PKO Kiusaus.
34 *a* Ps. 37:4–7; Matt. 11:28–30.
35 *a* PKO Viisaus.
36 *a* PKO Rukous.
37 *a* MK Jaak. 4:10; OL 3:4.
b OL 46:32.
38 *a* 1. Nefi 16:10; 18:12; OL 17:1.
40 *a* 1. Nefi 16:28.
41 *a* Alma 37:6–7.

43 Ja nyt, poikani, minä tahdon sinun ymmärtävän, että nämä asiat eivät ole vailla vertauskuvallisuutta; sillä kun meidän isämme olivat velttoja ottamaan varteen tämän suunnannäyttäjän (nyt nämä asiat olivat ajallisia), he eivät menestyneet; aivan samoin on hengellisten asioiden laita.

44 Sillä katso, on yhtä helppoa ottaa varteen Kristuksen [a]sana, joka osoittaa sinulle suoran reitin ikuiseen autuuteen, kuin oli isillemme ottaa varteen tämä suunnannäyttäjä, joka osoitti heille suoran reitin luvattuun maahan.

45 Ja nyt minä sanon: Eikö tässä ole vertauskuva? Sillä aivan yhtä varmasti kuin tämä suunnanosoittaja toi meidän isämme sen reittiä seuraamalla luvattuun maahan, samoin Kristuksen sanat, jos me seuraamme niiden reittiä, vievät meidät tämän murheen laakson tuolle puolen paljon parempaan lupauksen maahan.

46 Oi poikani, älkäämme olko [a]velttoja keinon [b]helppouden tähden, sillä niin oli isiemme laita; sillä niin heille oli valmistettu, että jos he katsoisivat, he saisivat [c]elää; aivan samoin on meidän laitamme. Keino on valmistettu, ja jos me katsomme, me voimme elää ikuisesti.

47 Ja nyt, poikani, katso, että pidät huolen näistä pyhistä esineistä; niin, katso, että turvaudut Jumalaan ja elät. Mene tämän kansan luokse ja julista sanaa ja ole vakaa. Poikani, jää hyvästi.

Alman käskyt pojalleen Siblonille.

Käsittää luvun 38.

LUKU 38

Siblonia vainottiin vanhurskauden tähden. Pelastus on Kristuksessa, joka on maailman elämä ja valo. Hillitse kaikki intohimosi. Noin 74 eKr.

Poikani, kallista korvasi sanoilleni, sillä minä sanon sinulle samoin kuin sanoin Helamanille, että mikäli sinä pidät Jumalan käskyt, sinä menestyt maassa; ja mikäli sinä et pidä Jumalan käskyjä, sinut erotetaan pois hänen luotaan.

2 Ja nyt, poikani, minä luotan siihen, että saan sinusta suurta iloa vakautesi ja uskollisuutesi tähden Jumalalle; sillä kuten sinä olet nuoruudessasi alkanut turvautua Herraan Jumalaasi, aivan samoin toivon sinun [a]edelleenkin pitävän hänen käskynsä, sillä siunattu on se, joka [b]kestää loppuun asti.

3 Minä sanon sinulle, poikani, että minulla on jo ollut sinusta suurta iloa uskollisuutesi ja

44 *a* Ps. 119:105; 1. Nefi 11:25; Hel. 3:29–30.
46 *a* 1. Nefi 17:40–41.
b Joh. 14:5–6; 2. Nefi 9:41; 31:17–21; OL 132:22, 25.
c Joh. 11:25; Hel. 8:15; 3. Nefi 15:9.
38 2 *a* Alma 63:1–2.
b 2. Nefi 31:15–20; 3. Nefi 15:9; 27:6, 16–17.

uutteruutesi ja kärsivällisyytesi ja pitkämielisyytesi tähden [a]soramilaisten kansan keskuudessa.

4 Sillä minä tiedän, että sinä olit kahleissa; niin, ja minä tiedän myös, että sinua kivitettiin sanan tähden; ja sinä kestit kaiken tämän [a]kärsivällisesti, koska Herra oli [b]kanssasi; ja nyt sinä tiedät, että Herra vapautti sinut.

5 Ja nyt, poikani Siblon, minä tahdon sinun muistavan, että siinä määrin kuin sinä panet [a]turvasi Jumalaan, siinä määrin sinut myös [b]vapautetaan koettelemuksistasi ja [c]vastoinkäymisistäsi ja ahdingoistasi ja sinut ylennetään viimeisenä päivänä.

6 Nyt, poikani, minä en tahdo sinun luulevan, että minä tiedän nämä asiat itsestäni, vaan Jumalan Henki, joka on minussa, ilmaisee nämä asiat minulle; sillä ellen olisi [a]syntynyt Jumalasta, en olisi tiennyt näitä asioita.

7 Mutta katso, Herra lähetti suuressa armossaan [a]enkelinsä julistamaan minulle, että minun oli lopetettava [b]tuhotyö hänen kansansa keskuudessa; niin, ja minä olen nähnyt enkelin kasvoista kasvoihin, ja hän puhui minun kanssani, ja hänen äänensä oli kuin ukkonen, ja se järisytti koko maata.

8 Ja tapahtui, että minä olin kolme päivää ja kolme yötä mitä katkerimmassa sielun tuskassa ja piinassa; enkä minä saanut syntejäni [a]anteeksi, ennen kuin huusin armoa Herralta Jeesukselta Kristukselta. Mutta katso, minä huusin hänen puoleensa ja löysin rauhan sielulleni.

9 Ja nyt, poikani, minä olen kertonut sinulle tämän, jotta oppisit viisautta, jotta oppisit minulta, ettei ole [a]mitään muuta keinoa tai tapaa, jolla ihminen voi pelastua, kuin vain Kristuksessa ja Kristuksen kautta. Katso, hän on maailman elämä ja [b]valo. Katso, hän on totuuden ja vanhurskauden sana.

10 Ja nyt, samoin kuin sinä olet alkanut opettaa sanaa, samoin tahdon sinun opettavan edelleen; ja minä tahdon sinun olevan uuttera ja itsesi hillitsevä kaikessa.

11 Katso, ettet ylpisty kopeuteen; niin, katso, ettet [a]kersku omasta viisaudestasi etkä suuresta voimastasi.

12 Ole rohkea mutta älä määräile, ja katso myös, että hillitset kaikki intohimosi, jotta täyttyisit rakkaudella; katso, että vältät joutilaisuutta.

13 Älä rukoile niin kuin soramilaiset, sillä sinä olet nähnyt, että he rukoilevat, jotta ihmiset kuulisivat, ja jotta heitä ylistettäisiin viisaudestaan.

14 Älä sano: Oi Jumala, minä kiitän sinua, että me olemme [a]parempia kuin veljemme; vaan

3 *a* Alma 31:7.
4 *a* PKO Kärsivällisyys.
b Room. 8:35–39.
5 *a* Alma 36:27.
PKO Luottamus.
b Matt. 11:28–30.
c OL 3:8; 121:7–8.
6 *a* Alma 36:26; OL 5:16.
PKO Uudestisyntyminen Jumalasta.
7 *a* Moosia 27:11–17.
b Alma 26:17–18; 36:6–11.
8 *a* PKO Syntien anteeksisaaminen.
9 *a* Hel. 5:9.
b Moosia 16:9.
11 *a* PKO Ylpeys.
14 *a* Alma 31:16.

sano: Oi Herra, anna anteeksi minun [b]ansiottomuuteni ja muista veljiäni armossa – niin, tunnusta ansiottomuutesi Jumalan edessä kaikkina aikoina.

15 Ja Herra siunatkoon sieluasi ja ottakoon sinut viimeisenä päivänä vastaan valtakuntaansa istuutumaan rauhassa. Mene nyt, poikani, ja opeta sanaa tälle kansalle. Ole vakaa. Poikani, jää hyvästi.

Alman käskyt pojalleen Koriantonille.

Käsittää luvut 39–42.

LUKU 39

Sukupuolisynti on iljetys. Koriantonin synnit estivät soramilaisia ottamasta vastaan sanaa. Kristuksen lunastus vaikuttaa takautuvasti pelastaen ennen sitä eläneet uskolliset. Noin 74 eKr.

Ja nyt, poikani, minulla on jonkin verran enemmän sanottavaa sinulle kuin sanoin veljellesi; sillä katso, etkö ole havainnut veljesi vakautta, hänen uskollisuuttaan ja tarkkuuttaan Jumalan käskyjen pitämisessä? Katso, eikö hän ole näyttänyt sinulle hyvää esimerkkiä?

2 Sillä sinä et ottanut varteen sanojani niin paljon kuin veljesi [a]soramilaisten kansan keskuudessa. Nyt tämä minulla on sinua vastaan: Sinä jatkoit kerskumista voimastasi ja viisaudestasi.

3 Eikä tässä ole kaikki, poikani. Sinä teit sen, mikä oli minulle raskasta; sillä sinä hylkäsit palvelutyön ja menit Sironin maahan lamanilaisten rajalle [a]portto Isabelin luo.

4 Niin, hän [a]varasti monien sydämen, mutta tämä ei ollut mikään puolustus sinulle, poikani. Sinun olisi pitänyt hoitaa sitä palvelutyötä, joka sinulle oli uskottu.

5 Etkö tiedä, poikani, että [a]tällainen on iljetystä Herran silmissä, niin, iljettävin kaikista synneistä lukuun ottamatta viattoman veren vuodattamista tai Pyhän Hengen kieltämistä?

6 Sillä katso, jos sinä [a]kiellät Pyhän Hengen, kun sillä kerran on ollut sija sinussa, ja sinä tiedät kieltäväsi sen, katso, tämä on synti, joka on [b]anteeksiantamaton; niin, eikä kenenkään, joka murhaa vastoin Jumalan valoa ja tietoa, ole helppo saada [c]anteeksi; niin, minä sanon sinulle, poikani, ettei hänen ole helppo saada anteeksi.

7 Ja nyt, poikani, Jumala tietää, kuinka toivon, ettet olisi [a]syyllistynyt niin suureen rikokseen. En tahtoisi viipyä rikoksissasi raastaakseni sieluasi, ellei se olisi sinun hyväksesi.

8 Mutta katso, sinä et voi kätkeä rikoksiasi Jumalalta, ja ellet tee

---

14 *b* Luuk. 18:10–14.
39 2 *a* Alma 38:3.
3 *a* PKO Aistillisuus.
4 *a* Sananl. 7:6–27.
5 *a* PKO Sukupuolinen moraalittomuus.
6 *a* OL 76:35–36.
b PKO Anteeksiantamaton synti.
c OL 64:10.
PKO Anteeksianto.
7 *a* PKO Syyllisyys.

parannusta, ne tulevat olemaan todistuksena sinua vastaan viimeisenä päivänä.

9 Nyt, poikani, minä tahdon sinun tekevän parannuksen ja hylkäävän syntisi ja ettet enää seuraa silmiesi [a]himoja vaan [b]kiellät itseltäsi kaiken tällaisen, sillä ellet tee näin, et voi mitenkään periä Jumalan valtakuntaa. Oi muista ja ota se asiaksesi, ja kiellä itseltäsi tällainen.

10 Ja minä käsken sinua ottamaan asiaksesi, että kysyt neuvoa vanhemmilta veljiltäsi hankkeissasi, sillä katso, sinä olet nuoruudessasi ja tarvitset veljiesi ohjausta. Ja ota varteen heidän neuvonsa.

11 Älä salli minkään turhan tai mielettömän eksyttää itseäsi; älä salli Perkeleen eksyttää sydäntäsi jälleen noiden jumalattomien porttojen luo. Katso, oi poikani, kuinka suuren pahuuden sinä tuotit [a]soramilaisille; sillä kun he näkivät sinun [b]käytöksesi, he eivät tahtoneet uskoa minun sanoihini.

12 Ja nyt Herran Henki sanoo minulle: [a]Käske lapsiasi tekemään hyvää, etteivät he vain eksyttäisi monen ihmisen sydäntä turmioon; sen tähden minä käsken sinua, poikani, Jumalan pelossa, lopettamaan pahat tekosi;

13 kääntymään Herran puoleen kaikesta mielestäsi, väkevyydestäsi ja voimastasi; olemaan eksyttämättä useampien sydämiä tekemään mitään jumalatonta, vaan sen sijaan palaamaan heidän luokseen ja [a]tunnustamaan pahat tekosi ja sen vääryyden, mitä olet tehnyt.

14 [a]Älä tavoittele rikkauksia äläkä tämän maailman turhuuksia, sillä katso, et voi viedä niitä mukanasi.

15 Ja nyt, poikani, minä tahdon sanoa sinulle jotakin Kristuksen tulemisesta. Katso, minä sanon sinulle, että hän on se, joka varmasti on tuleva ottamaan pois maailman synnit; niin, hän tulee julistamaan kansalleen pelastuksen ilosanomaa.

16 Ja nyt, poikani, tämä oli se palvelutyö, johon sinut oli kutsuttu: julistamaan tätä ilosanomaa tälle kansalle, valmistamaan sen mieltä, tai pikemminkin, jotta pelastus voisi tulla sille, jotta se voisi valmistaa [a]lastensa mieltä kuulemaan sanaa hänen tullessaan.

17 Ja nyt minä kevennän jonkin verran mieltäsi tässä asiassa. Katso, sinä ihmettelet, miksi näiden asioiden tulee olla tiedossa niin kauan etukäteen. Katso, minä sanon sinulle: Eikö ihmissielu ole tänä aikana Jumalalle yhtä arvokas kuin sielu tulee olemaan hänen tullessaan?

18 Eikö ole yhtä välttämätöntä, että lunastussuunnitelma ilmaistaan tälle kansalle yhtä hyvin kuin sen lapsillekin?

19 Eikö Herran ole yhtä helppo

9 *a* PKO Lihallinen.
b 3. Nefi 12:30.
11 *a* Alma 35:2–14.
b Room. 2:21–23; 14:13; Alma 4:11.
12 *a* PKO Jumalan käskyt; Opettaminen.
13 *a* Moosia 27:34–35.
14 *a* Matt. 6:25–34; MK Jaak. 2:18–19; OL 6:6–7; 68:31–32.
16 *a* PKO Perhe: Vanhempien velvollisuudet.

tänä aikana lähettää enkelinsä julistamaan tätä ilosanomaa meille kuin meidän lapsillemmekin tai kuin tulemisensa jälkeen?

LUKU 40

Kristus saa aikaan kaikkien ihmisten ylösnousemuksen. Vanhurskaat kuolleet menevät paratiisiin ja jumalattomat ulkoiseen pimeyteen odottamaan ylösnousemuksensa päivää. Kaikki palautetaan oikeaan ja täydelliseen muotoonsa ylösnousemuksessa. Noin 74 eKr.

NYT, poikani, on jotakin muutakin, mitä tahtoisin sanoa sinulle, sillä minä huomaan, että kuolleiden ylösnousemus vaivaa mieltäsi.

2 Katso, minä sanon sinulle, ettei ole ylösnousemusta – eli tahtoisin sanoa toisin sanoin, että tämä kuolevainen ei pukeudu [a]kuolemattomuuteen, tämä katoava ei [b]pukeudu katoamattomuuteen, [c]ennen kuin Kristuksen tulemisen jälkeen.

3 Katso, hän saa aikaan kuolleiden [a]ylösnousemuksen. Mutta katso, poikani, ylösnousemusta ei ole vielä. Nyt minä paljastan sinulle salaisuuden; on kuitenkin monia [b]salaisuuksia, jotka on [c]pidetty, niin ettei niitä tiedä kukaan muu kuin Jumala itse. Mutta minä ilmaisen sinulle yhden asian, josta olen hartaasti kysynyt Jumalalta saadakseni tietää – nimittäin ylösnousemuksesta.

4 Katso, on määrätty aika, jolloin kaikki [a]tulevat esiin kuolleista. Nyt, milloin tämä aika tulee, ei tiedä kukaan, mutta Jumala tietää ajan, joka on määrätty.

5 Nyt, onko yksi aika vai [a]toinen aika vai kolmas aika, jolloin ihmiset tulevat esiin kuolleista, sillä ei ole väliä; sillä Jumala [b]tietää kaikki nämä asiat; ja minulle riittää, kun tiedän, että näin on – että on määrätty aika, jolloin kaikki nousevat kuolleista.

6 Nyt kuoleman hetken ja ylösnousemuksen hetken välillä täytyy olla aikaa.

7 Ja nyt tahtoisin kysyä: Mitä ihmisten [a]sielulle tapahtuu tästä kuoleman hetkestä ylösnousemukselle määrättyyn aikaan asti?

8 Nyt onko ihmisten määrä nousta useampana kuin yhtenä aikana, sillä ei ole väliä; sillä kaikki eivät kuole samalla kertaa, eikä tällä ole väliä; Jumalalle kaikki on kuin yksi päivä, ja aika on mitattu vain ihmisille.

9 Ihmisille on siis määrätty aika, jolloin he nousevat kuolleista, ja kuoleman hetken ja ylösnousemuksen välillä on aika. Ja nyt, mitä tulee tähän väliaikaan, mitä ihmisten sieluille tapahtuu, on asia, jota olen hartaasti

40 2 *a* Moosia 16:10–13.
PKO Kuolemattomuus.
b 1. Kor. 15:53–54.
c 1. Kor. 15:20.
3 *a* PKO Ylösnousemus.
b PKO Jumalan salaisuudet.
c OL 25:4; 124:41.
4 *a* Joh. 5:28–29.
5 *a* Moosia 26:24–25; OL 43:18; 76:85.
b PKO Jumala, jumaluus.
7 *a* Alma 40:21; OL 138.
PKO Sielu.

kysynyt Herralta saadakseni tietää; ja tämä on asia, josta minä tiedän.

10 Ja kun tulee aika, jolloin kaikki nousevat, silloin he tietävät, että Jumala tietää kaikki [a]ajat, jotka ihmiselle on määrätty.

11 Nyt, mitä tulee sielun tilaan [a]kuoleman ja ylösnousemuksen välillä – katso, enkeli on ilmaissut minulle, että kaikkien ihmisten henget, niin pian kuin ne ovat lähteneet tästä kuolevaisesta ruumiista, niin, kaikkien ihmisten henget, olivatpa he hyviä tai pahoja, otetaan [b]kotiin sen Jumalan luokse, joka antoi heille elämän.

12 Ja silloin tapahtuu, että niiden henget, jotka ovat vanhurskaita, otetaan vastaan [a]onnen tilaan, jota sanotaan [b]paratiisiksi, [c]levon tilaksi, [d]rauhan tilaksi, missä he saavat levätä kaikista vaivoistaan ja kaikesta huolesta ja murheesta.

13 Ja silloin tapahtuu, että jumalattomien henget, niin, jotka ovat pahoja – sillä katso, heillä ei ole mitään osaa eikä osuutta Herran Hengestä, sillä katso, he valitsivat pahat teot mieluummin kuin hyvät; sen tähden Perkeleen henki meni heihin ja otti haltuunsa heidän huoneensa – ja nämä karkotetaan [a]ulkoiseen pimeyteen; siellä [b]itketään ja valitetaan ja kiristellään hampaita, ja tämä heidän oman pahuutensa tähden, koska heitä johdetaan vankeina Perkeleen tahdon mukaisesti.

14 Nyt tämä on [a]jumalattomien sielujen tila, niin, pimeydessä, ja heitä kohtaavan Jumalan vihan tulisen suuttumuksen kauhea, [b]pelokas odotuksen tila; näin he jäävät tähän [c]tilaan, samoin kuin vanhurskaat paratiisiin, ylösnousemuksensa aikaan asti.

15 Nyt, on muutamia, jotka ovat ymmärtäneet, että tämä sielun onnen tila ja kurjuuden tila ennen ylösnousemusta olisi ensimmäinen ylösnousemus. Niin, minä myönnän, että sitä voidaan kutsua ylösnousemukseksi, hengen tai sielun herättämistä ja niiden määräämistä onneen tai kurjuuteen niiden sanojen mukaisesti, jotka on puhuttu.

16 Ja katso, vielä on puhuttu, että on [a]ensimmäinen [b]ylösnousemus, kaikkien niiden ylösnousemus, jotka ovat olleet tai jotka ovat tai jotka tulevat olemaan aina Kristuksen kuolleista ylösnousemukseen asti.

17 Nyt, me emme luule, että tämä ensimmäinen ylösnousemus, josta on puhuttu tällä tavalla, voisi olla sielujen ylösnousemus ja niiden [a]määrääminen onneen tai kurjuuteen. Et voi luulla, että se tarkoittaa tätä.

18 Katso, minä sanon sinulle:

10 *a* Ap. t. 17:26.
11 *a* Luuk. 16:22–26; 1. Piet. 3:18–19; 4:6; OL 76:71–74; 138.
b Saarn. 12:7; 2. Nefi 9:38.
12 *a* PKO Ilo.
b PKO Paratiisi.
c PKO Lepo.
d OL 45:46. PKO Rauha.
13 *a* PKO Helvetti.
b Matt. 8:12; Moosia 16:2.
14 *a* OL 138:20.
b MK Jaak. 6:13; Moos. 7:1.
c Alma 34:34.
16 *a* MK Jaak. 4:11; Moosia 15:21–23.
b PKO Ylösnousemus.
17 *a* OL 76:17, 32, 50–51.

Ei, vaan se tarkoittaa niiden sielun ja ruumiin yhdistämistä jälleen, jotka elävät Aadamin ajasta aina Kristuksen [a]ylösnousemukseen asti.

19 Nyt, yhdistetäänkö kaikkien sanottujen ihmisten sielu ja ruumis yhdellä kertaa, jumalattomien niin kuin vanhurskaidenkin, minä en sano; riittäköön, kun sanon, että he kaikki tulevat esiin, eli toisin sanoen heidän ylösnousemuksensa tapahtuu [a]ennen niiden ylösnousemusta, jotka kuolevat Kristuksen ylösnousemuksen jälkeen.

20 Nyt, poikani, minä en sano, että heidän ylösnousemuksensa tulee Kristuksen ylösnousemuksen yhteydessä; mutta katso, sanon mielipiteenäni, että vanhurskaiden sielu ja ruumis yhdistetään jälleen Kristuksen ylösnousemuksen ja hänen [a]taivaaseennousemisensa yhteydessä.

21 Mutta tapahtuuko se hänen ylösnousemuksensa yhteydessä vai sen jälkeen, minä en sano; mutta tämän verran sanon, että kuoleman ja ruumiin ylösnousemuksen välissä on [a]aika ja sielun tila joko [b]onnessa tai [c]kurjuudessa aina siihen Jumalan määräämään aikaan asti, jolloin kuolleet tulevat esiin ja heidät yhdistetään jälleen, sekä sielu että ruumis, ja [d]tuodaan seisomaan Jumalan eteen ja tuomitaan tekojensa mukaan.

22 Niin, tämä saa aikaan niiden asioiden palauttamisen, joista on puhuttu profeettojen suulla.

23 [a]Sielu [b]palautetaan [c]ruumiiseen ja ruumis sieluun; niin, ja jokainen jäsen ja nivel palautetaan ruumiiseensa; niin, edes hiuskarva päästä ei joudu hukkaan, vaan kaikki palautetaan oikeaan ja täydelliseen muotoonsa.

24 Ja nyt, poikani, tämä on se palauttaminen, josta on [a]puhuttu profeettojen suulla –

25 ja silloin vanhurskaat loistavat Jumalan valtakunnassa.

26 Mutta katso, jumalattomille tulee kauhea [a]kuolema, sillä he kuolevat, mitä tulee asioihin, jotka kuuluvat vanhurskauden asioihin; sillä he ovat epäpuhtaita, eikä mikään [b]epäpuhdas voi periä Jumalan valtakuntaa, vaan heidät karkotetaan, ja heidän osakseen jää nauttia töidensä eli tekojensa hedelmiä, jotka teot ovat olleet pahoja; ja he juovat katkeran maljan pohjasakat.

LUKU 41

Ylösnousemuksessa ihmiset tulevat esiin loputtoman onnen tai loputtoman kurjuuden tilaan. Jumalattomuus ei ole koskaan ollut onnea. Lihalliset ihmiset ovat vailla Jumalaa maailmassa. Jokainen ihminen saa palauttamisessa takaisin kuolevaisuudessa hankkimansa

18 *a* Matt. 27:52–53.
19 *a* Moosia 15:26.
20 *a* PKO Taivaaseennouseminen.
21 *a* Luuk. 23:39–43.
b PKO Paratiisi.
c PKO Helvetti.
d Alma 42:23.
23 *a* ELI henki. OL 88:15–17. PKO Sielu.
b 2. Nefi 9:12–13; Alma 11:40–45.
c PKO Ruumis.
24 *a* Jes. 26:19.
26 *a* 1. Nefi 15:33; Alma 12:16.
b Alma 11:37.

luonteenpiirteet ja ominaisuudet. Noin 74 eKr.

Ja nyt, poikani, minulla on jotakin sanottavaa siitä palauttamisesta, josta on puhuttu, sillä katso, jotkut ovat [a]vääristelleet kirjoituksia ja kulkeneet kauas [b]harhaan tämän asian tähden. Ja minä huomaan, että tämä asia on vaivannut sinunkin mieltäsi. Mutta katso, minä selitän sen sinulle.

2 Minä sanon sinulle, poikani, että palauttamisen suunnitelma on välttämätön Jumalan oikeudenmukaisuuden mukaan; sillä on välttämätöntä, että kaikki palautetaan oikeaan järjestykseensä. Katso, on välttämätöntä ja oikeudenmukaista Kristuksen voiman ja ylösnousemuksen mukaisesti, että ihmisen sielu palautetaan ruumiiseensa ja että jokainen [a]ruumiinosa palautetaan ennalleen.

3 Ja on välttämätöntä Jumalan [a]oikeudenmukaisuuden mukaan, että ihmiset [b]tuomitaan [c]tekojensa mukaan, ja jos heidän tekonsa ovat olleet hyviä tässä elämässä ja heidän sydämensä halut ovat olleet hyviä, että heidätkin viimeisenä päivänä [d]palautetaan siihen, mikä on hyvää.

4 Ja jos heidän tekonsa ovat pahoja, ne [a]palautetaan heille pahuuden tähden. Sen tähden kaikki palautetaan oikeaan järjestykseensä, kaikki luonnolliseen muotoonsa – [b]kuolevainen herätetään kuolemattomuuteen, [c]katoava katoamattomuuteen – herätetään [d]loputtomaan onneen perimään Jumalan valtakunta tai loputtomaan kurjuuteen perimään Perkeleen valtakunta, toinen toiselle puolelle, toinen toiselle –

5 toinen herätetään onneen sen mukaisesti, kuinka hän on onnea halunnut, tai hyvään sen mukaisesti, kuinka hän on hyvää halunnut; ja toinen pahaan sen mukaisesti, kuinka hän on pahaa halunnut, sillä niin kuin hän on halunnut tehdä pahaa kaiken päivää, niin hän saa palkkansa pahuudesta, kun yö tulee.

6 Ja niin on myös toisaalta. Jos hän on tehnyt parannuksen synneistään ja halunnut vanhurskautta päiviensä loppuun asti, samoin hänet palkitaan vanhurskaudella.

7 [a]Nämä ovat niitä, jotka ovat Herran lunastamia; niin, nämä ovat niitä, jotka otetaan pois, jotka päästetään siitä loputtomasta pimeyden yöstä; ja niin he seisovat tai kaatuvat, sillä katso, he ovat [b]omia tuomareitaan, tekivätpä hyvää tai tekivätpä pahaa.

41 1 *a* 2. Piet. 1:20; 3:16; Alma 13:20.
b PKO Luopumus.
2 *a* Alma 40:23.
3 *a* PKO Oikeudenmukaisuus.
b PKO Tuomitseminen; Vastuullisuus.
c PKO Teot.
d Hel. 14:31.
4 *a* Alma 42:28.
b 2. Nefi 9:12–13; OL 138:17.
PKO Ylösnousemus.
c 1. Kor. 15:51–55.
d PKO Iankaikkinen elämä.
7 *a* OL 76:50–70.
b 2. Nefi 2:26; Alma 42:27; Hel. 14:30.
PKO Tahdonvapaus.

8 Nyt, Jumalan säädöksiä ei voi [a]muuttaa; ja nyt, keino on valmistettu, niin että jokainen, joka tahtoo, voi kulkea sitä ja pelastua.

9 Ja nyt, katso, poikani, älä enää [a]kertaakaan uskaltaudu rikkomaan Jumalaasi vastaan niissä opinkohdissa, joissa tähän asti olet uskaltautunut tekemään syntiä.

10 Älä luule, koska on puhuttu palauttamisesta, että sinut palautetaan synnistä onneen. Katso, minä sanon sinulle: [a]Jumalattomuus ei ole koskaan ollut onnea.

11 Ja nyt, poikani, kaikki ihmiset, jotka ovat [a]luonnontilassa, tai tahtoisin sanoa [b]lihallisessa tilassa, ovat katkeruuden sapessa ja pahuuden kahleissa; he ovat [c]vailla Jumalaa maailmassa, ja he ovat vaeltaneet vastoin Jumalan luonnetta; sen tähden he ovat tilassa, joka on vastoin onnen luonnetta.

12 Ja nyt, katso, merkitseekö sana palauttaminen sitä, että jokin otetaan luonnollisesta tilasta ja se asetetaan luonnottomaan tilaan, tai että se asetetaan luontonsa vastaiseen tilaan?

13 Oi poikani, näin ei ole, vaan sana palauttaminen merkitsee pahan antamista takaisin pahasta tai lihallisen lihallisesta tai perkeleellisen perkeleellisestä – hyvän siitä, mikä on hyvää; vanhurskaan siitä, mikä on vanhurskasta; oikeudenmukaisen siitä, mikä on oikeudenmukaista; armollisen siitä, mikä on armollista.

14 Sen tähden, poikani, katso että olet armollinen veljillesi; menettele [a]oikeudenmukaisesti, [b]tuomitse vanhurskaasti ja tee alati [c]hyvää, ja jos sinä kaiken tämän teet, silloin saat palkkasi; niin, [d]armo palautetaan sinulle takaisin, oikeudenmukaisuus palautetaan sinulle takaisin, vanhurskas tuomio palautetaan sinulle takaisin, ja sinut palkitaan jälleen hyvällä.

15 Sillä se, mikä sinusta lähtee, palaa takaisin sinulle ja palautetaan; sen tähden sana palauttaminen tuomitsee synnintekijän täydellisemmin eikä ollenkaan häntä julista syyttömäksi.

LUKU 42

Kuolevaisuus on koetusaika, jotta ihminen voisi tehdä parannuksen ja palvella Jumalaa. Lankeemus tuotti ajallisen ja hengellisen kuoleman koko ihmissuvulle. Lunastus tulee parannuksen kautta. Jumala itse sovittaa maailman synnit. Armo on niitä varten, jotka tekevät parannuksen. Kaikki muut ovat Jumalan oikeudenmukaisuuden alaisia. Armo tulee sovituksen tähden. Vain todella katuvat pelastuvat. Noin 74 eKr.

Ja nyt, poikani, minä huomaan, että on jotakin muutakin, mikä vaivaa mieltäsi ja mitä et voi ymmärtää – mikä koskee

8 *a* OL 1:38.
9 *a* OL 42:23–28.
10 *a* Ps. 32:10; Jes. 57:20–21; Hel. 13:38.
11 *a* Moosia 3:19. PKO Luonnollinen ihminen.
b PKO Lihallinen.
c Ef. 2:12.
14 *a* PKO Rehellisyys.
b Joh. 7:24; OL 11:12.
c OL 6:13; 58:27–28.
d PKO Armeliaisuus.

Jumalan [a]oikeudenmukaisuutta synnintekijän rankaisemisessa; sillä sinä yrität arvella, että on epäoikeudenmukaista määrätä synnintekijä kurjuuden tilaan.

2 Nyt, katso, poikani, minä selitän tämän asian sinulle. Sillä katso, sen jälkeen kun Herra Jumala [a]lähetti meidän ensimmäiset vanhempamme pois [b]Eedenin puutarhasta viljelemään maata, josta heidät oli otettu – niin, hän ajoi pois ihmisen ja hän asetti Eedenin puutarhan itäpäähän [c]kerubit ja leimuavan, joka suuntaan kääntyivän miekan vartioimaan [d]elämän puuta –

3 nyt me näemme, että ihmisestä oli tullut kuin Jumala, tietäen hyvän ja pahan; ja jotta hän ei ojentaisi kättänsä ja ottaisi myös elämän puusta ja söisi ja eläisi ikuisesti, Herra Jumala asetti kerubit ja leimuavan miekan, jottei hän nauttisi hedelmää –

4 ja näin me näemme, että ihmiselle suotiin aika tehdä parannus, niin, [a]koetusaika, aika tehdä parannus ja palvella Jumalaa.

5 Sillä katso, jos Aadam olisi ojentanut heti kätensä ja nauttinut elämän puusta, hän olisi elänyt ikuisesti, Jumalan sanan mukaisesti, ilman mitään aikaa parannuksentekoon; niin, ja myös Jumalan sana olisi ollut mitätön, ja suuri pelastussuunnitelma olisi tehty tyhjäksi.

6 Mutta katso, ihmisen oli määrä [a]kuolla – sen tähden, niin kuin heidät erotettiin elämän puusta, heidät piti hävittää maan päältä – ja ihmisestä tuli ikuisesti kadotettu, niin, hänestä tuli [b]langennut ihminen.

7 Ja nyt, sinä näet tästä, että meidän ensimmäiset vanhempamme [a]erotettiin sekä ajallisesti että hengellisesti pois Herran luota; ja näin me näemme, että heistä tuli vapaita seuraamaan omaa [b]tahtoansa.

8 Nyt, katso, ei ollut hyväksi, että ihminen pelastettaisiin tästä ajallisesta kuolemasta, sillä se tekisi tyhjäksi suuren [a]onnensuunnitelman.

9 Sen tähden, koska sielu ei voinut koskaan kuolla ja [a]lankeemus oli tuottanut koko ihmissuvulle niin hengellisen kuoleman kuin ajallisenkin, toisin sanoen heidät oli erotettu pois Herran luota, oli välttämätöntä, että ihmissuku pelastettaisiin tästä hengellisestä kuolemasta.

10 Ja nyt, koska heistä oli tullut [a]lihallisia, aistillisia ja

42 1 *a* 2. Nefi 26:7; Moosia 15:26–27. PKO Oikeudenmukaisuus.
2 *a* 1. Moos. 3:23–24; Moos. 4:28–31.
b PKO Eeden.
c PKO Kerubit.
d 1. Moos. 2:9.
4 *a* Alma 34:32–33.
6 *a* PKO Kuolema, fyysinen.
b Moosia 16:3–5. PKO Aadamin ja Eevan lankeemus.
7 *a* 2. Nefi 2:5; 9:6; Hel. 14:16. PKO Kuolema, hengellinen.
b PKO Tahdonvapaus.
8 *a* Alma 34:9; Moos. 6:62.
9 *a* PKO Aadamin ja Eevan lankeemus.
10 *a* PKO Lihallinen.

perkeleellisiä [b]luonnoltaan, tästä [c]koetustilasta tuli heille tila, jossa valmistautua; siitä tuli valmistautumistila.

11 Ja nyt muista, poikani, että ellei lunastussuunnitelmaa olisi (jos se syrjäytettäisiin), heti heidän kuoltuaan heidän sielunsa olisi [a]onneton, koska heidät olisi erotettu pois Herran luota.

12 Ja nyt, ei ollut mitään keinoa pelastaa ihmisiä tästä langenneesta tilasta, jonka ihminen oli tuottanut itselleen oman tottelemattomuutensa tähden;

13 sen tähden oikeudenmukaisuuden mukaisesti [a]lunastussuunnitelmaa ei voitu toteuttaa, paitsi sillä ehdolla, että ihmiset tekevät [b]parannuksen tässä koetustilassa, niin, tässä valmistautumistilassa; sillä ellei näitä ehtoja olisi, armolla ei voisi olla vaikutusta, paitsi jos se tekisi tyhjäksi oikeudenmukaisuuden työn. Nyt oikeudenmukaisuuden työtä ei voida tehdä tyhjäksi; jos niin olisi, Jumala [c]lakkaisi olemasta Jumala.

14 Ja näin me näemme, että koko ihmissuku oli [a]langennut ja oli [b]oikeudenmukaisuuden otteessa, niin, Jumalan oikeudenmukaisuuden, joka määräsi heidät ikuisesti erotetuiksi pois hänen luotaan.

15 Ja nyt, armonsuunnitelmaa ei voitaisi toteuttaa, ellei sovitusta suoritettaisi; sen tähden Jumala itse [a]sovittaa maailman synnit toteuttaakseen [b]armonsuunnitelman, tyydyttääkseen [c]oikeudenmukaisuuden vaatimukset, jotta Jumala voisi olla [d]täydellinen, oikeudenmukainen Jumala ja myös armollinen Jumala.

16 Nyt, parannus ei voisi tulla ihmisten osaksi, ellei olisi rangaistusta, joka myös olisi [a]iankaikkinen niin kuin sielun elämä olisi, säädetty vastakohdaksi onnensuunnitelmalle, joka myös olisi yhtä iankaikkinen kuin sielun elämä.

17 Nyt, kuinka ihminen voisi tehdä parannuksen, ellei hän tekisi [a]syntiä? Kuinka hän voisi tehdä syntiä, jos ei olisi [b]lakia? Kuinka voisi olla laki, ellei olisi rangaistusta?

18 Nyt, oli säädetty rangaistus ja annettu oikeudenmukainen laki, joka tuotti [a]omantunnonvaivoja ihmiselle.

19 Nyt, jos ei olisi annettu lakia – jos ihminen [a]murhaisi, hänen olisi kuoltava – niin pelkäisikö hän kuolevansa, jos hän murhaisi?

20 Ja ellei myöskään olisi annettu lakia syntiä vastaan, ihmiset eivät pelkäisi tehdä syntiä.

21 Ja ellei mitään [a]lakia olisi

10 *b* PKO Luonnollinen ihminen.
c PKO Kuolevaisuus.
11 *a* 2. Nefi 9:7–9.
13 *a* PKO Lunastussuunnitelma.
b PKO Parannus.
c 2. Nefi 2:13–14.
14 *a* Alma 22:13–14.
b 2. Nefi 2:5.
15 *a* 2. Nefi 9:7–10; Moosia 16:7–8. PKO Sovitus.
b PKO Armeliaisuus.
c PKO Oikeudenmukaisuus.
d 3. Nefi 12:48.
16 *a* OL 19:10–12.
17 *a* PKO Synti.
b Room. 4:15.
18 *a* PKO Omatunto.
19 *a* PKO Murha.
21 *a* 2. Nefi 9:25–26; Moosia 3:11.

annettu, jos ihmiset tekisivät syntiä, mitä oikeudenmukaisuus voisi tehdä, tai myöskään armo, sillä niillä ei olisi mitään oikeutta luotuun?

22 Mutta laki on annettu ja rangaistus säädetty ja [a]parannus suotu, minkä parannuksen armo vaatii; muuten oikeudenmukaisuus vaatii luodun ja panee täytäntöön lain, ja laki langettaa rangaistuksen – ellei niin olisi, oikeudenmukaisuuden työt tehtäisiin tyhjiksi ja Jumala lakkaisi olemasta Jumala.

23 Mutta Jumala ei lakkaa olemasta Jumala, ja [a]armo vaatii katuvan, ja armo tulee [b]sovituksen tähden; ja sovitus saa aikaan kuolleiden [c]ylösnousemuksen, ja kuolleiden ylösnousemus tuo ihmiset [d]takaisin Jumalan eteen; ja näin heidät palautetaan hänen eteensä [e]tuomittaviksi tekojensa mukaan, lain ja oikeudenmukaisuuden mukaan.

24 Sillä katso, oikeudenmukaisuus esittää kaikki vaatimuksensa, ja myös armo vaatii itselleen kaiken, mikä on sen omaa; ja niin ainoastaan todella katuvat pelastuvat.

25 Mitä, luuletko, että armo voi ryöstää [a]oikeudenmukaisuudelta? Minä sanon sinulle: Ei, ei rahtuakaan. Jos niin, Jumala lakkaisi olemasta Jumala.

26 Ja näin Jumala toteuttaa suuret ja iankaikkiset [a]tarkoituksensa, jotka ovat olleet valmistettuina maailman [b]perustamisesta asti. Ja näin tapahtuu ihmisten pelastus ja lunastus ja myös heidän tuhonsa ja kurjuutensa.

27 Sen tähden, oi poikani, [a]jokainen, joka tahtoo tulla, voi tulla ja nauttia vapaasti elämän vettä; eikä kenenkään, joka ei tahdo tulla, ole pakko tulla; mutta viimeisenä päivänä hänelle [b]palautetaan hänen [c]tekojensa mukaisesti.

28 Jos hän on halunnut tehdä [a]pahaa eikä ole tehnyt parannusta elinaikanaan, katso, hänelle tapahtuu paha sen mukaan kuin Jumala sen palauttaa.

29 Ja nyt, poikani, minä toivon, ettet enää antaisi näiden asioiden vaivata itseäsi ja antaisit vain syntiesi vaivata itseäsi sillä vaivalla, joka johdattaa sinut parannukseen.

30 Oi poikani, minä toivon, ettet enää kieltäisi Jumalan oikeudenmukaisuutta. Älä yritä puolustella itseäsi vähimmässäkään määrin syntiesi tähden kieltämällä Jumalan oikeudenmukaisuuden, vaan anna sinä Jumalan oikeudenmukaisuuden ja hänen armonsa ja pitkämielisyytensä täysin vallita sydämessäsi ja anna sen alentaa itsesi tomuun asti [a]nöyryydessä.

22 *a* PKO Parannus.
23 *a* PKO Armeliaisuus.
b PKO Sovitus.
c 2. Nefi 2:8; 9:4; Alma 7:12; 11:41–45; 12:24–25; Hel. 14:15–18; Morm. 9:13.
d Alma 40:21–24.
e PKO Viimeinen tuomio.
25 *a* PKO Oikeudenmukaisuus.
26 *a* 2. Nefi 2:14–30; Moos. 1:39.
b Alma 13:3; 3. Nefi 1:14.
27 *a* Alma 5:34; Hel. 14:30. PKO Tahdonvapaus.
b Alma 41:15.
c Jes. 59:18; Ilm. 20:12.
28 *a* Alma 41:2–5.
30 *a* PKO Nöyryys.

31 Ja nyt, oi poikani, Jumala on kutsunut sinut saarnaamaan sanaa tälle kansalle. Ja nyt, poikani, kulje tietäsi, julista sanaa vilpittömästi ja vakaasti, jotta voisit johdattaa sieluja parannukseen, jotta suurella armonsuunnitelmalla olisi heihin oikeus. Ja Jumala suokoon sinulle minun sanani mukaisesti. Aamen.

LUKU 43

Alma ja hänen poikansa saarnaavat sanaa. Soramilaisista ja muista nefiläisluopioista tulee lamanilaisia. Lamanilaiset tulevat sotimaan nefiläisiä vastaan. Moroni aseistaa nefiläiset puolustusvarusteilla. Herra ilmoittaa Almalle lamanilaisten taistelusuunnitelman. Nefiläiset puolustavat kotejaan, vapauksiaan, perheitään ja uskontoaan. Moronin ja Lehin sotajoukot piirittävät lamanilaiset. Noin 74 eKr.

Ja nyt tapahtui, että Alman pojat lähtivät kansan keskuuteen julistamaan sille sanaa. Eikä Alma itsekään voinut jäädä lepäämään, ja hänkin lähti.

2 Nyt me emme sano heidän saarnaamisestaan enempää, paitsi että he saarnasivat sanaa ja totuutta profetian ja ilmoituksen hengen mukaisesti; ja he saarnasivat Jumalan [a]pyhän järjestyksen mukaisesti, jolla heidät oli kutsuttu.

3 Ja nyt minä palaan kertomukseen nefiläisten ja lamanilaisten välisistä sodista tuomarien hallituskauden kahdeksantenatoista vuonna.

4 Sillä katso, tapahtui, että [a]soramilaisista tuli lamanilaisia; ja nyt, nefiläisten kansa näki kahdeksannentoista vuoden alussa, että lamanilaiset olivat käymässä heidän kimppuunsa; sen tähden he varustautuivat sotaan, eli he kokosivat sotajoukkonsa yhteen Jersonin maahan.

5 Ja tapahtui, että lamanilaisia tuli tuhansittain, ja he tulivat Antionumin maahan, joka on soramilaisten maa; ja mies nimeltä Serahemna oli heidän johtajansa.

6 Ja nyt, koska amalekilaiset olivat taipuvaisempia jumalattomuuteen ja murhanhimoisuuteen kuin lamanilaiset itsestään olivat, sen tähden Serahemna nimitti lamanilaisille ylimpiä päälliköitä, ja he kaikki olivat amalekilaisia ja soramilaisia.

7 Nyt tämän hän teki voidakseen säilyttää heidän vihansa nefiläisiä kohtaan, jotta hän voisi saattaa heidät valtansa alle toteuttaakseen omat aikeensa.

8 Sillä katso, hänen aikeinaan oli yllyttää lamanilaiset vihaan nefiläisiä vastaan; tämän hän teki voidakseen anastaa suuren vallan heihin ja myös voidakseen saada nefiläiset valtaansa saattamalla heidät orjuuteen.

9 Ja nyt nefiläisten aikeena oli vahvistaa maitaan ja talojaan ja [a]vaimojaan ja lapsiaan voidakseen varjella heidät vihollistensa käsistä ja myös, jotta he voisivat säilyttää oikeutensa ja vapautensa,

43 2*a* PKO Melkisedekin pappeus.
4*a* Alma 35:2–14; 52:33.
9*a* Alma 44:5; 46:12.

niin, ja myös [b]riippumattomuutensa, jotta he voisivat palvella Jumalaa halunsa mukaisesti.

10 Sillä he tiesivät, että jos he joutuisivat lamanilaisten käsiin, niin jokaisen, joka [a]palvelisi [b]hengessä ja totuudessa Jumalaa, todellista ja elävää Jumalaa, lamanilaiset hävittäisivät.

11 Niin, ja he tiesivät myös lamanilaisten äärimmäisen vihan heidän [a]veljiään kohtaan, jotka olivat Anti-Nefi-Lehin kansaa, jota kutsuttiin Ammonin kansaksi – eivätkä he tahtoneet tarttua aseisiin, niin, he olivat tehneet liiton eivätkä tahtoneet rikkoa sitä – sen tähden, jos he joutuisivat lamanilaisten käsiin, heidät hävitettäisiin.

12 Eivätkä nefiläiset halunneet sallia, että heidät hävitettäisiin; sen tähden he antoivat heille maita heidän perinnökseen.

13 Ja Ammonin kansa antoi nefiläisille suuren osan omaisuudestaan heidän sotajoukkojensa tukemiseksi; ja näin nefiläisten oli pakko yksin pitää puolensa lamanilaisia vastaan, jotka olivat sekoitus Lamania ja Lemuelia ja Ismaelin poikia ja kaikkia niitä, jotka olivat luopuneet nefiläisistä: amalekilaisia ja soramilaisia ja Nooan pappien [a]jälkeläisiä.

14 Nyt noita jälkeläisiä oli lähes yhtä lukuisasti kuin nefiläisiä; ja näin nefiläisten oli pakko taistella veljiänsä vastaan jopa verta vuodattaen.

15 Ja tapahtui, että koska lamanilaisten sotajoukot olivat kokoontuneet yhteen Antionumin maahan, katso, nefiläisten sotajoukot olivat valmiina kohtaamaan ne Jersonin maassa.

16 Nyt, nefiläisten johtaja eli mies, joka oli nimitetty nefiläisten ylimmäksi päälliköksi – nyt ylin päällikkö otti komentoonsa kaikki nefiläisten sotajoukot – ja hänen nimensä oli Moroni;

17 ja Moroni otti heidän sotiensa komennon ja johdon kokonaan käsiinsä. Ja hän oli vain kahdenkymmenenviiden vuoden ikäinen, kun hänet nimitettiin nefiläisten sotajoukkojen ylimmäksi päälliköksi.

18 Ja tapahtui, että hän kohtasi lamanilaiset Jersonin rajoilla, ja hänen väkensä oli aseistettu miekoin ja sapelein ja kaikenlaisin sota-asein.

19 Ja kun lamanilaisten sotajoukot näkivät, että Nefin kansa, tai että Moroni oli varustanut väkensä rintahaarniskoin ja käsivarsisuojuksin, niin, sekä kilvin, joilla suojata päätään, ja he olivat myös pukeutuneet paksuihin vaatteisiin –

20 nyt Serahemnan sotajoukko ei ollut varustautunut millään sellaisella; sillä oli vain miekkansa ja sapelinsa, jousensa ja nuolensa, kivensä ja linkonsa, ja he olivat [a]alasti, lukuun ottamatta nahkaa, joka oli vyötetty heidän kupeilleen; niin, kaikki olivat alasti, paitsi soramilaiset ja amalekilaiset;

9 *b* PKO Vapaus.
10 *a* PKO Jumalan palveleminen.
b Joh. 4:23–24.
11 *a* Alma 24:1–3, 5, 20; 25:1, 13; 27:2, 21–26.
13 *a* Alma 25:4.
20 *a* En. 1:20.

21 mutta he eivät olleet varustautuneet rintahaarniskoin eivätkä kilvin – sen tähden he pelkäsivät tavattomasti nefiläisten sotajoukkoja heidän varusteidensa tähden, vaikka heidän lukumääränsä oli niin paljon suurempi kuin nefiläisten.

22 Katso, nyt tapahtui, etteivät he rohjenneet hyökätä nefiläisten kimppuun Jersonin rajoilla; sen tähden he lähtivät Antionumin maasta erämaahan ja kiersivät erämaassa kaukaa Sidonvirran latvan kautta päästäkseen Mantin maahan ja ottaakseen haltuunsa maan, sillä he arvelivat, etteivät Moronin sotajoukot tienneet, minne he olivat menneet.

23 Mutta tapahtui, että niin pian kuin he olivat lähteneet erämaahan, Moroni lähetti vakoojia erämaahan tarkkailemaan heidän leiriään; ja tietäen Alman profetioista Moroni lähetti myös eräät miehet hänen luoksensa pyytäen häntä kysymään Herralta, [a]minne nefiläisten sotajoukkojen pitäisi mennä puolustautuakseen lamanilaisia vastaan.

24 Ja tapahtui, että Herran sana tuli Almalle, ja Alma ilmoitti Moronin sanansaattajille, että lamanilaisten sotajoukot marssivat kiertoteitse erämaassa tullakseen Mantin maahan, jotta ne voisivat aloittaa hyökkäyksen kansan heikompaa osaa vastaan. Ja nuo sanansaattajat menivät viemään sanoman Moronille.

25 Nyt Moroni jätti osan sotajoukostaan Jersonin maahan, ettei vain mitenkään osa lamanilaisista tulisi siihen maahan ja ottaisi haltuunsa kaupunkia, otti jäljellä olevan osan sotajoukostaan ja marssi Mantin maahan.

26 Ja hän käski kaikkien ihmisten sillä suunnalla maata kokoontua yhteen taistelemaan lamanilaisia vastaan, [a]puolustamaan maitaan ja maataan, oikeuksiaan ja vapauksiaan; sen tähden he olivat valmistautuneet lamanilaisten tulohetken varalta.

27 Ja tapahtui, että Moroni käski sotajoukkonsa kätkeytyä laaksoon, joka oli lähellä Sidonvirran rantaa, joka oli Sidonvirran länsipuolella erämaassa.

28 Ja Moroni asetti vakoojia ympäriinsä, jotta hän tietäisi, milloin lamanilaisten sotajoukko tulisi.

29 Ja nyt, kun Moroni tiesi lamanilaisten aikomuksen, että heidän aikomuksenaan oli hävittää veljensä tai alistaa heidät ja saattaa heidät orjuuteen voidakseen perustaa itselleen valtakunnan koko maahan,

30 ja koska hän myös tiesi, että nefiläisten ainoana haluna oli säilyttää maansa ja [a]vapautensa ja kirkkonsa, sen tähden hän ei pitänyt syntinä sitä, että hän puolustaisi heitä sotajuonen avulla; sen tähden hän otti vakoojiensa avulla selville, mitä reittiä lamanilaiset kulkisivat.

31 Sen tähden hän jakoi sotajoukkonsa ja toi osan toiselle

23 *a* Alma 48:16.
26 *a* OL 134:11.
30 *a* Alma 46:12, 35.

puolelle laaksoon ja kätki heidät Riplan kukkulan itä- ja eteläpuolelle,

32 ja loppuosan hän kätki läntiseen laaksoon, Sidonvirran länsipuolelle ja siten alas Mantin maan rajoille asti.

33 Ja sijoitettuaan näin sotajoukkonsa halunsa mukaisesti hän oli valmis kohtaamaan heidät.

34 Ja tapahtui, että lamanilaiset tulivat kukkulan pohjoispuolelta, missä osa Moronin sotajoukosta oli kätkössä.

35 Ja kun lamanilaiset olivat ohittaneet Riplan kukkulan ja tulivat laaksoon ja alkoivat ylittää Sidonvirtaa, sotajoukko, joka oli kätkeytynyt kukkulan eteläpuolelle ja jota johti mies nimeltä [a]Lehi – ja hän johti sotajoukkonsa esiin ja saartoi lamanilaiset itäpuolelta heidän selustastaan.

36 Ja tapahtui, että nähdessään nefiläisten käyvän kimppuunsa selustastaan lamanilaiset kääntyivät ympäri ja alkoivat taistella Lehin sotajoukkoa vastaan.

37 Ja kuoleman työ alkoi molemmin puolin, mutta se oli hirvittävämpi lamanilaisten puolella, sillä heidän [a]alastomuutensa oli alttiina nefiläisten ankarille iskuille heidän miekoillaan ja sapeleillaan, jotka tuottivat kuolemaa melkein joka lyönnillä.

38 Kun taas toisaalta nefiläisten keskuudessa kaatui mies silloin tällöin heidän miekastaan ja verenhukasta, sillä he olivat elintärkeiltä ruumiinosiltaan suojatut, eli elintärkeät ruumiinosat oli suojattu lamanilaisten iskuilta heidän [a]rintahaarniskoillaan ja käsivarsisuojuksillaan ja pääkilvillään; ja näin nefiläiset jatkoivat kuoleman työtä lamanilaisten keskuudessa.

39 Ja tapahtui, että lamanilaiset pelästyivät suurta tuhoa keskuudessaan, niin että he alkoivat paeta Sidonvirralle päin.

40 Ja Lehi ja hänen miehensä ajoivat heitä takaa; ja Lehi ajoi heidät Sidonin vesiin, ja he kulkivat Sidonin vesien poikki. Ja Lehi piti sotajoukkonsa Sidonvirran partaalla, niin etteivät ne menneet yli.

41 Ja tapahtui, että Moroni ja hänen sotajoukkonsa kohtasivat lamanilaiset laaksossa Sidonvirran toisella puolella ja alkoivat hyökätä heidän kimppuunsa ja surmata heitä.

42 Ja lamanilaiset pakenivat taas heidän edellään Mantin maata kohti, ja Moronin sotajoukot kohtasivat heidät taas.

43 Nyt tässä tapauksessa lamanilaiset taistelivat ankarasti; niin, koskaan ei lamanilaisten tiedetty taistelleen niin tavattoman voimakkaasti ja rohkeasti, ei, ei edes alusta asti.

44 Ja heitä innoittivat [a]soramilaiset ja amalekilaiset, jotka olivat heidän ylimpiä päälliköitään ja johtajiaan, ja Serahemna, joka oli heidän ylin päällikkönsä eli heidän ylin johtajansa ja komentajansa; niin, he taistelivat kuin

35 *a* Alma 49:16.
37 *a* Alma 3:5.
38 *a* Alma 44:8–9.
44 *a* Alma 43:6.

lohikäärmeet, ja monet nefiläisistä saivat surmansa heidän käsistään, niin, sillä he löivät monelta heiltä pääkilven kahtia ja he lävistivät monelta heiltä rintahaarniskan ja löivät monelta heiltä käsivarren irti, ja näin lamanilaiset löivät hehkuvassa vihassaan.

45 Kuitenkin nefiläisiä innoitti parempi asia, sillä he eivät [a]taistelleet kuninkuuden eivätkä vallan puolesta, vaan he taistelivat kotiensa ja [b]vapauksiensa, vaimojensa ja lastensa ja kaikkensa puolesta, niin, jumalanpalvelusmenojensa ja kirkkonsa puolesta.

46 Ja he tekivät sen, minkä he tunsivat [a]velvollisuudekseen, jonka he olivat velkaa Jumalalleen, sillä Herra oli sanonut heille ja myös heidän isilleen näin: [b]Mikäli te ette syyllisty [c]ensimmäiseen hyökkäykseen ettekä toiseen, teidän ei pidä sallia itseänne surmattavan vihollistenne kätten kautta.

47 Ja vielä, Herra on sanonut näin: Teidän tulee [a]puolustaa perheitänne jopa verenvuodatukseen asti. Tästä syystä siis nefiläiset taistelivat lamanilaisia vastaan, puolustaakseen itseään ja perheitään ja maitaan, maataan ja oikeuksiaan ja uskontoaan.

48 Ja tapahtui, että kun Moronin miehet näkivät lamanilaisten kiihkon ja vihan, he aikoivat vetäytyä ja paeta heitä. Ja huomatessaan heidän tarkoituksensa Moroni lähetti innoittamaan heidän sydäntään näillä ajatuksilla – eli ajatuksilla heidän maistaan, vapaudestaan, niin, orjuuttamattomuudestaan.

49 Ja tapahtui, että he kääntyivät lamanilaisia päin, ja he [a]huusivat yhteen ääneen Herran Jumalansa puoleen vapautensa ja orjuuttamattomuutensa puolesta.

50 Ja he alkoivat pitää voimallisesti puolensa lamanilaisia vastaan; ja samalla hetkellä kun he huusivat Herran puoleen vapautensa puolesta, lamanilaiset alkoivat paeta heidän edellään, ja he pakenivat aina Sidonin vesille asti.

51 Nyt, lamanilaisia oli lukuisammin, niin, enemmän kuin kaksi kertaa nefiläisten määrä; kuitenkin heidät ajettiin niin, että he kokoontuivat yhteen yhdeksi joukoksi laaksoon Sidonvirran partaalle.

52 Moronin sotajoukot siis saartoivat heitä ympäriinsä, niin, nimittäin virran molemmin puolin, sillä katso, idässä olivat Lehin miehet.

53 Sen tähden, kun Serahemna näki Lehin miehet Sidonvirran itäpuolella ja Moronin sotajoukot Sidonvirran länsipuolella, että nefiläiset olivat saartaneet heidät, he kauhistuivat.

54 Nyt, kun Moroni näki heidän kauhunsa, hän käski miestensä lopettaa heidän verensä vuodattamisen.

---

45 *a* Alma 44:5.
b PKO Vapaus.
46 *a* PKO Velvollisuus.
b Alma 48:14; OL 98:33–36.
c 3. Nefi 3:21; OL 98:23–24.
47 *a* OL 134:11.
49 *a* 2. Moos. 2:23–25; Moosia 29:20.

LUKU 44

Moroni käskee lamanilaisten tehdä rauhan liiton, tai heidät hävitetään. Serahemna torjuu tarjouksen, ja taistelu alkaa uudestaan. Moronin sotajoukot lyövät lamanilaiset. Noin 74–73 eKr.

Ja tapahtui, että he lopettivat ja vetäytyivät heistä askeleen. Ja Moroni sanoi Serahemnalle: Katso, Serahemna, me [a]emme halua olla verenvuodattajia. Sinä tiedät, että te olette meidän käsissämme, kuitenkaan me emme halua surmata teitä.

2 Katso, me emme ole tulleet taistelemaan teitä vastaan vuodattaaksemme teidän vertanne vallan tähden, emmekä me halua saattaa ketään orjuuden ikeeseen. Mutta juuri tästä syystä te olette hyökänneet meidän kimppuumme; niin, ja te olette meille vihoissanne meidän uskontomme tähden.

3 Mutta nyt, te näette, että Herra on meidän kanssamme; ja te näette, että hän on antanut teidät meidän käsiimme. Ja nyt minä haluan teidän ymmärtävän, että tämä on tehty meille meidän uskontomme tähden ja meidän uskomme tähden Kristukseen. Ja nyt te näette, että te ette voi hävittää tätä meidän uskoamme.

4 Nyt te näette, että tämä on Jumalan tosi usko; niin, te näette, että Jumala vahvistaa ja suojelee ja varjelee meitä niin kauan kuin me olemme uskollisia hänelle ja uskollemme ja uskonnollemme; eikä Herra milloinkaan salli, että meidät hävitetään, paitsi jos me lankeaisimme rikkomukseen ja kieltäisimme uskomme.

5 Ja nyt, Serahemna, minä käsken sinua sen kaikkivoivan Jumalan nimessä, joka on vahvistanut meidän käsivartemme, niin että me olemme saaneet teidät valtaamme; uskomme, uskontomme ja [a]jumalanpalvelusmenojemme tähden ja kirkkomme tähden ja sen pyhän velvollisuuden tähden, joka meillä on puolustaa vaimojamme ja lapsiamme; sen [b]vapauden tähden, joka sitoo meidät maihimme ja maahamme; niin, ja myös sen Jumalan pyhän sanan pitämisen tähden, jolle olemme velkaa kaikesta onnestamme, ja kaiken sen tähden, mikä on meille kalleinta –

6 niin, eikä tässä ole kaikki; minä käsken sinua koko teidän elämänhalunne tähden luovuttamaan sota-aseenne meille, niin me emme tavoittele teidän vertanne vaan säästämme teidän henkenne, jos menette tiehenne ettekä enää tule sotimaan meitä vastaan.

7 Ja nyt, jos te ette tätä tee, katso, te olette meidän käsissämme, ja minä käsken miesteni hyökätä teidän kimppuunne ja iskeä kuoleman haavat teidän ruumiiseenne, niin että teistä tehdään loppu; ja silloin me näemme, kenellä on valta tähän kansaan; niin, me näemme, kuka saatetaan orjuuteen.

44 1 *a* Alma 43:45. | 5 *a* PKO Toimitukset. | *b* PKO Vapaus.

8 Ja nyt tapahtui, että kun Serahemna oli kuullut nämä sanat, hän tuli esiin ja luovutti miekkansa ja sapelinsa ja jousensa Moronin käsiin ja sanoi hänelle: Katso, tässä ovat sota-aseemme; me luovutamme ne teille, mutta me emme suostu vannomaan teille [a]valaa, jonka tiedämme rikkovamme ja myös lastemme rikkovan; mutta ottakaa meidän sota-aseemme ja sallikaa meidän lähteä erämaahan; muuten me pidämme miekkamme ja joko menehdymme tai voitamme.

9 Katso, me emme ole teidän uskoanne; me emme usko, että Jumala on antanut meidät teidän käsiinne, vaan me uskomme, että teidän viekkautenne on varjellut teidät meidän miekoiltamme. Katso, teidän [a]rintahaarniskanne ja kilpenne teitä ovat varjelleet.

10 Ja nyt, kun Serahemna oli lakannut puhumasta näitä sanoja, Moroni palautti miekan ja sota-aseet, jotka hän oli saanut, Serahemnalle sanoen: Katso, me päätämme taistelun.

11 Nyt minä en voi perua niitä sanoja, jotka olen puhunut; sen tähden, niin totta kuin Herra elää, te ette lähde, ellette lähtiessänne vanno valaa, että ette enää palaa sotimaan meitä vastaan. Nyt, koska te olette meidän käsissämme, me vuodatamme teidän verenne maahan, tai te alistutte ehtoihin, jotka minä olen esittänyt.

12 Ja nyt, kun Moroni oli sanonut nämä sanat, Serahemna otti takaisin miekkansa, ja hän oli vihoissaan Moronille ja ryntäsi eteenpäin surmatakseen Moronin, mutta kun hän kohotti miekkansa, katso, yksi Moronin sotilaista löi sen maahan, ja se katkesi kahvasta; ja hän iski myös Serahemnaa, niin että hänen päänahkansa irtosi ja putosi maahan. Ja Serahemna perääntyi heidän edestään sotilaidensa keskelle.

13 Ja tapahtui, että se sotilas, joka seisoi lähellä ja joka iski Serahemnan päänahan irti, nosti hiuksista päänahan maasta ja pani sen miekkansa kärkeen ja ojensi sen heitä kohti sanoen heille kovalla äänellä:

14 Samoin kuin tämä päänahka, joka on teidän päällikkönne päänahka, on pudonnut maahan, samoin tekin kaadutte maahan, ellette luovuta sota-aseitanne ja tee lähtiessänne rauhan liittoa.

15 Nyt oli monia, jotka nämä sanat kuullessaan ja nähdessään miekassa olevan päänahan pelästyivät, ja monet tulivat ja heittivät sota-aseensa maahan Moronin jalkojen juureen ja tekivät rauhan liiton. Ja kaikkien, jotka tekivät [a]rauhan liiton, he sallivat lähteä erämaahan.

16 Nyt tapahtui, että Serahemna oli tavattoman vihastunut, ja hän yllytti jäljelle jääneitä sotilaitaan vihaan, taistelemaan voimakkaammin nefiläisiä vastaan.

8*a* PKO Vala.
9*a* Alma 43:38.
15*a* 1. Nefi 4:37; Alma 50:36.

17 Ja nyt Moroni vihastui lamanilaisten itsepäisyyden tähden; sen tähden hän käski väkensä hyökätä heidän kimppuunsa ja surmata heidät. Ja tapahtui, että he alkoivat surmata heitä; niin, ja lamanilaiset taistelivat miekoillaan ja kaikin voimin.

18 Mutta katso, heidän alaston ihonsa ja paljas päänsä oli alttiina nefiläisten teräville miekoille; niin, katso, heitä lävistettiin ja lyötiin; niin, ja heitä kaatui tavattoman nopeasti nefiläisten miekkojen edessä; ja he alkoivat tulla maahan lakaistuiksi niin kuin Moronin sotilas oli profetoinut.

19 Nyt, kun Serahemna näki, että he kaikki olivat joutumaisillaan tuhotuiksi, hän huusi voimakkaasti Moronille luvaten, että jos he säästäisivät heidän jäljelle jääneiden hengen, hän sekä hänen väkensä tekisivät heidän kanssaan liiton, etteivät he [a]koskaan tulisi sotimaan heitä vastaan.

20 Ja tapahtui, että Moroni käski kuoleman työn jälleen lopetettavaksi väen keskuudessa. Ja hän otti sota-aseet lamanilaisilta, ja kun he olivat tehneet hänen kanssaan rauhan [a]liiton, heidän sallittiin lähteä erämaahan.

21 Nyt heidän kuolleidensa lukumäärää ei luettu lukumäärän suuruuden tähden; niin, heidän kuolleidensa määrä oli tavattoman suuri sekä nefiläisten että lamanilaisten puolella.

22 Ja tapahtui, että he heittivät kuolleensa Sidonin vesiin, ja ne ovat kulkeutuneet pois ja hautautuneet meren syvyyksiin.

23 Ja nefiläisten eli Moronin sotajoukot palasivat ja tulivat koteihinsa ja maillensa.

24 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeksastoista vuosi. Ja näin päättyi Alman aikakirja, joka oli kirjoitettu Nefin levyihin.

Kertomus Nefin kansasta ja heidän sodistaan ja erimielisyyksistään Helamanin aikana, Helamanin aikakirjan mukaan, jota hän piti elinaikanaan.

Käsittää luvut 45–62.

LUKU 45

Helaman uskoo Alman sanat. Alma profetoi nefiläisten tuhosta. Hän siunaa ja kiroaa maan. Henki saattoi ottaa Alman ylös niin kuin Mooseksen. Erimielisyys kasvaa kirkossa. Noin 73 eKr.

KATSO, nyt tapahtui, että Nefin kansa oli tavattoman riemuissaan, koska Herra oli jälleen pelastanut sen sen vihollisten käsistä; sen tähden se kiitti Herraa Jumalaansa, niin, ja se [a]paastosi paljon ja rukoili paljon, ja se palveli Jumalaa tavattoman suuresti iloiten.

2 Ja tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden yhdeksäntenätoista vuonna, että Alma tuli poikansa Helamanin

19 *a* Alma 47:6.
20 *a* Alma 62:16–17.
45 1 *a* PKO Paasto, paastoaminen.

luo ja sanoi hänelle: Uskotko sinä ne sanat, jotka minä puhuin sinulle niistä [a]aikakirjoista, joita on pidetty?

3 Ja Helaman sanoi hänelle: Kyllä minä uskon.

4 Ja Alma sanoi taas: Uskotko sinä Jeesukseen Kristukseen, joka on tuleva?

5 Ja hän sanoi: Kyllä, minä uskon joka sanan, jonka sinä olet puhunut.

6 Ja Alma sanoi hänelle taas: [a]Pidätkö sinä minun käskyni?

7 Ja hän sanoi: Kyllä, minä pidän sinun käskysi koko sydämestäni.

8 Silloin Alma sanoi hänelle: Siunattu olet sinä; ja Herra antaa sinun [a]menestyä tässä maassa.

9 Mutta katso, minulla on jotakin [a]profetoitavaa sinulle, mutta sitä, mitä minä sinulle profetoin, sinun ei pidä ilmaista; niin, sitä, mitä minä profetoin sinulle, ei pidä ilmaista ennen kuin profetia on toteutunut; kirjoita siis ne sanat, jotka minä sanon.

10 Ja nämä ovat ne sanat: Katso, minä näen ilmoituksen hengen mukaisesti, joka minussa on, että tämä sama kansa, nefiläiset, vaipuu [a]epäuskoon [b]neljänsadan vuoden kuluttua ajasta, jolloin Jeesus Kristus ilmaisee itsensä heille.

11 Niin, ja silloin he näkevät sotia ja ruttotauteja, niin, nälänhätiä ja verenvuodatusta, kunnes Nefin kansasta tulee [a]loppu –

12 niin, ja tämä siksi, että se vaipuu epäuskoon ja lankeaa pimeyden tekoihin ja [a]irstauteen ja kaikenlaisiin pahoihin tekoihin; niin, minä sanon sinulle, että koska se tekee syntiä niin suurta valoa ja tietoa vastaan, niin, minä sanon sinulle, että siitä päivästä lukien ei edes neljäs sukupolvi kokonaan katoa, ennen kuin tämä suuri pahuus tulee.

13 Ja kun se suuri päivä tulee, katso, hyvin pian tulee aika, jolloin niitä, jotka nyt, tai niiden jälkeläisiä, jotka nyt luetaan Nefin kansaan, [a]ei enää lueta Nefin kansaan.

14 Mutta jokainen, joka jää jäljelle eikä tuhoudu tuona suurena ja pelottavana päivänä, [a]luetaan lamanilaisiin ja hänestä tulee heidän kaltaisensa, kaikista, paitsi muutamasta, joita kutsutaan Herran opetuslapsiksi; ja heitä lamanilaiset ajavat takaa, [b]kunnes heistä tulee loppu. Ja nyt, pahuuden tähden tämä profetia toteutuu.

15 Ja nyt tapahtui, että kun Alma oli sanonut nämä asiat Helamanille, hän siunasi hänet ja myös muut poikansa; ja hän siunasi myös maan [a]vanhurskaiden tähden.

16 Ja hän sanoi: Näin sanoo Herra Jumala – [a]Kirottu olkoon

2 *a* Alma 37:1–5; 50:38.
6 *a* PKO Jumalan käskyt; Kuuliaisuus.
8 *a* 1. Nefi 4:14; Alma 48:15–16, 25.
9 *a* PKO Profetia, profetoiminen.
10 *a* PKO Epäusko; Luopumus.
b 1. Nefi 12:10–15; Hel. 13:9; Morm. 8:6–7.
11 *a* Jar. 1:10; Morm. 8:2–3, 6–7.
12 *a* PKO Himo.
13 *a* Hel. 3:16.
14 *a* Moroni 9:24.
b Moroni 1:1–3.
15 *a* Alma 46:10; 62:40.
16 *a* 2. Nefi 1:7; Alma 37:31; Et. 2:8–12.

maa, niin, tämä maa, tuhoksi jokaiselle kansakunnalle, suvulle, kielelle ja kansalle, joka tekee sitä, mikä on jumalatonta, kun ne ovat täysin kypsiä; ja niin kuin olen sanonut, niin on oleva, sillä tämä on Jumalan kirous ja [b]siunaus maalle, sillä Herra ei voi suvaita syntiä [c]vähäisimmässäkään määrin.

17 Ja nyt, kun Alma oli sanonut nämä sanat, hän siunasi [a]kirkon, eli kaikki ne, jotka pysyisivät lujina uskossa siitä ajasta lähtien.

18 Ja kun Alma oli tehnyt tämän, hän lähti Sarahemlan maasta ikään kuin mennäkseen Melekin maahan. Ja tapahtui, ettei hänestä kuultu enää koskaan; hänen kuolemastaan tai hautaamisestaan me emme tiedä.

19 Katso, tämän me tiedämme, että hän oli vanhurskas mies; ja kirkossa levisi sana, että Henki otti hänet ylös tai Herran käsi [a]hautasi hänet niin kuin Mooseksen. Mutta katso, kirjoitukset sanovat, että Herra otti Mooseksen luoksensa, ja me arvelemme, että hän on ottanut myös Alman hengessä luoksensa; tästä syystä me emme siis tiedä mitään hänen kuolemastaan ja hautaamisestaan.

20 Ja nyt tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden yhdeksännentoista vuoden alussa, että Helaman lähti kansan keskuuteen julistamaan sille sanaa.

21 Sillä katso, heidän lamanilaisten kanssa käymiensä sotien tähden ja niiden monien pienten erimielisyyksien ja levottomuuksien tähden, joita oli ollut kansan keskuudessa, kävi välttämättömäksi, että Jumalan [a]sanaa julistettaisiin heidän keskuudessaan, niin, ja että järjestys saataisiin aikaan kautta kirkon.

22 Sen tähden Helaman ja hänen veljensä lähtivät järjestämään jälleen kirkkoa koko maassa, eli jokaisessa kaupungissa kautta koko sen maan, jota Nefin kansa piti hallussaan. Ja tapahtui, että he nimittivät pappeja ja opettajia kautta koko maan kaikkiin seurakuntiin.

23 Ja nyt tapahtui, että kun Helaman ja hänen veljensä olivat nimittäneet pappeja ja opettajia kaikkiin seurakuntiin, että heidän keskuudessaan syntyi [a]erimielisyyttä, eivätkä he tahtoneet ottaa varteen Helamanin ja hänen veljiensä sanoja,

24 vaan he kävivät kopeiksi, koska he ylpistyivät sydämessään tavattoman suurten [a]rikkauksiensa tähden; sen tähden he kävivät rikkaiksi [b]omissa silmissään eivätkä tahtoneet ottaa varteen heidän sanojaan, että vaeltaisivat oikeamielisesti Jumalan edessä.

LUKU 46

Amalikkia pyrkii juonittelemalla kuninkaaksi. Moroni kohottaa vapauden tunnuksen. Hän yhdistää kansan puolustamaan uskontoaan.

16 *b* OL 130:21.
c OL 1:31.
17 *a* PKO Jeesuksen Kristuksen kirkko.
19 *a* PKO Muutetut olennot.
21 *a* Alma 31:5.
23 *a* 3. Nefi 11:28–29.
24 *a* PKO Rikkaus.
b PKO Ylpeys.

Tosi uskovia kutsutaan kristityiksi. Joosefin jäännös tulee säilymään. Amalikkia ja luopiot pakenevat Nefin maahan. Ne, jotka eivät halua kannattaa vapauden asiaa, otetaan hengiltä. Noin 73–72 eKr.

Ja tapahtui, että kaikki, jotka eivät tahtoneet kuulla Helamanin ja hänen veljiensä sanoja, kokoontuivat yhteen veljiään vastaan.

2 Ja nyt, katso, he olivat niin tavattoman vihastuneita, että päättivät surmata heidät.

3 Nyt niiden johtaja, jotka olivat vihastuneita veljiinsä, oli iso ja vahva mies, ja hänen nimensä oli Amalikkia.

4 Ja Amalikkia halusi tulla kuninkaaksi, ja ne ihmiset, jotka olivat vihastuneita, halusivat myös, että hänestä tulisi heidän kuninkaansa; ja he olivat suurimmaksi osaksi maan [a]alempia tuomareita, ja he tavoittelivat valtaa.

5 Ja Amalikkian mielistely, että jos he tukisivat häntä ja asettaisivat hänet kuninkaakseen, niin hän tekisi heistä kansan hallitsijoita, oli vaikuttanut heihin.

6 Näin Amalikkia eksytti heidät luopumukseen Helamanin ja hänen veljiensä saarnaamisesta huolimatta, niin, siitä huolimatta, että he pitivät tavattoman hyvin huolta kirkosta, sillä he olivat kirkon ylipappeja.

7 Ja kirkossa oli monia, jotka uskoivat Amalikkian mielisteleviin sanoihin, sen tähden he luopuivat kirkostakin; ja näin Nefin kansan asiat olivat tavattoman arveluttavalla ja vaarallisella tolalla huolimatta heidän suuresta [a]voitostaan, jonka he olivat saaneet lamanilaisista, ja heidän suuresta riemustaan, joka heillä oli ollut, koska Herran käsi oli vapauttanut heidät.

8 Näin me näemme, kuinka [a]nopeasti ihmislapset unohtavat Herran Jumalansa, niin, kuinka nopeita he ovat tekemään pahaa ja olemaan Paholaisen eksytettävissä.

9 Niin, ja me näemme myös, kuinka suurta [a]jumalattomuutta yksi perin jumalaton mies voi saada aikaan ihmislasten keskuudessa.

10 Niin, me näemme, että koska Amalikkia oli viekkaiden juonien mies ja monien mielistelevien sanojen mies, niin hän eksytti monien ihmisten sydämen tekemään jumalattomuutta, niin, ja yrittämään hävittää Jumalan kirkkoa ja hävittämään [a]vapauden perustusta, jonka Jumala oli heille suonut eli jonka siunauksen Jumala oli lähettänyt maan päälle [b]vanhurskaiden tähden.

11 Ja nyt tapahtui, että kun Moroni, joka oli nefiläisten sotajoukkojen [a]ylin komentaja, oli kuullut näistä luopumisista, hän vihastui Amalikkialle.

12 Ja tapahtui, että hän repäisi vaatteensa, ja hän otti siitä kappaleen ja kirjoitti siihen: Meidän Jumalamme, uskontomme ja

46 4 *a* Moosia 29:11, 28–29.
7 *a* Alma 44:19–20.
8 *a* Hel. 12:2, 4–5.
9 *a* Moosia 29:17–18.
10 *a* 2. Nefi 1:7; Moosia 29:32.
b 2. Nefi 1:7.
11 *a* Alma 43:16–17.

vapautemme ja rauhamme, vaimojemme ja lastemme [a]muistoksi – ja hän kiinnitti sen salon päähän.

13 Ja hän kiinnitti pääkilpensä ja rintahaarniskansa ja kilpensä ja vyötti varusteensa kupeilleen, ja hän otti salon, jonka päässä oli hänen repäisty vaatteensa (ja hän kutsui sitä vapauden tunnukseksi), ja hän kumartui maahan ja rukoili voimallisesti Jumalaansa, että vapauden siunaukset olisivat hänen veljiensä päällä, niin kauan kuin olisi jäljellä joukko kristittyjä pitämässä maata hallussaan –

14 sillä näin ne, jotka eivät kuuluneet kirkkoon, kutsuivat kaikkia Kristukseen totisesti uskovia, jotka kuuluivat Jumalan kirkkoon.

15 Ja ne, jotka kuuluivat kirkkoon, olivat uskollisia; niin, kaikki ne, jotka olivat Kristukseen totisesti uskovia, ottivat ilomielin päällensä Kristuksen [a]nimen eli [b]kristittyjen nimen, niin kuin heitä kutsuttiin heidän uskonsa tähden Kristukseen, joka oli tuleva.

16 Ja sen tähden Moroni tällä hetkellä rukoili, että kristittyjen asialle ja maan vapaudelle kävisi suotuisasti.

17 Ja tapahtui, että kun hän oli vuodattanut sielunsa Jumalalle, hän nimitti kaiken [a]Hävityksenmaan eteläpuolella olevan maan, niin, ja sanalla sanoen kaiken maan sekä pohjoisessa että etelässä valituksi maaksi ja vapauden maaksi.

18 Ja hän sanoi: Varmasti Jumala ei salli meitä, joita halveksitaan, koska otamme Kristuksen nimen päällemme, tallattavan maahan ja tuhottavan, ennen kuin me aiheutamme sen omilla rikkomuksillamme.

19 Ja kun Moroni oli sanonut nämä sanat, hän meni kansan joukkoon heiluttaen [a]vaatteestaan repäistyä osaa ilmassa, jotta kaikki näkisivät kirjoituksen, jonka hän oli kirjoittanut repäistyyn osaan, ja huusi kovalla äänellä sanoen:

20 Katso, kaikki, jotka tahtovat puolustaa tätä tunnusta maassa, tulkoot esiin Herran voimassa ja tehkööt liiton, että he puolustavat oikeuksiaan ja uskontoaan, jotta Herra Jumala siunaisi heitä.

21 Ja tapahtui, että kun Moroni oli kuuluttanut nämä sanat, katso, ihmiset tulivat juosten koolle varusteet kupeilleen vyötettyinä, repäisten vaatteensa merkiksi eli liitoksi, etteivät he hylkäisi Herraa Jumalaansa, eli toisin sanoen, jos he rikkoisivat Jumalan käskyjä eli lankeaisivat rikkomukseen ja [a]häpeäisivät ottaa päällensä Kristuksen nimen, Herra repäisisi heidät niin kuin he olivat repäisseet vaatteensa.

22 Nyt tämä oli se liitto, jonka he tekivät, ja he heittivät vaatteensa Moronin jalkoihin sanoen: Me teemme liiton Jumalamme kanssa, että meidät saa hävittää

12 *a* Neh. 4:14; Alma 44:5.
15 *a* Moosia 5:7–9.
b Ap. t. 11:26; 1. Piet. 4:16.
17 *a* Alma 22:30–31.
19 *a* PKO Merkkiviiri.
21 *a* 1. Nefi 8:25–28; Morm. 8:38.

niin kuin veljemme pohjoisenpuoleisessa maassa, jos me lankeamme rikkomukseen; niin, hän voi heittää meidät vihollistemme jalkoihin, niin kuin me olemme heittäneet vaatteemme sinun jalkoihisi, jalkojen alle tallattaviksi, jos me lankeamme rikkomukseen.

23 Moroni sanoi heille: Katso, me olemme Jaakobin jälkeläisten jäännös; niin, me olemme [a]Joosefin [b]jälkeläisten jäännös, hänen, jonka [c]puvun hänen veljensä repivät moniksi kappaleiksi; niin, ja nyt, katso, muistakaamme pitää Jumalan käskyt, tai meidän veljemme repivät meidän vaatteemme, ja meidät heitetään vankilaan tai myydään tai surmataan.

24 Niin, säilyttäkäämme vapautemme Joosefin [a]jäännöksenä; niin, muistakaamme Jaakobin sanat ennen kuolemaansa, sillä katso, hän näki, että osa Joosefin puvun jäännöksestä oli säilynyt eikä ollut lahonnut. Ja hän sanoi: Samoin kuin tämä minun poikani vaatteen jäännös on säilynyt, samoin Jumalan käsi säilyttää minun poikani jälkeläisten [b]jäännöksen ja ottaa sen luoksensa, kun taas loppuosa Joosefin jälkeläisistä tuhoutuu niin kuin hänen vaatteensa jäännös.

25 Nyt, katso, tämä tuottaa minun sielulleni murhetta; kuitenkin minun sieluni iloitsee pojastani sen hänen jälkeläistensä osan tähden, joka otetaan Jumalan luokse.

26 Nyt, katso, näin Jaakob puhui.

27 Ja nyt kukaties ne, jotka ovat luopuneet meistä, ovat se Joosefin jälkeläisten jäännös, joka tuhoutuu niin kuin hänen vaatteensa? Niin, ja samoin käy meille itsellemmekin, ellemme pysy lujina Kristuksen uskossa.

28 Ja nyt tapahtui, että kun Moroni oli sanonut nämä sanat, hän lähti ja lähetti myös sanan maan kaikkiin osiin, joissa oli luopumisia, ja kokosi yhteen kaikki ihmiset, jotka halusivat säilyttää vapautensa, pitämään puolensa Amalikkiaa vastaan ja niitä vastaan, jotka olivat luopuneet ja joita kutsuttiin amalikkialaisiksi.

29 Ja tapahtui, että kun Amalikkia näki, että Moronin väkeä oli lukuisammin kuin amalikkialaisia – ja hän näki myös, että hänen väkensä epäili sen asian oikeutta, johon he olivat ryhtyneet – hän sen tähden peläten, ettei saavuttaisi tarkoitustaan, otti väestänsä ne, jotka tahtoivat, ja lähti Nefin maahan.

30 Nyt Moroni ajatteli, ettei ollut hyväksi, että lamanilaiset saisivat lisää voimia; sen tähden hän aikoi katkaista Amalikkian väen tien tai ottaa heidät kiinni ja tuoda sen takaisin ja ottaa Amalikkian hengiltä; niin, sillä hän tiesi, että hän yllyttäisi lamanilaiset vihaan heitä vastaan ja saisi heidät tulemaan taistelemaan

23 *a* PKO Joosef, Jaakobin poika.
b 1. Moos. 49:22–26; 1. Nefi 5:14–15.
c 1. Moos. 37:3, 31–36.
24 *a* Aam. 5:15; 3. Nefi 5:21–24; 10:17.
b 2. Nefi 3:5–24; Et. 13:6–7.

heitä vastaan; ja tämän hän tiesi Amalikkian tekevän saavuttaakseen tarkoituksensa.

31 Sen tähden Moroni ajatteli olevan hyväksi, että hän ottaisi sotajoukkonsa, jotka olivat kokoontuneet yhteen ja aseistautuneet ja tehneet liiton rauhan säilyttämiseksi – ja tapahtui, että hän otti sotajoukkonsa ja marssi telttoineen erämaahan katkaistakseen Amalikkian kulkureitin erämaassa.

32 Ja tapahtui, että hän teki tahtonsa mukaan ja marssi erämaahan ja pysäytti Amalikkian sotajoukot.

33 Ja tapahtui, että Amalikkia pakeni pieni joukko miehiään mukanaan, ja jäljelle jääneet luovutettiin Moronin käsiin ja vietiin takaisin Sarahemlan maahan.

34 Nyt, koska Moroni oli ylituomarien ja kansan äänen [a]nimittämä mies, hänellä oli sen tähden tahtonsa mukaisesti valta nefiläisten sotajoukkoihin, muodostaa niitä ja käyttää määräämisvaltaa niihin.

35 Ja tapahtui, että hän käski ottaa hengiltä jokaisen amalikkialaisen, joka ei tahtonut tehdä liittoa, että tukisi vapauden asiaa, jotta he voisivat säilyttää vapaan hallitusmuodon; ja oli vain muutamia, jotka kieltäytyivät vapauden liitosta.

36 Ja tapahtui myös, että hän käski kohottaa vapauden tunnuksen jokaiseen torniin koko nefiläisten hallussa olevassa maassa; ja näin Moroni pystytti vapauden viirin nefiläisten keskuudessa.

37 Ja heillä alkoi jälleen olla rauha maassa; ja niin he säilyttivät rauhan maassa lähes tuomarien hallituskauden yhdeksännentoista vuoden loppuun asti.

38 Ja Helaman ja [a]ylipapit säilyttivät myös järjestyksen kirkossa; niin, jopa neljän vuoden ajan heillä oli paljon rauhaa ja riemua kirkossa.

39 Ja tapahtui, että oli monia, jotka kuolivat [a]uskoen lujasti, että Herra Jeesus Kristus oli lunastanut heidän sielunsa; näin he lähtivät maailmasta riemuiten.

40 Ja oli muutamia, jotka kuolivat kuumeisiin, joita eräinä vuodenaikoina oli maassa hyvin usein – mutta ei niinkään paljon kuumeisiin niiden monien [a]kasvien ja juurien oivallisten ominaisuuksien tähden, jotka Jumala oli valmistanut poistamaan syyn sairauksiin, joille ihmiset olivat ilmaston luonteen takia alttiina –

41 vaan oli monia, jotka kuolivat vanhuuttaan; ja ne, jotka kuolivat Kristuksen uskossa, ovat [a]onnellisia hänessä, kuten meillä on täysi syy uskoa.

LUKU 47

Amalikkia käyttää petosta, murhaa ja juonittelua päästäkseen lamanilaisten kuninkaaksi. Nefiläisluopiot ovat jumalattomampia ja julmempia kuin lamanilaiset. Noin 72 eKr.

34 *a* Alma 43:16.
38 *a* Alma 46:6.
39 *a* Moroni 7:3, 41.
40 *a* OL 89:10.
41 *a* Ilm. 14:13.

Nyt me palaamme aikakirjassamme Amalikkiaan ja niihin, jotka olivat [a]paenneet hänen kanssaan erämaahan, sillä katso, hän oli ottanut ne, jotka lähtivät hänen kanssaan, ja meni ylös [b]Nefin maahan lamanilaisten keskuuteen ja yllytti lamanilaiset vihaan Nefin kansaa vastaan, niin että lamanilaisten kuningas lähetti kautta koko maansa kaiken kansansa keskuuteen kuulutuksen, että sen tuli kokoontua jälleen yhteen mennäkseen taistelemaan nefiläisiä vastaan.

2 Ja tapahtui, että kun kuulutus oli levinnyt heidän keskuuteensa, he olivat tavattoman peloissaan; niin, he pelkäsivät pahastuttaa kuningasta, ja he pelkäsivät myös mennä taistelemaan nefiläisiä vastaan, etteivät vain menettäisi henkeään. Ja tapahtui, että he eivät tahtoneet, eli suurin osa heistä ei tahtonut totella kuninkaan käskyjä.

3 Ja nyt tapahtui, että kuningas vihastui heidän tottelemattomuutensa vuoksi; sen tähden hän antoi Amalikkian komentoon sen osan sotajoukostaan, joka oli kuuliainen hänen käskyilleen, ja käski hänen mennä pakottamaan heidät aseisiin.

4 Nyt, katso, tätä Amalikkia halusikin, sillä koska hän oli hyvin katala mies tekemään pahaa, hän laati sen tähden sydämessään suunnitelman syöstä lamanilaisten kuningas valtaistuimelta.

5 Ja nyt hän oli saanut komentoonsa ne osat lamanilaisista, jotka olivat kuninkaan puolella, ja hän pyrki pääsemään niiden suosioon, jotka eivät olleet kuuliaisia; sen tähden hän meni paikkaan, jota kutsuttiin [a]Onidaksi, sillä sinne kaikki lamanilaiset olivat paenneet; sillä he havaitsivat sotajoukon tulevan, ja luullen sen olevan tulossa heitä hävittämään he pakenivat sen tähden Onidaan, asepaikalle.

6 Ja he olivat nimittäneet erään miehen kuninkaakseen ja johtajakseen, koska he olivat tehneet mielessään lujan päätöksen, etteivät he alistuisi menemään nefiläisiä vastaan.

7 Ja tapahtui, että he olivat kokoontuneet yhteen vuoren huipulle, jota kutsuttiin Antipakseksi, valmiina taisteluun.

8 Nyt Amalikkian aikomuksena ei ollut ryhtyä taisteluun heitä vastaan kuninkaan käskyjen mukaisesti, vaan katso, hänen aikomuksenaan oli päästä lamanilaisten sotajoukkojen suosioon voidakseen asettua niiden johtoon ja syöstä kuninkaan valtaistuimelta ja anastaa kuninkuuden.

9 Ja katso, tapahtui, että hän käski sotajoukkonsa pystyttää telttansa laaksoon, joka oli lähellä Antipasvuorta.

10 Ja tapahtui, että hän lähetti yöllä salaisen lähettilään Antipasvuorelle pyytäen, että vuorella olevien johtaja, jonka nimi oli Lehonti, tulisi alas vuoren juurelle, sillä hän halusi puhua hänen kanssaan.

47 1 *a* Alma 46:33.
b 2. Nefi 5:5–8; Omni 1:12–13.
5 *a* Alma 32:4.

11 Ja tapahtui, että kun Lehonti sai sanoman, hän ei uskaltanut mennä alas vuoren juurelle. Ja tapahtui, että Amalikkia lähetti vielä toisen kerran sanan pyytäen häntä tulemaan alas. Ja tapahtui, että Lehonti ei tahtonut; ja hän lähetti vielä kolmannen kerran sanan.

12 Ja tapahtui, että kun Amalikkia huomasi, ettei hän saanut Lehontia tulemaan alas vuorelta, hän meni ylös vuorelle lähes Lehontin leiriin asti ja lähetti vielä neljännen kerran sanomansa Lehontille pyytäen, että hän tulisi alas ja että hän toisi henkivartijansa mukanaan.

13 Ja tapahtui, että kun Lehonti oli tullut henkivartijoineen alas Amalikkian luo, että Amalikkia pyysi häntä tulemaan sotajoukkoineen alas yön aikana ja saartamaan ne leireissään olevat miehet, jotka kuningas oli antanut hänen komentoonsa, niin hän luovuttaisi heidät Lehontin käsiin, jos hän tekisi hänestä (Amalikkiasta) koko sotajoukon toisen johtajan.

14 Ja tapahtui, että Lehonti tuli alas miehineen ja saartoi Amalikkian miehet, niin että ennen kuin he heräsivät päivän koitteessa, he olivat Lehontin sotajoukkojen saartamina.

15 Ja tapahtui, että kun he näkivät olevansa saarroksissa, he vetosivat Amalikkiaan, että hän sallisi heidän liittyä veljiinsä, jotta he eivät tuhoutuisi. Nyt juuri tätä Amalikkia halusi.

16 Ja tapahtui, että hän luovutti miehensä [a]vastoin kuninkaan käskyjä. Nyt tätä Amalikkia halusikin voidakseen toteuttaa aikeensa kuninkaan syöksemiseksi valtaistuimelta.

17 Nyt lamanilaisten keskuudessa oli tapana, jos heidän ylin johtajansa tapettiin, nimittää toiseksi ylin johtaja heidän ylimmäksi johtajakseen.

18 Ja tapahtui, että Amalikkia käski yhden palvelijansa antaa Lehontille vähitellen myrkkyä, niin että hän kuoli.

19 Nyt, kun Lehonti oli kuollut, lamanilaiset nimittivät Amalikkian johtajakseen ja ylimmäksi komentajakseen.

20 Ja tapahtui, että Amalikkia marssi sotajoukkoineen (sillä hän oli saavuttanut haluamansa) Nefin maahan Nefin kaupunkiin, joka oli pääkaupunki.

21 Ja kuningas tuli ulos häntä vastaan henkivartijoinensa, sillä hän luuli, että Amalikkia oli täyttänyt hänen käskynsä ja että Amalikkia oli koonnut yhteen niin suuren sotajoukon mennäkseen taistelemaan nefiläisiä vastaan.

22 Mutta katso, kun kuningas tuli ulos häntä vastaan, Amalikkia käski palvelijoidensa mennä kuningasta vastaan. Ja he menivät ja kumartuivat kuninkaan edessä ikään kuin osoittaakseen hänelle kunnioitusta hänen suuruutensa tähden.

23 Ja tapahtui, että kuningas ojensi kätensä merkiksi heidän nousta, kuten lamanilaisilla oli rauhan merkiksi tapana, minkä

16*a* Alma 47:3.

tavan he olivat omaksuneet nefiläisiltä.

24 Ja tapahtui, että kun hän oli antanut ensimmäiselle merkin nousta maasta, katso, tämä pisti kuningasta sydämeen, ja hän kaatui maahan.

25 Nyt kuninkaan palvelijat pakenivat, ja Amalikkian palvelijat kohottivat huudon sanoen:

26 Katso, kuninkaan palvelijat ovat pistäneet häntä sydämeen, ja hän on kaatunut, ja he ovat paenneet; katso, tulkaa ja nähkää.

27 Ja tapahtui, että Amalikkia käski sotajoukkojensa marssia eteenpäin katsomaan, mitä kuninkaalle oli tapahtunut; ja kun he olivat tulleet paikalle ja löytäneet kuninkaan makaamasta verissään, Amalikkia oli vihastuvinaan ja sanoi: Jokainen, joka rakasti kuningasta, lähteköön ajamaan takaa hänen palvelijoitaan, jotta he saisivat surmansa.

28 Ja tapahtui, että kaikki ne, jotka rakastivat kuningasta, astuivat nämä sanat kuullessaan esiin ja lähtivät ajamaan takaa kuninkaan palvelijoita.

29 Nyt kun kuninkaan palvelijat näkivät sotajoukon ajavan heitä takaa, he pelästyivät jälleen ja pakenivat erämaahan ja tulivat Sarahemlan maahan ja liittyivät [a]Ammonin kansaan.

30 Ja sotajoukko, joka heitä ajoi takaa, palasi ajettuaan heitä turhaan takaa; ja niin Amalikkia sai petoksellaan kansan sydämet puolelleen.

31 Ja tapahtui seuraavana päivänä, että hän meni Nefin kaupunkiin sotajoukkoineen ja otti kaupungin haltuunsa.

32 Ja nyt tapahtui, että kun kuningatar oli kuullut, että kuningas oli surmattu – sillä Amalikkia oli lähettänyt lähettilään kuningattaren luo ilmoittamaan hänelle, että kuninkaan olivat hänen palvelijansa surmanneet, että hän oli sotajoukkoineen ajanut heitä takaa, mutta se oli ollut turhaa, ja he olivat päässeet pakoon –

33 sen tähden, kun kuningatar oli saanut tämän sanoman, hän lähetti Amalikkialle sanan pyytäen häntä säästämään kaupungin asukkaat; ja hän pyysi häntä myös tulemaan luoksensa, ja hän pyysi häntä myös tuomaan todistajia mukanaan todistamaan kuninkaan kuolemasta.

34 Ja tapahtui, että Amalikkia otti saman palvelijan, joka oli surmannut kuninkaan, ja kaikki ne, jotka olivat hänen kanssaan, ja meni kuningattaren luo siihen paikkaan, missä hän istui; ja he kaikki todistivat hänelle, että kuninkaan olivat hänen omat palvelijansa surmanneet; ja he sanoivat myös: He ovat paenneet; eikö tämä todista heitä vastaan? Ja näin he hälvensivät kuningattaren epäilykset kuninkaan kuolemasta.

35 Ja tapahtui, että Amalikkia pyrki kuningattaren suosioon ja otti hänet vaimoksi; ja niin hän petoksellaan ja viekkaiden palvelijoidensa avulla sai kuninkuuden itselleen; niin,

29 *a* Alma 43:11–12. | PKO Antinefilehiläiset.

hänet tunnustettiin kuninkaaksi kautta koko maan, kaiken lamanilaisten kansan keskuudessa, joka [a]koostui lamanilaisista ja lemuelilaisista ja ismaelilaisista ja kaikista nefiläisluopioista Nefin hallituskaudelta aina tähän hetkeen asti.

36 Nyt näistä [a]luopioista, vaikka he olivat saaneet saman opetuksen ja saman tiedon kuin nefiläiset, niin, vaikka heitä oli opetettu samaan Herran [b]tuntemiseen, tuli kuitenkin, niin kummallista kuin se onkin, pian luopumisensa jälkeen paatuneempia ja [c]katumattomampia ja villimpiä, jumalattomampia ja julmempia kuin lamanilaiset – he imivät itseensä lamanilaisten perinteet, antautuivat velttouteen ja kaikenlaiseen irstauteen; niin, unohtivat kokonaan Herran Jumalansa.

LUKU 48

Amalikkia kiihottaa lamanilaiset nefiläisiä vastaan. Moroni valmistaa väkensä puolustamaan kristittyjen asiaa. Hän riemuitsee vapaudesta ja riippumattomuudesta ja on voimallinen Jumalan mies. Noin 72 eKr.

Ja nyt tapahtui, että niin pian kuin Amalikkia oli saanut kuninkuuden, hän alkoi innostaa lamanilaisten sydämiä Nefin kansaa vastaan; niin, hän nimitti miehiä puhumaan lamanilaisille heidän torneistaan nefiläisiä vastaan.

2 Ja näin hän innosti heidän sydämiään nefiläisiä vastaan, niin että hän tuomarien hallituskauden yhdeksännentoista vuoden loppupuolella, toteutettuaan aikeensa tähän asti eli päästyään lamanilaisten kuninkaaksi, pyrki myös hallitsemaan koko maata, niin, ja kaikkia ihmisiä, jotka maassa olivat, niin nefiläisiä kuin lamanilaisiakin.

3 Hän siis oli toteuttanut aikeensa, sillä hän oli paaduttanut lamanilaisten sydämet ja sokaissut heidän mielensä ja yllyttänyt heidät vihaan, niin että hän oli koonnut yhteen monilukuisen joukon lähtemään taisteluun nefiläisiä vastaan.

4 Sillä hän oli päättänyt kansansa suuren lukumäärän perusteella kukistaa nefiläiset ja saattaa heidät orjuuteen.

5 Ja näin hän nimitti [a]ylimpiä päälliköitä soramilaisista, koska he tunsivat parhaiten nefiläisten voimat ja heidän turvapaikkansa ja heidän kaupunkiensa heikoimmat kohdat; sen tähden hän nimitti heitä sotajoukkojensa ylimmiksi päälliköiksi.

6 Ja tapahtui, että he ottivat leirinsä ja siirtyivät Sarahemlan maata kohti erämaassa.

7 Nyt tapahtui, että sillä aikaa kun Amalikkia oli näin hankkinut valtaa petoksella ja vilpillä, Moroni toisaalta oli [a]valmistanut kansan mieltä olemaan uskollinen Herralle Jumalalleen.

35 *a* MK Jaak. 1:13–14.
36 *a* PKO Luopumus.
b Hepr. 10:26–27; Alma 24:30.
c Jer. 8:12.
48 5 *a* Alma 43:6.
7 *a* Alma 49:8.

8 Niin, hän oli vahvistanut nefiläisten sotajoukkoja ja pystyttänyt pieniä linnakkeita eli turvapaikkoja, luonut maavalleja sotajoukkojensa ympäri ja myös rakentanut kivimuureja niiden ympärille, heidän kaupunkiensa ja maidensa rajojen ympäri, niin, yltympäri maata.

9 Ja heidän heikoimpiin linnoituksiinsa hän sijoitti suuremman määrän miehiä; ja näin hän linnoitti ja vahvisti maata, joka oli nefiläisten hallussa.

10 Ja näin hän valmistautui *a*puolustamaan heidän vapauttaan, maitaan, vaimojaan ja lapsiaan ja heidän rauhaansa ja sitä, että he voisivat elää Herralle Jumalallensa ja että he voisivat säilyttää sen, mitä heidän vihollisensa nimittivät kristittyjen asiaksi.

11 Ja Moroni oli vahva ja mahtava mies; hän oli mies, jolla oli oivallinen *a*ymmärrys; niin, mies, joka ei nauttinut verenvuodatuksesta; mies, jonka sielu iloitsi maansa vapaudesta ja riippumattomuudesta sekä veljiensä säilymisestä vapaina orjuudesta;

12 niin, mies, jonka sydän paisui kiitoksesta hänen Jumalalleen niistä monista oikeuksista ja siunauksista, joita hän soi kansalleen; mies, joka teki tavattomasti työtä kansansa *a*parhaaksi ja turvallisuudeksi.

13 Niin, ja hän oli mies, joka oli luja Kristuksen uskossa, ja hän oli valalla *a*vannonut puolustavansa kansaansa, oikeuksiaan ja maataan ja uskontoaan vaikka verensä vuodattaen.

14 Nyt nefiläisiä oli opetettu puolustautumaan vihollisiaan vastaan vaikka verta vuodattaen, jos se oli välttämätöntä; niin, ja heitä oli myös opetettu olemaan koskaan *a*hyökkäämättä, niin, ja olemaan koskaan kohottamatta miekkaa muita kuin vihollista vastaan, paitsi henkensä varjelemiseksi.

15 Ja tämä oli heidän uskonsa, että heidän näin tehdessään Jumala antaisi heidän menestyä maassa, eli toisin sanoen, jos he olisivat uskollisia Jumalan käskyjen pitämisessä, niin hän antaisi heidän menestyä maassa; niin, kehottaisi heitä pakenemaan tai valmistautumaan sotaan heidän vaaransa mukaisesti;

16 ja myös, että Jumala ilmaisisi heille, minne heidän pitäisi mennä puolustautumaan vihollisiaan vastaan, ja näin Herra pelastaisi heidät; ja tämä oli Moronin usko, ja hänen sydämensä riemuitsi siitä, *a*ei verenvuodatuksesta vaan hyvän tekemisestä, kansansa suojelemisesta, niin, Jumalan käskyjen pitämisestä, niin, ja pahuuden vastustamisesta.

17 Niin, totisesti, totisesti minä sanon teille: Jos kaikki ihmiset

10 *a* Alma 46:12–13.
11 *a* PKO Ymmärrys.
12 *a* PKO Hyvinvoinnin turvaaminen.
13 *a* Alma 46:20–22.
14 *a* Alma 43:46–47; 3. Nefi 3:20–21; Morm. 3:10–11; OL 98:16.
16 *a* Alma 55:19.

olisivat olleet ja olisivat ja tulisivat aina olemaan Moronin kaltaisia, katso, itse helvetin voimat olisivat iäksi järkkyneet; niin, [a]Perkeleellä ei olisi koskaan valtaa ihmislasten sydämiin.

18 Katso, hän oli samanlainen mies kuin Moosian poika Ammon, niin, ja myös muut Moosian pojat, niin, ja myös Alma ja hänen poikansa, sillä he olivat kaikki Jumalan miehiä.

19 Nyt, katso, Helaman ja hänen veljensä eivät olleet yhtään vähemmän hyödyksi kansalleen kuin Moroni oli, sillä he saarnasivat Jumalan sanaa, ja he kastoivat parannukseen jokaisen, joka kuunteli heidän sanojaan.

20 Ja näin he kulkivat, ja kansa [a]nöyrtyi heidän sanojensa tähden, niin että se oli Herran suuressa [b]suosiossa, eikä sillä näin ollut sotia eikä kiistoja keskuudessaan, niin, jopa neljään vuoteen.

21 Mutta kuten olen sanonut, yhdeksännentoista vuoden loppupuolella, niin, huolimatta sen omassa keskuudessa vallitsevasta rauhasta, sen oli pakko vasten tahtoaan taistella veljiään lamanilaisia vastaan.

22 Niin, eivätkä sen sodat lamanilaisten kanssa sanalla sanoen lakanneet moneen vuoteen sen suuresta vastentahtoisuudesta huolimatta.

23 Nyt, se oli [a]murheissaan joutuessaan tarttumaan aseisiin lamanilaisia vastaan, sillä se ei nauttinut verenvuodatuksesta; niin, eikä tässä ollut kaikki – se oli murheissaan joutuessaan olemaan välikappaleena niin monen veljensä lähettämisessä tästä maailmasta iankaikkiseen maailmaan valmistautumattomina kohtaamaan Jumalansa.

24 Kuitenkaan he eivät voineet sallia oman henkensä ottamista, niin että heidän [a]vaimonsa ja lapsensa joutuisivat niiden raakalaismaisen julman joukkoteurastuksen kohteeksi, jotka olivat kerran heidän veljiään, niin, ja olivat [b]luopuneet kirkostaan ja olivat jättäneet heidät ja lähteneet hävittämään heitä liittymällä lamanilaisiin.

25 Niin, he eivät voineet kestää sitä, että heidän veljensä riemuitsisivat nefiläisten verestä, niin kauan kuin olisi niitä, jotka pitäisivät Jumalan käskyt, sillä Herran lupaus oli, että jos he pitäisivät hänen käskynsä, he menestyisivät maassa.

LUKU 49

Maahan hyökkäävät lamanilaiset eivät pysty valtaamaan linnoitettuja Ammonihan ja Nooan kaupunkeja. Amalikkia kiroaa Jumalan ja vannoo juovansa Moronin verta. Helaman ja hänen veljensä vahvistavat edelleen kirkkoa. Noin 72 eKr.

Ja nyt tapahtui yhdeksännentoista vuoden yhdentenätoista kuukautena, kuukauden kymmenentenä päivänä, että lama-

17 *a* 1. Nefi 22:26; 3. Nefi 6:15.
20 *a* PKO Nöyryys.
b 1. Nefi 17:35.
23 *a* OL 42:45.
24 *a* Alma 46:12.
b PKO Luopumus.

nilaisten sotajoukkojen nähtiin lähestyvän Ammonihan maata.

2 Ja katso, kaupunki oli rakennettu uudelleen, ja Moroni oli sijoittanut sotajoukon kaupungin rajoille, ja he olivat luoneet maata ympärilleen suojaksi lamanilaisten nuolilta ja kiviltä, sillä katso, he taistelivat kivillä ja nuolilla.

3 Katso, minä sanoin, että [a]Ammonihan kaupunki oli rakennettu uudelleen. Minä sanon teille, niin, että se oli osittain rakennettu uudelleen, ja koska lamanilaiset olivat kerran hävittäneet sen kansan pahuuden tähden, he arvelivat, että siitä tulisi jälleen helppo saalis heille.

4 Mutta katso, kuinka suuri olikaan heidän pettymyksensä, sillä katso, nefiläiset olivat luoneet ympärilleen maavallin, joka oli niin korkea, etteivät lamanilaiset voineet singota kiviään ja nuoliaan heitä kohti niin, että niillä olisi ollut vaikutusta, eivätkä he voineet käydä heidän kimppuunsa muualta kuin heidän sisäänkäyntipaikkansa kautta.

5 Nyt tällä kertaa lamanilaisten ylimmät päälliköt olivat tavattoman hämmästyneitä nefiläisten viisaudesta turvapaikkojensa varustamisessa.

6 Nyt lamanilaisten johtajat olivat luulleet suuren lukumääränsä tähden, niin, he luulivat, että he voisivat käydä heidän kimppuunsa, niin kuin he olivat tähän asti tehneet; niin, ja he olivat myös varustautuneet kilvin ja rintahaarniskoin, ja he olivat myös varustautuneet nahkavaattein, niin, hyvin paksuin vaattein peittääkseen alastomuutensa.

7 Ja näin varustautuneina he luulivat helposti kukistavansa veljensä ja alistavansa heidät orjuuden ikeeseen tai surmaavansa ja teurastavansa heitä mielensä mukaisesti.

8 Mutta katso, heidän mitä suurimmaksi hämmästykseksen he olivat [a]valmistautuneet heidän varalleen tavalla, jollaista ei ollut koskaan tunnettu Lehin lasten keskuudessa. Nyt he olivat valmiina lamanilaisten varalta taistellakseen Moronin ohjeiden mukaisella tavalla.

9 Ja tapahtui, että lamanilaiset eli amalikkialaiset hämmästyivät tavattomasti sitä, millä tavalla he olivat varustautuneet sotaan.

10 Nyt, jos kuningas Amalikkia olisi tullut alas [a]Nefin maasta sotajoukkonsa kärjessä, hän olisi kenties käskenyt lamanilaisten hyökätä nefiläisten kimppuun Ammonihan kaupungin luona, sillä katso, hän ei välittänyt kansansa verestä.

11 Mutta katso, Amalikkia ei itse tullut alas taistelemaan. Ja katso, hänen ylimmät päällikkönsä eivät uskaltaneet hyökätä nefiläisten kimppuun Ammonihan kaupungin luona, sillä Moroni oli muuttanut asioiden hoitoa nefiläisten keskuudessa niin, että lamanilaiset pettyivät heidän piilopaikkojensa vuoksi

49 3*a* Alma 16:2–3, 9, 11.
8*a* Alma 48:7–10.
10*a* 2. Nefi 5:8; Omni 1:12; Alma 47:1.

eivätkä voineet käydä heidän kimppuunsa.

12 Sen tähden he vetäytyivät erämaahan ja ottivat leirinsä ja marssivat Nooan maata kohti arvellen sen olevan heille lähinnä paras paikka hyökätä nefiläisten kimppuun.

13 Sillä he eivät tienneet, että Moroni oli linnoittanut eli rakentanut [a]turvalinnakkeet jokaiseen kaupunkiin koko ympäröivässä maassa; sen tähden he marssivat eteenpäin Nooan maahan lujan päättäväisinä; niin, heidän ylimmät päällikkönsä astuivat esiin ja vannoivat valan, että he hävittäisivät tuon kaupungin asukkaat.

14 Mutta katso, heidän hämmästyksekseen Nooan kaupunki, joka oli tähän asti ollut heikko kohta, oli nyt Moronin avulla tullut vahvaksi, niin, jopa voittaen Ammonihan kaupungin vahvuuden.

15 Ja nyt, katso, tämä oli Moronin viisauden mukaista, sillä hän oli arvellut, että he pelästyisivät Ammonihan kaupungin luona, ja koska Nooan kaupunki oli tähän asti ollut maan heikoin kohta, he marssisivat sen tähden sinne taistelemaan; ja näin tapahtui hänen halunsa mukaisesti.

16 Ja katso, Moroni oli nimittänyt Lehin tuon kaupungin miesten ylimmäksi päälliköksi; ja hän oli se [a]sama Lehi, joka oli taistellut lamanilaisia vastaan Sidonvirran itäpuolella olevassa laaksossa.

17 Ja nyt, katso, tapahtui, että kun lamanilaiset olivat huomanneet, että kaupunki oli Lehin komennossa, he pettyivät jälleen, sillä he pelkäsivät Lehiä tavattomasti; kuitenkin heidän ylimmät päällikkönsä olivat valalla vannoneet hyökkäävänsä kaupunkiin; sen tähden he etenivät sotajoukkoineen.

18 Nyt, katso, lamanilaiset eivät päässeet heidän suojalinnakkeisiinsa mistään muualta kuin sisäänkäynnin kautta, koska luotu valli oli korkea ja ympärille kaivettu kaivanto oli syvä, sisäänkäynnin kohtaa lukuun ottamatta.

19 Ja näin nefiläiset olivat valmiina hävittämään kaikki, jotka yrittäisivät kiivetä ylös päästäkseen linnakkeeseen jotakin muuta kautta, sinkoamalla yli kiviä ja nuolia heitä kohti.

20 Näin he olivat valmiina, eli joukko heidän vahvimpia miehiään miekkoineen ja linkoineen, lyömään maahan kaikki, jotka yrittäisivät tulla heidän turvapaikkaansa sisäänkäynnin kautta; ja näin he olivat valmiina puolustautumaan lamanilaisia vastaan.

21 Ja tapahtui, että lamanilaisten päälliköt toivat sotajoukkonsa sisäänkäyntipaikan edustalle ja alkoivat taistella nefiläisiä vastaan päästäkseen heidän turvapaikkaansa; mutta katso, heidät ajettiin takaisin kerran toisensa jälkeen, niin että heitä surmattiin suunnattomassa teurastuksessa.

22 Nyt, kun he huomasivat,

13 *a* Alma 48:8.

16 *a* Alma 43:35.

etteivät he pystyneet saamaan nefiläisiä valtaansa kulkutien kautta, he alkoivat kaivaa heidän maavallejansa mataliksi saadakseen kulkutien sotajoukoillensa, jotta heillä olisi yhtäläinen mahdollisuus taistella; mutta katso, heitä kohti singotut kivet ja nuolet kaatoivat heidät maahan näissä yrityksissä, ja sen sijaan että he olisivat täyttäneet heidän kaivantonsa purkamalla maavallit, ne täyttyivät jossain määrin heidän kuolleista ja haavoittuneista ruumiistaan.

23 Näin nefiläisillä oli täysi valta vihollisiinsa; ja näin lamanilaiset yrittivät hävittää nefiläisiä, kunnes kaikki heidän ylimmät päällikkönsä oli surmattu; niin, ja yli tuhat lamanilaista oli surmattu, kun taas toisaalta nefiläisistä ei ainoatakaan sielua ollut surmattu.

24 Noin viisikymmentä oli haavoittunut ollessaan alttiina lamanilaisten nuolille kulkutien läpi, mutta heidän kilpensä ja rintahaarniskansa ja pääkilpensä olivat suojanneet heitä, niin että heidän haavansa olivat heidän jaloissaan, ja monet niistä olivat hyvin pahoja.

25 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset näkivät, että kaikki heidän ylimmät päällikkönsä oli surmattu, he pakenivat erämaahan. Ja tapahtui, että he palasivat Nefin maahan ilmoittamaan suurista menetyksistään kuninkaalleen Amalikkialle, joka oli syntyjään nefiläinen.

26 Ja tapahtui, että hän oli tavattoman vihoissaan väelleen, koska hän ei ollut saavuttanut haluamaansa nefiläisiin nähden; hän ei ollut alistanut heitä orjuuden ikeeseen.

27 Niin, hän oli tavattoman vihastunut, ja hän [a]kirosi Jumalan ja myös Moronin [b]valalla vannoen juovansa hänen vertansa; ja tämä sen tähden, että Moroni oli pitänyt Jumalan käskyt tehdessään valmisteluja kansansa turvallisuudeksi.

28 Ja tapahtui, että toisaalta Nefin kansa [a]kiitti Herraa Jumalaansa hänen verrattomasta voimastaan hänen pelastaessaan heidät heidän vihollistensa käsistä.

29 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden yhdeksästoista vuosi.

30 Niin, ja heidän keskuudessaan oli jatkuva rauha ja tavattoman suurta menestystä kirkossa sen varteen ottamisen ja tarkkuuden tähden, jota he osoittivat Jumalan sanalle, jota heille julistivat Helaman ja Siblon ja Korianton ja Ammon ja hänen veljensä, niin, ja kaikki ne, jotka oli asetettu Jumalan [a]pyhän järjestyksen mukaisesti, kastettu parannukseen ja lähetetty saarnaamaan kansan keskuuteen.

LUKU 50

Moroni linnoittaa nefiläisten maita. He rakentavat monia uusia kaupunkeja. Sodat ja tuhot ovat

27 *a* PKO Jumalanpilkka.
b Ap. t. 23:12.
28 *a* PKO Kiitollisuus.
30 *a* Alma 43:2.

kohdanneet nefiläisiä heidän jumalattomuutensa ja iljetystensä aikoina. Teankum lyö Moriantonin ja hänen luopionsa. Nefiha kuolee, ja hänen poikansa Pahoran nousee tuomarinistuimelle. Noin 72–67 eKr.

Ja nyt tapahtui, että Moroni ei lakannut varustautumasta sotaan eli puolustamaan kansaansa lamanilaisia vastaan, sillä hän käski sotajoukkojensa alkaa tuomarien hallituskauden kahdennenkymmenennen vuoden alussa, että heidän tulee alkaa luoda maakasoja kaikkien kaupunkien ympärille kautta koko sen maan, joka oli nefiläisten hallussa.

2 Ja näiden maavallien päälle hän käski panna hirsiä eli rakentaa miehen korkuisia hirsivarustuksia kaupunkien ympäri.

3 Ja hän käski, että noiden hirsivarustusten päällä piti olla ympäriinsä hirsien päälle rakennettu aita terävistä paaluista; ja ne olivat vahvoja ja korkeita.

4 Ja hän käski pystyttää torneja, jotka kohosivat noiden paaluvarustusten yläpuolelle, ja hän käski rakentaa noihin torneihin turvapaikkoja, niin etteivät lamanilaisten kivet ja nuolet voisi vahingoittaa heitä.

5 Ja he olivat valmistautuneet niin, että saattoivat heittää niiden huipulta kiviä mielensä ja voimiensa mukaisesti ja surmata sen, joka yrittäisi lähestyä kaupungin muureja.

6 Näin Moroni valmisti linnoituksia heidän vihollistensa tulon varalta jokaisen kaupungin ympärille koko maassa.

7 Ja tapahtui, että Moroni käski sotajoukkojensa mennä itäiseen erämaahan, ja ne menivät ja ajoivat kaikki lamanilaiset, jotka olivat itäisessä erämaassa, heidän omille mailleen, jotka olivat Sarahemlan maan eteläpuolella.

8 Ja Nefin maa ulottui suoraan itäisestä merestä läntiseen.

9 Ja tapahtui, että kun Moroni oli ajanut kaikki lamanilaiset pois itäisestä erämaasta, joka oli heidän omassa hallussaan olevien maiden pohjoispuolella, hän käski Sarahemlan maassa ja ympärillä olevassa maassa olevia asukkaita menemään itäiseen erämaahan, aina merenrannikon rajamaille, ja ottamaan maan haltuunsa.

10 Ja hän sijoitti sotajoukkoja myös etelään, heidän alueidensa rajamaille, ja käski niiden pystyttää [a]linnoituksia, jotta he voisivat pitää sotajoukkonsa ja kansansa turvassa vihollistensa käsistä.

11 Ja näin hän poisti kaikki lamanilaisten linnoitukset itäisessä erämaassa, niin, ja myös lännessä, ja linnoitti nefiläisten ja lamanilaisten välisen, Sarahemlan maan ja Nefin maan välisen rajalinjan läntisestä merestä alkaen Sidonvirran latvan ohitse – nefiläisten pitäessä hallussaan kaikkea pohjoisenpuoleista maata, niin, nimittäin kaikkea Runsaudenmaan pohjoispuolella olevaa maata, mielensä mukaan.

50 10*a* Alma 49:18–22.

12 Näin Moroni sotajoukkoinensa – joiden määrä lisääntyi päivittäin, koska hänen varustuksensa antoivat heille varmuuden turvasta – pyrki poistamaan lamanilaisten voimat ja vallan heidän hallussaan olevista maista, niin ettei näillä olisi mitään valtaa heidän hallussaan oleviin maihin.

13 Ja tapahtui, että nefiläiset aloittivat kaupungin perustamisen, ja he antoivat kaupungille nimeksi Moroni; ja se oli itäisen meren rannalla; ja se oli etelässä, lamanilaisten alueiden rajalinjan lähellä.

14 Ja he aloittivat kaupungin perustamisen myös Moronin kaupungin ja Aaronin kaupungin välille, Aaronin ja Moronin rajaan liittyen; ja he antoivat kaupungille eli maalle nimeksi Nefiha.

15 Ja he alkoivat sinä samana vuonna rakentaa monia kaupunkeja myös pohjoiseen, yhden erikoisella tavalla, ja he nimittivät sen Lehiksi ja se oli pohjoisessa merenrannikon rajamailla.

16 Ja näin päättyi kahdeskymmenes vuosi.

17 Ja näissä suotuisissa oloissa Nefin kansa oli Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdennenkymmenennenyhdennen vuoden alussa.

18 Ja he menestyivät tavattomasti, ja heistä tuli tavattoman rikkaita; niin, ja he lisääntyivät ja vahvistuivat maassa.

19 Ja näin me näemme, kuinka armollisesti ja oikeamielisesti Herra kaikessa menettelee toteuttaakseen kaikki sanansa ihmislapsille; niin, me voimme nähdä, että tälläkin hetkellä käyvät toteen hänen sanansa, jotka hän puhui Lehille sanoen:

20 Siunattu olet sinä ja sinun lapsesi; ja he ovat siunattuja; mikäli he pitävät minun käskyni, he menestyvät maassa. Mutta muista, että mikäli he eivät pidä minun käskyjäni, heidät [a]erotetaan pois Herran luota.

21 Ja me näemme, että nämä lupaukset ovat käyneet toteen Nefin kansalle, sillä sen riidat ja kiistat, niin, sen murhat ja rosvoukset, sen epäjumalien palvonta, haureus ja iljetykset, joita sen keskuudessa oli, toivat sille sen sodat ja tuhot.

22 Ja ne, jotka olivat uskollisia Herran käskyjen pitämisessä, pelastuivat kaikkina aikoina, kun taas tuhannet heidän jumalattomista veljistään on jätetty orjuuteen tai menehtymään miekasta tai vaipumaan epäuskoon ja sekoittumaan lamanilaisiin.

23 Mutta katso, koskaan ei Nefin kansan keskuudessa ollut sitten Nefin päivien [a]onnellisempaa aikaa kuin Moronin päivinä, niin, nimittäin tänä aikana, tuomarien hallituskauden kahdentenakymmenentenäyhdentenä vuonna.

24 Ja tapahtui, että tuomarien hallituskauden kahdeskymmeneskahdeskin vuosi päättyi rauhan vallitessa, ja myös kahdeskymmeneskolmas vuosi.

20 *a* OL 1:14.

23 *a* Moosia 2:41.

25 Ja tapahtui, että tuomarien hallituskauden kahdennenkymmenennenneljännenkin vuoden alussa Nefin kansan keskuudessa olisi ollut rauha, ellei olisi ollut [a]kiistaa, joka heidän keskuudessaan syntyi Lehin maasta ja Moriantonin maasta, joka liittyi Lehin rajaan; ne molemmat olivat merenrannikon rajamailla.

26 Sillä katso, ne ihmiset, jotka pitivät Moriantonin maata hallussaan, vaativat itselleen osaa Lehin maasta; sen tähden heidän välillään alkoi olla kiivasta kiistaa, niin että Moriantonin väki tarttui aseisiin veljiään vastaan, ja se päätti surmata heidät miekalla.

27 Mutta katso, ne ihmiset, jotka pitivät Lehin maata hallussaan, pakenivat Moronin leiriin ja vetosivat häneen saadakseen apua, sillä katso, he eivät olleet väärässä.

28 Ja tapahtui, että kun Moriantonin väki, jota johti mies nimeltä Morianton, huomasi Lehin väen paenneen Moronin leiriin, se pelkäsi tavattomasti, että Moronin sotajoukko kävisi sen kimppuun ja tuhoaisi sen.

29 Sen tähden Morianton pani sen sydämiin ajatuksen, että sen tulisi paeta pohjoispuolella olevaan maahan, joka oli täynnä suuria vesistöjä, ja ottaa haltuunsa pohjoispuolella oleva maa.

30 Ja katso, he olisivat panneet toimeen tämän suunnitelman (mikä olisi ollut valitettava asia), mutta katso, Morianton oli hyvin kiivas mies, ja sen tähden hän oli vihoissaan eräälle palvelijattarelleen ja hyökkäsi hänen kimppuunsa ja pieksi häntä kovin.

31 Ja tapahtui, että tämä pakeni ja tuli Moronin leiriin ja kertoi Moronille kaiken asiasta sekä heidän aikeistaan paeta pohjoisenpuoleiseen maahan.

32 Nyt, katso, Moroni pelkäsi Runsaudenmaassa olevia ihmisiä – tai pikemminkin, että he kuulisivat Moriantonin sanoja ja liittyisivät tämän väkeen, ja näin hän saisi valtaansa nuo osat maata, mikä olisi alkuna vakaville seurauksille Nefin kansan keskuudessa, niin, seurauksille, jotka johtaisivat heidän [a]vapautensa kukistumiseen.

33 Sen tähden Moroni lähetti sotajoukon leireineen pysäyttämään Moriantonin väen estääkseen sen paon pohjoisenpuoleiseen maahan.

34 Ja tapahtui, että he eivät pysäyttäneet sitä ennen kuin se oli tullut [a]Hävityksenmaan rajoille, ja siellä he pysäyttivät heidät kapealla kulkutiellä, joka johti meren rantaa pitkin pohjoisenpuoleiseen maahan, niin, meren rantaa pitkin lännessä ja idässä.

35 Ja tapahtui, että Moronin lähettämä sotajoukko, jota johti mies nimeltä Teankum, kohtasi Moriantonin väen; ja niin itsepäistä oli Moriantonin väki (hänen jumalattomuutensa ja mielistelevien sanojensa vaikutuksesta), että heidän välillään alkoi taistelu, jossa Teankum

25 *a* PKO Kiista. | 32 *a* PKO Vapaus. | 34 *a* Alma 46:17.

surmasi Moriantonin ja löi hänen sotajoukkonsa ja otti sen vangiksi ja palasi Moronin leiriin. Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeskymmenesneljäs vuosi.

36 Ja näin Moriantonin väki tuotiin takaisin. Ja kun se oli tehnyt liiton, että se säilyttää rauhan, se palautettiin Moriantonin maahan, ja sen ja Lehin väen välillä syntyi sopu; ja heidätkin palautettiin maillensa.

37 Ja tapahtui samana vuonna, jona rauha palautettiin Nefin kansalle, että toinen ylituomari Nefiha kuoli hallittuaan tuomarinistuimella täysin oikeamielisesti Jumalan edessä.

38 Kuitenkin hän oli torjunut Alman pyynnön ottaa haltuunsa ne aikakirjat ja ne esineet, joita Alma ja hänen isänsä pitivät kaikkein pyhimpinä; sen tähden Alma oli uskonut ne poikansa Helamanin haltuun.

39 Katso, tapahtui, että Nefihan poika nimitettiin nousemaan tuomarinistuimelle isänsä jälkeen, eli hänet nimitettiin kansan ylituomariksi ja päämieheksi valalla ja pyhällä toimituksella tuomitsemaan vanhurskaasti ja säilyttämään kansan rauha ja vapaus ja suomaan sille sen pyhät oikeudet palvella Herraa Jumalaansa, niin, tukemaan ja puolustamaan Jumalan asiaa kaiken elinaikansa ja saattamaan jumalattomat rangaistukseen heidän rikoksensa mukaisesti.

40 Nyt, katso, hänen nimensä oli Pahoran. Ja Pahoran nousi isänsä istuimelle ja aloitti hallituskautensa Nefin kansan keskuudessa kahdennenkymmenennenneljännen vuoden lopussa.

LUKU 51

Kuninkaankannattajat yrittävät muuttaa lakia ja valita kuninkaan. Kansa kannattaa äänellään Pahorania ja vapaudenkannattajia. Moroni pakottaa kuninkaankannattajat puolustamaan heidän maataan, tai muuten heidät otetaan hengiltä. Amalikkia ja lamanilaiset valtaavat monia linnoitettuja kaupunkeja. Teankum torjuu lamanilaisten hyökkäyksen maahan ja surmaa Amalikkian hänen teltassaan. Noin 67–66 eKr.

Ja nyt tapahtui Nefin kansan tuomarien kahdennenkymmenennenviidennen vuoden alussa, heidän saatuaan Lehin väen ja Moriantonin väen välillä aikaan rauhan heidän maistaan ja aloitettuaan kahdennenkymmenennenviidennen vuoden rauhassa;

2 kuitenkaan he eivät kauan saaneet rauhaa täysin säilymään maassa, sillä kansan keskuudessa alkoi olla kiistaa ylituomari Pahoranista; sillä katso, osa kansasta halusi, että muutamia tiettyjä lainkohtia muutettaisiin.

3 Mutta katso, Pahoran ei halunnut muuttaa eikä sallia muutettavan lakia; sen tähden hän ei kuullut niitä, jotka olivat lähettäneet mielipiteensä ja anomuksensa lain muuttamisesta.

4 Sen tähden ne, jotka halusivat lakia muutettavan, olivat

vihoissaan hänelle ja halusivat, ettei hän enää olisi maan ylituomarina; sen tähden asiasta nousi kiivas väittely, mutta ei verenvuodatukseen asti.

5 Ja tapahtui, että niitä, jotka halusivat, että Pahoran syöstäisiin tuomarinistuimelta, kutsuttiin kuninkaankannattajiksi, sillä he halusivat lakia muutettavan tavalla, joka kukistaisi vapaan hallitusmuodon ja asettaisi maalle kuninkaan.

6 Ja ne, jotka halusivat Pahoranin jäävän maan ylituomariksi, ottivat nimekseen vapaudenkannattajat; ja tällainen oli jako heidän keskuudessaan, sillä vapaudenkannattajat olivat vannoneet eli tehneet liiton, että he puolustaisivat oikeuksiaan ja uskontonsa vapauksia vapaan hallitusmuodon avulla.

7 Ja tapahtui, että tämä heidän kiistakysymyksensä ratkaistiin kansan äänellä. Ja tapahtui, että kansan ääni tuli vapaudenkannattajien puolesta, ja Pahoran sai pitää tuomarinistuimen, mikä sai aikaan paljon riemua Pahoranin veljien sekä monien vapauden kannalla olevien keskuudessa, jotka myös vaiensivat kuninkaankannattajat, niin etteivät he uskaltaneet vastustaa, vaan heidän oli pakko hyväksyä vapauden asia.

8 Nyt ne, jotka olivat kuninkaiden kannalla, olivat [a]ylhäistä syntyperää, ja he tavoittelivat kuninkuutta; ja heitä tukivat ne, jotka pyrkivät valtaan ja määräämisasemaan kansaan nähden.

9 Mutta katso, tämä oli vaarallista aikaa sellaisille kiistoille Nefin kansan keskuudessa, sillä katso, Amalikkia oli jälleen yllyttänyt lamanilaisten kansan sydämet nefiläisten kansaa vastaan, ja hän oli kokoamassa yhteen sotilaita maansa kaikista osista ja aseistamassa heitä ja valmistautumassa sotaan perin innokkaasti, sillä hän oli [a]vannonut juovansa Moronin verta.

10 Mutta katso, me saamme nähdä, että hänen antamansa lupaus oli hätiköity; kuitenkin hän valmistautui ja valmisti sotajoukkojaan tulemaan taistelemaan nefiläisiä vastaan.

11 Nyt hänen sotajoukkonsa eivät olleet niin suuria kuin ne olivat tähän asti olleet, koska monet tuhannet olivat saaneet surmansa nefiläisten kädestä; mutta heidän suurista menetyksistään huolimatta Amalikkia oli koonnut yhteen ihmeen suuren sotajoukon, niin että hän ei pelännyt tulla alas Sarahemlan maahan.

12 Aivan niin, Amalikkia itsekin tuli sinne lamanilaisten kärjessä. Ja se tapahtui tuomarien hallituskauden kahdentenakymmenentenäviidentenä vuonna; ja se tapahtui samaan aikaan kuin he olivat alkaneet ratkoa ylituomari Pahorania koskevia kiista-asioitaan.

13 Ja tapahtui, että kun ne miehet, joita sanottiin kuninkaankannattajiksi, olivat kuulleet lamanilaisten olevan tulossa alas taistelemaan heitä vastaan, he iloitsivat sydämessään; ja he

51 8*a* PKO Ylpeys. | 9*a* Alma 49:26–27.

kieltäytyivät tarttumasta aseisiin, sillä he olivat niin vihastuneita ylituomariin sekä [a]vapauden kannalla oleviin, etteivät he tahtoneet tarttua aseisiin puolustaakseen maataan.

14 Ja tapahtui, että kun Moroni näki tämän sekä sen, että lamanilaiset olivat tulossa maan rajojen sisäpuolelle, hän vihastui tavattomasti noiden ihmisten itsepäisyyden tähden, joiden pelastamiseksi hän oli tehnyt työtä niin perin uutterasti; niin, hän oli tavattoman vihastunut; hänen sielunsa oli täynnä vihastusta heitä kohtaan.

15 Ja tapahtui, että hän lähetti kansan äänen mukaisen anomuksen maan päämiehelle pyytäen häntä lukemaan sen ja antamaan hänelle (Moronille) vallan pakottaa nuo luopiot puolustamaan maataan tai ottaa heidät hengiltä.

16 Sillä hänen ensimmäisenä huolenaan oli tehdä loppu tällaisista kiistoista ja erimielisyyksistä kansan keskuudessa, sillä katso, tämä oli tähän asti ollut kaiken heidän tuhonsa syynä. Ja tapahtui, että se hyväksyttiin kansan äänen mukaisesti.

17 Ja tapahtui, että Moroni käski sotajoukkonsa lähteä noita kuninkaankannattajia vastaan painamaan alas heidän ylpeytensä ja ylhäisyytensä ja lyömään heidät maan tasalle, elleivät he tarttuisi aseisiin ja tukisi vapauden asiaa.

18 Ja tapahtui, että sotajoukot marssivat heitä vastaan; ja ne painoivat alas heidän ylpeytensä ja ylhäisyytensä, niin että kun he kohottivat sota-aseensa taistellakseen Moronin miehiä vastaan, heidät lyötiin maahan ja hävitettiin maan tasalle.

19 Ja tapahtui, että noita [a]luopioita lyötiin miekalla maahan neljätuhatta; ja ne heidän johtajistaan, jotka eivät saaneet taistelussa surmaansa, otettiin kiinni ja heitettiin vankilaan, sillä heidän oikeudenkäynteihinsä ei ollut tällä hetkellä aikaa.

20 Ja loppuosa noista luopioista antautui vapauden viirille mieluummin kuin miekalla maahan lyötäviksi, ja heidät pakotettiin kohottamaan [a]vapauden tunnus torneihinsa ja kaupunkeihinsa ja tarttumaan aseisiin maansa puolustamiseksi.

21 Ja näin Moroni teki lopun noista kuninkaankannattajista, niin ettei ollut ketään, joka olisi tunnettu kuninkaankannattajan nimellä; ja näin hän teki lopun niiden ihmisten itsepäisyydestä ja ylpeydestä, jotka väittivät olevansa ylhäistä verta; ja heidät painettiin alas nöyrtymään veljiensä kaltaisiksi ja taistelemaan urheasti pysyäkseen vapaina orjuudesta.

22 Katso, tapahtui, että sillä aikaa kun [a]Moroni näin hävitti sodat ja kiistat oman kansansa keskuudesta ja alisti sen rauhaan ja sivistykseen ja antoi käskyjä valmistautuakseen sotaan lamanilaisia vastaan, katso,

13 *a* Alma 46:10–16.
19 *a* Alma 60:16.
20 *a* Alma 46:12–13.
22 *a* PKO Moroni, sotapäällikkö.

lamanilaiset olivat tulleet Moronin maahan, joka oli merenrannikon rajamailla.

23 Ja tapahtui, että nefiläiset eivät olleet kyllin vahvoja Moronin kaupungissa; sen tähden Amalikkia ajoi heidät pois surmaten monia. Ja tapahtui, että Amalikkia otti haltuunsa kaupungin, niin, haltuunsa kaikki heidän linnoituksensa.

24 Ja ne, jotka pakenivat Moronin kaupungista, tulivat Nefihan kaupunkiin; ja myös Lehin kaupungin väki kokoontui yhteen ja varustautui ja oli valmiina kohtaamaan lamanilaiset taistelussa.

25 Mutta tapahtui, että Amalikkia ei sallinut lamanilaisten mennä taistelemaan Nefihan kaupunkia vastaan, vaan piti heidät alhaalla merenrannikolla jättäen miehiä jokaiseen kaupunkiin pitämään sitä hallussaan ja puolustamaan sitä.

26 Ja näin hän jatkoi ottaen haltuunsa monta kaupunkia, Nefihan kaupungin ja Lehin kaupungin ja Moriantonin kaupungin ja Omnerin kaupungin ja Gidin kaupungin ja Mulekin kaupungin, jotka kaikki olivat itäisillä rajamailla merenrannikolla.

27 Ja näin lamanilaiset olivat Amalikkian viekkaudella saaneet lukemattomien joukkojensa ansiosta niin monta kaupunkia, jotka kaikki olivat vahvasti linnoitettuja Moronin [a]linnoitusten tapaan ja jotka kaikki sopivat linnoituksiksi lamanilaisille.

28 Ja tapahtui, että he marssivat Runsaudenmaan rajoille ajaen nefiläisiä edellään ja surmaten monia.

29 Mutta tapahtui, että he kohtasivat Teankumin, joka oli [a]surmannut Moriantonin ja pysäyttänyt hänen väkensä hänen paetessaan.

30 Ja tapahtui, että hän pysäytti myös Amalikkian tämän ollessa monilukuisine sotajoukkoineen marssimassa ottamaan haltuunsa Runsaudenmaan sekä pohjoisenpuoleisen maan.

31 Mutta katso, hän kohtasi pettymyksen Teankumin ja hänen miestensä lyödessä hänet takaisin, sillä he olivat suuria sotureita; sillä jokainen Teankumin mies voitti lamanilaiset voimassa ja sotataidossa, niin että he saivat lamanilaisista yliotteen.

32 Ja tapahtui, että he ahdistivat heitä, niin että he surmasivat heitä, kunnes oli pimeä. Ja tapahtui, että Teankum ja hänen miehensä pystyttivät telttansa Runsaudenmaan rajoille, ja Amalikkia pystytti telttansa rannalle merenrannikon rajamaille, ja tällä tavalla heitä ajettiin.

33 Ja tapahtui, että yön tultua Teankum hiipi palvelijansa kanssa yöllä ulos ja meni Amalikkian leiriin; ja katso, uni oli saanut heidät valtaansa heidän suuren uupumuksensa tähden, mikä johtui päivän rasituksista ja kuumuudesta.

34 Ja tapahtui, että Teankum

27 *a* Alma 48:8–9.

29 *a* Alma 50:35.

hiipi salaa kuninkaan telttaan ja survaisi keihään hänen sydämeensä; ja hän aiheutti kuninkaan välittömän kuoleman, niin ettei tämä herättänyt palvelijoitaan.

35 Ja hän palasi salaa takaisin omaan leiriinsä, ja katso, hänen miehensä olivat unessa, ja hän herätti heidät ja kertoi heille kaiken, mitä hän oli tehnyt.

36 Ja hän käski sotajoukkojensa olla valmiina, siltä varalta, että lamanilaiset olisivat heränneet ja tulisivat heidän kimppuunsa.

37 Ja näin päättyy Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeskymmenesviides vuosi; ja näin päättyvät Amalikkian päivät.

LUKU 52

Ammoron seuraa Amalikkiaa lamanilaisten kuninkaana. Moroni, Teankum ja Lehi johtavat nefiläisiä voitokkaassa sodassa lamanilaisia vastaan. Mulekin kaupunki vallataan takaisin, ja Jaakob Soramilainen saa surmansa. Noin 66–64 eKr.

Ja nyt, tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdentenakymmenentenäkuudentena vuonna, että katso, kun lamanilaiset heräsivät ensimmäisen kuukauden ensimmäisenä aamuna, katso, he huomasivat Amalikkian olevan kuolleena omassa teltassaan; ja he näkivät myös, että Teankum oli valmiina ryhtymään taisteluun heitä vastaan sinä päivänä.

2 Ja nyt, kun lamanilaiset näkivät tämän, he kauhistuivat; ja he luopuivat aikeestaan marssia pohjoisenpuoleiseen maahan ja vetäytyivät kaikkine sotajoukkoineen Mulekin kaupunkiin ja etsivät turvaa linnoituksistaan.

3 Ja tapahtui, että Amalikkian veli nimitettiin kansan kuninkaaksi, ja hänen nimensä oli Ammoron; näin kuningas Ammoron, kuningas Amalikkian veli, nimitettiin hallitsemaan hänen jälkeensä.

4 Ja tapahtui, että hän käski kansansa puolustaa niitä kaupunkeja, jotka he olivat verta vuodattamalla vallanneet; sillä he eivät olleet vallanneet ainoatakaan kaupunkia ilman suurta verenhukkaa.

5 Ja nyt, Teankum näki, että lamanilaiset olivat päättäneet pitää hallussaan ne kaupungit, jotka he olivat vallanneet, ja ne osat maata, jotka he olivat saaneet haltuunsa; ja nähdessään myös heidän lukumääränsä valtavuuden Teankum ajatteli, ettei ollut hyvä yrittää hyökätä heitä vastaan heidän linnakkeissaan.

6 Mutta hän piti miehensä ympäristössä ikään kuin varustautuen sotaan; niin, ja hän todella valmistautuikin puolustautumaan heitä vastaan [a]pystyttämällä muureja ympärilleen ja valmistamalla turvapaikkoja.

7 Ja tapahtui, että hän jatkoi näin varustautumista sotaan, kunnes Moroni oli lähettänyt suuren joukon miehiä hänen sotajoukkonsa vahvistukseksi.

52 6 *a* Alma 50:1–6; 53:3–5.

8 Ja Moroni lähetti hänelle myös määräyksen, että hänen tuli pitää kaikki vangit, jotka joutuivat hänen käsiinsä, sillä koska lamanilaiset olivat ottaneet monia vankeja, hänen tuli pitää kaikki lamanilaisvangit lunnaina niistä, jotka lamanilaiset olivat ottaneet.

9 Ja hän lähetti hänelle myös määräyksen, että hänen tuli linnoittaa Runsaudenmaa ja varmistaa se [a]kapea kulkutie, joka johti pohjoisenpuoleiseen maahan, etteivät lamanilaiset saisi sitä kohtaa ja saisi valtaa ahdistaa heitä joka puolelta.

10 Ja Moroni lähetti hänelle myös sanan pyytäen häntä uskollisesti puolustamaan sitä maan kolkkaa ja etsimään jokaista tilaisuutta lyödä lamanilaisia sillä suunnalla niin paljon kuin kykenisi, jotta hän kenties voisi sotajuonen avulla tai jollakin muulla keinolla vallata takaisin ne kaupungit, jotka oli viety heidän käsistään, ja myös linnoittamaan ja vahvistamaan ympäristön kaupunkeja, jotka eivät olleet joutuneet lamanilaisten käsiin.

11 Ja hän sanoi hänelle myös: Minä tulisin teidän luoksenne, mutta katso, lamanilaiset ovat kimpussamme läntisen meren puoleisilla maan rajoilla, ja katso, minä lähden heitä vastaan; sen tähden en voi tulla teidän luoksenne.

12 Nyt, kuningas (Ammoron) oli lähtenyt Sarahemlan maasta ja oli ilmoittanut kuningattarelle veljensä kuolemasta ja oli koonnut yhteen suuren joukon miehiä ja oli marssinut nefiläisiä vastaan läntisen meren puoleisille rajamaille.

13 Ja näin hän yritti ahdistaa nefiläisiä ja vetää osan heidän joukoistaan siihen osaan maata, samalla kun hän oli käskenyt niiden, jotka hän oli jättänyt pitämään hallussaan valtaamiaan kaupunkeja, myös ahdistaa nefiläisiä itäisen meren puoleisilla rajamailla ja ottaa haltuunsa heidän maitaan niin paljon kuin kykenisivät, sotajoukkojensa voiman mukaisesti.

14 Ja näin nefiläiset olivat näissä vaarallisissa olosuhteissa Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdennenkymmenennenkuudennen vuoden päättyessä.

15 Mutta katso, tuomarien hallituskauden kahdentenakymmenentenäseitsemäntenä vuonna tapahtui, että Teankum Moronin käskystä – joka oli perustanut sotajoukkoja suojelemaan maan eteläisiä ja läntisiä rajoja ja aloittanut marssinsa kohti Runsaudenmaata auttaakseen miehineen Teankumia heidän menettämiensä kaupunkien takaisin valtaamisessa –

16 ja tapahtui, että Teankum oli saanut määräyksen hyökätä Mulekin kaupunkiin ja vallata sen takaisin, jos se olisi mahdollista.

17 Ja tapahtui, että Teankum valmistautui hyökkäämään Mulekin kaupunkiin ja marssimaan sotajoukkoineen

9 *a* Alma 22:32; Morm. 2:29.

lamanilaisia vastaan; mutta hän näki, että hänen oli mahdoton kukistaa heitä heidän ollessaan linnoituksissaan; sen tähden hän luopui aikeistaan ja palasi takaisin Runsaudenkaupunkiin odottamaan Moronin tuloa saadakseen voimia sotajoukollensa.

18 Ja tapahtui, että Moroni saapui sotajoukkoineen Runsaudenmaahan Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdennenkymmenennenseitsemännen vuoden loppupuolella.

19 Ja kahdennenkymmenennenkahdeksannen vuoden alussa Moroni ja Teankum ja monet ylimmistä päälliköistä pitivät sotaneuvottelun – mitä heidän piti tehdä saadakseen lamanilaiset käymään taisteluun heitä vastaan, tai että he voisivat jollakin tavoin houkutella heidät ulos linnoituksistaan, niin että he voisivat saada heistä yliotteen ja vallata takaisin Mulekin kaupungin.

20 Ja tapahtui, että he lähettivät lähettiläitä Mulekin kaupunkia suojelevan lamanilaisten sotajoukon luo, heidän johtajansa luo, jonka nimi oli Jaakob, pyytämään häneltä, että hän tulisi sotajoukkoineen kohtaamaan heidät noiden kahden kaupungin välisillä tasangoilla. Mutta katso, Jaakob, joka oli soramilainen, ei tahtonut tulla sotajoukkoineen kohtaamaan heitä tasangoilla.

21 Ja tapahtui, että koska toiveita heidän kohtaamisestaan tasaveroisissa oloissa ei ollut, Moroni päätti sen tähden suunnitelmasta, jolla hän saisi lamanilaiset houkutelluiksi ulos linnoituksistaan.

22 Sen tähden hän käski Teankumin ottaa pienen joukon miehiä ja marssia alas lähelle merenrannikkoa, ja Moroni sotajoukkoineen marssi yöllä erämaahan Mulekin kaupungin länsipuolelle; ja näin, kun lamanilaisten vartijat seuraavana päivänä olivat havainneet Teankumin, he juoksivat kertomaan siitä johtajalleen Jaakobille.

23 Ja tapahtui, että lamanilaisten sotajoukot marssivat Teankumia vastaan luullen lukumääränsä avulla kukistavansa Teankumin hänen joukkojensa vähäisyyden tähden. Ja kun Teankum näki lamanilaisten sotajoukkojen tulevan häntä vastaan, hän alkoi vetäytyä merenrannikkoa pitkin pohjoiseen päin.

24 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset näkivät, että hän alkoi paeta, he rohkaistuivat ja ajoivat heitä kiihkeästi takaa. Ja sillä aikaa kun Teankum näin johdatti pois lamanilaisia, jotka ajoivat turhaan heitä takaa, katso, Moroni käski osan sotajoukostaan, joka oli hänen kanssaan, marssia kaupunkiin ja ottaa sen haltuunsa.

25 Ja näin he tekivät ja surmasivat kaikki ne, jotka oli jätetty suojelemaan kaupunkia, eli kaikki ne, jotka eivät luovuttaneet sota-aseitaan.

26 Ja niin Moroni oli saanut Mulekin kaupungin haltuunsa osalla sotajoukkoaan, samalla kun hän marssi loppuosan

kanssa kohtaamaan lamanilaisia, kun he palaisivat ajamasta takaa Teankumia.

27 Ja tapahtui, että lamanilaiset ajoivat Teankumia takaa, kunnes he tulivat lähelle Runsaudenkaupunkia, ja silloin Lehi ja pieni sotajoukko, joka oli jätetty suojelemaan Runsaudenkaupunkia, kohtasi heidät.

28 Ja nyt, katso, kun lamanilaisten ylimmät päälliköt olivat nähneet Lehin sotajoukkoineen tulevan heitä vastaan, he pakenivat suuren sekasorron vallassa, peläten, etteivät he kenties pääsisi Mulekin kaupunkiin, ennen kuin Lehi saisi heidät kiinni; sillä he olivat väsyneitä marssinsa tähden, ja Lehin miehet olivat levänneitä.

29 Nyt lamanilaiset eivät tienneet, että Moroni sotajoukkoineen oli heidän selustassaan, eivätkä he pelänneet muuta kuin Lehiä ja hänen miehiään.

30 Nyt Lehi ei halunnut ottaa heitä kiinni ennen kuin he kohtaisivat Moronin ja hänen sotajoukkonsa.

31 Ja tapahtui, että ennen kuin lamanilaiset olivat perääntyneet kauaksi, nefiläiset saartoivat heidät, Moronin miehet toiselta puolelta ja Lehin miehet toiselta, ja he kaikki olivat levänneitä ja täynnä voimaa, mutta lamanilaiset olivat väsyneitä pitkän marssinsa tähden.

32 Ja Moroni käski miestensä hyökätä heidän kimppuunsa, kunnes he luovuttaisivat sota-aseensa.

33 Ja tapahtui, että Jaakob, joka oli heidän johtajansa ja joka oli myös [a]soramilainen ja jolla oli lannistumaton mieli, hän johti lamanilaiset tavattoman raivoisaan taisteluun Moronia vastaan.

34 Koska Moroni oli heidän marssireitillään, Jaakob päätti sen tähden surmata heidät ja murtaa tiensä heidän lävitseen Mulekin kaupunkiin. Mutta katso, Moroni ja hänen miehensä olivat voimakkaampia; sen tähden he eivät väistyneet lamanilaisten tieltä.

35 Ja tapahtui, että he taistelivat molemmilla puolilla tavattoman raivoisasti, ja monet saivat surmansa molemmilla puolilla; niin, ja Moroni haavoittui, ja Jaakob tapettiin.

36 Ja Lehi ahdisti heidän selustaansa niin raivoisasti vahvoine miehineen, että selustassa olevat lamanilaiset luovuttivat sota-aseensa; ja loput heistä olivat aivan ymmällään eivätkä tienneet, minne mennä tai iskeä.

37 Nyt, kun Moroni näki heidän sekasortonsa, hän sanoi heille: Jos te tuotte sota-aseenne ja luovutatte ne, katso, me lakkaamme vuodattamasta vertanne.

38 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset olivat kuulleet nämä sanat, heidän ylimmät päällikkönsä, kaikki ne, jotka eivät olleet saaneet surmaansa, tulivat ja heittivät sota-aseensa maahan Moronin jalkojen juureen ja käskivät myös miehiään tekemään samoin.

33 *a* Alma 31:12.

39 Mutta katso, oli monia, jotka eivät tahtoneet; ja ne, jotka eivät tahtoneet luovuttaa miekkojaan, otettiin kiinni ja sidottiin, ja heidän sota-aseensa otettiin heiltä, ja heidät pakotettiin marssimaan veljiensä kanssa Runsaudenmaahan.

40 Ja vangiksi otettujen lukumäärä oli suurempi kuin niiden lukumäärä, jotka olivat saaneet surmansa, niin, suurempi kuin molemmilla puolilla surmansa saaneiden lukumäärä.

LUKU 53

Lamanilaisia vankeja käytetään Runsaudenkaupungin linnoittamiseen. Erimielisyydet nefiläisten keskuudessa johtavat lamanilaisten voittoihin. Helaman ottaa komentoonsa Ammonin kansan kaksituhatta nuorta poikaa. Noin 64–63 eKr.

Ja tapahtui, että he asettivat vartijoita lamanilaisvangeille ja pakottivat heidät menemään hautaamaan kuolleensa, niin, ja myös nefiläisten kuolleet, jotka oli surmattu; ja Moroni asetti miehiä vartioimaan heitä siksi aikaa, kun he tekivät työnsä.

2 Ja Moroni meni Lehin kanssa Mulekin kaupunkiin ja otti kaupungin komentoonsa ja antoi sen Lehille. Nyt, katso, tämä Lehi oli mies, joka oli ollut Moronin kanssa enimmässä osaa hänen kaikista taisteluistaan, ja hän oli Moronin [a]kaltainen mies, ja he riemuitsivat toistensa turvallisuudesta; niin, he olivat rakkaita toisilleen ja rakkaita myös koko Nefin kansalle.

3 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset olivat saaneet haudatuksi kuolleensa ja myös nefiläisten kuolleet, heidät marssitettiin takaisin Runsaudenmaahan; ja Moronin määräysten mukaisesti Teankum käski heidän ryhtyä työhön kaivamaan kaivantoa Runsaudenmaan eli -kaupungin ympärille.

4 Ja hän käski heidän rakentaa hirsisen [a]rintavarustuksen kaivannon sisemmälle partaalle, ja he loivat kaivannosta maata hirsistä rintavarustusta vasten; ja näin he teettivät lamanilaisilla työtä, kunnes he olivat ympäröineet Runsaudenkaupungin ympäriinsä vahvalla hirsi- ja maamuurilla, joka oli tavattoman korkea.

5 Ja tästä kaupungista tuli suuri linnoitus siitä lähtien, ja tässä kaupungissa he vartioivat lamanilaisvankejaan, aivan niin, sen muurin sisäpuolella, jonka he olivat panneet heidät omin käsin rakentamaan. Nyt Moronin oli pakko panna lamanilaiset tekemään työtä, koska heitä oli helppo vartioida työssään; ja hän halusi kaikki joukkonsa, kun hän hyökkäisi lamanilaisten kimppuun.

6 Ja tapahtui, että Moroni oli näin saanut voiton yhdestä lamanilaisten suurimmista sotajoukoista ja saanut valtaansa Mulekin kaupungin, joka oli yksi lamanilaisten vahvimmista

53 2*a* Alma 48:16–17. | 4*a* Alma 50:2–3.

linnoituksista Nefin maassa; ja näin hän oli myös rakentanut linnoituksen, jossa pitää vankejaan.

7 Ja tapahtui, ettei hän enää yrittänyt taistella lamanilaisia vastaan sinä vuonna, vaan hän käytti miehiään sotavarusteluun, niin, ja linnoitusten tekemiseen varautuakseen lamanilaisia vastaan, niin, sekä heidän naistensa ja lastensa pelastamiseen nälänhädästä ja ahdingosta ja ravinnon hankkimiseen heidän sotajoukoilleen.

8 Ja nyt tapahtui, että lamanilaisten sotajoukot läntisen meren puolella etelässä olivat Moronin ollessa poissa jonkin nefiläisten keskuudessa ilmenneen juonittelun tähden – mikä aiheutti erimielisyyttä heidän keskuudessaan – voittaneet jonkin verran alueita nefiläisiltä, niin että he olivat saaneet valtaansa joukon heidän kaupunkejaan siinä osassa maata.

9 Ja niin he joutuivat omassa keskuudessaan olevan pahuuden eli omassa keskuudessaan olevien erimielisyyksien ja juonittelun tähden mitä vaarallisimpiin olosuhteisiin.

10 Ja nyt, katso, minulla on jotakin sanottavaa Ammonin [a]kansasta, joka oli alussa lamanilaisia, mutta Ammon ja hänen veljensä, tai pikemminkin Jumalan voima ja sana, olivat [b]käännyttäneet heidät Herraan; ja heidät oli tuotu alas Sarahemlan maahan, ja nefiläiset olivat siitä lähtien suojelleet heitä.

11 Ja valansa tähden he olivat olleet estyneitä tarttumasta aseisiin veljiään vastaan, sillä he olivat vannoneet valan, että he [a]eivät enää koskaan vuodattaisi verta; ja valansa mukaisesti he olisivat menehtyneet, eli he olisivat sallineet itsensä joutua veljiensä käsiin, ellei Ammonilla ja hänen veljillään olisi ollut sääliä ja suurta rakkautta heitä kohtaan.

12 Ja tästä syystä heidät oli tuotu alas Sarahemlan maahan, ja nefiläiset olivat aina [a]suojelleet heitä.

13 Mutta tapahtui, että kun he näkivät vaaran ja ne monet ahdingot ja ahdistukset, joita nefiläiset heidän puolestaan kestivät, he liikuttuivat myötätunnosta ja [a]halusivat tarttua aseisiin maansa puolustamiseksi.

14 Mutta katso, kun he aikoivat tarttua sota-aseisiinsa, Helamanin ja hänen veljiensä suostuttelut saivat heistä voiton, sillä he olivat [a]rikkomaisillaan [b]valan, jonka he olivat tehneet.

15 Ja Helaman pelkäsi, että niin tekemällä he kadottaisivat sielunsa; sen tähden kaikkien niiden, jotka olivat tehneet tämän liiton, oli pakko katsella veljiensä ahdinkoa, jota nämä kärsivät vaarallisissa olosuhteissaan tänä aikana.

16 Mutta katso, tapahtui, että

10 *a* Alma 27:24–26.
b Alma 23:8–13.
11 *a* Alma 24:17–19.
12 *a* Alma 27:23.
13 *a* Alma 56:7.
14 *a* 4. Moos. 30:3.
b PKO Vala.

heillä oli monia poikia, jotka eivät olleet tehneet liittoa, että he eivät tarttuisi sota-aseisiinsa puolustautuakseen vihollisiaan vastaan; sen tähden he kokoontuivat tänä aikana yhteen, kaikki, jotka kykenivät tarttumaan aseisiin, ja he nimittivät itseään nefiläisiksi.

17 Ja he tekivät liiton luvaten taistella nefiläisten vapauden puolesta eli suojella maata henkensäkin antamalla, niin, nimittäin he tekivät liiton, että he eivät koskaan luopuisi [a]vapaudestaan vaan taistelisivat kaikissa tapauksissa suojellakseen nefiläisiä ja itseään orjuudelta.

18 Nyt, katso, niitä nuoria miehiä oli kaksituhatta, jotka tekivät tämän liiton ja tarttuivat sota-aseisiinsa puolustaakseen maataan.

19 Ja nyt, katso, heistä ei ollut koskaan tähänkään asti ollut nefiläisille haittaa, ja nyt heistä tuli tänä aikana myös suuri tuki, sillä he tarttuivat sota-aseisiinsa, ja he tahtoivat Helamanin tulevan heidän johtajakseen.

20 Ja he olivat kaikki nuoria miehiä, ja he olivat tavattoman [a]urheita, mitä tulee rohkeuteen sekä voimaan ja toimeliaisuuteen; mutta katso, tässä ei ollut kaikki – he olivat miehiä, jotka olivat aina [b]uskollisia kaikessa, mitä heille uskottiin.

21 Niin, he olivat vilpittömiä ja vakaita miehiä, sillä heitä oli opetettu pitämään Jumalan käskyt ja [a]vaeltamaan oikeamielisesti hänen edessään.

22 Ja nyt tapahtui, että Helaman marssi [a]kahdentuhannen nuoren sotilaansa johdossa maan rajoilla etelässä läntisen meren puolella olevien ihmisten tueksi.

23 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeskymmeneskahdeksas vuosi.

LUKU 54

Ammoron ja Moroni neuvottelevat vankien vaihtamisesta. Moroni vaatii lamanilaisia vetäytymään ja lopettamaan murhanhimoiset hyökkäyksensä. Ammoron vaatii nefiläisiä laskemaan aseensa ja tulemaan lamanilaisten alamaisiksi. Noin 63 eKr.

Ja nyt tapahtui tuomarien kahdennenkymmenennenyhdeksännen vuoden alussa, että [a]Ammoron lähetti Moronille sanan pyytäen häntä vaihtamaan vankeja.

2 Ja tapahtui, että Moroni tunsi suurta riemua tästä pyynnöstä, sillä hän halusi ne muonavarat, jotka annettiin lamanilaisvankien elantoon, oman kansansa elantoon; ja hän halusi myös omaa kansaansa sotajoukkonsa vahvistukseksi.

3 Nyt lamanilaiset olivat ottaneet monia naisia ja lapsia, eikä kaikkien Moronin vankien eli Moronin ottamien vankien

17 *a* Alma 56:47.
PKO Vapaus.
20 *a* PKO Rohkeus.
b PKO Nuhteettomuus.
21 *a* PKO Vaeltaminen Jumalan kanssa.
22 *a* Alma 56:3–5.
54 1 *a* Alma 52:3.

joukossa ollut ainoatakaan naista eikä lasta; sen tähden Moroni päätti sotajuonesta saadakseen lamanilaisilta niin monta nefiläisvankia kuin mahdollista.

4 Sen tähden hän kirjoitti kirjeen ja lähetti sen Ammoronin palvelijan mukana, saman, joka oli tuonut kirjeen Moronille. Nyt nämä ovat ne sanat, jotka hän kirjoitti Ammoronille sanoen:

5 Katso, Ammoron, minä olen kirjoittanut sinulle jonkin verran tästä sodasta, jota sinä olet käynyt minun kansaani vastaan, tai pikemminkin, jota sinun [a]veljesi on käynyt sitä vastaan ja jota sinä olet yhä päättänyt jatkaa hänen kuolemansa jälkeen.

6 Katso, minä tahtoisin kertoa sinulle jonkin verran Jumalan [a]oikeudenmukaisuudesta ja hänen kaikkivaltiaan vihansa miekasta, joka häälyy ylläsi, ellet tee parannusta ja vedä sotajoukkojasi omille maillesi eli hallussasi olevaan maahan, joka on Nefin maa.

7 Niin, minä tahtoisin kertoa sinulle nämä asiat, jos kykenisit niitä kuulemaan, eli minä tahtoisin kertoa sinulle siitä kauheasta [a]helvetistä, joka odottaa ottaakseen vastaan sellaiset [b]murhaajat kuin sinä ja veljesi olette olleet, ellet tee parannusta ja luovu murhanhimoisista aikeistasi ja palaa sotajoukkoinesi omille maillesi.

8 Mutta koska sinä olet kerran hylännyt nämä asiat ja olet taistellut Herran kansaa vastaan, niin minä voin odottaa sinun tekevän taas samoin.

9 Ja nyt, katso, me olemme valmiina ottamaan teidät vastaan; niin, ja ellet luovu aikeistasi, katso, sinä vedät päällesi sen Jumalan vihan, jonka olet hylännyt, aina täydelliseen tuhoosi asti.

10 Mutta niin totta kuin Herra elää, meidän sotajoukkomme käyvät teidän kimppuunne, ellette vetäydy, ja pian teitä rangaistaan kuolemalla, sillä me otamme takaisin kaupunkimme ja maamme; niin, ja me puolustamme uskontoamme ja Jumalamme asiaa.

11 Mutta katso, minä luulen, että puhun sinulle näistä asioista turhaan, eli minä luulen, että sinä olet helvetin [a]lapsi; sen tähden minä päätän kirjeeni sanomalla sinulle, että minä en vaihda vankeja muuten kuin niillä ehdoilla, että sinä luovutat miehen ja hänen vaimonsa ja lapsensa yhdestä vangista; jos niin tapahtuu, että sinä sen teet, minä vaihdan.

12 Ja katso, ellet tätä tee, minä hyökkään sotajoukkoineni sinun kimppuusi; niin, minä aseistan naiseni ja lapsenikin, ja minä hyökkään sinun kimppuusi ja minä seuraan sinua jopa omaan maahasi asti, joka on [a]ensimmäinen perintömaamme; niin, ja olkoon veri verestä, niin, henki hengestä; ja minä ryhdyn

5 *a* Alma 48:1.
6 *a* PKO Oikeudenmukaisuus.
7 *a* PKO Helvetti.
b Alma 47:18, 22–24. PKO Murha.
11 *a* Joh. 8:42–44.
12 *a* 2. Nefi 5:5–8.

taisteluun teitä vastaan, kunnes teidät on hävitetty maan päältä.

13 Katso, minä olen vihoissani, ja samoin kansani; te olette pyrkineet murhaamaan meitä, ja me olemme vain pyrkineet puolustautumaan. Mutta katso, jos te yhä pyritte tuhoamaan meidät, me pyrimme tuhoamaan teidät; niin, ja me tavoittelemme maatamme, ensimmäistä perintömaatamme.

14 Nyt minä päätän kirjeeni. Minä olen Moroni; minä olen nefiläisten kansan johtaja.

15 Nyt tapahtui, että Ammoron tämän kirjeen saatuaan vihastui, ja hän kirjoitti toisen kirjeen Moronille, ja nämä ovat sanat, jotka hän kirjoitti sanoen:

16 Minä olen Ammoron, lamanilaisten kuningas; minä olen sen Amalikkian veli, jonka te olette [a]murhanneet. Katso, minä kostan hänen verensä teille, niin, ja minä tulen teidän kimppuunne sotajoukkoineni, sillä minä en pelkää sinun uhkauksiasi.

17 Sillä katso, teidän isänne tekivät vääryyttä veljilleen riistämällä heiltä [a]oikeuden hallita, kun se oikeutetusti heille kuului.

18 Ja nyt, katso, jos te laskette aseenne ja alistutte niiden hallittaviksi, joille hallitusvalta oikeutetusti kuuluu, silloin minä käsken väkeni laskea aseensa ja olla enää sotimatta.

19 Katso, sinä olet syytänyt monia uhkauksia minua ja kansaani vastaan, mutta katso, me emme pelkää sinun uhkauksiasi.

20 Kuitenkin minä suostun vaihtamaan vankeja pyyntösi mukaisesti, ilomielin, jotta voin säästää ruokani sotamiehilleni; ja me tulemme käymään sotaa, joka on iankaikkinen, joko alistaaksemme nefiläiset valtaamme tai heidän iankaikkiseksi tuhokseen.

21 Ja mitä tulee siihen Jumalaan, jonka sinä sanot meidän hylänneen, katso, me emme tunne sellaista olentoa, ettekä tekään; mutta jos sellainen olento on olemassa, varmaankin hän on luonut meidät niin kuin teidätkin.

22 Ja jos on olemassa Perkele ja helvetti, katso, eikö hän lähetä teitä sinne asumaan veljeni kanssa, jonka te olette murhanneet ja jonka sinä olet vihjannut menneen sellaiseen paikkaan? Mutta katso, näillä asioilla ei ole väliä.

23 Minä olen Ammoron ja sen [a]Soramin jälkeläinen, jota teidän isänne painostivat ja jonka he toivat Jerusalemista.

24 Ja katso nyt, minä olen rohkea lamanilainen; katso, tätä sotaa on käyty heidän vääryyksiensä kostamiseksi ja heidän hallitsemisoikeuksiensa puolustamiseksi ja saavuttamiseksi; ja minä päätän kirjeeni Moronille.

LUKU 55

Moroni kieltäytyy vaihtamasta vankeja. Lamanilaisvartijat houku-

16*a* Alma 51:34.
17*a* 2. Nefi 5:1–4; Moosia 10:12–17.
23*a* 1. Nefi 4:31–35.

tellaan tulemaan juovuksiin, ja nefiläisvangit vapautetaan. Gidin kaupunki vallataan ilman verenvuodatusta. Noin 63–62 eKr.

Nyt tapahtui, että kun Moroni oli saanut tämän kirjeen, hän vihastui entisestään, koska hän tiesi, että Ammoron oli täysin tietoinen [a]petoksestaan, niin, hän tiesi Ammoronin tietävän, ettei mikään oikea syy ollut saanut häntä käymään sotaa Nefin kansaa vastaan.

2 Ja hän sanoi: Katso, minä en vaihda vankeja Ammoronin kanssa, ellei hän luovu aikeestaan, niin kuin olen kirjeessäni sanonut, sillä minä en anna hänen saada enempää valtaa kuin hänellä on.

3 Katso, minä tiedän sen paikan, jossa lamanilaiset vartioivat kansaani, jonka he ovat ottaneet vangiksi; ja koska Ammoron ei tahtonut suostua kirjeeseeni, katso, minä annan hänelle sanojeni mukaisesti, eli minä tavoittelen kuolemaa heidän keskuudessaan, kunnes he anovat rauhaa.

4 Ja nyt tapahtui, että nämä sanat sanottuaan Moroni käski etsiä miestensä joukosta löytääkseen kenties miehen, joka olisi Lamanin jälkeläinen heidän joukossaan.

5 Ja tapahtui, että löydettiin yksi, jonka nimi oli Laman, ja hän oli yksi Amalikkian murhaaman kuninkaan [a]palvelijoista.

6 Nyt Moroni käski Lamanin ja pienen joukon miehiään lähteä niiden vartijoiden luo, jotka vartioivat nefiläisiä.

7 Nyt nefiläisiä vartioitiin Gidin kaupungissa; sen tähden Moroni valitsi Lamanin ja käski pienen joukon miehiä mennä hänen kanssaan.

8 Ja kun tuli ilta, Laman meni niiden vartijoiden luo, jotka vartioivat nefiläisiä, ja katso, he näkivät hänen tulevan ja huusivat hänelle; mutta hän sanoi heille: Älkää pelätkö; katso, minä olen lamanilainen. Katso, me olemme paenneet nefiläisten luota, ja he nukkuvat; ja katso, me olemme ottaneet heidän viiniään ja tuoneet mukanamme.

9 Nyt, kun lamanilaiset kuulivat nämä sanat, he ottivat hänet iloiten vastaan, ja he sanoivat hänelle: Antakaa meille viiniänne, jotta saisimme juoda; me olemme iloisia siitä, että te olette näin ottaneet viiniä mukaanne, sillä me olemme väsyneitä.

10 Mutta Laman sanoi heille: Säästäkäämme viinimme, kunnes menemme taistelemaan nefiläisiä vastaan. Mutta tämän sanominen sai heidät vain entistä halukkaammiksi juomaan viiniä;

11 sillä he sanoivat: Me olemme väsyneitä, juokaamme sen tähden viiniä; ja pian me saamme omat viiniannoksemme, jotka vahvistavat meitä lähtemään nefiläisiä vastaan.

12 Ja Laman sanoi heille: Voitte tehdä mitä haluatte.

13 Ja tapahtui, että he joivat runsaasti viiniä, ja se maistui

55 1 *a* Alma 47:12–35. | 5 *a* Alma 47:29.

heistä mieluisalta; sen tähden he nauttivat sitä vielä runsaammin; ja se oli väkevää, koska se oli valmistettu väkeväksi.

14 Ja tapahtui, että he joivat ja olivat iloisia, ja pian he kaikki olivat juovuksissa.

15 Ja nyt, kun Laman ja hänen miehensä näkivät, että he kaikki olivat juovuksissa ja olivat syvässä unessa, he palasivat Moronin luo ja kertoivat hänelle kaiken, mitä oli tapahtunut.

16 Ja nyt tämä oli Moronin tarkoituksen mukaista. Ja Moroni oli varustanut miehensä sota-asein; ja hän meni Gidin kaupunkiin lamanilaisten ollessa syvässä unessa ja juovuksissa ja heitti sota-aseita vangeille, niin että he kaikki olivat aseistettuja;

17 niin, jopa heidän naisilleen ja kaikille niille heidän lapsistaan, jotka pystyivät sota-asetta käyttämään, kun Moroni oli aseistanut kaikki nuo vangit; ja kaikki tämä tehtiin syvän hiljaisuuden vallitessa.

18 Mutta jos he olisivat herättäneet lamanilaiset, katso, nämä olivat juovuksissa, ja nefiläiset olisivat voineet surmata heidät.

19 Mutta katso, tätä Moroni ei halunnut; hän ei nauttinut murhaamisesta eikä [a]verenvuodatuksesta, vaan hän iloitsi kansansa pelastamisesta tuholta; ja tästä syystä hän ei tekisi vääryyttä, hän ei tahtonut hyökätä lamanilaisten kimppuun ja tuhota heitä heidän ollessaan juovuksissa.

20 Mutta hän oli saavuttanut haluamansa, sillä hän oli aseistanut ne nefiläisvangit, jotka olivat kaupungin muurin sisäpuolella, ja oli antanut heille vallan ottaa haltuunsa muurien sisäpuolella olevat osat.

21 Ja sitten hän käski kanssaan olevien miesten vetäytyä askeleen päähän heistä ja saartaa lamanilaisten sotajoukot.

22 Nyt, katso, tämä tehtiin yön aikana, niin että kun lamanilaiset aamulla heräsivät, he näkivät, että nefiläiset olivat saartaneet heidät ulkopuolelta ja että heidän vankinsa olivat aseistettuja sisäpuolella.

23 Ja näin he näkivät olevansa nefiläisten vallassa; ja näissä olosuhteissa he huomasivat, ettei heidän ollut hyvä taistella nefiläisiä vastaan; sen tähden heidän ylimmät päällikkönsä vaativat heidän sota-aseensa, ja he toivat ne ja heittivät ne maahan nefiläisten jalkojen juureen pyytäen armoa.

24 Nyt, katso, tätä Moroni halusi. Hän otti heidät sotavangeiksi ja otti kaupungin haltuunsa ja käski vapauttaa kaikki vangit, jotka olivat nefiläisiä; ja he liittyivät Moronin sotajoukkoon ja olivat suurena vahvistuksena hänen sotajoukolleen.

25 Ja tapahtui, että hän pani vangeiksi ottamansa lamanilaiset aloittamaan [a]työn Gidin kaupunkia ympäröivien linnoitusten vahvistamiseksi.

26 Ja tapahtui, että kun hän oli linnoittanut Gidin kaupungin halunsa mukaisesti, hän käski

19 *a* Alma 48:16.

25 *a* Alma 53:3–5.

viedä vankinsa Runsaudenkaupunkiin; ja hän myös vartioi tuota kaupunkia tavattoman vahvalla joukolla.

27 Ja tapahtui, että he pitivät lamanilaisten kaikista juonitteluista huolimatta kaikki ne vangit, jotka he olivat ottaneet, ja suojelivat heitä sekä pitivät hallussaan kaiken sen maan ja sen edullisemman aseman, jonka he olivat vallanneet takaisin.

28 Ja tapahtui, että nefiläiset alkoivat taas olla voitokkaita ja voittaa takaisin oikeuksiaan ja vapauksiaan.

29 Monta kertaa lamanilaiset yrittivät saartaa heidät yöllä, mutta näissä yrityksissä he menettivät monia vangeiksi.

30 Ja monta kertaa he yrittivät antaa viiniänsä nefiläisille voidakseen hävittää heidät myrkyllä tai juopumuksella.

31 Mutta katso, nefiläiset eivät olleet hitaita [a]muistamaan Herraa Jumalaansa tänä ahdistuksensa aikana. Heitä ei saatu heidän ansoihinsa; he eivät nimittäin nauttineet heidän viiniään antamatta ensin joillekuille lamanilaisvangeille.

32 Ja he olivat näin varovaisia, jottei heidän keskuudessaan annettaisi myrkkyä, sillä jos heidän viininsä myrkyttäisi lamanilaisen, se myrkyttäisi myös nefiläisen; ja näin he kokeilivat kaikki heidän väkijuomansa.

33 Ja nyt tapahtui, että Moronista oli tarpeen valmistautua hyökkäämään Moriantonin kaupunkiin, sillä katso, lamanilaiset olivat työllään linnoittaneet Moriantonin kaupunkia, kunnes siitä oli tullut vahva linnoitus.

34 Ja he toivat jatkuvasti uusia joukkoja siihen kaupunkiin ja myös uusia muonavaratäydennyksiä.

35 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeskymmenesyhdeksäs vuosi.

LUKU 56

Helaman lähettää kirjeen Moronille kertoen lamanilaisia vastaan käytävän sodan tilanteesta. Antipus ja Helaman saavuttavat suuren voiton lamanilaisista. Helamanin kaksituhatta nuorta poikaa taistelevat ihmeellisen voimakkaasti, eikä kukaan heistä saa surmaansa. Jae 1 noin 62 eKr. Jakeet 2–19 noin 66 eKr. Jakeet 20–57 noin 65–64 eKr.

Ja nyt tapahtui tuomarien hallituskauden kolmannenkymmenennen vuoden alussa, ensimmäisen kuukauden toisena päivänä, että Moroni sai Helamanilta kirjeen, jossa tämä ilmoitti kansan asioista sillä suunnalla maata.

2 Ja nämä ovat ne sanat, jotka hän kirjoitti, sanoen: Suuresti rakastettu veljeni Moroni, niin Herrassa kuin sodankäyntimme ahdistuksissa; katso, rakas veljeni, minulla on jonkin verran kerrottavaa sinulle sodankäynnistämme tässä osassa maata.

3 Katso, [a]kaksituhatta niiden miesten poikaa, jotka Ammon toi alas Nefin maasta – sinähän

31 *a* Alma 62:49–51.

56 3 *a* Alma 53:22.

olet tiennyt, että nämä olivat sen Lamanin jälkeläisiä, joka oli isämme Lehin vanhin poika;

4 nyt ei minun tarvitse muistuttaa sinua heidän perimätiedoistaan tai epäuskostaan, sillä sinä tiedät kaikista näistä asioista –

5 sen tähden minulle riittää, kun kerron sinulle, että kaksituhatta näistä nuorista miehistä on tarttunut sota-aseisiinsa ja tahtonut minut johtajakseen, ja me olemme tulleet puolustamaan maatamme.

6 Ja nyt sinä tiedät myös siitä [a]liitosta, jonka heidän isänsä tekivät, etteivät he tarttuisi sota-aseisiinsa veljiään vastaan verta vuodattaakseen.

7 Mutta kahdentenakymmenentenäkuudentena vuonna, kun he näkivät meidän ahdinkomme ja ahdistuksemme heidän tähtensä, he olivat [a]rikkomaisillaan tekemänsä liiton ja tarttumaisillaan sota-aseisiinsa meidän puolustukseksemme.

8 Mutta minä en sallinut heidän rikkoa tätä tekemäänsä liittoa vaan arvelin Jumalan vahvistavan meitä niin, ettemme joutuisi kärsimään enempää heidän vannomansa valan täyttämisen tähden.

9 Mutta katso, tässä on yksi asia, josta me voimme suuresti iloita. Sillä katso, kahdentenakymmenentenäkuudentena vuonna minä, Helaman, marssin näiden kahdentuhannen nuoren miehen johdossa Juudean kaupunkiin auttamaan Antipusta, jonka te olitte nimittäneet siinä osassa maata olevan kansan johtajaksi.

10 Ja minä liitin kaksituhatta poikaani (sillä he ovat arvollisia kutsuttaviksi pojikseni) Antipuksen sotajoukkoon, mistä voimista Antipus riemuitsi tavattomasti; sillä katso, lamanilaiset olivat vähentäneet hänen sotajoukkoaan, koska heidän joukkonsa olivat surmanneet suuren määrän meidän miehiämme, mistä syystä meidän on surtava.

11 Kuitenkin me voimme lohduttautua tällä ajatuksella, että he ovat kuolleet maansa ja Jumalansa asialla, niin, ja he ovat [a]onnellisia.

12 Ja lamanilaiset olivat myös pitäneet monia vankeja, jotka kaikki ovat ylimpiä päälliköitä, sillä kenenkään muun henkeä he eivät ole säästäneet. Ja me arvelemme heidän olevan nyt tällä hetkellä Nefin maassa; niin on, mikäli heitä ei ole surmattu.

13 Ja nyt nämä ovat ne kaupungit, jotka lamanilaiset ovat saaneet valtaansa vuodattamalla niin monien urheiden miestemme verta:

14 Mantin maa eli Mantin kaupunki ja Seesromin kaupunki ja Kumenin kaupunki ja Antiparan kaupunki.

15 Ja nämä ovat ne kaupungit, jotka heillä oli hallussaan minun saapuessani Juudean kaupunkiin; ja minä tapasin Antipuksen ja hänen miehensä ahertamassa kaikin voimin kaupungin linnoittamiseksi.

16 Niin, ja he olivat uuvuksissa

6 *a* Alma 24:17–18. | 7 *a* Alma 53:13–15. | 11 *a* Alma 28:12.

sekä ruumiillisesti että henkisesti, sillä he olivat taistelleet urheasti päivällä ja ahertaneet yöllä pitääkseen kaupunkinsa hallussaan; ja näin he olivat kärsineet kaikenlaisia suuria ahdistuksia.

17 Ja nyt he olivat päättäneet voittaa tällä paikalla tai kuolla; sen tähden voit hyvin kuvitella, että tämä pieni joukko, jonka minä toin mukanani – eli nuo minun poikani – antoi heille suuria toiveita ja paljon iloa.

18 Ja nyt tapahtui, että kun lamanilaiset näkivät Antipuksen saaneen enemmän voimia sotajoukkoonsa, heidän oli pakko Ammoronin määräyksestä olla tulematta taistelemaan Juudean kaupunkia vastaan eli meitä vastaan.

19 Ja näin me olimme Herran suosiossa; sillä jos he olisivat käyneet kimppuumme tässä meidän heikkoudessamme, he olisivat kenties tuhonneet meidän pienen sotajoukkomme; mutta näin me varjelluimme.

20 Ammoron käski heidän pitää hallussaan ne kaupungit, jotka he olivat vallanneet. Ja näin päättyi kahdeskymmeneskuudes vuosi. Ja kahdennenkymmenennenseitsemännen vuoden alussa me olimme varustaneet kaupunkimme ja itsemme puolustusta varten.

21 Nyt me halusimme lamanilaisten käyvän kimppuumme, sillä me emme halunneet hyökätä heidän kimppuunsa heidän linnoituksissaan.

22 Ja tapahtui, että me pidimme vakoojia ympäriinsä tarkkailemassa lamanilaisten liikkeitä, jotta he eivät kulkisi ohitsemme yöllä eivätkä päivällä hyökätäkseen muihin kaupunkeihimme, jotka olivat pohjoisessa.

23 Sillä me tiesimme, ettei noissa kaupungeissa oltu kyllin vahvoja kohtaamaan heitä; sen tähden me halusimme – jos he kulkisivat ohitsemme – hyökätä heidän kimppuunsa heidän selustassaan ja näin ottaa heidät kiinni selustasta samaan aikaan kuin heidät kohdattaisiin edestä. Me arvelimme voivamme kukistaa heidät, mutta katso, me petyimme tässä toiveessamme.

24 He eivät uskaltaneet kulkea ohitsemme koko sotajoukkonsa kanssa, eivätkä he uskaltaneet osankaan kanssa, peläten, etteivät he olisi kyllin vahvoja ja että he kaatuisivat.

25 Eivätkä he uskaltaneet marssia alas Sarahemlan kaupunkia vastaan, eivätkä he uskaltaneet ylittää Sidonin latvaa Nefihan kaupunkiin.

26 Ja niin he päättivät pitää joukoillaan hallussaan ne kaupungit, jotka he olivat vallanneet.

27 Ja nyt tapahtui tämän vuoden toisessa kuussa, että meille tuotiin paljon muonavaroja noiden kahdentuhannen poikani isiltä.

28 Ja meille lähetettiin myös kaksituhatta miestä Sarahemlan maasta. Ja niin me olimme varustautuneet kymmenellätuhannella miehellä ja muonavaroilla heitä sekä heidän vaimojaan ja lapsiaan varten.

29 Ja kun lamanilaiset näin

näkivät joukkojemme määrän lisääntyvän päivittäin ja muonavaroja saapuvan elannoksemme, he alkoivat olla peloissaan ja alkoivat hyökkäillä katkaistakseen, mikäli mahdollista, meidän muonavarojen ja voimien saantimme.

30 Nyt, kun me näimme, että lamanilaiset alkoivat käydä tällä tavoin levottomiksi, me halusimme toteuttaa sotajuonen heitä vastaan; sen tähden Antipus määräsi, että minun oli pienine poikineni marssittava naapurikaupunkiin, ikään kuin olisimme viemässä muonavaroja naapurikaupunkiin.

31 Ja meidän oli määrä marssia läheltä Antiparan kaupunkia, ikään kuin olisimme menossa kauempana merenrannikon rajamailla olevaan kaupunkiin.

32 Ja tapahtui, että me lähdimme marssimaan, ikään kuin mennäksemme muonavaroinemme tuohon kaupunkiin.

33 Ja tapahtui, että Antipus lähti marssimaan mukanaan osa sotajoukostaan, jättäen loppuosan pitämään hallussaan kaupunkia. Mutta hän ei lähtenyt marssimaan, ennen kuin minä olin lähtenyt liikkeelle pienen sotajoukkoni kanssa ja tulin lähelle Antiparan kaupunkia.

34 Ja nyt, Antiparan kaupunkiin oli sijoitettu lamanilaisten vahvin sotajoukko, eli monilukuisin.

35 Ja tapahtui, että kun heidän vakoojansa olivat ilmoittaneet heille, he tulivat sotajoukkoineen ja marssivat meitä vastaan.

36 Ja tapahtui, että me pakenimme heidän edellään pohjoiseen päin. Ja näin me johdatimme pois lamanilaisten vahvimman sotajoukon,

37 niin, vieläpä melkoisen matkan päähän, niin että kun he näkivät Antipuksen sotajoukon ajavan heitä takaa kaikin voimin, he eivät kääntyneet oikealle eivätkä vasemmalle vaan jatkoivat marssiaan suoraan meidän jälkeemme; ja luullaksemme heidän tarkoituksensa oli surmata meidät, ennen kuin Antipus saisi heidät kiinni, ja tämä siksi, etteivät he joutuisi meidän väkemme saartamiksi.

38 Ja nyt Antipus nähdessään meidän vaaramme joudutti sotajoukkonsa marssia. Mutta katso, oli yö; sen tähden he eivät saaneet meitä kiinni, eikä Antipus saanut heitä kiinni; sen tähden me leiriydyimme yöksi.

39 Ja tapahtui, että ennen aamun koittoa, katso, lamanilaiset ajoivat meitä takaa. Nyt me emme olleet kyllin vahvoja taistelemaan heitä vastaan; niin, enkä minä tahtonut sallia pienten poikieni joutuvan heidän käsiinsä; sen tähden me jatkoimme marssiamme, ja me lähdimme marssimaan erämaahan.

40 Nyt he eivät uskaltaneet kääntyä oikealle eivätkä vasemmalle, etteivät joutuisi saarroksiin; enkä minäkään tahtonut kääntyä oikealle enkä vasemmalle, etteivät he saisi minua kiinni emmekä me pystyisi pitämään puoliamme heitä vastaan vaan saisimme surmamme, ja

he pääsisivät pakoon; ja niin me pakenimme koko sen päivän erämaahan, kunnes tuli pimeä.

41 Ja tapahtui, että aamun valjetessa me taas näimme lamanilaisten tulevan kimppuumme, ja me pakenimme heidän edellään.

42 Mutta tapahtui, etteivät he ajaneet meitä takaa pitkällekään, ennen kuin he pysähtyivät; ja se tapahtui seitsemännen kuukauden kolmannen päivän aamuna.

43 Ja nyt, me emme tienneet, oliko Antipus saanut heidät kiinni, mutta minä sanoin miehilleni: Katso, he ovat pysähtyneet varmaankin siinä tarkoituksessa, että me hyökkäisimme heidän kimppuunsa, jotta he saisivat meidät ansaansa;

44 mitä te siis sanotte, poikani, lähdettekö heitä vastaan taistelemaan?

45 Ja nyt minä sanon sinulle, rakas veljeni Moroni, että koskaan en ollut nähnyt niin suurta [a]rohkeutta, en kaikkien nefiläisten keskuudessa.

46 Sillä kuten minä olin aina nimittänyt heitä pojikseni (sillä he kaikki olivat hyvin nuoria), niin hekin sanoivat minulle: Isä, katso, meidän Jumalamme on kanssamme, eikä hän salli meidän kaatuvan; lähtekäämme siis; me emme surmaisi veljiämme, jos he jättäisivät meidät rauhaan; menkäämme siis, etteivät he vain kukistaisi Antipuksen sotajoukkoa.

47 Nyt he eivät olleet koskaan taistelleet, mutta he eivät pelänneet kuolemaa, ja he ajattelivat enemmän isiensä [a]vapautta kuin omaa henkeänsä; niin, heidän [b]äitinsä olivat opettaneet heille, että jos he eivät epäilleet, Jumala pelastaisi heidät.

48 Ja he toistivat minulle äitiensä sanat, sanoen: Me emme epäile äitiemme tienneen sitä.

49 Ja tapahtui, että minä käännyin kaksinetuhansineni takaisin näitä lamanilaisia vastaan, jotka olivat ajaneet meitä takaa. Ja nyt, katso, Antipuksen sotajoukot olivat saaneet heidät kiinni, ja kauhistava taistelu oli alkanut.

50 Antipuksen sotajoukko, joka oli väsynyt pitkästä marssistaan niin lyhyessä ajassa, oli joutumaisillaan lamanilaisten käsiin; ja ellen minä olisi kääntynyt kaksinetuhansineni takaisin, he olisivat saavuttaneet tarkoituksensa.

51 Sillä Antipus oli kaatunut miekasta, ja monet hänen johtajistaankin väsymyksensä tähden, joka johtui heidän marssinsa nopeudesta – sen tähden Antipuksen miehet, jotka olivat ymmällään johtajiensa kaatumisen tähden, alkoivat väistyä lamanilaisten tieltä.

52 Ja tapahtui, että lamanilaiset rohkaistuivat ja alkoivat ajaa heitä takaa; ja niin lamanilaiset ajoivat heitä takaa sangen kiihkeästi, kun Helaman kaksinetuhansinensa kävi heidän selustansa kimppuun ja alkoi surmata heitä tavattomasti, niin että

45 *a* Alma 53:20–21.
47 *a* Alma 53:16–18.
b Alma 57:21.
PKO Äiti.

koko lamanilaisten sotajoukko pysähtyi ja kääntyi Helamania päin.

53 Nyt, kun Antipuksen väki näki, että lamanilaiset olivat kääntyneet ympäri, he kokosivat yhteen miehensä ja kävivät taas lamanilaisten selustan kimppuun.

54 Ja nyt tapahtui, että me, Nefin kansa, Antipuksen väki ja minä kaksinetuhansineni, saarroimme lamanilaiset ja surmasimme heitä, niin, niin paljon, että heidän oli pakko luovuttaa sota-aseensa ja antautua sotavangeiksi.

55 Ja nyt tapahtui, että kun he olivat antautuneet meille, katso, minä laskin ne nuoret miehet, jotka olivat taistelleet kanssani, peläten, että monet heistä olivat saaneet surmansa.

56 Mutta katso, suureksi ilokseni [a]yksikään sielu heistä ei ollut kaatunut maahan; niin, ja he olivat taistelleet ikään kuin Jumalan voimalla; niin, koskaan ei tiedetty miesten taistelleen niin ihmeellisellä voimalla; ja niin väkevällä voimalla he hyökkäsivät lamanilaisten kimppuun, että he pelästyttivät heidät; ja tästä syystä lamanilaiset antautuivat sotavangeiksi.

57 Ja koska meillä ei ollut vangeillemme mitään paikkaa, jossa voisimme vartioida heitä estääksemme heitä pääsemästä lamanilaisten sotajoukkoihin, sen tähden me lähetimme heidät Sarahemlan maahan ja osan niistä Antipuksen miehistä, jotka eivät olleet saaneet surmaansa, heidän mukanaan; ja jäljelle jääneet minä otin ja liitin heidät nuoriin [a]ammonilaisiini ja marssin takaisin Juudean kaupunkiin.

LUKU 57

Helaman kertoo Antiparan valtauksesta ja Kumenin antautumisesta ja myöhemmästä puolustamisesta. Hänen ammonilaisnuorukaisensa taistelevat urheasti; kaikki haavoittuvat, mutta kukaan ei saa surmaansa. Gid ilmoittaa lamanilaisvankien surmaamisesta ja paosta. Noin 63 eKr.

Ja nyt tapahtui, että minä sain kuningas Ammoronilta kirjeen, jossa sanottiin, että jos minä luovuttaisin ne sotavangit, jotka me olimme ottaneet, niin hän luovuttaisi meille Antiparan kaupungin.

2 Mutta minä lähetin kuninkaalle kirjeen, että me olimme varmoja siitä, että meillä oli riittävästi joukkoja Antiparan kaupungin valtaamiseen voimallamme, ja me pitäisimme epäviisaana luovuttaa vankeja tuota kaupunkia vastaan, ja että me luovuttaisimme vankimme vain vaihtamalla.

3 Ja Ammoron torjui kirjeeni, sillä hän ei tahtonut vaihtaa vankeja; sen tähden me aloimme varustautua lähtemään Antiparan kaupunkia vastaan.

4 Mutta Antiparan väki lähti kaupungista ja pakeni heidän muihin kaupunkeihinsa, jotka

56 *a* Alma 57:25; 58:39.

57 *a* Alma 27:26; 53:10–11, 16.

olivat heidän hallussaan, niitä linnoittamaan; ja näin Antiparan kaupunki joutui meidän käsiimme.

5 Ja näin päättyi tuomarien hallituskauden kahdeskymmeneskahdeksas vuosi.

6 Ja tapahtui, että kahdennenkymmenennenyhdeksännen vuoden alussa me saimme muonavaratäydennystä ja myös lisäyksen sotajoukkoomme Sarahemlan maasta ja ympäröivästä maasta, lukumäärältään kuusituhatta miestä, lisäksi kuusikymmentä ammonilaisten "poikaa, jotka olivat tulleet liittyäkseen veljiinsä, minun pieneen kahdentuhannen joukkooni. Ja nyt, katso, me olimme vahvoja, niin, ja meille oli tuotu myös runsaasti muonavaroja.

7 Ja tapahtui, että me halusimme käydä taisteluun sitä sotajoukkoa vastaan, joka oli sijoitettu suojelemaan Kumenin kaupunkia.

8 Ja nyt, katso, minä osoitan sinulle, että me toteutimme pian halumme; niin, vahvoilla joukoillamme tai osalla vahvoista joukoistamme me saarroimme yöllä Kumenin kaupungin vähän ennen kuin heidän piti saada muonavaratäydennystä.

9 Ja tapahtui, että me leiriydyimme kaupungin ympärille moneksi yöksi; mutta me nukuimme miekkojemme päällä ja pidimme vartijoita, niin etteivät lamanilaiset voineet käydä kimppuumme yöllä ja surmata meitä, mitä he yrittivät monta kertaa; mutta niin monta kertaa kuin he tätä yrittivät, heidän verensä vuoti.

10 Vihdoin heidän muonavaransa saapuivat, ja he aikoivat mennä kaupunkiin yöllä. Ja me emme olleetkaan lamanilaisia vaan nefiläisiä; sen tähden me sieppasimme heidät ja heidän muonavaransa.

11 Ja huolimatta siitä, että lamanilaisia tällä tavoin estettiin saamasta ruokavaroja, he päättivät silti pitää kaupungin; sen tähden meidän kävi välttämättömäksi ottaa nuo muonavarat ja lähettää ne Juudeaan, ja vankimme Sarahemlan maahan.

12 Ja tapahtui, ettei ollut kulunut montakaan päivää, ennen kuin lamanilaiset alkoivat menettää kaikki toiveet avusta; sen tähden he luovuttivat kaupungin meidän käsiimme, ja niin me olimme toteuttaneet aikeemme saada Kumenin kaupunki valtaamme.

13 Mutta tapahtui, että meidän vankejamme oli niin lukuisasti, että lukumäärämme valtavuudesta huolimatta meidän oli pakko käyttää kaikkia joukkojamme heidän vartioimiseensa tai ottaa heidät hengiltä.

14 Sillä katso, he yrittivät karata suurin joukoin ja taistelivat kivillä ja nuijilla tai millä tahansa, mitä käsiinsä saivat, niin että me surmasimme heitä yli kaksituhatta, sen jälkeen kun he olivat antautuneet sotavangeiksi.

15 Sen tähden meille kävi vält-

57 6*a* Alma 53:16–18.

tämättömäksi ottaa heidät hengiltä tai saattaa heidät miekka kädessä alas Sarahemlan maahan; ja muonavarammekin riittivät tuskin omalle väellemme, huolimatta siitä, mitä olimme ottaneet lamanilaisilta.

16 Ja nyt, noissa vaaranalaisissa olosuhteissa näistä sotavangeista päättäminen tuli hyvin vakavaksi asiaksi; kuitenkin me päätimme lähettää heidät alas Sarahemlan maahan; sen tähden me valitsimme osan miehistämme ja annoimme vankiemme viemisen alas Sarahemlan maahan heidän vastuulleen.

17 Mutta tapahtui, että he palasivat seuraavana päivänä. Ja nyt, katso, me emme kysyneet heiltä vangeista, sillä katso, lamanilaiset olivat kimpussamme, ja he palasivat juuri ajoissa pelastamaan meidät joutumasta heidän käsiinsä. Sillä katso, Ammoron oli lähettänyt heidän avukseen uuden muonavaratäydennyksen ja myös mieslukuisen sotajoukon.

18 Ja tapahtui, että ne miehet, jotka me lähetimme vankien mukaan, saapuivat juuri ajoissa pysäyttämään heidät, kun he olivat kukistamaisillaan meidät.

19 Mutta katso, minun pieni kahdentuhannen kuudenkymmenen joukkoni taisteli raivokkaasti; niin, he olivat taipumattomia lamanilaisten edessä ja jakoivat kuolemaa kaikille niille, jotka vastustivat heitä.

20 Ja kun loppuosa sotajoukostamme oli väistymäisillään lamanilaisten tieltä, katso, nuo kaksituhatta kuusikymmentä olivat taipumattomia ja lannistumattomia.

21 Niin, ja he tottelivat ja pitivät huolen, että täyttivät jokaisen käskysanan täsmällisesti, niin, ja heille tapahtui heidän uskonsa mukaisesti; ja minä muistin ne sanat, jotka he sanoivat minulle [a]äitiensä opettaneen heille.

22 Ja nyt, katso, näille minun pojilleni ja niille miehille, jotka oli valittu viemään vankeja, me olemme kiitollisuudenvelassa tästä suuresta voitosta, sillä juuri he löivät lamanilaiset; sen tähden heidät ajettiin takaisin Mantin kaupunkiin.

23 Ja me pidimme Kumenin kaupunkimme emmekä kaikki tuhoutuneet miekasta; kuitenkin me olimme kärsineet suuria menetyksiä.

24 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset olivat paenneet, minä annoin heti määräyksen, että ne minun mieheni, jotka olivat haavoittuneet, oli vietävä pois kuolleiden joukosta, ja käskin sitoa heidän haavansa.

25 Ja tapahtui, että minun kahdestatuhannesta kuudestakymmenestäni kaksisataa oli taintunut verenhukasta; kuitenkaan Jumalan hyvyyden mukaisesti ja meidän suureksi hämmästykseksemme sekä koko sotajoukkomme iloksi [a]ainoakaan sielu heistä ei menehtynyt; niin, eikä heidän joukossaan ollut yhtäkään sielua, joka ei ollut saanut monia haavoja.

21 *a* Alma 56:47–48.

25 *a* Alma 56:56.

26 Ja nyt, meidän koko sotajoukkoamme hämmästytti heidän varjeltumisensa, eli se, että he säästyivät, vaikka tuhat veljeämme sai surmansa. Ja syystä me luemme sen Jumalan ihmeellisen [a]voiman ansioksi, heidän tavattoman suuren [b]uskonsa tähden siihen, mitä heitä oli opetettu uskomaan – että oli olemassa oikeudenmukainen Jumala ja että jokainen, joka ei epäillyt, varjeltuisi hänen ihmeellisellä voimallaan.

27 Nyt tämä oli näiden usko, joista olen puhunut; he ovat nuoria, ja heidän mielensä on luja, ja he turvaavat alati Jumalaan.

28 Ja nyt tapahtui, että kun me olimme näin huolehtineet haavoittuneista miehistämme ja haudanneet kuolleemme sekä lamanilaisten kuolleet, joita oli paljon, katso, me kysyimme Gidiltä niistä vangeista, joiden kanssa he olivat lähteneet menemään alas Sarahemlan maahan.

29 Nyt Gid oli sen joukon ylin päällikkö, joka määrättiin saattamaan heidät siihen maahan.

30 Ja nyt, nämä ovat ne sanat, jotka Gid sanoi minulle: Katso, me lähdimme menemään alas Sarahemlan maahan vankeinemme. Ja tapahtui, että me tapasimme sotajoukkojemme vakoojat, jotka oli lähetetty tarkkailemaan lamanilaisten leiriä.

31 Ja he huusivat meille sanoen: Katso, lamanilaisten sotajoukot marssivat kohti Kumenin kaupunkia; ja katso, ne hyökkäävät väkemme kimppuun, niin, ja hävittävät heidät.

32 Ja tapahtui, että meidän vankimme kuulivat heidän huutonsa, mikä sai heidät rohkaistumaan, ja he nousivat kapinaan meitä vastaan.

33 Ja tapahtui, että heidän kapinansa tähden me käänsimme miekkamme heitä vastaan. Ja tapahtui, että he juoksivat yhtenä joukkona meidän miekkoihimme, ja suurin osa heistä sai siinä surmansa; ja loput heistä murtautuivat läpi ja pakenivat meiltä.

34 Ja katso, kun he olivat paenneet emmekä me voineet saada heitä kiinni, me lähdimme marssimaan pikaisesti kohti Kumenin kaupunkia; ja katso, me saavuimme ajoissa voidaksemme auttaa veljiämme kaupungin suojelemisessa.

35 Ja katso, me olemme jälleen pelastuneet vihollistemme käsistä. Ja siunattu on meidän Jumalamme nimi, sillä katso, hän meidät on pelastanut; niin, hän on tehnyt tämän suuren asian meille.

36 Nyt tapahtui, että kun minä, Helaman, olin kuullut nämä Gidin sanat, minut täytti tavaton ilo Jumalan hyvyydestä, kun hän oli varjellut meitä, jotta emme kaikki menehtyisi; niin, ja minä luotan siihen, että niiden sielut, jotka ovat saaneet surmansa, ovat [a]päässeet Jumalansa lepoon.

26*a* PKO Voima. | *b* PKO Usko. | 36*a* Alma 12:34.

LUKU 58

Helaman, Gid ja Teomner valtaavat Mantin kaupungin sotajuonen avulla. Lamanilaiset vetäytyvät. Ammonin kansan pojat varjeltuvat puolustaessaan lujina vapauttaan ja uskoaan. Noin 63–62 eKr.

Ja katso, nyt tapahtui, että meidän seuraava tavoitteemme oli vallata Mantin kaupunki, mutta katso, meillä ei ollut mitään keinoa saada heitä pois kaupungista pienillä joukoillamme. Sillä katso, he muistivat sen, mitä me olimme tähän mennessä tehneet; sen tähden me emme voineet [a]houkutella heitä pois linnoituksistaan.

2 Ja he olivat niin paljon lukuisampia kuin meidän sotajoukkomme oli, että me emme uskaltaneet lähteä hyökkäämään heitä vastaan heidän linnoituksiinsa.

3 Niin, ja meidän kävi välttämättömäksi käyttää miehiämme niiden maan osien puolustamiseen, jotka olimme alueistamme saaneet takaisin; sen tähden meidän kävi välttämättömäksi odottaa, että saisimme lisää voimia Sarahemlan maasta ja myös uuden muonavaratäydennyksen.

4 Ja tapahtui, että minä siksi lähetin lähettilään maamme päämiehen luo perehdyttämään häntä kansamme asioihin. Ja tapahtui, että me odotimme saavamme muonavaroja ja voimia Sarahemlan maasta.

5 Mutta katso, tämä hyödytti meitä vain vähän, sillä lamanilaisetkin saivat paljon voimia päivästä päivään, ja myös paljon muonavaroja; ja tällaiset meidän olosuhteemme olivat tänä ajankohtana.

6 Ja lamanilaiset hyökkäilivät meitä vastaan aika ajoin päättäen hävittää meidät sotajuonen avulla; me emme kuitenkaan voineet tulla taistelemaan heitä vastaan heidän piilopaikkojensa ja linnoitustensa tähden.

7 Ja tapahtui, että me odotimme näissä vaikeissa olosuhteissa monen kuukauden ajan, kunnes olimme menehtymäisillämme ravinnon puutteeseen.

8 Mutta tapahtui, että me saimme ruokaa, jota vartioituna meille toi avuksemme tullut kahdentuhannen miehen sotajoukko; ja tämä on kaikki apu, mitä me saimme puolustaaksemme itseämme ja maatamme joutumasta vihollistemme käsiin, niin, taistellaksemme lukematonta vihollista vastaan.

9 Ja nyt me emme tienneet näiden vaikeuksiemme syytä eli sitä syytä, miksi meille ei lähetetty lisää voimia; sen tähden me olimme murheissamme ja myös täynnä pelkoa, etteivät vain Jumalan tuomiot mitenkään kohtaisi maatamme, meidän kukistumiseksemme ja täydelliseksi tuhoksemme.

10 Sen tähden me vuodatimme sielumme rukouksessa Jumalalle, jotta hän vahvistaisi meitä ja pelastaisi meidät vihollistemme käsistä, niin, ja antaisi meille myös voimaa voidaksemme

58 1 *a* Alma 52:21; 56:30.

pitää kaupunkimme ja maamme ja omaisuutemme kansamme ylläpitämiseksi.

11 Niin, ja tapahtui, että Herra, meidän Jumalamme, siunasi meitä varmuudella siitä, että hän pelastaisi meidät, niin, siten että hän puhui rauhaa meidän sielullemme ja soi meille suuren uskon ja sai meidät toivomaan pelastumistamme hänessä.

12 Ja me rohkaistuimme pienine joukkoinemme, jotka olimme saaneet, ja päätimme lujasti, että me voitamme vihollisemme ja [a]puolustamme maitamme ja omaisuuttamme ja vaimojamme ja lapsiamme ja [b]vapautemme asiaa.

13 Ja niin me lähdimme kaikin voimin lamanilaisia vastaan, jotka olivat Mantin kaupungissa; ja me pystytimme telttamme kaupungin lähellä olevan erämaan puoleiselle kaupungin laidalle.

14 Ja tapahtui, että seuraavana päivänä, kun lamanilaiset näkivät meidän olevan sen erämaan rajamailla, joka oli lähellä kaupunkia, he lähettivät vakoojansa ympärillemme saadakseen selville sotajoukkomme lukumäärän ja voimat.

15 Ja tapahtui, että kun he näkivät, että me emme olleet lukumäärältämme vahvoja, ja koska he pelkäsivät meidän katkaisevan yhteyden heidän ruokavaroihinsa, elleivät he tulisi taistelemaan meitä vastaan ja tappaisi meitä, sekä koska he arvelivat voivansa tuhota meidät helposti monilukuisilla joukoillaan, he alkoivat sen tähden varustautua tulemaan taistelemaan meitä vastaan.

16 Ja kun me näimme, että he varustautuivat tulemaan meitä vastaan, katso, minä käskin Gidin pieni joukko miehiä mukanaan kätkeytyä erämaahan sekä Teomnerin ja pienen joukon miehiä kätkeytyä myös erämaahan.

17 Nyt Gid ja hänen miehensä olivat oikealla ja muut vasemmalla; ja kun he olivat näin kätkeytyneet, katso, minä jäin jäljelle jääneen sotajoukkoni kanssa siihen samaan paikkaan, minne olimme ensin pystyttäneet telttamme sen hetken varalta, jolloin lamanilaiset tulisivat taistelemaan.

18 Ja tapahtui, että lamanilaiset tulivat monilukuisine sotajoukkoineen meitä vastaan. Ja kun he olivat tulleet ja aikoivat hyökätä kimppuumme miekoin, minä käskin miesteni – niiden, jotka olivat kanssani – vetäytyä erämaahan.

19 Ja tapahtui, että lamanilaiset seurasivat perässämme hyvin nopeasti, sillä he olivat tavattoman halukkaita saamaan meidät kiinni voidakseen surmata meidät; sen tähden he seurasivat meitä erämaahan; ja me kuljimme Gidin ja Teomnerin välistä, niin etteivät lamanilaiset huomanneet heitä.

20 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset olivat kulkeneet ohi eli kun sotajoukko oli kulkenut ohi, Gid ja Teomner nousivat

12 *a* Alma 46:12–13; Morm. 2:23. *b* PKO Vapaus.

piilopaikoistaan ja katkaisivat lamanilaisten vakoojien tien, niin etteivät he palaisi kaupunkiin.

21 Ja tapahtui, että katkaistuaan heidän tiensä he juoksivat kaupunkiin ja kävivät kaupunkia suojelemaan jätettyjen vartijoiden kimppuun, niin että he tuhosivat heidät ja ottivat haltuunsa kaupungin.

22 Nyt tämä tapahtui, koska lamanilaiset sallivat johdattaa koko sotajoukkonsa, vain muutamia vartijoita lukuun ottamatta, erämaahan.

23 Ja tapahtui, että Gid ja Teomner olivat tällä tavoin saaneet heidän linnoituksensa valtaansa. Ja tapahtui, että me, kuljettuamme paljon erämaassa, suuntasimme kulkumme kohti Sarahemlan maata.

24 Ja kun lamanilaiset näkivät, että he marssivat kohti Sarahemlan maata, he pelkäsivät tavattomasti, että oli laadittu jokin suunnitelma heidän johdattamisekseen tuhoon; sen tähden he alkoivat vetäytyä jälleen erämaahan, aivan niin, takaisin samaa tietä, jota he olivat tulleet.

25 Ja katso, oli yö, ja he pystyttivät telttansa, sillä lamanilaisten ylimmät päälliköt olivat arvelleet, että nefiläiset olivat väsyneitä marssistaan; ja luullen ajaneensa koko heidän sotajoukkoaan sen tähden he eivät ajatelleet lainkaan Mantin kaupunkia.

26 Nyt tapahtui, että minä käskin yöllä miesteni olla nukkumatta ja sen sijaan marssia eteenpäin toista tietä Mantin maata kohti.

27 Ja tämän meidän yöllisen marssimme tähden, katso, me olimme seuraavana päivänä lamanilaisten edellä, niin että saavuimme ennen heitä Mantin kaupunkiin.

28 Ja niin tapahtui, että me tällä sotajuonella otimme haltuumme Mantin kaupungin ilman verenvuodatusta.

29 Ja tapahtui, että kun lamanilaisten sotajoukot saapuivat kaupungin lähelle ja näkivät, että me olimme valmiina kohtaamaan heidät, he hämmästyivät tavattomasti ja pelästyivät suuresti, niin että he pakenivat erämaahan.

30 Niin, ja tapahtui, että lamanilaisten sotajoukot pakenivat koko tästä osasta maata. Mutta katso, he ovat vieneet mukanaan maasta monia naisia ja lapsia.

31 Ja [a]ne kaupungit, jotka lamanilaiset olivat vallanneet, kaikki niistä ovat tänä ajankohtana meidän hallussamme, ja meidän isämme ja naisemme ja lapsemme ovat palaamassa koteihinsa, kaikki paitsi ne, jotka lamanilaiset ovat ottaneet vangeiksi ja vieneet pois.

32 Mutta katso, meidän sotajoukkomme ovat pieniä pitämään hallussaan niin suurta määrää kaupunkeja ja niin suuria alueita.

33 Mutta katso, me turvaamme

31 *a* Alma 56:14.

Jumalaamme, joka on antanut meille voiton noista maista, niin että olemme saaneet nuo kaupungit ja nuo maat, jotka ovat olleet omiamme.

34 Nyt me emme tiedä syytä siihen, että hallitus ei suo meille lisää voimia; eivätkä ne miehetkään, jotka tulivat meidän luoksemme, tiedä, miksi me emme ole saaneet enemmän voimia.

35 Katso, varmaankin teillä on huono menestys ja te olette vetäneet pois joukot siihen osaan maata; jos niin, me emme halua nurista.

36 Ja jos niin ei ole, katso, me pelkäämme, että hallituksessa on jotakin [a]eripuraisuutta, niin että he eivät lähetä enempää miehiä avuksemme, sillä me tiedämme, että heitä on lukuisammin kuin he ovat lähettäneet.

37 Mutta katso, sillä ei ole väliä – me turvaamme siihen, että Jumala [a]pelastaa meidät huolimatta sotajoukkojemme heikkoudesta, niin, ja pelastaa meidät vihollistemme käsistä.

38 Katso, tämä on kahdeskymmenesyhdeksäs vuosi, jälkipuoli, ja maamme ovat meidän hallussamme, ja lamanilaiset ovat paenneet Nefin maahan.

39 Ja ne Ammonin kansan pojat, joista olen niin ylistävästi puhunut, ovat minun kanssani Mantin kaupungissa; ja Herra on tukenut heitä, niin, ja varjellut heitä kaatumasta miekasta, niin ettei [a]ainoakaan sielu ole saanut surmaansa.

40 Mutta katso, he ovat saaneet monia haavoja; kuitenkin he pysyvät lujina siinä [a]vapaudessa, jolla Jumala on tehnyt heidät vapaiksi, ja he muistavat tarkasti Herran Jumalansa päivästä päivään; niin, he pitävät tarkoin hänen säädöksensä ja tuomionsa ja käskynsä alati, ja heidän uskonsa profetioihin siitä, mitä on tuleva, on vahva.

41 Ja nyt, rakas veljeni Moroni, Herra, meidän Jumalamme, joka on lunastanut meidät ja tehnyt meidät vapaiksi, pitäköön sinut alati luonaan; niin, ja hän suosikoon tätä kansaa, niin että teillä voisi olla menestystä kaiken sen haltuun saamisessa, mitä lamanilaiset ovat meiltä ottaneet ja mikä oli meidän elannoksemme. Ja nyt, katso, minä päätän kirjeeni. Minä olen Helaman, Alman poika.

LUKU 59

Moroni pyytää Pahorania vahvistamaan Helamanin joukkoja. Lamanilaiset valtaavat Nefihan kaupungin. Moroni on vihainen hallitukselle. Noin 62 eKr.

Nyt tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden kolmantenakymmenentenä vuonna, että saatuaan ja luettuaan Helamanin [a]kirjeen Moroni oli tavattoman riemuissaan onnesta eli suuresta menestyksestä, jota Helamanilla oli ollut niiden maiden takaisin saamisessa, jotka oli menetetty.

2 Niin, ja hän ilmoitti siitä kai-

36 *a* Alma 61:1–5.
37 *a* 2. Kun. 17:38–39.
39 *a* Alma 56:56.
40 *a* PKO Vapaus.
59 1 *a* Alma 56:1.

kelle väelleen koko maassa ympäriinsä siinä osassa, missä hän oli, jotta hekin riemuitsisivat.

3 Ja tapahtui, että hän lähetti heti [a]kirjeen [b]Pahoranille pyytäen, että hän käskisi koota yhteen miehiä vahvistukseksi Helamanille tai Helamanin sotajoukoille, niin että hän voisi pitää helposti hallussaan sen osan maasta, jonka hän oli niin ihmeellisesti onnistunut saamaan takaisin.

4 Ja tapahtui, että kun Moroni oli lähettänyt tämän kirjeen Sarahemlan maahan, hän alkoi jälleen laatia suunnitelmaa saadakseen haltuunsa loput niistä maista ja kaupungeista, jotka lamanilaiset olivat vieneet heiltä.

5 Ja tapahtui, että samanaikaisesti kun Moroni näin varustautui lähtemään taistelemaan lamanilaisia vastaan, katso, lamanilaiset hyökkäsivät Nefihan väen kimppuun, joka oli koottu yhteen Moronin kaupungista ja Lehin kaupungista ja Moriantonin kaupungista.

6 Niin, nimittäin ne, joiden oli ollut pakko paeta Mantin maasta ja ympäröivästä maasta, olivat tulleet ja liittyneet lamanilaisiin tässä osassa maata.

7 Ja koska he olivat näin tavattoman monilukuisia, niin, ja saivat voimia päivästä päivään, he kävivät Ammoronin käskystä Nefihan väkeä vastaan, ja he alkoivat surmata heitä tavattoman suuressa teurastuksessa.

8 Ja heidän sotajoukkonsa olivat niin monilukuisia, että Nefihan jäljelle jääneen väen oli pakko paeta heitä; ja he tulivat ja liittyivät Moronin sotajoukkoon.

9 Ja nyt, koska Moroni oli luullut, että Nefihan kaupunkiin lähetettäisiin miehiä auttamaan väkeä pitämään se kaupunki hallussaan, ja tietäen olevan helpompaa estää kaupunkia joutumasta lamanilaisten käsiin kuin vallata sitä heiltä takaisin, hän luuli, että he pitäisivät tuon kaupungin helposti hallussaan.

10 Sen tähden hän piti kaikki joukkonsa pitääkseen hallussaan ne paikat, jotka hän oli saanut takaisin.

11 Ja nyt, kun Moroni näki, että Nefihan kaupunki oli menetetty, hän oli tavattoman murheellinen ja alkoi epäillä kansan jumalattomuuden tähden, mahtaisivatko he joutua veljiensä käsiin.

12 Ja näin oli kaikkien hänen ylimpien päälliköidensä laita. Hekin epäilivät ja ihmettelivät kansan jumalattomuuden tähden, ja tämä lamanilaisten menestyksen tähden heihin nähden.

13 Ja tapahtui, että Moroni oli vihoissaan hallitukselle sen [a]välinpitämättömyydestä maansa vapaudesta.

LUKU 60

Moroni valittaa Pahoranille siitä, että hallitus on laiminlyönyt sotajoukkoja. Herra sallii vanhurskaiden saada surmansa. Nefiläisten on käytettävä kaikki voimansa ja keinonsa pelastautuakseen vihollisiltaan. Moroni uhkaa taistella

3 *a* Alma 60:1–3. | *b* Alma 50:40. | 13 *a* Alma 58:34; 61:2–3.

hallitusta vastaan, ellei hänen sotajoukoilleen toimiteta apua. Noin 62 eKr.

Ja tapahtui, että hän kirjoitti jälleen maan päämiehelle, joka oli Pahoran, ja nämä ovat sanat, jotka hän kirjoitti, sanoen: Katso, minä osoitan kirjeeni Sarahemlan kaupungissa olevalle Pahoranille, joka on maan [a]ylituomari ja päämies, sekä kaikille niille, jotka tämä kansa on valinnut hallitsemaan ja johtamaan tämän sodan asioita.

2 Sillä katso, minulla on jotakin tuomitsevaa sanottavana heille; sillä katso, te itse tiedätte, että teidät on nimitetty kokoamaan yhteen miehiä ja aseistamaan heidät miekoin ja sapelein ja kaikenlaisin erilaatuisin sota-asein ja lähettämään heitä lamanilaisia vastaan kaikkialle, missä he tulisivat maahamme.

3 Ja nyt, katso, minä sanon teille, että minä itse sekä minun mieheni ja myös Helaman ja hänen miehensä olemme kärsineet tavattoman suuria kärsimyksiä, aivan niin, nälkää, janoa ja uupumusta ja kaikenlaatuisia erilaisia ahdinkoja.

4 Mutta katso, jos tämä olisi kaikki, mitä olemme kärsineet, me emme nurisisi emmekä valittaisi.

5 Mutta katso, suuri on ollut teurastus meidän väkemme keskuudessa, eli tuhansia on kaatunut miekasta, vaikka olisi voinut olla toisin, jos te olisitte antaneet sotajoukoillemme riittävästi voimia ja apua heille. Niin, suuri on ollut teidän laiminlyöntinne meitä kohtaan.

6 Ja nyt, katso, me haluamme tietää syyn tähän tavattoman suureen laiminlyöntiin, niin, me haluamme tietää ajattelemattomuutenne syyn.

7 Voitteko ajatella istuvanne valtaistuimillanne ajatuksettoman tylsyyden tilassa, samanaikaisesti kun vihollisenne levittävät kuoleman työtä ympärillänne, niin, kun he murhaavat tuhansia teidän veljiänne –

8 eli juuri niitä, jotka ovat odottaneet teiltä suojelusta eli ovat asettaneet teidät asemaan, jossa olisitte voineet tulla heidän avukseen? Niin, te olisitte voineet lähettää heille sotajoukkoja, vahvistaa heitä ja pelastaa tuhansia heistä kaatumasta miekasta.

9 Mutta katso, tässä ei ole kaikki – te olette evänneet heiltä muonavaranne, niin että monet ovat taistelleet ja verensä vuodattaen antaneet henkensä, koska he ovat niin suuresti halunneet tämän kansan parasta; niin, ja tämän he ovat tehneet ollessaan [a]menehtymäisillään nälkään teidän tavattoman suuren laiminlyöntinne tähden heitä kohtaan.

10 Ja nyt, rakkaat veljeni – sillä teidän pitäisi olla rakkaita; niin, ja teidän olisi pitänyt havahtua toimimaan uutterammin tämän kansan parhaaksi ja vapaudeksi; mutta katso, te olette laiminlyöneet sitä niin,

60 1 *a* Alma 50:39–40. | 9 *a* Alma 58:7.

että tuhansien veri on tuleva teidän päällenne kostoksi, niin, sillä Jumalan tiedossa olivat kaikki heidän huutonsa ja kärsimyksensä –

11 katso, saatoitteko te luulla, että voitte istua valtaistuimillanne ja voitte Jumalan tavattoman hyvyyden tähden olla tekemättä mitään, ja hän pelastaisi teidät? Katso, jos olette näin luulleet, olette luulleet turhaan.

12 [a]Luuletteko te, että koska näin monia veljiänne on tapettu, se johtuu heidän jumalattomuudestaan? Minä sanon teille: Jos olette näin luulleet, olette luulleet turhaan, sillä minä sanon teille, että on monia, jotka ovat kaatuneet miekasta, ja katso, se on teidän tuomioksenne;

13 sillä Herra sallii [a]vanhurskaiden tulla surmatuiksi, jotta hänen rangaistuksensa ja tuomionsa kohtaisivat jumalattomia; sen tähden teidän ei tarvitse luulla, että vanhurskaat ovat kadotettuja, koska he ovat saaneet surmansa, vaan katso, he pääsevät Herran Jumalansa lepoon.

14 Ja nyt, katso, minä sanon teille: Minä pelkään tavattomasti, että Jumalan tuomiot kohtaavat tätä kansaa sen tavattoman velttouden tähden, niin, nimittäin meidän hallituksemme velttouden tähden ja sen tavattoman suuren laiminlyönnin tähden veljiään kohtaan, eli niitä kohtaan, jotka on surmattu.

15 Sillä ilman [a]jumalattomuutta, joka ensin alkoi meidän johdossamme, me olisimme voineet pitää puolemme vihollisiamme vastaan, niin etteivät he olisi saaneet meitä valtaansa.

16 Niin, ellei olisi ollut [a]sotaa, joka puhkesi omassa keskuudessamme, niin, ilman näitä [b]kuninkaankannattajia, jotka aiheuttivat niin paljon verenvuodatusta omassa keskuudessamme, niin, jos sinä aikana, kun taistelimme keskenämme, olisimme yhdistäneet voimamme niin kuin olemme tähän asti tehneet, niin, ellei olisi ollut sitä vallan ja määräämisaseman halua, joka noilla kuninkaankannattajilla meihin nähden oli; jos he olisivat olleet uskollisia vapautemme asialle ja yhtä meidän kanssamme ja lähteneet vihollisiamme vastaan sen sijaan, että tarttuivat miekkoihinsa meitä vastaan, mikä aiheutti niin paljon verenvuodatusta omassa keskuudessamme – niin, jos olisimme lähteneet heitä vastaan Herran voimassa, me olisimme hajottaneet vihollisemme, sillä se olisi tapahtunut hänen sanansa toteutumisen mukaisesti.

17 Mutta katso, nyt lamanilaiset ovat käymässä kimppuumme ottaen haltuunsa maitamme, ja he murhaavat miekalla väkeämme, niin, naisiamme ja lapsiamme, sekä vievät heitä vankeina mukanaan pannen heidät kärsimään kaikenlaisia ahdinkoja, ja tämä niiden suuren jumalattomuuden tähden, jotka pyrkivät valtaan ja määräämisasemaan,

12 *a* Luuk. 13:1–5.
13 *a* Alma 14:10–11; OL 42:46–47.
15 *a* Alma 51:9, 13.
16 *a* Alma 51:16–19.
b Alma 51:5, 8.

niin, nimittäin noiden kuninkaankannattajien.

18 Mutta miksi sanoisin paljon tästä asiasta? Sillä varmaan te itsekin pyritte määräämisasemaan. Varmaan tekin olette maanne pettureita.

19 Vai oletteko lyöneet meidät laimin siitä syystä, että olette maamme sydämessä ja olette turvallisuuden ympäröiminä, niin että ette käske lähettää meille ravintoa ettekä myöskään miehiä sotajoukkojemme vahvistukseksi?

20 Oletteko unohtaneet Herran Jumalanne käskyt? Niin, oletteko unohtaneet isiemme orjuuden? Oletteko unohtaneet ne monet kerrat, kun olemme pelastuneet vihollistemme käsistä?

21 Vai luuletteko te, että Herra vieläkin pelastaa meidät, sillä aikaa kun me istumme valtaistuimillamme emmekä käytä hyväksemme niitä keinoja, joita Herra on meille järjestänyt?

22 Niin, aiotteko istua joutilaina tuhansien, niin, ja kymmenientuhansien sellaisten ympäröiminä, jotka myös istuvat joutilaina, samanaikaisesti kun ympärillänne maan rajoilla on tuhansia, jotka kaatuvat miekasta, niin, haavoittuvat ja vuotavat verta?

23 Luuletteko te, että Jumala pitää teitä syyttöminä teidän istuessanne paikoillanne ja nähdessänne nämä asiat? Katso, minä sanon teille: Ei. Nyt minä tahtoisin teidän muistavan, että Jumala on sanonut, että astian [a]sisäpuoli on puhdistettava ensin, ja sitten on astian ulkopuolikin puhdistettava.

24 Ja nyt, ellette tee parannusta siitä, mitä olette tehneet, ja ala nousta toimeen ja lähetä ravintoa ja miehiä meille sekä Helamanille, jotta hän voisi vahvistaa niitä osia maastamme, jotka hän on saanut takaisin, ja jotta mekin voisimme saada takaisin loput maamme näissä osissa, katso, meidän täytyy lakata taistelemasta lamanilaisia vastaan, kunnes olemme ensin puhdistaneet astiamme sisäpuolen, niin, nimittäin hallituksemme korkeimman johdon.

25 Ja ellette te suostu kirjeeseeni ja tule ja osoita minulle todellista vapauden [a]henkeä ja ponnistele vahvistaaksenne ja lujittaaksenne meidän sotajoukkojamme ja suo niille ravintoa niiden ylläpitämiseksi, katso, minä jätän osan vapaudenkannattajistani pitämään hallussa tätä osaa maastamme, ja minä jätän heille Jumalan voiman ja siunaukset, niin ettei mikään muu voima voi vaikuttaa heitä vastaan –

26 ja tämä heidän suuren uskonsa ja heidän kärsivällisyytensä tähden heidän ahdistuksissaan –

27 ja minä tulen teidän luoksenne, ja jos joukossanne on joku, joka haluaa vapautta, niin, jos edes vapauden kipinä on jäljellä, katso, minä yllytän kapinoita teidän keskuudessanne, kunnes niistä, jotka haluavat anastaa

23 *a* Matt. 23:25–26.
25 *a* Alma 51:6; 61:15.

vallan ja määräämisaseman, on tehty loppu.

28 Niin, katso, minä en pelkää teidän valtaanne enkä määräämisasemaanne, vaan [a]Jumalaani minä pelkään; ja hänen käskyjensä mukaisesti minä tartun miekkaani puolustaakseni maani asiaa, ja teidän jumalattomuutenne tähden me olemme kärsineet niin paljon menetyksiä.

29 Katso, on aika, niin, se aika on nyt käsillä, että ellette herätä itseänne puolustamaan maatanne ja pienokaisianne, rangaistuksen [a]miekka häälyy yllänne, niin, ja se iskee teitä ja rankaisee teitä aina täydelliseen tuhoonne asti.

30 Katso, minä odotan teiltä apua, ja ellette te tuo meille huojennusta, katso, minä tulen teidän luoksenne, tosiaankin Sarahemlan maahan, ja isken teitä miekalla, niin ettei teillä ole enää voimaa estää tämän kansan edistymistä meidän vapautemme asiassa.

31 Sillä katso, Herra ei salli teidän elää ja vahvistua pahoissa teoissanne tuhotaksenne hänen vanhurskaan kansansa.

32 Katso, voitteko luulla, että Herra säästää teidät ja langettaa tuomion lamanilaisia vastaan, kun heidän vihansa on aiheutunut heidän isiensä perinteistä, niin, ja sen ovat kaksinkertaistaneet ne, jotka ovat luopuneet meistä, kun taas teidän pahuutenne johtuu teidän rakkaudestanne kunniaan ja maailman turhuuteen?

33 Te tiedätte rikkovanne Jumalan lakeja, ja te tiedätte polkevanne ne jalkoihinne. Katso, Herra sanoo minulle: Elleivät ne, jotka te olette nimittäneet päämiehiksenne, tee parannusta synneistään ja pahoista teoistaan, lähtekää taistelemaan heitä vastaan.

34 Ja nyt, katso, minun, Moronin, on pakko tekemäni liiton mukaisesti pitää Jumalani käskyt; sen tähden minä tahdon teidän pysyvän Jumalan sanassa ja lähettävän joutuin minulle muonavarojanne ja miehiänne, ja myös Helamanille.

35 Ja katso, ellette tee tätä, minä tulen teidän luoksenne joutuin, sillä katso, Jumala ei salli meidän menehtyä nälkään; sen tähden hän antaa meille teidän ruoastanne, vaikka sen täytyisi tapahtua miekan avulla. Nyt, katsokaa, että toteutatte Jumalan sanan.

36 Katso, minä olen Moroni, teidän ylin päällikkönne. Minä en [a]tavoittele valtaa vaan pyrin vetämään sen alas. Minä en tavoittele maailman kunniaa vaan Jumalani kirkkautta ja maani vapautta ja parasta. Ja näin minä päätän kirjeeni.

LUKU 61

Pahoran kertoo Moronille kapinaan noususta ja kapinasta hallitusta vastaan. Kuninkaankannattajat valtaavat Sarahemlan ja ovat liitossa lamanilaisten kanssa.

28 *a* Ap. t. 5:26–29.
29 *a* Hel. 13:5; 3. Nefi 2:19.
36 *a* OL 121:39–42.

Pahoran pyytää sotilaallista apua kapinallisia vastaan. Noin 62 eKr.

Katso, nyt tapahtui, että pian sen jälkeen kun Moroni oli lähettänyt kirjeensä ylimmälle päämiehelle, hän sai kirjeen [a]Pahoranilta, ylimmältä päämieheltä. Ja nämä ovat ne sanat, jotka hän sai:

2 Minä, Pahoran, joka olen tämän maan ylin päämies, lähetän nämä sanat Moronille, sotajoukon ylimmälle päällikölle. Katso, minä sanon sinulle, Moroni, että minä en iloitse sinun suurista [a]ahdingoistasi, niin, ne surettavat sieluani.

3 Mutta katso, on niitä, jotka iloitsevat sinun ahdingoistasi jopa niin, että he ovat nousseet kapinaan minua sekä niitä kansaani kuuluvia vastaan, jotka ovat [a]vapaudenkannattajia, niin, ja kapinaan nousseita on tavattoman lukuisasti.

4 Ja ne, jotka ovat pyrkineet ottamaan minulta tuomarinistuimen, ovat olleet syynä tähän suureen pahuuteen, sillä he ovat mielistelleet paljon, ja he ovat eksyttäneet monien ihmisten sydämet, mikä tulee aiheuttamaan ankaran ahdistuksen meidän keskuudessamme; he ovat evänneet meidän muonavaramme ja uhkailleet vapaudenkannattajiamme, niin etteivät he ole tulleet teidän luoksenne.

5 Ja katso, he ovat ajaneet minut pois tieltään, ja minä olen paennut Gideonin maahan mukanani niin paljon miehiä kuin minun oli mahdollista saada.

6 Ja katso, minä olen lähettänyt kuulutuksen kautta koko tämän osan maata, ja katso, heitä kerääntyy luoksemme päivittäin, aseisiinsa, puolustaakseen maataan ja [a]vapauttaan ja kostaakseen meidän kokemamme vääryydet.

7 Ja heitä on tullut meidän luoksemme siinä määrin, että ne, jotka ovat nousseet kapinaan meitä vastaan, ovat uhattuina, jopa niin, että he pelkäävät meitä eivätkä uskalla tulla meitä vastaan taistelemaan.

8 He ovat saaneet valtaansa Sarahemlan maan eli kaupungin; he ovat nimittäneet itselleen kuninkaan, ja hän on kirjoittanut lamanilaisten kuninkaalle solmien siten hänen kanssaan liiton, jossa liitossa hän on sopinut pitävänsä hallussaan Sarahemlan kaupunkia, jota hallussaan pitämällä hän arvelee antavansa lamanilaisille mahdollisuuden valloittaa loput maasta, ja hänet asetetaan tämän kansan kuninkaaksi, kun lamanilaiset ovat valloittaneet sen.

9 Ja nyt, sinä olet kirjeessäsi tuominnut minut, mutta sillä ei ole väliä; minä en ole vihoissani, vaan riemuitsen sydämesi suuruudesta. Minä, Pahoran, en pyri valtaan vaan ainoastaan pitämään tuomarinistuimeni voidakseni säilyttää kansani oikeudet ja vapauden. Minun sieluni pysyy lujana siinä vapaudessa,

61 1 *a* Alma 50:39–40.
2 *a* Alma 60:3–9.
3 *a* Alma 51:6–7.
6 *a* PKO Vapaus.

jossa Jumala on tehnyt meidät [a]vapaiksi.

10 Ja nyt, katso, me vastustamme jumalattomuutta vaikka verta vuodattamalla. Me emme vuodattaisi lamanilaisten verta, jos he pysyisivät omassa maassaan.

11 Me emme vuodattaisi veljiemme verta, jos he eivät nousisi kapinaan ja tarttuisi miekkaan meitä vastaan.

12 Me alistuisimme orjuuden ikeeseen, jos Jumalan oikeudenmukaisuus sitä edellyttäisi tai jos hän käskisi meitä niin tekemään.

13 Mutta katso, hän ei käske meitä alistumaan vihollistemme valtaan vaan [a]turvaamaan häneen, niin hän pelastaa meidät.

14 Sen tähden, rakas veljeni Moroni, vastustakaamme pahaa, ja kaikkea sitä pahaa, mitä emme pysty [a]vastustamaan sanoillamme, niin, kuten kapinoita ja luopumisia, vastustakaamme miekoillamme, jotta voisimme säilyttää vapautemme, jotta voisimme riemuita suuresta oikeudesta kirkkoomme ja Lunastajamme ja Jumalamme asiasta.

15 Tule sen tähden joutuin luokseni muutamien miestesi kanssa ja jätä loput Lehin ja Teankumin vastuulle; anna heille valta käydä sotaa siinä osassa maata Jumalan [a]Hengen mukaisesti, joka on myös heissä oleva vapauden henki.

16 Katso, minä olen lähettänyt heille vähän muonavaroja, jotta he eivät menehtyisi, ennen kuin sinä voit tulla luokseni.

17 Kokoa yhteen kaikki joukot, mitä voit, marssiessasi tänne, niin me lähdemme joutuin noita luopioita vastaan Jumalamme voimassa sen uskon mukaisesti, joka meissä on.

18 Ja me otamme haltuumme Sarahemlan kaupungin, jotta saisimme enemmän ruokaa lähetettäväksi Lehille ja Teankumille; niin, me lähdemme heitä vastaan Herran voimassa, ja me teemme lopun tästä suuresta pahuudesta.

19 Ja nyt, Moroni, minä iloitsen kirjeesi saamisesta, sillä minä olin jonkin verran huolissani siitä, mitä meidän pitäisi tehdä, olisiko meidän oikein lähteä veljiämme vastaan.

20 Mutta sinä olet sanonut: Elleivät he tee parannusta, Herra on käskenyt sinun lähteä heitä vastaan.

21 Katso, että [a]vahvistat Lehiä ja Teankumia Herrassa; käske heidän olla pelkäämättä, sillä Jumala pelastaa heidät, niin, ja myös kaikki ne, jotka pysyvät lujina siinä vapaudessa, jolla Jumala on tehnyt heidät vapaiksi. Ja nyt minä päätän kirjeeni rakkaalle veljelleni Moronille.

LUKU 62

Moroni marssii Pahoranin avuksi Gideonin maahan. Kuninkaankannattajat, jotka kieltäytyvät

9 *a* Joh. 8:31–36; OL 88:86.
13 *a* PKO Luottamus; Usko.
14 *a* Alma 43:47.
15 *a* 2. Kor. 3:17.
PKO Pyhä Henki.
21 *a* Sak. 10:12.

puolustamasta maataan, otetaan hengiltä. Pahoran ja Moroni valtaavat takaisin Nefihan. Monet lamanilaiset liittyvät Ammonin kansaan. Teankum surmaa Ammoronin ja saa puolestaan surmansa. Lamanilaiset ajetaan maasta, ja rauha vakiinnutetaan. Helaman palaa palvelutyöhön ja vahvistaa kirkkoa. Noin 62–57 eKr.

Ja nyt tapahtui, että kun Moroni oli saanut tämän kirjeen, hänen sydämensä rohkaistui ja täyttyi tavattoman suuresta ilosta Pahoranin uskollisuuden tähden, ettei hänkin ollut maansa vapauden ja asian [a]petturi.

2 Mutta hän myös suri tavattomasti niiden pahuuden tähden, jotka olivat ajaneet Pahoranin tuomarinistuimelta, niin, sanalla sanoen niiden tähden, jotka olivat kapinoineet maataan ja myös Jumalaansa vastaan.

3 Ja tapahtui, että Moroni otti pienen joukon miehiä Pahoranin toiveen mukaisesti ja antoi loput sotajoukostaan Lehin ja Teankumin komentoon ja lähti marssimaan kohti Gideonin maata.

4 Ja hän kohotti [a]vapauden [b]viirin joka paikkaan, minne hän meni, ja hankki niin paljon joukkoja kuin saattoi koko marssillaan kohti Gideonin maata.

5 Ja tapahtui, että tuhannet kerääntyivät yhteen hänen viirinsä luo ja tarttuivat miekkoihinsa puolustaakseen vapauttaan, jotta eivät joutuisi orjuuteen.

6 Ja niin, koottuaan yhteen kaikki miehet, mitä saattoi koko marssinsa aikana, Moroni tuli Gideonin maahan; ja yhdistämällä hänen joukkonsa Pahoranin joukkoihin heistä tuli tavattoman vahvoja, vieläpä vahvempia kuin Pakuksen miehistä, Pakuksen joka oli niiden luopioiden [a]kuningas, jotka olivat ajaneet [b]vapaudenkannattajat pois Sarahemlan maasta ja olivat ottaneet haltuunsa maan.

7 Ja tapahtui, että Moroni ja Pahoran menivät sotajoukkoineen alas Sarahemlan maahan ja lähtivät kaupunkia vastaan ja kohtasivat Pakuksen miehet, niin että he joutuivat taisteluun.

8 Ja katso, Pakus surmattiin, ja hänen miehensä otettiin vangeiksi, ja Pahoran palautettiin tuomarinistuimelleen.

9 Ja Pakuksen miehet saivat oikeudenkäyntinsä lain mukaisesti, ja myös ne kuninkaankannattajat, jotka oli otettu kiinni ja heitetty vankilaan; ja heidät [a]teloitettiin lain mukaisesti, eli nuo Pakuksen miehet ja nuo kuninkaankannattajat, jokainen, joka ei tahtonut tarttua aseisiin puolustaakseen maataan vaan tahtoi taistella sitä vastaan, otettiin hengiltä.

10 Ja niin kävi välttämättömäksi noudattaa tiukasti tätä lakia heidän maansa turvallisuuden tähden; niin, ja jokainen, jonka havaittiin kieltävän heidän

62 1 *a* Alma 60:18.
4 *a* PKO Vapaus.
b Alma 46:12–13, 36.
PKO Merkkiviiri.
6 *a* Alma 61:4–8.
b Alma 51:5–7.
9 *a* PKO Kuolemanrangaistus.

vapautensa, teloitettiin joutuin lain mukaisesti.

11 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kolmaskymmenes vuosi Moronin ja Pahoranin palautettua rauhan Sarahemlan maahan, oman kansansa keskuuteen, ja tuotettua kuoleman kaikille niille, jotka eivät olleet uskollisia vapauden asialle.

12 Ja tapahtui Nefin kansan tuomarien kolmannenkymmenennenyhdennen vuoden alussa, että Moroni käski heti lähettää muonavaroja ja lähettää myös kuudentuhannen miehen sotajoukon Helamanille, hänen avukseen maan sen osan säilyttämisessä.

13 Ja hän käski myös lähettää kuudentuhannen miehen sotajoukon, mukanaan riittävä määrä ravintoa, Lehin ja Teankumin sotajoukoille. Ja tapahtui, että tämä tehtiin maan linnoittamiseksi lamanilaisia vastaan.

14 Ja tapahtui, että Moroni ja Pahoran jättivät suuren joukon miehiä Sarahemlan maahan ja lähtivät suuri joukko miehiä mukanaan marssimaan kohti Nefihan maata päätettyään kukistaa siinä kaupungissa olevat lamanilaiset.

15 Ja tapahtui, että ollessaan marssimassa sitä maata kohti he ottivat kiinni suuren joukon lamanilaisten miehiä ja surmasivat monia heistä ja ottivat heidän muonavaransa ja sota-aseensa.

16 Ja tapahtui heidän otettuaan heidät kiinni, että he panivat heidät tekemään liiton, etteivät he enää tarttuisi sota-aseisiinsa nefiläisiä vastaan.

17 Ja kun he olivat tehneet tämän liiton, heidät lähetettiin asumaan Ammonin kansan pariin, ja niiden lukumäärä, joita ei ollut surmattu, oli noin neljätuhatta.

18 Ja tapahtui, että kun he olivat lähettäneet heidät pois, he jatkoivat marssiaan kohti Nefihan maata. Ja tapahtui, että kun he olivat tulleet Nefihan kaupunkiin, he pystyttivät telttansa Nefihan tasangolle, joka on lähellä Nefihan kaupunkia.

19 Nyt Moroni halusi lamanilaisten tulevan taistelemaan heitä vastaan tasangolla, mutta lamanilaiset tiesivät heidän tavattoman suuren rohkeutensa ja näkivät heidän lukumääränsä suuruuden, eivätkä sen tähden uskaltaneet tulla heitä vastaan; sen tähden he eivät tulleet taistelemaan sinä päivänä.

20 Ja kun yö tuli, Moroni lähti liikkeelle yön pimeydessä ja tuli muurin harjalle vakoilemaan, mihin osaan kaupunkia lamanilaiset sotajoukkoineen olivat leiriytyneet.

21 Ja tapahtui, että he olivat idässä, sisäänkäynnin luona; ja he olivat kaikki unessa. Ja nyt Moroni palasi sotajoukkonsa luo ja käski heidän kiireesti valmistaa vahvoja köysiä ja tikkaita laskettaviksi muurin harjalta alas muurin sisäpuolelle.

22 Ja tapahtui, että Moroni käski miestensä lähteä marssimaan ja tulla muurin harjalle ja laskeutua alas siihen osaan

kaupunkia, niin, nimittäin länteen, minne lamanilaiset sotajoukkoineen eivät olleet leiriytyneet.

23 Ja tapahtui, että heidät kaikki laskettiin yöllä alas kaupunkiin heidän vahvojen köysiensä ja tikkaidensa avulla; siten, kun aamu tuli, he olivat kaikki kaupungin muurien sisäpuolella.

24 Ja nyt, kun lamanilaiset heräsivät ja näkivät, että Moronin sotajoukot olivat muurien sisäpuolella, he kauhistuivat tavattomasti, niin että he pakenivat ulos kulkutien kautta.

25 Ja nyt, kun Moroni näki, että he pakenivat hänen edellään, hän käski miestensä marssia eteenpäin heitä vastaan ja surmasi monia ja saartoi monia muita ja otti heidät vangeiksi; ja loput heistä pakenivat Moronin maahan, joka oli merenrannikon rajamailla.

26 Näin Moroni ja Pahoran olivat saaneet Nefihan kaupungin valtaansa menettämättä yhtäkään sielua, ja monet lamanilaiset saivat surmansa.

27 Nyt tapahtui, että monet vankeina olevista lamanilaisista halusivat liittyä [a]Ammonin kansaan ja tulla vapaaksi kansaksi.

28 Ja tapahtui, että kaikille, jotka halusivat, se sallittiin heidän halunsa mukaisesti.

29 Sen tähden kaikki lamanilaisvangit liittyivät Ammonin kansaan ja alkoivat tehdä tavattomasti työtä viljellen maata, kasvattaen kaikenlaista viljaa ja erilaatuisia katraita ja laumoja; ja näin nefiläiset pääsivät suuresta taakasta; niin, he pääsivät kaikista lamanilaisvangeista.

30 Nyt tapahtui, että saatuaan Nefihan kaupungin haltuunsa, otettuaan monia vankeja, mikä vähensi lamanilaisten sotajoukkoja tavattomasti, ja saatuaan takaisin monia nefiläisiä, jotka oli otettu vangeiksi, mikä vahvisti Moronin sotajoukkoa tavattomasti, Moroni sen tähden lähti Nefihan maasta Lehin maahan.

31 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset näkivät, että Moroni oli hyökkäämässä heidän kimppuunsa, he pelästyivät taas ja pakenivat Moronin sotajoukon edellä.

32 Ja tapahtui, että Moroni ja hänen sotajoukkonsa ajoivat heitä takaa kaupungista kaupunkiin, kunnes Lehi ja Teankum kohtasivat heidät; ja lamanilaiset pakenivat Lehiä ja Teankumia aina alas merenrannikon rajamaille asti, kunnes he tulivat Moronin maahan.

33 Ja lamanilaisten sotajoukot oli kaikki koottu yhteen, niin että ne olivat kaikki yhtenä joukkona Moronin maassa. Nyt Ammoron, lamanilaisten kuningas, oli myös heidän kanssaan.

34 Ja tapahtui, että Moroni ja Lehi ja Teankum leiriytyivät sotajoukkoineen Moronin maan rajamaiden alueelle, niin että lamanilaiset oli saarrettu erämaan rajamailla etelässä ja erämaan rajamailla idässä.

35 Ja näin he leiriytyivät yöksi. Sillä katso, nefiläiset ja myös

27 *a* PKO Antinefilehiläiset.

lamanilaiset olivat väsyneitä pitkästä marssista; sen tähden he eivät päättäneet mistään sotajuonesta yön aikana, Teankumia lukuun ottamatta, sillä hän oli tavattoman vihoissaan Ammoronille, koska hän piti Ammoronia ja hänen veljeään Amalikkiaa [a]syypäinä tähän suureen ja pitkäaikaiseen sotaan heidän ja lamanilaisten välillä, mikä oli aiheuttanut niin paljon sotaa ja verenvuodatusta, niin, ja niin paljon nälänhätää.

36 Ja tapahtui, että Teankum lähti vihoissaan lamanilaisten leiriin ja laskeutui alas kaupungin muurien toiselle puolelle. Ja hän kulki köysi mukanaan paikasta paikkaan, niin että hän löysi kuninkaan; ja hän [a]heitti häntä keihäällä, joka lävisti hänet läheltä sydäntä. Mutta katso, kuningas herätti palvelijansa, ennen kuin hän kuoli, niin että he ajoivat Teankumia takaa ja surmasivat hänet.

37 Nyt tapahtui, että kun Lehi ja Moroni saivat tietää, että Teankum oli kuollut, he tulivat tavattoman murheellisiksi, sillä katso, hän oli ollut mies, joka oli taistellut urheasti maansa puolesta, niin, todellinen vapauden ystävä, ja hän oli kärsinyt hyvin monia tavattoman raskaita ahdinkoja. Mutta katso, hän oli kuollut ja oli mennyt kaiken maan tietä.

38 Nyt tapahtui, että Moroni lähti seuraavana päivänä marssimaan ja kävi lamanilaisten kimppuun, niin että he surmasivat heitä suuressa teurastuksessa; ja he ajoivat heidät pois maasta; ja he pakenivat, niin etteivät he sillä kertaa palanneet nefiläisiä vastaan.

39 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kolmaskymmenesyhdes vuosi, ja näin heillä oli ollut sotia ja verenvuodatuksia ja nälänhätää ja ahdinkoa monen vuoden ajan.

40 Ja Nefin kansan keskuudessa oli ollut murhia ja kiistoja ja mellakoita ja kaikenlaista pahuutta; kuitenkin, [a]vanhurskaiden tähden, niin, vanhurskaiden rukousten tähden, heidät oli säästetty.

41 Mutta katso, nefiläisten ja lamanilaisten välisen sodan tavattoman suuren pituuden tähden monista oli tullut paatuneita, sodan tavattoman suuren pituuden tähden; ja monet olivat pehmenneet [a]ahdinkojensa tähden, niin että he nöyrtyivät Jumalan edessä aina nöyryyden syvyyteen asti.

42 Ja tapahtui, että linnoitettuaan maan niitä osia, jotka olivat eniten alttiina lamanilaisille, kunnes ne olivat kyllin vahvat, Moroni palasi Sarahemlan kaupunkiin; ja myös Helaman palasi perintöpaikalleen, ja rauha vakiinnutettiin taas kerran Nefin kansan keskuudessa.

43 Ja Moroni luovutti sotajoukkojensa komennon poikansa käsiin, jonka nimi oli Moroniha, ja hän vetäytyi omaan taloonsa voidakseen viettää lopun elinaikansa rauhassa.

35*a* Alma 48:1.
36*a* Alma 51:33–34.
40*a* Alma 45:15–16.
41*a* PKO Vastoinkäyminen.

44 Ja Pahoran palasi tuomarinistuimelleen, ja Helaman otti jälleen asiakseen saarnata kansalle Jumalan sanaa, sillä niin monien sotien ja kiistojen tähden oli käynyt tarpeelliseksi, että järjestys saataisiin jälleen aikaan kirkossa.

45 Sen tähden Helaman ja hänen veljensä lähtivät julistamaan Jumalan sanaa hyvin voimakkaasti saaden monet ihmiset [a]vakuuttuneiksi jumalattomuudestaan, mikä sai heidät tekemään parannuksen synneistään ja ottamaan kasteen Herraan Jumalaansa.

46 Ja tapahtui, että he perustivat jälleen Jumalan kirkon kautta koko maan.

47 Niin, ja lakia koskevia säännöksiä tehtiin. Ja heidän [a]tuomarinsa ja ylituomarinsa valittiin.

48 Ja Nefin kansa alkoi jälleen menestyä maassa ja alkoi lisääntyä ja [a]vahvistua jälleen tavattomasti maassa. Ja he alkoivat rikastua tavattomasti.

49 Mutta rikkauksistaan tai voimastaan tai vauraudestaan huolimatta he eivät ylpistyneet silmiensä kopeudessa, eivätkä he olleet hitaita muistamaan Herraa Jumalaansa, vaan he nöyrtyivät tavattomasti hänen edessään.

50 Niin, he muistivat, kuinka suuria Herra oli tehnyt heille, että hän oli vapauttanut heidät kuolemasta ja kahleista ja vankiloista ja kaikenlaisista ahdingoista, ja hän oli vapauttanut heidät heidän vihollistensa käsistä.

51 Ja he rukoilivat Herraa Jumalaansa alati, niin että Herra siunasi heitä, sanansa mukaisesti, niin että he vahvistuivat ja menestyivät maassa.

52 Ja tapahtui, että kaikki tämä tapahtui. Ja Helaman kuoli Nefin kansan tuomarien hallituskauden kolmantenakymmenentenäviidentenä vuonna.

LUKU 63

Siblon ja myöhemmin Helaman ottavat haltuunsa pyhät aikakirjat. Monet nefiläiset kulkevat pohjoisenpuoleiseen maahan. Hagot rakentaa laivoja, jotka purjehtivat läntisellä merellä. Moroniha voittaa lamanilaiset taistelussa. Noin 56–52 eKr.

Ja tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden kolmannenkymmenennenkuudennen vuoden alussa, että [a]Siblon otti haltuunsa ne [b]pyhät esineet, jotka Alma oli antanut Helamanille.

2 Ja hän oli oikeudenmukainen mies, ja hän vaelsi oikeamielisesti Jumalan edessä; ja hän pyrki tarkoin tekemään hyvää alati, pitämään Herran Jumalansa käskyt, ja niin myös hänen veljensä.

3 Ja tapahtui, että myös Moroni kuoli. Ja näin päättyi tuomarien hallituskauden kolmaskymmeneskuudes vuosi.

45 *a* OL 18:44.
47 *a* Moosia 29:39.
48 *a* Alma 50:20.
63 1 *a* Alma 38:1–2.
b Alma 37:1–12.
PKO Pyhä.

4 Ja tapahtui, että tuomarien hallituskauden kolmantenakymmenentenäseitsemäntenä vuonna suuri joukko miehiä, määrältään jopa viisituhatta neljäsataa miestä, lähti vaimoineen ja lapsineen Sarahemlan maasta siihen maahan, joka oli [a]pohjoisessa.

5 Ja tapahtui, että Hagot, joka oli tavattoman taitava mies, sen tähden meni ja rakensi itselleen tavattoman suuren laivan Runsaudenmaan rajamailla, Hävityksenmaan lähellä, ja laski sen vesille läntiseen mereen sen [a]kapean kannaksen lähellä, joka johti pohjoisenpuoleiseen maahan.

6 Ja katso, oli monia nefiläisiä, jotka menivät siihen ja lähtivät purjehtimaan paljon muonavaroja mukanaan, ja myös monia naisia ja lapsia; ja he suuntasivat kulkunsa pohjoiseen päin. Ja näin päättyi kolmaskymmenesseitsemäs vuosi.

7 Ja kolmantenakymmenentenäkahdeksantena vuonna tämä mies rakensi muita laivoja. Ja ensimmäinenkin laiva palasi, ja monet muut ihmiset menivät siihen, ja hekin ottivat paljon muonavaroja ja lähtivät jälleen pohjoisenpuoleista maata kohti.

8 Ja tapahtui, ettei heistä koskaan kuultu mitään. Ja me luulemme, että he hukkuivat meren syvyyksiin. Ja tapahtui, että eräs toinenkin laiva lähti purjehtimaan, emmekä me tiedä, minne se meni.

9 Ja tapahtui, että tänä vuonna lähti monia ihmisiä [a]pohjoisenpuoleiseen maahan. Ja näin päättyi kolmaskymmeneskahdeksas vuosi.

10 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden kolmantenakymmenentenäyhdeksäntenä vuonna, että Siblonkin kuoli, ja Korianton oli lähtenyt pohjoisenpuoleiseen maahan laivalla viedäkseen muonavaroja niille ihmisille, jotka olivat lähteneet siihen maahan.

11 Sen tähden kävi välttämättömäksi, että Siblon uskoi nuo pyhät esineet ennen kuolemaansa [a]Helamanin pojan haltuun, jonka nimi oli Helaman, koska häntä kutsuttiin isänsä nimen mukaan.

12 Nyt, katso, kaikki ne [a]kaiverrukset, jotka olivat Helamanin hallussa, kirjoitettiin ja lähetettiin ihmislasten keskuuteen kautta koko maan, lukuun ottamatta niitä osia, joita Alma oli kieltänyt [b]ilmaisemasta.

13 Kuitenkin nämä esineet tuli pitää pyhinä ja [a]jättää perintönä sukupolvelta toiselle; sen tähden ne oli tänä vuonna uskottu Helamanin haltuun ennen Siblonin kuolemaa.

14 Ja tänä vuonna tapahtui myös, että joitakin luopioita oli mennyt lamanilaisten puolelle, ja heitä yllytettiin jälleen vihaan nefiläisiä vastaan.

15 Ja tänä samana vuonna he myös tulivat monilukuisin sotajoukoin sotimaan [a]Moronihan

4 *a* Alma 22:31.
5 *a* Alma 22:32; Et. 10:20.
9 *a* Hel. 3:11–12.
11 *a* Katso Helamanin kirjan johdanto.
12 *a* Alma 18:36.
b Alma 37:27–32.
13 *a* Alma 37:4.
15 *a* Alma 62:43.

väkeä vastaan eli Moronihan sotajoukkoa vastaan, jolloin heidät lyötiin ja ajettiin jälleen takaisin omiin maihinsa, ja he kärsivät suuria menetyksiä.

16 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kolmaskymmenesyhdeksäs vuosi.

17 Ja näin päättyi Alman ja hänen poikansa Helamanin sekä hänen poikansa Siblonin kertomus.

HELAMANIN KIRJA

Kertomus nefiläisistä. Heidän sotansa ja kiistansa ja mellakkansa. Ja myös monien pyhien profeettojen profetiat ennen Kristuksen tulemista Helamanin, joka oli Helamanin poika, aikakirjojen mukaan sekä hänen poikiensa aikakirjojen mukaan aina Kristuksen tulemiseen asti. Ja myös monia lamanilaisia käännytetään. Kertomus heidän kääntymisestään. Kertomus lamanilaisten vanhurskaudesta ja nefiläisten jumalattomuudesta ja iljetyksistä aina Kristuksen tulemiseen asti Helamanin ja hänen poikiensa aikakirjan mukaan, jota kutsutaan Helamanin kirjaksi, ja niin edelleen.

LUKU 1

Pahoran toisesta tulee ylituomari, ja Kiskumen murhaa hänet. Pakumeni nousee tuomarinistuimelle. Koriantumr johtaa lamanilaisten sotajoukkoja, valtaa Sarahemlan ja surmaa Pakumenin. Moroniha lyö lamanilaiset ja valtaa Sarahemlan takaisin, ja Koriantumr saa surmansa. Noin 52–50 eKr.

JA nyt katso, tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden neljännenkymmenennen vuoden alussa, että nefiläisten kansan keskuudessa alkoi olla eräs vakava vaikeus.

2 Sillä katso, [a]Pahoran oli kuollut ja mennyt kaiken maan tietä; sen tähden alkoi olla vakavaa kiistaa siitä, kuka niiden veljesten joukosta, jotka olivat Pahoranin poikia, saisi tuomarinistuimen.

3 Nyt nämä ovat niiden nimet, jotka kiistelivät tuomarinistuimesta ja jotka saivat myös kansan kiistelemään: Pahoran, Paanki ja Pakumeni.

4 Nyt nämä eivät ole kaikki Pahoranin pojat (sillä hänellä oli monia), mutta nämä ovat ne, jotka kiistelivät tuomarinistuimesta; sen tähden kansa jakaantui heidän takiansa kolmeen ryhmään.

5 Kuitenkin tapahtui, että Pahoran nimitettiin kansan [a]äänellä Nefin kansan ylituomariksi ja päämieheksi.

6 Ja tapahtui, että kun Pakumeni näki, ettei hän voinut saada

1 2*a* Alma 50:40. 5*a* Moosia 29:26–29.

tuomarinistuinta haltuunsa, hän yhtyi kansan ääneen.

7 Mutta katso, Paanki ja se osa kansasta, joka halusi hänet päämiehekseen, olivat tavattoman vihastuneita; sen tähden hän aikoi mielistellä noita ihmisiä saadakseen heidät nousemaan kapinaan veljiään vastaan.

8 Ja tapahtui, että kun hän aikoi tehdä tämän, katso, hänet otettiin kiinni ja tutkittiin kansan äänen mukaisesti ja tuomittiin kuolemaan, sillä hän oli noussut kapinaan ja yrittänyt hävittää kansan [a]vapauden.

9 Nyt, kun ne ihmiset, jotka halusivat hänet päämiehekseen, näkivät, että hänet tuomittiin kuolemaan, sen tähden he vihastuivat, ja katso, he lähettivät erään Kiskumenin Pahoranin tuomarinistuimen luo ja murhasivat Pahoranin hänen istuessaan tuomarinistuimella.

10 Ja Pahoranin palvelijat ajoivat häntä takaa, mutta katso, niin joutuisa oli Kiskumenin pako, ettei kukaan saanut häntä kiinni.

11 Ja hän meni niiden luokse, jotka olivat hänet lähettäneet, ja he kaikki tekivät liiton, eli vannoivat ikuisen Luojansa kautta, etteivät he kertoisi kenellekään, että Kiskumen oli murhannut Pahoranin.

12 Sen tähden Kiskumenia ei tunnettu Nefin kansan keskuudessa, sillä hän oli valepuvussa sillä hetkellä, kun hän murhasi Pahoranin. Ja Kiskumen ja hänen joukkonsa, joka oli tehnyt liiton hänen kanssaan, sekoittui kansan keskuuteen, niin ettei heitä kaikkia voitu löytää; mutta kaikki, jotka löydettiin, tuomittiin [a]kuolemaan.

13 Ja nyt, katso, Pakumeni nimitettiin kansan äänen mukaisesti kansan ylituomariksi ja päämieheksi hallitsemaan veljensä Pahoranin jälkeen, ja se oli hänen oikeutensa mukaista. Ja kaikki tämä tapahtui tuomarien hallituskauden neljäntenäkymmenentenä vuonna; ja se päättyi.

14 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden neljäntenäkymmenentenäyhdentenä vuonna, että lamanilaiset olivat koonneet yhteen lukemattoman sotajoukon miehiä ja aseistaneet heidät miekoin ja sapelein ja jousin ja nuolin ja pääkilvin ja rintakilvin ja kaikenlaisin erilaatuisin kilvin.

15 Ja he tulivat jälleen alas voidakseen käydä taisteluun nefiläisiä vastaan. Ja heitä johti mies, jonka nimi oli Koriantumr, ja hän oli Sarahemlan jälkeläinen, ja hän oli nefiläisten keskuudesta lähtenyt luopio; ja hän oli iso ja väkevä mies.

16 Sen tähden lamanilaisten kuningas, jonka nimi oli Tubalot ja joka oli [a]Ammoronin poika, arveli, että Koriantumr väkevänä miehenä pystyisi pitämään puolensa nefiläisiä vastaan voimallaan sekä suurella viisaudellaan, niin että hän hänet lähettämällä saisi nefiläiset valtaansa.

17 Sen tähden hän yllytti heitä vihaan, ja hän kokosi yhteen

8*a* PKO Vapaus.
12*a* PKO Kuoleman-rangaistus.
16*a* Alma 52:3.

sotajoukkonsa ja nimitti Koriantumrin niiden johtajaksi ja käski niiden marssia alas Sarahemlan maahan taistelemaan nefiläisiä vastaan.

18 Ja tapahtui, että niin monien kiistojen ja niin monien hallitusvaikeuksien tähden Sarahemlan maassa ei ollut pidetty riittävästi vartijoita, sillä he olivat luulleet, etteivät lamanilaiset uskaltaneet tulla heidän maidensa sydämeen hyökätäkseen tuohon suureen Sarahemlan kaupunkiin.

19 Mutta tapahtui, että Koriantumr marssi monilukuisen joukkonsa kärjessä ja tuli kaupungin asukkaiden kimppuun, ja heidän marssinsa oli niin tavattoman nopeaa, ettei nefiläisillä ollut aikaa koota yhteen sotajoukkojaan.

20 Ja nyt, Koriantumr löi maahan vartion kaupungin sisäänkäynnin luona ja marssi koko sotajoukkoineen kaupunkiin, ja he surmasivat jokaisen, joka vastusti heitä, niin että he ottivat haltuunsa koko kaupungin.

21 Ja tapahtui, että Pakumeni, joka oli ylituomari, pakeni Koriantumria aina kaupungin muureille asti. Ja tapahtui, että Koriantumr löi häntä muuria vasten, niin että hän kuoli. Ja näin päättyivät Pakumenin päivät.

22 Ja nyt, kun Koriantumr näki, että hänellä oli Sarahemlan kaupunki vallassaan, ja näki, että nefiläiset olivat paenneet heitä ja saaneet surmansa tai joutuneet kiinni ja heidät oli heitetty vankilaan ja että hän oli saanut valtaansa koko maan vahvimman linnoituksen, hänen sydämensä rohkaistui, niin että hän aikoi lähteä koko maata vastaan.

23 Eikä hän nyt viipynyt Sarahemlan maassa vaan marssi suuren sotajoukon kanssa kohti Runsaudenkaupunkia, sillä hän oli päättänyt lähteä raivaamaan tiensä miekalla saadakseen haltuunsa maan pohjoisosat.

24 Ja olettaen, että heidän suurimmat voimansa olivat maan keskustassa, hän lähti sen tähden marssimaan antamatta heille aikaa kokoontua yhteen muuten kuin pieniksi joukoiksi; ja tällä tavalla he hyökkäsivät heidän kimppuunsa ja löivät heidät maahan.

25 Mutta katso, tämä Koriantumrin marssi maan keskustan halki antoi Moronihalle paljon edullisemman aseman heihin nähden, surmansa saaneiden nefiläisten suuresta määrästä huolimatta.

26 Sillä katso, Moroniha oli luullut, etteivät lamanilaiset uskaltaneet tulla maan keskustaan, vaan että he hyökkäisivät rajoilla ympäriinsä olevia kaupunkeja vastaan, niin kuin he olivat tähän asti tehneet; sen tähden Moroniha oli käskenyt heidän vahvojen sotajoukkojensa pitää hallussaan noita rajoilla ympäriinsä olevia osia.

27 Mutta katso, lamanilaiset eivät pelänneet hänen toiveensa mukaisesti, vaan he olivat tulleet maan keskustaan ja vallanneet pääkaupungin, joka oli Sarahemlan kaupunki, ja marssivat maan tärkeimpien osien halki

surmaten ihmisiä suuressa teurastuksessa, niin miehiä, naisia kuin lapsiakin, ja ottaen haltuunsa monia kaupunkeja ja monia linnoituksia.

28 Mutta saatuaan tietää tästä Moroniha lähetti heti Lehin sotajoukkoineen kiertotietä pysäyttämään heidät, ennen kuin he tulisivat Runsaudenmaahan.

29 Ja näin hän teki; ja hän pysäytti heidät, ennen kuin he tulivat Runsaudenmaahan, ja ryhtyi heidän kanssaan taisteluun, niin että he alkoivat peräntyä takaisin kohti Sarahemlan maata.

30 Ja tapahtui, että Moroniha pysäytti heidän perääntymisensä ja ryhtyi heidän kanssaan taisteluun, niin että siitä tuli tavattoman verinen taistelu; niin, monet saivat surmansa, ja surmansa saaneiden joukosta löydettiin myös [a]Koriantumr.

31 Ja nyt, katso, lamanilaiset eivät voineet perääntyä mihinkään suuntaan, eivät pohjoiseen eivätkä etelään eivätkä itään eivätkä länteen, sillä nefiläiset saartoivat heitä joka puolelta.

32 Ja näin Koriantumr oli vienyt lamanilaiset nefiläisten keskelle, niin että he olivat nefiläisten vallassa, ja hän itse oli saanut surmansa, ja lamanilaiset antautuivat nefiläisten käsiin.

33 Ja tapahtui, että Moroniha otti Sarahemlan kaupungin jälleen haltuunsa ja käski päästää vangeiksi otetut lamanilaiset lähtemään rauhassa maasta.

34 Ja näin päättyi tuomarien hallituskauden neljäskymmenesyhdes vuosi.

LUKU 2

Helamanista, Helamanin pojasta, tulee ylituomari. Gadianton johtaa Kiskumenin joukkoa. Helamanin palvelija surmaa Kiskumenin, ja Gadiantonin joukko pakenee erämaahan. Noin 50–49 eKr.

Ja tapahtui tuomarien hallituskauden neljäntenäkymmenentenäkahdentena vuonna Moronihan vakiinnutettua jälleen rauhan nefiläisten ja lamanilaisten välille, että katso, ei ollut ketään, joka olisi noussut tuomarinistuimelle; sen tähden kansan keskuudessa alkoi jälleen olla kiistaa siitä, kuka nousisi tuomarinistuimelle.

2 Ja tapahtui, että Helaman, joka oli Helamanin poika, nimitettiin kansan äänellä nousemaan tuomarinistuimelle.

3 Mutta katso, [a]Kiskumen, joka oli murhannut Pahoranin, väijyi ottaakseen myös Helamanin hengiltä; ja häntä tuki hänen joukkonsa, joka oli tehnyt liiton, ettei kukaan saisi tietää hänen jumalattomuuttaan.

4 Sillä oli eräs [a]Gadianton, joka oli tavattoman etevä monisanaisuudessa sekä juonissaan harjoittamaan salaista murha- ja ryöstötyötä; sen tähden hänestä tuli Kiskumenin joukon johtaja.

5 Sen tähden hän mielisteli heitä sekä Kiskumenia, että jos

30 *a* Hel. 1:15.
2 3 *a* Hel. 1:9.
4 *a* PKO Gadiantonin rosvot.

he asettaisivat hänet tuomarinistuimelle, hän soisi joukkoonsa kuuluville sen, että heidät asetettaisiin valtaan ja määräämisasemaan kansan keskuudessa; sen tähden Kiskumen pyrki ottamaan Helamanin hengiltä.

6 Ja tapahtui hänen mennessään tuomarinistuinta kohti ottamaan Helamania hengiltä, että katso, yksi Helamanin palvelijoista, joka oli ollut ulkona yöllä ja saanut valepuvussa tiedon niistä suunnitelmista, jotka tämä joukko oli laatinut ottaakseen Helamanin hengiltä –

7 ja tapahtui, että hän tapasi Kiskumenin, ja hän antoi hänelle merkin; sen tähden Kiskumen ilmaisi hänelle haluamansa tarkoituksen pyytäen häneltä, että hän veisi hänet tuomarinistuimen luo, jotta hän voisi murhata Helamanin.

8 Ja kun Helamanin palvelija oli saanut tietää kaiken, mitä oli Kiskumenin sydämessä ja että hänen tarkoituksenaan oli murhata ja myös että kaikkien hänen joukkoonsa kuuluvien tarkoituksena oli murhata ja ryöstää ja saada valtaa (ja tämä oli heidän [a]salainen suunnitelmansa ja liittonsa), Helamanin palvelija sanoi Kiskumenille: Menkäämme tuomarinistuimen luo.

9 Nyt tämä oli tavattomasti Kiskumenin mieleen, sillä hän luuli voivansa toteuttaa aikeensa; mutta katso, heidän ollessaan menossa tuomarinistuimen luo Helamanin palvelija pisti Kiskumenia sydämeen, niin että hän kaatui voihkaisematta kuolleena. Ja hän juoksi kertomaan Helamanille kaiken, mitä hän oli nähnyt ja kuullut ja tehnyt.

10 Ja tapahtui, että Helaman lähetti ottamaan kiinni tätä rosvojen ja salamurhaajien joukkoa, jotta heidät voitaisiin teloittaa lain mukaisesti.

11 Mutta katso, kun Gadianton oli huomannut, ettei Kiskumen palannut, hän pelkäsi, että hänet otettaisiin hengiltä; sen tähden hän käski joukkonsa seurata itseään. Ja he pakenivat maasta salaista tietä erämaahan; ja niin, kun Helaman lähetti ottamaan heitä kiinni, heitä ei löydetty mistään.

12 Ja enemmän tästä Gadiantonista puhutaan myöhemmin. Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden neljäskymmeneskahdes vuosi.

13 Ja katso, tämän kirjan lopussa te saatte nähdä, että tämä [a]Gadianton koitui Nefin kansan kukistukseksi, niin, melkein täydelliseksi tuhoksi.

14 Katso, minä en tarkoita Helamanin kirjan loppua, vaan tarkoitan Nefin kirjan loppua, josta olen ottanut koko sen kertomuksen, jonka olen kirjoittanut.

LUKU 3

Monia nefiläisiä muuttaa pohjoisenpuoleiseen maahan. He rakentavat taloja sementistä ja pitävät monia aikakirjoja. Kymmeniätuhansia käännytetään ja kastetaan. Jumalan sana johdattaa ihmisiä

8 *a* 2. Nefi 10:15. | PKO Salaliitto. | 13 *a* Hel. 6:18; 4. Nefi 1:42.

pelastukseen. Helamanin poika Nefi nousee tuomarinistuimelle. Noin 49–39 eKr.

Ja nyt tapahtui tuomarien hallituskauden neljäntenäkymmenentenäkolmantena vuonna, ettei Nefin kansan keskuudessa ollut mitään kiistaa, lukuun ottamatta vähäistä ylpeyttä, jota oli kirkossa ja joka aiheutti jonkin verran erimielisyyttä kansan keskuudessa, mitkä asiat ratkaistiin neljännenkymmenennenkolmannen vuoden lopulla.

2 Eikä kansan keskuudessa ollut mitään kiistaa neljäntenäkymmenentenäneljäntenä vuonna; eikä neljäntenäkymmenentenäviidentenäkään vuonna ollut paljon kiistaa.

3 Ja tapahtui neljäntenäkymmenentenäkuudentena, että oli paljon kiistaa ja monia mellakoita, joiden vuoksi tavattoman monia lähti Sarahemlan maasta ja meni [a]pohjoisenpuoleiseen maahan ottamaan maan perintöosakseen.

4 Ja he kulkivat tavattoman pitkän matkan, niin että he tulivat [a]suurten vesien ja monien virtojen äärelle.

5 Niin, ja he levisivät maan kaikkiin osiin, kaikkiin niihin osiin, jotka eivät olleet jääneet autioiksi ja puuttomiksi niiden monien asukkaiden tähden, joiden perintönä maa oli aikaisemmin ollut.

6 Ja nyt mikään osa maasta ei ollut autio, puita lukuun ottamatta; mutta maassa aikaisemmin asuneen kansan [a]tuhon suuruuden tähden sitä sanottiin [b]autioksi.

7 Ja koska maassa oli vain vähän puuta, sinne lähteneistä ihmisistä tuli tavattoman eteviä sementin käyttäjiä; sen tähden he rakensivat sementistä taloja, joissa he asuivat.

8 Ja tapahtui, että he lisääntyivät ja levisivät ja menivät eteläinpuoleisesta maasta pohjoisenpuoleiseen maahan ja levisivät niin, että he alkoivat peittää koko maan eteläisestä merestä pohjoiseen mereen, läntisestä [a]merestä itäiseen mereen.

9 Ja pohjoisenpuoleisessa maassa olevat ihmiset asuivat teltoissa ja sementistä tehdyissä taloissa, ja he sallivat kaikkien maasta nousevien puiden kasvaa, jotta he aikanaan saisivat puutavaraa rakentaakseen talonsa, niin, kaupunkinsa ja temppelinsä ja synagogansa ja pyhäkkönsä ja kaikenlaiset rakennuksensa.

10 Ja tapahtui puutavaran ollessa tavattoman vähissä pohjoisenpuoleisessa maassa, että sitä lähetettiin paljon [a]laivaamalla.

11 Ja näin pohjoisenpuoleisessa maassa olevat ihmiset saivat mahdollisuuden rakentaa monia kaupunkeja sekä puusta että sementistä.

12 Ja tapahtui, että myös monet Ammonin [a]kansasta, jotka olivat syntyjään lamanilaisia, menivät tähän maahan.

3 3 *a* Alma 63:4.
4 *a* Moosia 8:8; Morm. 6:4.
6 *a* Moosia 21:25–27.
b Alma 22:31.
8 *a* Alma 22:27, 32.
10 *a* Alma 63:5–8.
12 *a* Alma 27:21–26.

13 Ja nyt monet tähän kansaan kuuluvat ovat pitäneet tämän kansan tekemisistä monia aikakirjoja, jotka kertovat heistä yksityiskohtaisesti ja hyvin laajasti.

14 Mutta katso, sadattakaan osaa tämän kansan tekemisistä eli kertomuksesta lamanilaisista ja nefiläisistä ja heidän sodistaan ja kiistoista ja mellakoista ja heidän saarnaamisestaan ja profetioistaan ja merenkulustaan ja laivanrakennuksestaan ja heidän [a]temppelien ja synagogien ja pyhäkköjen rakentamisestaan ja heidän vanhurskaudestaan ja jumalattomuudestaan ja murhistaan ja ryöstöistään ja rosvouksestaan ja kaikenlaisista iljetyksistä ja haureudesta ei voida sisällyttää tähän kirjaan.

15 Mutta katso, on olemassa monia kirjoja ja paljon kaikenlaisia aikakirjoja, ja niitä ovat pitäneet pääasiassa nefiläiset.

16 Ja nefiläiset ovat [a]jättäneet ne perintönä sukupolvesta toiseen, aina siihen asti kun he ovat langenneet rikkomukseen ja heitä on murhattu, rosvottu ja metsästetty ja ajettu ja surmattu ja hajotettu maan päälle, ja he ovat sekoittuneet lamanilaisiin, niin ettei heitä [b]enää kutsuta nefiläisiksi, ja heistä on tullut jumalattomia ja villejä ja julmia, aivan niin, tullut lamanilaisia.

17 Ja nyt minä palaan takaisin kertomukseeni; ja nyt se, mistä olen puhunut, oli tapahtunut sen jälkeen, kun Nefin kansan keskuudessa oli ollut suuria kiistoja ja levottomuuksia ja sotia ja mellakoita.

18 Tuomarien hallituskauden neljäskymmeneskuudes vuosi päättyi;

19 ja tapahtui, että maassa oli yhä suurta kiistaa, niin, vieläpä neljäntenäkymmenentenäseitsemäntenä vuonna ja neljäntenäkymmenentenäkahdeksantenakin vuonna.

20 Kuitenkin Helaman hallitsi tuomarinistuimella oikeudenmukaisesti ja tasapuolisesti; niin, hän noudatti tarkoin Jumalan säädöksiä ja tuomioita ja käskyjä, ja hän teki alati sitä, mikä oli oikein Jumalan silmissä, ja hän vaelsi isänsä teitä, niin että hän menestyi maassa.

21 Ja tapahtui, että hän sai kaksi poikaa. Hän antoi vanhemmalle nimen [a]Nefi ja nuoremmalle nimen [b]Lehi. Ja he alkoivat varttua Herralle.

22 Ja tapahtui, että sodat ja kiistat alkoivat laantua vähäisessä määrin nefiläisten kansan keskuudessa Nefin kansan tuomarien hallituskauden neljännenkymmenennenkahdeksannen vuoden loppupuolella.

23 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden neljäntenäkymmenentenäyhdeksäntenä vuonna, että koko maahan vakiintui jatkuva rauha, ainoastaan niitä salaliittoja lukuun ottamatta, joita rosvo [a]Gadianton oli perustanut maan asutumpiin osiin ja

14 *a* 2. Nefi 5:16; MK Jaak. 1:17; 3. Nefi 11:1.
16 *a* 1. Nefi 5:16–19; Alma 37:4.
b Alma 45:12–14.
21 *a* PKO Nefi, Helamanin poika.
b PKO Lehi, nefiläinen lähetyssaarnaaja.
23 *a* Hel. 2:4.

jotka siihen aikaan eivät olleet hallituksen johdossa olevien tiedossa; sen tähden niitä ei hävitetty maasta.

24 Ja tapahtui, että tänä samana vuonna kirkossa oli tavattoman suurta menestystä, niin että tuhansia liittyi kirkkoon ja kastettiin parannukseen.

25 Ja niin suuri oli kirkon menestys ja niin monet ne siunaukset, joita kansalle vuodatettiin, että itse ylipapit ja opettajatkin olivat määrättömän hämmästyneitä.

26 Ja tapahtui, että Herran työ menestyi, niin että monia sieluja, niin, jopa kymmeniätuhansia, kastettiin ja he liittyivät Jumalan kirkkoon.

27 Näin me voimme nähdä, että Herra on armollinen kaikille, jotka vilpittömin sydämin huutavat avuksi hänen pyhää nimeään.

28 Niin, näin me näemme, että taivaan [a]portti on avoinna [b]kaikille, nimittäin niille, jotka uskovat Jeesuksen Kristuksen, joka on Jumalan Poika, nimeen.

29 Niin, me näemme, että jokainen, joka tahtoo, voi tarttua Jumalan [a]sanaan, joka on [b]elävä ja voimallinen ja joka hajottaa kaikki Perkeleen viekkaudet ja ansat ja juonet ja johdattaa Kristuksen ihmisen kaitaa ja [c]kapeaa tietä pitkin sen ikuisen kurjuuden [d]kuilun ylitse, joka on valmiina nielemään jumalattomat –

30 ja vie heidän sielunsa, niin, heidän kuolemattomat sielunsa Jumalan [a]oikealle puolelle taivaan valtakuntaan, istumaan Abrahamin ja Iisakin ja Jaakobin ja kaikkien pyhien isiemme kanssa, eivätkä ne enää lähde pois.

31 Ja tänä vuonna oli jatkuva riemu Sarahemlan maassa ja kaikilla ympäröivillä seuduilla, aivan koko siinä maassa, jota nefiläiset pitivät hallussaan.

32 Ja tapahtui, että neljännenkymmenennenyhdeksännen vuoden lopun vallitsi rauha ja tavattoman suuri ilo; niin, ja myös tuomarien hallituskauden viidentenäkymmenentenä vuonna oli jatkuva rauha ja suuri ilo.

33 Ja myös tuomarien hallituskauden viidentenäkymmenentenäyhdentenä vuonna oli rauha, lukuun ottamatta ylpeyttä, joka alkoi tunkeutua kirkkoon – ei Jumalan kirkkoon, vaan niiden ihmisten sydämeen, jotka väittivät kuuluvansa Jumalan kirkkoon –

34 ja he ylpistyivät [a]kopeudessa jopa niin, että vainosivat monia veljiään. Nyt tämä oli suuri vääryys, jonka takia kansan nöyrempi osa joutui kärsimään suuria vainoja ja kestämään paljon ahdinkoa.

35 Kuitenkin he [a]paastosivat ja [b]rukoilivat usein ja tulivat vahvemmiksi ja vahvemmiksi [c]nöyryydessään ja lujemmiksi

28 *a* 2. Nefi 31:9, 17.
b Ap. t. 10:28; Room. 2:10–11.
29 *a* PKO Jumalan sana.
b Hepr. 4:12; OL 11:2.
c 2. Nefi 9:41; 33:9.
d 1. Nefi 15:28–30.
30 *a* Matt. 25:33–34.
34 *a* PKO Ylpeys.
35 *a* PKO Paasto, paastoaminen.
b PKO Rukous.
c PKO Nöyryys.

ja lujemmiksi Kristuksen uskossa, niin että heidän sielunsa täyttyi ilolla ja lohdutuksella, niin, jopa niin, että heidän sydämensä [d]puhdistui ja [e]pyhittyi, mikä pyhittyminen tulee siitä, että he [f]antoivat sydämensä Jumalalle.

36 Ja tapahtui, että viideskymmeneskahdeskin vuosi päättyi rauhassa, lukuun ottamatta sitä tavattoman suurta ylpeyttä, joka oli päässyt ihmisten sydämiin; ja se johtui heidän tavattoman suurista [a]rikkauksistaan ja heidän menestyksestään maassa; ja se kasvoi heissä päivästä päivään.

37 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden viidentenäkymmenentenäkolmantena vuonna, että Helaman kuoli, ja hänen vanhempi poikansa Nefi alkoi hallita hänen jälkeensä. Ja tapahtui, että hän hallitsi tuomarinistuimella oikeudenmukaisesti ja tasapuolisesti; niin, hän piti Jumalan käskyt ja vaelsi isänsä teitä.

LUKU 4

Nefiläisluopiot ja lamanilaiset yhdistävät joukkonsa ja valtaavat Sarahemlan maan. Nefiläisten tappiot johtuvat heidän jumalattomuudestaan. Kirkko riutuu, ja ihmisistä tulee heikkoja kuin lamanilaiset. Noin 38–30 eKr.

Ja tapahtui viidentenäkymmenentenäneljäntenä vuonna, että kirkossa oli monia erimielisyyksiä, ja kansan keskuudessa oli myös eräs [a]kiista, niin että oli paljon verenvuodatusta.

2 Ja kapinalliset surmattiin tai ajettiin pois maasta, ja he menivät lamanilaisten kuninkaan luo.

3 Ja tapahtui, että he yrittivät yllyttää lamanilaisia sotaan nefiläisiä vastaan, mutta katso, lamanilaiset olivat tavattoman peloissaan, niin etteivät he tahtoneet kuunnella noiden luopioiden sanoja.

4 Mutta tapahtui tuomarien hallituskauden viidentenäkymmenentenäkuudentena vuonna, että oli [a]luopioita, jotka menivät nefiläisten puolelta lamanilaisten puolelle, ja heidän onnistui niiden toisten kanssa yllyttää heidät vihaan nefiläisiä vastaan; ja koko sen vuoden he varustautuivat sotaan.

5 Ja viidentenäkymmenentenäseitsemäntenä vuonna he tulivat alas taistelemaan nefiläisiä vastaan, ja he aloittivat kuoleman työn; ja niin heidän onnistui tuomarien hallituskauden viidentenäkymmenentenäkahdeksantena vuonna saada haltuunsa Sarahemlan maa sekä kaikki maat aina siihen maahan asti, joka oli lähellä Runsaudenmaata.

6 Ja nefiläiset ja Moronihan sotajoukot ajettiin aina Runsaudenmaahan asti;

7 ja siellä he linnoittautuivat lamanilaisia vastaan läntisestä

35 *d* PKO Puhtaus.
e PKO Pyhitys.
f 2. Aik. 30:8; Moosia 3:19.
36 *a* PKO Rikkaus.
4 1 *a* 3. Nefi 11:29.
4 *a* Hel. 5:17.

merestä aina itäiseen asti; nefiläisellä oli päivän matka sitä linjaa pitkin, jonka he olivat linnoittaneet ja jolle sijoittaneet sotajoukkonsa puolustamaan pohjoista maataan.

8 Ja näin nuo nefiläisluopiot olivat lamanilaisten monilukuisen sotajoukon avulla saaneet haltuunsa koko sen nefiläisten alueen, joka oli etelänpuoleisessa maassa. Ja kaikki tämä tapahtui tuomarien hallituskauden viidentenäkymmenentenäkahdeksantena ja -yhdeksäntenä vuonna.

9 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden kuudentenakymmenentenä vuonna, että Moronihan onnistui sotajoukkoineen saada haltuunsa monia osia maasta; niin, he saivat takaisin monta kaupunkia, jotka olivat joutuneet lamanilaisten käsiin.

10 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden kuudentenakymmenentenäyhdentenä vuonna, että heidän onnistui saada takaisin jopa puolet kaikista alueistaan.

11 Nyt tätä nefiläisten suurta menetystä ja heidän keskuudessaan ollutta suurta teurastusta ei olisi tapahtunut ilman heidän jumalattomuuttaan ja iljetystään, joka oli heidän keskuudessaan; niin, ja sitä oli niidenkin keskuudessa, jotka väittivät kuuluvansa Jumalan kirkkoon.

12 Ja se johtui heidän sydämensä [a]kopeudesta heidän suurten [b]rikkauksiensa tähden, niin, se johtui siitä, että he sortivat [c]köyhiä eväten ravintonsa nälkäisiltä, eväten vaatetuksensa alastomilta ja lyöden nöyriä veljiään poskelle, pilkaten sitä, mikä oli pyhää, kieltäen profetian ja ilmoituksen hengen, murhaten, rosvoten, valehdellen, varastaen, tehden aviorikoksia, yltyen suuriin kiistoihin ja loikaten Nefin maahan lamanilaisten keskuuteen –

13 ja tämän suuren jumalattomuutensa ja omasta voimastaan [a]kerskailemisensa tähden he jäivät oman voimansa varaan; sen tähden he eivät menestyneet, vaan lamanilaiset ahdistivat ja löivät heitä ja ajoivat heitä edellään, kunnes he olivat menettäneet melkein kaikki hallussaan olleet maat.

14 Mutta katso, Moroniha saarnasi kansalle monia asioita sen jumalattomuuden tähden, ja myös [a]Nefi ja Lehi, jotka olivat Helamanin pojat, saarnasivat kansalle monia asioita, niin, ja profetoivat sille monia asioita sen pahoista teoista ja siitä, mikä sitä kohtaisi, ellei se tekisi parannusta synneistään.

15 Ja tapahtui, että se teki parannuksen, ja siinä määrin kuin se teki parannusta, se alkoi menestyä.

16 Sillä kun Moroniha näki, että se teki parannuksen, hän rohkeni johtaa sitä paikasta paikkaan ja kaupungista kaupunkiin, kunnes se oli saanut takaisin puolet omaisuudestaan ja puolet kaikista maistaan.

12 *a* Ob. 1:3–4; OL 101:42.
b 1. Tim. 6:17; 2. Nefi 9:42.
c OL 42:30–31.
13 *a* PKO Ylpeys.
14 *a* Hel. 3:21.

17 Ja näin päättyi tuomarien hallituskauden kuudeskymmenesyhdes vuosi.

18 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden kuudentenakymmenentenäkahdentena vuonna, ettei Moroniha saanut haltuunsa enempää alueita lamanilaisilta.

19 Sen tähden he luopuivat aikeestaan saada haltuunsa loput maistaan, sillä lamanilaiset olivat niin monilukuisia, että nefiläisten kävi mahdottomaksi saada enempää valtaa heihin; sen tähden Moroniha käytti kaikkia sotajoukkojaan niiden osien puolustamiseen, jotka hän oli vallannut.

20 Ja tapahtui, että lamanilaisten lukumäärän suuruuden tähden nefiläiset pelkäsivät suuresti, että heidät kukistettaisiin ja tallattaisiin maahan ja surmattaisiin ja hävitettäisiin.

21 Niin, he alkoivat muistaa Alman profetioita sekä Moosian sanoja; ja he näkivät, että he olivat olleet uppiniskaista kansaa ja etteivät he olleet pitäneet Jumalan käskyjä minkään arvoisina;

22 ja että he olivat muuttaneet ja polkeneet jalkoihinsa Moosian [a]lait eli sen, minkä Herra käski hänen antaa kansalle; ja he näkivät, että heidän lakinsa olivat tulleet turmeltuneiksi ja että heistä oli tullut jumalaton kansa, niin että he olivat jumalattomia samoin kuin lamanilaiset.

23 Ja heidän pahuutensa tähden kirkko oli alkanut [a]riutua; ja he alkoivat epäillä profetian henkeä ja ilmoituksen henkeä; ja Jumalan tuomiot olivat heidän silmiensä edessä.

24 Ja he näkivät, että heistä oli tullut [a]heikkoja niin kuin heidän veljistään lamanilaisista ja ettei Herran Henki enää varjellut heitä; niin, se oli vetäytynyt heistä pois, koska Herran [b]Henki ei asu [c]epäpyhissä temppeleissä.

25 Sen tähden Herra lakkasi varjelemasta heitä ihmeellisellä ja verrattomalla voimallaan, sillä he olivat langenneet [a]epäuskon ja kauhean jumalattomuuden tilaan; ja he näkivät, että lamanilaisia oli tavattoman paljon lukuisammin kuin heitä, ja elleivät he olisi [b]uskollisia Herralle Jumalalleen, heidän täytyisi väistämättä menehtyä.

26 Sillä katso, he näkivät, että lamanilaisten voima oli yhtä suuri kuin heidän voimansa, nimittäin mies mieheltä. Ja niin he olivat langenneet tähän suureen rikkomukseen; niin, siten heistä oli tullut heikkoja rikkomuksensa tähden [a]muutamassa vuodessa.

LUKU 5

Nefi ja Lehi omistautuvat saarnaamiselle. Heidän nimensä innoittavat heitä pitämään esivanhempiaan elämänsä esikuvina. Kristus lunastaa ne, jotka tekevät parannuksen. Nefi ja Lehi saavat monia käännynnäisiä ja joutuvat vankilaan, ja tuli

22 *a* Alma 1:1.
23 *a* PKO Luopumus.
24 *a* Moosia 1:13.
b PKO Pyhä Henki.
c Moosia 2:37; Alma 7:21; 34:36.
25 *a* PKO Epäusko.
b MK Jaak. 6:5.
26 *a* Alma 46:8; Hel. 12:3–4.

ympäröi heidät. Pimeyden pilvi varjoaa kolmesataa ihmistä. Maa järisee, ja ääni käskee ihmisiä tekemään parannuksen. Nefi ja Lehi puhuvat enkelien kanssa, ja tuli ympäröi väkijoukon. Noin 30 eKr.

Ja tapahtui, että tänä samana vuonna, katso, [a]Nefi luovutti tuomarinistuimen miehelle, jonka nimi oli Sesoram.

2 Sillä koska heidän lakinsa ja hallitusmuotonsa vahvistettiin kansan [a]äänellä ja niitä, jotka [b]valitsivat pahan, oli lukuisammin kuin niitä, jotka valitsivat hyvän, he olivat sen tähden kypsymässä tuhoon, sillä lait olivat turmeltuneet.

3 Niin, eikä tässä ollut kaikki; he olivat uppiniskaista kansaa, niin ettei heitä voinut hallita lain ja oikeuden mukaisesti, paitsi heidän tuhokseen.

4 Ja tapahtui, että Nefi oli väsynyt heidän pahuutensa tähden, ja hän [a]luopui tuomarinistuimesta ja otti saarnatakseen Jumalan sanaa koko lopun elinaikansa, ja myös hänen veljensä Lehi, koko lopun elinaikansa;

5 sillä he muistivat sanat, jotka heidän isänsä Helaman puhui heille. Ja nämä ovat ne sanat, jotka hän puhui:

6 Katso, poikani, minä pyydän, että te muistatte pitää Jumalan käskyt, ja minä tahdon teidän julistavan kansalle näitä sanoja. Katso, minä olen antanut teille niiden ensimmäisten [a]vanhempiemme nimet, jotka tulivat Jerusalemin maasta, ja tämän minä olen tehnyt, jotta te nimenne muistaessanne muistaisitte heidät, ja heidät muistaessanne muistaisitte heidän tekonsa, ja heidän tekonsa muistaessanne tietäisitte, että on sanottu sekä kirjoitettu, että ne olivat [b]hyviä.

7 Ja nyt, poikani, minä tahdon teidän tekevän sitä, mikä on hyvää, jotta teistä voitaisiin sanoa ja myös kirjoittaa, niin kuin heistä on sanottu ja kirjoitettu.

8 Ja nyt, poikani, katso, minä toivon teiltä jotakin muutakin, mikä toivomus on, että ette tekisi näitä asioita voidaksenne kerskua, vaan että tekisitte nämä asiat kootaksenne itsellenne taivaaseen [a]aarteen, joka on iankaikkinen ja joka ei häviä, niin, että saisitte tuon [b]kallisarvoisen iankaikkisen elämän lahjan, joka meidän on syytä uskoa annetun isillemme.

9 Oi muistakaa, muistakaa, poikani, ne [a]sanat, jotka kuningas Benjamin puhui kansalleen; niin, muistakaa, ettei ole mitään muuta keinoa eikä tapaa, jolla ihminen voi pelastua, kuin vain sen Jeesuksen Kristuksen [b]sovitusveren kautta, joka on tuleva; niin, muistakaa, että hän tulee [c]lunastamaan [d]maailman.

10 Ja muistakaa myös ne [a]sanat,

5 1 *a* Hel. 3:37.
2 *a* Moosia 29:25–27.
b Alma 10:19.
4 *a* Alma 4:15–20.
6 *a* 1. Nefi 1:1, 5.
b 2. Nefi 33.
8 *a* 3. Nefi 13:19–21.
b OL 14:7.
9 *a* Moosia 2:9.
b Moosia 3:17–18.
PKO Sovitus.
c PKO Lunastus.
d PKO Maailma: Ihmiset, jotka eivät tottele käskyjä.
10 *a* Alma 11:34.

jotka Amulek puhui Seesromille Ammonihan kaupungissa, sillä hän sanoi hänelle, että Herra tulisi varmasti lunastamaan kansansa, mutta että hän ei tulisi lunastamaan heitä heidän synneissään vaan lunastamaan heidät heidän synneistään.

11 Ja hän on saanut Isältä vallan lunastaa heidät heidän synneistään parannuksen tähden; sen tähden hän on [a]lähettänyt enkelinsä julistamaan sanomaa sen parannuksen ehdoista, joka johdattaa Lunastajan voimaan, heidän sielujensa pelastukseksi.

12 Ja nyt, poikani, muistakaa, muistakaa, että teidän on rakennettava [a]perustuksenne meidän Lunastajamme [b]kalliolle, hänen, joka on Kristus, Jumalan Poika, niin että kun Perkele lähettää väkevät tuulensa, niin, nuolensa pyörretuulessa, niin, kun kaikki hänen rakeensa ja hänen väkevä [c]myrskynsä pieksevät teitä, sillä ei ole valtaa teihin vetääkseen teidät alas kurjuuden ja loputtoman onnettomuuden kuiluun, sen kallion tähden, jolle teidät on rakennettu, joka on varma perustus, perustus, jolle rakentaessaan ihmiset eivät voi sortua.

13 Ja tapahtui, että nämä olivat ne sanat, jotka Helaman [a]opetti pojilleen; niin, hän opetti heille monia asioita, joita ei ole kirjoitettu, ja myös monia asioita, jotka on kirjoitettu.

14 Ja he muistivat hänen sanansa; ja sen tähden he menivät Jumalan käskyt pitäen opettamaan Jumalan sanaa kaiken Nefin kansan keskuuteen, alkaen Runsaudenkaupungista;

15 ja sieltä Gidin kaupunkiin; ja Gidin kaupungista Mulekin kaupunkiin;

16 ja tosiaankin kaupungista toiseen, kunnes he olivat kulkeneet kaiken Nefin kansan keskuudessa, joka oli etelänpuoleisessa maassa; ja sieltä Sarahemlan maahan, lamanilaisten keskuuteen.

17 Ja tapahtui, että he saarnasivat suurella voimalla, niin että he saattoivat häpeään monet niistä [a]luopioista, jotka olivat menneet sinne nefiläisten puolelta, niin että he tulivat ja tunnustivat syntinsä ja heidät kastettiin parannukseen, ja he palasivat heti nefiläisten luo yrittääkseen hyvittää heille ne vääryydet, joita he olivat tehneet.

18 Ja tapahtui, että Nefi ja Lehi saarnasivat lamanilaisille niin suurella voimalla ja valtuudella, sillä heille oli annettu voima ja valtuus, niin että he voivat [a]puhua, ja myös se, mitä heidän tuli puhua, annettiin heille.

19 Sen tähden he puhuivat hämmästyttäen suuresti lamanilaisia, saaden heidät [a]vakuuttuneiksi, niin että Sarahemlan maassa ja ympäristössä olevista

11 *a* Alma 13:24–25.
12 *a* Jes. 28:16; MK Jaak. 4:16.
b Matt. 7:24–27; OL 6:34; Moos. 7:53.
PKO Kallio; Kulmakivi.
c 3. Nefi 14:25, 27.
13 *a* Moosia 1:4.
17 *a* Hel. 4:4.
18 *a* OL 100:5–8.
PKO Profetia, profetoiminen.
19 *a* PKO Kääntyminen, kääntymys; Lähetystyö.

lamanilaisista kahdeksantuhatta kastettiin parannukseen ja saatiin vakuuttuneiksi isiensä perinteiden jumalattomuudesta.

20 Ja tapahtui, että Nefi ja Lehi lähtivät sieltä mennäkseen Nefin maahan.

21 Ja tapahtui, että eräs lamanilaisten sotajoukko otti heidät kiinni ja heitti [a]vankilaan, niin, juuri siihen samaan vankilaan, johon Limhin palvelijat olivat heittäneet Ammonin ja hänen veljensä.

22 Ja heidän oltuaan vankilaan heitettyinä monta päivää ilman ruokaa, katso, heitä mentiin hakemaan vankilasta surmattaviksi.

23 Ja tapahtui, että Nefi ja Lehi olivat ikään kuin [a]tulen ympäröimät, jopa niin että he eivät uskaltaneet käydä heihin käsiksi, peläten palavansa. Kuitenkaan Nefi ja Lehi eivät palaneet; ja he ikään kuin seisoivat tulen keskellä eivätkä palaneet.

24 Ja kun he näkivät, että he olivat [a]tulipatsaan ympäröiminä ja ettei se polttanut heitä, heidän sydämensä rohkaistui.

25 Sillä he näkivät, etteivät lamanilaiset uskaltaneet käydä heihin käsiksi, eivätkä he uskaltaneet tulla heidän lähelleen, vaan seisoivat ikään kuin hämmästyksestä mykistyneinä.

26 Ja tapahtui, että Nefi ja Lehi astuivat esiin ja alkoivat puhua heille sanoen: Älkää pelätkö, sillä katso, Jumala on näyttänyt teille tämän ihmeellisen asian, jolla teille näytetään, että te ette voi käydä meihin käsiksi surmataksenne meidät.

27 Ja katso, kun he olivat sanoneet nämä sanat, maa järisi tavattomasti, ja vankilan muurit järkkyivät, ikään kuin ne olisivat olleet sortumaisillaan maahan, mutta katso, ne eivät sortuneet. Ja katso, ne, jotka olivat vankilassa, olivat lamanilaisia ja nefiläisiä, jotka olivat luopioita.

28 Ja tapahtui, että [a]pimeyden pilvi peitti heidät varjoonsa, ja kauhea, vakava pelko valtasi heidät.

29 Ja tapahtui, että tuli [a]ääni, ikään kuin pimeyden pilven yläpuolelta, joka sanoi: Tehkää parannus, tehkää parannus, älkääkä enää yrittäkö tuhota palvelijoitani, jotka minä olen lähettänyt teidän luoksenne julistamaan hyvää sanomaa.

30 Ja tapahtui, kun he kuulivat tämän äänen ja käsittivät, ettei se ollut ukkosen ääni eikä se ollut kova, melskeinen ääni, vaan katso, se oli täydellisen lempeä [a]hiljainen ääni, ikään kuin se olisi ollut kuiskaus, ja se tunkeutui aivan sieluun asti –

31 ja äänen lempeydestä huolimatta, katso, maa järisi tavattomasti ja vankilan muurit vapisivat jälleen, ikään kuin sortumaisillaan maahan; ja katso, pimeyden pilvi, joka oli peittänyt heidät varjoonsa, ei hälvennyt –

32 ja katso, ääni tuli jälleen

21 *a* Moosia 7:6–7; 21:23.
23 *a* 2. Moos. 3:2.
24 *a* 2. Moos. 14:24; 1. Nefi 1:6; OL 29:12; JS–H 1:16.
28 *a* 2. Moos. 14:20.
29 *a* 3. Nefi 11:3–14.
30 *a* 1. Kun. 19:12; OL 85:6.

sanoen: Tehkää parannus, tehkää parannus, sillä taivaan valtakunta on käsillä; älkääkä enää yrittäkö tuhota palvelijoitani. Ja tapahtui, että maa järisi jälleen, ja muurit vapisivat.

33 Ja vielä kolmannenkin kerran ääni tuli ja puhui heille ihmeellisiä sanoja, joita ihminen ei voi lausua; ja muurit vapisivat jälleen, ja maa järisi ikään kuin se olisi ollut halkeamaisillaan.

34 Ja tapahtui, etteivät lamanilaiset voineet paeta sen pimeyden pilven tähden, joka peitti heitä varjollaan; niin, eivätkä he kyenneet liikkumaan sen pelonkaan tähden, joka heidät valtasi.

35 Nyt heidän joukossaan oli eräs, joka oli syntyjään nefiläinen, joka oli kerran kuulunut Jumalan kirkkoon mutta oli luopunut siitä.

36 Ja tapahtui, että hän kääntyi ympäri, ja katso, hän näki pimeyden pilven läpi Nefin ja Lehin kasvot; ja katso, ne [a]loistivat tavattomasti, aivan kuin enkelien kasvot. Ja hän näki, että he kohottivat katseensa taivasta kohti, ja he olivat sellaisessa asennossa kuin olisivat puhuneet tai korottaneet äänensä jollekulle olennolle, jonka he näkivät.

37 Ja tapahtui, että tämä mies huusi väkijoukolle, että he kääntyisivät katsomaan. Ja katso, heille annettiin voimaa, niin että he kääntyivät katsomaan; ja he näkivät Nefin ja Lehin kasvot.

38 Ja he sanoivat miehelle: Katso, mitä tämä kaikki tarkoittaa, ja kenen kanssa nämä miehet puhuvat?

39 Nyt miehen nimi oli Amminadab. Ja Amminadab sanoi heille: He puhuvat Jumalan enkelien kanssa.

40 Ja tapahtui, että lamanilaiset sanoivat hänelle: [a]Mitä meidän pitää tehdä, että tämä pimeyden pilvi otettaisiin pois peittämästä meitä varjollaan?

41 Ja Amminadab sanoi heille: Teidän on tehtävä [a]parannus ja huudettava ääntä avuksi, kunnes saatte [b]uskon Kristukseen, josta Alma ja Amulek ja Seesrom teille opettivat; ja kun te tämän teette, pimeyden pilvi otetaan pois peittämästä teitä varjollaan.

42 Ja tapahtui, että he kaikki alkoivat huutaa avuksi hänen ääntään, joka oli järisyttänyt maata; niin, he huusivat aina siihen asti, kunnes pimeyden pilvi hälveni.

43 Ja tapahtui, että kun he loivat katseensa ympärille ja näkivät, että pimeyden pilvi oli hälvennyt peittämästä heitä varjollaan, katso, he näkivät, tosiaankin jokainen sielu, olevansa tulipatsaan [a]ympäröiminä.

44 Ja Nefi ja Lehi olivat heidän keskellään; niin, he olivat ympäröidyt; niin, he olivat ikään kuin leimuavan tulen keskellä, kuitenkaan se ei vahingoittanut heitä, eikä se tarttunut vankilan seiniin; ja he täyttyivät sillä

36 *a* 2. Moos. 34:29–35; Ap. t. 6:15.
40 *a* Ap. t. 2:37–39.
41 *a* PKO Parannus.
b PKO Usko.
43 *a* 3. Nefi 17:24; 19:14.

[a]ilolla, joka on sanoin kuvaamaton ja täynnä kirkkautta.

45 Ja katso, Jumalan [a]Pyhä Henki tuli alas taivaasta ja tuli heidän sydämeensä, ja he täyttyivät ikään kuin tulella, ja he osasivat [b]puhua ihmeellisiä sanoja.

46 Ja tapahtui, että ääni, niin, suloinen ääni, ikään kuin se olisi ollut kuiskaus, tuli heille sanoen:

47 [a]Rauha, rauha olkoon teille teidän uskonne tähden Rakkaaseeni, joka on ollut maailman perustamisesta asti.

48 Ja nyt, kun he kuulivat tämän, he kohottivat katseensa ikään kuin nähdäkseen, mistä ääni tuli; ja katso, he näkivät [a]taivaat avoinna, ja enkeleitä tuli alas taivaasta palvelemaan heitä.

49 Ja niitä, jotka näkivät ja kuulivat tämän, oli noin kolmesataa sielua; ja heitä pyydettiin lähtemään ja olemaan ihmettelemättä, eikä heidän pitänyt myöskään epäillä.

50 Ja tapahtui, että he lähtivät ja opettivat kansaa julistaen kaikkialla ympäröivillä seuduilla kaikkea sitä, mitä he olivat kuulleet ja nähneet, niin että suurin osa lamanilaisista tuli vakuuttuneeksi siitä niiden todisteiden suuruuden tähden, joita he olivat saaneet.

51 Ja kaikki, jotka tulivat [a]vakuuttuneiksi, luopuivat sotaaseistaan ja myös vihastaan ja isiensä perinteistä.

52 Ja tapahtui, että he luovuttivat nefiläisille heidän omat maansa.

LUKU 6

Vanhurskaat lamanilaiset saarnaavat jumalattomille nefiläisille. Molemmat kansat menestyvät rauhan ja runsauden aikana. Synnin alkuunpanija Lusifer yllyttää jumalattomien ihmisten ja Gadiantonin rosvojen sydämiä murhaan ja jumalattomuuteen. Rosvot anastavat vallan nefiläisten hallituksessa. Noin 29–23 eKr.

Ja tapahtui, että kun tuomarien hallituskauden kuudeskymmeneskahdes vuosi oli päättynyt, tämä kaikki oli tapahtunut, ja lamanilaisista, suurimmasta osasta heistä, oli tullut vanhurskas kansa, niin että heidän [a]vanhurskautensa ylitti nefiläisten vanhurskauden heidän uskonsa lujuuden ja vakauden tähden.

2 Sillä katso, oli monia nefiläisiä, joista oli tullut [a]paatuneita ja katumattomia ja perin jumalattomia, niin että he hylkäsivät Jumalan sanan ja kaiken saarnaamisen ja profetoimisen, jota heidän keskuuteensa tuli.

3 Kuitenkin kirkon väellä oli suuri ilo lamanilaisten käännytymisen tähden, niin, Jumalan kirkon tähden, joka oli perustettu heidän keskuuteensa. Ja he olivat [a]ystäviä keskenään, ja he riemuitsivat keskenään, ja heillä oli suuri ilo.

44 *a* PKO Ilo.
45 *a* 3. Nefi 9:20; Et. 12:14.
b PKO Hengen lahjat.
47 *a* PKO Rauha.
48 *a* 1. Nefi 1:8.
51 *a* Alma 31:5.
6 1 *a* Hel. 13:1.
2 *a* Room. 1:28–32.
3 *a* PKO Ystävyys.

4 Ja tapahtui, että monet lamanilaisista tulivat alas Sarahemlan maahan ja julistivat nefiläisten kansalle, millä tavalla he olivat [a]kääntyneet, ja kehottivat heitä uskoon ja parannukseen.

5 Niin, ja monet saarnasivat tavattoman suurella voimalla ja valtuudella saaden monia heistä vaipumaan nöyryyden syvyyksiin, olemaan Jumalan ja Karitsan nöyriä seuraajia.

6 Ja tapahtui, että monet lamanilaisista menivät pohjoisenpuoleiseen maahan; ja myös Nefi ja Lehi menivät pohjoisenpuoleiseen [a]maahan saarnaamaan kansalle. Ja näin päättyi kuudeskymmeneskolmas vuosi.

7 Ja katso, koko maassa oli rauha, niin että nefiläiset menivät mihin osaan maata vain tahtoivat, olipa se nefiläisten tai lamanilaisten keskuuteen.

8 Ja tapahtui, että lamanilaisetkin menivät minne vain tahtoivat, olipa se lamanilaisten tai nefiläisten keskuuteen; ja niin he olivat vapaasti kanssakäymisissä keskenään ostaakseen ja myydäkseen ja saadakseen voittoa mielensä mukaisesti.

9 Ja tapahtui, että heistä tuli tavattoman rikkaita, sekä lamanilaisista että nefiläisistä; ja heillä oli tavattoman runsaasti kultaa ja hopeaa ja kaikenlaisia kallisarvoisia metalleja sekä eteläisessä maassa että pohjoisessa maassa.

10 Nyt eteläistä maata kutsuttiin Lehiksi, ja pohjoista maata kutsuttiin [a]Mulekiksi, mikä oli Sidkian pojan mukaan, sillä Herra toi Mulekin pohjoiseen maahan ja Lehin eteläiseen maahan.

11 Ja katso, näissä kummassakin maassa oli kaikenlaista kultaa ja hopeaa ja erilaatuisia kallisarvoisia metalleja, ja oli myös taitavia työmiehiä, jotka käsittelivät kaikenlaista metallia ja puhdistivat sitä; ja näin heistä tuli rikkaita.

12 He kasvattivat runsaasti viljaa sekä pohjoisessa että etelässä, ja he kukoistivat tavattomasti sekä pohjoisessa että etelässä. Ja he lisääntyivät ja vahvistuivat tavattomasti maassa. Ja he kasvattivat monia katraita ja laumoja ja monia syöttiläitä.

13 Katso, heidän naisensa ahersivat ja kehräsivät ja tekivät kaikenlaisia kankaita kerratusta pellavasta ja erilaatuisia kankaita verhotakseen alastomuutensa. Ja näin kuudeskymmenesneljäs vuosi kului rauhassa.

14 Ja myös kuudentenakymmenentenäviidentenä vuonna heillä oli suuri ilo ja rauha, ja paljon saarnaamista ja monia profetioita siitä, mikä oli tuleva. Ja näin kului kuudeskymmenesviides vuosi.

15 Ja tapahtui, että tuomarien hallituskauden kuudentenakymmenentenäkuudentena vuonna, katso, jonkun tuntemattoman käsi murhasi [a]Sesoramin hänen istuessaan tuomarinistuimella. Ja tapahtui, että samana

4 *a* PKO Kääntyminen, kääntymys.
6 *a* Alma 63:4–9; Hel. 3:11–12.
10 *a* Moosia 25:2–4; Hel. 8:21.
15 *a* Hel. 5:1.

vuonna myös hänen poikansa, jonka kansa oli nimittänyt hänen sijaansa, murhattiin. Ja näin päättyi kuudeskymmeneskuudes vuosi.

16 Ja kuudennenkymmenennenseitsemännen vuoden alussa kansa alkoi jälleen käydä tavattoman jumalattomaksi.

17 Sillä katso, Herra oli siunannut sitä maailman rikkauksilla niin kauan, ettei se ollut yltynyt vihaan, sotiin eikä verenvuodatukseen; sen tähden se alkoi kiinnittää sydämensä rikkauksiinsa; niin, he alkoivat tavoitella etua voidakseen kohota toinen toistansa ylemmäksi; sen tähden he alkoivat tehdä [a]salamurhia ja ryöstää ja rosvota etua saadakseen.

18 Ja nyt, katso, nuo murhaajat ja rosvot olivat sitä joukkoa, jonka Kiskumen ja [a]Gadianton olivat muodostaneet. Ja nyt oli tapahtunut, että oli monia Gadiantonin joukkoon kuuluvia, nimittäin nefiläisten keskuudessa. Mutta katso, heitä oli lukuisammin lamanilaisten jumalattomamman osan keskuudessa. Ja heitä kutsuttiin Gadiantonin rosvoiksi ja murhaajiksi.

19 Ja he murhasivat ylituomari Sesoramin ja hänen poikansa heidän ollessaan tuomarinistuimella; ja katso, heitä ei löydetty.

20 Ja nyt tapahtui, että kun lamanilaiset huomasivat, että heidän keskuudessaan oli rosvoja, he tulivat tavattoman murheellisiksi; ja he käyttivät kaikkia vallassaan olevia keinoja hävittääkseen heidät maan päältä.

21 Mutta katso, Saatana yllytti nefiläisten enemmistön sydämiä, niin että he liittyivät noihin rosvojoukkoihin ja yhtyivät heidän liittoihinsa ja valoihinsa, että he suojelisivat ja varjelisivat toisiaan missä tahansa vaikeissa olosuhteissa, joihin he joutuisivat, jotta he eivät joutuisi kärsimään murhistaan ja rosvouksistaan ja varkauksistaan.

22 Ja tapahtui, että heillä oli merkkinsä, niin, [a]salaiset merkkinsä ja salasanansa; ja tämä siksi, että he voisivat tunnistaa veljen, joka oli tehnyt liiton, niin että mitä tahansa jumalattomuutta hänen veljensä tekisikin, häntä ei veli vahingoittaisi, eivätkä ne, jotka kuuluivat hänen joukkoonsa, joka oli tehnyt tämän liiton.

23 Ja niin he voisivat murhata ja rosvota ja varastaa ja harjoittaa haureutta ja tehdä kaikenlaista jumalattomuutta vastoin maansa lakeja ja myös Jumalansa lakeja.

24 Ja kuka ikinä heidän joukkoonsa kuuluvista ilmoittaisi maailmalle heidän [a]jumalattomuudestaan ja iljetyksistään, hänet tutkittaisiin, ei heidän maansa lakien mukaisesti vaan heidän jumalattomien lakiensa mukaisesti, jotka Gadianton ja Kiskumen olivat antaneet.

25 Nyt, katso, näitä salaisia [a]valoja ja liittoja Alma kielsi poikaansa ilmaisemasta maailmalle, etteivät ne vain olisi

17 *a* 3. Nefi 9:9.
18 *a* Hel. 2:4, 12–13.
22 *a* PKO Salaliitto.
24 *a* PKO Jumalattomuus.
25 *a* Alma 37:27–32.

välikappaleena kansan saattamisessa tuhoon.

26 Nyt, katso, nuo [a]salaiset valat ja liitot eivät tulleet Gadiantonin tietoon aikakirjoista, jotka luovutettiin Helamanille, vaan katso, ne pani Gadiantonin sydämeen se [b]sama olento, joka houkutteli ensimmäiset vanhempamme nauttimaan kiellettyä hedelmää –

27 niin, se sama olento, joka juonitteli [a]Kainin kanssa, että jos hän murhaisi veljensä Abelin, se ei tulisi maailman tietoon. Ja hän punoi juonia Kainin ja hänen seuraajiensa kanssa siitä lähtien.

28 Ja tuo sama olento myös pani ihmisten sydämeen ajatuksen [a]rakentaa tornin, joka olisi niin korkea, että he pääsisivät taivaaseen. Ja tuo sama olento viekotteli ihmisiä, jotka tulivat tuolta tornilta tähän maahan; hän levitti pimeyden tekoja ja iljetyksiä kaikkialle maan päälle, kunnes hän veti kansan alas [b]täydelliseen tuhoon ja ikuiseen helvettiin.

29 Niin, tuo sama olento pani [a]Gadiantonin sydämeen ajatuksen jatkaa yhä pimeyden ja salamurhien työtä; ja hän on tehnyt sitä jatkuvasti ihmisen alusta aina tähän aikaan asti.

30 Ja katso, hän on kaiken synnin [a]alkuunpanija. Ja katso, hän jatkaa pimeyden ja salamurhien töitään ja jättää heidän juonensa ja valansa ja liittonsa ja heidän kauhean jumalattomat suunnitelmansa perintönä polvesta polveen, siinä määrin kuin saa valtaa ihmislasten sydämissä.

31 Ja nyt, katso, hän oli saanut suuren vallan nefiläisten sydämissä, niin, niin että heistä oli tullut tavattoman jumalattomia; niin, suurin osa heistä oli kääntynyt pois vanhurskauden tieltä ja [a]polki jalkoihinsa Jumalan käskyt ja kääntyi omille teilleen ja rakensi itselleen epäjumalia kullastaan ja hopeastaan.

32 Ja tapahtui, että kaikki tämä pahuus kohtasi heitä vain [a]muutaman vuoden kuluessa, niin että suurin osa siitä oli kohdannut heitä Nefin kansan tuomarien hallituskauden kuudentenakymmenentenäseitsemäntenä vuonna.

33 Ja he tulivat pahemmiksi myös kuudentenakymmenentenäkahdeksantena vuonna vanhurskaiden suureksi murheeksi ja valitukseksi.

34 Ja näin me näemme, että nefiläiset alkoivat vaipua epäuskoon ja tulla jumalattomammiksi ja iljettävämmiksi, kun taas lamanilaiset alkoivat kehittyä tavattomasti Jumalansa tuntemisessa; niin, he alkoivat pitää hänen säädöksensä ja käskynsä ja vaeltaa vilpittömästi ja oikeamielisesti hänen edessään.

35 Ja näin me näemme, että Herran Henki alkoi [a]vetäytyä

26 *a* Moos. 5:29, 49–52.
b 3. Nefi 6:28; Moos. 4:6–12.
27 *a* Moos. 5:18–33.
28 *a* 1. Moos. 11:1–4; Et. 1:3.
b Et. 8:9, 15–25.
29 *a* Hel. 2:4–13.
30 *a* Alma 5:39–42; Moroni 7:12, 17; Moos. 4:4.
31 *a* 1. Nefi 19:7.
32 *a* Alma 46:8.
35 *a* Moosia 2:36; OL 121:37.

pois nefiläisistä heidän sydämensä jumalattomuuden ja paatumuksen tähden.

36 Ja näin me näemme, että Herra alkoi vuodattaa Henkeään lamanilaisille, koska he alttiisti ja auliisti uskoivat hänen sanoihinsa.

37 Ja tapahtui, että lamanilaiset ajoivat takaa Gadiantonin rosvojoukkoa; ja he saarnasivat Jumalan sanaa sen jumalattomamman osan keskuudessa, niin että tämä rosvojoukko hävitettiin kokonaan lamanilaisten keskuudesta.

38 Ja tapahtui toisaalta, että nefiläiset vahvistivat heitä ja tukivat heitä, jumalattomammasta osasta alkaen, kunnes he olivat levittäytyneet koko nefiläisten maahan ja vietelleet harhaan suurimman osan vanhurskaista, kunnes he olivat vajonneet niin alas, että uskoivat heidän tekoihinsa ja osallistuivat heidän saaliinsa jakoon ja liittyivät heihin salamurhissaan ja -liitoissaan.

39 Ja näin he saivat yksin hallitusvallan, niin että he polkivat jalkoihinsa ja löivät ja raastoivat [a]köyhiä ja sävyisiä ja Jumalan nöyriä seuraajia ja käänsivät heille selkänsä.

40 Ja näin me näemme, että he olivat kauheassa tilassa ja [a]kypsymässä ikuiseen tuhoon.

41 Ja tapahtui, että näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kuudeskymmeneskahdeksas vuosi.

Helamanin pojan Nefin profetia. Jumala uhkaa Nefin kansaa, että hän rankaisee sitä vihassaan, sen täydelliseksi tuhoksi, ellei se tee parannusta jumalattomuudestaan. Jumala lyö Nefin kansaa ruttotaudilla; se tekee parannuksen ja kääntyy hänen puoleensa. Lamanilainen Samuel profetoi nefiläisille.

Käsittää luvut 7–16.

LUKU 7

Nefi hylätään pohjoisessa, ja hän palaa Sarahemlaan. Hän rukoilee puutarhatornissaan ja kutsuu sitten ihmisiä tekemään parannuksen, tai he menehtyvät. Noin 23–21 eKr.

Katso, nyt tapahtui nefiläisten kansan tuomarien hallituskauden kuudentenakymmenentenäyhdeksäntenä vuonna, että Nefi, Helamanin poika, [a]palasi Sarahemlan maahan pohjoisenpuoleisesta maasta.

2 Sillä hän oli ollut pohjoisenpuoleisessa maassa olevien ihmisten keskuudessa saarnaamassa heille Jumalan sanaa, ja hän oli profetoinut heille monia asioita;

3 ja he olivat hylänneet kaikki hänen sanansa, niin ettei hän voinut jäädä heidän keskuuteensa vaan palasi takaisin synnyinmaahansa.

4 Ja nähdessään kansan sellaisen kauhean jumalattomuuden tilassa ja noiden Gadiantonin

39 *a* Ps. 109:16; Alma 5:54–56; OL 56:16.
40 *a* Hel. 5:2; 11:37; OL 18:6.
7 1 *a* Hel. 6:6.

rosvojen istuvan tuomarinistuimilla – he olivat anastaneet vallan ja määräämisaseman maassa, syrjäyttäneet Jumalan käskyt eivätkä tehneet vähimmässäkään määrin oikein hänen edessään, eivät tehneet oikeutta ihmislapsille,

5 he tuomitsivat vanhurskaat heidän vanhurskautensa tähden, jättivät syylliset ja jumalattomat rankaisematta heidän rahansa tähden, ja lisäksi pysyäkseen virassa hallituksen johdossa, hallitsemassa ja tekemässä tahtonsa mukaisesti, niin että he saisivat etua ja [a]maailman kunniaa, ja lisäksi, jotta he voisivat helpommin tehdä aviorikoksia ja varastaa ja tappaa ja tehdä oman tahtonsa mukaisesti.

6 Nyt tämä suuri pahuus oli kohdannut nefiläisiä muutaman vuoden kuluessa; ja kun Nefi näki sen, hänen sydämensä paisui murheesta hänen rinnassaan, ja hän huudahti sielunsa tuskassa:

7 Oi, jospa olisin voinut elää siihen aikaan, kun isäni Nefi alun perin tuli Jerusalemin maasta, niin että olisin voinut iloita hänen kanssaan luvatussa maassa; silloin hänen kansansa oli sopuisa, luja Jumalan käskyjen pitämisessä ja hitaasti johdatettavissa pahoihin tekoihin; ja he olivat nopeita kuulemaan Herran sanoja –

8 niin, jos olisin voinut elää siihen aikaan, silloin minun sieluni olisi iloinnut veljieni vanhurskaudesta.

9 Mutta katso, minun osanani on, että elän näinä aikoina ja että sieluni täyttyy murheesta tämän veljieni jumalattomuuden tähden.

10 Ja katso, nyt tapahtui, että tämä tapahtui tornissa, joka oli Nefin puutarhassa, joka oli valtatien varrella, joka johti päätorille, joka oli Sarahemlan kaupungissa; ja nyt, Nefi oli kumartunut puutarhassaan olevassa tornissa, joka torni oli myös lähellä puutarhaporttia, jonka vieritse valtatie kulki.

11 Ja tapahtui, että eräät miehet olivat kulkemassa ohitse ja näkivät Nefin hänen vuodattaessaan sieluaan Jumalalle tornissa; ja he juoksivat kertomaan ihmisille, mitä olivat nähneet, ja ihmiset tulivat koolle joukoittain saadakseen tietää syyn niin suureen suruun kansan jumalattomuuden tähden.

12 Ja nyt, kun Nefi nousi, hän näki ihmisjoukot, jotka olivat kokoontuneet yhteen.

13 Ja tapahtui, että hän avasi suunsa ja sanoi niille: Katso, [a]miksi te olette kokoontuneet yhteen? Jotta voisin kertoa teille pahuudestanne?

14 Niin, koska minä olen kiivennyt ylös torniini voidakseni vuodattaa sieluni Jumalalleni sydämeni tavattoman murheen tähden, joka johtuu teidän pahuudestanne!

15 Ja minun suruni ja valitukseni tähden te olette kokoontuneet yhteen ja ihmettelette; niin, ja teidän on suuresti syytäkin ihmetellä; niin, teidän tulee

5*a* Matt. 13:22; 16:26.

13*a* Matt. 3:5–8.

ihmetellä, koska te olette antaneet periksi, niin että Perkele on saanut niin suuren vallan teidän sydämessänne.

16 Niin, kuinka olette saattaneet antaa periksi sen houkutuksille, joka yrittää syöstä teidän sielunne alas ikuiseen kurjuuteen ja loputtomaan onnettomuuteen?

17 Oi, tehkää parannus, tehkää parannus! [a]Miksi tahdotte kuolla? Kääntykää, kääntykää Herran Jumalanne puoleen. Miksi hän on teidät hylännyt?

18 Siksi, että te olette paaduttaneet sydämenne; niin, te ette tahdo kuulla [a]hyvän paimenen ääntä; niin, te olette [b]vihoittaneet hänet itseänne vastaan.

19 Ja katso, ellette tee parannusta, niin sen sijaan, että [a]kokoaisi teidät, katso, hän hajottaa teidät, niin että teistä tulee koirien ja villipetojen ruokaa.

20 Oi, kuinka olette saattaneet unohtaa Jumalanne juuri samana päivänä kuin hän on teidät pelastanut?

21 Mutta katso, te teitte sen etua saadaksenne, saadaksenne ihmisten kiitosta, niin, ja jotta saisitte kultaa ja hopeaa. Ja te olette kiinnittäneet sydämenne tämän [a]maailman rikkauksiin ja turhuuksiin, joiden tähden te murhaatte ja rosvoatte ja varastatte ja sanotte [b]väärän todistuksen lähimmäistänne vastaan ja teette kaikenlaista pahaa.

22 Ja tästä syystä teitä kohtaa onnettomuus, ellette tee parannusta. Sillä jos te ette tee parannusta, katso, tämä suuri kaupunki sekä kaikki ympäristössä olevat suuret kaupungit, jotka ovat meidän hallussamme olevassa maassa, otetaan pois, niin ettei teillä ole enää mitään sijaa niissä; sillä katso, Herra ei enää, kuten on tähän asti tehnyt, suo teille [a]voimaa pitää puolianne vihollisianne vastaan.

23 Sillä katso, näin sanoo Herra: Minä en näytä voimaani jumalattomille, yhdelle enempää kuin toisellekaan, paitsi niille, jotka tekevät parannuksen synneistään ja kuulevat minun sanojani. Ja nyt, minä tahdon teidän huomaavan, veljeni, että lamanilaisten käy [a]paremmin kuin teidän, ellette tee parannusta.

24 Sillä katso, he ovat vanhurskaampia kuin te, sillä he eivät ole tehneet syntiä sitä suurta tietoa vastaan, jonka te olette saaneet; sen tähden Herra on heille armollinen; niin, hän [a]pidentää heidän elinaikansa ja enentää heidän jälkeläisensä, silloinkin kun teidät [b]hävitetään kokonaan, ellette tee parannusta.

25 Niin, voi teitä sen suuren iljetyksen tähden, joka on tullut keskuuteenne; ja te olette yhtyneet siihen, nimittäin siihen [a]salaiseen joukkoon, jonka Gadianton perusti!

17 *a* Hes. 18:23, 31–32.
18 *a* Hes. 34:12; Joh. 10:14–16; Alma 5:38–41, 57–60. PKO Hyvä paimen.
b MK Jaak. 1:8; Alma 12:36–37.
19 *a* 3. Nefi 10:4–7.
21 *a* PKO Maailmallisuus.
b 2. Moos. 20:16; Matt. 15:19–20.
22 *a* Moosia 7:29.
23 *a* Hel. 15:11–15.
24 *a* Alma 9:16; OL 5:33.
b Alma 9:19.
25 *a* Hel. 3:23.

26 Niin, [a]onnettomuus on kohtaava teitä sen ylpeyden tähden, jonka te olette sallineet päästä sydämeenne ja joka on nostanut teidät sen yläpuolelle, mikä on hyvää, teidän tavattoman suurten [b]rikkauksienne tähden!

27 Niin, voi teitä teidän jumalattomuutenne ja iljetystenne tähden!

28 Ja ellette te tee parannusta, te menehdytte; niin, teidän maannekin otetaan teiltä, ja teidät hävitetään maan päältä.

29 Katso nyt, en minä itsestäni sano, että tämä kaikki tapahtuu, koska minä en itsestäni [a]tiedä näitä asioita; mutta katso, minä tiedän, että nämä asiat ovat totta, koska Herra Jumala on ilmaissut ne minulle, sen tähden minä todistan, että ne tulevat tapahtumaan.

LUKU 8

Turmeltuneet tuomarit yrittävät kiihottaa kansaa Nefiä vastaan. Abraham, Mooses, Senos, Senok, Esias, Jesaja, Jeremia, Lehi ja Nefi todistivat kaikki Kristuksesta. Nefi ilmoittaa innoituksen kautta ylituomarin murhasta. Noin 23–21 eKr.

Ja nyt tapahtui, että kun Nefi oli sanonut nämä sanat, katso, siellä oli miehiä, jotka olivat tuomareita ja jotka myös kuuluivat Gadiantonin salaiseen joukkoon, ja he olivat vihoissaan ja he huusivat häntä vastaan, sanoen kansalle: Miksi ette ota kiinni tätä miestä ja tuo häntä tuomittavaksi sen rikoksen mukaisesti, jonka hän on tehnyt?

2 Miksi katselette tätä miestä ja kuuntelette hänen herjaustaan tätä kansaa vastaan ja meidän lakiamme vastaan?

3 Sillä katso, Nefi oli puhunut heille heidän lakinsa turmeltuneisuudesta; niin, Nefi puhui paljon sellaista, mitä ei voida kirjoittaa; eikä hän puhunut mitään, mikä olisi ollut vastoin Jumalan käskyjä.

4 Ja nuo tuomarit olivat hänelle vihoissaan, koska hän [a]puhui heille selkeästi heidän salaisista pimeyden teoistaan; kuitenkaan he eivät itse uskaltaneet käydä häneen käsiksi, sillä he pelkäsivät, että kansa huutaisi heitä vastaan.

5 Sen tähden he huusivat kansalle sanoen: Miksi te sallitte tämän miehen herjata meitä? Sillä katso, hän tuomitsee koko tämän kansan aina tuhoon asti; niin, ja myös, että nämä meidän suuret kaupunkimme otetaan meiltä, niin ettei meillä ole niissä mitään sijaa.

6 Ja nyt me tiedämme, että tämä on mahdotonta, sillä katso, me olemme voimakkaita ja meidän kaupunkimme suuria; sen tähden meidän vihollisemme eivät voi saada meitä valtaansa.

7 Ja tapahtui, että he yllyttivät näin kansaa vihaan Nefiä vastaan ja herättivät kiistoja sen keskuudessa, sillä oli muutamia, jotka huusivat: Antakaa tämän

26 *a* Jes. 5:8–25.
b MK Jaak. 2:13.
29 *a* Alma 5:45–46.
8 4 *a* 1. Nefi 16:2–3.

miehen olla, sillä hän on hyvä mies, ja se, mitä hän sanoo, tapahtuu varmasti, ellemme me tee parannusta;

8 niin, katso, meitä kohtaavat kaikki tuomiot, joista hän on meille todistanut, sillä me tiedämme, että hän on todistanut meille oikein meidän pahoista teoistamme. Ja katso, niitä on paljon, ja hän [a]tietää yhtä hyvin kaiken sen, mikä meitä on kohtaava, kuin hän tietää meidän pahoista teoistamme;

9 niin, ja katso, ellei hän olisi ollut profeetta, hän ei olisi voinut todistaa noista asioista.

10 Ja tapahtui, että niiden ihmisten pelko, jotka pyrkivät ottamaan Nefin hengiltä, esti heitä käymästä häneen käsiksi; sen tähden hän alkoi jälleen puhua heille nähdessään, että oli päässyt suosioon muutamien silmissä, niin että loput heistä pelkäsivät.

11 Sen tähden hänen oli pakko puhua heille enemmän, sanoen: Katso, veljeni, ettekö ole lukeneet, että Jumala antoi yhdelle miehelle, nimittäin Moosekselle, voiman lyödä [a]Punaisenmeren vesiä, ja ne jakaantuivat kahtia, niin että israelilaiset, jotka olivat meidän isiämme, pääsivät sen poikki kuivaa maata pitkin, ja vedet peittivät egyptiläisten sotajoukot ja nielaisivat ne?

12 Ja nyt, katso, jos Jumala antoi tälle miehelle sellaisen voiman, niin miksi väittelette keskenänne ja sanotte, ettei hän ole antanut minulle voimaa, jolla voin tietää niistä tuomioista, jotka kohtaavat teitä, ellette tee parannusta?

13 Mutta katso, te ette kiellä vain minun sanojani, vaan te kiellätte myös kaikki ne sanat, jotka meidän isämme ovat puhuneet, ja myös ne sanat, jotka puhui tämä mies, Mooses, jolle oli annettu niin suuri voima, niin, ne sanat, jotka hän on puhunut Messiaan tulemisesta.

14 Niin, eikö hän todistanut, että Jumalan Poika on tuleva? Ja niin kuin hän [a]nosti korkealle pronssisen käärmeen autiomaassa, niin korotetaan hänet, joka on tuleva.

15 Ja samoin kuin kaikki, jotka katsoivat tuohon käärmeeseen, saivat [a]elää, samoin kaikki, jotka katsovat Jumalan Poikaan uskoen, murtunein mielin, saavat [b]elää ja saavat sen elämän, joka on iankaikkinen.

16 Ja nyt, katso, ei vain Mooses todistanut näistä asioista, vaan myös [a]kaikki pyhät profeetat hänen ajoistaan aina Abrahamin aikoihin asti.

17 Niin, ja katso, [a]Abraham näki hänen tulemisensa ja täyttyi ilolla ja riemuitsi.

18 Niin, ja katso, minä sanon teille, että ei vain Abraham

8 *a* Hel. 7:29.
11 *a* 2. Moos. 14:16; 1. Nefi 17:26; Moosia 7:19; OL 8:2–3; Moos. 1:25.
14 *a* 4. Moos. 21:6–9; 2. Nefi 25:20; Alma 33:19–22. PKO Jeesus Kristus: Vertauskuvia Kristuksesta.
15 *a* 1. Nefi 17:41; Alma 37:45–47; 3. Nefi 15:9.
b Joh. 11:25.
16 *a* MK Jaak. 4:4–5; 7:11.
17 *a* 1. Moos. 22:8–14; Joh. 8:56.

tiennyt näistä asioista, vaan ennen Abrahamin aikoja oli [a]monia, joita kutsuttiin Jumalan [b]järjestyksen mukaan, niin, nimittäin hänen Poikansa järjestyksen mukaan; ja tämä, jotta ihmisille ilmaistaisiin hyvin monta tuhatta vuotta ennen hänen tulemistaan lunastuksen tulevan heillekin.

19 Ja nyt minä tahdon teidän tietävän, että Abrahamin aikojen jälkeenkin on ollut monia profeettoja, jotka ovat todistaneet näistä asioista; niin, katso, profeetta [a]Senos todisti rohkeasti, minkä vuoksi hänet surmattiin.

20 Ja katso, myös [a]Senok, ja myös Esias, ja myös [b]Jesaja ja [c]Jeremia (Jeremia oli se sama profeetta, joka todisti [d]Jerusalemin hävityksestä), ja nyt me tiedämme, että Jerusalem hävitettiin Jeremian sanojen mukaisesti. Oi miksi sitten ei Jumalan Poika tulisi hänen profetiansa mukaisesti?

21 Ja nyt kiistättekö sen, että [a]Jerusalem hävitettiin? Sanotteko, etteivät Sidkian [b]pojat saaneet surmaansa, kaikki paitsi [c]Mulek? Niin, ja ettekö ymmärrä, että Sidkian jälkeläiset ovat meidän keskuudessamme, ja heidät ajettiin pois Jerusalemin maasta? Mutta katso, tässä ei ole kaikki – 22 meidän isämme Lehi ajettiin pois Jerusalemista, koska hän todisti näistä asioista. Myös Nefi todisti näistä asioista, ja myös melkein kaikki meidän isämme aina tähän aikaan asti; niin, he ovat todistaneet Kristuksen [a]tulemisesta ja ovat odottaneet hänen päiväänsä, joka on tuleva, ja riemuinneet siitä.

23 Ja katso, hän on Jumala, ja hän on heidän kanssaan, ja hän ilmaisi itsensä heille sanoen, että hän oli heidät lunastanut; ja he antoivat hänelle kunnian sen tähden, mikä on tuleva.

24 Ja nyt, koska te tiedätte nämä asiat ettekä voi niitä kieltää, paitsi jos valehtelette, te olette sen tähden tehneet tässä syntiä, sillä te olette hylänneet kaikki nämä asiat huolimatta niin monista todisteista, joita olette saaneet; niin, nimittäin te olette saaneet [a]kaiken, sekä sen, mitä on taivaassa, että kaiken sen, mitä on maassa, todistukseksi siitä, että ne ovat totta.

25 Mutta katso, te olette hylänneet totuuden ja [a]kapinoineet pyhää Jumalaanne vastaan; ja tälläkin hetkellä, sen sijaan että kokoaisitte itsellenne [b]aarteita taivaaseen, missä mikään ei turmellu ja minne mikään epäpuhdas ei voi tulla, te kasaatte

18 *a* Alma 13:19; OL 84:6–16; 136:37.
b PKO Melkisedekin pappeus.
19 *a* Alma 34:7.
20 *a* 1. Nefi 19:10; 3. Nefi 10:15–16. PKO Pyhät kirjoitukset: Kadonneet pyhät kirjoitukset.
b Jes. 53.
c 1. Nefi 5:13; 7:14.
d Jer. 26:18; 1. Nefi 1:4.
21 *a* 2. Nefi 6:8; Omni 1:15.
b 2. Kun. 25:7; Jer. 39:6; 52:10.
c Hes. 17:22–23; Hel. 6:10.
22 *a* PKO Jeesus Kristus: Profetioita Jeesuksen Kristuksen syntymästä ja kuolemasta.
24 *a* Alma 30:44; Moos. 6:63.
25 *a* Moosia 2:36–38; 3:12.
b Hel. 5:8; 3. Nefi 13:19–21.

itsellenne vihaa [c]tuomion päiväksi.

26 Niin, tälläkin hetkellä te olette murhienne ja [a]haureutenne ja jumalattomuutenne tähden kypsymässä ikuiseen tuhoon; niin, ja ellette tee parannusta, se kohtaa teitä pian.

27 Niin, katso, se on nyt aivan teidän ovillanne; niin, menkää tuomarinistuimen luo ja tutkikaa; ja katso, teidän tuomarinne on murhattu, ja hän [a]makaa verissään; ja hänet on murhannut hänen [b]veljensä, joka pyrkii istumaan tuomarinistuimelle.

28 Ja katso, he molemmat kuuluvat teidän salaiseen joukkoonne, jonka [a]alkuunpanija on Gadianton ja Paholainen, joka pyrkii hävittämään ihmisten sielun.

LUKU 9

Sanansaattajat löytävät ylituomarin kuolleena tuomarinistuimen vierestä. Heidät vangitaan ja myöhemmin vapautetaan. Nefi tunnistaa Seantumin murhaajaksi innoituksen kautta. Muutamat tunnustavat Nefin profeetaksi. Noin 23–21 eKr.

Katso, nyt tapahtui, että kun Nefi oli puhunut nämä sanat, eräät miehet heidän joukostaan juoksivat tuomarinistuimen luo; aivan niin, niitä, jotka menivät, oli viisi, ja mennessään he sanoivat keskenään:

2 Katso, nyt me saamme tietää varmasti, onko tämä mies profeetta ja onko Jumala käskenyt hänen profetoida tällaisia ihmeellisiä asioita meille. Katso, me emme usko, että hän on käskenyt; niin, me emme usko hänen olevan profeetta; kuitenkin jos tämä, mitä hän on sanonut ylituomarista, on totta, että hän on kuollut, niin silloin me uskomme, että muutkin hänen puhumansa sanat ovat totta.

3 Ja tapahtui, että he juoksivat kaikin voimin ja tulivat sisään tuomarinistuimen luo; ja katso, ylituomari oli kaatunut maahan ja [a]makasi verissään.

4 Ja nyt, katso, kun he näkivät tämän, he hämmästyivät tavattomasti, niin että kaatuivat maahan, sillä he eivät olleet uskoneet sanoja, jotka Nefi oli ylimmäisestä tuomarista puhunut.

5 Mutta nyt, kun he näkivät, he uskoivat, ja heidät valtasi pelko, että kaikki Nefin puhumat tuomiot kohtaisivat kansaa; sen tähden he vapisivat ja olivat kaatuneet maahan.

6 Nyt, heti kun tuomari oli murhattu – hänen veljensä pisti häntä valepuvussa, ja hän pakeni, ja palvelijat juoksivat kertomaan kansalle, kohottaen sen keskuudessa huudon murhasta;

7 ja katso, kansa kokoontui yhteen tuomarinistuimen paikalle – ja katso, hämmästykseksen se näki nuo viisi miestä, jotka olivat kaatuneet maahan.

8 Ja nyt, katso, kansa ei tiennyt

25 *c* OL 10:20–23; 121:23–25.
26 *a* PKO Haureus.
27 *a* Hel. 9:3, 15.
b Hel. 9:6, 26–38.
28 *a* Hel. 6:26–30.
9 3 *a* Hel. 8:27.

mitään siitä väkijoukosta, joka oli kokoontunut yhteen Nefin [a]puutarhalle; sen tähden ihmiset sanoivat toisilleen: Nämä miehet ovat tuomarin murhaajia, ja Jumala on lyönyt heidät, niin etteivät he voineet paeta meitä.

9 Ja tapahtui, että he tarttuivat heihin ja sitoivat heidät ja heittivät heidät vankilaan. Ja kaikkialle lähetettiin julistus, että tuomari oli surmattu ja että murhaajat oli otettu kiinni ja heitetty vankilaan.

10 Ja tapahtui, että seuraavana päivänä kansa kokoontui yhteen suremaan ja [a]paastoamaan, surmatun suuren ylituomarin hautajaisiin.

11 Ja näin myös ne tuomarit, jotka olivat Nefin puutarhalla ja kuulivat hänen sanansa, olivat myös kokoontuneet yhteen hautajaisiin.

12 Ja tapahtui, että he kyselivät ihmisiltä, sanoen: Missä ovat ne viisi, jotka lähetettiin kysymään, oliko ylituomari kuollut? Ja he vastasivat ja sanoivat: Näistä viidestä, jotka te sanotte lähettäneenne, me emme tiedä; mutta on viisi murhaajaa, jotka me olemme heittäneet vankilaan.

13 Ja tapahtui, että tuomarit pyysivät tuomaan heidät; ja heidät tuotiin, ja katso, he olivat ne viisi, jotka oli lähetetty; ja katso, tuomarit kyselivät heiltä tietoja asiasta, ja he kertoivat heille kaiken, mitä olivat tehneet, sanoen:

14 Me juoksimme ja tulimme tuomarinistuimen luo, ja nähdessämme kaiken niin kuin Nefi oli todistanut, me hämmästyimme niin, että kaaduimme maahan; ja kun toivuimme hämmästyksestämme, katso, meidät heitettiin vankilaan.

15 Nyt, mitä tämän miehen murhaan tulee, me emme tiedä, kuka sen on tehnyt; ja me tiedämme vain sen verran, että juoksimme ja tulimme pyyntönne mukaisesti, ja katso, hän oli kuollut, Nefin sanojen mukaisesti.

16 Ja nyt tapahtui, että tuomarit selittivät asian kansalle ja huusivat Nefiä vastaan sanoen: Katso, me tiedämme, että tämän Nefin on täytynyt sopia jonkun kanssa tuomarin surmaamisesta julistaakseen sen sitten meille, jotta hän voisi käännyttää meidät uskoonsa, jotta hän voisi ylentää itsensä suureksi mieheksi, Jumalan valitsemaksi ja profeetaksi.

17 Ja nyt, katso, me paljastamme tämän miehen, ja hän tunnustaa rikoksensa ja ilmaisee meille tämän tuomarin todellisen murhaajan.

18 Ja tapahtui, että ne viisi vapautettiin hautauspäivänä. Kuitenkin he moittivat tuomareita niiden sanojen johdosta, joita he olivat puhuneet Nefiä vastaan, ja väittelivät heidän kanssaan yksi toisensa jälkeen, niin että he vaiensivat heidät.

19 Kuitenkin he käskivät ottaa Nefin kiinni ja sitoa ja tuoda hänet väkijoukon eteen, ja he

8*a* Hel. 7:10.

10*a* PKO Paasto, paastoaminen.

alkoivat kuulustella häntä eri tavoin saadakseen hänet puhumaan ristiin, jotta he voisivat syyttää häntä, niin että hänet tuomitaan kuolemaan –

20 ja he sanoivat hänelle: Sinä olet salaliittolainen; kuka on se mies, joka on tehnyt tämän murhan? Kerro nyt meille ja tunnusta rikoksesi; ja he sanoivat: Katso, tässä on rahaa, ja me suomme sinun myös pitää henkesi, jos kerrot meille ja tunnustat sen sopimuksen, jonka olet tehnyt hänen kanssaan.

21 Mutta Nefi sanoi heille: Oi teitä [a]mielettömiä, teitä sydämeltänne ympärileikkaamattomia, teitä sokeita ja teitä [b]uppiniskaisia ihmisiä, tiedättekö, kuinka kauan Herra, teidän Jumalanne, sallii teidän jatkaa tällä synnin tiellänne?

22 Oi, valittamaan ja [a]suremaan teidän pitäisi ryhtyä sen suuren hävityksen tähden, joka teitä tällä hetkellä odottaa, ellette tee parannusta.

23 Katso, te sanotte minun sopineen jonkun miehen kanssa, että hän murhaisi ylituomarimme Seesoramin. Mutta katso, minä sanon teille, että tämä johtuu siitä, että minä olen todistanut teille, jotta voisitte tietää tästä asiasta, niin, nimittäin todistukseksi teille siitä, että minä tiesin jumalattomuudesta ja iljetyksistä, joita keskuudessanne on.

24 Ja koska minä olen tehnyt tämän, te sanotte minun sopineen jonkun miehen kanssa, että hän tekisi tämän; niin, koska minä näytin teille tämän merkin, te olette minulle vihoissanne ja tavoittelette henkeäni.

25 Ja nyt, katso, minä näytän teille toisen merkin ja katson, tavoitteletteko te minun henkeäni tämän vuoksi.

26 Katso, minä sanon teille: Menkää Seesoramin [a]veljen Seantumin taloon ja sanokaa hänelle:

27 Sopiko Nefi, joka väittää olevansa profeetta ja joka profetoi niin paljon pahaa tästä kansasta, sinun kanssasi, että sinä murhaat Seesoramin, joka on veljesi?

28 Ja katso, hän sanoo teille: Ei.

29 Ja te sanotte hänelle: Oletko sinä murhannut veljesi?

30 Ja hän seisoo peloissaan, tietämättä mitä sanoa. Ja katso, hän vastaa teille kieltävästi, ja hän on olevinaan hämmästynyt; kuitenkin hän julistaa teille olevansa syytön.

31 Mutta katso, te tutkitte häntä ja löydätte verta hänen viittansa liepeistä.

32 Ja tämän nähtyänne te sanotte: Mistä tämä veri on peräisin? Emmekö tiedäkin, että se on sinun veljesi verta?

33 Ja silloin hän vapisee ja kalpenee, ikään kuin kuolema olisi hänet kohdannut.

34 Ja silloin te sanotte: Tämän pelon ja tämän kasvoillesi tulleen kalpeuden tähden, katso, me tiedämme, että sinä olet syyllinen.

21 *a* Ap. t. 7:51.
b PKO Kapinointi.
22 *a* Moosia 7:24.
26 *a* Hel. 8:27.

35 Ja silloin hänet valtaa vielä suurempi pelko, ja silloin hän tunnustaa teille eikä enää kiellä tehneensä tätä murhaa.

36 Ja silloin hän sanoo teille, etten minä, Nefi, tiedä mitään asiasta, ellei sitä ole annettu minulle Jumalan voimasta. Ja silloin te tiedätte, että minä olen rehellinen mies ja että Jumala on lähettänyt minut teidän luoksenne.

37 Ja tapahtui, että he menivät ja tekivät sen mukaan kuin Nefi oli heille sanonut. Ja katso, hänen puhumansa sanat olivat totta, sillä niiden sanojen mukaisesti hän kielsi, ja niiden sanojen mukaisesti hän myös tunnusti.

38 Ja hänet pantiin todistamaan, että hän itse tosiaan oli murhaaja, niin että ne viisi vapautettiin, ja myös Nefi.

39 Ja oli muutamia nefiläisiä, jotka uskoivat Nefin sanoihin; ja oli myös muutamia, jotka uskoivat viiden todistuksen tähden, sillä he olivat kääntyneet vankilassa ollessaan.

40 Ja nyt kansan keskuudessa oli muutamia, jotka sanoivat, että Nefi oli profeetta.

41 Ja oli toisia, jotka sanoivat: Katso, hän on jumala, sillä ellei hän olisi jumala, hän ei voisi tietää kaikkea. Sillä katso, hän on kertonut meille meidän sydämemme ajatukset ja on kertonut meille muutakin; ja hän on jopa saattanut meidän tietoomme ylituomarimme oikean murhaajan.

LUKU 10

Herra antaa Nefille sinetöimisvoiman. Hän saa voiman sitoa ja päästää maan päällä ja taivaassa. Hän käskee ihmisiä tekemään parannuksen, tai he hukkuvat. Henki kuljettaa häntä väkijoukosta toiseen. Noin 21–20 eKr.

Ja tapahtui, että ihmisten kesken syntyi hajaannusta, niin että he hajaantuivat sinne tänne ja menivät matkoihinsa jättäen Nefin yksin siihen, missä hän seisoi heidän keskellään.

2 Ja tapahtui, että Nefi lähti kulkemaan omaa taloaan kohti [a]pohdiskellen niitä asioita, jotka Herra oli näyttänyt hänelle.

3 Ja tapahtui, että kun hän näin pohdiskeli – ollen sangen allapäin nefiläisten kansan jumalattomuuden, heidän salaisten pimeyden tekojensa ja murhiensa ja rosvouksiensa ja kaikenlaisten pahojen tekojensa tähden – ja tapahtui hänen näin pohdiskellessaan sydämessään, että katso, ääni tuli hänelle sanoen:

4 Siunattu olet sinä, Nefi, sen tähden, mitä olet tehnyt, sillä minä olen nähnyt, kuinka sinä olet [a]väsymättä julistanut tälle kansalle sanaa, jonka minä olen sinulle antanut. Etkä sinä ole pelännyt sitä etkä yrittänyt turvata [b]omaa henkeäsi, vaan olet pyrkinyt tekemään minun [c]tahtoni ja pitämään minun käskyni.

5 Ja nyt, koska sinä olet tehnyt

10 2*a* PKO Pohtiminen.
4*a* PKO Ahkeruus.
b PKO Uhri.
c 3. Nefi 11:11.

tämän niin väsymättömästi, katso, minä siunaan sinua ikuisesti; ja minä teen sinusta väkevän sanassa ja toimessa, uskossa ja teoissa, jopa niin, että [a]kaikki tapahtuu sinulle [b]sanasi mukaisesti, sillä sinä [c]et pyydä sellaista, mikä on vastoin minun tahtoani.

6 Katso, sinä olet Nefi, ja minä olen Jumala. Katso, minä julistan sinulle enkelieni läsnä ollessa, että sinä saat vallan tähän kansaan ja lyöt maata [a]nälänhädällä ja rutolla ja hävityksellä tämän kansan jumalattomuuden mukaisesti.

7 Katso, minä annan sinulle voiman, niin että, mitä sinä [a]sinetöit maan päällä, se on sinetöity taivaassa, ja mitä sinä vapautat maan päällä, se on vapautettu taivaassa; ja niin sinulla on voima tämän kansan keskuudessa.

8 Ja niin, jos sinä sanot tälle temppelille, että se halkeaa kahtia, se tapahtuu.

9 Ja jos sinä sanot tälle [a]vuorelle: Luhistu maan tasalle, se tapahtuu.

10 Ja katso, jos sinä sanot, että Jumala on lyövä tätä kansaa, se tapahtuu.

11 Ja nyt, katso, minä käsken sinun mennä julistamaan tälle kansalle, että näin sanoo Herra Jumala, joka on Kaikkivaltias: Ellette tee parannusta, teitä lyödään jopa niin, että [a]tuhoudutte.

12 Ja katso, nyt tapahtui, että kun Herra oli puhunut nämä sanat Nefille, hän pysähtyi eikä mennyt omaan taloonsa vaan palasi väkijoukkojen luo, jotka olivat hajaantuneet ympäri maata, ja alkoi julistaa niille Herran sanaa, joka hänelle oli puhuttu heidän tuhostaan, elleivät he tekisi parannusta.

13 Nyt, katso, huolimatta siitä suuresta ihmeestä, jonka Nefi oli tehnyt kertoessaan heille ylituomarin kuolemasta, he paaduttivat sydämensä eivätkä kuulleet Herran sanoja.

14 Sen tähden Nefi julisti heille Herran sanaa, sanoen: Ellette tee parannusta, näin sanoo Herra, teitä lyödään jopa niin, että tuhoudutte.

15 Ja tapahtui, että kun Nefi oli julistanut heille sanan, katso, he paaduttivat yhä sydämensä eivätkä tahtoneet kuulla hänen sanojaan; sen tähden he herjasivat häntä ja yrittivät käydä häneen käsiksi voidakseen heittää hänet vankilaan.

16 Mutta katso, Jumalan voima oli hänen kanssaan, eivätkä he voineet ottaa häntä kiinni heittääkseen hänet vankilaan, sillä Henki otti hänet ja vei pois heidän keskeltään.

17 Ja tapahtui, että hän kulki näin Hengen mukana väkijoukon luota toisen luo julistaen Jumalan sanaa, kunnes hän oli julistanut sen niille kaikille tai

5 *a* 3. Nefi 18:20; OL 88:63–65.
b En. 1:12.
c 2. Nefi 4:35; OL 46:30.
6 *a* Hel. 11:4–18.
7 *a* Matt. 16:19.
PKO Sinetöiminen.
9 *a* Matt. 17:20; MK Jaak. 4:6; Morm. 8:24; Et. 12:30.
11 *a* Hel. 5:2.

lähettänyt sen kaiken kansan keskuuteen.

18 Ja tapahtui, etteivät he tahtoneet kuulla hänen sanojaan; ja alkoi olla kiistoja, niin että he jakaantuivat toisiaan vastaan ja alkoivat surmata toisiaan miekalla.

19 Ja niin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden seitsemäskymmenesyhdes vuosi.

LUKU 11

Nefi saa Herran vaihtamaan sodan nälänhätään. Monia ihmisiä menehtyy. Kansa tekee parannuksen, ja Nefi pyytää Herralta hartaasti sadetta. Nefi ja Lehi saavat monia ilmoituksia. Gadiantonin rosvot valtaavat alaa maassa. Noin 20–6 eKr.

Ja nyt tapahtui tuomarien hallituskauden seitsemäntenäkymmenentenäkahdentena vuonna, että kiistat lisääntyivät, niin että sotia oli kautta koko maan koko Nefin kansan keskuudessa.

2 Ja juuri tämä [a]salainen rosvojoukko jatkoi tätä tuhotyötä ja jumalattomuutta. Ja tätä sotaa jatkui koko sen vuoden; ja se jatkui myös seitsemäntenäkymmenentenäkolmantena vuonna.

3 Ja tapahtui, että tänä vuonna Nefi huusi Herran puoleen sanoen:

4 Oi Herra, älä salli, että tämä kansa hävitetään miekalla, vaan, oi Herra, anna mieluummin [a]nälänhädän tulla maahan herättämään ihmiset muistamaan Herraa Jumalaansa, niin kenties he tekevät parannuksen ja kääntyvät sinun puoleesi.

5 Ja niin tapahtui Nefin sanojen mukaisesti. Ja maassa oli suuri nälänhätä koko Nefin kansan keskuudessa. Ja niin nälänhätä jatkui seitsemäntenäkymmenentenäneljäntenä vuonna, ja tuhotyö miekalla lakkasi mutta kävi ankaraksi nälänhädän aiheuttamana.

6 Ja tämä tuhotyö jatkui myös seitsemäntenäkymmenentenäviidentenä vuonna. Sillä maata lyötiin niin, että se oli kuiva eikä antanut viljaa viljankorjuuaikana, ja koko maata lyötiin niin lamanilaisten kuin nefiläistenkin keskuudessa, niin että heitä lyötiin siten, että heitä menehtyi tuhansittain maan jumalattomammissa osissa.

7 Ja tapahtui, että kansa näki olevansa menehtymäisillään nälänhätään, ja se alkoi [a]muistaa Herraa Jumalaansa; ja se alkoi muistaa Nefin sanoja.

8 Ja kansa alkoi vedota ylituomareihinsa ja johtajiinsa, että he sanoisivat Nefille: Katso, me tiedämme, että sinä olet Jumalan mies, ja sen tähden huuda Herran, meidän Jumalamme puoleen, että hän kääntäisi pois meiltä tämän nälänhädän, etteivät kaikki ne [a]sanat, jotka sinä olet puhunut meidän tuhostamme, toteutuisi.

9 Ja tapahtui, että tuomarit sanoivat Nefille niiden sanojen mukaan, joita oli pyydetty. Ja tapahtui, että kun Nefi näki, että

11 2*a* Hel. 6:18–24; 11:25–26.
4*a* 1. Kun. 17:1; Hel. 10:6.
7*a* Hel. 12:3.
8*a* Hel. 10:11–14.

kansa oli tehnyt parannuksen ja nöyrtyi säkkivaatteessa, hän huusi jälleen Herran puoleen sanoen:

10 Oi Herra, katso, tämä kansa tekee parannuksen; ja se on hävittänyt Gadiantonin joukon pois keskuudestaan, niin että siitä on tehty loppu, ja se on haudannut sen salaiset suunnitelmat maahan.

11 Nyt, oi Herra, käännäthän pois vihasi tämän heidän nöyryytensä tähden ja annat vihasi tyydyttyä niiden jumalattomien miesten tuhosta, jotka olet jo tuhonnut.

12 Oi Herra, käännäthän pois vihasi, niin, hehkuvan vihasi, ja annat tämän nälänhädän lakata tässä maassa.

13 Oi Herra, kuulethan minua ja annat tapahtua minun sanojeni mukaisesti ja lähetät *a*sadetta maan päälle, jotta se tuottaisi hedelmäänsä ja viljaansa viljankorjuuaikana.

14 Oi Herra, sinä kuulit *a*minun sanojani, kun sanoin: Tulkoon nälänhätä, jotta miekan ruttotauti lakkaisi; ja minä tiedän, että sinä tälläkin kertaa kuulet minun sanojani, sillä sinä sanoit näin: Jos tämä kansa tekee parannuksen, minä säästän sen.

15 Niin, oi Herra, ja sinä näet, että se on tehnyt parannuksen sen nälänhädän ja ruttotaudin ja tuhon tähden, joka sitä on kohdannut.

16 Ja nyt, oi Herra, käännäthän pois vihasi ja koetathan jälleen, palveleeko se sinua? Ja jos niin, oi Herra, sinä voit siunata sitä sanojesi mukaisesti, jotka olet puhunut.

17 Ja tapahtui, että seitsemäntenäkymmenentenäkuudentena vuonna Herra käänsi pois vihansa kansasta ja antoi *a*sateen langeta maahan, niin että se tuotti hedelmäänsä hedelmällisenä aikanaan. Ja tapahtui, että se tuotti viljaansa viljankorjuuaikanaan.

18 Ja katso, ihmiset riemuitsivat ja ylistivät Jumalaa, ja koko maa oli täynnä riemua; eivätkä he enää yrittäneet ottaa Nefiä hengiltä, vaan he pitivät häntä *a*suurena profeettana ja Jumalan miehenä, jolle Jumala oli antanut suuren voiman ja valtuuden.

19 Ja katso, hänen veljensä Lehi ei ollut *a*rahtuakaan häntä jäljessä niissä asioissa, jotka kuuluvat vanhurskauteen.

20 Ja niin tapahtui, että Nefin kansa alkoi jälleen menestyä maassa ja alkoi rakentaa raunioitaan ja alkoi lisääntyä ja levitä, kunnes se peitti koko maan sekä pohjoisessa että etelässä, läntisestä merestä itäiseen mereen.

21 Ja tapahtui, että seitsemäskymmeneskuudes vuosi päättyi rauhan vallitessa. Ja seitsemäskymmenesseitsemäs vuosi alkoi rauhan vallitessa; ja *a*kirkko levisi kautta koko maan, ja suurin osa kansasta, sekä nefiläisistä että lamanilaisista, kuului Kristuksen kirkko.

13*a* 1. Kun. 18:1, 41–46.
14*a* Hel. 11:4.
17*a* 5. Moos. 11:13–17.
18*a* Hel. 10:5–11.
19*a* Hel. 5:36–44.
21*a* PKO Jeesuksen

kirkkoon; ja heillä oli tavattoman suuri rauha maassa; ja näin päättyi seitsemäskymmenesseitsemäs vuosi.

22 Ja heillä oli rauha myös seitsemäntenäkymmenentenäkahdeksantena vuonna, lukuun ottamatta muutamia kiistoja opinkohdista, joita profeetat olivat kirjoittaneet.

23 Ja seitsemäntenäkymmenentenäyhdeksäntenä vuonna alkoi olla paljon riitaa. Mutta tapahtui, että Nefi ja Lehi ja monet heidän veljistään, jotka tiesivät oikeista opinkohdista, koska saivat monia [a]ilmoituksia päivittäin, saarnasivat sen tähden kansalle, tehden lopun heidän riitelystään sinä samana vuonna.

24 Ja tapahtui, että Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeksantenakymmenentenä vuonna oli tietty joukko Nefin kansasta luopuneita, jotka olivat muutamia vuosia aikaisemmin menneet lamanilaisten puolelle ja ottaneet itselleen lamanilaisten nimen, ja myös tietty joukko lamanilaisten todellisia jälkeläisiä, jotka he, eli nuo luopiot, yllyttivät vihaan; sen tähden he aloittivat sodan veljiänsä vastaan.

25 Ja he murhasivat ja rosvosivat, ja sitten he perääntyivät takaisin vuoristoon ja erämaahan ja piilopaikkoihin ja piiloutuivat, jottei heitä löydettäisi, ja saivat päivittäin lisäystä joukkoihinsa, koska oli luopioita, jotka liittyivät heihin.

26 Ja niin heistä aikaa myöten, niin, eikä monenkaan vuoden kuluessa, tuli tavattoman suuri rosvojoukko; ja he etsivät esiin kaikki Gadiantonin salaiset suunnitelmat, ja niin heistä tuli Gadiantonin rosvoja.

27 Nyt, katso, nämä rosvot tekivät suurta vahinkoa, niin, jopa suurta hävitystä Nefin kansan keskuudessa ja myös lamanilaisten kansan keskuudessa.

28 Ja tapahtui, että kävi välttämättömäksi tehdä loppu tästä hävitystyöstä; sen tähden he lähettivät vahvoista miehistä kootun sotajoukon erämaahan ja vuorille etsimään tätä rosvojoukkoa ja hävittämään sen.

29 Mutta katso, tapahtui, että heidät ajettiin sinä samana vuonna takaisin vieläpä omille maillensa. Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeksaskymmenes vuosi.

30 Ja tapahtui kahdeksannenkymmenennenyhdennen vuoden alussa, että he lähtivät jälleen tätä rosvojoukkoa vastaan ja hävittivät monia; ja heillekin aiheutui paljon tuhoa.

31 Ja heidän oli jälleen pakko palata erämaasta ja vuorilta omille maillensa, vuoristossa ja erämaassa vitsauksena olevien rosvojen tavattoman suuren lukumäärän tähden.

32 Ja tapahtui, että näin päättyi tämä vuosi. Ja rosvojen määrä lisääntyi ja he vahvistuivat yhä, niin että he uhmasivat nefiläisten ja myös lamanilaisten koko sotajoukkoja; ja heidän takiaan kansan valtasi suuri pelko kaikkialla maassa.

23 *a* Alma 26:22; OL 107:19.

33 Niin, sillä he kävivät monissa osissa maata tehden niille suurta tuhoa, eli tappoivat monia ja veivät toisia vankeina erämaahan, niin, ja varsinkin heidän naisiaan ja lapsiaan.

34 Nyt tämä suuri pahuus, joka kohtasi kansaa sen pahojen tekojen tähden, herätti sen jälleen muistamaan Herraa Jumalaansa.

35 Ja näin päättyi tuomarien hallituskauden kahdeksaskymmenesyhdes vuosi.

36 Ja kahdeksantenakymmenentenäkahdentena vuonna he alkoivat jälleen [a]unohtaa Herran Jumalansa. Ja kahdeksantenakymmenentenäkolmantena vuonna he alkoivat vahvistua pahuudessa. Eivätkä he kahdeksantenakymmenentenäneljäntenä vuonna parantaneet tapojaan.

37 Ja tapahtui kahdeksantenakymmenentenäviidentenä vuonna, että he vahvistuivat vahvistumistaan ylpeydessään ja jumalattomuudessaan, ja niin he kypsyivät jälleen tuhoon.

38 Ja näin päättyi kahdeksaskymmenesviides vuosi.

LUKU 12

Ihmiset ovat epävakaita ja mielettömiä ja nopeita tekemään pahaa. Herra kurittaa kansaansa. Ihmisten mitättömyyttä verrataan Jumalan voimaan. Ihmiset saavat tuomiopäivänä ikuisen elämän tai ikuisen tuomion. Noin 6 eKr.

Ja näin me voimme nähdä ihmislasten sydänten petollisuuden sekä epävakaisuuden; niin, me voimme nähdä, että Herra suuressa, äärettömässä hyvyydessään siunaa niitä, jotka panevat [a]turvansa häneen, ja antaa heidän [b]menestyä.

2 Niin, ja me voimme nähdä, että juuri sillä hetkellä, kun hän antaa kansalleen menestystä, nimittäin sen peltojen ja katraiden ja laumojen lisääntymisenä ja kultana ja hopeana ja kaikenlaisina erilaatuisina ja erilaisina kalleuksina; säästäen sen hengen ja pelastaen sen sen vihollisten käsistä; pehmittäen sen vihollisten sydämet, niin etteivät he julistaisi sotia sitä vastaan; niin, ja sanalla sanoen tehden kaiken kansansa parhaaksi ja onneksi; niin, sillä hetkellä se [a]paaduttaa sydämensä ja unohtaa Herran Jumalansa ja [b]polkee Pyhän jalkoihinsa – niin, ja tämä sen mukavuuden ja tavattoman suuren vaurauden tähden.

3 Ja näin me näemme, että ellei Herra [a]kurita kansaansa monilla ahdingoilla, niin, ellei hän rankaise sitä kuolemalla ja kauhulla ja nälänhädällä ja kaikenlaisilla ruttotaudeilla, se ei häntä [b]muista.

4 Oi kuinka tyhmiä ja kuinka turhamaisia ja kuinka pahoja ja

36 *a* Alma 46:8.
12 1 *a* Ps. 36:8–9; 2. Nefi 22:2; Moosia 4:6. PKO Luottamus.
b 2. Aik. 26:5; Ps. 1:2–3.
2 *a* PKO Luopumus.
b Alma 5:53; 3. Nefi 28:35.
3 *a* Moosia 23:21; OL 98:21; 101:8.
b Aam. 4:6–11.

perkeleellisiä ja kuinka [a]nopeita tekemään pahaa ja kuinka hitaita tekemään hyvää ovatkaan ihmislapset; niin, kuinka nopeita kuulemaan Paholaisen sanoja ja kiinnittämään [b]sydämensä maailman turhuuksiin!

5 Niin, kuinka nopeita [a]ylpistymään kopeudessa; niin, kuinka nopeita kerskumaan ja tekemään kaikenlaista sellaista, mikä on pahaa; ja kuinka hitaita he ovatkaan muistamaan Herran Jumalansa ja kallistamaan korvansa hänen neuvoilleen, niin, kuinka hitaita [b]vaeltamaan viisauden polkuja!

6 Katso, he eivät halua Herran Jumalansa, joka heidät on [a]luonut, [b]hallitsevan ja vallitsevan heitä; huolimatta hänen suuresta hyvyydestään ja hänen armostaan heitä kohtaan he eivät pidä hänen neuvojaan minkään arvoisina, eivätkä he tahdo häntä oppaaksensa.

7 Oi kuinka suuri onkaan ihmislasten [a]mitättömyys; aivan niin, he ovat vähäisempiä kuin maan tomu.

8 Sillä katso, maan tomu liikkuu sinne tänne, hajotakseen meidän suuren ja ikuisen Jumalamme käskystä.

9 Niin, katso, hänen äänestään kukkulat ja vuoret vapisevat ja [a]järkkyvät.

10 Ja hänen äänensä [a]voimasta ne murtuvat ja tulevat tasaisiksi, niin, niin kuin laakso.

11 Niin, hänen äänensä voimasta [a]koko maa vapisee;

12 niin, hänen äänensä voimasta perustukset huojuvat aina sisintä myöten.

13 Niin, ja jos hän sanoo maalle: Liiku, se liikkuu.

14 Niin, jos hän sanoo [a]maalle: [b]Mene taaksepäin, niin että se [c]pidentää päivää monella tunnilla, se tapahtuu;

15 ja niin hänen sanansa mukaisesti maa menee taaksepäin, ja ihmisestä näyttää, että aurinko seisoo paikallaan; niin, ja katso, näin on, sillä todellakin maa liikkuu eikä aurinko.

16 Ja katso, myös jos hän sanoo suuren syvyyden [a]vesille: [b]Kuivukaa, se tapahtuu.

17 Katso, jos hän sanoo tälle vuorelle: Kohoa ylös ja [a]siirry tuon kaupungin ylle ja putoa sen päälle, niin että se hautautuu, katso, se tapahtuu.

18 Ja katso, jos ihminen [a]kätkee aarteen maahan ja Herra sanoo: Olkoon se [b]kirottu sen pahuuden tähden, joka sen on kätkenyt, katso, se on oleva kirottu.

19 Ja jos Herra sanoo: Ole kirottu, niin ettei kukaan ihminen löydä sinua tästä hetkestä vastedes ja ikuisesti, katso, kukaan

4 *a* 2. Moos. 32:8.
b Matt. 15:19; Hepr. 3:12.
5 *a* Sananl. 29:23. PKO Ylpeys.
b PKO Vaeltaminen Jumalan kanssa.
6 *a* Jes. 45:9; OL 58:30; Moos. 7:32–33.
b OL 60:4.
7 *a* Jes. 40:15, 17; Moosia 4:19; Moos. 1:10.
9 *a* 3. Nefi 22:10.
10 *a* 1. Nefi 17:46.
11 *a* Morm. 5:23; Et. 4:9.
14 *a* Joos. 10:12–14.
b Jes. 38:7–8.
c 2. Kun. 20:8–11.
16 *a* Matt. 8:27.
b Jes. 44:27; 51:10.
17 *a* 3. Nefi 8:10.
18 *a* Morm. 1:18; Et. 14:1.
b Hel. 13:17.

ihminen ei sitä saa vastedes eikä ikuisesti.

20 Ja katso, jos Herra sanoo ihmiselle: Pahojen tekojesi tähden sinä olet oleva kirottu ikuisesti, se tapahtuu.

21 Ja jos Herra sanoo: Pahojen tekojesi tähden sinut erotetaan pois minun luotani, hän antaa niin tapahtua.

22 Ja voi sitä, jolle hän sanoo näin, sillä se tapahtuu sille, joka pahaa tekee, eikä hän voi pelastua; ja nyt, tästä syystä, jotta ihmiset voisivat pelastua, on parannus julistettu.

23 Ja nyt, siunattuja ovat ne, jotka tekevät parannuksen ja kuulevat Herran Jumalansa ääntä; sillä nämä ovat niitä, jotka [a]pelastuvat.

24 Ja suokoon Jumala suuressa täyteydessänsä, että ihmiset voitaisiin johdattaa parannukseen ja hyviin tekoihin, jotta heidät voitaisiin palauttaa armoon [a]armosta, tekojensa mukaan.

25 Ja minä tahdon kaikkien ihmisten pelastuvan. Mutta me luemme, että suurena ja viimeisenä päivänä on muutamia, jotka hylätään eli jotka karkotetaan Herran luota;

26 niin, jotka määrätään loputtoman kurjuuden tilaan, niin että toteutuvat sanat, jotka sanovat: Ne, jotka ovat tehneet hyvää, saavat [a]ikuisen elämän, ja ne, jotka ovat tehneet pahaa, saavat ikuisen [b]tuomion. Ja näin on. Aamen.

Samuel Lamanilaisen profetia nefiläisille.

Käsittää luvut 13–15.

LUKU 13

Samuel Lamanilainen profetoi, että nefiläiset tuhoutuvat, elleivät he tee parannusta. Heidät ja heidän rikkautensa kirotaan. He hylkäävät profeetat ja kivittävät heitä, ovat pahojen henkien saartamia ja etsivät onnea pahan tekemisestä. Noin 6 eKr.

Ja nyt tapahtui kahdeksantenakymmenentenäkuudentena vuonna, että nefiläiset pysyivät yhä jumalattomuudessa, niin, suuressa jumalattomuudessa, kun taas [a]lamanilaiset pitivät tarkasti huolen Jumalan käskyjen noudattamisesta Mooseksen lain mukaisesti.

2 Ja tapahtui, että tänä vuonna oli eräs Samuel, lamanilainen, joka tuli Sarahemlan maahan ja alkoi saarnata kansalle. Ja tapahtui, että hän saarnasi monta päivää parannusta kansalle, ja hänet karkotettiin, ja hän aikoi palata omaan maahansa.

3 Mutta katso, hänelle tuli Herran ääni, että hänen tuli palata takaisin ja profetoida kansalle kaikki, mitä hänen [a]sydämeensä tulisi.

4 Ja tapahtui, että hänen ei sallittu tulla kaupunkiin; sen tähden hän meni ja nousi sen muurille ja ojensi kätensä

23 *a* PKO Pelastus.
24 *a* PKO Armo.
26 *a* Matt. 25:46; Joh. 5:28–29; Room. 6:13.
b PKO Tuomio.

13 1 *a* Hel. 15:4–5.
3 *a* OL 100:5.

ja huusi kovalla äänellä ja profetoi kansalle kaiken, mitä Herra pani hänen sydämeensä.

5 Ja hän sanoi sille: Katso, minä, Samuel, lamanilainen, puhun Herran sanoja, jotka hän panee minun sydämeeni; ja katso, hän on pannut sydämeeni sanottavaksi tälle kansalle, että oikeudenmukaisuuden [a]miekka häälyy tämän kansan yllä; ja ennen kuin neljäsataa vuotta kuluu, oikeudenmukaisuuden miekka iskee tätä kansaa.

6 Niin, ankara [a]hävitys odottaa tätä kansaa, ja se tulee varmasti tämän kansan osaksi, eikä mikään muu voi tätä kansaa pelastaa kuin parannus ja usko Herraan Jeesukseen Kristukseen, joka varmasti tulee maailmaan ja kärsii paljon ja joka surmataan kansansa puolesta.

7 Ja katso, Herran [a]enkeli on julistanut sen minulle, ja hän toi [b]ilosanoman sielulleni. Ja katso, minut lähetettiin teidän luoksenne julistamaan sitä teillekin, jotta te saisitte ilosanoman; mutta katso, te ette tahtoneet ottaa minua vastaan.

8 Sen tähden, näin sanoo Herra: Nefiläisten kansan sydänten kovuuden tähden, elleivät he tee parannusta, minä otan sanani pois heiltä ja minä [a]vedän Henkeni pois heistä enkä kärsi heitä enää, ja minä käännän heidän veljiensä sydämet heitä vastaan.

9 Ja ennen kuin [a]neljäsataa vuotta on kulunut, minä annan lyödä heitä; niin, minä rankaisen heitä miekalla ja nälänhädällä ja ruttotaudilla.

10 Niin, minä rankaisen heitä hehkuvassa vihassani, ja [a]neljännessä sukupolvessa on vihollisianne, jotka saavat elää nähdäkseen teidän täydellisen tuhonne; ja tämä tapahtuu varmasti, ellette tee parannusta, sanoo Herra; ja neljänteen sukupolveen kuuluvat tuottavat teille tuhon.

11 Mutta jos te teette parannuksen ja [a]palaatte Herran Jumalanne luo, minä käännän pois vihani, sanoo Herra; niin, näin sanoo Herra: Siunattuja ovat ne, jotka tekevät parannuksen ja kääntyvät minun puoleeni, mutta voi sitä, joka ei parannusta tee.

12 Niin, [a]voi tätä suurta Sarahemlan kaupunkia, sillä katso, niiden tähden, jotka ovat vanhurskaita, se pelastuu; niin, voi tätä suurta kaupunkia, sillä minä näen, sanoo Herra, että on monia, jopa suurin osa tästä suuresta kaupungista, jotka paaduttavat sydämensä minua vastaan, sanoo Herra.

13 Mutta siunattuja ovat ne, jotka tekevät parannuksen, sillä heidät minä säästän. Mutta katso, ellei olisi niitä vanhurskaita, jotka ovat tässä suuressa kaupungissa, katso, minä antaisin

5 *a* Alma 60:29; 3. Nefi 2:19.
6 *a* Alma 45:10–14; Hel. 15:17.
7 *a* Alma 13:26.
b Jes. 52:7.
8 *a* Hel. 6:35.
9 *a* Alma 45:10–12.
10 *a* 1. Nefi 12:12; 2. Nefi 26:9; 3. Nefi 27:32.
11 *a* 3. Nefi 10:5–7.
12 *a* 3. Nefi 8:8, 24; 9:3.

[a]tulen tulla alas taivaasta hävittämään sen.

14 Mutta katso, vanhurskaiden tähden se säästyy. Mutta katso, tulee aika, sanoo Herra, että kun te karkotatte vanhurskaat keskuudestanne, silloin te olette kypsiä tuhoon; niin, voi tätä suurta kaupunkia siinä olevan jumalattomuuden ja iljetysten tähden.

15 Niin, ja voi Gideonin kaupunkia siinä olevan jumalattomuuden ja iljetysten tähden.

16 Niin, ja voi kaikkia kaupunkeja, jotka ovat ympäri maata ja jotka ovat nefiläisten hallussa, niissä olevan jumalattomuuden ja iljetysten tähden.

17 Ja katso, [a]kirous kohtaa maata, sanoo Herra Sebaot, niiden ihmisten tähden, jotka ovat maassa, nimittäin heidän jumalattomuutensa ja iljetystensä tähden.

18 Ja tapahtuu, sanoo Herra Sebaot, niin, meidän suuri ja tosi Jumalamme, ettei kukaan, joka [a]kätkee aarteita maahan, löydä niitä enää maan suuren kirouksen tähden, paitsi jos hän on vanhurskas ihminen ja kätkee sen Herran huomaan.

19 Sillä minä tahdon, sanoo Herra, että he kätkevät aarteensa minun huomaani; ja kirottuja olkoot ne, jotka eivät kätke aarteitaan minun huomaani; sillä muut kuin vanhurskaat eivät kätke aarteitaan minun huomaani; ja se, joka ei kätke aarteitaan minun huomaani, on kirottu, ja samoin aarre, eikä kukaan voi sitä lunastaa maan kirouksen tähden.

20 Ja tulee päivä, jolloin he kätkevät aarteensa, koska he ovat kiinnittäneet sydämensä rikkauksiin; ja koska he ovat kiinnittäneet sydämensä rikkauksiinsa ja tahtovat kätkeä aarteensa, kun he pakenevat vihollisiaan, koska he eivät tahdo kätkeä niitä minun huomaani, olkoot he kirottuja ja samoin heidän aarteensa; ja sinä päivänä heitä lyödään, sanoo Herra.

21 Katsokaa, te tämän suuren kaupungin asukkaat, ja [a]kuulkaa minun sanojani; niin, kuulkaa niitä sanoja, jotka Herra sanoo, sillä katso, hän sanoo, että te olette kirottuja rikkauksienne tähden, ja myös teidän rikkautenne ovat kirottuja, koska te olette kiinnittäneet sydämenne niihin ettekä ole kuulleet hänen sanojaan, joka ne teille antoi.

22 Te ette muista Herraa Jumalaanne siinä, millä hän on teitä siunannut, vaan te muistatte aina [a]rikkauksianne, kiittämättä niistä Herraa Jumalaanne; niin, teidän sydämenne ei ole kääntynyt Herran puoleen, vaan se paisuu suuresta [b]ylpeydestä aiheuttaen kerskumista ja suurta paisumista, [c]kateutta, riitaa, pahansuopaisuutta, vainoa ja murhia ja kaikenlaisia pahoja tekoja.

23 Tästä syystä Herra Jumala

13 *a* 1. Moos. 19:24; 2. Kun. 1:9–16; 3. Nefi 9:11.
17 *a* Hel. 12:18.
18 *a* Morm. 1:18; Et. 14:1.
21 *a* PKO Kuulla.
22 *a* Luuk. 12:34. PKO Maailmallisuus; Rikkaus.
b PKO Ylpeys.
c PKO Kateus.

on antanut kirouksen kohdata maata ja myös teidän rikkauksianne, ja tämä teidän pahuutenne tähden.

24 Niin, voi tätä kansaa tämän ajan tähden, joka on tullut, jolloin te [a]karkotatte profeetat ja pilkkaatte heitä ja heitätte heitä kivillä ja surmaatte heidät ja teette heille kaikenlaista pahaa, samoin kuin ihmiset tekivät muinaisena aikana.

25 Ja nyt, kun te puhutte, te sanotte: Jos me olisimme eläneet muinoin [a]isiemme aikana, me emme olisi surmanneet profeettoja; me emme olisi kivittäneet heitä ja karkottaneet heitä.

26 Katso, te olette pahempia kuin he; sillä niin totta kuin Herra elää, jos joku [a]profeetta tulee teidän keskuuteenne ja julistaa teille Herran sanaa, joka todistaa teidän synneistänne ja pahoista teoistanne, te [b]vihastutte hänelle ja karkotatte hänet ja etsitte kaikenlaisia keinoja ottaaksenne hänet hengiltä; niin, te sanotte, että hän on väärä [c]profeetta ja että hän on synnintekijä ja Perkeleestä, koska hän [d]todistaa, että teidän tekonne ovat pahoja.

27 Mutta katso, jos joku ihminen tulee teidän keskuuteenne ja sanoo: Tehkää tämä, eikä siinä ole mitään pahaa; tehkää tuo, ettekä joudu kärsimään; niin, hän sanoo: Vaeltakaa oman sydämenne kopeuden mukaisesti; niin, vaeltakaa silmienne kopeuden mukaisesti ja tehkää mitä ikinä sydämenne haluaa – ja jos joku ihminen tulee teidän keskuuteenne ja sanoo näin, te otatte hänet vastaan ja sanotte, että hän on [a]profeetta.

28 Niin, te ylennätte hänet ja annatte hänelle omaisuudestanne; te annatte hänelle kultaanne ja hopeaanne ja puette hänet kalliisiin vaatteisiin; ja koska hän puhuu teille [a]mielisteleviä sanoja ja hän sanoo, että kaikki on hyvin, niin te ette hänestä vikaa löydä.

29 Oi te jumalaton ja kieroutunut sukupolvi, te paatunut ja uppiniskainen kansa, kuinka kauan luulette Herran teitä kärsivän? Niin, kuinka kauan sallitte [a]tyhmien ja [b]sokeiden oppaiden johdattaa itseänne? Niin, kuinka kauan [c]valitsette pimeyden mieluummin kuin [d]valon?

30 Niin, katso, Herran viha on jo syttynyt teitä vastaan; katso, hän on kironnut maan teidän pahuutenne tähden.

31 Ja katso, tulee aika, jolloin hän kiroaa teidän rikkautenne, niin että niistä tulee [a]liukkaita, niin että ette voi niitä pitää, ja köyhyytenne päivinä te ette voi pitää niitä.

32 Ja köyhyytenne päivinä te huudatte Herran puoleen, ja turhaan te huudatte, sillä teidän hävityksenne on jo kohdannut teitä,

24 *a* 2. Aik. 36:15–16; 1. Nefi 1:20.
25 *a* Ap. t. 7:51.
26 *a* 2. Aik. 18:7; Luuk. 16:31.
b Jes. 30:9–10.
c Matt. 13:57.
d Gal. 4:16.
27 *a* Miika 2:11. PKO Pappisvalta.
28 *a* 2. Tim. 4:3–4.
29 *a* 2. Nefi 28:9.
b Matt. 15:14.
c Joh. 3:19.
d Job 24:13.
31 *a* Morm. 1:17–18.

ja teidän tuhonne on varmistettu; ja silloin te itkette ja valitatte sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot. Ja silloin te valitatte ja sanotte:

33 Oi [a]kunpa olisin tehnyt parannuksen enkä olisi tappanut profeettoja ja [b]kivittänyt heitä ja karkottanut heitä. Niin, sinä päivänä te sanotte: Oi kunpa olisimme muistaneet Herraa Jumalaamme sinä päivänä, kun hän antoi meille rikkautemme, niin silloin ne eivät olisi tulleet liukkaiksi, niin että olisimme menettäneet ne; sillä katso, meidän rikkautemme ovat meiltä menneet.

34 Katso, me panemme työkalun tähän, ja huomispäivänä se on poissa; ja katso, meidän miekkamme on otettu meiltä sinä päivänä, kun olemme etsineet niitä taistelua varten.

35 Niin, me olemme kätkeneet aarteemme, ja ne ovat luisuneet meiltä pois maan kirouksen tähden.

36 Oi kunpa olisimme tehneet parannuksen sinä päivänä, kun Herran sana tuli meille, sillä katso, maa on kirottu, ja kaikki on tullut liukkaaksi, emmekä voi sitä pitää.

37 Katso, me olemme pahojen henkien ympäröimiä, niin, me olemme sen enkelien saartamia, joka on pyrkinyt hävittämään sielumme. Katso, meidän pahat tekomme ovat suuret. Oi Herra, etkö voi kääntää vihaasi pois meistä? Ja näin te puhutte niinä päivinä.

38 Mutta katso, teidän [a]koetusaikanne on ohitse; te olette [b]lykänneet pelastuksenne päivää, kunnes on ikuisesti liian myöhäistä ja teidän tuhonne on varmistettu; niin, sillä te olette koko elinaikanne tavoitelleet sitä, mitä ette voineet saada, ja te olette tavoitelleet [c]onnea tekemällä pahaa, mikä on vastoin sen vanhurskauden luonnetta, joka on meidän suuressa ja iankaikkisessa Päämiehessämme.

39 Oi te maan asukkaat, kunpa kuulisitte sanojani! Ja minä rukoilen, että Herran viha käännettäisiin pois teistä ja että te tekisitte parannuksen ja pelastuisitte.

LUKU 14

Samuel ennustaa, että yö on valoisa ja että uusi tähti ilmaantuu Kristuksen syntymän aikaan. Kristus lunastaa ihmiset ajallisesta ja hengellisestä kuolemasta. Hänen kuolemansa merkkejä ovat kolmen päivän pimeys, kallioiden halkeaminen ja suuret luonnonmullistukset. Noin 6 eKr.

Ja nyt tapahtui, että [a]Samuel Lamanilainen profetoi hyvin paljon muutakin, mitä ei voida kirjoittaa.

2 Ja katso, hän sanoi heille: Katso, minä annan teille merkin, sillä tulee vielä viisi vuotta, ja katso, sitten tulee Jumalan Poika lunastamaan kaikki ne, jotka uskovat hänen nimeensä.

3 Ja katso, tämän minä annan

33 *a* Morm. 2:10–15.
b Matt. 23:37.
38 *a* Morm. 2:15.
b Alma 34:33–34.
c Alma 41:10–11.
14 1 *a* Hel. 13:2.

teille [a]merkiksi hänen tulemisensa ajasta; sillä katso, taivaalla on suuria valoja, niin ettei hänen tulemisensa edellisenä yönä ole pimeä, niin että ihmisestä näyttää niin kuin olisi päivä.

4 Sen tähden yksi päivä ja yö ja päivä on ikään kuin se olisi yksi päivä, eikä yötä olisi, ja tämä on teille merkkinä, sillä te tiedätte auringon nousevan ja myös laskevan; sen tähden tiedetään varmasti, että on kaksi päivää ja yö; kuitenkaan yö ei pimene, ja se on [a]hänen syntymäänsä edeltävä yö.

5 Ja katso, nousee uusi [a]tähti, jollaista ette ole koskaan nähneet; ja myös tämä on teille merkki.

6 Ja katso, ei tässä kaikki, taivaalla on monia merkkejä ja ihmeitä.

7 Ja tapahtuu, että te kaikki hämmästytte ja kummeksutte, niin että [a]kaadutte maahan.

8 Ja tapahtuu, että jokainen, joka [a]uskoo Jumalan Poikaan, saa ikuisen elämän.

9 Ja katso, näin Herra on enkelinsä kautta käskenyt minun tulla kertomaan tämän teille; niin, hän on käskenyt minun profetoida nämä asiat teille; niin, hän on sanonut minulle: Huuda tälle kansalle: Tehkää parannus ja valmistakaa Herralle tie.

10 Ja nyt, koska minä olen lamanilainen ja olen puhunut teille ne sanat, jotka Herra on minua käskenyt ja koska ne olivat kovia teitä vastaan, te olette vihoissanne minulle ja pyritte ottamaan minut hengiltä ja olette [a]karkottaneet minut keskuudestanne.

11 Ja te kuulette minun sanani, sillä tätä tarkoitusta varten minä olen noussut tämän kaupungin muureille, jotta te saisitte kuulla ja tietää Jumalan tuomioista, jotka odottavat teitä pahojen tekojenne tähden, ja myös jotta saisitte tietää parannuksen ehdot;

12 ja myös jotta saisitte tietää Jeesuksen Kristuksen tulemisesta, Jumalan Pojan, taivaan ja maan [a]Isän, kaiken Luojan alusta asti; ja jotta saisitte tietää hänen tulemisensa merkeistä, niin että te voisitte uskoa hänen nimeensä.

13 Ja jos te [a]uskotte hänen nimeensä, te teette parannuksen kaikista synneistänne, niin että te siten voitte saada ne anteeksi hänen [b]ansioidensa kautta.

14 Ja katso, vielä toisen merkin minä annan teille, nimittäin merkin hänen kuolemastaan.

15 Sillä katso, hänen on totisesti kuoltava, jotta [a]pelastus voi tulla; eli hänen täytyy ja on välttämätöntä kuolla saadakseen aikaan kuolleiden [b]ylösnousemuksen, jotta ihmiset siten voidaan tuoda Herran eteen.

3 *a* 3. Nefi 1:15.
4 *a* PKO Jeesus Kristus: Profetioita Jeesuksen Kristuksen syntymästä ja kuolemasta.
5 *a* Matt. 2:1–2; 3. Nefi 1:21.
7 *a* 3. Nefi 1:16–17.
8 *a* Joh. 3:16.
10 *a* Hel. 13:2.
12 *a* Moosia 3:8; 3. Nefi 9:15; Et. 4:7. PKO Jeesus Kristus.
13 *a* Ap. t. 16:30–31.
b OL 19:16–20.
15 *a* PKO Vapahtaja.
b Alma 42:23. PKO Ylösnousemus.

16 Eli, katso, tämä kuolema saa aikaan ylösnousemuksen ja [a]lunastaa koko ihmissuvun ensimmäisestä kuolemasta – siitä hengellisestä kuolemasta; sillä koko ihmissuku, joka on Aadamin [b]lankeemuksen tähden [c]erotettu pois Herran luota, katsotaan [d]kuolleeksi sekä siihen nähden, mikä on ajallista että siihen nähden, mikä on hengellistä.

17 Mutta katso, Kristuksen ylösnousemus [a]lunastaa ihmissuvun, niin, vieläpä koko ihmissuvun, ja tuo sen takaisin Herran eteen.

18 Niin, ja se toteuttaa parannuksen ehdon, että ketään, joka tekee parannuksen, ei kaadeta maahan eikä heitetä tuleen, mutta jokainen, joka ei tee parannusta, kaadetaan maahan ja heitetään tuleen; ja heidän osakseen tulee jälleen hengellinen kuolema, eli toinen kuolema, sillä heidät erotetaan jälleen pois siitä, mikä kuuluu vanhurskauteen.

19 Sen tähden tehkää parannus, tehkää parannus, että ette, koska tiedätte nämä asiat mutta ette niitä tee, antautuisi tuomion alaisiksi ja joutuisi tähän toiseen kuolemaan.

20 Mutta katso, kuten minä sanoin teille toisesta [a]merkistä, hänen kuolemansa merkistä, katso, sinä päivänä, jona hän kärsii kuoleman, aurinko [b]pimenee ja kieltäytyy antamasta valoaan teille, ja samoin kuu ja tähdet; eikä tässä maassa ole mitään valoa [c]kolmeen päivään, nimittäin siitä hetkestä alkaen, kun hän kärsii kuoleman, aina siihen asti, kun hän nousee kuolleista.

21 Niin, sinä hetkenä, kun hän antaa henkensä, on [a]ukkosenjylinää ja salamoita monen tunnin ajan, ja maa järisee ja vavahtelee; ja kalliot, jotka ovat tämän maan pinnalla, jotka ovat sekä maan päällä että sen alla, jotka te tällä hetkellä tiedätte vankoiksi, eli suurin osa siitä on yhtenäistä vankkaa massaa, [b]murtuvat;

22 niin, ne halkeavat kahtia, ja siitä lähtien niitä [a]tavataan halkinaisina ja säröisinä ja murtuneina palasina kaikkialta maan päältä, eli sekä maan päältä että sen alta.

23 Ja katso, on oleva suuria rajuilmoja, ja monet vuoret madaltuvat laakson kaltaisiksi, ja monista paikoista, joita nyt sanotaan laaksoiksi, tulee vuoria, joiden korkeus on suuri.

24 Ja monet valtatiet sortuvat, ja monet [a]kaupungit tulevat autioiksi.

25 Ja monet [a]haudat aukenevat ja luovuttavat monia kuolleitaan; ja monet pyhät ilmestyvät monille.

26 Ja katso, näin [a]enkeli on

16 *a* PKO Lunastussuunnitelma.
b PKO Aadamin ja Eevan lankeemus.
c Alma 42:6–9.
d PKO Kuolema, hengellinen.
17 *a* PKO Lunastus.
20 *a* 3. Nefi 8:5–25.
b Luuk. 23:44.
c Moosia 3:10.
21 *a* 3. Nefi 8:6.
b 3. Nefi 10:9.
22 *a* 3. Nefi 8:18.
24 *a* 3. Nefi 9:3–12.
25 *a* Matt. 27:50–54; 3. Nefi 23:9–11.
26 *a* Alma 13:26.

minulle puhunut; sillä hän sanoi minulle, että olisi ukkosenjylinää ja salamoita monen tunnin ajan.

27 Ja hän sanoi minulle, että tämä tapahtuisi ukkosen ja salamoinnin ja rajuilman kestäessä ja että [a]pimeys peittäisi koko maan pinnan kolmen päivän ajan.

28 Ja enkeli sanoi minulle, että monet tulevat näkemään suurempia asioita kuin nämä, jotta he uskoisivat, että [a]nämä merkit ja nämä ihmeet tapahtuvat kaikkialla tässä maassa, jottei ihmislasten keskuudessa olisi mitään syytä epäuskoon –

29 ja tämä, jotta jokainen, joka uskoo, voisi pelastua, ja jokaiselle, joka ei usko, tulisi vanhurskas [a]tuomio; ja myös, jos heidät tuomitaan, he saattavat itse oman tuomionsa päällensä.

30 Ja nyt muistakaa, muistakaa, veljeni, että jokainen, joka hukkuu, hukkuu omasta syystään ja jokainen, joka tekee pahaa, tekee sitä omasta tahdostaan, sillä katso, te olette [a]vapaita; te saatte toimia omasta puolestanne; sillä katso, Jumala on antanut teille [b]tiedon, ja hän on tehnyt teidät vapaiksi.

31 Hän on antanut teille kyvyn [a]erottaa hyvä pahasta, ja hän on antanut teille kyvyn [b]valita elämä tai kuolema; ja te voitte tehdä hyvää ja tulla [c]palautetuiksi siihen, mikä on hyvää, tai saada sen, mikä on hyvää, palautetuksi itsellenne; tai te voitte tehdä pahaa ja saada sen, mikä on pahaa, palautetuksi itsellenne.

LUKU 15

Herra kuritti nefiläisiä, koska hän rakasti heitä. Kääntyneet lamanilaiset ovat vahvoja ja lujia uskossa. Herra on armollinen lamanilaisille myöhempinä aikoina. Noin 6 eKr.

Ja nyt, rakkaat veljeni, katso, minä julistan teille, että ellette tee parannusta, teidän talonne jäävät teiltä [a]autioiksi.

2 Niin, ellette tee parannusta, teidän naisillanne on suuri syy surra sinä päivänä, kun he imettävät, sillä te yritätte paeta, eikä mitään turvapaikkaa ole; niin, ja voi niitä, jotka ovat [a]raskaana, sillä he ovat raskasliikkeisiä eivätkä voi paeta; sen tähden heidät poljetaan maahan ja jätetään menehtymään.

3 Niin, voi tätä kansaa, jota sanotaan Nefin kansaksi, ellei se tee parannusta, kun se näkee kaikki nämä merkit ja ihmeet, jotka sille näytetään; sillä katso, se on ollut Herran valittu kansa; niin, Nefin kansaa hän on rakastanut, ja hän on sitä myös [a]kurittanut; niin, sen pahojen tekojen päivinä hän on sitä

27 *a* 1. Nefi 19:10; 3. Nefi 8:3.
28 *a* 1. Nefi 12:4–5.
29 *a* PKO Viimeinen tuomio.
30 *a* 2. Nefi 2:26–29; Moos. 6:56. PKO Tahdonvapaus.
b PKO Tieto.
31 *a* Moroni 7:16.
b 2. Nefi 2:28–29; Alma 3:26–27.
c Alma 41:3–5.
15 1 *a* Matt. 23:37–38.
2 *a* Matt. 24:19.
3 *a* Sananl. 3:12; Hepr. 12:5–11; OL 95:1.

kurittanut, koska hän rakastaa sitä.

4 Mutta katsokaa, veljeni, lamanilaisia hän on vihannut, koska heidän tekonsa ovat olleet pahoja jatkuvasti, ja tämä heidän isiensä [a]perinteiden pahuuden tähden. Mutta katso, pelastus on tullut heille nefiläisten saarnaamisen kautta, ja tätä tarkoitusta varten Herra on [b]pidentänyt heidän elinaikansa.

5 Ja minä tahdon teidän näkevän, että [a]suurin osa heistä on velvollisuutensa polulla, ja he vaeltavat tarkoin Jumalan edessä ja noudattavat tarkoin hänen käskyjänsä ja säädöksiänsä ja tuomioitansa Mooseksen lain mukaisesti.

6 Niin, minä sanon teille, että suurin osa heistä tekee näin, ja he pyrkivät väsymättömän uutterasti johdattamaan loput veljistään tuntemaan totuuden; sen tähden monia liittyy heidän joukkoonsa päivittäin.

7 Ja katso, te tiedätte itse, koska olette sen nähneet, että heistä kaikki, jotka on johdatettu tuntemaan totuus ja tuntemaan isiensä jumalattomat ja iljettävät perinteet ja on johdatettu uskomaan pyhiin kirjoituksiin eli pyhien profeettojen profetioihin, jotka on kirjoitettu, mikä johdattaa heidät uskomaan Herraan ja parannukseen, mitkä usko ja parannus saavat heissä aikaan sydämen [a]muutoksen –

8 ja nyt kaikki, jotka ovat tähän päässeet, kuten itse tiedätte, ovat [a]vahvoja ja lujia uskossa ja siinä, millä heidät on tehty vapaiksi.

9 Ja te tiedätte myös, että he ovat [a]haudanneet sota-aseensa, ja he pelkäävät tarttua niihin, etteivät vain mitenkään tekisi syntiä; niin, te voitte nähdä, että he pelkäävät tehdä syntiä – sillä katso, he antautuvat vihollistensa tallattaviksi ja surmattaviksi eivätkä tahdo kohottaa miekkojaan heitä vastaan, ja tämä heidän uskonsa vuoksi Kristukseen.

10 Ja nyt, heidän lujuutensa tähden heidän uskoessaan siihen, mihin he uskovat, eli heidän vahvuutensa tähden, kun he kerran ovat valistuneet, katso, Herra siunaa heitä ja pidentää heidän elinaikansa heidän pahuudestaan huolimatta –

11 niin, vaikka he vaipuisivat epäuskoon, Herra [a]pidentää heidän elinaikansa, kunnes tulee aika, josta meidän isämme ja myös profeetta [b]Senos ja monet muut profeetat ovat puhuneet, veljiemme lamanilaisten [c]palauttamisesta takaisin totuuden tuntemiseen –

12 niin, minä sanon teille, että myöhempinä aikoina Herran [a]lupaukset on ulotettu koskemaan

4 *a* PKO Perimätiedot.
b Alma 9:16.
5 *a* Hel. 13:1.
7 *a* PKO Kääntyminen, kääntymys.
8 *a* Alma 23:6; 27:27; 3. Nefi 6:14.
9 *a* Alma 24:17–19.
11 *a* Alma 9:16.
b Hel. 8:19.
c 2. Nefi 30:5–8.
12 *a* En. 1:12–13.

veljiämme lamanilaisia; ja huolimatta niistä monista ahdingoista, joita heillä tulee olemaan, ja huolimatta siitä, että heitä [b]ajetaan maan päällä sinne tänne ja metsästetään ja lyödään ja hajotetaan laajalle, eikä turvapaikkaa ole, Herra on oleva heille [c]armollinen.

13 Ja tämä on sen profetian mukaista, että heidät [a]johdatetaan jälleen oikeaan tietoon, joka on tieto heidän Lunastajastaan ja suuresta ja todellisesta [b]paimenestaan, ja heidät luetaan hänen lampaidensa joukkoon.

14 Sen tähden minä sanon teille: Heidän on [a]parempi kuin teidän, ellette tee parannusta.

15 Sillä katso, [a]jos ne voimalliset teot, jotka on näytetty teille, olisi näytetty heille, niin, heille, jotka ovat vaipuneet epäuskoon isiensä perimätietojen tähden, te voitte itsekin nähdä, etteivät he enää koskaan olisi vaipuneet epäuskoon.

16 Sen tähden sanoo Herra: Minä en kokonaan hävitä heitä, vaan saatan heidät viisauteni päivänä palaamaan takaisin luokseni, sanoo Herra.

17 Ja nyt, katso, Herra sanoo nefiläisten kansasta: Elleivät he tee parannusta ja noudata tarkoin minun tahtoani, minä hävitän heidät [a]kokonaan, sanoo Herra, heidän epäuskonsa tähden, huolimatta niistä monista voimallisista teoista, joita minä olen tehnyt heidän keskuudessaan; ja niin totta kuin Herra elää, näin tulee tapahtumaan, sanoo Herra.

LUKU 16

Nefi kastaa ne nefiläiset, jotka uskovat Samuelia. Parannusta tekemättömien nefiläisten nuolet ja kivet eivät voi surmata Samuelia. Jotkut paaduttavat sydämensä, ja toiset näkevät enkeleitä. Ne, jotka eivät usko, sanovat, ettei ole järkevää uskoa Kristukseen ja hänen tulemiseensa Jerusalemiin. Noin 6–1 eKr.

Ja nyt, tapahtui, että oli monia, jotka kuulivat Samuel Lamanilaisen sanat, jotka hän puhui kaupungin muureilla. Ja kaikki, jotka uskoivat hänen sanaansa, lähtivät etsimään Nefiä; ja kun he olivat tavoittaneet ja löytäneet hänet, he tunnustivat hänelle syntinsä eivätkä kieltäneet, haluten, että heidät kastettaisiin Herralle.

2 Mutta kaikki ne, jotka eivät uskoneet Samuelin sanoihin, vihastuivat hänelle; ja he heittivät kiviä muurilla olevaa Samuelia kohti, ja monet ampuivat myös nuolia häntä kohti hänen seistessään muurilla; mutta Herran Henki oli hänen kanssaan, niin etteivät he voineet osua häneen kivillään eivätkä nuolillaan.

12 *b* Morm. 5:15.
c 1. Nefi 13:31; 2. Nefi 10:18–19; MK Jaak. 3:5–6.
13 *a* 3. Nefi 16:12.
b PKO Hyvä paimen.
14 *a* Hel. 7:23.
15 *a* Matt. 11:20–23.
17 *a* Hel. 13:6–10.

3 Nyt, kun he näkivät, etteivät voineet osua häneen, oli vielä paljon muita, jotka uskoivat hänen sanoihinsa, niin että he menivät Nefin luo kastettaviksi.

4 Sillä katso, Nefi kastoi ja profetoi ja saarnasi huutaen parannusta kansalle, näyttäen merkkejä ja ihmetekoja, tehden [a]ihmeitä kansan keskuudessa, jotta he tietäisivät, että Kristuksen oli [b]pian tultava –

5 kertoen heille asioista, joiden oli pian tultava, jotta he tietäisivät ja muistaisivat niiden tulemisen hetkellä, että ne oli ilmaistu heille etukäteen, jotta he uskoisivat; sen tähden kaikki, jotka uskoivat Samuelin sanoihin, menivät hänen luokseen kastettaviksi, sillä he tulivat parannusta tehden ja tunnustaen syntinsä.

6 Mutta suurin osa heistä ei uskonut Samuelin sanoihin; sen tähden, kun he näkivät, etteivät voineet osua häneen kivillään ja nuolillaan, he huusivat päälliköilleen sanoen: Ottakaa tämä mies kiinni ja sitokaa hänet, sillä katso, hänessä on riivaaja, ja hänessä olevan riivaajan voiman tähden me emme voi osua häneen kivillämme ja nuolillamme; sen tähden ottakaa hänet kiinni ja sitokaa hänet ja viekää hänet pois.

7 Ja kun he menivät käydäkseen häneen käsiksi, katso, hän heittäytyi alas muurilta ja pakeni pois heidän mailtaan, niin, aina omaan maahansa asti, ja alkoi saarnata ja profetoida oman kansansa keskuudessa.

8 Ja katso, hänestä ei enää koskaan kuultu nefiläisten keskuudessa; ja näin olivat kansan asiat.

9 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeksaskymmeneskuudes vuosi.

10 Ja näin päättyi myös tuomarien hallituskauden kahdeksaskymmenesseitsemäs vuosi suurimman osan kansasta pysyessä ylpeydessään ja jumalattomuudessaan ja vähemmistön vaeltaessa tarkemmin Jumalan edessä.

11 Ja tällaiset olivat olot myös tuomarien hallituskauden kahdeksantenakymmenentenäkahdeksantena vuonna.

12 Ja kansan asioissa tapahtui vain vähän muutosta, paitsi että kansa alkoi olla pahuudessa paatuneempaa ja tehdä enemmän ja enemmän sitä, mikä oli vastoin Jumalan käskyjä, tuomarien hallituskauden kahdeksantenakymmenentenäyhdeksäntenä vuonna.

13 Mutta tuomarien hallituskauden yhdeksäntenäkymmenentenä vuonna tapahtui, että kansalle annettiin [a]suuria merkkejä ja ihmeitä, ja profeettojen sanat [b]alkoivat toteutua.

14 Ja [a]enkeleitä ilmestyi ihmisille, viisaille ihmisille, ja julisti heille suuren ilon ilosanomaa; niin kirjoitukset alkoivat tänä vuonna toteutua.

16 4*a* PKO Ihme.
b Hel. 14:2.
13*a* 3. Nefi 1:4.
b Hel. 14:3–7.
14*a* Alma 13:26.

15 Kuitenkin ihmiset alkoivat paaduttaa sydäntään, kaikki paitsi kaikkein uskovin osa heistä, sekä nefiläisistä että myös lamanilaisista, ja alkoivat luottaa [a]omaan voimaansa ja omaan viisauteensa, sanoen:

16 Joitakin asioita niin monista he ovat saattaneet arvata oikein, mutta katso, me tiedämme, etteivät kaikki nämä suuret ja ihmeelliset teot, joista on puhuttu, voi tapahtua.

17 Ja he alkoivat järkeillä ja väitellä keskenään sanoen:

18 [a]Ei ole järkevää, että sellainen olento kuin Kristus tulisi; jos tulisi ja hän olisi Jumalan Poika, taivaan ja maan Isä, niin kuin on puhuttu, miksei hän näyttäydy meille samoin kuin niille, jotka ovat Jerusalemissa?

19 Niin, miksei hän näyttäydy tässä maassa yhtä hyvin kuin Jerusalemin maassa?

20 Mutta katso, me tiedämme, että tämä on jumalaton [a]perimätieto, jonka isämme ovat jättäneet perintönä meille saadakseen meidät uskomaan johonkin suureen ja ihmeelliseen, mikä tapahtuisi, mutta ei meidän keskuudessamme vaan maassa, joka on kaukana, maassa, jota me emme tunne; sen tähden he voivat pitää meidät tietämättömyydessä, sillä me emme voi omin silmin [b]nähdä, että se on totta.

21 Ja Paholaisen viekkailla ja salaperäisillä taidoilla he aikovat saada aikaan jonkin suuren salaisuuden, jota me emme voi ymmärtää ja joka pitää meidät alistettuina heidän sanojensa palvelijoiksi ja myös heidän palvelijoikseen, sillä me luotamme siihen, että he opettavat meille sanaa; ja näin he pitävät meidät tietämättömyydessä, jos me antaudumme heille, koko elinaikamme.

22 Ja ihmiset kuvittelivat sydämessään paljon muuta, mikä oli mieletöntä ja [a]turhaa, ja he olivat hyvin levottomia, sillä Saatana yllytti heitä tekemään pahaa jatkuvasti; niin, hän kulki ympäri levittäen huhuja ja kiistoja kaikkialle maahan voidakseen paaduttaa ihmisten sydämet sitä vastaan, mikä oli hyvää, ja sitä vastaan, mikä oli tuleva.

23 Ja huolimatta niistä merkeistä ja ihmeteoista, joita tehtiin Herran kansan keskuudessa, ja monista ihmeistä, joita tehtiin, Saatana sai suuren vallan ihmisten sydämissä kaikkialla maassa.

24 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden yhdeksäskymmenes vuosi.

25 Ja näin päättyi Helamanin kirja Helamanin ja hänen poikiensa aikakirjan mukaan.

15 *a* Jes. 5:21.
18 *a* Alma 30:12–13.
20 *a* PKO Perimätiedot.
b Et. 12:5–6, 19.
22 *a* PKO Turhuus.

KOLMAS NEFI
NEFIN KIRJA

SEN NEFIN POJAN, JOKA OLI HELAMANIN POIKA

Ja Helaman oli sen Helamanin poika, joka oli Alman poika, ja tämä oli Alman poika, ja Alma oli sen Nefin jälkeläinen, joka oli sen Lehin poika, joka tuli Jerusalemista Juudan kuninkaan Sidkian ensimmäisenä hallitusvuotena.

LUKU 1

Nefi, Helamanin poika, lähtee maasta, ja hänen poikansa Nefi pitää aikakirjoja. Vaikka merkkejä ja ihmeitä on runsaasti, jumalattomat suunnittelevat surmaavansa vanhurskaat. Kristuksen syntymäyö tulee. Merkki annetaan, ja uusi tähti nousee. Valheet ja petokset lisääntyvät, ja Gadiantonin rosvot teurastavat monia. Noin 1–4 jKr.

NYT tapahtui, että yhdeksäskymmenesyhdes vuosi oli kulunut, ja siitä ajasta, jolloin Lehi lähti Jerusalemista, oli [a]kuusisataa vuotta; ja sinä vuonna Lakoneus oli maan ylituomarina ja päämiehenä.

2 Ja Helamanin poika Nefi oli lähtenyt Sarahemlan maasta annettuaan vanhimman poikansa [a]Nefin vastuulle [b]pronssilevyt ja kaikki aikakirjat, joita oli pidetty, ja kaikki ne esineet, joita oli pidetty pyhinä Lehin Jerusalemista lähdöstä asti.

3 Sitten hän lähti maasta, ja sitä, [a]minne hän meni, ei kukaan ihminen tiedä; ja hänen poikansa Nefi piti aikakirjoja hänen jälkeensä, nimittäin tämän kansan aikakirjaa.

4 Ja tapahtui, että yhdeksännenkymmenennenkahdennen vuoden alussa, katso, profeettojen profetiat alkoivat täyttyä täydellisemmin, sillä kansan keskuudessa alkoi tapahtua suurempia merkkejä ja suurempia ihmeitä.

5 Mutta oli muutamia, jotka alkoivat sanoa, että aika, jolloin Samuel Lamanilaisen [a]puhumien sanojen piti käydä toteen, oli mennyt.

6 Ja he alkoivat riemuita veljiensä kustannuksella, sanoen: Katso, aika on mennyt, eivätkä Samuelin sanat ole toteutuneet; sen tähden teidän ilonne ja uskonne tähän asiaan on ollut turhaa.

7 Ja tapahtui, että he aiheuttivat suuren metelin kautta maan, ja ne ihmiset, jotka uskoivat, alkoivat olla hyvin murheellisia siitä, etteivät ne asiat, joista oli puhuttu, jotenkin ehkä tapahtuisikaan.

8 Mutta katso, he odottivat herkeämättä sitä päivää ja sitä yötä ja sitä päivää, joka olisi

1 1 *a* 2. Nefi 25:19.
2 *a* PKO Nefi, Helamanin pojan Nefin poika.
b Alma 37:3–5.
3 *a* 3. Nefi 2:9.
5 *a* Hel. 14:2–4.

kuin yksi päivä, ikään kuin yötä ei olisi, jotta he saisivat tietää, ettei heidän uskonsa ollut ollut turhaa.

9 Nyt tapahtui, että epäuskoiset määräsivät päivän, jolloin kaikki ne, jotka uskoivat noihin perimätietoihin, [a]otettaisiin hengiltä, ellei tapahtuisi sitä merkkiä, jonka profeetta Samuel oli antanut.

10 Nyt tapahtui, että kun Nefin poika Nefi näki tämän kansansa jumalattomuuden, hänen sydämensä tuli tavattoman murheelliseksi.

11 Ja tapahtui, että hän meni ulos ja kumartui maahan ja huusi voimallisesti Jumalaansa kansansa puolesta eli niiden, jotka aiottiin ottaa hengiltä, koska he uskoivat isiensä perimätietoihin.

12 Ja tapahtui, että hän huusi voimallisesti Herran puoleen [a]koko sen päivän; ja katso, Herran ääni tuli hänelle sanoen:

13 Nosta pääsi ja ole rohkealla mielellä, sillä katso, aika on käsillä ja tänä yönä merkki annetaan, ja [a]huomispäivänä minä tulen maailmaan osoittamaan maailmalle, että minä toteutan kaiken sen, mitä olen käskenyt [b]puhua pyhien profeettojeni suulla.

14 Katso, minä [a]tulen omieni luokse [b]toteuttaakseni kaiken, mitä olen ilmaissut ihmislapsille maailman [c]perustamisesta asti, ja tehdäkseni [d]sekä Isän että Pojan tahdon – Isän minun tähteni, ja Pojan minun lihani tähden. Ja katso, aika on käsillä, ja tänä yönä merkki annetaan.

15 Ja tapahtui, että sanat, jotka Nefille tulivat, toteutuivat sen mukaisesti kuin ne oli puhuttu; sillä katso, auringon laskiessa [a]ei tullut pimeä, ja ihmiset alkoivat olla hämmästyksissään, koska ei tullut pimeä, kun yö tuli.

16 Ja monet, jotka eivät olleet uskoneet profeettojen sanoihin, [a]kaatuivat maahan ja kävivät ikään kuin kuolleiksi, sillä he tiesivät, että se suuri [b]hävityssuunnitelma, jonka he olivat laatineet profeettojen sanoihin uskovia varten, oli rauennut; sillä merkki, joka oli annettu, oli jo käsillä.

17 Ja he alkoivat tietää, että Jumalan Pojan oli pian ilmestyttävä; niin, sanalla sanoen kaikki ihmiset koko maan päällä lännestä itään, sekä pohjoisessa maassa että eteläisessä maassa, olivat niin tavattoman hämmästyneitä, että he kaatuivat maahan.

18 Sillä he tiesivät, että profeetat olivat todistaneet näistä asioista monia vuosia ja että merkki, joka oli annettu, oli jo käsillä; ja he alkoivat pelätä pahuutensa ja epäuskonsa tähden.

19 Ja tapahtui, ettei koko sinä yönä tullut pimeää, vaan oli niin valoisaa kuin olisi ollut keskipäivä. Ja tapahtui, että aurinko

9 *a* PKO Marttyyri.
12 *a* En. 1:4; Alma 5:46.
13 *a* Luuk. 2:10–11.
b PKO Jeesus Kristus: Profetioita Jeesuksen Kristuksen syntymästä ja kuolemasta.
14 *a* Joh. 1:11.
b Matt. 5:17–18.
c Alma 42:26.
d OL 93:3–4.
15 *a* Hel. 14:3.
16 *a* Hel. 14:7.
b 3. Nefi 1:9.

nousi jälleen aamulla oikean järjestyksensä mukaisesti, ja he tiesivät sen olevan se päivä, jona Herra [a]syntyisi, sen merkin tähden, joka oli annettu.

20 Ja kaikki, niin, jokainen rahtukin, oli tapahtunut profeettojen sanojen mukaisesti.

21 Ja tapahtui myös, että ilmestyi uusi [a]tähti, sanan mukaisesti.

22 Ja tapahtui, että tästä hetkestä lähtien Saatana alkoi levittää valheita ihmisten keskuuteen paaduttaakseen heidän sydämensä, jotta he eivät uskoisi niihin merkkeihin ja ihmeisiin, joita he olivat nähneet; mutta näistä valheista ja petoksista huolimatta suurin osa ihmisistä uskoi ja kääntyi Herraan.

23 Ja tapahtui, että Nefi kulki kansan keskuudessa, ja myös monet muut, kastaen parannukseen, mihin sisältyi suuri syntien [a]anteeksianto. Ja niin kansalla alkoi jälleen olla rauha maassa.

24 Eikä ollut kiistoja, paitsi että muutamat alkoivat saarnata yrittäen kirjoitusten avulla osoittaa, ettei ollut enää [a]välttämätöntä noudattaa Mooseksen lakia. Nyt tässä asiassa he erehtyivät, koska eivät olleet ymmärtäneet kirjoituksia.

25 Mutta tapahtui, että pian he kääntyivät ja tulivat vakuuttuneiksi siitä, että olivat väärässä, sillä heille ilmaistiin, ettei lakia vielä ollut [a]täytetty ja että se oli täytettävä jokaista rahtua myöten; niin, heille tuli sana, että se oli täytettävä, niin, ettei yksikään kirjain tai pieninkään piirto siitä häviäisi, ennen kuin se olisi kaikki täytetty; sen tähden heidät tänä samana vuonna johdatettiin tuntemaan erehdyksensä, ja he [b]tunnustivat virheensä.

26 Ja näin kului yhdeksäskymmeneskahdes vuosi tuoden kansalle ilosanoman niiden merkkien tähden, jotka tapahtuivat kaikkien pyhien profeettojen profetian sanojen mukaisesti.

27 Ja tapahtui, että myös yhdeksäskymmeneskolmas vuosi kului rauhassa, lukuun ottamatta [a]Gadiantonin rosvoja, jotka asuivat vuorilla ja olivat maassa vitsauksena; sillä niin vahvoja heidän linnoituksensa ja piilopaikkansa olivat, ettei kansa saanut heitä kukistetuksi; sen tähden he tekivät monia murhia ja panivat toimeen suuren teurastuksen kansan keskuudessa.

28 Ja tapahtui, että yhdeksäntenäkymmenentenäneljäntenä vuonna heidän määränsä alkoi lisääntyä suuresti, koska oli monia nefiläisluopioita, jotka pakenivat heidän luoksensa, mikä aiheutti paljon murhetta niille nefiläisille, jotka jäivät maahan.

29 Ja myös lamanilaisten keskuudessa oli syytä suureen murheeseen, sillä katso, heillä oli paljon lapsia, jotka kasvoivat ja alkoivat vahvistua vuosiltaan, niin että heistä tuli itsenäisiä,

19 *a* Luuk. 2:1–7.
21 *a* Matt. 2:1–2; Hel. 14:5.
23 *a* PKO Syntien anteeksisaaminen.
24 *a* Alma 34:13.
25 *a* Matt. 5:17–18.
b Moosia 26:29.
27 *a* PKO Gadiantonin rosvot.

ja joita muutamat [a]soramilaiset johdattivat valheillaan ja mielistelevillä sanoillaan liittymään noihin Gadiantonin rosvoihin.

30 Ja näin olivat lamanilaisetkin ahdingossa ja heidän uskonsa ja vanhurskautensa alkoi heiketä nousevan sukupolven jumalattomuuden tähden.

LUKU 2

Jumalattomuus ja iljetykset lisääntyvät kansan keskuudessa. Nefiläiset ja lamanilaiset liittyvät yhteen puolustautuakseen Gadiantonin rosvoja vastaan. Kääntyneistä lamanilaisista tulee valkoisia, ja heitä kutsutaan nefiläisiksi. Noin 5–16 jKr.

Ja tapahtui, että näin kului myös yhdeksäskymmenesviides vuosi, ja ihmiset alkoivat unohtaa ne merkit ja ihmeet, joista he olivat kuulleet, ja alkoivat olla yhä vähemmän hämmästyneitä jostakin taivaan merkistä tai ihmeestä, niin että he alkoivat olla sydämeltään paatuneita ja mieleltään sokeita ja lakkasivat uskomasta kaikkeen siihen, mitä olivat nähneet ja kuulleet –

2 kuvitellen sydämessään sellaisia turhuuksia, että sen olivat ihmiset ja Perkeleen voima saaneet aikaan ihmisten [a]sydänten eksyttämiseksi ja pettämiseksi; ja näin Saatana sai jälleen valtaansa ihmisten sydämet, niin että hän sokaisi heidän silmänsä ja eksytti heidät uskomaan, että oppi Kristuksesta oli mieletön ja turha.

3 Ja tapahtui, että ihmiset alkoivat vahvistua jumalattomuudessa ja iljetyksissä, eivätkä he uskoneet, että enää annettaisiin merkkejä tai ihmeitä; ja Saatana [a]kulki ympäri eksyttäen ihmisten sydämiä, kiusaten heitä ja saaden heidät tekemään suurta jumalattomuutta maassa.

4 Ja näin kului yhdeksäskymmeneskuudes vuosi; ja myös yhdeksäskymmenesseitsemäs vuosi; ja myös yhdeksäskymmeneskahdeksas vuosi; ja myös yhdeksäskymmenesyhdeksäs vuosi;

5 ja sata vuotta oli kulunut myös [a]Moosian päivistä, hänen, joka oli Nefin kansan kuningas.

6 Ja kuusisataayhdeksän vuotta oli kulunut siitä, kun Lehi lähti Jerusalemista.

7 Ja yhdeksän vuotta oli kulunut siitä ajasta, kun annettiin merkki, josta profeetat olivat puhuneet, että Kristus tulisi maailmaan.

8 Nyt nefiläiset alkoivat laskea aikansa tästä ajankohdasta, jolloin merkki annettiin, eli Kristuksen tulemisesta; sen tähden yhdeksän vuotta oli kulunut.

9 Eikä Nefi, joka oli sen Nefin isä, jonka vastuulla aikakirjat olivat, [a]palannut Sarahemlan maahan, eikä häntä löydetty mistään koko maasta.

10 Ja tapahtui, että kansa pysyi yhä jumalattomuudessa huolimatta paljosta saarnaamisesta ja profetoimisesta, jota sen

29 *a* Alma 30:59.
2 2 *a* PKO Pettäminen.
3 *a* OL 10:27.
5 *a* Moosia 29:46–47.
9 *a* 3. Nefi 1:2–3.

keskuuteen lähetettiin; ja näin kului myös kymmenes vuosi; ja myös yhdestoista vuosi kului pahuudessa.

11 Ja tapahtui kolmantenatoista vuonna, että sotia ja kiistoja alkoi olla kautta koko maan, sillä Gadiantonin rosvot olivat tulleet niin monilukuisiksi ja surmasivat niin monia ihmisiä ja hävittivät niin monia kaupunkeja ja levittivät niin paljon kuolemaa ja verilöylyä kautta maan, että kaikkien ihmisten, sekä nefiläisten että lamanilaisten, kävi välttämättömäksi tarttua aseisiin heitä vastaan.

12 Sen tähden kaikki lamanilaiset, jotka olivat kääntyneet Herraan, liittyivät veljiinsä nefiläisiin, ja heidän oli pakko oman henkensä ja naistensa ja lastensa hengen turvaamiseksi tarttua aseisiin noita Gadiantonin rosvoja vastaan, niin, ja myös puolustaakseen oikeuksiaan sekä kirkkonsa ja jumalanpalveluksensa oikeuksia sekä [a]vapauttaan ja [b]riippumattomuuttaan.

13 Ja tapahtui, että ennen kuin tämä kolmastoista vuosi oli kulunut, nefiläisiä uhkasi täydellinen tuho tämän sodan tähden, josta oli tullut tavattoman ankara.

14 Ja tapahtui, että ne lamanilaiset, jotka olivat liittyneet nefiläisiin, luettiin nefiläisiin;

15 ja heidän [a]kirouksensa otettiin heistä pois, ja heidän ihonsa tuli [b]valkoiseksi kuten nefiläisten;

16 ja heidän nuorista miehistään ja heidän tyttäristään tuli tavattoman kauniita, ja heidät luettiin nefiläisiin, ja heitä kutsuttiin nefiläisiksi. Ja näin päättyi kolmastoista vuosi.

17 Ja tapahtui neljännentoista vuoden alussa, että rosvojen ja Nefin kansan välinen sota jatkui ja kävi tavattoman ankaraksi; kuitenkin Nefin kansa sai jonkin verran yliotetta rosvoista, niin että se ajoi heidät pois mailtaan takaisin vuoristoon ja heidän piilopaikkoihinsa.

18 Ja näin päättyi neljästoista vuosi. Ja viidentenätoista vuonna he tulivat Nefin kansaa vastaan, ja Nefin kansan jumalattomuuden ja sen monien kiistojen ja mellakoiden tähden Gadiantonin rosvot saivat siitä monesti yliotteen.

19 Ja näin päättyi viidestoista vuosi, ja näin kansa oli monien ahdinkojen tilassa; ja tuhon [a]miekka häälyi sen yllä, niin että se oli iskemäisillään sen maahan, ja tämä sen pahuuden tähden.

LUKU 3

Gadiantonin rosvojen johtaja Giddianhi vaatii, että Lakoneus ja nefiläiset antautuvat ja luovuttavat maansa. Lakoneus nimittää Gidgiddonin sotajoukkojen ylimmäksi päälliköksi. Nefiläiset kokoontuvat Sarahemlaan ja Runsauteen puolustautuakseen. Noin 16–18 jKr.

Ja nyt tapahtui, että kuudentenatoista vuonna Kristuksen

12 *a* PKO Vapaus.
b PKO Vapaus.
15 *a* Alma 17:15; 23:18.
b 2. Nefi 5:21; 30:6; MK Jaak. 3:8.
19 *a* Alma 60:29.

tulemisesta maan päämies Lakoneus sai kirjeen tämän rosvojoukon johtajalta ja päämieheltä; ja nämä olivat sanat, jotka oli kirjoitettu, sanoen:

2 Lakoneus, maan ylhäisin ja ylin päämies, katso, minä kirjoitan sinulle tämän kirjeen ja annan sinulle tavattoman suuren tunnustuksen lujuudestasi ja myös kansasi lujuudesta sen puolustamisessa, mitä te pidätte oikeutenanne ja vapautenanne; niin, te kestätte hyvin, ikään kuin jonkin jumalan käsi tukisi teitä puolustaessanne vapauttanne ja omaisuuttanne ja maatanne, tai sitä, mitä te siksi sanotte.

3 Ja minusta on sääli, ylhäisin Lakoneus, että te olette niin tyhmiä ja turhamaisia, että luulette voivanne pitää puolenne niin monia urheita miehiä vastaan, jotka ovat minun komennossani ja jotka nyt tällä hetkellä seisovat aseissaan ja odottavat perin innokkaina sanaa: Menkää alas nefiläisten kimppuun ja hävittäkää heidät.

4 Ja minä tunnen heidän lannistumattoman mielensä koeteltuani heitä taistelukentällä ja tiedän heidän ikuisen vihansa teitä kohtaan niiden monien vääryyksien tähden, joita te olette heille tehneet; sen tähden, jos he hyökkäisivät teitä vastaan, he rankaisisivat teitä täydellisellä tuholla.

5 Sen tähden minä olen kirjoittanut tämän kirjeen sinetöiden sen omakätisesti, ajatellen teidän parastanne, teidän lujuutenne tähden siinä, minkä uskotte olevan oikein, ja teidän taistelukentällä osoittamanne mielenjalouden tähden.

6 Sen tähden minä kirjoitan sinulle pyytäen teitä luovuttamaan tälle minun väelleni kaupunkinne, maanne ja omaisuutenne mieluummin kuin että he käyvät teidän kimppuunne miekoin ja että teitä kohtaa tuho.

7 Eli toisin sanoen, antautukaa meille ja liittykää meihin ja tutustukaa meidän [a]salaisiin tekoihimme ja tulkaa veljiksemme, niin että olisitte meidän kaltaisiamme – ei orjiamme, vaan veljiämme ja osallisia kaikkeen omaisuuteemme.

8 Ja katso, minä [a]vannon sinulle valalla, että jos te tämän teette, teitä ei hävitetä; mutta ellette tätä tee, minä valalla vannon sinulle, että tulevassa kuussa minä käsken sotajoukkojeni hyökätä teitä vastaan, eivätkä ne estä kättään eivätkä säästä vaan surmaavat teitä ja antavat miekan iskeä teitä, kunnes teistä tulee loppu.

9 Ja katso, minä olen Giddianhi, ja minä olen tämän Gadiantonin [a]salaseuran päämies, jonka seuran ja sen teot minä tiedän [b]hyviksi; ja ne ovat [c]ikivanhaa perua, ja ne ovat periytyneet meille.

10 Ja minä kirjoitan tämän kirjeen sinulle, Lakoneus, ja toivon, että te luovutatte maanne ja omaisuutenne ilman verenvuodatusta, jotta tämä minun väkeni,

3 7*a* Hel. 6:22–26.
8*a* Et. 8:13–14.
9*a* PKO Salaliitto.
b Alma 30:53.
c Hel. 6:26–30; Moos. 5:29, 49–52.

joka on luopunut teistä teidän jumalattomuutenne tähden, kun olette pidättäneet heiltä heidän oikeutensa hallita, saisi takaisin oikeutensa ja hallitusvallan; ja ellette tee tätä, minä kostan heidän kokemansa vääryydet. Minä olen Giddianhi.

11 Ja nyt tapahtui, että kun Lakoneus sai tämän kirjeen, hän hämmästyi tavattomasti Giddianhin julkeutta vaatia nefiläisten maata haltuunsa sekä uhkailla kansaa kostolla niiden kokemista vääryyksistä, jotka eivät olleet mitään vääryyttä kärsineet, paitsi että he olivat tehneet itselleen [a]vääryyttä loikkaamalla noiden jumalattomien ja iljettävien rosvojen puolelle.

12 Nyt katso, tämä päämies Lakoneus oli vanhurskas mies, eivätkä [a]rosvon vaatimukset ja uhkaukset voineet häntä pelästyttää; sen tähden hän ei välittänyt rosvojen päämiehen Giddianhin kirjeestä, vaan käski kansansa huutaa Herran puoleen saadakseen voimaa sen hetken varalle, jolloin rosvot tulisivat alas sitä vastaan.

13 Niin, hän lähetti kaiken kansan keskuuteen kuulutuksen, että sen tuli koota yhteen naisensa ja lapsensa, katraansa ja laumansa ja kaikki omaisuutensa, maataan lukuun ottamatta, yhteen paikkaan.

14 Ja hän käski rakentaa linnoituksia heidän ympärilleen, ja niiden vahvuuden tuli olla tavattoman suuri. Ja hän käski sijoittaa sotajoukkoja, sekä nefiläisiä että lamanilaisia eli kaikkia niitä, jotka luettiin nefiläisiin, vartijoiksi ympäriinsä vartioimaan heitä ja suojelemaan heitä rosvoilta päivällä ja yöllä.

15 Niin, hän sanoi heille: Niin totta kuin Herra elää, ellette tee parannusta kaikesta pahuudestanne ja huuda Herran puoleen, te ette mitenkään pelastu noiden Gadiantonin rosvojen käsistä.

16 Ja niin suuria ja ihmeellisiä Lakoneuksen sanat ja profetiat olivat, että ne saivat kaikki ihmiset pelon valtaan; ja he ponnistelivat kaikin voimin tehdäkseen Lakoneuksen sanojen mukaisesti.

17 Ja tapahtui, että Lakoneus nimitti ylimpiä päälliköitä kaikille nefiläisten sotajoukoille komentamaan niitä sillä hetkellä, kun rosvot tulisivat alas erämaasta heitä vastaan.

18 Nyt nimitettiin kaikkein ylin kaikista ylimmistä päälliköistä ja kaikkien nefiläisten sotajoukkojen suuri komentaja, ja hänen nimensä oli [a]Gidgiddoni.

19 Nyt kaikkien nefiläisten keskuudessa oli tapana nimittää heidän ylimmiksi päälliköikseen (paitsi heidän jumalattomuutensa aikoina) sellaisia, joilla oli ilmoituksen ja myös [a]profetian henki; sen tähden tämä Gidgiddoni oli suuri profeetta heidän keskuudessaan, kuten ylituomarikin oli.

20 Nyt kansa sanoi Gidgiddonille: Rukoile Herraa, ja men-

11 *a* Hel. 14:30.
12 *a* Alma 54:5–11; 3. Nefi 4:7–10.
18 *a* 3. Nefi 6:6.
19 *a* PKO Profetia, profetoiminen.

käämme ylös vuorille ja erämaahan hyökätäksemme rosvojen kimppuun ja tuhotaksemme heidät heidän omilla maillaan.

21 Mutta Gidgiddoni sanoi heille: Herra [a]varjelkoon; sillä jos me menisimme ylös heitä vastaan, Herra [b]antaisi meidät heidän käsiinsä; sen tähden me valmistaudumme keskellä omia maitamme ja kokoamme kaikki sotajoukkomme yhteen emmekä lähde heitä vastaan, vaan odotamme, kunnes he hyökkäävät meidän kimppuumme; sen tähden, niin totta kuin Herra elää, jos teemme näin, hän antaa heidät meidän käsiimme.

22 Ja tapahtui seitsemäntenätoista vuonna, vuoden loppupuolella, että Lakoneuksen kuulutus oli levinnyt kautta koko maan, ja he olivat ottaneet hevosensa ja vaununsa ja karjansa ja kaikki katraansa ja laumansa ja viljansa ja kaiken omaisuutensa ja marssivat tuhansin ja kymmenintuhansin, kunnes he kaikki olivat menneet siihen paikkaan, jonne heidän oli määrä kokoontua yhteen puolustautuakseen vihollisiaan vastaan.

23 Ja se maa, joka oli määrätty, oli Sarahemlan maa ja maa, joka oli Sarahemlan maan ja Runsaudenmaan välissä, niin, siihen rajalinjaan asti, joka oli Runsaudenmaan ja Hävityksenmaan välillä.

24 Ja hyvin monia tuhansia ihmisiä, joita sanottiin nefiläisiksi, kokoontui yhteen tähän maahan. Nyt Lakoneus käski heidän kokoontua yhteen eteläpuoleiseen maahan sen suuren kirouksen tähden, joka oli [a]pohjoisenpuoleisen maan yllä.

25 Ja he linnoittautuivat vihollisiaan vastaan, ja he asuivat yhdessä maassa ja yhtenä joukkona, ja he pelkäsivät Lakoneuksen puhumia sanoja niin, että he tekivät parannuksen kaikista synneistään; ja he esittivät rukouksiaan Herralle Jumalalleen, että hän [a]pelastaisi heidät sinä hetkenä, jona heidän vihollisensa tulisivat alas taistelemaan heitä vastaan.

26 Ja he olivat tavattoman murheellisia vihollistensa tähden. Ja Gidgiddoni käski heidän tehdä kaikenlaisia [a]sota-aseita, ja heillä tuli olla vahvat varusteet sekä pitkät kilvet ja pyöreät kilvet hänen ohjeidensa mukaisesti.

LUKU 4

Nefiläisten sotajoukot kukistavat Gadiantonin rosvot. Giddianhi surmataan ja hänen seuraajansa Semnariha hirtetään. Nefiläiset ylistävät Herraa voitoistaan. Noin 19–22 jKr.

Ja tapahtui, että kahdeksannentoista vuoden loppupuolella nuo rosvojen sotajoukot olivat valmistautuneet taisteluun ja alkoivat tulla alas ja hyökkäillä kukkuloilta ja vuoristosta ja erämaasta ja linnoituksistaan ja piilopaikoistaan ja alkoivat ottaa haltuunsa sekä eteläisessä maassa olevia että pohjoisessa

21 *a* Alma 48:14.
b 1. Sam. 14:12.
24 *a* Alma 22:31.
25 *a* PKO Luottamus.
26 *a* 2. Nefi 5:14.

maassa olevia maita ja alkoivat ottaa haltuunsa kaikki maat, jotka nefiläiset olivat [a]hylänneet, ja kaupungit, jotka olivat jääneet autioiksi.

2 Mutta katso, niillä mailla, jotka nefiläiset olivat hylänneet, ei ollut villieläimiä eikä riistaa, eikä rosvoille ollut riistaa muualla kuin erämaassa.

3 Ja rosvot saattoivat elää ainoastaan erämaassa, ravinnon puutteen tähden; sillä nefiläiset olivat jättäneet maansa autioiksi ja koonneet katraansa ja laumansa ja kaiken omaisuutensa, ja he olivat yhtenä joukkona.

4 Sen tähden rosvoilla ei ollut mitään mahdollisuutta rosvota ja saada ravintoa muuten kuin tulemalla avoimeen taisteluun nefiläisiä vastaan; ja nefiläiset olivat yhtenä joukkona, ja heitä oli sangen suuri määrä, ja he olivat varanneet itselleen muonavaroja ja hevosia ja karjaa ja kaikenlaisia katraita, niin että he voisivat pysyä hengissä seitsemän vuoden ajan, missä ajassa he toivoivat hävittävänsä rosvot maasta; ja näin kului kahdeksastoista vuosi.

5 Ja tapahtui, että yhdeksäntenätoista vuonna Giddianhi huomasi olevan välttämätöntä lähteä taistelemaan nefiläisiä vastaan, sillä he eivät voineet pysyä hengissä millään muulla tavalla kuin rosvoamalla ja ryöstämällä ja murhaamalla.

6 Eivätkä he uskaltaneet levittäytyä maahan, niin että olisivat voineet kasvattaa viljaa, etteivät vain nefiläiset tulisi heidän kimppuunsa ja surmaisi heitä; sen tähden Giddianhi antoi sotajoukoilleen käskyn, että tänä vuonna niiden oli lähdettävä taistelemaan nefiläisiä vastaan.

7 Ja tapahtui, että he tulivat taistelemaan, ja se oli kuudennessa kuussa; ja katso, suuri ja kauhistava oli se päivä, jona he tulivat taistelemaan; ja he olivat vyöttäneet itsensä rosvojen tapaan, ja heillä oli lampaannahka lanteillaan, ja he olivat värjänneet itsensä verellä, ja heidän päänsä oli ajeltu, ja heillä oli pääkilvet päässään; ja suuret ja kauhistavat olivat Giddianhin sotajoukot näöltään varusteidensa tähden ja koska he olivat värjänneet itsensä verellä.

8 Ja tapahtui, että nähdessään, miltä Giddianhin sotajoukko näytti, nefiläisten sotajoukot lankesivat kaikki maahan ja kohottivat huutonsa Herran Jumalansa puoleen, että hän säästäisi heidät ja pelastaisi heidät heidän vihollistensa käsistä.

9 Ja tapahtui, että kun Giddianhin sotajoukot näkivät tämän, ne alkoivat huutaa kovalla äänellä ilonsa tähden, sillä he luulivat, että nefiläiset olivat kaatuneet pelosta heidän sotajoukkojensa kauhistavuuden tähden.

10 Mutta tässä asiassa he pettyivät, sillä nefiläiset eivät pelänneet heitä, vaan he [a]pelkäsivät Jumalaansa ja anoivat häneltä suojelusta; sen tähden, kun Giddianhin sotajoukot ryntäsivät heidän kimppuunsa, he olivat valmiina kohtaamaan ne;

4 1*a* 3. Nefi 3:13–14, 22. | 10*a* PKO Pelko.

niin, Herran voimalla he ottivat ne vastaan.

11 Ja taistelu alkoi tässä kuudennessa kuussa, ja suuri ja kauhistava oli silloin taistelu, niin, suuri ja kauhistava oli silloin teurastus, niin ettei niin suurta teurastusta ollut koskaan tunnettu koko Lehin kansan keskuudessa, siitä asti kun hän lähti Jerusalemista.

12 Ja huolimatta Giddianhin esittämistä [a]uhkauksista ja valoista, katso, nefiläiset löivät heidät, niin että he perääntyivät heidän edellään.

13 Ja tapahtui, että [a]Gidgiddoni käski sotajoukkojensa ajaa heitä takaa aina erämaan rajamaille asti ja olla säästämättä ketään, joka joutuisi heidän käsiinsä matkan varrella; ja niin he ajoivat heitä takaa ja surmasivat heitä erämaan rajamaille asti, kunnes olivat täyttäneet Gidgiddonin käskyn.

14 Ja tapahtui, että Giddianhia, joka oli pitänyt puolensa taistellen rohkeasti, ajettiin takaa, kun hän pakeni; ja koska hän oli väsynyt paljosta taistelemisestaan, hänet saatiin kiinni ja surmattiin. Ja sellainen oli rosvo Giddianhin loppu.

15 Ja tapahtui, että nefiläisten sotajoukot palasivat takaisin turvapaikkaansa. Ja tapahtui, että tämä yhdeksästoista vuosi kului, eivätkä rosvot tulleet uudelleen taistelemaan, eivätkä he tulleet uudelleen myöskään kahdentenakymmenentenä vuonna.

16 Eivätkä he tulleet kahdentenakymmenentenäyhdentenäkään vuonna taistelemaan, mutta he tulivat piirittämään Nefin kansaa joka puolelta, sillä he luulivat, että jos he eristäisivät Nefin kansan maistansa ja sulkisivat sen tiet joka puolelta ja jos he eristäisivät sen sen kaikista ulkopuolisista eduista, niin he saisivat sen antautumaan toiveidensa mukaisesti.

17 Nyt he olivat nimittäneet itselleen toisen johtajan, jonka nimi oli Semnariha; ja nyt, Semnariha oli käskenyt toteuttaa tämän piirityksen.

18 Mutta katso, tämä oli nefiläisille eduksi, sillä rosvojen oli mahdotonta jatkaa piiritystä kyllin kauan, jotta sillä olisi ollut mitään vaikutusta nefiläisiin, koska heillä oli paljon muonavaroja varastoituna.

19 Ja koska muonavaroista oli puutetta rosvojen keskuudessa; sillä katso, heillä ei ollut hengissä pysyäkseen mitään muuta kuin lihaa, jota lihaa he hankkivat erämaasta;

20 ja tapahtui, että [a]villiriista kävi erämaassa vähiin, niin että rosvot olivat menehtymäisillään nälkään.

21 Ja nefiläiset marssivat jatkuvasti ulos, päivällä ja yöllä, ja hyökkäilivät heidän sotajoukkojensa kimppuun ja hävittivät heitä tuhansin ja kymmenintuhansin.

22 Ja niin Semnarihan väki alkoi haluta luopua aikeestaan sen suuren tuhon tähden, joka heitä kohtasi yöllä ja päivällä.

12 *a* 3. Nefi 3:1–10. | 13 *a* 3. Nefi 3:18. | 20 *a* 1. Nefi 18:25.

23 Ja tapahtui, että Semnariha antoi väelleen käskyn, että sen tuli vetäytyä piirityksestä ja marssia pohjoisenpuoleisen maan etäisimpiin osiin.

24 Ja nyt, kun Gidgiddoni oli selvillä heidän aikeestaan ja tiesi heidän heikkoutensa ravinnon puutteen ja heidän keskuudessaan tapahtuneen suuren teurastuksen tähden, hän lähetti sen tähden sotajoukkonsa yöllä katkaisemaan heidän perääntymistiensä ja sijoitti sotajoukkonsa heidän perääntymistielleen.

25 Ja tämän he tekivät yöaikaan ja pääsivät marssiessaan rosvojen edelle, niin että kun rosvot seuraavana päivänä aloittivat marssinsa, he kohtasivat nefiläisten sotajoukot sekä edessään että selustassaan.

26 Ja myös etelässä olevat rosvot eristettiin piilopaikkoihinsa. Ja kaikki tämä tehtiin Gidgiddonin käskystä.

27 Ja monia tuhansia antautui vangiksi nefiläisille, ja loput heistä surmattiin.

28 Ja heidän johtajansa Semnariha otettiin kiinni ja hirtettiin puuhun, niin, aina sen latvaan asti, niin että hän kuoli. Ja kun he olivat hirttäneet hänet kuoliaaksi, he kaatoivat puun maahan ja huusivat kovalla äänellä sanoen:

29 Herra varjelkoon kansansa vanhurskaudessa ja sydämen pyhyydessä, niin että se saisi maahan kaadetuiksi kaikki, jotka yrittävät surmata sitä vallan ja salaliittojen tähden, niin kuin tämä mies on maahan kaadettu.

30 Ja he riemuitsivat ja huusivat jälleen yhteen ääneen sanoen: Abrahamin [a]Jumala ja Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala suojelkoon tätä kansaa vanhurskaudessa, niin kauan kuin se [b]huutaa turvaksi Jumalansa nimeä.

31 Ja tapahtui, että he puhkesivat kaikki kuin yhdestä suusta laulamaan ja [a]ylistämään Jumalaansa siitä suuresta asiasta, jonka hän oli tehnyt heidän hyväkseen varjellessaan heidät joutumasta heidän vihollistensa käsiin.

32 Niin, he huusivat: [a]Hoosianna Korkeimmalle Jumalalle. Ja he huusivat: Siunattu olkoon Herran Jumalan [b]Kaikkivaltiaan, Korkeimman Jumalan nimi.

33 Ja heidän sydämensä paisui ilosta, niin että he vuodattivat paljon kyyneliä Jumalan suuren hyvyyden tähden, kun hän oli pelastanut heidät heidän vihollistensa käsistä; ja he tiesivät, että heidät oli pelastettu ikuisesta tuhosta heidän parannuksensa ja nöyryytensä tähden.

LUKU 5

Nefiläiset tekevät parannuksen ja hylkäävät syntinsä. Mormon kirjoittaa kansansa historian ja julistaa sille ikuista sanaa. Israel

30 *a* Alma 29:11.
b Et. 4:15.
31 *a* Alma 26:8.

PKO Kiitollisuus.
32 *a* PKO Hoosianna.
b 1. Nefi 1:14.

PKO Jumala, jumaluus.

tullaan kokoamaan pitkästä hajaannuksestaan. Noin 22–26 jKr.

Ja nyt katso, koko nefiläisten kansan keskuudessa ei ollut yhtäkään elävää sielua, joka olisi vähääkään epäillyt kaikkien niiden pyhien profeettojen sanoja, jotka olivat puhuneet, sillä he tiesivät, että niiden täytyi toteutua.

2 Ja he tiesivät, että Kristuksen oli täytynyt tulla, niiden monien merkkien tähden, jotka oli annettu profeettojen sanojen mukaisesti; ja niiden asioiden tähden, jotka jo olivat tapahtuneet, he tiesivät, että kaiken olisi tapahduttava sen mukaisesti, mitä oli puhuttu.

3 Sen tähden he hylkäsivät kaikki syntinsä ja iljetyksensä ja haureutensa ja palvelivat Jumalaa hyvin uutterasti päivin ja öin.

4 Ja nyt tapahtui, että kun he olivat ottaneet kaikki rosvot vangiksi, niin ettei yksikään, joka ei saanut surmaansa, päässyt pakoon, he heittivät vankinsa vankilaan ja käskivät saarnata heille Jumalan sanaa; ja kaikki, jotka tekivät parannuksen synneistään ja tekivät liiton, etteivät enää murhaisi, päästettiin [a]vapaiksi.

5 Mutta kaikki, jotka eivät tehneet liittoa ja joilla nuo salamurhat olivat yhä edelleen sydämessään, eli kaikki, joiden havaittiin syytävän uhkauksia veljiään vastaan, tuomittiin ja heitä rangaistiin lain mukaisesti.

6 Ja näin he tekivät lopun kaikista noista jumalattomista ja salaisista ja iljettävistä liitoista, joissa oli niin paljon jumalattomuutta ja oli tehty niin monia murhia.

7 Ja näin oli [a]kahdeskymmeneskahdes vuosi kulunut, ja samoin kahdeskymmeneskolmas ja kahdeskymmenesneljäs ja kahdeskymmenesviides; ja näin oli kaksikymmentäviisi vuotta kulunut.

8 Ja oli tapahtunut monia asioita, jotka joidenkin silmissä olisivat suuria ja ihmeellisiä, mutta niitä kaikkia ei voi kirjoittaa tähän kirjaan; niin, tämä kirja ei voi sisältää [a]sadattakaan osaa siitä, mitä niin monien ihmisten keskuudessa tapahtui kahdenkymmenenviiden vuoden aikana;

9 mutta katso, on olemassa [a]aikakirjoja, jotka sisältävät kaikki tämän kansan tekemiset; ja lyhyemmän mutta toden kertomuksen esitti Nefi.

10 Sen tähden minä olen tehnyt aikakirjani näistä asioista Nefin aikakirjan mukaan, joka oli kaiverrettuna levyihin, joita sanottiin Nefin levyiksi.

11 Ja katso, minä teen aikakirjaa levyihin, jotka olen omin käsin valmistanut.

12 Ja katso, minun nimeni on [a]Mormon ja olen saanut nimeni [b]Mormonin maan mukaan, maan, jossa Alma perusti kir-

5 4*a* PKO Vapaus.
7*a* 3. Nefi 2:8.
8*a* 3. Nefi 26:6–12.
9*a* Hel. 3:13–15.
12*a* Morm. 1:1–5.
b Moosia 18:4; Alma 5:3.

kon kansan keskuuteen, eli ensimmäisen seurakunnan, joka perustettiin sen keskuuteen sen rikkomuksen jälkeen.

13 Katso, minä olen Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan opetuslapsi. Hän on kutsunut minut julistamaan sanaansa kansansa keskuudessa, jotta se saisi ikuisen elämän.

14 Ja on käynyt tarpeelliseksi, että minä Jumalan tahdon mukaisesti – jotta niiden rukoukset, jotka ovat menneet pois ja jotka olivat pyhiä, toteutuisivat heidän uskonsa mukaisesti – teen [a]aikakirjan näistä tapahtumista, jotka ovat tapahtuneet –

15 niin, pienen aikakirjan siitä, mitä on tapahtunut siitä lähtien, kun Lehi lähti Jerusalemista, aina tähän hetkeen asti.

16 Sen tähden minä teen aikakirjani niistä kertomuksista, joita ennen minua olleet ovat esittäneet, elinaikani alkuun asti;

17 ja sitten teen [a]aikakirjan niistä asioista, jotka olen omin silmin nähnyt.

18 Ja minä tiedän sen aikakirjan, jonka teen, olevan oikea ja tosi aikakirja; kuitenkin on monia asioita, joita me emme oman kielemme mukaisesti pysty [a]kirjoittamaan.

19 Ja nyt minä lakkaan puhumasta itsestäni ja ryhdyn esittämään kertomustani asioista, jotka ovat olleet ennen minua.

20 Minä olen Mormon ja puhdas Lehin jälkeläinen. Minulla on syytä ylistää Jumalaani ja Vapahtajaani Jeesusta Kristusta siitä, että hän toi meidän isämme pois Jerusalemin maasta (eikä sitä tiennyt [a]kukaan paitsi hän itse ja ne, jotka hän toi pois siitä maasta) ja että hän on antanut minulle ja kansalleni niin paljon tietoa sielumme pelastukseksi.

21 Hän on tosiaan siunannut [a]Jaakobin [b]huonetta ja ollut [c]armollinen Joosefin jälkeläisille.

22 Ja [a]sikäli kuin Lehin lapset ovat pitäneet hänen käskynsä, hän on siunannut heitä ja antanut heidän menestyä sanansa mukaisesti.

23 Niin, ja varmasti hän jälleen johdattaa Joosefin jälkeläisten [a]jäännöksen [b]tuntemaan Herran Jumalansa.

24 Ja niin totta kuin Herra elää, hän [a]kokoaa maan neljältä ilmansuunnalta koko Jaakobin jälkeläisten jäännöksen, joka on hajallaan kaikkialla maan päällä.

25 Ja samoin kuin hän on tehnyt liiton koko Jaakobin huoneen kanssa, samoin on hänen Jaakobin huoneen kanssa tekemänsä liitto toteutuva hänen hyväksi näkemänänsä aikana, niin että koko Jaakobin huone tuntee [a]jälleen sen liiton, jonka hän on tehnyt heidän kanssaan.

26 Ja silloin he [a]tuntevat

14 *a* En. 1:13–18; OL 3:19–20.
17 *a* Morm. 1:1.
18 *a* Et. 12:25.
20 *a* 1. Nefi 4:36.
21 *a* 1. Moos. 32:29.
b PKO Israel.
c 5. Moos. 33:13–17.
22 *a* 2. Nefi 1:20.
23 *a* Alma 46:24.
b 2. Nefi 3:12.
24 *a* PKO Israel: Israelin kokoaminen.
25 *a* 3. Nefi 16:5.
26 *a* 2. Nefi 30:5–8; 3. Nefi 20:29–34.

Lunastajansa, joka on Jeesus Kristus, Jumalan Poika; ja silloin heidät kootaan maan neljältä ilmansuunnalta omiin maihinsa, joista heidät on hajotettu; ja niin totta kuin Herra elää, niin tapahtuu. Aamen.

LUKU 6

Nefiläiset menestyvät. Syntyy ylpeyttä, rikkautta ja luokkaeroja. Erimielisyydet repivät kirkkoa. Saatana johdattaa ihmisiä avoimeen kapinaan. Monet profeetat huutavat parannusta ja saavat surmansa. Heidän murhaajansa vehkeilevät kaapatakseen hallitusvallan. Noin 26–30 jKr.

Ja nyt tapahtui, että nefiläisten kansa palasi kaikki omille mailleen kahdentenakymmenentenäkuudentena vuonna, joka mies perheinensä, katrainensa ja laumoinensa, hevosinensa ja karjoinensa ja kaikkinensa, mitä heille kuului.

2 Ja tapahtui, etteivät he olleet syöneet kaikkia muonavarojansa; sen tähden he ottivat mukaansa kaiken, mitä eivät olleet syöneet, kaiken erilaisen viljansa ja kultansa ja hopeansa ja kaikki kalleutensa, ja he palasivat omille mailleen ja alueilleen sekä pohjoisessa että etelässä, sekä pohjoisenpuoleisessa että etelänpuoleisessa maassa.

3 Ja niille rosvoille, jotka olivat tehneet liiton, että pitäisivät rauhan maassa, ja jotka halusivat pysyä lamanilaisina, he antoivat maita heidän lukumääränsä mukaisesti, jotta heillä olisi, millä pysyä hengissä omalla työllään; ja näin he vakiinnuttivat rauhan koko maassa.

4 Ja he alkoivat jälleen menestyä ja tulla mahtaviksi; ja kahdeskymmeneskuudes ja -seitsemäs vuosi kuluivat, ja maassa vallitsi suuri järjestys; ja he olivat laatineet lakinsa tasapuolisuuden ja oikeudenmukaisuuden mukaan.

5 Ja nyt koko maassa ei ollut mikään estämässä kansaa menestymästä jatkuvasti, ellei se lankeaisi rikkomukseen.

6 Ja nyt juuri Gidgiddoni ja tuomari Lakoneus ja ne, jotka oli nimitetty johtajiksi, olivat vakiinnuttaneet tämän suuren rauhan maassa.

7 Ja tapahtui, että monia uusia kaupunkeja rakennettiin ja monia vanhoja kaupunkeja korjattiin.

8 Ja monia valtateitä rakennettiin ja tehtiin monia teitä, jotka johtivat kaupungista toiseen ja maasta toiseen ja paikasta toiseen.

9 Ja näin kului kahdeskymmeneskahdeksas vuosi, ja kansalla oli jatkuva rauha.

10 Mutta tapahtui, että kahdentenakymmenentenäyhdeksäntenä vuonna kansan keskuudessa alkoi olla joitakin väittelyjä; ja tavattoman suurten rikkauksiensa tähden muutamat [a]ylpistyivät kopeuteen ja kerskailuun, niin, jopa suuriin vainoihin;

6 10*a* PKO Ylpeys.

11 sillä maassa oli paljon kauppiaita ja myös paljon lainopettajia ja paljon virkamiehiä.

12 Ja ihmiset alkoivat jakautua luokkiin [a]rikkauksiensa ja oppimismahdollisuuksiensa mukaan, niin, jotkut olivat tietämättömiä köyhyytensä tähden, ja toiset saivat paljon oppia rikkauksiensa tähden.

13 Jotkut ylpistyivät kopeudessa, ja toiset olivat tavattoman nöyriä; jotkut vastasivat herjauksella herjaukseen, kun taas toiset ottivat vastaan herjauksen ja [a]vainon ja kaikenlaiset ahdistukset eivätkä kääntyneet [b]herjaamaan vastaan, vaan olivat nöyriä ja katuvia Jumalan edessä.

14 Ja niin tuli suuri eriarvoisuus kaikkialle maahan, niin että kirkko alkoi hajaantua, niin että kolmantenakymmenentenä vuonna kirkko oli hajonnut kaikkialla maassa, paitsi muutamien lamanilaisten keskuudessa, jotka olivat kääntyneet tosi uskoon; eivätkä he tahtoneet luopua siitä, sillä he olivat vahvoja ja lujia ja järkkymättömiä, haluten hyvin [a]tarkasti pitää Herran käskyt.

15 Nyt tämän kansan pahuuden syy oli tämä: Saatanalla oli suuri valta, niin että hän yllytti ihmisiä tekemään kaikenlaista pahaa ja pöyhisti heidät ylpeydellä, houkutellen heitä tavoittelemaan valtaa ja määräämisasemaa ja rikkauksia ja maailman turhuuksia.

16 Ja näin Saatana eksytti ihmisten sydämet tekemään kaikenlaista pahaa; sen tähden he saivat nauttia rauhaa vain muutaman vuoden.

17 Ja niin kolmannenkymmenennen vuoden alussa – kun ihmiset oli pitkäksi aikaa jätetty Perkeleen [a]kiusausten kuljetettaviksi, minne ikinä hän halusi heitä kuljettaa, ja tekemään kaikkea pahaa, mitä hän halusi heidän tekevän – ja niin he tämän kolmannenkymmenennen vuoden alussa olivat kauhean jumalattomuuden tilassa.

18 Nyt he eivät tehneet syntiä [a]tietämättään, sillä he tunsivat Jumalan tahdon heitä kohtaan, sillä se oli opetettu heille; sen tähden he [b]kapinoivat tieten tahtoen Jumalaa vastaan.

19 Ja nyt tämä tapahtui Lakoneuksen pojan Lakoneuksen aikana, sillä Lakoneus nousi isänsä istuimelle ja hallitsi kansaa sinä vuonna.

20 Ja alkoi olla taivaan [a]innoittamia ja lähettämiä miehiä, jotka seisoivat ihmisten keskuudessa kaikkialla maassa saarnaten ja todistaen rohkeasti ihmisten synneistä ja pahoista teoista ja todistaen heille lunastuksesta, jonka Herra suorittaisi kansansa puolesta, eli toisin sanoen Kristuksen ylösnousemuksesta; ja he todistivat rohkeasti hänen

12 *a* 1. Tim. 6:17–19; Hel. 4:12.
13 *a* PKO Vaino.
b Matt. 5:39; 4. Nefi 1:34; OL 98:23–25.
14 *a* PKO Ahkeruus.
17 *a* PKO Kiusaus.
18 *a* Moosia 3:11.
b PKO Kapinointi.
20 *a* PKO Innoitus; Profeetta.

[b]kuolemastaan ja kärsimyksistään.

21 Nyt monet kansasta olivat tavattoman vihoissaan niiden tähden, jotka todistivat näistä asioista; ja ne, jotka olivat vihoissaan, olivat pääasiassa ylituomareita ja niitä, jotka [a]olivat olleet ylipappeja ja lainopettajia; niin, kaikki ne, jotka olivat lainopettajia, olivat vihoissaan niille, jotka todistivat näistä asioista.

22 Nyt ei ollut ketään lainopettajaa eikä tuomaria eikä ylipappia, jolla olisi ollut valta tuomita ketään kuolemaan, ellei maan päämies allekirjoittanut heidän tuomiotaan.

23 Nyt monia niistä, jotka todistivat Kristukseen liittyvistä asioista ja todistivat rohkeasti, tuomarit ottivat kiinni ja ottivat hengiltä salaa, niin ettei tieto heidän kuolemastaan tullut maan päämiehelle ennen kuin heidän kuolemansa jälkeen.

24 Nyt katso, tämä oli vastoin maan lakeja, että joku otettiin hengiltä ilman maan päämieheltä saatua valtaa –

25 sen tähden Sarahemlan maahan, maan hallitsijalle tuli valitus näitä tuomareita vastaan, jotka olivat tuominneet Herran profeetat kuolemaan lainvastaisesti.

26 Nyt tapahtui, että heidät otettiin kiinni ja tuotiin tuomarin eteen tuomittaviksi rikoksesta, jonka he olivat tehneet, kansan antaman [a]lain mukaisesti.

27 Nyt tapahtui, että noilla tuomareilla oli paljon ystäviä ja sukulaisia; ja loputkin, aivan niin, melkein kaikki lainopettajat ja ylipapit kokoontuivat yhteen ja liittyivät niiden tuomarien sukulaisiin, jotka oli määrä tutkia lain mukaisesti.

28 Ja he tekivät keskenään [a]liiton, niin, nimittäin sen liiton, jonka ihmiset muinoin antoivat ja jonka liiton [b]Perkele oli antanut ja teettänyt liittoutuakseen kaikkea vanhurskautta vastaan.

29 Sen tähden he liittoutuivat Herran kansaa vastaan ja tekivät liiton, että hävittäisivät sen ja vapauttaisivat murhaan syylliset oikeuden otteesta, oikeuden, jota aiottiin jakaa lain mukaisesti.

30 Ja he uhmasivat maansa lakia ja oikeuksia, ja he tekivät keskenään liiton, että ottaisivat päämiehen hengiltä ja asettaisivat maalle [a]kuninkaan, niin ettei maa enää olisi vapaa vaan olisi kuninkaiden alainen.

LUKU 7

Ylituomari murhataan, hallitusmuoto hävitetään, ja kansa jakaantuu heimoiksi. Antikristus Jaakobista tulee salaliiton kuningas. Nefi saarnaa parannusta ja uskoa Kristukseen. Enkelit palvelevat häntä päivittäin, ja hän herättää veljensä kuolleista. Monet tekevät

20 *b* PKO Ristiinnaulitseminen; Sovitus.
21 *a* OL 121:36–37.
PKO Luopumus.
26 *a* Moosia 29:25; Alma 1:14.
28 *a* PKO Salaliitto.
b Hel. 6:26–30.
30 *a* 1. Sam. 8:5–7; Alma 51:5.

parannuksen, ja heidät kastetaan. Noin 30–33 jKr.

Nyt katso, minä osoitan teille, etteivät he asettaneet kuningasta maalle, vaan tänä samana vuonna eli kolmantenakymmenentenä vuonna he ottivat hengiltä eli murhasivat maan ylituomarin tuomarinistuimella.

2 Ja ihmiset jakaantuivat toisiaan vastaan, ja he erottautuivat toisistaan heimoiksi, kukin perheensä ja sukunsa ja ystäviensä mukaisesti; ja näin he hävittivät maan hallitusmuodon.

3 Ja jokainen heimo nimitti itselleen päällikön tai johtajan; ja näin heistä tuli heimoja ja heimojen johtajia.

4 Nyt katso, heidän joukossaan ei ollut yhtäkään miestä, jolla ei olisi ollut paljon perhettä ja monia sukulaisia ja ystäviä; sen tähden heidän heimoistaan tuli tavattoman suuria.

5 Nyt kaikki tämä tapahtui, eikä heidän keskuudessaan ollut vielä sotia; ja kaikki tämä pahuus oli kohdannut kansaa, koska se [a]antautui Saatanan valtaan.

6 Ja hallitusmuodon säännökset tehtiin tyhjiksi profeettojen murhaajien ystävien ja sukulaisten [a]salaliittojen tähden.

7 Ja he aiheuttivat suurta kiistaa maassa, niin että kansan vanhurskaammasta osasta oli melkein kokonaan tullut jumalattomia; niin, heidän keskuudessaan oli vain muutamia vanhurskaita ihmisiä.

8 Ja niin ei ollut kulunut kuutta vuotta, kun suurin osa kansasta oli kääntynyt pois vanhurskaudestaan niin kuin koira [a]oksennukselleen tai kuin sika rypemään ravassa.

9 Nyt tämä salaliitto, joka oli tuottanut niin suurta pahuutta kansalle, kokoontui yhteen ja asetti johtoonsa miehen, jota se kutsui Jaakobiksi;

10 ja se kutsui hänet kuninkaakseen; sen tähden hänestä tuli tämän jumalattoman joukon kuningas, ja hän oli ylimpiä niistä, jotka olivat antaneet äänensä Jeesuksesta todistavia profeettoja vastaan.

11 Ja tapahtui, etteivät he olleet lukumäärältään niin vahvoja kuin ne kansan heimot, jotka olivat liittyneet yhteen, paitsi että niiden johtajat säätivät niiden lait, kukin heimonsa mukaisesti; kuitenkin he olivat vihollisia; vaikka he eivät olleet vanhurskas kansa, heitä kuitenkin yhdisti viha niitä kohtaan, jotka olivat tehneet liiton hallitusmuodon hävittämiseksi.

12 Ja nyt, koska Jaakob näki, että heidän vihollisiaan oli lukuisammin kuin heitä, hän sen tähden käski joukon kuninkaana väkeään lähtemään pakoon maan pohjoisimpaan osaan ja perustamaan sinne itselleen [a]valtakunnan, kunnes heihin liittyisi luopioita (sillä hän houkutteli heitä sillä, että

7 5*a* Room. 6:13–16; Alma 10:25.
6*a* 2. Nefi 9:9.
8*a* Sananl. 26:11; 2. Piet. 2:22.
12*a* 3. Nefi 6:30.

tulisi monia luopioita) ja heistä tulisi kyllin vahvoja taistelemaan kansan heimoja vastaan; ja he tekivät niin.

13 Ja niin nopea oli heidän marssinsa, ettei sitä voitu estää, ennen kuin he olivat menneet kansan ulottuvilta. Ja näin päättyi kolmaskymmenes vuosi, ja näin olivat Nefin kansan asiat.

14 Ja tapahtui kolmantenakymmenentenäyhdentenä vuonna, että he olivat jakaantuneet heimoiksi, kukin perheensä, sukunsa ja ystäviensä mukaisesti; he olivat kuitenkin päässeet sopimukseen, etteivät he ryhtyisi sotaan toisiaan vastaan, mutta heidän lakinsa ja hallintotapansa eivät olleet yhtenäisiä, sillä ne säädettiin niiden mielen mukaisesti, jotka olivat heidän päälliköitään ja johtajiaan. Mutta he säätivät hyvin ankaria lakeja, ettei toinen heimo saanut rikkoa toista vastaan, niin että jossakin määrin heillä oli rauha maassa; kuitenkin heidän sydämensä oli kääntynyt pois Herrasta, heidän Jumalastaan, ja he kivittivät profeettoja ja karkottivat heidät keskuudestaan.

15 Ja tapahtui, että [a]Nefi – jonka luona enkelit olivat käyneet ja joka myös kuuli Herran äänen ja joka siis oli nähnyt enkeleitä ja oli silminnäkijä ja oli saanut voiman tietää Kristuksen palvelutyöstä ja oli myös omin silmin nähnyt heidän nopean paluunsa vanhurskaudesta jumalattomuuteensa ja iljetyksiinsä;

16 ja nyt, joka oli murheissaan heidän sydämensä paatuneisuudesta ja heidän mielensä sokeudesta – lähti sinä samana vuonna heidän keskuuteensa ja alkoi julistaa rohkeasti parannusta ja syntien anteeksi saamista uskon kautta Herraan Jeesukseen Kristukseen.

17 Ja hän opetti heille monia asioita, eikä kaikkia niitä voida kirjoittaa, eikä osa niistä olisi kyllin; sen tähden niitä ei ole kirjoitettu tähän kirjaan. Ja Nefi opetti [a]voimalla ja suurella valtuudella.

18 Ja tapahtui, että he olivat vihoissaan hänelle, koska hänellä oli suurempi voima kuin heillä, sillä heidän oli [a]mahdotonta olla uskomatta hänen sanoihinsa, sillä niin suuri oli hänen uskonsa Herraan Jeesukseen Kristukseen, että enkelit palvelivat häntä päivittäin.

19 Ja Jeesuksen nimessä hän ajoi ulos riivaajia ja [a]saastaisia henkiä, ja herättipä hän veljensäkin kuolleista, kun ihmiset olivat hänet kivittäneet ja hän oli kärsinyt kuoleman.

20 Ja ihmiset näkivät sen ja todistivat siitä ja olivat hänelle vihoissaan hänen voimansa tähden; ja hän teki myös [a]monia muita ihmeitä kansan nähden, Jeesuksen nimessä.

21 Ja tapahtui, että kolmaskymmenesyhdes vuosi kului, ja oli

15 *a* 3. Nefi 1:2.
17 *a* PKO Voima.
18 *a* 2. Nefi 33:1; Alma 4:19.
19 *a* PKO Henki: Pahat henget.
20 *a* 3. Nefi 8:1.

vain muutamia, jotka kääntyivät Herraan; mutta kaikki, jotka kääntyivät, osoittivat todella kansalle, että he olivat saaneet Jumalan voiman ja Hengen, joka oli Jeesuksessa Kristuksessa, johon he uskoivat.

22 Ja kaikki, joista ajettiin ulos riivaajia ja jotka parannettiin sairauksistaan ja heikkouksistaan, toivat todella julki kansalle, että Jumalan Henki oli vaikuttanut heihin ja että he olivat parantuneet; ja hekin näyttivät merkkejä ja tekivät joitakin ihmeitä kansan keskuudessa.

23 Näin kului myös kolmaskymmeneskahdes vuosi. Ja Nefi huusi kansalle kolmannenkymmenennenkolmannen vuoden alussa, ja hän saarnasi heille parannusta ja syntien anteeksisaamista.

24 Nyt minä tahdon teidän myös muistavan, ettei ollut yhtäkään parannukseen saatettua, jota ei olisi [a]kastettu vedellä.

25 Sen tähden Nefi asetti miehiä tähän palvelutyöhön, jotta kaikki ne, jotka tulisivat heidän luoksensa, kastettaisiin vedellä, ja tämä todisteeksi ja todistukseksi Jumalan edessä ja kansalle, että he olivat tehneet parannuksen ja saaneet syntinsä [a]anteeksi.

26 Ja tämän vuoden alussa oli monia, jotka kastettiin parannukseen; ja näin kului suurin osa vuodesta.

LUKU 8

Rajuilmat, maanjäristykset, tulipalot, pyörretuulet ja luonnonmullistukset todistavat Kristuksen ristiinnaulitsemisesta. Paljon ihmisiä menehtyy. Pimeys peittää maata kolmen päivän ajan. Jäljelle jääneet vaikeroivat kohtaloaan. Noin 33–34 jKr.

Ja nyt tapahtui, että meidän aikakirjamme mukaan – ja me tiedämme aikakirjamme olevan tosi, sillä katso, aikakirjaa piti oikeamielinen mies, sillä hän totisesti teki monia [a]ihmeitä Jeesuksen nimessä; eikä ollut ketään, joka olisi voinut tehdä ihmettä Jeesuksen [b]nimessä, ellei häntä ollut puhdistettu joka rahtua myöten pahuudestaan –

2 ja nyt tapahtui, ellei tämä mies tehnyt virhettä ajanlaskussamme, että [a]kolmaskymmeneskolmas vuosi oli kulunut;

3 ja kansa alkoi odottaa hyvin hartaasti sitä merkkiä, jonka profeetta Samuel Lamanilainen oli antanut, eli aikaa, jolloin maan päällä olisi [a]pimeys kolmen päivän ajan.

4 Ja kansan keskuudessa alkoi olla suuria epäilyksiä ja kiistoja, vaikka niin monia [a]merkkejä oli annettu.

5 Ja tapahtui kolmantenakymmenentenäneljäntenä vuonna, ensimmäisessä kuussa, kuun neljäntenä päivänä, että nousi

24 *a* PKO Kaste, kastaminen.
25 *a* OL 20:37. PKO Syntien anteeksisaaminen.
8 1 *a* 3. Nefi 7:19–20; Morm. 9:18–19.
b Ap. t. 3:6; MK Jaak. 4:6.
2 *a* 3. Nefi 2:8.
3 *a* 1. Nefi 19:10; Hel. 14:20, 27; 3. Nefi 10:9.
4 *a* PKO Ristiinnaulitseminen.

suuri myrsky, jollaista ei koskaan tiedetty olleen koko maassa.

6 Ja oli myös suuri ja kauhea rajuilma, ja oli kauhea [a]ukonilma, niin että se [b]vavisutti koko maata, ikään kuin se olisi ollut halkeamaisillaan.

7 Ja oli tavattoman teräviä salamoita, jollaisista ei ollut koskaan tiedetty koko maassa.

8 Ja [a]Sarahemlan kaupunki syttyi tuleen.

9 Ja Moronin kaupunki vajosi meren syvyyksiin, ja sen asukkaat hukkuivat.

10 Ja maa nousi ylös Moronihan kaupungin päälle, niin että kaupungin paikalle tuli suuri vuori.

11 Ja etelänpuoleisessa maassa oli suuri ja kauhea tuho.

12 Mutta katso, vielä suurempi ja kauheampi tuho oli pohjoisenpuoleisessa maassa, sillä katso, koko maan pinta muuttui rajuilman ja pyörretuulien ja ukonilmojen ja salamoiden ja koko maan tavattoman suuren järähtelyn tähden;

13 ja [a]valtatiet sortuivat ja tasaiset tiet tuhoutuivat ja monet tasaiset paikat tulivat louhikkoisiksi.

14 Ja monet suuret ja huomattavat kaupungit [a]vajosivat ja monet paloivat ja monet järkkyivät, kunnes niiden rakennukset olivat sortuneet maahan, ja niiden asukkaat saivat surmansa ja paikat jäivät autioiksi.

15 Ja muutamia kaupunkeja jäi jäljelle, mutta niiden vahingot olivat tavattoman suuret, ja monet niissä saivat surmansa.

16 Ja muutamat kulkeutuivat pois pyörretuulessa, eikä kukaan tiedä, minne he menivät, paitsi että he tietävät, että he kulkeutuivat pois.

17 Ja niin koko maan pinta muutti muotoaan rajuilmojen ja ukonilmojen ja salamoiden ja maan järähtelyn tähden.

18 Ja katso, [a]kalliot halkesivat kahtia; ne murtuivat koko maan päällä, niin että niitä tavattiin murtuneina palasina ja halkinaisina ja säröisinä kaikkialla maassa.

19 Ja tapahtui, että kun ukonilmat ja salamat ja myrsky ja rajuilma ja maan järähtelyt lakkasivat – sillä katso, niitä kesti noin [a]kolmen tunnin ajan; ja jotkut sanoivat, että aika oli pitempi; kuitenkin kaikki nämä suuret ja kauheat asiat tapahtuivat noin kolmen tunnin aikana – ja sitten, katso, maan yllä oli pimeys.

20 Ja tapahtui, että kaikkialla maassa oli synkkä pimeys, niin että sen asukkaat, jotka eivät olleet kaatuneet, saattoivat [a]tuntea pimeyden [b]huurun;

21 eikä pimeyden tähden voinut olla mitään valoa eikä kynttilöitä eikä soihtuja; eikä heidän hienolla ja tavattoman kuivalla puullaankaan voinut sytyttää tulta, niin ettei voinut olla minkäänlaista valoa;

6 *a* 1. Nefi 19:11; Hel. 14:21.
b Matt. 27:45, 50–51.
8 *a* 4. Nefi 1:7–8.
13 *a* Hel. 14:24; 3. Nefi 6:8.
14 *a* 1. Nefi 12:4.
18 *a* Hel. 14:21–22.
19 *a* Luuk. 23:44.
20 *a* 2. Moos. 10:21–22.
b 1. Nefi 12:5; 19:11.

22 eikä näkynyt mitään valoa, ei tulta eikä pilkahdusta, ei aurinkoa eikä kuuta eikä tähtiä, sillä niin vahvat olivat pimeyden sumut, jotka olivat maan yllä.

23 Ja tapahtui, että sitä kesti [a]kolmen päivän ajan, niin ettei näkynyt mitään valoa; ja koko kansan keskuudessa oli jatkuvasti suuri suru ja valitus ja itku; niin, suuri oli ihmisten vaikerrus pimeyden ja sen suuren tuhon tähden, joka heitä oli kohdannut.

24 Ja yhtäällä heidän kuultiin huutavan sanoen: Oi kunpa olisimme tehneet parannuksen ennen tätä suurta ja kauhistavaa päivää, niin silloin veljemme olisivat säästyneet eivätkä olisi palaneet tuossa suuressa [a]Sarahemlan kaupungissa.

25 Ja toisaalla heidän kuultiin huutavan ja surevan sanoen: Oi kunpa olisimme tehneet parannuksen ennen tätä suurta ja kauhistavaa päivää, emmekä olisi tappaneet ja kivittäneet profeettoja emmekä karkottaneet heitä; silloin meidän äitimme ja ihanat tyttäremme ja lapsemme olisivat säästyneet eivätkä olisi hautautuneet tuossa suuressa Moronihan kaupungissa. Ja niin kansan valitus oli suuri ja kauhea.

LUKU 9

Kristuksen ääni julistaa pimeydessä monien ihmisten ja kaupunkien tuhoutuneen jumalattomuutensa tähden. Hän julistaa myös jumalallisuutensa, ilmoittaa, että Mooseksen laki on täytetty, ja kutsuu ihmisiä tulemaan luoksensa ja pelastumaan. Noin 34 jKr.

Ja tapahtui, että maan kaikkien asukkaiden keskuudessa koko tässä maassa kuului [a]ääni, joka huusi:

2 Voi, voi, voi tätä kansaa, [a]voi koko maan asukkaita, elleivät he tee parannusta, sillä Perkele [b]nauraa ja hänen enkelinsä riemuitsevat surmattujen, kansani ihanien poikien ja tyttärien tähden; ja pahuutensa ja iljetystensä tähden he ovat kaatuneet!

3 Katso, tuon suuren Sarahemlan kaupungin minä olen polttanut tulella, ja sen asukkaat.

4 Ja katso, tuon suuren Moronin kaupungin minä olen antanut vajota meren syvyyksiin ja sen asukkaiden hukkua.

5 Ja katso, tuon suuren Moronihan kaupungin minä olen peittänyt maalla, ja sen asukkaat, kätkeäkseni heidän pahuutensa ja iljetyksensä kasvojeni edestä, jottei profeettojen ja pyhien veri enää todista minulle heitä vastaan.

6 Ja katso, Gilgalin kaupungin minä olen antanut vajota ja sen asukkaiden hautautua maan syvyyksiin;

7 niin, ja Onihan kaupungin ja sen asukkaiden ja Mokumin kaupungin ja sen asukkaiden ja Jerusalemin kaupungin ja sen asukkaiden; ja minä olen antanut

23 *a* 1. Nefi 19:10.
24 *a* Hel. 13:12.
9 1 *a* 1. Nefi 19:11; 3. Nefi 11:10.
2 *a* Matt. 11:20–21.
b Moos. 7:26.

[a]vesien nousta niiden sijalle peittääkseni heidän jumalattomuutensa ja iljetyksensä kasvojeni edestä, jottei profeettojen ja pyhien veri enää todista minulle heitä vastaan.

8 Ja katso, Gadiandin kaupungin ja Gadiomnan kaupungin ja Jaakobin kaupungin ja Gimgimnon kaupungin, kaikkien näiden minä olen antanut vajota ja tehnyt niiden sijoille [a]kukkuloita ja laaksoja; ja niiden asukkaat minä olen haudannut maan syvyyksiin peittääkseni heidän jumalattomuutensa ja iljetyksensä kasvojeni edestä, jottei profeettojen ja pyhien veri enää todistaisi minulle heitä vastaan.

9 Ja katso, tuon suuren Jaakobugatin kaupungin, jossa kuningas Jaakobin kansa asui, minä olen antanut palaa tulessa heidän syntiensä ja jumalattomuutensa tähden, joka ylitti koko maailman kaiken jumalattomuuden heidän [a]salamurhiensa ja salaliittojensa tähden, sillä juuri he tuhosivat minun kansani rauhan ja maan hallitusmuodon; sen tähden minä annoin heidän palaa [b]hävittääkseni heidät kasvojeni edestä, jottei profeettojen ja pyhien veri todistaisi enää minulle heitä vastaan.

10 Ja katso, Lamanin kaupungin ja Josin kaupungin ja Gadin kaupungin ja Kiskumenin kaupungin minä olen antanut palaa tulessa, ja niiden asukkaiden, heidän jumalattomuutensa tähden, kun he karkottivat profeetat ja kivittivät niitä, jotka minä lähetin julistamaan heille heidän jumalattomuudestaan ja iljetyksistään.

11 Ja koska he karkottivat heidät kaikki, niin ettei heidän keskuudessaan ollut yhtään vanhurskasta, minä lähetin alas [a]tulen ja hävitin heidät, jotta heidän jumalattomuutensa ja iljetyksensä olisivat peitetyt kasvojeni edestä, jottei niiden profeettojen ja pyhien veri, jotka minä lähetin heidän keskuuteensa, huutaisi minulle [b]maasta heitä vastaan.

12 Ja [a]monien suurten tuhojen minä olen antanut kohdata tätä maata ja tätä kansaa sen jumalattomuuden ja iljetysten tähden.

13 Oi te kaikki, jotka olette [a]säästyneet, koska olitte vanhurskaampia kuin he, ettekö nyt palaa minun luokseni ja tee parannusta synneistänne ja käänny, jotta minä voin [b]parantaa teidät?

14 Niin, totisesti minä sanon teille, että jos te [a]tulette minun luokseni, te saatte [b]iankaikkisen elämän. Katso, minun armon [c]käsivarteni on ojennettuna teitä kohti, ja jokaisen, joka tulee, minä otan vastaan; ja siunattuja ovat ne, jotka tulevat minun luokseni.

15 Katso, minä olen Jeesus

7 *a* Hes. 26:19.
8 *a* 1. Nefi 19:11.
9 *a* Hel. 6:17–18, 21.
b Moosia 12:8.
11 *a* 2. Kun. 1:9–16; Hel. 13:13.
b 1. Moos. 4:10.
12 *a* 3. Nefi 8:8–10, 14.
13 *a* 3. Nefi 10:12.
b Jer. 3:22; 3. Nefi 18:32.
14 *a* 2. Nefi 26:24–28; Alma 5:33–36.
b Joh. 3:16.
c Alma 19:36.

Kristus, Jumalan Poika. Minä [a]loin taivaat ja maan ja kaiken, mitä niissä on. Minä olin Isän kanssa alusta asti. [b]Minä olen Isässä ja Isä minussa, ja minussa Isä on kirkastanut nimensä.

16 Minä tulin omieni luokse, ja minun omani eivät [a]ottaneet minua vastaan. Ja minun tulemistani koskevat kirjoitukset ovat toteutuneet.

17 Ja kaikkien, jotka ovat ottaneet minut vastaan, minä olen [a]antanut tulla Jumalan lapsiksi; ja samoin minä annan kaikkien, jotka uskovat minun nimeeni, sillä katso, minun kauttani [b]lunastus tulee, ja minussa [c]Mooseksen laki on täytetty.

18 Minä olen maailman [a]valo ja elämä. Minä olen [b]Alfa ja Oomega, alku ja loppu.

19 Eikä teidän [a]enää pidä uhrata minulle verenvuodatusta; niin, teidän teuras- ja polttouhrienne on lakattava, sillä minä en hyväksy mitään teidän teuras- ja polttouhreistanne.

20 Ja teidän tulee uhrata minulle [a]uhrina särkynyt sydän ja murtunut mieli. Ja jokaisen, joka tulee minun luokseni särkynein sydämin ja murtunein mielin, minä [b]kastan tulella ja Pyhällä Hengellä, samoin kuin lamanilaiset uskonsa tähden minuun kääntymisensä hetkellä kastettiin tulella ja Pyhällä Hengellä, eivätkä he sitä tienneet.

21 Katso, minä olen tullut maailmaan tuomaan lunastuksen maailmalle, pelastamaan maailman synnistä.

22 Sen tähden minä otan vastaan jokaisen, joka tekee [a]parannuksen ja tulee minun luokseni niin kuin pieni [b]lapsi, sillä sellaisten on Jumalan valtakunta. Katso, sellaisten puolesta minä olen [c]antanut henkeni ja ottanut sen jälleen; sen tähden tehkää parannus ja tulkaa minun luokseni, te maan ääret, ja pelastukaa.

LUKU 10

Maassa on hiljaisuus monen tunnin ajan. Kristuksen ääni lupaa koota kansansa, niin kuin kanaemo kokoaa poikasensa. Vanhurskaampi osa kansasta on säästynyt. Noin 34–35 jKr.

Ja nyt katso, tapahtui, että kaikki maan asukkaat kuulivat nämä sanat ja olivat niiden todistajina. Ja näiden sanojen jälkeen maassa oli hiljaisuus monen tunnin ajan;

2 sillä niin suuri oli ihmisten hämmästys, että he lakkasivat valittamasta ja vaikeroimasta

15 *a* Joh. 1:1–3; Kol. 1:16; Hel. 14:12; Et. 4:7; OL 14:9.
b Joh. 17:20–22; 3. Nefi 11:27; 19:23, 29.
16 *a* Joh. 1:11; OL 6:21.
17 *a* Joh. 1:12.
PKO Ihminen: Ihmisestä voi tulla taivaallisen Isän kaltainen; Jumalan pojat ja tyttäret.
b PKO Lunastus.
c 3. Nefi 12:19, 46–47; 15:2–9.
18 *a* PKO Valo, Kristuksen.
b Ilm. 1:8.
PKO Alfa ja Oomega.
19 *a* Alma 34:13.
20 *a* 3. Nefi 12:19; OL 20:37.
b 2. Nefi 31:13–14.
22 *a* PKO Parannus.
b Mark. 10:15; Moosia 3:19; 3. Nefi 11:37–38.
c Joh. 10:15–18.

niiden sukulaistensa menetystä, jotka olivat saaneet surmansa; sen tähden koko maassa oli hiljaisuus monen tunnin ajan.

3 Ja tapahtui, että kansalle tuli jälleen ääni sanoen, ja koko kansa kuuli ja oli sen todistajana:

4 Oi, te näiden [a]suurten sortuneiden kaupunkien asukkaat, jotka olette Jaakobin jälkeläisiä, niin, jotka olette Israelin huonetta, kuinka usein olenkaan koonnut teidät, niin kuin kanaemo kokoaa poikasensa siipiensä suojaan, ja olen [b]ravinnut teitä.

5 Ja vielä, [a]kuinka usein olenkaan halunnut koota teidät, niin kuin kanaemo kokoaa poikasensa siipiensä suojaan, niin, oi sinä Israelin huoneen kansa, joka olet langennut; niin, oi sinä Israelin huoneen kansa, te, jotka asutte Jerusalemissa, samoin kuin te, jotka olette langenneet; niin, kuinka usein olenkaan halunnut koota teidät, niin kuin kanaemo kokoaa poikasensa, mutta te ette tahtoneet.

6 Oi sinä Israelin huone, jonka minä olen [a]säästänyt, kuinka usein minä olenkaan kokoava sinut, niin kuin kanaemo kokoaa poikasensa siipiensä suojaan, jos teet parannuksen ja [b]palaat minun luokseni täysin vilpittömin [c]sydämin.

7 Mutta ellet, oi Israelin huone, sinun asuinpaikkasi tulevat autioiksi sinun isiesi kanssa tehdyn [a]liiton täyttymisen aikaan asti.

8 Ja nyt tapahtui, että kun ihmiset olivat kuulleet nämä sanat, katso, he alkoivat jälleen itkeä ja valittaa sukulaistensa ja ystäviensä menetyksen tähden.

9 Ja tapahtui, että näin nuo kolme päivää kuluivat. Ja oli aamu, ja [a]pimeys hälveni maan yltä, ja maa lakkasi vavahtelemasta, ja kalliot lakkasivat halkeilemasta, ja hirvittävä jyrinä lakkasi, ja kaikki melske loppui.

10 Ja maa pysyi jälleen koossa, niin että se kesti, ja hengissä säästyneiden ihmisten suru ja itku ja vaikerrus lakkasi, ja heidän surunsa muuttui iloksi ja heidän valituksensa ylistykseksi ja kiitokseksi Herralle Jeesukselle Kristukselle, heidän Lunastajalleen.

11 Ja tähän asti olivat profeettojen puhumat kirjoitukset [a]toteutuneet.

12 Ja [a]vanhurskaampi osa kansasta pelastui, ja se otti vastaan profeetat eikä kivittänyt heitä; ja ne, jotka eivät olleet vuodattaneet pyhien verta, säästyivät –

13 ja he säästyivät eivätkä vajonneet ja hautautuneet maahan, eivätkä he hukkuneet meren syvyyksiin, eivätkä he palaneet tulessa eivätkä jääneet alle ja murskautuneet kuoliaiksi; eikä pyörretuuli vienyt heitä pois, eikä savun ja pimeyden huuru tukahduttanut heitä.

10 4 *a* 3. Nefi 8:14.
b 1. Nefi 17:3.
5 *a* Matt. 23:37; OL 43:24–25.
6 *a* 3. Nefi 9:13.
b 1. Sam. 7:3; Hel. 13:11; 3. Nefi 24:7.
c Hes. 36:26.
7 *a* PKO Liitto.
9 *a* 3. Nefi 8:19.
11 *a* Ap. t. 3:18–20.
12 *a* 2. Nefi 26:8; 3. Nefi 9:13.

14 Ja nyt, joka lukee, ymmärtäköön; se, jolla on kirjoitukset, [a]tutkikoon niitä ja nähköön ja katsokoon, eivätkö kaikki nämä tulen ja savun ja rajuilmojen ja pyörretuulien ja heidät vastaanottaakseen [b]aukeavan maan ja kaiken tämän aiheuttamat kuolemat ja tuhot ole monien pyhien profeettojen profetioiden toteutumiseksi.

15 Katso, minä sanon teille: Niin, monet ovat todistaneet näistä asioista Kristuksen tullessa, ja heidät [a]surmattiin, koska he todistivat näistä asioista.

16 Niin, profeetta [a]Senos todisti näistä asioista, ja myös Senok puhui näistä asioista, koska he todistivat erityisesti meistä, jotka olemme heidän jälkeläistensä jäännös.

17 Katso, meidän isämme Jaakob todisti myös Joosefin jälkeläisten [a]jäännöksestä. Ja katso, emmekö me ole Joosefin jälkeläisten jäännös? Ja eivätkö nämä asiat, jotka todistavat meistä, ole kirjoitettuina pronssilevyihin, jotka meidän isämme Lehi toi Jerusalemista?

18 Ja katso, minä osoitan teille, että kolmannenkymmenennenneljännen vuoden lopussa tapahtui, että Nefin kansalle, joka oli säästynyt, sekä niille lamanilaisiksi kutsutuille, jotka olivat säästyneet, osoitettiin suuri suosio, ja suuria siunauksia vuodatettiin heidän päällensä, niin että pian [a]taivaaseennousemisensa jälkeen Kristus tosiaan ilmaisi itsensä heille –

19 [a]näyttäen heille ruumiinsa ja opettaen heitä; ja kertomus hänen palvelutyöstään esitetään tämän jälkeen. Sen tähden minä tällä kertaa päätän sanani.

Jeesus Kristus näyttäytyi Nefin kansalle väkijoukon ollessa yhteen kokoontuneena Runsaudenmaassa ja palveli sitä; ja tällä tavoin hän näyttäytyi sille.

Käsittää luvut 11–26.

LUKU 11

Isä todistaa rakkaasta Pojastaan. Kristus ilmestyy ja julistaa sovitustaan. Ihmiset tunnustelevat haavojen jälkiä hänen käsissään, jaloissaan ja kyljessään. He huutavat hoosiannaa. Hän esittää kasteen muodon ja tavan. Kiistelyn henki on Perkeleestä. Kristuksen oppi on, että ihmisten tulee uskoa ja ottaa kaste ja ottaa vastaan Pyhä Henki. Noin 34 jKr.

Ja nyt tapahtui, että suuri joukko Nefin kansaa oli kokoontunut yhteen Runsaudenmaassa olevan temppelin ympärille; ja he ihmettelivät ja kummastelivat keskenään ja näyttivät toisilleen [a]suurta ja ihmeellistä muutosta, joka oli tapahtunut.

2 Ja he keskustelivat myös tästä

14 *a* PKO Pyhät kirjoitukset: Pyhien kirjoitusten arvo.
b 1. Nefi 19:11; 2. Nefi 26:5.
15 *a* PKO Marttyyri.
16 *a* Hel. 8:19–20.
17 *a* 2. Nefi 3:4–5; Alma 46:24; 3. Nefi 5:23–24.
18 *a* Ap. t. 1:9–11.
19 *a* 3. Nefi 11:12–15.
11 1 *a* 3. Nefi 8:11–14.

Jeesuksesta Kristuksesta, jonka kuolemasta [a]merkki oli annettu.

3 Ja tapahtui, että he näin keskenään keskustellessaan kuulivat [a]äänen, ikään kuin se olisi tullut taivaasta; ja he loivat katseensa ympärilleen, sillä he eivät ymmärtäneet kuulemaansa ääntä; eikä se ollut terävä ääni, eikä se ollut kova ääni; kuitenkin ja siitä huolimatta, että se oli [b]vieno ääni, se tunkeutui kuulijoiden sisimpään, niin ettei heidän ruumiissaan ollut mitään jäsentä, jota se ei olisi saanut vapisemaan; niin, se tunkeutui aivan heidän sieluunsa asti ja sai heidän sydämensä palamaan.

4 Ja tapahtui, että he kuulivat jälleen äänen eivätkä ymmärtäneet sitä.

5 Ja vielä kolmannen kerran he kuulivat äänen ja aukaisivat korvansa kuullakseen sen; ja heidän katseensa kääntyivät sen kuulumisen suuntaan; ja he katsoivat herkeämättä taivasta kohti, mistä ääni tuli.

6 Ja katso, kolmannella kerralla he ymmärsivät kuulemansa äänen, ja se sanoi heille:

7 Nähkää minun [a]rakas Poikani, [b]johon minä olen mieltynyt, jossa minä olen kirkastanut nimeni – kuulkaa häntä.

8 Ja tapahtui heidän ymmärtäessään, että he loivat jälleen katseensa ylös kohti taivasta, ja katso, he [a]näkivät Miehen laskeutuvan taivaasta; ja hän oli pukeutunut valkoiseen viittaan, ja hän tuli alas ja seisoi heidän keskellään; ja koko väkijoukon katseet olivat kääntyneet häneen, eivätkä he uskaltaneet suutaan aukaista, nimittäin toinen toiselleen, eivätkä tienneet, mitä se merkitsi, sillä he luulivat enkelin ilmestyneen heille.

9 Ja tapahtui, että hän ojensi kätensä ja puhui kansalle sanoen:

10 Katso, minä olen Jeesus Kristus, jonka profeetat todistivat tulevan maailmaan.

11 Ja katso, minä olen maailman [a]valo ja elämä; ja minä olen juonut siitä katkerasta [b]maljasta, jonka Isä on antanut minulle, ja olen kirkastanut Isän [c]ottamalla päälleni maailman synnit, ja siten olen alistunut Isän [d]tahtoon kaikessa alusta asti.

12 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, koko väkijoukko lankesi maahan, sillä he muistivat, että heidän keskuudessaan oli [a]profetoitu, että Kristus näyttäytyisi heille taivaaseennousemisensa jälkeen.

13 Ja tapahtui, että Herra puhui heille sanoen:

14 Nouskaa ja tulkaa minun luokseni voidaksenne [a]pistää kätenne minun kylkeeni sekä voidaksenne [b]tunnustella naulojen jälkiä käsissäni ja jaloissani, jotta tietäisitte, että minä olen

2 *a* Hel. 14:20–27.
3 *a* 5. Moos. 4:33–36; Hel. 5:29–33.
b 1. Kun. 19:11–13; OL 85:6.
7 *a* Matt. 3:17; 17:5; JS–H 1:17.
b 3. Nefi 9:15.
8 *a* 1. Nefi 12:6; 2. Nefi 26:1.
11 *a* PKO Valo, Kristuksen.
b Matt. 26:39, 42.
c Joh. 1:29; OL 19:18–19.
d Mark. 14:36; Joh. 6:38; OL 19:2.
12 *a* Alma 16:20.
14 *a* Joh. 20:27.
b Luuk. 24:36–39; OL 129:2.

Israelin [c]Jumala ja koko [d]maan Jumala ja surmattu maailman syntien tähden.

15 Ja tapahtui, että väkijoukko meni pistämään kätensä hänen kylkeensä ja tunnustelemaan naulojen jälkiä hänen käsissään ja jaloissaan; ja tämän he tekivät mennen yksitellen, kunnes he kaikki olivat menneet ja näkivät omin silmin ja tunsivat omin käsin ja tiesivät varmasti ja todistivat, että [a]se oli hän, jonka profeetat olivat kirjoittaneet tulevan.

16 Ja kun he kaikki olivat menneet ja nähneet itse, he huusivat yhteen ääneen sanoen:

17 Hoosianna! Siunattu olkoon Korkeimman Jumalan nimi! Ja he lankesivat Jeesuksen jalkojen juureen ja [a]palvelivat häntä.

18 Ja tapahtui, että hän puhui [a]Nefille (sillä Nefi oli väkijoukossa), ja hän käski hänen tulla luoksensa.

19 Ja Nefi nousi ja meni ja kumartui Herran eteen ja suuteli hänen jalkojaan.

20 Ja Herra käski hänen nousta. Ja hän nousi ja seisoi hänen edessään.

21 Ja Herra sanoi hänelle: Minä annan sinulle [a]vallan [b]kastaa tämän kansan, kun minä jälleen olen noussut taivaaseen.

22 Ja vielä Herra kutsui [a]muita ja sanoi heille samoin; ja hän antoi heille vallan kastaa. Ja hän sanoi heille: Tällä tavoin teidän tulee kastaa; eikä teidän keskuudessanne pidä olla [b]kiistoja.

23 Totisesti minä sanon teille, että jokainen, joka tekee parannuksen synneistään teidän [a]sanojenne tähden ja [b]haluaa ottaa kasteen minun nimeeni, teidän tulee kastaa tällä tavoin: Katso, menkää alas veteen [c]seisomaan ja kastakaa heidät minun nimeeni.

24 Ja nyt katso, nämä ovat ne sanat, jotka teidän tulee sanoa, puhutellen heitä nimeltä, sanoen:

25 Jeesuksen Kristuksen minulle antamalla [a]valtuudella kastan sinut [b]Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Aamen.

26 Ja sitten [a]upottakaa heidät veteen ja tulkaa sitten pois vedestä.

27 Ja tällä tavoin teidän tulee kastaa minun nimeeni, sillä katso, totisesti minä sanon teille, että Isä ja Poika ja Pyhä Henki ovat [a]yhtä; ja minä olen Isässä ja Isä minussa, ja Isä ja minä olemme yhtä.

28 Ja siten kuin minä olen teitä käskenyt, siten kastakaa. Eikä teidän keskuudessanne pidä olla [a]kiistoja, kuten tähän asti

14 *c* Jes. 45:3; 3. Nefi 15:5.
d 1. Nefi 11:6.
15 *a* PKO Jeesus Kristus: Kristuksen ilmestymiset kuolemansa jälkeen.
17 *a* PKO Jumalan palveleminen.
18 *a* 3. Nefi 1:2, 10.
21 *a* PKO Voima.
b PKO Kaste, kastaminen.
22 *a* 1. Nefi 12:7; 3. Nefi 12:1.
b 3. Nefi 18:34.
23 *a* 3. Nefi 12:2.
b PKO Kaste, kastaminen: Vaatimukset kasteelle pääsemiseksi.
c 3. Nefi 19:10–13.
25 *a* Moosia 18:13; OL 20:73.
PKO Kaste, kastaminen: Oikea valtuus.
b PKO Jumala, jumaluus.
26 *a* PKO Kaste, kastaminen: Upotuskaste.
27 *a* Joh. 17:20–22; 3. Nefi 28:10; Morm. 7:7; OL 20:28.
28 *a* 1. Kor. 1:10; Ef. 4:11–14; OL 38:27.

on ollut; eikä teidän keskuudessanne pidä olla kiistoja minun oppini kohdista, niin kuin on tähän asti ollut.

29 Sillä totisesti, totisesti minä sanon teille, että se, jossa on [a]kiistelyn [b]henki, ei ole minusta vaan on Perkeleestä, joka on kiistelyn isä, ja hän yllyttää ihmisten sydämet kiistelemään vihaisina keskenään.

30 Katso, minun oppini ei ole yllyttää ihmisten sydämiä vihaisina toisiaan vastaan, vaan minun oppini on, että sellaisen on loputtava.

31 Katso, totisesti, totisesti minä sanon teille, että minä julistan teille [a]oppini.

32 Ja tämä on minun [a]oppini, ja se on oppi, jonka Isä on antanut minulle; ja minä [b]todistan Isästä, ja Isä todistaa minusta, ja [c]Pyhä Henki todistaa Isästä ja minusta; ja minä todistan, että Isä käskee kaikkia ihmisiä kaikkialla tekemään parannuksen ja uskomaan minuun.

33 Ja jokainen, joka uskoo minuun ja ottaa [a]kasteen, [b]pelastuu; ja he ovat niitä, jotka [c]perivät Jumalan valtakunnan.

34 Ja jokainen, joka ei usko minuun ja jota ei kasteta, tuomitaan.

35 Totisesti, totisesti minä sanon teille, että tämä on minun oppini, ja minä tulen Isän luota todistaakseni siitä; ja jokainen, joka [a]uskoo minuun, uskoo myös Isään, ja hänelle Isä todistaa minusta, sillä hän lähettää hänelle [b]tulen ja [c]Pyhän Hengen.

36 Ja näin Isä todistaa minusta, ja Pyhä Henki todistaa hänelle Isästä ja minusta, sillä Isä ja minä ja Pyhä Henki olemme yhtä.

37 Ja vielä minä sanon teille: Teidän on tehtävä parannus ja [a]tultava pienen lapsen kaltaisiksi ja otettava kaste minun nimeeni, tai te ette mitenkään voi saada näitä.

38 Ja vielä minä sanon teille: Teidän on tehtävä parannus ja otettava kaste minun nimeeni ja tultava pienen lapsen kaltaisiksi, tai te ette mitenkään voi periä Jumalan valtakuntaa.

39 Totisesti, totisesti minä sanon teille, että tämä on minun oppini, ja jokainen, joka [a]rakentaa tälle, rakentaa minun kalliolleni, eivätkä helvetin [b]portit voita heitä.

40 Ja jokainen, joka julistaa enemmän tai vähemmän kuin tämän ja väittää sitä minun opikseni, on pahasta eikä ole minun kalliolleni rakennettu, vaan hän rakentaa [a]hiekkaperustalle,

29 *a* 2. Tim. 2:23–24; Moosia 23:15. PKO Kiista.
b JSR Ef. 4:26 (Liiteosa); Moosia 2:32–33.
31 *a* 2. Nefi 31:2–21.
32 *a* PKO Kristuksen oppi.
b 1. Joh. 5:7.
c 3. Nefi 28:11; Et. 5:4.
33 *a* Mark. 16:16. PKO Kaste, kastaminen: Yleistä.
b PKO Pelastus.
c PKO Selestinen kirkkaus.
35 *a* Et. 4:12.
b 3. Nefi 9:20; 12:2.
c PKO Pyhä Henki.
37 *a* Mark. 10:15; Luuk. 18:17; Moosia 3:19; 3. Nefi 9:22.
39 *a* Matt. 7:24–29; Hel. 5:12. PKO Kallio.
b 3. Nefi 18:12–13.
40 *a* 3. Nefi 14:24–27.

ja helvetin portit ovat auki ottaakseen sellaiset vastaan, kun tulvat tulevat ja tuulet pieksevät heitä.

41 Ja nyt, menkää tämän kansan keskuuteen ja julistakaa sanoja, joita minä olen puhunut, maan ääriin asti.

LUKU 12

Jeesus kutsuu ja valtuuttaa kaksitoista opetuslasta. Hän pitää nefiläisille samanlaisen puheen kuin vuorisaarna. Hän sanoo, ketkä ovat siunattuja. Hänen opetuksensa ovat Mooseksen lakia korkeammat ja menevät sen edelle. Ihmisten käsketään olla täydellisiä, niin kuin hän ja hänen Isänsä ovat täydellisiä. Vertaa Matteus 5. Noin 34 jKr.

Ja tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat Nefille ja niille, jotka oli kutsuttu (nyt niiden lukumäärä, jotka oli kutsuttu ja jotka olivat saaneet vallan ja valtuuden kastaa, oli [a]kaksitoista), niin katso, hän ojensi kätensä väkijoukkoa kohti ja huusi sille sanoen: [b]Siunattuja olette te, jos otatte varteen näiden kahdentoista sanat, jotka minä olen [c]valinnut teidän keskuudestanne palvelemaan teitä ja olemaan palvelijoitanne; ja heille minä olen antanut vallan kastaa teidät vedellä, ja sen jälkeen kun teidät on kastettu vedellä, katso, minä kastan teidät tulella ja Pyhällä Hengellä; sen tähden siunattuja olette te, jos te uskotte minuun ja otatte kasteen, sen jälkeen kun olette nähneet minut ja tiedätte, että minä olen.

2 Ja vielä, siunatumpia ovat ne, jotka [a]uskovat teidän sanoihinne, koska te todistatte nähneenne minut ja tietävänne, että minä olen. Niin, siunattuja ovat ne, jotka uskovat teidän sanoihinne ja [b]alentuvat nöyryyden syvyyksiin ja ottavat kasteen, sillä heille lähetetään [c]tuli ja Pyhä Henki, ja he saavat anteeksiannon synneistään.

3 Niin, siunattuja ovat hengessä [a]köyhät, jotka [b]tulevat minun luokseni, sillä heidän on taivaan valtakunta.

4 Ja vielä, siunattuja ovat kaikki murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen.

5 Ja siunattuja ovat [a]sävyisät, sillä he perivät [b]maan.

6 Ja siunattuja ovat kaikki ne, joilla on [a]vanhurskauden [b]nälkä ja [c]jano, sillä heidät täytetään Pyhällä Hengellä.

7 Ja siunattuja ovat [a]armeliaat, sillä he saavat armon.

8 Ja siunattuja ovat kaikki [a]puhdassydämiset, sillä he saavat [b]nähdä Jumalan.

9 Ja siunattuja ovat kaikki

12 1 *a* 3. Nefi 13:25.
b PKO Siunaus, siunaaminen.
c PKO Kutsumus.
2 *a* OL 46:13–14.
PKO Usko.
b Et. 4:13–15.
c 3. Nefi 11:35; 19:13.
3 *a* OL 56:17–18.
PKO Nöyryys.
b Matt. 11:28–30.
5 *a* Room. 12:16; Moosia 3:19.
PKO Sävyisyys.
b PKO Maa.
6 *a* Sananl. 21:21.
b 2. Nefi 9:51; En. 1:4.
c Jer. 29:13.
7 *a* PKO Armeliaisuus.
8 *a* PKO Puhtaus.
b OL 93:1.

[a]rauhantekijät, sillä heitä kutsutaan Jumalan [b]lapsiksi.

10 Ja siunattuja ovat kaikki ne, joita minun nimeni tähden [a]vainotaan, sillä heidän on taivaan valtakunta.

11 Ja siunattuja olette te, kun teitä minun tähteni herjataan ja vainotaan ja kun teitä vastaan valheellisesti puhutaan kaikenlaista pahaa;

12 sillä te saatte suuren ilon ja olette tavattoman iloisia, sillä suuri on teidän [a]palkkanne taivaassa; sillä niin vainottiin profeettoja, jotka olivat ennen teitä.

13 Totisesti, totisesti minä sanon teille: Minä panen teidät maan [a]suolaksi; mutta jos suola menettää makunsa, millä maa suolataan? Suola ei sen jälkeen kelpaa mihinkään muuhun kuin pois heitettäväksi ja ihmisten jalkoihin tallattavaksi.

14 Totisesti, totisesti minä sanon teille: Minä panen teidät tämän kansan valoksi. Ei ylhäällä vuorella oleva kaupunki voi olla kätkössä.

15 Katso, [a]sytytetäänkö kynttilä ja pannaan vakan alle? Ei, vaan kynttilänjalkaan, ja se antaa valoa kaikille huoneessa oleville;

16 niin [a]loistakoon siis teidän valonne tämän kansan edessä, että se näkisi teidän hyvät tekonne ja ylistäisi Isäänne, joka on taivaassa.

17 Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan. En minä ole tullut kumoamaan, vaan täyttämään;

18 sillä totisesti minä sanon teille: Ei yhtäkään kirjainta eikä pienintä piirtoa ole [a]laista hävinnyt, vaan minussa se kaikki on täytetty.

19 Ja katso, minä olen antanut teille Isäni lain ja käskyt, jotta te uskoisitte minuun ja jotta te tekisitte parannuksen synneistänne ja tulisitte minun luokseni [a]särkynein sydämin ja murtunein mielin. Katso, teillä on käskyt edessänne, ja [b]laki on täytetty.

20 Sen tähden tulkaa minun luokseni ja pelastukaa; sillä totisesti minä sanon teille, että ellette te pidä minun käskyjäni, jotka minä olen tällä hetkellä teille antanut, te ette missään tapauksessa pääse taivaan valtakuntaan.

21 Te olette kuulleet, että ihmiset muinaisena aikana ovat sanoneet, ja se on myös kirjoitettuna teidän edessänne, että [a]älä tapa, ja jokainen, joka tappaa, on vaarassa joutua Jumalan tuomittavaksi;

22 mutta minä sanon teille, että jokainen, joka on vihoissaan veljelleen, on vaarassa joutua hänen tuomittavakseen. Ja jokainen, joka sanoo veljelleen: hölmö, on vaarassa joutua neuvoston

9 *a* PKO Rauhantekijä.
b PKO Jumalan pojat ja tyttäret.
10 *a* OL 122:5–9.
PKO Vaino.
12 *a* Et. 12:4.
13 *a* OL 101:39–40.
PKO Suola.
15 *a* Luuk. 8:16.
16 *a* 3. Nefi 18:24.
18 *a* PKO Mooseksen laki.
19 *a* 3. Nefi 9:20.
PKO Särkynyt sydän.
b 3. Nefi 9:17.
21 *a* 2. Moos. 20:13; Moosia 13:21; OL 42:18.

eteen; ja jokainen, joka sanoo: Sinä hullu, on vaarassa joutua helvetin tuleen.

23 Sen tähden, jos olet tulossa minun luokseni tai haluat tulla minun luokseni ja muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan –

24 mene veljesi luo ja tee ensin [a]sovinto veljesi kanssa ja tule sitten minun luokseni täysin vilpittömin sydämin, niin minä otan sinut vastaan.

25 Sovi vastustajasi kanssa nopeasti, kun olet hänen kanssaan matkalla, ettei hän joskus ota sinua kiinni, ja sinut heitetään vankilaan.

26 Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: Sieltä sinä et mitenkään pääse pois, ennen kuin olet maksanut viimeisenkin [a]seninen. Ja voitko vankilassa ollessasi maksaa yhtäkään senineä? Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: Et.

27 Katso, ihmiset muinaisena aikana ovat kirjoittaneet, että älä tee [a]aviorikosta;

28 mutta minä sanon teille, että jokainen, joka katsoo naista niin, että alkaa [a]himoita häntä, on jo tehnyt aviorikoksen sydämessään.

29 Katso, minä annan teille käskyn, ettette salli minkään tällaisten asioiden päästä [a]sydämeenne;

30 sillä on parempi, että kiellätte itseltänne nämä asiat, siten ottaen [a]ristinne, kuin että teidät heitetään helvettiin.

31 On kirjoitettu, että jokainen, joka eroaa vaimostaan, antakoon hänelle [a]erokirjan.

32 Totisesti, totisesti minä sanon teille, että jokainen, joka [a]hylkää vaimonsa muun syyn kuin [b]haureuden tähden, ajaa hänet tekemään [c]aviorikoksen; ja joka nai hylätyn, tekee aviorikoksen.

33 Ja vielä on kirjoitettu: Älä vanno väärin, vaan täytä Herralle [a]valasi;

34 mutta totisesti, totisesti minä sanon teille: Älkää [a]vannoko lainkaan; älkää taivaan kautta, sillä se on Jumalan valtaistuin;

35 älkää maan kautta, sillä se on hänen jalkojensa koroke;

36 älä myöskään vanno pääsi kautta, sillä et sinä voi muuttaa ainuttakaan hiusta mustaksi etkä valkoiseksi;

37 vaan olkoon teidän puheenne: Kyllä, kyllä; ei, ei; sillä kaikki, mitä näihin lisätään, on pahasta.

38 Ja katso, on kirjoitettu: [a]Silmä silmästä ja hammas hampaasta;

39 mutta minä sanon teille, ettei teidän pidä tehdä pahalle [a]vastarintaa, vaan jos joku lyö sinua oikealle poskellesi, [b]käännä hänelle toinenkin;

24 *a* PKO Anteeksianto.
26 *a* Alma 11:3.
27 *a* 2. Nefi 9:36; OL 59:6.
28 *a* OL 42:23. PKO Himo.
29 *a* Ap. t. 8:22.
30 *a* Matt. 10:38; 16:24; Luuk. 9:23.
31 *a* PKO Avioero.
32 *a* Mark. 10:11–12.
b PKO Haureus.
c PKO Aviorikos.
33 *a* PKO Vala.
34 *a* PKO Rienaaminen.
38 *a* 3. Moos. 24:20.
39 *a* 3. Nefi 6:13; 4. Nefi 1:34; OL 98:23–32.
b PKO Kärsivällisyys.

40 ja jos joku tahtoo haastaa sinut oikeuteen ja viedä paitasi, anna hänelle viittasikin;
41 ja jos joku pakottaa sinut kulkemaan virstan, kulje hänen kanssaan kaksi.
42 [a]Anna sille, joka sinulta pyytää, ja sille, joka haluaa lainata sinulta, älä käännä selkääsi.
43 Ja katso, on myös kirjoitettu, että rakasta lähimmäistäsi ja vihaa vihamiestäsi;
44 mutta katso, minä sanon teille: Rakastakaa [a]vihamiehiänne, siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat, ja [b]rukoilkaa niiden puolesta, jotka vahingoittavat teitä ja vainoavat teitä;
45 että olisitte taivaallisen Isänne lapsia; sillä hän antaa aurinkonsa nousta pahoille ja hyville.
46 Sen tähden se, mikä oli muinaisena aikana, mikä oli lain alla, on kaikki minussa täytetty.
47 [a]Vanha on kadonnut, ja kaikki on tullut uudeksi.
48 Sen tähden minä tahdon, että te olisitte [a]täydellisiä, niin kuin minä olen tai teidän taivaallinen Isänne on täydellinen.

LUKU 13

Jeesus opettaa nefiläisille Herran rukouksen. Heidän tulee koota aarteita taivaaseen. Kahtatoista opetuslasta käsketään palvelutyössään olemaan huolehtimatta ajallisista asioista. Vertaa Matteus 6. Noin 34 jKr.

Totisesti, totisesti minä sanon, että minä tahdon teidän antavan [a]almuja köyhille, mutta varokaa antamasta almujanne ihmisten edessä, jotta he näkisivät; muuten ette saa palkkaa Isältänne, joka on taivaassa.
2 Kun siis annatte almujanne, älkää toitottako torvea edellänne, niin kuin tekopyhät tekevät synagogissa ja kaduilla, jotta saisivat [a]kunniaa ihmisiltä. Totisesti minä sanon teille: He ovat palkkansa saaneet.
3 Vaan kun annatte almuja, älköön vasen kätenne tietäkö, mitä oikea kätenne tekee;
4 jotta almunne olisivat salassa; ja Isänne, joka näkee salassa, itse palkitsee teidät julkisesti.
5 Ja kun [a]rukoilette, älkää tehkö tekopyhien tavoin, sillä he seisovat mielellään rukoilemassa synagogissa ja kadunkulmissa, jotta ihmiset näkisivät heidät. Totisesti minä sanon teille: He ovat palkkansa saaneet.
6 Vaan kun te rukoilette, menkää sisälle huoneeseenne, ja kun olette sulkeneet ovenne, rukoilkaa Isäänne, joka on salassa; ja Isänne, joka näkee salassa, palkitsee teidät julkisesti.
7 Mutta kun rukoilette, älkää tyhjää hokeko niin kuin pakanat, sillä he luulevat, että heitä

42 *a* MK Jaak. 2:17–19; Moosia 4:22–26.
44 *a* Sananl. 24:17; Alma 48:23.
b Ap. t. 7:59–60.
47 *a* 3. Nefi 15:2, 7; OL 22:1.
48 *a* Matt. 5:48; 3. Nefi 27:27.
PKO Täydellinen.
13 1 *a* PKO Almu.
2 *a* OL 121:34–35.
5 *a* PKO Rukous.

kuullaan heidän paljon puheensa tähden.

8 Älkää siis olko heidän kaltaisiaan, sillä teidän Isänne [a]tietää, mitä te tarvitsette, jo ennen kuin häneltä pyydättekään.

9 [a]Rukoilkaa siis te tällä [b]tavalla: [c]Isä meidän, joka olet taivaassa, pyhitetty olkoon sinun nimesi.

10 Tapahtukoon sinun tahtosi maan päällä niin kuin taivaassa.

11 Ja anna meille velkamme anteeksi, niin kuin me annamme anteeksi meidän velallisillemme.

12 Äläkä [a]johdata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

13 Sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia ikuisesti. Aamen.

14 Sillä jos te annatte ihmisille [a]anteeksi heidän rikkomuksensa, antaa myös taivaallinen Isänne teille anteeksi;

15 mutta jos te ette anna ihmisille anteeksi heidän rikkomuksiaan, ei Isännekään anna anteeksi teidän rikkomuksianne.

16 Edelleen, kun [a]paastoatte, älkää olko synkän näköisiä niin kuin tekopyhät, sillä he muuttavat kasvonsa surkeiksi, jotta ihmiset huomaisivat heidän paastoavan. Totisesti minä sanon teille: He ovat palkkansa saaneet.

17 Vaan kun sinä paastoat, voitele pääsi ja pese kasvosi;

18 etteivät paastoamistasi näkisi ihmiset vaan Isäsi, joka on [a]salassa; ja Isäsi, joka näkee salassa, palkitsee sinut julkisesti.

19 Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle, missä koi ja ruoste turmelevat ja varkaat murtautuvat sisään ja varastavat;

20 vaan kootkaa itsellenne [a]aarteita taivaaseen, missä ei koi eikä ruoste turmele ja missä varkaat eivät murtaudu sisään ja varasta.

21 Sillä missä on aarteesi, siellä on myös sydämesi.

22 Ruumiin [a]valo on silmä; jos siis silmäsi on terve, valoa täynnä on koko ruumiisi.

23 Mutta jos silmäsi on huono, koko ruumiisi on täynnä pimeyttä. Jos siis se valo, joka sinussa on, on pimeyttä, kuinka suuri onkaan se pimeys!

24 Kukaan ei voi [a]palvella kahta herraa, sillä joko hän vihaa toista ja rakastaa toista, tai hän pitää toista arvossa ja halveksii toista. Te ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa.

25 Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, hän katsoi niihin kahteentoista, jotka hän oli valinnut, ja sanoi heille: Muistakaa sanat, jotka minä olen puhunut. Sillä katso, te olette ne, jotka minä olen valinnut [a]palvelemaan tätä kansaa. Sen tähden minä sanon teille: Älkää [b]huolehtiko hengestänne, mitä söisitte tai mitä joisitte, älkääkä

8 *a* OL 84:83.
9 *a* PKO Rukous.
b Matt. 6:9–13.
c PKO Jumala, jumaluus: Isä Jumala.
12 *a* JSR Matt. 6:14 (Liiteosa).
14 *a* Moosia 26:30–31; OL 64:9.
PKO Anteeksianto.
16 *a* Jes. 58:5–7.
PKO Paasto, paastoaminen.
18 *a* OL 38:7.
20 *a* Hel. 5:8; 8:25.
22 *a* OL 88:67.
24 *a* 1. Sam. 7:3.
25 *a* PKO Palveleminen.
b Alma 31:37–38; OL 84:79–85.

ruumiistanne, mitä päällenne pukisitte. Eikö henki ole enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet?

26 Katsokaa ilman lintuja, sillä eivät ne kylvä eivätkä korjaa eivätkä kokoa aittoihin; kuitenkin teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ettekö te ole paljon parempia kuin ne?

27 Kuka teistä voi huolehtimalla lisätä mittaansa yhtäkään kyynärää?

28 Ja miksi te vaatetuksesta huolehditte? Katsokaa kedon liljoja, kuinka ne kasvavat; eivät ne aherra eivätkä kehrää;

29 ja kuitenkin minä sanon teille, ettei edes Salomo kaikessa loistossaan ollut niin vaatetettu kuin yksi niistä.

30 Sen tähden, jos Jumala näin pukee kedon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna heitetään uuniin, niin samoin hän pukee teidät, ellette ole vähäuskoisia.

31 Älkää siis huolehtiko sanoen: Mitä me syömme? tai: Mitä me juomme? tai: Millä me itsemme vaatetamme?

32 Sillä teidän taivaallinen Isänne tietää, että te tarvitsette kaikkea tätä.

33 Vaan etsikää ensin Jumalan [a]valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan, niin kaikki tämä annetaan teille lisäksi.

34 Älkää siis huolehtiko huomispäivästä, sillä huomispäivä huolehtii itsestään. Kullekin päivälle riittävät sen omat murheet.

LUKU 14

Jeesus käskee: Älkää tuomitko; pyytäkää Jumalalta; varokaa väärriä profeettoja. Hän lupaa pelastuksen niille, jotka tekevät Isän tahdon. Vertaa Matteus 7. Noin 34 jKr.

Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, hän kääntyi taas väkijoukon puoleen ja avasi sille taas suunsa sanoen: Totisesti, totisesti minä sanon teille: Älkää [a]tuomitko, ettei teitä tuomittaisi.

2 [a]Sillä millä tuomiolla te tuomitsette, sillä teidät tuomitaan; ja millä mitalla te mittaatte, sillä teille vuorostaan mitataan.

3 Ja miksi näet roskan, joka on veljesi silmässä, mutta et huomaa hirttä, joka on omassa silmässäsi?

4 Tai kuinka sanot veljellesi: Anna minun ottaa roska silmästäsi – ja katso, omassa silmässäsi on hirsi?

5 Sinä tekopyhä, ota ensin [a]hirsi omasta silmästäsi, niin sitten näet selvästi ottaa roskan veljesi silmästä.

6 Älkää antako koirille sitä, mikä on [a]pyhää, älkääkä heittäkö helmiänne sikojen eteen, etteivät ne tallaa niitä jalkoihinsa ja käänny takaisin raatelemaan teitä.

7 [a]Pyytäkää, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan.

8 Sillä jokainen pyytävä saa, ja

33 *a* Luuk. 12:31.
14 1 *a* JSR Matt. 7:1–2 (Liiteosa); Joh. 7:24.
2 *a* Morm. 8:19.
5 *a* Joh. 8:3–11.
6 *a* PKO Pyhä.
7 *a* 3. Nefi 27:29. PKO Rukous.

etsijä löytää, ja sille, joka kolkuttaa, avataan.

9 Vai kuka teistä antaa pojalleen kiven, kun hän pyytää leipää?

10 Tai jos hän pyytää kalaa, antaa hänelle käärmeen?

11 Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljon enemmän teidän taivaallinen Isänne antaa hyvää niille, jotka pyytävät häneltä?

12 Sen tähden kaikki, minkä tahdotte ihmisten tekevän teille, [a]tehkää te samoin heille, sillä tämä on laki ja profeetat.

13 Menkää sisään [a]ahtaasta portista, sillä avara on se portti ja [b]lavea se tie, joka vie tuhoon, ja monta on, jotka menevät siitä sisälle;

14 sillä ahdas on se [a]portti ja [b]kapea se tie, joka vie elämään, ja [c]harvat ovat ne, jotka sen löytävät.

15 Varokaa [a]vääriä profeettoja, jotka tulevat luoksenne lampaan vaatteissa, mutta sisältä ovat raatelevia susia.

16 Hedelmistään te heidät tunnette. Kootaanko orjantappuroista rypäleitä tai ohdakkeista viikunoita?

17 Aivan samoin jokainen hyvä puu tuottaa hyvää hedelmää, mutta huono puu tuottaa kelvotonta hedelmää.

18 Hyvä puu ei voi tuottaa kelvotonta hedelmää eikä huono puu tuottaa hyvää hedelmää.

19 Jokainen puu, joka ei [a]tuota hyvää hedelmää, kaadetaan maahan ja heitetään tuleen.

20 [a]Hedelmistään te siis tunnette heidät.

21 Ei jokainen, joka sanoo minulle: Herra, Herra, pääse taivaan valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon.

22 Monet [a]sanovat minulle sinä päivänä: Herra, Herra, emmekö me ole profetoineet sinun nimessäsi ja sinun nimessäsi ajaneet pois riivaajia ja sinun nimessäsi tehneet monia ihmeellisiä tekoja?

23 Ja silloin minä tuon heille julki: Minä en ole koskaan [a]tuntenut teitä; [b]menkää pois minun luotani, te vääryydentekijät.

24 Sen tähden minä vertaan jokaista, joka kuulee nämä minun sanani ja tekee niiden mukaan, järkevään mieheen, joka rakensi talonsa [a]kalliolle –

25 ja alkoi [a]sataa ja tulvat tulivat ja tuulet puhalsivat ja pieksivät sitä taloa; eikä se [b]sortunut, sillä se oli rakennettu kalliolle.

26 Ja jokaista, joka kuulee nämä minun sanani mutta ei tee niiden mukaan, on verrattava tyhmään mieheen, joka rakensi talonsa [a]hiekalle –

12 *a* PKO Myötätunto.
13 *a* Luuk. 13:24; 3. Nefi 27:33.
b OL 132:25.
14 *a* 2. Nefi 9:41; 31:9, 17–18; OL 22.
b 1. Nefi 8:20.
c 1. Nefi 14:12.
15 *a* Jer. 23:21–32; 2. Nefi 28:9, 12, 15.
19 *a* Matt. 3:10; Alma 5:36–41; OL 97:7.
20 *a* Luuk. 6:43–45; Moroni 7:5.
22 *a* Alma 5:17.
23 *a* Moosia 5:13; 26:24–27.
b Luuk. 13:27.
24 *a* PKO Kallio.
25 *a* Alma 26:6; Hel. 5:12.
b Sananl. 12:7.
26 *a* 3. Nefi 11:40.

27 ja alkoi sataa ja tulvat tulivat ja tuulet puhalsivat ja pieksivät sitä taloa; ja se sortui, ja sen sortuminen oli suuri.

LUKU 15

Jeesus ilmoittaa, että Mooseksen laki on hänessä täytetty. Nefiläiset ovat muita lampaita, joista hän puhui Jerusalemissa. Pahuuden tähden Jerusalemissa oleva Herran kansa ei tiedä Israelin hajotetuista lampaista. Noin 34 jKr.

Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli päättänyt nämä sanat, hän loi katseensa ympärilleen väkijoukkoon ja sanoi sille: Katso, te olette kuulleet asiat, jotka minä opetin, ennen kuin nousin Isäni luokse; sen tähden minä [a]herätän viimeisenä päivänä jokaisen, joka muistaa nämä minun sanani ja [b]tekee niiden mukaan.

2 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli sanonut nämä sanat, hän huomasi, että heidän joukossaan oli muutamia, jotka ihmettelivät ja kummastelivat, mitä hän tahtoi [a]Mooseksen laista; sillä he eivät ymmärtäneet sanoja, että vanha oli kadonnut ja että kaikki oli tullut uudeksi.

3 Ja hän sanoi heille: Älkää ihmetelkö sitä, että minä sanoin teille, että kaikki vanha oli kadonnut ja että kaikki oli tullut uudeksi.

4 Katso, minä sanon teille, että se [a]laki, joka annettiin Moosekselle, on täytetty.

5 Katso, [a]minä olen se, joka antoi lain, ja minä olen se, joka teki liiton kansani Israelin kanssa; sen tähden laki on minussa täytetty, sillä minä olen tullut [b]täyttämään lain; sen tähden se on päättynyt.

6 Katso, minä [a]en kumoa profeettoja, sillä kaikki, mikä ei minussa ole täyttynyt, totisesti minä sanon teille, tulee kaikki täyttymään.

7 Ja sillä, että minä sanoin teille, että kaikki vanha on kadonnut, minä en kumoa sitä, mitä on puhuttu tulevista asioista.

8 Sillä katso, [a]liitto, jonka minä olen tehnyt kansani kanssa, ei ole kokonaan täyttynyt; mutta se laki, joka annettiin Moosekselle, on minussa päättynyt.

9 Katso, minä olen [a]laki ja [b]valo. Turvautukaa minuun ja kestäkää loppuun asti, niin te saatte [c]elää; sillä sille, joka [d]kestää loppuun asti, minä annan iankaikkisen elämän.

10 Katso, minä olen antanut teille [a]käskyt; pitäkää siis minun käskyni. Ja tämä on laki ja profeetat, sillä he todella [b]todistivat minusta.

11 Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, hän sanoi niille kahdelletoista, jotka hän oli valinnut:

15 1 *a* 1. Nefi 13:37; OL 5:35.
b Jaak. 1:22.
2 *a* PKO Mooseksen laki.
4 *a* Moosia 13:27–31; 3. Nefi 9:17–20.
5 *a* 1. Kor. 10:1–4; 3. Nefi 11:14. PKO Jehova.
b Alma 34:13.
6 *a* 3. Nefi 23:1–5.
8 *a* 3. Nefi 5:24–26.
9 *a* 2. Nefi 26:1.
b PKO Valo, Kristuksen.
c Joh. 11:25; OL 84:44.
d PKO Kestäminen.
10 *a* 3. Nefi 12:20.
b Moosia 13:33.

12 Te olette minun opetuslapsiani, ja te olette valona tälle kansalle, joka on [a]Joosefin huoneen jäännös.

13 Ja katso, tämä on teidän [a]perintömaanne, ja Isä on antanut sen teille.

14 Eikä Isä ole milloinkaan antanut minulle käskyä, että minun pitäisi [a]kertoa siitä teidän veljillenne Jerusalemissa.

15 Eikä Isä myöskään ole milloinkaan antanut minulle käskyä, että minun pitäisi kertoa heille niistä [a]muista Israelin huoneen heimoista, jotka Isä on johdattanut pois maasta.

16 Tämän verran Isä käski minun kertoa heille:

17 Että minulla on muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta; niitäkin minun tulee johdattaa, ja ne kuulevat minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi [a]paimen.

18 Ja nyt, uppiniskaisuuden ja epäuskon tähden he eivät [a]ymmärtäneet minun sanaani; sen tähden Isä kielsi minua sanomasta heille enempää tästä asiasta.

19 Mutta totisesti minä sanon teille, että Isä on minua käskenyt ja minä kerron sen teille, että teidät erotettiin heidän joukostaan heidän pahuutensa tähden; pahuutensa tähden he siis eivät teistä tiedä.

20 Ja totisesti minä sanon teille vielä, että Isä on erottanut heistä muut heimot, ja pahuutensa tähden he eivät niistä tiedä.

21 Ja totisesti minä sanon teille, että te olette niitä, joista minä sanoin: Minulla on [a]muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta; niitäkin minun tulee johdattaa, ja ne kuulevat minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen.

22 Eivätkä he ymmärtäneet minua, sillä he luulivat niitä [a]pakanoiksi; sillä he eivät ymmärtäneet, että pakanat [b]käännytettäisiin heidän saarnaamisensa kautta.

23 Eivätkä he ymmärtäneet minua, kun sanoin, että ne saavat kuulla minun ääneni; eivätkä he ymmärtäneet minua, etteivät [a]pakanat saisi milloinkaan kuulla minun ääntäni – että minä en ilmaisisi itseäni heille muuten kuin [b]Pyhän Hengen kautta.

24 Mutta katso, te olette sekä kuulleet [a]minun ääneni että nähneet minut, ja te olette minun lampaitani, ja teidät luetaan niiden joukkoon, jotka Isä on [b]antanut minulle.

LUKU 16

Jeesus on käyvä muidenkin Israelin kadonneiden lampaiden luona. Myöhempinä aikoina evankeliumi

12 *a* PKO Joosef, Jaakobin poika.
13 *a* 1. Nefi 18:22–23.
14 *a* 3. Nefi 5:20.
15 *a* 3. Nefi 16:1–4.
PKO Israel: Israelin kymmenen kadonnutta heimoa.
17 *a* PKO Hyvä paimen.
18 *a* OL 10:59.
21 *a* Joh. 10:14–16.
22 *a* PKO Pakanat.
b Ap. t. 10:34–48.
23 *a* Matt. 15:24.
b 1. Nefi 10:11.
PKO Pyhä Henki.
24 *a* Alma 5:38; 3. Nefi 16:1–5.
b Joh. 6:37; OL 27:14.

annetaan pakanoille ja sitten Israelin huoneelle. Herran kansa näkee omin silmin, kun hän tuo takaisin Siionin. Noin 34 jKr.

Ja totisesti, totisesti minä sanon teille, että minulla on [a]muita lampaita, jotka eivät ole tästä maasta eivätkä Jerusalemin maasta eivätkä missään osissa sitä maata, jossa minä olen ollut palvelemassa.

2 Sillä ne, joista minä puhun, ovat niitä, jotka eivät ole vielä kuulleet minun ääntäni, enkä minä ole milloinkaan ilmaissut itseäni heille.

3 Mutta minä olen saanut Isältä käskyn, että minun tulee mennä [a]heidän luoksensa, niin että he saavat kuulla minun ääneni ja heidät luetaan minun lampaideni joukkoon, jotta olisi yksi lauma ja yksi paimen; sen tähden minä menen näyttäytymään heille.

4 Ja minä käsken teitä kirjoittamaan nämä [a]sanat, sen jälkeen kun minä olen mennyt, niin että jos käy niin, ettei Jerusalemissa oleva kansani, ne, jotka ovat nähneet minut ja olleet minun kanssani palvelutyössäni, pyydä Isältä minun nimessäni, että he saisivat Pyhän Hengen kautta tiedon teistä ja myös muista heimoista, joista he eivät tiedä, niin että nämä sanat, jotka te kirjoitatte, säilytetään ja ilmaistaan [b]pakanoille, niin että kun pakanat ovat saaneet täyteyden, heidän jälkeläistensä jäännös, joka hajotetaan maan päälle heidän epäuskonsa tähden, voitaisiin tuoda laumaan eli voitaisiin johdattaa [c]tuntemaan minut, Lunastajansa.

5 Ja silloin minä [a]kokoan heidät maan neljältä ilmansuunnalta, ja silloin minä toteutan sen [b]liiton, jonka Isä on tehnyt koko [c]Israelin huoneen kansan kanssa.

6 Ja siunattuja ovat [a]pakanat uskonsa tähden minuun [b]Pyhän Hengen kautta, joka todistaa heille minusta ja Isästä.

7 Katso, heidän uskonsa tähden minuun, sanoo Isä, ja sinun epäuskosi tähden, oi Israelin huone, totuus tulee [a]myöhempinä aikoina pakanoille, jotta näiden asioiden täyteys ilmaistaisiin heille.

8 Mutta voi niitä pakanoita, jotka eivät usko, sanoo Isä – sillä vaikka he ovat tulleet tähän maahan ja [a]hajottaneet minun kansani, joka on Israelin huonetta, ja minun kansani, joka on Israelin huonetta, on [b]karkotettu heidän keskuudestaan, ja he ovat tallanneet sen jalkoihinsa;

9 ja Isän armotekojen tähden pakanoille ja myös Isän tuomioiden

16 1 *a* 3. Nefi 15:15. PKO Israel: Israelin kymmenen kadonnutta heimoa.
3 *a* 3. Nefi 17:4.
4 *a* PKO Pyhät kirjoitukset.
b 1. Nefi 10:14; 3. Nefi 21:6.
c Hes. 20:42–44; 3. Nefi 20:13.
5 *a* PKO Israel: Israelin kokoaminen.
b 3. Nefi 5:24–26.
c 1. Nefi 22:9; 3. Nefi 21:26–29.
6 *a* 1. Nefi 13:30–42; 2. Nefi 30:3.
b 2. Nefi 32:5; 3. Nefi 11:32, 35–36. PKO Pyhä Henki.
7 *a* PKO Evankeliumin palautus.
8 *a* 1. Nefi 13:14; Morm. 5:9, 15.
b 3. Nefi 20:27–29.

tähden minun kansalleni, joka on Israelin huonetta, totisesti, totisesti minä sanon teille, että kaiken tämän jälkeen, ja kun minä olen antanut lyödä ja ahdistaa ja [a]surmata ja karkottaa heidän keskuudestaan kansaani, joka on Israelin huonetta, ja heidän ruveta vihaamaan sitä ja ruveta viheltämään sille ja pilkkaamaan sitä heidän keskuudessaan –

10 ja näin Isä käskee minun sanoa teille: Sinä päivänä, kun pakanat tekevät syntiä minun evankeliumiani vastaan ja hylkäävät minun evankeliumini täyteyden ja [a]ylpistyvät sydämensä kopeudessa kaikkien kansakuntien ja koko maan kaikkien kansojen yläpuolelle ja ovat täynnä kaikenlaisia valheita ja vilppiä ja ilkeyttä ja kaikenlaista tekopyhyyttä ja murhia ja [b]pappisvaltaa ja haureutta ja salaisia iljetyksiä, ja jos he tätä kaikkea tekevät ja hylkäävät minun evankeliumini täyteyden, katso, sanoo Isä, minä otan evankeliumini täyteyden pois heidän keskuudestaan.

11 Ja silloin minä [a]muistan liittoni, jonka olen tehnyt kansani kanssa, oi Israelin huone, ja minä tuon evankeliumini sille.

12 Ja minä näytän sinulle, oi Israelin huone, ettei pakanoilla ole valtaa sinuun, vaan minä muistan sinun kanssasi tekemäni liiton, oi Israelin huone, ja sinä tulet [a]tuntemaan minun evankeliumini täyteyden.

13 Mutta jos pakanat tekevät parannuksen ja palaavat minun luokseni, sanoo Isä, katso, heidät [a]luetaan minun kansani joukkoon, oi Israelin huone.

14 Enkä minä salli Israelin huonetta olevan kansani kulkea heidän keskeltään ja tallata heitä maahan, sanoo Isä.

15 Mutta elleivät he käänny minun puoleeni ja kuule minun ääntäni, minä sallin heidän, niin, minä sallin kansani, oi Israelin huone, kulkea heidän keskeltään ja [a]tallata heidät maahan, ja he tulevat olemaan niin kuin suola, joka on menettänyt makunsa ja joka ei sen jälkeen kelpaa mihinkään muuhun kuin pois heitettäväksi ja minun kansani jalkoihin tallattavaksi, oi Israelin huone.

16 Totisesti, totisesti minä sanon teille: Näin Isä on käskenyt minua – että minun tulee antaa tälle kansalle tämä maa sen perinnöksi.

17 Ja silloin toteutuvat profeetta Jesajan [a]sanat, jotka sanovat:

18 [a]Vartijasi korottavat äänensä, yhteen ääneen he laulavat, sillä omin silmin he näkevät, kun Herra tuo takaisin Siionin.

19 Puhjetkaa riemuun, laulakaa yhdessä te Jerusalemin rauniot,

9 *a* Aam. 9:1–4.
10 *a* Morm. 8:35–41.
b 2. Nefi 26:29.
11 *a* 3. Nefi 21:1–11; Morm. 5:20.
12 *a* Hel. 15:12–13.
13 *a* Gal. 3:7, 29; 1. Nefi 15:13–17; 2. Nefi 10:18; 3. Nefi 30:2; Abr. 2:9–11.
15 *a* Miika 5:7–14; 3. Nefi 20:16–19; 21:12–21; OL 87:5.
17 *a* 3. Nefi 20:11–12.
18 *a* Jes. 52:8–10; Hes. 33:1–7.
PKO Vartija.

sillä Herra on antanut kansalleen lohdutuksen, hän on lunastanut Jerusalemin.

20 Herra on paljastanut pyhän käsivartensa kaikkien kansakuntien silmien edessä, ja kaikki maan ääret saavat nähdä Jumalan pelastuksen.

LUKU 17

Jeesus käskee ihmisiä pohdiskelemaan hänen sanojaan ja rukoilemaan ymmärrystä. Hän parantaa heidän sairaansa. Hän rukoilee ihmisten puolesta kielellä, jota ei voida kirjoittaa. Enkelit palvelevat heidän pienokaisiaan, joita tuli ympäröi. Noin 34 jKr.

KATSO, nyt tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, hän katsoi jälleen ympärilleen väkijoukkoon, ja hän sanoi sille: Katso, minun [a]aikani on käsillä.

2 Minä näen, että te olette heikkoja, että te ette voi [a]ymmärtää kaikkia minun sanojani, jotka Isä on käskenyt minun puhua teille tällä hetkellä.

3 Menkää sen tähden koteihinne ja [a]pohdiskelkaa sitä, mitä minä olen sanonut, ja pyytäkää Isältä minun nimessäni, että te voisitte ymmärtää, ja [b]valmistakaa mieltänne [c]huomispäivää varten, niin minä tulen jälleen teidän luoksenne.

4 Mutta nyt minä [a]menen Isän luokse ja myös [b]näyttäytymään Israelin [c]kadonneille heimoille, sillä Isälle ne eivät ole kadonneita, sillä hän tietää, minne hän on ne vienyt.

5 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli näin puhunut, hän loi jälleen katseensa ympärilleen väkijoukkoon ja näki sen olevan kyynelissä ja katsovan herkeämättä häneen, ikään kuin pyytääkseen häntä viipymään vähän kauemmin heidän luonaan.

6 Ja hän sanoi heille: Katso, minun sisimpäni on täynnä [a]myötätuntoa teitä kohtaan.

7 Onko teillä keskuudessanne sairaita? Tuokaa heidät tänne. Onko teillä rampoja tai sokeita tai ontuvia tai raajarikkoja tai spitaalisia tai surkastuneita tai kuuroja tai millään tavalla vaivaisia? Tuokaa heidät tänne, niin minä parannan heidät, sillä tunnen myötätuntoa teitä kohtaan; sisimpäni on täynnä armoa.

8 Sillä minä huomaan, että te haluatte minun näyttävän teille, mitä olen tehnyt teidän veljillenne Jerusalemissa, sillä minä näen, että teidän [a]uskonne on [b]riittävä, jotta minä voisin parantaa teidät.

9 Ja tapahtui, että kun hän oli näin puhunut, koko väkijoukko meni sinne yhdessä sairaidensa ja vaivaistensa ja rampojensa ja sokeidensa ja mykkiensä ja kaikkien niiden kanssa, jotka olivat jollakin tavalla vaivaisia, ja hän

17 1 *a* ELI on aika palata Isän luokse. Katso jae 4.
2 *a* Joh. 16:12; OL 78:17–18.
3 *a* PKO Pohtiminen.
b OL 132:3.
c 3. Nefi 19:2.
4 *a* 3. Nefi 18:39.
b 3. Nefi 16:1–3.
c PKO Israel: Israelin kymmenen kadonnutta heimoa.
6 *a* PKO Myötätunto.
8 *a* Luuk. 18:42.
b 2. Nefi 27:23; Et. 12:12.

[a]paransi heidät joka ainoan, kun heidät tuotiin hänen luoksensa.

10 Ja he kaikki, sekä parannetut että terveet, kumartuivat hänen jalkoihinsa ja palvelivat häntä; ja kaikki, jotka väkijoukolta pääsivät tulemaan, [a]suutelivat hänen jalkojaan, niin että he kastelivat hänen jalkansa kyynelillään.

11 Ja tapahtui, että hän käski tuoda heidän [a]pienet lapsensa.

12 Niin he toivat pienet lapsensa ja panivat heidät maahan hänen ympärilleen, ja Jeesus seisoi keskellä; ja väkijoukko antoi tietä, kunnes heidät kaikki oli tuotu hänen luoksensa.

13 Ja tapahtui, että kun heidät kaikki oli tuotu, ja Jeesus seisoi keskellä, hän käski väkijoukon [a]polvistua maahan.

14 Ja tapahtui, että kun he olivat polvistuneet maahan, Jeesus huokasi itsekseen ja sanoi: Isä, minä olen [a]murheissani Israelin huoneen kansan jumalattomuudesta.

15 Ja kun hän oli sanonut nämä sanat, hän itsekin polvistui maahan; ja katso, hän rukoili Isää, eikä sitä, mitä hän rukoili, voida kirjoittaa, ja väkijoukko, joka häntä kuuli, todisti.

16 Ja tällä tavalla he todistavat: Milloinkaan ennen ei [a]silmä ole nähnyt eikä korva kuullut niin suuria ja ihmeellisiä asioita kuin me näimme ja kuulimme Jeesuksen puhuvan Isälle;

17 eikä mikään [a]kieli voi puhua eikä kukaan ihminen kirjoittaa eikä ihmissydän käsittää niin suuria ja ihmeellisiä asioita kuin me sekä näimme että kuulimme Jeesuksen puhuvan; eikä kukaan voi käsittää sitä iloa, joka täytti sielumme sillä hetkellä, kun kuulimme hänen rukoilevan Isää meidän puolestamme.

18 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli lakannut rukoilemasta Isää, hän nousi; mutta niin suuri oli väkijoukon [a]ilo, että se oli sen vallassa.

19 Ja tapahtui, että Jeesus puhui sille ja pyysi sitä nousemaan.

20 Ja se nousi maasta, ja hän sanoi sille: Siunattuja olette te uskonne tähden. Ja nyt katso, minun iloni on täysi.

21 Ja kun hän oli sanonut nämä sanat, hän [a]itki, ja väkijoukko todisti siitä, ja hän otti heidän pienet lapsensa yksitellen ja [b]siunasi heidät ja rukoili Isää heidän puolestaan.

22 Ja kun hän oli tehnyt tämän, hän itki jälleen;

23 ja hän puhui väkijoukolle ja sanoi sille: Katsokaa pienokaisianne.

24 Ja kun he katsoivat nähdäkseen, he loivat katseensa taivaalle, ja he näkivät taivaiden aukenevan, ja he näkivät enkeleitä laskeutuvan taivaasta ikään kuin tulen keskellä; ja he tulivat alas ja [a]ympäröivät nuo pienokaiset, ja he olivat tulen

9 *a* Moosia 3:5; 3. Nefi 26:15.
10 *a* Luuk. 7:38.
11 *a* Matt. 19:13–14; 3. Nefi 26:14, 16.
13 *a* Luuk. 22:41; Ap. t. 20:36.
14 *a* Moos. 7:41.
16 *a* Jes. 64:3; 1. Kor. 2:9; OL 76:10, 114–119.
17 *a* 2. Kor. 12:4.
18 *a* PKO Ilo.
21 *a* Joh. 11:35.
b Mark. 10:14–16.
24 *a* Hel. 5:23–24, 43–45.

ympäröiminä; ja enkelit palvelivat heitä.

25 Ja väkijoukko näki ja kuuli ja todisti, ja he tietävät, että heidän todistuksensa on tosi, sillä he kaikki näkivät ja kuulivat, jokainen itse; ja heitä oli luvultaan noin kaksituhatta viisisataa sielua, ja heissä oli miehiä, naisia ja lapsia.

LUKU 18

Jeesus asettaa sakramentin nefiläisten keskuudessa. Heidän käsketään rukoilla aina hänen nimessään. Ne, jotka syövät hänen lihaansa ja juovat hänen vertaan kelvottomina, tuomitaan. Opetuslapsille annetaan valta antaa Pyhä Henki. Noin 34 jKr.

Ja tapahtui, että Jeesus käski opetuslastensa tuoda hänelle vähän [a]leipää ja viiniä.

2 Ja heidän ollessaan hakemassa leipää ja viiniä hän käski väkijoukon istuutua maahan.

3 Ja kun opetuslapset olivat tuoneet [a]leipää ja viiniä, hän otti leipää ja mursi ja siunasi sen, ja hän antoi opetuslapsille ja käski heidän syödä.

4 Ja kun he olivat syöneet ja olivat kylläisiä, hän käski heidän antaa väkijoukolle.

5 Ja kun väkijoukko oli syönyt ja oli kylläinen, hän sanoi opetuslapsille: Katso, asetettakoon teidän joukostanne yksi, ja hänelle minä annan vallan [a]murtaa leipää ja siunata sen ja antaa sitä minun kirkkoni väelle, kaikille niille, jotka uskovat ja jotka ottavat kasteen minun nimeeni.

6 Ja pitäkää aina huoli, että teette tämän niin kuin minä olen tehnyt, niin kuin minä olen murtanut leivän ja siunannut sen ja antanut sitä teille.

7 Ja tehkää tämä minun ruumiini [a]muistoksi, jonka minä olen näyttänyt teille. Ja se on todistuksena Isälle siitä, että te muistatte minut aina. Ja jos te muistatte minut aina, minun Henkeni on oleva teidän kanssanne.

8 Ja tapahtui, että kun hän oli sanonut nämä sanat, hän käski opetuslastensa ottaa viiniä maljasta ja juoda sitä ja antaa myös väkijoukolle, että se joisi sitä.

9 Ja tapahtui, että he tekivät niin ja joivat sitä ja tulivat kylläisiksi; ja he antoivat väkijoukolle, ja se joi, ja se tuli kylläiseksi.

10 Ja kun opetuslapset olivat tehneet tämän, Jeesus sanoi heille: Siunattuja olette te tämän tähden, mitä olette tehneet, sillä tämä täyttää minun käskyni, ja tämä todistaa Isälle, että te haluatte tehdä sen, mitä minä olen käskenyt teidän tehdä.

11 Ja tehkää tämä aina niille, jotka tekevät parannuksen ja jotka ottavat kasteen minun nimeeni; ja tehkää se minun vereni muistoksi, jonka minä olen vuodattanut teidän tähtenne, jotta todistaisitte Isälle, että te aina muistatte minut. Ja jos te aina muistatte minut, minun Henkeni on oleva teidän kanssanne.

18 1*a* Matt. 26:26–28.
3*a* PKO Sakramentti.
5*a* Moroni 4.
7*a* Moroni 4:3.

12 Ja minä annan teille käskyn, että teidän tulee tehdä näin. Ja jos te aina teette näin, te olette siunattuja, sillä te olette minun [a]kalliolleni rakennettuja.

13 Mutta joka teidän keskuudessanne tekee enemmän tai vähemmän kuin tämän, ei ole rakennettu minun kalliolleni, vaan on rakennettu hiekkaperustalle, ja kun sade lankeaa ja tulvat tulevat ja tuulet puhaltavat ja pieksevät heitä, he [a]sortuvat, ja [b]helvetin portit ovat valmiina auki ottamaan heidät vastaan.

14 Sen tähden siunattuja olette te, jos te pidätte minun käskyni, jotka Isä on käskenyt minun antaa teille.

15 Totisesti, totisesti minä sanon teille: Teidän täytyy valvoa ja [a]rukoilla alati, ettei Perkele kiusaisi teitä ja eksyttäisi teitä vankeuteen.

16 Ja kuten minä olen teidän keskuudessanne rukoillut, niin rukoilkaa minun kirkossani, minun kansani keskuudessa, joka tekee parannuksen ja joka ottaa kasteen minun nimeeni. Katso, minä olen [a]valo; minä olen antanut teille [b]esimerkin.

17 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat opetuslapsilleen, hän kääntyi jälleen väkijoukon puoleen ja sanoi sille:

18 Katso, totisesti, totisesti minä sanon teille: Teidän täytyy valvoa ja rukoilla alati, ettette joutuisi kiusaukseen, sillä [a]Saatana haluaa saada teidät seuloakseen teitä niin kuin vehnää.

19 Sen tähden teidän täytyy aina rukoilla Isää minun nimessäni;

20 ja [a]mitä tahansa te pyydätte Isältä minun nimessäni, mikä on oikein, uskoen saavanne, katso, se teille annetaan.

21 [a]Rukoilkaa perheissänne Isää, aina minun nimessäni, jotta vaimonne ja lapsenne olisivat siunattuja.

22 Ja katso, kokoontukaa usein yhteen, älkääkä kieltäkö ketään tulemasta luoksenne, kun kokoonnutte yhteen, vaan sallikaa heidän tulla luoksenne älkääkä kieltäkö heitä;

23 vaan [a]rukoilkaa heidän puolestaan, älkääkä karkottako heitä; ja jos käy niin, että he tulevat teidän luoksenne usein, rukoilkaa heidän puolestaan Isää minun nimessäni.

24 Ja nyt, pitäkää [a]valonne korkealla, jotta se loistaisi maailmalle. Katso, minä olen [b]valo, joka teidän on pidettävä korkealla – se, mitä te olette nähneet minun tekevän. Katso, te näette, että minä olen rukoillut Isää, ja te kaikki olette sen todistajina.

---

12 *a* PKO Kallio.
13 *a* PKO Luopumus.
b 3. Nefi 11:39.
15 *a* Alma 34:17–27.
PKO Rukous.
16 *a* PKO Valo, Kristuksen.
b PKO Jeesus Kristus: Jeesuksen Kristuksen esimerkki.
18 *a* Luuk. 22:31; 2. Nefi 2:17–18; OL 10:22–27.
20 *a* Matt. 21:22; Hel. 10:5; Moroni 7:26; OL 88:63–65.
21 *a* Alma 34:21.
23 *a* 3. Nefi 18:30.
24 *a* Matt. 5:16.
b Moosia 16:9.

25 Ja te näette, että minä olen käskenyt, ettei [a]kukaan teistä menisi pois, ja sen sijaan olen käskenyt, että te tulisitte minun luokseni voidaksenne [b]tuntea ja nähdä; samoin tehkää te maailmalle; ja jokainen, joka rikkoo tämän käskyn, sallii itsensä johdatettavan kiusaukseen.

26 Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, hän käänsi jälleen katseensa opetuslapsiin, jotka hän oli valinnut, ja sanoi heille:

27 Katso, totisesti, totisesti minä sanon teille: Minä annan teille vielä yhden käskyn, ja sitten minun on mentävä [a]Isäni luokse voidakseni täyttää [b]muut käskyt, jotka hän on antanut minulle.

28 Ja nyt katso, tämä on käsky, jonka minä teille annan, ettei teidän pidä tieten sallia kenenkään [a]nauttia minun lihaani ja vertani [b]kelvottomana, kun te siunaatte ja annatte sen;

29 sillä jokainen, joka syö ja juo minun lihaani ja [a]vertani [b]kelvottomana, syö ja juo tuomion sielulleen; sen tähden, jos te tiedätte, että joku on kelvoton syömään ja juomaan minun lihaani ja vertani, kieltäkää häntä.

30 Älkää kuitenkaan [a]karkottako häntä keskuudestanne vaan palvelkaa häntä ja rukoilkaa hänen puolestaan Isää minun nimessäni; ja jos käy niin, että hän tekee parannuksen ja ottaa kasteen minun nimeeni, ottakaa silloin hänet vastaan ja antakaa hänelle minun lihaani ja vertani.

31 Mutta jos hän ei tee parannusta, häntä ei pidä lukea minun kansani joukkoon, jottei hän hävittäisi minun kansaani, sillä katso, minä tunnen [a]lampaani, ja ne ovat luetut.

32 Älkää kuitenkaan karkottako häntä synagogistanne tai jumalanpalveluspaikoistanne, sillä sellaisia teidän tulee edelleen palvella; sillä kukaties he vielä palaavat ja tekevät parannuksen ja tulevat minun luokseni täysin vilpittömin sydämin, ja minä [a]parannan heidät; ja te olette keinona pelastuksen tuomisessa heille.

33 Ja nyt, pitäkää nämä sanat, jotka minä olen teidän käskenyt pitää, ettette joutuisi [a]tuomion alaisiksi, sillä voi sitä, jonka Isä tuomitsee.

34 Ja minä annan teille nämä käskyt niiden kiistojen tähden, joita teidän keskuudessanne on ollut. Ja siunattuja olette te, jos teidän keskuudessanne ei ole [a]kiistoja.

35 Ja nyt minä menen Isän luokse, sillä on välttämätöntä, että minä menen Isän luokse [a]teidän tähtenne.

---

25 *a* Alma 5:33.
b 3. Nefi 11:14–17.
27 *a* PKO Jumala, jumaluus: Isä Jumala.
b 3. Nefi 16:1–3.
28 *a* 1. Kor. 11:27–30.
b Morm. 9:29.
29 *a* PKO Sakramentti; Veri.
b OL 46:4.
30 *a* OL 46:3.
31 *a* Joh. 10:14; Alma 5:38; 3. Nefi 15:24.
32 *a* 3. Nefi 9:13–14; OL 112:13.
33 *a* PKO Tuomitseminen.
34 *a* 3. Nefi 11:28–30.
35 *a* 1. Joh. 2:1; 2. Nefi 2:9; Moroni 7:27–28; OL 29:5.

36 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli päättänyt nämä sanat, hän kosketti yksitellen [a]kädellään [b]opetuslapsia, jotka hän oli valinnut, kunnes hän oli koskettanut heitä kaikkia, ja puhui heille koskettaessaan heitä.

37 Eikä väkijoukko kuullut sanoja, jotka hän puhui, sen tähden se ei todistanut; mutta opetuslapset todistivat, että hän antoi heille [a]vallan antaa [b]Pyhän Hengen. Ja minä osoitan teille tämän jälkeen, että tämä todistus on tosi.

38 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli koskettanut heitä kaikkia, tuli [a]pilvi ja peitti väkijoukon varjoonsa, niin ettei se nähnyt Jeesusta.

39 Ja sen ollessa varjon peittämänä hän lähti heidän luotaan ja nousi taivaaseen. Ja opetuslapset näkivät ja todistivat, että hän nousi jälleen taivaaseen.

LUKU 19

Kaksitoista opetuslasta palvelevat kansaa ja rukoilevat saadakseen Pyhän Hengen. Opetuslapset kastetaan, ja he saavat Pyhän Hengen, ja enkelit palvelevat heitä. Jeesus rukoilee käyttäen sanoja, joita ei voida kirjoittaa. Hän todistaa näiden nefiläisten tavattoman suuresta uskosta. Noin 34 jKr.

Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli noussut taivaaseen, väkijoukko hajaantui, ja joka mies otti vaimonsa ja lapsensa ja palasi omaan kotiinsa.

2 Ja heti, ennen kuin oli vielä pimeä, kansan keskuudessa levitettiin tietoa, että väkijoukko oli nähnyt Jeesuksen ja että hän oli palvellut sitä ja että hän näyttäytyisi väkijoukolle myös seuraavana päivänä.

3 Niin, ja koko yönkin ajan levitettiin tietoa Jeesuksesta, ja sanaa levitettiin kansalle niin, että monet, niin, tavattoman monet ponnistelivat tavattomasti koko sen yön voidakseen olla seuraavana päivänä sillä paikalla, missä Jeesus näyttäytyisi väkijoukolle.

4 Ja tapahtui, että seuraavana päivänä, kun väkijoukko oli koolla, katso, Nefi ja hänen veljensä, jonka hän oli herättänyt kuolleista ja jonka nimi oli Timoteus, sekä hänen poikansa, jonka nimi oli Joona, sekä Matoni ja Matoniha, hänen veljensä, ja Kumen ja Kumenonhi ja Jeremia ja Semnon ja Joona ja Sidkia ja Jesaja – nyt nämä olivat Jeesuksen valitsemien opetuslasten nimet – ja tapahtui, että he menivät seisomaan väkijoukon keskelle.

5 Ja katso, väkijoukko oli niin suuri, että he käskivät sen jakaantua kahteentoista ryhmään.

6 Ja ne kaksitoista opettivat väkijoukkoa; ja katso, he käskivät väkijoukon polvistua maahan ja rukoilla Isää Jeesuksen nimessä.

36 *a* PKO Kätten päällepaneminen.
b 1. Nefi 12:7; 3. Nefi 19:4.
37 *a* PKO Voima.
b PKO Pyhän Hengen lahja.
38 *a* 2. Moos. 19:9, 16.

7 Ja myös opetuslapset rukoilivat Isää Jeesuksen nimessä. Ja tapahtui, että he nousivat ja palvelivat kansaa.

8 Ja kun he olivat opettaneet niitä samoja sanoja, joita Jeesus oli puhunut – lainkaan poikkeamatta Jeesuksen puhumista sanoista – katso, he polvistuivat jälleen ja rukoilivat Isää Jeesuksen nimessä.

9 Ja he rukoilivat sitä, mitä he eniten halusivat; ja he halusivat, että [a]Pyhä Henki annettaisiin heille.

10 Ja kun he olivat näin rukoilleet, he menivät veden ääreen, ja väkijoukko seurasi heitä.

11 Ja tapahtui, että Nefi laskeutui [a]veteen, ja hänet kastettiin.

12 Ja hän nousi vedestä ja alkoi kastaa. Ja hän kastoi kaikki ne, jotka Jeesus oli valinnut.

13 Ja tapahtui, että kun heidät kaikki oli [a]kastettu ja he olivat nousseet vedestä, Pyhä Henki laskeutui heidän päälleen, ja he täyttyivät [b]Pyhällä Hengellä ja tulella.

14 Ja katso, he olivat ikään kuin tulen [a]ympäröiminä, ja se tuli alas taivaasta, ja väkijoukko näki sen ja todisti siitä; ja enkeleitä tuli alas taivaasta palvelemaan heitä.

15 Ja tapahtui, että enkelien ollessa palvelemassa opetuslapsia, katso, Jeesus tuli ja seisoi heidän keskellään ja palveli heitä.

16 Ja tapahtui, että hän puhui väkijoukolle ja käski sen polvistua jälleen maahan ja myös opetuslastensa polvistua maahan.

17 Ja tapahtui, että kun he kaikki olivat polvistuneet maahan, hän käski opetuslastensa rukoilla.

18 Ja katso, he alkoivat rukoilla, ja he rukoilivat Jeesusta, kutsuen häntä Herraksensa ja Jumalaksensa.

19 Ja tapahtui, että Jeesus lähti heidän keskeltään ja meni vähän matkan päähän heistä ja kumartui maahan, ja hän sanoi:

20 Isä, minä kiitän sinua, että olet antanut Pyhän Hengen näille, jotka minä olen valinnut; ja heidän uskonsa tähden minuun minä olen valinnut heidät maailmasta.

21 Isä, minä rukoilen sinua, että annat Pyhän Hengen kaikille niille, jotka uskovat heidän sanoihinsa.

22 Isä, sinä olet antanut heille Pyhän Hengen, koska he uskovat minuun; ja sinä näet, että he uskovat minuun, koska sinä kuulet heitä ja he rukoilevat minua; ja he rukoilevat minua, koska minä olen heidän kanssaan.

23 Ja nyt, Isä, minä rukoilen sinua heidän puolestaan ja myös kaikkien niiden puolesta, jotka uskovat heidän sanoihinsa, että he uskoisivat minuun, niin että minä olisin heissä [a]niin kuin sinä, Isä, olet minussa, jotta me olisimme [b]yhtä.

24 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli näin rukoillut Isää, hän tuli

19 9 *a* 3. Nefi 9:20.
11 *a* 3. Nefi 11:23.
13 *a* PKO Kaste, kastaminen.
b 3. Nefi 12:2; Morm. 7:10. PKO Pyhän Hengen lahja.
14 *a* Hel. 5:23–24, 43–45; 3. Nefi 17:24.
23 *a* 3. Nefi 9:15.
b Joh. 17:21–23. PKO Ykseys.

opetuslastensa luokse, ja katso, he rukoilivat häntä yhä edelleen lakkaamatta; eivätkä he [a]toistelleet monia sanoja, sillä heille annettiin, mitä heidän tuli [b]rukoilla, ja he olivat täynnä halua.

25 Ja tapahtui, että Jeesus siunasi heitä heidän rukoillessaan häntä, ja hänen kasvonsa hymyilivät heille, ja hänen [a]kasvojensa valo loisti heihin, ja katso, he olivat yhtä [b]valkeita kuin Jeesuksen kasvot sekä vaatteet; ja katso, niiden valkoisuus ylitti kaiken valkoisuuden, eikä maan päällä voisikaan olla mitään niin valkoista kuin niiden valkoisuus.

26 Ja Jeesus sanoi heille: Rukoilkaa yhä; eivätkä he lakanneet rukoilemasta.

27 Ja hän kääntyi jälleen heistä pois ja meni vähän matkan päähän ja kumartui maahan; ja hän rukoili jälleen Isää, sanoen:

28 Isä, minä kiitän sinua, että olet [a]puhdistanut ne, jotka minä olen valinnut, heidän uskonsa tähden, ja minä rukoilen heidän puolestaan ja myös niiden puolesta, jotka uskovat heidän sanoihinsa, että heidät puhdistettaisiin minussa uskon kautta heidän sanoihinsa, niin kuin heidät on puhdistettu minussa.

29 Isä, minä en rukoile maailman puolesta vaan niiden puolesta, jotka sinä olet antanut minulle [a]maailmasta, heidän uskonsa tähden, että heidät puhdistettaisiin minussa, niin että minä olisin heissä niin kuin sinä, Isä, olet minussa, jotta me olisimme yhtä, jotta minut kirkastettaisiin heissä.

30 Ja kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, hän tuli jälleen opetuslastensa luokse, ja katso, he rukoilivat häntä herkeämättä, lakkaamatta; ja hän hymyili heille jälleen, ja katso, he olivat [a]valkeita niin kuin Jeesus.

31 Ja tapahtui, että hän meni jälleen vähän matkan päähän ja rukoili Isää;

32 eikä kieli voi puhua niitä sanoja, joilla hän rukoili, eikä ihminen voi [a]kirjoittaa niitä sanoja, joilla hän rukoili.

33 Ja väkijoukko kuuli ja todistaa; ja sen sydämet olivat avoinna, ja se ymmärsi sydämessään sanat, joilla hän rukoili.

34 Mutta niin suuria ja ihmeellisiä olivat sanat, joilla hän rukoili, ettei niitä voi kirjoittaa eikä niitä voi ihminen [a]lausua.

35 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli lakannut rukoilemasta, hän tuli jälleen opetuslasten luokse ja sanoi heille: Näin suurta [a]uskoa en ole koskaan nähnyt kaikkien juutalaisten keskuudessa; sen vuoksi minä en voinut näyttää heille niin suuria ihmeitä, heidän [b]epäuskonsa tähden.

36 Totisesti minä sanon teille: Yksikään heistä ei ole nähnyt niin suuria asioita kuin te olette

24 *a* Matt. 6:7.
b OL 46:30.
25 *a* 4. Moos. 6:23–27.
b PKO Kirkastuminen: Kirkastetut olennot.
28 *a* Moroni 7:48; OL 50:28–29; 88:74–75.
PKO Puhtaus.
29 *a* Joh. 17:6.
30 *a* Matt. 17:2.
32 *a* OL 76:116.
34 *a* 2. Kor. 12:4; 3. Nefi 17:17.
35 *a* PKO Usko.
b Matt. 13:58.
PKO Epäusko.

nähneet, eivätkä he ole kuulleet niin suuria asioita kuin te olette kuulleet.

LUKU 20

Jeesus hankkii leipää ja viiniä ihmeellisellä tavalla ja siunaa ja antaa jälleen sakramentin kansalle. Jaakobin jäännös tulee tuntemaan Herran Jumalansa ja perii Amerikan mantereen. Jeesus on Mooseksen kaltainen profeetta, ja nefiläiset ovat profeettojen lapsia. Muut Herran kansasta kootaan Jerusalemiin. Noin 34 jKr.

Ja tapahtui, että hän käski väkijoukon lakata rukoilemasta, ja myös opetuslastensa. Ja hän antoi heille käskyn, ettei heidän pitänyt lakata [a]rukoilemasta sydämessään.

2 Ja hän käski heidän nousta seisomaan jaloilleen. Ja he nousivat seisomaan jaloilleen.

3 Ja tapahtui, että hän jälleen mursi leipää ja siunasi sen ja antoi opetuslapsille syötäväksi.

4 Ja kun he olivat syöneet, hän käski heidän murtaa leipää ja antaa väkijoukolle.

5 Ja kun he olivat antaneet väkijoukolle, hän antoi heille myös viiniä juotavaksi ja käski heidän antaa väkijoukolle.

6 Nyt, eivät opetuslapset eikä väkijoukko olleet tuoneet [a]leipää eivätkä viiniä;

7 mutta hän totisesti [a]antoi heille leipää syötäväksi ja myös viiniä juotavaksi.

8 Ja hän sanoi heille: Se, joka [a]syö tätä leipää, syö minun ruumistani sielullensa, ja se, joka juo tätä viiniä, juo minun vertani sielullensa; eikä hänen sielullaan ole koskaan nälkä eikä jano, vaan se on kylläinen.

9 Nyt, kun koko väkijoukko oli syönyt ja juonut, katso, se täyttyi Hengellä; ja se huusi yhteen ääneen ja ylisti Jeesusta, jonka se sekä näki että kuuli.

10 Ja tapahtui, että kun he kaikki olivat ylistäneet Jeesusta, hän sanoi heille: Katso, nyt minä täytän sen käskyn, jonka Isä on antanut minulle tästä kansasta, joka on Israelin huoneen jäännös.

11 Te muistatte, että minä puhuin teille ja sanoin, että kun [a]Jesajan [b]sanat toteutuvat – katso, ne on kirjoitettu, teillä on ne edessänne, tutkikaa sen tähden niitä –

12 ja totisesti, totisesti minä sanon teille, että kun ne toteutuvat, silloin toteutuu [a]liitto, jonka Isä on tehnyt kansansa kanssa, oi Israelin huone.

13 Ja silloin ne [a]jäännökset, jotka [b]hajotetaan laajalle maan päälle, [c]kootaan idästä ja lännestä ja etelästä ja pohjoisesta, ja ne saatetaan [d]tuntemaan Herra Jumalansa, joka on lunastanut heidät.

20 1 *a* 2. Nefi 32:9; Moosia 24:12.
6 *a* Matt. 14:19–21.
7 *a* Joh. 6:9–14.
8 *a* Joh. 6:50–58; 3. Nefi 18:7. PKO Sakramentti.
11 *a* 2. Nefi 25:1–5; Morm. 8:23.
b 3. Nefi 16:17–20; 23:1–3.
12 *a* 3. Nefi 15:7–8.
13 *a* 3. Nefi 16:11–12; 21:2–7.
b PKO Israel: Israelin hajottaminen.
c PKO Israel: Israelin kokoaminen.
d 3. Nefi 16:4–5.

14 Ja Isä on käskenyt minua antamaan teille tämän [a]maan perinnöksenne.

15 Ja minä sanon teille, että elleivät pakanat tee [a]parannusta sen siunauksen jälkeen, jonka ne tulevat saamaan, kun ne ovat hajottaneet minun kansani –

16 silloin te, jotka olette Jaakobin huoneen jäännös, menette niiden keskuuteen, ja te tulette olemaan niiden keskellä, joita on paljon; ja te tulette olemaan niiden keskuudessa niin kuin leijona metsäneläinten parissa ja niin kuin nuori [a]leijona lammaskatraiden keskellä, joka läpi kulkiessansa sekä [b]tallaa maahan että raatelee kappaleiksi, eikä kukaan voi pelastaa.

17 Sinun kätesi kohoaa vastustajiasi vastaan, ja kaikki sinun vihollisesi tuhoutuvat.

18 Ja minä [a]kokoan kansani yhteen, niin kuin mies kokoaa lyhteensä puimatantereelle.

19 Sillä minä teen kansalleni, jonka kanssa Isä on tehnyt liiton, niin, minä teen sinulle [a]sarvet raudasta ja minä teen sinulle sorkat pronssista. Ja sinä muserrat monta kansaa; ja minä vihin Herralle niiden saaliin ja koko maan Herralle niiden rikkaudet. Ja katso, minä olen se, joka sen tekee.

20 Ja tapahtuu, sanoo Isä, että minun oikeudenmukaisuuteni [a]miekka häälyy niiden yllä sinä päivänä, ja elleivät ne tee parannusta, se iskee niitä, sanoo Isä, aivan niin, kaikkia pakanakansakuntia.

21 Ja tapahtuu, että minä vahvistan [a]kansaani, oi Israelin huone.

22 Ja katso, tämän kansan minä asetan asumaan tähän maahan sen [a]liiton toteuttamiseksi, jonka minä tein teidän isänne Jaakobin kanssa; ja se on oleva [b]Uusi-Jerusalem. Ja taivaan voimat tulevat olemaan tämän kansan keskellä, aivan niin, [c]minä tulen olemaan teidän keskellänne.

23 Katso, minä olen se, josta Mooses puhui sanoen: Herra, teidän Jumalanne, on nostava teille veljienne keskuudesta esiin [a]profeetan, minun kaltaiseni; kuulkaa häntä kaikessa, mitä hän teille sanoo. Ja tapahtuu, että jokainen sielu, joka ei sitä profeettaa kuule, erotetaan pois kansasta.

24 Totisesti minä sanon teille: Niin, ja [a]kaikki profeetat Samuelista alkaen ja siitä seuraavat, kaikki, jotka ovat puhuneet, ovat todistaneet minusta.

25 Ja katso, te olette profeettojen lapsia, ja te olette Israelin huonetta, ja te kuulutte siihen

14 *a* PKO Luvattu maa.
15 *a* 3. Nefi 16:10–14.
16 *a* Morm. 5:24; OL 19:27.
b Miika 5:7–8; 3. Nefi 16:14–15; 21:12.
18 *a* Miika 4:12.
19 *a* Miika 4:13.
20 *a* 3. Nefi 29:4.
21 *a* 3. Nefi 16:8–15.
22 *a* 1. Moos. 49:22–26; OL 57:2–3.
b Jes. 2:2–5; 3. Nefi 21:23–24; Et. 13:1–12; OL 84:2–4. PKO Uusi-Jerusalem.
c Jes. 59:20–21; Mal. 3:1; 3. Nefi 24:1.
23 *a* 5. Moos. 18:15–19; Ap. t. 3:22–23; 1. Nefi 22:20–21.
24 *a* Ap. t. 3:24–26; 1. Nefi 10:5; MK Jaak. 7:11.

[a]liittoon, jonka Isä teki teidän isienne kanssa, sanoen Abrahamille: [b]Sinun jälkeläisissäsi tulevat siunatuiksi kaikki maan sukukunnat.

26 Isä on herättänyt minut ensin teille ja lähettänyt minut siunaamaan teitä [a]kääntämällä kunkin teistä pois pahoista teoistanne; ja tämä siksi, että te olette liiton lapsia –

27 ja sen jälkeen, kun teitä on siunattu, Isä toteuttaa sen liiton, jonka hän teki Abrahamin kanssa sanoen: [a]Sinun jälkeläisissäsi tulevat siunatuiksi kaikki maan sukukunnat – vuodattaakseen Pyhän Hengen minun kauttani pakanoiden päälle, mikä siunaus [b]pakanoille tekee heistä kaikkia muita mahtavampia, niin että he hajottavat minun kansani, oi Israelin huone.

28 Ja heistä tulee [a]ruoska tämän maan kansalle. Mutta kun he ovat saaneet minun evankeliumini täyteyden, niin jos he silloin paaduttavat sydämensä minua vastaan, minä palautan heidän pahat tekonsa heidän itsensä päälle, sanoo Isä.

29 Ja minä [a]muistan liiton, jonka olen tehnyt kansani kanssa; ja minä olen tehnyt sen kanssa liiton, että minä [b]kokoan sen yhteen hyväksi näkemänäni aikana, että minä annan sille jälleen sen perinnöksi sen isien [c]maan, joka on [d]Jerusalemin maa, joka on sille luvattu maa ikuisesti, sanoo Isä.

30 Ja tapahtuu, että tulee aika, jolloin minun evankeliumini täyteys saarnataan sille;

31 ja se [a]uskoo minuun, että minä olen Jeesus Kristus, Jumalan Poika, ja rukoilee Isää minun nimessäni.

32 Silloin sen [a]vartijat korottavat äänensä, ja yhteen ääneen he laulavat, sillä omin silmin he näkevät.

33 Silloin Isä kokoaa sen jälleen yhteen ja antaa sille Jerusalemin sen perintömaaksi.

34 Silloin se puhkeaa riemuun: [a]Laulakaa yhdessä, te Jerusalemin rauniot, sillä Herra on antanut kansalleen lohdutuksen, hän on lunastanut Jerusalemin.

35 Isä on paljastanut pyhän käsivartensa kaikkien kansakuntien silmien edessä, ja kaikki maan ääret saavat nähdä Isän pelastuksen; ja Isä ja minä olemme yhtä.

36 Ja silloin on toteutuva se, mitä on kirjoitettu: [a]Herää, herää jälleen, ja pukeudu voimaasi, oi Siion; pue yllesi kauniit vaatteesi, oi Jerusalem, pyhä kaupunki, sillä vastedes ei enää tule sinun sisällesi ympärileikkaamaton eikä epäpuhdas.

---

25 *a* PKO Abrahamin liitto.
b 1. Moos. 12:1–3; 22:18.
26 *a* Sananl. 16:6.
27 *a* Gal. 3:8; 2. Nefi 29:14; Abr. 2:9.
b 3. Nefi 16:6–7.
28 *a* 3. Nefi 16:8–9.
29 *a* Jes. 44:21; 3. Nefi 16:11–12.
b PKO Israel: Israelin kokoaminen.
c Aam. 9:14–15.
d PKO Jerusalem.
31 *a* 3. Nefi 5:21–26; 21:26–29.
32 *a* Jes. 52:8; 3. Nefi 16:18–20. PKO Vartija.
34 *a* Jes. 52:9.
36 *a* Jes. 52:1–3; OL 113:7–10. PKO Siion.

37 Ravista tomu yltäsi, nouse, istuudu sijallesi, oi Jerusalem; irrota kahleet kaulastasi, oi vangittu tytär Siion.

38 Sillä näin sanoo Herra: Ilmaiseksi te olette itsenne myyneet, ja ilman rahaa teidät lunastetaan.

39 Totisesti, totisesti minä sanon teille, että minun kansani on tunteva minun nimeni; niin, sinä päivänä se tietää, että puhuja olen minä.

40 Ja silloin se sanoo: [a]Kuinka ihanat ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat! Hän [b]julistaa rauhaa, hän tuo heille hyvän ilosanoman, hän julistaa pelastusta, hän sanoo Siionille: Sinun Jumalasi hallitsee!

41 Ja silloin kuuluu huuto: [a]Lähtekää, lähtekää, menkää pois sieltä, älkää koskeko siihen, mikä on [b]saastaista; menkää pois sen keskeltä, pitäkää itsenne [c]puhtaina, te Herran astioiden kantajat.

42 Sillä te [a]ette lähde kiireesti ettekä kulje paeten, sillä Herra kulkee teidän edellänne, ja Israelin Jumala on teidän selustanne suojana.

43 Katso, minun palvelijani menestyy; hänestä tulee korotettu ja ylhäinen ja hyvin korkea.

44 Niin kuin monet hämmästyivät sinua – hänen kasvonsa olivat niin runnellut, pahemmin kuin kenenkään ihmisen, ja hänen muotonsa pahemmin kuin ihmisten poikien –

45 niin hän on [a]vihmova monet kansakunnat; hänen tähtensä kuninkaat sulkevat suunsa, sillä sen, mitä heille ei ole kerrottu, he saavat nähdä, ja sen, mistä he eivät ole kuulleet, he saavat kokea.

46 Totisesti, totisesti minä sanon teille: Kaikki tämä on varmasti tapahtuva, niin kuin Isä on minua käskenyt. Silloin tämä liitto, jonka Isä on tehnyt kansansa kanssa, toteutuu, ja silloin [a]Jerusalemissa asuu jälleen minun kansani, ja se on oleva sen perintömaa.

LUKU 21

Israel kootaan, kun Mormonin kirja tulee julki. Pakanat asettuvat vapaana kansana asumaan Amerikkaan. He pelastuvat, jos he uskovat ja tottelevat; muuten heidät erotetaan pois ja hävitetään. Israel rakentaa Uuden-Jerusalemin, ja kadonneet heimot palaavat. Noin 34 jKr.

Ja totisesti minä sanon teille: Minä annan teille merkin, jotta voitte tietää [a]ajan, jolloin tämä alkaa tapahtua – että minä kokoan pitkästä hajaannuksestaan kansani, oi Israelin huone, ja perustan jälleen Siionini sen keskuuteen;

2 ja katso, tämä on se, minkä

40 *a* Jes. 52:7; Nah. 2:1; Moosia 15:13–18; OL 128:19.
b Mark. 13:10; 1. Nefi 13:37.
41 *a* Jes. 52:11–15.
b PKO Puhdas ja epäpuhdas.
c OL 133:5.
42 *a* 3. Nefi 21:29.
45 *a* Jes. 52:15.
46 *a* Et. 13:5, 11.
21 1 *a* PKO Myöhemmät ajat.

minä annan teille merkiksi – sillä totisesti minä sanon teille, että kun nämä asiat, jotka minä julistan teille ja jotka minä julistan teille myöhemmin itse ja Pyhän Hengen voimalla, jonka Isä teille antaa, ilmaistaan pakanoille, jotta he tietäisivät tästä kansasta, joka on Jaakobin huoneen jäännös, ja tästä minun kansastani, jonka he hajottavat;

3 totisesti, totisesti minä sanon teille: Kun Isä ilmaisee [a]nämä asiat heille ja ne tulevat Isän tahdosta heiltä teille,

4 sillä on Isän viisauden mukaista, että heidät asetetaan asumaan tähän maahan ja tehdään [a]vapaaksi kansaksi Isän voimasta, jotta nämä asiat tulisivat heiltä teidän jälkeläistenne jäännökselle, jotta toteutuisi Isän [b]liitto, jonka hän on tehnyt kansansa kanssa, oi Israelin huone;

5 sen tähden, kun nämä teot ja ne teot, jotka teidän keskuudessanne myöhemmin tapahtuvat, tulevat [a]pakanoilta teidän [b]jälkeläisillenne, jotka vaipuvat epäuskoon pahuuden tähden;

6 sillä näin Isä on tarkoittanut niiden tulevan [a]pakanoilta, jotta hän voi näyttää voimansa pakanoille siitä syystä, että pakanat, elleivät he paaduta sydäntään, voisivat tehdä parannuksen ja tulla minun luokseni ja ottaa kasteen minun nimeeni ja tuntea minun oppini oikeat kohdat, jotta heidät voidaan [b]lukea minun kansaani, oi Israelin huone;

7 ja kun tämä tapahtuu, että sinun [a]jälkeläisesi alkavat tietää nämä asiat – se on heille merkkinä, jotta he tietäisivät, että Isän työ on jo alkanut sen liiton toteuttamiseksi, jonka hän on tehnyt Israelin huoneeseen kuuluvien kanssa.

8 Ja kun se päivä tulee, tapahtuu, että kuninkaat sulkevat suunsa, sillä sen, mitä heille ei ole kerrottu, he saavat nähdä, ja sen, mistä he eivät ole kuulleet, he saavat kokea.

9 Sillä sinä päivänä Isä tekee minun tähteni teon, joka on suuri ja [a]ihmeellinen teko heidän keskuudessaan; ja heidän keskuudessaan on niitä, jotka eivät usko sitä, vaikka mies sen heille julistaa.

10 Mutta katso, minun palvelijani henki on minun kädessäni; sen tähden he eivät häntä vahingoita, vaikka häntä heidän tähtensä [a]runnellaan. Mutta minä parannan hänet, sillä minä näytän heille, että minun [b]viisauteni on suurempi kuin Perkeleen viekkaus.

11 Sen tähden tapahtuu, että jokainen, joka ei usko minun, joka olen Jeesus Kristus, sanoihini,

3 *a* Et. 4:17; JS–H 1:34–36.
4 *a* 1. Nefi 13:17–19; OL 101:77–80.
b Morm. 5:20. PKO Abrahamin liitto.
5 *a* 3. Nefi 26:8.
b 2. Nefi 30:4–5; Morm. 5:15; OL 3:18–19.
6 *a* 1. Nefi 10:14; MK Jaak. 5:54; 3. Nefi 16:4–7.
b Gal. 3:7, 29; 3. Nefi 16:13; Abr. 2:9–11.
7 *a* 3. Nefi 5:21–26.
9 *a* Jes. 29:14; Ap. t. 13:41; 1. Nefi 22:8. PKO Evankeliumin palautus.
10 *a* OL 135:1–3.
b OL 10:43.

jotka Isä käskee [a]hänen tuoda pakanoille julki ja jolle hän antaa voiman tuoda ne pakanoille julki (heille tapahtuu niin kuin Mooses sanoi), [b]erotetaan pois minun kansastani, joka on liiton kansaa.

12 Ja minun kansani, joka on Jaakobin jäännös, on oleva pakanoiden joukossa, niin, niiden keskellä niin kuin [a]leijona metsäneläinten seassa, niin kuin nuori leijona lammaskatraiden keskellä, joka läpi kulkiessansa sekä [b]tallaa maahan että raatelee kappaleiksi, eikä kukaan voi pelastaa.

13 Heidän kätensä kohoaa heidän vastustajiaan vastaan, ja kaikki heidän vihollisensa tuhoutuvat.

14 Niin, voi pakanoita, elleivät he tee [a]parannusta, sillä sinä päivänä tapahtuu, sanoo Isä, että minä hävitän sinun hevosesi keskuudestasi ja tuhoan sinun vaunusi;

15 ja minä hävitän sinun maasi kaupungit ja kukistan kaikki sinun linnoituksesi;

16 ja minä hävitän noituuden maastasi, eikä sinulla enää ole oleva ennustajia;

17 sinun [a]veistetyt kuvasi minä myös hävitän ja kuvapatsaasi keskuudestasi, etkä sinä enää palvele kättesi töitä;

18 ja sinun pakanatarhasi minä vedän maasta sinun keskuudestasi; niin minä tuhoan sinun kaupunkisi.

19 Ja tapahtuu, että kaikesta [a]valheesta ja petoksesta ja kateudesta ja riitelystä ja pappisvallasta ja haureudesta tehdään loppu.

20 Sillä tapahtuu, sanoo Isä, että jokaisen, joka ei tee parannusta ja tule minun rakkaan Poikani luokse, minä sinä päivänä erotan pois kansani keskuudesta, oi Israelin huone;

21 ja minä kostan heille vihassa niin kuin pakanoille niin, etteivät he ole sellaista kuulleet.

22 Mutta jos he tekevät parannuksen ja kuulevat minun sanojani eivätkä paaduta sydäntään, minä [a]perustan kirkkoni heidän keskuuteensa, ja he tulevat osallisiksi liitosta, ja heidät [b]luetaan tähän Jaakobin jäännökseen, jolle minä olen antanut tämän maan sen perinnöksi;

23 ja he auttavat minun kansaani, Jaakobin jäännöstä sekä kaikkia Israelin huoneeseen kuuluvia, jotka tulevat, rakentamaan kaupungin, jota kutsutaan [a]Uudeksi-Jerusalemiksi.

24 Ja sitten he auttavat minun kansaani kokoamaan Uuteen-Jerusalemiin ne, jotka on hajotettu kaikkialle maan päälle.

25 Ja silloin taivaan [a]voima on tuleva alas heidän keskuuteensa,

11 *a* 2. Nefi 3:6–15; Morm. 8:16, 25.
b OL 1:14.
12 *a* Miika 5:7–14; 3. Nefi 20:16.
b 3. Nefi 16:13–15.
14 *a* 2. Nefi 10:18; 33:9.
17 *a* 2. Moos. 20:3–4; Moosia 13:12–13; OL 1:16.
PKO Epäjumalien palvonta.
19 *a* 3. Nefi 30:2.
22 *a* PKO Taloudenhoitokausi.
b 2. Nefi 10:18–19; 3. Nefi 16:13.
23 *a* 3. Nefi 20:22; Et. 13:1–12.
PKO Uusi-Jerusalem.
25 *a* 1. Nefi 13:37.

ja [b]minäkin olen heidän keskellään.

26 Ja silloin Isän työ alkaa sinä päivänä, nimittäin kun tätä evankeliumia saarnataan tämän kansan jäännöksen keskuudessa. Totisesti minä sanon teille: Sinä päivänä Isän työ [a]alkaa kaikkien minun kansani hajotettujen keskuudessa, niin, nimittäin niiden [b]kadonneiden heimojen keskuudessa, jotka Isä on johdattanut pois Jerusalemista.

27 Niin, työ alkaa kaikkien minun kansani [a]hajotettujen keskuudessa Isän valmistaessa keinon, niin että he voivat tulla minun luokseni, niin että he voivat huutaa avuksi Isää minun nimessäni.

28 Niin, ja silloin työ alkaa kaikkien kansakuntien keskuudessa Isän valmistaessa keinon, niin että hänen kansansa voidaan [a]koota kotiin perintömaahansa.

29 Ja se lähtee kaikista kansakunnista, eikä se lähde [a]kiireessä eikä kulje paeten, sillä minä kuljen sen edellä, sanoo Isä, ja minä olen sen selustan suojana.

LUKU 22

Viimeisinä päivinä Siionia ja sen vaarnoja vahvistetaan ja Israel kootaan armossa ja lempeydessä. Se voittaa. Vertaa Jesaja 54. Noin 34 jKr.

Ja silloin tapahtuu se, mistä on kirjoitettu: Laula, oi hedelmätön, sinä, joka et ole synnyttänyt; puhkea [a]lauluun ja huuda ääneen, sinä, joka et ole synnytyskipuja kokenut; sillä enemmän on lapsia yksinäisellä kuin aviovaimolla, sanoo Herra.

2 Tee telttasi sija suureksi, ja levitettäköön asumustesi kangasta; älä säästele, pidennä köytesi ja vahvista [a]vaarnasi;

3 sillä sinä laajenet oikealle ja vasemmalle, ja sinun jälkeläisesi perivät [a]pakanat ja asuttavat autiot kaupungit.

4 Älä pelkää, sillä ei sinua nöyryytetä, äläkä häpeile, sillä ei sinua saateta [a]häpeään; sillä sinä unohdat nuoruutesi häpeän, etkä muista nuoruutesi häpeää etkä muista enää leskeytesi häpeää.

5 Sillä sinun luojasi, sinun aviomiehesi, Herra Sebaot on hänen nimensä; ja sinun Lunastajasi, Israelin Pyhä – häntä kutsutaan koko maan Jumalaksi.

6 Sillä Herra on kutsunut sinut niin kuin hylätyn ja hengessä murheellisen naisen ja nuoruuden vaimon, kun sinä olit hylätty, sanoo sinun Jumalasi.

7 Sillä pieneksi hetkeksi minä olen sinut hylännyt, mutta suurilla armoteoilla minä kokoan sinut.

8 Vihastuksen hetkellä minä kätkin kasvoni sinulta hetkeksi, mutta ikuisella hyvyydellä minä

25 *b* Jes. 2:2–4; 3. Nefi 24:1.
26 *a* 1. Nefi 14:17; 3. Nefi 21:6–7.
b PKO Israel: Israelin kymmenen kadonnutta heimoa.
27 *a* 3. Nefi 16:4–5.
28 *a* PKO Israel: Israelin kokoaminen.
29 *a* Jes. 52:12; 3. Nefi 20:42.

22 1 *a* PKO Laulu.
2 *a* PKO Vaarna.
3 *a* PKO Pakanat.
4 *a* 2. Nefi 6:7, 13.

[a]armahdan sinua, sanoo Herra, sinun Lunastajasi.

9 Sillä [a]tämä on minulle niin kuin [b]Nooan vedet, sillä niin kuin minä olen vannonut, etteivät Nooan vedet enää tulvisi maan yli, niin minä olen vannonut, etten sinuun vihastuisi.

10 Sillä [a]vuoret väistyköot ja kukkulat horjukoot, mutta minun hyvyyteni ei sinusta [b]väisty eikä minun rauhanliittoni horju, sanoo Herra, joka sinua armahtaa.

11 Oi, sinä ahdistettu, myrskyn heittelemä ja lohduton! Katso, minä rakennan sinut kauniista [a]jalokivistä ja lasken sinun perustuksesi safiireista.

12 Ja minä teen sinun ikkunasi akaateista ja porttisi rubiineista ja kaikki ympärysmuurisi loistavista kivistä.

13 Ja Herra on opettava [a]kaikkia sinun lapsiasi, ja suuri on sinun lastesi rauha.

14 [a]Vanhurskaudessa sinut vahvistetaan; sinä olet kaukana sorrosta, sillä sinä et pelkää, ja kauhusta, sillä se ei tule lähellesi.

15 Katso, sinua vastaan tosin kokoonnutaan yhteen, mutta ei minun tahdostani; jokainen, joka kokoontuu yhteen sinua vastaan, kaatuu sinun tähtesi.

16 Katso, minä olen luonut sepän, joka lietsoo hehkuvia hiiliä ja joka takoo aseen työllänsä; ja minä olen luonut tuhoojan tuhoamaan.

17 Ei mikään ase, joka taotaan sinua vastaan, tehoa; ja jokaisen kielen, joka herjaa sinua vastaan, sinä tuomitset tuomiolla. Tämä on Herran palvelijoiden perintö, ja heidän vanhurskautensa on minusta, sanoo Herra.

LUKU 23

Jeesus vahvistaa Jesajan sanat. Hän käskee kansan tutkia profeettoja. Samuel Lamanilaisen sanat ylösnousemuksesta lisätään heidän aikakirjoihinsa. Noin 34 jKr.

Ja nyt, katso, minä sanon teille, että teidän tulee [a]tutkia näitä asioita. Niin, käskyn minä annan teille, että te tutkitte näitä asioita uutterasti, sillä suuria ovat [b]Jesajan sanat.

2 Sillä totisesti hän puhui käsitellen kaikkea, mikä koskee kansaani, joka on Israelin huonetta; sen tähden hänen täytyy puhua myös pakanoille.

3 Ja kaikki, mitä hän puhui, on ollut ja [a]on oleva, aivan niiden sanojen mukaisesti, jotka hän puhui.

4 Ottakaa sen tähden varteen minun sanani; kirjoittakaa ne asiat, jotka minä olen teille sanonut, niin Isän ajan ja tahdon mukaisesti ne menevät pakanoille.

5 Ja jokainen, joka kuulee minun sanani ja tekee parannuksen ja ottaa kasteen, pelastuu.

8 *a* PKO Armeliaisuus.
9 *a* Jes. 54:9.
b PKO Vedenpaisumus.
10 *a* Jes. 40:4.
b Ps. 94:14; OL 35:25.
11 *a* Ilm. 21:18–21.
13 *a* Jer. 31:33–34.
14 *a* PKO Vanhurskaus.
23 1 *a* PKO Pyhät kirjoitukset.
b 2. Nefi 25:1–5; Morm. 8:23. PKO Jesaja.
3 *a* 3. Nefi 20:11–12.

Tutkikaa [a]profeettoja, sillä on monia, jotka todistavat näistä asioista.

6 Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli sanonut nämä sanat, hän sanoi heille jälleen, selitettyään heille kaikki kirjoitukset, jotka he olivat saaneet, hän sanoi heille: Katso, muitakin kirjoituksia, joita teillä ei ole, minä tahtoisin teidän kirjoittavan.

7 Ja tapahtui, että hän sanoi Nefille: Tuo aikakirja, jota te olette pitäneet.

8 Ja kun Nefi oli tuonut aikakirjat ja pannut ne hänen eteensä, hän loi katseensa niihin ja sanoi:

9 Totisesti minä sanon teille: Minä käskin palvelijani [a]Samuel Lamanilaisen todistaa tälle kansalle, että sinä päivänä, jona Isä kirkastaisi nimensä minussa, olisi [b]monia [c]pyhiä, jotka [d]nousisivat kuolleista ja ilmestyisivät monille ja palvelisivat heitä. Ja hän sanoi heille: Eikö niin ollut?

10 Ja hänen opetuslapsensa vastasivat hänelle ja sanoivat: Kyllä, Herra, Samuel profetoi sinun sanojesi mukaisesti, ja ne kaikki toteutuivat.

11 Ja Jeesus sanoi heille: Kuinka ette ole kirjoittaneet tätä, että monet pyhät nousivat ja ilmestyivät monille ja palvelivat heitä?

12 Ja tapahtui, että Nefi muisti, ettei tätä ollut kirjoitettu.

13 Ja tapahtui, että Jeesus käski kirjoittaa sen; sen tähden se kirjoitettiin sen mukaisesti kuin hän käski.

14 Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli [a]selittänyt kaikki heidän kirjoittamansa kirjoitukset yhdessä, hän käski heidän opettaa niitä asioita, joita hän oli heille selittänyt.

LUKU 24

Herran sanansaattaja on raivaava tietä toiselle tulemiselle. Kristus on tuomitseva. Israelia käsketään maksamaan kymmenykset ja uhrit. Muistokirjaa pidetään. Vertaa Malakia 3:1–18. Noin 34 jKr.

JA tapahtui, että hän käski heidän kirjoittaa sanat, jotka Isä oli antanut Malakialle ja jotka hän sanoisi heille. Ja tapahtui, että kun ne oli kirjoitettu, hän selitti ne. Ja nämä ovat ne sanat, jotka hän puhui heille sanoen: Näin sanoi Isä Malakialle: Katso, minä lähetän [a]sanansaattajani, ja hän raivaa tietä minun edelläni, ja äkkiä tulee temppeliinsä Herra, jota te etsitte, nimittäin liiton sanansaattaja, jota te kaipaatte; katso, hän tulee, sanoo Herra Sebaot.

2 Mutta kuka voi [a]kestää hänen tulemisensa päivän, ja kuka jää jäljelle, kun hän ilmestyy? Sillä hän on niin kuin [b]metallinpuhdistajan tuli ja niin kuin pesijän saippua.

5 *a* Luuk. 24:25–27.
9 *a* Hel. 13:2.
b Hel. 14:25.
c PKO Pyhä.
d Matt. 27:52–53.
PKO Ylösnousemus.
14 *a* Luuk. 24:44–46.
24 1 *a* OL 45:9.
2 *a* 3. Nefi 25:1.
b Sak. 13:9; OL 128:24.
PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen; Maa: Maan puhdistaminen.

3 Ja hän istuu kuin hopean sulattaja ja puhdistaja, ja hän puhdistaa [a]Leevin pojat ja puhdistaa heidät kuin kullan ja hopean, niin että he voivat [b]uhrata Herralle uhrin vanhurskaasti.

4 Silloin Juudan ja Jerusalemin uhri on Herralle mieleen niin kuin muinaisina aikoina ja menneinä vuosina.

5 Ja minä tulen lähelle teitä tuomitsemaan, ja minä todistan pian taikojen tekijöitä ja avionrikkojia ja väärinvannojia vastaan ja niitä vastaan, jotka sortavat palkkalaista palkanmaksussa, leskeä ja [a]orpoa, ja käännyttävät pois muukalaisen eivätkä pelkää minua, sanoo Herra Sebaot.

6 Sillä minä olen Herra, minä en muutu; sen tähden te, Jaakobin pojat, ette pala.

7 Aina isienne ajoista asti te olette [a]poikenneet minun toimituksistani ettekä ole noudattaneet niitä. [b]Kääntykää minun puoleeni, niin minä käännyn teidän puoleenne, sanoo Herra Sebaot. Mutta te sanotte: Missä meidän on käännyttävä?

8 Riistääkö ihminen Jumalalta? Te olette kuitenkin riistäneet minulta. Mutta te sanotte: Missä me olemme sinulta riistäneet? [a]Kymmenyksissä ja [b]uhreissa.

9 Te olette kirouksella kirotut, sillä te, koko tämä kansakunta, olette riistäneet minulta.

10 Tuokaa täydet [a]kymmenykset aarrekammioon, jotta huoneessani olisi ruokaa, ja koetelkaa minua nyt tällä tavalla, sanoo Herra Sebaot, enkö minä avaa teille taivaan ikkunat ja vuodata teille [b]siunausta, niin ettei ole kylliksi tilaa ottaa sitä vastaan.

11 Ja minä nuhtelen syöjää teidän tähtenne, eikä se tuhoa teidän maanne hedelmää; eikä teidän viiniköynnöksenne kedolla pudota hedelmäänsä ennen aikaansa, sanoo Herra Sebaot.

12 Ja kaikki kansakunnat sanovat teitä siunatuiksi, sillä te tulette olemaan ihana maa, sanoo Herra Sebaot.

13 Teidän sananne ovat olleet uskaliaita minua vastaan, sanoo Herra. Mutta te sanotte: Mitä me olemme puhuneet sinua vastaan?

14 Te olette sanoneet: Turha on palvella Jumalaa, ja mitä hyötyä on siitä, että me olemme noudattaneet hänen toimituksiansa ja että olemme vaeltaneet murheellisina Herran Sebaotin edessä?

15 Ja nyt me sanomme ylpeitä onnellisiksi; niin, ne, jotka tekevät pahaa, menestyvät; niin, ne, jotka kiusaavat Jumalaa, pelastuvat.

16 Silloin ne, jotka Herraa pelkäsivät, [a]puhuivat usein toisillensa, ja Herra kuunteli ja

3 *a* 5. Moos. 10:8; OL 84:31–34.
b OL 13.
5 *a* Jaak. 1:27.
7 *a* PKO Luopumus.
b Hel. 13:11; 3. Nefi 10:6; Moroni 9:22.
8 *a* PKO Kymmenykset.
b PKO Uhri.
10 *a* OL 64:23; 119.
b PKO Siunaus, siunaaminen.
16 *a* Moroni 6:5.

kuuli; ja [b]muistokirjaa kirjoitettiin hänen edessänsä niiden hyväksi, jotka pelkäsivät Herraa ja jotka kunnioittivat hänen nimeään.

17 Ja he ovat minun, sanoo Herra Sebaot, sinä päivänä, jona minä [a]kokoan jalokiveni; ja minä säästän heitä, niin kuin mies säästää omaa poikaansa, joka häntä palvelee.

18 Silloin te palaatte ja näette [a]eron vanhurskaan ja jumalattoman välillä, sen välillä, joka palvelee Jumalaa, ja sen, joka ei häntä palvele.

LUKU 25

Toisessa tulemisessa ylpeät ja jumalattomat poltetaan kuin oljenkorret. Elia tulee takaisin ennen tuota suurta ja pelottavaa päivää. Vertaa Malakia 3:19–24. Noin 34 jKr.

Sillä katso, se päivä tulee, joka [a]palaa kuin tulinen uuni; ja kaikki [b]ylpeät, niin, ja kaikki, jotka tekevät sitä, mikä on jumalatonta, ovat oljenkorsia; ja tuleva päivä polttaa heidät, sanoo Herra Sebaot, niin ettei se jätä heistä juurta eikä oksaa.

2 Mutta teille, jotka pelkäätte minun nimeäni, nousee [a]Vanhurskauden Poika parantaminen siivissään; ja te astutte ulos ja [b]kasvatte kuin [c]juottovasikat.

3 Ja te [a]poljette jumalattomat maahan, sillä he ovat tuhkaa teidän jalkapohjienne alla sinä päivänä, jona minä teen tämän, sanoo Herra Sebaot.

4 Muistakaa minun palvelijani Mooseksen laki, jonka minä annoin hänelle käskynä [a]Horebilla koko Israelia varten, säädöksineen ja tuomioineen.

5 Katso, ennen kuin tulee Herran [a]päivä, suuri ja pelottava, minä lähetän teille profeetta [b]Elian;

6 ja hän [a]kääntää isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet heidän isiensä puoleen, etten minä tulisi ja löisi maata kirouksella.

LUKU 26

Jeesus selittää kaikki asiat alusta loppuun asti. Imeväiset ja lapset puhuvat ihmeellisiä asioita, joita ei voida kirjoittaa. Kristuksen kirkkoon kuuluvien keskuudessa on kaikki yhteistä. Noin 34 jKr.

Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli sanonut nämä asiat, hän selitti ne väkijoukolle; ja hän selitti sille kaikki asiat, sekä suuret että pienet.

---

16 *b* OL 85:9; Moos. 6:5. PKO Muistokirja.
17 *a* OL 101:3.
18 *a* PKO Erottamisen lahja.
25 1 *a* Jes. 24:6; 1. Nefi 22:15; 3. Nefi 24:2; OL 29:9; 64:23–24; 133:64; JS–H 1:37. PKO Maa: Maan puhdistaminen.
b 2. Nefi 20:33. PKO Ylpeys.
2 *a* Et. 9:22.
b OL 45:58.
c Aam. 6:4; 1. Nefi 22:24.
3 *a* 3. Nefi 21:12.
4 *a* 2. Moos. 3:1–6.
5 *a* PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
b 2. Kun. 2:1–2; OL 2:1; 110:13–16; 128:17–18. PKO Elia; Kuolleiden pelastus; Sinetöiminen.
6 *a* OL 2:2.

2 Ja hän sanoi: [a]Nämä kirjoitukset, joita teillä ei ollut mukananne, Isä käski minun antaa teille, sillä oli hänen viisautensa mukaista, että ne annettaisiin tuleville sukupolville.

3 Ja hän selitti kaikki asiat aivan alusta siihen asti, jolloin hän tulisi [a]kirkkaudessaan – niin, aivan kaiken, mitä maan päällä tapahtuu, kunnes [b]alkuaineet sulavat hehkuvassa kuumuudessa ja maa [c]kääritään kokoon kuin kirjakäärö ja taivaat ja maa katoavat;

4 ja aina [a]suureen ja viimeiseen päivään asti, jolloin kaikki kansa ja kaikki suvut ja kaikki kansakunnat ja kielet [b]seisovat Jumalan edessä tuomittavina teoistaan, olivatpa ne hyviä tai olivatpa ne pahoja –

5 jos ne ovat hyviä, ikuisen elämän [a]ylösnousemukseen, ja jos ne ovat pahoja, tuomion ylösnousemukseen, jotka ovat rinnakkaisia, toinen toisella puolen ja toinen toisella puolen, sen armon ja [b]oikeudenmukaisuuden ja pyhyyden mukaisesti, joka on Kristuksessa, joka oli [c]ennen maailman alkua.

6 Ja nyt tähän kirjaan ei voida kirjoittaa [a]sadattakaan osaa siitä, mitä Jeesus todella opetti kansalle;

7 mutta katso, [a]Nefin levyt sisältävät suurimman osan siitä, mitä hän opetti kansalle.

8 Ja minä olen kirjoittanut nämä asiat, jotka ovat vähäisempi osa siitä, mitä hän opetti kansalle; ja minä olen kirjoittanut ne siinä tarkoituksessa, että ne saatettaisiin jälleen tälle kansalle [a]pakanoilta niiden sanojen mukaisesti, jotka Jeesus on puhunut.

9 Ja kun he ovat ottaneet vastaan tämän, mikä heidän on hyvä saada ensin, heidän uskonsa koettelemiseksi, ja jos käy niin, että he uskovat nämä asiat, silloin heille ilmaistaan [a]suurempia asioita.

10 Ja jos käy niin, etteivät he usko näitä asioita, silloin suuremmat asiat [a]evätään heiltä heidän tuomiokseen.

11 Katso, minä aioin kirjoittaa ne, kaiken sen, mikä oli kaiverrettuna Nefin levyihin, mutta Herra kielsi sen sanoen: Minä [a]koettelen kansani uskoa.

12 Sen tähden minä, Mormon, kirjoitan sitä, mitä Herra on minun käskenyt. Ja nyt minä, Mormon, päätän sanani ja ryhdyn

26 2 *a* ELI Mal. 3, lainattu luvuissa 3. Nefi 24–25.
3 *a* PKO Jeesus Kristus: Jeesuksen Kristuksen kirkkaus.
b Aam. 9:13; 2. Piet. 3:10, 12; Morm. 9:2. PKO Maailma: Maailman loppu; Maa: Maan puhdistaminen.
c Morm. 5:23.
4 *a* Hel. 12:25; 3. Nefi 28:31.
b Moosia 16:10–11. PKO Viimeinen tuomio.
5 *a* Dan. 12:2; Joh. 5:29.
b PKO Oikeudenmukaisuus.
c Et. 3:14. PKO Jeesus Kristus: Kristuksen kuolevaisuutta edeltävä olemassaolo.
6 *a* Joh. 21:25; 3. Nefi 5:8.
7 *a* PKO Levyt.
8 *a* 3. Nefi 21:5–6.
9 *a* Et. 4:4–10.
10 *a* Alma 12:9–11.
11 *a* Et. 12:6.

kirjoittamaan sitä, mitä minun on käsketty.

13 Sen tähden minä tahdon teidän näkevän, että Herra todella opetti kansaa kolmen päivän ajan; ja sen jälkeen hän [a]näyttäytyi sille usein ja mursi usein [b]leipää ja siunasi sen ja antoi sitä sille.

14 Ja tapahtui, että hän opetti ja palveli väkijoukon [a]lapsia, joista on puhuttu, ja hän [b]kirvoitti heidän kielensä, ja he puhuivat isilleen suuria ja ihmeellisiä asioita, vielä suurempia kuin hän oli ilmoittanut kansalle; ja hän kirvoitti heidän kielensä, niin että he osasivat puhua.

15 Ja tapahtui, että kun hän oli noussut taivaaseen – kun hän näyttäytyi heille toisen kerran ja oli mennyt Isän luokse [a]parannettuaan kaikki heidän sairaansa ja heidän rampansa ja avattuaan heidän sokeidensa silmät ja aukaistuaan kuurojen korvat ja oli myös tehnyt kaikenlaisia parantamisia heidän keskuudessaan ja herättänyt erään miehen kuolleista ja oli näyttänyt voimansa heille ja oli noussut Isän luokse –

16 katso, tapahtui seuraavana päivänä, että väkijoukko kokoontui yhteen, ja se sekä näki että kuuli näitä lapsia; niin, jopa [a]imeväisetkin aukaisivat suunsa ja puhuivat ihmeellisiä asioita; ja niitä asioita, joita he puhuivat, kiellettiin ketään kirjoittamasta.

17 Ja tapahtui, että [a]opetuslapset, jotka Jeesus oli valinnut, alkoivat siitä lähtien [b]kastaa ja opettaa kaikkia, jotka tulivat heidän luoksensa; ja kaikki, jotka kastettiin Jeesuksen nimeen, täyttyivät Pyhällä Hengellä.

18 Ja monet heistä näkivät ja kuulivat sanomattomia asioita, joita [a]ei ole lupa kirjoittaa.

19 Ja he opettivat ja palvelivat toisiaan, ja heillä oli [a]kaikki [b]yhteistä keskuudessaan, ja jokainen kohteli oikeudenmukaisesti toinen toistaan.

20 Ja tapahtui, että he tekivät kaiken aivan niin kuin Jeesus oli heitä käskenyt.

21 Ja niitä, jotka kastettiin Jeesuksen nimeen, sanottiin Kristuksen [a]kirkoksi.

LUKU 27

Jeesus käskee kutsua kirkkoa hänen nimellään. Hänen tehtävänsä ja sovitusuhrinsa muodostavat hänen evankeliuminsa. Ihmisten käsketään tehdä parannus ja ottaa kaste, jotta Pyhä Henki voi pyhittää heidät. Heidän tulee olla sellaisia kuin Jeesus on. Noin 34–35 jKr.

Ja tapahtui, että kun Jeesuksen opetuslapset kulkivat ja saarnasivat sitä, mitä he olivat sekä kuulleet että nähneet, ja kastoivat

13 *a* Joh. 21:14.
b 3. Nefi 20:3–9.
PKO Sakramentti.
14 *a* 3. Nefi 17:11–12.
b Alma 32:23; 3. Nefi 26:16.
15 *a* 3. Nefi 17:9.
PKO Ihme; Parantaminen.
16 *a* Matt. 11:25.
17 *a* 3. Nefi 19:4–13.
b 4. Nefi 1:1.
18 *a* 3. Nefi 26:11.
19 *a* 4. Nefi 1:3.
b PKO Pyhittää, pyhityksen laki.
21 *a* Moosia 18:17.
PKO Jeesuksen Kristuksen kirkko.

Jeesuksen nimeen, tapahtui, että opetuslapset olivat kokoontuneet yhteen ja [a]yhtyneet voimalliseen rukoukseen ja [b]paastoon.

2 Ja Jeesus [a]näyttäytyi heille jälleen, sillä he rukoilivat Isää hänen nimessään; ja Jeesus tuli ja seisoi heidän keskellään ja sanoi heille: Mitä te tahdotte minun antavan teille?

3 Ja he sanoivat hänelle: Herra, me tahdomme, että sinä sanoisit meille nimen, jolla me kutsumme tätä kirkkoa, sillä kansan keskuudessa on kiistoja tästä asiasta.

4 Ja Herra sanoi heille: Totisesti, totisesti minä sanon teille: Miksi ihmiset nurisevat ja kiistelevät tämän asian tähden?

5 Eivätkö he ole lukeneet kirjoituksia, jotka sanovat, että teidän täytyy ottaa päällenne Kristuksen [a]nimi, joka on minun nimeni? Sillä tällä nimellä teitä kutsutaan viimeisenä päivänä;

6 ja jokainen, joka ottaa päällensä minun nimeni ja [a]kestää loppuun asti, pelastuu viimeisenä päivänä.

7 Sen tähden kaikki, mitä teette, tehkää minun nimessäni; sen tähden kutsukaa kirkkoa minun nimelläni, ja huutakaa avuksi Isää minun nimessäni, niin että hän siunaa kirkkoa minun tähteni.

8 Ja kuinka se olisi [a]minun [b]kirkkoni, ellei sitä kutsuta minun nimelläni? Sillä jos jotakin kirkkoa kutsutaan Mooseksen nimellä, silloin se on Mooseksen kirkko; tai jos sitä kutsutaan jonkun ihmisen nimellä, silloin se on jonkun ihmisen kirkko; mutta jos sitä kutsutaan minun nimelläni, silloin se on minun kirkkoni, jos on niin, että he ovat rakennetut minun evankeliumilleni.

9 Totisesti minä sanon teille, että te olette rakennetut minun evankeliumilleni; sen tähden teidän tulee kutsua kaikkea, mitä kutsutte, minun nimelläni; sen tähden jos te huudatte avuksi Isää kirkon puolesta, jos se tapahtuu minun nimessäni, Isä kuulee teitä;

10 ja jos kirkko on rakennettu minun evankeliumilleni, niin silloin Isä ilmaisee siinä omat tekonsa.

11 Mutta ellei sitä ole rakennettu minun evankeliumilleni vaan se on rakennettu ihmisten teoille tai Perkeleen teoille, totisesti minä sanon teille, heillä on iloa teoistansa jonkin aikaa, ja pian tulee loppu, ja heidät [a]kaadetaan maahan ja heitetään tuleen, mistä ei paluuta ole.

12 Sillä heidän tekonsa [a]seuraavat heitä, sillä tekojensa tähden heidät kaadetaan maahan; muistakaa sen tähden kaikki se, mitä minä olen teille sanonut.

13 Katso, minä olen antanut

27 1 *a* OL 29:6.
b Alma 6:6.
PKO Paasto, paastoaminen.
2 *a* 3. Nefi 26:13.
PKO Jeesus Kristus: Kristuksen ilmestymiset kuolemansa jälkeen.
5 *a* PKO Jeesus Kristus: Jeesuksen Kristuksen nimen päällemme ottaminen.
6 *a* 3. Nefi 15:9.
8 *a* OL 115:4.
b PKO Jeesus Kristus: Kirkon pää.
11 *a* Alma 5:52.
12 *a* Ilm. 14:13; OL 59:2.

teille [a]evankeliumini, ja tämä on evankeliumi, jonka minä olen antanut teille – että minä tulin maailmaan tekemään Isäni [b]tahdon, koska minun Isäni lähetti minut.

14 Ja minun Isäni lähetti minut, jotta minut [a]korotettaisiin ristille ja jotta minä sen jälkeen, kun minut oli korotettu ristille, voisin [b]vetää kaikki ihmiset luokseni, niin että niin kuin ihmiset ovat korottaneet minut, samoin Isä korottaisi ihmiset seisomaan minun edessäni [c]tuomittavina teoistaan, olivatpa ne hyviä tai olivatpa ne pahoja –

15 ja tästä syystä minut on [a]korotettu; sen tähden minä Isän vallan mukaisesti vedän kaikki ihmiset luokseni, jotta heidät voidaan tuomita tekojensa mukaan.

16 Ja tapahtuu, että jokainen, joka tekee [a]parannuksen ja ottaa [b]kasteen minun nimeeni, täytetään; ja jos hän [c]kestää loppuun asti, katso, häntä minä pidän syyttömänä Isäni edessä sinä päivänä, jona minä seison tuomitsemassa maailmaa.

17 Ja joka ei kestä loppuun asti, hänet myös kaadetaan maahan ja heitetään tuleen, josta ei enää voi palata, Isän [a]oikeudenmukaisuuden tähden.

18 Ja tämän sanan hän on antanut ihmislapsille. Ja tästä syystä hän toteuttaa sanat, jotka hän on antanut, eikä hän valehtele, vaan toteuttaa kaikki sanansa.

19 Eikä [a]mikään epäpuhdas voi päästä hänen valtakuntaansa; sen tähden hänen [b]lepoonsa ei pääse mikään paitsi ne, jotka ovat [c]pesseet vaatteensa minun veressäni, uskonsa tähden ja parannuksensa tähden kaikista synneistään ja uskollisuutensa tähden loppuun asti.

20 Nyt tämä on käsky: [a]Tehkää parannus, kaikki te maan ääret, ja tulkaa minun luokseni ja [b]ottakaa kaste minun nimeeni, jotta te [c]pyhittyisitte ottamalla vastaan Pyhän Hengen, jotta voitte seisoa [d]tahrattomina minun edessäni viimeisenä päivänä.

21 Totisesti, totisesti minä sanon teille: Tämä on minun evankeliumini, ja te tiedätte, mitä teidän on minun kirkossani tehtävä, sillä niitä tekoja, joita te olette nähneet minun tekevän, teidänkin tulee tehdä; sillä mitä te olette nähneet minun tekevän, juuri sitä teidän tulee tehdä;

22 sen tähden, jos te tämän teette, te olette siunattuja, sillä teidät ylennetään viimeisenä päivänä.

23 Kirjoittakaa ne asiat, jotka

13 *a* OL 76:40–42. PKO Evankeliumi.
b Joh. 6:38–39.
14 *a* 1. Nefi 11:32–33; Moos. 7:55.
b Joh. 6:44; 2. Nefi 9:5; OL 27:18.
c PKO Jeesus Kristus: Tuomari.
15 *a* PKO Sovitus.
16 *a* PKO Parannus.
b PKO Kaste, kastaminen.
c 1. Nefi 13:37. PKO Kestäminen.
17 *a* PKO Oikeudenmukaisuus.
19 *a* Alma 11:37.
b OL 84:24. PKO Lepo.
c Ilm. 1:5; 7:14; Alma 5:21, 27; 13:11–13.
20 *a* Et. 4:18.
b PKO Kaste, kastaminen: Yleistä.
c PKO Pyhitys.
d OL 4:2.

olette nähneet ja kuulleet, paitsi niitä, jotka on [a]kielletty.

24 Kirjoittakaa tämän kansan tulevista teoista, samoin kuin on kirjoitettu siitä, mitä on ollut.

25 Sillä katso, kirjoista, jotka on kirjoitettu ja jotka kirjoitetaan, tämä kansa [a]tuomitaan, sillä niistä ihmiset tuntevat heidän [b]tekonsa.

26 Ja katso, Isä on [a]kirjoittanut kaiken; sen tähden maailma tuomitaan kirjoista, jotka kirjoitetaan.

27 Ja tietäkää, että [a]te tulette olemaan tämän kansan tuomareina sen tuomion mukaisesti, jonka minä teille annan ja joka on oikeudenmukainen. [b]Millaisia miehiä teidän siis tulee olla? Totisesti minä sanon teille: Sellaisia [c]kuin minä olen.

28 Ja nyt minä [a]menen Isän luokse. Ja totisesti minä sanon teille: Mitä tahansa te pyydättekin Isältä minun nimessäni, se annetaan teille.

29 Sen tähden [a]pyytäkää, niin te saatte; kolkuttakaa, niin teille avataan; sillä pyytävä saa, ja sille, joka kolkuttaa, avataan.

30 Ja nyt, katso, minun iloni on suuri, aina täyteyteen asti, teidän sekä tämän sukupolven tähden; niin, ja samoin Isä riemuitsee ja myös kaikki pyhät enkelit teidän ja tämän sukupolven tähden, sillä [a]yksikään heistä ei ole kadotettu.

31 Katso, minä tahdon teidän ymmärtävän, sillä minä tarkoitan niitä, jotka [a]nyt ovat elossa [b]tästä sukupolvesta; eikä yksikään heistä ole kadotettu, ja heidän tähtensä minulla on [c]ilon täyteys.

32 Mutta katso, minua murehduttaa [a]neljäs sukupolvi tästä sukupolvesta, sillä hän eksyttää vangeiksi sen, samoin kuin hän eksytti kadotuksen pojan, sillä se myy minut hopeasta ja kullasta ja siitä, minkä [b]koi tuhoaa ja minkä varkaat voivat sisään murtautumalla varastaa. Ja sinä päivänä minä rankaisen sitä kääntämällä sen teot sen itsensä päälle.

33 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli päättänyt nämä sanansa, hän sanoi opetuslapsilleen: Menkää sisään [a]ahtaasta portista, sillä ahdas on se portti ja kapea on se tie, joka vie elämään, ja harvat sen löytävät; mutta avara on se portti ja lavea se tie, joka vie kuolemaan, ja monet kulkevat sitä, kunnes tulee yö, jolloin kukaan ei voi tehdä työtä.

---

23 *a* 3. Nefi 26:16.
25 *a* 2. Nefi 33:10–15; Morm. s. 1:11.
b 1. Nefi 15:32–33.
26 *a* 3. Nefi 24:16.
PKO Elämän kirja.
27 *a* 1. Nefi 12:9–10; Morm. 3:19.
b PKO Jeesus Kristus: Jeesuksen Kristuksen esimerkki.
c Matt. 5:48; 3. Nefi 12:48.
28 *a* Joh. 20:17.
29 *a* Matt. 7:7; 3. Nefi 14:7.
30 *a* Joh. 17:12.
31 *a* 3. Nefi 9:11–13; 10:12.
b 3. Nefi 28:23.
c PKO Ilo.
32 *a* 2. Nefi 26:9–10; Alma 45:10, 12.
b Matt. 6:19–21; 3. Nefi 13:19–21.
33 *a* Matt. 7:13–14; 3. Nefi 14:13–14; OL 22.

LUKU 28

Yhdeksän kahdestatoista opetuslapsesta haluaa ja saa lupauksen perinnöstä Kristuksen valtakunnassa, kun he kuolevat. Kolme nefiläistä haluaa ja saa vallan kuoleman yli jäädäkseen maan päälle, kunnes Jeesus tulee jälleen. Heidät muutetaan ja he näkevät sellaista, mistä ei ole lupa puhua, ja he palvelevat nyt ihmisten keskuudessa. Noin 34–35 jKr.

JA tapahtui, että kun Jeesus oli sanonut nämä sanat, hän puhui opetuslapsilleen yksitellen, sanoen heille: Mitä sinä tahdot minulta, sen jälkeen kun minä olen mennyt Isän luokse?

2 Ja kolmea lukuun ottamatta he kaikki puhuivat sanoen: Me tahdomme, että elettyämme ihmisen iän meidän palvelutyömme, johon sinä olet meidät kutsunut, päättyisi, niin että voimme joutuin tulla sinun luoksesi sinun valtakuntaasi.

3 Ja hän sanoi heille: Te olette siunattuja, koska tätä minulta pyysitte; sen tähden, kun te olette seitsemänkymmenenkahden vuoden ikäisiä, te saatte tulla minun luokseni minun valtakuntaani; ja minun luonani te löydätte [a]levon.

4 Ja kun hän oli puhunut heille, hän kääntyi niiden kolmen puoleen ja sanoi heille: Mitä te tahdotte minun tekevän teille, kun olen mennyt Isän luokse?

5 Ja he murehtivat sydämessään, sillä he eivät uskaltaneet puhua hänelle siitä, mitä he halusivat.

6 Ja hän sanoi heille: Katso, minä [a]tunnen teidän ajatuksenne, ja te olette halunneet sitä, mitä [b]Johannes, rakkaani, joka oli kanssani palvelutyössäni ennen kuin juutalaiset minut korottivat, halusi minulta.

7 Sen tähden te olette siunatumpia, sillä te ette [a]koskaan maista [b]kuolemaa, vaan te saatte elää nähdäksenne kaiken, mitä Isä tekee ihmislapsille, kunnes kaikki on täytetty Isän tahdon mukaisesti, kun minä tulen kirkkaudessani mukanani taivaan [c]voimat.

8 Ettekä te koskaan kärsi kuoleman tuskia, vaan kun minä tulen kirkkaudessani, teidät muutetaan silmänräpäyksessä [a]kuolevaisuudesta [b]kuolemattomuuteen, ja silloin te olette siunattuja minun Isäni valtakunnassa.

9 Ja vielä, teillä ei ole tuskaa lihassa asuessanne, eikä myöskään murhetta, paitsi maailman syntien tähden; ja kaiken tämän minä teen sen tähden, mitä te olette minulta halunneet, sillä te olette halunneet, että voisitte [a]tuoda ihmissieluja minun luok-

28 3*a* PKO Lepo.
6*a* Aam. 4:13; Alma 18:32.
b Joh. 21:21–23; OL 7:1–4.
7*a* 4. Nefi 1:14; Morm. 8:10–11; Et. 12:17.
b PKO Muutetut olennot.
c 3. Nefi 20:22.
8*a* 3. Nefi 28:36–40. PKO Kuolevaisuus.
b PKO Kuolemattomuus.
9*a* Fil. 1:23–24; OL 7:5–6.

seni, niin kauan kuin maailma pysyy.

10 Ja tästä syystä te saatte ilon [a]täyteyden, ja te saatte istua minun Isäni valtakunnassa; niin, teidän ilonne on oleva täysi, samoin kuin Isä on antanut minulle ilon täyteyden, ja te tulette olemaan niin kuin minä olen, ja minä olen niin kuin Isä, ja Isä ja minä olemme [b]yhtä;

11 ja [a]Pyhä Henki todistaa Isästä ja minusta; ja Isä antaa Pyhän Hengen ihmislapsille minun tähteni.

12 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, hän kosketti sormellaan heitä jokaista, paitsi niitä kolmea, joiden oli määrä jäädä, ja sitten hän meni pois.

13 Ja katso, taivaat aukenivat, ja heidät [a]temmattiin ylös taivaaseen, ja he näkivät ja kuulivat sanomattomia asioita.

14 Ja heitä [a]kiellettiin puhumasta, eikä heille myöskään annettu voimaa, että he olisivat voineet puhua siitä, mitä he näkivät ja kuulivat;

15 ja sitä, olivatko he ruumiissa vai poissa ruumiista, he eivät osanneet sanoa, sillä se näytti heistä ikään kuin he olisivat [a]kirkastuneet, niin että he muuttuivat tästä lihallisesta ruumiista kuolemattomaan tilaan voidakseen katsella sitä, mikä on Jumalasta.

16 Mutta tapahtui, että he opettivat jälleen maan päällä; kuitenkaan he eivät opettaneet niitä asioita, mitä olivat kuulleet ja nähneet, sen kiellon tähden, joka heille taivaassa annettiin.

17 Ja nyt, minä en tiedä, olivatko he kirkastumisensa päivästä lähtien kuolevaisia vai kuolemattomia;

18 mutta tämän verran minä tiedän sen aikakirjan mukaan, joka on annettu: He kulkivat maan päällä ja palvelivat kaikkia ihmisiä, liittäen kirkkoon kaikki, jotka uskoivat heidän saarnaamiseensa, kastaen heitä, ja kaikki, jotka kastettiin, saivat Pyhän Hengen.

19 Ja ne, jotka eivät kuuluneet kirkkoon, heittivät heidät vankilaan. Eivätkä [a]vankilat voineet pidättää heitä, sillä ne halkesivat kahtia.

20 Ja heidät heitettiin alas maan sisään, mutta he löivät maata Jumalan sanalla, niin että he hänen [a]voimallansa vapautuivat maan syvyyksistä; ja sen tähden ei voitu kaivaa sellaisia kuoppia, jotka olisivat riittäneet pidättämään heitä.

21 Ja kolmesti heidät heitettiin [a]palavaan uuniin, eivätkä he kärsineet vahinkoa.

22 Ja kahdesti heidät heitettiin villipetojen [a]luolaan; ja katso, he leikkivät petojen kanssa, niin kuin lapsi imevän karitsan kanssa, eivätkä he kärsineet vahinkoa.

23 Ja tapahtui, että he kulkivat

10 *a* OL 84:36–38.
b Joh. 17:20–23.
11 *a* 2. Nefi 31:17–21; 3. Nefi 11:32.
13 *a* 2. Kor. 12:2–4.
14 *a* OL 76:114–116.
15 *a* Moos. 1:11.
PKO Kirkastuminen.
19 *a* Ap. t. 16:26; Alma 14:26–28.
20 *a* Morm. 8:24.
21 *a* Dan. 3:22–27; 4. Nefi 1:32.
22 *a* Dan. 6:17–24; 4. Nefi 1:33.

näin kaiken Nefin kansan keskuudessa ja saarnasivat Kristuksen [a]evankeliumia kaikelle kansalle koko maassa; ja he kääntyivät Herraan ja liittyivät Kristuksen kirkkoon, ja niin [b]sen sukupolven ihmiset olivat siunattuja, Jeesuksen sanan mukaisesti.

24 Ja nyt minä, Mormon, lakkaan joksikin aikaa puhumasta näistä asioista.

25 Katso, minä aioin kirjoittaa niiden [a]nimet, jotka eivät koskaan maistaisi kuolemaa, mutta Herra kielsi; sen tähden minä en kirjoita niitä, sillä ne salataan maailmalta.

26 Mutta katso, minä olen nähnyt heidät, ja he ovat palvelleet minua.

27 Ja katso, he tulevat olemaan pakanoiden keskuudessa, eivätkä pakanat tunne heitä.

28 He tulevat olemaan myös juutalaisten keskuudessa, eivätkä juutalaiset tunne heitä.

29 Ja tapahtuu, kun Herra viisaudessaan näkee hyväksi, että he palvelevat kaikkia Israelin [a]hajotettuja heimoja ja kaikkia kansakuntia, sukuja, kieliä ja kansoja ja tuovat niiden joukosta monia sieluja Jeesuksen luokse, niin että heidän halunsa toteutuu ja myös sen vakuuttavan Jumalan voiman tähden, joka heissä on.

30 Ja he ovat kuin Jumalan [a]enkelit, ja jos he rukoilevat Isää Jeesuksen nimessä, he voivat näyttäytyä kenelle tahansa ihmiselle, kenelle hyväksi näkevät.

31 Sen tähden he tekevät suuria ja ihmeellisiä tekoja ennen sitä [a]suurta ja tulevaa päivää, jolloin kaikkien ihmisten totisesti täytyy seisoa Kristuksen tuomioistuimen edessä;

32 ja myös pakanoiden keskuudessa he tekevät [a]suuren ja ihmeellisen teon ennen sitä tuomiopäivää.

33 Ja jos teillä olisi kaikki kirjoitukset, jotka kertovat kaikista Kristuksen ihmeellisistä teoista, Kristuksen sanojen mukaisesti te tietäisitte, että näiden asioiden täytyy varmasti tapahtua.

34 Ja voi sitä, joka [a]ei kuule Jeesuksen sanoja eikä [b]niitäkään, jotka hän on valinnut ja lähettänyt heidän keskuuteensa; sillä joka ei ota vastaan Jeesuksen sanoja ja niiden sanoja, jotka hän on lähettänyt, ei ota vastaan häntä, ja sen tähden hän ei ota heitä vastaan viimeisenä päivänä;

35 ja heille olisi parempi, etteivät he olisi syntyneet. Sillä luuletteko te voivanne välttyä loukatun Jumalan oikeudenmukaisuudelta, Jumalan, joka on [a]poljettu

23 *a* PKO Evankeliumi.
b 3. Nefi 27:30–31.
25 *a* 3. Nefi 19:4.
29 *a* PKO Israel: Israelin hajottaminen; Israel: Israelin kymmenen kadonnutta heimoa.
30 *a* PKO Enkelit.
31 *a* Hel. 12:25; 3. Nefi 26:4–5.
32 *a* 2. Nefi 25:17.
34 *a* Et. 4:8–12.
b PKO Profeetta.
35 *a* Hel. 12:2.

ihmisten jalkoihin, jotta pelastus siten voisi tulla?

36 Ja nyt katso, kun minä puhuin niistä, jotka Herra oli valinnut, niin, nimittäin niistä kolmesta, jotka temmattiin taivaisiin, etten tiennyt, oliko heidät puhdistettu kuolevaisuudesta kuolemattomuuteen –

37 mutta katso, kirjoitettuani minä olen kysynyt Herralta, ja hän on ilmaissut minulle, että heidän ruumiissaan täytyi tapahtua muutos, tai muuten heidän täytyisi maistaa kuolemaa;

38 sen tähden, jotta he eivät maistaisi kuolemaa, heidän ruumiissaan tapahtui [a]muutos, jotteivät he kärsisi kipua eivätkä murhetta, paitsi maailman syntien tähden.

39 Nyt tämä muutos ei ollut samanlainen kuin se, joka tapahtuu viimeisenä päivänä; mutta heissä tapahtui muutos, niin ettei Saatana voinut saada heihin valtaa, ettei hän voinut [a]kiusata heitä; ja heidät [b]pyhitettiin lihassa, niin että he olivat [c]pyhiä, eivätkä maan vallat voineet heitä estää.

40 Ja tähän tilaan heidän oli määrä jäädä Kristuksen tuomiopäivään asti; ja sinä päivänä heidän oli määrä kokea suurempi muutos ja tulla vastaanotetuiksi Isän valtakuntaan, eivätkä he enää lähtisi sieltä vaan asuisivat Jumalan luona taivaissa iankaikkisesti.

LUKU 29

Mormonin kirjan julki tulo on merkki siitä, että Herra on alkanut koota Israelia ja toteuttaa liittojaan. Ne, jotka hylkäävät hänen myöhempien aikojen ilmoituksensa ja lahjansa, kirotaan. Noin 34–35 jKr.

Ja nyt katso, minä sanon teille, että kun Herra näkee viisaudessaan hyväksi, että nämä sanat [a]tulevat pakanoille hänen sanansa mukaisesti, silloin te voitte tietää, että [b]liitto, jonka Isä on tehnyt Israelin lasten kanssa heidän palauttamisestaan heidän perintömaihinsa, alkaa jo toteutua.

2 Ja te voitte tietää, että Herran sanat, joita pyhät profeetat ovat puhuneet, toteutuvat kaikki; ettekä voi sanoa, että Herra [a]viivyttää tuloaan Israelin lasten luokse.

3 Ettekä te voi kuvitella sydämessänne, että ne sanat, jotka on puhuttu, ovat turhia, sillä katso, Herra muistaa liittonsa, jonka hän on tehnyt Israelin huoneen kansansa kanssa.

4 Ja kun te näette näiden sanojen tulevan ilmi keskuudessanne, silloin te ette voi enää ylenkatsoa Herran tekoja, sillä hänen [a]oikeudenmukaisuutensa [b]miekka on hänen oikeassa kädessänsä, ja katso, sinä päivänä, jos te ylenkatsotte hänen tekojansa, hän antaa sen pian voittaa teidät.

38 *a* PKO Muutetut olennot.
39 *a* PKO Kiusaus.
b PKO Pyhitys.
c PKO Pyhyys.
29 1 *a* 2. Nefi 30:3–8.
b Morm. 5:14, 20.
2 *a* Luuk. 12:45–48.
4 *a* PKO Oikeudenmukaisuus.
b 3. Nefi 20:20.

5 [a]Voi sitä, joka [b]ylenkatsoo Herran tekoja; niin, voi sitä, joka [c]kieltää Kristuksen ja hänen työnsä!

6 Niin, [a]voi sitä, joka kieltää Herran ilmoitukset ja joka sanoo, ettei Herra enää toimi ilmoituksen tai profetian tai [b]lahjojen tai kielten tai parantamisten tai Pyhän Hengen voiman kautta!

7 Niin, ja voi sitä, joka [a]hyötyäkseen sanoo sinä päivänä, ettei Jeesus Kristus voi tehdä mitään [b]ihmettä; sillä siitä, joka näin tekee, tulee [c]kadotuksen pojan kaltainen, hänen, jolle ei ollut armoa Kristuksen sanan mukaan!

8 Niin, eikä teidän pidä enää viheltäen [a]ivata eikä [b]ylenkatsoa eikä pilkata [c]juutalaisia eikä ketään Israelin huoneen jäännöksestä, sillä katso, Herra muistaa heidän kanssaan tekemänsä liiton, ja hän on tekevä heille sen mukaan kuin hän on vannonut.

9 Sen tähden teidän ei pidä luulla, että te voitte kääntää Herran oikean käden vasemmaksi, ettei hän antaisi tuomiota toteuttaakseen sen liiton, jonka hän on tehnyt Israelin huoneen kanssa.

LUKU 30

Myöhempien aikojen pakanoita käsketään tekemään parannus, tulemaan Kristuksen luokse, jotta heidät voidaan lukea Israelin huoneeseen. Noin 34–35 jKr.

Kuunnelkaa, oi te pakanat, ja kuulkaa Jeesuksen Kristuksen, elävän Jumalan Pojan sanat, jotka hän on [a]käskenyt minun puhua teistä, sillä katso, hän käskee minun kirjoittaa sanoen:

2 Kääntykää, kaikki te [a]pakanat, jumalattomilta teiltänne ja [b]tehkää parannus pahoista teoistanne, valheistanne ja petoksistanne ja haureudestanne ja salaisista iljetyksistänne ja epäjumalien palvonnastanne ja murhistanne ja pappisvallastanne ja kateudestanne ja riidoistanne ja kaikesta jumalattomuudestanne ja iljetyksistänne ja tulkaa minun luokseni ja ottakaa kaste minun nimeeni, jotta saisitte syntinne anteeksi ja täyttyisitte Pyhällä Hengellä, jotta teidät [c]luettaisiin minun kansaani, joka on Israelin huonetta.

5 *a* 2. Nefi 28:15–16.
b Morm. 8:17; Et. 4:8–10.
c Matt. 10:32–33.
6 *a* Morm. 9:7–11, 15.
b PKO Hengen lahjat.
7 *a* PKO Pappisvalta.
b 2. Nefi 28:4–6; Morm. 9:15–26.
c PKO Kadotuksen pojat.
8 *a* 1. Nefi 19:14.
b 2. Nefi 29:4–5.
c PKO Juutalaiset.
30 1 *a* 3. Nefi 5:12–13.
2 *a* PKO Pakanat.
b PKO Parannus.
c Gal. 3:27–29; 2. Nefi 10:18–19; 3. Nefi 16:10–13; 21:22–25; Abr. 2:10.

NELJÄS NEFI
NEFIN KIRJA

JONKA TEKIJÄ ON NEFIN POIKA – YKSI JEESUKSEN KRISTUKSEN OPETUSLAPSISTA

Kertomus Nefin kansasta hänen aikakirjansa mukaan.

Kaikki nefiläiset ja lamanilaiset kääntyvät Herraan. Heillä on kaikki yhteistä, he tekevät ihmeitä ja menestyvät maassa. Kahden vuosisadan kuluttua syntyy hajaannusta, pahuutta, vääriä kirkkoja ja vainoja. Kolmensadan vuoden kuluttua sekä nefiläiset että lamanilaiset ovat jumalattomia. Ammaron kätkee pyhät aikakirjat. Noin 35–321 jKr.

JA tapahtui, että kolmaskymmenesneljäs vuosi kului, ja myös kolmaskymmenesviides, ja katso, Jeesuksen opetuslapset olivat muodostaneet Kristuksen kirkon kaikkiin ympäröiviin maihin. Ja kaikki, jotka tulivat heidän luoksensa ja tekivät todella parannuksen synneistään, kastettiin Jeesuksen nimeen, ja he saivat myös Pyhän Hengen.

2 Ja tapahtui kolmantenakymmenentenäkuudentena vuonna, että kaikki ihmiset koko maassa olivat kääntyneet Herraan, sekä nefiläiset että lamanilaiset, eikä heidän keskuudessaan ollut mitään riitoja eikä kiistoja, ja jokainen kohteli oikeudenmukaisesti toinen toistaan.

3 Ja [a]kaikki oli heille yhteistä heidän keskuudessaan; sen tähden ei ollut rikkaita eikä köyhiä, ei orjia eikä vapaita, vaan heidät kaikki oli tehty vapaiksi ja osallisiksi taivaallisesta lahjasta.

4 Ja tapahtui, että myös kolmaskymmenesseitsemäs vuosi kului, ja maassa jatkui yhä rauha.

5 Ja Jeesuksen opetuslapset tekivät suuria ja ihmeellisiä tekoja, niin että he [a]paransivat sairaita ja herättivät kuolleita ja saivat rammat kävelemään ja sokeat saamaan näkönsä ja kuurot kuulemaan; ja kaikenlaisia [b]ihmeitä he tekivät ihmislasten keskuudessa; eivätkä he tehneet ihmeitä muutoin kuin vain Jeesuksen nimessä.

6 Ja näin kului kolmaskymmeneskahdeksas vuosi ja myös kolmaskymmenesyhdeksäs ja neljäskymmenesyhdes ja neljäskymmeneskahdes, niin, kunnes neljäkymmentäyhdeksän vuotta oli kulunut, ja myös viideskymmenesyhdes ja viideskymmeneskahdes, niin, ja kunnes viisikymmentäyhdeksän vuotta oli kulunut.

7 Ja Herra antoi heidän menestyä tavattomasti maassa, niin että he rakensivat jälleen kaupunkeja

1 3*a* Ap. t. 4:32; 3. Nefi 26:19. PKO Pyhittää, pyhityksen laki.
5*a* PKO Parantaminen.
b Joh. 14:12. PKO Ihme.

sinne, missä oli kaupunkeja palanut.

8 Niin, jopa tuon suuren [a]Sarahemlan kaupungin he rakennuttivat uudelleen.

9 Mutta monia kaupunkeja oli [a]uponnut, ja vedet nousivat niiden sijaan; sen tähden näitä kaupunkeja ei voitu jälleenrakentaa.

10 Ja nyt, katso, tapahtui, että Nefin kansa vahvistui ja lisääntyi tavattoman nopeasti, ja siitä tuli tavattoman [a]kaunis ja ihastuttava kansa.

11 Ja he menivät naimisiin ja heitä naitettiin, ja heitä siunattiin niiden paljojen lupausten mukaisesti, joita Herra oli heille antanut.

12 Eivätkä he vaeltaneet enää [a]Mooseksen lain [b]menojen ja toimitusten mukaan, vaan he vaelsivat niiden käskyjen mukaan, jotka he olivat saaneet Herraltaan ja Jumalaltaan, jatkaen [c]paastoa ja rukoilemista ja kokoontuen usein yhteen sekä rukoilemaan että Herran sanaa kuulemaan.

13 Ja tapahtui, ettei koko kansan keskuudessa ollut kiistaa koko maassa; mutta Jeesuksen opetuslasten keskuudessa tehtiin voimallisia ihmeitä.

14 Ja tapahtui, että seitsemäskymmenesyhdes vuosi kului ja myös seitsemäskymmeneskahdes, niin, ja sanalla sanoen, kunnes seitsemänkymmentäyhdeksän vuotta oli kulunut, niin, itse asiassa sata vuotta oli kulunut, ja Jeesuksen opetuslapset, jotka hän oli valinnut, olivat kaikki menneet Jumalan [a]paratiisiin, lukuun ottamatta niitä [b]kolmea, joiden piti jäädä; ja muita [c]opetuslapsia [d]asetettiin heidän sijaansa; ja myös monet siitä sukupolvesta olivat kuolleet.

15 Ja tapahtui, ettei maassa ollut mitään [a]kiistaa, Jumalan rakkauden tähden, joka asui ihmisten sydämessä.

16 Eikä ollut [a]kateutta eikä riitoja eikä mellakoita eikä haureutta eikä valehtelua eikä murhia eikä minkäänlaista [b]irstautta; eikä totisesti voinut olla [c]onnellisempaa kansaa kaikkien niiden kansojen joukossa, jotka Jumalan käsi oli luonut.

17 Ei ollut rosvoja eikä murhaajia, eikä ollut lamanilaisia eikä mitään -laisia, vaan he olivat [a]yhtä, Kristuksen lapsia ja Jumalan valtakunnan perillisiä.

18 Ja kuinka siunattuja he olivatkaan! Sillä Herra siunasi heitä kaikissa heidän tekemisissään; aivan niin, heitä siunattiin ja heidän annettiin menestyä, kunnes satakymmenen vuotta oli kulunut; ja ensimmäinen sukupolvi Kristuksen jälkeen oli kuollut, eikä koko maassa ollut mitään kiistaa.

19 Ja tapahtui, että Nefi, hän

8 *a* 3. Nefi 8:8.
9 *a* 3. Nefi 9:4, 7.
10 *a* Morm. 9:6.
12 *a* PKO Mooseksen laki.
b 2. Nefi 25:30; 3. Nefi 15:2–8.
c Moroni 6:5; OL 88:76–77.
14 *a* PKO Paratiisi.
b 3. Nefi 28:3–9. PKO Muutetut olennot.
c PKO Opetuslapsi.
d PKO Asettaminen.
15 *a* PKO Rauha.
16 *a* PKO Ykseys.
b PKO Himo.
c Moosia 2:41; Alma 50:23. PKO Ilo.
17 *a* Joh. 17:21. PKO Siion.

joka piti tätä viimeistä aikakirjaa (ja hän kirjoitti sitä [a]Nefin levyihin), kuoli, ja hänen poikansa Aamos piti sitä hänen jälkeensä, ja hänkin kirjoitti sitä Nefin levyihin.

20 Ja hän piti sitä kahdeksankymmentäneljä vuotta, ja maassa oli yhä rauha, lukuun ottamatta pientä osaa kansasta, joka oli eronnut kirkosta ja ottanut itselleen lamanilaisten nimen; sen tähden maassa alkoi jälleen olla lamanilaisia.

21 Ja tapahtui, että Aamoskin kuoli (ja se tapahtui satayhdeksänkymmentäneljä vuotta Kristuksen tulemisen jälkeen), ja hänen poikansa Aamos piti aikakirjaa hänen jälkeensä; ja hänkin kirjoitti sitä Nefin levyihin, ja sekin kirjoitettiin Nefin kirjaan, joka on tämä kirja.

22 Ja tapahtui, että kaksisataa vuotta oli kulunut, ja toinen sukupolvi oli muutamia lukuun ottamatta kokonaan kuollut.

23 Ja nyt minä, Mormon, tahdon teidän tietävän, että ihmiset olivat lisääntyneet, niin että he olivat levittäytyneet koko maahan, ja että heistä oli tullut tavattoman rikkaita menestyksensä tähden Kristuksessa.

24 Ja nyt, tänä kahdentenasadantenayhdentenä vuonna heidän keskuudessaan alkoi olla niitä, jotka olivat ylpistyneet [a]kopeudessa, niin että he käyttivät kalliita vaatteita ja kaikenlaisia hienoja helmiä ja maailman hienouksia.

25 Ja siitä lähtien he eivät enää pitäneet tavaroitaan ja omaisuuttaan [a]yhteisenä keskuudessaan.

26 Ja he alkoivat jakaantua luokkiin, ja he alkoivat perustaa itselleen [a]kirkkoja [b]etua saadakseen ja alkoivat kieltää Kristuksen tosi kirkon.

27 Ja tapahtui, että kun kaksisataakymmenen vuotta oli kulunut, maassa oli monia kirkkoja; niin, oli monia kirkkoja, jotka väittivät tuntevansa Kristuksen ja silti ne [a]kielsivät suurimman osan hänen evankeliumistaan, niin että ne sallivat kaikenlaista jumalattomuutta ja antoivat sitä, mikä oli pyhää, sellaiselle, jolta se oli [b]kielletty kelvottomuuden tähden.

28 Ja tämä [a]kirkko lisääntyi tavattomasti pahuuden tähden ja Saatanan voiman tähden, joka sai vallan heidän sydämissään.

29 Ja oli vielä yksi kirkko, joka kielsi Kristuksen; ja se [a]vainosi Kristuksen tosi kirkon jäseniä heidän nöyryytensä tähden ja heidän uskonsa tähden Kristukseen, ja se halveksi heitä niiden monien ihmeiden tähden, joita heidän keskuudessaan tehtiin.

30 Sen tähden se käytti valtaansa ja määräämisvaltaansa niihin Jeesuksen opetuslapsiin, jotka olivat jääneet heidän luoksensa, ja se heitti heidät [a]vankilaan; mutta heissä olevan Jumalan sanan voimasta vankilat

19 *a* PKO Levyt.
24 *a* PKO Ylpeys.
25 *a* 4. Nefi 1:3.
26 *a* 1. Nefi 22:23; 2. Nefi 28:3; Morm. 8:32–38.
b OL 10:56. PKO Pappisvalta.
27 *a* PKO Luopumus.
b 3. Nefi 18:28–29.
28 *a* PKO Perkele: Perkeleen kirkko.
29 *a* PKO Vaino.
30 *a* 3. Nefi 28:19–20.

halkesivat kahtia, ja he menivät pois tehden voimallisia ihmeitä heidän keskuudessaan.

31 Kuitenkin ja kaikista näistä ihmeistä huolimatta ihmiset paaduttivat sydämensä ja yrittivät tappaa heidät, samoin kuin juutalaiset Jerusalemissa yrittivät tappaa Jeesuksen, hänen sanansa mukaan.

32 Ja he heittivät heidät [a]tulisiin [b]uuneihin, ja he tulivat ulos vahinkoa kärsimättä.

33 Ja he heittivät heidät myös villipetojen [a]luoliin, ja he leikkivät villipetojen kanssa niin kuin lapsi karitsan kanssa, ja he tulivat pois niiden keskeltä vahinkoa kärsimättä.

34 Kuitenkin ihmiset paaduttivat sydämensä, sillä monet papit ja väärät profeetat johdattivat heitä perustamaan monia kirkkoja ja tekemään kaikenlaista pahaa. Ja he [a]löivät Jeesuksen kansaa, mutta Jeesuksen kansa ei lyönyt takaisin. Ja niin he vaipuivat epäuskoon ja jumalattomuuteen vuosi vuodelta, kunnes kaksisataakolmekymmentä vuotta oli kulunut.

35 Ja nyt tapahtui tänä vuonna eli kahdentenasadantenakolmantenakymmenentenäyhdentenä vuonna, että kansan keskuudessa oli suuri hajaannus.

36 Ja tapahtui, että tänä vuonna syntyi kansa, jota kutsuttiin nefiläisiksi, ja he olivat Kristukseen todella uskovia; ja heidän joukossaan oli niitä, joita lamanilaiset kutsuivat jaakobilaisiksi ja joosefilaisiksi ja soramilaisiksi;

37 sen tähden Kristukseen todella uskovia ja Kristusta todella palvelevia (joiden joukossa olivat ne [a]kolme Jeesuksen opetuslasta, joiden piti jäädä), kutsuttiin nefiläisiksi ja jaakobilaisiksi ja joosefilaisiksi ja soramilaisiksi.

38 Ja tapahtui, että niitä, jotka hylkäsivät evankeliumin, kutsuttiin lamanilaisiksi ja lemuelilaisiksi ja ismaelilaisiksi; eivätkä he vaipuneet epäuskoon vaan he [a]kapinoivat tieten tahtoen Kristuksen evankeliumia vastaan; ja he opettivat lapsiaan olemaan uskomatta, samoin kuin heidän isänsäkin alusta alkaen olivat vaipuneet.

39 Ja se johtui heidän isiensä jumalattomuudesta ja iljetyksistä, samoin kuin oli alussa. Ja heitä [a]opetettiin vihaamaan Jumalan lapsia, samoin kuin lamanilaisia opetettiin vihaamaan Nefin lapsia alusta asti.

40 Ja tapahtui, että kaksisataaneljäkymmentäneljä vuotta oli kulunut, ja näin olivat kansan asiat. Ja jumalattomampi osa kansasta vahvistui ja tuli tavattoman paljon lukuisammaksi kuin Jumalan kansa oli.

41 Ja he perustivat yhä edelleen kirkkoja itselleen ja koristelivat niitä kaikenlaisilla kalleuksilla. Ja näin kului kaksisataaviisikymmentä vuotta ja myös kaksisataakuusikymmentä vuotta.

42 Ja tapahtui, että kansan

32 *a* Dan. 3:26–27.
b 3. Nefi 28:21.
33 *a* 3. Nefi 28:22.
34 *a* 3. Nefi 12:39; OL 98:23–27.
37 *a* 3. Nefi 28:6–7; Morm. 8:10–11.
38 *a* PKO Kapinointi.
39 *a* Moosia 10:17.

jumalaton osa alkoi jälleen vahvistaa Gadiantonin salaisia valoja ja [a]liittoja.

43 Ja myös se kansa, jota kutsuttiin Nefin kansaksi, alkoi olla ylpeää sydämiltään tavattomien rikkauksiensa tähden ja tulla yhtä turhamaiseksi kuin veljensä lamanilaiset.

44 Ja tästä lähtien opetuslapset alkoivat murehtia maailman [a]syntien tähden.

45 Ja tapahtui, että kun kolmesataa vuotta oli kulunut, sekä Nefin kansa että lamanilaiset olivat käyneet tavattoman jumalattomiksi, toinen toisensa kaltaisiksi.

46 Ja tapahtui, että Gadiantonin rosvot levittäytyivät kaikkialle maahan; eikä ollut ketään muita vanhurskaita kuin Jeesuksen opetuslapset. Ja kultaa ja hopeaa he kokosivat varastoon runsaasti ja kävivät kauppaa kaikenlaisella kauppatavaralla.

47 Ja tapahtui, että kun kolmesataaviisi vuotta oli kulunut (ja kansa pysyi yhä jumalattomuudessa), Aamos kuoli, ja hänen veljensä Ammaron piti aikakirjaa hänen jälkeensä.

48 Ja tapahtui, että kun kolmesataakaksikymmentä vuotta oli kulunut, Ammaron Pyhän Hengen vaatimuksesta kätki [a]aikakirjat, jotka olivat pyhiä – niin, aivan kaikki pyhät aikakirjat, jotka olivat siirtyneet perintönä polvesta polveen ja olivat pyhiä – aina kolmanteensadanteenkahdenteenkymmenenteen vuoteen Kristuksen tulemisesta.

49 Ja hän kätki ne Herran huomaan, jotta ne [a]tulisivat jälleen Jaakobin huoneen jäännökselle Herran profetioiden ja lupausten mukaisesti. Ja näin päättyy Ammaronin aikakirja.

MORMONIN KIRJA

LUKU 1

Ammaron antaa Mormonille pyhiä aikakirjoja koskevia ohjeita. Nefiläisten ja lamanilaisten välillä alkaa sota. Kolme nefiläistä otetaan pois. Jumalattomuus, epäusko, taikuus ja noituus vallitsevat. Noin 321–326 jKr.

JA nyt minä, [a]Mormon, teen [b]aikakirjan siitä, mitä olen sekä nähnyt että kuullut, ja annan sille nimeksi Mormonin kirja.

2 Ja niihin aikoihin kun [a]Ammaron kätki aikakirjat Herran huomaan, hän tuli minun luokseni (minä olin noin kymmenen vuoden ikäinen ja aloin saada jonkin verran [b]opetusta kansani opetustavan mukaan), ja Ammaron sanoi minulle: Minä huomaan, että sinä olet

42 *a* PKO Salaliitto.
44 *a* 3. Nefi 28:9.
48 *a* Hel. 3:13, 15–16.
49 *a* En. 1:13.

[Mormon]
1 1 *a* PKO Mormon, nefiläinen profeetta.
b 3. Nefi 5:11–18.

2 *a* 4. Nefi 1:47–49.
b Moosia 1:3–5.

vakavamielinen lapsi ja olet nopea havaitsemaan;

3 sen tähden, kun olet noin kahdenkymmenenneljän vuoden ikäinen, minä tahdon sinun muistavan sen, mitä olet havainnut tästä kansasta; ja kun olet sen ikäinen, mene Antumin maahan kukkulalle, jonka nimi on [a]Sim; ja sinne minä olen tallettanut Herran huomaan kaikki tätä kansaa koskevat pyhät kaiverrukset.

4 Ja katso, ota [a]Nefin levyt itsellesi ja jätä loput siihen paikkaan, missä ne ovat; ja kaiverra Nefin levyihin kaikki se, mitä olet havainnut tästä kansasta.

5 Ja minä, Mormon, joka olen [a]Nefin jälkeläinen (ja minun isäni nimi oli Mormon), minä muistin sen, mitä Ammaron oli käskenyt minun tehdä.

6 Ja tapahtui, että kun minä olin yksitoista vuotta vanha, isäni vei minut etelänpuoleiseen maahan, aina Sarahemlan maahan asti.

7 Koko maa oli tullut täyteen rakennuksia, ja kansa oli melkein yhtä lukuisa kuin meren hiekka.

8 Ja tapahtui, että tänä vuonna alkoi sota nefiläisten välillä, joihin kuuluivat nefiläiset ja jaakobilaiset ja joosefilaiset ja soramilaiset; ja tämä sota oli nefiläisten ja lamanilaisten ja lemuelilaisten ja ismaelilaisten välillä.

9 Nyt lamanilaisia ja lemuelilaisia ja ismaelilaisia kutsuttiin lamanilaisiksi, ja kaksi osapuolta olivat nefiläiset ja lamanilaiset.

10 Ja tapahtui, että sota alkoi heidän keskuudessaan Sarahemlan rajoilla, Sidonin vesien lähellä.

11 Ja tapahtui, että nefiläiset olivat koonneet yhteen suuren joukon miehiä, jopa yli kolmekymmentätuhatta. Ja tapahtui, että heillä oli tänä samana vuonna joukko taisteluita, joissa nefiläiset löivät lamanilaiset ja surmasivat monia heistä.

12 Ja tapahtui, että lamanilaiset luopuivat aikeestaan, ja maahan saatiin aikaan rauha; ja rauha pysyi noin neljän vuoden ajan, niin ettei ollut verenvuodatusta.

13 Mutta jumalattomuus vallitsi koko maassa, niin että Herra otti pois [a]rakkaat opetuslapsensa, ja ihmeiden teko ja parantaminen lakkasivat kansan pahuuden tähden.

14 Eikä Herralta tullut [a]lahjoja, eikä [b]Pyhä Henki tullut kenenkään päälle heidän jumalattomuutensa ja [c]epäuskonsa tähden.

15 Ja minä olin viidentoista vuoden ikäinen ja olin melko vakavamielinen; sen tähden Herra tuli minun luokseni ja minä sain maistaa ja tuntea Jeesuksen hyvyyttä.

16 Ja minä yritin saarnata tälle kansalle, mutta minun suuni suljettiin ja minua kiellettiin saarnaamasta sille, sillä katso, se oli tieten tahtoen [a]kapinoinut Jumalaansa vastaan; ja rakkaat opetuslapset [b]otettiin pois maasta kansan pahuuden tähden.

---

3 *a* Et. 9:3.
4 *a* Morm. s. 1:1, 11.
PKO Levyt.
5 *a* 3. Nefi 5:12, 20.
13 *a* 3. Nefi 28:2, 12.
14 *a* Moroni 10:8–18, 24.
b PKO Pyhä Henki.
c PKO Epäusko.
16 *a* PKO Kapinointi.
b Morm. 8:10.

17 Mutta minä jäin kansan keskuuteen, mutta minua kiellettiin saarnaamasta heille heidän sydäntensä paatumuksen tähden; ja heidän sydäntensä paatumuksen tähden maa [a]kirottiin heidän tähtensä.

18 Ja nämä Gadiantonin rosvot, jotka olivat lamanilaisten keskuudessa, olivat vitsauksena maassa, niin että sen asukkaat alkoivat kätkeä [a]aarteitaan maahan; ja niistä tuli liukkaita, koska Herra oli kironnut maan, niin etteivät he voineet pitää niitä eivätkä saada niitä takaisin.

19 Ja tapahtui, että oli taikuutta ja noituutta ja magiaa; ja Paholaisen valta vaikutti koko maassa, niin että kaikki Abinadin ja myös Samuel Lamanilaisen sanat toteutuivat.

LUKU 2

Mormon johtaa nefiläisten sotajoukkoja. Veri ja verilöyly peittävät maan. Nefiläiset valittavat ja surevat tuomittujen murheen vallassa. Heidän armonaikansa on ohitse. Mormon saa haltuunsa Nefin levyt. Sodat jatkuvat. Noin 327–350 jKr.

Ja sinä samana vuonna tapahtui, että nefiläisten ja lamanilaisten välillä alkoi jälleen sota. Ja vaikka minä olin nuori, olin isokokoinen; sen tähden Nefin kansa nimitti minut johtajakseen eli sotajoukkojensa johtajaksi.

2 Sen tähden tapahtui, että kuudentenatoista vuotenani minä lähdin nefiläisten sotajoukon johdossa lamanilaisia vastaan; kolmesataakaksikymmentäkuusi vuotta oli siis kulunut.

3 Ja tapahtui, että kolmantenasadantenakahdentenakymmenentenäseitsemäntenä vuonna lamanilaiset kävivät kimppuumme tavattoman suurin voimin, niin että he pelästyttivät minun sotajoukkoni; sen tähden ne eivät tahtoneet taistella, ja ne alkoivat perääntyä kohti pohjoisia seutuja.

4 Ja tapahtui, että me tulimme Angolan kaupunkiin, ja me otimme kaupungin haltuumme ja valmistauduimme puolustautumaan lamanilaisia vastaan. Ja tapahtui, että me linnoitimme kaupunkia kaikin voimin, mutta kaikista meidän linnoituksistamme huolimatta lamanilaiset kävivät meidän kimppuumme ja ajoivat meidät pois kaupungista.

5 Ja he ajoivat meidät myös pois Daavidin maasta.

6 Ja me marssimme eteenpäin ja tulimme Joosuan maahan, joka oli lännessä merenrannikon rajamailla.

7 Ja tapahtui, että me kokosimme väkemme niin nopeasti kuin mahdollista saadaksemme sen kokoon yhdeksi joukoksi.

8 Mutta katso, maa oli täynnä rosvoja ja lamanilaisia, ja huolimatta siitä suuresta tuhosta, joka häälyi kansani yllä, se ei tehnyt parannusta pahoista teoistaan; sen tähden veri ja verilöyly levisivät kaikkialle maahan, sekä

17 *a* 2. Nefi 1:7; Alma 45:10–14, 16.

18 *a* Hel. 13:18–20; Et. 14:1–2.

nefiläisten puolella että lamanilaisten puolella; ja kautta koko maan oli täydellinen vallankumous.

9 Ja nyt, lamanilaisilla oli kuningas, ja hänen nimensä oli Aaron; ja hän tuli meidän kimppuumme neljänkymmenenneljäntuhannen sotajoukolla. Ja katso, minä pidin puoleni häntä vastaan neljälläkymmenelläkahdellatuhannella. Ja tapahtui, että minä löin hänet sotajoukoillani, niin että hän pakeni edeltäni. Ja katso, kaikki tämä tapahtui, ja kolmesataakolmekymmentä vuotta oli kulunut.

10 Ja tapahtui, että nefiläiset alkoivat tehdä parannusta pahuudestaan ja alkoivat huutaa, niin kuin profeetta Samuel oli profetoinut; sillä katso, kukaan ei voinut pitää sitä, mikä oli hänen omaansa, niiden varkaiden ja rosvojen ja murhaajien ja sen magian ja noituuden tähden, joita maassa oli.

11 Niin koko maassa alkoi olla suru ja valitus näiden asioiden tähden, ja etenkin Nefin kansan keskuudessa.

12 Ja tapahtui, että kun minä, Mormon, näin heidän valituksensa ja surunsa ja murheensa Herran edessä, minun sydämeni alkoi riemuita sisimmässäni, koska tunsin Herran armoteot ja pitkämielisyyden; sen tähden luulin, että hän olisi heille armollinen, niin että heistä tulisi jälleen vanhurskas kansa.

13 Mutta katso, tämä minun iloni Jumalan hyvyyden tähden oli turha, sillä heidän [a]murheensa ei johtanut parannukseen, vaan se oli pikemminkin [b]tuomittujen murehtimista, koska Herra ei aina sallisi heidän saavan [c]onnea synnistä.

14 Eivätkä he tulleet Jeesuksen luokse särkynein [a]sydämin ja murtunein mielin, vaan he [b]kirosivat Jumalaa ja toivoivat kuolevansa. Kuitenkin he taistelivat miekalla henkensä edestä.

15 Ja tapahtui, että minun murheeni palasi minuun jälleen, ja minä näin, että [a]armonaika [b]oli heiltä ohitse sekä ajallisesti että hengellisesti, sillä minä näin tuhansittain heitä lyötävän maahan avoimessa kapinassa Jumalaansa vastaan ja kasattavan kuin lantaa maan päälle. Ja näin oli kulunut kolmesataaneljäkymmentäneljä vuotta.

16 Ja tapahtui, että kolmantenasadantenaneljäntenäkymmenentenäviidentenä vuonna nefiläiset alkoivat paeta lamanilaisia, ja heitä ajettiin takaa, kunnes he tulivat aina Jasonin maahan asti, ennen kuin oli mahdollista pysäyttää heidän perääntymisensä.

17 Ja nyt, Jasonin kaupunki oli lähellä sitä [a]maata, minne Ammaron oli tallettanut aikakirjat Herran huomaan, jotta ne eivät tuhoutuisi. Ja katso, minä olin mennyt Ammaronin sanan mukaisesti ottamaan Nefin levyt

2 13 *a* 2. Kor. 7:10; Alma 42:29.
b PKO Tuomio.
c Alma 41:10.
14 *a* PKO Särkynyt sydän.
b PKO Jumalanpilkka.
15 *a* Hel. 13:38; PKO Armo.
b Jer. 8:20; OL 56:16.
17 *a* Morm. 1:1–4.

ja tein aikakirjaa Ammaronin sanojen mukaisesti.

18 Ja Nefin levyihin minä tein täydellisen kertomuksen kaikesta jumalattomuudesta ja iljetyksistä, mutta näihin [a]levyihin minä pidätyin tekemästä täydellistä kertomusta heidän jumalattomuudestaan ja iljetyksistään, sillä katso, jatkuva jumalattomuuden ja iljetysten näky on ollut silmieni edessä siitä asti, kun olen ollut kyllin vanha ihmisen teitä katselemaan.

19 Ja voi minua heidän jumalattomuutensa tähden, sillä minun sydämeni on ollut täynnä murhetta heidän jumalattomuutensa tähden koko elinaikani; kuitenkin minä tiedän, että minut [a]ylennetään viimeisenä päivänä.

20 Ja tapahtui, että tänä vuonna Nefin kansaa jälleen metsästettiin ja ajettiin. Ja tapahtui, että meitä ajettiin takaa, kunnes olimme tulleet pohjoiseen maahan, jonka nimi oli Seem.

21 Ja tapahtui, että me linnoitimme Seemin kaupungin ja kokosimme sinne väkeämme niin paljon kuin mahdollista, voidaksemme kenties pelastaa heidät tuholta.

22 Ja tapahtui, että kolmantenasadantenaneljäntenäkymmenentenäkuudentena vuonna he alkoivat jälleen käydä meidän kimppuumme.

23 Ja tapahtui, että minä puhuin väelleni ja kannustin sitä voimakkaasti, että se pitäisi rohkeasti puolensa lamanilaisten edessä ja [a]taistelisi vaimojensa ja lastensa ja talojensa ja kotiensa puolesta.

24 Ja minun sanani antoivat heille jonkin verran pontta, niin etteivät he paenneet lamanilaisia vaan pitivät rohkeasti puolensa heitä vastaan.

25 Ja tapahtui, että me taistelimme kolmenkymmenentuhannen sotajoukolla viidenkymmenentuhannen sotajoukkoa vastaan. Ja tapahtui, että me pidimme niin lujasti puolemme heitä vastaan, että he pakenivat meidän edeltämme.

26 Ja tapahtui, että kun he olivat paenneet, me ajoimme heitä sotajoukkoinemme takaa ja kohtasimme heidät jälleen ja löimme heidät; Herran voima ei kuitenkaan ollut meidän kanssamme; niin, me jäimme yksin, niin ettei Herran Henki pysynyt meissä; sen tähden meistä oli tullut yhtä heikkoja kuin veljemme.

27 Ja minun sydämeni murehti tämän minun kansani suuren onnettomuuden tähden, sen jumalattomuuden ja iljetysten tähden. Mutta katso, me lähdimme lamanilaisia ja Gadiantonin rosvoja vastaan, kunnes olimme jälleen ottaneet haltuumme perintömaamme.

28 Ja kolmassadasneljäskymmenesyhdeksäs vuosi oli kulunut. Ja kolmantenasadantenaviidentenäkymmenentenä vuonna me teimme lamanilaisten ja Gadiantonin rosvojen kanssa sopimuksen, jossa jaoimme perintömaamme.

18 *a* PKO Levyt. Et. 4:19. Alma 43:45.
19 *a* Moosia 23:22;
23 *a* Moosia 20:11;

29 Ja lamanilaiset antoivat meille pohjoisenpuoleisen maan, niin, aina siihen [a]kapeaan kulkuväylään asti, joka johti etelänpuoleiseen maahan. Ja me annoimme lamanilaisille koko etelänpuoleisen maan.

LUKU 3

Mormon huutaa parannusta nefiläisille. He saavat suuren voiton ja kerskuvat omasta voimastaan. Mormon kieltäytyy johtamasta heitä, ja hänen rukouksensa heidän puolestaan tapahtuvat ilman uskoa. Mormonin kirja kehottaa Israelin kahtatoista heimoa uskomaan evankeliumiin. Noin 360–362 jKr.

Ja tapahtui, että lamanilaiset eivät tulleet uudelleen taistelemaan, ennen kuin oli kulunut vielä kymmenen vuotta. Ja katso, minä olin pitänyt kansani, nefiläiset, työssä valmistamassa maitaan ja aseitaan taistelun ajan varalta.

2 Ja tapahtui, että Herra sanoi minulle: Huuda tälle kansalle – Tehkää parannus ja tulkaa minun luokseni ja ottakaa kaste ja rakentakaa jälleen minun kirkkoani, niin te säästytte.

3 Ja minä huusin tälle kansalle, mutta se oli turhaa; eikä se käsittänyt, että Herra sen oli säästänyt ja suonut sille mahdollisuuden parannukseen. Ja katso, se paadutti sydämensä Herraa Jumalaansa vastaan.

4 Ja tapahtui, että kun tämä kymmenes vuosi oli kulunut eli kaikkiaan kolmesataakuusikymmentä vuotta Kristuksen tulemisesta, lamanilaisten kuningas lähetti minulle kirjeen, josta sain tietää, että he valmistautuivat jälleen tulemaan taistelemaan meitä vastaan.

5 Ja tapahtui, että minä käskin kansani kokoontua Hävityksenmaahan erääseen kaupunkiin, joka oli rajamailla lähellä etelänpuoleiseen maahan johtavaa kapeaa kulkutietä.

6 Ja sinne me sijoitimme sotajoukkomme, jotta voisimme pysäyttää lamanilaisten sotajoukot, niin etteivät he saisi haltuunsa mitään meidän maistamme; sen tähden me linnoittauduimme heitä vastaan kaikin voimin.

7 Ja tapahtui, että kolmantenasadantenakuudentenakymmenentenäyhdentenä vuonna lamanilaiset tulivat alas Hävityksenkaupungin luo taistelemaan meitä vastaan; ja tapahtui, että sinä vuonna me löimme heidät, niin että he palasivat jälleen omille mailleen.

8 Ja kolmantenasadantenakuudentenakymmenentenäkahdentena vuonna he tulivat jälleen alas taistelemaan. Ja me löimme heidät jälleen ja surmasimme suuren määrän heistä, ja heidän kuolleensa heitettiin mereen.

9 Ja nyt, tämän suuren asian tähden, jonka minun kansani, nefiläiset, olivat tehneet, he alkoivat [a]kerskua omasta voimastaan ja alkoivat vannoa taivaiden edessä, että he kostaisivat

29 *a* Alma 22:32.
3 9 *a* 2. Nefi 4:34.

niiden veljiensä veren, jotka heidän vihollisensa olivat surmanneet.

10 Ja he vannoivat taivaiden kautta sekä Jumalan valtaistuimen kautta, että he [a]lähtisivät ylös taistelemaan vihollisiaan vastaan ja hävittäisivät heidät maasta.

11 Ja tapahtui, että minä, Mormon, kieltäydyin tästä lähtien kokonaan olemasta tämän kansan komentajana ja johtajana sen jumalattomuuden ja iljetyksen tähden.

12 Katso, minä olin johtanut sitä, sen jumalattomuudesta huolimatta minä olin monta kertaa johtanut sen taisteluun ja olin rakastanut sitä Jumalan [a]rakkauden mukaisesti, joka oli minussa, koko sydämestäni; ja sieluni oli vuodatettu rukouksessa Jumalalleni kaiken päivää sen puolesta; mutta se tapahtui [b]ilman uskoa sen sydänten paatumuksen tähden.

13 Ja kolmesti minä olen pelastanut sen sen vihollisten käsistä, eikä se ole tehnyt parannusta synneistään.

14 Ja kun se oli vannonut kaiken sen kautta, minkä meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesus Kristus oli siltä [a]kieltänyt, että se lähtisi vihollisiansa vastaan taistelemaan ja kostaisi veljiensä veren, katso, Herran ääni tuli minulle sanoen:

15 [a]Kosto on minun, ja minä [b]maksan tekojen mukaan; ja koska tämä kansa ei tehnyt parannusta, sen jälkeen kun minä olin pelastanut sen, katso, se hävitetään maan päältä.

16 Ja tapahtui, että minä kieltäydyin kokonaan lähtemästä vihollisiani vastaan; ja minä tein niin kuin Herra oli käskenyt minua; ja minä olin toimettomana todistajana tuodakseni julki maailmalle kaiken sen, mitä näin ja kuulin, sen Hengen ilmoitusten mukaisesti, joka oli todistanut tulevista asioista.

17 Sen tähden minä kirjoitan [a]teille, pakanat, ja myös sinulle, Israelin huone, kun työ alkaa, että sinä valmistautuisit palaamaan perintömaahasi;

18 niin, katso, minä kirjoitan kaikille maan äärille; niin, teille Israelin kahdelletoista heimolle, jotka ne kaksitoista, jotka Jeesus valitsi opetuslapsiksensa Jerusalemin maassa, tulevat [a]tuomitsemaan teidän tekojenne mukaan.

19 Ja minä kirjoitan myös tämän kansan jäännökselle, jonka myös ne [a]kaksitoista, jotka Jeesus valitsi tässä maassa, tulevat tuomitsemaan; ja ne toiset kaksitoista, jotka Jeesus valitsi Jerusalemin maassa, tulevat tuomitsemaan heidät.

20 Ja nämä asiat Henki ilmaisee minulle; sen tähden minä kirjoitan teille kaikille. Ja tästä syystä minä kirjoitan teille, jotta tietäisitte, että teidän kaikkien

10 *a* 3. Nefi 3:20–21; Morm. 4:4.
12 *a* PKO Rakkaus.
b Morm. 5:2.
14 *a* 3. Nefi 12:34–37.
15 *a* PKO Kosto.
b OL 82:23.
17 *a* 2. Nefi 30:3–8; 3. Nefi 29:1.
18 *a* Matt. 19:28; Luuk. 22:29–30; OL 29:12.
19 *a* 1. Nefi 12:9–10.

on seistävä Kristuksen [a]tuomioistuimen edessä, niin, jokaisen sielun, joka kuuluu Aadamin koko [b]ihmissukuun; ja teidän on seistävä tuomittavina teoistanne, olivatpa ne hyviä tai pahoja;

21 ja myös, jotta te [a]uskoisitte Jeesuksen Kristuksen evankeliumiin, joka teillä on oleva keskuudessanne; ja myös, jotta [b]juutalaisilla, Herran liittokansalla, olisi toinenkin [c]todistus hänen lisäksensä, jonka he näkivät ja kuulivat, siitä, että Jeesus, jonka he surmasivat, oli [d]todella Kristus ja todella Jumala.

22 Ja minä toivon, että voisin taivuttaa [a]kaikki teidät maan ääret tekemään parannuksen ja valmistautumaan seisomaan Kristuksen tuomioistuimen edessä.

LUKU 4

Sota ja verilöyly jatkuvat. Jumalattomat rankaisevat jumalattomia. Vallitsee suurempi jumalattomuus kuin koskaan ennen koko Israelissa. Naisia ja lapsia uhrataan epäjumalille. Lamanilaiset alkavat hävittää nefiläisiä tieltään. Noin 363–375 jKr.

Ja nyt tapahtui, että kolmantenasadantenakuudentenakymmenentenäkolmantena vuonna nefiläiset lähtivät sotajoukkoineen Hävityksenmaasta ylös taistelemaan lamanilaisia vastaan.

2 Ja tapahtui, että nefiläisten sotajoukot ajettiin jälleen takaisin Hävityksenmaahan. Ja kun ne olivat vielä väsyneitä, veres lamanilaisten sotajoukko kävi niiden kimppuun; ja niillä oli ankara taistelu, jossa lamanilaiset ottivat haltuunsa Hävityksenkaupungin ja surmasivat monia nefiläisiä ja ottivat monia vankeja.

3 Ja loput pakenivat ja liittyivät Teankumin kaupungin asukkaisiin. Nyt Teankumin kaupunki oli merenrannikon rajamailla, ja se oli myös lähellä Hävityksenkaupunkia.

4 Ja [a]sen tähden, että nefiläisten sotajoukot lähtivät lamanilaisia vastaan, ne alkoivat tulla lyödyiksi; sillä ilman sitä lamanilaiset eivät olisi voineet saada mitään valtaa heihin.

5 Mutta katso, Jumalan tuomiot voittavat jumalattomat, ja jumalattomien välityksellä jumalattomia [a]rangaistaan; sillä juuri jumalattomat yllyttävät ihmislasten sydämiä verenvuodatukseen.

6 Ja tapahtui, että lamanilaiset valmistautuivat hyökkäämään Teankumin kaupunkia vastaan.

7 Ja tapahtui, että kolmantenasadantenakuudentenakymmenentenäneljäntenä vuonna lamanilaiset hyökkäsivät Teankumin kaupunkia vastaan voidakseen ottaa haltuunsa myös Teankumin kaupungin.

8 Ja tapahtui, että nefiläiset

20 *a* PKO Viimeinen tuomio.
b OL 27:11.
21 *a* OL 3:20.
b PKO Juutalaiset.
c 2. Nefi 25:18.
d 2. Nefi 26:12; Moosia 7:27.
22 *a* Alma 29:1.
4 4 *a* Morm. 3:10.
5 *a* OL 63:33.

löivät heidät takaisin ja ajoivat heidät pois. Ja kun nefiläiset näkivät, että he olivat ajaneet lamanilaiset pois, he kerskuivat jälleen omasta voimastaan; ja he etenivät omaan voimaansa turvautuen ja ottivat takaisin haltuunsa Hävityksenkaupungin.

9 Ja nyt tämä kaikki oli tapahtunut, ja molemmin puolin oli surmattu tuhansia, sekä nefiläisiä että lamanilaisia.

10 Ja tapahtui, että kolmassadaskuudeskymmeneskuudes vuosi oli kulunut, ja lamanilaiset tulivat jälleen taistelemaan nefiläisiä vastaan; eivätkä nefiläiset silti tehneet parannusta tekemästään pahasta, vaan pysyivät jatkuvasti jumalattomuudessaan.

11 Ja kielen on mahdotonta kuvata tai ihmisen kirjoittaa täydellistä kuvausta siitä hirvittävästä veren ja verilöylyn näystä, joka oli kansan, sekä nefiläisten että lamanilaisten, keskuudessa; ja jokainen sydän paatui, niin että he nauttivat jatkuvasta verenvuodatuksesta.

12 Eikä niin suurta [a]jumalattomuutta ollut koskaan ollut kaikkien Lehin lasten keskuudessa eikä edes koko Israelin huoneen keskuudessa, Herran sanojen mukaan, kuin oli tämän kansan keskuudessa.

13 Ja tapahtui, että lamanilaiset ottivat haltuunsa Hävityksenkaupungin, ja tämä siksi, että heidän [a]lukumääränsä ylitti nefiläisten määrän.

14 Ja he marssivat eteenpäin myös Teankumin kaupunkia vastaan ja ajoivat asukkaat pois siitä ja ottivat monia vankeja, sekä naisia että lapsia, ja uhrasivat heidät uhreina [a]epäjumalillensa.

15 Ja tapahtui, että kolmantenasadantenakuudentenakymmenentenäseitsemäntenä vuonna nefiläiset vihoissaan siksi, että lamanilaiset olivat uhranneet heidän naisiaan ja heidän lapsiaan, lähtivät lamanilaisia vastaan tavattoman suuren vihan vallassa, niin että he löivät lamanilaiset jälleen ja ajoivat heidät pois mailtaan.

16 Eivätkä lamanilaiset enää tulleet uudestaan nefiläisiä vastaan ennen kuin kolmantenasadantenaseitsemäntenäkymmenentenäviidentenä vuonna.

17 Ja tänä vuonna he hyökkäsivät alas nefiläisiä vastaan kaikkine voiminensa; eikä heitä laskettu heidän lukumääränsä suuruuden tähden.

18 Ja [a]tästä lähtien nefiläiset eivät saaneet mitään valtaa lamanilaisiin, vaan alkoivat hävitä näiden tieltä kuin kaste auringon edeltä.

19 Ja tapahtui, että lamanilaiset tulivat alas Hävityksenkaupunkia vastaan, ja Hävityksenmaassa käytiin tavattoman ankara taistelu, jossa he löivät nefiläiset.

20 Ja he pakenivat jälleen heidän edeltään, ja he tulivat Boasin kaupunkiin; ja siellä he pitivät tavattoman rohkeasti puolensa

12 *a* 1. Moos. 6:5; 3. Nefi 9:9.
13 *a* Morm. 5:6.
14 *a* PKO Epäjumalien palvonta.
18 *a* Morm. 3:3.

lamanilaisia vastaan, niin että lamanilaiset eivät lyöneet heitä, ennen kuin he olivat tulleet toisen kerran.

21 Ja kun he olivat tulleet toisen kerran, nefiläisiä ajettiin ja teurastettiin tavattoman suuressa teurastuksessa; heidän naisiaan ja lapsiaan uhrattiin jälleen epäjumalille.

22 Ja tapahtui, että nefiläiset pakenivat jälleen heidän edeltään ottaen kaikki asukkaat mukaansa sekä kaupungeista että kylistä.

23 Ja nyt minä, Mormon, näin, että lamanilaiset olivat kukistamaisillaan maan, ja sen tähden minä menin [a]Simin kukkulalle ja otin esiin kaikki aikakirjat, jotka Ammaron oli kätkenyt Herran huomaan.

LUKU 5

Mormon johtaa jälleen nefiläisiä sotajoukkoja verisissä taisteluissa ja verilöylyissä. Mormonin kirja on tuleva julki, jotta kaikki israelilaiset tulisivat vakuuttuneiksi siitä, että Jeesus on Kristus. Epäuskonsa tähden lamanilaiset hajotetaan ja Henki lakkaa kiistelemästä heidän kanssaan. He saavat evankeliumin pakanoilta myöhempinä aikoina. Noin 380–384 jKr.

Ja tapahtui, että minä menin nefiläisten keskuuteen ja peruutin sen [a]valan, jonka olin tehnyt, etten enää auttaisi heitä; ja he antoivat jälleen sotajoukkonsa minun komentooni, sillä he katsoivat minuun, ikään kuin minä voisin vapauttaa heidät heidän ahdingoistaan.

2 Mutta katso, minä olin [a]vailla toivoa, sillä minä tiesin ne Herran tuomiot, jotka kohtaisivat heitä, sillä he eivät tehneet parannusta pahoista teoistaan vaan taistelivat henkensä edestä huutamatta avuksi sitä Olentoa, joka heidät oli luonut.

3 Ja tapahtui, että lamanilaiset hyökkäsivät meitä vastaan, kun me olimme paenneet Jordanin kaupunkiin; mutta katso, heidät ajettiin takaisin, niin etteivät he vallanneet kaupunkia sillä kertaa.

4 Ja tapahtui, että he hyökkäsivät taas meitä vastaan, ja me pidimme kaupungin hallussamme. Ja oli myös muita kaupunkeja, joita nefiläiset pitivät hallussaan, ja nämä linnoitukset katkaisivat heidän tiensä, niin etteivät he päässeet edessämme olevalle seudulle surmaamaan maamme asukkaita.

5 Mutta tapahtui, että kaikilla seuduilla, joiden kautta olimme kulkeneet ja joiden asukkaita ei ollut koottu turvaan, lamanilaiset surmasivat heidät, ja heidän pienet kaupunkinsa ja kylänsä ja suuret kaupunkinsa poltettiin tulella; ja näin oli kulunut kolmesataaseitsemänkymmentäyhdeksän vuotta.

6 Ja tapahtui, että kolmantenasadantenakahdeksantenakymmenentenä vuonna lamanilaiset tulivat jälleen taistelemaan meitä vastaan, ja me pidimme rohkeasti puolemme heitä vastaan;

23 *a* Morm. 1:3.
5 1 *a* Morm. 3:11.
2 *a* Morm. 3:12.

mutta se oli kaikki turhaa, sillä heidän lukumääränsä oli niin suuri, että he tallasivat nefiläisten väen jalkoihinsa.

7 Ja tapahtui, että me lähdimme jälleen pakoon, ja ne, jotka pakenivat nopeammin kuin lamanilaiset, pääsivät pakoon, ja ne, joiden pako ei ollut lamanilaisia nopeampaa, hävitettiin ja surmattiin.

8 Ja nyt katso, minä, Mormon, en halua raastaa ihmisten sielua panemalla heidän eteensä sellaisen kauhean veren ja verilöylyn näkymän, jollainen oli minun silmieni edessä; mutta tietäen, että nämä asiat täytyy varmasti ilmaista ja että kaikki salatut asiat täytyy [a]ilmoittaa katoilta –

9 ja myös, että tiedon näistä asioista täytyy [a]tulla tämän kansan jäännökselle ja myös pakanoille, joiden Herra on sanonut [b]hajottavan tämän kansan, eikä tätä kansaa pidettäisi minkään arvoisena heidän keskuudessaan – sen tähden minä kirjoitan pienen [c]lyhennelmän, uskaltamatta esittää täydellistä kertomusta näkemästäni sen käskyn tähden, jonka olen saanut, ja myös jottei teillä olisi liian suuri murhe tämän kansan jumalattomuuden tähden.

10 Ja nyt katso, tämän minä puhun heidän jälkeläisilleen ja myös pakanoille, joilla on huoli Israelin huoneesta ja jotka käsittävät ja tietävät, mistä heidän siunauksensa tulevat.

11 Sillä minä tiedän, että sellaiset tulevat murehtimaan Israelin huoneen onnettomuutta; niin, he tulevat murehtimaan tämän kansan tuhoa; he tulevat murehtimaan sitä, ettei tämä kansa ollut tehnyt parannusta, niin että se olisi päässyt Jeesuksen syleilyyn.

12 Nyt [a]nämä asiat on kirjoitettu Jaakobin huoneen [b]jäännökselle, ja ne kirjoitetaan tällä tavalla, koska Jumala tietää, ettei jumalattomuus tuo niitä heille julki; ja ne on määrä [c]kätkeä Herran huomaan, jotta ne tulisivat julki hänen itse hyväksi näkemänään aikana.

13 Ja tämä on käsky, jonka minä olen saanut; ja katso, ne tulevat julki Herran käskyn mukaisesti, kun hän viisaudessaan näkee hyväksi.

14 Ja katso, ne menevät epäuskoisille [a]juutalaisille; ja tätä tarkoitusta varten ne menevät – että he tulisivat [b]vakuuttuneiksi siitä, että Jeesus on Kristus, elävän Jumalan Poika; että Isä voi Rakkaimpansa kautta toteuttaa suuren ja iankaikkisen tarkoituksensa palauttamalla juutalaiset tai kaikki Israelin huoneeseen kuuluvat heidän perintömaahansa, jonka Herra, heidän Jumalansa, on antanut heille, toteuttaakseen [c]liittonsa;

15 ja myös, että [a]tämän kansan

8 *a* Luuk. 12:2–3; 2. Nefi 27:11; OL 1:3.
9 *a* 4. Nefi 1:49.
b 3. Nefi 16:8.
c Morm. 1:1.
12 *a* En. 1:16; Hel. 15:11–13. PKO Mormonin kirja.
b OL 3:16–20.
c Morm. 8:4, 13–14; Moroni 10:1–2.
14 *a* 2. Nefi 29:13; 30:7–8. PKO Juutalaiset.
b 2. Nefi 25:16–17.
c 3. Nefi 29:1–3.
15 *a* 3. Nefi 21:3–7, 24–26.

jälkeläiset voivat täydellisemmin uskoa hänen evankeliuminsa, joka on [b]tuleva pakanoilta heille julki; sillä tämä kansa [c]hajotetaan, ja siitä [d]tulee tumma, saastainen ja inhottava kansa, sanoin kuvaamattomasti pahempi kuin on koskaan ollut meidän keskuudessamme, niin, jopa kuin on ollut lamanilaisten keskuudessa, ja tämä heidän epäuskonsa ja epäjumalien palvontansa tähden.

16 Sillä katso, Herran Henki on jo lakannut [a]kiistelemästä heidän isiensä kanssa, ja he ovat ilman Kristusta ja Jumalaa maailmassa; ja heitä ajetaan ympäriinsä kuin [b]akanoita tuulessa.

17 He olivat kerran ihastuttava kansa, ja heillä oli Kristus [a]paimenenaan; niin, heitä johdatti tosiaankin Isä Jumala.

18 Mutta nyt, katso, heitä [a]johdattaa Saatana, niin kuin tuuli kuljettaa akanoita tai niin kuin alus heittelehtii aalloilla ilman purjetta tai ankkuria tai ilman mitään, millä sitä ohjata; ja he ovat samanlaisia kuin se.

19 Ja katso, Herra on varannut heidän siunauksensa, jotka he olisivat voineet tässä maassa saada, [a]pakanoille, jotka ottavat maan haltuunsa.

20 Mutta katso, tapahtuu, että pakanat ajavat ja hajottavat heitä; ja kun pakanat ovat ajaneet ja hajottaneet heitä, katso, silloin Herra [a]muistaa [b]liiton, jonka hän teki Abrahamin ja koko Israelin huoneen kanssa.

21 Ja Herra muistaa myös vanhurskaiden [a]rukoukset, jotka hänelle on esitetty heidän puolestaan.

22 Ja silloin, oi te pakanat, kuinka te voitte kestää Jumalan voiman edessä, ellette tee parannusta ja käänny pois pahoilta teiltänne?

23 Ettekö tiedä, että te olette Jumalan käsissä? Ettekö tiedä, että hänellä on kaikki valta, ja hänen suuresta [a]käskystänsä maa [b]kääritään kokoon kuin kirjakäärö?

24 Tehkää sen tähden parannus ja nöyrtykää hänen edessään, ettei hän kävisi oikeudenmukaisesti teitä vastaan – ettei Jaakobin jälkeläisten jäännös kulkisi teidän keskuudessanne kuin [a]leijona ja repisi teitä kappaleiksi, eikä ketään ole pelastamassa.

LUKU 6

Nefiläiset kokoontuvat Kumoran maahan viimeisiin taisteluihin. Mormon kätkee pyhät aikakirjat Kumorankukkulaan. Lamanilaiset ovat voitokkaita, ja nefiläisten kansakunta tuhoutuu. Sadattuhannet saavat surmansa miekasta. Noin 385 jKr.

15 *b* 1. Nefi 13:20–29, 38; Morm. 7:8–9.
c 1. Nefi 10:12–14; 3. Nefi 16:8.
d 2. Nefi 26:33.
16 *a* 1. Moos. 6:3; Et. 2:15.
b Ps. 1:4.
17 *a* PKO Hyvä paimen.
18 *a* 2. Nefi 28:21.
19 *a* 3. Nefi 20:27–28.
20 *a* 3. Nefi 16:8–12.
b PKO Abrahamin liitto.
21 *a* En. 1:12–18; Morm. 9:36–37.
23 *a* Hel. 12:8–17.
b 3. Nefi 26:3.
24 *a* Miika 5:7; 3. Nefi 20:15–16.

Ja nyt minä päätän aikakirjani kansani, nefiläisten, [a]tuhosta. Ja tapahtui, että me marssimme eteenpäin lamanilaisten edellä.

2 Ja minä, Mormon, kirjoitin kirjeen lamanilaisten kuninkaalle ja pyysin häneltä, että hän sallisi meidän koota kansamme yhteen Kumoran [a]maahan kukkulan luo, jota kutsuttiin Kumoraksi, ja siellä me voisimme ryhtyä taisteluun heitä vastaan.

3 Ja tapahtui, että lamanilaisten kuningas soi minulle sen, mitä pyysin.

4 Ja tapahtui, että me marssimme Kumoran maahan, ja me pystytimme telttamme Kumorankukkulan ympärille; ja se oli monien vesien, jokien ja lähteiden maa; ja täällä me toivoimme saavamme yliotteen lamanilaisista.

5 Ja kun kolmesataakahdeksankymmentäneljä vuotta oli kulunut, me olimme koonneet kaikki kansastamme jäljelle jääneet Kumoran maahan.

6 Ja tapahtui, että kun me olimme koonneet kaiken kansamme Kumoran maahan yhteen, katso, minä, Mormon, aloin olla vanha; ja koska tiesin, että se olisi kansani viimeinen taistelu, ja koska olin saanut Herralta käskyn, ettei minun pitänyt sallia isiltämme periytyneiden aikakirjojen, jotka olivat pyhiä, joutuvan lamanilaisten käsiin (sillä lamanilaiset tuhoaisivat ne), minä sen tähden tein [a]tämän aikakirjan Nefin levyistä ja [b]kätkin Kumorankukkulaan kaikki aikakirjat, jotka Herran käsi oli minun haltuuni uskonut, paitsi [c]näitä muutamia levyjä, jotka annoin pojalleni [d]Moronille.

7 Ja tapahtui, että minun väkeni vaimoineen ja lapsineen näki nyt lamanilaisten [a]sotajoukkojen marssivan heitä kohti; ja sen kauhean kuolemanpelon vallassa, joka täyttää kaikkien jumalattomien rinnan, he odottivat ottaakseen ne vastaan.

8 Ja tapahtui, että ne tulivat taistelemaan meitä vastaan, ja jokainen sielu täyttyi kauhusta niiden lukumäärän suuruuden tähden.

9 Ja tapahtui, että ne hyökkäsivät minun väkeni kimppuun miekoin ja jousin ja nuolin ja kirvein ja kaikenlaisin sota-asein.

10 Ja tapahtui, että minun mieheni lyötiin maahan, niin, nimittäin minun kymmenentuhattani, jotka olivat kanssani, ja minä kaaduin haavoittuneena heidän keskelleen; ja minut ohitettiin, niin ettei minun elämääni päätetty.

11 Ja kun ne olivat päässeet loppuun ja lyöneet maahan [a]kaiken väkeni, paitsi kahtakymmentäneljää meistä (joiden joukossa oli minun poikani Moroni), ja me, jotka olimme jääneet eloon väkemme kuollessa, näimme seuraavana päivänä, lamanilaisten palattua leireihinsä, Kumorankukkulan laelta ne kymmenentuhatta väestäni,

6 1 *a* 1. Nefi 12:19; Jar. 1:10; Alma 45:9–14; Hel. 13:5–11.
2 *a* Et. 9:3.
6 *a* PKO Levyt.
b Et. 15:11.
c Morm. s. 1:2.
d Morm. 8:1.
7 *a* 1. Nefi 12:15.
11 *a* 1. Nefi 12:19–20; Hel. 15:17.

jotka oli lyöty maahan ja joita minä olin kärjessä johtanut.

12 Ja me näimme myös ne kymmenentuhatta väestäni, joita poikani Moroni oli johtanut.

13 Ja katso, Gidgiddonan kymmenentuhatta olivat kaatuneet, ja myös hän heidän keskellään.

14 Ja Lama ja hänen kymmenentuhattaan olivat kaatuneet; ja Gilgal ja hänen kymmenentuhattaan olivat kaatuneet; ja Limha ja hänen kymmenentuhattaan olivat kaatuneet; ja Jeneum ja hänen kymmenentuhattaan olivat kaatuneet; ja Kumeniha ja Moroniha ja Antionum ja Siblom ja Seem ja Jos ja heidän kunkin kymmenentuhattansa olivat kaatuneet.

15 Ja tapahtui, että oli vielä kymmenen muuta, jotka kaatuivat miekasta ja heidän kunkin kymmenentuhattansa; aivan niin, [a]koko minun kansani, lukuun ottamatta niitä kahtakymmentäneljää, jotka olivat minun kanssani, sekä muutamia, jotka olivat paenneet eteläisiin maihin, ja muutamia, jotka olivat loikanneet lamanilaisten puolelle, oli kaatunut, ja heidän lihansa ja luunsa ja verensä virui maan pinnalla, koska ne olivat jääneet heidän surmaajiensa käsistä lahoamaan maan päällä ja hajoamaan ja palaamaan äitiinsä maahan.

16 Ja minun sieluani raastoi piina kansani surmattujen tähden, ja minä huusin:

17 Oi te kaunoiset, kuinka saatoitte poiketa Herran teiltä! Oi te kaunoiset, kuinka saatoitte hylätä sen Jeesuksen, joka seisoi syli avoinna ottaakseen teidät vastaan!

18 Katso, ellette olisi tätä tehneet, te ette olisi kaatuneet. Mutta katso, te olette kaatuneet, ja minä suren teidän menetystänne.

19 Oi te kauniit pojat ja tyttäret, te isät ja äidit, te miehet ja vaimot, te kaunoiset, kuinka saatoitte kaatua!

20 Mutta katso, te olette mennyttä, eivätkä minun murehtimiseni voi tuoda teitä takaisin.

21 Ja pian tulee päivä, jolloin teidän kuolevaisenne on pukeuduttava kuolemattomuuteen ja näiden ruumiiden, jotka nyt lahoavat katoavaisuudessa, on pian tultava [a]katoamattomiksi ruumiiksi; ja silloin teidän on seistävä Kristuksen tuomioistuimen edessä tuomittavina tekojenne mukaan; ja jos on niin, että te olette vanhurskaita, silloin te olette siunattuja isienne kanssa, jotka ovat menneet ennen teitä.

22 Oi kunpa olisitte tehneet parannuksen, ennen kuin tämä suuri tuho oli kohdannut teitä. Mutta katso, te olette mennyttä, ja Isä, niin, taivaan iankaikkinen Isä tuntee teidän tilanne; ja hän menettelee teidän suhteenne [a]oikeudenmukaisuutensa ja [b]armonsa mukaisesti.

LUKU 7

Mormon kehottaa myöhempien aikojen lamanilaisia uskomaan

15 *a* Alma 9:24.
21 *a* 1. Kor. 15:53–54.
22 *a* PKO Oikeudenmukaisuus.
b PKO Armeliaisuus.

Kristukseen, ottamaan vastaan hänen evankeliuminsa ja pelastumaan. Kaikki, jotka uskovat Raamattuun, uskovat myös Mormonin kirjaan. Noin 385 jKr.

Ja nyt, katso, minä haluan puhua jonkin verran tämän kansan [a]jäännökselle, joka säästyy, jos Jumala antaa heille minun sanani, jotta he voisivat tietää isiensä asioista; eli minä puhun teille, te Israelin huoneen jäännös; ja nämä ovat ne sanat, jotka minä puhun:

2 Tietäkää, että te olette [a]Israelin huonetta.

3 Tietäkää, että teidän on tultava parannukseen, tai te ette voi pelastua.

4 Tietäkää, että teidän on laskettava sota-aseenne, ettekä te saa enää nauttia verenvuodatuksesta ettekä enää tarttua niihin, paitsi jos Jumala käskee teitä.

5 Tietäkää, että teidän on tultava [a]tuntemaan isänne ja tehtävä parannus kaikista synneistänne ja pahoista teoistanne ja [b]uskottava Jeesukseen Kristukseen, että hän on Jumalan Poika ja että juutalaiset surmasivat hänet, ja Isän voimalla hän on noussut ylös, minkä kautta hän on saanut [c]voiton haudasta; ja hänessä on myös kuoleman pistin nielty.

6 Ja hän saa aikaan kuolleiden [a]ylösnousemuksen, jonka kautta ihminen on herätettävä seisomaan hänen [b]tuomioistuimensa edessä.

7 Ja hän on saanut aikaan maailman [a]lunastuksen, jonka kautta sen, joka havaitaan [b]syyttömäksi hänen edessään tuomiopäivänä, annetaan [c]asua Jumalan luona hänen valtakunnassaan laulamassa lakkaamatonta ylistystä ylhäisten [d]kuorojen kanssa Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle, jotka ovat [e]yksi Jumala, [f]onnen tilassa, jolla ei ole loppua.

8 Tehkää sen tähden parannus ja ottakaa kaste Jeesuksen nimeen ja tarttukaa kiinni Kristuksen [a]evankeliumiin, joka pannaan teidän eteenne, ei vain tässä aikakirjassa vaan myös siinä [b]aikakirjassa, joka tulee pakanoille [c]juutalaisilta, joka aikakirja tulee pakanoilta [d]teille.

9 Sillä katso, [a]tämä on kirjoitettu sitä tarkoitusta varten, että te uskoisitte siihen; ja jos te [b]uskotte siihen, te uskotte tähänkin; ja jos te uskotte tähän, te saatte tietää isistänne sekä niistä ihmeellisistä teoista, joita Jumalan voimasta tapahtui heidän keskuudessaan.

7 1 *a* Hel. 15:11–13.
2 *a* Alma 10:3.
5 *a* 2. Nefi 3:12.
b PKO Usko.
c Jes. 25:8; Moosia 16:7–8.
6 *a* PKO Ylösnousemus.
b PKO Jeesus Kristus: Tuomari; Viimeinen tuomio.
7 *a* PKO Lunastus.
b PKO Syyttömäksi julistaminen.
c 1. Nefi 10:21; OL 76:62; Moos. 6:57.
d Moosia 2:28.
e OL 20:28.
PKO Jumala, jumaluus.
f PKO Ilo.
8 *a* PKO Evankeliumi.
b PKO Raamattu.
c 2. Nefi 29:4–13.
d 1. Nefi 13:38.
9 *a* PKO Mormonin kirja.
b 1. Nefi 13:38–41.

10 Ja te saatte myös tietää, että te olette Jaakobin jälkeläisten jäännös; sen tähden teidät luetaan ensimmäisen liiton kansaan, ja jos te uskotte Kristukseen ja teidät kastetaan, ensin vedellä, sitten tulella ja Pyhällä Hengellä, Vapahtajamme [a]esimerkkiä noudattaen, sen mukaisesti kuin hän on meitä käskenyt, teidän käy hyvin tuomion päivänä. Aamen.

LUKU 8

Lamanilaiset etsivät ja tuhoavat nefiläiset. Mormonin kirja on tuleva julki Jumalan voimasta. Voi niitä, jotka uhkuvat vihaa ja riitaa Herran työtä vastaan. Nefiläisten aikakirja tulee julki jumalattomuuden, rappion ja luopumuksen aikana. Noin 400–421 jKr.

Katso, minä, [a]Moroni, päätän isäni Mormonin [b]aikakirjan. Katso, minulla on vain muutamia asioita kirjoitettavana, joista asioista isäni antoi minulle käskyn.

2 Ja nyt tapahtui, että Kumoran [a]suuren ja hirvittävän taistelun jälkeen, katso, [b]lamanilaiset metsästivät etelänpuoleiseen maahan paenneita nefiläisiä, kunnes heidät kaikki oli hävitetty.

3 Ja myös minun isäni he tappoivat, ja minä olen tosiaan [a]yksin jäljellä kirjoittamassa murheellista tarinaa kansani tuhosta. Mutta katso, se on mennyt, ja minä täytän isäni käskyn. Ja surmataanko minut, en tiedä.

4 Sen tähden minä kirjoitan ja kätken aikakirjat maahan; ja minne minä menen, sillä ei ole väliä.

5 Katso, minun isäni on tehnyt [a]tämän aikakirjan, ja hän on kirjoittanut, miksi hän sen teki. Ja katso, minä kirjoittaisin siitä myös, jos minulla olisi [b]levyissä tilaa, mutta minulla ei ole; eikä minulla ole yhtään metallia, sillä minä olen yksin. Minun isäni on surmattu taistelussa, ja kaikki minun sukulaiseni, eikä minulla ole ystäviä eikä minne mennä; ja kuinka kauan Herra sallii minun elää, en tiedä.

6 Katso, [a]neljäsataa vuotta on kulunut meidän Herramme ja Vapahtajamme tulemisesta.

7 Ja katso, lamanilaiset ovat metsästäneet minun kansaani, nefiläisiä, kaupungista toiseen ja paikasta toiseen, kunnes heitä ei enää ole; ja suuri on ollut heidän [a]sortumisensa; niin, suuri ja ihmeellinen on minun kansani, nefiläisten, tuho.

8 Ja katso, Herran käsi on sen tehnyt. Ja katso vielä, lamanilaiset ovat [a]sodassa keskenään, ja koko tämä maa on täynnä yhtä jatkuvaa murhaa ja verenvuodatusta; eikä sodan loppua tiedä kukaan.

9 Ja nyt, katso, minä en sano enempää heistä, sillä maassa ei

10 *a* 2. Nefi 31:5–9.
8 1 *a* PKO Moroni, Mormonin poika.
b PKO Levyt.
2 *a* Morm. 6:2–15.
b OL 3:18.
3 *a* Moroni 9:22.
5 *a* Morm. 2:17–18.
b Morm. 6:6.
6 *a* Alma 45:10.
7 *a* 1. Nefi 12:2–3.
8 *a* 1. Nefi 12:20–23.

ole ketään muita kuin lamanilaisia ja [a]rosvoja.

10 Eikä ole ketään, joka tuntee tosi Jumalan, paitsi Jeesuksen [a]opetuslapset, jotka jäivät maahan, kunnes kansan jumalattomuus oli niin suuri, ettei Herra sallinut heidän [b]jäädä kansan pariin; ja ovatko he maassa, sitä ei tiedä kukaan.

11 Mutta katso, minun [a]isäni ja minä olemme nähneet heidät, ja he ovat palvelleet meitä.

12 Ja jokainen, joka ottaa vastaan tämän aikakirjan eikä tuomitse sitä niiden vajavaisuuksien tähden, joita siinä on, saa tietää [a]suuremmista asioista kuin nämä. Katso, minä olen Moroni, ja jos olisi mahdollista, minä ilmaisisin teille kaikki asiat.

13 Katso, minä lakkaan puhumasta tästä kansasta. Minä olen Mormonin poika, ja minun isäni oli Nefin [a]jälkeläinen.

14 Ja minä olen sama, joka [a]kätkee tämän aikakirjan Herran huomaan; sen levyillä ei ole mitään arvoa, Herran käskyn tähden. Sillä hän totisesti sanoo, ettei kenenkään pidä [b]saada niitä hyötyäkseen, mutta sen kertomus on suuriarvoinen; ja sitä, joka tuo sen valoon, Herra siunaa.

15 Sillä kenelläkään ei voi olla voimaa tuoda sitä valoon, ellei Jumala sitä hänelle anna; sillä Jumala tahtoo, että se tehdään [a]silmämääränä vain hänen kunniansa eli Herran ikivanhan ja kauan hajallaan olleen liittokansan parhaaksi.

16 Ja siunattu olkoon [a]se, joka tuo tämän valoon, sillä se [b]tuodaan pimeydestä valoon Jumalan sanan mukaisesti; niin, se tuodaan esiin maasta, ja se loistaa pimeydestä ja tulee kansan tietoon; ja se tapahtuu Jumalan voimasta.

17 Ja jos siinä on [a]virheitä, ne ovat ihmisen virheitä. Mutta katso, me emme tiedä yhtään virhettä; Jumala kuitenkin tietää kaiken; sen tähden se, joka [b]tuomitsee, varokoon, ettei ole vaarassa joutua helvetin tuleen.

18 Ja se, joka sanoo: Näytä minulle tai sinua lyödään, varokoon, ettei käske sellaista, minkä Herra on kieltänyt.

19 Sillä katso, joka [a]tuomitsee pikaisesti, hänet vuorostaan tuomitaan pikaisesti, sillä hänen palkkansa on hänen tekojensa mukainen; sen tähden sitä, joka lyö, Herra vuorostaan lyö.

20 Katso, mitä kirjoituksissa sanotaan: ihminen ei saa lyödä eikä hän saa tuomita, sillä tuomio on minun, sanoo Herra, ja myös kosto on minun, ja minä maksan tekojen mukaan.

21 Ja joka uhkuu vihaa ja riitoja Herran työtä vastaan ja Herran

9 *a* Morm. 2:8.
10 *a* 3. Nefi 28:7; Et. 12:17. PKO Kolme nefiläistä opetuslasta.
b Morm. 1:16.
11 *a* 3. Nefi 28:24–26.
12 *a* 3. Nefi 26:6–11.
13 *a* 3. Nefi 5:20.
14 *a* Moroni 10:1–2.
b JS–H 1:46.
15 *a* OL 4:5.
16 *a* 2. Nefi 3:6–7, 11, 13–14.
b Jes. 29:18; 2. Nefi 27:29.
17 *a* Morm. 9:31, 33; Et. 12:23–28.
b 3. Nefi 29:5; Et. 4:8.
19 *a* JSR Matt. 7:1–2 (Liiteosa); 3. Nefi 14:1–2; Moroni 7:14.

liittokansaa vastaan, joka on Israelin huone, ja sanoo: Me hävitämme Herran työn, eikä Herra muista liittoaan, jonka hän on tehnyt Israelin huoneen kanssa – hän on vaarassa joutua kaadetuksi maahan ja heitetyksi tuleen;

22 sillä Herran iankaikkiset [a]tarkoitukset etenevät, kunnes kaikki hänen lupauksensa täyttyvät.

23 Tutkikaa [a]Jesajan profetioita. Katso, minä en voi niitä kirjoittaa. Niin, katso, minä sanon teille, että ne pyhät, jotka ovat menneet ennen minua ja jotka ovat pitäneet tätä maata hallussaan, [b]huutavat, aivan niin, tomusta he huutavat Herran puoleen; ja niin totta kuin Herra elää, hän muistaa sen liiton, jonka hän on tehnyt heidän kanssaan.

24 Ja hän tietää heidän [a]rukouksensa, että ne olivat heidän veljiensä puolesta. Ja hän tietää heidän uskonsa, sillä hänen nimessään he saattoivat siirtää [b]vuoria; ja hänen nimessään he voivat saada maan järisemään; ja hänen sanansa voimalla he saivat [c]vankilat sortumaan maahan; niin, ei edes tulinen uuni voinut heitä vahingoittaa, eivätkä villipedot eivätkä myrkykäärmeet, hänen sanansa voiman tähden.

25 Ja katso, heidän [a]rukouksensa olivat myös hänen puolestaan, jonka Herra sallisi tuoda nämä asiat julki.

26 Eikä kenenkään tarvitse sanoa, etteivät ne tule, sillä varmasti ne tulevat, sillä Herra on näin puhunut; sillä [a]maasta ne tulevat Herran käden kautta, eikä kukaan voi sitä estää; ja se tapahtuu aikana, jolloin sanotaan, että [b]ihmeet ovat lakanneet; ja se tapahtuu, ikään kuin joku puhuisi [c]kuolleista.

27 Ja se tapahtuu aikana, jolloin pyhien [a]veri huutaa Herran puoleen [b]salaliittojen ja pimeyden tekojen tähden.

28 Niin, se tapahtuu aikana, jolloin Jumalan voima kielletään ja [a]kirkot tulevat saastutetuiksi ja ylpistyvät sydämensä kopeudessa; aivan niin, aikana, jolloin kirkkojen johtajat ja opettajat nousevat sydämensä kopeudessa jopa kadehtien niitä, jotka kuuluvat heidän kirkkoihinsa.

29 Niin, se tapahtuu aikana, jolloin [a]kuullaan tulipaloista ja rajuilmoista ja [b]savupilvistä vieraissa maissa;

30 ja kuullaan myös [a]sodista, sotahuhuista ja maanjäristyksistä monin paikoin.

---

22 *a* OL 3:3.
23 *a* 3. Nefi 20:11; 23:1.
b Jes. 29:4; 2. Nefi 3:19–20; 26:16.
24 *a* En. 1:12–18; Morm. 9:36; OL 10:46.
b MK Jaak. 4:6; Hel. 10:9.
c Alma 14:27–29.
25 *a* Morm. 5:21.
26 *a* Jes. 29:4; 2. Nefi 33:13.
b Morm. 9:15–26; Moroni 7:27–29, 33–37.
c 2. Nefi 26:15–16; Morm. 9:30; Moroni 10:27.
27 *a* Et. 8:22–24; OL 87:6–7.
b PKO Salaliitto.
28 *a* 2. Tim. 3:1–7; 1. Nefi 14:9–10; 2. Nefi 28:3–32; OL 33:4.
29 *a* Joel 3:1–5; 2. Nefi 27:2–3.
b 1. Nefi 19:11; OL 45:39–42.
30 *a* Matt. 24:6; 1. Nefi 14:15–17.

31 Niin, se tapahtuu aikana, jolloin maan päällä on suurta saastaisuutta; on murhia ja ryöstämistä ja valhetta ja petoksia ja haureutta ja kaikenlaisia iljetyksiä; jolloin on monia, jotka sanovat: Tee tätä tai tee tuota, eikä sillä ole [a]väliä, sillä Herra [b]tukee sellaisia viimeisenä päivänä. Mutta voi sellaisia, sillä he ovat katkeruuden [c]sapessa ja pahuuden kahleissa.

32 Niin, se tapahtuu aikana, jolloin perustetaan kirkkoja, jotka sanovat: Tulkaa minun luokseni, niin te saatte rahojanne vastaan syntinne anteeksi.

33 Oi teitä jumalattomia ja kieroutuneita ja uppiniskaisia ihmisiä, miksi olette perustaneet itsellenne kirkkoja [a]etua saadaksenne? Miksi olette [b]muuttaneet Jumalan pyhää sanaa voidaksenne tuottaa [c]tuomion sielullenne? Katso, turvautukaa Jumalan ilmoituksiin, sillä katso, sinä päivänä tulee aika, jolloin kaiken tämän täytyy toteutua.

34 Katso, Herra on näyttänyt minulle suuria ja ihmeellisiä asioita siitä, minkä on pian tapahduttava, sinä aikana, jolloin nämä asiat tulevat julki teidän keskuudessanne.

35 Katso, minä puhun teille ikään kuin olisitte läsnä, ettekä te kuitenkaan ole. Mutta katso, Jeesus Kristus on näyttänyt teidät minulle, ja minä tiedän teidän tekemisenne.

36 Ja minä tiedän, että te [a]vaellatte sydämenne kopeudessa; eikä ole kuin vain muutamia, jotka eivät [b]ylpisty sydämensä kopeudessa, mikä saa teidät käyttämään [c]hyvin hienoja vaatteita ja johtaa kateuteen ja riitoihin ja pahansuopaisuuteen ja vainoihin ja kaikenlaisiin pahoihin tekoihin; ja teidän kirkkonne, niin, aivan joka ainoa, ovat saastuneet teidän sydämenne kopeuden tähden.

37 Sillä katso, te rakastatte [a]rahaa ja omaisuuttanne ja hienoja vaatteitanne ja kirkkojenne koristeita enemmän kuin te rakastatte köyhiä ja tarvitsevia, sairaita ja ahdistettuja.

38 Oi te saastaiset, te tekopyhät, te opettajat, jotka myytte itsenne siitä, mikä turmelee, miksi olette saastuttaneet Jumalan pyhän kirkon? Miksi [a]häpeätte ottaa Kristuksen nimen päällenne? Miksi ette ajattele, että suurempiarvoinen on loputon onni kuin se [b]kurjuus, joka ei koskaan kuole – maailman [c]ylistyksenkö tähden?

39 Miksi te koristatte itseänne sellaisella, missä ei ole elämää, ja silti annatte nälkäisten ja tarvitsevien ja alastomien ja sairaiden ja ahdistettujen kulkea ohitsenne ettekä huomaa heitä?

40 Niin, miksi te perustatte

31 *a* 2. Nefi 28:21–22.
b 2. Nefi 28:8.
c Alma 41:11.
33 *a* PKO Pappisvalta.
b 1. Nefi 13:26–29.
c PKO Tuomio.
36 *a* PKO Vaeltaminen Jumalan kanssa.
b MK Jaak. 2:13.
c Alma 5:53.
37 *a* 2. Nefi 28:9–16.
38 *a* Room. 1:16; 2. Tim. 1:8; 1. Nefi 8:25–28; Alma 46:21.
b Moosia 3:25.
c 1. Nefi 13:9.

[a]salaisia iljetyksiänne etua saadaksenne ja saadaksenne lesket suremaan Herran edessä ja myös orvot suremaan Herran edessä ja myös heidän isiensä ja heidän aviomiestensä veren huutamaan maasta Herran puoleen kostoa teidän päällenne?

41 Katso, koston miekka häälyy teidän yllänne, ja pian tulee aika, jolloin hän [a]kostaa pyhien veren teille, sillä hän ei kärsi heidän huutojaan kauemmin.

LUKU 9

Moroni kehottaa niitä, jotka eivät usko Kristukseen, tekemään parannuksen. Hän julistaa ihmeiden Jumalaa, joka antaa ilmoituksia ja vuodattaa lahjoja ja merkkejä uskollisille. Ihmeteot lakkaavat epäuskon tähden. Merkit seuraavat niitä, jotka uskovat. Ihmisiä kehotetaan olemaan viisaita ja pitämään käskyt. Noin 401–421 jKr.

Ja nyt, minä puhun myös niistä, jotka eivät usko Kristukseen.

2 Katso, uskotteko te rangaistuksenne päivänä – katso, kun Herra tulee, niin, nimittäin sinä [a]suurena päivänä, jolloin [b]maa kääritään kokoon kuin kirjakäärö ja alkuaineet [c]sulavat hehkuvassa kuumuudessa, niin, sinä suurena päivänä, jolloin teidät viedään seisomaan Jumalan Karitsan eteen – sanotteko silloin, ettei Jumalaa ole?

3 Kiellättekö vielä silloinkin Kristuksen, tai voitteko katsella Jumalan Karitsaa? Luuletteko voivanne asua hänen kanssaan tietoisina syyllisyydestänne? Luuletteko, että voisitte olla onnellisia asuessanne tuon pyhän Olennon kanssa, kun sieluanne kiduttaa syyllisyydentunto siitä, että olette aina rikkoneet hänen lakejaan vastaan?

4 Katso, minä sanon teille, että teidän olisi onnettomampaa asua pyhän ja oikeudenmukaisen Jumalan kanssa, tietoisina saastaisuudestanne hänen edessään, kuin teidän olisi asua [a]tuomittujen sielujen kanssa [b]helvetissä.

5 Sillä katso, kun teidät saatetaan näkemään [a]alastomuutenne Jumalan edessä sekä Jumalan kirkkaus ja Jeesuksen Kristuksen pyhyys, se sytyttää teissä sammumattoman tulen liekin.

6 Oi siis te [a]epäuskoiset, [b]kääntykää Herran puoleen; huutakaa voimallisesti Isän puoleen Jeesuksen nimessä, jotta teidät kenties havaittaisiin tahrattomiksi, [c]puhtaiksi, ihaniksi ja valkoisiksi, [d]Karitsan veren puhdistamiksi, sinä suurena ja viimeisenä päivänä.

7 Ja vielä minä puhun teille, jotka [a]kiellätte Jumalan ilmoitukset ja sanotte, että ne ovat lakanneet, ettei ole ilmoituksia eikä profetioita eikä lahjoja eikä parantamista eikä kielillä

40 *a* PKO Salaliitto.
41 *a* 1. Nefi 22:14.
9 2 *a* Mal. 3:23; 3. Nefi 28:31.
b Morm. 5:23; OL 63:20–21.
PKO Maailma: Maailman loppu.
c 3. Nefi 26:3.
4 *a* PKO Tuomio.
b PKO Helvetti.
5 *a* 2. Nefi 9:14.
6 *a* PKO Epäusko.
b Hes. 18:23, 32; OL 98:47.
c PKO Puhtaus.
d PKO Jumalan Karitsa.
7 *a* 3. Nefi 29:6–7.

puhumista ja kielten [b]tulkitsemista;

8 katso, minä sanon teille: Se, joka nämä asiat kieltää, ei tunne Kristuksen [a]evankeliumia; eli hän ei ole lukenut kirjoituksia, ja jos on, hän ei [b]ymmärrä niitä.

9 Sillä emmekö me lue, että Jumala on [a]sama eilen, tänään ja ikuisesti eikä hänessä ole vaihtelevaisuutta eikä muuttumisen häivää?

10 Ja nyt, jos te olette kuvitelleet itsellenne jumalan, joka vaihtelee ja jossa on muuttumisen häivää, niin silloin te olette kuvitelleet itsellenne jumalan, joka ei ole ihmeiden Jumala.

11 Mutta katso, minä näytän teille ihmeiden Jumalan, nimittäin Abrahamin Jumalan ja Iisakin Jumalan ja Jaakobin Jumalan; ja se on se sama [a]Jumala, joka loi taivaat ja maan ja kaiken, mitä niissä on.

12 Katso, hän loi Aadamin, ja [a]Aadamin kautta tuli ihmisen [b]lankeemus. Ja ihmisen lankeemuksen tähden tuli Jeesus Kristus, nimittäin Isä ja Poika; ja Jeesuksen Kristuksen tähden tuli ihmisen [c]lunastus.

13 Ja ihmisen lunastuksen tähden, joka tuli Jeesuksen Kristuksen kautta, heidät tuodaan takaisin Herran eteen; niin, tässä on kaikki ihmiset lunastettu, koska Kristuksen kuolema saa aikaan [a]ylösnousemuksen, joka saa aikaan lunastuksen loputtomasta [b]unesta, josta unesta kaikki ihmiset herätetään Jumalan voimasta, kun pasuuna soi; ja he tulevat esiin, sekä pienet että suuret, ja kaikki tulevat seisomaan hänen tuomioistuimensa edessä lunastettuina ja päästettyinä tästä iankaikkisesta kuoleman [c]siteestä, joka kuolema on ajallinen kuolema.

14 Ja silloin heitä kohtaa Pyhän [a]tuomio; ja silloin tulee aika, jolloin se, joka on [b]saastainen, on yhä saastainen; ja se, joka on vanhurskas, on yhä vanhurskas; se, joka on onnellinen, on yhä onnellinen; ja se, joka on onneton, on yhä onneton.

15 Ja nyt, oi te kaikki, jotka olette kuvitelleet itsellenne jumalan, joka ei voi tehdä [a]ihmeitä, minä tahtoisin kysyä teiltä, ovatko kaikki nämä asiat mennyttä, joista olen puhunut? Onko loppu jo tullut? Katso, minä sanon teille: Ei; eikä Jumala ole lakannut olemasta ihmeiden Jumala.

16 Katso, eikö kaikki se, mitä Jumala on tehnyt, ole ihmeellistä meidän silmissämme? Niin, ja kuka voi käsittää Jumalan ihmeellisiä [a]tekoja?

17 Kuka voi sanoa, ettei se ollut

7 *b* 1. Kor. 12:7–10; UK 1:7.
8 *a* PKO Evankeliumi.
b Matt. 22:29.
9 *a* Hepr. 13:8; 1. Nefi 10:18–19; Alma 7:20; Moroni 8:18; OL 20:12.
11 *a* 1. Moos. 1:1; Moosia 4:2; OL 76:20–24.
PKO Jeesus Kristus.
12 *a* Moosia 3:26.
b PKO Aadamin ja Eevan lankeemus.
c PKO Lunastus.
13 *a* Hel. 14:15–18.
b OL 43:18.
c OL 138:16.
14 *a* PKO Viimeinen tuomio.
b Alma 7:21; OL 88:35.
15 *a* Moroni 7:35–37; OL 35:8.
PKO Ihme.
16 *a* Ps. 40:6; OL 76:114; Moos. 1:3–5.

ihme, että hänen [a]sanastaan taivas ja maa luotiin; ja hänen sanansa voimalla ihminen [b]luotiin maan [c]tomusta; ja hänen sanansa voimalla on tehty ihmeitä?

18 Ja kuka voi sanoa, ettei Jeesus Kristus tehnyt monia voimallisia [a]ihmeitä? Ja monia voimallisia ihmeitä tehtiin apostolien kätten kautta.

19 Ja jos [a]ihmeitä tehtiin silloin, miksi Jumala on lakannut olemasta ihmeiden Jumala mutta on silti muuttumaton Olento? Ja katso, minä sanon teille: Hän ei muutu; jos muuttuisi, hän lakkaisi olemasta Jumala; eikä hän lakkaa olemasta Jumala ja on ihmeiden Jumala.

20 Ja syy siihen, miksi hän lakkaa tekemästä [a]ihmeitä ihmislasten keskuudessa, on se, että he vaipuvat epäuskoon ja poikkeavat oikealta tieltä eivätkä tunne Jumalaa, johon heidän tulisi [b]turvata.

21 Katso, minä sanon teille, että joka uskoo Kristukseen, mitään epäilemättä, [a]mitä ikinä hän pyytää Isältä Kristuksen nimessä, se annetaan hänelle; ja tämä lupaus on kaikille, aina maan ääriin asti.

22 Sillä katso, näin sanoi Jeesus Kristus, Jumalan Poika, opetuslapsilleen, joiden oli määrä jäädä, ja myös kaikille opetuslapsilleen, väkijoukon kuullen: [a]Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia jokaiselle luodulle;

23 ja joka uskoo ja ottaa kasteen, se pelastuu, mutta joka ei usko, se [a]tuomitaan;

24 ja nämä [a]merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: minun nimessäni he ajavat ulos [b]riivaajia; he puhuvat uusilla kielillä; he nostavat käärmeitä; ja jos he juovat jotakin tappavaa, se ei vahingoita heitä; he panevat [c]kädet sairaiden päälle, ja he paranevat;

25 ja jokaiselle, joka uskoo minun nimeeni, mitään epäilemättä, minä [a]vahvistan kaikki sanani, aina maan ääriin asti.

26 Ja nyt, katso, kuka voi vastustaa Herran tekoja? [a]Kuka voi kieltää hänen sanansa? Kuka nousee Herran kaikkivaltiasta voimaa vastaan? Kuka halveksii Herran tekoja? Kuka halveksii Kristuksen lapsia? Katsokaa, te kaikki, jotka olette Herran tekojen [b]halveksijoita, sillä te saatte ihmetellä ja hukkua.

27 Oi älkää siis halveksiko älkääkä ihmetelkö, vaan kuulkaa Herran sanoja ja pyytäkää Isältä Jeesuksen nimessä, mitä tahansa tarvitsettekin. Älkää epäilkö vaan olkaa uskovia, ja alkakaa niin kuin muinaisina aikoina

17 *a* MK Jaak. 4:9.
b PKO Luominen.
c 1. Moos. 2:7; Moosia 2:25.
18 *a* Joh. 6:14.
19 *a* OL 63:7–10.
20 *a* Tuom. 6:11–13; Et. 12:12–18; Moroni 7:35–37.
b PKO Luottamus.
21 *a* Matt. 21:22; 3. Nefi 18:20.
22 *a* Mark. 16:15–16.
PKO Lähetystyö.
23 *a* PKO Tuomio.
24 *a* Mark. 16:17–18.
PKO Merkki.
b Ap. t. 16:16–18.
c PKO Sairaan voitelu ja siunaus.
25 *a* PKO Ilmoitus; Todistaminen.
26 *a* 3. Nefi 29:4–7.
b Sananl. 13:13.

ja [a]tulkaa Herran luokse koko [b]sydämestänne ja [c]tehkää työtä pelastuaksenne peläten ja vavisten hänen edessään.

28 Olkaa [a]viisaita koetusaikananne; riisukaa pois päältänne kaikki epäpuhtaus; älkää pyytäkö mitään kuluttaaksenne sen [b]himoissanne, vaan pyytäkää horjumattoman lujina, ettette antaudu mihinkään kiusaukseen vaan että palvelette todellista ja [c]elävää Jumalaa.

29 Katsokaa, ettette ota kastetta [a]kelvottomina; katsokaa, ettette nauti Kristuksen sakramenttia [b]kelvottomina, vaan katsokaa, että teette kaiken [c]kelvollisina ja teette sen Jeesuksen Kristuksen, elävän Jumalan Pojan nimessä; ja jos te tämän teette ja kestätte loppuun asti, teitä ei suinkaan ajeta pois.

30 Katso, minä puhun teille ikään kuin [a]puhuisin kuolleista; sillä minä tiedän, että te saatte minun sanani.

31 Älkää tuomitko minua minun vajavaisuuteni tähden älkääkä minun isääni hänen [a]vajavaisuutensa tähden, älkääkä niitä, jotka ovat kirjoittaneet ennen häntä, vaan antakaa sen sijaan kiitos Jumalalle siitä, että hän on ilmaissut teille meidän vajavaisuutemme, jotta te oppisitte olemaan viisaampia kuin me olemme olleet.

32 Ja nyt, katso, me olemme kirjoittaneet tämän aikakirjan tietomme mukaan kirjoitusmerkein, joita meidän keskuudessamme kutsutaan [a]uudistetuiksi egyptiläisiksi, koska ne ovat meillä periytyneet ja muuttuneet meidän puhetapamme mukaisesti.

33 Ja jos meidän levymme olisivat olleet kyllin suuret, olisimme kirjoittaneet hepreaksi; mutta myös heprea on meillä muuttunut; ja jos olisimme voineet kirjoittaa hepreaksi, katso, teillä ei olisi ollut mitään vajavaisuutta aikakirjassamme.

34 Mutta Herra tietää sen, mitä me olemme kirjoittaneet, ja myös, ettei mikään muu kansa osaa meidän kieltämme; ja koska mikään muu kansa ei osaa meidän kieltämme, sen tähden hän on valmistanut [a]keinon sen tulkitsemiseksi.

35 Ja nämä asiat on kirjoitettu, jotta voisimme puhdistaa vaatteemme [a]epäuskoon vaipuneiden veljiemme verestä.

36 Ja katso, tämä, mitä me olemme veljillemme [a]halunneet, niin, nimittäin heidän palauttamisensa Kristuksen tuntemiseen, on kaikkien tässä maassa asuneiden pyhien rukousten mukaista.

37 Ja suokoon Herra Jeesus

27 *a* Moroni 10:30–32.
b Joos. 22:5; OL 64:22, 34. PKO Sydän.
c Fil. 2:12.
28 *a* MK Jaak. 6:12.
b PKO Himo.
c Alma 5:13.
29 *a* PKO Kaste, kastaminen: Vaatimukset kasteelle pääsemiseksi.
b 1. Kor. 11:27–30; 3. Nefi 18:28–32.
c PKO Kelvollisuus.
30 *a* Morm. 8:26; Moroni 10:27.
31 *a* Morm. 8:17; Et. 12:22–28, 35.
32 *a* 1. Nefi 1:2; Moosia 1:4.
34 *a* Moosia 8:13–18; Et. 3:23, 28; OL 17:1.
35 *a* 2. Nefi 26:15.
36 *a* Morm. 8:24–26; OL 10:46–49.

Kristus, että heidän rukouksiinsa vastattaisiin heidän uskonsa mukaisesti; ja muistakoon Isä Jumala sen liiton, jonka hän on tehnyt Israelin huoneen kanssa; ja hän siunatkoon sitä ikuisesti, uskon kautta Jeesuksen Kristuksen nimeen. Aamen.

ETERIN KIRJA

Jerediläisten aikakirja, otettu niistä kahdestakymmenestäneljästä levystä, jotka Limhin kansa löysi kuningas Moosian aikana.

LUKU 1

Moroni lyhentää Eterin kirjoitukset. Eterin sukuluettelo esitetään. Jerediläisten kieltä ei sekoiteta Babylonin tornilla. Herra lupaa johdattaa heidät oivalliseen maahan ja tehdä heistä suuren kansakunnan.

JA nyt minä, [a]Moroni, ryhdyn kertomaan niistä muinaisista asukkaista, jotka Herran [b]käsi hävitti tässä pohjoisessa maassa.

2 Ja minä otan kertomukseni niistä [a]kahdestakymmenestäneljästä levystä, jotka Limhin kansa löysi, ja sitä kutsutaan Eterin kirjaksi.

3 Ja koska minä arvelen, että tämän aikakirjan ensimmäinen osa, joka puhuu maailman sekä Aadamin luomisesta ja sisältää kertomuksen siitä ajasta aina suureen [a]torniin asti ja kaikesta, mitä ihmislasten keskuudessa tapahtui siihen aikaan asti, on juutalaisilla –

4 sen tähden minä en kirjoita niitä asioita, jotka tapahtuivat [a]Aadamin ajoista siihen aikaan asti, mutta ne ovat levyissä; ja joka ne löytää, hänellä on valta saada täydellinen kertomus.

5 Mutta katso, minä en esitä täydellistä kertomusta, vaan osan kertomuksesta minä esitän, tornilta aina siihen asti, kun he tuhoutuivat.

6 Ja tällä tavalla minä esitän kertomuksen. Tämän aikakirjan kirjoitti [a]Eter, ja hän oli Koriantorin jälkeläinen.

7 Koriantor oli Moronin poika.

8 Ja Moron oli Etemin poika.

9 Ja Etem oli Ahan poika.

10 Ja Aha oli Setin poika.

11 Ja Set oli Siblonin poika.

12 Ja Siblon oli Komin poika.

13 Ja Kom oli Koriantumin poika.

14 Ja Koriantum oli Amnigaddan poika.

15 Ja Amnigadda oli Aaronin poika.

16 Ja Aaron oli Hetin jälkeläinen, ja Het oli Heartomin poika.

1 1 *a* PKO Moroni, Mormonin poika.
b Morm. 5:23; OL 87:6–7.
2 *a* Alma 37:21; Et. 15:33.
3 *a* Omni 1:22; Moosia 28:17; Hel. 6:28.
4 *a* ELI samana aikana kuin 1. Moos. 1–10.
6 *a* Et. 12:2; 15:34.

17 Ja Heartom oli Libin poika.
18 Ja Lib oli Kisin poika.
19 Ja Kis oli Koromin poika.
20 Ja Korom oli Leevin poika.
21 Ja Leevi oli Kimin poika.
22 Ja Kim oli Moriantonin poika.
23 Ja Morianton oli Riplakisin jälkeläinen.
24 Ja Riplakis oli Sesin poika.
25 Ja Ses oli Hetin poika.
26 Ja Het oli Komin poika.
27 Ja Kom oli Koriantumin poika.
28 Ja Koriantum oli Emerin poika.
29 Ja Emer oli Omerin poika.
30 Ja Omer oli Sulen poika.
31 Ja Sule oli Kibin poika.
32 Ja Kib oli Orihan poika, ja Oriha oli Jeredin poika;
33 joka [a]Jered tuli veljensä ja heidän perheidensä kanssa ja muutamien muiden ja heidän perheidensä kanssa suurelta tornilta siihen aikaan, kun Herra [b]sekoitti ihmisten kielen ja vannoi vihassaan, että heidät hajotettaisiin kaikkialle maan [c]päälle; ja Herran sanan mukaisesti ihmiset hajotettiin.
34 Ja koska [a]Jeredin veli oli kookas ja väkevä mies ja Herran suuresti suosima mies, hänen veljensä Jered sanoi hänelle: Huuda Herran puoleen, ettei hän sekoita meitä, niin ettemme ymmärtäisi sanojamme.
35 Ja tapahtui, että Jeredin veli huusi Herran puoleen, ja Herra tunsi myötätuntoa Jerediä kohtaan; sen tähden hän ei sekoittanut Jeredin kieltä, eikä Jerediä ja hänen veljeään sekoitettu.
36 Silloin Jered sanoi veljelleen: Huuda jälleen Herran puoleen, niin kenties hän kääntää pois vihansa niistä, jotka ovat ystäviämme, niin ettei hän sekoita heidän kieltään.
37 Ja tapahtui, että Jeredin veli huusi Herran puoleen, ja Herra tunsi myötätuntoa heidän ystäviään ja näiden perheitäkin kohtaan, niin ettei heitä sekoitettu.
38 Ja tapahtui, että Jered puhui jälleen veljelleen sanoen: Mene ja kysy Herralta, ajaako hän meidät pois maasta, ja jos hän ajaa meidät pois maasta, huuda hänen puoleensa, minne meidän on mentävä. Ja kenties Herra vie meidät maahan, joka on [a]oivallisempi kuin mikään muu koko maailmassa. Ja jos niin käy, olkaamme uskollisia Herralle, jotta saisimme sen perinnöksemme.
39 Ja tapahtui, että Jeredin veli huusi Herran puoleen sen mukaisesti, mitä Jeredin suu oli puhunut.
40 Ja tapahtui, että Herra kuuli Jeredin veljeä ja tunsi myötätuntoa häntä kohtaan ja sanoi hänelle:
41 Mene ja kokoa yhteen kaikenlaiset katraasi, sekä urokset että naaraat, ja myös kaikenlaista maan siementä, ja [a]perheesi, ja myös veljesi Jered ja hänen perheensä, ja myös [b]ystäväsi ja heidän perheensä, ja Jeredin ystävät ja heidän perheensä.
42 Ja kun olet tehnyt tämän,

33 *a* PKO Jered.
b 1. Moos. 11:6–9.
c Moosia 28:17.
34 *a* PKO Jeredin veli.
38 *a* PKO Luvattu maa.
41 *a* Et. 6:20.
b Et. 6:16.

[a]mene heidän edellään alas laaksoon, joka on pohjoisessa. Ja siellä minä kohtaan sinut, ja minä kuljen sinun [b]edelläsi maahan, joka on [c]oivallisempi kuin mikään muu maa maailmassa.

43 Ja siellä minä siunaan sinua ja jälkeläisiäsi ja nostan itselleni sinun jälkeläisistäsi ja veljesi jälkeläisistä ja niiden jälkeläisistä, jotka lähtevät kanssasi, suuren kansakunnan. Eikä koko maan päällä tule olemaan suurempaa kansakuntaa kuin se, jonka minä nostan itselleni sinun jälkeläisistäsi. Ja näin minä teen sinulle, koska olet näin pitkän aikaa huutanut minun puoleeni.

LUKU 2

Jerediläiset valmistautuvat matkalleen luvattuun maahan. Se on oivallinen maa, jossa ihmisten on palveltava Kristusta tai heidät hävitetään. Herra puhuu Jeredin veljelle kolme tuntia. Jerediläiset rakentavat laivoja. Herra pyytää Jeredin veljeä ehdottamaan, kuinka laivat valaistaan.

Ja tapahtui, että Jered ja hänen veljensä ja heidän perheensä sekä Jeredin ja hänen veljensä ystävät ja heidän perheensä menivät alas laaksoon, joka oli pohjoisessa (ja laakson nimi oli [a]Nimrod, ja sille oli annettu nimi mahtavan metsästäjän mukaan), kaikenlaisine katraineen, jotka he olivat koonneet yhteen, urokset ja naaraat.

2 Ja he asettivat myös ansoja ja pyydystivät ilman lintuja; ja he valmistivat myös astian, jossa he kuljettivat mukanaan vesien kaloja.

3 Ja heillä oli mukanaan myös deseret, joka käännettynä on hunajamehiläinen; ja niin he kuljettivat mukanaan mehiläisparvia ja kaikenlaista, mitä maassa oli, kaikenlaisia siemeniä.

4 Ja tapahtui, että kun he olivat tulleet alas Nimrodin laaksoon, Herra tuli alas ja puhui Jeredin veljen kanssa; ja hän oli [a]pilven sisässä, eikä Jeredin veli nähnyt häntä.

5 Ja tapahtui, että Herra käski heidän mennä erämaahan, nimittäin sille seudulle, missä ihminen ei ollut koskaan ollut. Ja tapahtui, että Herra kulki heidän edellään ja puhui heidän kanssaan seisoen [a]pilven sisässä ja antoi heille ohjeita, minne heidän tuli kulkea.

6 Ja tapahtui, että he kulkivat erämaassa ja rakensivat laivoja, joissa he kulkivat suurten vesien poikki, ja Herran käsi ohjasi heitä alati.

7 Eikä Herra sallinut heidän pysähtyä meren tuolle puolen erämaahan, vaan hän tahtoi heidän tulevan aina [a]lupauksen maahan asti, joka oli kaikkia muita maita oivallisempi ja jonka Herra Jumala oli säilyttänyt vanhurskaalle kansalle.

8 Ja hän oli vannonut vihassaan Jeredin veljelle, että jokai-

42 *a* 1. Nefi 2:1–2; Abr. 2:3.
b OL 84:88.
c 1. Nefi 13:30.

2 1 *a* 1. Moos. 10:8.
4 *a* 4. Moos. 11:25; OL 34:7–9; JS–H 1:68.

5 *a* 2. Moos. 13:21–22.
7 *a* 1. Nefi 4:14.
PKO Luvattu maa.

sen, joka pitäisi tätä lupauksen maata hallussaan siitä vastedes ja ikuisesti, tuli [a]palvella häntä, todellista ja ainoaa Jumalaa, tai heidät [b]hävitettäisiin, kun hänen vihansa täyteys kohtaisi heidät.

9 Ja nyt, me voimme nähdä Jumalan tätä maata koskevat säädökset, että se on lupauksen maa; ja mikä kansakunta sitä hallussaan pitääkin, sen on palveltava Jumalaa, tai se hävitetään, kun hänen vihansa täyteys kohtaa sen. Ja hänen vihansa täyteys kohtaa sen, kun se on kypsynyt pahuudessa.

10 Sillä katso, tämä on maa, joka on kaikkia muita maita oivallisempi; niinpä sen, joka pitää sitä hallussaan, on palveltava Jumalaa, tai hänet hävitetään, sillä se on Jumalan ikuinen säädös. Eikä heitä [a]hävitetä ennen pahuuden [b]täyteyttä maan lasten keskuudessa.

11 Ja tämä tulee teille, oi te [a]pakanat, jotta te tietäisitte Jumalan säädökset – jotta te tekisitte parannuksen ettekä jatkaisi pahuudessanne täyteyden tulemiseen asti, jotta ette vetäisi Jumalan vihan täyteyttä päällenne, niin kuin maan asukkaat ovat tähän asti tehneet.

12 Katso, tämä on oivallinen maa, ja mikä kansakunta sitä hallussaan pitääkin, se on oleva [a]vapaa orjuudesta ja vankeudesta ja kaikista muista kansakunnista taivaan alla, jos se vain [b]palvelee maan Jumalaa, joka on Jeesus Kristus ja joka on ilmaistu siinä, mitä me olemme kirjoittaneet.

13 Ja nyt minä jatkan aikakirjaani; sillä katso, tapahtui, että Herra toi Jeredin ja hänen veljensä aina sen suuren meren rannalle asti, joka erottaa maat toisistaan. Ja kun he tulivat meren rantaan, he pystyttivät telttansa; ja he antoivat paikalle nimeksi Moriankumer; ja he asuivat teltoissa, ja asuivat teltoissa merenrannikolla neljän vuoden ajan.

14 Ja tapahtui neljän vuoden kuluttua, että Herra tuli jälleen Jeredin veljen luokse ja seisoi pilven sisässä ja puhui hänen kanssaan. Ja kolmen tunnin ajan Herra puhui Jeredin veljen kanssa ja [a]nuhteli häntä, koska hän ei ollut muistanut [b]huutaa avuksi Herran nimeä.

15 Ja Jeredin veli teki parannuksen pahasta, jota hän oli tehnyt, ja huusi avuksi Herran nimeä veljiensä puolesta, jotka olivat hänen kanssaan. Ja Herra sanoi hänelle: Minä annan anteeksi sinulle ja veljillesi teidän syntinne, mutta älkää enää syntiä tehkö, sillä teidän tulee muistaa, ettei minun [a]Henkeni ainaisesti [b]kiistele ihmisen kanssa; jos te siis teette syntiä, kunnes olette täysin kypsiä, teidät erotetaan pois Herran luota. Ja nämä ovat minun ajatukseni

8 *a* Et. 13:2.
b Jar. 1:3, 10; Alma 37:28; Et. 9:20.
10 *a* 1. Nefi 17:37–38.
b 2. Nefi 28:16.
11 *a* 2. Nefi 28:32.
12 *a* PKO Vapaus.
b Jes. 60:12.
14 *a* PKO Kuritus.
b PKO Rukous.
15 *a* Et. 15:19.
b 1. Moos. 6:3; 2. Nefi 26:11; Morm. 5:16.

maasta, jonka minä annan teille perinnöksi, sillä se on oleva kaikkia muita maita [c]oivallisempi maa.

16 Ja Herra sanoi: Ryhtykää työhön ja rakentakaa laivoja samaan tapaan kuin olette tähän asti rakentaneet. Ja tapahtui, että Jeredin veli ryhtyi työhön ja myös hänen veljensä, ja he rakensivat laivoja samaan tapaan kuin olivat rakentaneet, Herran [a]ohjeiden mukaisesti. Ja ne olivat pieniä, ja ne olivat kevyitä veden pinnalla, aivan yhtä kevyitä kuin lintu veden pinnalla.

17 Ja ne rakennettiin sillä tavalla, että ne olivat tavattoman [a]tiiviitä, niin että ne pitivät vettä niin kuin astia; ja niiden pohja oli tiivis kuin astia; ja niiden kyljet olivat tiiviit kuin astia; ja niiden päät olivat suipot; ja niiden kansi oli tiivis kuin astia; ja niiden pituus oli puun pituus; ja niiden ovi, kun se oli kiinni, oli tiivis kuin astia.

18 Ja tapahtui, että Jeredin veli huusi Herran puoleen sanoen: Oi Herra, minä olen tehnyt sen työn, jonka sinä olet käskenyt minun tehdä, ja olen tehnyt laivat sen mukaan kuin sinä olet neuvonut minua.

19 Ja katso, oi Herra, niissä ei ole valoa; minne me ohjaamme? Ja sitä paitsi me menehdymme, sillä emme voi hengittää niissä, paitsi sitä ilmaa, mikä niissä on; sen tähden me menehdymme.

20 Ja Herra sanoi Jeredin veljelle: Katso, tee reikä kanteen sekä pohjaan; ja kun tarvitset ilmaa, aukaiset reiän ja saat ilmaa. Ja jos vettä tulee sisään päällesi, katso, sulje reikä, ettette hukkuisi vedenpaljouteen.

21 Ja tapahtui, että Jeredin veli teki niin, sen mukaisesti kuin Herra oli käskenyt.

22 Ja hän huusi jälleen Herran puoleen sanoen: Oi Herra, katso, minä olen tehnyt aivan niin kuin sinä olet minua käskenyt, ja minä olen valmistanut alukset väkeäni varten, mutta katso, niissä ei ole valoa. Katso, oi Herra, annatko meidän kulkea tämän suuren veden poikki pimeässä?

23 Ja Herra sanoi Jeredin veljelle: Mitä sinä tahdot minun tekevän, että teillä olisi valoa aluksissanne? Sillä katso, teillä ei voi olla ikkunoita, sillä ne murskautuvat kappaleiksi; eikä teidän myöskään pidä ottaa tulta mukaanne, sillä teidän ei pidä kulkea tulen valossa.

24 Sillä katso, te tulette olemaan niin kuin valas meren keskellä, sillä vuorenkorkuiset aallot syöksyvät päällenne. Kuitenkin minä nostan teidät meren syvyyksistä, sillä [a]tuulet ovat lähteneet minun suustani, ja myös [b]sateet ja vedenpaljoudet minä olen lähettänyt.

25 Ja katso, minä valmistan teidät tämän varalle, sillä te ette voi kulkea tämän suuren syvyyden poikki, ellen minä valmista teitä meren aaltojen ja liikkeelle lähteneiden tuulten ja tulevien vedenpaljouksien varalle.

15 *c* Et. 9:20.
16 *a* 1. Nefi 17:50–51.
17 *a* Et. 6:7.
24 *a* Et. 6:5.
b Ps. 148:8.

Mitä sinä sen tähden tahdot minun valmistavan teille, jotta teillä olisi valoa, kun olette nieltyinä meren syvyyksissä?

LUKU 3

Jeredin veli näkee Herran sormen, kun Herra koskettaa kuuttatoista kiveä. Kristus näyttää henkiruumiinsa Jeredin veljelle. Niitä, joilla on täydellinen tieto, ei voida estää näkemästä väliverhon tuolle puolen. Kääntäjät varataan saattamaan jerediläisten aikakirja valoon.

Ja tapahtui, että Jeredin veli (nyt niiden alusten lukumäärä, jotka oli valmistettu, oli kahdeksan) meni vuorelle, jota he nimittivät Seleminvuoreksi sen tavattoman korkeuden tähden, ja sulatti kalliosta kuusitoista pientä kiveä; ja ne olivat valkoisia ja kirkkaita, ikään kuin läpinäkyvää lasia; ja hän vei ne käsissään vuoren huipulle ja huusi jälleen Herran puoleen sanoen:

2 Oi Herra, sinä olet sanonut, että me joudumme vedenpaljouksien keskelle. Katso nyt, oi Herra, äläkä ole vihainen palvelijallesi hänen heikkoutensa tähden sinun edessäsi, sillä me tiedämme, että sinä olet pyhä ja asut taivaissa ja että me olemme ansiottomia sinun edessäsi; [a]lankeemuksen tähden meidän [b]luontomme on tullut jatkuvasti pahaksi; kuitenkin, oi Herra, sinä olet antanut meille käskyn, että meidän on huudettava avuksi sinua, jotta me sinulta saisimme toiveidemme mukaan.

3 Katso, oi Herra, sinä olet lyönyt meitä meidän pahuutemme tähden ja ajanut meitä eteenpäin, ja nämä monet vuodet me olemme olleet erämaassa; kuitenkin sinä olet ollut meille [a]armollinen. Oi Herra, katso minuun säälien ja käännä vihasi pois tästä kansastasi äläkä anna sen kulkea tämän raivoavan syvyyden poikki pimeässä, vaan katso näitä kiviä, jotka minä olen sulattanut kalliosta.

4 Ja minä tiedän, oi Herra, että sinulla on kaikki [a]valta ja voit tehdä mitä tahansa tahdot ihmisen hyväksi; kosketa sen tähden näitä kiviä, oi Herra, sormellasi, ja valmista ne sellaisiksi, että ne voivat loistaa pimeässä; ja ne loistavat meille aluksissa, jotka olemme valmistaneet, jotta meillä olisi valoa kulkiessamme meren poikki.

5 Katso, oi Herra, sinä voit tehdä tämän. Me tiedämme, että sinä pystyt osoittamaan suurta voimaa, joka [a]näyttää pieneltä ihmisten ymmärrykselle.

6 Ja tapahtui, että kun Jeredin veli oli sanonut nämä sanat, katso, [a]Herra ojensi kätensä ja kosketti kiviä yksitellen sormellaan. Ja [b]verho otettiin pois Jeredin veljen silmien edestä, ja hän näki Herran sormen; ja se oli kuin miehen sormi, kuin lihaa ja verta; ja Jeredin veli lankesi maahan Herran eteen, sillä hän pelästyi.

3 2*a* PKO Aadamin ja Eevan lankeemus.
b Moosia 3:19.
3*a* Et. 1:34–43.
4*a* PKO Voima.
5*a* Jes. 55:8–9; 1. Nefi 16:29.
6*a* PKO Jeesus Kristus.
b Et. 12:19, 21.

7 Ja Herra näki, että Jeredin veli oli langennut maahan; ja Herra sanoi hänelle: Nouse, miksi olet langennut maahan?

8 Ja hän sanoi Herralle: Minä näin Herran sormen ja pelkäsin, että hän löisi minua, sillä minä en tiennyt, että Herralla on lihaa ja verta.

9 Ja Herra sanoi hänelle: Uskosi tähden sinä olet nähnyt, että minä olen pukeutuva [a]lihaan ja vereen; eikä koskaan ole ihminen tullut minun eteeni niin suuresti uskoen kuin sinä olet, sillä ellei niin olisi, sinä et olisi voinut nähdä minun sormeani. Näitkö sinä enemmän kuin tämän?

10 Ja hän vastasi: En, Herra, näyttäydy minulle.

11 Ja Herra sanoi hänelle: Uskotko ne sanat, jotka minä puhun?

12 Ja hän vastasi: Kyllä, Herra, minä tiedän, että sinä puhut totta, sillä sinä olet totuuden Jumala [a]etkä voi valehdella.

13 Ja kun hän oli sanonut nämä sanat, katso, Herra [a]näyttäytyi hänelle ja sanoi: [b]Koska sinä tiedät nämä asiat, sinä olet lunastettu lankeemuksesta; sen tähden sinut on saatettu takaisin minun eteeni; sen tähden minä [c]näyttäydyn sinulle.

14 Katso, minä olen se, joka olin valmistettu maailman perustamisesta asti [a]lunastamaan kansani. Katso, minä olen Jeesus Kristus. Minä olen [b]Isä ja Poika. Minussa on koko ihmissuku saava [c]elämän, ja sen ikuisesti, nimittäin ne, jotka uskovat minun nimeeni; ja heistä tulee minun [d]poikiani ja tyttäriäni.

15 Enkä minä ole koskaan näyttäytynyt ihmiselle, jonka olen luonut, sillä koskaan ei ole ihminen [a]uskonut minuun niin kuin sinä olet. Näetkö, että sinut on luotu minun oman [b]kuvani kaltaiseksi? Aivan niin, kaikki ihmiset luotiin alussa minun oman kuvani mukaan.

16 Katso, tämä ruumis, jonka sinä nyt näet, on minun henkeni ruumis, ja ihmisen minä olen luonut [a]henkeni ruumiin mukaan; ja sellaisena, kuin minä sinusta näytän olevan hengessä, minä ilmestyn kansalleni lihassa.

17 Ja nyt, kuten minä, Moroni, sanoin, etten voisi esittää täydellistä kertomusta näistä asioista, jotka on kirjoitettu, sen tähden minusta riittää, kun sanon, että Jeesus näyttäytyi tälle miehelle hengessä samaan tapaan ja saman ruumiin kaltaisena kuin hän [a]näyttäytyi nefiläisille.

18 Ja hän palveli häntä samoin kuin hän palveli nefiläisiä; ja kaikki tämä, jotta tämä mies tietäisi, että hän oli Jumala, niiden monien suurten tekojen

9 *a* PKO Jeesus Kristus; Kuolevaisuus; Liha.
12 *a* Hepr. 6:18.
13 *a* OL 67:10–11.
b En. 1:6–8.
c PKO Jeesus Kristus: Kristuksen kuolevaisuutta edeltävä olemassaolo.
14 *a* PKO Lunastaja; Lunastus.
b Moosia 15:1–4.
c Moosia 16:9.
d PKO Jumalan pojat ja tyttäret.
15 *a* PKO Usko.
b 1. Moos. 1:26–27; Moosia 7:27; OL 20:17–18.
16 *a* PKO Henki.
17 *a* 3. Nefi 11:8–10.

tähden, joita Herra oli hänelle näyttänyt.

19 Ja sen tiedon tähden, joka tällä miehellä oli, häntä ei voitu estää näkemästä [a]väliverhon tuolle puolen; ja hän näki Jeesuksen sormen, jonka nähdessään hän lankesi maahan pelosta, sillä hän tiesi, että se oli Herran sormi; eikä hänellä ollut enää uskoa, sillä hän tiesi, mitään epäilemättä.

20 Niinpä hänen saatuaan tämän täydellisen tiedon Jumalasta häntä [a]ei voitu estää näkemästä väliverhon tuolle puolen; sen tähden hän näki Jeesuksen, ja hän palveli häntä.

21 Ja tapahtui, että Herra sanoi Jeredin veljelle: Katso, älä anna näiden asioiden, jotka olet nähnyt ja kuullut, mennä maailmalle, ennen kuin tulee [a]aika, jolloin minä kirkastan nimeni lihassa; säilytä siis ne asiat, jotka olet nähnyt ja kuullut, äläkä näytä niitä kenellekään ihmiselle.

22 Ja katso, kun sinä tulet minun luokseni, kirjoita ne ja sinetöi ne, ettei kukaan voi niitä tulkita; sillä sinun on kirjoitettava ne sellaisella kielellä, ettei niitä voida lukea.

23 Ja katso, nämä [a]kaksi kiveä minä annan sinulle, ja sinun on sinetöitävä nekin yhdessä sen kanssa, mitä kirjoitat.

24 Sillä katso, minä olen sekoittanut sen kielen, jota sinä kirjoitat; sen vuoksi minä itse hyväksi näkemänäni aikana annan näiden kivien kirkastaa ihmisten silmille nämä asiat, jotka sinä kirjoitat.

25 Ja kun Herra oli sanonut nämä sanat, hän näytti Jeredin veljelle [a]kaikki maan asukkaat, jotka olivat olleet, ja myös kaikki, jotka tulisivat olemaan; eikä hän salannut heitä hänen näkyvistään, aina maan ääriin asti.

26 Sillä hän oli sanonut hänelle aikaisemmin, että [a]jos hän [b]uskoisi häneen, että hän voisi näyttää hänelle [c]kaiken – se näytettäisiin hänelle; sen tähden Herra ei voinut salata häneltä mitään, sillä hän tiesi, että Herra voisi näyttää hänelle kaiken.

27 Ja Herra sanoi hänelle: Kirjoita nämä asiat ja [a]sinetöi ne; ja minä näytän ne itse hyväksi näkemänäni aikana ihmislapsille.

28 Ja tapahtui, että Herra käski hänen sinetöidä kaksi [a]kiveä, jotka hän oli saanut, näyttämättä niitä ennen kuin Herra näyttäisi ne ihmislapsille.

LUKU 4

Moronin käsketään sinetöidä Jeredin veljen kirjoitukset. Niitä ei ilmaista, ennen kuin ihmisillä on samanlainen usko kuin Jeredin veljellä. Kristus käskee ihmisiä uskomaan Hänen ja Hänen opetuslastensa sanoihin. Ihmisiä käsketään tekemään parannus, uskomaan evankeliumiin ja pelastumaan.

19 *a* PKO Väliverho.
20 *a* Et. 12:19–21.
21 *a* Et. 4:1.
23 *a* PKO Urim ja tummim.
25 *a* Moos. 1:8.
26 *a* Et. 3:11–13.
b PKO Usko.
c Et. 4:4.
27 *a* 2. Nefi 27:6–8.
28 *a* OL 17:1.

Ja Herra käski Jeredin veljen mennä alas vuorelta Herran luota ja [a]kirjoittaa, mitä hän oli nähnyt; eikä se saanut tulla ihmislasten tietoon, [b]ennen kuin hänet olisi korotettu ristille; ja tästä syystä kuningas Moosia säilytti sen, ettei se tulisi maailman tietoon, ennen kuin Kristus näyttäytyisi kansalleen.

2 Ja sen jälkeen kun Kristus todella oli näyttäytynyt kansalleen, hän käski ilmaista sen.

3 Ja nyt, sen jälkeen, he kaikki ovat vaipuneet epäuskoon; eikä ole muita kuin lamanilaisia, ja he ovat hylänneet Kristuksen evankeliumin; sen tähden minun on käsketty [a]kätkeä se jälleen maahan.

4 Katso, minä olen kirjoittanut näihin levyihin sen, mitä Jeredin veli näki; eikä koskaan ole ilmaistu suurempia asioita kuin ne, jotka ilmaistiin Jeredin veljelle.

5 Sen vuoksi Herra on käskenyt minun kirjoittaa ne; ja minä olen ne kirjoittanut. Ja hän käski minun [a]sinetöidä ne, ja hän on käskenyt minun sinetöidä myös niiden käännöksen; niinpä minä olen sinetöinyt [b]kääntäjät, Herran käskyn mukaisesti.

6 Sillä Herra sanoi minulle: Ne eivät saa joutua pakanoille ennen kuin sinä aikana, jolloin he tekevät parannuksen pahuudestaan ja tulevat puhtaiksi Herran edessä.

7 Ja sinä aikana, jolloin he osoittavat sellaista uskoa minuun, sanoo Herra, kuin Jeredin veli osoitti, niin että he voivat tulla [a]pyhitetyiksi minussa, silloin minä ilmaisen heille sen, mitä Jeredin veli näki, vieläpä paljastan heille kaikki ilmoitukseni, sanoo Jeesus Kristus, Jumalan Poika, taivaiden ja maan ja kaiken niissä olevan [b]Isä.

8 Ja se, joka [a]taistelee Herran sanaa vastaan, olkoon kirottu; ja se, joka [b]kieltää nämä asiat, olkoon kirottu; sillä heille minä en näytä mitään [c]suurempia asioita, sanoo Jeesus Kristus; sillä minä olen se, joka puhuu.

9 Ja minun käskystäni taivaat aukenevat ja [a]sulkeutuvat; ja minun sanastani [b]maa järisee; ja minun käskystäni sen asukkaat kuolevat ikään kuin tulessa.

10 Ja se, joka ei usko minun sanojani, ei usko minun opetuslapsiani; ja ellen minä puhu, tuomitkaa te; sillä te tulette tietämään [a]viimeisenä päivänä, että minä olen se, joka puhuu.

11 Mutta sille, joka [a]uskoo nämä asiat, jotka minä olen puhunut, minä lähetän Henkeni ilmoitukset, ja hän on tietävä ja todistava. Sillä minun Henkeni tähden hän on [b]tietävä,

4 1 *a* Et. 12:24.
PKO Pyhät kirjoitukset.
b Et. 3:21.
3 *a* Morm. 8:14.
5 *a* Et. 5:1.
b OL 17:1; JS–H 1:52.
PKO Urim ja tummim.
7 *a* PKO Pyhitys.
b Moosia 3:8.
8 *a* 3. Nefi 29:5–6; Morm. 8:17.
b 2. Nefi 27:14; 28:29–30.
c Alma 12:10–11; 3. Nefi 26:9–10.
9 *a* 1. Kun. 8:35; OL 77:8.
b Hel. 12:8–18; Morm. 5:23.
10 *a* 2. Nefi 33:10–15.
11 *a* OL 5:16.
b PKO Todistaminen.

että nämä asiat ovat [c]totta, sillä ne saavat ihmiset tekemään hyvää.

12 Ja mikä tahansa, mikä saa ihmiset tekemään hyvää, on minusta, sillä [a]hyvä ei tule kenestäkään muusta kuin minusta. Minä olen se, joka johdattaa ihmisiä kaikkeen hyvään; joka [b]ei usko minun sanojani, ei usko minua – että minä olen – ja joka ei usko minua, ei usko Isää, joka minut lähetti. Sillä katso, minä olen Isä, minä olen maailman [c]valo ja [d]elämä ja totuus.

13 [a]Tulkaa minun luokseni, oi te pakanat, niin minä näytän teille suurempia asioita, tiedon, joka on kätketty epäuskon tähden.

14 Tule minun luokseni, oi sinä Israelin huone, niin sinulle [a]ilmaistaan, kuinka suuria asioita Isä on sinulle varannut maailman perustamisesta asti; ja epäuskon tähden se ei ole tullut sinulle.

15 Katso, kun sinä repäiset sen epäuskon verhon, joka saa sinut pysymään kauheassa jumalattomuuden ja sydämen paatumuksen ja mielen sokeuden tilassasi, silloin ne suuret ja ihmeelliset asiat, jotka ovat olleet sinulta [a]kätkössä maailman perustamisesta asti – eli kun sinä huudat avuksi Isää minun nimessäni, särkynein sydämin ja murtunein mielin, silloin sinä tiedät, että Isä on muistanut sen liiton, jonka hän teki sinun isiesi kanssa, oi Israelin huone.

16 Ja silloin minun [a]ilmoitukseni, jotka minä olen käskenyt palvelijani Johanneksen kirjoittaa, paljastetaan kaikkien ihmisten nähtäville. Muista, että kun näet nämä asiat, tiedät, että aika on käsillä, jolloin ne todella ilmaistaan.

17 Sen tähden, [a]kun sinä saat tämän aikakirjan, voit tietää, että Isän työ on alkanut kaikkialla maassa.

18 Tehkää sen tähden [a]parannus, kaikki te maan ääret, ja tulkaa minun luokseni ja uskokaa minun evankeliumiini ja [b]ottakaa kaste minun nimeeni; sillä joka uskoo ja ottaa kasteen, se pelastuu, mutta joka ei usko, tuomitaan; ja [c]merkit seuraavat niitä, jotka uskovat minun nimeeni.

19 Ja siunattu on se, joka havaitaan [a]uskolliseksi minun nimelleni viimeisenä päivänä, sillä hänet ylennetään asumaan valtakunnassa, joka on ollut hänelle valmistettuna maailman [b]perustamisesta asti. Ja katso, minä olen näin puhunut. Aamen.

---

11 *c* Et. 5:3–4; Moroni 10:4–5.
12 *a* Alma 5:40; Moroni 7:16–17.
b 3. Nefi 28:34.
c PKO Valo, Kristuksen.
d Joh. 8:12; Alma 38:9.
13 *a* 3. Nefi 12:2–3.
14 *a* OL 121:26–29.
15 *a* 2. Nefi 27:10.
16 *a* Ilm. 1:1; 1. Nefi 14:18–27.
17 *a* 3. Nefi 21:1–9, 28.
18 *a* 3. Nefi 27:20; Moroni 7:34.
b Joh. 3:3–5. PKO Kaste, kastaminen: Yleistä.
c PKO Hengen lahjat.
19 *a* Moosia 2:41; OL 6:13. PKO Jeesus Kristus: Jeesuksen Kristuksen nimen päällemme ottaminen.
b 2. Nefi 9:18.

LUKU 5

Kolme todistajaa ja kirja itse tulevat olemaan todistuksena Mormonin kirjan totuudesta.

Ja nyt minä, Moroni, olen kirjoittanut ne sanat, jotka minun käskettiin, muistini mukaan; ja minä olen kertonut sinulle ne asiat, jotka olen [a]sinetöinyt; älä sen tähden koske niihin kääntääksesi, sillä se on sinulta kielletty, kunnes se aikanaan on Jumalan viisauden mukaista.

2 Ja katso, sinulla on oikeus näyttää levyt [a]niille, jotka auttavat tämän kirjan julki saattamisessa;

3 ja [a]kolmelle ne näytetään Jumalan voimasta; sen vuoksi he tulevat varmasti [b]tietämään, että nämä asiat ovat [c]totta.

4 Ja kolmen [a]todistajan suulla nämä asiat vahvistetaan; ja kolmen todistus ja tämä kirja, jossa ilmenee Jumalan sekä hänen sanansa voima, josta Isä ja Poika ja Pyhä Henki todistavat – ja kaikki tämä on oleva todistuksena maailmaa vastaan viimeisenä päivänä.

5 Ja jos he tekevät parannuksen ja [a]tulevat Isän luokse Jeesuksen nimessä, heidät otetaan vastaan Jumalan valtakuntaan.

6 Ja nyt, tuomitkaa te, eikö minulla ole valtuutta näihin asioihin; sillä te saatte tietää, että minulla on valtuus, kun te näette minut ja me seisomme Jumalan edessä viimeisenä päivänä. Aamen.

LUKU 6

Tuulet kuljettavat jerediläisten laivat luvattuun maahan. Ihmiset ylistävät Herraa Hänen hyvyydestään. Oriha nimitetään heidän kuninkaakseen. Jered ja hänen veljensä kuolevat.

Ja nyt minä, Moroni, jatkan kertomusta Jeredistä ja hänen veljestään.

2 Sillä tapahtui, että sen jälkeen kun Herra oli valmistanut [a]kivet, jotka Jeredin veli oli vienyt ylös vuorelle, Jeredin veli tuli alas vuorelta, ja hän pani kivet aluksiin, jotka oli valmistettu, yhden niiden kumpaankin päähän; ja katso, ne antoivat valoa aluksiin.

3 Ja näin Herra pani kivet loistamaan pimeydessä, antamaan valoa miehille, naisille ja lapsille, jotteivät he kulkisi suurten vesien poikki pimeydessä.

4 Ja tapahtui, että kun he olivat varanneet kaikenlaista ravintoa pysyäkseen siten hengissä vesillä, ja myös ravintoa katrailleen ja laumoilleen ja kaikille suurille ja pienille eläimille ja linnuille, joita he kuljettivat mukanaan – ja tapahtui, että kun he olivat tehneet kaiken tämän, he nousivat aluksiinsa

5 1 *a* 2. Nefi 27:7–8, 21; Et. 4:4–7.
2 *a* 2. Nefi 27:12–14; OL 5:9–15.
3 *a* 2. Nefi 11:3; 27:12.
b OL 5:25.
c Et. 4:11.
4 *a* Ks. OL 17 johdanto ja jakeet 1–3; ks. myös ”Kolmen silminnäkijän todistus” Mormonin kirjan alkulehdillä.
5 *a* Morm. 9:27; Moroni 10:30–32.
6 2 *a* Et. 3:3–6.

eli laivoihinsa ja lähtivät merelle jättäytyen Herran Jumalansa huomaan.

5 Ja tapahtui, että Herra Jumala antoi [a]raivoisan tuulen puhaltaa vesillä kohti luvattua maata, ja niin he ajautuivat meren aalloilla tuulen mukana.

6 Ja tapahtui, että he hautautuivat monta kertaa meren syvyyksiin niiden vuorenkorkuisten aaltojen tähden, jotka sortuivat heidän päälleen, sekä niiden suurten ja kauheiden rajuilmojen tähden, jotka johtuivat tuulen ankaruudesta.

7 Ja tapahtui, että kun he olivat hautautuneina syvyyteen, vesi ei voinut vahingoittaa heitä, koska heidän aluksensa olivat [a]tiiviitä kuin astia, ja ne olivat myös tiiviitä kuin Nooan [b]arkki; kun he siis olivat suurten vesien ympäröiminä, he huusivat Herran puoleen, ja hän toi heidät jälleen esiin vesien pinnalle.

8 Ja tapahtui, ettei tuuli koskaan lakannut puhaltamasta luvattua maata kohti heidän ollessaan vesillä; ja niin tuuli kuljetti heitä eteenpäin.

9 Ja he [a]lauloivat ylistystä Herralle; niin, Jeredin veli lauloi ylistystä Herralle, ja hän [b]kiitti ja ylisti Herraa kaiken päivää; ja kun yö tuli, he eivät lakanneet ylistämästä Herraa.

10 Ja näin he ajelehtivat eteenpäin, eikä mikään meren hirviö voinut murskata heitä eikä valas vahingoittaa heitä; ja heillä oli jatkuvasti valoa, olivatpa he veden päällä tai veden alla.

11 Ja niin he ajautuivat eteenpäin kolmesataaneljäkymmentäneljä päivää vesillä.

12 Ja he nousivat maihin luvatun maan rannassa. Ja kun he olivat laskeneet jalkansa luvatun maan rannoille, he kumartuivat alas maahan ja nöyrtyivät Herran edessä ja vuodattivat ilon kyyneleitä Herran edessä hänen lempeiden armotekojensa paljouden tähden heidän hyväkseen.

13 Ja tapahtui, että he menivät edemmäs maahan ja alkoivat viljellä maata.

14 Ja Jeredillä oli neljä poikaa, ja heidän nimensä olivat Jakom ja Gilga ja Maha ja Oriha.

15 Ja myös Jeredin veljelle syntyi poikia ja tyttäriä.

16 Ja Jeredin ja hänen veljensä [a]ystävien lukumäärä oli noin kaksikymmentäkaksi sielua, ja heillekin syntyi poikia ja tyttäriä, ennen kuin he tulivat luvattuun maahan; ja sen tähden heitä alkoi olla paljon.

17 Ja heitä opetettiin [a]vaeltamaan nöyrästi Herran edessä, ja heitä [b]opetettiin myös korkeudesta.

18 Ja tapahtui, että he alkoivat levitä maassa ja lisääntyä ja viljellä maata; ja he vahvistuivat maassa.

19 Ja Jeredin veli alkoi olla

5 *a* Et. 2:24–25.
7 *a* Et. 2:17.
b 1. Moos. 6:14; Moos. 7:43.
9 *a* PKO Laulu.
b 1. Aik. 16:7–9; Alma 37:37; OL 46:32.
16 *a* Et. 1:41.
17 *a* PKO Vaeltaminen Jumalan kanssa.
b PKO Ilmoitus.

vanha ja näki, että hänen on pian mentävä hautaan; niinpä hän sanoi Jeredille: Kootkaamme kansamme yhteen, jotta voimme laskea sen, jotta saamme tietää siltä, mitä se haluaa meiltä, ennen kuin me menemme hautoihimme.

20 Ja sen mukaisesti kansa koottiin yhteen. Nyt Jeredin veljen poikien ja tyttärien lukumäärä oli kaksikymmentäkaksi sielua, ja Jeredin poikien ja tyttärien lukumäärä oli kaksitoista, ja hänellä oli neljä poikaa.

21 Ja tapahtui, että he laskivat kansansa; ja kun he olivat laskeneet sen, he kysyivät siltä, mitä se halusi heidän tekevän, ennen kuin he laskeutuisivat hautoihinsa.

22 Ja tapahtui, että kansa halusi heidän [a]voitelevan yhden heidän pojistaan kuninkaakseen.

23 Ja nyt katso, tämä oli heille raskasta. Ja Jeredin veli sanoi heille: Tämä [a]johtaa varmasti vankeuteen.

24 Mutta Jered sanoi veljelleen: Salli heidän saada kuningas. Ja sen tähden hän sanoi heille: Valitkaa meidän poikiemme joukosta kuningas, kenet vain tahdotte.

25 Ja tapahtui, että he valitsivat nimenomaan Jeredin veljen esikoisen, ja hänen nimensä oli Pagag. Ja tapahtui, että hän kieltäytyi eikä tahtonut ruveta heidän kuninkaaksensa. Ja kansa tahtoi, että hänen isänsä pakottaisi hänet, mutta hänen isänsä ei tahtonut; ja hän kielsi heitä pakottamasta ketään kuninkaakseen.

26 Ja tapahtui, että he valitsivat kaikki Pagagin veljet, eivätkä he tahtoneet.

27 Ja tapahtui, etteivät Jeredinkään pojat tahtoneet, tosiaankaan ei kukaan yhtä lukuun ottamatta; ja Oriha voideltiin kansan kuninkaaksi.

28 Ja hän alkoi hallita, ja kansa alkoi menestyä; ja heistä tuli tavattoman rikkaita.

29 Ja tapahtui, että Jered kuoli, ja samoin hänen veljensä.

30 Ja tapahtui, että Oriha vaelsi nöyrästi Herran edessä ja muisti, kuinka suuria Herra oli tehnyt hänen isälleen, ja opetti myös kansalleen, kuinka suuria Herra oli tehnyt sen isille.

LUKU 7

Oriha hallitsee vanhurskaasti. Vallankaappauksen ja taistelun keskellä pystytetään Sulen ja Kohorin kilpailevat valtakunnat. Profeetat tuomitsevat kansan jumalattomuuden ja epäjumalanpalvonnan, jolloin se tekee parannuksen.

Ja tapahtui, että Oriha tuomitsi maassa vanhurskaasti koko elinaikansa, joka elinaika oli tavattoman pitkä.

2 Ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä; niin, hänelle syntyi kolmekymmentäyksi, joista kaksikymmentäkolme oli poikia.

3 Ja tapahtui, että hänelle syntyi myös Kib hänen vanhalla iällään. Ja tapahtui, että Kib hallitsi

22*a* PKO Voiteleminen. | 23*a* 1. Sam. 8:10–18; Moosia 29:16–23.

hänen jälkeensä; ja Kibille syntyi Korihor.

4 Ja kun Korihor oli kolmekymmentäkaksi vuotta vanha, hän kapinoi isäänsä vastaan ja meni asumaan Nehorin maahan; ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä, ja heistä tuli tavattoman kauniita, minkä vuoksi Korihor veti paljon ihmisiä mukaansa.

5 Ja kun hän oli koonnut yhteen sotajoukon, hän tuli ylös Moronin maahan, missä kuningas asui, ja otti hänet vangiksi, mikä toteutti Jeredin veljen [a]sanat, että he joutuisivat vankeuteen.

6 Nyt Moronin maa, jossa kuningas asui, oli lähellä sitä maata, jota nefiläiset sanovat Hävitykseksi.

7 Ja tapahtui, että Kib asui vankeudessa väkensä kanssa poikansa Korihorin alaisuudessa, kunnes hän tuli tavattoman vanhaksi; kuitenkin Kibille syntyi Sule hänen vanhalla iällään, hänen ollessaan vielä vankeudessa.

8 Ja tapahtui, että Sule oli vihoissaan veljelleen; ja Sule kasvoi vahvaksi, ja hänestä tuli väkevä, mitä miehen voimaan tulee, ja hän oli myös arvostelukyvyltään voimallinen.

9 Ja nyt, hän tuli Efraimin kukkulalle ja sulatti kukkulasta malmia ja teki miekkoja teräksestä niille, jotka hän oli vetänyt mukaansa; ja aseistettuaan heidät miekoilla hän palasi Nehorin kaupunkiin ja ryhtyi taisteluun veljeään Korihoria vastaan, ja sillä tavoin hän sai valtakunnan haltuunsa ja palautti sen isälleen Kibille.

10 Ja nyt sen vuoksi, mitä Sule oli tehnyt, hänen isänsä antoi hänelle kuninkuuden; sen tähden hän alkoi hallita isänsä sijaan.

11 Ja tapahtui, että hän tuomitsi vanhurskaasti; ja hän levitti valtakuntansa kaikkialle maahan, sillä kansasta oli tullut tavattoman lukuisa.

12 Ja tapahtui, että Sulellekin syntyi monia poikia ja tyttäriä.

13 Ja Korihor teki parannuksen niistä monista pahoista teoista, joita hän oli tehnyt; niinpä Sule antoi hänelle valtaa valtakunnassaan.

14 Ja tapahtui, että Korihorilla oli monia poikia ja tyttäriä. Ja Korihorin poikien joukossa oli yksi, jonka nimi oli Nooa.

15 Ja tapahtui, että Nooa kapinoi kuningas Sulea sekä isäänsä Korihoria vastaan ja veti mukaansa veljensä Kohorin ja kaikki muutkin veljensä ja monia kansasta.

16 Ja hän ryhtyi kuningas Sulea vastaan taisteluun, jossa hän sai haltuunsa heidän ensimmäisen perintömaansa, ja hänestä tuli kuningas tuohon osaan maata.

17 Ja tapahtui, että hän ryhtyi jälleen taisteluun kuningas Sulea vastaan, ja hän otti kuningas Sulen kiinni ja vei hänet vankina Moroniin.

18 Ja tapahtui, että hänen aikoessaan ottaa hänet hengiltä,

7 5*a* Et. 6:23.

Sulen pojat hiipivät yöllä Nooan taloon ja surmasivat hänet ja mursivat vankilan oven ja toivat isänsä ulos ja asettivat hänet hänen valtaistuimelleen hänen omassa valtakunnassaan.

19 Ja nyt, Nooan poika vahvisti hänen valtakuntaansa hänen jälkeensä; kuitenkaan he eivät enää saaneet kuningas Sulea valtaansa, ja kuningas Sulen hallitsema kansa menestyi tavattomasti ja tuli suureksi.

20 Ja maa oli jaettu, ja oli kaksi valtakuntaa, Sulen valtakunta ja Nooan pojan Kohorin valtakunta.

21 Ja Nooan poika Kohor käski kansansa ryhtyä Sulea vastaan taisteluun, jossa Sule löi heidät ja surmasi Kohorin.

22 Ja nyt Kohorilla oli poika, jota kutsuttiin Nimrodiksi, ja Nimrod luovutti Kohorin valtakunnan Sulelle, ja hän pääsi suosioon Sulen silmissä; sen vuoksi Sule soi hänelle suuresti suosiotaan, ja hän teki Sulen valtakunnassa halunsa mukaan.

23 Ja Sulen hallituskaudella kansan keskuuteen tuli myös profeettoja, jotka olivat Herran lähettämiä, profetoimaan, että kansan jumalattomuus ja [a]epäjumalien palvonta oli tuomassa kirouksen maalle ja että heidät hävitettäisiin, elleivät he tekisi parannusta.

24 Ja tapahtui, että kansa herjasi profeettoja ja pilkkasi heitä. Ja tapahtui, että kuningas Sule tuomitsi kaikki ne, jotka herjasivat profeettoja.

25 Ja hän sääti koko maahan lain, joka antoi profeetoille vallan mennä, minne ikinä he tahtoivat; ja tällä tavoin kansa saatettiin parannukseen.

26 Ja koska ihmiset tekivät parannuksen pahoista teoistaan ja epäjumalien palvonnastaan, Herra säästi heidät, ja he alkoivat jälleen menestyä maassa. Ja tapahtui, että Sulelle syntyi poikia ja tyttäriä hänen vanhalla iällään.

27 Eikä Sulen elinaikana ollut enää sotia; ja hän muisti ne suuret asiat, joita Herra oli tehnyt hänen isilleen tuodessaan heidät [a]suuren syvyyden poikki luvattuun maahan; sen vuoksi hän tuomitsi vanhurskaasti koko elinaikansa.

LUKU 8

Valtakunnasta riidellään ja kiistellään. Akis muodostaa valan sitoman salaliiton kuninkaan surmaamiseksi. Salaliitot ovat Perkeleestä ja johtavat kansakuntien tuhoon. Nykyajan pakanoita varoitetaan salaliitoista, jotka pyrkivät hävittämään kaikkien maiden, kansakuntien ja valtakuntien vapauden.

Ja tapahtui, että hänelle syntyi Omer, ja Omer hallitsi hänen jälkeensä. Ja Omerille syntyi Jered, ja Jeredille syntyi poikia ja tyttäriä.

2 Ja Jered kapinoi isäänsä vastaan ja tuli asumaan Hetin maahan. Ja tapahtui, että hän sai houkutelluksi monia ihmisiä

23*a* PKO Epäjumalien palvonta.

27*a* Et. 6:4, 12.

viekkaiden sanojensa tähden, kunnes oli saanut puolet valtakunnasta.

3 Ja saatuaan puolet valtakunnasta hän ryhtyi taisteluun isäänsä vastaan, ja hän vei isänsä vankeuteen ja pani hänet palvelemaan vankeudessa;

4 ja nyt, Omer oli hallituskautensa aikana vankeudessa puolet elinajastaan. Ja tapahtui, että hänelle syntyi poikia ja tyttäriä, joiden joukossa olivat Hesron ja Koriantumr;

5 ja he olivat tavattomasti vihoissaan veljensä Jeredin tekojen tähden, niin että he kokosivat sotajoukon ja ryhtyivät taisteluun Jerediä vastaan. Ja tapahtui, että he ryhtyivät taisteluun häntä vastaan yöllä.

6 Ja tapahtui, että surmattuaan Jeredin sotajoukon he aikoivat surmata hänetkin, ja hän vetosi heihin, etteivät he surmaisi häntä, ja hän luovuttaisi valtakunnan isälleen. Ja tapahtui, että he antoivat hänen pitää henkensä.

7 Ja nyt Jered tuli tavattoman murheelliseksi valtakunnan menetyksen tähden, sillä hän oli kiinnittänyt sydämensä valtakuntaan ja maailman kunniaan.

8 Nyt Jeredin tytär, joka oli tavattoman taitava ja joka näki isänsä murheet, ajatteli laatia suunnitelman, jolla hän voisi lunastaa valtakunnan isälleen.

9 Nyt Jeredin tytär oli tavattoman kaunis. Ja tapahtui, että hän puhui isänsä kanssa ja sanoi hänelle: Minkä tähden isälläni on niin paljon murhetta? Eikö hän ole lukenut aikakirjaa, jonka isämme toivat suuren syvyyden poikki? Katso, eikö siinä ole kertomus muinaisista ihmisistä, että he *a*salaisilla suunnitelmillaan saivat kuninkuuden ja suurta kunniaa?

10 Ja nyt, sen tähden isäni lähettäköön hakemaan Kimnorin pojan Akisin; ja katso, minä olen kaunis, ja minä *a*tanssin hänen edessään ja miellytän häntä, niin että hän haluaa minut vaimoksi; ja nyt, jos hän pyytää sinulta, että sinä annat minut hänelle vaimoksi, niin sano silloin: Minä annan hänet, jos sinä tuot minulle isäni, kuninkaan, pään.

11 Ja nyt Omer oli Akisin ystävä; ja nyt, kun Jered oli lähettänyt hakemaan Akisin, Jeredin tytär tanssi hänen edessään miellyttäen häntä, niin että hän halusi hänet vaimoksi. Ja tapahtui, että hän sanoi Jeredille: Anna hänet minulle vaimoksi.

12 Ja Jered sanoi hänelle: Minä annan hänet sinulle, jos tuot minulle isäni, kuninkaan, pään.

13 Ja tapahtui, että Akis kokosi Jeredin taloon kaikki sukulaisensa ja sanoi heille: Vannotteko minulle, että olette uskollisia minulle siinä, mitä minä teiltä pyydän?

14 Ja tapahtui, että he kaikki *a*vannoivat hänelle taivaan Jumalan kautta sekä taivaiden sekä maan kautta ja päänsä kautta, että jokainen, joka poikkeaisi siitä avusta, jota Akis

8 9*a* Hel. 6:26–30; 3. Nefi 6:28; Moos. 5:51–52. 10*a* Mark. 6:22–28. 14*a* PKO Jumalanpilkka.

halusi, menettäisi päänsä; ja jokainen, joka paljastaisi, mitä Akis heille ilmaisisi, menettäisi henkensä.

15 Ja tapahtui, että he sopivat näin Akisin kanssa. Ja Akis vannotti heillä [a]valat, joita valtaa samoin tavoitelleet ihmiset muinoin olivat tehneet ja jotka olivat periytyneet aina [b]Kainilta saakka, joka oli murhaaja alusta asti.

16 Ja ne säilyivät Perkeleen voimalla vannotettaviksi ihmisillä, pitämään heidät pimeydessä ja auttamaan valtaa tavoittelevia saamaan valtaa ja murhaamaan ja rosvoamaan ja valehtelemaan ja harjoittamaan kaikenlaista jumalattomuutta ja haureutta.

17 Ja Jeredin tytär pani hänen sydämeensä ajatuksen etsiä esiin nämä muinaiset asiat, ja Jered pani sen Akisin sydämeen; sen tähden Akis vannotti sen sukulaisillaan ja ystävillään, johdattaen heidät kauniilla lupauksilla tekemään, mitä vain halusi.

18 Ja tapahtui, että he muodostivat [a]salaliiton, samoin kuin ihmiset muinoin, joka liitto on kaikkea muuta iljettävämpi ja jumalattomampi Jumalan silmissä;

19 sillä Herra ei toimi salaliitoissa, eikä hän tahdo ihmisen vuodattavan verta, vaan on kaikessa kieltänyt sen ihmisen alusta asti.

20 Ja nyt minä, Moroni, en kirjoita, minkälaisia heidän valansa ja liittonsa olivat, sillä minulle on ilmoitettu, että niitä on kaikkien ihmisten keskuudessa ja niitä on lamanilaisten keskuudessa.

21 Ja ne ovat aiheuttaneet tämän kansan [a]tuhon, josta minä nyt puhun, ja myös Nefin kansan tuhon.

22 Ja mikä tahansa kansakunta, joka tukee tällaisia salaliittoja vallan ja rikkauden saamiseksi, kunnes ne leviävät koko kansakuntaan, katso, se tuhoutuu; sillä Herra ei salli pyhiensä [a]veren, jonka ne vuodattavat, aina huutavan hänelle maasta [b]kostoa niille, hänen kuitenkaan kostamatta.

23 Sen vuoksi, oi te pakanat, on Jumalan viisauden mukaista, että nämä asiat näytetään teille, jotta te siten tekisitte parannuksen synneistänne ettekä sallisi näiden murhaliittojen, jotka on perustettu [a]vallan ja rikkauden saamiseksi, saada teistä ylivaltaa ja työn, niin, nimittäin, tuhotyön kohdata teitä, niin, nimittäin, iankaikkisen Jumalan oikeudenmukaisuuden miekan iskeä teitä teidän kukistumiseksenne ja tuhoksenne, jos te sallitte näiden asioiden olla.

24 Sen vuoksi Herra käskee teitä, kun näette näitä asioita tulevan keskuuteenne, että heräätte tiedostamaan kauhean tilanteenne tämän keskuudessanne olevan salaliiton tähden; tai voi sitä niiden veren tähden, jotka on surmattu, sillä he huutavat tomusta kostoa sille sekä niille, jotka sen perustivat.

15 *a* PKO Vala.
b 1. Moos. 4:7–8; Moos. 5:28–30.
18 *a* PKO Salaliitto.
21 *a* Hel. 6:28.
22 *a* Morm. 8:27, 40–41.
b PKO Kosto.
23 *a* 1. Nefi 22:22–23; Moos. 6:15.

25 Sillä tapahtuu, että jokainen, joka sen perustaa, pyrkii hävittämään kaikkien maiden, kansakuntien ja valtakuntien [a]vapauden; ja se saa aikaan kaikkien ihmisten tuhon, sillä sen perustaja on Perkele, joka on kaikkien valheiden isä; nimittäin se sama valehtelija, joka [b]petti meidän ensimmäiset vanhempamme, niin, nimittäin se sama valehtelija, joka on pannut ihmisen tekemään murhia alusta asti; joka on paaduttanut ihmisten sydämet, niin että he ovat murhanneet profeetat ja kivittäneet heitä ja karkottaneet heitä alusta asti.

26 Sen vuoksi minun, Moronin, on käsketty kirjoittaa näistä asioista, jotta paha voitaisiin poistaa ja jotta tulisi aika, jolloin Saatanalla [a]ei ole valtaa ihmislasten sydämiin, vaan heidät [b]saataisiin tekemään alati hyvää, niin että he voivat tulla kaiken vanhurskauden lähteelle ja pelastua.

LUKU 9

Valtakunta siirtyy mieheltä toiselle periytymisen, juonittelun ja murhien kautta. Emer näki Vanhurskauden Pojan. Monet profeetat huutavat parannusta. Nälänhätä ja myrkkykäärmeet ovat kansan vitsauksena.

Ja nyt minä, Moroni, jatkan aikakirjaani. Ja nyt, katso, tapahtui, että [a]salaliittojensa tähden Akis ja hänen ystävänsä, katso, he kukistivat Omerin valtakunnan.

2 Kuitenkin Herra oli armollinen Omerille ja myös hänen pojilleen ja tyttärilleen, jotka eivät yrittäneet tuhota häntä.

3 Ja Herra kehotti Omeria unessa lähtemään maasta; niinpä Omer lähti maasta perheineen ja kulki monta päivää ja tuli [a]Simin kukkulan luo ja kulki sen ohitse ja tuli sen paikan kautta, [b]missä nefiläiset tuhottiin, ja sieltä itään päin, ja tuli paikkaan, jota sanottiin Ablomiksi, meren rannikolle, ja sinne hän pystytti telttansa ja myös hänen poikansa ja tyttärensä ja koko hänen perhekuntansa, lukuun ottamatta Jerediä ja hänen perhettään.

4 Ja tapahtui, että Jeredin voiteli kansan kuninkaaksi jumalaton käsi; ja hän antoi Akisille tyttärensä vaimoksi.

5 Ja tapahtui, että Akis tavoitteli appensa henkeä; ja hän kääntyi niiden puoleen, joille hän oli vannonut muinaisten ihmisten valan, ja he hankkivat hänen appensa pään, kun hän istui valtaistuimellaan kansaansa kuulemassa.

6 Sillä niin paljon tämä jumalaton ja salainen seura oli levinnyt, että se oli turmellut kaikkien ihmisten sydämen; sen tähden Jered murhattiin valtaistuimellaan, ja Akis hallitsi hänen jälkeensä.

25 *a* PKO Vapaus.
b 1. Moos. 3:1–13; 2. Nefi 9:9; Moosia 16:3; Moos. 4:5–19.
26 *a* 1. Nefi 22:26.
b 2. Nefi 33:4; Moroni 7:12–17.
9 1 *a* Et. 8:13–17.
3 *a* Morm. 1:3; 4:23.
b Morm. 6:1–15.

7 Ja tapahtui, että Akis alkoi olla kateellinen pojalleen; sen tähden hän sulki hänet vankilaan ja piti häntä vähällä ravinnolla tai ravinnotta, kunnes hän kärsi kuoleman.

8 Ja nyt kuolleen veli (ja hänen nimensä oli Nimra) vihastui isälleen sen tähden, mitä hänen isänsä oli tehnyt hänen veljelleen.

9 Ja tapahtui, että Nimra kokosi yhteen pienen joukon miehiä ja pakeni maasta ja tuli asumaan Omerin kanssa.

10 Ja tapahtui, että Akisille syntyi muita poikia, ja he voittivat kansan sydämet siitä huolimatta, että he olivat vannoneet hänelle tekevänsä kaikenlaista pahaa sen mukaan kuin hän halusi.

11 Nyt Akisin kansa halusi rikkautta samoin kuin Akis halusi valtaa; sen vuoksi Akisin pojat tarjosivat heille rahaa, jolla keinolla he vetivät suurimman osan kansasta mukaansa.

12 Ja Akisin poikien ja Akisin kesken alkoi sota, jota kesti monen vuoden ajan, eli kunnes lähes koko valtakunnan kansa oli tuhoutunut, niin, jopa kaikki, paitsi kolmekymmentä sielua ja ne, jotka pakenivat Omerin perhekunnan mukana.

13 Sen vuoksi Omer sai takaisin perintömaansa.

14 Ja tapahtui, että Omer alkoi olla vanha; kuitenkin hänelle syntyi hänen vanhalla iällään Emer, ja hän voiteli Emerin kuninkaaksi hallitsemaan hänen sijaansa.

15 Ja voideltuaan Emerin kuninkaaksi hän näki rauhan maassa kahden vuoden ajan, ja hän kuoli nähtyään tavattoman monia elinpäiviä, jotka olivat täynnä murhetta. Ja tapahtui, että Emer hallitsi hänen jälkeensä ja seurasi isänsä askeleita.

16 Ja Herra alkoi jälleen ottaa kirousta pois maasta, ja Emerin perhekunta menestyi tavattomasti Emerin hallituskaudella; ja kuudenkymmenenkahden vuoden aikana heistä oli tullut tavattoman vahvoja, niin että heistä tuli tavattoman rikkaita –

17 ja heillä oli kaikenlaisia hedelmiä ja viljoja ja silkkejä ja hienoa pellavaa ja kultaa ja hopeaa ja kalleuksia;

18 ja myös kaikenlaista karjaa, härkiä ja lehmiä ja lampaita ja sikoja ja vuohia sekä monia muunlaisia eläimiä, jotka olivat hyödyllisiä ihmisen ravinnoksi.

19 Ja heillä oli myös [a]hevosia ja aaseja, ja oli norsuja ja kurelomeja ja kumomeja, jotka kaikki olivat ihmiselle hyödyllisiä, ja varsinkin norsut ja kurelomit ja kumomit.

20 Ja niin Herra vuodatti siunauksiaan tähän maahan, joka oli kaikkia muita maita [a]oivallisempi; ja hän käski, että jokaisen, joka pitäisi maata hallussaan, olisi pidettävä sitä hallussaan Herralle tai heidät [b]hävitettäisiin, kun he olisivat kypsyneet pahuudessa; sillä sellaisille sanoo Herra: Minä vuodatan vihani täyteyden.

21 Ja Emer tuomitsi vanhurs-

19 *a* 1. Nefi 18:25. | 20 *a* Et. 2:15. | *b* Et. 2:8–11.

kaasti koko elinaikansa, ja hänelle syntyi monia poikia ja tyttäriä; ja hänelle syntyi Koriantum, ja hän voiteli Koriantumin hallitsemaan sijaansa.

22 Ja voideltuaan Koriantumin hallitsemaan sijaansa hän eli neljä vuotta, ja hän näki rauhan maassa; niin, ja hän näki jopa [a]Vanhurskauden Pojan ja iloitsi ja riemuitsi hänen ajastaan; ja hän kuoli rauhassa.

23 Ja tapahtui, että Koriantum seurasi isänsä askeleita ja rakensi monta mahtavaa kaupunkia ja antoi kansalle sitä, mikä oli hyvää, koko elinaikansa. Ja tapahtui, ettei hänellä ollut lapsia, ennen kuin hän oli tavattoman vanha.

24 Ja tapahtui, että hänen vaimonsa kuoli sadankahden vuoden ikäisenä. Ja tapahtui, että Koriantum otti vaimon vanhalla iällään, nuoren neidon, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä; ja nyt hän eli, kunnes oli sataneljäkymmentäkaksi vuotta vanha.

25 Ja tapahtui, että hänelle syntyi Kom, ja Kom hallitsi hänen jälkeensä; ja hän hallitsi neljäkymmentäyhdeksän vuotta, ja hänelle syntyi Het; ja hänelle syntyi myös muita poikia ja tyttäriä.

26 Ja kansa oli jälleen levinnyt kaikkialle maahan, ja maassa alkoi jälleen olla tavattoman suurta jumalattomuutta, ja Het alkoi jälleen omaksua muinaisia salaisia suunnitelmia tuhotakseen isänsä.

27 Ja tapahtui, että hän syöksi isänsä valtaistuimelta, sillä hän surmasi tämän tämän omalla miekalla; ja hän hallitsi hänen jälkeensä.

28 Ja maahan tuli jälleen profeettoja huutamaan parannusta heille – että heidän oli valmistettava Herralle tietä, tai kirous kohtaisi maata; niin, nimittäin tulisi suuri nälänhätä, jossa he tuhoutuisivat, elleivät he tekisi parannusta.

29 Mutta ihmiset eivät uskoneet profeettojen sanoja vaan karkottivat heidät; ja joitakin heistä he heittivät kuoppiin ja jättivät menehtymään. Ja tapahtui, että he tekivät kaiken tämän kuningas Hetin käskyn mukaan.

30 Ja tapahtui, että maassa alkoi suuri nälänhätä, ja asukkaita alkoi tuhoutua tavattoman nopeasti nälänhädän tähden, sillä maan päällä ei satanut.

31 Ja maahan tuli myös myrkkykäärmeitä, ja ne myrkyttivät monia ihmisiä. Ja tapahtui, että heidän katraansa alkoivat paeta myrkkykäärmeiden edellä etelänpuoleista maata kohti, jota nefiläiset kutsuivat [a]Sarahemlaksi.

32 Ja tapahtui, että monet niistä menehtyivät matkalla, mutta oli muutamia, jotka pääsivät pakoon etelänpuoleiseen maahan.

33 Ja tapahtui, että Herra kielsi [a]käärmeitä enää ajamasta niitä takaa vaan käski niiden tukkia tien, niin etteivät ihmiset päässisi kulkemaan ohitse, niin että jokaisen, joka yrittäisi kulkea

22 *a* 3. Nefi 25:2.
31 *a* Omni 1:13.
33 *a* 4. Moos. 21:6–9.

ohitse, myrkkykäärmeet kaataisivat.

34 Ja tapahtui, että ihmiset seurasivat eläinten reittiä ja söivät matkan varrelle kaatuneiden raatoja, kunnes olivat syöneet ne kaikki. Nyt, kun ihmiset näkivät, että heidän täytyy menehtyä, he alkoivat tehdä [a]parannusta pahoista teoistaan ja huutaa Herran puoleen.

35 Ja tapahtui, että kun he olivat kyllin [a]nöyrtyneet Herran edessä, hän lähetti sateen maan päälle; ja kansa alkoi jälleen elpyä, ja pohjoisissa maissa ja kaikissa ympäröivissä maissa alkoi olla hedelmiä. Ja Herra näytti heille voimansa varjelemalla heidät nälänhädältä.

LUKU 10

Kuninkaat seuraavat toinen toistaan. Toiset kuninkaat ovat vanhurskaita, toiset ovat jumalattomia. Vanhurskauden vallitessa Herra siunaa ihmisiä ja antaa heidän menestyä.

Ja tapahtui, että Ses, joka oli Hetin jälkeläinen – sillä Het oli menehtynyt nälänhätään, ja koko hänen perhekuntansa Sesiä lukuun ottamatta – niin, Ses alkoi jälleen rakentaa murtunutta kansaa.

2 Ja tapahtui, että Ses muisti isiensä tuhon, ja hän rakensi vanhurskaan valtakunnan, sillä hän muisti, mitä Herra oli tehnyt tuodessaan Jeredin ja hänen veljensä [a]syvyyden poikki; ja hän vaelsi Herran teitä, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

3 Ja hänen vanhin poikansa, jonka nimi oli Ses, kapinoi häntä vastaan; mutta Ses sai surmansa rosvon kädestä suurten rikkauksiensa tähden, mikä toi jälleen rauhan hänen isälleen.

4 Ja tapahtui, että hänen isänsä rakensi monia kaupunkeja maahan, ja kansa alkoi jälleen levitä kaikkialle maahan. Ja Ses eli tavattoman vanhaksi, ja hänelle syntyi Riplakis. Ja hän kuoli, ja Riplakis hallitsi hänen jälkeensä.

5 Ja tapahtui, että Riplakis ei tehnyt sitä, mikä oli oikein Herran silmissä, sillä hänellä oli monta vaimoa ja [a]sivuvaimoa, ja hän pani ihmisten harteille sellaista, mikä oli raskasta kantaa; niin, hän verotti heitä raskailla veroilla, ja veroilla hän rakensi monia avaria rakennuksia.

6 Ja hän pystytti itselleen tavattoman kauniin valtaistuimen; ja hän rakensi monia vankiloita, ja jokaisen, joka ei tahtonut alistua veroihin, hän heitti vankilaan; ja jokaisen, joka ei pystynyt maksamaan veroja, hän heitti vankilaan; ja hän pani heidät tekemään jatkuvasti työtä elannokseen; ja jokaisen, joka kieltäytyi tekemästä työtä, hän käski ottaa hengiltä.

7 Ja nyt, hän hankki kaikki hienot työnsä, niin, hienon kultansakin hän puhdistutti vankilassa; ja kaikenlaista hienoa työtä hän teetti vankilassa. Ja

34 *a* Alma 34:34; OL 101:8.
35 *a* OL 5:24.
10 2 *a* Et. 6:1–12.
5 *a* MK Jaak. 3:5; Moosia 11:2.

tapahtui, että hän vaivasi kansaa haureudellaan ja iljetyksillään.

8 Ja kun hän oli hallinnut neljänkymmenenkahden vuoden ajan, kansa nousi kapinaan häntä vastaan; ja maassa alkoi jälleen sota, niin että Riplakis tapettiin ja hänen jälkeläisensä ajettiin pois maasta.

9 Ja monen vuoden kuluttua tapahtui, että Morianton (joka oli Riplakisin jälkeläinen) kokosi yhteen sotajoukon hylkiöistä ja meni ja ryhtyi taistelemaan kansaa vastaan, ja hän sai valtaansa monta kaupunkia; ja sodasta tuli tavattoman ankara, ja se kesti monen vuoden ajan; ja hän sai koko maan valtaansa ja asettui koko maan kuninkaaksi.

10 Ja asetuttuaan kuninkaaksi hän helpotti kansan kuormaa, ja sillä hän pääsi suosioon kansan silmissä, ja se voiteli hänet kuninkaakseen.

11 Ja hän teki oikeutta kansalle mutta ei itsellensä paljon haureutensa tähden; sen vuoksi hänet erotettiin pois Herran luota.

12 Ja tapahtui, että Morianton rakensi monia kaupunkeja, ja kansa rikastui tavattomasti hänen hallituskaudellaan, sekä rakennuksista että kullasta ja hopeasta ja viljan kasvatuksesta ja katraista ja laumoista ja sellaisesta, mitä heille oli palautettu.

13 Ja Morianton eli tavattoman korkeaan ikään, ja sitten hänelle syntyi Kim; ja Kim hallitsi isänsä sijaan, ja hän hallitsi kahdeksan vuotta, ja hänen isänsä kuoli. Ja tapahtui, että Kim ei hallinnut vanhurskaasti, minkä vuoksi hän ei ollut Herran suosiossa.

14 Ja hänen veljensä nousi kapinaan häntä vastaan, jolloin hän pani hänet vankeuteen; ja hän pysyi vankeudessa koko elinaikansa, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä vankeudessa, ja hänen vanhalla iällään hänelle syntyi Leevi; ja hän kuoli.

15 Ja tapahtui, että Leevi palveli vankeudessa isänsä kuoleman jälkeen neljänkymmenenkahden vuoden ajan. Ja hän kävi sotaa maan kuningasta vastaan ja sai siten kuninkuuden itselleen.

16 Ja saatuaan kuninkuuden itselleen hän teki sitä, mikä oli oikein Herran silmissä; ja kansa menestyi maassa; ja hän eli hyvin vanhaksi, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä; ja hänelle syntyi myös Korom, jonka hän voiteli kuninkaaksi jälkeensä.

17 Ja tapahtui, että Korom teki koko elinaikansa sitä, mikä oli hyvää Herran silmissä; ja hänelle syntyi monia poikia ja tyttäriä; ja monia elinpäiviä nähtyään hän kuoli, samoin kuin muutkin maasta tulleet; ja Kis hallitsi hänen jälkeensä.

18 Ja tapahtui, että myös Kis kuoli, ja Lib hallitsi hänen jälkeensä.

19 Ja tapahtui, että myös Lib teki sitä, mikä oli hyvää Herran silmissä. Ja Libin aikana [a]myrkkykäärmeet hävitettiin. Niinpä he menivät etelänpuoleiseen maahan metsästämään syötävää maan kansalle, sillä maa oli täynnä metsän eläimiä.

19 *a* Et. 9:31.

Ja Libistä itsestäänkin tuli suuri metsästäjä.

20 Ja he rakensivat suuren kaupungin kapean maakannaksen lähelle, lähelle sitä paikkaa, missä meri jakaa maan kahtia.

21 Ja he säilyttivät etelänpuoleisen maan erämaana saadakseen riistaa. Ja koko pohjoisenpuoleinen maa oli täynnä asukkaita.

22 Ja he olivat tavattoman ahkeria, ja he ostivat ja myivät ja kävivät kauppaa keskenään saadakseen voittoa.

23 Ja he käsittelivät kaikenlaista malmia ja tekivät kultaa ja hopeaa ja [a]rautaa ja pronssia ja kaikenlaisia metalleja; ja he kaivoivat sitä maasta; niinpä he kasasivat mahtavia maakasoja saadakseen kulta- ja hopea- ja rauta- ja kuparimalmia. Ja he tekivät kaikenlaisia hienoja töitä.

24 Ja heillä oli silkkejä ja kerrattua pellavaa; ja he tekivät kaikenlaista kangasta vaatettaakseen alastomuutensa.

25 Ja he tekivät kaikenlaisia työkaluja maan viljelemiseen, sekä kyntämiseen että kylvämiseen, korjaamiseen ja kuokkimiseen ja myös puimiseen.

26 Ja he tekivät kaikenlaisia työkaluja, joita he käyttivät eläintensä työllä.

27 Ja he tekivät kaikenlaisia sota-aseita. Ja he tekivät kaikenlaisia sangen taidokkaita töitä.

28 Eikä mikään kansa ole koskaan voinut olla siunatumpi kuin se oli ja saada enemmän menestystä Herran kädestä. Ja he olivat maassa, joka oli kaikkia muita maita oivallisempi, sillä Herra oli näin puhunut.

29 Ja tapahtui, että Lib eli monta vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä; ja hänelle syntyi myös Heartom.

30 Ja tapahtui, että Heartom hallitsi isänsä jälkeen. Ja kun Heartom oli hallinnut kaksikymmentäneljä vuotta, katso, kuninkuus otettiin häneltä pois. Ja hän palveli monta vuotta vankeudessa, niin, jopa koko lopun elinaikansa.

31 Ja hänelle syntyi Het, ja Het eli vankeudessa koko elinaikansa. Ja Hetille syntyi Aaron, ja Aaron asui vankeudessa koko elinaikansa; ja hänelle syntyi Amnigadda, ja myös Amnigadda asui vankeudessa koko elinaikansa; ja hänelle syntyi Koriantum, ja Koriantum asui vankeudessa koko elinaikansa; ja hänelle syntyi Kom.

32 Ja tapahtui, että Kom sai puolet valtakunnasta puolelleen. Ja hän hallitsi puolta valtakunnasta neljäkymmentäkaksi vuotta; ja hän lähti taistelemaan kuningasta, Amgidia, vastaan, ja he taistelivat monen vuoden ajan, jona aikana Kom pääsi voitolle Amgidista ja sai lopun valtakunnan valtaansa.

33 Ja Komin aikana maassa alkoi olla rosvoja, ja he ottivat käyttöön vanhat suunnitelmat ja vannottivat [a]valoja kuten ihmiset muinoin ja pyrkivät jälleen hävittämään valtakunnan.

34 Nyt Kom taisteli paljon heitä

23 *a* 2. Nefi 5:15.

33 *a* PKO Salaliitto; Vala.

vastaan; kuitenkaan hän ei voittanut heitä.

LUKU 11

Sodat, mellakat ja jumalattomuus hallitsevat jerediläisten elämää. Profeetat ennustavat jerediläisten täydellistä tuhoa, elleivät he tee parannusta. Ihmiset hylkäävät profeettojen sanat.

Ja myös Komin aikana tuli monia profeettoja, ja he profetoivat tuon suuren kansan tuhosta, ellei se tekisi parannusta ja kääntyisi Herran puoleen ja hylkäisi murhiaan ja jumalattomuuttaan.

2 Ja tapahtui, että kansa hylkäsi profeetat, ja he pakenivat Komin luo turvaan, sillä kansa yritti hävittää heidät.

3 Ja he profetoivat Komille monia asioita; ja hän oli siunattu koko lopun elinaikansa.

4 Ja hän eli hyvin vanhaksi, ja hänelle syntyi Siblom; ja Siblom hallitsi hänen jälkeensä. Ja Siblomin veli kapinoi häntä vastaan, ja koko maassa alkoi tavattoman suuri sota.

5 Ja tapahtui, että Siblomin veli käski, että kaikki profeetat, jotka profetoivat kansan tuhosta, oli otettava hengiltä;

6 ja koko maassa vallitsi suuri onnettomuus, sillä he olivat todistaneet, että suuri kirous kohtaisi maata ja myös kansaa ja että heidän keskuudessaan tapahtuisi suuri tuho, jollaista ei ollut maan päällä koskaan nähty, ja heidän luunsa olisivat kuin [a]maakasat siinä maassa, elleivät he tekisi parannusta jumalattomuudestaan.

7 Eivätkä he kuulleet Herran ääntä jumalattomien liittojensa tähden; sen tähden koko maassa alkoi olla sotia ja kiistoja ja myös monia nälänhätiä ja ruttotauteja, niin että oli suuri tuho, jollaista ei ollut maan päällä koskaan nähty; ja kaikki tämä tapahtui Siblomin aikana.

8 Ja kansa alkoi tehdä parannusta pahuudestaan, ja siinä määrin kuin he tekivät, Herra [a]armahti heitä.

9 Ja tapahtui, että Siblom surmattiin, ja Set pantiin vankeuteen, ja hän eli vankeudessa koko elinaikansa.

10 Ja tapahtui, että hänen poikansa Aha sai kuninkuuden, ja hän hallitsi kansaa koko elinaikansa. Ja hän teki elinaikanaan kaikenlaista pahaa, jolla hän aiheutti paljon verenvuodatusta; ja lyhyt oli hänen elinaikansa.

11 Ja Etem, joka oli Ahan jälkeläinen, sai kuninkuuden; ja hänkin teki elinaikanaan sitä, mikä oli jumalatonta.

12 Ja tapahtui, että Etemin aikana tuli monia profeettoja, ja he profetoivat jälleen kansalle; niin, he profetoivat, että Herra hävittäisi heidät kokonaan maan päältä, elleivät he tekisi parannusta pahoista teoistaan.

13 Ja tapahtui, että ihmiset paaduttivat sydämensä eivätkä tahtoneet [a]kuulla heidän sanojaan; ja profeetat surivat ja vetäytyivät pois kansan keskuudesta.

11 6*a* Omni 1:22; Et. 14:21. | 8*a* PKO Armeliaisuus. | 13*a* Moosia 16:2.

14 Ja tapahtui, että Etem tuomitsi jumalattomasti koko elinaikansa; ja hänelle syntyi Moron. Ja tapahtui, että Moron hallitsi hänen jälkeensä, ja Moron teki sitä, mikä oli jumalatonta Herran edessä.

15 Ja tapahtui, että kansan keskuudessa nousi [a]kapina sen salaliiton tähden, joka oli perustettu vallan ja edun saamiseksi; ja sen keskuudesta nousi pahuudessa mahtava mies ja ryhtyi Moronia vastaan taisteluun, jossa hän kukisti puolet valtakunnasta; ja hän piti puolta valtakunnasta hallussaan monta vuotta.

16 Ja tapahtui, että Moron kukisti hänet ja sai kuninkuuden jälleen haltuunsa.

17 Ja tapahtui, että nousi toinenkin mahtava mies; ja hän oli Jeredin veljen jälkeläinen.

18 Ja tapahtui, että hän kukisti Moronin ja sai kuninkuuden; sen vuoksi Moron asui vankeudessa koko lopun elinaikansa; ja hänelle syntyi Koriantor.

19 Ja tapahtui, että Koriantor asui vankeudessa koko elinaikansa.

20 Ja Koriantorin aikana tuli myös monia profeettoja, ja he profetoivat suurista ja ihmeellisistä asioista ja huusivat parannusta kansalle, ja elleivät he tekisi parannusta, Herra Jumala antaisi [a]tuomion heitä vastaan heidän täydelliseksi tuhokseen;

21 ja että Herra Jumala lähettäisi tai toisi voimallaan [a]toisen kansan pitämään maata hallussaan, samalla tavalla kuin hän toi heidän isänsä.

22 Ja he hylkäsivät kaikki profeettojen sanat salaseuransa ja jumalattomien iljetystensä tähden.

23 Ja tapahtui, että Koriantorille syntyi [a]Eter, ja hän kuoli asuttuaan vankeudessa koko elinaikansa.

LUKU 12

Profeetta Eter kehottaa kansaa uskomaan Jumalaan. Moroni luettelee uskon kautta tehtyjä ihmetekoja ja ihmeitä. Uskon tähden Jeredin veli saattoi nähdä Kristuksen. Herra antaa ihmisille heikkoutta, jotta he olisivat nöyriä. Jeredin veli siirsi Serininvuoren uskon kautta. Usko, toivo ja rakkaus ovat pelastuksen edellytyksiä. Moroni näki Jeesuksen kasvoista kasvoihin.

Ja tapahtui, että Eter eli Koriantumrin aikana; ja [a]Koriantumr oli koko maan kuningas.

2 Ja [a]Eter oli Herran profeetta; ja nyt, Eter tuli Koriantumrin aikana ja alkoi profetoida kansalle, sillä häntä ei voitu [b]estää hänessä olleen Herran Hengen tähden.

3 Sillä hän [a]huusi aamusta aina auringonlaskuun asti kehottaen kansaa uskomaan Jumalaan parannukseksi, ettei sitä [b]hävi-

15 *a* PKO Kapinointi.
20 *a* PKO Tuomitseminen.
21 *a* Et. 13:20–21.
23 *a* Et. 1:6; 15:33–34.

12 1 *a* Et. 13:13–31.
2 *a* PKO Eter.
b Jer. 20:9; En. 1:26; Alma 43:1.
3 *a* OL 112:5.
b Et. 11:12, 20–22.

tettäisi, sanoen sille, että [c]uskon voimalla kaikki toteutuu –

4 sen tähden jokainen, joka uskoo Jumalaan, voi varmasti [a]toivoa parempaa maailmaa, aivan niin, sijaa Jumalan oikealla puolella, mikä toivo tulee uskosta, on ihmisten sieluille [b]ankkurina, joka tekee heistä varmoja ja lujia saaden heidät alati tekemään runsaasti [c]hyviä tekoja ja johdattaa heitä [d]kirkastamaan Jumalaa.

5 Ja tapahtui, että Eter profetoi kansalle suuria ja ihmeellisiä asioita, joita he eivät uskoneet, koska he eivät nähneet niitä.

6 Ja nyt minä, Moroni, tahtoisin puhua jonkin verran näistä asioista; minä tahtoisin näyttää maailmalle, että [a]usko on sellaista, mitä [b]toivotaan mutta [c]ei nähdä; älkää siis kiistäkö siksi, ettette näe, sillä te ette saa todistusta, ennen kuin uskonne on [d]koeteltu.

7 Sillä uskon tähden Kristus näyttäytyi meidän isillemme noustuaan kuolleista; eikä hän näyttäytynyt heille, ennen kuin heillä oli uskoa häneen; joillakuilla täytyi siis olla uskoa häneen, sillä hän ei näyttäytynyt maailmalle.

8 Mutta ihmisten uskon tähden hän on näyttäytynyt maailmalle ja kirkastanut Isän nimen ja valmistanut keinon, jotta sen kautta muut voisivat päästä osallisiksi taivaallisesta lahjasta, jotta he voisivat toivoa niitä asioita, joita eivät ole nähneet.

9 Niinpä teilläkin voi olla toivo ja voitte olla osallisia lahjasta, jos teillä vain on uskoa.

10 Katso, uskon tähden ihmiset muinoin [a]kutsuttiin Jumalan pyhän järjestyksen mukaan.

11 Uskon tähden siis Mooseksen laki annettiin. Mutta Poikansa lahjan kautta Jumala on valmistanut verrattomasti [a]paremman tien; ja uskon tähden se on täytetty.

12 Sillä ellei ihmislasten keskuudessa ole [a]uskoa, Jumala ei voi tehdä mitään [b]ihmettä heidän keskuudessaan; sen vuoksi hän ei näyttäytynyt, ennen kuin he uskoivat.

13 Katso, Alman ja Amulekin usko sai [a]vankilan sortumaan maahan.

14 Katso, Nefin ja Lehin usko sai aikaan [a]muutoksen lamanilaisissa, niin että heidät kastettiin tulella ja [b]Pyhällä Hengellä.

15 Katso, [a]Ammonin ja hänen veljiensä usko [b]sai aikaan niin suuren ihmeen lamanilaisten keskuudessa.

16 Niin, ja samoin kaikki ne,

3 *c* PKO Usko.
4 *a* PKO Toivo.
b Hepr. 6:19.
c 1. Kor. 15:58.
d 3. Nefi 12:16.
6 *a* Hepr. 11:1.
b Room. 8:24–25.
c Alma 32:21.
d 3. Nefi 26:11; OL 105:19; 121:7–8.
10 *a* Alma 13:3–4. PKO Kutsumus.
11 *a* 1. Kor. 12:31.
12 *a* 2. Nefi 27:23; Moosia 8:18; Moroni 7:37; OL 35:8–11.
b Matt. 13:58; Morm. 9:20.
13 *a* Alma 14:26–29.
14 *a* Hel. 5:50–52.
b Hel. 5:45; 3. Nefi 9:20.
15 *a* Alma 17:29–39.
b ELI kuten kerrotaan luvuissa Alma 17–26.

jotka tekivät [a]ihmeitä, tekivät ne [b]uskon voimalla, nekin jotka olivat ennen Kristusta, ja samoin ne, jotka olivat hänen jälkeensä.

17 Ja uskon tähden kolme opetuslasta saivat lupauksen, etteivät he [a]maistaisi kuolemaa; eivätkä he saaneet lupausta, ennen kuin uskoivat.

18 Eivätkä ketkään ole milloinkaan tehneet ihmeitä, ennen kuin ovat uskoneet; he ovat siis ensin uskoneet Jumalan Poikaan.

19 Ja oli monia, joiden usko oli niin tavattoman vahva, jopa [a]ennen Kristuksen tulemista, ettei heitä voitu estää näkemästä [b]väliverhon tuolle puolen, vaan he todella näkivät silmillään sen, mitä olivat nähneet uskon silmin, ja he olivat iloisia.

20 Ja katso, me olemme nähneet tästä aikakirjasta, että yksi näistä oli Jeredin veli, sillä niin suuri oli hänen uskonsa Jumalaan, että kun Jumala ojensi [a]sormensa, hän ei voinut kätkeä sitä Jeredin veljen näkyvistä sanansa takia, jonka hän oli puhunut hänelle, jonka sanan hän oli saanut uskon tähden.

21 Ja sen jälkeen kun Jeredin veli oli nähnyt Herran sormen sen [a]lupauksen tähden, jonka Jeredin veli oli saanut uskon tähden, Herra ei voinut salata mitään hänen näkyvistään; sen vuoksi hän näytti hänelle kaiken, sillä häntä ei voitu enää pitää [b]väliverhon tällä puolen.

22 Ja uskon tähden minun isäni ovat saaneet [a]lupauksen, että nämä asiat tulisivat heidän veljillensä pakanoiden välityksellä; sen vuoksi Herra on minua käskenyt, niin, nimittäin Jeesus Kristus.

23 Ja minä sanoin hänelle: Herra, pakanat tulevat pilkkaamaan näitä asioita meidän [a]kirjoittamisemme heikkouden tähden, sillä sinä Herra olet tehnyt meistä voimallisia puheessa uskon tähden, mutta sinä et ole tehnyt meistä voimallisia [b]kirjoittamisessa; sillä sinä olet antanut koko tälle kansalle kyvyn puhua paljon sen Pyhän Hengen tähden, jonka sinä olet heille antanut;

24 ja sinä olet antanut meille vain vähäisen kirjoittamisen kyvyn käsiemme kömpelyyden tähden. Katso, sinä et ole tehnyt meistä [a]voimallisia kirjoittamisessa, niin kuin Jeredin veljestä, sillä sinä teit hänestä sellaisen, että hänen kirjoittamansa asiat olivat yhtä voimallisia kuin sinä olet, saaden ihmisen lukemaan niitä.

25 Sinä olet myös tehnyt meidän sanamme voimakkaiksi ja suuriksi, niin ettemme voi kirjoittaa niitä; sen vuoksi me kirjoittaessamme näemme heikkoutemme ja kompastelemme sanojemme asettelussa; ja minä

16 *a* PKO Ihme.
b Hepr. 11:7–40.
17 *a* 3. Nefi 28:7; Morm. 8:10–12.
19 *a* 2. Nefi 11:1–4; MK Jaak. 4:4–5; Jar. 1:11; Alma 25:15–16.
b Et. 3:6. PKO Väliverho.
20 *a* Et. 3:4.
21 *a* Et. 3:25–26.
b Et. 3:20; OL 67:10–13.
22 *a* En. 1:13.
23 *a* Morm. 8:17; 9:33.
b 2. Nefi 33:1.
24 *a* PKO Kieli.

pelkään, että pakanat tulevat [a]pilkkaamaan meidän sanojamme.

26 Ja kun minä olin sanonut tämän, Herra puhui minulle sanoen: Mielettömät [a]pilkkaavat, mutta he saavat surra; ja minun armoni riittää sävyisille, niin etteivät he käytä teidän heikkouttanne hyväkseen;

27 ja jos ihmiset tulevat minun luokseni, minä näytän heille heidän [a]heikkoutensa. Minä [b]annan ihmisille heikkoutta, jotta he olisivat nöyriä, ja minun [c]armoni riittää kaikille ihmisille, jotka [d]nöyrtyvät minun edessäni; sillä jos he nöyrtyvät minun edessäni ja uskovat minuun, niin minä teen sen, mikä on [e]heikkoa, heissä vahvaksi.

28 Katso, minä näytän pakanoille heidän heikkoutensa ja minä näytän heille, että [a]usko, toivo ja rakkaus tuovat minun luokseni – kaiken vanhurskauden lähteelle.

29 Ja kuultuani nämä sanat minä, Moroni, sain lohtua ja sanoin: Oi Herra, sinun vanhurskas tahtosi tapahtukoon, sillä minä tiedän, että sinä teet ihmislapsille heidän uskonsa mukaisesti;

30 sillä Jeredin veli sanoi Serininvuorelle: [a]Siirry, ja se siirtyi. Ja ellei hänellä olisi ollut uskoa, se ei olisi siirtynyt; sinä siis toimit, kun ihmisillä on uskoa.

31 Sillä näin sinä ilmaisit itsesi opetuslapsillesi; sillä kun heillä oli [a]usko ja he puhuivat sinun nimessäsi, sinä näyttäydyit heille suuressa voimassa.

32 Ja minä muistan myös sinun sanoneen, että sinä olet valmistanut kodin ihmiselle, aivan niin, Isäsi [a]huoneiden joukkoon, missä ihmisellä voi olla verrattomasti parempi [b]toivo; ihmisen täytyy siis toivoa, tai hän ei voi saada perintöä siinä paikassa, jonka sinä olet valmistanut.

33 Ja vielä, minä muistan sinun sanoneen, että sinä olet [a]rakastanut maailmaa, jopa niin että olet antanut henkesi maailman edestä, jotta ottaisit sen jälleen valmistaaksesi sijan ihmislapsille.

34 Ja nyt minä tiedän, että tämä [a]rakkaus, jota sinulla on ollut ihmislapsia kohtaan, on aitoa rakkautta; ellei siis ihmisillä ole rakkautta, he eivät voi periä sitä sijaa, jonka sinä olet valmistanut Isäsi huoneisiin.

35 Minä siis tiedän tämän perusteella, mitä olet sanonut, että ellei pakanoilla ole rakkautta, meidän heikkoutemme tähden, niin sinä koettelet heitä ja otat pois heidän [a]talenttinsa eli senkin, mitä he ovat saaneet, ja

25 *a* 1. Kor. 2:14.
26 *a* Gal. 6:7.
27 *a* MK Jaak. 4:7.
b 2. Moos. 4:11; 1. Kor. 1:27.
c PKO Armo.
d Luuk. 18:10–14; OL 1:28. PKO Nöyryys.
e Luuk. 9:46–48; 2. Kor. 12:9.
28 *a* 1. Kor. 13; Moroni 7:39–47.
30 *a* Matt. 17:20; MK Jaak. 4:6; Hel. 10:6, 9. PKO Voima.
31 *a* PKO Usko.
32 *a* Joh. 14:2; En. 1:27; OL 72:4; 98:18.
b PKO Toivo.
33 *a* Joh. 3:16–17.
34 *a* Moroni 7:47. PKO Rakkaus.
35 *a* Matt. 25:14–30. PKO Lahja; Talentti.

annat niille, joilla on runsaammin.

36 Ja tapahtui, että minä rukoilin Herraa, että hän antaisi pakanoille [a]armon, että heillä olisi rakkautta.

37 Ja tapahtui, että Herra sanoi minulle: Ellei heillä ole rakkautta, sillä ei ole väliä sinulle, sinä olet ollut uskollinen; sen vuoksi sinun vaatteesi [a]puhdistetaan. Ja koska sinä olet nähnyt [b]heikkoutesi, sinusta tehdään vahva, jopa niin että voit istua sille sijalle, jonka minä olen valmistanut Isäni huoneisiin.

38 Ja nyt minä, Moroni, jätän jäähyväiset pakanoille, niin, ja myös veljilleni, joita minä rakastan, kunnes me kohtaamme Kristuksen [a]tuomioistuimen edessä, missä kaikki ihmiset tulevat tietämään, että minun [b]vaatteeni eivät ole teidän verenne tahraamia.

39 Ja silloin te tiedätte, että minä olen [a]nähnyt Jeesuksen ja että hän on puhunut minun kanssani [b]kasvoista kasvoihin ja että hän kertoi minulle vaatimattoman nöyrästi, niin kuin mies kertoo toiselle, omalla kielelläni, näistä asioista;

40 ja vain muutamia niistä minä olen kirjoittanut kirjoitustaitoni heikkouden tähden.

41 Ja nyt, minä tahtoisin kehottaa teitä [a]etsimään tätä Jeesusta, josta profeetat ja apostolit ovat kirjoittaneet, jotta Isän Jumalan sekä Herran Jeesuksen Kristuksen ja heistä [b]todistavan Pyhän Hengen armo olisi ja pysyisi teissä ikuisesti. Aamen.

LUKU 13

Eter puhuu Uudesta-Jerusalemista, jonka Joosefin jälkeläiset rakentavat Amerikkaan. Hän profetoi, hänet karkotetaan, hän kirjoittaa jerediläisten historian ja ennustaa jerediläisten tuhon. Sota raivoaa kaikkialla maassa.

Ja nyt minä, Moroni, ryhdyn päättämään aikakirjaani sen kansan tuhosta, josta olen kirjoittanut.

2 Sillä katso, se hylkäsi kaikki Eterin sanat, sillä hän kertoi sille tosiaan kaikista asioista ihmisen alusta asti, ja että sen jälkeen kun vedet olivat [a]vetäytyneet tämän maan pinnalta, siitä tuli kaikkia muita maita oivallisempi maa, Herran valittu maa; sen vuoksi Herra tahtoo, että kaikki ihmiset, jotka siinä asuvat, [b]palvelevat häntä;

3 ja että se on sen [a]Uuden-Jerusalemin paikka, joka [b]tulisi alas taivaasta, ja Herran pyhä pyhäkkö.

4 Katso, Eter näki Kristuksen ajan, ja hän puhui [a]Uudesta-Jerusalemista tässä maassa.

36 *a* PKO Armo.
37 *a* OL 38:42; 88:74–75; 135:4–5.
b Et. 12:27.
38 *a* PKO Jeesus Kristus: Tuomari.
b MK Jaak. 1:19.
39 *a* PKO Jeesus Kristus: Kristuksen ilmestymiset kuolemansa jälkeen.
b 1. Moos. 32:31; 2. Moos. 33:11.
41 *a* OL 88:63; 101:38.
b 3. Nefi 11:32.
13 2 *a* 1. Moos. 7:11–24; 8:3.
b Et. 2:8.
3 *a* 3. Nefi 20:22; 21:23–24. PKO Uusi-Jerusalem.
b Ilm. 3:12; 21:2.
4 *a* PKO Siion.

5 Ja hän puhui myös Israelin huoneesta ja siitä [a]Jerusalemista, josta [b]Lehi tulisi – sen jälkeen kun se hävitettäisiin, se rakennettaisiin uudelleen [c]pyhäksi kaupungiksi Herralle; niinpä se ei voisi olla uusi Jerusalem, koska se oli ollut muinaisinakin aikoina, vaan se rakennettaisiin uudelleen, ja siitä tulisi Herran pyhä kaupunki, ja se rakennettaisiin Israelin huoneelle –

6 ja että [a]Uusi-Jerusalem rakennettaisiin tähän maahan [b]Joosefin jälkeläisten jäännökselle, mistä on ollut olemassa [c]malli.

7 Sillä koska Joosef toi isänsä [a]Egyptin maahan, niin hän kuoli siellä; ja nyt, Herra toi Joosefin jälkeläisten jäännöksen Jerusalemin maasta ollakseen armollinen Joosefin jälkeläisille, jotta he eivät [b]menehtyisi, samoin kuin hän oli armollinen Joosefin isälle, jotta hän ei menehtyisi.

8 Ja nyt, Joosefin huoneen jäännös vahvistetaan tässä [a]maassa, ja se on oleva heidän perintömaansa; ja he rakentavat pyhän kaupungin Herralle, muinaisen Jerusalemin kaltaisen; eikä heitä enää [b]sekoiteta, ennen kuin tulee loppu, jolloin maa katoaa.

9 Ja on oleva [a]uusi taivas ja uusi maa, ja ne tulevat olemaan vanhojen kaltaiset, paitsi että vanhat ovat kadonneet ja kaikki on tullut uudeksi.

10 Ja silloin tulee Uusi-Jerusalem, ja siunattuja ovat ne, jotka siellä asuvat, sillä he ovat niitä, joiden vaatteet ovat [a]valkoisia Karitsan veren tähden; ja he ovat niitä, jotka luetaan Joosefin jälkeläisten jäännökseen, joka oli Israelin huonetta.

11 Ja silloin tulee myös vanha Jerusalem; ja sen asukkaat, siunattuja he ovat, sillä heidät on pesty Karitsan veressä; ja he ovat niitä, jotka hajotettiin ja [a]koottiin maan neljältä ilmansuunnalta ja [b]pohjoisista maista ja jotka osallistuvat sen liiton täyttämiseen, jonka Jumala teki heidän isänsä [c]Abrahamin kanssa.

12 Ja kun nämä asiat tapahtuvat, toteutuu se kirjoitusten kohta, joka sanoo: On niitä, jotka olivat [a]ensimmäisiä ja jotka tulevat viimeisiksi, ja on niitä, jotka olivat viimeisiä ja jotka tulevat ensimmäisiksi.

13 Ja minä aioin kirjoittaa enemmän, mutta minua on kielletty; mutta suuria ja ihmeellisiä olivat Eterin profetiat; mutta häntä ei pidetty minkään arvoisena, ja hänet karkotettiin, ja hän piileskeli kallioluolassa päivisin, ja öisin hän kulki katsellen sitä, mikä kansaa kohtaisi.

---

5 *a* PKO Jerusalem.
b 1. Nefi 1:18–20.
c Ilm. 21:10; 3. Nefi 20:29–36.
6 *a* OL 42:9; 45:66–67; 84:2–5; UK 1:10.
b PKO Joosef, Jaakobin poika.
c Alma 46:24.
PKO Vertauskuvallisuus.
7 *a* 1. Moos. 46:2–7; 47:6.
b 2. Nefi 3:5.
8 *a* PKO Luvattu maa.
b Moroni 10:31.
9 *a* 2. Piet. 3:10–13; Ilm. 21:1; 3. Nefi 26:3; OL 101:23–25.
10 *a* Ilm. 7:14; 1. Nefi 12:10–11; Alma 5:27.
11 *a* PKO Israel: Israelin kokoaminen.
b OL 133:26–35.
c PKO Abrahamin liitto.
12 *a* Mark. 10:31; 1. Nefi 13:42; MK Jaak. 5:63; OL 90:9.

14 Ja kallioluolassa asuessaan hän teki tämän aikakirjan lopun katsellen öisin niitä tuhoja, jotka kohtasivat kansaa.

15 Ja tapahtui, että sinä samana vuonna, jona hänet karkotettiin kansan keskuudesta, alkoi suuri sota kansan keskuudessa, sillä oli monia mahtavia miehiä, jotka nousivat yrittäen tuhota Koriantumrin salaisilla jumalattomuuden suunnitelmillaan, joista on puhuttu.

16 Ja nyt Koriantumr, joka itse oli perehtynyt kaikkiin sotataitoihin ja kaikkeen maailman viekkauteen, ryhtyi sen vuoksi taistelemaan niitä vastaan, jotka yrittivät tuhota hänet.

17 Mutta hän ei tehnyt parannusta, eivätkä hänen kauniit poikansa ja tyttärensä; eivätkä Kohorin kauniit pojat ja tyttäret; eivätkä Korihorin kauniit pojat ja tyttäret; eikä sanalla sanoen yksikään koko maan kauniista pojista ja tyttäristä tehnyt parannusta synneistään.

18 Sen vuoksi tapahtui, että ensimmäisenä vuonna, jona Eter asui kallioluolassa, monet ihmiset saivat surmansa niiden [a]salaliittojen miekasta, jotka taistelivat Koriantumria vastaan saadakseen kuninkuuden.

19 Ja tapahtui, että Koriantumrin pojat taistelivat paljon ja vuodattivat paljon vertansa.

20 Ja toisena vuonna Eterille tuli Herran sana, että hänen oli mentävä profetoimaan [a]Koriantumrille, että jos hän ja koko hänen perhekuntansa tekisivät parannuksen, Herra antaisi hänelle hänen kuninkuutensa ja säästäisi kansan –

21 muuten heidät hävitettäisiin ja koko hänen perhekuntansa, häntä itseään lukuun ottamatta. Ja hän saisi elää vain nähdäkseen niiden profetioiden toteutumisen, jotka oli puhuttu [a]toisesta kansasta, joka saisi maan perinnökseen; ja se hautaisi Koriantumrin, ja jokainen sielu tuhoutuisi, [b]Koriantumria lukuun ottamatta.

22 Ja tapahtui, ettei Koriantumr tehnyt parannusta, eikä hänen perhekuntansa eikä kansa; eivätkä sodat lakanneet; ja Eter yritettiin tappaa, mutta hän pakeni heidän tieltään ja piiloutui jälleen kallioluolaan.

23 Ja tapahtui, että Sared nousi ja ryhtyi hänkin taistelemaan Koriantumria vastaan; ja hän löi hänet, niin että hän kolmantena vuonna pani hänet vankeuteen.

24 Ja Koriantumrin pojat löivät neljäntenä vuonna Saredin ja hankkivat kuninkuuden jälleen isälleen.

25 Nyt alkoi sota kaikkialla maassa jokaisen miehen taistellessa joukkoineen sen puolesta, mitä halusi.

26 Ja oli rosvoja ja sanalla sanoen kaikenlaista jumalattomuutta kaikkialla maassa.

27 Ja tapahtui, että Koriantumr oli tavattoman vihoissaan Saredille, ja hän lähti sotajoukkoi-

18 *a* Et. 8:9–26.
20 *a* Et. 12:1–2.
21 *a* Omni 1:19–21; Et. 11:21.
b Et. 15:29–32.

neen taistelemaan häntä vastaan; ja he kohtasivat suuren vihan vallassa, ja he kohtasivat Gilgalin laaksossa, ja taistelusta tuli tavattoman ankara.

28 Ja tapahtui, että Sared taisteli häntä vastaan kolmen päivän ajan. Ja tapahtui, että Koriantumr löi hänet ja ajoi häntä takaa, kunnes hän tuli Heslonin tasangoille.

29 Ja tapahtui, että Sared ryhtyi jälleen taisteluun häntä vastaan tasangoilla; ja katso, hän löi Koriantumrin ja ajoi hänet takaisin Gilgalin laaksoon.

30 Ja Koriantumr ryhtyi jälleen taisteluun Saredia vastaan Gilgalin laaksossa, ja siinä hän löi Saredin ja surmasi hänet.

31 Ja Sared haavoitti Koriantumria reiteen, niin ettei hän enää lähtenyt taistelemaan kahteen vuoteen, minä aikana kaikki ihmiset maassa vuodattivat verta, eikä kukaan estänyt heitä.

LUKU 14

Kansan pahuus tuottaa kirouksen maahan. Koriantumr ryhtyy käymään sotaa Gileadia vastaan, sitten Libiä vastaan ja sitten Sisiä vastaan. Veri ja verilöyly peittävät maan.

Ja nyt koko maassa alkoi olla kansan pahuuden tähden suuri [a]kirous, jonka tähden, jos mies pani työkalunsa tai miekkansa hyllylleen tai paikkaan, jossa hän sitä säilytti, katso, seuraavana päivänä hän ei löytänyt sitä, niin suuri kirous oli maassa.

2 Sen vuoksi joka mies piti käsin kiinni omastaan eikä tahtonut ottaa eikä antaa lainaksi; ja joka mies piti oikean kätensä miekkansa kahvassa puolustaakseen omaisuuttaan ja omaa ja vaimojensa ja lastensa henkeä.

3 Ja nyt, kahden vuoden kuluttua ja Saredin kuoleman jälkeen, katso, Saredin veli nousi ja ryhtyi Koriantumria vastaan taisteluun, jossa Koriantumr löi hänet ja ajoi häntä takaa Akisin erämaahan.

4 Ja tapahtui, että Saredin veli ryhtyi taisteluun häntä vastaan Akisin erämaassa; ja taistelusta tuli tavattoman ankara, ja monet tuhannet kaatuivat miekasta.

5 Ja tapahtui, että Koriantumr piiritti erämaan; ja Saredin veli marssi pois erämaasta yöllä ja surmasi osan Koriantumrin sotajoukosta sen ollessa juovuksissa.

6 Ja hän tuli Moronin maahan ja asettui Koriantumrin valtaistuimelle.

7 Ja tapahtui, että Koriantumr asui erämaassa sotajoukkoineen kahden vuoden ajan, jona aikana hän sai suurta voimaa sotajoukkoonsa.

8 Nyt Saredin veli, jonka nimi oli Gilead, sai myös suurta voimaa sotajoukkoonsa salaliittojen tähden.

9 Ja tapahtui, että hänen ylipappinsa murhasi hänet hänen istuessaan valtaistuimellaan.

14 1 *a* Hel. 12:18; 13:17–23; Morm. 1:17–18; 2:10–14.

10 Ja tapahtui, että eräs salaliittoihin kuuluvista murhasi hänet salaisessa kulkupaikassa ja sai kuninkuuden itselleen, ja hänen nimensä oli Lib; ja Lib oli isokokoinen mies, kookkaampi kuin kukaan muu mies koko kansan keskuudessa.

11 Ja tapahtui, että Libin ensimmäisenä vuonna Koriantumr tuli Moronin maahan ja ryhtyi taisteluun Libiä vastaan.

12 Ja tapahtui, että hän taisteli Libin kanssa, jolloin Lib iski häntä käsivarteen, niin että hän haavoittui; kuitenkin Koriantumrin sotajoukko ahdisti edelleen Libiä, niin että hän pakeni merenrannikon rajamaille.

13 Ja tapahtui, että Koriantumr ajoi häntä takaa; ja Lib ryhtyi taisteluun häntä vastaan merenrannikolla.

14 Ja tapahtui, että Lib löi Koriantumrin sotajoukon, niin että se pakeni jälleen Akisin erämaahan.

15 Ja tapahtui, että Lib ajoi häntä takaa, kunnes hän tuli Agosin tasangoille. Ja Koriantumr oli ottanut kaiken kansan mukaansa, kun hän pakeni Libin edellä siihen maan kolkkaan, minne hän pakeni.

16 Ja kun hän oli tullut Agosin tasangoille, hän ryhtyi taisteluun Libiä vastaan, ja hän löi häntä, kunnes hän kuoli; mutta Libin veli tuli Koriantumria vastaan hänen sijastaan, ja taistelusta tuli tavattoman ankara, niin että Koriantumr pakeni jälleen Libin veljen sotajoukon edeltä.

17 Nyt Libin veljen nimi oli Sis. Ja tapahtui, että Sis ajoi takaa Koriantumria, ja hän kukisti monta kaupunkia, ja hän surmasi sekä naisia että lapsia ja poltti kaupungit.

18 Ja kautta koko maan levisi Sisin pelko; niin, kautta maan kuului huuto: Kuka voi kestää Sisin sotajoukon edessä? Katso, hän hävittää maan edeltään!

19 Ja tapahtui, että kansa alkoi kerääntyä yhteen sotajoukoiksi kautta koko maan.

20 Ja he olivat jakaantuneita, ja osa heistä pakeni Sisin sotajoukkoon, ja osa heistä pakeni Koriantumrin sotajoukkoon.

21 Ja niin suuri ja pitkäaikainen oli sota ollut, ja niin kauan oli verenvuodatusta ja verilöylyä nähty, että koko maan pinta oli kuolleiden [a]ruumiiden peitossa.

22 Ja niin joutuisa ja nopea oli sota, ettei ketään jäänyt hautaamaan kuolleita, vaan he marssivat eteenpäin verenvuodatuksesta verenvuodatukseen jättäen sekä miesten, naisten että lasten ruumiit hajalleen maan pinnalle, niin että niistä tuli lihan [a]matojen saalista.

23 Ja niiden löyhkä levisi maahan, aivan kaikkialle maahan; sen vuoksi niiden löyhkä vaivasi ihmisiä päivin ja öin.

24 Mutta Sis ei lakannut ajamasta takaa Koriantumria, sillä hän oli vannonut kostavansa Koriantumrille surmatun veljensä veren ja osoittavansa vääräksi Eterille tulleen Herran

21 *a* Et. 11:6.

22 *a* Jes. 14:9–11.

sanan, että Koriantumr ei kaatuisi miekasta.

25 Ja näin me näemme, että Herra rankaisi heitä vihansa täyteydessä, ja heidän jumalattomuutensa ja iljetyksensä olivat raivanneet tien heidän ikuiselle tuholleen.

26 Ja tapahtui, että Sis ajoi Koriantumria takaa itään päin aina merenrannikon rajamaille asti, ja siellä hän taisteli Sisiä vastaan kolmen päivän ajan.

27 Ja niin kauhea oli tuho Sisin sotajoukkojen keskuudessa, että väki alkoi olla peloissaan ja alkoi paeta Koriantumrin sotajoukkojen edeltä; ja he pakenivat Korihorin maahan ja hävittivät asukkaat tieltään, kaikki ne, jotka eivät tahtoneet liittyä heihin.

28 Ja he pystyttivät telttansa Korihorin laaksoon, ja Koriantumr pystytti telttansa Surrin laaksoon. Nyt Surrin laakso oli lähellä Komnorin kukkulaa; niinpä Koriantumr kokosi sotajoukkonsa yhteen Komnorin kukkulalle ja soitti torvea Sisin sotajoukoille kutsuakseen ne taisteluun.

29 Ja tapahtui, että ne tulivat, mutta ne ajettiin takaisin; ja ne tulivat toisen kerran, ja ne ajettiin takaisin toisen kerran. Ja tapahtui, että ne tulivat kolmannen kerran, ja taistelusta tuli tavattoman ankara.

30 Ja tapahtui, että Sis löi Koriantumria aiheuttaen hänelle monta syvää haavaa; ja Koriantumr taintui menetettyään vertansa, ja hänet kannettiin pois ikään kuin kuolleena.

31 Nyt miehiä, naisia ja lapsia oli molemmin puolin menetetty niin paljon, että Sis kielsi väkeään ajamasta Koriantumrin sotajoukkoja takaa; niinpä he palasivat leiriinsä.

LUKU 15

Miljoonat jerediläiset saavat surmansa taistelussa. Sis ja Koriantumr kokoavat kaiken kansan taistelemaan kuolemaansa asti. Herran Henki lakkaa kiistelemästä heidän kanssaan. Jerediläisten kansakunta tuhoutuu täysin. Vain Koriantumr jää jäljelle.

Ja tapahtui, että kun Koriantumr oli toipunut haavoistaan, hän alkoi muistaa [a]sanoja, jotka Eter oli puhunut hänelle.

2 Hän näki, että jo lähes kaksi miljoonaa hänen kansastaan oli saanut surmansa miekasta, ja hän alkoi murehtia sydämessään; niin, kaksi miljoonaa väkevää miestä sekä heidän vaimonsa ja lapsensa oli surmattu.

3 Hän alkoi katua sitä pahaa, mitä hän oli tehnyt; hän alkoi muistaa sanoja, jotka oli puhuttu kaikkien profeettojen suulla, ja hän näki niiden toteutuneen siihen asti, jokaisen rahdunkin; ja hänen sielunsa suri eikä huolinut lohdutuksesta.

4 Ja tapahtui, että hän kirjoitti Sisille kirjeen pyytäen häntä säästämään kansan, niin hän luopuisi kuninkuudesta ihmisten hengen tähden.

15 1 *a* Et. 13:20–21.

5 Ja tapahtui, että kun Sis oli saanut hänen kirjeensä, hän kirjoitti Koriantumrille kirjeen, että jos hän antautuisi, niin että hän voisi surmata hänet omalla miekallaan, niin hän säästäisi ihmisten hengen.

6 Ja tapahtui, että kansa ei tehnyt parannusta pahuudestaan; ja Koriantumrin väki yltyi vihaan Sisin väkeä vastaan, ja Sisin väki yltyi vihaan Koriantumrin väkeä vastaan; niinpä Sisin väki ryhtyi taisteluun Koriantumrin väkeä vastaan.

7 Ja kun Koriantumr näki, että hän oli kukistumaisillaan, hän pakeni jälleen Sisin väen edeltä.

8 Ja tapahtui, että hän tuli Ripliankumin vesille, mikä käännettynä on suuri tai kaiken ylittävä; kun he siis tulivat näiden vesien äärelle, he pystyttivät telttansa; ja Sis pystytti myös telttansa heidän lähelleen, ja niinpä he seuraavana päivänä tulivat taistelemaan.

9 Ja tapahtui, että he taistelivat tavattoman ankaran taistelun, jossa Koriantumr haavoittui jälleen, ja hän taintui verenhukasta.

10 Ja tapahtui, että Koriantumrin sotajoukot ahdistivat Sisin sotajoukkoja, niin että ne löivät ne ja saivat ne pakenemaan edellään; ja ne pakenivat etelään päin ja pystyttivät telttansa paikkaan, jota kutsuttiin Ogatiksi.

11 Ja tapahtui, että Koriantumrin sotajoukko pystytti telttansa Raman kukkulan luo; ja se oli sama kukkula, johon minun isäni Mormon [a]kätki Herran huomaan aikakirjat, jotka olivat pyhiä.

12 Ja tapahtui, että he kokosivat yhteen koko maan kaikki ihmiset, jotka eivät olleet saaneet surmaansa, Eteriä lukuun ottamatta.

13 Ja tapahtui, että Eter näki kaikki ihmisten tekemiset, ja hän näki, että Koriantumrin puolella olevat ihmiset koottiin yhteen Koriantumrin sotajoukkoon, ja Sisin puolella olevat ihmiset koottiin yhteen Sisin sotajoukkoon.

14 Ja nyt, neljän vuoden ajan he kokosivat väkeä yhteen saadakseen kaikki, jotka olivat maan päällä, ja saadakseen kaiken sen voiman, mikä heidän oli mahdollista saada.

15 Ja tapahtui, että kun he olivat kaikki kokoontuneet yhteen, jokainen haluamaansa sotajoukkoon, vaimoineen ja lapsineen – niin miehet, naiset kuin lapsetkin oli aseistettu sota-asein, kilvin ja [a]rintakilvin ja pääkilvin ja puettu sodan tapaan – he marssivat toisiaan vastaan taisteluun; ja he taistelivat koko sen päivän, eivätkä voittaneet.

16 Ja tapahtui, että kun oli yö, he olivat väsyneitä ja vetäytyivät leireihinsä, ja vetäydyttyään leireihinsä he ryhtyivät vaikeroimaan ja valittamaan väkensä surmattujen menetystä; ja niin suuri oli heidän huutonsa, vai-

11 *a* Morm. 6:6.

15 *a* Moosia 8:7–10.

kerruksensa ja valituksensa, että se halkoi ilmaa hirveästi.

17 Ja tapahtui, että seuraavana päivänä he lähtivät jälleen taistelemaan, ja se päivä oli suuri ja kauhea; kuitenkaan he eivät voittaneet, ja kun yö jälleen tuli, ilmaa halkoivat heidän huutonsa ja vaikerruksensa ja valituksensa heidän väkensä surmattujen menetyksen tähden.

18 Ja tapahtui, että Koriantumr kirjoitti jälleen kirjeen Sisille pyytäen, ettei hän enää tulisi taistelemaan vaan että hän ottaisi kuninkuuden ja säästäisi ihmisten hengen.

19 Mutta katso, Herran Henki oli lakannut kiistelemästä heidän kanssaan, ja [a]Saatanalla oli täysi valta ihmisten sydämiin, sillä heidät oli jätetty sydämensä paatumukseen ja mielensä sokeuteen, jotta he tuhoutuisivat; niinpä he menivät jälleen taistelemaan.

20 Ja tapahtui, että he taistelivat koko sen päivän, ja kun yö tuli, he nukkuivat miekkojensa päällä.

21 Ja seuraavana päivänä he taistelivat, kunnes tuli yö.

22 Ja kun yö tuli, he olivat [a]juopuneita vihasta, niin kuin mies, joka on juopunut viinistä; ja he nukkuivat jälleen miekkojensa päällä.

23 Ja seuraavana päivänä he taistelivat jälleen; ja kun yö tuli, he olivat kaikki kaatuneet miekasta, lukuun ottamatta viittäkymmentäkahta Koriantumrin väestä ja kuuttakymmentäyhdeksää Sisin väestä.

24 Ja tapahtui, että he nukkuivat miekkojensa päällä sinä yönä, ja seuraavana päivänä he taistelivat jälleen, ja he kamppailivat kaikin voimin miekoillaan ja kilvillään koko sen päivän.

25 Ja kun yö tuli, Sisin väkeä oli kolmekymmentäkaksi ja Koriantumrin väkeä kaksikymmentäseitsemän.

26 Ja tapahtui, että he söivät ja nukkuivat ja valmistautuivat kuolemaan seuraavana päivänä. Ja he olivat isoja ja väkeviä miehiä, mitä ihmisvoimaan tulee.

27 Ja tapahtui, että he taistelivat kolmen tunnin ajan, ja he taintuivat verenhukasta.

28 Ja tapahtui, että kun Koriantumrin miehet olivat saaneet sen verran voimia, että pystyivät kävelemään, he aikoivat paeta henkensä edestä; mutta katso, Sis nousi, ja myös hänen miehensä, ja hän vannoi vihassaan, että hän surmaisi Koriantumrin tai menehtyisi itse miekasta.

29 Sen vuoksi hän ajoi heitä takaa, ja seuraavana päivänä hän sai heidät kiinni; ja he taistelivat jälleen miekoin. Ja tapahtui, että kun he [a]kaikki olivat kaatuneet miekasta, lukuun ottamatta Koriantumria ja Sisiä, katso, Sis oli taintunut verenhukasta.

30 Ja tapahtui, että kun Koriantumr oli nojannut miekkaansa levähtääkseen vähän, hän iski Sisin pään poikki.

19 *a* PKO Perkele. | 22 *a* Moroni 9:23. | 29 *a* Et. 13:20–21.

31 Ja tapahtui, että kun hän oli iskenyt Sisin pään poikki, Sis nousi käsiensä varaan ja vaipui maahan; ja ponnisteltuaan vetääkseen henkeä hän kuoli.

32 Ja tapahtui, että [a]Koriantumr kaatui maahan ja kävi aivan kuin elottomaksi.

33 Ja Herra puhui Eterille ja sanoi hänelle: Lähde liikkeelle. Ja hän lähti ja näki, että Herran sanat olivat kaikki toteutuneet; ja hän päätti [a]aikakirjansa (enkä minä ole kirjoittanut sadattakaan osaa), ja hän kätki ne sillä tavalla, että Limhin kansa löysi ne.

34 Nyt viimeiset sanat, jotka [a]Eter kirjoitti, ovat nämä: Tahtooko Herra, että minut muutetaan vai että kärsin Herran tahdon lihassa, sillä ei ole väliä, jos minä pelastun Jumalan valtakuntaan. Aamen.

MORONIN KIRJA

LUKU 1

Moroni kirjoittaa lamanilaisten hyödyksi. Nefiläiset, jotka eivät tahdo kieltää Kristusta, otetaan hengiltä. Noin 401–421 jKr.

NYT minä, [a]Moroni, otaksuin, että saatuani lyhennetyksi kertomuksen Jeredin kansasta en kirjoittaisi enempää, mutta minä en ole vielä kuollut; enkä minä ilmaise itseäni lamanilaisille, etteivät he hävitä minua.

2 Sillä katso, heidän keskinäiset [a]sotansa ovat tavattoman ankaria, ja vihansa tähden he [b]ottavat hengiltä jokaisen nefiläisen, joka ei tahdo kieltää Kristusta.

3 Ja minä, Moroni, en tahdo [a]kieltää Kristusta; sen vuoksi minä vaellan minne voin oman henkeni turvaksi.

4 Sen vuoksi minä kirjoitan vielä muutamia asioita vastoin sitä, mitä olin otaksunut, sillä minä en otaksunut kirjoittavani enää enempää; mutta minä kirjoitan vielä muutamia asioita, jotta niillä kenties olisi arvoa veljilleni lamanilaisille jonakin tulevana aikana, Herran tahdon mukaan.

LUKU 2

Jeesus antoi kahdelletoista nefiläiselle opetuslapselle vallan antaa Pyhän Hengen lahjan. Noin 401–421 jKr.

KRISTUKSEN sanat, jotka hän puhui [a]opetuslapsilleen, niille

32 *a* Omni 1:20–22.
33 *a* Moosia 8:9; Alma 37:21–31; Et. 1:1–5.
34 *a* Et. 12:2.

[MORONI]
1 1 *a* PKO Moroni, Mormonin poika.
2 *a* 1. Nefi 12:20–23.
b Alma 45:14.
3 *a* Matt. 10:32–33; 3. Nefi 29:5.
2 1 *a* 3. Nefi 13:25.

kahdelletoista, jotka hän oli valinnut, pannessaan kätensä heidän päällensä –

2 ja hän kutsui heitä nimeltä, sanoen: Huutakaa avuksi Isää minun nimessäni voimallisessa rukouksessa; ja tämän tehtyänne teillä on [a]valta antaa Pyhä Henki sille, jonka päälle te panette [b]kätenne; ja [c]antakaa se minun nimessäni, sillä niin tekevät minun apostolini.

3 Nyt Kristus puhui heille nämä sanat ensimmäisen ilmestymisensä aikana, eikä väkijoukko kuullut sitä, mutta opetuslapset kuulivat sen; ja niin monen päälle kuin he [a]panivat kätensä, laskeutui Pyhä Henki.

LUKU 3

Vanhimmat asettavat pappeja ja opettajia kätten päällepanemisen kautta. Noin 401–421 jKr.

Tapa, jolla opetuslapset, joita kutsuttiin kirkon [a]vanhimmiksi, [b]asettivat pappeja ja opettajia –

2 rukoiltuaan Isää Kristuksen nimessä he panivat kätensä heidän päällensä ja sanoivat:

3 Jeesuksen Kristuksen nimessä minä asetan sinut papiksi (tai jos hänestä oli tuleva opettaja, minä asetan sinut opettajaksi) saarnaamaan parannusta ja syntien [a]anteeksiantoa Jeesuksen Kristuksen kautta pysymällä kestävänä uskossa hänen nimeensä loppuun asti. Aamen.

4 Ja tällä tavalla he [a]asettivat pappeja ja opettajia Jumalan ihmisille antamien [b]lahjojen ja kutsumusten mukaisesti; ja he asettivat heidät Pyhän Hengen [c]voimalla, joka oli heissä.

LUKU 4

Se, kuinka vanhimmat ja papit siunaavat ja antavat sakramenttileivän, selitetään. Noin 401–421 jKr.

[a]Tapa, jolla heidän [b]vanhimpansa ja pappinsa antoivat Kristuksen lihan ja veren seurakunnalle; ja he [c]siunasivat ja antoivat sen Kristuksen käskyjen mukaan; sen vuoksi me tiedämme tavan olevan oikea; ja vanhin tai pappi siunasi sen.

2 Ja he polvistuivat seurakunnan kanssa ja rukoilivat Isää Kristuksen nimessä, sanoen:

3 Oi Jumala, iankaikkinen Isä, me pyydämme sinua Poikasi Jeesuksen Kristuksen nimessä siunaamaan ja pyhittämään tämän [a]leivän kaikkien niiden sieluille, jotka sitä nauttivat; jotta he söisivät Poikasi ruumiin [b]muistoksi ja todistaisivat sinulle, oi Jumala, iankaikkinen

2 *a* PKO Voima.
b PKO Kätten päällepaneminen.
c 3. Nefi 18:37.
3 *a* Ap. t. 19:6.
3 1 *a* Alma 6:1. PKO Vanhin.
b PKO Asettaminen.
3 *a* PKO Syntien anteeksisaaminen.
4 *a* OL 18:32; 20:60.
b PKO Lahja.
c 1. Nefi 13:37; Moroni 6:9.
4 1 *a* 3. Nefi 18:1–7.
b PKO Vanhin.
c OL 20:76–77.
3 *a* PKO Sakramentti.
b Luuk. 22:19; 1. Kor. 11:23–24; 3. Nefi 18:7.

Isä, että he ovat halukkaita ottamaan Poikasi [c]nimen päällensä ja muistamaan hänet aina ja pitämään hänen käskynsä, jotka hän on antanut heille, jotta hänen [d]Henkensä olisi aina heidän kanssansa. Aamen.

LUKU 5

Sakramenttiviinin siunaamis- ja antamistapa selitetään. Noin 401–421 jKr.

[a]Tapa, jolla viini siunataan ja annetaan. – Katso, he ottivat maljan ja sanoivat:

2 Oi Jumala, iankaikkinen Isä, me pyydämme sinua Poikasi Jeesuksen Kristuksen nimessä siunaamaan ja pyhittämään tämän [a]viinin kaikkien niiden sieluille, jotka sitä juovat, jotta he tekisivät sen Poikasi veren [b]muistoksi, joka on vuodatettu heidän tähtensä; jotta he todistaisivat sinulle, oi Jumala, iankaikkinen Isä, että he muistavat hänet aina, jotta hänen Henkensä olisi heidän kanssansa. Aamen.

LUKU 6

Parannuksen tekijät kastetaan ja otetaan vastaan ystävällisesti. Kirkon jäsenet, jotka tekevät parannuksen, saavat anteeksi. Kokouksia johdetaan Pyhän Hengen voimalla. Noin 401–421 jKr.

Ja nyt minä puhun [a]kasteesta. Katso, vanhimmat, papit ja opettajat kastettiin; eikä heitä kastettu, elleivät he tuottaneet hedelmää, josta näkyi, että he olivat sen [b]arvoisia.

2 Eivätkä he päästäneet ketään kasteelle, elleivät he tulleet [a]särkynein sydämin ja murtunein mielin ja todistaneet seurakunnalle, että he olivat todella tehneet parannuksen kaikista synneistään.

3 Eikä ketään päästetty kasteelle, elleivät he [a]ottaneet päällensä Kristuksen nimeä päättäen palvella häntä loppuun asti.

4 Ja kun heidät oli päästetty kasteelle ja Pyhän Hengen voima oli vaikuttanut heihin ja [a]puhdistanut heidät, heidät luettiin Kristuksen kirkon kansaan; ja heidän [b]nimensä merkittiin muistiin, jotta heitä muistettaisiin ja ravittaisiin Jumalan hyvällä sanalla, heidän pitämisekseen oikealla tiellä, heidän pitämisekseen alati [c]valppaina rukoilemaan, [d]luottaen yksin Kristuksen ansioihin, joka oli heidän uskonsa [e]perustaja ja täydelliseksi tekijä.

5 Ja [a]seurakunta kokoontui

3 *c* PKO Jeesus Kristus: Jeesuksen Kristuksen nimen päällemme ottaminen.
d PKO Pyhä Henki.
5 1 *a* 3. Nefi 18:8–11; OL 20:78–79.
2 *a* OL 27:2–4. PKO Sakramentti.
b Luuk. 22:19–20; 1. Kor. 11:25.
6 1 *a* PKO Kaste, kastaminen.
b PKO Kelvollisuus.
2 *a* PKO Särkynyt sydän.
3 *a* PKO Jeesus Kristus: Jeesuksen Kristuksen nimen päällemme ottaminen.
4 *a* PKO Puhtaus.
b OL 20:82.
c Alma 34:39; 3. Nefi 18:15–18.
d 2. Nefi 31:19; OL 3:20.
e Hepr. 12:2.
5 *a* PKO Jeesuksen Kristuksen kirkko.

[b]usein yhteen [c]paastoamaan ja rukoilemaan ja puhumaan keskenään sielujensa parhaasta.

6 Ja se kokoontui usein yhteen nauttimaan leipää ja viiniä Herran Jeesuksen muistoksi.

7 Ja se piti tarkoin huolen siitä, ettei sen keskuudessa olisi [a]pahuutta; ja kenen havaittiinkin tekevän pahaa, ja [b]kolme kirkkoon kuuluvaa todistajaa tuomitsi heidät [c]vanhinten edessä, ja elleivät he tehneet parannusta eivätkä [d]tunnustaneet, heidän nimensä [e]pyyhittiin pois eikä heitä luettu Kristuksen kansaan.

8 Mutta [a]niin usein kuin he tekivät parannuksen ja etsivät anteeksiantoa vakain aikein, heille annettiin [b]anteeksi.

9 Ja seurakunta [a]johti heidän kokouksiansa Hengen vaikutuksen mukaisesti ja [b]Pyhän Hengen voimalla, sillä niin kuin Pyhän Hengen voima johdatti heitä joko saarnaamaan tai kehottamaan tai rukoilemaan tai anomaan tai laulamaan, juuri niin tehtiin.

LUKU 7

Kutsu käydä Herran lepoon annetaan. Rukoilkaa vakain aikein. Kristuksen Hengen avulla ihmiset voivat erottaa hyvän pahasta. Saatana taivuttaa ihmisiä kieltämään Kristuksen ja tekemään pahaa. Profeetat ilmaisevat Kristuksen tulemisen. Ihmeitä tehdään ja enkelit palvelevat uskon kautta. Ihmisten tulee toivoa iankaikkista elämää ja pitää kiinni rakkaudesta. Noin 401–421 jKr.

Ja nyt minä, Moroni, kirjoitan muutamia isäni Mormonin sanoja, jotka hän puhui [a]uskosta, toivosta ja rakkaudesta, sillä tällä tavoin hän puhui kansalle opettaessaan sitä synagogassa, jonka se oli rakentanut jumalanpalveluspaikaksi.

2 Ja nyt minä, Mormon, puhun teille, rakkaat veljeni; ja Isän Jumalan ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armosta ja hänen pyhästä tahdostaan, häneltä saamani [a]kutsumuksen lahjan tähden, minä saan puhua teille tällä hetkellä.

3 Niinpä minä tahtoisin puhua teille, jotka kuulutte kirkkoon, jotka olette rauhaisia Kristuksen seuraajia ja jotka olette saaneet riittävän toivon, jonka kautta voitte käydä Herran [a]lepoon, tästä vastedes aina kunnes saatte levätä hänen luonaan taivaassa.

4 Ja nyt, veljeni, minä päättelen teistä näin teidän rauhaisan [a]vaelluksenne tähden ihmislasten parissa.

5 Sillä minä muistan Jumalan

5 *b* 3. Nefi 18:22; 4. Nefi 1:12; OL 88:76.
c PKO Paasto, paastoaminen.
7 *a* OL 20:54.
b OL 42:80–81. PKO Todistaja.
c Alma 6:1. PKO Vanhin.
d PKO Tunnustaminen.
e 2. Moos. 32:33; OL 20:83. PKO Kirkosta erottaminen.
8 *a* Moosia 26:30–31.
b PKO Anteeksianto.
9 *a* OL 20:45; 46:2.
b PKO Pyhä Henki.
7 1 *a* 1. Kor. 13; Et. 12:3–22, 27–37; Moroni 8:14; 10:20–23.
2 *a* PKO Kutsumus.
3 *a* PKO Lepo.
4 *a* 1. Joh. 2:6; OL 19:23.

sanan, joka sanoo, että heidän teoistaan te [a]tunnette heidät; sillä jos heidän tekonsa ovat hyviä, silloin hekin ovat hyviä.

6 Sillä katso, Jumala on sanonut, ettei ihminen, joka on [a]paha, voi tehdä sitä, mikä on hyvää, sillä jos hän antaa uhrilahjan tai [b]rukoilee Jumalaa, se ei hyödytä häntä lainkaan, ellei hän tee sitä vakain aikein.

7 Sillä katso, sitä ei lueta hänelle vanhurskaudeksi.

8 Sillä katso, jos ihminen, joka on [a]paha, antaa lahjan, hän tekee sen [b]vastahakoisesti; sen vuoksi se katsotaan hänelle samaksi kuin jos hän olisi pitänyt lahjan; sen vuoksi hänet luetaan pahaksi Jumalan edessä.

9 Ja samoin ihmiselle myös luetaan pahaksi, jos hän rukoilee, eikä [a]vakain sydämen aikein; niin, eikä se hyödytä häntä lainkaan, sillä Jumala ei ota vastaan sellaisia.

10 Niinpä ihminen, joka on paha, ei voi tehdä sitä, mikä on hyvää; eikä hän anna hyvää lahjaa.

11 Sillä katso, karvas [a]lähde ei voi tuottaa hyvää vettä, eikä hyvä lähde voi tuottaa karvasta vettä; sen vuoksi ihminen, joka on Perkeleen palvelija, ei voi seurata Kristusta; ja jos hän [b]seuraa Kristusta, hän ei voi olla Perkeleen palvelija.

12 Niinpä kaikki, mikä on [a]hyvää, tulee Jumalasta, ja se, mikä on [b]pahaa, tulee Perkeleestä, sillä Perkele on Jumalan vihollinen ja taistelee jatkuvasti häntä vastaan ja kutsuu ja houkuttelee [c]syntiin ja tekemään sitä, mikä on pahaa, jatkuvasti.

13 Mutta katso, se, mikä on Jumalasta, kutsuu ja kannustaa tekemään hyvää jatkuvasti; sen tähden kaikki, mikä kutsuu ja [a]kannustaa tekemään hyvää ja rakastamaan Jumalaa ja häntä palvelemaan, on Jumalan [b]innoittamaa.

14 Ja nyt, varokaa, rakkaat veljeni, ettette katso sellaisen, mikä on [a]pahaa, olevan Jumalasta tai sellaisen, mikä on hyvää ja Jumalasta, olevan Perkeleestä.

15 Sillä katsokaa, veljeni, teille on annettu [a]arvostelukyky, jotta voisitte erottaa hyvän pahasta; ja arvostelutapa on yhtä selvä – jotta voisitte tietää täysin varmasti – kuin päivänvalo eroaa pimeästä yöstä.

16 Sillä katso, Kristuksen [a]Henki on annettu jokaiselle ihmiselle, jotta hän voi [b]erottaa hyvän pahasta; ja nyt, minä osoitan teille, kuinka on arvosteltava; sillä kaikki, mikä kutsuu tekemään

5 *a* 3. Nefi 14:15–20.
6 *a* Matt. 7:15–18.
b Alma 34:28.
PKO Rukous.
8 *a* Sananl. 15:8.
b OL 64:34.
9 *a* Jaak. 1:6–7; 5:16; Moroni 10:4.
11 *a* Jaak. 3:11–12.
b Matt. 6:24; 2. Nefi 31:10–13; OL 56:2.
12 *a* Jaak. 1:17; 1. Joh. 4:1–2; Et. 4:12.
b Alma 5:39–42.
c Hel. 6:30.
PKO Synti.
13 *a* 2. Nefi 33:4; Et. 8:26.
b PKO Innoitus.
14 *a* Jes. 5:20; 2. Nefi 15:20.
15 *a* PKO Erottamisen lahja.
16 *a* PKO Omatunto; Valo, Kristuksen.
b 1. Moos. 3:5; 2. Nefi 2:5, 18, 26; Moosia 16:3; Alma 29:5; Hel. 14:31.

hyvää ja saa uskomaan Kristukseen, on lähetetty Kristuksen voiman ja lahjan kautta; sen vuoksi te voitte tietää täysin varmasti, että se on Jumalasta.

17 Mutta mikä tahansa saa ihmiset tekemään [a]pahaa ja olemaan uskomatta Kristukseen ja kieltämään hänet ja olemaan palvelematta Jumalaa, silloin te voitte tietää täysin varmasti, että se on Perkeleestä, sillä tällä tavalla Perkele toimii, sillä hän ei kehota ketään tekemään hyvää, ei yhden yhtäkään, eivätkä hänen enkelinsäkään eivätkä ne, jotka alistuvat hänen valtaansa.

18 Ja nyt, veljeni, koska te tunnette sen valon, jonka mukaan voitte arvostella ja joka valo on Kristuksen [a]valo, katsokaa, ettette arvostele väärin, koska sillä samalla [b]tuomiolla, jolla te tuomitsette, teidätkin tuomitaan.

19 Sen vuoksi minä pyydän teiltä hartaasti, veljet, että tutkisitte uutterasti Kristuksen [a]valossa, jotta voitte erottaa hyvän pahasta; ja jos te tartutte kaikkeen hyvään ettekä sitä tuomitse, te olette varmasti Kristuksen [b]lapsia.

20 Ja nyt, veljeni, kuinka on mahdollista, että te voitte tarttua kaikkeen hyvään?

21 Ja nyt minä tulen siihen uskoon, josta sanoin tahtovani puhua; ja minä kerron teille, millä tavalla te voitte tarttua kaikkeen hyvään.

22 Sillä katso, Jumala, joka [a]tietää kaiken ja on ikuisuudesta ikuisuuteen, katso, hän lähetti [b]enkeleitä palvelemaan ihmislapsia, ilmoittamaan Kristuksen tulemisesta; ja Kristuksen kautta tulisi kaikki hyvä.

23 Ja Jumala myös julisti profeetoille omalla suullaan, että Kristus tulisi.

24 Ja katso, erilaisin tavoin hän ilmaisi ihmislapsille sitä, mikä oli hyväksi; ja kaikki, mikä on hyvää, tulee Kristuksesta; muuten ihmiset olisivat [a]langenneita, eikä mikään hyvä voisi tulla heidän osakseen.

25 Sen vuoksi, [a]enkelien palveluksen kautta ja jokaisesta sanasta, joka lähti Jumalan suusta, ihmiset alkoivat osoittaa uskoa Kristukseen, ja niin he uskon kautta tarttuivat kaikkeen hyvään; ja näin oli Kristuksen tulemiseen asti.

26 Ja hänen tultuaan ihmiset myös pelastuivat uskon kautta hänen nimeensä, ja uskon kautta heistä tulee Jumalan lapsia. Ja niin totta kuin Kristus elää, hän puhui nämä sanat meidän isillemme, sanoen: [a]Mitä tahansa sellaista te pyydätte Isältä minun nimessäni, mikä on hyvää, uskossa uskoen saavanne, katso, se annetaan teille.

17 *a* PKO Synti.
18 *a* Moosia 16:9; OL 50:24; 88:7–13. PKO Valo, Kristuksen.
b JSR Matt. 7:1–2 (Liiteosa); Luuk. 6:37; Joh. 7:24.
19 *a* OL 84:45–46.
b Moosia 15:10–12; 27:25. PKO Jumalan pojat ja tyttäret.
22 *a* PKO Jumala, jumaluus.
b Moos. 5:58. PKO Enkelit.
24 *a* 2. Nefi 2:5.
25 *a* Alma 12:28–30.
26 *a* 3. Nefi 18:20. PKO Rukous.

27 Ja nyt, rakkaat veljeni, ovatko [a]ihmeet lakanneet, koska Kristus on noussut taivaaseen ja on istuutunut Jumalan oikealle puolelle, [b]anoakseen Isältä oikeuttansa osoittaa armoa, jota hänellä on ihmislapsiin nähden?

28 Sillä hän on täyttänyt lain vaatimukset, ja hän vaatii itselleen kaikki ne, joilla on usko häneen; ja ne, joilla on usko häneen, pitävät [a]kiinni kaikesta hyvästä; sen vuoksi hän [b]puolustaa ihmislasten asiaa; ja hän asuu iankaikkisesti taivaissa.

29 Ja koska hän on tehnyt tämän, rakkaat veljeni, ovatko ihmeet lakanneet? Katso, minä sanon teille: eivät, eivätkä enkelit ole lakanneet palvelemasta ihmislapsia.

30 Sillä katso, he ovat hänen alamaisiaan palvellakseen hänen käskynsä sanan mukaisesti, näyttäytyen niille, joilla on vahva usko ja luja mieli kaikessa jumalisuudessa.

31 Ja heidän palvelutyönsä virkana on kutsua ihmisiä parannukseen ja täyttää Isän ihmislasten kanssa tekemät liitot ja tehdä niiden työ, valmistaa tietä ihmislasten keskuudessa julistamalla Kristuksen sanaa Herran valituille astioille, jotta he voivat todistaa hänestä.

32 Ja niin tekemällä Herra Jumala valmistaa keinon, niin että muutkin ihmiset voivat [a]uskoa Kristukseen, niin että Pyhällä Hengellä voi olla heidän sydämessään voimansa mukainen sija; ja tällä tavalla Isä toteuttaa ne liitot, jotka hän on tehnyt ihmislasten kanssa.

33 Ja Kristus on sanonut: [a]Jos teillä on usko minuun, teillä on voima tehdä kaikki, minkä minä [b]näen hyväksi.

34 Ja hän on sanonut: [a]Tehkää parannus, kaikki te maan ääret, ja tulkaa minun luokseni ja ottakaa kaste minun nimeeni ja uskokaa minuun, jotta voitte pelastua.

35 Ja nyt, rakkaat veljeni, jos näin on, että nämä asiat, jotka olen teille puhunut, ovat totta – ja Jumala näyttää teille [a]voimalla ja suurella kirkkaudella viimeisenä [b]päivänä, että ne ovat totta – ja jos ne ovat totta, onko ihmeiden aika lakannut?

36 Tai ovatko enkelit lakanneet ilmestymästä ihmislapsille? Tai onko hän evännyt heiltä Pyhän Hengen voiman? Tai [a]epääkö hän, niin kauan kuin aika kestää tai maa pysyy tai sen päällä on yksikin ihminen pelastettavana?

37 Katso, minä sanon teille: ei, sillä [a]ihmeet tehdään uskon tähden, ja uskon tähden enkelit ilmestyvät ja palvelevat ihmisiä; jos siis nämä asiat ovat lakanneet, voi ihmislapsia, sillä se johtuu [b]epäuskosta, ja kaikki on turhaa.

---

27 *a* PKO Ihme.
b Jes. 53:12; Moosia 14:12.
28 *a* Room. 12:9; OL 98:11.
b 1. Joh. 2:1; 2. Nefi 2:9. PKO Puolustaja.
32 *a* PKO Usko.
33 *a* Matt. 17:20.
b OL 88:64–65.
34 *a* 3. Nefi 27:20; Et. 4:18.
35 *a* 2. Nefi 33:11.
b OL 35:8.
36 *a* Moroni 10:4–5, 7, 19.
37 *a* Matt. 13:58; Morm. 9:20; Et. 12:12–18.
b Moroni 10:19–24.

38 Sillä kukaan ihminen ei voi Kristuksen sanojen mukaan pelastua, ellei hänellä ole uskoa hänen nimeensä; jos siis nämä asiat ovat lakanneet, silloin uskokin on loppunut, ja kauhea on ihmisen tila, sillä hän on ikään kuin mitään lunastusta ei olisi suoritettu.

39 Mutta katso, rakkaat veljeni, teidän tilanne minä näen paremmaksi, sillä minä näen, että teillä on usko Kristukseen, sävyisyytenne tähden; sillä ellei teillä ole uskoa häneen, silloin te ette ole [a]arvollisia hänen kirkkonsa kansaan luettaviksi.

40 Ja vielä, rakkaat veljeni, minä tahtoisin puhua teille [a]toivosta. Kuinka te voitte saavuttaa uskon, ellei teillä ole toivoa?

41 Ja mitä teidän on [a]toivottava? Katso, minä sanon teille, että teidän tulee [b]toivoa Kristuksen sovituksen ja hänen ylösnousemuksensa voiman kautta tulevanne herätetyiksi [c]iankaikkiseen elämään, ja tätä teidän uskonne tähden häneen, lupauksen mukaisesti.

42 Sen vuoksi, jos ihmisellä on [a]uskoa, hänellä [b]täytyy olla toivoa, sillä ilman uskoa ei voi olla toivoa.

43 Ja vielä, katso, minä sanon teille, ettei hänellä voi olla uskoa ja toivoa, ellei hän ole [a]sävyisä ja sydämeltään nöyrä.

44 Muuten hänen [a]uskonsa ja toivonsa on turhaa, sillä kukaan ei ole otollinen Jumalan edessä, paitsi sävyisät ja sydämeltään nöyrät; ja jos ihminen on sävyisä ja sydämeltään nöyrä ja [b]tunnustaa Pyhän Hengen voimasta, että Jeesus on Kristus, hänellä täytyy olla rakkautta, sillä ellei hänellä ole rakkautta, hän ei ole mitään; niinpä hänellä täytyy olla rakkautta.

45 Ja [a]rakkaus on pitkämielinen ja lempeä eikä [b]kadehdi eikä pöyhkeile, ei etsi omaansa, ei vihastu helposti, ei ajattele pahaa eikä iloitse vääryydestä vaan iloitsee totuudesta, kaiken se kestää, kaiken se uskoo, kaiken se toivoo, kaiken se kärsii.

46 Jos siis, rakkaat veljeni, teillä ei ole rakkautta, te ette ole mitään, sillä rakkaus ei koskaan katoa. Pitäkää sen vuoksi kiinni rakkaudesta, joka on suurin kaikista, sillä kaiken täytyy kadota –

47 mutta aito [a]rakkaus on Kristuksen puhdasta [b]rakkautta, ja se kestää ikuisesti; ja kenellä sitä havaitaan olevan viimeisenä päivänä, hänen käy hyvin.

48 [a]Rukoilkaa siis, rakkaat veljeni, Isää koko sydämen

39 *a* PKO Kelvollisuus.
40 *a* Et. 12:4.
PKO Toivo.
41 *a* OL 138:14.
b Tit. 1:2; MK Jaak. 4:4; Alma 25:16; Moroni 9:25.
c PKO Iankaikkinen elämä.
42 *a* PKO Usko.
b Moroni 10:20.
43 *a* PKO Sävyisyys.
44 *a* Alma 7:24; Et. 12:28–34.
b Luuk. 12:8–9.
PKO Todistaminen; Tunnustaminen.
45 *a* 1. Kor. 13.
b PKO Kateus.
47 *a* 2. Nefi 26:30.
PKO Rakkaus.
b Joos. 22:5.
PKO Rakkaus.
48 *a* PKO Rukous.

voimalla, että täyttyisitte tällä rakkaudella, jonka hän on suonut kaikille Poikansa Jeesuksen Kristuksen tosi [b]seuraajille; että teistä tulisi Jumalan lapsia; että me hänen ilmestyessään olisimme hänen [c]kaltaisiaan, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on; että meillä olisi tämä toivo; että meidät [d]puhdistettaisiin niin kuin hän on puhdas. Aamen.

LUKU 8

Pienten lasten kastaminen on väärin ja iljettävää. Pienet lapset ovat eläviä Kristuksessa sovituksen tähden. Usko, parannus, sävyisyys ja sydämen nöyryys, Pyhän Hengen vastaanottaminen ja loppuun asti kestäminen johtavat pelastukseen. Noin 401–421 jKr.

[a]Isäni Mormonin kirje, kirjoitettu minulle, Moronille; ja se on kirjoitettu minulle pian sen jälkeen, kun minut oli kutsuttu palvelutyöhön. Ja tällä tavoin hän kirjoitti minulle, sanoen:

2 Rakas poikani Moroni, minä riemuitsen tavattomasti, että sinun Herrasi Jeesus Kristus on muistanut sinua ja on kutsunut sinut palvelukseensa ja pyhään työhönsä.

3 Minä muistan sinua aina rukouksissani, jatkuvasti rukoillen Isää Jumalaa hänen Pyhän Lapsensa Jeesuksen nimessä, että hän äärettömällä [a]hyvyydellään ja [b]armollaan varjelee sinua kestävässä uskossa hänen nimeensä loppuun asti.

4 Ja nyt, poikani, minä puhun sinulle siitä, mikä murehduttaa minua tavattomasti; sillä minua murehduttaa se, että teidän keskuudessanne syntyy [a]kiistoja.

5 Sillä jos kuulemani on totta, teidän keskuudessanne on ollut kiistoja pienten lastenne kastamisesta.

6 Ja nyt, poikani, minä haluan sinun tekevän uutterasti työtä, jotta tämä karkea erhe saataisiin poistetuksi teidän keskuudestanne; sillä tätä tarkoitusta varten minä olen kirjoittanut tämän kirjeen.

7 Sillä heti kuultuani nämä asiat teistä minä kysyin asiaa Herralta. Ja Herran [a]sana tuli minulle Pyhän Hengen voimasta, sanoen:

8 Kuuntele Kristuksen, Lunastajasi, Herrasi ja Jumalasi, sanoja. Katso, minä en tullut maailmaan kutsumaan vanhurskaita vaan syntisiä parannukseen; eivät [a]terveet tarvitse parantajaa vaan sairaat; ja nyt, pienet [b]lapset ovat [c]terveitä, sillä he eivät kykene tekemään [d]syntiä; sen tähden [e]Aadamin kirous on minussa otettu heiltä pois, niin ettei sillä ole heihin valtaa,

48 *b* PKO Jeesus Kristus: Jeesuksen Kristuksen esimerkki; Kuuliaisuus.
c 1. Joh. 3:1–3; 3. Nefi 27:27.
d 3. Nefi 19:28–29.
PKO Puhtaus.
8 1 *a* Morm. s. 1:1.
3 *a* Moosia 4:11.
b PKO Armo.
4 *a* 3. Nefi 11:22, 28; 18:34.
7 *a* PKO Jumalan sana.
8 *a* Mark. 2:17.
b Mark. 10:13–16.
c Moosia 3:16; OL 74:7.
d PKO Synti.
e 2. Nefi 2:25–27. PKO Aadamin ja Eevan lankeemus.

ja [f]ympärileikkauksen laki on päättynyt minussa.

9 Ja tällä tavalla Pyhä Henki ilmaisi Jumalan sanan minulle; sen vuoksi, rakas poikani, minä tiedän sen olevan vakavaa pilkkaa Jumalan edessä, että te kastaisitte pieniä lapsia.

10 Katso, minä sanon sinulle, että tätä teidän tulee opettaa – parannusta ja kastetta niille, jotka ovat [a]vastuullisia ja kykeneviä tekemään syntiä; niin, opettakaa vanhemmille, että heidän täytyy tehdä parannus ja ottaa kaste ja nöyrtyä pienten [b]lastensa tavoin, niin he kaikki pelastuvat pienine lapsineen.

11 Eivätkä heidän pienet [a]lapsensa tarvitse parannusta eivätkä kastetta. Katso, kaste on parannukseksi, jotta käskyt täytettäisiin syntien [b]anteeksisaamiseksi.

12 Mutta pienet [a]lapset ovat eläviä Kristuksessa maailman perustamisesta asti; ellei niin ole, Jumala on puolueellinen Jumala ja myös muuttuvainen Jumala ja [b]erottelee ihmisiä, sillä kuinka monet pienet lapset ovatkaan kuolleet ilman kastetta!

13 Ja nyt, jos pienet lapset eivät voisi pelastua ilman kastetta, näiden olisi täytynyt mennä loputtomaan helvettiin.

14 Katso, minä sanon sinulle, että se, joka luulee pienten lasten tarvitsevan kastetta, on katkeruuden sapessa ja pahuuden kahleissa, sillä hänellä ei ole [a]uskoa, toivoa eikä rakkautta; sen vuoksi, jos hänet otettaisiin pois hänen näin ajatellessaan, hänen olisi mentävä alas helvettiin.

15 Sillä kauheaa jumalattomuutta on luulla, että Jumala pelastaa yhden lapsen kasteen tähden ja toinen hukkuu, koska hän ei ole saanut kastetta.

16 Voi niitä, jotka vääristelevät Herran tiet tällä tavoin, sillä he hukkuvat, elleivät tee parannusta. Katso, minä puhun rohkeasti, koska olen saanut [a]valtuuden Jumalalta, enkä minä pelkää, mitä ihminen voi tehdä, sillä täydellinen [b]rakkaus [c]karkottaa kaiken pelon.

17 Ja minä olen täynnä aitoa [a]rakkautta, joka on ikuista rakkautta; sen vuoksi kaikki lapset ovat minulle yhdenvertaisia; sen vuoksi minä rakastan pieniä [b]lapsia täydellisellä rakkaudella, ja he ovat kaikki yhdenvertaisia ja pelastuksesta osallisia.

18 Sillä minä tiedän, ettei Jumala ole puolueellinen Jumala eikä muuttuvainen olento, vaan hän on [a]muuttumaton [b]kaikesta iankaikkisuudesta kaikkeen iankaikkisuuteen.

19 Pienet [a]lapset eivät voi

8 *f* 1. Moos. 17:10–11.
PKO Ympärileikkaus.
10 *a* PKO Vastuullisuus.
b PKO Lapsi; Nöyryys.
11 *a* PKO Kaste, kastaminen: Vaatimukset kasteelle pääsemiseksi; Lapsi.
b PKO Syntien anteeksisaaminen.
12 *a* OL 29:46–47; 93:38.
b Ef. 6:9; 2. Nefi 26:33; OL 38:16.
14 *a* 1. Kor. 13; Et. 12:6; Moroni 7:25–28; 10:20–23.
16 *a* PKO Valtuus.
b PKO Rakkaus.
c 1. Joh. 4:18.
17 *a* PKO Rakkaus.
b Moosia 3:16–19.
18 *a* Alma 7:20; Morm. 9:9.
PKO Jumala, jumaluus.
b Moroni 7:22.
19 *a* Luuk. 18:15–17.

tehdä parannusta; sen vuoksi on kauheaa jumalattomuutta kieltää heiltä Jumalan puhtaat armoteot, sillä he ovat kaikki eläviä hänessä hänen [b]armonsa tähden.

20 Ja se, joka sanoo pienten lasten tarvitsevan kastetta, kieltää Kristuksen armoteot eikä pidä minkään arvoisena hänen [a]sovitustaan ja hänen lunastuksensa voimaa.

21 Voi sellaisia, sillä he ovat kuoleman, [a]helvetin ja [b]loputtoman piinan vaarassa. Minä puhun siitä rohkeasti; Jumala on käskenyt minua. Kuunnelkaa näitä sanoja ja ottakaa varteen, tai ne ovat teitä vastaan Kristuksen [c]tuomioistuimen edessä.

22 Sillä katso, kaikki pienet lapset ovat [a]eläviä Kristuksessa, ja samoin kaikki ne, jotka ovat ilman [b]lakia. Sillä [c]lunastuksen voima tulee kaikkien niiden osaksi, joilla ei ole lakia; sen vuoksi se, joka ei ole tuomittu, eli se, joka ei ole tuomion alainen, ei voi tehdä parannusta, eikä sellaisia kaste hyödytä lainkaan –

23 vaan se on pilkkaa Jumalan edessä, koska se kieltää Kristuksen armoteot ja hänen Pyhän Henkensä voiman ja panee turvan [a]kuolleisiin tekoihin.

24 Katso, poikani, tällaista ei pidä olla, sillä [a]parannus on niille, jotka ovat tuomion alaisia ja rikotun lain kirouksen alaisia.

25 Ja [a]parannuksen ensi hedelmä on [b]kaste; ja kaste tulee uskosta käskyjen täyttämiseksi; ja käskyjen täyttäminen tuo syntien [c]anteeksiannon;

26 ja syntien anteeksianto tuo [a]sävyisyyden ja sydämen nöyryyden; ja sävyisyyden ja sydämen nöyryyden tähden tulee [b]Pyhä Henki, joka [c]Lohduttaja täyttää [d]toivolla ja täydellisellä [e]rakkaudella, joka rakkaus kestää [f]uutteran [g]rukouksen avulla, kunnes tulee loppu, jolloin kaikki [h]pyhät saavat asua Jumalan luona.

27 Katso, poikani, minä kirjoitan sinulle vielä, ellen pian lähde lamanilaisia vastaan. Katso, tämän kansakunnan eli Nefin kansan [a]ylpeys on koitunut sen tuhoksi, ellei se tee parannusta.

28 Rukoile sen puolesta, poikani, että parannus tulisi sen osaksi. Mutta katso, minä pelkään, että Henki on lakannut [a]kiistelemästä sen kanssa; ja tässä

19 *b* PKO Armeliaisuus.
20 *a* PKO Lunastussuunnitelma; Sovitus.
21 *a* PKO Helvetti.
b MK Jaak. 6:10; Moosia 28:3; OL 19:10–12.
c PKO Jeesus Kristus: Tuomari.
22 *a* PKO Pelastus: Lasten pelastus.
b Ap. t. 17:30; OL 76:71–72.
c PKO Lunastus.
23 *a* OL 22:2.
24 *a* PKO Parannus.
25 *a* PKO Kaste, kastaminen: Vaatimukset kasteelle pääsemiseksi.
b Moos. 6:58–60.
c OL 76:52. PKO Syntien anteeksisaaminen.
26 *a* PKO Sävyisyys.
b PKO Pyhä Henki.
c PKO Lohduttaja.
d PKO Toivo.
e 1. Piet. 1:22; 1. Nefi 11:22–25.
f PKO Ahkeruus.
g PKO Rukous.
h PKO Pyhä.
27 *a* OL 38:39. PKO Ylpeys.
28 *a* Morm. 5:16.

osassa maata he yrittävätkin tukahduttaa kaiken Jumalalta tulevan voiman ja valtuuden, ja he [b]kieltävät Pyhän Hengen.

29 Ja hylättyään niin suuren tiedon, poikani, heidän täytyy pian menehtyä, jotta profeettojen puhumat profetiat, samoin kuin Vapahtajamme itsensä sanat toteutuisivat.

30 Jää hyvästi, poikani, kunnes kirjoitan sinulle tai tapaan sinut jälleen. Aamen.

Mormonin toinen kirje pojalleen Moronille.

Käsittää luvun 9.

LUKU 9

Sekä nefiläiset että lamanilaiset ovat turmeltuneita ja rappeutuneita. He kiduttavat ja murhaavat toisiaan. Mormon rukoilee, että armo ja hyvyys pysyisivät Moronin päällä ikuisesti. Noin 401 jKr.

Rakas poikani, minä kirjoitan sinulle jälleen, että tietäisit minun olevan vielä elossa; mutta minä kirjoitan jonkin verran sellaista, mikä on murheellista.

2 Sillä katso, minulla on ollut lamanilaisten kanssa ankara taistelu, jossa me emme voittaneet; ja Arkeantus on kaatunut miekasta, ja samoin Luram ja Emron; niin, ja me olemme menettäneet suuren määrän oivallisia miehiämme.

3 Ja nyt katso, poikani, minä pelkään, että lamanilaiset hävittävät tämän kansan, sillä se ei tee parannusta, ja Saatana yllyttää sitä jatkuvasti vihaan toisiaan vastaan.

4 Katso, minä teen jatkuvasti työtä heidän kanssaan; ja kun minä puhun Jumalan sanaa [a]ankarasti, he vapisevat ja vihoittelevat minua vastaan, ja kun en ole ankara, he paaduttavat sydämensä sitä vastaan; sen vuoksi minä pelkään, että Herran Henki on lakannut [b]kiistelemästä heidän kanssaan.

5 Sillä niin tavattomasti he vihoittelevat, että minusta näyttää, ettei heillä ole kuolemanpelkoa; ja he ovat kadottaneet rakkautensa toinen toistaan kohtaan, ja he [a]janoavat verta ja kostoa jatkuvasti.

6 Ja nyt, rakas poikani, heidän paatumuksestaan huolimatta tehkäämme [a]uutterasti työtä, sillä jos me lakkaisimme tekemästä [b]työtä, me joutuisimme tuomion alaisiksi, sillä meillä on työ tehtävänä tässä tomumajassa ollessamme, jotta voisimme voittaa kaiken vanhurskauden vihollisen ja antaa sielumme levätä Jumalan valtakunnassa.

7 Ja nyt minä kirjoitan jonkin verran tämän kansan kärsimyksistä. Sillä Amoronilta saamani tiedon mukaan, katso, lamanilaisilla on monia vankeja, jotka he ottivat Serrisan tornilta; ja siellä oli miehiä, naisia ja lapsia.

---

28 *b* Alma 39:6.
pko Anteeksiantamaton synti.
9 4 *a* 2. Nefi 1:26–27; OL 121:41–43.
b OL 1:33.
5 *a* Morm. 4:11–12.
6 *a* pko Ahkeruus.
b MK Jaak. 1:19; En. 1:20.
pko Velvollisuus.

8 Ja noiden naisten ja lasten aviomiehet ja isät he ovat surmanneet; ja he ruokkivat naisia heidän aviomiestensä lihalla ja lapsia heidän isiensä lihalla; eivätkä he anna heille vettä kuin vähän.

9 Ja tästä lamanilaisten suuresta iljetyksestä huolimatta se ei voita meidän väkemme iljetystä Moriantumissa. Sillä katso, he ovat ottaneet vangiksi monia lamanilaisten tyttäriä, ja riistettyään heiltä sen, mikä oli kaikkea muuta kalliimpaa ja arvokkaampaa, mikä on [a]siveys ja [b]hyveellisyys –

10 ja tämän tehtyään he murhasivat heidät mitä julmimmalla tavalla, kiduttaen heidän ruumistaan aina kuolemaan asti; ja tämän tehtyään he ahmivat heidän lihaansa kuin villipedot sydämensä paatumuksen tähden, ja he tekevät sen urheuden osoitukseksi.

11 Oi rakas poikani, kuinka voi tällainen kansa, joka on vailla sivistystä –

12 (ja vain muutamia vuosia on kulunut siitä, kun se oli sivistynyt ja ihastuttava kansa)

13 mutta, oi poikani, kuinka voi tällainen kansa, joka on mieltynyt niin paljoon iljetykseen –

14 kuinka me voimme odottaa, että Jumala [a]estää kätensä tuomiosta meitä vastaan?

15 Katso, minun sydämeni itkee: Voi tätä kansaa. Langeta tuomio, oi Jumala, ja kätke sen synnit ja jumalattomuudet ja iljetykset kasvojesi edestä!

16 Ja vielä, poikani, on monia [a]leskiä ja heidän tyttäriään, jotka ovat yhä Serrisassa; ja sen osan muonavaroista, jota lamanilaiset eivät vieneet pois, katso, Senefin sotajoukko on vienyt pois ja jättänyt heidät vaeltamaan minne vain voivat ravintoa etsimään; ja monet vanhat naiset nääntyvät matkan varrelle ja kuolevat.

17 Ja minun kanssani oleva sotajoukko on heikko, ja lamanilaisten sotajoukot ovat minun ja Serrisan välissä; ja kaikki, jotka ovat paenneet [a]Aaronin sotajoukon luo, ovat joutuneet heidän kauhean raakuutensa uhreiksi.

18 Oi minun kansani turmelusta! Se on vailla järjestystä ja vailla armoa. Katso, minä olen vain ihminen, ja minulla on vain ihmisen voima, eikä minun käskyjäni enää totella.

19 Ja heistä on tullut voimakkaasti kieroutuneita, ja he ovat yhtä raakoja eivätkä säästä ketään, eivät vanhoja eivätkä nuoria; ja he iloitsevat kaikesta muusta paitsi siitä, mikä on hyvää; ja meidän naistemme ja lastemme kärsimys koko tässä maassa ylittää kaiken; niin, kieli ei voi kertoa, eikä sitä voi kirjoittaa.

20 Ja nyt, poikani, minä en viivy pitempään tässä kauheassa näyssä. Katso, sinä tiedät tämän kansan jumalattomuuden; sinä tiedät, että se on vailla periaat-

9 *a* PKO Siveys.
b PKO Hyveellisyys.
14 *a* Alma 10:23.
16 *a* PKO Leski.
17 *a* Morm. 2:9.

teita ja käynyt tunnottomaksi, ja sen jumalattomuus [a]ylittää lamanilaisten jumalattomuuden.

21 Katso, poikani, minä en voi puhua sen puolesta Jumalalle, ettei hän löisi minua.

22 Mutta katso, poikani, sinun puolestasi minä puhun Jumalalle, ja minä luotan Kristuksessa siihen, että sinä pelastut; ja minä rukoilen Jumalaa, että hän [a]säästäisi sinun henkesi, jotta olisit näkemässä hänen kansansa paluun hänen luoksensa tai sen täydellisen tuhon, sillä minä tiedän, että sen täytyy menehtyä, ellei se tee [b]parannusta ja palaa hänen luoksensa.

23 Ja jos se menehtyy, sille käy niin kuin jerediläisille, oman sydämensä halun tähden, koska se [a]tavoittelee verta ja [b]kostoa.

24 Ja jos se menehtyy, me tiedämme, että monet veljistämme ovat [a]loikanneet lamanilaisten puolelle ja monet muutkin loikkaavat heidän puolelleen; kirjoita sen vuoksi vielä jotakin, jos sinä säästyt ja minä menehdyn enkä näe sinua; mutta minä luotan siihen, että saan nähdä sinut pian, sillä minulla on pyhiä aikakirjoja, jotka tahdon [b]luovuttaa sinulle.

25 Poikani, ole uskollinen Kristuksessa, älköönkä se, mitä olen kirjoittanut, murehduttako sinua niin, että se painaisi sinut kuolemaan, vaan nostakoon Kristus sinua, ja pysyköötkö hänen [a]kärsimyksensä ja kuolemansa ja se, että hän näytti ruumiinsa meidän isillemme, ja hänen armonsa ja pitkämielisyytensä ja hänen kirkkautensa ja [b]iankaikkisen elämän toivo [c]mielessäsi ikuisesti.

26 Ja Isän Jumalan, jonka valtaistuin on korkealla taivaissa, ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen, joka istuu hänen voimansa [a]oikealla puolella, kunnes kaikki tulee hänen alamaisekseen, armo olkoon ja pysyköön sinun kanssasi ikuisesti. Aamen.

LUKU 10

Todistus Mormonin kirjasta tulee Pyhän Hengen voimasta. Hengen lahjoja suodaan uskollisille. Hengen lahjoihin liittyy aina uskoa. Moronin sanat kuuluvat tomusta. Tulkaa Kristuksen luokse, tulkaa täydellisiksi hänessä ja pyhittäkää sielunne. Noin 421 jKr.

Nyt minä, Moroni, kirjoitan jonkin verran niin kuin hyväksi näen, ja minä kirjoitan veljilleni [a]lamanilaisille; ja minä haluan heidän tietävän, että yli neljäsataakaksikymmentä vuotta on kulunut siitä, kun merkki Kristuksen tulemisesta annettiin.

2 Ja minä [a]sinetöin nämä aikakirjat, sen jälkeen kun olen

20 *a* Hel. 6:34–35.
22 *a* Morm. 8:3.
b Mal. 3:7; Hel. 13:11; 3. Nefi 10:6; 24:7.
23 *a* Morm. 4:11–12.
b Et. 15:15–31.
24 *a* Alma 45:14.
b Morm. 6:6.
25 *a* PKO Sovitus.
b PKO Iankaikkinen elämä.
c PKO Mieli.
26 *a* Luuk. 22:69; Ap. t. 7:55–56; Moosia 5:9; Alma 28:12.
10 1 *a* OL 10:48.
2 *a* Morm. 8:4, 13–14. PKO Pyhät kirjoitukset: Ennustuksia pyhien kirjoitusten julki tulemisesta.

puhunut muutamia sanoja kehotuksena teille.

3 Katso, minä tahtoisin kehottaa teitä näitä asioita lukiessanne – jos on Jumalan viisauden mukaista, että saatte ne lukea – muistamaan, kuinka armollinen Herra on ollut ihmislapsille Aadamin luomisesta aina siihen aikaan asti, kun te saatte nämä asiat, ja [a]pohdiskelemaan sitä [b]sydämessänne.

4 Ja kun te nämä saatte, minä tahtoisin kehottaa teitä [a]kysymään Jumalalta, iankaikkiselta Isältä, Kristuksen nimessä, eivätkö nämä asiat ole [b]totta; ja jos te kysytte [c]vilpittömin sydämin, [d]vakain aikein, Kristukseen [e]uskoen, hän [f]ilmoittaa niistä teille [g]totuuden Pyhän Hengen voimalla.

5 Ja Pyhän Hengen voimalla te voitte [a]tietää [b]totuuden kaikesta.

6 Ja kaikki, mikä on hyvää, on oikeaa ja totta; niinpä mikään, mikä on hyvää, ei kiellä Kristusta, vaan tunnustaa, että hän on.

7 Ja Pyhän Hengen voimasta te voitte tietää, että hän on; sen tähden minä tahdon kehottaa teitä olemaan kieltämättä Jumalan voimaa, sillä hän toimii voiman kautta ihmislasten [a]uskon mukaan, samana tänään ja huomenna ja ikuisesti.

8 Ja vielä minä kehotan teitä, veljeni, olemaan kieltämättä Jumalan [a]lahjoja, sillä niitä on monia, ja ne tulevat samalta Jumalalta. Ja näitä lahjoja annetaan [b]eri tavoin, mutta sama Jumala vaikuttaa kaiken kaikissa; ja niitä annetaan Jumalan Hengen ilmentyminä ihmisille heidän hyödykseen.

9 Sillä katso, Jumalan Henki antaa [a]yhden [b]opettaa viisauden sanaa;

10 ja sama Henki antaa toisen opettaa tiedon sanaa;

11 ja sama Henki antaa toiselle tavattoman suuren [a]uskon; ja toiselle [b]parantamisen lahjat;

12 ja toisen taas tehdä voimallisia [a]ihmeitä;

13 ja toisen taas profetoida kaikesta;

14 ja toisen taas nähdä enkeleitä ja palvelevia henkiä;

15 ja toiselle taas kaikenlaisia kieliä;

16 ja toiselle taas kielten ja erilaisten [a]puhetapojen tulkinnan.

17 Ja kaikki nämä lahjat tulevat Kristuksen Hengen kautta, ja ne tulevat kullekin ihmiselle erikseen, niin kuin hän tahtoo.

18 Ja minä tahdon kehottaa teitä, rakkaat veljeni, muistamaan, että [a]jokainen hyvä lahja tulee Kristukselta.

---

3 *a* 5. Moos. 11:18–19.
PKO Pohtiminen.
b 5. Moos. 6:6–7.
4 *a* PKO Rukous.
b 1. Nefi 13:39; 14:30; Moosia 1:6; Et. 4:10–11; 5:3.
c PKO Rehellisyys.
d Jaak. 1:6–7; Moroni 7:9.
e PKO Usko.
f PKO Ilmoitus.
g PKO Totuus.
5 *a* OL 35:19.
PKO Erottamisen lahja; Todistaminen.
b Joh. 8:32.
7 *a* 1. Nefi 10:17–19.
8 *a* PKO Hengen lahjat.
b OL 46:15.
9 *a* 1. Kor. 12:8–11; OL 46:8–29.
b OL 88:77–79, 118.
11 *a* PKO Usko.
b PKO Parantaminen.
12 *a* PKO Ihme.
16 *a* PKO Kielillä puhumisen lahja.
18 *a* Jaak. 1:17.

19 Ja minä tahdon kehottaa teitä, rakkaat veljeni, muistamaan, että hän on [a]sama eilen, tänään ja ikuisesti ja etteivät mitkään näistä lahjoista, joista olen puhunut ja jotka ovat hengellisiä, koskaan lakkaa, niin kauan kuin maailma pysyy, paitsi ihmislasten [b]epäuskon tähden.

20 Sen vuoksi täytyy olla [a]uskoa; ja jos täytyy olla uskoa, täytyy olla myös toivoa; ja jos täytyy olla toivoa, täytyy olla myös rakkautta.

21 Ja ellei teillä ole [a]rakkautta, te ette mitenkään voi pelastua Jumalan valtakuntaan; ettekä te voi pelastua Jumalan valtakuntaan, ellei teillä ole uskoa; ettekä voi, ellei teillä ole toivoa.

22 Ja jos teillä ei ole toivoa, teidän täytyy olla epätoivossa; ja epätoivo tulee pahuuden tähden.

23 Ja Kristus totisesti sanoi meidän isillemme: [a]Jos teillä on uskoa, te voitte tehdä kaiken, mikä minusta on tarpeen.

24 Ja nyt minä puhun kaikille maan äärille – että jos tulee päivä, jolloin Jumalan voima ja lahjat lakkaavat teidän keskuudestanne, se tapahtuu [a]epäuskon [b]tähden.

25 Ja voi ihmislapsia, jos näin tapahtuu, sillä teidän keskuudessanne ei ole [a]ketään, joka tekee hyvää, ei yhtäkään. Sillä jos teidän keskuudessanne on yksikin, joka tekee hyvää, hän toimii Jumalan voiman ja lahjojen avulla.

26 Ja voi niitä, jotka lakkaavat näin tekemästä ja kuolevat, sillä he [a]kuolevat [b]synneissään, eivätkä he voi pelastua Jumalan valtakuntaan; ja minä sanon sen Kristuksen sanojen mukaisesti, enkä minä valehtele.

27 Ja minä kehotan teitä muistamaan nämä asiat, sillä joutuin tulee aika, jolloin te tulette tietämään, että minä en valehtele, sillä te tulette näkemään minut Jumalan tuomioistuimen edessä, ja Herra Jumala sanoo teille: Enkö minä julistanut teille [a]sanojani, jotka tämä mies kirjoitti kuin kuolleista [b]huutava, aivan niin, kuin [c]tomusta puhuva?

28 Minä julistan näitä asioita, jotta profetiat toteutuisivat. Ja katso, ne lähtevät ikuisen Jumalan suusta, ja hänen sanansa kuuluvat [a]vihellyksenä polvesta polveen.

29 Ja Jumala on näyttävä teille, että se, mitä minä olen kirjoittanut, on totta.

30 Ja vielä minä tahdon kehottaa teitä [a]tulemaan Kristuksen luokse ja tarttumaan jokaiseen hyvään lahjaan ja olemaan [b]koskematta pahaan lahjaan tai siihen, mikä on epäpuhdasta.

---

19 *a* Hepr. 13:8.
b Moroni 7:37.
20 *a* Et. 12:3–37.
21 *a* 1. Kor. 13; Moroni 7:1, 42–48. PKO Rakkaus.
23 *a* Moroni 7:33.
24 *a* PKO Epäusko.
b Moroni 7:37.
25 *a* JSR Ps. 14:1–7 (Liiteosa); Room. 3:10–12.
26 *a* Hes. 18:26–27; 1. Nefi 15:32–33; Moosia 15:26.
b Joh. 8:21.
27 *a* 2. Nefi 33:10–11.
b 2. Nefi 3:19–20; 27:13; 33:13; Morm. 9:30.
c Jes. 29:4.
28 *a* 2. Nefi 29:2.
30 *a* 1. Nefi 6:4; Morm. 9:27; Et. 5:5.
b Alma 5:57.

31 Ja [a]herää ja nouse tomusta, oi Jerusalem; niin, ja pukeudu kauniisiin vaatteisiisi, oi tytär [b]Siion; ja [c]vahvista [d]vaarnasi ja laajenna rajasi ikuisesti, ettei sinua enää [e]sekoitettaisi, jotta iankaikkisen Isän liitot, jotka hän on tehnyt sinun kanssasi, oi Israelin huone, toteutuisivat.

32 Niin, [a]tulkaa Kristuksen luokse ja tulkaa [b]täydellisiksi hänessä ja kieltäkää itseltänne kaikki jumalattomuus; ja jos te kiellätte itseltänne kaiken jumalattomuuden ja [c]rakastatte Jumalaa koko väkevyydestänne, mielestänne ja voimastanne, silloin hänen armonsa riittää teille, niin että te hänen armostaan voitte olla täydellisiä Kristuksessa; ja jos te Jumalan [d]armosta olette täydellisiä Kristuksessa, te ette mitenkään voi kieltää Jumalan voimaa.

33 Ja vielä, jos te Jumalan armosta olette täydellisiä Kristuksessa ettekä kiellä hänen voimaansa, silloin te olette [a]pyhitettyjä Kristuksessa Jumalan armosta, Kristuksen [b]veren vuodattamisen kautta, mikä kuuluu Isän liittoon teidän syntienne [c]anteeksiantamiseksi, niin että teistä tulee [d]pyhiä, tahrattomia.

34 Ja nyt minä jätän kaikille jäähyväiset. Pian minä menen [a]lepoon Jumalan [b]paratiisiin, kunnes minun [c]henkeni ja ruumiini [d]yhdistyvät jälleen ja minut tuodaan esiin voitokkaana [e]ilman halki kohtaamaan teidät suuren [f]Jehovan, sekä elävien että kuolleiden iankaikkisen [g]Tuomarin, [h]mieluisan tuomioistuimen edessä. Aamen.

31 *a* Jes. 52:1–2.
b PKO Siion.
c Jes. 54:2.
d PKO Vaarna.
e Et. 13:8.
32 *a* Matt. 11:28; 2. Nefi 26:33; MK Jaak. 1:7; Omni 1:26.
b Matt. 5:48; 3. Nefi 12:48. PKO Täydellinen.
c OL 4:2; 59:5–6.
d 2. Nefi 25:23.
33 *a* PKO Pyhitys.
b PKO Sovitus.
c PKO Syntien anteeksisaaminen.
d PKO Pyhyys.
34 *a* PKO Lepo.
b PKO Paratiisi.
c PKO Henki.
d PKO Ylösnousemus.
e 1. Tess. 4:17.
f PKO Jehova.
g PKO Jeesus Kristus: Tuomari.
h MK Jaak. 6:13.

LOPPU

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
JEESUKSEN KRISTUKSEN KIRKON

OPPI JA LIITOT

SISÄLTÄÄ PROFEETTA JOSEPH SMITHILLE
ANNETTUJA ILMOITUKSIA

SEKÄ MUUTAMIA HÄNEN SEURAAJIENSA
KIRKON PRESIDENTTEINÄ TEKEMIÄ LISÄYKSIÄ

SISÄLLYS

Johdanto V
Aikajärjestys IX
Luvut 1
Viralliset julistukset 339

JOHDANTO

Oppi ja liitot on kokoelma jumalallisia ilmoituksia ja innoitettuja julistuksia, jotka on annettu Jumalan valtakunnan perustamiseksi ja johtamiseksi maan päällä viimeisinä aikoina. Vaikka useimmat luvut on osoitettu Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenille, sanomat, varoitukset ja kehotukset ovat koko ihmiskunnan hyväksi ja sisältävät kaikille ihmisille kaikkialla kutsun kuulla Herran Jeesuksen Kristuksen ääntä, joka puhuu heille heidän ajalliseksi parhaakseen ja heidän ikuiseksi pelastuksekseen.

Useimmat tämän kokoelman ilmoitukset on saatu Joseph Smith nuoremman, Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon ensimmäisen profeetan ja presidentin, kautta. Muut on annettu eräiden häntä seuranneiden presidenttien kautta (ks. seuraavien lukujen ja julistusten johdannot: OL 135, 136 ja 138 sekä VJ 1 ja 2).

Opin ja liittojen kirja on yksi kirkon pyhistä kirjoista yhdessä Pyhän Raamatun, Mormonin kirjan ja Kallisarvoisen helmen kanssa. Oppi ja liitot on kuitenkin ainutlaatuinen, sillä se ei ole muinaisen kirjan käännös, vaan se on saanut alkunsa nykyaikana, ja Jumala on antanut sen valittujen profeettojensa kautta pyhän työnsä palauttamiseksi ja Jumalan valtakunnan perustamiseksi maan päälle näinä aikoina. Ilmoituksissa kuulee Herran Jeesuksen Kristuksen lempeän mutta lujan äänen, kun hän puhuu jälleen aikojen täyttymisen taloudenhoitokauden aikana, ja tässä aloitettu työ on hänen toista tulemistaan valmistavaa työtä niiden sanojen täyttymiseksi, joita kaikki pyhät profeetat ovat puhuneet maailman alusta asti, ja sopusoinnussa niiden kanssa.

Joseph Smith nuorempi syntyi 23. joulukuuta 1805 Sharonissa Windsorin piirikunnassa Vermontissa Amerikan yhdysvalloissa. Nuoruudessaan hän muutti perheensä mukana nykyiseen Manchesteriin New Yorkin osavaltion länsiosaan. Siellä asuessaan hän sai keväällä 1820, jolloin hän oli neljätoistavuotias, ensimmäisen näkynsä, jossa Jumala, iankaikkinen Isä, ja hänen Poikansa Jeesus Kristus ilmestyivät hänelle henkilökohtaisesti. Hänelle sanottiin tässä näyssä, ettei Jeesuksen Kristuksen tosi kirkkoa, joka oli perustettu Uuden testamentin aikoina ja joka oli huolehtinut evankeliumin täyteydestä, enää ollut maan päällä. Seurasi muita jumalallisia ilmestyksiä, joissa monet enkelit opettivat häntä. Hänelle näytettiin, että Jumalalla oli hänelle erityinen työ tehtäväksi maan päällä ja että Jeesuksen Kristuksen kirkko palautettaisiin maan päälle hänen kauttaan.

Aikanaan Joseph Smith kykeni Jumalan avulla kääntämään ja julkaisemaan Mormonin kirjan. Tänä aikana Johannes Kastaja asetti hänet ja Oliver Cowderyn Aaronin pappeuteen toukokuussa 1829 (ks. OL 13), ja pian sen jälkeen muinaiset apostolit Pietari, Jaakob ja Johannes

asettivat heidät myös Melkisedekin pappeuteen (ks. OL 27:12). Seurasi muita asettamisia, joissa Mooses, Elia, Elias ja monet muinaiset profeetat antoivat pappeuden avaimia (ks. OL 110; 128:18, 21). Nämä asettamiset olivat itse asiassa jumalallisen valtuuden palautus ihmiselle maan päällä. Profeetta Joseph Smith perusti kirkon 6. huhtikuuta 1830 taivaallisen käskyn mukaan, ja Jeesuksen Kristuksen tosi kirkko toimii siten jälleen organisaationa ihmisten keskuudessa ja sillä on valtuus opettaa evankeliumia ja suoda pelastavia toimituksia. (Ks. OL 20 ja Kallisarvoinen helmi, Joseph Smith – historia 1.)

Näitä pyhiä ilmoituksia saatiin tarpeen mukaan vastauksena rukoukseen, ja ne liittyivät todellisen elämän tilanteisiin ja koskivat todellisia ihmisiä. Profeetta ja hänen työtoverinsa etsivät jumalallista opastusta, ja nämä ilmoitukset osoittavat, että he saivat sitä. Ilmoituksissa näkee Jeesuksen Kristuksen evankeliumin palautuksen ja esiin tulemisen sekä aikojen täyttymisen taloudenhoitokauden alkamisen. Näissä ilmoituksissa kuvastuvat myös kirkon siirtyminen länteen – New Yorkista ja Pennsylvaniasta Ohioon, Missouriin, Illinoisiin ja viimein Länsi-Amerikan Great Basiniin – sekä pyhien ankarat kamppailut heidän pyrkiessään rakentamaan Siionin maan päälle nykyaikana.

Eräät varhaiset luvut koskevat Mormonin kirjan kääntämiseen ja julkaisemiseen liittyviä asioita (ks. luvut 3, 5, 10, 17 ja 19). Muutamista myöhemmistä luvuista kuvastuu profeetta Joseph Smithin työ innoitetun raamatunkäännöksen parissa. Sen kestäessä saatiin monia suurenmoisia opillisia lukuja (ks. esim. luvut 37, 45, 73, 76, 77, 86, 91 ja 132, joista jokainen liittyy suoraan Raamatun kääntämiseen).

Ilmoituksissa esitetään evankeliumin oppeja selityksineen sellaisista perusasioista kuin jumaluuden luonne, ihmisen alkuperä, Saatanan todellisuus, kuolevaisuuden tarkoitus, kuuliaisuuden välttämättömyys, parannuksen tarpeellisuus, Pyhän Hengen vaikutus, pelastukseen liittyvät toimitukset ja teot, maan kohtalo, ihmisen tulevat olotilat ylösnousemuksen ja tuomion jälkeen, avioliiton iankaikkisuus ja perheen iankaikkinen luonne. Samoin kirkon hallinnollisen rakenteen vähittäinen hahmottuminen näkyy piispojen, ensimmäisen presidenttikunnan, kahdentoista neuvoston ja seitsemänkymmenen kutsumisessa ja muiden johtavien virkojen ja koorumien perustamisessa. Viimein todistus, joka on annettu Jeesuksesta Kristuksesta – hänen jumalallisuudestaan, hänen ylhäisyydestään, hänen täydellisyydestään, hänen rakkaudestaan ja hänen lunastusvoimastaan – tekee tästä kirjasta ihmiskunnalle sangen arvokkaan ja ”kirkolle koko maan rikkauksien arvoiset” (ks. OL 70 johdanto).

Alun perin Joseph Smithin kirjurit kirjoittivat ilmoitukset muistiin, ja kirkon jäsenet jakoivat innokkaasti käsin kirjoitettuja jäljennöksiä keskenään. Pysyvämmän kirjan luomiseksi kirjurit jäljensivät nämä ilmoitukset pian käsikirjoituskirjoihin, joita kirkon johtajat käyttivät

valmistellessaan ilmoitusten painamista. Joseph ja varhaiset pyhät pitivät näitä ilmoituksia kirkon kaltaisina – elävinä, kehittyvinä ja lisäilmoitusten mukaan jalostuvina. He hyväksyivät myös sen, että ilmoitusten jäljentämisen ja niiden julkaistavaksi valmistelun myötä oli todennäköisesti tapahtunut tahattomia virheitä. Niinpä eräässä kirkon konferenssissa vuonna 1831 Joseph Smithiä pyydettiin "korjaamaan ne erheet tai virheet, jotka hän saattaa havaita Pyhän Hengen kautta".

Kun ilmoitukset oli tarkistettu ja korjattu, kirkon jäsenet Missourissa alkoivat painaa kirjaa nimeltä *A Book of Commandments for the Government of the Church of Christ* [Käskyjen kirja Kristuksen kirkon hallitsemiseksi]. Se sisälsi monia profeetan varhaisista ilmoituksista. Tämä ensimmäinen yritys julkaista ilmoituksia kuitenkin päättyi, kun väkijoukko tuhosi pyhien kirjapainon Jacksonin piirikunnassa 20. heinäkuuta 1833.

Kuultuaan Missourin kirjapainon tuhoamisesta Joseph Smith ja muut kirkon johtajat alkoivat valmistella ilmoitusten julkaisemista Kirtlandissa Ohiossa. Taaskin virheiden korjaamiseksi, sanamuotojen selkeyttämiseksi sekä kirkon opin ja organisaation kehityksen huomioimiseksi Joseph Smith valvoi eräiden ilmoitusten tekstin toimittamista niiden valmistelemiseksi julkaisemista varten vuonna 1835 nimellä *Doctrine and Covenants of the Church of the Latter Day Saints* [Myöhempien aikojen pyhien kirkon oppi ja liitot]. Joseph Smith antoi virallisen luvan Opin ja liittojen toiseen laitokseen, joka julkaistiin vain muutamia kuukausia profeetan marttyyrikuoleman jälkeen vuonna 1844.

Varhaiset myöhempien aikojen pyhät arvostivat ilmoituksia ja pitivät niitä sanomina Jumalalta. Kerran vuoden 1831 lopulla useat kirkon vanhimmat todistivat juhlallisesti, että Herra oli todistanut heidän sielulleen ilmoitusten totuudesta. Tämä todistus julkaistiin Opin ja liittojen vuoden 1835 laitoksessa kahdentoista apostolin kirjallisena todistuksena.

KAHDENTOISTA APOSTOLIN TODISTUS OPIN JA LIITTOJEN KIRJAN TOTUUDELLISUUDESTA

Todistajien todistus Herran Käskyjen kirjasta, jotka käskyt hän antoi kirkolleen Joseph Smith nuoremman kautta, joka nimitettiin kirkon äänellä tätä tarkoitusta varten:

Tahdomme sen tähden todistaa koko ihmissuvun maailmalle, jokaiselle luodulle maan päällä, että Herra on todistanut meidän sielullemme Pyhän Hengen kautta, jota on vuodatettu meidän päällemme, että nämä käskyt on annettu Jumalan innoituksesta ja että ne ovat hyödyksi kaikille ihmisille ja ovat totisesti totta.

Me annamme tämän todistuksen maailmalle Herra auttaja-

namme; ja Isän Jumalan ja hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen armosta meille on suotu tämä etuoikeus todistaa tästä maailmalle, mistä me tavattomasti riemuitsemme rukoillen aina Herraa, että siitä olisi hyötyä ihmislapsille.

Kahdentoista nimet olivat:

Thomas B. Marsh	Orson Hyde	William Smith
David W. Patten	William E. McLellin	Orson Pratt
Brigham Young	Parley P. Pratt	John F. Boynton
Heber C. Kimball	Luke S. Johnson	Lyman E. Johnson.

Opin ja liittojen myöhempiin laitoksiin on lisätty ilmoituksia ja muita tärkeitä asioita sen mukaan kuin niitä on saatu ja kirkon päätösvaltaiset kokoukset ja konferenssit ovat ne hyväksyneet. Vuoden 1876 laitoksessa, jonka valmisti vanhin Orson Pratt Brigham Youngin johdolla, ilmoitukset pantiin aikajärjestykseen ja niihin lisättiin uudet johdannot historiallisine taustoineen.

Vuoden 1835 laitoksesta lähtien mukana oli myös seitsemän teologisen luennon sarja; sen nimenä oli *Lectures on Faith* [Luentoja uskosta]. Ne oli laadittu vuosina 1834–1835 käytettäviksi profeettojen koulussa Kirtlandissa Ohiossa. Vaikka nämä luennot ovatkin hyödyllisiä opin opettamisen kannalta, ne on jätetty pois Opista ja liitoista vuoden 1921 laitoksesta lähtien, koska niitä ei ollut annettu eikä esitetty ilmoituksina koko kirkolle.

Opin ja liittojen vuonna 1981 ilmestyneeseen laitokseen otettiin ensimmäisen kerran mukaan kolme asiakirjaa. Ne ovat luvut 137 ja 138, joissa esitetään kuolleiden pelastuksen perusteet, sekä Virallinen julistus 2, jossa ilmoitetaan, että kaikki kirkon kelvolliset miespuoliset jäsenet rotuun tai ihonväriin katsomatta voidaan asettaa pappeuteen.

Jokaisessa Opin ja liittojen uudessa laitoksessa on korjattu aiempia virheitä ja lisätty uutta tietoa etenkin lukujen johdantojen historiallisiin osiin. Tässä laitoksessa on edelleen tarkennettu ajankohtia ja paikannimiä sekä tehty muita korjauksia. Nämä muutokset on tehty, jotta aineisto olisi yhdenmukaista täsmällisimmän historiallisen tiedon kanssa. Muihin tämän uusimman laitoksen erityispiirteisiin kuuluvat uudistetut kartat, joista ilmenevät merkittävimmät maantieteelliset paikat, joissa ilmoituksia saatiin, sekä parannetut valokuvat kirkon historiallisista paikoista, rinnakkaisviitteet, lukujen johdannot ja sisällön yhteenvedot, minkä kaiken tarkoituksena on auttaa lukijoita ymmärtämään Opissa ja liitoissa annettua Herran sanomaa ja iloitsemaan siitä. Lukujen johdantojen tiedot ovat peräisin Kirkon käsikirjoitushistoriasta ja julkaisusta *History of the Church* [Kirkon historia] (johon johdannoissa viitataan nimellä Joseph Smithin historia) sekä julkaisusta *Joseph Smith Papers* [Joseph Smithin asiakirjat].

SISÄLTÖ AIKAJÄRJESTYKSESSÄ

Ajankohta		*Paikka*	*Luvut*
1823	Syyskuu	Manchester, New York	2
1828	Heinäkuu	Harmony, Pennsylvania	3
1829	Helmikuu	Harmony, Pennsylvania	4
	Maaliskuu	Harmony, Pennsylvania	5
	Huhtikuu	Harmony, Pennsylvania	6, 7, 8, 9, 10
	Toukokuu	Harmony, Pennsylvania	11, 12, 13*
	Kesäkuu	Fayette, New York	14, 15, 16, 17, 18
	Kesä	Manchester, New York	19
1830		Waynen piirikunta, New York	74
	Huhtikuu	Fayette, New York	20*, 21
	Huhtikuu	Manchester, New York	22, 23
	Heinäkuu	Harmony, Pennsylvania	24, 25, 26
	Elokuu	Harmony, Pennsylvania	27
	Syyskuu	Fayette, New York	28, 29, 30, 31
	Lokakuu	Manchester, New York	32
	Lokakuu	Fayette, New York	33
	Marraskuu	Fayette, New York	34
	Joulukuu	Fayette, New York	35*, 36*, 37*
1831	Tammikuu	Fayette, New York	38, 39, 40
	Helmikuu	Kirtland, Ohio	41, 42, 43, 44
	Maaliskuu	Kirtland, Ohio	45, 46, 47, 48
	Toukokuu	Kirtland, Ohio	49, 50
	Toukokuu	Thompson, Ohio	51
	Kesäkuu	Kirtland, Ohio	52, 53, 54, 55, 56
	Heinäkuu	Siion, Jacksonin piirikunta, Missouri	57
	Elokuu	Siion, Jacksonin piirikunta, Missouri	58, 59
	Elokuu	Independence, Missouri	60
	Elokuu	Missourijoki, Missouri	61
	Elokuu	Chariton, Missouri	62
	Elokuu	Kirtland, Ohio	63
	Syyskuu	Kirtland, Ohio	64
	Lokakuu	Hiram, Ohio	65, 66
	Marraskuu	Hiram, Ohio	1, 67, 68, 69, 70, 133
	Joulukuu	Hiram, Ohio	71
	Joulukuu	Kirtland, Ohio	72
1832	Tammikuu	Hiram, Ohio	73
	Tammikuu	Amherst, Ohio	75
	Helmikuu	Hiram, Ohio	76
	Maaliskuu	Hiram, Ohio	77, 79, 80, 81
	Maaliskuu	Kirtland, Ohio	78

***Mainitussa paikassa tai sen lähellä**

Ajankohta		*Paikka*	*Luvut*
	Huhtikuu	Independence, Missouri	82, 83
	Elokuu	Hiram, Ohio	99
	Syyskuu	Kirtland, Ohio	84
	Marraskuu	Kirtland, Ohio	85
	Joulukuu	Kirtland, Ohio	86, 87*, 88
1833	Helmikuu	Kirtland, Ohio	89
	Maaliskuu	Kirtland, Ohio	90, 91, 92
	Toukokuu	Kirtland, Ohio	93
	Kesäkuu	Kirtland, Ohio	95, 96
	Elokuu	Kirtland, Ohio	94, 97, 98
	Lokakuu	Perrysburg, New York	100
	Joulukuu	Kirtland, Ohio	101
1834	Helmikuu	Kirtland, Ohio	102, 103
	Huhtikuu	Kirtland, Ohio	104*
	Kesäkuu	Fishingjoki, Missouri	105
	Marraskuu	Kirtland, Ohio	106
1835	Huhtikuu	Kirtland, Ohio	107
	Elokuu	Kirtland, Ohio	134
	Joulukuu	Kirtland, Ohio	108
1836	Tammikuu	Kirtland, Ohio	137
	Maaliskuu	Kirtland, Ohio	109
	Huhtikuu	Kirtland, Ohio	110
	Elokuu	Salem, Massachusetts	111
1837	Heinäkuu	Kirtland, Ohio	112
1838	Maaliskuu	Far West, Missouri	113*
	Huhtikuu	Far West, Missouri	114, 115
	Toukokuu	Spring Hill, Daviessin piirikunta, Missouri	116
	Heinäkuu	Far West, Missouri	117, 118, 119, 120
1839	Maaliskuu	Libertyn vankila, Clayn piirikunta, Missouri	121, 122, 123
1841	Tammikuu	Nauvoo, Illinois	124
	Maaliskuu	Nauvoo, Illinois	125
	Heinäkuu	Nauvoo, Illinois	126
1842	Syyskuu	Nauvoo, Illinois	127, 128
1843	Helmikuu	Nauvoo, Illinois	129
	Huhtikuu	Ramus, Illinois	130
	Toukokuu	Ramus, Illinois	131
	Heinäkuu	Nauvoo, Illinois	132
1844	Kesäkuu	Nauvoo, Illinois	135
1847	Tammikuu	Winter Quarters (nykyisessä Nebraskassa)	136
1890	Lokakuu	Salt Lake City, Utah	Virallinen julistus 1
1918	Lokakuu	Salt Lake City, Utah	138
1978	Kesäkuu	Salt Lake City, Utah	Virallinen julistus 2

***Mainitussa paikassa tai sen lähellä**

OPPI JA LIITOT

LUKU 1

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta 1. marraskuuta 1831 kirkon vanhinten erityiskonferenssissa, joka pidettiin Hiramissa Ohiossa. Herralta oli saatu monia ilmoituksia jo tätä ennen, ja niiden kokoaminen kirjan muodossa julkaistaviksi oli yksi konferenssissa hyväksytyistä pääasioista. Tämä luku käsittää Herran esipuheen tämän taloudenhoitokauden aikana annettuihin oppeihin, liittoihin ja käskyihin.

1–7 Varoituksen ääni kuuluu kaikille ihmisille. 8–16 Luopumus ja jumalattomuus edeltävät toista tulemista. 17–23 Joseph Smith on kutsuttu palauttamaan Herran totuudet ja voimat maan päälle. 24–33 Mormonin kirja on saatettu julki ja tosi kirkko on perustettu. 34–36 Rauha otetaan pois maan päältä. 37–39 Tutkikaa näitä käskyjä.

KUULE, oi sinä minun [a]kirkkoni kansa, sanoo hänen äänensä, hänen, joka asuu korkeudessa ja jonka [b]silmät katsovat kaikkia ihmisiä; niin, totisesti minä sanon: [c]Kuulkaa, te kaukaiset kansat, ja te, jotka olette meren saarilla, kuunnelkaa yhdessä!

2 Sillä totisesti Herran [a]ääni kuuluu kaikille ihmisille, eikä [b]kukaan välty siltä, eikä ole silmää, joka ei näe, eikä korvaa, joka ei kuule, eikä [c]sydäntä, johon ei tunkeuduta.

3 Ja [a]kapinalliset lävistetään paljolla murheella, sillä heidän pahat tekonsa [b]kuulutetaan talojen katoilta ja heidän salaiset tekonsa paljastetaan.

4 Ja varoituksen [a]ääni kuuluu kaikille ihmisille niiden minun opetuslasteni suusta, jotka minä olen valinnut näinä [b]viimeisinä aikoina.

5 Ja he lähtevät maailmaan, eikä kukaan estä heitä, sillä minä, Herra, olen käskenyt heitä.

6 Katso, tämä on minun [a]valtuuteni ja minun palvelijoideni valtuutus ja minun esipuheeni niiden minun käskyjeni kirjaan, jotka minä olen antanut heille [b]julkaistaviksi teille, oi maan asukkaat.

7 Ja nyt, [a]pelätkää ja vapiskaa, oi te ihmiset, sillä se, mitä minä, Herra, olen säätänyt niissä, [b]täyttyy.

8 Ja totisesti minä sanon teille,

1 1 *a* 3. Nefi 27:3; OL 20:1. PKO Jeesuksen Kristuksen kirkko.
b OL 38:7–8. PKO Jumala, jumaluus.
c 5. Moos. 32:1.
2 *a* OL 133:16.
b Fil. 2:9–11.
c PKO Sydän.
3 *a* PKO Kapinointi.
b Luuk. 8:17; 12:3; 2. Nefi 27:11; Morm. 5:8.
4 *a* Hes. 3:17–21; OL 63:37. PKO Lähetystyö; Varoittaminen.
b PKO Myöhemmät ajat.
6 *a* PKO Jeesus Kristus: Valtuus.
b OL 72:21.
7 *a* 5. Moos. 5:29; Saarn. 12:13.
b OL 1:38.

että niille, jotka lähtevät maailmaan viemään tätä sanomaa maan asukkaille, annetaan valta [a]sinetöidä sekä maan päällä että taivaassa epäuskoiset ja [b]kapinalliset,

9 niin, totisesti, sinetöidä heidät sitä aikaa varten, jolloin Jumalan [a]viha vuodatetaan määrättömänä [b]jumalattomien päälle,

10 sitä [a]päivää varten, jolloin Herra tulee [b]maksamaan jokaiselle ihmiselle hänen [c]tekojensa mukaan ja [d]mittaamaan jokaiselle ihmiselle sen mitan mukaan, jolla hän on mitannut lähimmäiselleen.

11 Ja nyt, Herran ääni kuuluu maan ääriin, jotta kaikki, jotka tahtovat kuulla, voivat kuulla:

12 Valmistautukaa, valmistautukaa siihen, mikä on tuleva, sillä Herra on lähellä.

13 Ja Herran [a]viha on syttynyt, ja hänen [b]miekkansa on pesty taivaassa, ja se on iskevä maan asukkaita.

14 Ja Herran [a]käsivarsi paljastetaan; ja tulee aika, jolloin ne, jotka eivät tahdo [b]kuulla Herran ääntä eivätkä hänen palvelijoidensa ääntä eivätkä ota [c]varteen profeettojen ja apostolien sanoja, [d]erotetaan pois kansan keskuudesta,

15 sillä he ovat [a]poikenneet minun [b]toimituksistani ja ovat [c]rikkoneet minun [d]ikuisen liittoni.

16 He eivät [a]etsi Herraa vakiinnuttaakseen hänen vanhurskauttaan, vaan jokainen kulkee [b]omaa [c]tietänsä ja oman jumalansa [d]kuvan perässä, jonka kuva on maailman kaltainen ja jonka olemus on epäjumalan olemus, joka [e]vanhenee ja tuhoutuu [f]Babylonissa, tosiaankin suuressa Babylonissa, joka on kukistuva.

17 Sen tähden, koska minä, Herra, tiesin suuren onnettomuuden, joka kohtaisi maan [a]asukkaita, minä kutsuin palvelijaani Joseph Smith nuorempaa ja puhuin hänelle taivaasta ja annoin hänelle käskyjä

18 ja annoin käskyjä myös muille, jotta he julistaisivat näitä asioita maailmalle; ja kaikki tämä, jotta täyttyisi se, mistä profeetat ovat kirjoittaneet:

19 se, mikä maailmassa on [a]heikkoa, on tuleva esiin ja

8 *a* PKO Sinetöiminen.
b PKO Kapinointi.
9 *a* Ilm. 19:15–16; 1. Nefi 22:16–17.
b Moosia 16:2; JS–M 1:31, 55.
10 *a* PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
b Hes. 7:4; OL 56:19. PKO Jeesus Kristus: Tuomari.
c Sananl. 24:12; Alma 9:28; 41:2–5; OL 6:33.
d Matt. 7:2.
13 *a* OL 63:6.
b Hes. 21:8; OL 35:14.
14 *a* Jes. 53:1.
b 2. Nefi 9:31; Moosia 26:28.
c OL 11:2.
d Ap. t. 3:23; Alma 50:20; OL 50:8; 56:3.
15 *a* Joos. 23:16; Jes. 24:5.
b PKO Toimitukset.
c PKO Luopumus.
d PKO Uusi ja ikuinen liitto.
16 *a* Matt. 6:33.
b Jes. 53:6.
c OL 82:6.
d 2. Moos. 20:4; 3. Nefi 21:17. PKO Epäjumalien palvonta.
e Jes. 50:9.
f OL 64:24; 133:14. PKO Babylon; Maailmallisuus.
17 *a* Jes. 24:1–6.
19 *a* Ap. t. 4:13; 1. Kor. 1:27; OL 35:13; 133:58–59. PKO Sävyisyys.

nujertava mahtavat ja voimakkaat, jottei ihminen neuvoisi lähimmäistään eikä [b]turvaisi lihan käsivarteen,

20 vaan jotta jokainen ihminen [a]puhuisi Jumalan, Herran, nimittäin maailman Vapahtajan, nimessä,

21 jotta myös usko lisääntyisi maan päällä,

22 jotta minun ikuinen [a]liittoni vahvistettaisiin,

23 jotta heikot ja [a]vähäiset [b]julistaisivat minun [c]evankeliumini täyteyttä maailman äärille ja kuninkaiden ja hallitsijoiden edessä.

24 Katso, minä olen Jumala ja olen sen puhunut; nämä [a]käskyt ovat minusta, ja ne on annettu minun palvelijoilleni heidän heikkoudessaan heidän [b]puhetapansa mukaan, jotta he tulisivat [c]ymmärrykseen,

25 ja sikäli kuin he ovat erehtyneet, se ilmoitettaisiin,

26 ja sikäli kuin he ovat etsineet [a]viisautta, heitä opetettaisiin,

27 ja sikäli kuin he ovat tehneet syntiä, heitä [a]ojennettaisiin, jotta he tekisivät [b]parannuksen,

28 ja sikäli kuin he ovat olleet [a]nöyriä, heitä vahvistettaisiin ja siunattaisiin korkeudesta ja he saisivat [b]tietoa aika ajoin,

29 ja nefiläisten aikakirjan saatuaan, niin tosiaankin, palvelijani Joseph Smith nuorempi saisi kyvyn kääntää [a]Mormonin kirjan Jumalan armosta, Jumalan voimalla,

30 ja myös ne, joille nämä käskyt on annettu, saisivat [a]voiman laskea tämän [b]kirkon perustuksen ja tuoda sen esiin, pois hämärästä ja pois [c]pimeydestä, koko maan päällä ainoan toden ja elävän [d]kirkon, johon minä, Herra, olen [e]mieltynyt, puhuen kirkosta yleensä enkä yksilöistä.

31 Sillä minä, Herra, en voi suvaita [a]syntiä vähäisimmässäkään määrin.

32 Kuitenkin sille, joka tekee parannuksen ja pitää Herran käskyt, annetaan [a]anteeksi,

33 ja siltä, joka ei tee [a]parannusta, siltä [b]otetaan sekin valo, jonka hän on saanut, sillä ei minun [c]Henkeni ainaisesti [d]kiistele ihmisen kanssa, sanoo Herra Sebaot.

---

19 *b* 2. Nefi 28:31.
PKO Luottamus.
20 *a* PKO Todistaminen.
22 *a* OL 39:11.
PKO Liitto;
Uusi ja ikuinen liitto.
23 *a* 1. Kor. 1:26–29.
b PKO Lähetystyö.
c PKO Evankeliumi.
24 *a* 2. Nefi 33:10–11;
Moroni 10:27–28.
b 2. Nefi 31:3;
Et. 12:39.
c OL 50:12.
PKO Ymmärrys.
26 *a* Jaak. 1:5;
OL 42:68.
PKO Viisaus.
27 *a* PKO Kuritus.
b PKO Parannus.
28 *a* PKO Nöyryys.
b PKO Tieto.
29 *a* PKO Mormonin kirja.
30 *a* OL 1:4–5, 17–18.
b PKO Evankeliumin palautus;
Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko.
c PKO Pimeys, hengellinen.
d Ef. 4:5, 11–14.
PKO Tosi kirkon tunnusmerkit.
e OL 38:10.
31 *a* Alma 45:16;
OL 24:2.
PKO Synti.
32 *a* OL 58:42–43.
PKO Anteeksianto.
33 *a* Moosia 26:32.
b Alma 24:30;
OL 60:2–3.
c PKO Pyhä Henki.
d 1. Moos. 6:3;
2. Nefi 26:11;
Morm. 5:16;
Et. 2:15;
Moroni 9:4.

34 Ja vielä, totisesti minä sanon teille, oi maan asukkaat: Minä, Herra, tahdon ilmaista nämä asiat [a]kaikelle lihalle,

35 sillä minä en [a]erottele ihmisiä ja tahdon kaikkien ihmisten tietävän, että se [b]aika tulee joutuin – hetki ei ole vielä mutta on käsillä – jolloin [c]rauha otetaan pois maan päältä ja [d]Perkeleellä on valta omaan valtakuntaansa.

36 Ja myös Herralla on valta [a]pyhiinsä, ja hän [b]hallitsee heidän [c]keskuudessaan ja tulee alas [d]tuomitsemaan [e]Idumeaa eli maailmaa.

37 Tutkikaa näitä [a]käskyjä, sillä ne ovat todet ja luotettavat, ja kaikki niissä olevat profetiat ja [b]lupaukset täyttyvät.

38 Minkä minä, Herra, olen puhunut, sen olen puhunut, enkä minä puolustele itseäni, ja vaikka taivaat ja maa katoavat, minun [a]sanani ei katoa vaan [b]toteutuu täysin; olipa se puhuttu minun omalla [c]äänelläni tai minun [d]palvelijoideni äänellä, se on [e]sama.

39 Sillä katso ja näe, Herra on Jumala, ja [a]Henki todistaa, ja todistus on tosi, ja [b]totuus pysyy aina ja ikuisesti. Aamen.

LUKU 2

Joseph Smithin historiasta poimitut enkeli Moronin sanat profeetta Joseph Smithille tämän ollessa isänsä talossa Manchesterissa New Yorkin osavaltiossa syyskuun 21. päivän iltana 1823. Moroni oli viimeinen niiden historioitsijoiden pitkässä sarjassa, jotka olivat tehneet sen aikakirjan, joka on nyt maailman edessä Mormonin kirjana. (Vrt. Mal. 3:23–24 sekä OL 27:9; 110:13–16 ja 128:18.)

1 Elia on ilmoittava pappeuden. 2–3 Isille annetut lupaukset istutetaan lasten sydämiin.

Katso, minä ilmoitan teille pappeuden profeetta [a]Elian käden kautta ennen Herran [b]suuren ja pelottavan päivän tulemista.

34 *a* Matt. 28:19; OL 1:2; 42:58.
35 *a* 5. Moos. 10:17; Ap. t. 10:34; Moroni 8:12; OL 38:16.
b PKO Myöhemmät ajat.
c OL 87:1–2. PKO Aikojen merkit; Rauha.
d PKO Perkele.
36 *a* PKO Pyhä.
b PKO Jeesus Kristus: Kristuksen tuhatvuotinen hallituskausi.
c Sak. 2:14–15; OL 29:11; 84:118–119.
d PKO Tuomitseminen.
e PKO Maailma.
37 *a* PKO Pyhät kirjoitukset.
b OL 58:31; 62:6; 82:10.
38 *a* 2. Kun. 10:10; Matt. 5:18; 24:35; 2. Nefi 9:16; JS–M 1:35.
b OL 101:64.
c 5. Moos. 18:18; OL 18:33–38; 21:5. PKO Ilmoitus; Ääni.
d PKO Profeetta.
e PKO Tuen antaminen kirkon johtajille; Valtuus.
39 *a* 1. Joh. 5:6; OL 20:27; 42:17.
b PKO Totuus.
2 1 *a* Mal. 3:23–24; 3. Nefi 25:5–6; OL 110:13–15; 128:17; JS–H 1:38–39. PKO Elia; Pappeuden avaimet.
b OL 34:6–9; 43:17–26.

2 Ja [a]hän istuttaa lasten sydämiin isille annetut [b]lupaukset, ja lasten sydämet kääntyvät heidän isiensä puoleen.

3 Ellei niin tapahtuisi, koko maa hävitettäisiin täysin hänen tullessaan.

LUKU 3

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithille Harmonyssa Pennsylvaniassa heinäkuussa 1828 ja joka liittyy Lehin kirjaksi kutsutusta Mormonin kirjan alkuosasta käännettyjen 116 käsikirjoitussivun menetykseen. Profeetta oli sallinut vastentahtoisesti näiden sivujen joutua omasta hallustaan Martin Harrisille, joka oli palvellut lyhyen aikaa kirjurina Mormonin kirjan käännöstyössä. Ilmoitus annettiin urimin ja tummimin kautta. (Ks. OL 10.)

1–4 Herran kulku on yhtä iankaikkista kiertokulkua. 5–15 Joseph Smithin täytyy tehdä parannus, tai hän menettää kääntämisen lahjan. 16–20 Mormonin kirja tulee julki Lehin jälkeläisten pelastukseksi.

Jumalan [a]tekoja ja aikeita ja tarkoituksia ei voi tehdä tyhjäksi, eivätkä ne voi raueta.

2 Sillä [a]Jumala ei vaella mutkaisia polkuja, eikä hän käänny oikealle eikä vasemmalle, eikä hän poikkea siitä, mitä hän on sanonut. Sen tähden hänen polkunsa ovat suoria ja hänen [b]kulkunsa on yhtä iankaikkista kiertokulkua.

3 Muista, muista, ettei Jumalan [a]työtä tehdä tyhjäksi vaan ihmisten työ,

4 sillä vaikka ihminen saisi monia ilmoituksia ja saisi voiman tehdä monia voimatekoja, jos hän kuitenkin [a]ylpeilee omasta voimastaan ja pitää Jumalan [b]neuvoja tyhjän arvoisina ja noudattaa oman tahtonsa ja [c]lihallisten halujensa vaatimuksia, hän lankeaa pakostakin ja vetää päällensä oikeamielisen Jumalan [d]koston.

5 Katso, nämä on uskottu sinulle, mutta kuinka ankaria olivatkaan käskysi! Ja muista myös saamasi lupaukset, kunhan et riko käskyjä.

6 Ja katso, kuinka usein oletkaan [a]rikkonut Jumalan käskyjä ja lakeja ja myöntynyt ihmisten [b]suostutteluihin!

7 Sillä katso, sinä et olisi saanut

2 *a* OL 27:9; 98:16–17.
b PKO Kuolleiden pelastus; Sinetöiminen.
3 1 *a* Ps. 8:4–10; OL 10:43.
2 *a* Alma 7:20. PKO Jumala, jumaluus.
b 1. Nefi 10:18–19; OL 35:1.
3 *a* Ap. t. 5:38–39; Morm. 8:22; OL 10:43.
4 *a* OL 84:73. PKO Ylpeys.
b MK Jaak. 4:10; Alma 37:37. PKO Jumalan käskyt; Neuvo.
c PKO Lihallinen.
d PKO Kosto.
6 *a* OL 5:21; JS–H 1:28–29.
b OL 45:29; 46:7.

[a]pelätä ihmistä enemmän kuin Jumalaa. Vaikka ihmiset pitävät Jumalan neuvoja tyhjän arvoisina ja [b]halveksivat hänen sanojansa,

8 sinun olisi kuitenkin pitänyt olla uskollinen, niin hän olisi ojentanut käsivartensa ja suojellut sinua kaikilta [a]vastustajan palavilta [b]nuolilta ja hän olisi ollut sinun kanssasi kaikkina [c]ahdingon aikoina.

9 Katso, sinä olet Joseph, ja sinut valittiin tekemään Herran työtä, mutta sinä lankeat rikkomuksen tähden, ellet ole varuillasi.

10 Mutta muista, että Jumala on armollinen. Tee siis parannus siitä, mitä olet tehnyt, mikä on vastoin sitä käskyä, jonka minä sinulle annoin, niin olet yhä valittu ja sinut on kutsuttu jälleen työhön.

11 Ellet sitä tee, sinusta luovutaan ja sinusta tulee muiden ihmisten kaltainen eikä sinulla enää ole lahjaa.

12 Ja kun sinä luovutit sen, minkä [a]kääntämiseen Jumala oli antanut sinulle näön ja kyvyn, sinä luovutit sellaista, mikä on pyhää, jumalattoman [b]ihmisen käsiin,

13 ihmisen, joka on pitänyt Jumalan neuvoja tyhjän arvoisina ja on rikkonut pyhimmät lupaukset, jotka annettiin Jumalan edessä, ja on turvannut omaan harkintaansa ja on [a]ylpeillyt omasta viisaudestaan.

14 Ja tästä syystä sinä olet menettänyt oikeutesi joksikin aikaa,

15 sillä sinä olet antanut tallata [a]johtajasi neuvoja maahan alusta asti.

16 Minun työni etenee siitä huolimatta, sillä niin kuin tieto [a]Vapahtajasta on tullut maailmalle juutalaisten [b]todistuksen kautta, niin on [c]tieto Vapahtajasta tuleva minun kansalleni

17 ja [a]nefiläisille ja jaakobilaisille ja joosefilaisille ja soramilaisille heidän isiensä todistuksen kautta.

18 Ja tämä [a]todistus on tuleva niiden [b]lamanilaisten ja lemuelilaisten ja ismaelilaisten tietoon, jotka [c]vaipuivat epäuskoon isiensä pahuuden tähden, isiensä, joiden Herra salli [d]hävittää veljensä nefiläiset näiden pahojen tekojen ja iljetysten tähden.

19 Ja juuri tätä [a]tarkoitusta varten nämä [b]levyt, jotka sisältävät nämä aikakirjat, on varjeltu, jotta Herran [c]lupaukset, jotka hän antoi kansalleen, täyttyisivät

7 *a* Ps. 27:1; Luuk. 9:26; OL 122:9. PKO Pelko; Rohkeus.
b 3. Moos. 26:42–43; 1. Nefi 19:7; MK Jaak. 4:8–10.
8 *a* PKO Perkele.
b Ef. 6:16; 1. Nefi 15:24; OL 27:17.
c Alma 38:5.
12 *a* OL 1:29; 5:4.
b OL 10:6–8.
13 *a* PKO Ylpeys.
15 *a* ELI Herran.
16 *a* PKO Vapahtaja.
b 1. Nefi 13:23–25; 2. Nefi 29:4–6.
c Moosia 3:20.
17 *a* 2. Nefi 5:8–9.
18 *a* PKO Mormonin kirja.
b 2. Nefi 5:14; En. 1:13–18.
c 2. Nefi 26:15–16.
d Morm. 8:2–3.
19 *a* 1. Nefi 9:3, 5.
b PKO Kultalevyt.
c 3. Nefi 5:14–15; OL 10:46–50.

20 ja jotta [a]lamanilaiset saisivat tietää isistään ja jotta he voisivat tuntea Herran lupaukset ja jotta he voisivat [b]uskoa evankeliumiin ja [c]turvata Jeesuksen Kristuksen ansioihin ja tulla [d]kirkastetuiksi uskon tähden hänen nimeensä ja jotta he voisivat pelastua parannuksensa kautta. Aamen.

LUKU 4

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta hänen isälleen Joseph Smith vanhemmalle Harmonyssa Pennsylvaniassa helmikuussa 1829.

1–4 Herran palvelijat pelastuvat palvelemalla uskollisesti. 5–6 Jumaliset ominaisuudet tekevät heidät kelvollisiksi palvelukseen. 7 Sitä, mikä on Jumalasta, tulee tavoitella.

NYT katso, [a]ihmeellinen teko on tulemaisillaan julki ihmislasten keskuudessa.

2 Ja nyt, oi te, jotka ryhdytte [a]palvelemaan Jumalaa, katsokaa, että [b]palvelette häntä koko [c]sydämestänne, väkevyydestänne, mielestänne ja voimastanne, jotta voitte seistä [d]nuhteettomina Jumalan edessä viimeisenä päivänä.

3 Ja nyt, jos teillä on halu palvella Jumalaa, teidät on [a]kutsuttu työhön,

4 sillä katso, [a]vainio on jo vaalennut [b]korjattavaksi, ja katso, se, joka panee sirppinsä työhön kaikin voimin, se kokoaa [c]varastoon, jottei menehdy, vaan tuottaa pelastuksen sielulleen,

5 ja [a]usko, [b]toivo ja [c]rakkaus, [d]silmämääränä vain Jumalan kunnia, tekevät hänet kelvolliseksi työhön.

6 Muistakaa usko, [a]hyveellisyys, tieto, kohtuullisuus, [b]kärsivällisyys, veljellinen ystävällisyys, jumalisuus, rakkaus, [c]nöyryys, [d]uutteruus.

7 [a]Pyytäkää, niin te saatte; kolkuttakaa, niin teille avataan. Aamen.

20 *a* 2. Nefi 30:3–6; OL 28:8; 49:24.
b Morm. 3:19–21.
c 2. Nefi 31:19; Moroni 6:4.
d Moroni 7:26, 38.
4 1 *a* Jes. 29:14; 1. Nefi 14:7; 22:8; OL 6:1; 18:44. PKO Evankeliumin palautus.
2 *a* PKO Palveleminen.
b Joos. 22:5; 1. Sam. 7:3; OL 20:19; 76:5.
c PKO Mieli; Sydän.
d 1. Kor. 1:8; MK Jaak. 1:19; 3. Nefi 27:20.
3 *a* OL 11:4, 15; 36:5; 63:57. PKO Kutsumus.
4 *a* Joh. 4:35; Alma 26:3–5; OL 11:3; 33:3, 7.
b PKO Sadonkorjuu.
c 1. Tim. 6:19.
5 *a* PKO Usko.
b PKO Toivo.
c PKO Rakkaus.
d Ps. 141:8; Matt. 6:22; Morm. 8:15.
6 *a* PKO Hyveellisyys.
b PKO Kärsivällisyys.
c PKO Nöyryys.
d PKO Ahkeruus.
7 *a* Matt. 7:7–8; 2. Nefi 32:4. PKO Rukous.

LUKU 5

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Harmonyssa Pennsylvaniassa maaliskuussa 1829 Martin Harrisin pyynnöstä.

1–10 Tämä sukupolvi saa Herran sanan Joseph Smithin kautta. 11–18 Kolme todistajaa tulevat todistamaan Mormonin kirjasta. 19–20 Herran sana vahvistetaan kuten muinaisinakin aikoina. 21–35 Martin Harris voi tehdä parannuksen ja olla yksi todistajista.

Katso, minä sanon sinulle, että koska palvelijani [a]Martin Harris on halunnut minun kädestäni todistetta, että sinulla, palvelijani Joseph Smith nuorempi, on ne [b]levyt, joista sinä olet todistanut ja vakuuttanut, että olet saanut ne minulta;

2 niin nyt, katso, tämä sinun on sanottava hänelle, että hän, joka puhui sinulle, sanoi sinulle: Minä, Herra, olen Jumala ja olen antanut nämä esineet sinulle, palvelijani Joseph Smith nuorempi, ja olen käskenyt sinua [a]todistamaan näistä esineistä.

3 Ja minä olen saattanut sinut tekemään kanssani liiton, ettet näytä niitä muille kuin niille [a]ihmisille, joille minä olen käskenyt, eikä sinulla ole mitään [b]valtaa niihin, ellen minä sitä sinulle anna.

4 Ja sinulla on lahja kääntää levyt, ja tämä on ensimmäinen lahja, jonka minä sinulle annoin, ja minä olen kieltänyt sinua tavoittelemasta mitään muuta lahjaa, ennen kuin minun tarkoitukseni tässä on täytetty, sillä minä en anna sinulle mitään muuta lahjaa, ennen kuin se on valmis.

5 Totisesti minä sanon sinulle, että onnettomuus kohtaa maan asukkaita, [a]elleivät he kuule minun sanojani,

6 sillä tämän jälkeen sinut [a]asetetaan ja sinä lähdet maailmaan viemään minun [b]sanojani ihmislapsille.

7 Katso, elleivät he [a]usko minun sanojani, he eivät uskoisi sinua, palvelijani Joseph, vaikka voisit näyttää heille kaikki nämä esineet, jotka minä olen antanut sinun haltuusi.

8 Oi tätä [a]epäuskoista ja [b]uppiniskaista sukupolvea! Minun vihani on syttynyt sitä vastaan.

9 Katso, totisesti minä sanon sinulle, että minä olen [a]varannut ne esineet, jotka olen uskonut haltuusi, palvelijani Joseph, omaan viisaaseen tarkoituk-

5 1*a* OL 5:23–24; JS–H 1:61.
b PKO Kultalevyt.
2*a* PKO Todistaja.
3*a* 2. Nefi 27:13. Ks. myös ”Kolmen silminnäkijän todistus” ja ”Kahdeksan silminnäkijän todistus” Mormonin kirjan alkulehdillä.
b 2. Nefi 3:11.
5*a* Jer. 26:4–5; Alma 5:37–38; OL 1:14.
6*a* OL 20:2–3. PKO Asettaminen.
b 2. Nefi 29:7.
7*a* Luuk. 16:27–31; OL 63:7–12.
8*a* PKO Epäusko.
b Morm. 8:33. PKO Ylpeys.
9*a* Alma 37:18.

seeni, ja se ilmaistaan tuleville sukupolville,

10 mutta tämä sukupolvi saa minun sanani sinun kauttasi

11 ja sinun todistuksesi lisäksi niiden kolmen palvelijani [a]todistuksen, jotka minä kutsun ja asetan ja joille minä näytän nämä esineet, ja he lähtevät maailmaan minun sanojeni kanssa, jotka annetaan sinun kauttasi.

12 Niin, he tietävät varmasti, että nämä asiat ovat totta, sillä minä julistan sen heille taivaasta.

13 Minä annan heille voiman nähdä nämä esineet ja katsella niitä sellaisina kuin ne ovat,

14 enkä minä suo tätä voimaa saada tämä sama todistus [a]kenellekään muulle tämän sukupolven keskuudessa, tässä minun [b]kirkkoni nousun ja autiomaasta esiin tulemisen alussa – kirkkaana kuin [c]kuu ja kauniina kuin aurinko ja pelottavana kuin sotajoukko viireineen.

15 Ja kolmen [a]todistajan todistuksen sanastani minä lähetän maailmaan.

16 Ja katso, kaikille, jotka [a]uskovat minun sanoihini, heille minä [b]lähetän [c]Henkeni [d]ilmoituksen, ja he [e]syntyvät minusta, nimittäin vedestä ja Hengestä.

17 Ja sinun täytyy odottaa vielä vähän aikaa, sillä sinua ei ole vielä [a]asetettu.

18 Ja myös heidän todistuksensa lähtee maailmaan tämän sukupolven [a]tuomioksi, jos se paaduttaa sydämensä heitä vastaan,

19 sillä hävittävä [a]vitsaus lähtee maailmaan maan asukkaiden keskuuteen, ja sitä vuodatetaan yhä uudestaan aika ajoin, elleivät he tee [b]parannusta, kunnes maa on [c]tyhjä, ja minun [d]tulemiseni kirkkaus polttaa sen asukkaat loppuun ja hävittää heidät perin juurin.

20 Katso, minä kerron sinulle nämä asiat samoin kuin [a]kerroin kansalle myös Jerusalemin hävityksestä; ja minun [b]sanani osoittautuu todeksi tänä aikana, kuten se on osoittautunut todeksi tähänkin asti.

21 Ja nyt minä käsken sinua, palvelijani Joseph, tekemään parannuksen ja vaeltamaan oikeamielisemmin minun edessäni ja olemaan enää taipumatta ihmisten suostutteluihin

22 ja että olet luja niiden käskyjen [a]pitämisessä, jotka minä olen käskenyt sinun pitää; ja jos teet tämän, katso, minä suon sinulle

11 *a* 2. Nefi 27:12; Et. 5:3–4; OL 17:1–5.
14 *a* 2. Nefi 27:13.
b PKO Evankeliumin palautus; Jeesuksen Kristuksen kirkko.
c OL 105:31; 109:73.
15 *a* OL 17. PKO Mormonin kirjan silminnäkijät.
16 *a* Et. 4:11.
b 1. Nefi 2:16.
c PKO Pyhä Henki.
d OL 8:1–3.
e PKO Kaste, kastaminen; Pyhän Hengen lahja; Uudestisyntyminen Jumalasta.
17 *a* PKO Asettaminen; Valtuus.
18 *a* 1. Nefi 14:7; OL 20:13–15.
19 *a* OL 29:8; 35:11; 43:17–27. PKO Aikojen merkit; Myöhemmät ajat.
b PKO Parannus.
c Jes. 24:1, 5–6.
d Jes. 66:15–16; OL 133:41. PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
20 *a* 1. Nefi 1:18; 2. Nefi 25:9.
b OL 1:38.
22 *a* PKO Kuuliaisuus.

iankaikkisen elämän, vaikka sinut [b]surmattaisiinkin.

23 Ja nyt vielä, minä puhun sinulle, palvelijani Joseph, siitä [a]miehestä, joka haluaa todistetta.

24 Katso, minä sanon hänelle, että hän ylentää itsensä eikä nöyrry riittävästi minun edessäni; mutta jos hän kumartuu maahan minun edessäni ja nöyrtyy voimallisessa rukouksessa ja uskossa, vilpittömin sydämin, niin minä sallin hänen [a]nähdä esineet, jotka hän haluaa nähdä.

25 Ja silloin hänen on sanottava tämän sukupolven ihmisille: Katso, minä olen nähnyt esineet, jotka Herra on näyttänyt Joseph Smith nuoremmalle, ja minä [a]tiedän varmasti, että ne ovat todellisia, sillä minä olen nähnyt ne, sillä ne on näytetty minulle Jumalan eikä ihmisen voimalla.

26 Ja minä, Herra, kiellän häntä, palvelijaani Martin Harrisia, sanomasta heille mitään muuta näistä esineistä, paitsi että hänen on sanottava: Minä olen nähnyt ne, ja ne on näytetty minulle Jumalan voimalla. Ja nämä ovat ne sanat, jotka hänen on sanottava.

27 Mutta jos hän kieltää tämän, hän rikkoo liiton, jonka hän on aikaisemmin tehnyt minun kanssani, ja katso, hän on tuomittu.

28 Ja nyt, ellei hän nöyrry ja tunnusta minulle sitä, mitä hän on tehnyt, mikä on väärin, ja tee kanssani liittoa, että hän pitää minun käskyni, ja osoita uskoa minuun, katso, minä sanon hänelle, ettei hän saa nähdä mitään sellaista, sillä minä en anna hänen nähdä mitään niistä esineistä, joista olen puhunut.

29 Ja jos näin tapahtuu, minä käsken sinua, palvelijani Joseph, että sinun on sanottava hänelle, ettei hän saa tehdä mitään muuta eikä vaivata minua enää tällä asialla.

30 Ja jos näin tapahtuu, katso, minä sanon sinulle, Joseph, että kun olet kääntänyt vielä muutaman sivun, sinun on keskeytettävä työ joksikin aikaa, kunnes minä taas käsken sinua; sitten saat taas kääntää.

31 Ja ellet tee niin, katso, sinulla ei ole enää lahjaa ja minä otan pois esineet, jotka olen uskonut haltuusi.

32 Ja nyt, koska minä näen ennalta, että sinua väijytään sinun tuhoksesi, niin, minä näen ennalta, että ellei palvelijani Martin Harris nöyrry ja ota vastaan todistusta minun kädestäni, hän lankeaa rikkomukseen.

33 Ja monet väijyvät [a]hävittääkseen sinut maan päältä; ja tästä syystä, jotta elinaikasi pidennettäisiin, minä olen antanut sinulle nämä käskyt.

34 Niin, tästä syystä minä olen sanonut: Pysähdy ja pysy aloillasi, kunnes minä käsken sinua, niin minä [a]järjestän keinot, joiden avulla voit toteuttaa sen, mitä minä olen käskenyt.

22 *b* Alma 60:13; OL 6:30; 135.
23 *a* OL 5:1.
24 *a* Ks. ”Kolmen silminnäkijän todistus” Mormonin kirjan alkulehdillä.
25 *a* Et. 5:3.
33 *a* OL 10:6; 38:13, 28.
34 *a* 1. Nefi 3:7.

35 Ja jos sinä pidät [a]uskollisesti minun käskyni, sinut [b]ylennetään viimeisenä päivänä. Aamen.

LUKU 6

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle Harmonyssa Pennsylvaniassa huhtikuussa 1829. Oliver Cowdery aloitti työnsä Mormonin kirjan käännöskirjurina 7. huhtikuuta 1829. Hän oli jo saanut jumalallisen ilmoituksen siitä, että profeetan todistus niistä levyistä, joihin Mormonin kirja oli kaiverrettu, oli tosi. Profeetta kysyi Herralta urimin ja tummimin kautta ja sai tämän vastauksen.

1–6 Herran vainion työmiehet pelastuvat. 7–13 Ei ole suurempaa lahjaa kuin pelastuksen lahja. 14–27 Todistus totuudesta tulee Hengen voimalla. 28–37 Katsokaa Kristukseen ja tehkää hyvää jatkuvasti.

Suuri ja [a]ihmeellinen teko on tulemaisillaan julki ihmislapsille.

2 Katso, minä olen Jumala; ota varteen minun [a]sanani, joka on elävä ja väkevä, [b]terävämpi kuin kaksiteräinen miekka, niin että se hajottaa sekä nivelet että ytimen; ota sen tähden varteen minun sanani.

3 Katso, [a]vainio on jo vaalennut korjattavaksi; sen tähden se, joka haluaa korjata satoa, pankoon sirppinsä työhön kaikin voimin ja korjatkoon satoa niin kauan kuin päivä kestää, jotta kokoaisi sielullensa ikuisen pelastuksen aarteen Jumalan valtakunnassa.

4 Niin, jokainen, joka [a]panee sirppinsä työhön ja korjaa satoa, on Jumalan kutsuma.

5 Sen tähden, jos sinä [a]pyydät minulta, sinä saat; jos sinä kolkutat, sinulle avataan.

6 Nyt, koska sinä olet pyytänyt, katso, minä sanon sinulle: Pidä minun käskyni ja [a]pyri tuomaan esiin [b]Siion ja vahvistamaan sen asiaa;

7 älä [a]etsi [b]rikkauksia vaan [c]viisautta, ja katso, Jumalan [d]salaisuudet paljastetaan sinulle, ja silloin sinut tehdään rikkaaksi. Katso, se, jolla on [e]iankaikkinen elämä, on rikas.

8 Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: Niin kuin sinä minulta

35 *a* 2. Moos. 15:26; OL 11:20.
b Joh. 6:39–40; 1. Tess. 4:17; 3. Nefi 15:1; OL 9:14; 17:8; 75:16, 22.
6 1 *a* Jes. 29:14; OL 4; 18:44.
2 *a* Hepr. 4:12; Ilm. 1:16; OL 27:1.
b Hel. 3:29; OL 33:1.
3 *a* Joh. 4:35; OL 31:4; 33:3; 101:64.
4 *a* Ilm. 14:15–19; Alma 26:5; OL 11:3–4, 27.
5 *a* Matt. 7:7–8.
6 *a* 1. Nefi 13:37.
b PKO Siion.
7 *a* Alma 39:14; OL 68:31.
b 1. Kun. 3:10–13; Matt. 19:23; MK Jaak. 2:18–19. PKO Maailmallisuus; Rikkaus.
c PKO Viisaus.
d OL 42:61, 65. PKO Jumalan salaisuudet.
e OL 14:7.

haluat, niin sinulle tapahtuu; ja jos sinä haluat, sinä saat olla välikappaleena paljon hyvän tekemiseksi tämän sukupolven aikana.

9 Älä opeta tälle sukupolvelle mitään muuta kuin [a]parannusta; pidä minun käskyni ja auta minun työni esiin tuomisessa minun käskyjeni mukaan, niin sinua siunataan.

10 Katso, sinulla on lahja, ja sinä olet siunattu lahjasi tähden. Muista, että se on [a]pyhä ja tulee ylhäältä.

11 Ja jos sinä [a]kysyt, sinä saat tietää [b]salaisuuksia, jotka ovat suuria ja ihmeellisiä. Käytä siis [c]lahjaasi, jotta saisit tietää salaisuuksia, jotta voisit johdattaa monia totuuden tuntemiseen, niin, saada heidät [d]vakuuttuneiksi heidän teidensä erheellisyydestä.

12 Älä ilmaise lahjaasi kenellekään paitsi niille, jotka ovat sinun uskoasi. Älä suhtaudu kevytmielisesti [a]pyhiin asioihin.

13 Jos teet hyvää, niin, ja [a]pysyt [b]uskollisena [c]loppuun asti, sinä pelastut Jumalan valtakuntaan, mikä on suurin kaikista Jumalan lahjoista, sillä ei ole suurempaa lahjaa kuin [d]pelastuksen lahja.

14 Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: Sinä olet siunattu sen vuoksi, mitä olet tehnyt, sillä sinä olet [a]kysynyt minulta, ja katso, niin usein kuin olet kysynyt, olet saanut opetusta minun Hengeltäni. Ellei niin olisi tapahtunut, et olisi siinä, missä olet tällä hetkellä.

15 Katso, sinä tiedät, että olet kysynyt minulta ja että minä valaisin sinun [a]mielesi; ja nyt minä sanon sinulle tämän, jotta tietäisit, että totuuden Henki on sinut valaissut;

16 niin, minä sanon sinulle, jotta tietäisit, ettei ole ketään muuta kuin Jumala, joka [a]tuntee sinun ajatuksesi ja [b]sydämesi aikeet.

17 Minä sanon sinulle nämä asiat todistukseksi sinulle, että sanat eli se kirja, jota olet kirjoittanut, on [a]totta.

18 Ole siis [a]uuttera, [b]seiso uskollisesti palvelijani Josephin rinnalla, missä vaikeuksissa hän saattaakin olla sanan tähden.

19 Ojenna häntä hänen vioissaan ja ota itsekin vastaan ojennusta häneltä. Ole kärsivällinen, ole vakaa, hillitse itsesi; olkoon sinulla kärsivällisyyttä, uskoa, toivoa ja rakkautta.

20 Katso, sinä olet Oliver, ja minä olen puhunut sinulle halusi tähden. [a]Vaali sen tähden näitä

9 *a* Alma 29:9; OL 15:6; 18:14–15; 34:6. PKO Lähetystyö; Parannus.
10 *a* OL 63:64.
11 *a* OL 102:23; JS–H 1:18, 26.
b Matt. 11:25; 13:10–11; Alma 12:9.
c PKO Hengen lahjat; Lahja.
d Jaak. 5:20; Alma 62:45; OL 18:44.
12 *a* Matt. 7:6.
13 *a* 1. Nefi 15:24.
b Moosia 2:41; Et. 4:19; OL 51:19; 63:47.
c PKO Kestäminen.
d PKO Pelastus.
14 *a* PKO Rukous.
15 *a* PKO Mieli.
16 *a* 1. Aik. 28:9; Matt. 12:25; Hepr. 4:12; Moosia 24:12; 3. Nefi 28:6. PKO Kaikkitietävyys.
b 1. Kun. 8:39.
17 *a* OL 18:2.
18 *a* PKO Ahkeruus.
b OL 124:95–96.
20 *a* Et. 3:21; OL 84:85.

sanoja sydämessäsi. Pidä uskollisesti ja tunnollisesti Jumalan käskyt, niin minä ympäröin sinut rakkauteni käsivarsilla.

21 Katso, minä olen Jeesus Kristus, Jumalan [a]Poika. Minä olen se sama, joka tuli minun [b]omieni luokse, eivätkä minun omani ottaneet minua vastaan. Minä olen [c]valo, joka loistaa [d]pimeydessä, eikä pimeys sitä käsitä.

22 Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: Jos haluat lisätodistuksen, muistele yötä, jolloin huusit minun puoleeni sydämessäsi, jotta saisit [a]tietää totuuden näistä asioista.

23 Enkö minä puhunut asiasta [a]rauhaa sinun mieleesi? Minkä suuremman [b]todistuksen voit saada kuin todistuksen Jumalalta?

24 Ja nyt, katso, sinä olet saanut todistuksen, sillä koska minä olen kertonut sinulle asioista, joita kukaan ihminen ei tunne, etkö ole saanut todistusta?

25 Ja katso, minä annan sinulle lahjan, jos haluat minulta, [a]kääntää niin kuin palvelijani Joseph.

26 Totisesti, totisesti minä sanon sinulle, että on olemassa [a]aikakirjoja, jotka sisältävät paljon minun evankeliumiani mutta jotka on pidetty salassa ihmisten [b]jumalattomuuden tähden;

27 ja nyt minä annan sinulle käskyn, että jos sinulla on vilpitön halu – halu koota itsellesi aarteita taivaaseen – niin sinun tulee auttaa lahjallasi niiden minun [a]kirjoitusteni osien valoon tuomisessa, jotka ovat olleet kätkettyinä pahuuden tähden.

28 Ja nyt, katso, minä annan sinulle sekä palvelijalleni Josephille avaimet tähän lahjaan, joka tuo valoon tämän palvelutyön; ja kahden tai kolmen [a]todistajan suulla on jokainen sana vahvistettava.

29 Totisesti, totisesti minä sanon teille: Jos he hylkäävät minun sanani ja tämän osan minun evankeliumistani ja palvelutyöstäni, te olette siunattuja, sillä he eivät voi tehdä teille enempää kuin minulle.

30 Ja vaikka he [a]tekisivätkin teille niin kuin he ovat tehneet minulle, te olette siunattuja, sillä te saatte [b]asua minun kanssani [c]kirkkaudessa.

31 Mutta jos he eivät [a]hylkää minun sanojani, jotka vahvistetaan annettavalla [b]todistuksella, he ovat siunattuja, ja silloin teillä on iloa työnne hedelmistä.

---

21 *a* PKO Jeesus Kristus.
b Joh. 1:10–12; Ap. t. 3:13–17; 3. Nefi 9:16; OL 45:8.
c Joh. 1:5; OL 10:58. PKO Valo, Kristuksen.
d PKO Pimeys, hengellinen.
22 *a* PKO Erottamisen lahja.
23 *a* PKO Rauha.
b 1. Joh. 5:9; OL 18:2.
25 *a* Moosia 8:13; OL 5:4; 9:1–5, 10.
26 *a* OL 8:1; 9:2. PKO Pyhät kirjoitukset: Ennustuksia pyhien kirjoitusten julki tulemisesta.
b PKO Jumalattomuus.
27 *a* OL 35:20.
28 *a* 5. Moos. 19:15; 2. Kor. 13:1; 2. Nefi 27:12–14; OL 128:3.
30 *a* OL 5:22; 135. PKO Marttyyri.
b Ilm. 3:21.
c PKO Kirkkaus.
31 *a* 3. Nefi 16:10–14; OL 20:8–15.
b PKO Todistaminen.

32 Totisesti, totisesti minä sanon teille, kuten sanoin opetuslapsillenikin: Missä kaksi tai kolme on [a]koolla minun nimessäni jonkin asian tähden, katso, minä olen siellä heidän [b]keskellään – samoin minä olen teidän keskellänne.

33 Älkää [a]pelätkö tehdä hyvää, poikani, sillä mitä te [b]kylvätte, sitä te myös korjaatte; sen tähden, jos te kylvätte hyvää, te myös korjaatte hyvää palkaksenne.

34 Älä siis pelkää, pieni lauma; tehkää hyvää; yhdistykööt vaikka maa ja helvetti teitä vastaan, sillä ne eivät voi voittaa, jos teidät on rakennettu minun [a]kalliolleni.

35 Katso, minä en tuomitse teitä. Menkää, älkääkä enää [a]syntiä tehkö. Tehkää vakaasti työ, jonka minä olen käskenyt teidän tehdä.

36 [a]Katsokaa minuun jokaisessa ajatuksessa; älkää epäilkö, älkää pelätkö.

37 [a]Nähkää haavat, jotka lävistivät minun kylkeni, sekä [b]naulojen jäljet minun käsissäni ja jaloissani. Olkaa uskollisia, pitäkää minun käskyni, niin te saatte [c]periä taivaan [d]valtakunnan. Aamen.

LUKU 7

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle Harmonyssa Pennsylvaniassa huhtikuussa 1829, kun he kysyivät urimin ja tummimin kautta, oliko rakas opetuslapsi Johannes jäänyt lihaan vai oliko hän kuollut. Ilmoitus on käännös kirjoituksesta, jonka Johannes teki pergamenttiin ja jonka hän itse kätki.

1–3 Rakas Johannes saa elää, kunnes Herra tulee. 4–8 Pietarilla, Jaakobilla ja Johanneksella on hallussaan evankeliumin avaimet.

Ja Herra sanoi minulle: [a]Johannes, rakkaani, mitä sinä [b]haluat? Sillä jos sinä pyydät, mitä tahdot, se suodaan sinulle.

2 Ja minä sanoin hänelle: Herra, anna minulle valta [a]kuoleman yli, niin että saan elää ja tuoda sieluja sinun luoksesi.

3 Ja Herra sanoi minulle:

32 *a* Matt. 18:19–20. PKO Ykseys.
b OL 29:5; 38:7.
33 *a* PKO Rohkeus.
b Gal. 6:7–8; Moosia 7:30–31; Alma 9:28; OL 1:10.
34 *a* Ps. 71:3; Matt. 7:24–25; 1. Kor. 10:1–4; Hel. 5:12; OL 10:69; 18:4, 17; 33:13; Moos. 7:53. PKO Kallio.
35 *a* Joh. 8:3–11.
36 *a* Jes. 45:22; OL 43:34.
37 *a* PKO Jeesus Kristus: Kristuksen ilmestymiset kuolemansa jälkeen.
b PKO Ristiinnaulitseminen.
c Matt. 5:3, 10; 3. Nefi 12:3, 10.
d PKO Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta.
7 1 *a* PKO Johannes, Sebedeuksen poika.
b 3. Nefi 28:1–10.
2 *a* Luuk. 9:27. PKO Kuolema, fyysinen.

Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: Koska haluat tätä, saat [a]jäädä, kunnes minä tulen [b]kirkkaudessani, ja saat [c]profetoida kansakunnille, suvuille, kielille ja kansoille.

4 Ja tästä syystä Herra sanoi Pietarille: Jos minä tahdon, että hän jää, kunnes minä tulen, mitä se sinulle kuuluu? Sillä hän pyysi minulta, että hän voisi johdattaa sieluja minun luokseni, mutta sinä pyysit, että voisit tulla joutuin minun luokseni minun [a]valtakuntaani.

5 Minä sanon sinulle, Pietari, että tämä oli hyvä toive, mutta minun rakkaani on halunnut, että hän saisi vielä tehdä ihmisten keskuudessa enemmän eli suuremman työn kuin hän on aikaisemmin tehnyt.

6 Niin, hän on ryhtynyt suurempaan työhön; sen tähden minä teen hänestä kuin leimuavan liekin ja [a]palvelevan enkelin; hän on palveleva niitä, jotka ovat pelastuksen [b]perijöitä ja jotka asuvat [c]maan päällä.

7 Ja minä asetan sinut palvelemaan häntä ja veljeäsi Jaakobia, ja teille kolmelle minä annan tämän voiman ja tämän palvelutyön [a]avaimet, kunnes minä tulen.

8 Totisesti minä sanon sinulle, että teille molemmille suodaan teidän halunne mukaan, sillä te molemmat [a]iloitsette siitä, mitä olette halunneet.

LUKU 8

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Oliver Cowderylle Harmonyssa Pennsylvaniassa huhtikuussa 1829. Mormonin kirjaa käännettäessä Oliver, joka palveli edelleen kirjurina kirjoittaen profeetan sanelun mukaan, halusi saada kääntämisen lahjan. Herra vastasi hänen pyyntöönsä suomalla tämän ilmoituksen.

1–5 Ilmoitus tulee Pyhän Hengen voimalla; 6–12 Tieto Jumalan salaisuuksista ja kyky kääntää muinaisia aikakirjoja tulevat uskon tähden.

[a]Oliver Cowdery, totisesti, totisesti minä sanon sinulle, että niin totta kuin Herra, joka on sinun Jumalasi ja sinun Lunastajasi, elää, aivan yhtä varmasti sinä saat [b]tiedon mistä tahansa asioista, joita [c]kysyt uskossa, vilpittömin sydämin, uskoen, että saat tiedon kaiverruksista vanhoissa [d]aikakirjoissa, jotka

3 *a* Joh. 21:20–23. PKO Muutetut olennot.
b PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen; Kirkkaus.
c Ilm. 10:11.
4 *a* PKO Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta.
6 *a* OL 130:5.
b OL 76:86–88.
c Joh. 10:8–11; OL 77:14.
7 *a* Matt. 16:19; Ap. t. 15:7; JS–H 1:72. PKO Pappeuden avaimet.
8 *a* PKO Ilo.
8 1 *a* JS–H 1:66. PKO Cowdery, Oliver.
b PKO Tieto.
c PKO Rukous.
d OL 6:26–27; 9:2.

ovat muinaisia ja jotka sisältävät niitä osia minun kirjoituksistani, joista minun Henkeni [e]ilmoitus on puhunut.

2 Niin, katso, minä [a]puhun sinulle sinun mielessäsi ja sinun [b]sydämessäsi [c]Pyhän Hengen kautta, joka tulee sinun yllesi ja joka asuu sinun sydämessäsi.

3 Nyt, katso, tämä on ilmoituksen henki; katso, tämä on henki, jonka avulla Mooses johdatti Israelin lapset [a]Punaisenmeren poikki kuivaa maata myöten.

4 Ja nyt tämä on sinun lahjasi; käytä sitä, niin olet siunattu, sillä se pelastaa sinut sinun vihollistesi käsistä, jotka muuten surmaisivat sinut ja saattaisivat sielusi turmioon.

5 Oi, muista nämä [a]sanat ja pidä minun käskyni. Muista, että tämä on sinun lahjasi.

6 Nyt tämä ei ole ainoa lahjasi, sillä sinulla on toinenkin lahja, joka on Aaronin lahja. Katso, se on ilmoittanut sinulle monia asioita.

7 Katso, ei ole mitään muuta voimaa kuin Jumalan voima, joka voi aiheuttaa sen, että sinulla on tämä Aaronin lahja.

8 Älä siis epäile, sillä se on Jumalan lahja, ja sinä saat pitää sitä käsissäsi ja tehdä ihmeellisiä tekoja, eikä mikään voima kykene ottamaan sitä pois sinun käsistäsi, sillä se on Jumalan tekoa.

9 Ja nyt, mitä vain pyydätkin minua ilmoittamaan sinulle sen avulla, sen minä suon sinulle, ja sinä saat tietoa siitä.

10 Muista, että ilman [a]uskoa et voi tehdä mitään. Pyydä siis uskossa. Älä suhtaudu kevytmielisesti näihin asioihin. Älä [b]pyydä sitä, mitä sinun ei pitäisi pyytää.

11 Pyydä, että saat tuntea Jumalan salaisuuksia ja että voit [a]kääntää ja saada tietoa kaikista niistä muinaisista aikakirjoista, jotka ovat olleet kätkettyinä ja jotka ovat pyhiä, niin sinulle tapahtuu uskosi mukaan.

12 Katso, minä olen sen puhunut, ja minä olen sama, joka on puhunut sinulle alusta asti. Aamen.

LUKU 9

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Oliver Cowderylle Harmonyssa Pennsylvaniassa huhtikuussa 1829. Oliveria kehotetaan kärsivällisyyteen ja tyytymään toistaiseksi siihen, että hän kirjoittaa kääntäjän sanelun mukaan yrittämättä itse kääntää.

1–6 Muita muinaisia kirjoituksia on vielä käännettävä. 7–14 Mormonin kirja käännetään tutkimisen ja hengellisen vahvistuksen avulla.

1 *e* OL 5:16.
2 *a* OL 9:7–9.
PKO Ilmoitus.
b PKO Sydän.
c PKO Pyhä Henki.
3 *a* 2. Moos. 14:13–22; 5. Moos. 11:4; 1. Nefi 4:2; Moosia 7:19.
PKO Punainenmeri.
5 *a* 5. Moos. 11:18–19.
10 *a* PKO Usko.
b OL 88:63–65.
11 *a* OL 9:1, 10.

Katso, minä sanon sinulle, poikani, että koska sinä et [a]kääntänyt sen mukaan, mitä minulta toivoit, ja aloit taas [b]kirjoittaa palvelijani Joseph Smith nuoremman kirjurina, niin minä tahdon sinun jatkavan, kunnes saat valmiiksi tämän aikakirjan, jonka minä olen uskonut hänen haltuunsa.

2 Ja sitten, katso, minulla on [a]muita [b]aikakirjoja, joita varten minä annan sinulle kyvyn auttaa kääntämisessä.

3 Ole kärsivällinen, poikani, sillä se on minun viisauteni mukaista, eikä sinun ole tarpeen kääntää tällä hetkellä.

4 Katso, se työ, jota sinut on kutsuttu tekemään, on kirjoittaa palvelijani Josephin kirjurina.

5 Ja katso, sen tähden, että et jatkanut kuten aloitit, kun rupesit kääntämään, minä olen ottanut sinulta pois tämän oikeuden.

6 Älä [a]nurise, poikani, sillä on minun viisauteni mukaista, että olen tehnyt tällä tavalla sinua kohtaan.

7 Katso, sinä et ymmärtänyt; kuvittelit, että minä antaisin sen sinulle, vaikka et käyttänyt harkintaa, paitsi että pyysit minulta.

8 Mutta katso, minä sanon sinulle, että sinun täytyy [a]tutkia sitä tarkoin mielessäsi; sitten sinun on [b]kysyttävä minulta, onko se oikein, ja jos se on oikein, minä saatan sinun [c]sydämesi [d]palamaan sisälläsi; sen tähden sinä [e]tunnet, että se on oikein.

9 Mutta ellei se ole oikein, sinulla ei ole mitään sellaisia tunteita, vaan ajatuksesi [a]hämärtyvät, niin että unohdat sen, mikä on väärin; sen tähden sinä et voi kirjoittaa sellaista, mikä on pyhää, ellen minä sitä sinulle anna.

10 Nyt, jos olisit tiennyt tämän, olisit voinut [a]kääntää; sinun ei kuitenkaan ole tarpeen kääntää nyt.

11 Katso, se oli tarpeen, kun aloitit, mutta sinä [a]pelkäsit, ja aika on mennyt, eikä se nyt ole tarpeen.

12 Sillä etkö näe, että minä olen antanut palvelijalleni [a]Josephille kylliksi voimaa sen korvaamiseksi? Enkä minä ole tuominnut kumpaistakaan teistä.

13 Tee tämä, mitä minä olen käskenyt sinun tehdä, niin sinä menestyt. Ole uskollinen, äläkä antaudu mihinkään [a]kiusaukseen.

14 Pysy lujana siinä [a]työssä, johon minä olen sinut [b]kutsunut, eikä hiuskarvakaan päästäsi joudu hukkaan ja sinut [c]ylennetään viimeisenä päivänä. Aamen.

9 1 *a* OL 8:1, 11.
b JS–H 1:67.
2 *a* Viittaus muuhun käännöstoimintaan, kuten Joseph Smithin raamatunkäännökseen ja Abrahamin kirjan käännökseen, joita käännettäessä Oliver Cowdery auttoi kirjurina. PKO Joseph Smithin raamatunkäännös (JSR).
b OL 6:26; 8:1.
6 *a* PKO Nurista.
8 *a* PKO Pohtiminen.
b PKO Rukous.
c Luuk. 24:32.
d PKO Innoitus; Todistaminen.
e OL 8:2–3.
9 *a* OL 10:2.
10 *a* OL 8:11.
11 *a* PKO Pelko.
12 *a* OL 18:8.
13 *a* PKO Kiusaus.
14 *a* 1. Kor. 16:13.
b PKO Kutsumus.
c Alma 13:29; OL 17:8.

LUKU 10

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithille Harmonyssa Pennsylvaniassa todennäköisesti huhtikuun 1829 tienoilla, vaikka osia on voitu saada jo kesällä 1828. Herra ilmoittaa tässä Josephille muutoksista, joita jumalattomat ihmiset ovat tehneet 116 käsikirjoitussivuun, jotka olivat Mormonin kirjaan sisältyneen Lehin kirjan käännöksestä. Nämä käsikirjoitussivut olivat kadonneet Martin Harrisilta, jonka huostaan ne oli väliaikaisesti uskottu. (Ks. OL 3 johdanto.) Jumalattomana aikeena oli odottaa varastetuilla sivuilla katetun aineiston todennäköistä uudelleen kääntämistä ja saattaa kääntäjä sitten häpeään osoittamalla muutoksilla aikaansaatuja ristiriitaisuuksia. Mormonin kirjasta ilmenee, että tämä jumalaton hanke oli lähtöisin Paholaisesta ja että Herra tunsi sen jo silloin, kun nefiläishistorioitsija Mormon muinoin laati lyhennelmäänsä kertyneistä levyistä (ks. Morm. s. 1:3–7).

1–26 Saatana yllyttää jumalattomia ihmisiä vastustamaan Herran työtä. 27–33 Hän pyrkii tuhoamaan ihmisten sielut. 34–52 Evankeliumin on määrä välittyä lamanilaisille ja kaikille kansakunnille Mormonin kirjan kautta. 53–63 Herra perustaa kirkkonsa ja evankeliuminsa ihmisten keskuuteen. 64–70 Hän kokoaa parannuksentekijät kirkkoonsa ja pelastaa kuuliaiset.

Nyt, katso, minä sanon sinulle, että koska sinä luovutit nuo kirjoitukset, joiden kääntämiseen [a]urimin ja tummimin avulla sinulle oli annettu kyky, [b]jumalattoman miehen käsiin, sinä olet menettänyt ne.

2 Ja samalla sinä menetit myös lahjasi ja sinun [a]mielesi pimeni.

3 Se on nyt kuitenkin [a]palautettu sinulle; katso siis, että olet uskollinen, ja jatka jäljellä olevaa käännöstyötä päätökseen kuten olet aloittanut.

4 Älä juokse [a]nopeammin äläkä tee työtä enemmän kuin sinulle on annettu [b]voimaa ja keinoja kyetäksesi kääntämään, mutta ole [c]uuttera loppuun asti.

5 [a]Rukoile alati, että selviytyisit voittajaksi, niin, että voittaisit Saatanan ja välttyisit Saatanan palvelijoiden käsiltä, jotka tukevat hänen työtään.

6 Katso, he ovat pyrkineet [a]tuhoamaan sinut; niin, vieläpä se [b]mies, johon olet luottanut, on pyrkinyt tuhoamaan sinut.

7 Ja tästä syystä minä sanoin, että hän on jumalaton mies, sillä hän on yrittänyt viedä pois ne esineet, jotka on uskottu sinun haltuusi, ja hän on yrittänyt myös hävittää sinun lahjasi.

10 1 *a* PKO Urim ja tummim.
b OL 3:1–15.
2 *a* PKO Mieli.
3 *a* OL 3:10.
4 *a* Moosia 4:27.
b 2. Moos. 18:13–26.
c Matt. 10:22.
PKO Ahkeruus.
5 *a* 3. Nefi 18:15–21.
PKO Rukous.
6 *a* OL 5:32–33; 38:13.
b OL 5:1–2.

8 Ja koska sinä olet luovuttanut kirjoitukset hänen käsiinsä, katso, jumalattomat ihmiset ovat vieneet ne sinulta.

9 Sinä olet siis luovuttanut ne, niin, sen mikä oli pyhää, jumalattomille.

10 Ja katso, [a]Saatana on pannut heidän sydämiinsä, että heidän pitää muuttaa sanoja, jotka sinä olet kirjoituttanut eli jotka sinä olet kääntänyt ja jotka ovat joutuneet pois käsistäsi.

11 Ja katso, minä sanon sinulle, että koska he ovat muuttaneet sanoja, ne ovat erilaisia kuin se, minkä sinä olet kääntänyt ja kirjoituttanut.

12 Ja tällä tavalla Perkele on yrittänyt käyttää viekasta juonta voidakseen tuhota tämän työn,

13 sillä hän on pannut heidän sydämiinsä, että he tekevät tämän, jotta he voivat valehdellen sanoa saaneensa sinut [a]kiinni sanoista, jotka olet uskotellut kääntäneesi.

14 Totisesti minä sanon sinulle, että minä en salli Saatanan toteuttaa jumalatonta aiettaan tässä asiassa.

15 Sillä katso, hän on pannut heidän sydämiinsä, että he saisivat sinut koettelemaan Herraa, sinun Jumalaasi, pyytämällä lupaa kääntää se uudestaan.

16 Ja sitten, katso, he sanovat ja ajattelevat sydämissään: Saammepa nähdä, onko Jumala antanut hänelle kyvyn kääntää; jos on, hän antaa hänelle kyvyn uudestaankin.

17 Ja jos Jumala antaa hänelle kyvyn uudestaan, eli jos hän kääntää uudestaan, eli toisin sanoen, jos hän tuo esiin samat sanat, katso, meillä on samat, ja me olemme muuttaneet niitä.

18 Sen tähden ne eivät ole yhdenmukaisia, ja me sanomme, että hän on valehdellut sanoillaan ja ettei hänellä ole lahjaa ja ettei hänellä ole kykyä.

19 Sen tähden me tuhoamme hänet sekä työn, ja me teemme sen, jottemme joudu lopussa häpeään ja jotta voimme saada maailman kunniaa.

20 Totisesti, totisesti minä sanon sinulle, että Saatanalla on suuri valta heidän sydämiinsä. Hän [a]yllyttää heitä [b]pahuuteen sitä vastaan, mikä on hyvää.

21 Ja heidän sydämensä ovat [a]turmeltuneet ja täynnä [b]jumalattomuutta ja iljetyksiä; ja he [c]rakastavat [d]pimeyttä eivätkä valoa, koska heidän [e]tekonsa ovat pahoja; sen tähden he eivät pyydä minulta.

22 [a]Saatana yllyttää heitä, jotta hän voisi [b]johdattaa heidän sielunsa tuhoon.

23 Ja näin hän on punonut viekkaan juonen ajatellen hävittävänsä Jumalan työn, mutta minä vaadin sen heidän käsistään, ja se kääntyy heidän häpeäkseen ja [a]tuomiokseen tuomiopäivänä.

24 Niin, hän yllyttää heidän

10 *a* PKO Perkele.
13 *a* Jer. 5:26.
20 *a* 2. Nefi 28:20–22.
b PKO Synti.
21 *a* OL 112:23–24.
b PKO Jumalattomuus.
c Moos. 5:13–18.
d Moosia 15:26.
PKO Pimeys, hengellinen.
e Joh. 3:18–21; OL 29:45.
22 *a* 2. Nefi 2:17–18.
b PKO Kiusaus.
23 *a* Hel. 8:25; OL 121:23–25.

sydämensä vihaan tätä työtä vastaan.

25 Niin, hän sanoo heille: Pettäkää ja väijykää saalista, jotta voisitte tuhota; katso, ei se ole pahaksi. Ja siten hän mielistelee heitä ja sanoo heille, ettei ole mikään synti [a]valehdella ihmisen saamiseksi kiinni valheesta hänen tuhokseen.

26 Ja siten hän mielistelee heitä ja [a]johdattaa heitä, kunnes vetää heidän sielunsa alas [b]helvettiin; ja siten hän saa heidät jäämään omaan [c]ansaansa.

27 Ja niin hän kulkee maita mantereita, [a]pitkin ja poikin pyrkien [b]tuhoamaan ihmisten sielut.

28 Totisesti, totisesti minä sanon teille: Voi sitä, joka valehtelee [a]pettääkseen, koska hän luulee, että toinen valehtelee pettääkseen, sillä sellaiset eivät voi välttyä Jumalan [b]oikeudenmukaisuudelta.

29 Nyt, katso, he ovat muuttaneet näitä sanoja, koska Saatana sanoo heille: Hän on pettänyt teitä – ja siten hän houkuttelee heitä tekemään pahaa, saadakseen sinut [a]koettelemaan Herraa, Jumalaasi.

30 Katso, minä sanon sinulle, että sinä et saa kääntää uudestaan niitä sanoja, jotka ovat joutuneet pois käsistäsi,

31 sillä katso, he eivät saavuta pahoja aikeitaan valehtelemalla noita sanoja vastaan. Sillä katso, jos sinä esittäisit samat sanat, he sanoisivat, että sinä olet valehdellut ja että olet uskotellut kääntäväsi, mutta että sinä olet ristiriidassa itsesi kanssa.

32 Ja katso, he levittäisivät tätä, ja Saatana paaduttaisi ihmisten sydämet yllyttääkseen heidät vihaan sinua vastaan, etteivät he uskoisi minun sanojani.

33 Siten [a]Saatana aikoo voittaa sinun todistuksesi tämän sukupolven aikana, jottei työ voisi tulla julki tämän sukupolven aikana.

34 Mutta katso, tämä on [a]viisasta, ja koska minä näytän sinulle, mikä on viisasta, ja annan sinulle näistä asioista käskyjä, mitä sinun on tehtävä, älä näytä sitä maailmalle, ennen kuin olet saanut käännöstyön valmiiksi.

35 Älä ihmettele, että minä sanoin sinulle: Tämä on viisasta: älä näytä sitä maailmalle. Sillä minä sanoin: Älä näytä sitä maailmalle, jotta varjeltuisit.

36 Katso, minä en sano, että sinä et saa näyttää sitä vanhurskaille,

37 mutta koska sinä et voi aina ratkaista, kuka on [a]vanhurskas, eli koska sinä et voi aina erottaa jumalattomia vanhurskaista, sen tähden minä sanon sinulle: Ole [b]hiljaa, kunnes minä näen hyväksi ilmoittaa maailmalle kaiken asiasta.

38 Ja nyt, totisesti minä sanon

25 *a* 2. Nefi 2:18; 28:8–9; Alma 10:17; Moos. 4:4. PKO Valehteleminen.
26 *a* PKO Luopumus.
b PKO Helvetti.
c Sananl. 29:5–6; 1. Nefi 14:3.
27 *a* Job 1:7.
b 2. Nefi 28:19–23; OL 76:28–29.
28 *a* PKO Pettäminen.
b Room. 2:3. PKO Oikeudenmukaisuus.
29 *a* Matt. 4:7.
33 *a* PKO Perkele.
34 *a* PKO Viisaus.
37 *a* Matt. 23:28.
b 2. Moos. 14:14.

sinulle, että sinun noista [a]asioista kirjoittamasi kertomus, joka on joutunut pois käsistäsi, on kaiverrettu [b]Nefin levyihin.

39 Niin, ja sinä muistat, että noissa kirjoituksissa sanottiin, että yksityiskohtaisempi kertomus näistä asioista on annettu Nefin levyissä.

40 Ja nyt, koska kertomus, joka on kaiverrettu Nefin levyihin, on yksityiskohtaisempi niihin asioihin nähden, jotka minä tahdon viisaudessani saattaa ihmisten tietoon tässä kertomuksessa,

41 sen tähden sinun tulee kääntää kaiverrukset, jotka ovat [a]Nefin levyissä, aina siihen asti kun tulet kuningas Benjaminin hallituskauteen eli kunnes tulet siihen, minkä olet kääntänyt ja mikä on edelleen hallussasi.

42 Ja katso, julkaise se Nefin kirjana, ja siten minä saatan häpeään ne, jotka ovat muuttaneet minun sanojani.

43 Minä en salli heidän hävittää työtäni; niin, minä näytän heille, että minun viisauteni on suurempi kuin Perkeleen viekkaus.

44 Katso, heillä on vain osa eli lyhennelmä Nefin kertomuksesta.

45 Katso, Nefin levyihin on kaiverrettu monia asioita, jotka antavat paremman ymmärryksen minun evankeliumistani; sen tähden minun viisauteni mukaista on, että sinä käännät tämän Nefin kaiverrusten alkuosan ja lähetät sen maailmaan tässä kirjassa.

46 Ja katso, tämän [a]kirjan koko loppuosa käsittää kaikki ne minun [b]evankeliumini osat, joiden julki tulemista tälle kansalle minun pyhät profeettani, niin, sekä minun opetuslapseni, ovat rukouksissaan [c]pyytäneet.

47 Ja minä sanoin heille, että se [a]suotaisiin heille heidän rukoustensa [b]uskon mukaan.

48 Ja näin he uskoivat, että minun evankeliumini, jonka minä annoin heille, jotta he saarnaisivat omana aikanaan, tulisi heidän veljilleen [a]lamanilaisille sekä kaikille, joista oli tullut lamanilaisia heidän loikkaustensa vuoksi.

49 Nyt, tässä ei ole kaikki – he rukoilivat uskossa, että tämä evankeliumi tehtäisiin tunnetuksi myös muille kansakunnille, jos olisi mahdollista, että ne pitäisivät tätä maata hallussaan;

50 ja niin he jättivät siunauksen tälle maalle rukouksissaan, jotta jokainen, joka uskoisi tähän evankeliumiin tässä maassa, saisi iankaikkisen elämän;

51 niin, jotta se olisi vapaasti kaikkien saatavilla, olivatpa he mitä kansakuntaa, sukua, kieltä tai kansaa tahansa.

---

38 *a* Profeetta selitti Mormonin kirjan ensimmäisen painoksen esipuheessa, että 116 kadonneen sivun aineisto oli käännetty "Lehin kirjaksi" kutsutusta osasta levyjä.
b PKO Levyt.
41 *a* Morm. s. 1:3–7.
46 *a* PKO Mormonin kirja.
b PKO Evankeliumi.
c En. 1:12–18; Morm. 8:24–26; 9:34–37.
47 *a* 3. Nefi 5:13–15; OL 3:19–20.
b PKO Usko.
48 *a* Moroni 10:1–5; OL 109:65–66.

52 Ja nyt, katso, heidän rukoustensa uskon mukaisesti minä saatan evankeliumini tämän osan kansani tietoon. Katso, minä en anna sitä hävittääkseni sen, mitä he ovat saaneet, vaan vahvistaakseni sitä.

53 Ja tämän vuoksi minä olen sanonut: Jos tämä sukupolvi ei paaduta sydäntään, minä perustan kirkkoni sen keskuuteen.

54 Nyt minä en sano tätä hävittääkseni kirkkoni, vaan minä sanon tämän vahvistaakseni kirkkoani;

55 sen tähden kenenkään, joka kuuluu minun kirkkooni, ei tarvitse [a]pelätä, sillä sellaiset saavat [b]periä [c]taivaan valtakunnan.

56 Mutta niitä, jotka eivät [a]pelkää minua eivätkä pidä minun käskyjäni, vaan perustavat itselleen [b]kirkkoja [c]etua saadakseen, niin, ja kaikkia niitä, jotka tekevät sitä, mikä on jumalatonta, ja vahvistavat Perkeleen valtakuntaa – niin, totisesti, totisesti minä sanon sinulle, että heitä minä vaivaan ja panen heidät vapisemaan ja järkkymään sisintä myöten.

57 Katso, minä olen Jeesus Kristus, Jumalan [a]Poika. Minä tulin omieni luokse, eivätkä minun omani ottaneet minua vastaan.

58 Minä olen [a]valo, joka loistaa pimeydessä, eikä pimeys sitä käsitä.

59 Minä olen se, joka sanoi opetuslapsillensa: Minulla on [a]muita [b]lampaita, jotka eivät ole tästä tarhasta, ja oli monia, jotka eivät [c]ymmärtäneet minua.

60 Ja minä näytän tälle kansalle, että minulla oli muita lampaita ja että ne olivat [a]Jaakobin huoneen vesa.

61 Ja minä tuon valoon heidän ihmeelliset tekonsa, jotka he tekivät minun nimessäni;

62 niin, ja minä tuon valoon myös evankeliumini, jota heille opetettiin, ja katso, he eivät kiellä sitä, mitä sinä olet saanut, vaan he vahvistavat sitä ja tuovat valoon minun [a]oppini oikeat kohdat, niin, ja ainoan opin, joka on minusta.

63 Ja tämän minä teen vahvistaakseni evankeliumiani, jottei olisi niin paljon kiistaa; niin, [a]Saatana yllyttää ihmisten sydämiä [b]kiistaan minun oppini kohdista; ja näissä asioissa he erehtyvät, sillä he [c]vääristelevät kirjoituksia eivätkä ymmärrä niitä.

64 Sen tähden minä paljastan heille tämän suuren salaisuuden;

65 sillä katso, minä [a]kokoan heidät kuten kanaemo kokoaa poikasensa siipiensä suojaan, elleivät he paaduta sydäntään;

66 niin, jos he tahtovat, he saavat tulla ja nauttia vapaasti [a]elämän vettä.

---

55 *a* PKO Pelko.
b Matt. 5:10.
c PKO Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta.
56 *a* Saarn. 12:13–14.
b PKO Perkele: Perkeleen kirkko.
c 4. Nefi 1:26.
57 *a* Room. 1:4.
58 *a* OL 6:21.
59 *a* Joh. 10:16.
b PKO Hyvä paimen.
c 3. Nefi 15:16–18.
60 *a* PKO Herran viinitarha.
62 *a* 3. Nefi 11:31–40.
63 *a* PKO Perkele.
b PKO Kiista.
c 2. Piet. 3:16.
65 *a* Luuk. 13:34; 3. Nefi 10:4–6; OL 43:24.
66 *a* PKO Elävä vesi.

67 Katso, tämä on minun oppini: Jokainen, joka tekee parannuksen ja [a]tulee minun luokseni, hän on minun [b]kirkkoani.

68 Kukaan, joka [a]julistaa enemmän tai vähemmän kuin tämän, hän ei ole minusta vaan minua [b]vastaan. Sen tähden hän ei ole minun kirkkoani.

69 Ja nyt, katso, jokaisen, joka on minun kirkkoani ja kestää minun kirkossani loppuun asti, minä perustan [a]kalliolleni, eivätkä helvetin [b]portit heitä voita.

70 Ja nyt, muista hänen sanansa, hänen, joka on maailman elämä ja [a]valo, sinun Lunastajasi, sinun [b]Herrasi ja sinun Jumalasi. Aamen.

LUKU 11

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta hänen veljelleen Hyrum Smithille Harmonyssa Pennsylvaniassa toukokuussa 1829. Tämä ilmoitus saatiin urimin ja tummimin kautta vastauksena Josephin anomiseen ja kysymykseen. Joseph Smithin historiassa esitetään, että tämä ilmoitus saatiin Aaronin pappeuden palauttamisen jälkeen.

1–6 Viinitarhan työmiehet pelastuvat. 7–14 Tavoittele viisautta, huuda parannusta, turvaa Henkeen. 15–22 Pidä käskyt ja tutki Herran sanaa. 23–27 Älä kiellä ilmoituksen ja profetian henkeä. 28–30 Niistä, jotka ottavat vastaan Kristuksen, tulee Jumalan lapsia.

[a]Suuri ja ihmeellinen teko on tulemaisillaan julki ihmislasten keskuudessa.

2 Katso, minä olen Jumala; ota [a]varteen minun [b]sanani, joka on elävä ja [c]väkevä, [d]terävämpi kuin kaksiteräinen miekka, niin että se hajottaa sekä nivelet että ytimen; ota sen tähden varteen minun sanani.

3 Katso, vainio on jo [a]vaalennut korjattavaksi; sen tähden se, joka haluaa korjata satoa, pankoon sirppinsä työhön kaikin voimin ja korjatkoon satoa niin kauan kuin päivä kestää, jotta [b]kokoaisi sielullensa [c]ikuisen pelastuksen aarteen Jumalan valtakunnassa.

4 Niin, jokainen, joka panee [a]sirppinsä työhön ja korjaa satoa, on Jumalan kutsuma.

5 Sen tähden, jos sinä [a]pyydät

67 *a* Matt. 11:28–30.
b PKO Jeesuksen Kristuksen kirkko.
68 *a* 3. Nefi 11:40.
b Luuk. 11:23.
69 *a* PKO Kallio.
b Matt. 16:18; 2. Nefi 4:31–32; OL 17:8; 128:10.
70 *a* PKO Valo, Kristuksen.
b PKO Jeesus Kristus.
11 1 *a* Jes. 29:14; OL 4. PKO Evankeliumin palautus.
2 *a* 1. Nefi 15:23–25; OL 1:14; 84:43–45.
b Hepr. 4:12.
c Alma 4:19; 31:5.
d Hel. 3:29–30; OL 6:2.
3 *a* OL 12:3.
b Luuk. 18:22; Hel. 5:8.
c 1. Tim. 6:19.
4 *a* Ilm. 14:15; OL 14:3–4.
5 *a* PKO Rukous.

minulta, sinä saat; jos sinä kolkutat, sinulle avataan.

6 Nyt, koska sinä olet pyytänyt, katso, minä sanon sinulle: Pidä minun käskyni ja pyri tuomaan esiin [a]Siion ja vahvistamaan sen asiaa.

7 Älä etsi [a]rikkauksia vaan [b]viisautta; ja katso, Jumalan salaisuudet paljastetaan sinulle, ja silloin sinut tehdään rikkaaksi. Katso, se, jolla on iankaikkinen elämä, on rikas.

8 Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: Niin kuin sinä minulta haluat, niin sinulle tapahtuu; ja jos sinä haluat, sinä saat olla välikappaleena paljon hyvän tekemiseksi tämän sukupolven aikana.

9 Älä [a]opeta tälle sukupolvelle mitään muuta kuin [b]parannusta. Pidä minun käskyni ja auta minun työni esiin tuomisessa minun käskyjeni [c]mukaan, niin sinua siunataan.

10 Katso, sinulla on [a]lahja, tai sinä saat lahjan, jos pyydät minulta uskossa, [b]vilpittömin sydämin, uskoen Jeesuksen Kristuksen voimaan eli minun voimaani, joka puhun sinulle.

11 Sillä katso, minä puhun; katso, minä olen [a]valo, joka loistaa pimeydessä, ja [b]voimallani minä annan nämä sanat sinulle.

12 Ja nyt, totisesti, totisesti minä sanon sinulle: [a]Turvaa siihen [b]Henkeen, joka johdattaa tekemään hyvää – niin, tekemään sitä, mikä on oikein, [c]vaeltamaan [d]nöyrästi, [e]tuomitsemaan vanhurskaasti; ja tämä on minun Henkeni.

13 Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: Minä annan sinulle Hengestäni, joka [a]valaisee [b]mielesi ja joka täyttää sielusi [c]ilolla;

14 ja silloin sinä tiedät, eli tämän kautta sinä saat tietää, kaikki asiat, jotka haluat minulta ja jotka kuuluvat [a]vanhurskauden asioihin, uskossa uskoen minuun, että saat.

15 Katso, minä annan sinulle käskyn, ettei sinun pidä luulla, että sinut on kutsuttu saarnaamaan, ennen kuin sinut [a]kutsutaan.

16 Odota vielä vähän aikaa, kunnes saat minun sanani, minun [a]kallioni, minun kirkkoni ja minun evankeliumini, jotta voit tuntea minun oppini varmasti.

17 Ja silloin, katso, sinulle tapahtuu toiveidesi mukaan, aivan niin, uskosi mukaan.

18 Pidä minun käskyni; ole hiljaa; ano minun Hengeltäni;

---

6 *a* Jes. 52:7–8; OL 66:11. PKO Siion.
7 *a* 1. Kun. 3:11–13; 2. Nefi 26:31; MK Jaak. 2:17–19; OL 38:39.
b PKO Viisaus.
9 *a* OL 19:21–22.
b PKO Parannus.
c OL 105:5.
10 *a* OL 46:8–12.
b Luuk. 8:15.
11 *a* PKO Valo, Kristuksen.
b PKO Voima.
12 *a* OL 84:116. PKO Luottamus.
b Room. 8:1–9; 1. Joh. 4:1–6.
c PKO Vaeltaminen Jumalan kanssa.
d PKO Nöyryys.
e Matt. 7:1–5; Alma 41:14–15.
13 *a* OL 76:12.
b PKO Mieli.
c PKO Ilo.
14 *a* PKO Vanhurskaus.
15 *a* UK 1:5. PKO Kutsumus; Valtuus.
16 *a* OL 6:34. PKO Kallio.

19 niin, [a]pysy minussa koko sydämestäsi, jotta voit auttaa sen valoon tuomisessa, mistä on puhuttu – niin, minun kirjani käännöksen; ole kärsivällinen, kunnes saat sen valmiiksi.

20 Katso, tämä on sinun työsi: [a]pitää minun käskyni, niin, koko väkevyydestäsi, mielestäsi ja voimastasi.

21 Älä pyri julistamaan minun sanaani, vaan pyri ensiksi [a]saamaan minun sanani, niin silloin kielesi kirpoaa; silloin, jos tahdot, sinä saat minun Henkeni ja minun sanani, niin, Jumalan voiman saada ihmiset vakuuttuneiksi.

22 Mutta ole nyt hiljaa; tutki [a]minun sanaani, joka on mennyt ihmislasten keskuuteen, ja [b]tutki myös [c]minun sanaani, joka tulee julki ihmislasten keskuudessa, eli sitä, mitä nyt käännetään, niin, kunnes olet saanut kaiken, mitä minä [d]suon ihmislapsille tämän sukupolven aikana, niin sitten annetaan kaikki sen lisäksi.

23 Katso, sinä olet [a]Hyrum, minun poikani; [b]etsi Jumalan valtakuntaa, niin kaikki annetaan sen mukaan kuin on oikein.

24 [a]Rakenna minun kalliolleni, joka on minun [b]evankeliumini;

25 älä kiellä [a]ilmoituksen henkeä äläkä [b]profetian henkeä, sillä voi sitä, joka nämä kieltää.

26 [a]Vaali sen tähden sanaa sydämessäsi siihen aikaan asti, jolloin on minun viisauteni mukaista, että sinä lähdet.

27 Katso, minä puhun kaikille, joilla on hyvää tahtoa ja jotka ovat [a]panneet sirppinsä työhön korjatakseen satoa.

28 Katso, minä olen [a]Jeesus Kristus, Jumalan Poika. Minä olen maailman elämä ja [b]valo.

29 Minä olen se sama, joka tuli omiensa luo, eivätkä minun omani ottaneet minua vastaan;

30 mutta totisesti, totisesti minä sanon teille, että kaikille, jotka ottavat minut vastaan, minä annan [a]voiman tulla Jumalan [b]lapsiksi, nimittäin niille, jotka uskovat minun nimeeni. Aamen.

LUKU 12

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Joseph Knight vanhemmalle Harmonyssa Pennsylvaniassa toukokuussa 1829. Joseph Knight uskoi Joseph Smithin sanat siitä, että tällä oli hallussaan Mormonin kirjan levyt, sekä käännöstyöstä, joka oli silloin käynnissä. Hän oli avustanut monta kertaa aineellisesti Joseph

19 *a* MK Jaak. 6:5; OL 98:11.
20 *a* PKO Kuuliaisuus.
21 *a* Alma 17:2–3; OL 84:85.
22 *a* ELI Raamattua.
b PKO Pyhät kirjoitukset: Pyhien kirjoitusten arvo.
c ELI Mormonin kirjaa.
d Alma 29:8.
23 *a* JS–H 1:4.
b Matt. 6:33.
24 *a* Matt. 7:24–27.
b PKO Evankeliumi.
25 *a* PKO Ilmoitus.
b Ilm. 19:10.
PKO Profetia, profetoiminen.
26 *a* 5. Moos. 11:18; OL 6:20; 43:34; JS–M 1:37.
27 *a* PKO Lähetystyö.
28 *a* PKO Jeesus Kristus.
b PKO Valo, Kristuksen.
30 *a* Joh. 1:12.
b PKO Jumalan pojat ja tyttäret.

Smithiä ja hänen kirjuriaan, niin että he kykenivät jatkamaan kääntämistä. Joseph Knightin pyynnöstä profeetta kysyi Herralta ja sai tämän ilmoituksen.

1–6 Viinitarhan työmiehet pelastuvat. 7–9 Kaikki, jotka haluavat ja jotka ovat kelvollisia, voivat auttaa Herran työssä.

[a]Suuri ja ihmeellinen teko on tulemaisillaan julki ihmislasten keskuudessa.

2 Katso, minä olen Jumala; ota varteen minun sanani, joka on elävä ja väkevä, terävämpi kuin kaksiteräinen miekka, niin että se hajottaa sekä nivelet että ytimen; ota sen tähden varteen minun sanani.

3 Katso, vainio on jo vaalennut korjattavaksi; sen tähden se, joka haluaa korjata satoa, pankoon sirppinsä työhön kaikin voimin ja korjatkoon satoa niin kauan kuin päivä kestää, jotta kokoaisi sielullensa ikuisen pelastuksen aarteen Jumalan valtakunnassa.

4 Niin, jokainen, joka panee sirppinsä työhön ja korjaa satoa, on Jumalan kutsuma.

5 Sen tähden, jos sinä pyydät minulta, sinä saat; jos sinä kolkutat, sinulle avataan.

6 Nyt, koska sinä olet pyytänyt, katso, minä sanon sinulle: Pidä minun käskyni ja pyri tuomaan esiin Siion ja vahvistamaan sen asiaa.

7 Katso, minä puhun sinulle sekä kaikille niille, jotka haluavat tuoda esiin tämän työn ja vahvistaa sitä.

8 Eikä kukaan voi auttaa tässä työssä, ellei hän ole [a]nöyrä ja täynnä [b]rakkautta, ellei hänellä ole [c]uskoa, [d]toivoa ja [e]rakkautta, ellei hän ole itsensä hillitsevä kaikessa, mitä hänen huostaansa uskotaan.

9 Katso, minä, joka puhun nämä sanat, olen maailman valo ja elämä; ota sen tähden varteen kaikin voimin, niin sinut kutsutaan. Aamen.

LUKU 13

Joseph Smithin historiasta poimittu kertomus profeetan ja Oliver Cowderyn asettamisesta Aaronin pappeuteen lähellä Harmonya Pennsylvaniassa 15. toukokuuta 1829. Heidät asetti kätensä heidän päällensä panemalla enkeli, joka ilmoitti olevansa Johannes, sama, jota kutsutaan Johannes Kastajaksi Uudessa testamentissa. Enkeli selitti toimivansa muinaisten apostolien Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen johdolla, joilla oli hallussaan Melkisedekin pappeudeksi

12 1*a* Katso samanlaisia viitteitä kohdasta OL 11:1–6.

8*a* PKO Nöyryys.
b PKO Rakkaus.
c PKO Usko.
d PKO Toivo.
e PKO Rakkaus.

kutsutun korkeamman pappeuden avaimet. Josephille ja Oliverille luvattiin, että tämä korkeampi pappeus suotaisiin heille aikanaan. (Ks. OL 27:7–8, 12.)

Aaronin pappeuden avaimet ja voimat esitetään.

Teille, palvelustovereilleni, minä Messiaan nimessä [a]annan [b]Aaronin pappeuden, joka pitää hallussaan [c]enkelien palveluksen ja [d]parannuksen evankeliumin sekä syntien anteeksisaamiseksi suoritettavan [e]upotuskasteen avaimet; eikä tätä enää milloinkaan oteta pois maan päältä, kunnes [f]Leevin pojat uhraavat jälleen uhrin Herralle [g]vanhurskaasti.

LUKU 14

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta David Whitmerille Fayettessa New Yorkin osavaltiossa kesäkuussa 1829. Whitmerin perhe oli kiinnostunut suuresti Mormonin kirjan kääntämisestä. Profeetta asettui asumaan Peter Whitmer vanhemman taloon, jonne hän jäi käännöstyön loppuun saattamiseen ja pian ilmestyvän kirjan tekijänoikeuden saamiseen asti. Whitmerin pojista kolme, joista kukin oli saanut todistuksen työn aitoudesta, huolestui syvästi henkilökohtaisten velvollisuuksiensa asiasta. Tämä ilmoitus ja kaksi seuraavaa (luvut 15 ja 16) annettiin vastauksena kysymykseen urimin ja tummimin kautta. David Whitmeristä tuli myöhemmin yksi Mormonin kirjan kolmesta silminnäkijästä.

1–6 Viinitarhan työmiehet pelastuvat. 7–8 Iankaikkinen elämä on suurin Jumalan lahjoista. 9–11 Kristus loi taivaat ja maan.

[a]Suuri ja ihmeellinen teko on tulemaisillaan julki ihmislapsille.

2 Katso, minä olen Jumala; ota varteen minun sanani, joka on elävä ja väkevä, terävämpi kuin kaksiteräinen miekka, niin että se hajottaa sekä nivelet että ytimen; ota sen tähden varteen minun sanani.

3 Katso, vainio on jo vaalennut korjattavaksi; sen tähden se, joka haluaa korjata satoa, pankoon sirppinsä työhön kaikin voimin ja korjatkoon satoa niin kauan kuin päivä kestää, jotta kokoaisi

13 1 *a* JS–H 1:68–75. PKO Asettaminen.
b OL 27:8; 84:18–34. PKO Aaronin pappeus.
c PKO Enkelit.
d PKO Parannus.
e PKO Kaste, kastaminen.
f Katso kirjan Joseph Smith – historia lopusta Oliver Cowderyn kertomusta Aaronin pappeuden palauttamisesta. 5. Moos. 10:8; 1. Aik. 6:33; OL 128:24.
g PKO Vanhurskaus.
14 1 *a* Katso samanlaisia viitteitä kohdasta OL 11:1–6.

sielullensa ikuisen pelastuksen aarteen Jumalan valtakunnassa.

4 Niin, jokainen, joka panee sirppinsä työhön ja korjaa satoa, on Jumalan kutsuma.

5 Sen tähden, jos sinä pyydät minulta, sinä saat; jos sinä kolkutat, sinulle avataan.

6 Pyri tuomaan esiin minun Siionini ja vahvistamaan sitä. Pidä minun käskyni kaikissa asioissa.

7 Ja jos [a]pidät minun käskyni ja [b]kestät loppuun asti, saat [c]iankaikkisen elämän, joka lahja on suurin kaikista Jumalan lahjoista.

8 Ja tapahtuu, että jos pyydät uskossa Isältä minun nimessäni uskoen, sinä saat [a]Pyhän Hengen, joka antaa sanat, niin että voit [b]todistaa asioista, joita sekä [c]kuulet että näet, ja myös, niin että voit julistaa parannusta tälle sukupolvelle.

9 Katso, minä olen [a]Jeesus Kristus, [b]elävän Jumalan [c]Poika, joka [d]loi taivaat ja [e]maan, [f]valo, jota ei voida kätkeä [g]pimeyteen.

10 Ja nyt, minun täytyy tuoda evankeliumini [a]täyteys [b]pakanoilta Israelin huoneelle.

11 Ja katso, sinä olet David, ja sinut kutsutaan auttamaan; jos teet sen ja olet uskollinen, sinua siunataan sekä hengellisesti että ajallisesti, ja suuri on oleva palkkasi. Aamen.

LUKU 15

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta John Whitmerille Fayettessa New Yorkin osavaltiossa kesäkuussa 1829 (ks. OL 14 johdanto). Sanoma on hyvin henkilökohtainen ja vaikuttava sikäli, että Herra kertoo sellaisesta, minkä ainoastaan John Whitmer ja hän itse tiesivät. John Whitmeristä tuli myöhemmin yksi Mormonin kirjan kahdeksasta silminnäkijästä.

1–2 Herran käsivarsi on koko maan yllä. 3–6 Evankeliumin saarnaaminen ja sielujen pelastaminen on suuriarvoisinta.

Kuule, palvelijani John, ja kuuntele Jeesuksen Kristuksen, Herrasi ja Lunastajasi, sanoja.

2 Sillä katso, minä puhun sinulle selvästi ja [a]voimakkaasti, sillä minun käsivarteni on koko maan yllä.

7 *a* 3. Moos. 26:3–12; Joh. 15:10; Moosia 2:22, 41; OL 58:2.
b PKO Kestäminen.
c 2. Nefi 31:20; OL 6:13. PKO Iankaikkinen elämä.
8 *a* PKO Pyhä Henki.
b Moosia 18:8–10. PKO Todistaja.
c Ks. "Kolmen silminnäkijän todistus" Mormonin kirjan alkulehdillä.
9 *a* Moosia 4:2; OL 76:20–24.
b Dan. 6:27; Alma 7:6; OL 20:19.
c Room. 1:4.
d Joh. 1:1–3, 14; 3. Nefi 9:15; OL 45:1. PKO Luominen.
e Abr. 4:12, 24–25.
f 2. Sam. 22:29. PKO Valo, Kristuksen.
g PKO Pimeys, hengellinen.
10 *a* OL 20:8–9; JS–H 1:34.
b PKO Pakanat.
15 2 *a* Hel. 3:29–30. PKO Voima.

3 Ja minä sanon sinulle sellaista, mitä ei tiedä kukaan ihminen, paitsi ainoastaan minä ja sinä –

4 sillä sinä olet monesti halunnut saada tietää minulta, mikä olisi sinulle suuriarvoisinta.

5 Katso, sinä olet siunattu tämän asian tähden ja siksi, että olet puhunut minun sanojani, jotka minä olen sinulle antanut, käskyjeni mukaan.

6 Ja nyt, katso, minä sanon sinulle, että suuriarvoisinta sinulle on [a]julistaa parannusta tälle kansalle, jotta voit tuoda sieluja minun luokseni, jotta voit [b]levätä heidän kanssansa minun [c]Isäni [d]valtakunnassa. Aamen.

LUKU 16

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Peter Whitmer nuoremmalle Fayettessa New Yorkin osavaltiossa kesäkuussa 1829 (ks. OL 14 johdanto). Peter Whitmer nuoremmasta tuli myöhemmin yksi Mormonin kirjan kahdeksasta silminnäkijästä.

1–2 Herran käsivarsi on koko maan yllä. 3–6 Evankeliumin saarnaaminen ja sielujen pelastaminen on suuriarvoisinta.

[a]Kuule, palvelijani Peter, ja kuuntele Jeesuksen Kristuksen, Herrasi ja Lunastajasi, sanoja.

2 Sillä katso, minä puhun sinulle selvästi ja voimakkaasti, sillä minun käsivarteni on koko maan yllä.

3 Ja minä sanon sinulle sellaista, mitä ei tiedä kukaan ihminen, paitsi ainoastaan minä ja sinä –

4 sillä sinä olet monesti halunnut saada tietää minulta, mikä olisi sinulle suuriarvoisinta.

5 Katso, sinä olet siunattu tämän asian tähden ja siksi, että olet puhunut minun sanojani, jotka minä olen sinulle antanut, käskyjeni mukaan.

6 Ja nyt, katso, minä sanon sinulle, että suuriarvoisinta sinulle on julistaa parannusta tälle kansalle, jotta voit tuoda sieluja minun luokseni, jotta voit levätä heidän kanssansa minun Isäni valtakunnassa. Aamen.

LUKU 17

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Oliver Cowderylle, David Whitmerille ja Martin Harrisille Fayettessa New Yorkin osavaltiossa kesäkuussa 1829, ennen kuin he näkivät kaiverretut levyt, joissa Mormonin kirjan aikakirja oli. Mormonin kirjan

6 *a* OL 18:15–16. PKO Lähetystyö.
b PKO Lepo.
c PKO Isä, taivaallinen.
d PKO Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta.
16 1 *a* Katso samanlaisia viitteitä luvusta OL 15.

levyjen käännöksestä Joseph ja hänen kirjurinsa Oliver Cowdery olivat saaneet tietää, että kolme erityistä todistajaa nimitettäisiin (ks. Et. 5:2–4; 2. Nefi 11:3; 27:12). Oliver Cowdery, David Whitmer ja Martin Harris saivat innoitusta toivoa, että he saisivat olla nämä kolme erityistä todistajaa. Profeetta kysyi Herralta, ja vastaukseksi annettiin tämä ilmoitus urimin ja tummimin kautta.

1–4 Uskon tähden kolme silminnäkijää saa nähdä levyt ja muut pyhät esineet. 5–9 Kristus todistaa Mormonin kirjan jumalallisuudesta.

Katso, minä sanon teille, että teidän on turvattava minun sanaani, ja jos te teette sen täysin vilpittömin sydämin, te saatte [a]nähdä [b]levyt sekä rintakilven, Labanin [c]miekan, [d]urimin ja tummimin, jotka annettiin [e]Jeredin veljelle vuorella, kun hän puhui Herran kanssa [f]kasvoista kasvoihin, ja [g]ihmeelliset suunnanosoittajat, jotka annettiin Lehille hänen ollessaan erämaassa [h]Punaisenmeren rajamailla.

2 Ja uskonne tähden te saatte nähdä ne, nimittäin sen uskon tähden, joka oli profeetoilla muinoin.

3 Ja kun te olette saaneet uskon ja olette nähneet ne silmillänne, teidän on [a]todistettava niistä Jumalan voimalla.

4 Ja teidän on tehtävä tämä, jottei minun palvelijaani Joseph Smith nuorempaa tuhottaisi, jotta minä voin toteuttaa vanhurskaat tarkoitukseni ihmislasten hyväksi tämän työn kautta.

5 Ja teidän tulee todistaa, että olette nähneet ne, kuten palvelijani Joseph Smith nuorempikin on nähnyt ne, sillä hän on nähnyt ne minun voimallani ja siksi, että hänellä oli uskoa.

6 Ja hän on kääntänyt [a]kirjan, nimittäin sen [b]osan, jonka minä käskin hänen kääntää, ja niin totta kuin teidän Herranne ja teidän Jumalanne elää, se on tosi.

7 Ja nyt, te olette saaneet saman voiman ja saman uskon ja saman lahjan kuin hän;

8 ja jos te noudatatte näitä minun viimeisiä käskyjäni, jotka minä olen antanut teille, helvetin [a]portit eivät teitä voita, sillä minun [b]armoni riittää teille ja teidät [c]ylennetään viimeisenä päivänä.

9 Ja minä, Jeesus Kristus, teidän [a]Herranne ja teidän Jumalanne,

17 1 *a* 2. Nefi 27:12; Et. 5:2–4; OL 5:15. Ks. myös "Kolmen silminnäkijän todistus" Mormonin kirjan alkulehdillä.
b Morm. 6:6; JS–H 1:52. PKO Levyt.
c 1. Nefi 4:8–9; 2. Nefi 5:14; MK Jaak. 1:10; Moosia 1:16.
d PKO Urim ja tummim.
e Et. 3.
f 1. Moos. 32:30; 2. Moos. 33:11; Moos. 1:2.
g 1. Nefi 16:10, 16, 26–29; Alma 37:38–47.
h 1. Nefi 2:5.
3 *a* PKO Todistaja; Todistaminen.
6 *a* PKO Mormonin kirja.
b 2. Nefi 27:22; 3. Nefi 26:7–10.
8 *a* Matt. 16:18; 3. Nefi 11:39; OL 10:69.
b PKO Armo.
c 1. Nefi 13:37; 3. Nefi 27:14–15, 22; OL 9:14.
9 *a* PKO Herra.

olen sanonut sen teille toteuttaakseni vanhurskaat tarkoitukseni ihmislasten hyväksi. Aamen.

LUKU 18

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithille, Oliver Cowderylle ja David Whitmerille Fayettessa New Yorkin osavaltiossa kesäkuussa 1829. Profeetan mukaan tässä ilmoituksessa tehtiin tiettäväksi "kahdentoista apostolin kutsumus näinä viimeisinä aikoina sekä kirkon vahvistamiseen liittyviä ohjeita".

1–5 Kirjoituksista ilmenee, kuinka kirkkoa voidaan vahvistaa. 6–8 Maailma kypsyy pahuudessa. 9–16 Sielujen arvo on suuri. 17–25 Pelastuakseen ihmisten täytyy ottaa päällensä Kristuksen nimi. 26–36 Kahdentoista kutsumus ja tehtävä ilmoitetaan. 37–39 Oliver Cowderyn ja David Whitmerin tulee etsiä kaksitoista. 40–47 Pelastuakseen ihmisten täytyy tehdä parannus, ottaa kaste ja pitää käskyt.

NYT, katso, sen tähden, mitä sinä, palvelijani Oliver Cowdery, olet halunnut saada tietää minulta, minä annan sinulle nämä sanat:

2 Katso, minä olen ilmaissut sinulle Henkeni kautta monta kertaa, että asiat, jotka olet kirjoittanut, ovat [a]totta; sen tähden sinä tiedät, että ne ovat totta.

3 Ja koska sinä tiedät, että ne ovat totta, katso, minä käsken sinua luottamaan niihin asioihin, jotka on [a]kirjoitettu.

4 Sillä niihin on kirjoitettu kaikki minun kirkkoni, minun [a]evankeliumini ja minun [b]kallioni perustusta koskevat asiat.

5 Ja nyt, jos sinä rakennat minun kirkkoni minun evankeliumini ja minun kallioni perustukselle, helvetin portit eivät sinua voita.

6 Katso, [a]maailma kypsyy pahuudessa, ja ihmislapset täytyy herättää parannukseen, sekä [b]pakanat että myös Israelin huone.

7 Ja nyt, koska palvelijani Joseph Smith nuoremman kädet ovat [a]kastaneet sinut, kuten olen häntä käskenyt, hän on täyttänyt sen, mitä minä käskin hänen tehdä.

8 Ja nyt, älä ihmettele, että minä olen kutsunut hänet omaa tarkoitustani varten, jonka tarkoituksen minä tunnen. Ja nyt, jos hän [a]pitää [b]tarkoin minun käskyni, häntä [c]siunataan niin, että hän saa iankaikkisen elämän; ja hänen nimensä on [d]Joseph.

9 Ja nyt, Oliver Cowdery, minä puhun sinulle sekä David

18 2 *a* OL 6:15–17.
3 *a* OL 98:11.
PKO Pyhät kirjoitukset: Pyhien kirjoitusten arvo.
4 *a* PKO Evankeliumi.
b PKO Kallio.
6 *a* PKO Maailma.
b PKO Pakanat.
7 *a* JS–H 1:70–71.
8 *a* PKO Kuuliaisuus.
b PKO Tunnollisuus.
c PKO Siunaus, siunaaminen.
d 2. Nefi 3:14–15.
PKO Smith, Joseph nuorempi.

Whitmerille käskynä; sillä katso, minä käsken kaikkia ihmisiä kaikkialla tekemään parannuksen; ja minä puhun teille niin kuin Paavalille, [a]apostolilleni, sillä teidät on kutsuttu aivan samaan kutsumukseen kuin hänet kutsuttiin.

10 Muistakaa, että [a]sielujen [b]arvo on suuri Jumalan silmissä;

11 sillä katso, Herra, teidän [a]Lunastajanne, kärsi [b]kuoleman lihassa; ja niin hän [c]kärsi kaikkien ihmisten [d]tuskan, jotta kaikki ihmiset voisivat tehdä parannuksen ja tulla hänen luoksensa.

12 Ja hän on [a]noussut kuolleista, jotta hän voisi tuoda kaikki ihmiset luoksensa [b]parannuksen ehdoilla.

13 Ja kuinka suuri hänen [a]ilonsa onkaan sielusta, joka tekee parannuksen!

14 Ja nyt, teidät on kutsuttu [a]huutamaan parannusta tälle kansalle.

15 Ja jos kävisi niin, että te tekisitte työtä koko elinaikanne huutaen parannusta tälle kansalle ja johdattaisitte ainoastaan yhden [a]sielun minun luokseni, kuinka suuri teidän ilonne onkaan hänen kanssansa minun Isäni valtakunnassa!

16 Ja nyt, jos ilonne on suuri yhden sielun kanssa, jonka olette johdattaneet minun luokseni minun Isäni [a]valtakuntaan, kuinka suuri teidän [b]ilonne onkaan, jos [c]johdatatte monta sielua minun luokseni!

17 Katso, teillä on minun evankeliumini edessänne ja minun kallioni ja minun [a]pelastukseni.

18 [a]Pyytäkää uskossa Isältä minun [b]nimessäni uskoen saavanne, niin te saatte Pyhän Hengen, joka ilmaisee kaikki asiat, jotka ovat [c]hyväksi ihmislapsille.

19 Ja ellei teillä ole [a]uskoa, [b]toivoa eikä [c]rakkautta, te ette voi tehdä mitään.

20 Älkää [a]taistelko mitään kirkkoa vastaan, paitsi [b]Perkeleen kirkkoa vastaan.

21 Ottakaa päällenne [a]Kristuksen nimi ja [b]puhukaa [c]vakavasti totuutta.

22 Ja kaikki, jotka tekevät parannuksen ja ottavat [a]kasteen minun nimeeni, joka on Jeesus Kristus, ja [b]kestävät loppuun asti, pelastuvat.

23 Katso, Jeesus Kristus on

9 *a* Room. 1:1.
10 *a* PKO Sielu.
b PKO Sielu: Sielujen arvo.
11 *a* PKO Lunastaja.
b PKO Ristiinnaulitseminen.
c PKO Lunastus.
d Jes. 53:4–5.
PKO Sovitus.
12 *a* PKO Ylösnousemus.
b OL 19:4–18.
PKO Parannus.
13 *a* Luuk. 15:7.
14 *a* Alma 29:1–2; OL 34:5–6; 63:57.
15 *a* PKO Sielu: Sielujen arvo.
16 *a* PKO Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta.
b Alma 26:11.
PKO Ilo.
c PKO Lähetystyö.
17 *a* PKO Pelastus.
18 *a* PKO Rukous.
b Joh. 15:16.
c OL 88:63–65.
19 *a* PKO Usko.
b PKO Toivo.
c PKO Rakkaus.
20 *a* 2. Tim. 2:23–24; 3. Nefi 11:29–30.
b PKO Perkele: Perkeleen kirkko.
21 *a* 2. Nefi 31:13; Moosia 5:8; 3. Nefi 27:5; OL 20:37.
b OL 100:5–8.
c Room. 12:3.
22 *a* PKO Kaste, kastaminen.
b PKO Kestäminen.

Isän antama [a]nimi, eikä ole annettu muuta nimeä, jonka kautta ihminen voi pelastua.

24 Sen tähden kaikkien ihmisten täytyy ottaa päällensä Isän antama nimi, sillä sillä nimellä heitä kutsutaan viimeisenä päivänä;

25 sen tähden, elleivät he tunne [a]nimeä, jolla heitä kutsutaan, heillä ei voi olla sijaa minun Isäni [b]valtakunnassa.

26 Ja nyt, katso, muitakin on kutsuttu julistamaan minun evankeliumiani sekä [a]pakanoille että juutalaisille;

27 niin, nimittäin kaksitoista; ja ne [a]kaksitoista ovat minun opetuslapsiani, ja he ottavat päällensä minun nimeni; ja ne kaksitoista ovat sellaisia, jotka tahtovat ottaa päällensä minun [b]nimeni täysin vilpittömin sydämin.

28 Ja jos he tahtovat ottaa päällensä minun nimeni täysin vilpittömin sydämin, heidät kutsutaan menemään kaikkialle [a]maailmaan saarnaamaan minun [b]evankeliumiani [c]kaikille luoduille.

29 Ja minä asetan heidät [a]kastamaan minun nimeeni sen mukaan, mitä on kirjoitettu;

30 ja teillä on edessänne se, mitä on kirjoitettu; sen tähden teidän täytyy suorittaa se niiden sanojen mukaan, jotka on kirjoitettu.

31 Ja nyt minä puhun teille [a]kahdelletoista: Katso, minun armoni riittää teille; teidän täytyy vaeltaa minun edessäni oikeamielisesti ja syntiä tekemättä.

32 Ja katso, minä olen asettanut teidät [a]asettamaan pappeja ja opettajia, julistamaan minun evankeliumiani sen Pyhän Hengen voiman [b]mukaan, joka teissä on, ja Jumalan ihmisille antamien [c]kutsumusten ja lahjojen mukaisesti;

33 ja minä, Jeesus Kristus, teidän Herranne ja teidän Jumalanne, olen tämän sanonut.

34 Nämä [a]sanat eivät ole ihmisiltä eivätkä ihmiseltä vaan minulta; ja nyt, teidän tulee todistaa, että ne ovat minulta eivätkä ihmiseltä;

35 sillä minun [a]ääneni puhuu ne teille, sillä ne annetaan teille minun Henkeni kautta, ja minun voimastani te voitte lukea niitä toisillenne; eikä teillä voisi olla niitä ilman minun voimaani;

36 sen tähden te voitte [a]todistaa, että te olette kuulleet minun ääneni ja että te tunnette minun sanani.

37 Ja nyt, katso, minä annan sinulle, Oliver Cowdery, sekä

23 *a* Mal. 1:11; Ap. t. 4:12; Moosia 3:17; Hel. 3:28–29.
25 *a* Moosia 5:9–14.
b PKO Selestinen kirkkaus.
26 *a* OL 90:8–9; 112:4.
27 *a* PKO Apostoli.
b OL 27:12.
28 *a* Mark. 16:15–16.
b PKO Evankeliumi.
c OL 1:2; 42:58.
29 *a* 3. Nefi 11:21–28; OL 20:72–74.
31 *a* OL 107:23–35.
32 *a* Moroni 3; OL 20:60; 107:58.
PKO Asettaminen.
b 2. Piet. 1:21; OL 68:3–4.
c OL 20:27.
34 *a* PKO Pyhät kirjoitukset.
35 *a* OL 1:38.
PKO Ääni.
36 *a* PKO Todistaminen.

David Whitmerille tehtäväksi etsiä kaksitoista, jotka haluavat sitä, mistä olen puhunut;

38 ja heidän halustaan ja heidän [a]teoistaan te tunnette heidät.

39 Ja kun te olette löytäneet heidät, teidän tulee näyttää nämä asiat heille.

40 Ja langetkaa maahan ja [a]palvelkaa Isää minun nimessäni.

41 Ja teidän tulee saarnata maailmalle sanoen: Teidän täytyy tehdä parannus ja ottaa kaste Jeesuksen Kristuksen nimeen;

42 sillä kaikkien miesten täytyy tehdä parannus ja ottaa kaste, eikä ainoastaan miesten vaan myös naisten ja lasten, jotka ovat saavuttaneet [a]vastuullisen iän.

43 Ja nyt, sen jälkeen kun olette saaneet tämän, teidän täytyy pitää minun [a]käskyni kaikessa;

44 ja teidän kättenne kautta minä teen [a]ihmeellisen teon ihmislasten keskuudessa monien saamiseksi [b]vakuuttuneiksi synneistään, jotta he tulisivat parannukseen ja jotta he tulisivat minun Isäni valtakuntaan.

45 Ja nyt, siunaukset, jotka minä annan teille, [a]ylittävät kaiken.

46 Ja ellette te [a]pidä minun käskyjäni tämän saatuanne, teitä ei voida pelastaa minun Isäni valtakuntaan.

47 Katso, minä, Jeesus Kristus, teidän Herranne ja teidän Jumalanne ja teidän Lunastajanne, olen puhunut sen Henkeni voimalla. Aamen.

LUKU 19

Ilmoitus, joka annettiin Joseph Smithin kautta Manchesterissa New Yorkin osavaltiossa todennäköisesti kesällä 1829. Historiassaan profeetta esittelee ilmoituksen näin: "Hänen, joka on Iankaikkinen, Jumalan, ei ihmisen, antama käsky Martin Harrisille."

1–3 Kristuksella on kaikki valta. 4–5 Kaikkien ihmisten täytyy tehdä parannus tai kärsiä. 6–12 Iankaikkinen rangaistus on Jumalan rangaistus. 13–20 Kristus kärsi kaikkien puolesta, jottei heidän tarvitse kärsiä, jos he tekevät parannuksen. 21–28 Saarnaa parannuksen evankeliumia! 29–41 Julista ilosanomaa!

1 Minä olen [a]Alfa ja Oomega, [b]Kristus, Herra; aivan niin, minä olen hän, alku ja loppu, maailman Lunastaja.

2 Minä olen toteuttanut ja [a]täyttänyt hänen tahtonsa minuun nähden, hänen, jonka minä olen, nimittäin Isän – olen tehnyt tämän, jotta voisin [b]alistaa kaiken valtaani –

38 *a* PKO Teot.
40 *a* PKO Jumalan palveleminen.
42 *a* OL 20:71; 29:47; 68:27. PKO Vastuullisuus.
43 *a* PKO Jumalan käskyt.
44 *a* Jes. 29:14; OL 4:1.
b Alma 36:12–19; 62:45.
45 *a* OL 84:35–38.
46 *a* OL 82:3.
19 1 *a* Ilm. 1:8, 11; 3. Nefi 9:18; OL 35:1; 61:1. PKO Alfa ja Oomega.
b PKO Jeesus Kristus.
2 *a* Joh. 17:4; 3. Nefi 11:11.
b Fil. 3:21.

3 säilyttänyt kaiken [a]vallan, niin, [b]hävittääkseni Saatanan ja hänen tekonsa maailman [c]lopussa ja viimeisenä suurena tuomiopäivänä, jonka minä tuotan sen asukkaille ja jolloin minä [d]tuomitsen jokaisen ihmisen hänen [e]tekojensa ja hänen tekemiensä töiden mukaan.

4 Ja jokaisen ihmisen täytyy totisesti tehdä [a]parannus tai [b]kärsiä, sillä minä, Jumala, olen [c]loputon.

5 Sen tähden minä en [a]peruuta langettamiani tuomioita, vaan onnettomuudet kohtaavat, itku, [b]valitus ja hammasten kiristys, niin, niitä, jotka ovat minun [c]vasemmalla puolellani.

6 Ei ole kuitenkaan [a]kirjoitettu, ettei tällä piinalla olisi loppua, vaan on kirjoitettu [b]*loputon piina.*

7 Vielä on kirjoitettu [a]*iankaikkinen tuomio*; sen tähden nämä ovat selkeämpiä kuin muut kirjoitusten kohdat, jotta ne vaikuttaisivat täysin ihmislasten sydämiin minun nimeni kunniaksi.

8 Ja nyt, minä selitän teille tämän salaisuuden, sillä teidän on soveliasta tuntea se samoin kuin minun apostolienikin.

9 Minä puhun teille, jotka on valittu tähän, niin kuin yhdelle, jotta te pääsisitte minun [a]lepooni.

10 Sillä katso, jumaluuden [a]salaisuus, kuinka suuri se onkaan! Sillä katso, minä olen loputon, ja rangaistus, joka annetaan minun kädestäni, on loputon rangaistus, sillä [b]Loputon on minun nimeni. Sen tähden –

11 [a]iankaikkinen rangaistus on Jumalan rangaistus;

12 loputon rangaistus on Jumalan rangaistus.

13 Ja nyt, minä käsken sinua tekemään parannuksen ja pitämään ne [a]käskyt, jotka olet saanut palvelijani Joseph Smith nuoremman käden kautta minun nimessäni;

14 ja sinä olet saanut ne minun kaikkivaltiaalla voimallani;

15 ja nyt, minä käsken sinua tekemään parannuksen – tee parannus, etten minä löisi sinua suuni sauvalla ja kiivaudellani ja vihallani ja etteivät [a]kärsimyksesi olisi ankaria – kuinka ankaria, et tiedäkään; kuinka suuria, et tiedäkään; niin, kuinka kovia kestää, et tiedäkään.

16 Sillä katso, minä, Jumala, olen [a]kärsinyt tämän kaikkien puolesta, jottei heidän [b]tarvitse kärsiä, jos he tekevät [c]parannuksen;

---

3 *a* PKO Voima.
b Jes. 14:12–17; 1. Joh. 3:8; 1. Nefi 22:26; OL 88:111–115.
c PKO Maailma: Maailman loppu.
d PKO Viimeinen tuomio.
e PKO Teot.
4 *a* PKO Parannus.
b Luuk. 13:3; Hel. 14:19.
c Moos. 1:3.
5 *a* OL 56:4; 58:32.
b Matt. 13:42.
c Matt. 25:41–43.
6 *a* OL 76:105–106; 138:59.
b OL 76:33, 44–45.
7 *a* Hel. 12:25–26; OL 29:44.
9 *a* PKO Lepo.
10 *a* MK Jaak. 4:8; OL 76:114–116.
b Moos. 1:3; 7:35. PKO Loputon.
11 *a* Matt. 25:46.
13 *a* OL 5:2; 10:6–7; 17.
15 *a* Alma 36:11–19.
16 *a* Alma 11:40–41. PKO Sovitus.
b PKO Armeliaisuus.
c PKO Syntien anteeksisaaminen.

17 mutta elleivät he tee parannusta, heidän täytyy [a]kärsiä samoin kuin minä,

18 mikä kärsimys sai minut, tosiaankin Jumalan, suurimman kaikista, vapisemaan tuskasta ja vuotamaan verta joka huokosesta ja kärsimään sekä ruumiissa että hengessä – ja minä toivoin, ettei minun tarvitsisi [a]juoda katkeraa maljaa ja kavahtaa –

19 kuitenkin, kunnia olkoon Isän, minä join ja saatoin päätökseen [a]valmisteluni ihmislasten hyväksi.

20 Ja nyt, minä jälleen käsken sinua tekemään parannuksen, jotten minä nöyrryttäisi sinua kaikkivaltiaalla voimallani, ja [a]tunnustamaan syntisi, jottei sinun tarvitse kärsiä näitä rangaistuksia, joista olen puhunut ja joista olet maistanut vähimmässä, aivan niin, vähäisimmässä määrin silloin, kun minä otin pois Henkeni.

21 Ja minä kiellän sinua [a]saarnaamasta mitään muuta kuin parannusta ja [b]näyttämästä näitä asioita maailmalle, ennen kuin se on minun viisauteni mukaista.

22 Sillä he eivät voi nyt [a]kestää vahvaa ruokaa, vaan heidän täytyy saada [b]maitoa. Sen tähden he eivät saa tietää näistä asioista, etteivät he hukkuisi.

23 Ota vastaan oppia minulta ja kuuntele minun sanojani; [a]vaella minun Henkeni [b]sävyisyydessä, niin sinulla on [c]rauha minussa.

24 Minä olen [a]Jeesus Kristus; minä tulin Isän tahdosta, ja minä teen hänen tahtonsa.

25 Ja vielä minä kiellän sinua [a]himoitsemasta lähimmäisesi [b]vaimoa ja tavoittelemasta lähimmäisesi henkeä.

26 Ja vielä minä kiellän sinua himoitsemasta omaa omaisuuttasi, vaan käsken sinun antaa sitä auliisti Mormonin kirjan painatukseen, joka kirja sisältää [a]totuuden ja Jumalan sanan –

27 ja joka on minun sanani [a]pakanoille, jotta se menisi pian [b]juutalaisille, joiden [c]jäännös lamanilaiset ovat, jotta he uskoisivat evankeliumiin eivätkä odottaisi tulevaksi [d]Messiasta, joka on jo tullut.

28 Ja vielä minä käsken sinua, että sinun tulee [a]rukoilla sekä [b]ääneen että sydämessäsi; niin, sekä maailman edessä että salassa, sekä julkisesti että yksityisesti.

29 Ja sinun tulee [a]julistaa ilosanomaa, niin, kuuluttaa sitä vuorilla ja kaikilla korkeilla

17 *a* OL 29:17.
18 *a* Luuk. 22:42–44.
19 *a* Joh. 17:4; 19:30.
20 *a* 4. Moos. 5:6–7; Moosia 26:29; OL 58:43; 64:7. PKO Tunnustaminen.
21 *a* OL 11:9.
b JS–H 1:42.
22 *a* OL 78:17–18.
b Hepr. 5:11–14; OL 50:40.
23 *a* Moroni 7:3–4.
b PKO Sävyisyys.
c PKO Rauha.
24 *a* PKO Jeesus Kristus.
25 *a* PKO Himo.
b 2. Moos. 20:17; 1. Kor. 7:2–4. PKO Aviorikos.
26 *a* PKO Totuus.
27 *a* PKO Pakanat.
b PKO Juutalaiset.
c Omni 1:14–19; Moosia 25:2–4; Hel. 8:21; 3. Nefi 2:12–16.
d PKO Messias.
28 *a* 1. Tim. 2:8. PKO Rukous.
b OL 20:47, 51; 23:6.
29 *a* PKO Lähetystyö.

paikoilla ja kaikkien kansojen keskuudessa, jotka sinun sallitaan nähdä.

30 Ja sinun tulee tehdä se kaikessa nöyryydessä, [a]turvaten minuun, herjaamatta herjaajia.

31 Eikä sinun pidä puhua [a]opinkappaleista, vaan sinun tulee julistaa parannusta ja [b]uskoa Vapahtajaan sekä syntien [c]anteeksiantoa [d]kasteen kautta ja [e]tulen, niin, nimittäin [f]Pyhän Hengen kautta.

32 Katso, tämä on suuri ja viimeinen [a]käsky, jonka minä annan sinulle tästä asiasta, sillä tämä riittää sinun päivittäiseen vaellukseesi aina elämäsi loppuun asti.

33 Ja kurjuutta sinä saat, jos halveksit näitä [a]neuvoja, aivan niin, itsesi ja omaisuuden tuhon.

34 [a]Anna osa omaisuudestasi, niin, nimittäin osa maistasi ja kaikki, mitä et tarvitse perheesi elannoksi.

35 Maksa [a]velka, johon olet [b]joutunut tekemällä sopimuksen kirjanpainajan kanssa. Vapauta itsesi [c]orjuudesta.

36 [a]Lähde talostasi ja kodistasi, paitsi kun haluat nähdä perhettäsi,

37 ja [a]puhu avoimesti kaikille; niin, saarnaa, kehota, julista [b]totuutta, vieläpä kovalla äänellä, riemun äänellä huutaen: Hoosianna, hoosianna, siunattu olkoon Herran Jumalan nimi!

38 [a]Rukoile aina, niin minä [b]vuodatan Henkeni sinun päällesi ja suuri on oleva siunauksesi – niin, vielä suurempi kuin jos saisit maan aarteita ja turmelusta niiden mukaan.

39 Katso, voitko lukea tätä riemuitsematta ja ylentämättä sydäntäsi iloon?

40 Tai voitko enää juosta sinne tänne sokeana oppaana?

41 Tai voitko olla [a]nöyrä ja sävyisä ja käyttäytyä viisaasti minun edessäni? Niin, [b]tule minun, Vapahtajasi, luokse. Aamen.

LUKU 20

Ilmoitus, joka annettiin kirkon järjestämisestä ja hallinnosta profeetta Joseph Smithin kautta Fayettessa tai sen lähellä New Yorkin osavaltiossa. Osia tästä ilmoituksesta on saatettu antaa jo kesällä 1829. Koko ilmoitus, joka tuolloin tunnettiin nimellä Säännökset ja liitot, kirjoitettiin muistiin todennäköisesti pian 6. huhtikuuta

30 *a* PKO Luottamus.
31 *a* 2. Tim. 2:23–24.
b PKO Usko.
c PKO Syntien anteeksisaaminen.
d PKO Kaste, kastaminen.
e Matt. 3:11.
f PKO Pyhän Hengen lahja.
32 *a* OL 58:26–29.
33 *a* PKO Jumalan käskyt.
34 *a* Ap. t. 4:34–35.
35 *a* PKO Velka.
b ELI Mormonin kirjan ensimmäisen painoksen julkaisemisen maksamiseksi.
c Sananl. 22:7.
36 *a* Matt. 19:29.
37 *a* OL 58:47; 68:8; 71:7.
b OL 75:4.
38 *a* Luuk. 18:1; 2. Nefi 32:9; OL 10:5.
b Sananl. 1:23; Ap. t. 2:17.
41 *a* PKO Nöyryys.
b Matt. 11:28–30.

1830 jälkeen (jona päivänä kirkko perustettiin). Profeetta kirjoitti: ”Saimme häneltä [Jeesukselta Kristukselta] profetian ja ilmoituksen hengen kautta seuraavan, mikä ei ainoastaan antanut meille paljon tietoa, vaan osoitti meille myös tarkan päivän, jolloin meidän tuli hänen tahtonsa ja käskynsä mukaan ryhtyä järjestämään hänen kirkkoansa jälleen tänne maan päälle.”

1–16 Mormonin kirja osoittaa myöhempien aikojen työn jumalallisuuden. 17–28 Luomisen, lankeemuksen, sovituksen ja kasteen opit vahvistetaan. 29–37 Parannusta, syyttömäksi julistamista, pyhitystä ja kastetta hallitsevat lait esitetään. 38–67 Vanhinten, pappien, opettajien ja diakonien velvollisuudet luetellaan. 68–74 Jäsenten velvollisuudet, lasten siunaaminen ja kastetapa ilmoitetaan. 75–84 Sakramenttirukoukset ja kirkon jäseniä koskevia sääntöjä annetaan.

Kristuksen [a]kirkon [b]synty näinä viimeisinä aikoina, ja meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen lihaan tulosta on kulunut tuhat kahdeksansataakolmekymmentä vuotta, ja se on [c]järjestetty ja perustettu asianmukaisesti maamme lakien mukaan Jumalan tahdon ja käskyjen mukaisesti neljännessä kuussa ja sen kuukauden kuudentena päivänä, jota sanotaan huhtikuuksi –

2 jotka käskyt annettiin Joseph Smith nuoremmalle, jonka Jumala [a]kutsui ja joka asetettiin Jeesuksen Kristuksen [b]apostoliksi, tämän kirkon ensimmäiseksi [c]vanhimmaksi;

3 ja Oliver Cowderylle, jonka Jumala myös kutsui Jeesuksen Kristuksen apostoliksi, tämän kirkon toiseksi vanhimmaksi ja joka asetettiin hänen kätensä alla;

4 ja tämä Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen armon mukaan, hänen, jonka olkoon kaikki kunnia sekä nyt että ikuisesti. Aamen.

5 Sen jälkeen kun tälle ensimmäiselle vanhimmalle oli todella ilmaistu, että hän oli saanut syntinsä anteeksi, hän [a]kietoutui jälleen maailman turhuuksiin;

6 mutta kun hän oli tehnyt parannuksen ja nöyrtynyt vilpittömästi uskon tähden, Jumala palveli häntä pyhän [a]enkelin kautta, jonka [b]kasvot olivat kuin salama ja jonka vaatteet olivat puhtaat ja valkoisemmat kuin mikään muu valkoinen,

7 ja antoi hänelle käskyjä, jotka innoittivat häntä,

8 ja antoi hänelle korkeudesta voiman kääntää ennalta valmistetuilla [a]välikappaleilla Mormonin kirjan,

9 joka sisältää aikakirjan

20 1 *a* 3. Nefi 27:1–8.
PKO Kirkon nimi; Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko.
b JS–H 1:2.
c OL 21:3.
2 *a* PKO Kutsumus; Valtuus.
b PKO Apostoli.
c PKO Vanhin.
5 *a* JS–H 1:28–29.
6 *a* JS–H 1:30–35.
PKO Enkelit.
b Matt. 28:2–3.
8 *a* PKO Urim ja tummim.

eräästä tuhoutuneesta kansasta ja Jeesuksen Kristuksen [a]evankeliumin [b]täyteyden pakanoille sekä juutalaisille

10 ja joka annettiin innoituksen kautta ja vahvistetaan [a]toisille enkelien palveluksen kautta ja [b]julistetaan maailmalle heidän kauttaan –

11 tämä osoittaa maailmalle, että pyhät kirjoitukset ovat [a]totta ja että Jumala [b]innoittaa ihmisiä ja kutsuu heitä [c]pyhään työhönsä tänä aikana ja tämän sukupolven aikana samoin kuin muinaisten sukupolvien aikana;

12 osoittaen siten, että hän on [a]sama Jumala eilen, tänään ja ikuisesti. Aamen.

13 Sen tähden, koska maailma on saanut niin suuria todistuksia, ne tuomitsevat sen, aivan kaikki, jotka saavat tämän jälkeen tietää tästä työstä.

14 Ja ne, jotka ottavat sen vastaan uskossa ja tekevät [a]vanhurskauden tekoja, saavat iankaikkisen elämän [b]kruunun;

15 mutta niille, jotka paaduttavat sydämensä [a]epäuskossa ja hylkäävät sen, se kääntyy heidän omaksi tuomiokseen –

16 sillä Herra Jumala on sanonut niin; ja me kirkon vanhimmat olemme kuulleet korkeudesta kirkkauden Majesteetin sanat ja todistamme niistä; hänen olkoon kunnia aina ja ikuisesti. Aamen.

17 Näistä asioista me [a]tiedämme, että taivaassa on [b]Jumala, joka on ääretön ja iankaikkinen, ikuisuudesta ikuisuuteen sama muuttumaton Jumala, taivaan ja maan ja kaiken niissä olevan Luoja,

18 ja että hän [a]loi ihmisen, miehen ja naisen; [b]kuvakseen ja kaltaisekseen hän loi heidät

19 ja antoi heille käskyt, että heidän tuli [a]rakastaa ja [b]palvella häntä, ainoaa elävää ja todellista Jumalaa, ja että hänen tuli olla ainoa olento, jota heidän tuli [c]palvella.

20 Mutta näitä pyhiä lakeja rikkomalla ihmisestä tuli [a]aistillinen ja [b]perkeleellinen ja [c]langennut ihminen.

21 Sen tähden kaikkivaltias Jumala antoi [a]ainosyntyisen Poikansa, kuten on kirjoitettu niihin kirjoituksiin, jotka hänestä on annettu.

---

9 *a* PKO Evankeliumi.
b JS–H 1:34.
10 *a* Moroni 7:29–32; OL 5:11.
b Ks. ”Kolmen silminnäkijän todistus” ja ”Kahdeksan silminnäkijän todistus” Mormonin kirjan alkulehdillä.
11 *a* PKO Pyhät kirjoitukset: Pyhien kirjoitusten arvo.
b PKO Innoitus.
c PKO Pyhä.
12 *a* Hepr. 13:8; 1. Nefi 10:18–19; Morm. 9:9–10; OL 35:1; 38:1–4.
14 *a* PKO Vanhurskaus.
b PKO Iankaikkinen elämä; Korotus.
15 *a* PKO Epäusko.
17 *a* OL 76:22–23.
b Joos. 2:11. PKO Jumala, jumaluus.
18 *a* PKO Luominen.
b 1. Moos. 1:26–27; Moosia 7:27; Et. 3:14–17.
19 *a* 5. Moos. 11:1; Matt. 22:37; Moroni 10:32; OL 59:5–6.
b 5. Moos. 6:13–15. PKO Palveleminen.
c PKO Jumalan palveleminen.
20 *a* PKO Aistillisuus.
b PKO Perkele.
c PKO Luonnollinen ihminen.
21 *a* PKO Ainosyntyinen.

22 Hän kärsi [a]kiusauksia mutta ei langennut niihin.

23 Hänet [a]ristiinnaulittiin, hän kuoli ja [b]nousi ylös kolmantena päivänä

24 ja [a]nousi taivaaseen istuutuakseen [b]Isän oikealle puolelle, hallitakseen kaikkivaltiaalla voimalla Isän tahdon mukaan,

25 jotta jokainen, joka [a]uskoisi ja ottaisi kasteen hänen pyhään nimeensä ja [b]kestäisi uskossa loppuun asti, pelastuisi –

26 eivät ainoastaan ne, jotka uskoivat hänen tultuaan ajan [a]keskipäivänä lihassa, vaan kaikki ne alusta asti, nimittäin kaikki, jotka olivat ennen kuin hän tuli ja jotka uskoivat [b]pyhien profeettojen sanoihin, profeettojen, jotka puhuivat niin kuin Pyhän Hengen [c]lahja heitä innoitti ja jotka todella [d]todistivat hänestä kaikessa, saisivat iankaikkisen elämän,

27 samoin kuin ne, jotka tulisivat jälkeenpäin ja jotka uskoisivat, että Jumala antaa [a]lahjoja ja kutsumuksia Pyhän Hengen kautta, joka [b]todistaa Isästä ja Pojasta,

28 jotka Isä, Poika ja Pyhä Henki ovat [a]yksi Jumala, ääretön ja iankaikkinen, vailla loppua. Aamen.

29 Ja me tiedämme, että kaikkien ihmisten täytyy tehdä [a]parannus ja uskoa Jeesuksen Kristuksen nimeen ja palvella Isää hänen nimessään ja kestää [b]uskossa hänen nimeensä loppuun asti, tai heitä ei voida [c]pelastaa Jumalan valtakuntaan.

30 Ja me tiedämme, että [a]syyttömäksi julistaminen meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen [b]armosta on oikein ja totta;

31 ja me tiedämme myös, että [a]pyhittäminen Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen armosta on oikein ja totta kaikille niille, jotka rakastavat ja palvelevat Jumalaa koko [b]väkevyydestään, mielestään ja voimastaan.

32 Mutta on olemassa mahdollisuus, että ihminen [a]joutuu armon ulkopuolelle ja luopuu elävästä Jumalasta;

33 sen tähden kirkko ottakoon varteen ja rukoilkoon aina, ettei se lankeaisi [a]kiusaukseen;

34 niin, ja myös ne, jotka ovat pyhitettyjä, ottakoot varteen.

35 Ja me tiedämme, että nämä asiat ovat totta ja Johanneksen ilmestysten mukaisia, emmekä

22 *a* Matt. 4:1–11; 27:40.
23 *a* PKO Ristiinnaulitseminen.
b PKO Ylösnousemus.
24 *a* PKO Taivaaseennouseminen.
b PKO Isä, taivaallinen; Jumala, jumaluus: Isä Jumala.
25 *a* OL 35:2; 38:4; 45:5, 8; 68:9; 76:51–53.
b PKO Kestäminen.
26 *a* OL 39:1–3.
b MK Jaak. 4:4; 7:11; Moosia 13:33.
c Moos. 5:58.
PKO Pyhä Henki.
d PKO Jeesus Kristus: Profetioita Jeesuksen Kristuksen syntymästä ja kuolemasta.
27 *a* OL 18:32.
b OL 42:17.
28 *a* Joh. 17:20–22; 3. Nefi 11:27, 36.
PKO Jumala, jumaluus.
29 *a* PKO Parannus.
b PKO Usko.
c PKO Lunastussuunnitelma; Pelastus.
30 *a* PKO Syyttömäksi julistaminen.
b PKO Armo.
31 *a* PKO Pyhitys.
b 5. Moos. 6:5; Moroni 10:32.
32 *a* PKO Kapinointi; Luopumus.
33 *a* PKO Kiusaus.

me pane [a]lisää emmekä ota pois mitään hänen kirjansa profetiasta, pyhistä [b]kirjoituksista emmekä Jumalan ilmoituksista, joita tulee myöhemmin Pyhän Hengen lahjan ja voiman, Jumalan [c]äänen tai enkelien palveluksen kautta.

36 Ja Herra Jumala on niin sanonut, ja kunnia, mahti ja kirkkaus annettakoon hänen pyhälle nimelleen sekä nyt että ikuisesti. Aamen.

37 *Ja vielä, käskynä kirkolle kastamistavasta:* Kaikki ne, jotka nöyrtyvät Jumalan edessä ja haluavat ottaa [a]kasteen ja tulevat [b]särkynein sydämin ja murtunein mielin ja todistavat seurakunnan edessä, että he ovat todella tehneet parannuksen kaikista synneistään ja tahtovat ottaa päällensä Jeesuksen Kristuksen [c]nimen [d]päätettyään lujasti palvella häntä loppuun asti ja todella osoittavat [e]teoillaan, että he ovat saaneet Kristuksen Hengen syntiensä [f]anteeksi saamiseksi, otettakoon kasteen kautta hänen kirkkoonsa.

38 *Kristuksen kirkon vanhinten, pappien, opettajien, diakonien ja jäsenten velvollisuudet:* [a]Apostoli on vanhin, ja hänen kutsumuksenaan on [b]kastaa

39 ja [a]asettaa muita vanhimpia, pappeja, opettajia ja diakoneja

40 ja [a]siunata ja antaa leipä ja viini – Kristuksen lihan ja veren vertauskuvat –

41 ja [a]konfirmoida ne, jotka kastetaan kirkon jäseniksi, panemalla [b]kädet heidän päällensä tulen ja [c]Pyhän Hengen kasteen saamiseksi kirjoitusten mukaisesti

42 ja opettaa, selittää, kehottaa, kastaa ja valvoa seurakuntaa

43 ja konfirmoida seurakuntaa kätten päällepanemisella ja Pyhän Hengen antamisella

44 ja johtaa kaikkia kokouksia.

45 Vanhinten tulee [a]johtaa kokouksia, siten kuin Pyhä Henki heitä johdattaa, Jumalan käskyjen ja ilmoitusten mukaan.

46 [a]Papin velvollisuutena on saarnata, [b]opettaa, selittää, kehottaa ja kastaa ja siunata ja antaa sakramentti

47 ja käydä jokaisen jäsenen kodissa ja kehottaa heitä [a]rukoilemaan [b]ääneen ja salassa ja huolehtimaan kaikista [c]perhevelvollisuuksista.

48 Ja hän voi myös [a]asettaa muita pappeja, opettajia ja diakoneja.

49 Ja hänen tulee johtaa kokouksia, kun läsnä ei ole vanhinta;

35 *a* Ilm. 22:18–19.
b PKO Pyhät kirjoitukset.
c OL 18:33–36.
37 *a* PKO Kaste, kastaminen.
b PKO Särkynyt sydän.
c Moosia 5:7–9; 18:8–10. PKO Jeesus Kristus: Jeesuksen Kristuksen nimen päällemme ottaminen.
d PKO Kestäminen.
e Jaak. 2:18. PKO Teot.
f PKO Syntien anteeksisaaminen.
38 *a* PKO Apostoli.
b 3. Nefi 11:21–22.
39 *a* Moroni 3; OL 107:58.
40 *a* PKO Sakramentti.
41 *a* OL 33:11, 14–15; 55:3.
b PKO Kätten päällepaneminen.
c PKO Pyhän Hengen lahja.
45 *a* Moroni 6:9; OL 46:2.
46 *a* OL 84:111; 107:61. PKO Pappi, Aaronin pappeus.
b PKO Opettaminen.
47 *a* 1. Tim. 2:8.
b OL 19:28.
c PKO Perhe.
48 *a* PKO Asettaminen.

50 mutta kun läsnä on vanhin, hänen tulee ainoastaan saarnata, opettaa, selittää, kehottaa ja kastaa

51 ja käydä jokaisen jäsenen kodissa ja kehottaa heitä rukoilemaan ääneen ja salassa ja huolehtimaan kaikista perhevelvollisuuksista.

52 Kaikissa näissä velvollisuuksissa papin tulee [a]auttaa vanhinta, mikäli tilanne sitä vaatii.

53 [a]Opettajan velvollisuutena on [b]valvoa aina seurakuntaa ja olla sen kanssa ja vahvistaa sitä

54 ja katsoa, ettei seurakunnassa ole mitään pahuutta eikä [a]kovuutta toisia kohtaan, ei valehtelemista, panettelua eikä [b]pahan puhumista

55 ja katsoa, että seurakunta kokoontuu usein yhteen, ja katsoa myös, että kaikki jäsenet tekevät velvollisuutensa.

56 Ja hänen tulee johtaa kokouksia vanhimman ja papin poissa ollessa –

57 ja [a]diakonien tulee aina tilanteen vaatiessa auttaa häntä kaikissa hänen velvollisuuksissaan kirkossa.

58 Mutta ei opettajilla eikä diakoneilla ole valtuutta kastamiseen, sakramentin siunaamiseen eikä kätten päällepanemiseen;

59 heidän tulee kuitenkin varoittaa, selittää, kehottaa ja opettaa ja kutsua kaikkia tulemaan Kristuksen luokse.

60 Jokainen [a]vanhin, pappi, opettaja ja diakoni tulee asettaa Jumalan hänelle antamien lahjojen ja [b]kutsumusten mukaisesti, ja hänet tulee asettaa Pyhän Hengen voimalla, joka on siinä, joka hänet asettaa.

61 Eri vanhinten, joista tämä Kristuksen kirkko koostuu, tulee kokoontua konferenssiin joka kolmas kuukausi tai aika ajoin, kuten mainitut konferenssit määräävät tai sopivat;

62 ja mainittujen konferenssien tulee huolehtia kaikista sillä hetkellä tarpeellisista kirkon asioista.

63 Vanhinten tulee saada lupa toisilta vanhimmilta sen seurakunnan [a]äänestyksellä, johon he kuuluvat, tai konferensseilta.

64 Jokainen pappi, opettaja ja diakoni, joka on papin asettama, voi saada häneltä silloin todistuksen, joka [a]todistus, kun se esitetään vanhimmalle, oikeuttaa hänet lupaan, joka valtuuttaa hänet suorittamaan kutsumuksensa velvollisuuksia, tai hän voi saada sen konferenssilta.

65 Ketään henkilöä ei saa [a]asettaa mihinkään tämän kirkon virkaan siellä, missä on asianmukaisesti järjestetty kirkon seurakunta, ilman tuon seurakunnan [b]äänestystä,

66 mutta johtavilla vanhimmilla, matkustavilla piispoilla, korkean neuvoston jäsenillä,

52 *a* OL 107:14.
53 *a* PKO Opettaja, Aaronin pappeus.
b PKO Vartija.
54 *a* 1. Tess. 5:11–13.
b PKO Pahan puhuminen.
57 *a* PKO Diakoni.
60 *a* PKO Vanhin.
b PKO Kutsumus.
63 *a* PKO Yhteinen suostumus.
64 *a* OL 20:84; 52:41.
65 *a* PKO Asettaminen.
b OL 26:2.
PKO Yhteinen suostumus.

ylipapeilla ja vanhimmilla on asettamisen oikeus siellä, missä ei ole kirkon seurakuntaa, niin että äänestys voitaisiin pitää.

67 Jokainen ylipappeuden presidentti (tai johtava vanhin), [a]piispa, korkean neuvoston jäsen ja [b]ylipappi tulee asettaa [c]korkean neuvoston tai yleiskonferenssin johdolla.

68 *Jäsenten [a]velvollisuudet sen jälkeen kun heidät on otettu kasteen kautta kirkkoon:* Vanhimmilla tai papeilla tulee olla riittävästi aikaa selittää kaikkia Kristuksen kirkkoa koskevia asioita, niin että he [b]ymmärtävät, ennen kuin he nauttivat [c]sakramentin ja vanhimmat konfirmoivat heidät panemalla [d]kätensä heidän päälleen, niin että kaikki voidaan tehdä järjestyksessä.

69 Ja jäsenten tulee osoittaa seurakunnan edessä sekä vanhinten edessä jumalisella vaelluksella ja puheella, että he ovat sen arvoisia, niin että voi olla pyhien kirjoitusten mukaisia [a]tekoja ja uskoa – vaellusta [b]pyhyydessä Herran edessä.

70 Jokaisen Kristuksen kirkon jäsenen, jolla on lapsia, tulee tuoda heidät seurakunnan eteen vanhimmille, joiden tulee panna kätensä heidän päällensä Jeesuksen Kristuksen nimessä ja [a]siunata heidät hänen nimessään.

71 Ketään ei voida ottaa Kristuksen kirkkoon, ellei hän ole saavuttanut [a]vastuullista ikää Jumalan edessä ja kykene tekemään [b]parannusta.

72 [a]Kaste tulee suorittaa seuraavalla tavalla kaikille niille, jotka tekevät parannuksen:

73 Jumalan kutsuman henkilön, jolla on Jeesukselta Kristukselta valtuus kastaa, tulee mennä alas veteen henkilön kanssa, joka on tullut kastettavaksi, ja hänen tulee sanoa kutsuen häntä nimeltä: Jeesuksen Kristuksen antamalla valtuudella kastan sinut Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Aamen.

74 Sitten hänen tulee [a]upottaa hänet veteen ja tulla sitten pois vedestä.

75 On tarpeen, että kirkko kokoontuu usein yhteen [a]nauttimaan leipää ja viiniä Herran Jeesuksen [b]muistoksi;

76 ja vanhimman tai papin tulee siunata se; ja tällä [a]tavalla hänen tulee siunata se: Hänen tulee polvistua seurakunnan kanssa ja kutsua Isää vakavassa rukouksessa sanoen:

77 Oi Jumala, iankaikkinen Isä, me pyydämme sinua Poikasi Jeesuksen Kristuksen nimessä

67 *a* PKO Piispa.
b PKO Ylipappi.
c PKO Korkea neuvosto.
68 *a* PKO Velvollisuus.
b PKO Ymmärrys.
c PKO Sakramentti.
d PKO Kätten päällepaneminen.
69 *a* Jaak. 2:14–17.
b PKO Pyhyys.
70 *a* PKO Siunaus, siunaaminen: Lapsen siunaaminen.
71 *a* OL 18:42; 29:47; 68:25–27. PKO Kaste, kastaminen: Vaatimukset kasteelle pääsemiseksi; Vastuullisuus.
b PKO Parannus.
72 *a* 3. Nefi 11:22–28.
74 *a* PKO Kaste, kastaminen: Upotuskaste.
75 *a* Ap. t. 20:7.
b PKO Sakramentti.
76 *a* Moroni 4.

siunaamaan ja pyhittämään tämän [a]leivän kaikkien niiden sieluille, jotka sitä nauttivat, jotta he söisivät Poikasi ruumiin muistoksi ja [b]todistaisivat sinulle, oi Jumala, iankaikkinen Isä, että he ovat halukkaita [c]ottamaan Poikasi nimen päällensä ja muistamaan hänet aina ja [d]pitämään hänen käskynsä, jotka hän on antanut heille, jotta hänen [e]Henkensä olisi aina heidän kanssansa. Aamen.

78 Viinin [a]siunaamistapa: Hänen tulee ottaa myös [b]malja ja sanoa:

79 Oi Jumala, iankaikkinen Isä, me pyydämme sinua Poikasi Jeesuksen Kristuksen nimessä siunaamaan ja pyhittämään tämän [a]viinin kaikkien niiden sieluille, jotka sitä juovat, jotta he tekisivät sen Poikasi veren muistoksi, joka on vuodatettu heidän tähtensä; jotta he todistaisivat sinulle, oi Jumala, iankaikkinen Isä, että he muistavat hänet aina, jotta hänen Henkensä olisi heidän kanssansa. Aamen.

80 Jokaisen Kristuksen kirkon jäsenen kanssa, joka tekee rikkomuksen tai joka tavataan tekemästä väärin, meneteltäköön, kuten kirjoituksissa määrätään.

81 Eri seurakuntien, joista Kristuksen kirkko koostuu, velvollisuutena on lähettää yksi tai useampia opettajistaan osallistumaan eri konferensseihin, joita kirkon vanhimmat pitävät,

82 mukanaan luettelo niiden eri jäsenten [a]nimistä, jotka ovat liittyneet kirkkoon edellisen konferenssin jälkeen, tai lähettää se jonkun papin mukana, niin että joku vanhimmista, jonka muut vanhimmat kulloinkin nimittävät, voi pitää kirjassa asianmukaista luetteloa koko kirkon kaikista nimistä;

83 ja vielä, niin että jos joitakuita on [a]erotettu kirkosta, heidän nimensä voidaan pyyhkiä kirkon yleisestä nimikirjasta.

84 Kaikki asuinpaikkakuntansa seurakunnasta muuttavat jäsenet voivat, jos he menevät seurakuntaan, jossa heitä ei tunneta, viedä mukanaan kirjeen, jossa todistetaan, että he ovat uskollisia jäseniä ja hyvämaineisia, ja jonka todistuksen voi allekirjoittaa kuka tahansa vanhin tai pappi, jos vanhin tai pappi tuntee kirjeen saavan jäsenen henkilökohtaisesti, tai seurakunnan opettajat tai diakonit voivat allekirjoittaa sen.

LUKU 21

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithille Fayettessa New Yorkin osavaltiossa 6. huhtikuuta 1830. Tämä ilmoitus annettiin, kun kirkko perustettiin mainittuna päivänä Peter Whitmer vanhemman

77 *a* Luuk. 22:19.
b Moosia 18:8–10; OL 20:37.
c Moosia 5:8–12.
d PKO Kuuliaisuus.
e Joh. 14:16.
78 *a* Moroni 5.
b Luuk. 22:20.
79 *a* OL 27:2–4.
82 *a* Moroni 6:4.
83 *a* 2. Moos. 32:33; Alma 5:57; Moroni 6:7.
PKO Kirkosta erottaminen.

kodissa. Läsnä oli kuusi aikaisemmin kastettua miestä. Yksimielisellä äänestyksellä nämä henkilöt ilmaisivat halunsa ja päättäväisyytensä järjestää kirkko Jumalan käskyn mukaan. (Ks. OL 20.) He äänestivät myös Joseph Smith nuoremman ja Oliver Cowderyn hyväksymisestä kirkon johtaviksi virkailijoiksi ja tuen antamisesta heille. Joseph asetti sitten Oliverin kirkon vanhimmaksi kätten päällepanemisella, ja Oliver asetti Josephin samalla tavalla. Sakramenttipalveluksen jälkeen Joseph ja Oliver panivat kätensä kunkin läsnä olevan päälle erikseen Pyhän Hengen antamiseksi ja kunkin konfirmoimiseksi kirkon jäseneksi.

1–3 Joseph Smith on kutsuttu tulemaan näkijäksi, kääntäjäksi, profeetaksi, apostoliksi ja vanhimmaksi. 4–8 Hänen sanansa ohjaa Siionin asiaa. 9–12 Pyhät uskovat hänen sanoihinsa, kun hän puhuu Lohduttajan innoittamana.

Katso, teidän keskuudessanne pidettäköön [a]aikakirjaa, ja siinä sinua kutsuttakoon Isän Jumalan tahdosta ja teidän Herranne Jeesuksen Kristuksen armosta [b]näkijäksi, kääntäjäksi, profeetaksi, Jeesuksen Kristuksen [c]apostoliksi, kirkon vanhimmaksi,

2 jota Pyhä Henki on [a]innoittanut laskemaan sen perustuksen ja rakentamaan sen pyhimmälle uskolle.

3 Tämä [a]kirkko [b]järjestettiin ja perustettiin teidän Herranne vuonna tuhatkahdeksansataakolmekymmentä, neljännessä kuussa ja sen kuukauden kuudentena päivänä, jota sanotaan huhtikuuksi.

4 Ja nyt, sinun, tarkoittaen kirkkoa, tulee ottaa varteen kaikki hänen [a]sanansa ja käskynsä, jotka hän antaa sinulle, kun hän saa niitä vaeltaessaan kaikessa [b]pyhyydessä minun edessäni;

5 sillä teidän tulee ottaa vastaan hänen [a]sanansa niin kuin minun omasta suustani kaikessa kärsivällisyydessä ja uskossa.

6 Sillä kun te näin teette, helvetin [a]portit eivät teitä voita; niin, ja Herra Jumala hajottaa [b]pimeyden voimat teidän edestänne ja saattaa taivaat [c]järkkymään teidän parhaaksenne ja nimensä [d]kunniaksi.

7 Sillä näin sanoo Herra Jumala: Häntä minä olen innoittanut edistämään [a]Siionin asiaa väkevän voimallisesti hyvän puolesta, ja hänen uutteruutensa minä tunnen, ja hänen rukouksensa minä olen kuullut.

8 Niin, hänen itkunsa Siionin tähden minä olen nähnyt, enkä minä enää anna hänen surra sitä, sillä hänen ilonpäivänsä ovat

21 1 *a* OL 47:1; 69:3–8; 85:1.
b PKO Näkijä.
c PKO Apostoli.
2 *a* PKO Innoitus.
3 *a* PKO Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko.
b OL 20:1.
4 *a* PKO Pyhät kirjoitukset.
b PKO Pyhyys.
5 *a* OL 1:38.
PKO Profeetta; Tuen antaminen kirkon johtajille.
6 *a* Matt. 16:18; OL 10:69.
b Kol. 1:12–13.
c OL 35:24.
d PKO Kirkkaus.
7 *a* PKO Siion.

tulleet, koska hänen syntinsä annetaan [a]anteeksi ja minä osoitan, että minä olen siunannut hänen työnsä.

9 Sillä katso, minä [a]siunaan kaikkia niitä, jotka tekevät työtä minun [b]viinitarhassani, suurella siunauksella, ja he uskovat hänen sanoihinsa, jotka hänelle antaa minun kauttani [c]Lohduttaja, joka [d]ilmoittaa, että [e]syntiset ihmiset [f]ristiinnaulitsivat Jeesuksen [g]maailman syntien tähden, niin, syntien anteeksi antamiseksi [h]murtuneelle sydämelle.

10 Ja nyt, minusta on välttämätöntä, että sinä, Oliver Cowdery, minun apostolini, [a]asetat hänet,

11 sillä tämä on toimitus sinulle ja osoittaa, että sinä olet vanhin hänen kätensä alla, koska hän on [a]ensimmäinen sinulle, jotta sinä olisit vanhin tälle Kristuksen kirkolle, jolla on minun nimeni,

12 ja tämän kirkon ensimmäinen saarnaaja kirkolle ja maailman edessä, niin, pakanoiden edessä; ja näin sanoo Herra Jumala: Katso, katso, myös [a]juutalaisille! Aamen.

LUKU 22

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Manchesterissa New Yorkin osavaltiossa 16. huhtikuuta 1830. Tämä ilmoitus annettiin kirkolle eräiden aikaisemmin kastettujen tähden, jotka halusivat liittyä kirkkoon ilman uudelleen kastamista.

1 Kaste on uusi ja ikuinen liitto. 2–4 Kaste tulee suorittaa valtuudella.

Katso, minä sanon teille, että minä olen päättänyt kaikki [a]vanhat liitot tämän myötä, ja tämä on [b]uusi ja ikuinen liitto, tosiaankin se, joka on ollut alusta asti.

2 Sen tähden, vaikka ihminen kastettaisiin sata kertaa, siitä ei ole hänelle mitään hyötyä, sillä ette voi mennä sisälle ahtaasta portista [a]Mooseksen lain ettekä [b]kuolleiden tekojenne avulla.

3 Sillä teidän kuolleiden tekojenne tähden minä olen käskenyt perustaa tämän viimeisen liiton ja tämän kirkon itselleni samoin kuin muinaisina aikoina.

4 Ja nyt, käykää sisälle [a]portista, kuten minä olen käskenyt, älkääkä [b]pyrkikö neuvomaan Jumalaanne. Aamen.

8 *a* OL 20:5–6.
9 *a* 1. Nefi 13:37; MK Jaak. 5:70–76.
b PKO Herran viinitarha.
c PKO Lohduttaja.
d PKO Todistaminen.
e PKO Synti.
f PKO Ristiinnaulitseminen.
g 1. Joh. 2:2. PKO Maailma: Ihmiset, jotka eivät tottele käskyjä.
h PKO Särkynyt sydän.
10 *a* PKO Asettaminen.
11 *a* OL 20:2.
12 *a* 1. Nefi 13:42; OL 19:27; 90:8–9.
22 1 *a* Hepr. 8:13; 3. Nefi 12:46–47.
b OL 66:2. PKO Liitto; Uusi ja ikuinen liitto.
2 *a* Gal. 2:16. PKO Mooseksen laki.
b Moroni 8:23–26.
4 *a* Matt. 7:13–14; Luuk. 13:24; 2. Nefi 9:41; 31:9, 17–18; 3. Nefi 14:13–14. PKO Kaste, kastaminen.
b MK Jaak. 4:10.

LUKU 23

Viiden ilmoituksen sarja, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Manchesterissa New Yorkin osavaltiossa huhtikuussa 1830 Oliver Cowderylle, Hyrum Smithille, Samuel H. Smithille, Joseph Smith vanhemmalle ja Joseph Knight vanhemmalle. Koska mainitut viisi henkilöä halusivat vilpittömästi saada tietää omat velvollisuutensa, profeetta kysyi Herralta ja sai ilmoituksen kullekin henkilölle.

1–7 Nämä varhaiset opetuslapset kutsutaan saarnaamaan, kehottamaan ja vahvistamaan kirkkoa.

Katso, minä puhun sinulle, Oliver, muutaman sanan. Katso, sinä olet siunattu etkä ole tuomion alainen. Mutta varo [a]ylpeyttä, ettet joutuisi [b]kiusaukseen.

2 Tee kutsumuksesi tunnetuksi kirkolle sekä maailman edessä, niin sydämesi avataan saarnataksesi totuutta vastedes ja ikuisesti. Aamen.

3 Katso, minä puhun sinulle, Hyrum, muutaman sanan; sillä et sinäkään ole tuomion alainen, ja sinun sydämesi on avoin ja kielesi kirvonnut; ja sinun kutsumuksesi on kehottaa ja [a]vahvistaa kirkkoa jatkuvasti. Sen tähden sinulla on velvollisuus kirkkoa kohtaan ikuisesti, ja tämä sinun perheesi vuoksi. Aamen.

4 Katso, minä puhun muutaman sanan sinulle, [a]Samuel; sillä et sinäkään ole tuomion alainen, ja sinun kutsumuksesi on kehottaa ja vahvistaa kirkkoa; eikä sinua ole vielä kutsuttu saarnaamaan maailman edessä. Aamen.

5 Katso, minä puhun muutaman sanan sinulle, Joseph; sillä et sinäkään ole tuomion alainen, ja myös sinun kutsumuksesi on kehottaa ja vahvistaa kirkkoa; ja tämä on sinun velvollisuutesi vastedes ja ikuisesti. Aamen.

6 Katso, minä ilmaisen sinulle, Joseph Knight, näillä sanoilla, että sinun on otettava [a]ristisi, mihin sisältyy, että sinun täytyy [b]rukoilla [c]ääneen maailman edessä sekä salassa ja perheesi parissa ja ystäviesi keskuudessa ja kaikkialla.

7 Ja katso, sinun velvollisuutenasi on [a]liittyä tosi kirkkoon ja kehottaa puheellasi jatkuvasti, jotta saisit työmiehen palkan. Aamen.

LUKU 24

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle Harmonyssa Pennsylvaniassa heinäkuussa 1830. Vaikkei

23 1*a* PKO Ylpeys.
b PKO Kiusaus.
3*a* OL 81:4–5; 108:7.
4*a* JS–H 1:4.
6*a* Matt. 10:38; 3. Nefi 12:30.
b PKO Rukous.
c OL 20:47, 51.
7*a* PKO Kaste, kastaminen: Yleistä.

kirkon perustamisesta ollut kulunut vielä neljääkään kuukautta, vaino oli yltynyt ankaraksi ja johtajien oli haettava turvaa vetäytymällä ajoittain syrjään. Seuraavat kolme ilmoitusta annettiin tänä aikana heidän vahvistuksekseen, rohkaisukseen ja opetuksekseen.

1–9 Joseph Smith on kutsuttu kääntämään, saarnaamaan ja selittämään kirjoituksia. 10–12 Oliver Cowdery on kutsuttu saarnaamaan evankeliumia. 13–19 Laki ihmeistä, kiroamisesta ja pölyn jaloista pudistamisesta sekä ilman rahakukkaroa ja laukkua kulkemisesta ilmoitetaan.

Katso, sinut kutsuttiin ja valittiin kirjoittamaan Mormonin kirja ja minun palvelukseeni; ja minä olen nostanut sinut ahdingoistasi ja olen neuvonut sinua, niin että olet pelastunut kaikilta vihollisiltasi ja olet pelastunut Saatanan vallasta ja pimeydestä!

2 [a]Rikkomuksiasi ei voi kuitenkaan puolustella; kulje kuitenkin tietäsi, äläkä enää tee syntiä.

3 Pidä virkasi [a]kunniassa, ja kun olet kylvänyt peltosi ja suojellut ne, kiiruhda seurakuntiin, jotka ovat [b]Colesvillessa, Fayettessa ja Manchesterissa, niin ne [c]huolehtivat sinusta, ja minä siunaan niitä sekä hengellisesti että ajallisesti.

4 Mutta elleivät ne ota sinua vastaan, minä lähetän niille siunauksen sijaan kirouksen.

5 Ja huuda edelleen Jumalaa avuksi minun nimessäni ja kirjoita ne asiat, jotka [a]Lohduttaja sinulle antaa, ja selitä kaikkia kirjoituksia kirkolle.

6 Ja sinulle annetaan samana hetkenä, mitä sinun tulee [a]puhua ja kirjoittaa, ja sen on kuultava sitä, tai minä lähetän sille kirouksen siunauksen sijasta.

7 Sillä sinun tulee omistautua kokonaan [a]palvelemaan Siionissa, ja tähän sinä saat voimaa.

8 Ole [a]kärsivällinen [b]ahdingoissa, sillä sinä saat monia, mutta [c]kestä ne, sillä katso, minä olen sinun kanssasi aina päiviesi [d]loppuun asti.

9 Ja ajallisissa töissä sinulla ei ole voimaa, sillä tämä ei ole sinun [a]kutsumuksesi. Huolehdi kutsumuksestasi, niin sinulla on, millä pitää virkasi kunniassa ja selittää kaikkia kirjoituksia, ja jatka kätten päällepanemista ja seurakuntien vahvistamista.

10 Ja sinun veljesi Oliverin tulee edelleen julistaa minun nimeäni maailman edessä ja myös kirkolle. Eikä hänen pidä luulla, että hän voisi puhua kylliksi minun asiassani; ja katso, minä olen hänen kanssansa loppuun asti.

11 Minussa, ei itseltään, hän saa kunniaa niin heikkoudessa kuin

24 2*a* OL 1:31–32.
3*a* MK Jaak. 1:19; 2:2.
b OL 26:1; 37:2.
c OL 70:12.
5*a* PKO Lohduttaja.
6*a* 2. Moos. 4:12; Matt. 10:19–20; Luuk. 12:11–12; Hel. 5:18–19; OL 84:85; 100:5–8; Moos. 6:32.
7*a* PKO Palveleminen.
8*a* PKO Kärsivällisyys.
b PKO Vastoinkäyminen.
c PKO Kestäminen.
d Matt. 28:20.
9*a* PKO Taloudenhoitaja.

väkevyydessä, niin kahleissa kuin vapaana.

12 Ja kaikkina aikoina ja kaikkialla hänen tulee avata suunsa ja [a]julistaa minun evankeliumiani niin kuin [b]pasuunan äänellä sekä päivin että öin. Ja minä annan hänelle voiman, jollaista ei tunneta ihmisten keskuudessa.

13 Älkää pyytäkö [a]ihmeitä, ellen minä [b]käske teitä, lukuun ottamatta [c]riivaajien ulos [d]ajamista, sairaiden [e]parantamista – sekä [f]myrkkykäärmeitä vastaan ja tappavia myrkkyjä vastaan.

14 Ettekä te saa tehdä [a]näitä, elleivät niitä haluavat pyydä sitä teiltä, jotta kirjoitukset täyttyisivät, sillä teidän täytyy tehdä sen mukaan, mitä on kirjoitettu.

15 Ja minne te [a]menettekin, eikä teitä oteta vastaan minun nimessäni, jättäkää kirous siunauksen sijasta pudistamalla [b]pöly jaloistanne todistukseksi heitä vastaan ja pesemällä jalkanne tien ohessa.

16 Ja tapahtuu, että ketkä käyvätkin sinuun väkivalloin käsiksi, käske lyödä heitä minun nimessäni, ja katso, minä lyön heitä sinun sanojesi mukaan hyväksi näkemänäni aikana.

17 Ja kenet tahansa, joka vie sinut oikeuteen, oikeus kiroaa.

18 Äläkä ota [a]rahakukkaroa äläkä laukkua, älä sauvaa äläkä kahta takkia, sillä seurakunta antaa sinulle juuri oikealla hetkellä, mitä tarvitset, mitä tulee ruokaan ja vaatteisiin ja kenkiin ja rahaan ja laukkuun.

19 Sillä sinut on kutsuttu [a]leikkaamaan minun viinitarhaani voimakkaalla leikkauksella, aivan niin, viimeisen kerran; niin, sekä kaikki ne, jotka olet [b]asettanut, ja heidän tulee tehdä tosiaankin tämän mallin mukaan. Aamen.

LUKU 25

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Harmonyssa Pennsylvaniassa heinäkuussa 1830 (ks. OL 24 johdanto). Tässä ilmoituksessa ilmaistaan Herran tahto Emma Smithille, profeetan vaimolle.

1–6 Emma Smith, valittu nainen, on kutsuttu auttamaan ja lohduttamaan miestään. 7–11 Hänet on kutsuttu myös kirjoittamaan, selittämään kirjoituksia ja valitsemaan lauluja. 12–14 Vanhurskaiden laulu on Herralle rukous. 15–16 Tässä ilmoituksessa esitetyt

12 *a* PKO Saarnaaminen.
b OL 34:6.
13 *a* PKO Ihme; Merkki.
b 1. Nefi 17:50.
c PKO Henki: Pahat henget.
d Mark. 16:17.
e PKO Parantaminen.
f Ap. t. 28:3–9; OL 84:71–72; 124:98–99.
14 *a* PKO Sairaan voitelu ja siunaus.
15 *a* Matt. 10:11–15.
b Mark. 6:11; Luuk. 10:11; OL 60:15; 75:19–22; 99:4–5.
18 *a* Matt. 10:9–10; Luuk. 10:4; OL 84:78–79.
19 *a* MK Jaak. 5:61–74; OL 39:17; 71:4.
b PKO Asettaminen.

kuuliaisuuden periaatteet soveltuvat kaikille.

Kuule Herran, Jumalasi, ääntä, kun minä puhun sinulle, Emma Smith, tyttäreni; sillä totisesti minä sanon sinulle: Kaikki, jotka [a]ottavat vastaan minun evankeliumini, ovat poikia ja tyttäriä minun [b]valtakunnassani.

2 Minä annan sinulle tahtoani koskevan ilmoituksen; ja jos sinä olet uskollinen ja [a]vaellat [b]hyveen polkuja minun edessäni, minä varjelen henkesi ja sinä saat [c]perintöosan Siionissa.

3 Katso, sinun [a]syntisi on annettu sinulle anteeksi ja sinä olet valittu nainen, jonka minä olen [b]kutsunut.

4 Älä nurise sellaisen tähden, mitä et ole nähnyt, sillä se on salattu sinulta ja maailmalta, mikä on minun viisauteni mukaista, tulevaisuutta varten.

5 Ja sinun kutsumuksesi virkana on [a]lohduttaa palvelijaani Joseph Smith nuorempaa, miestäsi, hänen ahdingoissaan tyynnyttävin sanoin, sävyisyyden hengessä.

6 Ja sinun tulee mennä hänen mukanaan, kun hän menee, ja olla hänelle kirjurina, kun hänellä ei ole ketään kirjurina, niin että minä voin lähettää palvelijani Oliver Cowderyn, minne tahdon.

7 Ja sinut [a]asetettakoon hänen kättensä alla selittämään kirjoituksia ja kehottamaan kirkkoa, sen mukaan kuin minun Henkeni sinulle antaa.

8 Sillä hän panee [a]kätensä sinun päällesi, ja sinä saat Pyhän Hengen, ja sinun tulee käyttää aikasi kirjoittamiseen ja oppiaksesi paljon.

9 Eikä sinun tarvitse pelätä, sillä sinun miehesi tukee sinua kirkossa, sillä hänen [a]kutsumuksensa koskee sitä, jotta sille [b]ilmoitettaisiin kaikki asiat, jotka minä tahdon, sen uskon mukaan.

10 Ja totisesti minä sanon sinulle, että sinun tulee panna pois [a]se, mikä on tästä [b]maailmasta, ja [c]etsiä sitä, mikä on paremmasta.

11 Ja sinulle annetaan myös tehtäväksi valmistaa pyhien [a]laulujen kokoelma, sen mukaan kuin sinulle annetaan, mikä on minulle mieluisaa, käytettäväksi minun kirkossani.

12 Sillä minun sieluni on mieltynyt [a]sydämen [b]lauluun; niin, vanhurskaiden laulu on minulle rukous, ja siihen vastataan siunauksella heidän päällensä.

13 Ja nyt, ylennä sydämesi ja

25 1 *a* Joh. 1:12. PKO Jumalan pojat ja tyttäret.
b PKO Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta.
2 *a* PKO Vaeltaminen Jumalan kanssa.
b PKO Hyveellisyys.
c OL 52:42; 64:30; 101:18. PKO Siion.
3 *a* Matt. 9:2.
b PKO Kutsumus.
5 *a* PKO Myötätunto.
7 *a* TAI erotettakoon. PKO Erottaminen tehtävään.
8 *a* PKO Kätten päällepaneminen.
9 *a* PKO Kutsumus; Profeetta.
b PKO Ilmoitus; Profetia, profetoiminen.
10 *a* PKO Himo; Rikkaus.
b PKO Maailmallisuus.
c Et. 12:4.
11 *a* PKO Laulu.
12 *a* PKO Sydän.
b 1. Aik. 16:9. PKO Laulu.

riemuitse ja pysy liitoissa, jotka olet tehnyt.

14 Jatka [a]sävyisyyden hengessä ja varo [b]ylpeyttä. Anna sielusi iloita miehestäsi ja kunniasta, joka hänelle tulee.

15 Pidä minun käskyni alati, niin sinä saat [a]vanhurskauden [b]kruunun. Ja ellet tee niin, [c]et pääse sinne, missä minä olen.

16 Ja totisesti, totisesti minä sanon sinulle, että tämä on minun [a]ääneni kaikille. Aamen.

LUKU 26

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithille, Oliver Cowderylle ja John Whitmerille Harmonyssa Pennsylvaniassa heinäkuussa 1830 (ks. OL 24 johdanto).

1 Heitä neuvotaan tutkimaan kirjoituksia ja saarnaamaan. 2 Yhteisen suostumuksen laki vahvistetaan.

Katso, minä sanon teille, että teidän tulee omistaa aikanne kirjoitusten [a]tutkimiseen ja saarnaamiseen ja seurakunnan vahvistamiseen [b]Colesvillessa sekä välttämättömien maatöiden tekemiseen, kunnes lähdette länteen pitämään seuraavan konferenssin; ja sitten ilmoitetaan, mitä teidän tulee tehdä.

2 Ja kaikki tulee tehdä kirkossa [a]yhteisellä suostumuksella, paljon rukoillen ja uskoen, sillä te saatte kaiken uskon tähden. Aamen.

LUKU 27

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithille Harmonyssa Pennsylvaniassa elokuussa 1830. Valmistellessaan uskonnollista tilaisuutta, jossa oli määrä antaa leivän ja viinin sakramentti, Joseph lähti hankkimaan viiniä. Hän kohtasi taivaallisen sanansaattajan ja sai tämän ilmoituksen, josta osa kirjoitettiin silloin ja loput seuranneessa syyskuussa. Kirkon sakramenttikokouksissa käytetään nykyisin viinin sijasta vettä.

1–4 Sakramenttia nautittaessa käytettävät vertauskuvat esitetään. 5–14 Kristus ja hänen palvelijansa kaikista taloudenhoitokausista tulevat nauttimaan sakramentin. 15–18 Pukekaa yllenne Jumalan koko taisteluvarustus.

14 *a* PKO Sävyisyys.
b PKO Ylpeys.
15 *a* PKO Vanhurskaus.
b PKO Korotus; Kruunu.
c Joh. 7:34.
16 *a* OL 1:38.
26 1 *a* PKO Pyhät kirjoitukset: Pyhien kirjoitusten arvo.
b OL 24:3; 37:2.
2 *a* 1. Sam. 8:7; Moosia 29:26. PKO Yhteinen suostumus.

Kuunnelkaa Jeesuksen Kristuksen, Herranne, Jumalanne ja Lunastajanne, ääntä, hänen, jonka sana on [a]elävä ja väkevä.

2 Sillä katso, minä sanon teille, ettei sillä ole merkitystä, mitä te syötte tai juotte, kun nautitte [a]sakramentin, kunhan teette sen silmämääränä vain minun [b]kunniani – muistaen Isän edessä minun ruumiini, joka annettiin teidän puolestanne, ja minun [c]vereni, joka vuodatettiin teidän syntienne [d]anteeksiantamiseksi.

3 Sen tähden minä annan teille käskyn, että te ette saa ostaa viiniä ettekä väkijuomia vihollisiltanne;

4 sen tähden te ette saa nauttia sitä yhtään, ellei sitä ole valmistettu uutena teidän keskuudessanne; niin, tässä minun Isäni valtakunnassa, joka perustetaan maan päälle.

5 Katso, tämä on minun viisauteni mukaista; ja nyt, älä ihmettele, sillä tulee aika, jolloin minä [a]juon viiniköynnöksen antia sinun kanssasi maan päällä ja [b]Moronin kanssa, jonka minä olen lähettänyt sinun luoksesi ilmoittamaan Mormonin kirjan – joka sisältää minun ikuisen evankeliumini täyteyden – ja jolle minä olen antanut Efraimin [c]sauvan aikakirjan avaimet;

6 sekä [a]Eliaan kanssa, jolle minä olen antanut avaimet palauttaa kaiken, mitä kaikki pyhät profeetat ovat maailman alusta asti puhuneet suullaan viimeisistä ajoista;

7 sekä Johanneksen, Sakariaan pojan, kanssa, jonka Sakariaan luona hän [a](Elias) kävi luvaten, että tämä saisi pojan, ja hänen nimensä oli oleva [b]Johannes ja hän oli täyttyvä Eliaan hengellä;

8 jonka Johanneksen minä lähetin teidän luoksenne, palvelijani Joseph Smith nuorempi ja Oliver Cowdery, asettamaan teidät ensimmäiseen saamaanne [a]pappeuteen, jotta teidät kutsuttaisiin ja [b]asetettaisiin niin kuin [c]Aaron;

9 sekä [a]Elian kanssa, jolle minä olen antanut vallan avaimet [b]kääntää isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet isien puoleen, ettei koko maata lyötäisi kirouksella;

10 sekä Joosefin ja Jaakobin ja Iisakin ja Abrahamin, teidän isienne, kanssa, joiden kautta [a]lupaukset pysyvät;

11 sekä Mikaelin eli [a]Aadamin, kaikkien isän, kaikkien ruhtinaan, Ikiaikaisen, kanssa;

12 sekä Pietarin ja Jaakobin ja Johanneksen kanssa, jotka minä olen lähettänyt teidän luoksenne ja joiden kautta minä olen

27 1 *a* Hel. 3:29; OL 6:2.
2 *a* PKO Sakramentti.
b PKO Kirkkaus.
c PKO Veri.
d PKO Syntien anteeksisaaminen.
5 *a* Matt. 26:29; Mark. 14:25; Luuk. 22:18.
b JS–H 1:30–34.
c Hes. 37:16. PKO Efraim: Efraimin tai Joosefin sauva.
6 *a* PKO Elia(s).
7 *a* Luuk. 1:17–19.
b Luuk. 1:13; OL 84:27–28.
8 *a* OL 13. PKO Aaronin pappeus.
b PKO Asettaminen.
c 2. Moos. 28:1–3, 41; OL 107:13.
9 *a* 1. Kun. 17:1–22; 2. Kun. 1–2; OL 2; 110:13–16; JS–H 1:38–39. PKO Elia.
b PKO Sukuluettelo.
10 *a* PKO Abrahamin liitto.
11 *a* PKO Aadam.

[a]asettanut teidät ja vahvistanut sen, että teistä tulee [b]apostoleja ja minun nimeni erityisiä [c]todistajia, sekä sen, että pidätte hallussanne palvelutyönne ja niiden samojen asioiden avaimia, jotka minä ilmoitin heille;

13 joille minä olen [a]antanut valtakuntani [b]avaimet ja [c]evankeliumin [d]taloudenhoitokauden [e]viimeisiä aikoja varten ja aikojen [f]täyttymistä varten, jolloin minä kokoan [g]yhteen kaiken, sekä sen, mitä on taivaassa, että sen, mitä on maan päällä;

14 sekä kaikkien niiden kanssa, jotka minun Isäni on [a]antanut minulle maailmasta.

15 Ja nyt, ylentäkää sydämenne ja riemuitkaa ja vyöttäkää kupeenne ja ottakaa yllenne koko minun [a]taisteluvarustukseni, niin että kykenette pahan päivän tullen tekemään vastarintaa ja selviytymään kaiken tehtyänne pystyssä [b]pysyen.

16 Seiskää siis kupeet [a]totuudella [b]vyötettyinä, yllänne [c]vanhurskauden [d]rintahaarniska, jaloissanne jalkineina valmistautuminen [e]rauhan evankeliumissa, jonka minä olen lähettänyt [f]enkelini antamaan teille;

17 ottakaa uskon kilpi, jolla te voitte sammuttaa kaikki jumalattomien [a]palavat nuolet;

18 ja ottakaa pelastuksen kypärä ja minun Henkeni miekka – Henkeni, jonka minä vuodatan teidän päällenne – sekä sanani, jonka minä ilmoitan teille, ja olkaa yhtä mieltä kaikesta, mitä pyydätte minulta, ja olkaa uskollisia, kunnes minä tulen, niin teidät [a]temmataan ylös, niin että [b]tekin olette siellä, missä minä olen. Aamen.

LUKU 28

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Oliver Cowderylle Fayettessa New Yorkin osavaltiossa syyskuussa 1830. Hiram Pagella, kirkon jäsenellä, oli eräs tietty kivi, ja hän väitti saavansa sen avulla ilmoituksia Siionin rakentamisesta ja kirkon järjestyksestä. Nämä väitteet olivat eksyttäneet muutamia jäseniä, ja ne vaikuttivat väärällä tavalla jopa Oliver Cowderyynkin. Juuri ennen suunniteltua konferenssia profeetta kysyi asiaa vakavasti Herralta, ja tämä ilmoitus seurasi.

12 *a* JS–H 1:72. PKO Melkisedekin pappeus.
b PKO Apostoli.
c Ap. t. 1:8.
13 *a* Matt. 16:19.
b PKO Pappeuden avaimet.
c PKO Evankeliumi.
d PKO Taloudenhoitokausi.
e MK Jaak. 5:71; OL 43:28–30.
f Ef. 1:9–10; OL 112:30; 124:41.
g OL 84:100.
14 *a* Joh. 6:37; 17:9, 11; 3. Nefi 15:24; OL 50:41–42; 84:63.
15 *a* Room. 13:12; Ef. 6:11–18.
b Mal. 3:2; OL 87:8.
16 *a* PKO Totuus.
b Jes. 11:5.
c PKO Vanhurskaus.
d Jes. 59:17.
e 2. Nefi 19:6.
f OL 128:19–21.
17 *a* 1. Nefi 15:24; OL 3:8.
18 *a* 1. Nefi 13:37; OL 17:8.
b Joh. 14:3.

1–7 Joseph Smithillä on hallussaan salaisuuksien avaimet, ja vain hän saa ilmoituksia kirkkoa varten. 8–10 Oliver Cowderyn tulee saarnata lamanilaisille. 11–16 Saatana eksytti Hiram Pagea ja antoi hänelle vääriä ilmoituksia.

Katso, minä sanon sinulle, [a]Oliver, että sinulle suodaan, että kirkon tulee kuulla sinua kaikissa asioissa, joita sinä [b]opetat sille [c]Lohduttajan avulla ilmoituksista ja käskyistä, jotka minä olen antanut.

2 Mutta katso, totisesti, totisesti minä sanon sinulle, [a]ettei ketään muuta kuin palvelijani [b]Joseph Smith nuorempi nimitetä ottamaan vastaan käskyjä ja ilmoituksia tässä kirkossa, sillä hän saa ne samoin kuin Mooses.

3 Ja sinun tulee olla kuuliainen sille, mitä minä hänelle annan, niin kuin [a]Aaron, julistaaksesi kirkolle uskollisesti käskyjä ja ilmoituksia voimalla ja [b]valtuudella.

4 Ja jos Lohduttaja johdattaa sinua jolloinkin [a]puhumaan tai opettamaan tai antamaan milloinkaan käskyjä kirkolle, sinä saat tehdä niin.

5 Mutta älä kirjoita käskynä vaan viisauden mukaan.

6 Äläkä käske sitä, joka on sinun yläpuolellasi ja kirkon johdossa,

7 sillä minä olen antanut hänelle [a]salaisuuksien ja sinetöityjen ilmoitusten [b]avaimet, kunnes minä nimitän heille toisen hänen sijaansa.

8 Ja nyt, katso, minä sanon sinulle, että sinun tulee lähteä [a]lamanilaisten keskuuteen ja saarnata minun [b]evankeliumiani heille; ja sikäli kuin he ottavat vastaan sinun opetuksesi, sinun tulee perustaa minun kirkkoni heidän keskuuteensa; ja sinä saat ilmoituksia, mutta älä kirjoita niitä käskyinä.

9 Ja nyt, katso, minä sanon sinulle, ettei sitä, minne [a]Siionin [b]kaupunki rakennetaan, ole ilmoitettu, eikä kukaan ihminen tiedä sitä, mutta se ilmoitetaan tämän jälkeen. Katso, minä sanon sinulle, että se on lamanilaisten rajamailla.

10 Älä lähde tältä paikkakunnalta ennen kuin konferenssin jälkeen, ja konferenssi nimittäköön äänellään palvelijani Josephin johtajakseen, ja sinun tulee puhua se, mitä hän sinulle sanoo.

11 Ja vielä, puhu veljesi Hiram Pagen kanssa [a]kahden kesken ja sano hänelle, että ne tuosta kivestä tulleet asiat, jotka hän on kirjoittanut, eivät ole

28 1 *a* OL 20:3.
b PKO Opettaminen: Hengen avulla opettaminen.
c PKO Lohduttaja.
2 *a* OL 35:17–18; 43:4.
b 2. Nefi 3:14–20.
PKO Smith, Joseph nuorempi.
3 *a* PKO Aaron, Mooseksen veli.
b PKO Valtuus.
4 *a* 2. Moos. 4:12–16; OL 24:5–6.
7 *a* PKO Jumalan salaisuudet.
b OL 64:5; 84:19.
8 *a* 2. Nefi 3:18–22; OL 30:5–6; 32:1–3.
b OL 3:19–20.
9 *a* OL 52:42–43.
PKO Siion.
b OL 57:1–3.
11 *a* Matt. 18:15.

minusta ja että [b]Saatana [c]eksyttää häntä;

12 sillä katso, näitä asioita ei ole määrätty hänelle, eikä kenellekään tästä kirkosta määrätä mitään vastoin kirkon liittoja.

13 Sillä kaikki täytyy tehdä kirkossa järjestyksessä ja [a]yhteisellä suostumuksella, uskon rukouksen kautta.

14 Ja sinun tulee auttaa kaikkien näiden asioiden selvittämisessä kirkon liittojen mukaan, ennen kuin lähdet matkallesi lamanilaisten keskuuteen.

15 Ja sinun [a]annetaan tietää lähdöstäsi alkaen paluuseesi asti, mitä sinun tulee tehdä.

16 Ja sinun täytyy avata suusi aina ja julistaa minun evankeliumiani riemun äänellä. Aamen.

LUKU 29

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta kuuden vanhimman läsnä ollessa Fayettessa New Yorkin osavaltiossa syyskuussa 1830. Tämä ilmoitus annettiin muutamaa päivää ennen konferenssia, joka alkoi 26. syyskuuta 1830.

1–8 Kristus kokoaa valittunsa. 9–11 Hänen tulemisensa aloittaa tuhatvuotisen valtakunnan. 12–13 Kaksitoista on tuomitseva koko Israelin. 14–21 Merkit, vitsaukset ja hävitykset edeltävät toista tulemista. 22–28 Viimeinen ylösnousemus ja viimeinen tuomio seuraavat tuhatvuotista valtakuntaa. 29–35 Kaikki on Herralle hengellistä. 36–39 Perkele ja hänen joukkonsa karkotettiin taivaasta kiusaamaan ihmistä. 40–45 Lankeemus ja sovitus saavat aikaan pelastuksen. 46–50 Pienet lapset lunastetaan sovituksen kautta.

Kuunnelkaa Jeesuksen Kristuksen ääntä, Lunastajanne, joka on suuri [a]Minä Olen ja jonka [b]armon käsivarsi on [c]sovittanut teidän syntinne

2 ja joka [a]kokoaa kansansa niin kuin kana kokoaa poikaset siipiensä alle, aivan kaikki, jotka kuulevat minun ääntäni ja [b]nöyrtyvät minun edessäni ja huutavat minua avuksi voimallisessa rukouksessa.

3 Katso, totisesti, totisesti minä sanon teille, että teidän syntinne annetaan teille nyt [a]anteeksi. Sen tähden te saatte tämän, mutta muistakaa, että ette enää tee syntiä, jotteivät vaarat kohtaisi teitä.

4 Totisesti minä sanon teille, että teidät on valittu maailmasta julistamaan minun evankeliumiani riemun äänellä, niin kuin [a]pasuunan äänellä.

5 Ylentäkää sydämenne ja olkaa iloisia, sillä minä olen teidän

11 *b* Ilm. 20:10.
c OL 43:5–7.
13 *a* PKO Yhteinen suostumus.
15 *a* 2. Nefi 32:3, 5.

29 1 *a* PKO MINÄ OLEN.
b PKO Armeliaisuus.
c PKO Sovitus.
2 *a* Matt. 23:37; 3. Nefi 10:4–6.
b PKO Nöyryys.
3 *a* PKO Anteeksianto.
4 *a* Alma 29:1–2; OL 19:37; 30:9.

[a]keskellänne ja olen teidän [b]puolustajanne Isän luona, ja hänen hyvänä tahtonaan on antaa teille [c]valtakunta.

6 Ja kuten on kirjoitettu: Mitä tahansa te [a]pyydättekin [b]uskossa rukoukseen [c]yhtyneinä minun käskyni mukaan, te saatte.

7 Ja teidät on kutsuttu [a]kokoamaan minun [b]valittuni, sillä minun valittuni [c]kuulevat minun ääneni eivätkä [d]paaduta sydäntänsä;

8 ja nyt, Isältä on lähtenyt säädös, että heidät tulee [a]koota yhteen paikkaan tässä maassa heidän sydäntensä [b]valmistamiseksi ja heidän valmistamisekseen kaikin tavoin sen ajan varalle, jolloin [c]ahdinkoa ja hävitystä lähetetään jumalattomille.

9 Sillä se hetki on lähellä ja se aika pian käsillä, jolloin maa on kypsä ja kaikki [a]ylpeät ja ne, jotka tekevät sitä, mikä on jumalatonta, ovat kuin [b]oljenkorsia; ja minä [c]poltan heidät, sanoo Herra Sebaot, niin ettei maan päällä ole jumalattomuutta;

10 sillä se hetki on lähellä, ja sen, mistä minun apostolini [a]puhuivat, täytyy toteutua, sillä niin kuin he puhuivat, niin täytyy tapahtua;

11 sillä minä ilmestyn taivaasta voimassa ja suuressa kirkkaudessa kaikkien sen [a]joukkojen kanssa ja asun [b]vanhurskaudessa ihmisten kanssa maan päällä [c]tuhat vuotta, eivätkä jumalattomat kestä.

12 Ja vielä, totisesti, totisesti minä sanon teille, ja Isän tahdosta on annettu ehdoton julistus, että minun [a]apostolini, kaksitoista, jotka olivat minun kanssani minun palvelutyöni aikana Jerusalemissa, seisovat minun oikealla puolellani päivänä, jolloin minä tulen [b]tulipatsaassa, yllään vanhurskauden viitta, päässään kruunu, [c]kirkkaudessa niin kuin minä olen, [d]tuomitakseen koko Israelin huoneen, aivan kaikki, jotka ovat rakastaneet minua ja pitäneet minun käskyni, eivätkä ketään muuta.

13 Sillä [a]pasuuna on soiva pitkään ja kuuluvasti samoin kuin

5 *a* Matt. 18:20; OL 6:32; 38:7; 88:62–63.
b PKO Puolustaja.
c PKO Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta.
6 *a* Matt. 21:22; Joh. 14:13.
b Mark. 11:24.
c 3. Nefi 27:1–2; OL 84:1.
7 *a* PKO Israel: Israelin kokoaminen.
b Mark. 13:20; OL 84:34. PKO Valitut.
c Alma 5:37–41.
d PKO Sydän.
8 *a* OL 45:64–66; 57:1.
b OL 58:6–9; 78:7.
c OL 5:19; 43:17–27.
9 *a* 2. Nefi 20:33; 3. Nefi 25:1. PKO Ylpeys.
b Nah. 1:10; Mal. 3:19; 1. Nefi 22:15, 23; JS–H 1:37.
c OL 45:57; 63:34, 54; 64:24; 88:94; 101:23–25; 133:64. PKO Maa: Maan puhdistaminen.
10 *a* PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
11 *a* JS–M 1:37.
b PKO Vanhurskaus.
c PKO Jeesus Kristus: Kristuksen tuhatvuotinen hallituskausi; Tuhatvuotinen valtakunta.
12 *a* PKO Apostoli.
b Jes. 66:15–16; OL 130:7; 133:41.
c PKO Jeesus Kristus: Jeesuksen Kristuksen kirkkaus; Kirkkaus.
d Matt. 19:28; Luuk. 22:30; 1. Nefi 12:9; Morm. 3:18–19.
13 *a* OL 43:18; 45:45.

Siinainvuorella, ja koko maa järisee, ja he [b]tulevat esiin – aivan niin, [c]kuolleet, jotka ovat kuolleet minun ominani, saadakseen vanhurskauden [d]kruunun ja puettaviksi [e]niin kuin minä olen, ollakseen minun kanssani, jotta me olisimme yhtä.

14 Mutta katso, minä sanon teille, että ennen kuin tämä suuri [a]päivä tulee, [b]aurinko pimenee ja kuu värjäytyy vereen ja tähdet putoavat taivaalta ja suurempia [c]merkkejä on ylhäällä taivaalla ja alhaalla maan päällä;

15 ja ihmisjoukkojen keskuudessa on itkua ja [a]valitusta;

16 ja suuri [a]raemyrsky lähetetään hävittämään maan sato.

17 Ja maailman jumalattomuuden tähden tapahtuu, että minä [a]kostan [b]jumalattomille, sillä he eivät tee parannusta; sillä minun suuttumukseni malja on täysi; sillä katso, minun [c]vereni ei puhdista heitä, elleivät he kuule minua.

18 Sen tähden minä, Herra Jumala, lähetän maan päälle kärpäsiä, jotka käyvät sen asukkaiden kimppuun ja syövät heidän lihaansa ja saavat heidät matoihin;

19 ja heidän kieltänsä estetään puhumasta, niin etteivät he [a]puhu minua vastaan, ja heidän lihansa putoaa heidän luistansa ja heidän silmänsä kuopistaan;

20 ja tapahtuu, että metsän [a]pedot ja ilman linnut syövät heidät.

21 Ja se suuri ja [a]iljettävä kirkko, joka on koko maan [b]huora, syöstään maahan [c]ahnaalla tulella, kuten on puhunut Hesekielin suu, profeetan, joka puhui näistä asioista, jotka eivät ole tapahtuneet, mutta jotka totisesti [d]tapahtuvat, niin totta kuin minä elän, sillä iljetykset eivät saa vallita.

22 Ja vielä, totisesti, totisesti minä sanon teille, että kun [a]tuhat vuotta kuluu loppuun ja ihmiset alkavat jälleen kieltää Jumalansa, silloin minä säästän maata enää [b]vähän aikaa;

23 ja [a]loppu tulee, ja taivas ja maa hävitetään, ja ne [b]katoavat, ja on oleva uusi taivas ja [c]uusi maa.

24 Sillä kaikki vanha [a]katoaa, ja kaikki tulee uudeksi, jopa

13 *b* OL 76:50.
c OL 88:97; 133:56.
d PKO Korotus; Kruunu.
e OL 76:94–95; 84:35–39.
14 *a* PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
b Joel 2:10; JS–M 1:33.
c PKO Aikojen merkit.
15 *a* Matt. 13:42.
16 *a* Hes. 38:22; Ilm. 11:19; 16:21.
17 *a* Ilm. 16:7–11; 2. Nefi 30:10; JS–M 1:53–55.
PKO Kosto.
b PKO Jumalattomuus.
c 1. Joh. 1:7; Alma 11:40–41; OL 19:16–18.
19 *a* Sak. 14:12.
20 *a* Jes. 18:6; Hes. 39:17; Ilm. 19:17–18.
21 *a* PKO Perkele: Perkeleen kirkko.
b Ilm. 19:2.
c Joel 1:19–20; 2:3; OL 97:25–26.
PKO Maa: Maan puhdistaminen.
d OL 1:38.
22 *a* PKO Tuhatvuotinen valtakunta.
b Ilm. 20:3; OL 43:30–31; 88:110–111.
23 *a* Matt. 24:14.
PKO Maailma: Maailman loppu.
b Matt. 24:35; JS–M 1:35.
c PKO Maa: Maan lopullinen tila.
24 *a* Ilm. 21:1–4.

taivas ja maa ja kaikki niiden täyteys, sekä ihmiset että eläimet, ilman linnut ja meren kalat;

25 eikä yksikään [a]hiuskarva eikä rahtu mene hukkaan, sillä se on minun kätteni tekoa.

26 Mutta katso, totisesti minä sanon teille, että ennen kuin maa katoaa, [a]Mikael, minun [b]ylienkelini, soittaa [c]pasuunaansa, ja silloin kaikki [d]kuolleet heräävät, sillä heidän hautansa aukenevat, ja he [e]tulevat esiin – niin, aivan kaikki.

27 Ja [a]vanhurskaat kootaan minun [b]oikealle puolelleni iankaikkiseen elämään, ja vasemmalla puolellani olevia jumalattomia minä häpeän tunnustaa omikseni Isän edessä;

28 sen tähden minä sanon heille: [a]Menkää pois minun luotani, te kirotut, ikuiseen [b]tuleen, joka on valmistettu [c]Perkeleelle ja hänen enkeleilleen.

29 Ja nyt, katso, minä sanon teille, etten minä ole milloinkaan julistanut omasta suustani, että he voisivat palata, sillä he eivät voi päästä sinne, [a]missä minä olen, sillä heillä ei ole voimaa.

30 Mutta muistakaa, ettei kaikkia minun tuomioitani ole annettu ihmisille; ja sellaisina kuin minun sanani ovat lähteneet minun suustani, sellaisina ne toteutuvat, niin että [a]ensimmäiset tulevat viimeisiksi ja viimeiset ensimmäisiksi kaikessa, mitä minä olen luonut voimani sanalla, joka on minun Henkeni voima.

31 Sillä Henkeni voimalla minä olen [a]luonut ne; niin, kaiken, sekä [b]hengellisen että ajallisen –

32 ensiksi [a]hengellisen, toiseksi ajallisen, mikä on minun työni alku; ja vielä, ensiksi ajallisen ja toiseksi hengellisen, mikä on minun työni päätös.

33 Sanon tämän teille, jotta te ymmärtäisitte luonnollisesti; mutta minulle itselleni minun teoillani ei ole [a]loppua eikä alkua, mutta tämä annetaan teille, jotta ymmärtäisitte, koska te olette pyytäneet sitä minulta ja olette yhtä mieltä.

34 Ja nyt, totisesti minä sanon teille, että kaikki on minulle hengellistä, enkä minä ole milloinkaan antanut teille ajallista lakia; en kenellekään ihmiselle enkä ihmislapsille; en Aadamille, teidän isällenne, jonka minä loin.

35 Katso, minä annoin hänelle hänen [a]tahtonsa vapauden; ja minä annoin hänelle [b]käskyn, mutta mitään ajallista käskyä minä en hänelle antanut, sillä minun käskyni ovat hengellisiä; ne eivät ole luonnollisia eivätkä

25 *a* Alma 40:23.
26 *a* PKO Aadam; Mikael.
b PKO Ylienkeli.
c 1. Kor. 15:52–55.
d PKO Kuolemattomuus; Ylösnousemus.
e Joh. 5:28–29.
27 *a* PKO Vanhurskaus.
b Matt. 25:33. PKO Viimeinen tuomio.
28 *a* Matt. 25:41; OL 29:41.
b OL 43:33.
c PKO Perkele.
29 *a* Joh. 7:34; OL 76:112.
30 *a* Matt. 19:30; 1. Nefi 13:42.
31 *a* PKO Luominen.
b Moos. 3:4–5.
32 *a* PKO Henkiluominen.
33 *a* Ps. 111:7–8; Moos. 1:4.
35 *a* PKO Tahdonvapaus.
b PKO Jumalan käskyt.

ajallisia, eivät lihallisia eivätkä aistillisia.

36 Ja tapahtui, että koska [a]Perkele kiusasi Aadamia – sillä katso, Perkele oli Aadamin edessä, sillä hän oli [b]kapinoinut minua vastaan sanoen: Anna minulle [c]kunniasi, joka on minun [d]voimani; ja myös [e]kolmasosan taivaan [f]joukoista hän käänsi pois minusta niiden [g]tahdonvapauden vuoksi;

37 ja ne syöstiin alas, ja näin saivat alkunsa [a]Perkele ja hänen [b]enkelinsä;

38 ja katso, heille on ollut paikka valmistettuna alusta asti, joka paikka on [a]helvetti;

39 ja on välttämätöntä, että Perkele [a]kiusaa ihmislapsia, tai muuten heillä ei olisi tahtonsa vapautta, sillä ellei heillä olisi milloinkaan [b]karvasta, he eivät voisi tuntea makeaa –

40 sen tähden tapahtui, että Perkele kiusasi Aadamia, ja tämä söi [a]kiellettyä hedelmää ja rikkoi käskyn, minkä vuoksi hänestä tuli Perkeleen tahdon [b]alainen, koska hän antautui kiusaukseen.

41 Sen tähden minä, Herra Jumala, [a]karkotutin hänet [b]Eedenin puutarhasta, luotani, hänen rikkomuksensa tähden, minkä vuoksi hän kuoli [c]hengellisesti, mikä on ensimmäinen kuolema, tosiaankin tuo sama kuolema, joka on viimeinen [d]kuolema, joka on hengellinen ja joka julistetaan jumalattomille, kun minä sanon: Menkää pois, te [e]kirotut!

42 Mutta katso, minä sanon teille, että minä, Herra Jumala, soin Aadamille ja hänen jälkeläisilleen, etteivät he [a]kuolisi ajallista kuolemaa, ennen kuin minä, Herra Jumala, lähettäisin [b]enkeleitä julistamaan heille [c]parannusta ja [d]lunastusta uskon kautta [e]ainosyntyisen Poikani nimeen.

43 Ja niin minä, Herra Jumala, säädin ihmiselle hänen [a]koetusaikansa, jotta hänet luonnollisen kuolemansa kautta [b]herätettäisiin [c]kuolemattomuudessa [d]iankaikkiseen elämään, tosiaan kaikki, jotka uskovat;

44 ja ne, jotka eivät usko, iankaikkiseen [a]tuomioon; sillä heitä ei voida lunastaa hengellisestä lankeemuksestaan, koska he eivät tee parannusta;

36 *a* OL 76:25–26; Moos. 4:1–4.
b PKO Neuvonpito taivaassa.
c PKO Kunnioitus.
d Jes. 14:12–14; OL 76:28–29.
e Ilm. 12:3–4.
f OL 38:1; 45:1. PKO Kuolevaisuutta edeltävä elämä.
g PKO Tahdonvapaus.
37 *a* PKO Perkele.
b 2. Piet. 2:4; Juud. 1:6; Moos. 7:26. PKO Enkelit.
38 *a* PKO Helvetti.
39 *a* Moos. 4:3–4. PKO Kiusaus.
b Moos. 6:55.
40 *a* 1. Moos. 3:6; Moos. 4:7–13.
b 2. Nefi 10:24; Moosia 16:3–5; Alma 5:41–42.
41 *a* PKO Aadamin ja Eevan lankeemus.
b PKO Eeden.
c PKO Kuolema, hengellinen.
d Alma 40:26.
e OL 29:27–28; 76:31–39.
42 *a* 2. Nefi 2:21. PKO Kuolema, fyysinen.
b Alma 12:28–30.
c PKO Parannus.
d PKO Lunastus.
e Moos. 5:6–8.
43 *a* Alma 12:24; 42:10.
b PKO Ylösnousemus.
c Moos. 1:39. PKO Kuolemattomuus.
d PKO Iankaikkinen elämä.
44 *a* OL 19:7–12. PKO Tuomio.

45 sillä he rakastavat pimeyttä eivätkä valoa, ja heidän [a]tekonsa ovat pahoja, ja he saavat [b]palkkansa siltä, jota he haluavat totella.

46 Mutta katso, minä sanon teille, että pienet [a]lapset on [b]lunastettu maailman perustamisesta asti minun Ainosyntyiseni kautta;

47 sen tähden he eivät voi tehdä syntiä, sillä Saatanalle ei ole annettu valtaa [a]kiusata pieniä lapsia, ennen kuin he alkavat tulla [b]vastuullisiksi minun edessäni;

48 sillä heille annetaan niin kuin minä tahdon, minun oman mieleni mukaan, jotta heidän [a]isiensä kädestä voidaan vaatia suuria.

49 Ja vielä minä kysyn teiltä, että ketä sellaista, jolla on tieto, minä en olisi käskenyt tekemään parannusta.

50 Ja se, jolla ei ole [a]ymmärrystä – minulle jää tehdäkseni, kuten on kirjoitettu. Enkä minä nyt julista teille enempää tällä kertaa. Aamen.

LUKU 30

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta David Whitmerille, Peter Whitmer nuoremmalle ja John Whitmerille Fayettessa New Yorkin osavaltiossa syyskuussa 1830 kolmipäiväisen konferenssin jälkeen, joka pidettiin Fayettessa, mutta ennen kirkon vanhinten lähtöä. Tämä aineisto julkaistiin alun perin kolmena ilmoituksena. Profeetta yhdisti sen yhdeksi luvuksi Opin ja liittojen vuoden 1835 laitokseen.

1–4 David Whitmeriä nuhdellaan siitä, ettei hän ole palvellut tunnollisesti. 5–8 Peter Whitmer nuoremman tulee lähteä Oliver Cowderyn mukana lähetystyöhön lamanilaisten luokse. 9–11 John Whitmer kutsutaan saarnaamaan evankeliumia.

Katso, minä sanon sinulle, [a]David, että sinä olet [b]pelännyt ihmistä etkä ole [c]turvannut minuun voimaa saadaksesi, kuten sinun olisi pitänyt.

2 Mutta sinun mielesi on ollut enemmän siinä, mikä on [a]maailmasta, kuin siinä, mikä on minusta, sinun Luojastasi, ja palvelutyöstä, johon sinut on kutsuttu; etkä sinä ole ottanut varteen minun Henkeäni etkä niitä, jotka on asetettu sinun yläpuolellesi, vaan ne, joita minä en ole käskenyt, ovat saaneet sinut vakuuttuneeksi.

3 Sen tähden sinut on jätetty kysymään itseksesi minun

45 *a* Joh. 3:18–20; OL 93:31–32.
b Moosia 2:32–33; Alma 3:26–27; 5:41–42; 30:60.
46 *a* Moroni 8:8, 12; OL 93:38. PKO Lapsi.
b OL 74:7. PKO Lunastus.
47 *a* PKO Kiusaus.
b PKO Vastuullisuus.
48 *a* OL 68:25.
50 *a* OL 137:7–10. PKO Ymmärrys.
30 1 *a* PKO Whitmer, David.
b Ap. t. 5:29.
c 2. Aik. 16:7–9.
2 *a* OL 25:10.

kädestäni ja [a]pohdiskelemaan sitä, mitä olet saanut.

4 Ja kotisi olkoon sinun isäsi talossa, kunnes minä annan sinulle lisää käskyjä. Ja omistaudu [a]palvelutyöhön kirkossa ja maailman edessä ja ympäröivillä seuduilla. Aamen.

5 Katso, minä sanon sinulle, [a]Peter, että sinun on lähdettävä [b]matkallesi veljesi Oliverin kanssa; sillä [c]aika on tullut, jolloin minusta on tarpeen, että sinä avaat suusi julistamaan minun evankeliumiani; älä siis pelkää, vaan ota [d]varteen veljesi sanat ja neuvot, joita hän sinulle antaa.

6 Ja kärsi ahdistusta kaikissa hänen ahdingoissaan ylentäen aina sydämesi minun puoleeni rukouksessa ja uskossa hänen ja itsesi vapautukseksi, sillä minä olen antanut hänelle voiman perustaa [a]kirkkoni [b]lamanilaisten keskuuteen;

7 enkä minä ole nimittänyt ketään hänen neuvojakseen hänen [a]yläpuolelleen kirkossa, mitä tulee kirkon asioihin, paitsi hänen veljensä Joseph Smith nuoremman.

8 Ja nyt, ota varteen nämä asiat ja pidä tunnollisesti minun käskyni, niin sinua siunataan iankaikkisella elämällä. Aamen.

9 Katso, minä sanon sinulle, palvelijani John, että sinun tulee alkaa tästä lähtien [a]julistaa minun evankeliumiani niin kuin [b]pasuunan äänellä.

10 Ja sinun työsi olkoon veljesi Philip Burroughsin talossa ja sitä ympäröivällä seudulla, niin, missä tahansa, missä sinua kuullaan, kunnes minä käsken sinua lähtemään täältä.

11 Ja koko sinun työsi olkoon vastedes koko sielustasi Siionissa; niin, avaa aina suusi minun asiani hyväksi [a]pelkäämättä, mitä [b]ihminen voi tehdä, sillä minä olen sinun [c]kanssasi. Aamen.

LUKU 31

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Thomas B. Marshille syyskuussa 1830. Ajankohta oli heti kirkon konferenssin jälkeen (ks. OL 30 johdanto). Thomas B. Marsh oli kastettu aikaisemmin samassa kuussa ja oli asetettu kirkon vanhimmaksi ennen tämän ilmoituksen antamista.

1–6 Thomas B. Marsh kutsutaan saarnaamaan evankeliumia, ja hänelle vakuutetaan, että hänen perheensä voi hyvin. 7–13 Häntä

3 *a* PKO Pohtiminen.
4 *a* PKO Palveleminen.
5 *a* PKO Whitmer, Peter nuorempi.
b OL 32:1–3.
c OL 11:15.
d PKO Neuvo; Tuen antaminen kirkon johtajille.
6 *a* PKO Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko.
b OL 3:20; 49:24. PKO Lamanilaiset.
7 *a* OL 20:2–3.
9 *a* OL 15:6.
b OL 33:2.
11 *a* PKO Pelko; Rohkeus.
b Jes. 51:7.
c Matt. 28:19–20.

neuvotaan olemaan kärsivällinen, rukoilemaan aina ja seuraamaan Lohduttajaa.

[a]Thomas, poikani, siunattu olet sinä uskosi tähden minun työhöni.

2 Katso, sinulla on ollut monta ahdinkoa perheesi tähden, mutta minä siunaan sinua ja sinun perhettäsi, niin, pienokaisiasi; ja päivä tulee, jolloin he uskovat ja tuntevat totuuden ja ovat yhtä sinun kanssasi minun kirkossani.

3 Ylennä sydämesi ja riemuitse, sillä sinun lähetystyösi hetki on tullut ja sinun kielesi kirpoaa, ja sinun tulee julistaa suuren ilon [a]ilosanomaa tälle sukupolvelle.

4 [a]Julista näitä asioita, jotka on ilmoitettu minun palvelijalleni Joseph Smith nuoremmalle. Ala saarnata tästä hetkestä lähtien, niin, korjata satoa vainiolta, joka on jo [b]vaalennut poltettavaksi.

5 Pane siis [a]sirppisi työhön koko sielustasi, niin sinun syntisi annetaan sinulle [b]anteeksi ja sinä saat kuorman [c]lyhteitä selkääsi, sillä [d]työmies on palkkansa ansainnut. Ja nyt, sinun perheesi saa elää.

6 Katso, totisesti minä sanon sinulle: Lähde sen luota vain vähäksi aikaa ja julista minun sanaani, niin minä valmistan sille asuinsijan.

7 Niin, minä [a]avaan ihmisten sydämet, ja he ottavat sinut vastaan. Ja minä perustan seurakunnan sinun kädelläsi;

8 ja sinun tulee [a]vahvistaa sitä ja valmistaa sitä sen ajan varalle, jolloin se kootaan.

9 Ole [a]kärsivällinen [b]ahdingoissa. Älä herjaa niitä, jotka herjaavat. Hallitse [c]perhekuntaasi sävyisästi ja ole luja.

10 Katso, minä sanon sinulle, että sinä olet lääkärinä kirkolle muttet maailmalle, sillä se ei ota sinua vastaan.

11 Kulje tietäsi sinne, minne minä tahdon, niin [a]Lohduttaja ilmoittaa sinulle, mitä sinun tulee tehdä ja minne sinun tulee mennä.

12 [a]Rukoile aina, ettet joutuisi [b]kiusaukseen ja jäisi palkkaasi vaille.

13 Ole [a]uskollinen loppuun asti, niin katso, minä olen sinun [b]kanssasi. Nämä sanat eivät ole ihmisestä eivätkä ihmisistä vaan minusta, nimittäin Jeesuksesta Kristuksesta, sinun Lunastajastasi, Isän [c]tahdosta. Aamen.

31 1 *a* PKO Marsh, Thomas B.
3 *a* Jes. 52:7; Luuk. 2:10–11; Moosia 3:3–5.
4 *a* Moosia 18:19; OL 42:12; 52:36.
b OL 4:4–6.
5 *a* Ilm. 14:15.
b PKO Anteeksianto.
c OL 79:3.
d Luuk. 10:3–11; OL 75:24.
7 *a* PKO Kääntyminen, kääntymys.
8 *a* OL 81:5; 108:7.
9 *a* PKO Kärsivällisyys.
b PKO Vastoinkäyminen.
c PKO Perhe: Vanhempien velvollisuudet.
11 *a* PKO Lohduttaja; Pyhä Henki.
12 *a* 3. Nefi 18:17–21. PKO Rukous.
b PKO Kiusaus.
13 *a* PKO Kestäminen.
b Matt. 28:20.
c PKO Jeesus Kristus: Valtuus.

LUKU 32

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Parley P. Prattille ja Ziba Petersonille Manchesterissa New Yorkin osavaltiossa lokakuun alussa 1830. Vanhimmat olivat hyvin kiinnostuneita lamanilaisista ja toiveikkaita heihin nähden. Kirkko oli saanut Mormonin kirjasta tietää heille ennustetuista siunauksista. Sen seurauksena Herralta anottiin, että hän ilmaisisi tahtonsa siitä, tuliko vanhimpia lähettää tuolloin lännen intiaaniheimojen keskuuteen. Ilmoitus seurasi.

1–3 Parley P. Pratt ja Ziba Peterson kutsutaan saarnaamaan lamanilaisille ja lähtemään Oliver Cowderyn ja Peter Whitmer nuoremman matkaan. 4–5 Heidän tulee rukoilla, että ymmärtäisivät kirjoituksia.

Ja nyt, mitä tulee minun palvelijaani [a]Parley P. Prattiin, katso, minä sanon hänelle, että niin totta kuin elän, minä tahdon, että hän julistaa minun evankeliumiani ja [b]oppii minusta ja on sävyisä ja sydämeltään nöyrä.

2 Ja minä olen määrännyt hänestä, että hänen tulee [a]lähteä palvelijoideni Oliver Cowderyn ja Peter Whitmer nuoremman kanssa erämaahan [b]lamanilaisten keskuuteen.

3 Ja myös [a]Ziba Petersonin tulee lähteä heidän mukaansa; ja minä lähden itsekin heidän mukaansa ja olen heidän [b]keskellänsä; ja minä olen heidän [c]puolustajansa Isän luona, eikä mikään voita heitä.

4 Ja heidän tulee ottaa [a]varteen se, mitä on kirjoitettu, eikä tavoitella mitään muuta [b]ilmoitusta; ja heidän tulee rukoilla aina, että minä [c]paljastaisin sen heidän [d]ymmärrykselleen.

5 Ja he ottakoot varteen nämä sanat suhtautumatta kevytmielisesti, niin minä siunaan heitä. Aamen.

LUKU 33

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Ezra Thayrelle ja Northrop Sweetille Fayettessa New Yorkin osavaltiossa lokakuussa 1830. Joseph Smithin historiassa tätä ilmoitusta esiteltäessä vahvistetaan, että "Herra – – on aina valmis opettamaan niitä, jotka etsivät uutterasti uskossa".

32 1 *a* PKO Pratt, Parley Parker.
b Matt. 11:28–30.
2 *a* OL 28:8; 30:5.
b OL 3:18–20.
3 *a* OL 58:60.
b Matt. 18:20; OL 6:32; 38:7.
c PKO Puolustaja.
4 *a* 1. Nefi 15:25; OL 84:43–44.
b OL 28:2.
c JS–H 1:74.
d PKO Ymmärrys.

1–4 Työmiehiä kutsutaan julistamaan evankeliumia yhdennellätoista tunnilla. 5–6 Kirkko on perustettu ja valitut kootaan. 7–10 Tehkää parannus, sillä taivaan valtakunta on käsillä. 11–15 Kirkko on rakennettu evankeliumin kalliolle. 16–18 Valmistautukaa Yljän tuloon.

Katso, minä sanon teille, palvelijani Ezra ja Northrop: Avatkaa korvanne ja kuulkaa Herran, teidän Jumalanne, ääntä, hänen, jonka [a]sana on elävä ja väkevä, terävämpi kuin kaksiteräinen miekka, niin että se hajottaa nivelet ja ytimen, sielun ja hengen ja paljastaa sydämen ajatukset ja [b]aikeet.

2 Sillä totisesti, totisesti minä sanon teille, että teidät on kutsuttu korottamaan äänenne kuin pasuunan [a]äänellä, julistamaan minun evankeliumiani kieroutuneelle ja turmeltuneelle sukupolvelle.

3 Sillä katso, [a]vainio on jo vaalennut korjattavaksi; ja on [b]yhdestoista tunti ja [c]viimeinen kerta, jolloin minä kutsun työmiehiä viinitarhaani.

4 Ja minun [a]viinitarhani on kokonaan [b]turmeltunut; eikä ole ketään, joka tekee [c]hyvää, paitsi muutama; ja he [d]eksyvät monta kertaa [e]pappisvallan tähden, koska kaikilla on turmeltunut mieli.

5 Ja totisesti, totisesti minä sanon teille, että minä olen [a]perustanut tämän [b]kirkon ja kutsunut sen esiin autiomaasta.

6 Ja aivan niin minä [a]kokoan valittuni maan [b]neljältä ilmansuunnalta, nimittäin kaikki, jotka uskovat minuun ja kuulevat minun ääntäni.

7 Niin, totisesti, totisesti minä sanon teille, että vainio on jo vaalennut korjattavaksi; pankaa sen tähden sirppinne työhön ja korjatkaa satoa koko väkevyydestänne, mielestänne ja voimastanne.

8 [a]Avatkaa suunne, niin se täytetään ja teistä tulee sellaisia kuin muinoin [b]Nefi, joka lähti Jerusalemista erämaahan.

9 Niin, avatkaa suunne älkääkä arkailko, niin te saatte kuorman [a]lyhteitä selkäänne, sillä katso, minä olen teidän kanssanne.

10 Niin, avatkaa suunne, niin se täytetään. Sanokaa: [a]Tehkää parannus, tehkää parannus ja valmistakaa Herralle tie ja tehkää hänen polkunsa suoriksi, sillä taivaan valtakunta on käsillä;

11 niin, tehkää parannus ja ottakaa [a]kaste, kukin teistä, syntienne anteeksisaamiseksi; niin, ottakaa tosiaankin vesikaste,

33 1 *a* Hepr. 4:12; Hel. 3:29–30.
b Alma 18:32; OL 6:16.
2 *a* Jes. 58:1.
3 *a* Joh. 4:35; OL 4:4; 12:3; 14:3.
b Matt. 20:1–16.
c MK Jaak. 5:71; OL 43:28.
4 *a* PKO Herran viinitarha.
b 2. Nefi 28:2–14; Morm. 8:28–41.
c Room. 3:12; OL 35:12.
d 2. Nefi 28:14.
e PKO Pappisvalta.
5 *a* PKO Evankeliumin palautus.
b PKO Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko.
6 *a* PKO Israel: Israelin kokoaminen.
b 1. Nefi 19:15–17.
8 *a* OL 88:81.
b 2. Nefi 1:26–28.
9 *a* Ps. 126:6; Alma 26:3–5; OL 75:5.
10 *a* Matt. 3:1–3.
11 *a* PKO Kaste, kastaminen.

niin sitten tulee tulen ja Pyhän Hengen kaste.

12 Katso, totisesti, totisesti minä sanon teille, että tämä on minun [a]evankeliumini; ja muistakaa, että heillä tulee olla uskoa minuun, tai he eivät voi mitenkään pelastua;

13 ja tälle [a]kalliolle minä rakennan kirkkoni; niin, tälle kalliolle teidät on rakennettu, ja jos te pysytte, helvetin [b]portit eivät teitä voita.

14 Ja teidän tulee muistaa pitää kirkon [a]säännökset ja liitot.

15 Ja ne, joilla on uskoa, teidän tulee [a]konfirmoida minun kirkossani [b]kätten päällepanemisella, ja minä annan heille Pyhän Hengen [c]lahjan.

16 Ja minä olen antanut Mormonin kirjan ja pyhät [a]kirjoitukset teidän [b]opetukseksenne, ja minun Henkeni voima tekee kaiken [c]eläväksi.

17 Ja nyt, olkaa uskollisia rukoillen aina, pitäen lamppunne kunnossa ja palavina ja öljyä mukananne, jotta olisitte valmiit [a]Yljän tullessa.

18 Sillä katso, totisesti, totisesti minä sanon teille, että minä [a]tulen pian. Aivan niin. Aamen.

LUKU 34

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Orson Prattille Fayettessa New Yorkin osavaltiossa 4. marraskuuta 1830. Veli Pratt oli tuolloin yhdeksäntoista vuotta vanha. Hän oli kääntynyt ja ottanut kasteen heti kuultuaan vanhemman veljensä Parley P. Prattin saarnaavan palautettua evankeliumia kuusi viikkoa aikaisemmin. Tämä ilmoitus saatiin Peter Whitmer vanhemman kodissa.

1–4 Uskollisista tulee Jumalan lapsia sovituksen kautta. 5–9 Evankeliumin saarnaaminen valmistaa tietä toiselle tulemiselle. 10–12 Profetia tulee Pyhän Hengen voimalla.

Poikani [a]Orson, kuuntele ja kuule ja katso, mitä minä, Herra Jumala, sanon sinulle, tosiaankin Jeesus Kristus, sinun Lunastajasi;

2 maailman [a]valo ja elämä, valo, joka loistaa pimeydessä, eikä pimeys sitä käsitä;

3 ja [a]joka on [b]rakastanut maailmaa niin paljon, että [c]antoi oman henkensä, jotta kaikista, jotka

12 *a* 3. Nefi 27:13–22.
13 *a* PKO Kallio.
b Matt. 16:16–19; OL 10:69–70.
14 *a* ELI OL 20 (ks. OL 20 johdanto). OL 42:13.
15 *a* OL 20:41.
b PKO Kätten päällepaneminen.
c PKO Pyhän Hengen lahja.
16 *a* PKO Pyhät kirjoitukset.
b 2. Tim. 3:16.
c Joh. 6:63.
17 *a* Matt. 25:1–13. PKO Sulhanen.
18 *a* Ilm. 22:20. PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
34 1 *a* PKO Pratt, Orson.
2 *a* Joh. 1:1–5. PKO Valo, Kristuksen.
3 *a* Joh. 3:16; 15:13. PKO Rakkaus.
b PKO Lunastaja.
c PKO Lunastus; Sovitus.

uskovat, tulisi Jumalan [d]lapsia. Sen tähden sinä olet minun poikani;

4 ja sinä olet [a]siunattu, koska olet uskonut;

5 ja sinä olet vielä siunatumpi, koska minä olen [a]kutsunut sinut saarnaamaan evankeliumiani –

6 korottamaan äänesi, niin kuin pasuunan äänellä, pitkään ja kuuluvasti, ja [a]huutamaan parannusta kieroutuneelle ja turmeltuneelle sukupolvelle, valmistamaan Herralle tietä hänen [b]toista tulemistaan varten.

7 Sillä katso, totisesti, totisesti minä sanon sinulle: [a]Hetki on pian käsillä, jolloin minä tulen [b]pilven sisässä voimassa ja suuressa kirkkaudessa.

8 Ja se on oleva [a]suuri päivä minun tulemiseni aikana, sillä kaikki kansakunnat [b]vapisevat.

9 Mutta ennen kuin tuo suuri päivä tulee, aurinko pimenee ja kuu värjäytyy vereen ja tähdet kieltäytyvät loistamasta ja muutamat putoavat, ja suuret hävitykset odottavat jumalattomia.

10 Ja nyt, korota äänesi äläkä [a]arkaile, sillä Herra Jumala on puhunut. Sen tähden profetoi, niin se annetaan Pyhän Hengen [b]voimalla.

11 Ja jos olet uskollinen, katso, minä olen sinun kanssasi, kunnes minä tulen.

12 Ja totisesti, totisesti minä sanon sinulle, että minä tulen pian. Minä olen sinun Herrasi ja Lunastajasi. Aivan niin. Aamen.

LUKU 35

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithille ja Sidney Rigdonille Fayettessa tai sen lähellä New Yorkin osavaltiossa 7. joulukuuta 1830. Profeetta työskenteli tuolloin miltei joka päivä raamatunkäännöksen parissa. Käännöstyö oli alkanut jo kesäkuussa 1830, ja sekä Oliver Cowdery että John Whitmer olivat palvelleet kirjureina. Koska heidät oli nyt kutsuttu muihin tehtäviin, Sidney Rigdon kutsuttiin jumalallisella kutsumuksella palvelemaan profeetan kirjurina tässä työssä (ks. jae 20). Joseph Smithin historiassa tämän muistiin merkityn ilmoituksen esipuheessa sanotaan: "Sidney Rigdon tuli joulukuussa [Ohiosta] kysymään neuvoa Herralta, ja hänen mukanaan tuli Edward Partridge – –. Pian näiden kahden veljen tulon jälkeen näin puhui Herra."

3 *d* Joh. 1:9–12; Room. 8:14, 16–17; Moos. 6:64–68. PKO Jumalan pojat ja tyttäret.
4 *a* Joh. 20:29.
5 *a* PKO Kutsumus.
6 *a* OL 6:9.
b PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
7 *a* Ilm. 1:3.
b Luuk. 21:27.
8 *a* Joel 2:11; Mal. 3:23; OL 43:17–26. PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
b Jes. 64:1.
10 *a* Jes. 58:1.
b 2. Piet. 1:21.

1–2 Kuinka ihmisistä voi tulla Jumalan lapsia. 3–7 Sidney Rigdon kutsutaan kastamaan ja antamaan Pyhä Henki. 8–12 Merkkejä ja ihmeitä tehdään uskon kautta. 13–16 Herran palvelijat puivat kansakuntia Hengen voimalla. 17–19 Joseph Smithillä on salaisuuksien avaimet. 20–21 Valitut kestävät Herran tulemisen päivän. 22–27 Israel tullaan pelastamaan.

Kuunnelkaa [a]Herran, teidän Jumalanne, ääntä, nimittäin [b]Alfan ja Oomegan, alun ja lopun, jonka [c]kulku on yhtä iankaikkista kiertokulkua, [d]saman tänään kuin eilen ja ikuisesti.

2 Minä olen Jeesus Kristus, Jumalan Poika, joka [a]ristiinnaulittiin maailman syntien tähden, nimittäin kaikkien, jotka [b]uskovat minun nimeeni, että heistä tulisi Jumalan [c]lapsia, tosiaankin [d]yhtä minussa, niin kuin minä olen [e]yhtä Isässä, niin kuin Isä on yhtä minussa, että me olisimme yhtä.

3 Katso, totisesti, totisesti minä sanon palvelijalleni Sidneylle: Minä olen katsellut sinua ja sinun tekojasi. Minä olen kuullut rukouksesi ja valmistanut sinua suurempaan työhön.

4 Sinä olet siunattu, sillä sinä olet tekevä suuria. Katso, sinut lähetettiin niin kuin [a]Johannes valmistamaan tie minun edelläni ja [b]Elian edellä, joka oli tuleva, etkä sinä tiennyt sitä.

5 Sinä kastoit vedellä parannukseen, mutta he eivät [a]saaneet Pyhää Henkeä;

6 mutta nyt minä annan sinulle käskyn, että sinun tulee [a]kastaa vedellä, ja he saavat [b]Pyhän Hengen [c]kätten päällepanemisen kautta samoin kuin apostolit muinoin.

7 Ja tapahtuu, että suuri työ tehdään maassa, nimittäin [a]pakanoiden keskuudessa, sillä heidän järjettömyytensä ja iljetyksensä paljastetaan kaikkien ihmisten nähdä.

8 Sillä minä olen Jumala, eikä minun käsivarteni ole [a]käynyt lyhyeksi; ja minä näytän [b]ihmeitä, [c]merkkejä ja ihmetekoja kaikille niille, jotka [d]uskovat minun nimeeni.

9 Ja ne, jotka pyytävät sitä minun nimessäni [a]uskoen, [b]ajavat ulos [c]riivaajia; he [d]parantavat sairaita; he tekevät sokeita näkeviksi ja kuuroja kuuleviksi ja mykkiä puhuviksi ja rampoja käveleviksi.

10 Ja pian tulee aika, jolloin

35 1 *a* PKO Herra.
b Ilm. 1:8.
PKO Alfa ja Oomega.
c 1. Nefi 10:19; OL 3:2.
d Hepr. 13:8; OL 38:1–4; 39:1–3.
2 *a* PKO Ristiinnaulitseminen.
b OL 20:25; 45:5, 8.
c PKO Jumalan pojat ja tyttäret.
d Joh. 17:20–23.
PKO Ykseys.
e PKO Jumala, jumaluus.
4 *a* Mal. 3:1; Matt. 11:10; 1. Nefi 11:27; OL 84:27–28.
b 3. Nefi 25:5–6; OL 2:1; 110:13–15.
5 *a* Ap. t. 19:1–6.
6 *a* PKO Kaste, kastaminen.
b PKO Pyhän Hengen lahja.
c PKO Kätten päällepaneminen.
7 *a* PKO Pakanat.
8 *a* Jes. 50:2; 59:1.
b PKO Ihme.
c PKO Merkki.
d PKO Usko.
9 *a* PKO Usko.
b Mark. 16:17.
c Mark. 1:21–45.
d PKO Parantaminen.

ihmislapsille näytetään suuria asioita;

11 mutta [a]ilman uskoa ei näytetä mitään muuta kuin [b]Babylonin [c]hävitykset, sen saman, joka on juottanut kaikki kansakunnat [d]haureutensa vihan viinillä.

12 Eivätkä [a]ketkään muut tee hyvää kuin ne, jotka ovat valmiita vastaanottamaan minun evankeliumini täyteyden, jonka minä olen lähettänyt tälle sukupolvelle.

13 Ja nyt, minä kutsun sitä, mikä on [a]heikkoa maailmassa, [b]oppimattomia ja halveksittuja, puimaan kansakuntia Henkeni voimalla;

14 ja heidän käsivartensa on oleva minun käsivarteni, ja minä olen heidän [a]pitkänä kilpenään ja pyöreänä kilpenään; ja minä vyötän heidän kupeensa, ja he taistelevat miehuullisesti minun puolestani; ja heidän [b]vihollisensa jäävät heidän jalkojensa alle; ja minä annan miekan [c]iskeä heidän puolestaan, ja suuttumukseni [d]tulella minä varjelen heitä.

15 Ja [a]köyhille ja [b]sävyisille julistetaan evankeliumia, ja he [c]odottavat minun tulemiseni aikaa, sillä se on [d]käsillä.

16 Ja he oppivat vertauksen [a]viikunapuusta, sillä kesä on nyt jo lähellä.

17 Ja minä olen lähettänyt evankeliumini [a]täyteyden maailmaan palvelijani [b]Josephin kädellä, ja minä olen siunannut häntä heikkoudessa;

18 ja minä olen antanut hänelle niiden asioiden salaisuuden [a]avaimet, jotka on [b]sinetöity, nimittäin niiden asioiden, jotka ovat olleet maailman [c]perustamisesta asti, ja niiden asioiden, jotka tapahtuvat tästä hetkestä minun tulemiseni aikaan asti, jos hän pysyy minussa, ja ellei, toisen minä asetan hänen sijaansa.

19 Ja nyt, pidä hänestä huoli, ettei hänen uskonsa sammuisi, niin [a]Lohduttaja, [b]Pyhä Henki, joka tietää kaiken, antaa ne.

20 Ja minä annan sinulle käskyn, että sinun tulee olla hänen [a]kirjurinaan; ja kirjoitukset annetaan sellaisina kuin ne ovat minun omassa huomassani, minun omien [b]valittujeni pelastukseksi;

11 *a* OL 63:11–12.
b PKO Babylon.
c OL 5:19–20.
d Ilm. 18:2–4.
12 *a* Room. 3:10–12; OL 33:4; 38:10–11; 84:49.
13 *a* 1. Kor. 1:27; OL 1:19–23; 124:1.
b Ap. t. 4:13.
14 *a* 2. Sam. 22:2–3.
b OL 98:34–38.
c OL 1:13–14.
d OL 128:24.
15 *a* Matt. 11:5.
b PKO Sävyisyys.
c 2. Piet. 3:10–13; OL 39:23; 45:39; Moos. 7:62.
d OL 63:53.
16 *a* Matt. 24:32; OL 45:36–38; JS–M 1:38.
PKO Aikojen merkit.
17 *a* OL 42:12.
b OL 135:3.
18 *a* OL 84:19.
b Dan. 12:9; Matt. 13:35; 2. Nefi 27:10–11; Et. 4:4–7; JS–H 1:65.
c OL 128:18.
19 *a* Joh. 14:16, 26; 15:26.
PKO Lohduttaja.
b PKO Pyhä Henki.
20 *a* Profeetta käänsi tänä aikana Raamattua ilmoituksen mukaan, ja Sidney Rigdon kutsuttiin hänen kirjurikseen.
b PKO Valitut.

21 sillä he kuulevat minun [a]ääneni ja näkevät minut eivätkä nuku ja [b]kestävät minun [c]tulemiseni päivän, sillä heidät puhdistetaan, niin kuin minä olen [d]puhdas.

22 Ja nyt minä sanon [a]sinulle: Jää hänen luokseen, niin hän matkustaa sinun kanssasi; älä hylkää häntä, niin nämä asiat toteutuvat varmasti.

23 Ja [a]kun te ette kirjoita, katso, hänelle annetaan, mitä hänen tulee profetoida; ja sinun tulee saarnata minun evankeliumiani ja viitata [b]pyhiin profeettoihin osoittaaksesi hänen sanansa tosiksi sellaisina kuin ne hänelle annetaan.

24 [a]Pitäkää kaikki käskyt ja liitot, jotka sitovat teitä, niin minä saatan taivaat [b]järkkymään teidän hyväksenne, ja [c]Saatana vapisee ja Siion [d]riemuitsee kukkuloilla ja kukoistaa;

25 ja [a]Israel [b]pelastetaan hyväksi näkemänäni aikana; ja sitä johdetaan [c]avaimilla, jotka minä olen antanut, eikä sekoiteta enää lainkaan.

26 Ylentäkää sydämenne ja iloitkaa; teidän [a]lunastuksenne lähestyy.

27 Älä pelkää, pieni lauma, [a]valtakunta on sinun, kunnes minä tulen. Katso minä [b]tulen pian. Aivan niin. Aamen.

LUKU 36

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Edward Partridgelle lähellä Fayettea New Yorkin osavaltiossa 9. joulukuuta 1830 (ks. OL 35 johdanto). Joseph Smithin historiassa sanotaan, että Edward Partridge "oli vanhurskauden esikuva ja yksi suurista Herran miehistä".

1–3 Herra panee kätensä Edward Partridgen päälle Sidney Rigdonin käden kautta. 4–8 Jokainen mies, joka saa evankeliumin ja pappeuden, kutsuttakoon lähtemään maailmaan saarnaamaan.

NÄIN sanoo Herra Jumala, Israelin [a]Väkevä: Katso, minä sanon sinulle, palvelijani [b]Edward, että sinä olet siunattu, ja sinun syntisi on annettu sinulle anteeksi, ja sinut on kutsuttu saarnaamaan

21 *a* Joel 2:11; OL 43:17–25; 88:90; 133:50–51.
b Mal. 3:2–3.
c PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
d PKO Puhtaus.
22 *a* OL 100:9–11.
23 *a* ELI milloin Sidney Rigdon ei toiminut kirjurina.
b ELI pyhiin kirjoituksiin.
24 *a* OL 103:7.
b OL 21:6.
c 1. Nefi 22:26.
d PKO Ilo.
25 *a* PKO Israel.
b Jes. 45:17; 1. Nefi 19:15–16; 22:12.
c PKO Pappeuden avaimet.
26 *a* Luuk. 21:28.
27 *a* PKO Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta.
b Ilm. 22:20.
36 1 *a* PKO Jeesus Kristus; Jehova.
b OL 41:9–11.

minun evankeliumiani kuin pasuunan äänellä;

2 ja minä panen [a]käteni sinun päällesi palvelijani Sidney Rigdonin käden kautta, ja sinä saat minun Henkeni, Pyhän Hengen, nimittäin [b]Lohduttajan, joka opettaa sinulle [c]rauhaa tuovia valtakunnan asioita;

3 ja sinun tulee julistaa niitä kovalla äänellä sanoen: Hoosianna, siunattu olkoon korkeimman Jumalan nimi.

4 Ja nyt tämän kutsumuksen ja käskyn, joka koskee kaikkia ihmisiä, minä annan sinulle,

5 että kaikki, jotka tulevat palvelijoideni Sidney Rigdonin ja Joseph Smith nuoremman eteen ja ottavat vastaan tämän kutsumuksen ja käskyn, [a]asetettakoon ja lähetettäköön maailmaan [b]saarnaamaan ikuista evankeliumia kansakuntien keskuuteen,

6 huutamaan parannusta, sanomaan: [a]Pelastakaa itsenne tästä kieroutuneesta sukupolvesta ja tulkaa pois tulesta, inhotkaa jopa lihan tahraamia [b]vaatteita.

7 Ja tämä käsky annettakoon minun kirkkoni vanhimmille, niin että jokainen ihminen, joka ottaa sen vastaan vilpittömin sydämin, asetetaan ja lähetetään maailmaan, niin kuin minä olen puhunut.

8 Minä olen Jeesus Kristus, Jumalan Poika; ja nyt, vyötä kupeesi; ja aivan äkkiä minä tulen [a]temppeliini. Aivan niin. Aamen.

LUKU 37

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithille ja Sidney Rigdonille lähellä Fayettea New Yorkin osavaltiossa joulukuussa 1830. Tässä annetaan ensimmäinen käsky kokoamisesta tämän taloudenhoitokauden aikana.

1–4 Pyhiä kutsutaan kokoontumaan Ohioon.

Katso, minä sanon teille, että minusta teidän ei ole tarpeen [a]kääntää enempää ennen kuin menette Ohioon, ja tämä vihollisen ja teidän itsenne tähden.

2 Ja vielä minä sanon teille, ettei teidän pidä lähteä, ennen kuin olette saarnanneet minun evankeliumiani noilla seuduilla ja olette vahvistaneet kirkkoa, missä se onkin, ja etenkin [a]Colesvillessa; sillä katso, he rukoilevat minua suuressa uskossa.

3 Ja vielä, minä annan kirkolle käskyn, että minusta on tarpeen, että he kokoontuvat [a]Ohioon odottamaan aikaa, jolloin palvelijani Oliver Cowdery palaa heidän luokseen.

2 *a* PKO Kätten päällepaneminen.
b PKO Lohduttaja; Pyhä Henki.
c OL 42:61.
5 *a* OL 63:57.
PKO Asettaminen.
b PKO Saarnaaminen.
6 *a* Ap. t. 2:40.
b Juud. 1:23.
8 *a* Mal. 3:1.
37 1 *a* ELI jatkaa tekeillä ollutta raamatunkäännöstä.
2 *a* OL 24:3; 26:1.
3 *a* ELI Ohion osavaltioon. OL 38:31–32.

4 Katso, tämä on viisasta, ja jokainen [a]valitkoon omasta puolestaan, kunnes minä tulen. Aivan niin. Aamen.

LUKU 38

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Fayettessa New Yorkin osavaltiossa 2. tammikuuta 1831. Tämä tapahtui kirkon konferenssissa.

1–6 Kristus on luonut kaiken. 7–8 Hän on keskellä pyhiään, jotka saavat pian nähdä hänet. 9–12 Kaikki liha on turmeltunutta hänen edessään. 13–22 Hän on varannut lupauksen maan pyhilleen ajassa ja iankaikkisuudessa. 23–27 Pyhiä käsketään olemaan yhtä ja arvostamaan toisiaan veljinä. 28–29 Sodista ennustetaan. 30–33 Pyhille tullaan antamaan voima korkeudesta, ja he lähtevät maailmaan kaikkien kansakuntien keskuuteen. 34–42 Kirkkoa käsketään huolehtimaan köyhistä ja tarvitsevista ja etsimään iankaikkisuuden rikkauksia.

Näin sanoo Herra, teidän Jumalanne, nimittäin Jeesus Kristus, suuri [a]Minä Olen, Alfa ja Oomega, [b]alku ja loppu, sama, joka katseli iankaikkisuuden laajaa avaruutta ja kaikkia taivaan [c]serafijoukkoja, [d]ennen kuin maailma [e]tehtiin;

2 sama, joka [a]tietää kaiken, sillä [b]kaikki on läsnä minun silmieni edessä;

3 minä olen sama, joka puhui, ja maailma [a]tehtiin, ja kaikki tuli minun kauttani.

4 Minä olen sama, joka on ottanut Henokin [a]Siionin omaan huomaansa, ja totisesti minä sanon, tosiaankin kaikki, jotka ovat [b]uskoneet minun nimeeni, sillä minä olen Kristus, ja omassa nimessäni, vuodattamani [c]veren tähden, minä olen vedonnut Isän edessä heidän puolestaan.

5 Mutta katso, loput [a]jumalattomista minä olen pitänyt pimeyden [b]kahleissa suureen [c]tuomion päivään asti, joka tulee maailman lopussa;

6 ja aivan samoin minä käsken pitää jumalattomat, jotka eivät tahdo kuulla minun ääntäni vaan paaduttavat sydämensä, ja voi, voi, voi on heidän tuomionsa.

7 Mutta katso, totisesti, totisesti minä sanon teille, että minun [a]silmäni katsovat teitä. Minä olen

4 *a* PKO Tahdonvapaus.
38 1 *a* PKO MINÄ OLEN.
b Ilm. 1:8.
c OL 45:1.
d PKO Kuolevaisuutta edeltävä elämä.
e Ps. 90:2.
2 *a* OL 88:41; Moos. 1:35. PKO Kaikkitietävyys.
b Sananl. 5:21; 2. Nefi 9:20.
3 *a* Ps. 33:6–9. PKO Luominen.
4 *a* JSR 1. Moos. 14:25–40 (Liiteosa); OL 45:11–14; 76:66–67; 84:99–100; Moos. 7:18–21. PKO Siion.
b OL 20:25; 35:2; 45:3–5.
c PKO Sovitus.
5 *a* PKO Epävanhurskaus.
b 2. Piet. 2:4; Juud. 1:6. PKO Helvetti.
c PKO Viimeinen tuomio.
7 *a* OL 1:1.

teidän [b]keskellänne, ettekä te voi nähdä minua;

8 mutta pian tulee päivä, jolloin te [a]näette minut ja tiedätte, että minä olen; sillä pimeyden peite repäistään pian, eikä se, jota ei ole [b]puhdistettu, [c]kestä sitä päivää.

9 Vyöttäkää sen tähden kupeenne ja valmistautukaa. Katso, [a]valtakunta on teidän, eikä vihollinen voita.

10 Totisesti minä sanon teille: Te olette [a]puhtaita, mutta eivät kaikki; eikä ole ketään muuta, johon minä olen [b]mieltynyt;

11 sillä kaikki [a]liha on turmeltunutta minun edessäni; ja [b]pimeyden voimat vallitsevat maan päällä ihmislasten keskuudessa kaikkien taivaan joukkojen edessä,

12 minkä vuoksi vallitsee hiljaisuus ja koko iankaikkisuus [a]kärsii tuskaa ja [b]enkelit odottavat suurta käskyä [c]niittää maa, koota [d]rikkavilja, jotta se voidaan [e]polttaa; ja katso, vihollinen on yhdistynyt.

13 Ja nyt minä näytän teille salaisuuden, joka tapahtuu salaisissa huoneissa, tosiaan teidän [a]tuhoksenne ajan kuluessa, ettekä te ole sitä tienneet;

14 mutta nyt minä kerron sen teille, ja te olette siunattuja, ette pahuutenne ettekä epäuskoisen sydämenne tähden; sillä muutamat teistä ovat totisesti syyllisiä minun edessäni, mutta minä olen armollinen teidän heikkouttanne kohtaan.

15 Olkaa sen tähden vastedes [a]vahvoja; älkää [b]pelätkö, sillä valtakunta on teidän.

16 Ja teidän pelastukseksenne minä annan teille käskyn, sillä minä olen kuullut teidän rukouksenne, ja [a]köyhät ovat valittaneet minun edessäni, ja [b]rikkaat minä olen tehnyt, ja kaikki liha on minun, enkä minä [c]erottele ihmisiä.

17 Minä olen tehnyt maan rikkaaksi, ja katso, se on minun jalkojeni [a]koroke; sen tähden minä olen jälleen seisova sillä.

18 Ja minä tarjoan ja näen hyväksi suoda teille suurempia rikkauksia, nimittäin lupauksen maan, maan, joka tulvii maitoa ja hunajaa ja jonka päällä ei ole kirousta, kun Herra tulee;

19 ja minä annan sen teille teidän perintömaaksenne, jos te tavoittelette sitä koko sydämestänne.

20 Ja tämä on minun liittoni teidän kanssanne: Te saatte sen perintömaaksenne ja lastenne [a]perinnöksi ikuisesti, niin kauan kuin maa pysyy, ja te saatte sen haltuunne jälleen

7 *b* OL 6:32; 29:5.
8 *a* Ilm. 22:4–5. PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
b PKO Puhtaus.
c Mal. 3:2.
9 *a* Luuk. 6:20. PKO Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta.
10 *a* PKO Puhdas ja epäpuhdas.
b OL 1:30.
11 *a* Jes. 1:3–4; OL 33:4.
b Miika 3:6; OL 112:23; Moos. 7:61–62.
12 *a* Moos. 7:41.
b OL 86:3–7.
c PKO Sadonkorjuu.
d OL 88:94; 101:65–66.
e Matt. 13:30.
13 *a* OL 5:32–33.
15 *a* PKO Rohkeus.
b PKO Pelko: Ihmisten pelko.
16 *a* Moosia 4:16–18.
b 1. Sam. 2:7.
c Ap. t. 10:34; Moroni 8:11–12; OL 1:34–35.
17 *a* 1. Nefi 17:39; Abr. 2:7.
20 *a* OL 45:58.

iankaikkisuudessa, eikä se enää katoa.

21 Mutta totisesti minä sanon teille, että lopulta teillä ei ole kuningasta eikä hallitsijaa, sillä minä olen teidän [a]kuninkaanne ja pidän teistä huolen.

22 Kuulkaa sen tähden minun ääntäni ja [a]seuratkaa minua, niin te olette [b]vapaa kansa, eikä teillä ole muita lakeja kuin minun lakini, kun minä tulen, sillä minä olen teidän [c]lainsäätäjänne, ja mikä voi estää minun kättäni?

23 Mutta totisesti minä sanon teille: [a]Opettakaa toinen toistanne sen viran mukaan, johon minä olen kutsunut teidät;

24 ja jokainen [a]pitäköön veljeään itsensä veroisena ja osoittakoon [b]hyveellisyyttä ja [c]pyhyyttä minun edessäni.

25 Ja vielä minä sanon teille: Jokainen pitäköön veljeään itsensä veroisena.

26 Sillä kuka teidän keskuudessanne oleva mies, jolla on kaksitoista poikaa ja joka ei erottele heitä ja jota he palvelevat kuuliaisesti ja joka sanoo yhdelle: Pukeudu sinä viittaan ja istu tähän, ja toiselle: Pukeudu sinä ryysyihin ja istu tuonne, voi katsoa poikiaan ja sanoa olevansa oikeamielinen?

27 Katso, tämän minä olen antanut teille vertauksena, ja se on sellainen kuin minä olen. Minä sanon teille: Olkaa yhtä; ja ellette te ole [a]yhtä, te ette ole minun.

28 Ja vielä minä sanon teille, että vihollinen salaisissa huoneissa tavoittelee teidän [a]henkeänne.

29 Te kuulette [a]sodista kaukaisissa maissa ja sanotte, että kaukaisissa maissa on pian suuria sotia, mutta te ette tunne ihmisten sydämiä omassa maassanne.

30 Minä sanon nämä asiat teille teidän rukoustenne tähden; [a]kootkaa sen tähden [b]viisautta sydämeenne, jottei ihmisten jumalattomuus paljasta näitä asioita teille heidän jumalattomuudellaan, tavalla, joka puhuu teidän korvissanne kovemmalla äänellä kuin se, mikä järisyttää maata; mutta jos te olette valmiita, te ette pelkää.

31 Ja jotta te voisitte välttyä vihollisen voimalta ja kokoontua minulle vanhurskaaksi kansaksi, [a]tahrattomaksi ja moitteettomaksi –

32 sen tähden, tästä syystä minä annoin teille käskyn, että teidän tulee mennä [a]Ohioon, ja siellä minä annan teille [b]lakini, ja siellä teille [c]annetaan voima korkeudesta;

21 *a* Sak. 14:9; 2. Nefi 10:14; Alma 5:50.
22 *a* Joh. 10:27.
b PKO Jeesus Kristus: Kristuksen tuhatvuotinen hallituskausi.
c Jes. 33:22; Miika 4:2; OL 45:59.
23 *a* OL 88:77–79, 118, 122. PKO Opettaminen.
24 *a* 5. Moos. 17:20; 1. Kor. 4:6.
b OL 46:33. PKO Hyveellisyys.
c PKO Pyhyys.
27 *a* Joh. 17:21–23; 1. Kor. 1:10; Ef. 4:11–14; 3. Nefi 11:28–30; Moos. 7:18. PKO Ykseys.
28 *a* OL 5:33; 38:13.
29 *a* OL 45:26, 63; 87:1–5; 130:12.
30 *a* JS–M 1:37.
b PKO Viisaus.
31 *a* 2. Piet. 3:14.
32 *a* OL 37:3.
b OL 42.
c Luuk. 24:49; OL 39:15; 95:8; 110:9–10.

33 ja sieltä kaikki, jotka minä tahdon, [a]lähtevät maailmaan kaikkien kansakuntien keskuuteen, ja heille sanotaan, mitä heidän tulee tehdä; sillä minulla on suuri työ varattuna, sillä Israel on [b]pelastuva, ja minä johdatan sen, minne tahdon, eikä mikään voima [c]estä minun kättäni.

34 Ja nyt minä annan kirkolle näillä seuduilla käskyn, että sen keskuudesta tulee nimittää tiettyjä miehiä, ja heidät tulee nimittää kirkon [a]äänellä;

35 ja heidän tulee huolehtia köyhistä ja tarvitsevista ja antaa heille [a]apua, niin etteivät he kärsi, ja lähettää heidät siihen paikkaan, johon minä olen käskenyt heidän mennä;

36 ja tämä on heidän työnsä: hallita tämän kirkon omaisuusasioita.

37 Ja ne, joilla on maatiloja, joita ei voida myydä, jättäköot ne tai vuokratkoot, kuten hyväksi näkevät.

38 Katsokaa, että kaikkea varjellaan, ja kun ihmisille [a]annetaan voima korkeudesta ja heidät lähetetään maailmaan, kaikki tämä koottakoon kirkon huomaan.

39 Ja jos te etsitte [a]rikkauksia, joita Isä tahtoo antaa teille, te olette kaikista ihmisistä rikkaimpia, sillä teillä on iankaikkisuuden rikkauksia; ja maan [b]rikkauksien täytyy olla minun annettavinani; mutta varokaa [c]ylpeyttä, ettei teistä tulisi sellaisia kuin [d]nefiläiset muinoin.

40 Ja vielä minä sanon teille: Minä annan teille käskyn, että jokainen mies, sekä vanhin, pappi, opettaja että myös jäsen, ryhtyy kaikin voimin [a]kättensä työllä valmistamaan ja tekemään sitä, mitä minä olen käskenyt.

41 Ja olkoon teidän [a]saarnaamisenne [b]varoittavana äänenä, jokaisen lähimmäiselleen lempeydessä ja sävyisyydessä.

42 Ja lähtekää [a]pois jumalattomien keskuudesta. Pelastakaa itsenne. Pitäkää itsenne puhtaina, te Herran astioiden kantajat. Aivan niin. Aamen.

LUKU 39

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta James Covelille Fayettessa New Yorkin osavaltiossa 5. tammikuuta 1831. James Covel, joka oli ollut metodistipappi noin neljänkymmenen vuoden ajan, teki Herran kanssa liiton, että hän noudattaisi mitä tahansa käskyä, minkä Herra antaisi hänelle profeetta Josephin kautta.

33 *a* PKO Lähetystyö.
b Jes. 45:17; Jer. 30:10; OL 136:22.
c Dan. 4:32.
34 *a* PKO Yhteinen suostumus.
35 *a* PKO Hyvinvoinnin turvaaminen.
38 *a* PKO Endaumentti.
39 *a* MK Jaak. 2:17–19; OL 11:7.
b Hagg. 2:8.
c PKO Ylpeys.
d Moroni 8:27.
40 *a* 1. Kor. 4:12.
41 *a* PKO Saarnaaminen.
b PKO Varoittaminen.
42 *a* Jes. 52:11.

1–4 Pyhillä on voima tulla Jumalan lapsiksi. 5–6 Evankeliumin vastaanottaminen merkitsee Kristuksen vastaanottamista. 7–14 James Covelia käsketään ottamaan kaste ja tekemään työtä Herran viinitarhassa. 15–21 Herran palvelijoiden tulee saarnata evankeliumia ennen toista tulemista. 22–24 Ne, jotka ottavat vastaan evankeliumin, kootaan ajassa ja iankaikkisuudessa.

Kuule ja kuuntele hänen ääntänsä, hänen, joka on kaikesta [a]iankaikkisuudesta kaikkeen iankaikkisuuteen, suuri [b]Minä Olen, nimittäin Jeesus Kristus –

2 maailman [a]valo ja elämä; valo, joka loistaa pimeydessä, eikä pimeys sitä käsitä;

3 sama, joka tuli ajan [a]keskipäivänä minun omieni luokse, eivätkä minun omani ottaneet minua vastaan;

4 mutta kaikille, jotka ottivat minut vastaan, minä annoin voiman tulla [a]lapsikseni, ja aivan samoin minä annan kaikille, jotka ottavat minut vastaan, voiman tulla minun lapsikseni.

5 Ja totisesti, totisesti minä sanon sinulle: Joka ottaa vastaan minun evankeliumini, [a]ottaa vastaan minut; ja joka ei ota vastaan minun evankeliumiani, ei ota vastaan minua.

6 Ja tämä on minun [a]evankeliumini: parannus ja vesikaste, ja sitten tulee tulen ja Pyhän Hengen [b]kaste, nimittäin Lohduttajan, joka ilmoittaa kaiken ja [c]opettaa rauhaa tuovia valtakunnan asioita.

7 Ja nyt, katso, minä sanon sinulle, palvelijani [a]James: Minä olen katsellut sinun tekojasi ja tunnen sinut.

8 Ja totisesti minä sanon sinulle: Sinun sydämesi on nyt vilpitön minun edessäni tällä hetkellä; ja katso, minä olen suonut suuria siunauksia päällesi;

9 sinä olet kuitenkin tuntenut suurta murhetta, sillä sinä olet hylännyt minut monta kertaa ylpeyden ja [a]maailman huolien tähden.

10 Mutta katso, sinun vapautuksesi päivät ovat tulleet, jos kuulet minun ääntäni, joka sanoo sinulle: Nouse ja ota [a]kaste ja pese pois syntisi huutaen avuksi minun nimeäni, niin sinä saat minun Henkeni ja niin suuren siunauksen, ettet ole milloinkaan tiennyt sellaisesta.

11 Ja jos teet sen, minä olen valmistanut sinut suurempaan työhön. Sinä tulet saarnaamaan minun evankeliumini täyteyttä, jonka minä olen lähettänyt maailmaan näinä viimeisinä aikoina, liittoa, jonka minä olen

39 1 *a* Hepr. 13:8; OL 20:12; 35:1; 38:1–4.
b 2. Moos. 3:14. PKO Jehova.
2 *a* PKO Valo, Kristuksen.
3 *a* OL 20:26; Moos. 6:57, 62.
4 *a* Joh. 1:12. PKO Jumalan pojat ja tyttäret.
5 *a* Joh. 13:20.
6 *a* PKO Evankeliumi; Kaste, kastaminen; Parannus.
b PKO Pyhä Henki; Uudestisyntyminen Jumalasta.
c OL 42:61.
7 *a* OL 40:1.
9 *a* Matt. 13:22.
10 *a* OL 40. PKO Kaste, kastaminen.

lähettänyt maailmaan [a]tuodakseni takaisin kansani, joka on Israelin huonetta.

12 Ja tapahtuu, että voima [a]tulee sinun päällesi; sinä saat suuren uskon, ja minä olen sinun kanssasi ja käyn sinun kasvojesi edellä.

13 Sinut on kutsuttu [a]tekemään työtä minun viinitarhassani ja vahvistamaan minun kirkkoani ja [b]tuomaan esiin Siion, jotta se voi riemuita kukkuloilla ja [c]kukoistaa.

14 Katso, totisesti, totisesti minä sanon sinulle, ettei sinua ole kutsuttu lähtemään itäisille seuduille, vaan sinut on kutsuttu lähtemään Ohioon.

15 Ja sikäli kuin kansani kokoontuu Ohioon, minä olen pitänyt varattuna [a]siunauksen, jollaisesta ei tiedetä ihmislasten keskuudessa, ja se vuodatetaan heidän päällensä. Ja sieltä lähtee miehiä [b]kaikkien [c]kansakuntien keskuuteen.

16 Katso, totisesti, totisesti minä sanon sinulle, että Ohion väki huutaa suuresti uskoen minun puoleeni ajatellen, että minä estän kättäni tuomitsemasta kansakuntia, mutta minä en voi kieltää sanaani.

17 Ryhdy sen tähden tekemään kaikin voimin työtä ja kutsu uskollisia työmiehiä minun viinitarhaani, jotta se [a]leikattaisiin viimeisen kerran.

18 Ja sikäli kuin he tekevät parannuksen ja ottavat vastaan minun evankeliumini täyteyden ja tulevat pyhitetyiksi, minä estän kättäni [a]tuomitsemasta.

19 Mene sen tähden maailmaan ja huuda kovalla äänellä sanoen: Taivaan valtakunta on käsillä; huuda: Hoosianna, siunattu olkoon Korkeimman Jumalan nimi!

20 Mene kastamaan vedellä, valmistaen tietä minun kasvojeni edessä minun [a]tulemiseni aikaa varten;

21 sillä aika on lähellä; [a]päivää tai hetkeä ei [b]tiedä kukaan, mutta se tulee varmasti.

22 Ja se, joka ottaa vastaan nämä asiat, ottaa vastaan minut; ja heidät kootaan minulle ajassa ja iankaikkisuudessa.

23 Ja vielä, tapahtuu, että kaikkien päälle, jotka kastat vedellä, sinun on pantava [a]kätesi, niin he saavat Pyhän Hengen [b]lahjan ja [c]odottavat minun [d]tulemiseni merkkejä ja tuntevat minut.

24 Katso, minä tulen pian. Aivan niin. Aamen.

---

11 *a* PKO Israel: Israelin kokoaminen.
12 *a* 2. Kor. 12:9.
13 *a* Matt. 20:1–16.
b Jes. 52:8.
c OL 117:7.
15 *a* OL 38:32; 95:8; 110:8–10.
b OL 1:2.
c PKO Lähetystyö.
17 *a* MK Jaak. 5:61–75; OL 24:19.
18 *a* PKO Jeesus Kristus: Tuomari.
20 *a* PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
21 *a* Matt. 24:36.
b JS–M 1:40.
23 *a* PKO Kätten päällepaneminen.
b PKO Pyhän Hengen lahja.
c Ilm. 3:3; OL 35:15; 45:39–44.
d 2. Piet. 3:10–14.

LUKU 40

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithille ja Sidney Rigdonille Fayettessa New Yorkin osavaltiossa 6. tammikuuta 1831. Tämän muistiin merkityn ilmoituksen edellä profeetan historiassa sanotaan: "Kun James [Covel] hylkäsi Herran sanan ja palasi entisiin periaatteisiinsa ja entisen väkensä keskuuteen, Herra antoi minulle ja Sidney Rigdonille seuraavan ilmoituksen" (ks. OL 39).

1–3 Vainon pelko ja maailman huolet aiheuttavat evankeliumin hylkäämisen.

Katso, totisesti minä sanon teille, että palvelijani [a]James Covelin sydän oli vilpitön minun edessäni, sillä hän teki kanssani liiton, että hän noudattaisi minun sanaani.

2 Ja hän [a]otti sanan vastaan iloiten, mutta Saatana kiusasi häntä heti, ja [b]vainon pelko ja maailman huolet saivat hänet [c]hylkäämään sanan.

3 Sen tähden hän rikkoi minun liittoni, ja minun asiakseni jää tehdä hänelle, niin kuin hyväksi näen. Aamen.

LUKU 41

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta kirkolle Kirtlandissa Ohiossa 4. helmikuuta 1831. Tässä ilmoituksessa profeettaa ja kirkon vanhimpia kehotetaan rukoilemaan, jotta he saisivat Jumalan "lain" (ks. OL 42). Joseph Smith oli juuri saapunut Kirtlandiin New Yorkin osavaltiosta, ja Leman Copley, kirkon jäsen läheisessä Thompsonissa Ohiossa, "pyysi veli Josephia ja Sidney [Rigdonia] – – asumaan luonaan, niin hän järjestäisi heille talot ja elintarpeet". Seuraavassa ilmoituksessa selvennetään, missä Josephin ja Sidneyn tulee asua, ja myös kutsutaan Edward Partridge kirkon ensimmäiseksi piispaksi.

1–3 Vanhimmat johtavat kirkkoa ilmoituksen hengen mukaan. 4–6 Todelliset opetuslapset ottavat vastaan ja pitävät Herran lain. 7–12 Edward Partridge nimitetään piispaksi kirkolle.

Kuuntele ja kuule, oi sinä minun kansani, sanoo Herra ja sinun Jumalasi, sinä, jota minä mielihyvin [a]siunaan suurimmilla kaikista siunauksista, sinua, joka kuulet minua; ja teidät, jotka ette kuule minua mutta jotka olette muka [b]tunnustaneet minun nimeni, minä [c]kiroan raskaimmalla kaikista kirouksista.

2 Kuulkaa, oi te kirkkoni

40 1 *a* OL 39:7–11.
2 *a* Mark. 4:16–19.
b Matt. 13:20–22.
pko Vaino.
c pko Luopumus.
41 1 *a* pko Siunaus, siunaaminen.
b OL 56:1–4; 112:24–26.
c 5. Moos. 11:26–28; 1. Nefi 2:23.

vanhimmat, jotka minä olen kutsunut: Katso, minä annan teille käskyn, että teidän tulee kokoontua yhteen ollaksenne [a]yhtä mieltä minun sanastani;

3 ja uskonne rukouksen kautta te saatte minun [a]lakini, jotta tietäisitte, kuinka hallita minun kirkkoani, ja kaikki olisi oikein minun edessäni.

4 Ja minä olen teidän [a]hallitsijanne, kun minä [b]tulen; ja katso, minä tulen pian, ja katsokaa, että minun lakini pidetään.

5 Se, joka [a]ottaa vastaan minun lakini ja [b]noudattaa sitä, se on minun opetuslapseni; ja se, joka sanoo ottavansa sen vastaan eikä noudata sitä, se ei ole minun opetuslapseni, ja hänet [c]karkotettakoon teidän keskuudestanne;

6 sillä ei ole soveliasta, että sitä, mikä kuuluu valtakunnan lapsille, annettaisiin niille, jotka eivät sitä ansaitse, tai [a]koirille, tai että [b]helmiä heitettäisiin sikojen eteen.

7 Ja vielä, on soveliasta, että minun palvelijalleni Joseph Smith nuoremmalle rakennetaan [a]talo, jossa asua ja [b]kääntää.

8 Ja vielä, on soveliasta, että palvelijani Sidney Rigdon asuu, missä hyväksi näkee, kunhan hän pitää minun käskyni.

9 Ja vielä, minä olen kutsunut palvelijani [a]Edward Partridgen; ja minä annan käskyn, että hänet tulee nimittää kirkon äänellä ja asettaa [b]piispaksi kirkolle, määrätä luopumaan kaupankäynnistään ja [c]käyttämään kaiken aikansa kirkon töihin,

10 huolehtimaan kaikista asioista, kuten hänelle määrätään minun laeissani sinä päivänä, jona minä annan ne.

11 Ja tämä, koska hänen sydämensä on puhdas minun edessäni, sillä hän on muinaisen [a]Natanaelin kaltainen, jossa ei ole [b]vilppiä.

12 Nämä sanat on annettu teille, ja ne ovat puhtaat minun edessäni; katsokaa sen tähden, kuinka pidätte ne, sillä teidän sielujenne täytyy vastata niistä tuomiopäivänä. Aivan niin. Aamen.

LUKU 42

Ilmoitus, joka annettiin kahdessa osassa profeetta Joseph Smithin kautta Kirtlandissa Ohiossa 9. ja 23. helmikuuta 1831. Ensimmäinen osa, joka käsittää jakeet 1–72, saatiin kahdentoista vanhimman läsnä ollessa ja Herran aikaisemmin antaman lupauksen täyttymykseksi,

2 *a* PKO Ykseys.
3 *a* OL 42.
4 *a* Sak. 14:9; OL 45:59. PKO Jeesus Kristus: Kristuksen tuhatvuotinen hallituskausi.
b PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
5 *a* Matt. 7:24.
b Jaak. 1:22–25; OL 42:60.
c OL 50:8–9. PKO Kirkosta erottaminen.
6 *a* Matt. 15:26.
b Matt. 7:6.
7 *a* OL 42:71.
b ELI kääntää Raamattua. OL 45:60–61.
9 *a* OL 36:1.
b OL 72:9–12; 107:68–75. PKO Piispa.
c OL 51.
11 *a* Joh. 1:47.
b PKO Vilppi.

että "laki" annettaisiin Ohiossa (ks. OL 38:32). Toinen osa käsittää jakeet 73–93. Profeetta sanoo tästä ilmoituksesta nimenomaan, että se "käsittää kirkon lain".

1–10 Vanhimpia kutsutaan saarnaamaan evankeliumia, kastamaan käännynnäisiä ja vahvistamaan kirkkoa. 11–12 Heidät täytyy kutsua ja asettaa, ja heidän tulee opettaa kirjoituksissa olevia evankeliumin periaatteita. 13–17 Heidän tulee opettaa ja profetoida Hengen voimalla. 18–29 Pyhiä kielletään tappamasta, varastamasta, valehtelemasta, himoitsemasta, tekemästä aviorikosta tai puhumasta pahaa toisista. 30–39 Omaisuuden pyhittämistä säätelevät lait esitetään. 40–42 Ylpeys ja laiskuus tuomitaan. 43–52 Sairaat tulee parantaa siunaamalla ja uskolla. 53–60 Kirkkoa hallitaan kirjoitusten mukaan, ja niitä tulee julistaa maailmalle. 61–69 Uuden-Jerusalemin paikka ja valtakunnan salaisuudet tullaan ilmoittamaan. 70–73 Pyhitettyä omaisuutta tulee käyttää kirkon virkailijoiden elantoon. 74–93 Haureutta, aviorikosta, tappamista, varastamista ja syntien tunnustamista säätelevät lait esitetään.

Kuulkaa, oi te minun kirkkoni vanhimmat, jotka olette kokoontuneet yhteen minun nimessäni, nimittäin Jeesuksen Kristuksen, elävän Jumalan Pojan, maailman Vapahtajan, koska te uskotte minun nimeeni ja pidätte minun käskyni.

2 Vielä minä sanon teille: kuunnelkaa ja kuulkaa ja noudattakaa [a]lakia, jonka minä annan teille.

3 Sillä totisesti minä sanon: Koska te olette kokoontuneet yhteen sen [a]käskyn mukaan, jonka minä annoin teille käskyksi, ja olette yhtä mieltä [b]tästä yhdestä asiasta ja olette pyytäneet Isältä minun nimessäni, niin te saatte.

4 Katso, totisesti minä sanon teille: Minä annan teille tämän ensimmäisen käskyn, että teidän tulee lähteä maailmaan minun nimessäni, jokaisen teistä, paitsi palvelijoideni Joseph Smith nuoremman ja Sidney Rigdonin.

5 Ja minä annan heille käskyn, että heidän tulee lähteä maailmaan vähäksi aikaa, ja [a]Hengen voimalla ilmoitetaan, milloin heidän tulee palata.

6 Ja teidän tulee lähteä maailmaan minun Henkeni voimassa saarnaamaan minun evankeliumiani [a]kaksittain minun nimessäni, korottamaan äänenne kuin pasuunan äänellä, julistamaan minun sanaani niin kuin Jumalan enkelit.

7 Ja teidän tulee lähteä maailmaan ja kastaa vedellä ja sanoa: Tehkää parannus, tehkää parannus, sillä taivaan valtakunta on käsillä.

8 Ja tästä paikasta teidän tulee lähteä maailmaan läntisille seuduille; ja sikäli kuin te löydätte niitä, jotka ottavat teidät vastaan,

42 2*a* OL 58:23. PKO Laki.
3*a* OL 38:32.
b Matt. 18:19.
5*a* PKO Pyhä Henki.
6*a* Mark. 6:7.
PKO Lähetystyö.

teidän tulee vahvistaa minun kirkkoani joka seudulla –

9 kunnes tulee aika, jolloin teille ilmoitetaan korkeudesta, milloin [a]Uuden-Jerusalemin [b]kaupunki on perustettava, jotta teidät voidaan [c]koota yhteen, jotta te olisitte minun [d]kansani ja minä teidän Jumalanne.

10 Ja vielä minä sanon teille, että palvelijani [a]Edward Partridgen tulee hoitaa virkaa, johon minä olen hänet nimittänyt. Ja tapahtuu, että jos hän rikkoo, [b]toinen nimitetään hänen sijaansa. Aivan niin. Aamen.

11 Vielä minä sanon teille, ettei kenenkään tehtäväksi anneta lähteä maailmaan [a]saarnaamaan minun evankeliumiani eikä vahvistamaan minun kirkkoani, ellei hän ole jonkun sellaisen [b]asettama, jolla on [c]valtuus, ja ellei kirkko tiedä, että hänellä on valtuus ja että kirkon johtajat ovat asettaneet hänet asianmukaisella tavalla.

12 Ja vielä, tämän kirkon [a]vanhinten, pappien ja opettajien tulee [b]opettaa minun evankeliumini periaatteita, jotka ovat [c]Raamatussa ja [d]Mormonin kirjassa, jossa on [e]evankeliumin täyteys.

13 Ja heidän tulee noudattaa [a]liittoja ja kirkon säännöksiä pitäen ne, ja näitä heidän tulee opettaa kuten Henki heitä ohjaa.

14 Ja Henki annetaan teille uskon [a]rukouksen kautta; ja ellette saa [b]Henkeä, teidän ei tule opettaa.

15 Ja kaikki tämä teidän tulee tehdä tarkoin, kuten minä olen käskenyt teidän opettamisestanne, kunnes minun [a]kirjoitusteni täyteys annetaan.

16 Ja kun te korotatte äänenne [a]Lohduttajan mukaan, te puhutte ja profetoitte, kuten minä hyväksi näen;

17 sillä katso, Lohduttaja tietää kaiken ja todistaa Isästä ja Pojasta.

18 Ja nyt, katso, minä puhun kirkolle. Älä [a]tapa; ja se, joka [b]tappaa, ei saa anteeksiantoa tässä maailmassa eikä tulevassa maailmassa.

19 Ja vielä minä sanon: Älä tapa; mutta sen, joka tappaa, on [a]kuoltava.

20 Älä [a]varasta; ja se, joka

9 *a* Et. 13:2–11; OL 45:66–71; 84:2–5; Moos. 7:62; UK 1:10. PKO Uusi-Jerusalem.
b OL 57:1–2.
c PKO Israel: Israelin kokoaminen.
d Sak. 8:8.
10 *a* OL 41:9–11; 124:19.
b OL 64:40.
11 *a* PKO Saarnaaminen.
b PKO Asettaminen; Kutsumus.
c PKO Pappeus; Valtuus.
12 *a* PKO Vanhin.
b Moosia 18:19–20; OL 52:9, 36. PKO Opettaminen.
c PKO Raamattu.
d PKO Mormonin kirja; Pyhät kirjoitukset: Pyhien kirjoitusten arvo.
e PKO Evankeliumi.
13 *a* ELI OL 20 (ks. OL 20 johdanto).
14 *a* OL 63:64. PKO Rukous.
b PKO Opettaminen: Hengen avulla opettaminen; Pyhä Henki.
15 *a* OL 42:56–58.
16 *a* 1. Kor. 2:10–14; OL 68:2–4. PKO Lohduttaja.
18 *a* 2. Moos. 20:13–17; Matt. 5:21–37; 2. Nefi 9:35; Moosia 13:21–24; 3. Nefi 12:21–37.
b PKO Murha.
19 *a* PKO Kuolemanrangaistus.
20 *a* PKO Varastaminen.

varastaa eikä tee parannusta, on karkotettava.

21 Älä [a]valehtele; se, joka valehtelee eikä tee parannusta, on karkotettava.

22 [a]Rakasta vaimoasi koko sydämestäsi ja [b]liity häneen äläkä kehenkään muuhun.

23 Ja se, joka katsoo naista niin, että alkaa [a]himoita häntä, kieltää uskon, eikä hänellä ole Henkeä; ja ellei hän tee parannusta, hänet on karkotettava.

24 Älä tee [a]aviorikosta; ja se, joka tekee aviorikoksen eikä tee parannusta, on karkotettava.

25 Mutta sille, joka on tehnyt aviorikoksen ja tekee [a]parannuksen koko sydämestään ja hylkää sen eikä enää tee aviorikosta, sinun on annettava [b]anteeksi;

26 mutta jos hän tekee sen [a]uudestaan, hänelle ei saa antaa anteeksi, vaan hänet on karkotettava.

27 Älä [a]puhu pahaa lähimmäisestäsi, äläkä tuota hänelle mitään vahinkoa.

28 Sinä tiedät, että minun näitä asioita koskevat lakini on annettu minun kirjoituksissani; se, joka tekee syntiä eikä tee parannusta, on [a]karkotettava.

29 Jos sinä [a]rakastat minua, sinä [b]palvelet minua ja [c]pidät kaikki käskyni.

30 Ja katso, sinä [a]muistat köyhiä ja [b]pyhität omaisuudestasi heidän [c]elannokseen sen, mitä sinulla on annettavana heille, liitoin ja sopimuksin, joita ei voi rikkoa.

31 Ja kaiken, minkä te [a]annatte omaisuudestanne [b]köyhille, te annatte minulle; ja se laskettakoon minun kirkkoni [c]piispan ja hänen neuvonantajiensa, kahden vanhimman tai ylipapin eteen, jotka hän nimittää tai on nimittänyt ja [d]erottanut siihen tarkoitukseen.

32 Ja tapahtuu, että sen jälkeen kun se on laskettu minun kirkkoni piispan eteen ja kun hän on saanut nämä todistukset minun kirkkoni omaisuuden [a]pyhittämisestä, niin ettei sitä voida ottaa kirkolta, minun käskyjeni mukaan, jokainen tehdään [b]tilivelvolliseksi minulle, oman omaisuutensa eli sen [c]taloudenhoitajaksi, mitä hän on saanut pyhittämisen kautta, sen verran, mikä riittää hänelle itselleen ja [d]perheelle.

33 Ja vielä, jos kirkon tai kenenkään sen yksilön käsissä on tämän ensimmäisen pyhittämisen

21 *a* PKO Rehellisyys; Valehteleminen.
22 *a* PKO Avioliitto; Rakkaus.
b 1. Moos. 2:23–24; Ef. 5:25, 28–33.
23 *a* Matt. 5:28; 3. Nefi 12:28; OL 63:16. PKO Himo.
24 *a* PKO Aviorikos.
25 *a* PKO Parannus.
b Joh. 8:3–11. PKO Anteeksianto.
26 *a* 2. Piet. 2:20–22; OL 82:7.
27 *a* PKO Juoruileminen.
28 *a* PKO Kirkosta erottaminen.
29 *a* Joh. 14:15, 21.
b PKO Palveleminen.
c PKO Kuuliaisuus.
30 *a* Moosia 4:16–26; Alma 1:27. PKO Köyhät.
b PKO Pyhittää, pyhityksen laki.
c PKO Hyvinvoinnin turvaaminen.
31 *a* Moosia 2:17. PKO Almu.
b PKO Köyhät.
c PKO Piispa.
d PKO Erottaminen tehtävään.
32 *a* OL 51:4.
b OL 72:3–11. PKO Vastuullisuus.
c PKO Taloudenhoitaja.
d OL 51:3.

jälkeen enemmän omaisuutta kuin heidän elannokseen on tarpeen ja joka jää [a]yli pyhitettäväksi piispalle, sitä pidettäköön niiden auttamiseksi aika ajoin, joilla ei ole, jotta jokainen, jolle se on tarpeen, voi saada kylliksi ja saada puutteidensa mukaan.

34 Sen tähden ylijäämä pidettäköön minun varastohuoneessani köyhien ja tarvitsevien auttamiseksi, siten kuin kirkon korkea neuvosto ja piispa ja hänen neuvostonsa määräävät;

35 ja maiden ostamisen tarkoitukseen kirkon yleiseksi hyödyksi ja jumalanpalvelushuoneiden rakentamiseksi sekä [a]Uuden-Jerusalemin rakentamiseksi, josta ilmoitetaan tämän jälkeen –

36 jotta minun liittokansani voidaan koota yhteen sinä päivänä, jona minä [a]tulen [b]temppeliini. Ja tämän minä teen kansani pelastukseksi.

37 Ja tapahtuu, että se, joka tekee syntiä eikä tee parannusta, on [a]karkotettava kirkosta, eikä hän saa takaisin sitä, minkä hän on [b]pyhittänyt minun kirkkoni köyhille ja tarvitseville eli toisin sanoen minulle –

38 sillä kaiken, mitä [a]teette vähimmille näistä, te teette minulle.

39 Sillä tapahtuu, että se, mitä minä puhuin profeettojeni suulla, toteutuu; sillä minä pyhitän niiden rikkauksista, jotka omaksuvat minun evankeliumini pakanoiden keskuudessa, kansani köyhille, jotka ovat Israelin huonetta.

40 Ja vielä, älä ole [a]ylpeä sydämessäsi; olkoot kaikki [b]vaatteesi yksinkertaisia ja olkoon niiden kauneus sinun omien kättesi työn kauneutta;

41 ja tehtäköön kaikki minun edessäni puhtaasti.

42 Älä ole laiska, sillä se, joka on [a]laiska, ei saa syödä työmiehen leipää eikä pitää tämän vaatteita.

43 Ja kaikkia teidän keskuudessanne, jotka ovat [a]sairaita ja joilla ei ole uskoa tulla terveiksi mutta jotka uskovat, ravittakoon mitä hellimmin yrteillä ja kevyellä ruoalla, eikä vihollisen käsin.

44 Ja kutsuttakoon seurakunnan vanhimmat, kaksi tai useampia, ja he rukoilkoot heidän puolestaan ja pankoot [a]kätensä heidän päällensä minun nimessäni; ja jos he kuolevat, he [b]kuolevat minulle, ja jos he elävät, he elävät minulle.

45 [a]Eläkää keskenänne [b]rakkaudessa, niin että [c]itkette kuolevien menetystä ja etenkin niitä,

33 *a* OL 42:55; 51:13; 119:1–3.
35 *a* PKO Siion; Uusi-Jerusalem.
36 *a* OL 36:8.
b Mal. 3:1.
37 *a* OL 41:5; 50:8–9. PKO Kirkosta erottaminen.
b PKO Pyhittää, pyhityksen laki.
38 *a* Matt. 25:34–40. PKO Hyvinvoinnin turvaaminen; Rakkaus.
40 *a* Sananl. 16:5. PKO Ylpeys.
b PKO Vaatimattomuus.
42 *a* OL 68:30–32. PKO Laiskuus.
43 *a* PKO Sairaus.
44 *a* PKO Kätten päällepaneminen; Sairaan voitelu ja siunaus.
b Room. 14:8; Ilm. 14:13; OL 63:49.
45 *a* 1. Joh. 4:16, 20–21.
b PKO Rakkaus.
c Alma 28:11–12.

joilla ei ole [d]toivoa kirkkauden ylösnousemuksesta.

46 Ja tapahtuu, että ne, jotka kuolevat minun ominani, eivät maista [a]kuolemaa, sillä se on heille [b]suloinen;

47 ja ne, jotka eivät kuole minun ominani, voi heitä, sillä heidän kuolemansa on katkera.

48 Ja vielä, tapahtuu, että se, jolla on [a]uskoa minuun tullakseen [b]terveeksi ja jota ei ole [c]määrätty kuolemaan, tulee terveeksi.

49 Se, jolla on uskoa nähdä, on näkevä.

50 Se, jolla on uskoa kuulla, on kuuleva.

51 Rampa, jolla on uskoa hypätä, on hyppäävä.

52 Ja niillä, joilla ei ole uskoa näiden tekemiseen mutta jotka uskovat minuun, on voima tulla minun [a]lapsikseni, ja sikäli kuin he eivät riko minun lakejani, sinun on [b]kestettävä heidän vajavuuksiaan.

53 Pysy [a]taloudenhoitopaikallasi.

54 Älä ota veljesi vaatetta; maksa siitä, mitä saat veljeltäsi.

55 Ja jos [a]saat enemmän kuin sen, mitä tarvitset elannoksesi, anna se minun [b]varastohuoneeseeni, jotta kaikki tehtäisiin sen mukaan, mitä minä olen sanonut.

56 Pyydä, niin minun [a]kirjoitukseni annetaan, kuten minä olen säätänyt, ja ne on [b]säilytettävä turvassa;

57 ja on välttämätöntä, että vaikenet niistä etkä opeta niitä, ennen kuin olette saaneet ne kokonaisuudessaan.

58 Ja minä annan teille käskyn, että sitten teidän täytyy opettaa niitä kaikille ihmisille, sillä niitä täytyy opettaa [a]kaikille kansakunnille, suvuille, kielille ja kansoille.

59 Pidä niitä asioita, jotka olet saanut ja jotka on annettu sinulle minun kirjoituksissani laiksi, minun lakinani minun kirkkoni hallitsemiseksi;

60 ja se, joka [a]tekee näiden asioiden mukaan, pelastuu, ja se, joka ei niitä tee, [b]tuomitaan, jos hän jatkaa niin.

61 Jos pyydät, sinä saat [a]ilmoitusta ilmoituksen päälle, [b]tietoa tiedon päälle, jotta voit tuntea [c]salaisuuksia ja [d]rauhaa tuovia asioita – sen, mikä tuo [e]iloa, sen, mikä tuo iankaikkisen elämän.

62 Pyydä, niin sinulle ilmoitetaan minun hyväksi näkemänäni aikana, minne [a]Uusi-Jerusalem tulee rakentaa.

63 Ja katso, tapahtuu, että

45 *d* 1. Kor. 15:19–22.
PKO Toivo.
46 *a* PKO Kuolema, fyysinen.
b Ilm. 14:13.
48 *a* OL 46:19.
PKO Usko.
b PKO Parantaminen.
c Saarn. 3:1–2; Ap. t. 17:26; Hepr. 9:27; OL 122:9.
52 *a* PKO Jumalan pojat ja tyttäret.
b Room. 15:1.
PKO Ystävyys.
53 *a* PKO Taloudenhoitaja.
55 *a* OL 82:17–19; 119:1–3.
b OL 42:34; 51:13.
56 *a* OL 45:60–61.
b PKO Pyhät kirjoitukset: Pyhien kirjoitusten arvo.
58 *a* OL 1:2.
60 *a* OL 41:5.
PKO Kuuliaisuus.
b Moos. 5:15.
PKO Tuomio.
61 *a* PKO Ilmoitus.
b Abr. 1:2.
PKO Tieto; Todistaminen.
c OL 63:23.
PKO Jumalan salaisuudet.
d OL 39:6.
e PKO Ilo.
62 *a* OL 57:1–5.

minun palvelijani lähetetään maailmaan itään ja länteen, pohjoiseen ja etelään.

64 Mutta jo nyt se, joka menee itään, opettakoon niitä, jotka kääntyvät, pakenemaan [a]länteen, ja tämä sen tähden, mitä on tulossa maan päälle, ja [b]salaliittojen tähden.

65 Katso, noudata kaikkia näitä asioita, niin suuri on sinun palkkasi, sillä sinä saat tuntea valtakunnan salaisuudet, mutta maailma ei saa niitä tuntea.

66 Noudattakaa lakeja, jotka olette saaneet, ja olkaa uskollisia.

67 Ja tämän jälkeen te saatte kirkon [a]liitot, ne, jotka riittävät teidän vahvistamiseksenne sekä täällä että Uudessa-Jerusalemissa.

68 Sen tähden, se, jolta puuttuu [a]viisautta, hän pyytäköön minulta, niin minä annan hänelle auliisti ja soimaamatta häntä.

69 Ylentäkää sydämenne ja riemuitkaa, sillä teille on annettu [a]valtakunta eli toisin sanoen kirkon [b]avaimet. Aivan niin. Aamen.

70 [a]Papeilla ja [b]opettajilla tulee olla [c]taloudenhoitotoimensa samoin kuin jäsenillä.

71 Ja niiden vanhinten ja ylipappien, jotka on nimitetty auttamaan piispaa neuvonantajina kaikessa, tulee saada perheelleen elanto siitä omaisuudesta, joka on [a]pyhitetty piispalle köyhien hyväksi ja muihin tarkoituksiin, kuten edellä on mainittu;

72 tai heidän tulee saada oikeutettu korvaus kaikista palveluksistaan, joko taloudenhoito-omaisuutena tai muulla tavalla, niin kuin neuvonantajat ja piispa parhaaksi harkitsevat tai päättävät.

73 Ja myös piispan tulee saada elantonsa tai oikeutettu korvaus kaikista palveluksistaan kirkossa.

74 Katso, totisesti minä sanon teille, että keitään henkilöitä keskuudessanne, jotka ovat hylänneet kumppaninsa [a]haureuden tähden, eli toisin sanoen, jos he todistavat teidän edessänne kaikessa sydämen nöyryydessä, että näin on tapahtunut, teidän ei tule karkottaa heitä keskuudestanne;

75 mutta jos havaitsette, että jotkut henkilöt ovat jättäneet kumppaninsa [a]aviorikoksen tähden ja he itse ovat rikkojia ja heidän kumppaninsa elävät, heidät on [b]karkotettava teidän keskuudestanne.

76 Ja vielä minä sanon teille, että teidän tulee olla [a]tarkkaavaisia ja huolellisia kaikessa tutkinnassa, niin että ette ota

64 *a* OL 45:64.
b PKO Salaliitto.
67 *a* OL 82:11–15.
68 *a* Jaak. 1:5. PKO Viisaus.
69 *a* PKO Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta.
b Matt. 16:19; OL 65:2. PKO Pappeuden avaimet.
70 *a* PKO Pappi, Aaronin pappeus.
b PKO Opettaja, Aaronin pappeus.
c PKO Taloudenhoitaja.
71 *a* PKO Pyhittää, pyhityksen laki.
74 *a* PKO Haureus; Sukupuolinen moraalittomuus.
75 *a* PKO Aviorikos.
b PKO Kirkosta erottaminen.
76 *a* PKO Vartija.

keitään sellaisia keskuuteenne, jos he ovat naimisissa;

77 ja elleivät he ole naimisissa, heidän on tehtävä parannus kaikista synneistään, tai te ette saa ottaa heitä.

78 Ja vielä, jokaisen henkilön, joka kuuluu tähän Kristuksen kirkkoon, tulee pitää tarkoin kaikki kirkon käskyt ja liitot.

79 Ja tapahtuu, että jos jotkut henkilöt teidän keskuudessanne [a]tappavat, heidät tulee luovuttaa ja heitä tulee kohdella maan lakien mukaan; sillä muistakaa, ettei hänellä ole anteeksiantoa; ja se osoitettakoon maan lakien mukaan.

80 Ja jos joku mies tai nainen tekee aviorikoksen, hänet tutkittakoon kahden tai useamman kirkon vanhimman edessä, ja kahden kirkon todistajan, eikä vihollisten, on vahvistettava jokainen sana häntä vastaan; mutta jos todistajia on enemmän kuin kaksi, se on parempi.

81 Mutta hänet tuomitaan kahden todistajan sanalla; ja vanhinten tulee viedä asia seurakunnan eteen, ja seurakunnan tulee kohottaa kätensä häntä vastaan, jotta häntä kohdeltaisiin Jumalan lain mukaan.

82 Ja jos on mahdollista, on välttämätöntä, että myös piispa on saapuvilla.

83 Ja menetelkää näin kaikissa tapauksissa, jotka tulevat teidän eteenne.

84 Ja jos mies tai nainen ryöstää, hänet luovutettakoon maan tuomiovallan käyttäjille.

85 Ja jos hän [a]varastaa, hänet luovutettakoon maan tuomiovallan käyttäjille.

86 Ja jos hän [a]valehtelee, hänet luovutettakoon maan tuomiovallan käyttäjille.

87 Ja jos hän tekee mitään jumalatonta, hänet luovutettakoon tuomiovallan, nimittäin Jumalan tuomiovallan, käyttäjille.

88 Ja jos sinun [a]veljesi tai sisaresi [b]rikkoo sinua vastaan, ota asia puheeksi hänen kanssansa kahden kesken; ja jos hän [c]tunnustaa, tee sovinto.

89 Mutta ellei hän tunnusta, luovuta hänet kirkolle, ei jäsenille, vaan vanhimmille. Ja se tehtäköön kokouksessa, eikä maailman edessä.

90 Ja jos sinun veljesi tai sisaresi rikkoo monia vastaan, häntä [a]ojennettakoon monien edessä.

91 Ja jos joku rikkoo julkisesti, häntä nuhdeltakoon julkisesti, jotta hän häpeäisi. Ja ellei hän tunnusta, hänet luovutettakoon Jumalan tuomiovallan käyttäjille.

92 Jos joku rikkoo salassa, häntä nuhdeltakoon salassa, jotta hänellä olisi mahdollisuus tunnustaa salassa sille, jota vastaan hän on rikkonut, ja Jumalalle, jottei seurakunta puhuisi hänestä moittien.

93 Ja menetelkää näin kaikissa asioissa.

79 *a* PKO Murha.
85 *a* PKO Varastaminen.
86 *a* PKO Rehellisyys; Valehteleminen.
88 *a* PKO Sisar; Veli.
b Matt. 18:15–17.
c PKO Tunnustaminen.
90 *a* PKO Kuritus.

LUKU 43

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Kirtlandissa Ohiossa helmikuussa 1831. Ihmiset, jotka väittivät valheellisesti saavansa ilmoituksia, aiheuttivat tänä aikana hämmennystä joidenkuiden kirkon jäsenten keskuudessa. Profeetta kysyi Herralta ja sai tämän kirkon vanhimmille osoitetun sanoman. Alkuosassa käsitellään kirkon hallinnon asioita; loppuosa sisältää varoituksen, joka vanhinten tulee antaa maan kansakunnille.

1–7 Ilmoitukset ja käskyt tulevat ainoastaan sen kautta, joka on nimitetty. 8–14 Pyhät pyhitetään, kun he toimivat kaikessa pyhyydessä Herran edessä. 15–22 Vanhimmat lähetetään maailmaan huutamaan parannusta ja valmistamaan ihmisiä Herran suurta päivää varten. 23–28 Herra kutsuu ihmisiä omalla äänellään ja luonnonvoimilla. 29–35 Tuhatvuotinen valtakunta tulee, ja Saatana pannaan kahleisiin.

Oi, kuulkaa, te minun kirkkoni vanhimmat, ja kallistakaa korvanne sanoille, jotka minä puhun teille.

2 Sillä katso, totisesti, totisesti minä sanon teille, että te olette saaneet käskyn [a]laiksi minun kirkolleni hänen kauttaan, jonka minä olen nimittänyt teille ottamaan vastaan [b]käskyjä ja ilmoituksia minun kädestäni.

3 Ja tämä tietäkää varmasti, että teille ei ole nimitetty ketään muuta vastaanottamaan käskyjä ja ilmoituksia, ennen kuin hänet otetaan, jos hän [a]pysyy minussa.

4 Mutta totisesti, totisesti minä sanon teille, [a]ettei ketään muuta nimitetä tämän lahjan saajaksi muuten kuin hänen kauttaan, sillä jos se otetaan häneltä, hänellä ei ole muuta valtaa kuin nimittää toinen sijaansa.

5 Ja tämä olkoon lakina teille, että te ette saa ottaa vastaan opetuksia keneltäkään, joka tulee teidän eteenne, ilmoituksina ettekä käskyinä;

6 ja tämän minä annan teille, jottei teitä [a]eksytettäisi, jotta tietäisitte, että ne eivät ole minusta.

7 Sillä totisesti minä sanon teille, että se, joka on minun [a]asettamani, tulee sisään [b]portista, ja hänet asetetaan, kuten minä olen sanonut teille aikaisemmin, opettamaan niitä ilmoituksia, jotka te olette saaneet ja saatte hänen kauttaan, jonka minä olen nimittänyt.

8 Ja nyt, katso, minä annan teille käskyn, että kun te olette kokoontuneet yhteen, teidän tulee [a]opettaa ja rakentaa toisianne, jotta tietäisitte, kuinka toimia ja johtaa minun kirkkoani, kuinka

43 2 *a* OL 42.
b PKO Ilmoitus; Jumalan käskyt.
3 *a* Joh. 15:4.
4 *a* OL 28:2–3.
6 *a* OL 46:7.
PKO Pettäminen.
7 *a* PKO Asettaminen.
b Matt. 7:13–14; 2. Nefi 9:41; 31:9, 17–18; 3. Nefi 14:13–14; OL 22.
8 *a* OL 88:77.

noudattaa minun antamieni lain ja käskyjen kohtia.

9 Ja siten te saatte opetusta minun kirkkoni laissa ja tulette [a]pyhitetyiksi siitä, mitä olette saaneet, ja teidän tulee sitoutua toimimaan kaikessa pyhyydessä minun edessäni –

10 niin että sikäli kuin teette niin, [a]tuotatte kunniaa sille valtakunnalle, jonka olette saaneet. Sikäli kuin ette tee niin, sekin, mitä olette saaneet, [b]otetaan pois.

11 Puhdistakaa pois [a]pahuus, jota keskuudessanne on; pyhittäytykää minun edessäni;

12 ja jos te haluatte valtakunnan kirkkauksia, nimittäkää palvelijani Joseph Smith nuorempi ja [a]tukekaa häntä minun edessäni uskon rukouksin.

13 Ja vielä minä sanon teille, että jos te haluatte valtakunnan [a]salaisuuksia, antakaa hänelle ruokaa ja vaatteita ja mitä hän tarvitseekin täyttääkseen työn, jonka minä olen käskenyt hänen tehdä;

14 ja ellette te tee sitä, hän jää niiden luokse, jotka ovat ottaneet hänet vastaan, jotta minä voin pitää itselläni [a]puhtaan kansan edessäni.

15 Vielä minä sanon: Kuulkaa, te minun kirkkoni vanhimmat, jotka minä olen nimittänyt: Teitä ei ole lähetetty maailmaan opetettaviksi vaan [a]opettamaan ihmislapsille asioita, jotka minä olen pannut teidän käsiinne [b]Henkeni voimalla;

16 ja teidän on saatava [a]opetusta korkeudesta. [b]Pyhittäytykää, niin teille [c]annetaan voima voidaksenne antaa, niin kuin minä olen puhunut.

17 Kuulkaa, sillä katso, Herran [a]suuri [b]päivä on käsillä.

18 Sillä päivä tulee, jolloin Herra antaa [a]äänensä kuulua taivaasta; taivaat [b]järkkyvät ja maa [c]vapisee ja Jumalan [d]pasuuna soi pitkään ja kuuluvasti ja sanoo nukkuville kansakunnille: Te pyhät, [e]nouskaa ylös elämään; te synnintekijät, [f]jääkää [g]nukkumaan, kunnes minä kutsun jälleen.

19 Vyöttäkää sen tähden kupeenne, ettei teitä tavattaisi jumalattomien keskuudesta.

20 Korottakaa äänenne älkääkä arkailko. Kutsukaa kansakuntia parannukseen, sekä vanhoja että nuoria, sekä orjia että vapaita, sanoen: Valmistautukaa Herran suurta päivää varten;

21 sillä jos minä, joka olen ihminen, korotan ääneni ja kutsun teitä parannukseen ja te vihaatte minua, mitä te sanotte, kun tulee

9 *a* PKO Pyhitys.
10 *a* Alma 12:10.
b Mark. 4:25.
11 *a* PKO Synti.
12 *a* PKO Tuen antaminen kirkon johtajille.
13 *a* PKO Jumalan salaisuudet.
14 *a* PKO Puhtaus.
15 *a* PKO Lähetystyö.
b PKO Opettaminen: Hengen avulla opettaminen.
16 *a* PKO Innoitus.
b PKO Pyhitys.
c Luuk. 24:49; OL 38:32; 95:8–9; 110:8–10.
17 *a* Mal. 3:23; OL 2:1; 34:6–9.
b OL 29:8. PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
18 *a* Joel 2:11; OL 133:50.
b Joel 2:10; 4:16; OL 45:48.
c OL 88:87.
d OL 29:13; 45:45.
e PKO Ylösnousemus.
f OL 76:85; 88:100–101.
g Morm. 9:13–14.

päivä, jolloin [a]ukkoset antavat äänensä kuulua maan ääristä puhuen kaikkien elävien korville, sanoen: Tehkää parannus ja valmistautukaa Herran suurta päivää varten?

22 Niin, ja vielä, kun salamat kiitävät idästä länteen ja antavat äänensä kuulua kaikille eläville ja panevat kaikkien kuulevien korvat soimaan sanoen nämä sanat: Tehkää parannus, sillä Herran suuri päivä on tullut?

23 Ja vielä, Herra antaa äänensä kuulua taivaasta sanoen: Kuunnelkaa, oi te maan kansakunnat, ja kuulkaa sen Jumalan sanat, joka on tehnyt teidät.

24 Oi, te maan kansakunnat, miten monesti olenkaan tahtonut koota teidät yhteen, niin kuin [a]kanaemo kokoaa poikaset siipiensä suojaan, mutta te [b]ette tahtoneet!

25 Miten monesti olenkaan [a]kutsunut teitä [b]palvelijoideni suulla ja enkelien [c]palveluksella ja omalla äänelläni ja ukkosten äänellä ja salamoiden äänellä ja myrskyjen äänellä ja maanjäristysten äänellä ja suurien raemyrskyjen ja [d]nälänhätien ja kaikenlaisten ruttotautien äänellä ja kovalla pasuunan äänellä ja tuomion äänellä ja [e]armon äänellä kaiken päivää sekä kirkkauden ja kunnian ja iankaikkisen elämän rikkauksien äänellä ja olisin pelastanut teidät [f]ikuisella pelastuksella, mutta te ette tahtoneet!

26 Katso, päivä on tullut, jolloin minun suuttumukseni vihan malja on täysi.

27 Katso, totisesti minä sanon teille, että nämä ovat Herran, teidän Jumalanne, sanoja.

28 Tehkää sen tähden työtä, [a]tehkää työtä minun viinitarhassani viimeisen kerran – viimeisen kerran kutsukaa maan asukkaita.

29 Sillä hyväksi näkemänäni aikana minä [a]tulen maan päälle tuomitsemaan, ja minun kansani lunastetaan, ja se hallitsee minun kanssani maan päällä.

30 Sillä suuri [a]tuhatvuotinen valtakunta, josta minä olen puhunut palvelijoideni suulla, tulee.

31 Sillä [a]Saatana pannaan [b]kahleisiin, ja kun hänet päästetään jälleen irti, hän hallitsee vain [c]vähän aikaa, ja sitten tulee maailman [d]loppu.

32 Ja se, joka elää [a]vanhurskaasti, [b]muutetaan silmänrä-

21 *a* 2. Nefi 27:2; OL 88:90.
24 *a* Matt. 23:37; 3. Nefi 10:4–6.
b PKO Kapinointi.
25 *a* Hel. 12:2–4.
b Matt. 23:34. PKO Profeetta.
c OL 7:6; 130:4–5.
d Jer. 24:10; Aam. 4:6; OL 87:6; JS–M 1:29.
e PKO Armeliaisuus.
f PKO Iankaikkinen elämä; Kuolemattomuus; Pelastus.
28 *a* MK Jaak. 5:71; OL 33:3. PKO Herran viinitarha.
29 *a* PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
30 *a* PKO Tuhatvuotinen valtakunta.
31 *a* 1. Nefi 22:26. PKO Perkele.
b OL 45:55; 84:100; 88:110.
c Ilm. 20:3; MK Jaak. 5:77; OL 29:22.
d PKO Maailma: Maailman loppu.
32 *a* PKO Vanhurskaus.
b 1. Kor. 15:51–52; OL 63:51; 101:31. PKO Ylösnousemus.

päyksessä, ja maa katoaa ikään kuin tulessa.

33 Ja jumalattomat joutuvat sammumattomaan [a]tuleen, eikä heidän loppuaan tiedä kukaan ihminen maan päällä eikä saa koskaan tietääkään, ennen kuin he tulevat minun eteeni [b]tuomittaviksi.

34 Kuulkaa näitä sanoja. Katso, minä olen Jeesus Kristus, maailman [a]Vapahtaja. [b]Vaalikaa näitä asioita sydämessänne ja antakaa iankaikkisuuden [c]vakavien totuuksien [d]viipyä [e]mielessänne.

35 Olkaa [a]vakaita. Pitäkää kaikki minun käskyni. Aivan niin. Aamen.

LUKU 44

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithille ja Sidney Rigdonille Kirtlandissa Ohiossa helmikuun lopulla 1831. Tässä esitetyn vaatimuksen mukaisesti kirkko määräsi konferenssin pidettäväksi tulevan kesäkuun alussa.

1–3 Vanhinten tulee kokoontua konferenssiin. 4–6 Heidän tulee järjestäytyä maan lakien mukaan ja huolehtia köyhistä.

Katso, näin sanoo Herra teille, minun palvelijoilleni: Minusta on tarpeen, että kirkkoni vanhimmat kutsutaan yhteen idästä ja lännestä ja pohjoisesta ja etelästä, kirjeitse tai jollakin muulla tavalla.

2 Ja tapahtuu, että sikäli kuin he ovat uskollisia ja osoittavat uskoa minuun, minä vuodatan [a]Henkeni heidän päällensä päivänä, jona he kokoontuvat yhteen.

3 Ja tapahtuu, että he menevät maailmaan ympäröiville seuduille [a]saarnaamaan parannusta kansalle.

4 Ja monet [a]kääntyvät, niin että te saatte voimaa järjestäytyä ihmisen [b]lakien mukaan;

5 jottei teidän [a]vihollisillanne ole valtaa teihin, jotta te varjellutte kaikessa, jotta te kykenette pitämään minun lakini, jotta jokainen kahle, jolla vihollinen yrittää tuhota minun kansani, voidaan katkaista.

6 Katso, minä sanon teille, että teidän täytyy [a]käydä katsomassa köyhiä ja tarvitsevia ja antaa heille apua, niin että heistä huolehditaan, kunnes kaikki voidaan tehdä minun lakini mukaan, jonka te olette saaneet. Aamen.

33 *a* Matt. 3:12.
b PKO Jeesus Kristus: Tuomari.
34 *a* PKO Vapahtaja.
b JS–M 1:37.
c OL 84:61; 100:7–8.
d PKO Pohtiminen.
e PKO Mieli.
35 *a* Room. 12:3; OL 18:21.
44 2 *a* Ap. t. 2:17.
3 *a* PKO Saarnaaminen.
4 *a* PKO Kääntyminen, kääntymys.
b OL 98:5–7.
5 *a* 2. Nefi 4:33.
6 *a* Jaak. 1:27.
PKO Hyvinvoinnin turvaaminen; Myötätunto.

LUKU 45

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta kirkolle Kirtlandissa Ohiossa 7. maaliskuuta 1831. Joseph Smithin historiassa tämän muistiin merkityn ilmoituksen esipuheessa sanotaan, että "tänä kirkon aikana – – julkaistiin – – ja levitettiin monia valheellisia kirjoituksia – – ja mielettömiä tarinoita – – ihmisten estämiseksi tutkimasta työtä tai omaksumasta uskoa – –. Mutta pyhien iloksi – – sain seuraavaa."

1–5 Kristus on meidän puolustajamme Isän luona. 6–10 Evankeliumi on sanansaattaja tien valmistamiseksi Herran edellä. 11–15 Herra otti Henokin ja tämän veljet huomaansa. 16–23 Kristus ilmoitti tulemisensa merkkejä sellaisina kuin ne annettiin Öljymäellä. 24–38 Evankeliumi palautetaan, pakanoiden ajat täyttyvät ja autioittava sairaus peittää maan. 39–47 Toiseen tulemiseen liittyy merkkejä, ihmeitä ja ylösnousemus. 48–53 Kristus on seisova Öljymäellä, ja juutalaiset näkevät haavat hänen käsissään ja jaloissaan. 54–59 Herra hallitsee tuhatvuotisen valtakunnan aikana. 60–62 Profeettaa kehotetaan aloittamaan Uuden testamentin kääntäminen, jonka myötä ilmaistaan tärkeää tietoa. 63–75 Pyhiä käsketään kokoontumaan ja rakentamaan Uusi-Jerusalem, johon ihmiset kaikista kansakunnista tulevat.

Kuule, oi sinä minun [a]kirkkoni kansa, jolle [b]valtakunta on annettu; kuule ja kallista korvasi hänelle, joka on laskenut maan perustukset ja joka on [c]tehnyt taivaat ja kaiken, mitä niissä on, ja jonka kautta on tehty kaikki, mikä elää ja liikkuu ja on.

2 Ja vielä minä sanon: Kuulkaa minun ääntäni, jottei [a]kuolema yllätä teitä; [b]hetkellä, jota ette aavista, kesä on ohi ja [c]sadonkorjuu päättynyt, mutta teidän sielunne ovat pelastamatta.

3 Kuunnelkaa häntä, joka on [a]puolustaja Isän luona ja joka ajaa teidän asiaanne hänen edessään

4 sanoen: Isä, katso hänen [a]kärsimyksiään ja kuolemaansa, joka ei [b]syntiä tehnyt ja johon sinä olit mieltynyt; katso Poikasi verta, joka vuodatettiin, hänen vertansa, jonka sinä annoit, jotta sinä itse saisit [c]kunnian;

5 sen tähden, Isä, säästä nämä veljeni, jotka [a]uskovat minun nimeeni, jotta he voisivat tulla minun luokseni ja saada [b]ikuisen elämän.

6 Kuulkaa, oi sinä minun kirkkoni kansa ja te vanhimmat, kuunnelkaa yhdessä, ja kuulkaa

45 1*a* PKO Jeesuksen Kristuksen kirkko.
b OL 50:35.
c Jer. 14:22; 3. Nefi 9:15; OL 14:9.
PKO Luominen.
2*a* Alma 34:33–35.
b Matt. 24:44.
c Jer. 8:20; OL 56:16.
PKO Sadonkorjuu.
3*a* OL 62:1.
PKO Puolustaja.
4*a* OL 19:18–19.
PKO Sovitus.
b Hepr. 4:15.
c Joh. 12:28.
5*a* OL 20:25; 35:2; 38:4.
b Joh. 3:16.

minun ääntäni niin kauan kuin [a]tämä päivä kestää, älkääkä paaduttako sydäntänne;

7 sillä totisesti minä sanon teille, että minä olen [a]Alfa ja Oomega, alku ja loppu, maailman valo ja elämä – [b]valo, joka loistaa pimeydessä, eikä pimeys sitä käsitä.

8 Minä tulin omieni luokse, eivätkä minun omani ottaneet minua vastaan; mutta kaikille, jotka ottivat minut vastaan, minä annoin [a]voiman tehdä monia [b]ihmeitä ja tulla Jumalan [c]lapsiksi; ja vielä niille, jotka [d]uskoivat minun nimeeni, minä annoin voiman saada [e]iankaikkisen elämän.

9 Ja aivan niin minä olen lähettänyt [a]ikuisen [b]liittoni maailmaan valoksi maailmalle ja [c]viiriksi kansalleni ja [d]pakanoille, jotta he pyrkisivät sen luokse, ja [e]sanansaattajaksi minun kasvojeni edellä tien valmistamiseksi minun edelläni.

10 Tulkaa sen tähden sen luokse; ja sen kanssa, joka tulee, minä selvitän asiat kuten ihmisten kanssa muinaisina aikoina, ja minä näytän teille [a]vahvat perusteluni.

11 Kuulkaa sen tähden yhdessä ja antakaa minun tosiaankin näyttää teille viisauteni – hänen viisautensa, jonka te sanotte olevan [a]Henokin ja hänen veljiensä Jumala,

12 jotka [a]vietiin pois maan päältä ja otettiin minun huomaani – [b]kaupunki, joka on varattuna vanhurskauden ajan tulemiseen asti – aikaan, jota kaikki pyhät miehet ovat tavoitelleet, mutta he eivät saavuttaneet sitä jumalattomuuden ja iljetyksien tähden;

13 ja he tunnustivat olevansa [a]vieraita ja muukalaisia maan päällä;

14 mutta saivat [a]lupauksen, että he saavuttaisivat sen ja näkisivät sen lihassaan.

15 Ja nyt, kuulkaa, niin minä selvitän asiat teidän kanssanne, ja minä puhun teille ja profetoin kuten ihmisille muinaisina aikoina.

16 Ja minä näytän sen selkeästi, kuten minä [a]näytin sen opetuslapsilleni, kun minä seisoin heidän edessään lihassa ja puhuin heille sanoen: Koska te olette kysyneet minulta minun tulemiseni [b]merkeistä aikana, jolloin minä tulen kirkkaudessani taivaan pilvissä täyttämään lupaukset, jotka minä olen antanut teidän isillenne,

6 *a* Hepr. 3:13; OL 64:23–25.
7 *a* Ilm. 1:8; 21:6; OL 19:1.
b Joh. 1:5.
8 *a* Matt. 10:1. PKO Voima.
b PKO Ihme.
c PKO Jumalan pojat ja tyttäret.
d PKO Usko.
e OL 14:7.
9 *a* PKO Uusi ja ikuinen liitto.
b Jer. 31:31–34; Morm. 5:20.
c 2. Nefi 29:2.
d Jes. 42:6; 2. Nefi 10:9–18.
e Mal. 3:1.
10 *a* Jes. 41:21; OL 50:10–12.
11 *a* Moos. 7:69.
12 *a* JSR 1. Moos. 14:30–34 (Liiteosa); OL 38:4; Moos. 7:21.
b Moos. 7:62–64. PKO Siion.
13 *a* Hepr. 11:13; 1. Piet. 2:11.
14 *a* Hepr. 11:8–13; Moos. 7:63.
16 *a* Matt. 24; Luuk. 21:7–36; JS–M 1.
b PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.

17 sillä koska te olette pitäneet [a]henkenne pitkällistä [b]poissaoloa ruumiistanne vankeutena, minä näytän teille, kuinka lunastuksen päivä tulee, sekä [c]hajallaan olevan Israelin [d]palauttamisen.

18 Ja nyt te näette tämän temppelin, joka on Jerusalemissa ja jota te kutsutte Jumalan huoneeksi, ja teidän vihollisenne sanovat, ettei tämä rakennus koskaan sorru.

19 Mutta totisesti minä sanon teille, että hävitys tulee tämän sukupolven osaksi kuin varas yöllä, ja tämä kansa hävitetään ja hajotetaan kaikkien kansakuntien sekaan.

20 Ja tämä temppeli, jonka te nyt näette, revitään maahan, niin ettei jää kiveä kiven päälle.

21 Ja tapahtuu, ettei tämä juutalaisten sukupolvi katoa, ennen kuin kaikki sitä kohtaavat hävitykset, joista minä olen kertonut teille, tapahtuvat.

22 Te sanotte tietävänne, että [a]maailman loppu tulee; te sanotte myös tietävänne, että taivaat ja maa katoavat;

23 ja tässä te sanotte oikein, sillä niin tapahtuu, mutta nämä, joista minä olen kertonut teille, eivät katoa ennen kuin kaikki täyttyy.

24 Ja tämän minä olen sanonut teille Jerusalemista; ja kun se päivä tulee, jäännös [a]hajotetaan kaikkien kansakuntien sekaan;

25 mutta se [a]kootaan jälleen; mutta se jää, kunnes [b]pakanoiden ajat täyttyvät.

26 Ja [a]sinä aikana kuullaan [b]sodista ja sotahuhuja, ja koko maa on levottomuuden vallassa, ja ihmisten sydämet [c]pettävät heidät, ja he sanovat, että Kristus [d]viivyttää tulemistansa maailman loppuun asti.

27 Ja ihmisten rakkaus kylmenee, ja pahuus lisääntyy.

28 Ja kun [a]pakanoiden aika on tullut, [b]valo puhkeaa näkyviin niiden keskuudessa, jotka istuvat pimeydessä, ja se on minun evankeliumini täyteys;

29 mutta he eivät [a]ota sitä vastaan, sillä he eivät näe valoa, ja he kääntävät [b]sydämensä pois minusta [c]ihmiskäskyjen tähden.

30 Ja tuon sukupolven aikana pakanoiden ajat täyttyvät.

31 Ja siinä sukupolvessa on ihmisiä, jotka eivät kuole, ennen kuin he näkevät ylitsevuotavan [a]vitsauksen, sillä autioittava sairaus peittää maan.

32 Mutta minun opetuslapseni [a]seisovat pyhissä paikoissa eivätkä horju, mutta jumalattomien keskuudessa ihmiset

17 *a* PKO Henki.
b OL 138:50.
c 1. Nefi 10:12–14.
PKO Israel: Israelin hajottaminen.
d PKO Israel: Israelin kokoaminen.
22 *a* PKO Maailma: Maailman loppu.
24 *a* 2. Nefi 25:15.
25 *a* Neh. 1:9; Jes. 11:12–14; 1. Nefi 22:10–12; 2. Nefi 21:12–14.
b Luuk. 21:24.
26 *a* PKO Myöhemmät ajat.
b OL 87; JS–M 1:23.
c Luuk. 21:26.
d 2. Piet. 3:3–10.
28 *a* 1. Nefi 15:13.
b PKO Evankeliumin palautus; Valo, Kristuksen.
29 *a* Joh. 1:5.
b Matt. 15:8–9.
c OL 3:6–8; 46:7; JS–H 1:19.
31 *a* OL 5:19–20; 97:22–25.
32 *a* OL 101:21–22, 64.

korottavat äänensä ja [b]kiroavat Jumalaa ja kuolevat.

33 Ja monin paikoin on myös [a]maanjäristyksiä ja paljon hävityksiä; kuitenkin ihmiset paadutavat sydämensä minua vastaan, ja he tarttuvat [b]miekkaan toinen toistaan vastaan, ja he tappavat toisiaan.

34 Ja nyt, kun minä, Herra, olin puhunut nämä sanat opetuslapsilleni, he huolestuivat.

35 Ja minä sanoin heille: Älkää olko [a]huolissanne, sillä kun kaikki tämä tapahtuu, te tiedätte, että teille annetut lupaukset täyttyvät.

36 Ja kun valo alkaa puhjeta esiin, se on heille kuin vertaus, jonka minä esitän teille:

37 Te katsotte ja näette [a]viikunapuita ja näette ne silmillänne, ja te sanotte, kun ne alkavat tulla lehteen ja niiden lehdet ovat vielä hentoja, että kesä on nyt käsillä;

38 aivan samoin on sinä päivänä, jolloin he näkevät kaikki nämä asiat; silloin he tietävät, että hetki on lähellä.

39 Ja tapahtuu, että se, joka [a]pelkää minua, [b]odottaa Herran suuren [c]päivän tuloa, niin, [d]Ihmisen Pojan tulemisen [e]merkkejä.

40 Ja he näkevät merkkejä ja ihmeitä, sillä niitä näkyy ylhäällä taivaalla ja alhaalla maan päällä.

41 Ja he näkevät verta ja [a]tulta ja savupilviä.

42 Ja ennen kuin Herran päivä tulee, [a]aurinko pimenee ja kuu värjäytyy vereen ja tähdet putoavat taivaalta.

43 Ja jäännös kootaan tähän paikkaan;

44 ja silloin he odottavat minua, ja katso, minä tulen, ja he näkevät minut taivaan pilvissä puettuna voimaan ja [a]suureen kirkkauteen kaikkien pyhien enkelien kanssa; ja se, joka ei [b]odota minua, erotetaan pois.

45 Mutta ennen kuin Herran käsivarsi iskee, enkeli puhaltaa [a]pasuunaansa ja poisnukkuneet pyhät [b]tulevat esiin minua vastaan [c]pilven sisässä.

46 Ja nyt, jos te olette nukkuneet [a]rauhassa, te olette siunattuja; sillä kuten te nyt katsotte minua ja tiedätte, että minä olen, aivan samoin te [b]tulette minun luokseni ja teidän sielunne saavat [c]elää ja teidän lunastuksenne tehdään täydelliseksi; ja pyhät tulevat esiin maan neljältä ilmansuunnalta.

47 Silloin Herran [a]käsivarsi iskee kansakuntia.

---

32 *b* Ilm. 16:11, 21.
33 *a* OL 43:18; 88:87–90.
b OL 63:33.
35 *a* Matt. 24:6.
37 *a* Mark. 13:28; Luuk. 21:29–31.
39 *a* OL 10:55–56. PKO Kuuliaisuus; Pelko: Jumalan pelko.
b 2. Piet. 3:10–13; OL 35:15–16; Moos. 7:62.
c PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
d PKO Ihmisen Poika.
e PKO Aikojen merkit.
41 *a* OL 29:21; 97:25–26.
42 *a* Joel 2:10; Ilm. 6:12; OL 88:87; 133:49.
44 *a* PKO Jeesus Kristus: Jeesuksen Kristuksen kirkkaus.
b Matt. 24:43–51; Mark. 13:32–37.
45 *a* OL 29:13; 43:18.
b OL 88:96–97. PKO Ylösnousemus.
c 1. Tess. 4:16–17.
46 *a* Alma 40:12.
b Jes. 55:3.
c PKO Iankaikkinen elämä.
47 *a* OL 1:12–16.

48 Ja silloin Herra laskee jalkansa tälle [a]mäelle ja se halkeaa kahtia ja maa [b]vapisee ja hoipertelee sinne tänne, ja taivaatkin [c]järkkyvät.

49 Ja Herra antaa äänensä kuulua, ja kaikki maan ääret kuulevat sen; ja maan kansakunnat [a]murehtivat, ja ne, jotka ovat nauraneet, näkevät järjettömyytensä.

50 Ja onnettomuus peittää ilkkujan, ja pilkkaaja hävitetään; ja pahuuteen kärkkäät kaadetaan maahan ja heitetään tuleen.

51 Ja silloin [a]juutalaiset [b]katsovat minuun ja sanovat: Mitä ovat nämä haavat sinun käsissäsi ja jaloissasi?

52 Silloin he saavat tietää, että minä olen Herra; sillä minä sanon heille: Nämä haavat ovat ne haavat, joilla minua [a]haavoitettiin ystävieni talossa. Minä olen se, joka korotettiin. Minä olen Jeesus, joka [b]ristiinnaulittiin. Minä olen Jumalan Poika.

53 Ja silloin he [a]itkevät pahuutensa tähden; silloin he valittavat, koska olivat vainonneet [b]kuningastaan.

54 Ja silloin [a]pakanakansakunnat lunastetaan ja ne, jotka eivät ole tunteneet lakia, pääsevät osallisiksi ensimmäisestä [b]ylösnousemuksesta, ja se on heille [c]siedettävä.

55 Ja [a]Saatana pannaan [b]kahleisiin, niin ettei hänellä ole sijaa ihmislasten sydämissä.

56 Ja sinä [a]päivänä, jolloin minä tulen kirkkaudessani, toteutuu se vertaus, jonka minä puhuin kymmenestä [b]morsiusneidosta.

57 Sillä niitä, jotka ovat viisaita ja ovat ottaneet vastaan [a]totuuden ja ovat ottaneet Pyhän Hengen [b]oppaakseen eivätkä ole [c]eksyneet – totisesti minä sanon teille, ettei heitä kaadeta maahan eikä heitetä [d]tuleen, vaan he kestävät sen päivän.

58 Ja [a]maa annetaan heille [b]perinnöksi; ja he lisääntyvät ja vahvistuvat, ja heidän lapsensa [c]varttuvat synnittä [d]pelastukseen.

59 Sillä Herra on heidän [a]keskellään, ja hänen kirkkautensa on heidän päällänsä, ja hän on heidän kuninkaansa ja [b]lainsäätäjänsä.

60 Ja nyt, katso, minä sanon teille, ettei teidän anneta enää tietää muuta tästä luvusta ennen

48 *a* Sak. 14:4.
b OL 43:18; 88:87.
c Joel 4:16; OL 49:23.
49 *a* OL 87:6.
51 *a* PKO Juutalaiset.
b Sak. 12:10.
52 *a* Sak. 13:6.
b PKO Ristiinnaulitseminen.
53 *a* Ilm. 1:7.
b Luuk. 23:38; Joh. 19:3, 14–15.
54 *a* Hes. 36:23; 39:21.
b PKO Ylösnousemus.
c OL 75:22.
55 *a* PKO Perkele.
b Ilm. 20:2; 1. Nefi 22:26; OL 43:31; 88:110.
56 *a* PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
b Matt. 25:1–13; OL 63:54.
57 *a* PKO Totuus.
b PKO Pyhä Henki.
c JS–M 1:37.
d OL 29:7–9; 63:34; 64:23–24; 101:22–25.
58 *a* PKO Tuhatvuotinen valtakunta.
b Matt. 5:5.
c OL 63:51; 101:29–31.
d PKO Pelastus.
59 *a* OL 29:11; 104:59.
b 1. Moos. 49:10; Sak. 14:9; OL 38:21–22.

kuin [a]Uusi testamentti käännetään, ja siinä kaikki nämä asiat ilmaistaan;

61 sen tähden minä annan teidän kääntää sen nyt, jotta voisitte valmistautua tuleviin tapahtumiin.

62 Sillä totisesti minä sanon teille, että suuret tapahtumat odottavat teitä;

63 te kuulette [a]sodista vieraissa maissa; mutta katso, minä sanon teille, että ne ovat lähellä, aivan ovillanne, ja tästä muutaman vuoden kuluttua te saatte kuulla sodista omissa maissanne.

64 Sen tähden minä, Herra, olen sanonut: Lähtekää pois [a]itäisiltä seuduilta, kokoontukaa yhteen, te minun kirkkoni vanhimmat; lähtekää maailmaan läntisille seuduille, kutsukaa asukkaita parannukseen, ja sikäli kuin he tekevät parannuksen, perustakaa seurakuntia minulle.

65 Ja yksin sydämin ja yksin mielin kootkaa rikkautenne, jotta voitte [a]ostaa perintömaan, joka annetaan teille tämän jälkeen.

66 Ja sitä kutsutaan [a]Uudeksi-Jerusalemiksi, [b]rauhan [c]maaksi, [d]suojakaupungiksi, turvapaikaksi korkeimman Jumalan pyhille;

67 ja Herran [a]kirkkaus on siellä, ja myös Herran pelko on siellä, niin etteivät jumalattomat tule sinne, ja sitä kutsutaan Siioniksi.

68 Ja jumalattomien keskuudessa tapahtuu, että jokaisen, joka ei tartu miekkaansa lähimmäistään vastaan, täytyy paeta Siioniin turvaan.

69 Ja sinne [a]kokoonnutaan kaikista kansakunnista taivaan alla; ja se on ainoa kansa, joka ei ole sodassa toisen kanssa.

70 Ja jumalattomien keskuudessa sanotaan: Älkäämme lähtekö ylös taistelemaan Siionia vastaan, sillä Siionin asukkaat ovat pelottavia; sen tähden me emme voi kestää.

71 Ja tapahtuu, että vanhurskaat kootaan kaikkien kansakuntien keskuudesta, ja he tulevat Siioniin laulaen ikuisen ilon lauluja.

72 Ja nyt minä sanon teille: Estäkää näiden asioiden pääsy maailmaan, kunnes se on minusta hyväksi, jotta voitte suorittaa tämän työn kansan nähden ja vihollistenne nähden, jotteivät he voisi tietää teidän teoistanne, ennen kuin te olette suorittaneet sen, mitä minä olen käskenyt;

73 jotta kun he saavat tietää siitä, he voivat harkita näitä asioita.

74 Sillä kun Herra ilmestyy, hän on heistä [a]pelottava, jotta pelko

60 *a* PKO Joseph Smithin raamatunkäännös (JSR). Katso myös Valittuja kohtia Joseph Smithin raamatunkäännöksestä.
63 *a* OL 38:29; 87:1–5; 130:12.
64 *a* OL 42:64.
65 *a* OL 63:27.
66 *a* Et. 13:5–6; Moos. 7:62; UK 1:10. PKO Siion; Uusi-Jerusalem.
b PKO Rauha.
c OL 57:1–3.
d Jes. 4:6; OL 115:6.
67 *a* OL 64:41–43; 97:15–18. PKO Jeesus Kristus: Jeesuksen Kristuksen kirkkaus.
69 *a* 5. Moos. 30:3; Jer. 32:37–39; OL 33:6.
74 *a* Sef. 2:11.

valtaisi heidät, ja he seisovat kaukana ja vapisevat.

75 Ja kaikki kansakunnat pelkäävät Herran pelottavuutta ja hänen mahtinsa voimaa. Aivan niin. Aamen.

LUKU 46

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta kirkolle Kirtlandissa Ohiossa 8. maaliskuuta 1831. Tänä kirkon varhaisena aikana ei vielä ollut muodostunut yhtenäistä kirkon kokousten johtamiskäytäntöä. Tapa päästää vain jäsenet ja vakavat tutkijat sakramenttikokouksiin ja muihin kirkon kokouksiin oli kuitenkin käynyt melko yleiseksi. Tämä ilmoitus ilmaisee Herran tahdon kokousten hallitsemisesta ja johtamisesta sekä Hänen ohjeensa Hengen lahjojen tavoittelemisesta ja erottamisesta.

1–2 Vanhinten tulee johtaa kokouksia siten kuin Pyhä Henki johdattaa. 3–6 Totuudenetsijöitä ei saa estää tulemasta sakramenttikokouksiin. 7–12 Pyytäkää Jumalalta ja tavoitelkaa Hengen lahjoja. 13–26 Eräitä näistä lahjoista luetellaan. 27–33 Kirkon johtajille annetaan kyky erottaa Hengen lahjat.

Kuule, oi minun kirkkoni kansa, sillä totisesti minä sanon sinulle, että nämä asiat on puhuttu sinulle sinun [a]hyödyksesi ja opiksesi.

2 Mutta huolimatta niistä asioista, jotka on kirjoitettu, minun kirkkoni [a]vanhimpia on aina käsketty alusta asti ja aina käsketään [b]johtamaan kaikkia kokouksia sen mukaan kuin Pyhä Henki heitä ohjaa ja johdattaa.

3 Kuitenkin teitä kielletään milloinkaan [a]karkottamasta ketään julkisista kokouksistanne, jotka pidetään maailman edessä.

4 Teitä kielletään myös karkottamasta sakramenttikokouksistanne ketään, joka kuuluu [a]kirkkoon; kuitenkin, jos joku on tehnyt rikkomuksen, hän [b]älköön nauttiko sakramenttia ennen kuin tekee sovinnon.

5 Ja vielä minä sanon teille, että te ette saa karkottaa sakramenttikokouksistanne keitään, jotka etsivät vakavasti valtakuntaa – minä sanon tämän niistä, jotka eivät kuulu kirkkoon.

6 Ja vielä minä sanon teille teidän [a]konfirmointikokouksistanne, että jos niissä on keitään, jotka eivät kuulu kirkkoon mutta jotka etsivät vakavasti valtakuntaa, te ette saa karkottaa heitä.

7 Mutta teitä käsketään kaikessa [a]pyytämään Jumalalta, joka antaa auliisti; ja niin kuin

46 1 *a* 2. Tim. 3:16–17.
2 *a* Alma 6:1.
b Moroni 6:9; OL 20:45.
3 *a* 3. Nefi 18:22–25.
pko Ystävyys.
4 *a* pko Jeesuksen Kristuksen kirkko.
b 3. Nefi 18:26–32.
pko Sakramentti.
6 *a* eli hiljattain kastettujen konfirmoimiseksi pidetyistä kokouksista.
7 *a* Jaak. 1:5–6; OL 88:63.

Henki todistaa teille, juuri niin minä haluan teidän tekevän kaikessa sydämen [b]pyhyydessä vaeltaen oikeamielisesti minun edessäni, [c]pitäen mielessä pelastuksenne päämäärän, tehden kaiken rukoillen ja [d]kiittäen, jotteivät pahat henget [e]viettelisi teitä harhaan eivätkä [f]riivaajien opit eivätkä [g]ihmiskäskyt, sillä toiset ovat ihmisistä ja toiset riivaajista.

8 Varokaa sen tähden, ettei teitä eksytetä; ja jottei teitä eksytettäisi, [a]tavoitelkaa vakaasti parhaita lahjoja muistaen aina, minkä vuoksi niitä annetaan;

9 sillä totisesti minä sanon teille, että niitä annetaan niiden hyödyksi, jotka rakastavat minua ja pitävät kaikki minun käskyni, ja sen, joka pyrkii tekemään niin, jotta se olisi kaikkien niiden hyödyksi, jotka etsivät tai jotka pyytävät minulta, jotka pyytävät mutta eivät [a]merkkiä [b]kuluttaakseen sen himoissansa.

10 Ja vielä, totisesti minä sanon teille: Minä tahdon teidän muistavan aina ja pitävän aina [a]mielessänne, mitä ovat nuo [b]lahjat, jotka on annettu kirkolle.

11 Sillä kaikille ei ole annettu jokaista lahjaa; sillä lahjoja on monia, ja [a]jokaiselle ihmiselle on annettu lahja Jumalan Hengen kautta.

12 Toisille on annettu toinen, ja toisille on annettu toinen, jotta kaikki siten hyötyisivät.

13 Pyhä Henki antaa toisten [a]tietää, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika ja että hänet ristiinnaulittiin maailman syntien tähden.

14 Toisten annetaan [a]uskoa heidän sanoihinsa, jotta hekin saisivat iankaikkisen elämän, jos he pysyvät uskollisina.

15 Ja vielä, Pyhä Henki antaa joidenkuiden tuntea [a]eri palvelutehtäviä, niin kuin samalle Herralle on mieleen, sen mukaan kuin tahtoo Herra, joka sovittaa armotekonsa ihmislasten olosuhteisiin.

16 Ja vielä, Pyhä Henki antaa joidenkuiden tietää erilaisista voiman vaikutuksista, ovatko ne Jumalasta, niin että Hengen voidaan antaa ilmetä jokaiselle ihmiselle, yhteiseksi hyödyksi.

17 Ja vielä, totisesti minä sanon teille: Toisille Jumalan Henki on antanut [a]viisauden sanan.

18 Toiselle on annettu [a]tiedon sana, jotta kaikkia voidaan opettaa viisaiksi ja saamaan tietoa.

19 Ja vielä, toisille on annettu [a]usko parantua;

20 ja toisille on annettu usko [a]parantaa.

21 Ja vielä, toisten on suotu tehdä [a]ihmetekoja;

---

7 *b* PKO Pyhyys.
c PKO Pohtiminen.
d Ps. 100; Alma 34:38. PKO Kiitollisuus.
e 1. Tim. 4:1–4; OL 43:5–7.
f PKO Perkele.
g OL 3:6–7; 45:29.

8 *a* 1. Kor. 12:31.
9 *a* PKO Merkki.
b Jaak. 4:3.
10 *a* PKO Mieli.
b 1. Kor. 14:12. PKO Hengen lahjat.
11 *a* 1. Kor. 12:4–11.
13 *a* PKO Todistaminen.
14 *a* 3. Nefi 12:2. PKO Usko.
15 *a* Moroni 10:8.
17 *a* Moroni 10:9. PKO Viisaus.
18 *a* PKO Tieto.
19 *a* OL 42:48–52. PKO Usko.
20 *a* PKO Parantaminen.
21 *a* PKO Ihme.

22 ja toisten on suotu [a]profetoida;
23 ja toisten [a]erottaa henkiä.
24 Ja vielä, toisten on suotu puhua [a]kielillä;
25 ja toisen on suotu tulkita kieliä.
26 Ja kaikki nämä [a]lahjat tulevat Jumalalta Jumalan [b]lasten hyödyksi.
27 Ja kirkon [a]piispalle ja niille, jotka Jumala nimittää ja asettaa valvomaan kirkkoa ja kirkon vanhimmiksi, annetaan kyky [b]erottaa kaikki nuo lahjat, jottei keskuudessanne ole ketään, joka väittää olevansa Jumalasta mutta ei ole.
28 Ja tapahtuu, että se, joka pyytää [a]Hengessä, saa Hengessä;
29 jotta joillekuille voidaan antaa kaikki nuo lahjat, jotta voi olla päämies, niin että jokainen jäsen voisi siten hyötyä.
30 Se, joka [a]pyytää [b]Hengessä, pyytää Jumalan [c]tahdon mukaan; sen tähden tapahtuu niin kuin hän pyytää.
31 Ja vielä minä sanon teille, että kaikki, mitä teette Hengessä, täytyy tehdä Kristuksen nimessä;
32 ja teidän täytyy antaa [a]kiitos Jumalalle Hengessä kaikista siunauksista, joilla teitä on siunattu.
33 Ja teidän täytyy osoittaa [a]hyveellisyyttä ja [b]pyhyyttä minun edessäni alati. Aivan niin. Aamen.

LUKU 47

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Kirtlandissa Ohiossa 8. maaliskuuta 1831. John Whitmer, joka jo oli palvellut profeetan kirjurina, aluksi empi, kun häntä pyydettiin palvelemaan kirkon historioitsijana ja aikakirjanpitäjänä korvaten Oliver Cowderyn. Hän kirjoitti: "Mieluummin en tekisi sitä, mutta toimin niin että Herran tahto tehdään, ja jos hän sitä haluaa, toivon, että hän ilmaisee sen Josephin, näkijän, kautta." Kun Joseph Smith oli saanut tämän ilmoituksen, John Whitmer suostui ja palveli virassa, johon hänet nimitettiin.

1–4 John Whitmer nimitetään pitämään kirkon historiaa ja kirjoittamaan profeetan kirjurina.

Katso, minusta on tarpeen, että palvelijani John kirjoittaa ja pitää asianmukaista [a]historiaa ja auttaa sinua, palvelijani Joseph,

22 *a* PKO Profetia, profetoiminen.
23 *a* Moos. 1:13–15.
24 *a* PKO Kielillä puhumisen lahja.
26 *a* Moroni 10:8–19.
b PKO Jumalan pojat ja tyttäret.
27 *a* PKO Piispa.
b PKO Erottamisen lahja.
28 *a* OL 88:64–65.
30 *a* OL 50:29.
b PKO Pyhä Henki.
c 2. Nefi 4:35.
32 *a* 1. Aik. 16:8–15; 1. Tess. 1:2; Alma 37:37; OL 59:7, 21.
PKO Kiitollisuus.
33 *a* PKO Hyveellisyys.
b PKO Pyhyys.
47 1 *a* OL 69:2–8; 85:1–2.

kaiken sen kirjoittamisessa, mikä sinulle annetaan, kunnes hänet kutsutaan muihin tehtäviin.

2 Vielä, totisesti minä sanon sinulle, että hän voi myös korottaa äänensä kokouksissa, milloin se on hyväksi.

3 Ja vielä minä sanon sinulle, että hänet nimitetään pitämään kirkon aikakirjaa ja historiaa jatkuvasti, sillä Oliver Cowderyn minä olen nimittänyt toiseen virkaan.

4 Sen tähden, sikäli kuin hän on uskollinen, [a]Lohduttaja antaa hänelle kirjoitettaviksi nämä asiat. Aivan niin. Aamen.

LUKU 48

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Kirtlandissa Ohiossa 10. maaliskuuta 1831. Profeetta oli kysynyt Herralta, kuinka maata tulisi hankkia pyhien asuttamiseen. Tämä oli tärkeä asia sen tähden, että kirkon jäsenet olivat siirtymässä Yhdysvaltain itäosista kuuliaisina Herran käskylle, että heidän tuli kokoontua Ohioon (ks. OL 37:1–3; 45:64).

1–3 Ohion pyhien tulee jakaa maansa veljiensä kanssa. 4–6 Pyhien tulee ostaa maita, rakentaa kaupunki ja noudattaa johtavien virkailijoidensa neuvoa.

On välttämätöntä, että te jäätte toistaiseksi asuinsijoillenne, sikäli kuin olosuhteisiinne sopii.

2 Ja sikäli kuin teillä on maita, teidän tulee [a]antaa itäisille veljille;

3 ja sikäli kuin teillä ei ole maita, toistaiseksi he ostakoot niitä ympäröiviltä seuduilta, kuten hyväksi näkevät, sillä on välttämätöntä, että heillä on toistaiseksi asuinpaikkoja.

4 On välttämätöntä, että te säästätte kaiken rahan, minkä voitte, ja että hankitte kaiken, minkä voitte, vanhurskaasti, niin että voitte aikanaan [a]ostaa maata perinnöksi, niin, [b]kaupunkia varten.

5 Paikkaa ei ilmoiteta vielä, mutta kun veljenne tulevat idästä, [a]muutamia miehiä nimitettäköön, ja heidän annetaan [b]tietää paikka, eli heille se ilmoitetaan.

6 Ja heidät nimitettäköön ostamaan maita ja aloittamaan [a]kaupungin perustusten lasku; ja silloin te alatte kokoontua perheidenne kanssa, joka mies [b]perheineen, olosuhteidensa mukaan ja siten kuin kirkon presidenttikunta ja piispa hänelle määräävät, niiden lakien ja käskyjen mukaan, jotka olette saaneet ja jotka te saatte tämän jälkeen. Aivan niin. Aamen.

4 *a* PKO Lohduttaja; Pyhä Henki.
48 2 *a* PKO Hyvinvoinnin turvaaminen.
4 *a* OL 57:4–5.
b OL 42:35–36; 45:65–67.
5 *a* OL 57:6–8.
b OL 57:1–3.
6 *a* PKO Uusi-Jerusalem.
b OL 51:3.

LUKU 49

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Sidney Rigdonille, Parley P. Prattille ja Leman Copleylle Kirtlandissa Ohiossa 7. toukokuuta 1831. Leman Copley oli omaksunut evankeliumin mutta piti silti yhä kiinni eräistä shakereiden (Kristuksen toiseen ilmestymiseen uskovien yhdistyneen seuran) opetuksista. Hän oli aikaisemmin kuulunut shakereihin, jotka uskoivat muun muassa, että Kristuksen toinen tuleminen oli jo tapahtunut ja että hän oli ilmestynyt naisen, Ann Leen, muodossa. He eivät pitäneet vesikastetta välttämättömänä. He hylkäsivät avioliiton ja uskoivat elämään täydellisessä selibaatissa. Jotkut shakerit kielsivät myös lihan syönnin. Joseph Smithin historiassa tämän ilmoituksen edellä sanotaan: "Saadakseni paremman ymmärryksen asiasta kysyin Herralta ja sain seuraavaa." Ilmoitus kumoaa eräitä shaker-ryhmän peruskäsityksiä. Edellä mainitut veljet veivät jäljennöksen ilmoituksesta shakereiden yhteisöön (lähelle Clevelandia Ohiossa) ja lukivat sen heille kokonaan, mutta se torjuttiin.

1–7 Kristuksen tulemisen päivä ja hetki pysyvät tuntemattomina hänen tulemiseensa asti. 8–14 Ihmisten täytyy tehdä parannus, uskoa evankeliumiin ja noudattaa toimituksia pelastuakseen. 15–16 Avioliitto on Jumalan säätämä. 17–21 Lihan syöminen hyväksytään. 22–28 Siion kukoistaa, ja lamanilaiset puhkeavat kukkaan kuin ruusu ennen toista tulemista.

Kuulkaa minun sanaani, palvelijani Sidney ja Parley ja Leman, sillä katso, totisesti minä sanon teille, että minä annan teille käskyn, että teidän tulee lähteä [a]saarnaamaan minun evankeliumiani, jonka te olette saaneet, sellaisena kuin olette sen saaneet, shakereille.

2 Katso, minä sanon teille, että he haluavat tuntea totuuden osaksi mutta eivät kokonaan, sillä he eivät ole [a]vilpittömiä minun edessäni, ja heidän täytyy tehdä parannus.

3 Sen tähden minä lähetän teidät, palvelijani Sidney ja Parley, saarnaamaan heille evankeliumia.

4 Ja palvelijani Leman asetettakoon tähän työhön, jotta hän voi selvittää asian heidän kanssansa, ei sen mukaan, mitä hän on saanut heiltä, vaan sen mukaan, mitä te, minun palvelijani, [a]opetatte hänelle; ja kun hän tekee niin, minä siunaan häntä; muuten hän ei menesty.

5 Näin sanoo Herra, sillä minä olen Jumala ja olen [a]lähettänyt

49 1*a* PKO Saarnaaminen.
2*a* Ap. t. 8:21.
4*a* PKO Evankeliumi; Totuus.
5*a* Joh. 3:16–17; OL 132:24.
PKO Jeesus Kristus: Valtuus.

ainosyntyisen Poikani maailmaan maailman [b]lunastukseksi ja olen säätänyt, että se, joka ottaa hänet vastaan, pelastuu, ja se, joka ei ota häntä vastaan, [c]tuomitaan –

6 ja he tekivät [a]Ihmisen Pojalle niin kuin tahtoivat; ja hän on saanut valtansa hänen [b]kirkkautensa [c]oikealla puolella ja hallitsee nyt taivaissa ja hallitsee, kunnes hän laskeutuu maan päälle saattaakseen kaikki viholliset [d]jalkojensa alle, mikä aika on käsillä.

7 Minä, Herra Jumala, olen sen puhunut; mutta sitä hetkeä ja [a]päivää ei tiedä kukaan ihminen eivätkä enkelit taivaassa, eivätkä he saakaan tietää, ennen kuin hän tulee.

8 Ja nyt, minä tahdon, että kaikki ihmiset tekevät parannuksen, sillä kaikki ovat [a]synnin alaisia paitsi ne, jotka minä olen varannut itselleni, [b]pyhät miehet, joista te ette tiedä.

9 Ja nyt minä sanon teille, että minä olen lähettänyt teille ikuisen [a]liittoni, nimittäin sen, joka on ollut alusta asti.

10 Ja sen, minkä minä olen luvannut, minä olen siten täyttänyt, ja maailman [a]kansakunnat [b]kumartavat sitä; ja elleivät itse, heidät alennetaan, sillä se, joka on nyt korottanut itsensä, [c]alennetaan väkipakolla.

11 Sen tähden minä annan teille käskyn, että te [a]menette näiden ihmisten keskuuteen ja sanotte heille kuten muinainen apostolini, jonka nimi oli Pietari:

12 Uskokaa Herran Jeesuksen nimeen, hänen, joka oli maan päällä ja on tuleva, alku ja loppu;

13 tehkää [a]parannus ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen nimeen pyhän käskyn mukaan syntien anteeksisaamiseksi;

14 ja se, joka tekee tämän, saa Pyhän Hengen [a]lahjan kirkon vanhinten [b]kätten päällepanemisen kautta.

15 Ja vielä, totisesti minä sanon teille, että se, joka [a]kieltää menemästä naimisiin, ei ole Jumalan asettama, sillä [b]avioliitto on Jumalan säätämä ihmiselle.

16 Sen tähden on laillista, että miehellä on yksi [a]vaimo, ja he kaksi tulevat [b]yhdeksi lihaksi, ja kaikki tämä, jotta [c]maa voisi vastata luomisensa tarkoitusta;

5 *b* PKO Lunastaja; Lunastus.
c PKO Tuomio.
6 *a* PKO Ihmisen Poika.
b PKO Jeesus Kristus: Jeesuksen Kristuksen kirkkaus.
c Ap. t. 7:55–56; OL 76:20–23.
d 1. Kor. 15:25; OL 76:61.
7 *a* Matt. 24:36; Mark. 13:32–37; Ilm. 16:15; OL 133:11.
8 *a* Gal. 3:22; Moosia 16:3–5.
b Hepr. 13:2; 3. Nefi 28:25–29.
9 *a* 1. Moos. 17:7; OL 66:2. PKO Uusi ja ikuinen liitto.
10 *a* Sak. 2:15; OL 45:66–69; 97:18–21.
b Jes. 60:14.
c Matt. 23:12.
11 *a* PKO Lähetystyö.
13 *a* 3. Nefi 27:19–20.
14 *a* PKO Pyhän Hengen lahja.
b PKO Kätten päällepaneminen.
15 *a* 1. Tim. 4:1–3.
b 1. Moos. 2:18, 24; 1. Kor. 11:11. PKO Avioliitto.
16 *a* MK Jaak. 2:27–30.
b 1. Moos. 2:24; Matt. 19:5–6.
c PKO Maa: Luotu ihmistä varten.

17 ja jotta se täytettäisiin ihmisten määrällä, heidän [a]luomisensa mukaan [b]ennen kuin maailma tehtiin.

18 Ja se, joka kieltää syömästä [a]lihaa ja sanoo, ettei ihminen saisi syödä sitä, ei ole Jumalan asettama;

19 sillä katso, maan [a]eläimet ja taivaan linnut ja se, mikä tulee maasta, on säädetty ihmisen käytettäväksi ravinnoksi ja vaatteiksi ja jotta hänellä olisi yllin kyllin.

20 Mutta ei ole tarkoitus, että toinen ihminen [a]omistaa enemmän kuin toinen; sen vuoksi [b]maailma on synnin vallassa.

21 Ja voi sitä ihmistä, joka [a]vuodattaa verta tai tuhlaa lihaa, vaikka ei tarvitse.

22 Ja vielä, totisesti minä sanon teille, ettei Ihmisen Poika [a]tule naisen hahmossa, eikä maan päällä vaeltavan miehen.

23 Ja nyt, älkää [a]eksykö, vaan jatkakaa lujina [b]odottaen taivaiden vapisemista ja maan järkkymistä ja hoipertelemista sinne tänne kuten juopunut ja [c]laaksojen ylenemistä ja [d]vuorten alenemista ja louhikkojen tasoittumista – ja kaikkea tätä, kun enkeli soittaa [e]torveansa.

24 Mutta ennen kuin Herran suuri päivä tulee, [a]Jaakob kukoistaa autiomaassa ja lamanilaiset [b]puhkeavat kukkaan kuin ruusu.

25 Siion [a]kukoistaa [b]kukkuloilla ja riemuitsee vuorilla ja kokoontuu yhteen minun määräämääni paikkaan.

26 Katso, minä sanon teille: Lähtekää maailmaan, kuten minä olen teitä käskenyt; tehkää parannus kaikista synneistänne; [a]pyytäkää, niin te saatte, kolkuttakaa, niin teille avataan.

27 Katso, minä kuljen teidän edellänne ja [a]seuraan suojananne; ja minä olen teidän [b]keskellänne, ettekä te joudu [c]häpeään.

28 Katso, minä olen Jeesus Kristus ja minä tulen [a]pian. Aivan niin. Aamen.

LUKU 50

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Kirtlandissa Ohiossa 9. toukokuuta 1831. Joseph Smithin historiassa sanotaan, että eräät vanhimmat eivät ymmärtäneet eri henkien ilmenemistä kaikkialla maan päällä ja että tämä ilmoitus annettiin vastaukseksi

17 *a* Moos. 3:4–5. PKO Luominen.
b PKO Kuolevaisuutta edeltävä elämä.
18 *a* 1. Moos. 9:3; 1. Tim. 4:1–3.
19 *a* OL 89:10–13.
20 *a* Ap. t. 4:32; OL 51:3; 70:14; 78:6.
b PKO Maailmallisuus.
21 *a* JSR 1. Moos. 9:10–15 (Liiteosa).
22 *a* PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
23 *a* Matt. 24:4–5.
b 2. Piet. 3:12; OL 45:39.
c Jes. 40:4; OL 109:74.
d Miika 1:3–4.
e Matt. 24:29–31.
24 *a* 3. Nefi 5:21–26.
b Jes. 35:1; 2. Nefi 30:5–6; 3. Nefi 21:22–25; OL 3:20; 109:65.
25 *a* OL 35:24.
b 1. Moos. 49:26; 2. Nefi 12:2–3.
26 *a* OL 88:63.
27 *a* Jes. 52:12.
b 3. Nefi 20:22.
c 1. Piet. 2:6; OL 84:116.
28 *a* OL 1:12.

hänen erityiseen kysymykseensä asiasta. Niin kutsutut hengelliset ilmiöt olivat verraten tavallisia jäsenten keskuudessa, joista muutamat väittivät saavansa näkyjä ja ilmoituksia.

1–5 Monia vääriä henkiä on kaikkialla maan päällä. 6–9 Voi teeskentelijöitä ja niitä, jotka on erotettu kirkosta. 10–14 Vanhinten tulee saarnata evankeliumia Hengen mukaan. 15–22 Sekä saarnaajat että kuulijat tarvitsevat Hengen valaistusta. 23–25 Se, mikä ei rakenna, ei ole Jumalasta. 26–28 Uskolliset saavat haltuunsa kaiken. 29–36 Puhdistettujen rukouksiin vastataan. 37–46 Kristus on hyvä paimen ja Israelin kallio.

Kuulkaa, oi te minun kirkkoni vanhimmat, ja kallistakaa korvanne elävän Jumalan äänelle; ja kuunnelkaa viisauden sanoja, joita teille annetaan sen mukaan kuin olette pyytäneet ja olette yhtä mieltä kirkosta ja hengistä, jotka ovat lähteneet kaikkialle maan päälle.

2 Katso, totisesti minä sanon teille, että on olemassa monia henkiä, jotka ovat [a]vääriä henkiä ja jotka ovat lähteneet maan päälle eksyttämään maailmaa.

3 Ja myös [a]Saatana on yrittänyt eksyttää teitä, jotta hän voisi kukistaa teidät.

4 Katso, minä, Herra, olen katsonut teitä ja olen nähnyt iljetyksiä kirkossa, joka [a]tunnustaa minun nimeäni.

5 Mutta siunattuja ovat ne, jotka ovat uskollisia ja [a]kestävät niin elämässä kuin kuolemassa, sillä he perivät iankaikkisen elämän.

6 Mutta voi niitä, jotka ovat [a]eksyttäjiä ja teeskentelijöitä, sillä näin sanoo Herra: Minä vien heidät tuomiolle.

7 Katso, totisesti minä sanon teille, että teidän keskuudessanne on [a]teeskentelijöitä, jotka ovat eksyttäneet eräitä, mikä on antanut [b]vastustajalle [c]valtaa, mutta katso, [d]sellaiset voitetaan takaisin;

8 mutta teeskentelijät paljastetaan ja [a]erotetaan joko elämässä tai kuolemassa niin kuin minä tahdon; ja voi niitä, jotka erotetaan minun kirkostani, sillä heidät on maailma voittanut.

9 Sen tähden jokainen varokoon tekemästä sitä, mikä ei ole totta ja vanhurskasta minun edessäni.

10 Ja nyt tulkaa, Herra sanoo Hengen kautta kirkkonsa vanhimmille, ja [a]keskustelkaamme yhdessä, jotta ymmärtäisitte;

11 keskustelkaamme niin kuin ihminen keskustelee toisen kanssa kasvotusten.

50 2*a* OL 129.
pko Henki: Pahat henget.
3*a* Luuk. 22:31; 3. Nefi 18:18.
4*a* pko Jeesus Kristus: Jeesuksen Kristuksen nimen päällemme ottaminen.
5*a* pko Kestäminen.
6*a* pko Pettäminen.
7*a* Matt. 23:13–15; Alma 34:28.
b pko Perkele.
c Moosia 27:8–9.
d eli ne, joita on petetty.
8*a* OL 1:14; 56:3; 64:35.
pko Kirkosta erottaminen.
10*a* Jes. 1:18; OL 45:10.

12 Nyt, kun ihminen keskustelee, ihminen ymmärtää häntä, koska hän keskustelee kuin ihminen; aivan samoin minä, Herra, keskustelen teidän kanssanne, että te [a]ymmärtäisitte.

13 Sen tähden minä, Herra, esitän teille tämän kysymyksen: Mihin teidät on [a]asetettu?

14 Saarnaamaan minun evankeliumiani [a]Hengen avulla, nimittäin [b]Lohduttajan, joka lähetettiin maailmaan opettamaan totuutta.

15 Ja sitten te saitte [a]henkiä, joita te ette voineet ymmärtää, ja otitte ne vastaan kuin ne olisivat olleet Jumalasta; ja oletteko te tässä syyttömiä?

16 Katso, te saatte vastata tähän kysymykseen itse; minä olen teille kuitenkin armollinen; se, joka on heikko teidän keskuudessanne, tehdään tämän jälkeen [a]vahvaksi.

17 Totisesti minä sanon teille: Saarnaako se, jonka minä olen asettanut ja lähettänyt maailmaan [a]saarnaamaan totuuden sanaa Lohduttajan mukaan totuuden Hengessä, sitä totuuden [b]Hengessä vai jollakin muulla tavalla?

18 Ja jos se tapahtuu jollakin muulla tavalla, se ei ole Jumalasta.

19 Ja vielä, ottaako se, joka ottaa vastaan totuuden sanan, sen vastaan totuuden Hengen kautta vai jollakin muulla tavalla?

20 Jos se tapahtuu jollakin muulla tavalla, se ei ole Jumalasta.

21 Miksi siis ette voi ymmärtää ja tietää, että se, joka ottaa sanan vastaan totuuden Hengen kautta, ottaa sen vastaan sellaisena kuin sitä saarnataan totuuden Hengen mukaan?

22 Sen tähden se, joka saarnaa, ja se, joka ottaa vastaan, ymmärtävät toisiansa, ja molemmat [a]rakentuvat ja [b]riemuitsevat yhdessä.

23 Ja se, mikä ei rakenna, ei ole Jumalasta ja on [a]pimeyttä.

24 Se, mikä on Jumalasta, on [a]valoa; ja se, joka ottaa vastaan valoa ja [b]pysyy Jumalassa, saa [c]lisää valoa; ja se valo kirkastuu kirkastumistaan täyteen päivään saakka.

25 Ja vielä, totisesti minä sanon teille, ja minä sanon sen, jotta te saisitte tietää [a]totuuden, jotta voisitte karkottaa pimeyden keskuudestanne:

26 Se, joka on Jumalan asettama ja lähettämä, on määrätty olemaan [a]suurin riippumatta siitä, että hän on vähäisin ja kaikkien [b]palvelija.

12*a* OL 1:24.
13*a* PKO Asettaminen.
14*a* OL 43:15.
PKO Opettaminen: Hengen avulla opettaminen.
b PKO Lohduttaja.
15*a* PKO Erottamisen lahja.
16*a* Et. 12:23–27.
17*a* PKO Lähetystyö; Saarnaaminen.
b OL 6:15.
PKO Pyhä Henki; Totuus.
22*a* 1. Kor. 14:26.
b Joh. 4:36.
23*a* PKO Pimeys, hengellinen.
24*a* 1. Joh. 2:8–11; Moroni 7:14–19; OL 84:45–47; 88:49.
PKO Valo, Kristuksen.
b Joh. 15:4–5, 10.
c 2. Nefi 28:30.
25*a* Joh. 8:32.
26*a* Matt. 23:11.
b Mark. 10:42–45.
PKO Palveleminen.

27 Sen tähden hän on kaiken [a]haltija; sillä kaikki on hänelle alamaista sekä taivaassa että maan päällä, elämä ja valo, Henki ja [b]voima, lähetetty maailmaan Isän tahdosta Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, kautta.

28 Mutta kukaan ihminen ei ole kaiken haltija, ellei häntä ole [a]puhdistettu ja [b]pesty puhtaaksi kaikesta synnistä.

29 Ja jos teidät on puhdistettu ja pesty puhtaiksi kaikesta synnistä, te saatte [a]pyytää, mitä tahdotte, Jeesuksen nimessä, ja se tapahtuu.

30 Mutta tietäkää tämä: Teille annetaan, mitä teidän tulee pyytää; ja koska teidät on nimitetty [a]johtoon, henget ovat teille alamaisia.

31 Sen tähden tapahtuu, että jos te näette [a]hengen ilmenemisen, jota ette voi ymmärtää, ettekä saa sitä henkeä, pyytäkää Isältä Jeesuksen nimessä; ja ellei hän anna teille tuota henkeä, silloin te voitte tietää, että se ei ole Jumalasta.

32 Ja teille annetaan [a]valta siihen henkeen nähden; ja teidän tulee julistaa sitä henkeä vastaan kovalla äänellä, että se ei ole Jumalasta –

33 ei [a]herjaten eikä syyttäen, jottei teitä voitettaisi, eikä [b]ylpeillen eikä riemuiten, jottei se saisi teitä valtaansa.

34 Se, joka saa Jumalalta, pitäköön sitä Jumalalta tulleena; ja hän riemuitkoon, että Jumala pitää häntä arvollisena saamaan.

35 Ja ottamalla varteen ja tekemällä sen mukaan, mitä olette saaneet ja mitä saatte tämän jälkeen – ja Isä on antanut teille [a]valtakunnan ja [b]voiman voittaa kaiken, mitä hän ei ole säätänyt.

36 Ja katso, totisesti minä sanon teille: Siunattuja olette te, jotka nyt kuulette nämä minun sanani minun palvelijani suusta, sillä teidän syntinne on annettu teille [a]anteeksi.

37 Palvelijani Joseph Wakefield, johon minä olen mieltynyt, ja palvelijani [a]Parley P. Pratt menkööt seurakuntien keskuuteen vahvistamaan niitä [b]kehotuksen sanalla;

38 ja myös palvelijani John Corrill tai niin moni palvelijoistani kuin tähän virkaan on asetettu, ja he työskennelkööt [a]viinitarhassa; älköönkä kukaan estäkö heitä tekemästä sitä, mitä minä olen määrännyt heille –

39 sen tähden palvelijani [a]Edward Partridge ei ole syytön

27 *a* OL 76:5–10, 53–60; 84:34–41.
b PKO Voima.
28 *a* 3. Nefi 19:28–29; OL 88:74–75. PKO Puhtaus; Pyhitys.
b 1. Joh. 1:7–9.
29 *a* Hel. 10:5; OL 46:30. PKO Rukous.
30 *a* PKO Valtuus.
31 *a* 1. Joh. 4:1. PKO Henki: Pahat henget.
32 *a* Matt. 10:1.
33 *a* Juud. 1:9.
b OL 84:67, 73.
35 *a* PKO Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta.
b 1. Joh. 4:4; OL 63:20, 47.
36 *a* OL 58:42–43. PKO Anteeksianto.
37 *a* PKO Pratt, Parley Parker.
b OL 97:3–5.
38 *a* PKO Herran viinitarha.
39 *a* PKO Partridge, Edward.

tässä asiassa; mutta hän tehköön parannuksen, niin hänelle annetaan anteeksi.

40 Katso, te olette pieniä lapsia, ettekä te voi [a]kestää kaikkia asioita nyt; teidän täytyy [b]kasvaa [c]armossa ja [d]totuuden tuntemisessa.

41 [a]Älkää pelätkö, pienet [b]lapset, sillä te olette minun, ja minä olen [c]voittanut maailman, ja te olette niitä, jotka minun Isäni on minulle [d]antanut;

42 eikä kukaan niistä, jotka minun Isäni on antanut minulle, joudu [a]hukkaan.

43 Ja Isä ja minä olemme [a]yhtä. Minä olen Isässä ja Isä minussa; ja koska te olette ottaneet vastaan minut, te olette minussa ja minä teissä.

44 Ja nyt, minä olen teidän keskellänne, ja minä olen [a]hyvä paimen ja Israelin [b]kallio. Se, joka rakentaa tälle [c]kalliolle, ei [d]sorru milloinkaan.

45 Ja päivä tulee, jolloin te kuulette minun ääneni ja [a]näette minut ja tiedätte, että minä olen.

46 [a]Valvokaa siis, että olisitte [b]valmiina. Aivan niin. Aamen.

LUKU 51

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Thompsonissa Ohiossa 20. toukokuuta 1831. Itäisistä osavaltioista lähteneet pyhät alkoivat saapua tänä aikana Ohioon, ja täsmälliset järjestelyt heidän asuttamisekseen kävivät välttämättömiksi. Koska tämä työ kuului erityisesti piispan virkaan, piispa Edward Partridge haki neuvoa asiaan, ja profeetta kysyi Herralta.

1–8 Edward Partridge nimitetään järjestämään taloudenhoitotehtäviä ja omaisuuksia. 9–12 Pyhien tulee toimia rehellisesti ja saada tasaveroisesti. 13–15 Heidän tulee hankkia piispan varastohuone ja järjestää omaisuudet Herran lain mukaan. 16–20 Ohio on väliaikainen kokoamispaikka.

Kuulkaa minua, sanoo Herra, teidän Jumalanne, niin minä puhun palvelijalleni [a]Edward Partridgelle ja annan hänelle

40 *a* 3. Nefi 17:2–3; OL 78:17–18.
b 1. Kor. 3:2–3; OL 19:22–23.
c PKO Armo.
d PKO Totuus.
41 *a* 1. Joh. 4:18.
b PKO Jumalan pojat ja tyttäret.
c Joh. 16:33.
d Joh. 10:27–29; 17:2; 3. Nefi 15:24; OL 27:14; 84:63.
42 *a* Joh. 17:12; 3. Nefi 27:30–31.
43 *a* Joh. 17:20–23; 3. Nefi 11:35–36. PKO Jumala, jumaluus.
44 *a* Joh. 10:14–15. PKO Hyvä paimen.
b 1. Moos. 49:24; 1. Piet. 2:4–8. PKO Kulmakivi.
c 1. Kor. 10:1–4. PKO Jeesus Kristus; Kallio.
d Hel. 5:12.
45 *a* OL 67:10–13.
46 *a* PKO Vartija.
b Alma 34:32–33.
51 1 *a* PKO Partridge, Edward.

ohjeita, sillä on välttämätöntä, että hän saa ohjeita tämän kansan järjestämiseksi.

2 Sillä on välttämätöntä, että se järjestetään minun [a]lakieni mukaan; muuten se erotetaan pois.

3 Sen tähden palvelijani Edward Partridge ja ne, jotka hän on valinnut, joihin minä olen mieltynyt, määrätköät tälle kansalle sen osuudet, jokaiselle [a]yhtäläisesti hänen perheensä mukaan, hänen olosuhteidensa ja puutteidensa ja [b]tarpeidensa mukaan.

4 Ja kun palvelijani Edward Partridge määrää jollekulle tämän osuuden, hän antakoon hänelle asiakirjan, joka turvaa hänelle hänen osuutensa, jotta hän saa pitää sen, nimittäin oikeutensa ja perintöosansa kirkossa, ellei hän tee rikkomusta ja ellei häntä pidetä kirkon äänellä kirkon lakien ja [a]liittojen mukaan arvottomana kuulumaan kirkkoon.

5 Ja jos hän tekee rikkomuksen eikä häntä pidetä arvollisena kuulumaan kirkkoon, hänellä ei ole oikeutta siihen osuuteen, jonka hän on pyhittänyt piispalle minun kirkkoni köyhiä ja tarvitsevia varten; sen tähden hän ei saa pitää lahjaa vaan hänellä on oikeus ainoastaan siihen osuuteen, joka hänelle on luovutettu.

6 Ja näin kaikki asiat on varmistettava maan [a]lakien [b]mukaan.

7 Ja se, mikä kuuluu tälle kansalle, määrättäköön tälle kansalle.

8 Ja [a]rahat, jotka jäävät tälle kansalle – nimitettäköön tälle kansalle edustaja ottamaan vastaan [b]rahat ja hankkimaan ruokaa ja vaatteita tämän kansan puutteiden mukaan.

9 Ja jokainen toimikoon [a]rehellisesti ja olkoon tasaveroinen tämän kansan keskuudessa ja saakoon tasaveroisesti, niin että olisitte [b]yhtä, niin kuin minä olen käskenyt teitä.

10 Älköönkä sitä, mikä kuuluu näille jäsenille, otettako ja annettako [a]toisen seurakunnan jäsenille.

11 Sen tähden jos toinen seurakunta haluaa saada rahaa tältä seurakunnalta, se maksakoon takaisin tälle seurakunnalle sen mukaan kuin ne sopivat;

12 ja tämä tehtäköön piispan tai edustajan välityksellä, joka tulee nimittää seurakunnan [a]äänellä.

13 Ja vielä, piispa perustakoon tälle seurakunnalle [a]varastohuoneen; ja kaikkea, sekä rahaa että ruokaa, mikä ylittää sen, mitä [b]tarvitaan tämän kansan puutteisiin, pidettäköön piispan käsissä.

14 Ja hän varatkoon myös

2 *a* OL 42:30–39; 105:5. PKO Pyhittää, pyhityksen laki.
3 *a* OL 49:20.
b Ap. t. 2:44–45; 4. Nefi 1:2–3.
4 *a* ELI luvusta 20 käytetään nimitystä Kristuksen kirkon säännökset ja liitot. OL 33:14; 42:13. PKO Liitto.
6 *a* OL 58:21–22.
b 1. Piet. 2:13; OL 98:5–7.
8 *a* OL 84:104.
b OL 104:15–18.
9 *a* PKO Rehellisyys.
b OL 38:27. PKO Ykseys.
10 *a* ELI kirkon toiselle seurakunnalle, ei toiselle kirkkokunnalle.
12 *a* PKO Yhteinen suostumus.
13 *a* OL 42:55. PKO Varastohuone.
b OL 42:33–34, 55; 82:17–19.

itselleen omiin puutteisiinsa ja perheensä puutteisiin, koska hän tekee tätä työtä.

15 Ja näin minä suon tälle kansalle etuoikeuden järjestäytyä minun [a]lakieni mukaisesti.

16 Ja minä pyhitän sille [a]tämän maan vähäksi aikaa, kunnes minä, Herra, huolehdin siitä muuten ja käsken sen lähteä täältä;

17 eikä hetkeä eikä päivää ole sille annettu, minkä vuoksi se toimikoon tässä maassa ikään kuin vuosia, niin se kääntyy sille sen hyväksi.

18 Katso, tämä on [a]esimerkkinä minun palvelijalleni Edward Partridgelle muissa paikoissa kaikissa seurakunnissa.

19 Ja se, joka havaitaan uskolliseksi, vanhurskaaksi ja viisaaksi [a]taloudenhoitajaksi, saa astua Herransa [b]iloon ja saa periä iankaikkisen elämän.

20 Totisesti minä sanon teille: Minä olen Jeesus Kristus, joka [a]tulee pian, [b]hetkellä, jota ette aavista. Aivan niin. Aamen.

LUKU 52

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta kirkon vanhimmille Kirtlandissa Ohiossa 6. kesäkuuta 1831. Kirtlandissa oli pidetty konferenssi, joka oli alkanut 3. päivänä ja päättynyt 6. päivänä kesäkuuta. Tässä konferenssissa suoritettiin ensimmäiset nimenomaiset asettamiset ylipapin virkaan ja havaittiin tiettyjä väärien ja eksyttävien henkien ilmenemisiä ja näitä henkiä nuhdeltiin.

1–2 Seuraava konferenssi on määrä pitää Missourissa. 3–8 Tiettyjä vanhimpia määrätään kulkemaan yhdessä. 9–11 Vanhinten tulee opettaa, mitä apostolit ja profeetat ovat kirjoittaneet. 12–21 Hengen valaisemat tuottavat kiitoksen ja viisauden hedelmää. 22–44 Eri vanhimpia määrätään saarnaamaan evankeliumia matkallaan konferenssiin Missouriin.

Katso, näin sanoo Herra vanhimmille, jotka hän on [a]kutsunut ja valinnut näinä viimeisinä aikoina Henkensä äänellä

2 sanoen: Minä, Herra, ilmaisen teille, mitä minä tahdon teidän tekevän tästä hetkestä seuraavaan konferenssiin, joka pidetään Missourissa, [a]maassa, jonka minä [b]pyhitän kansalleni, joka on Jaakobin [c]jäännös, ja niille, jotka ovat perillisiä [d]liiton mukaan.

3 Sen tähden totisesti minä sanon teille: Palvelijani Joseph

15*a* OL 51:2.
16*a* ELI Kirtlandin alueen Ohion osavaltiossa.
18*a* ELI malli.
19*a* Matt. 24:45–47.
PKO Taloudenhoitaja.
b PKO Ilo.
20*a* Ilm. 22:6–16.
b Matt. 24:44.
52 1*a* PKO Kutsumus.
2*a* OL 57:1–3.
b OL 58:57; 84:3–4.
c Ps. 135:4; 3. Nefi 5:21–26.
d Abr. 2:6–11.
PKO Abrahamin liitto.

Smith nuorempi ja Sidney Rigdon lähtekööt matkaan niin pian kuin valmistelut voidaan tehdä heidän lähteäkseen kodeistaan ja matkatakseen Missourin maahan.

4 Ja sikäli kuin he ovat uskollisia minulle, heille ilmaistaan, mitä heidän tulee tehdä;

5 ja heille ilmaistaan myös, sikäli kuin he ovat uskollisia, teidän [a]perintömaanne.

6 Ja elleivät he ole uskollisia, heidät erotetaan pois, niin kuin minä tahdon, kuten hyväksi näen.

7 Ja vielä, totisesti minä sanon teille: Palvelijani Lyman Wight ja palvelijani John Corrill lähtekööt joutuin matkaan;

8 ja myös palvelijani John Murdock ja palvelijani Hyrum Smith lähtekööt matkaan samaan paikkaan Detroitin kautta.

9 Ja he matkatkoot sieltä saarnaten sanaa matkalla puhumatta [a]mistään muista asioista kuin niistä, joista [b]profeetat ja apostolit ovat kirjoittaneet, ja siitä, mitä [c]Lohduttaja opettaa heille uskon rukouksen kautta.

10 He menkööt [a]kaksittain, ja siten he saarnatkoot matkalla jokaisessa seurakunnassa ja kastakoot [b]vedellä ja [c]kätten päällepanemisella veden äärellä.

11 Sillä näin sanoo Herra: Minä päätän äkkiä työni [a]vanhurskaasti, sillä päivät tulevat, jolloin minä saatan oikeuden voittoon.

12 Ja palvelijani Lyman Wight varokoon, sillä Saatana haluaa [a]seuloa häntä kuin akanoita.

13 Ja katso, se, joka on [a]uskollinen, pannaan paljon haltijaksi.

14 Ja vielä, minä annan teille mallin kaikkeen, jotta ette eksyisi; sillä Saatana on irrallaan maan päällä, ja hän kulkee eksyttämässä kansakuntia –

15 ja nyt, sen, joka rukoilee ja jonka mieli on [a]murtunut, sen minä [b]hyväksyn, jos hän on kuuliainen minun [c]toimituksilleni.

16 Se, joka puhuu ja jonka mieli on murtunut ja jonka kieli on sävyisä ja rakentaa, se on Jumalasta, jos hän on kuuliainen minun toimituksilleni.

17 Ja vielä, se, joka vapisee minun valtani alla, tehdään [a]väkeväksi, ja hän tuottaa kiitoksen ja [b]viisauden hedelmää niiden ilmoitusten ja totuuksien mukaisesti, jotka minä olen antanut teille.

18 Ja vielä, se, joka on voitettu eikä [a]tuota hedelmää, tosiaankaan, tämän mallin mukaisesti, ei ole minusta.

19 Tämän mallin mukaisesti te siis [a]tunnette henget jokaisessa tapauksessa kaikkien taivaiden alla.

5 *a* OL 57:1–3.
9 *a* Moosia 18:19–20.
b OL 42:12; 52:36.
PKO Pyhät kirjoitukset.
c PKO Lohduttaja; Opettaminen: Hengen avulla opettaminen; Pyhä Henki.
10 *a* Mark. 6:7; OL 61:35.
b Joh. 1:26.
c Ap. t. 8:14–17.
11 *a* Room. 9:28.
12 *a* Luuk. 22:31; 3. Nefi 18:17–18.
13 *a* Matt. 25:23; OL 132:53.
15 *a* PKO Särkynyt sydän.
b OL 97:8.
c PKO Toimitukset.
17 *a* OL 66:8; 133:58.
b PKO Viisaus.
18 *a* Matt. 3:10.
19 *a* PKO Erottamisen lahja.

20 Ja päivät ovat tulleet; ihmisille [a]tapahtuu heidän uskonsa mukaan.

21 Katso, tämä käsky on annettu kaikille vanhimmille, jotka minä olen valinnut.

22 Ja vielä, totisesti minä sanon teille: Myös palvelijani [a]Thomas B. Marsh ja palvelijani Ezra Thayre lähtekööt matkaan tähän samaan maahan ja saarnatkoot sanaa matkalla.

23 Ja vielä, palvelijani Isaac Morley ja palvelijani Ezra Booth lähtekööt matkaan ja myös saarnatkoot sanaa matkalla tähän samaan maahan.

24 Ja vielä, palvelijani [a]Edward Partridge ja Martin Harris lähtekööt matkaan palvelijoideni Sidney Rigdonin ja Joseph Smith nuoremman kanssa.

25 Myös palvelijani David Whitmer ja Harvey Whitlock lähtekööt matkaan tähän samaan maahan ja saarnatkoot matkalla.

26 Ja palvelijani [a]Parley P. Pratt ja [b]Orson Pratt lähtekööt matkaan aina tähän samaan maahan saakka ja saarnatkoot matkalla.

27 Ja myös palvelijani Solomon Hancock ja Simeon Carter lähtekööt matkaan tähän samaan maahan ja saarnatkoot matkalla.

28 Myös palvelijani Edson Fuller ja Jacob Scott lähtekööt matkaan.

29 Myös palvelijani Levi W. Hancock ja Zebedee Coltrin lähtekööt matkaan.

30 Myös palvelijani Reynolds Cahoon ja Samuel H. Smith lähtekööt matkaan.

31 Myös palvelijani Wheeler Baldwin ja William Carter lähtekööt matkaan.

32 Ja palvelijani [a]Newel Knight ja Selah J. Griffin molemmat asetettakoon, ja lähtekööt hekin matkaan.

33 Niin, totisesti minä sanon: Kaikki nämä lähtekööt matkaan yhteen paikkaan eri teitään, älköönkä toinen rakentako toisen [a]perustukselle älköönkä matkatko toisen jälkiä.

34 Sitä, joka on uskollinen, sitä varjellaan ja siunataan paljoilla [a]hedelmillä.

35 Ja vielä minä sanon teille: Palvelijani Joseph Wakefield ja Solomon Humphrey lähtekööt matkaan itäisille seuduille;

36 he tehkööt työtä sukunsa keskuudessa [a]julistamatta mitään muuta kuin profeettoja ja apostoleja, sitä mitä ovat [b]nähneet ja kuulleet ja varmasti [c]uskovat, jotta profetiat täyttyisivät.

37 Rikkomuksen tähden se, mitä suotiin Heman Bassetille, [a]otettakoon häneltä ja pantakoon Simonds Ryderin pään päälle.

38 Ja vielä, totisesti minä sanon teille: Jared Carter [a]asetettakoon papiksi, ja myös George James asetettakoon [b]papiksi.

---

20 *a* Matt. 8:5–13.
22 *a* OL 56:5.
PKO Marsh, Thomas B.
24 *a* PKO Partridge, Edward.
26 *a* PKO Pratt, Parley Parker.
b PKO Pratt, Orson.
32 *a* OL 56:6–7.
33 *a* Room. 15:20.
34 *a* Joh. 15:16; OL 18:15–16.
36 *a* Moosia 18:19–20; OL 52:9.
b Joh. 3:11.
c PKO Usko.
37 *a* Matt. 25:25–30.
38 *a* OL 79:1.
b PKO Pappi, Aaronin pappeus.

39 Loput vanhimmista [a]valvokoot seurakuntia ja julistakoot sanaa niitä ympäröivillä seuduilla; ja he tehkööt työtä omin käsin, jottei mitään [b]epäjumalien palvontaa eikä jumalattomuutta harjoitettaisi.

40 Ja muistakaa kaikessa [a]köyhiä ja [b]tarvitsevia, sairaita ja ahdistettuja, sillä se, joka ei näin tee, se ei ole minun opetuslapseni.

41 Ja vielä, palvelijani Joseph Smith nuorempi ja Sidney Rigdon ja Edward Partridge ottakoot mukaansa [a]suosituksen kirkolta. Ja hankittakoon sellainen myös palvelijalleni Oliver Cowderylle.

42 Ja näin, niin kuin minä olen sanonut, jos olette uskollisia, te kokoonnutte yhteen riemuitaksenne [a]Missourin maassa, joka on teidän [b]perintömaanne mutta joka on nyt teidän vihollistenne maa.

43 Mutta katso, minä, Herra, kiirehdin kaupunkia aikanaan ja kruunaan uskolliset [a]ilolla ja riemulla.

44 Katso, minä olen Jeesus Kristus, Jumalan Poika, ja minä [a]ylennän heidät viimeisenä päivänä. Aivan niin. Aamen.

LUKU 53

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Algernon Sidney Gilbertille Kirtlandissa Ohiossa 8. kesäkuuta 1831. Sidney Gilbertin pyynnöstä profeetta kysyi Herralta veli Gilbertin työstä ja kutsumuksesta kirkossa.

1–3 Sidney Gilbertin kutsumus ja valinta kirkossa on tulla asetetuksi vanhimmaksi. 4–7 Hänen tulee palvella myös piispan edustajana.

Katso, minä sanon sinulle, palvelijani Sidney Gilbert, että minä olen kuullut rukouksesi; ja sinä olet huutanut minua avuksi, jotta Herra, sinun Jumalasi, ilmoittaisi sinulle sinun kutsumuksestasi ja [a]valinnastasi kirkossa, jonka minä, Herra, olen pystyttänyt näinä viimeisinä aikoina.

2 Katso, minä, Herra, joka [a]ristiinnaulittiin maailman syntien tähden, annan sinulle käskyn, että sinun on [b]hylättävä maailma.

3 Ota päällesi minun asettamiseni, nimittäin vanhimmaksi asettaminen, saarnataksesi uskoa ja parannusta ja syntien [a]anteeksisaamista minun sanani

39 *a* Alma 6:1.
b PKO Epäjumalien palvonta.
40 *a* OL 104:15–18. PKO Köyhät.
b PKO Hyvinvoinnin turvaaminen.
41 *a* OL 20:64.
42 *a* PKO Siion.
b OL 25:2; 57:1–3.
43 *a* PKO Ilo.
44 *a* OL 88:96–98.
53 1 *a* PKO Kutsumus ja valinta; Valitseminen; Valitut.
2 *a* PKO Ristiinnaulitseminen.
b PKO Maailma; Maailmallisuus.
3 *a* PKO Syntien anteeksisaaminen.

mukaan ja Pyhän Hengen saamista [b]kätten päällepanemisella,

4 ja myös ollaksesi tämän seurakunnan [a]edustaja paikassa, jonka piispa määrää tämän jälkeen annettavien käskyjen mukaan.

5 Ja vielä, totisesti minä sanon sinulle, että sinun tulee lähteä matkaan palvelijoideni Joseph Smith nuoremman ja Sidney Rigdonin kanssa.

6 Katso, nämä ovat ensimmäiset käskyt, jotka sinä saat; ja loput ilmoitetaan tulevana aikana työsi mukaan minun viinitarhassani.

7 Ja vielä, minä tahdon sinun oppivan, että vain se pelastuu, joka [a]kestää loppuun asti. Aivan niin. Aamen.

LUKU 54

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Newel Knightille Kirtlandissa Ohiossa 10. kesäkuuta 1831.Thompsonissa Ohiossa asuvat kirkon jäsenet olivat jakaantuneet kysymyksissä, jotka liittyivät omaisuuden pyhittämiseen. Itsekkyyttä ja ahneutta ilmeni. Shakereiden luokse tekemänsä lähetysmatkan jälkeen (ks. OL 49 johdanto) Leman Copley oli rikkonut liittonsa pyhittää iso maatilansa perintösijaksi Colesvillesta New Yorkin osavaltiosta saapuville pyhille. Tämän seurauksena Newel Knight (Thompsonissa asuvien jäsenten johtaja) ja muita vanhimpia oli tullut kysymään profeetalta, miten toimia. Profeetta kysyi Herralta ja sai tämän ilmoituksen, jossa Thompsonissa asuvia jäseniä käsketään lähtemään Leman Copleyn maatilalta ja matkaamaan Missouriin.

1–6 Pyhien täytyy pitää evankeliumin liitto saadakseen armon. 7–10 Heidän täytyy olla kärsivällisiä ahdingossa.

Katso, näin sanoo Herra, nimittäin [a]Alfa ja Oomega, alku ja loppu, nimittäin hän, joka [b]ristiinnaulittiin maailman syntien tähden:

2 Katso, totisesti, totisesti minä sanon sinulle, palvelijani Newel Knight, että sinun tulee pysyä lujana siinä virassa, johon minä olen sinut nimittänyt.

3 Ja mikäli veljesi haluavat välttää vihollisensa, he tehkööt parannuksen kaikista synneistään ja tulkoot todella [a]nöyriksi minun edessäni ja murtuneiksi.

4 Ja koska [a]liitto, jonka he tekivät minun kanssani, on rikottu, niin se on menettänyt [b]merkityksensä ja rauennut.

3 *b* PKO Kätten päällepaneminen.
4 *a* OL 57:6, 8–10, 14–15; 84:113.
7 *a* PKO Kestäminen.

54 1 *a* Ilm. 1:8; OL 19:1. PKO Alfa ja Oomega.
b PKO Ristiinnaulitseminen.

3 *a* PKO Nöyryys.
4 *a* OL 42:30–39. PKO Pyhittää, pyhityksen laki.
b OL 58:32–33.

5 Ja voi sitä, jonka kautta tämä [a]rikkomus tulee, sillä hänelle olisi ollut parempi, että hänet olisi hukutettu meren syvyyteen.

6 Mutta siunattuja ovat ne, jotka ovat pitäneet liiton ja noudattaneet käskyä, sillä he saavat [a]armon.

7 Ja nyt, lähtekää pakoon maasta, jotteivät teidän vihollisenne kävisi kimppuunne; ja lähtekää matkaan ja nimittäkää kenet haluatte johtajaksenne ja hoitamaan maksunne.

8 Ja näin teidän tulee lähteä matkaan läntisille seuduille, [a]Missourin maahan, lamanilaisten rajoille.

9 Ja kun olette tehneet matkanne, katso, minä sanon teille: Etsikää [a]elanto kuten muutkin ihmiset, kunnes minä valmistan teille sijan.

10 Ja vielä, olkaa [a]kärsivällisiä ahdingossa, kunnes minä [b]tulen; ja katso, minä tulen pian, ja minun palkkani on minun mukanani; ja ne, jotka ovat [c]etsineet minua varhain, löytävät [d]levon sielullensa. Aivan niin. Aamen.

LUKU 55

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta William W. Phelpsille Kirtlandissa Ohiossa 14. kesäkuuta 1831. Kirjanpainaja William W. Phelps perheineen oli juuri saapunut Kirtlandiin, ja profeetta pyysi Herralta tietoa hänestä.

1–3 William W. Phelps on kutsuttu ja valittu kastettavaksi, asetettavaksi vanhimmaksi ja saarnaamaan evankeliumia. 4 Hänen tulee myös kirjoittaa kirjoja kirkon koulujen lapsille. 5–6 Hänen tulee mennä Missouriin, joka on oleva hänen työalueensa.

Katso, näin sanoo Herra sinulle, palvelijani William, niin, nimittäin koko [a]maan Herra: Sinä olet kutsuttu ja valittu; ja sen jälkeen kun sinut on [b]kastettu vedellä, ja jos teet sen silmämääränä vain minun kunniani, saat anteeksi syntisi ja saat Pyhän Hengen [c]kätten päällepanemisen kautta;

2 ja sitten palvelijani Joseph Smith nuorempi asettaa sinut kädellään vanhimmaksi tähän kirkkoon saarnaamaan parannusta ja syntien [a]anteeksiantoa kasteen kautta Jeesuksen Kristuksen, elävän Jumalan Pojan, nimeen.

3 Ja keille tahansa, joiden päälle panet kätesi, jos he ovat murtuneita minun edessäni, sinulla on valta antaa Pyhä Henki.

5*a* Matt. 18:6–7.
6*a* PKO Armeliaisuus.
8*a* OL 52:42.
9*a* 1. Tess. 4:11.
10*a* PKO Kärsivällisyys.
b Ilm. 22:12.
PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
c Sananl. 8:17.
PKO Rukous.
d Matt. 11:28–30.
PKO Lepo.
55 1*a* 5. Moos. 10:14; 1. Nefi 11:6; 2. Nefi 29:7.
b PKO Kaste, kastaminen.
c PKO Kätten päällepaneminen.
2*a* PKO Syntien anteeksisaaminen.

4 Ja vielä, sinut asetetaan auttamaan palvelijaani Oliver Cowderya tekemään painotyötä ja valitsemaan ja kirjoittamaan [a]kirjoja tämän kirkon kouluille, jotta pienet lapsetkin voivat saada opetusta minun edessäni, kuten minulle on mieleen.

5 Ja vielä, totisesti minä sanon sinulle: Tämän vuoksi sinun tulee lähteä matkaan palvelijani Joseph Smith nuoremman ja Sidney Rigdonin kanssa, että sinut [a]asetettaisiin perintömaahasi tekemään tätä työtä.

6 Ja vielä, myös palvelijani Joseph Coe lähteköön matkaan heidän kanssansa. Loput ilmoitetaan tämän jälkeen, niin kuin minä tahdon. Aamen.

LUKU 56

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Kirtlandissa Ohiossa 15. kesäkuuta 1831. Tässä ilmoituksessa Ezra Thayrea nuhdellaan siitä, ettei hän ole noudattanut aiempaa ilmoitusta (”käskyä”, johon viitataan jakeessa 8), jonka Joseph Smith oli saanut häntä varten ja jossa Thayrelle annettiin ohjeita hänen velvollisuuksistaan Frederick G. Williamsin maatilalla, missä hän asui. Seuraavassa ilmoituksessa myös peruutetaan Thayren kutsu mennä Missouriin Thomas B. Marshin kanssa (ks. OL 52:22).

1–2 Pyhien täytyy ottaa ristinsä ja seurata Herraa saavuttaakseen pelastuksen. 3–13 Herra käskee ja peruuttaa, ja tottelemattomat karkotetaan pois. 14–17 Voi rikkaita, jotka eivät auta köyhiä, ja voi köyhiä, joiden sydän ei ole särkynyt. 18–20 Siunattuja ovat köyhät, jotka ovat puhdassydämisiä, sillä he perivät maan.

Kuulkaa, oi te ihmiset, jotka [a]tunnustatte minun nimeäni, sanoo Herra, teidän Jumalanne; sillä katso, minun vihani on syttynyt kapinallisia vastaan, ja he saavat tuntea minun käsivarteni ja minun suuttumukseni kansakuntia kohtaavana [b]rangaistuksen ja vihan päivänä.

2 Ja se, joka ei ota [a]ristiänsä ja [b]seuraa minua ja pidä minun käskyjäni, se ei pelastu.

3 Katso, minä, Herra, käsken; ja se, joka ei [a]tottele, [b]erotetaan pois minun hyväksi näkemänäni aikana, sen jälkeen kun minä olen käskenyt ja minun käskyäni rikotaan.

4 Sen tähden minä, Herra, käsken ja [a]peruutan kuten hyväksi näen; ja kaikki tämä tulee

4 *a* OL 88:118; 109:7, 14.
5 *a* Aam. 9:15.
56 1 *a* OL 41:1.
b Jes. 10:3–4; Morm. 9:2; OL 1:13–14; 124:10.
2 *a* Luuk. 14:27.
b 1. Piet. 2:21; 2. Nefi 31:10–13; Moroni 7:11.
PKO Jeesus Kristus: Jeesuksen Kristuksen esimerkki.
3 *a* PKO Kuuliaisuus.
b OL 1:14–16; 50:8.
4 *a* OL 58:31–33.

[b]kapinallisten vastattavaksi, sanoo Herra.

5 Sen tähden minä peruutan käskyn, joka annettiin palvelijoilleni [a]Thomas B. Marshille ja Ezra Thayrelle, ja annan uuden käskyn palvelijalleni Thomasille, että hänen tulee lähteä joutuin matkaan Missourin maahan, ja palvelijani Selah J. Griffinin tulee myös lähteä hänen mukaansa.

6 Sillä katso, minä peruutan käskyn, joka annettiin palvelijoilleni Selah J. Griffinille ja Newel Knightille, Thompsonissa olevan kansani uppiniskaisuuden ja sen kapinoiden tähden.

7 Sen tähden palvelijani Newel Knight jääköön heidän luokseen; ja kaikki, jotka haluavat lähteä ja jotka ovat murtuneita minun edessäni, saavat lähteä ja antaa hänen johdattaa heidät maahan, jonka minä olen määrännyt.

8 Ja vielä, totisesti minä sanon teille, että palvelijani Ezra Thayren täytyy tehdä parannus [a]ylpeydestään ja itsekkyydestään ja totella edellistä käskyä, jonka minä olen antanut hänelle siitä paikasta, jossa hän asuu.

9 Ja jos hän tekee tämän, koska maata ei saa jakaa, hänet määrätään vielä lähtemään Missourin maahan;

10 muuten hänen tulee saada maksamansa raha ja lähteä paikasta ja hänet on [a]erotettava pois minun kirkostani, sanoo Herra Jumala Sebaot;

11 ja vaikka taivas ja maa katoavat, nämä sanat eivät [a]katoa vaan toteutuvat.

12 Ja jos palvelijani Joseph Smith nuoremman täytyy maksaa raha, katso, minä, Herra, maksan sen hänelle takaisin Missourin maassa, jotta ne, joilta hän saa, voivat saada takaisin korvauksen sen mukaan, mitä he tekevät;

13 sillä sen mukaan, mitä he tekevät, he saavat, nimittäin maina perintöosikseen.

14 Katso, näin sanoo Herra minun kansalleni: Teillä on paljon tehtävää ja paljon, mistä tehdä parannus; sillä katso, teidän syntinne ovat tulleet minulle, eikä niitä ole annettu anteeksi, koska te yritätte noudattaa omaa [a]neuvoanne.

15 Eivätkä teidän sydämenne ole tyytyväisiä. Ettekä te noudata totuutta vaan [a]nautitte vääryydestä.

16 Voi teitä [a]rikkaita, jotka ette halua [b]antaa omaisuudestanne [c]köyhille, sillä teidän [d]rikkautenne turmelevat teidän sielunne; ja tätä te valitatte rangaistuksen ja tuomion ja suuttumuksen päivänä: [e]Sadonkorjuu on ohi, kesä on päättynyt, ja minun sieluni on pelastamatta!

17 Voi teitä [a]köyhiä, joiden sydän ei ole särkynyt, joiden mieli

. 4 *b* PKO Kapinointi.
5 *a* PKO Marsh, Thomas B.
8 *a* PKO Ylpeys.
10 *a* PKO Kirkosta erottaminen.
11 *a* 2. Nefi 9:16.
14 *a* MK Jaak. 4:10.
15 *a* Alma 41:10; 3. Nefi 27:11.
16 *a* Jer. 17:11; 2. Nefi 9:30.
b PKO Almu.
c Sananl. 14:31; Alma 5:55–56. PKO Köyhät.
d Jaak. 5:3.
e Jer. 8:20; Alma 34:33–35; OL 45:2.
17 *a* Moosia 4:24–27; OL 42:42; 68:30–32.

ei ole murtunut ja joiden vatsa ei ole kylläinen ja jotka ette estä käsiänne tarttumasta toisten ihmisten tavaroihin; joiden silmät ovat täynnä [b]ahneutta ja jotka ette tahdo tehdä työtä omilla käsillänne!

18 Mutta siunattuja ovat [a]köyhät, jotka ovat puhdassydämisiä, joiden sydän on [b]särkynyt ja joiden mieli on murtunut, sillä he saavat nähdä Jumalan [c]valtakunnan tulevan voimassa ja suuressa kirkkaudessa heidän pelastuksekseen; sillä [d]maan rehevyys on heidän.

19 Sillä katso, Herra tulee, ja hänen [a]palkkansa on hänen mukanaan, ja hän maksaa jokaiselle, ja köyhät riemuitsevat;

20 ja heidän jälkeläisensä perivät [a]maan polvesta polveen aina ja ikuisesti. Ja nyt minä lakkaan puhumasta teille. Aivan niin. Aamen.

LUKU 57

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Siionissa Jacksonin piirikunnassa Missourissa 20. heinäkuuta 1831. Vanhimmat olivat matkanneet Ohiosta Missourin länsirajalle noudattaen Herran käskyä mennä Missouriin, jossa Hän ilmaisisi "teidän perintömaanne" (OL 52). Joseph Smith mietiskeli lamanilaisten tilaa ja ihmetteli: "Milloin autiomaa kukkii kuin ruusu? Milloin Siion pystytetään kirkkaudessaan ja missä on oleva temppelisi, jonne kaikki kansakunnat tulevat viimeisinä aikoina?" Sen jälkeen hän sai tämän ilmoituksen.

1–3 Independence Missourissa on Siionin kaupungin ja temppelin paikka. 4–7 Pyhien tulee ostaa maita ja hankkia perintöosia tuolta alueelta. 8–16 Sidney Gilbertin tulee perustaa kauppa, William W. Phelpsin tulee ryhtyä kirjanpainajaksi, ja Oliver Cowderyn tulee toimittaa julkaistavaa aineistoa.

Kuulkaa, sanoo Herra, teidän Jumalanne, oi te minun kirkkoni vanhimmat, jotka olette kokoontuneet yhteen minun käskyjeni mukaan tähän maahan, joka on [a]Missourin maa, joka on [b]maa, jonka minä olen määrännyt ja [c]pyhittänyt pyhien [d]kokoontumiseen.

2 Sen tähden tämä on lupauksen maa ja [a]Siionin kaupungin [b]paikka.

17 *b* PKO Himo.
18 *a* Matt. 5:3, 8; Luuk. 6:20; 3. Nefi 12:3. PKO Köyhät.
b PKO Särkynyt sydän.
c PKO Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta.
d PKO Maa.
19 *a* Ilm. 22:12; OL 1:10.
20 *a* Matt. 5:5; OL 45:56–58.

57 1 *a* OL 52:42.
b OL 29:7–8; 45:64–66.
c OL 61:17.
d PKO Israel: Israelin kokoaminen.
2 *a* PKO Siion.
b OL 28:9; 42:9, 62.

3 Ja näin sanoo Herra, teidän Jumalanne: Jos haluatte saada viisautta, tämä on viisautta. Katso, paikka, jota kutsutaan nyt Independenceksi, on keskuspaikka; ja [a]temppelin paikka sijaitsee länsipuolella tontilla, joka ei ole kaukana oikeustalosta.

4 Sen tähden on viisasta, että pyhät [a]ostavat maan ja myös länsipuolelta jokaisen alan, aina [b]juutalaisten ja pakanoiden välissä kulkevalle rajalle asti;

5 ja myös jokaisen alan, joka rajoittuu preeriaan, sikäli kuin opetuslapseni kykenevät [a]ostamaan maita. Katso, tämä on viisasta, jotta he [b]saisivat sen ikuiseksi perintöosaksi.

6 Ja palvelijani Sidney Gilbert hoitakoon virkaa, johon minä olen hänet nimittänyt, ottaen vastaan rahoja, ollen kirkon [a]edustajana, ostaen maata kaikilta ympäröiviltä seuduilta, sikäli kuin se voidaan tehdä vanhurskaasti ja viisautta noudattaen.

7 Ja palvelijani [a]Edward Partridge hoitakoon virkaa, johon minä olen hänet nimittänyt, ja [b]jakakoon pyhille heidän perintöosansa, niin kuin minä olen käskenyt; ja myös ne, jotka hän on nimittänyt auttamaan itseään.

8 Ja vielä, totisesti minä sanon teille: Palvelijani Sidney Gilbert asettukoon tähän paikkaan ja perustakoon kaupan, jotta hän voi myydä tarvikkeita ilman petosta, jotta hän voi saada rahaa ostaakseen maita pyhien hyväksi ja jotta hän voi hankkia kaikkea, mitä opetuslapset saattavat tarvita asettuakseen perintöosalleen.

9 Ja palvelijani Sidney Gilbert hankkikoon myös luvan – katso, tämä on viisasta, ja lukija ymmärtäköön – jotta hän voi myös lähettää tarvikkeita ihmisille, keiden mukana hän vain haluaa, jotka ovat apulaisina työssä hänen palveluksessaan;

10 ja siten huolehtia minun pyhistäni, jotta minun evankeliumiani voitaisiin saarnata niille, jotka istuvat [a]pimeydessä ja [b]kuoleman varjon maassa.

11 Ja vielä, totisesti minä sanon teille, että palvelijani [a]William W. Phelps asettukoon tähän paikkaan ja ryhtyköön [b]kirjanpainajaksi kirkolle.

12 Ja katso, jos maailma ottaa vastaan hänen kirjoituksensa – katso, tämä on viisasta – hän hankkikoon, mitä hän voi hankkia vanhurskaasti, pyhien hyväksi.

13 Ja palvelijani [a]Oliver Cowdery auttakoon häntä niin kuin olen käskenyt, missä tahansa paikassa, minkä minä hänelle määrään, jäljentämään ja korjaamaan ja valitsemaan, jotta kaikki olisi oikein minun edessäni, kuten Henki hänen kauttaan osoittaa.

3 *a* OL 58:57; 97:15–17.
4 *a* OL 48:4.
b ELI *juutalaiset* tarkoittaa tässä lamanilaisia ja *pakanat* valkoihoisia uudisasukkaita.
5 *a* OL 58:49, 51; 101:68–74.
b OL 56:20.
6 *a* OL 53.
7 *a* OL 58:24.
PKO Partridge, Edward.
b OL 41:9–11; 58:14–18.
10 *a* Jes. 9:1; Matt. 4:16.
PKO Pimeys, hengellinen.
b Ps. 23:4.
11 *a* PKO Phelps, William W.
b OL 58:37, 40–41.
13 *a* PKO Cowdery, Oliver.

14 Ja niin ne, joista olen puhunut, asettukoot Siionin maahan niin pian kuin mahdollista perheineen tehdäkseen nuo asiat, niin kuin minä olen puhunut.

15 Ja nyt, mitä tulee kokoontumiseen – piispa ja edustaja tehkööt valmisteluja niille perheille, joita on käsketty tulemaan tähän maahan niin pian kuin mahdollista, ja asuttakoot heidät heidän perintöosilleen.

16 Ja lopuille sekä vanhimmista että jäsenistä annetaan lisää ohjeita tämän jälkeen. Aivan niin. Aamen.

LUKU 58

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Siionissa Jacksonin piirikunnassa Missourissa 1. elokuuta 1831. Varhemmin, ensimmäisenä sapattina profeetan saavuttua seurueineen Jacksonin piirikuntaan Missouriin oli pidetty uskonnollinen tilaisuus ja kaksi henkilöä oli otettu jäseniksi kasteen kautta. Tuolla viikolla saapui Colesvillen pyhiä Thompsonin seurakunnasta ja muita (ks. OL 54). Monet halusivat innokkaasti tietää Herran tahdon heihin nähden uudessa kokoamispaikassa.

1–5 Ne, jotka kestävät ahdinkoa, kruunataan kirkkaudella. 6–12 Pyhien tulee valmistautua Karitsan häihin ja Herran juhla-aterialle. 13–18 Piispat ovat Israelin tuomareita. 19–23 Pyhien tulee noudattaa maan lakeja. 24–29 Ihmisten tulee käyttää tahdonvapauttaan tehdäkseen hyvää. 30–33 Herra käskee ja peruuttaa. 34–43 Tehdäkseen parannuksen ihmisten täytyy tunnustaa ja hylätä syntinsä. 44–58 Pyhien tulee ostaa perintöosansa ja kokoontua Missouriin. 59–65 Evankeliumia täytyy saarnata kaikille luoduille.

Kuulkaa, oi te minun kirkkoni vanhimmat, ja kallistakaa korvanne minun sanalleni ja oppikaa minulta, mitä minä tahdon teistä ja myös [a]tästä maasta, johon minä olen lähettänyt teidät.

2 Sillä totisesti minä sanon teille: Siunattu on se, joka [a]pitää minun käskyni, niin elämässä kuin [b]kuolemassa; ja sen, joka on [c]uskollinen [d]ahdingossa, sen palkka on suurempi taivaan valtakunnassa.

3 Te ette voi nähdä luonnollisilla silmillänne tällä hetkellä [a]Jumalanne suunnitelmaa niistä asioista, jotka tulevat tämän jälkeen, ettekä [b]kirkkautta, joka seuraa paljoa ahdinkoa.

4 Sillä paljon [a]ahdingon jälkeen tulevat [b]siunaukset. Sen tähden

58 1 *a* OL 57:1–8.
2 *a* Moosia 2:22.
b 1. Piet. 4:6.
c 2. Tess. 1:4.
d PKO Vastoinkäyminen.
3 *a* PKO Jumala, jumaluus.
b PKO Kirkkaus.
4 *a* Ps. 30:6; OL 101:2–7; 103:11–14; 109:76.
b PKO Siunaus, siunaaminen.

päivä tulee, jolloin teidät [c]kruunataan paljolla [d]kirkkaudella; hetki ei ole vielä, mutta se on käsillä.

5 Muistakaa tämä, minkä minä sanon teille etukäteen, jotta [a]panisitte sen sydämeen ja ottaisitte vastaan sen, mikä seuraa.

6 Katso, totisesti minä sanon teille: Tästä syystä minä olen lähettänyt teidät – jotta olisitte kuuliaisia ja jotta sydämenne olisivat [a]valmiita [b]todistamaan tulevista asioista;

7 ja myös, jotta teillä olisi kunnia laskea perustus ja todistaa siitä maasta, jossa Jumalan [a]Siion on oleva;

8 ja myös, jotta herkkuruokien ateria valmistettaisiin [a]köyhille; niin, herkkuruokien ateria, kirkkaaksi [b]seestettyjen viinien, niin että maa voi tietää, että profeettojen suun sanat eivät jää toteutumatta;

9 niin, Herran huoneen juhlaateria, hyvin valmistettu, jolle kaikki kansakunnat kutsutaan.

10 Ensiksi rikkaat ja oppineet, viisaat ja ylhäiset;

11 ja sen jälkeen tulee minun voimani päivä; silloin köyhät, rammat ja sokeat ja kuurot tulevat Karitsan [a]häihin nauttimaan Herran [b]juhla-ateriaa, joka on valmistettu tulevaa suurta päivää varten.

12 Katso, minä, Herra, olen sen puhunut.

13 Ja jotta [a]todistus lähtisi maailmaan Siionista, niin, Jumalan perintökaupungin suusta –

14 niin, tästä syystä minä olen lähettänyt teidät tänne ja olen valinnut palvelijani [a]Edward Partridgen ja olen määrännyt hänelle hänen tehtävänsä tässä maassa.

15 Mutta ellei hän tee parannusta synneistään, joita ovat epäusko ja sydämen sokeus, hän ottakoon varteen, ettei [a]lankea.

16 Katso, hänen tehtävänsä on annettu hänelle, eikä sitä anneta uudestaan.

17 Ja se, joka on tässä tehtävässä, on määrätty [a]tuomariksi Israelissa, niin kuin oli muinaisina aikoina, jakamaan Jumalan perintömaat hänen [b]lapsilleen;

18 ja tuomitsemaan hänen kansaansa vanhurskaiden todistuksen mukaan ja neuvonantajiensa avulla valtakunnan lakien mukaan, jotka Jumalan [a]profeetat ovat antaneet.

19 Sillä totisesti minä sanon teille, että minun lakini täytyy pitää tässä maassa.

20 Älköön kukaan ajatelko olevansa hallitsija; vaan Jumala hallitkoon sitä, joka tuomitsee, oman tahtonsa neuvon mukaan, eli toisin sanoen sitä, joka neuvoo tai istuu tuomarinistuimella.

21 Älköön kukaan rikkoko

4 *c* PKO Korotus; Kruunu.
d Room. 8:17–18; OL 136:31.
5 *a* 5. Moos. 11:18–19.
6 *a* OL 29:8.
b PKO Todistaminen.
7 *a* PKO Siion.
8 *a* PKO Köyhät.
b Jes. 25:6.
11 *a* Matt. 22:1–14; Ilm. 19:9; OL 65:3.
b Luuk. 14:16–24.
13 *a* Miika 4:2.
14 *a* PKO Partridge, Edward.
15 *a* 1. Kor. 10:12.
17 *a* OL 107:72–74. PKO Piispa.
b PKO Jumalan pojat ja tyttäret.
18 *a* PKO Profeetta.

maan [a]lakeja, sillä sen, joka pitää Jumalan lait, ei tarvitse rikkoa maan lakeja.

22 Olkaa sen tähden alamaisia esivallalle, kunnes hallitsee [a]hän, jonka oikeutena on hallita ja joka alistaa kaikki viholliset jalkojensa alle.

23 Katso, [a]lait, jotka olette saaneet minun kädestäni, ovat kirkon lakeja, ja tässä valossa teidän tulee pitää ne esillä. Katso, tämä on viisasta.

24 Ja nyt, kuten minä puhuin palvelijastani Edward Partridgesta, tämä maa on hänen asuinmaansa ja niiden, jotka hän on nimittänyt neuvonantajikseen; ja myös sen asuinmaa, jonka minä olen nimittänyt pitämään [a]varastohuonettani;

25 sen tähden he tuokoot perheensä tähän maahan, niin kuin he neuvottelevat keskenään ja minun kanssani.

26 Sillä katso, ei ole soveliasta, että minä käsken kaikessa; sillä se, joka pakotetaan kaikkeen, se on [a]laiska eikä viisas palvelija; sen tähden hän ei saa palkkaa.

27 Totisesti minä sanon, että ihmisten tulisi tehdä [a]innokkaasti työtä hyvän asian puolesta ja tehdä paljon omasta vapaasta tahdostaan ja saada aikaan paljon vanhurskautta;

28 sillä heissä on voima, jonka tähden he ovat [a]vapaita toimimaan tahtonsa mukaan. Ja sikäli kuin ihmiset tekevät hyvää, he eivät suinkaan jää palkkaansa vaille.

29 Mutta se, joka ei tee mitään, ennen kuin häntä käsketään, ja ottaa käskyn vastaan epäilevin sydämin ja pitää sen laiskasti, se [a]tuomitaan.

30 Mikä olen minä, joka [a]tein ihmisen, sanoo Herra, että pitäisin syyttömänä sitä, joka ei noudata minun käskyjäni?

31 Mikä olen minä, sanoo Herra, että olisin [a]luvannut mutta en olisi täyttänyt?

32 Minä käsken, eivätkä ihmiset tottele; minä [a]peruutan, eivätkä he saa siunausta.

33 Sitten he sanovat sydämessään: Tämä ei ole Herran työtä, sillä hänen lupauksensa eivät ole täyttyneet. Mutta voi sellaisia, sillä heidän palkkansa väijyy [a]alhaalla eikä tule ylhäältä.

34 Ja nyt minä annan teille lisää ohjeita tästä maasta.

35 Minun viisauteni mukaista on, että palvelijani Martin Harris on esimerkkinä kirkolle [a]laskemalla rahansa kirkon piispan eteen.

36 Ja myös, tämä on laki jokaiselle, joka tulee tähän maahan saadakseen perintöosan; ja hänen tulee tehdä rahoillaan niin kuin laki määrää.

37 Ja on myös viisasta, että

21 *a* Luuk. 20:22–26; OL 98:4–10; UK 1:12. PKO Hallitus.
22 *a* PKO Jeesus Kristus; Messias; Tuhatvuotinen valtakunta.
23 *a* PKO Laki.
24 *a* OL 51:13; 70:7–11.
26 *a* Matt. 24:45–51; OL 107:99–100.
27 *a* PKO Ahkeruus; Teot.
28 *a* PKO Tahdonvapaus.
29 *a* PKO Tuomio.
30 *a* Jes. 45:9–10; Hel. 12:6.
31 *a* OL 1:37–38; 82:10.
32 *a* OL 56:3–4.
33 *a* OL 29:45.
35 *a* OL 42:30–32.

Independencestä ostetaan maita varastohuoneen paikaksi ja myös [a]kirjapainoa varten.

38 Ja Henki antaa muita palvelijaani Martin Harrisia koskevia ohjeita hänelle, jotta hän voi saada hyväksi näkemänsä perintöosan;

39 ja hän tehköön parannuksen synneistänsä, sillä hän tavoittelee maailman [a]kunniaa.

40 Ja myös palvelijani [a]William W. Phelps hoitakoon virkaa, johon minä olen hänet nimittänyt, ja saakoon perintöosansa maassa;

41 ja myös hänen tarvitsee tehdä parannus, sillä minä, Herra, en ole mieltynyt häneen, sillä hän pyrkii muiden edelle, eikä hän ole kyllin sävyisä minun edessäni.

42 Katso, se, joka on tehnyt [a]parannuksen synneistään, se saa [b]anteeksi, enkä minä, Herra, [c]muista niitä enää.

43 Tästä te voitte tietää, tekeekö ihminen parannuksen synneistänsä – katso, hän [a]tunnustaa ne ja [b]hylkää ne.

44 Ja nyt, totisesti minä sanon lopuista kirkkoni vanhimmista, ettei vielä moneen vuoteen tule aika, jolloin he saavat perintöosansa tässä maassa, elleivät he toivo sitä uskon rukouksen kautta, ellei Herra määrää sitä heille.

45 Sillä katso, he [a]puskevat ihmisiä yhteen maan ääristä.

46 Ja nyt, kokoontukaa yhteen; ja ne, joita ei ole määrätty jäämään tähän maahan, he saarnatkoot evankeliumia ympäröivillä seuduilla; ja sen jälkeen he palatkoot koteihinsa.

47 He saarnatkoot matkan varrella ja [a]todistakoot totuudesta kaikissa paikoissa ja kutsukoot rikkaita, ylhäisiä ja alhaisia ja köyhiä parannukseen.

48 Ja he perustakoot seurakuntia, sikäli kuin maan asukkaat tekevät parannuksen.

49 Ja kirkon äänellä nimitettäköön edustaja kirkolle Ohioon ottamaan vastaan rahaa maiden ostamiseen [a]Siionissa.

50 Ja minä annan palvelijalleni Sidney Rigdonille käskyn, että hänen tulee [a]kirjoittaa kuvaus Siionin maasta ja selitys Jumalan tahdosta, niin kuin Henki sen hänelle ilmaisee;

51 ja kirje ja keräyslista esitettäväksi kaikille seurakunnille rahojen saamiseksi, piispan käsiin pantaviksi, hänen tai edustajan, kuten hän hyväksi näkee tai hän ohjaa, maiden ostamiseksi perintöosaksi Jumalan lapsille.

52 Sillä katso, totisesti minä sanon teille: Herra tahtoo, että opetuslapset ja ihmislapset avaavat sydämensä, nimittäin koko tämän seutukunnan ostamiseksi niin pian kuin aika sallii.

53 Katso, tämä on viisasta. He tehkööt tämän, tai he eivät saa

37 *a* OL 57:11–12.
39 *a* 2. Nefi 26:29; OL 121:34–37.
40 *a* PKO Phelps, William W.
42 *a* PKO Parannus.
b Jes. 1:18. PKO Anteeksianto.
c Jes. 43:25.
43 *a* OL 19:20; 64:7. PKO Tunnustaminen.
b OL 82:7.
45 *a* 5. Moos. 33:17. PKO Israel: Israelin kokoaminen.
47 *a* OL 68:8.
49 *a* PKO Siion.
50 *a* OL 63:55–56.

mitään [a]perintöosaa paitsi verta vuodattamalla.

54 Ja vielä, sikäli kuin maata saadaan, kaikkien alojen työmiehiä lähetettäköön tähän maahan tekemään työtä Jumalan pyhien hyväksi.

55 Kaikki tämä tehtäköön järjestyksessä; ja piispa tai kirkon edustaja tiedottakoon maan suomista mahdollisuuksista aika ajoin.

56 Älköönkä kokoamistyötä tehtäkö hätäillen eikä paeten, vaan se tehtäköön, kuten kirkon vanhimmat neuvovat konferenssseissa, sen tiedon mukaan, mitä he saavat aika ajoin.

57 Ja palvelijani Sidney Rigdon pyhittäköön ja vihkiköön tämän maan ja [a]temppelin paikan Herralle.

58 Ja kutsuttakoon konferenssikokous; ja sen jälkeen palvelijani Sidney Rigdon ja Joseph Smith nuorempi palatkoot ja myös Oliver Cowdery heidän mukanaan suorittamaan lopun työstä, jonka minä olen määrännyt heille heidän omassa maassaan, ja lopun kuten konferenssit [a]määräävät.

59 Älköönkä kukaan palatko tästä maasta [a]todistamatta matkan varrella siitä, minkä hän tietää ja mihin hän varmasti uskoo.

60 Se, mikä on suotu Ziba Petersonille, otettakoon häneltä; ja hän olkoon jäsen kirkossa ja tehköön työtä omilla käsillään veljien kanssa, kunnes häntä on [a]kuritettu riittävästi kaikista synneistään; sillä hän ei tunnusta niitä, ja hän aikoo kätkeä ne.

61 Pitäkööt loput tämän kirkon vanhimmat, jotka ovat tulossa tähän maahan ja joista jotkut ovat sangen siunattuja, vieläpä ylen määrin, myös konferenssin tässä maassa.

62 Ja palvelijani Edward Partridge johtakoon konferenssia, jonka he pitävät.

63 Ja palatkoot hekin saarnaten evankeliumia matkan varrella, todistaen asioista, joita heille on ilmoitettu.

64 Sillä totisesti, äänen täytyy lähteä tästä paikasta kaikkialle maailmaan ja maan ääriin saakka – evankeliumia täytyy [a]saarnata kaikille luoduille, ja [b]merkit seuraavat niitä, jotka uskovat.

65 Ja katso, Ihmisen Poika [a]tulee. Aamen.

LUKU 59

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Siionissa Jacksonin piirikunnassa Missourissa 7. elokuuta 1831. Ennen tätä ilmoitusta maa oli pyhitetty, kuten Herra oli käskenyt, ja tulevan temppelin paikka oli vihitty. Samana päivänä, kuin tämä ilmoitus

53 *a* OL 63:27–31.
57 *a* OL 57:3; 84:3–5, 31; 97:10–17.
58 *a* PKO Yhteinen suostumus.
59 *a* PKO Todistaminen.
60 *a* PKO Kuritus.
64 *a* PKO Saarnaaminen.
b PKO Merkki.
65 *a* PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.

saatiin, kuoli ensimmäinen jäsen Siionissa – Polly Knight, Joseph Knight vanhemman vaimo. Varhaiset jäsenet kuvailivat, että tässä ilmoituksessa "opetettiin pyhille, kuinka pyhittää lepopäivä sekä kuinka paastota ja rukoilla".

1–4 Siionin uskollisia pyhiä siunataan. 5–8 Heidän tulee rakastaa ja palvella Herraa ja pitää hänen käskynsä. 9–19 Kun pyhät pyhittävät Herran päivän, heitä siunataan ajallisesti ja hengellisesti. 20–24 Vanhurskaille luvataan rauha tässä maailmassa ja iankaikkinen elämä tulevassa maailmassa.

Katso, siunattuja ovat ne, sanoo Herra, jotka ovat tulleet ylös tähän maahan [a]silmämääränä vain minun kunniani minun käskyjeni mukaan.

2 Sillä ne, jotka elävät, saavat [a]periä maan, ja ne, jotka [b]kuolevat, saavat levätä kaikista töistänsä, ja heidän tekonsa seuraavat heitä, ja he saavat [c]kruunun minun Isäni [d]huoneissa, jotka minä olen valmistanut heille.

3 Niin, siunattuja ovat ne, joiden jalat seisovat Siionin maalla ja jotka ovat olleet kuuliaisia minun evankeliumilleni; sillä he saavat palkakseen maan hyvyyttä, ja se tuottaa täydellä [a]voimallaan.

4 Ja heidät kruunataan myös siunauksilla ylhäältä, niin, ja monilla käskyillä, ja [a]ilmoituksilla, kun niiden aika on – ne, jotka ovat [b]uskollisia ja [c]uutteria minun edessäni.

5 Sen tähden minä annan heille käskyn sanoen näin: [a]Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko [b]sydämestäsi, koko väkevyydestäsi, mielestäsi ja voimastasi; ja [c]palvele häntä Jeesuksen Kristuksen nimessä.

6 Rakasta [a]lähimmäistäsi niin kuin itseäsi. Älä [b]varasta; äläkä tee [c]aviorikosta, älä [d]tapa, äläkä tee mitään sen kaltaista.

7 [a]Kiitä Herraa, Jumalaasi, kaikessa.

8 Uhraa [a]uhri Herralle, Jumalallesi, [b]vanhurskaasti, nimittäin särkyneen sydämen ja [c]murtuneen mielen uhri.

9 Ja jotta voisit varjella itsesi täydellisemmin, niin ettei maailma [a]saastuta, mene rukous-

59 1 *a* Matt. 6:22–24; OL 88:67.
2 *a* Matt. 5:5; OL 63:20, 48–49.
b Ilm. 14:13. PKO Kuolema, fyysinen; Paratiisi.
c PKO Korotus; Kruunu.
d Joh. 14:2; OL 72:4; 76:111; 81:6; 98:18.
3 *a* 1. Moos. 4:12; Moos. 5:37.
4 *a* OL 42:61; 76:7; 98:12; 121:26–29. PKO Ilmoitus.
b PKO Kelvollisuus.
c PKO Ahkeruus.
5 *a* 5. Moos. 11:1; Matt. 22:37; Moroni 10:32; OL 20:19. PKO Rakkaus.
b PKO Sydän.
c PKO Palveleminen.
6 *a* PKO Ystävyys.
b PKO Varastaminen.
c PKO Aviorikos.
d PKO Murha.
7 *a* Ps. 92:2; Alma 37:37; OL 46:32. PKO Kiitollisuus.
8 *a* PKO Uhri.
b PKO Vanhurskaus.
c PKO Särkynyt sydän.
9 *a* Jaak. 1:27.

huoneeseen antamaan uhriksi sakramenttisi minun [b]pyhänä päivänäni;

10 sillä totisesti tämä on päivä, joka on määrätty sinulle levätäksesi töistäsi ja [a]omistaaksesi hartautesi Korkeimmalle;

11 kuitenkin sinun tulee antaa valasi uhriksi vanhurskaasti kaikkina päivinä ja kaikkina aikoina;

12 mutta muista, että tänä Herran päivänä sinun tulee antaa [a]uhrilahjasi ja sakramenttisi uhriksi Korkeimmalle [b]tunnustaen syntisi veljillesi ja Herran edessä.

13 Äläkä tee tänä päivänä muuta; valmista vain ruokasi vilpittömin sydämin, jotta [a]paastosi olisi täydellinen, eli toisin sanoen, jotta [b]ilosi olisi täysi.

14 Totisesti, tämä on paasto ja rukous eli toisin sanoen riemu ja rukous.

15 Ja sikäli kuin te teette tämän [a]kiittäen, [b]iloisin [c]sydämin ja kasvoin, ei paljon [d]nauraen, sillä tämä on synti, vaan riemullisin sydämin ja iloisin kasvoin –

16 totisesti minä sanon, että sikäli kuin te teette tämän, maan täyteys on teidän, maan eläimet ja ilman linnut ja se, mikä kiipeää puissa ja kävelee maan päällä;

17 niin, ja yrtit ja hyvyys, joka tulee maasta ravinnoksi tai vaatteiksi, asunnoiksi tai aitoiksi tai hedelmätarhoiksi tai puutarhoiksi tai viinitarhoiksi;

18 niin, kaikki, mikä tulee [a]maasta omana aikanansa, on tehty ihmisen hyödyksi ja käytettäväksi, sekä miellyttämään silmää että ilahduttamaan sydäntä;

19 niin, ravinnoksi ja vaatteiksi, mauksi ja tuoksuksi, vahvistamaan ruumista ja elävöittämään sielua.

20 Ja Jumala on hyvillään siitä, että hän on antanut kaiken tämän ihmiselle; sillä tähän tarkoitukseen ne on tehty käytettäviksi harkiten, ei kohtuuttomasti eikä riistäen.

21 Eikä ihminen [a]loukkaa Jumalaa millään tavalla, eikä hänen vihansa ole syttynyt keitään muita vastaan kuin niitä, jotka eivät [b]tunnusta hänen kättänsä kaikessa eivätkä noudata hänen käskyjänsä.

22 Katso, tämä on lain ja profeettojen mukaista; ja nyt, älkää vaivatko minua enää tällä asialla,

23 vaan tietäkää, että se, joka tekee [a]vanhurskaita tekoja, saa [b]palkkansa, nimittäin [c]rauhan tässä maailmassa ja [d]iankaikkisen elämän tulevassa maailmassa.

24 Minä, Herra, olen sen puhunut, ja Henki todistaa. Aamen.

---

9 *b* PKO Lepopäivä.
10 *a* PKO Jumalan palveleminen.
12 *a* ELI käyttää aikaa, kykyjä tai varoja Jumalan ja lähimmäisten palveluksessa. PKO Uhri.
b PKO Tunnustaminen.
13 *a* PKO Paasto, paastoaminen.
b PKO Ilo.
15 *a* PKO Kiitollisuus.
b 2. Moos. 25:2; OL 64:34.
c Sananl. 17:22.
d OL 88:69.
18 *a* PKO Maa.
21 *a* PKO Loukkaaminen.
b Job 1:21.
23 *a* PKO Vanhurskaus.
b PKO Siunaus, siunaaminen.
c Matt. 11:28–30. PKO Rauha.
d OL 14:7.

LUKU 60

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Independencessä Jacksonin piirikunnassa Missourissa 8. elokuuta 1831. Tällöin vanhimmat, jotka olivat matkustaneet Jacksonin piirikuntaan ja osallistuneet maan ja temppelitontin pyhittämiseen, halusivat tietää, mitä heidän tuli tehdä.

1–9 Vanhinten tulee saarnata evankeliumia jumalattomien seurakunnissa. 10–14 He eivät saa tuhlata aikaansa joutilaisuuteen eivätkä haudata talenttiansa. 15–17 He voivat pestä jalkansa todisteeksi niitä vastaan, jotka hylkäävät evankeliumin.

Katso, näin sanoo Herra kirkkonsa vanhimmille, joiden tulee palata joutuin maahan, josta he tulivat: Katso, minulle on mieleen, että te olette tulleet tänne ylös;

2 mutta eräisiin minä en ole mieltynyt, sillä he eivät tahdo avata [a]suutansa, vaan [b]ihmispelosta he [c]kätkevät talentin, jonka minä olen antanut heille. Voi sellaisia, sillä minun vihani on syttynyt heitä vastaan.

3 Ja tapahtuu, että elleivät he ole uskollisempia minulle, heiltä [a]otetaan pois sekin, mikä heillä on.

4 Sillä minä, Herra, hallitsen taivaissa ylhäällä ja maan [a]sotajoukkojen keskuudessa; ja sinä päivänä, jona minä kokoan [b]jalokiveni, kaikki ihmiset saavat tietää, mikä osoittaa Jumalan voiman.

5 Mutta totisesti minä puhun teille teidän matkastanne maahan, josta te tulitte. Tehtäköön alus tai ostettakoon, niin kuin hyväksi näette, sillä ei ole väliä minulle, ja matkatkaa joutuin paikkaan, jota kutsutaan St. Louisiksi.

6 Ja sieltä palvelijani Sidney Rigdon, Joseph Smith nuorempi ja Oliver Cowdery matkatkoot Cincinnatiin;

7 ja he korottakoot äänensä tässä paikassa ja julistakoot minun sanaani kovalla äänellä ilman vihaa tai epäilyä kohottaen pyhät kädet heidän ylitseen. Sillä minä kykenen [a]pyhittämään teidät, ja teidän syntinne on annettu teille [b]anteeksi.

8 Ja loput lähtekööt matkaan St. Louisista kaksittain ja saarnatkoot sanaa, ei kiireessä, jumalattomien seurakunnissa, kunnes he palaavat seurakuntiin, joista ovat tulleet.

9 Ja kaikki tämä seurakuntien hyväksi; tämän vuoksi minä olen heidät lähettänyt.

10 Ja palvelijani [a]Edward Partridge antakoon rahasta, jonka minä olen hänelle antanut, osan

60 2 *a* Ef. 6:19–20.
b Matt. 25:14–30.
PKO Pelko: Ihmisten pelko.
c Luuk. 8:16, 18.
3 *a* Mark. 4:25; OL 1:33.
4 *a* Alma 43:50.
b Jes. 62:3; Sak. 9:16; Mal. 3:17; OL 101:3.
7 *a* PKO Pyhyys.
b PKO Anteeksianto.
10 *a* PKO Partridge, Edward.

vanhimmilleni, joiden on käsketty palata;

11 ja se, joka kykenee, palauttakoon sen edustajan välityksellä; ja siltä, joka ei kykene, siltä sitä ei vaadita.

12 Ja nyt minä puhun lopuista, jotka tulevat tähän maahan.

13 Katso, heidät on lähetetty saarnaamaan minun evankeliumiani jumalattomien seurakunnissa; ja nyt minä annan heille tämän käskyn: Älä [a]tuhlaa aikaasi joutilaisuuteen äläkä hautaa [b]talenttiasi, niin että siitä ei tiedettäisi.

14 Ja kun olet tullut ylös Siionin maahan ja olet julistanut minun sanaani, palaa joutuin, julistaen minun sanaani jumalattomien seurakunnissa, ei kiireessä eikä [a]vihaisesti eikä kiistellen.

15 Ja pudista [a]pöly jaloistasi niitä vastaan, jotka eivät ota sinua vastaan, ei heidän läsnä ollessaan, ettet vihoittaisi heitä, vaan salassa; ja pese jalkasi todisteeksi heitä vastaan tuomiopäivänä.

16 Katso, tämä riittää teille ja on hänen tahtonsa, joka on lähettänyt teidät.

17 Ja palvelijani Joseph Smith nuoremman suulla ilmoitetaan Sidney Rigdonista ja Oliver Cowderysta. Loput tämän jälkeen. Aivan niin. Aamen.

LUKU 61

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Missourijoen rannalla McIlwaine's Bendissä 12. elokuuta 1831. Paluumatkallaan Kirtlandiin profeetta ja kymmenen vanhinta olivat matkanneet kanooteilla alas Missourijokea. Matkan kolmantena päivänä koettiin monia vaaroja. Vanhin William W. Phelps näki päiväsaikaisessa näyssä tuhoojan liikkuvan vallassa vesien päällä.

1–12 Herra on säätänyt monista tuhoista vesillä. 13–22 Johannes kirosi vedet, ja tuhooja liikkuu niiden päällä. 23–29 Joillakuilla on valta käskeä vesiä. 30–35 Vanhinten tulee matkata kaksittain ja saarnata evankeliumia. 36–39 Heidän tulee valmistautua Ihmisen Pojan tulemiseen.

Katsokaa ja kuulkaa hänen ääntänsä, hänen, jolla on kaikki [a]valta ja joka on ikuisesta ikuiseen, nimittäin [b]Alfa ja Oomega, alku ja loppu.

2 Katso, totisesti näin sanoo Herra teille, oi te minun kirkkoni vanhimmat, jotka olette kokoontuneet tähän paikkaan ja joiden synnit on nyt annettu teille anteeksi, sillä minä, Herra, annan synnit [a]anteeksi ja olen

13 *a* OL 42:42. PKO Laiskuus. *b* Matt. 25:24–30; OL 82:18.

14 *a* Sananl. 14:29.

15 *a* Matt. 10:14; Luuk. 9:5; Ap. t. 13:51; OL 24:15; 75:20; 84:92.

61 1 *a* PKO Voima. *b* PKO Alfa ja Oomega.

2 *a* Moosia 4:10–11. PKO Anteeksianto.

[b]armollinen niille, jotka [c]tunnustavat syntinsä nöyrin sydämin;

3 mutta totisesti minä sanon teille, ettei koko tämän minun vanhinteni joukon tarvitse kulkea nopeasti vesillä, samalla kun asukkaat kummallakin puolella menehtyvät epäuskossa.

4 Kuitenkin minä sallin sen, jotta te voisitte todistaa; katso, vesillä on monia vaaroja ja etenkin tämän jälkeen;

5 sillä minä, Herra, olen säätänyt vihassani paljon tuhoa vesille; niin, ja erityisesti näille vesille.

6 Kaikki liha on kuitenkin minun kädessäni, eikä se, joka on uskollinen teidän keskuudessanne, menehdy vesien kautta.

7 Sen tähden on välttämätöntä, että palvelijani Sidney Gilbert ja palvelijani [a]William W. Phelps kiiruhtavat toimeensa ja tehtäväänsä.

8 Minä en kuitenkaan voinut sallia teidän lähtevän, ennen kuin teitä oli [a]kuritettu kaikista synneistänne, jotta olisitte yhtä, jotta ette menehtyisi [b]jumalattomuudessa;

9 mutta nyt, totisesti minä sanon, että minusta on välttämätöntä, että te lähdette. Sen tähden palvelijani Sidney Gilbert ja William W. Phelps ottakoot entiset toverinsa ja matkatkoot kiireesti, jotta he voivat suorittaa tehtävänsä, ja uskon kautta he voittavat;

10 ja sikäli kuin he ovat uskollisia, heitä varjellaan, ja minä, Herra, olen heidän kanssansa.

11 Ja loput ottakoot sitä, mitä tarvitsevat vaatetukseksi.

12 Palvelijani Sidney Gilbert ottakoon mukaansa sen, mitä ei tarvita, kuten sovitte.

13 Ja nyt, katso, teidän [a]parhaaksenne minä annoin teille [b]käskyn näistä asioista; ja minä, Herra, selvitän asiat teidän kanssanne kuten ihmisten kanssa muinaisina aikoina.

14 Katso, minä, Herra, siunasin [a]vedet alussa, mutta viimeisinä aikoina minä olen [b]kironnut vedet palvelijani Johanneksen suulla.

15 Sen tähden päivät tulevat, jolloin mikään liha ei ole turvassa vesillä.

16 Ja tulevina aikoina sanotaan, ettei kukaan voi mennä ylös Siionin maahan vesitse, paitsi se, joka on oikeamielinen sydämeltä.

17 Ja niin kuin minä, Herra, alussa [a]kirosin maan, niin minä olen viimeisinä aikoina siunannut sen sen omana aikana pyhieni käyttöön, jotta he voivat nauttia sen hedelmällisyydestä.

18 Ja nyt minä annan teille käskyn – minkä sanon yhdelle, sen sanon kaikille – että teidän tulee varoittaa veljiänne ennakolta näistä vesistä, etteivät he tule matkaten niillä, ettei heidän uskonsa pettäisi eivätkä he joutuisi ansoihin;

19 minä, Herra, olen säätänyt,

2 *b* PKO Armeliaisuus.
c PKO Tunnustaminen.
7 *a* PKO Phelps, William W.
8 *a* PKO Kuritus.
b PKO Jumalattomuus.
13 *a* OL 21:6.
b PKO Jumalan käskyt.
14 *a* 1. Moos. 1:20.
b Ilm. 8:8–11.
17 *a* Moos. 4:23.

ja tuhooja liikkuu niiden päällä, enkä minä peruuta säädöstä.

20 Minä, Herra, olin teihin vihastunut eilen, mutta tänään minun vihani on väistynyt pois.

21 Ja nyt, ne, joista minä olen puhunut, että heidän pitäisi matkata kiireesti – minä sanon teille vielä: He matkatkoot kiireesti.

22 Eikä minulle vähän ajan kuluttua ole väliä, kunhan he suorittavat tehtävänsä, menevätkö he vesitse vai maitse; se tapahtukoon, kuten se ilmaistaan heille heidän harkintansa mukaan tämän jälkeen.

23 Ja nyt, mitä tulee palvelijoihini Sidney Rigdoniin, Joseph Smith nuorempaan ja Oliver Cowderyyn, älköät he menkö enää vesille, paitsi kanavassa, kun he matkaavat koteihinsa; eli toisin sanoen, heidän ei pidä matkata vesitse, paitsi kanavassa.

24 Katso, minä, Herra, olen määrännyt pyhieni matkaamistavan; ja katso, tämä on se tapa – että kanavasta päästyään heidän tulee matkata maitse, sikäli kuin heitä käsketään matkaamaan ja menemään ylös Siionin maahan;

25 ja heidän tulee tehdä kuten Israelin lapset ja [a]pystyttää telttansa tien varteen.

26 Ja katso, tämä käsky teidän tulee antaa kaikille veljillenne.

27 Kuitenkin sille, jolle on annettu [a]valta käskeä vesiä, sille Henki on antanut vallan tuntea kaikki hänen tiensä;

28 sen tähden hän tehköön, niin kuin elävän Jumalan Henki häntä käskee, niin maalla kuin vesilläkin, niin kuin minä tahdon tehtävän tämän jälkeen.

29 Ja teille annetaan reitti pyhiä varten eli tie Herran leirikunnan pyhien matkata.

30 Ja vielä, totisesti minä sanon teille, ettei palvelijoideni Sidney Rigdonin, Joseph Smith nuoremman eikä Oliver Cowderyn pidä avata suutaan jumalattomien seurakunnissa, ennen kuin he saapuvat Cincinnatiin;

31 ja siinä paikassa heidän tulee korottaa äänensä Jumalan puoleen sitä kansaa vastaan, niin, hänen puoleensa, jonka viha on syttynyt sen jumalattomuutta vastaan, kansan, joka on lähes [a]kypsä tuhoon.

32 Ja sieltä he matkatkoot veljiensä seurakuntiin, sillä heidän työtään tarvitaan nyt paljon enemmän niiden keskuudessa kuin jumalattomien seurakunnissa.

33 Ja nyt, mitä tulee loppuihin, he matkatkoot ja [a]julistakoot sanaa jumalattomien seurakunnissa, siinä määrin kuin sitä annetaan;

34 ja sikäli kuin he tekevät näin, he [a]puhdistavat vaatteensa ja he ovat tahrattomia minun edessäni.

35 Ja he matkatkoot yhdessä tai [a]kaksittain kuten hyväksi näkevät, mutta palvelijani Reynolds Cahoon ja palvelijani Samuel H. Smith, joihin minä

25 *a* 4. Moos. 9:18.
27 *a* PKO Pappeus; Voima.
31 *a* Alma 37:31; Hel. 13:14; OL 101:11.
33 *a* PKO Saarnaaminen; Todistaminen.
34 *a* 2. Nefi 9:44; MK Jaak. 2:2; Moosia 2:28.
35 *a* PKO Lähetystyö.

olen mieltynyt, älköön erotko toisistaan, ennen kuin he palaavat koteihinsa, ja tämä minun viisasta tarkoitustani varten.

36 Ja nyt, totisesti minä sanon teille, ja minkä sanon yhdelle, sen sanon kaikille: Olkaa rohkealla mielellä, [a]lapsukaiset; sillä minä olen teidän [b]keskellänne, enkä minä ole [c]hylännyt teitä;

37 ja koska te olette nöyrtyneet minun edessäni, [a]valtakunnan siunaukset ovat teidän.

38 Vyöttäkää kupeenne ja [a]valvokaa ja olkaa vakaita odottaen Ihmisen Pojan tulemista, sillä hän tulee hetkellä, jota ette aavista.

39 [a]Rukoilkaa aina, että ette joutuisi [b]kiusaukseen, että kestäisitte hänen tulemisensa päivän, olittepa elossa tai kuolleita. Aivan niin. Aamen.

LUKU 62

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Missourijoen rannalla Charitonissa Missourissa 13. elokuuta 1831. Tänä päivänä profeetta ja hänen ryhmänsä, jotka olivat matkalla Independencestä Kirtlandiin, tapasivat useita vanhimpia, jotka olivat matkalla Siionin maahan, ja saivat riemukkaiden tervehdysten jälkeen tämän ilmoituksen.

1–3 Todistukset kirjoitetaan muistiin taivaassa. 4–9 Vanhinten tulee matkustaa ja saarnata harkinnan mukaan ja siten kuin Henki johdattaa.

Katsokaa ja kuulkaa, oi te minun kirkkoni vanhimmat, sanoo Herra, teidän Jumalanne, nimittäin Jeesus Kristus, teidän [a]puolustajanne, joka tuntee ihmisen heikkouden ja tietää, kuinka [b]auttaa niitä, joita [c]koetellaan.

2 Ja totisesti minun silmäni katsovat niitä, jotka eivät vielä ole menneet ylös Siionin maahan; sen tähden teidän tehtävänne ei ole vielä suoritettu.

3 Te olette kuitenkin siunattuja, sillä [a]todistus, jonka te olette esittäneet, on [b]kirjoitettu muistiin taivaassa enkelien nähtäväksi; ja he riemuitsevat teistä, ja teidän [c]syntinne on annettu teille anteeksi.

4 Ja nyt jatkakaa matkaanne. Kokoontukaa [a]Siionin maahan; ja pitäkää kokous ja riemuitkaa yhdessä ja antakaa sakramentti uhriksi Korkeimmalle.

5 Ja sitten te voitte palata todistamaan, niin, nimittäin kaikki yhdessä tai kaksittain kuten

36 *a* Joh. 13:33.
b Matt. 18:20.
c Jes. 41:15–17; 1. Nefi 21:14–15.
37 *a* OL 50:35.
38 *a* PKO Vartija.
39 *a* PKO Rukous.
b PKO Kiusaus.
62 1 *a* OL 45:3–4. PKO Puolustaja.
b Hepr. 2:18; Alma 7:12.
c PKO Kiusaus.
3 *a* Luuk. 12:8–9. PKO Todistaminen.
b PKO Elämän kirja.
c OL 84:61.
4 *a* OL 57:1–2.

hyväksi näette, sillä ei ole väliä minulle; mutta olkaa uskollisia ja [a]julistakaa ilosanomaa maan asukkaille eli jumalattomien seurakunnissa.

6 Katso, minä, Herra, olen tuonut teidät yhteen, jotta täyttyisi lupaus, että uskolliset teidän keskuudessanne varjeltuvat ja riemuitsevat yhdessä Missourin maassa. Minä, Herra, lupaan uskollisille enkä voi [a]valehdella.

7 Minä, Herra, tahdon, jos jotkut teidän keskuudessanne haluavat ratsastaa hevosella tai muulilla tai ajaa vaunuilla, antaa heille tämän siunauksen, jos he ottavat sen vastaan Herran kädestä, kaikesta [a]kiitollisin sydämin.

8 Nämä asiat jäävät teidän tehtäväksenne harkinnan ja Hengen ohjeiden mukaan.

9 Katso, [a]valtakunta on teidän. Ja katsokaa ja nähkää, minä olen uskollisten [b]kanssa aina. Aivan niin. Aamen.

LUKU 63

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Kirtlandissa Ohiossa 30. elokuuta 1831. Profeetta, Sidney Rigdon ja Oliver Cowdery olivat saapuneet Missourin-matkaltaan Kirtlandiin 27. elokuuta. Joseph Smithin historiassa tätä ilmoitusta kuvataan: ”Näinä kirkon lapsuusaikoina oli suuri into saada Herran sana jokaiseen asiaan, joka jotenkin koski meidän pelastustamme; ja koska Siionin maa oli nyt tärkein ajallinen tavoite näköpiirissä, pyysin Herralta lisää tietoa pyhien kokoamisesta ja maan ostamisesta ja muista asioista.”

1–6 Vihan päivä kohtaa jumalattomia. 7–12 Merkit tulevat uskon kautta. 13–19 Sydämeltään avionrikkojat kieltävät uskon, ja heidät heitetään tuliseen järveen. 20 Uskolliset saavat perintöosan kirkastetun maan päällä. 21 Täyttä kertomusta Kirkastusvuoren tapahtumista ei ole vielä ilmoitettu. 22–23 Kuuliaiset saavat valtakunnan salaisuudet. 24–31 Siionista tulee ostaa perintöosia. 32–35 Herra säätää sotia, ja jumalattomat tappavat jumalattomia. 36–48 Pyhien tulee kokoontua Siioniin ja antaa rahaa sen rakentamiseen. 49–54 Uskollisille luvataan siunauksia toisessa tulemisessa, ylösnousemuksessa ja tuhatvuotisen valtakunnan aikana. 55–58 Tämä on varoituksen päivä. 59–66 Herran nimeä käyttävät väärin ne, jotka käyttävät sitä ilman valtuutta.

Kuule, oi kansa, ja avatkaa sydämenne ja kallistakaa korvanne kaukana; ja kuunnelkaa te, jotka kutsutte itseänne Herran kansaksi, ja kuulkaa Herran sana ja hänen tahtonsa teihin nähden.

5*a* PKO Lähetystyö.
6*a* Et. 3:12.
7*a* PKO Kiitollisuus.
9*a* OL 61:37.
b Matt. 28:20.

2 Niin, totisesti minä sanon: Kuulkaa hänen sanansa, jonka viha on syttynyt jumalattomia ja [a]kapinallisia vastaan

3 ja joka ottaa juuri ne, jotka hän tahtoo [a]ottaa, ja säilyttää elossa ne, jotka hän tahtoo säilyttää;

4 ja joka rakentaa oman tahtonsa ja mielensä mukaan ja hävittää, milloin mielii, ja pystyy syöksemään sielun alas helvettiin.

5 Katso, minä, Herra, annan ääneni kuulua, ja sitä on toteltava.

6 Sen tähden, totisesti minä sanon: Jumalattomat ottakoot varteen, ja kapinalliset pelätkööt ja vapiskoot; ja epäuskoiset pidättäkööt huulensa, sillä [a]vihan päivä kohtaa heitä kuin [b]pyörretuuli, ja kaikki liha on [c]tietävä, että minä olen Jumala.

7 Ja se, joka etsii merkkejä, saa nähdä [a]merkkejä mutta ei pelastukseksi.

8 Totisesti minä sanon teille, että teidän keskuudessanne on niitä, jotka etsivät merkkejä, ja sellaisia on ollut aina alusta asti;

9 mutta katso, usko ei tule merkkien kautta, vaan merkit seuraavat niitä, jotka uskovat.

10 Niin, merkit tulevat [a]uskon kautta, eivät ihmisten tahdosta eivätkä heidän mielensä mukaan vaan Jumalan tahdosta.

11 Niin, merkit tulevat uskon kautta voimateoiksi, sillä ilman [a]uskoa ei kukaan ole Jumalan mielen mukainen; ja johon Jumala on vihastunut, se ei ole hänelle mieleen; sen tähden hän ei näytä merkkejä sellaisille, paitsi [b]vihassa heidän [c]tuomiokseen.

12 Ja nyt, minä, Herra, en ole mieltynyt niihin teidän keskuudessanne, jotka ovat etsineet merkkejä ja ihmeitä uskon tähden eivätkä ihmisten hyväksi, minun kunniakseni.

13 Kuitenkin minä annan käskyjä, ja monet ovat kääntyneet pois minun käskyistäni eivätkä ole pitäneet niitä.

14 Teidän keskuudessanne on ollut [a]avionrikkojia ja avionrikkojattaria, joista toiset ovat kääntyneet pois teistä, ja teidän keskuudessanne on edelleen toisia, jotka paljastetaan tämän jälkeen.

15 Varokoot sellaiset ja tehkööt parannuksen joutuin, jottei tuomio kohtaa heitä kuin ansa ja heidän järjettömyytensä paljastu ja heidän tekonsa seuraa heitä ihmisten silmissä.

16 Ja totisesti minä sanon teille, kuten olen sanonut ennen, että se, joka [a]katsoo naista [b]himoiten tätä, eli jos jotkut tekevät [c]aviorikoksen sydämessään, heillä ei ole Henkeä, vaan he kieltävät uskon ja pelkäävät.

17 Sen tähden minä, Herra, olen

63 2 *a* PKO Kapinointi.
3 *a* PKO Kuolema, fyysinen.
6 *a* PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen; Oikeudenmukaisuus.
b Jer. 30:23.
c Jes. 49:26.
7 *a* OL 46:9.
PKO Merkki.
10 *a* Moroni 7:37.
PKO Usko.
11 *a* Hepr. 11:6.
b OL 35:11.
c OL 88:65.
14 *a* OL 42:24–25.
16 *a* Matt. 5:27–28; OL 42:23–26.
b PKO Himo.
c PKO Aviorikos.

sanonut, että [a]pelkurit ja epäuskoiset ja kaikki [b]valehtelijat ja jokainen, joka rakastaa valhetta ja [c]noudattaa sitä, ja irstailijat ja noidat saavat osansa siinä [d]järvessä, jossa palaa tuli ja tulikivi, mikä on [e]toinen kuolema.

18 Totisesti minä sanon, että he eivät pääse osallisiksi [a]ensimmäisestä ylösnousemuksesta.

19 Ja nyt, katso, minä, Herra, sanon teille, että te ette ole [a]syyttömiä, koska tällaista on teidän keskuudessanne.

20 Kuitenkin se, joka [a]kestää uskossa ja tekee minun tahtoni, se voittaa ja saa [b]perintöosan maan päällä, kun kirkastumisen päivä tulee,

21 kun [a]maa [b]kirkastetaan, tosiaankin sen mallin mukaan, joka näytettiin minun apostoleilleni [c]vuorella, mistä te ette ole vielä saaneet täyttä kertomusta.

22 Ja nyt, totisesti minä sanon teille, että niin kuin minä sanoin teille, että minä ilmaisisin teille tahtoni, katso, minä ilmaisen sen teille, en käskynä, sillä on monia, jotka eivät pyri pitämään minun käskyjäni.

23 Mutta sille, joka pitää minun käskyni, minä annan valtakuntani [a]salaisuudet, ja ne ovat hänessä [b]elävän veden lähde, joka [c]kumpuaa ikuiseen elämään.

24 Ja nyt, katso, tämä on Herran, teidän Jumalanne, tahto hänen pyhiinsä nähden, että he kokoontuvat Siionin maahan yhteen, eivät kiireesti, ettei tulisi sekaannusta, mikä aiheuttaa onnettomuutta.

25 Katso, [a]Siionin maa – minä, Herra, pidän sen omissa käsissäni;

26 kuitenkin minä, Herra, annan [a]keisarille, mitä keisarille kuuluu.

27 Ja nyt, minä, Herra, tahdon, että te ostatte maat, jotta teillä olisi edullinen asema maailmaan nähden, jotta voisitte vaatia oikeuksianne maailmalta, niin ettei sitä kiihotettaisi vihaan.

28 Sillä [a]Saatana panee heidän sydämeensä vihan teitä vastaan ja veren vuodatuksen.

29 Ja nyt, Siionin maata ei hankita muuten kuin ostamalla tai verellä; muuten teille ei ole mitään perintöosaa.

30 Ja jos ostamalla, katso, te olette siunattuja;

31 ja jos verellä, niin koska teitä on kielletty vuodattamasta verta, katso, teidän vihollisenne ovat teidän kimpussanne ja teitä ajetaan kaupungista kaupunkiin

17 *a* Ilm. 21:8.
b PKO Valehteleminen.
c Ilm. 22:15; OL 76:103.
d Ilm. 19:20; 2. Nefi 9:8–19, 26; 28:23; MK Jaak. 6:10; Alma 12:16–18; OL 76:36. PKO Helvetti.
e PKO Kuolema, hengellinen.
18 *a* Ilm. 20:6.
19 *a* PKO Syyttömäksi julistaminen.
20 *a* OL 101:35.
b Matt. 5:5; OL 59:2; 88:25–26.
21 *a* PKO Maa: Maan lopullinen tila.
b PKO Maailma: Maailman loppu.
c Matt. 17:1–3.
23 *a* Alma 12:9–11; OL 42:61; 84:19; 107:18–19.
b PKO Elävä vesi.
c Joh. 4:14.
25 *a* PKO Siion.
26 *a* Luuk. 20:25; OL 58:21–23. PKO Hallitus.
28 *a* PKO Perkele.

ja synagogasta synagogaan, ja vain muutama jää jäljelle saaden perintöosan.

32 Minä, Herra, olen vihastunut jumalattomiin; minä pidätän Henkeni maan asukkailta.

33 Minä olen vannonut vihassani ja säätänyt [a]sotia maan päälle, ja jumalattomat surmaavat jumalattomia, ja pelko valtaa jokaisen;

34 ja [a]pyhätkin vaivoin välttyvät; kuitenkin minä, Herra, olen heidän kanssansa ja [b]tulen alas taivaasta Isäni luota ja poltan [c]jumalattomat sammumattomalla [d]tulella.

35 Ja katso, tämä ei tapahdu vielä mutta pian.

36 Ja nyt, koska minä, Herra, olen säätänyt kaiken tämän maan päälle, minä tahdon, että minun pyhäni kokoontuvat Siionin maahan

37 ja että jokainen ottaa [a]vanhurskauden käsiinsä ja uskollisuuden uumilleen ja korottaa varoittavan [b]äänen maan asukkaille ja julistaa sekä sanoin että pakenemalla, että [c]hävitys kohtaa jumalattomia.

38 Ja nyt, opetuslapseni, jotka asuvat Kirtlandissa tällä maatilalla, järjestäköötä ajalliset asiansa.

39 Palvelijani Titus Billings, jonka huostassa maa on, myyköön sen, niin että hän olisi tulevana keväänä valmis matkaamaan ylös Siionin maahan niiden kanssa, jotka asuvat tilalla, lukuun ottamatta niitä, jotka minä varaan itselleni ja jotka eivät saa lähteä, ennen kuin minä käsken heitä.

40 Ja kaikki rahat, jotka voidaan säästää – minulle ei ole väliä, onko niitä vähän vai paljon – lähetettäköön ylös Siionin maahan niille, jotka minä olen nimittänyt vastaanottamaan.

41 Katso, minä, Herra, annan palvelijalleni Joseph Smith nuoremmalle voiman, että hän kykenee [a]tietämään Hengen avulla ne, joiden tulee mennä ylös Siionin maahan, ja minun opetuslapsistani ne, joiden tulee jäädä.

42 Palvelijani Newel K. Whitney pitäköön kauppansa eli toisin sanoen kaupan vielä vähän aikaa.

43 Hän antakoon kuitenkin kaiken rahan, minkä hän voi antaa, lähetettäväksi ylös Siionin maahan.

44 Katso, nämä asiat ovat hänen omissa käsissään, menetelköön hän viisaasti.

45 Totisesti minä sanon: Hänet asetettakoon edustajaksi opetuslapsille, jotka jäävät, ja hänet asetettakoon tähän valtuuteen;

46 ja nyt, käy joutuin seurakunnissa selittämässä näitä asioita niille palvelijani Oliver Cowderyn kanssa. Katso, tämä on minun tahtoni: hankkia rahaa, niin kuin minä olen käskenyt.

---

33 *a* PKO Sota.
34 *a* PKO Pyhä.
b PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
c Matt. 3:12; 2. Nefi 26:6; OL 45:57; 64:24; 101:23–25, 66. PKO Jumalattomuus.
d PKO Tuli.
37 *a* PKO Vanhurskaus.
b OL 1:4.
c Jes. 47:11.
41 *a* PKO Erottamisen lahja.

47 Se, joka on [a]uskollinen ja kestää, voittaa maailman.

48 Se, joka lähettää rahaa ylös Siionin maahan, saa [a]perintöosan tässä maailmassa – ja hänen tekonsa seuraavat häntä – sekä palkan tulevassa maailmassa.

49 Niin, ja siunattuja ovat kuolleet, jotka vastedes [a]kuolevat Herran omina; kun Herra tulee ja vanha [b]katoaa ja kaikki tulee uudeksi, he [c]nousevat kuolleista eivätkä [d]kuole sen jälkeen ja saavat perintöosan Herran edessä pyhästä kaupungista.

50 Ja se, joka elää, kun Herra tulee, ja on säilyttänyt uskon, [a]siunattu on hän; kuitenkin hänen on määrä [b]kuolla ihmisen iässä.

51 Ja nyt, lapset [a]varttuvat, kunnes heistä tulee vanhoja; vanhat ihmiset kuolevat; mutta he eivät nuku tomussa, vaan heidät [b]muutetaan silmänräpäyksessä.

52 Ja nyt, tämän vuoksi apostolit saarnasivat maailmalle kuolleiden ylösnousemusta.

53 Nämä asiat ovat asioita, joita teidän tulee odottaa; ja Herran tavan mukaan puhuen ne ovat nyt [a]käsillä ja tapahtuvat tulevana aikana, nimittäin Ihmisen Pojan tulemisen päivänä.

54 Ja siihen aikaan asti on tyhmiä [a]morsiusneitoja viisaiden joukossa; ja sinä aikana tulee vanhurskaiden ja jumalattomien täysi erotus, ja sinä päivänä minä lähetän enkelini [b]kitkemään pois jumalattomat ja heittämään heidät sammumattomaan tuleen.

55 Ja nyt, katso, totisesti minä sanon teille: Minä, Herra, en ole mieltynyt palvelijaani [a]Sidney Rigdoniin; hän [b]korotti itsensä sydämessään eikä ottanut vastaan neuvoja vaan tuotti surua Hengelle;

56 sen tähden hänen [a]kirjoituksensa ei ole otollinen Herralle ja hänen täytyy tehdä toinen; ja ellei Herra ota sitä vastaan, katso, hän ei ole enää virassa, johon minä olen hänet nimittänyt.

57 Ja vielä, totisesti minä sanon teille: [a]Ne, jotka haluavat sydämessään lempeästi [b]kehottaa synnintekijöitä parannukseen, heidät asetettakoon tähän valtuuteen.

58 Sillä tämä on varoituksen päivä eikä monien sanojen päivä. Sillä minä, Herra, en salli itseäni pilkattavan viimeisinä aikoina.

59 Katso, minä olen ylhäältä ja minun valtani on alhaalla. Minä olen kaiken yläpuolella ja kaikessa ja kaiken kautta ja

47 *a* Moosia 2:41; OL 6:13.
48 *a* OL 101:18.
49 *a* Ilm. 14:13; OL 42:44–47.
b 2. Kor. 5:17.
c PKO Ylösnousemus.
d Ilm. 21:4; Alma 11:45; OL 88:116.
PKO Kuolemattomuus.
50 *a* PKO Siunaus, siunaaminen.
b PKO Kuolema, fyysinen.
51 *a* Jes. 65:20–22; OL 45:58; 101:29–31.
PKO Tuhatvuotinen valtakunta.
b 1. Kor. 15:51–52; OL 43:32.
53 *a* OL 35:15.
54 *a* Matt. 25:1–13; OL 45:56–59.
b Moosia 16:2.
55 *a* PKO Rigdon, Sidney.
b PKO Ylpeys.
56 *a* OL 58:50.
57 *a* OL 4:3–6.
b OL 18:14–15.
PKO Lähetystyö; Varoittaminen.

[a]tutkin kaiken, ja päivä tulee, jolloin kaikki on minulle alamaista.

60 Katso, minä olen [a]Alfa ja Oomega, nimittäin Jeesus Kristus.

61 Ja nyt, kaikki ihmiset varokoot, kuinka he käyttävät minun [a]nimeäni huulillaan –

62 sillä katso, totisesti minä sanon, että tämän tuomion alaisia ovat monet, jotka käyttävät Herran nimeä ja käyttävät sitä väärin, ilman valtuutta.

63 Ja nyt, kirkon jäsenet tehkööt parannuksen synneistään, niin minä, Herra, tunnustan heidät omikseni; muuten heidät erotetaan pois.

64 Muistakaa, että se, mikä tulee ylhäältä, on [a]pyhää, ja siitä täytyy [b]puhua varoen ja Hengen kehotuksen mukaan; ja tässä ei ole mitään tuomiota, ja te saatte Hengen rukouksen [c]kautta; sen tähden ilman tätä tuomio jää.

65 Palvelijani Joseph Smith nuorempi ja Sidney Rigdon etsiköot itselleen kodin, niin kuin Henki neuvoo heitä [a]rukouksen kautta.

66 Nämä asiat jäävät voitettaviksi kärsivällisyydellä, jotta ne, jotka voittavat, saisivat määrättömän suuren ja iankaikkisen [a]kirkkauden, muuten suuremman tuomion. Aamen.

LUKU 64

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta kirkon vanhimmille Kirtlandissa Ohiossa 11. syyskuuta 1831. Profeetta valmistautui muuttamaan Hiramiin Ohioon aloittaakseen uudestaan raamatunkäännöstyönsä, joka oli ollut syrjään pantuna hänen ollessaan Missourissa. Joukko veljiä, joiden oli käsketty matkata Siioniin (Missouriin), valmistautui vakaasti lähtemään lokakuussa. Ilmoitus saatiin tänä kiireisenä aikana.

1–11 Pyhiä käsketään antamaan toisilleen anteeksi, jottei heille jäisi suurempi synti. 12–22 Parannusta tekemättömät on tuotava seurakunnan eteen. 23–25 Se, joka maksaa kymmenyksensä, ei pala Herran tulemisessa. 26–32 Pyhiä varoitetaan velasta. 33–36 Kapinalliset erotetaan pois Siionista. 37–40 Kirkko on tuomitseva kansakunnat. 41–43 Siion on kukoistava.

Katso, näin sanoo Herra, teidän Jumalanne, teille: Oi te minun kirkkoni vanhimmat, kuunnelkaa ja kuulkaa ja ottakaa vastaan minun tahtoni teihin nähden.

2 Sillä totisesti minä sanon teille: Minä tahdon, että te [a]voitatte maailman; sen tähden minä osoitan [b]laupeutta teitä kohtaan.

3 Teidän keskuudessanne on

59 *a* 1. Kor. 2:10.
60 *a* PKO Alfa ja Oomega.
61 *a* PKO Rienaaminen.
64 *a* PKO Pyhä.
b PKO Kunnioitus.
c OL 42:14.
65 *a* PKO Rukous.
66 *a* 2. Kor. 4:17; Room. 8:18; OL 58:4; 136:31.
64 2 *a* 1. Joh. 5:4.
b PKO Myötätunto.

niitä, jotka ovat tehneet syntiä; mutta totisesti minä sanon, että vain tämän kerran, omaksi [a]kunniakseni ja sielujen pelastukseksi, minä olen antanut teille teidän syntinne [b]anteeksi.

4 Minä olen armollinen teitä kohtaan, sillä minä olen antanut teille valtakunnan.

5 Eikä valtakunnan salaisuuksien [a]avaimia oteta palvelijaltani Joseph Smith nuoremmalta säätämälläni tavalla hänen eläessään, sikäli kuin hän on kuuliainen minun [b]säädöksilleni.

6 Eräät ovat etsineet syytä häntä vastaan ilman aihetta;

7 hän on kuitenkin tehnyt syntiä; mutta totisesti minä sanon teille: Minä, Herra, annan synnit [a]anteeksi niille, jotka [b]tunnustavat syntinsä minun edessäni ja pyytävät anteeksi ja jotka eivät ole tehneet syntiä [c]kuolemaksi.

8 Minun opetuslapseni etsivät muinaisina aikoina [a]syytä toinen toistaan vastaan eivätkä antaneet toisilleen anteeksi sydämessään; ja tämän pahuuden tähden heitä ahdistettiin ja [b]kuritettiin ankarasti.

9 Sen tähden minä sanon teille, että teidän tulee antaa [a]anteeksi toinen toisellenne; sillä se, joka ei anna veljelleen [b]anteeksi hänen rikkomuksiaan, seisoo tuomittuna Herran edessä; sillä hänelle jää suurempi synti.

10 Minä, Herra, annan [a]anteeksi kenelle tahdon, mutta teiltä vaaditaan, että annatte [b]anteeksi kaikille ihmisille.

11 Ja teidän tulee sanoa sydämessänne: Jumala [a]tuomitkoon minun ja sinun välillä ja maksakoon sinulle [b]tekojesi mukaan.

12 Ja se, joka ei tee parannusta synneistään eikä tunnusta niitä, teidän on tuotava [a]seurakunnan eteen ja tehtävä hänelle, niin kuin kirjoitukset teille sanovat, joko käskyn tai ilmoituksen kautta.

13 Ja tämä tehkää, jotta Jumala saisi kunnian – ei siksi, että ette anna anteeksi, koska teillä ei ole myötätuntoa, vaan jotta olisitte syyttömiä lain silmissä, jotta ette loukkaisi häntä, joka on teidän lainsäätäjänne –

14 totisesti minä sanon, että tästä syystä teidän tulee tehdä näin.

15 Katso, minä, Herra, olin vihastunut sille, joka oli palvelijani, Ezra Boothille, sekä palvelijalleni Isaac Morleylle, sillä he eivät pitäneet lakia eivätkä käskyä;

16 he etsivät pahuutta sydämessään, ja minä, Herra, epäsin Henkeni. He [a]tuomitsivat pahaksi sen, missä ei ollut mitään

3 *a* Moos. 1:39.
b Jes. 43:25.
5 *a* OL 28:7; 84:19.
PKO Pappeuden avaimet.
b PKO Säädökset.
7 *a* PKO Anteeksianto; Syntien anteeksisaaminen.
b 4. Moos. 5:6–7; OL 19:20; 58:43.
PKO Tunnustaminen.
c OL 76:31–37.
8 *a* PKO Kiista.
b PKO Kuritus.
9 *a* Mark. 11:25–26; OL 82:1.
b Matt. 6:14–15; Ef. 4:32.
10 *a* 2. Moos. 33:19; Alma 39:6; OL 56:14.
b Moosia 26:29–31.
11 *a* 1. Sam. 24:13.
b 2. Tim. 4:14.
12 *a* OL 42:80–93.
16 *a* 2. Nefi 15:20; OL 121:16.

pahaa; minä olen kuitenkin antanut anteeksi palvelijalleni Isaac Morleylle.

17 Ja myös palvelijani [a]Edward Partridge, katso, hän on tehnyt syntiä, ja [b]Saatana yrittää hävittää hänen sielunsa; mutta kun nämä asiat ilmaistaan heille ja he tekevät parannuksen pahuudesta, heille annetaan anteeksi.

18 Ja nyt, totisesti minä sanon, että minusta on tarpeen, että palvelijani Sidney Gilbert palaa muutaman viikon kuluttua toimeensa ja edustajaksi Siionin maahan

19 ja että se, mitä hän on nähnyt ja kuullut, voidaan ilmaista minun opetuslapsilleni, jotta he eivät huku. Ja tästä syystä minä olen puhunut nämä asiat.

20 Ja vielä minä sanon teille: Jotta palvelijani Isaac Morleyn [a]kiusaukset eivät kävisi suuremmiksi kuin hän kykenee kestämään ja jotta hän ei antaisi vääriä neuvoja teidän vahingoksenne, minä annoin käskyn, että hänen maatilansa tulee myydä.

21 Minä en tahdo, että palvelijani Frederick G. Williams myy maatilansa, sillä minä, Herra, tahdon pitää turvapaikan Kirtlandin maassa viiden vuoden ajan, joiden kuluessa minä en kukista jumalattomia, jotta voin siten pelastaa muutamia.

22 Ja sen ajan jälkeen minä, Herra, en pidä [a]syyllisenä ketään, joka menee avoimin sydämin ylös Siionin maahan; sillä minä, Herra, vaadin ihmislasten [b]sydämen.

23 Katso, nyt sanotaan [a]tänä päivänä Ihmisen Pojan [b]tulemiseen asti, ja totisesti se on [c]uhripäivä ja minun kansani kymmenysten päivä; sillä se, joka maksaa [d]kymmenykset, ei [e]pala hänen tulemisessaan.

24 Sillä tämän päivän jälkeen tulee [a]palaminen – tämä on Herran puhetavan mukaan – sillä totisesti minä sanon: Huomenna kaikki [b]ylpeät ja ne, jotka tekevät sitä, mikä on jumalatonta, ovat kuin oljenkorsia; ja minä poltan heidät, sillä minä olen Herra Sebaot, enkä minä säästä ketään, joka jää [c]Babyloniin.

25 Sen tähden, jos te uskotte minua, te teette työtä niin kauan kuin sanotaan tänä päivänä.

26 Eikä ole soveliasta, että palvelijani [a]Newel K. Whitney ja Sidney Gilbert myyvät [b]kauppansa ja omaisuutensa täällä; sillä tämä ei ole viisasta, ennen kuin loput kirkosta, jotka jäävät tähän paikkaan, lähtevät ylös Siionin maahan.

---

17 *a* PKO Partridge, Edward.
b PKO Perkele.
20 *a* PKO Kiusaus.
22 *a* PKO Syyllisyys.
b 2. Moos. 35:5; OL 59:15; 64:34.
23 *a* OL 45:6; 64:24–25.
b PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
c PKO Uhri.
d Mal. 3:10–11. PKO Kymmenykset.
e Mal. 3:19; 3. Nefi 25:1; JS–H 1:37.
24 *a* Jes. 66:15–16. PKO Maa: Maan puhdistaminen; Maailma: Maailman loppu.
b Mal. 3:15; 2. Nefi 12:12; 23:11. PKO Ylpeys.
c OL 1:16. PKO Babylon.
26 *a* PKO Whitney, Newel K.
b OL 57:8.

27 Katso, minun laeissani sanotaan eli kielletään [a]velkaantumasta vihollisillenne;

28 mutta katso, ei ole sanottu milloinkaan, ettei Herra saisi ottaa, milloin mielii, ja maksaa, kuten hän hyväksi näkee.

29 Ja nyt, koska te olette edustajia, te olette Herran asialla; ja mitä teettekin Herran tahdon mukaan, se on Herran työtä.

30 Ja hän on asettanut teidät huolehtimaan pyhistään näinä viimeisinä aikoina, jotta he saisivat [a]perintöosan Siionin maassa.

31 Ja katso, minä, Herra, julistan teille – ja minun [a]sanani ovat varmat eivätkä jää [b]toteutumatta – että he saavat sen.

32 Mutta kaiken täytyy tapahtua aikanaan.

33 Ja nyt, älkää [a]väsykö tekemään hyvää, sillä te laskette suuren työn perustusta. Ja [b]pienestä lähtee se, mikä on suurta.

34 Katso, Herra [a]vaatii [b]sydäntä ja altista mieltä; ja alttiit ja [c]kuuliaiset saavat syödä Siionin maan hyvyyttä näinä viimeisinä aikoina.

35 Ja [a]kapinalliset [b]erotetaan pois Siionin maasta ja lähetetään pois, eivätkä he saa periä maata.

36 Sillä totisesti minä sanon, etteivät kapinalliset ole [a]Efraimin verta, minkä vuoksi heidät kitketään pois.

37 Katso, minä, Herra, olen tehnyt kirkkoni näinä viimeisinä aikoina tuomarin kaltaiseksi, joka istuu kukkulalla tai korkealla paikalla tuomitsemassa kansakuntia.

38 Sillä tapahtuu, että Siionin asukkaat [a]tuomitsevat kaikki Siionia koskevat asiat.

39 Ja he osoittavat valehtelijat ja teeskentelijät, ja ne, jotka eivät ole [a]apostoleja eivätkä profeettoja, paljastetaan.

40 Ja vieläpä [a]piispa, joka on [b]tuomari, ja hänen neuvonantajansa, elleivät he ole uskollisia [c]taloudenhoidossaan, tuomitaan, ja [d]muita asetetaan heidän sijaansa.

41 Sillä katso, minä sanon teille, että [a]Siion on kukoistava ja Herran [b]kirkkaus on oleva sen yllä;

42 ja se on oleva [a]merkkiviirinä ihmisille, ja sinne tullaan kaikista kansakunnista taivaan alla.

43 Ja tulee aika, jolloin maan kansakunnat [a]vapisevat sen tähden ja pelkäävät sen kauhistavien tähden. Herra on sen puhunut. Aamen.

---

27 *a* PKO Velka.
30 *a* OL 63:48.
31 *a* Mark. 13:31; 2. Nefi 31:15; OL 1:37–38.
b OL 76:3.
33 *a* Gal. 6:9.
b OL 123:16.
34 *a* Miika 6:8.
b 5. Moos. 32:46; Joos. 22:5; Morm. 9:27.
PKO Sydän.
c Jes. 1:19.
PKO Kuuliaisuus.
35 *a* PKO Kapinointi.
b OL 41:5; 50:8–9; 56:3.
PKO Kirkosta erottaminen.
36 *a* 5. Moos. 33:16–17.
38 *a* Jes. 2:3–4; OL 133:21.
39 *a* Ilm. 2:2.
PKO Apostoli.
40 *a* PKO Piispa.
b OL 58:17; 107:72–74.
c PKO Taloudenhoitaja.
d OL 107:99–100.
41 *a* PKO Siion.
b OL 45:67; 84:4–5; 97:15–20.
PKO Kirkkaus.
42 *a* PKO Merkkiviiri.
43 *a* Jes. 60:14; OL 97:19–20.

LUKU 65

Rukousta koskeva ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Hiramissa Ohiossa 30. lokakuuta 1831.

1–2 Jumalan valtakunnan avaimet on annettu ihmiselle maan päällä, ja evankeliumin asia voittaa. 3–6 Taivaan tuhatvuotinen valtakunta tulee ja yhdistyy Jumalan valtakuntaan maan päällä.

Kuulkaa ja katsokaa – kuin erään ääni, korkeudesta lähetetyn, joka on väkevä ja voimallinen ja joka menee maan ääriin, niin, jonka ääni ihmisille on: [a]Valmistakaa Herralle tie, tehkää hänen polkunsa suoriksi.

2 Jumalan [a]valtakunnan [b]avaimet on annettu ihmiselle maan päällä, ja sieltä evankeliumi vierii maan ääriin niin kuin vuoresta käden koskematta irronnut [c]kivi vierii, kunnes se on [d]täyttänyt koko maan.

3 Niin, ääni huutaa: Valmistakaa Herralle tie, valmistakaa Karitsan [a]ateria, valmistautukaa [b]Ylkää varten.

4 Rukoilkaa Herraa, huutakaa avuksi hänen pyhää nimeään, ilmoittakaa hänen ihmeellisistä teoistaan kansan keskuudessa.

5 Huutakaa avuksi Herraa, jotta hänen valtakuntansa edistyisi maan päällä, jotta sen asukkaat ottaisivat sen vastaan ja valmistautuisivat tulevien aikojen varalle, jolloin Ihmisen Poika [a]tulee alas taivaan halki [b]vaatetettuna sädehtivään [c]kirkkauteensa kohtaamaan Jumalan [d]valtakunnan, joka on perustettu maan päälle.

6 Ja nyt, edistyköön [a]Jumalan valtakunta, jotta [b]taivaan valtakunta voi tulla, jotta sinä, oi Jumala, saisit kirkkautta taivaassa sekä maan päällä, jotta sinun vihollisesi alistettaisiin; sillä [c]sinun on kunnia, voima ja kirkkaus aina ja ikuisesti. Aamen.

LUKU 66

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Hiramissa Ohiossa 29. lokakuuta 1831. William E. McLellin oli salassa pyytänyt Herraa ilmoittamaan profeetan kautta vastauksen viiteen

65 1 *a* Jes. 40:3; Matt. 3:3; Joh. 1:23.
2 *a* OL 90:1–5.
b Matt. 16:19; OL 42:69. PKO Pappeuden avaimet.
c Dan. 2:34–45.
d Ps. 72:19. PKO Daniel: Danielin kirja; Myöhemmät ajat.
3 *a* Matt. 22:1–14; Ilm. 19:9; OL 58:11.
b PKO Sulhanen.
5 *a* Matt. 24:30.
b Ps. 93:1.
c PKO Kirkkaus.
d Dan. 2:44.
6 *a* PKO Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta.
b Ilm. 11:15.
c 1. Aik. 29:11; Matt. 6:13.

kysymykseen, joita Joseph Smith ei tiennyt. McLellinin pyynnöstä profeetta kysyi Herralta ja sai tämän ilmoituksen.

1–4 Ikuinen liitto on evankeliumin täyteys. 5–8 Vanhinten tulee saarnata, todistaa ja keskustella ihmisten kanssa. 9–13 Uskollinen palvelutyö varmistaa iankaikkisen elämän perinnön.

Katso, näin sanoo Herra palvelijalleni William E. McLellinille: Siunattu olet sinä, koska olet kääntynyt pois pahoista teoistasi ja olet ottanut vastaan minun totuuteni, sanoo Herra, sinun Lunastajasi, maailman Vapahtaja, aivan kaikkien, jotka [a]uskovat minun nimeeni.

2 Totisesti minä sanon sinulle: Siunattu olet sinä, koska olet ottanut vastaan minun [a]ikuisen liittoni, nimittäin minun evankeliumini täyteyden, joka on lähetetty ihmislapsille, jotta heillä olisi [b]elämä ja he pääsisivät osallisiksi kirkkauksista, jotka on määrä ilmoittaa viimeisinä aikoina, kuten profeetat ja apostolit kirjoittivat muinaisina aikoina.

3 Totisesti minä sanon sinulle, palvelijani William, että sinä olet puhdas, mutta et kokonaan; tee sen tähden parannus niistä asioista, jotka eivät ole mieluisia minun silmissäni, sanoo Herra, sillä Herra [a]näyttää ne sinulle.

4 Ja nyt, totisesti minä, Herra, näytän sinulle, mitä minä tahdon sinusta eli mikä on minun tahtoni sinuun nähden.

5 Katso, totisesti minä sanon sinulle, että minun tahtoni on, että sinä [a]julistat minun evankeliumiani maasta maahan ja kaupungista kaupunkiin, niin, niillä ympäröivillä seuduilla, joilla sitä ei ole julistettu.

6 Älä jää tähän paikkaan moneksi päiväksi; älä vielä mene ylös Siionin maahan; mutta sikäli kuin voit lähettää, lähetä; muuten älä ajattele omaisuuttasi.

7 [a]Mene itäisille seuduille, [b]todista joka paikassa, kaikille ihmisille ja heidän synagogissaan, keskustellen ihmisten kanssa.

8 Palvelijani Samuel H. Smith lähteköön mukaasi, äläkä hylkää häntä, ja opeta häntä; ja se, joka on uskollinen, tehdään [a]väkeväksi joka paikassa; ja minä, Herra, kuljen kanssasi.

9 Pane [a]kätesi sairaiden päälle, niin he [b]toipuvat. Älä palaa, ennen kuin minä, Herra, lähetän sinut. Ole kärsivällinen ahdingoissa. [c]Pyydä, niin sinä saat; kolkuta, niin sinulle avataan.

10 Pyri välttämään murhetta. Hylkää kaikki vääryys. Älä tee [a]aviorikosta – kiusaus, joka sinua on huolestuttanut.

66 1*a* Joh. 1:12.
pko Usko.
2*a* pko Uusi ja ikuinen liitto.
b Joh. 10:10; 3. Nefi 5:13.
3*a* MK Jaak. 4:7; Et. 12:27.
5*a* Mark. 16:15.
7*a* OL 75:6.
b pko Todistaminen.
8*a* OL 52:17; 133:58.
9*a* pko Kätten päällepaneminen; Sairaan voitelu ja siunaus.
b Matt. 9:18.
pko Parantaminen.
c Jaak. 1:5.
10*a* pko Aviorikos.

11 [a]Pidä nämä sanat, sillä ne ovat totta ja luotettavia; ja pidä kunniassa virkasi ja puske [b]Siioniin monia ihmisiä, jotka kantavat päänsä päällä ikuisen ilon [c]lauluja.

12 [a]Jatka näissä asioissa aina loppuun asti, niin saat iankaikkisen elämän [b]kruunun minun Isäni oikealla puolella, hänen, joka on täynnä armoa ja totuutta.

13 Totisesti näin sanoo Herra, sinun [a]Jumalasi, sinun Lunastajasi, nimittäin Jeesus Kristus. Aamen.

LUKU 67

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Hiramissa Ohiossa marraskuun alussa 1831. Tämä tapahtui erityiskonferenssissa, ja Herralta profeetan kautta jo saatujen ilmoitusten julkaisemista harkittiin ja siitä päätettiin (ks. OL 1 johdanto). William W. Phelps oli vastikään perustanut kirkon kirjapainon Independenceen Missouriin. Konferenssissa päätettiin julkaista ilmoitukset nimellä Book of Commandments [Käskyjen kirja] ja painattaa teosta 10 000 kappaletta (mikä odottamattomien vaikeuksien vuoksi vähennettiin myöhemmin 3 000 kappaleeseen). Monet veljet todistivat vakaasti, että silloin julkaistaviksi kootut ilmoitukset olivat totisesti totta, kuten heidän päällensä vuodatettu Pyhä Henki todisti. Joseph Smithin historiassa sanotaan, että sen jälkeen kun lukuna OL 1 tunnettu ilmoitus oli saatu, ilmoituksissa käytetystä kielestä oli käyty jonkin verran keskustelua. Tämä ilmoitus seurasi.

1–3 Herra kuulee vanhintensa rukoukset ja varjelee heitä. 4–9 Hän haastaa viisaimman henkilön jäljittelemään vähäisintä ilmoituksistaan. 10–14 Henki elävöittää uskollisia vanhimpia, ja he saavat nähdä Jumalan kasvot.

Katsokaa ja kuulkaa, oi te minun kirkkoni [a]vanhimmat, jotka olette kokoontuneet yhteen ja joiden rukoukset minä olen kuullut ja joiden sydämet minä tunnen ja joiden toiveet ovat tulleet ylös minun eteeni.

2 Katsokaa ja nähkää, minun [a]silmäni katsovat teitä, ja taivaat ja maa ovat minun käsissäni, ja iankaikkisuuden rikkaudet ovat minun annettavinani.

3 Te yrititte uskoa, että saisitte siunauksen, joka tarjottiin teille; mutta katso, totisesti minä sanon teille, että sydämessänne oli

11 *a* OL 35:24.
b OL 11:6.
c Jes. 35:10; OL 45:71.
PKO Laulu.

12 *a* 2. Tim. 3:14–15; 2. Nefi 31:20.
b Jes. 62:3; Matt. 25:21; 1. Piet. 5:4.

13 *a* PKO Jumala, jumaluus: Poika Jumala.

67 1 *a* PKO Vanhin.
2 *a* Ps. 34:16.

[a]pelko, ja totisesti tämä on syy, miksi ette saaneet.

4 Ja nyt minä, Herra, annan teille [a]todistuksen näiden teidän edessänne olevien käskyjen totuudellisuudesta.

5 Teidän silmänne ovat katsoneet palvelijaani Joseph Smith nuorempaa, ja hänen [a]puhetapansa te olette tunteneet; ja hänen vajavaisuutensa te olette tunteneet; ja te olette etsineet sydämessänne tietoa, jotta voisitte ilmaista hänen puhetapaansa paremmin; tämän te myös tiedätte.

6 Etsikää nyt Käskyjen kirjasta vähäisin, joka on niiden joukossa, ja nimittäkää se, joka on [a]viisain keskuudessanne;

7 tai jos teidän keskuudessanne on joku, joka tekee sen kaltaisen, silloin teillä on oikeus sanoa, että ette tiedä niiden olevan totta;

8 mutta ellette osaa tehdä sen kaltaista, te olette tuomion alaisia, ellette [a]todista, että ne ovat totta.

9 Sillä te tiedätte, ettei niissä ole mitään epävanhurskasta, ja se, mikä on [a]vanhurskasta, tulee alas ylhäältä, [b]valojen Isältä.

10 Ja vielä, totisesti minä sanon teille, että teidän oikeutenne on, ja minä annan lupauksen teille, jotka on asetettu tähän palvelutyöhön, että sikäli kuin riisutte yltänne [a]kateudet ja [b]pelot ja [c]nöyrrytte minun edessäni, sillä te ette ole kyllin nöyriä, [d]väliverho repäistään ja te [e]näette minut ja tiedätte, että minä olen – ette lihallisella ettekä luonnollisella mielellä vaan hengellisellä.

11 Sillä [a]kukaan ei ole koskaan nähnyt Jumalaa lihassa, paitsi Jumalan Hengen elävöittämänä.

12 Eikä kukaan [a]luonnollinen ihminen voi kestää Jumalan kirkkautta, eikä kukaan, jolla on lihallinen mieli.

13 Te ette kykene kestämään Jumalan kirkkautta nyt, ette liioin enkelien palvelusta; jatkakaa sen tähden [a]kärsivällisesti, kunnes teistä tehdään [b]täydellisiä.

14 Älkää antako mielenne kääntyä takaisin, ja kun olette [a]arvollisia, minun hyväksi näkemänäni aikana te saatte nähdä ja tietää sen, mikä on suotu teille minun palvelijani Joseph Smith nuoremman kätten kautta. Aamen.

LUKU 68

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Hiramissa Ohiossa 1. marraskuuta 1831 vastauksena rukoukseen, että Herran

3*a* PKO Pelko.
4*a* PKO Todistaminen; Totuus.
5*a* OL 1:24.
6*a* 2. Nefi 9:28–29, 42.
8*a* PKO Todistaja.
9*a* Moroni 7:15–18.
b Jaak. 1:17; OL 50:24; 84:45; 88:49.
10*a* PKO Kateus.
b PKO Pelko.
c PKO Nöyryys.
d PKO Väliverho.
e OL 88:68; 93:1; 97:16.
11*a* JSR 2. Moos. 33:20, 23 (Liiteosa); Joh. 1:18; 6:46; JSR 1. Joh. 4:12 (Liiteosa); OL 84:19–22; Moos. 1:11, 14.
12*a* Moosia 3:19. PKO Luonnollinen ihminen.
13*a* Room. 2:7. PKO Kärsivällisyys.
b Matt. 5:48; 3. Nefi 12:48.
14*a* PKO Kelvollisuus.

mieli Orson Hydestä, Luke S. Johnsonista, Lyman E. Johnsonista ja William E. McLellinistä ilmaistaisiin. Vaikka osa tästä ilmoituksesta oli osoitettu näille neljälle miehelle, suuri osa sisällöstä koskee koko kirkkoa. Tätä ilmoitusta laajennettiin Joseph Smithin johdolla, kun se julkaistiin Opin ja liittojen vuoden 1835 laitoksessa.

1–5 Vanhinten sanat Pyhän Hengen innoittamina ovat pyhä kirjoitus. 6–12 Vanhinten tulee saarnata ja kastaa, ja merkit seuraavat tosi uskovia. 13–24 Esikoinen Aaronin poikien keskuudessa voi palvella johtavana piispana (se on, pitää piispana hallussaan johtamisavaimia) ensimmäisen presidenttikunnan johdolla. 25–28 Vanhempia käsketään opettamaan evankeliumia lapsilleen. 29–35 Pyhien tulee viettää sapattia, tehdä uutterasti työtä ja rukoilla.

Palvelijani Orson Hyde kutsuttiin asettamisellaan julistamaan ikuista evankeliumia elävän Jumalan [a]Hengen mukaan, kansasta kansaan ja maasta maahan, jumalattomien seurakunnissa, heidän synagogissaan, keskustellen heidän kanssaan ja selittäen heille kaikkia kirjoituksia.

2 Ja katso ja näe, tämä on malli kaikille niille, jotka on asetettu tähän pappeuteen ja joiden tehtäväksi on määrätty lähteä maailmaan –

3 ja tämä on malli heille, että heidän täytyy [a]puhua, kuten Pyhä Henki heitä innoittaa.

4 Ja mitä he puhuvatkin [a]Pyhän Hengen innoittamina, se on pyhä kirjoitus, on Herran tahto, on Herran mieli, on Herran sana, on Herran ääni ja Jumalan [b]voima pelastukseksi.

5 Katso, tämä on Herran lupaus teille, oi te minun palvelijani.

6 Ja nyt, olkaa rohkealla mielellä älkääkä [a]pelätkö, sillä minä, Herra, olen teidän kanssanne ja seison teidän rinnallanne; ja teidän tulee todistaa minusta, nimittäin Jeesuksesta Kristuksesta, että minä olen elävän Jumalan Poika, että minä olin, että minä olen ja että minä olen tuleva.

7 Tämä on Herran sana sinulle, palvelijani [a]Orson Hyde, sekä palvelijalleni Luke Johnsonille ja palvelijalleni Lyman Johnsonille ja palvelijalleni William E. McLellinille ja kaikille kirkkoni uskollisille vanhimmille:

8 [a]Menkää kaikkeen maailmaan, [b]saarnatkaa evankeliumia kaikille [c]luoduille toimien [d]valtuudella, jonka minä olen antanut teille, [e]kastaen Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen.

9 Ja [a]joka uskoo ja ottaa kasteen, se [b]pelastuu, ja joka ei usko, se [c]tuomitaan.

10 Ja sitä, joka uskoo, siunataan

68 1 *a* PKO Pyhä Henki.
3 *a* 2. Piet. 1:21; OL 18:32; 42:16; 100:5.
4 *a* PKO Ilmoitus; Pyhä Henki.
b Room. 1:16.
6 *a* Jes. 41:10.
7 *a* PKO Hyde, Orson.
8 *a* OL 1:2; 63:37.
b PKO Lähetystyö; Saarnaaminen.
c Mark. 16:15.
d PKO Valtuus.
e PKO Kaste, kastaminen.
9 *a* Mark. 16:16; OL 20:25.
b PKO Pelastus.
c PKO Tuomio.

[a]merkeillä, jotka seuraavat, niin kuin on kirjoitettu.

11 Ja teidän annetaan tuntea aikojen [a]merkit ja Ihmisen Pojan tulemisen merkit;

12 ja mitä tulee kaikkiin, joista Isä todistaa, teille annetaan valta [a]sinetöidä heidät iankaikkiseen elämään. Aamen.

13 Ja nyt, mitä tulee liittojen ja käskyjen lisäksi tuleviin asioihin, ne ovat nämä:

14 Tästedes kirkolle on erotettava muita [a]piispoja Herran hyväksi näkemänä aikana palvelemaan aivan ensimmäisen tavoin;

15 ja nyt, heidän tulee olla [a]ylipappeja – ja kelvollisia, ja heidän tulee olla Melkisedekin pappeuden [b]ensimmäisen presidenttikunnan nimittämiä – elleivät he ole [c]Aaronin todellisia jälkeläisiä.

16 Ja jos he ovat [a]Aaronin todellisia jälkeläisiä, heillä on laillinen oikeus piispan virkaan, jos he ovat esikoisia Aaronin poikien joukossa;

17 sillä esikoisella on oikeus johtaa tätä pappeutta ja sen [a]avaimet eli valtuus.

18 Kenelläkään miehellä ei ole laillista oikeutta tähän virkaan, tämän pappeuden avaimien hallussa pitämiseen, ellei hän ole Aaronin [a]todellinen jälkeläinen ja esikoinen.

19 Mutta koska Melkisedekin pappeuden [a]ylipapilla on valtuus toimia kaikissa vähäisemmissä viroissa, hän voi toimia [b]piispan virassa, milloin ketään Aaronin todellista jälkeläistä ei voida löytää, mikäli hänet kutsutaan ja erotetaan ja asetetaan tähän virkaan Melkisedekin pappeuden ensimmäisen presidenttikunnan kätten alla.

20 Ja todellisenkin Aaronin jälkeläisen täytyy olla tämän presidenttikunnan osoittama ja kelvolliseksi havaitsema, ja hänet on [a]voideltava ja [b]asetettava tämän presidenttikunnan kätten alla; muuten hänellä ei ole laillista valtuutta toimia pappeudessaan.

21 Mutta sen säädöksen nojalla, joka koskee heidän oikeuttaan pappeuteen, joka polveutuu isältä pojalle, he voivat vaatia voiteluaan, milloin he vain voivat osoittaa syntyperänsä tai saavat tietää sen Herran ilmoituksen kautta edellä mainitun presidenttikunnan kätten alla.

22 Ja vielä, ketään piispaa tai ylipappia, joka erotetaan tähän palvelutyöhön, ei saa viedä oikeuteen eikä tuomita mistään rikoksesta muuten kuin kirkon [a]ensimmäisen presidenttikunnan edessä;

23 ja jos hänet tämän presidenttikunnan edessä havaitaan syylliseksi todistein, joita ei voida kiistää, hänet tuomittakoon;

24 ja jos hän tekee parannuksen,

10 *a* PKO Merkki.
11 *a* PKO Aikojen merkit.
12 *a* OL 1:8; 132:49. PKO Sinetöiminen.
14 *a* PKO Piispa.
15 *a* OL 72:1.
b PKO Ensimmäinen presidenttikunta.
c PKO Aaron, Mooseksen veli.
16 *a* OL 107:15–17. PKO Aaronin pappeus.
17 *a* PKO Pappeuden avaimet.
18 *a* 2. Moos. 40:12–15; OL 84:18; 107:13–16, 70–76.
19 *a* PKO Ylipappi.
b PKO Piispa.
20 *a* PKO Voiteleminen.
b PKO Asettaminen.
22 *a* PKO Ensimmäinen presidenttikunta.

hänelle annettakoon [a]anteeksi kirkon liittojen ja käskyjen mukaan.

25 Ja vielä, sikäli kuin Siionissa tai missään sen järjestetyistä [a]vaarnoista on lasten [b]vanhempia, jotka eivät [c]opeta heitä ymmärtämään oppia parannuksesta, uskosta Kristukseen, elävän Jumalan Poikaan, ja kasteesta ja Pyhän Hengen lahjasta kätten päällepanemisen kautta [d]kahdeksan vuoden iässä, [e]synti on vanhempien päällä.

26 Sillä tämä on laki [a]Siionin asukkaille eli kaikissa sen järjestetyissä vaarnoissa.

27 Ja heidän lapsensa [a]kastettakoon syntiensä [b]anteeksisaamiseksi [c]kahdeksan vuoden iässä ja he saakoot kätten päällepanemisen.

28 Ja heidän tulee myös opettaa lapsiaan [a]rukoilemaan ja vaeltamaan oikeamielisesti Herran edessä.

29 Ja Siionin asukkaiden tulee myös viettää [a]sapatinpäivää ja pyhittää se.

30 Ja Siionin asukkaiden tulee myös muistaa työnsä, jos heidät on määrätty tekemään työtä, kaikessa uskollisuudessa; sillä laiskuri muistetaan Herran edessä.

31 Nyt minä, Herra, en ole mieltynyt Siionin asukkaisiin, sillä heidän keskuudessaan on [a]laiskureita; ja myös heidän lapsensa varttuvat [b]jumalattomuudessa; he eivät myöskään [c]etsi vakaasti iankaikkisuuden rikkauksia, vaan heidän silmänsä ovat täynnä ahneutta.

32 Sellaista ei saa olla, ja sen täytyy loppua heidän keskuudessaan; sen tähden palvelijani Oliver Cowdery vieköön nämä sanat Siionin maahan.

33 Ja käskyn minä annan heille – että se, joka ei pidä [a]rukouksiaan Herran edessä, kun on rukouksen aika, se [b]muistettakoon minun kansani tuomarin edessä.

34 Nämä [a]sanat ovat todet ja luotettavat; älkää siis rikkoko niitä, älkääkä [b]ottako niistä.

35 Katso, minä olen [a]Alfa ja Oomega, ja minä [b]tulen pian. Aamen.

LUKU 69

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Hiramissa Ohiossa 11. marraskuuta 1831. Ilmoituskokoelma, joka oli tarkoitettu

24 *a* PKO Anteeksianto.
25 *a* PKO Vaarna.
b PKO Perhe: Vanhempien velvollisuudet.
c PKO Opettaminen.
d OL 18:42; 20:71.
e MK Jaak. 1:19; OL 29:46–48.
26 *a* PKO Siion.
27 *a* PKO Kaste, kastaminen.
b PKO Syntien anteeksisaaminen.
c PKO Vastuullisuus.
28 *a* PKO Rukous.
29 *a* OL 59:9–12.
PKO Lepopäivä.
31 *a* PKO Laiskuus.
b PKO Jumalattomuus.
c OL 6:7.
33 *a* PKO Rukous.
b PKO Kuritus; Tuomitseminen.
34 *a* Ilm. 22:6.
b OL 20:35; 93:24–25.
35 *a* PKO Alfa ja Oomega.
b OL 1:12.

julkaistavaksi pian, oli hyväksytty erityiskonferenssissa 1.–2. marraskuuta. Ilmoitus, joka on tässä lukuna 133 ja jota myöhemmin kutsuttiin Liitteeksi, lisättiin 3. marraskuuta. Oliver Cowdery oli aiemmin valittu viemään koottujen ilmoitusten ja käskyjen käsikirjoitus painettavaksi Independenceen Missouriin. Hänen piti ottaa mukaansa myös rahat, jotka oli lahjoitettu kirkon vahvistamiseksi Missourissa. Tässä ilmoituksessa John Whitmerille annetaan ohje lähteä Oliver Cowderyn mukaan ja Whitmeriä käsketään myös matkaamaan ja keräämään historiallista aineistoa tehtävässään kirkon historioitsijana ja aikakirjanpitäjänä.

1–2 John Whitmerin tulee lähteä Oliver Cowderyn mukana Missouriin. 3–8 Hänen tulee myös saarnata sekä koota, merkitä muistiin ja kirjoittaa historiallisia tietoja.

Kuulkaa minua, sanoo Herra, teidän Jumalanne, palvelijani [a]Oliver Cowderyn vuoksi. Ei ole minun viisauteni mukaista, että hänelle uskotaan käskyt ja rahat, jotka hänen tulee viedä Siionin maahan, ellei hänen mukanaan mene joku, joka on luotettava ja uskollinen.

2 Sen tähden minä, Herra, tahdon, että palvelijani [a]John Whitmer lähtee palvelijani Oliver Cowderyn mukaan;

3 ja myös että hän edelleen kirjoittaa ja [a]laatii historiaa kaikista tärkeistä asioista, joita hän havaitsee ja saa tietää minun kirkostani;

4 ja myös että hän ottaa vastaan [a]neuvoja ja apua palvelijaltani Oliver Cowderylta ja muilta.

5 Ja myös palvelijoideni, jotka ovat eri tahoilla maan päällä, tulee lähettää tilinteot [a]taloudenhoidostaan Siionin maahan;

6 sillä Siionin maa on oleva keskus ja paikka, jossa kaikki nämä otetaan vastaan ja tehdään.

7 Kuitenkin palvelijani John Whitmer matkatkoon monta kertaa paikasta paikkaan ja seurakunnasta seurakuntaan, jotta hän voisi saada helpommin tietoa –

8 saarnaten ja selittäen, kirjoittaen, jäljentäen, valikoiden ja hankkien kaikkea, mikä on hyväksi kirkolle ja nouseville sukupolville, jotka varttuvat [a]Siionin maassa omistaakseen sen polvesta polveen aina ja ikuisesti. Aamen.

LUKU 70

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Hiramissa Ohiossa 12. marraskuuta 1831. Profeetan historiassa kerrotaan, että marraskuun 1. ja 12. päivän välisenä aikana pidettiin neljä

69 1*a* PKO Cowdery, Oliver.
2*a* PKO Whitmer, John.
3*a* OL 47:1–3; 85:1.
4*a* PKO Neuvo.
5*a* PKO Taloudenhoitaja.
8*a* PKO Siion.

erityiskonferenssia. Viimeisessä näistä kokouksista pohdittiin niiden ilmoitusten suurta merkitystä, jotka myöhemmin julkaistaisiin nimellä Book of Commandments [Käskyjen kirja] ja sitten nimellä Oppi ja liitot. Tämä ilmoitus annettiin sen jälkeen kun konferenssi oli päättänyt äänestämällä, että ilmoitukset olivat "kirkolle koko maan rikkauksien arvoiset". Joseph Smithin historiassa ilmoituksia kutsutaan "kirkon perustukseksi näinä viimeisinä aikoina ja hyödyksi maailmalle, sillä se osoittaa, että meidän Vapahtajamme valtakunnan salaisuuksien avaimet on jälleen uskottu ihmiselle".

1–5 Taloudenhoitajat nimitetään julkaisemaan ilmoitukset. 6–13 Ne, jotka tekevät hengellistä työtä, ovat palkkansa ansainneet. 14–18 Pyhien tulee olla yhdenvertaisia ajallisissa asioissa.

Katsokaa ja kuulkaa, oi te Siionin asukkaat ja kaikki te minun kirkkoni jäsenet, jotka olette kaukana, ja kuulkaa Herran sana, jonka minä annan palvelijalleni Joseph Smith nuoremmalle sekä palvelijalleni Martin Harrisille sekä palvelijalleni Oliver Cowderylle sekä palvelijalleni John Whitmerille sekä palvelijalleni Sidney Rigdonille sekä palvelijalleni William W. Phelpsille käskynä heille.

2 Sillä minä annan heille käskyn; sen tähden kuunnelkaa ja kuulkaa, sillä näin sanoo Herra heille:

3 Minä, Herra, olen nimittänyt heidät ja asettanut heidät niiden ilmoitusten ja käskyjen [a]taloudenhoitajiksi, jotka minä olen antanut heille ja jotka minä annan heille tämän jälkeen;

4 ja tilinteon tästä taloudenhoidosta minä vaadin heiltä tuomiopäivänä.

5 Sen tähden minä olen määrännyt heille, ja tämä on heidän tehtävänsä Jumalan kirkossa: huolehtia niistä ja niihin liittyvistä asioista, niin, niiden tuotosta.

6 Sen tähden minä annan heille käskyn, etteivät he saa antaa sitä kirkolle eivätkä maailmalle;

7 kuitenkin, sikäli kuin he saavat enemmän kuin on tarpeen heidän välttämättömiin tarpeisiinsa ja puutteeseensa, se annettakoon minun [a]varastohuoneeseeni;

8 ja tuotto tulee pyhittää Siionin asukkaille ja heidän jälkipolvilleen, sikäli kuin heistä tulee [a]perillisiä valtakunnan lakien mukaan.

9 Katso, tämän Herra vaatii jokaiselta hänen [a]taloudenhoidossaan, niin kuin minä, Herra, olen määrännyt tai määrään kenellekään tämän jälkeen.

10 Ja katso, ketkään sellaiset, jotka kuuluvat elävän Jumalan kirkkoon, eivät voi jättää noudattamatta tätä lakia;

70 3*a* 1. Kor. 4:1; OL 72:20.
7*a* OL 72:9–10.
8*a* OL 38:20.
9*a* PKO Taloudenhoitaja.

11 niin, ei piispa eikä [a]edustaja, joka pitää Herran varastohuonetta, eikä se, joka on nimitetty ajallisten asioiden taloudenhoitajaksi.

12 Se, joka on määrätty hallitsemaan hengellisiä asioita, se on palkkansa [a]ansainnut samoin kuin ne, jotka on määrätty johtamaan ajallisten asioiden taloudenhoitoa;

13 niin, vielä runsaammin, joka runsaus moninkertaistuu heille Hengen ilmoitusten kautta.

14 Ajallisissa asioissanne teidän kuitenkin tulee olla [a]samanarvoisia, eikä sitä vastahakoisesti, muuten Hengen ilmoitusten runsaus evätään.

15 Nyt, tämän [a]käskyn minä annan palvelijoilleni heidän hyödykseen heidän eläessään, osoitukseksi minun siunauksistani heidän päällensä ja palkaksi heidän [b]uutteruudestaan ja heidän turvakseen,

16 ravinnoksi ja [a]vaatteiksi, perintöosaksi, taloiksi ja maiksi, mihin oloihin minä, Herra, heidät asetankin ja minne minä, Herra, heidät lähetänkin.

17 Sillä he ovat olleet uskollisia [a]paljossa ja ovat tehneet oikein, sikäli kuin eivät ole tehneet syntiä.

18 Katso, minä, Herra, olen [a]armollinen ja siunaan heitä, ja he saavat iloa näistä asioista. Aivan niin. Aamen.

LUKU 71

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithille ja Sidney Rigdonille Hiramissa Ohiossa 1. joulukuuta 1831. Profeetta oli jatkanut Raamatun kääntämistä Sidney Rigdon kirjurinaan, kunnes tämä ilmoitus saatiin, jolloin työ pantiin väliaikaisesti syrjään, niin että he kykenivät täyttämään tässä annetut ohjeet. Veljien oli määrä lähteä maailmaan saarnaamaan niiden epäystävällisten tunteiden hälventämiseksi, joita oli ilmennyt kirkkoa vastaan seurauksena luopio Ezra Boothin kirjoittamien kirjeiden julkaisemisesta.

1–4 Joseph Smith ja Sidney Rigdon lähetetään maailmaan julistamaan evankeliumia. 5–11 Pyhien viholliset tullaan saattamaan häpeään.

Katso, näin sanoo Herra teille, palvelijani Joseph Smith nuorempi ja [a]Sidney Rigdon, että aika on totisesti tullut, jolloin minusta on välttämätöntä ja tarpeen, että te avaatte suunne [b]julistamaan minun evankeliumiani, valtakunnan asioita, ja selitätte kirjoituksista sen [c]salaisuuksia

11 *a* OL 57:6.
12 *a* Luuk. 10:7.
14 *a* OL 49:20.
pko Pyhittää, pyhityksen laki.
15 *a* 5. Moos. 10:12–13.
b pko Ahkeruus.
16 *a* OL 59:16–20.
17 *a* Matt. 25:21–23.
18 *a* pko Armeliaisuus.
71 1 *a* pko Rigdon, Sidney.
b pko Lähetystyö.
c OL 42:61, 65.

sen Hengen ja voiman määrän mukaan, joka teille annetaan, niin kuin minä tahdon.

2 Totisesti minä sanon teille: Julistakaa maailmalle ympäröivillä seuduilla sekä kirkossa jonkin aikaa, kunnes se ilmaistaan teille.

3 Totisesti tämä on joksikin aikaa tehtävä, jonka minä annan teille.

4 Tehkää siis työtä minun viinitarhassani. Kutsukaa maan asukkaita ja todistakaa ja valmistakaa tie käskyille ja ilmoituksille, jotka ovat tuleva.

5 Nyt, katso, tämä on viisasta; lukija [a]ymmärtäköön ja ottakoon myös [b]vastaan;

6 sillä sille, joka ottaa sen vastaan, annetaan [a]yltäkyllin, vieläpä voimaa.

7 Ja nyt, saattakaa vihollisenne [a]häpeään; kutsukaa heitä [b]kohtaamaan teidät sekä julkisesti että yksityisesti; ja jos olette uskollisia, heidän häpeänsä paljastetaan.

8 Ja nyt, he esittäköot vahvat todisteensa Herraa vastaan.

9 Totisesti näin sanoo Herra teille: Mikään [a]ase, joka taotaan teitä vastaan, ei tehoa;

10 ja jos joku korottaa äänensä teitä vastaan, hänet saatetaan häpeään minun hyväksi näkemänäni aikana.

11 Ja nyt, pitäkää minun käskyni; ne ovat todet ja luotettavat. Aivan niin. Aamen.

LUKU 72

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Kirtlandissa Ohiossa 4. joulukuuta 1831. Useita vanhimpia ja jäseniä oli kokoontunut saadakseen tietää velvollisuutensa ja rakentuakseen edelleen kirkon opetuksissa. Tähän lukuun on yhdistetty kolme ilmoitusta, jotka saatiin samana päivänä. Jakeissa 1–8 ilmaistaan Newel K. Whitneyn kutsuminen piispaksi. Sitten hänet kutsuttiin ja asetettiin, minkä jälkeen saatiin jakeet 9–23, joissa annetaan lisätietoja piispan velvollisuuksista. Sen jälkeen annettiin jakeet 24–26, joissa annetaan ohjeita Siioniin kokoontumisesta.

1–8 Vanhinten tulee antaa tilinteko taloudenhoidostaan piispalle. 9–15 Piispa pitää varastohuonetta ja huolehtii köyhistä ja tarvitsevista. 16–26 Piispojen tulee todistaa vanhinten kelvollisuus.

Kuulkaa ja kuunnelkaa Herran ääntä, oi te, jotka olette kokoontuneet yhteen, jotka olette minun kirkkoni [a]ylipappeja ja joille [b]valtakunta ja voima on annettu.

2 Sillä totisesti näin sanoo

5 *a* PKO Ymmärrys.
b Alma 12:9–11.
6 *a* Matt. 13:12.
7 *a* Moos. 7:13–17.
b OL 63:37; 68:8–9.
9 *a* Jes. 54:17.
72 1 *a* OL 68:14–19.
b PKO Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta.

Herra: Minusta on tarpeen, että teille eli teistä nimitetään [a]piispa kirkolle Herran viinitarhan tähän osaan.

3 Ja tässä te totisesti olette tehneet viisaasti, sillä Herra vaatii jokaisen [a]taloudenhoitajan kädestä, että hän antaa [b]tilinteon [c]taloudenhoidostaan sekä ajassa että iankaikkisuudessa.

4 Sillä sitä, joka on uskollinen ja [a]viisas ajassa, pidetään arvollisena perimään Isäni hänelle valmistamat [b]huoneet.

5 Totisesti minä sanon teille: Kirkon vanhinten tulee minun [a]viinitarhani tässä osassa antaa tilinteko taloudenhoidostaan piispalle, jonka minä nimitän viinitarhani tähän osaan.

6 Niitä tulee pitää virallisina asiakirjoina annettaviksi Siionin piispalle.

7 Ja [a]piispan velvollisuudet ilmoitetaan käskyjen kautta, jotka on annettu, ja konferenssin äänellä.

8 Ja nyt, totisesti minä sanon teille, että palvelijani [a]Newel K. Whitney on mies, joka tulee nimittää ja asettaa tähän virkaan. Tämä on Herran, teidän Jumalanne, teidän Lunastajanne, tahto. Aivan niin. Aamen.

9 Herran sana – sen lain lisäksi, joka on annettu – jossa ilmoitetaan sen piispan velvollisuudet, joka on asetettu kirkolle viinitarhan tässä osassa, ja joka sana on totisesti tämä:

10 pitää Herran [a]varastohuonetta; ottaa vastaan kirkon varoja viinitarhan tässä osassa;

11 ottaa vanhinten tilinteko, kuten edellä on käsketty; ja [a]huolehtia heidän puutteistaan; heidän tulee maksaa siitä, mitä saavat, sikäli kuin heillä on, millä maksaa;

12 niin että tämäkin pyhitettäisiin kirkon hyväksi köyhille ja tarvitseville.

13 Ja siltä, jolla [a]ei ole, millä maksaa, pyydettäköön selvitys ja annettakoon Siionin piispalle, joka maksaa velan siitä, mitä Herra panee hänen käsiinsä.

14 Ja niiden uskollisten työ, jotka tekevät työtä hengellisten asioiden parissa, ovat vastuussa evankeliumista ja valtakunnan asioista kirkossa ja maailmassa, vastatkoon velan maksua Siionin piispalle;

15 siten se tulee kirkolta, sillä [a]lain mukaan jokaisen, joka tulee ylös Siioniin, täytyy panna kaikki piispan eteen Siionissa.

16 Ja nyt, totisesti minä sanon teille, että koska jokaisen vanhimman viinitarhan tässä osassa täytyy antaa tilinteko taloudenhoidostaan piispalle viinitarhan tässä osassa,

17 [a]todistus tuomarilta eli piispalta viinitarhan tässä osassa

2 *a* PKO Piispa.
3 *a* PKO Taloudenhoitaja.
b OL 42:32; 104:11–13.
c Luuk. 19:11–27.
4 *a* Matt. 24:45–47.
b OL 59:2.
5 *a* PKO Herran viinitarha.
7 *a* OL 42:31; 46:27; 58:17–18; 107:87–88.
8 *a* PKO Whitney, Newel K.
10 *a* OL 70:7–11; 78:3. PKO Varastohuone.
11 *a* OL 75:24.
13 *a* PKO Köyhät.
15 *a* OL 42:30–31. PKO Pyhittää, pyhityksen laki.
17 *a* OL 20:64, 84.

Siionin piispalle osoittaa kunkin hyväksytyksi ja vastaa kaikkia vaatimuksia perintöosan saamiseksi, ja hänet tulee ottaa vastaan viisaana [b]taloudenhoitajana ja uskollisena työntekijänä;

18 muuten Siionin piispan ei tule hyväksyä häntä.

19 Ja nyt, totisesti minä sanon teille: Saakoon jokainen vanhin, joka antaa tilinteon kirkon piispalle viinitarhan tässä osassa, suosituksen seurakunnalta tai seurakunnilta, joissa hän työskentelee, jotta hänet ja hänen tilintekonsa voidaan hyväksyä kaikissa asioissa.

20 Ja vielä, palvelijoillani, jotka on nimitetty kirkkoni [a]kirjallisten asioden taloudenhoitajiksi, olkoon oikeus pyytää apua piispalta tai piispoilta kaikkiin asioihin,

21 jotta [a]ilmoitukset voidaan julkaista ja ne voivat lähteä maan ääriin; jotta he voivat myös saada varoja, joista on kirkolle hyötyä kaikissa asioissa;

22 jotta heidätkin voidaan hyväksyä kaikissa asioissa ja heitä voidaan pitää viisaina taloudenhoitajina.

23 Ja nyt, katso, tämä olkoon esimerkkinä kaikille kirkkoni eri seurakunnille, mihin maahan niitä perustettaneenkin. Ja nyt minä päätän sanani. Aamen.

24 Muutama sana lisäyksenä valtakunnan lakeihin, jotka koskevat kirkon jäseniä: Ne, jotka Pyhä Henki on [a]kutsunut menemään ylös Siioniin, ja ne, joilla on etuoikeus mennä ylös Siioniin,

25 ne tuokoot piispalle todistuksen kolmelta kirkon vanhimmalta tai todistuksen piispalta;

26 muuten sitä, joka lähtee ylös Siionin maahan, ei pidetä viisaana taloudenhoitajana. Tämä on myös esimerkki. Aamen.

LUKU 73

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithille ja Sidney Rigdonille Hiramissa Ohiossa 10. tammikuuta 1832. Profeetta ja Sidney olivat olleet saarnaamassa edeltäneen joulukuun alkupuolelta asti, ja tällä keinoin oli saavutettu paljon kirkkoa vastaan nousseiden epäsuopeiden tunteiden vähentämiseksi (ks. OL 71 johdanto).

1–2 Vanhinten tulee saarnata edelleen. 3–6 Joseph Smithin ja Sidney Rigdonin tulee jatkaa Raamatun kääntämistä, kunnes se tulee valmiiksi.

Sillä totisesti näin sanoo Herra: Minusta on tarpeen, että [a]he edelleen saarnaavat evankeliumia ja kehottavat seurakuntia ympäröivillä seuduilla konferenssiin asti;

2 ja silloin, katso, heille ilmoitetaan konferenssin [a]äänellä heidän kunkin tehtävät.

17 *b* OL 42:32.
20 *a* OL 70:3–5.
21 *a* PKO Oppi ja liitot.
24 *a* PKO Kutsumus.
73 1 *a* ELI muut lähetystyössä olleet; katso OL 57–68.
2 *a* OL 20:63.

3 Nyt, totisesti minä sanon teille, palvelijani Joseph Smith nuorempi ja Sidney Rigdon, sanoo Herra, että on [a]tarpeen [b]kääntää jälleen;

4 ja sikäli kuin se on mahdollista, saarnata ympäröivillä seuduilla konferenssiin asti; ja sen jälkeen on tarpeen jatkaa käännöstyötä, kunnes se tulee valmiiksi.

5 Ja olkoon tämä mallina vanhimmille, kunnes he saavat lisää tietoa, niin kuin on kirjoitettu.

6 Nyt minä en anna teille enempää tällä kertaa. [a]Vyöttäkää kupeenne ja olkaa vakaita. Aivan niin. Aamen.

LUKU 74

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithille Waynen piirikunnassa New Yorkin osavaltiossa vuonna 1830. Jo ennen kirkon perustamista oli ilmennyt kysymyksiä oikeasta kastamistavasta, mikä sai profeetan etsimään vastauksia asiaan. Joseph Smithin historiassa sanotaan, että tämä ilmoitus on selitys kohdalle 1. Kor. 7:14, jota oli usein käytetty perusteluna lapsikasteelle.

1–5 Paavali neuvoo oman aikansa kirkkoa olemaan noudattamatta Mooseksen lakia. 6–7 Pienet lapset ovat pyhiä ja ovat pyhitettyjä sovituksen kautta.

SILLÄ mies, joka [a]ei usko, on vaimon pyhittämä, ja vaimo, joka ei usko, on miehen pyhittämä; muuten lapsenne olisivat epäpuhtaita, mutta nyt he ovat pyhiä.

2 Nyt, apostolien aikoina noudatettiin ympärileikkauksen lakia kaikkien juutalaisten keskuudessa, jotka eivät uskoneet Jeesuksen Kristuksen evankeliumiin.

3 Ja tapahtui, että kansan keskuudessa nousi suuri [a]riita [b]ympärileikkauksen laista, sillä mies, joka ei uskonut, halusi, että hänen lapsensa ympärileikattaisiin ja he tulisivat [c]Mooseksen lain alaisiksi, joka laki oli täytetty.

4 Ja tapahtui, että koska lapset oli kasvatettu Mooseksen lain alaisuudessa, he ottivat varteen isiensä [a]perinteet eivätkä uskoneet Kristuksen evankeliumiin, minkä vuoksi heistä tuli epäpyhiä.

5 Sen tähden, tästä syystä apostoli kirjoitti kirkolle antaen sille käskyn, ei Herralta vaan itseltään, ettei sellainen, joka uskoo, saanut [a]liittyä sellaiseen, joka ei

3 *a* ELI Josephia ja Sidneyä oli aiemmin käsketty keskeyttämään Raamatun kääntäminen ja saarnaamaan evankeliumia. OL 71:2.
b OL 45:60–61; 76:15. PKO Joseph Smithin raamatunkäännös (JSR).
6 *a* 1. Piet. 1:13.
74 1 *a* 1. Kor. 7:14–19.
3 *a* Ap. t. 15:1–35; Gal. 2:1–5.
b PKO Ympärileikkaus.
c PKO Mooseksen laki.
4 *a* PKO Perimätiedot.
5 *a* PKO Avioliitto: Eriuskoisten avioliitto.

usko; paitsi jos heidän keskuudessaan lakattaisiin noudattamasta [b]Mooseksen lakia,

6 jotta heidän lapsensa jäisivät ympärileikkaamatta ja jotta lakkaisi perimätieto, joka sanoo, että pienet lapset ovat epäpyhiä; sillä se oli olemassa juutalaisten keskuudessa;

7 mutta pienet [a]lapset ovat [b]pyhiä, koska heidät on [c]pyhitetty Jeesuksen Kristuksen [d]sovituksen kautta; ja tätä kirjoitukset tarkoittavat.

LUKU 75

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Amherstissa Ohiossa 25. tammikuuta 1832. Tämä luku koostuu kahdesta erillisestä ilmoituksesta (ensimmäinen jakeissa 1–22 ja toinen jakeissa 23–36), jotka annettiin samana päivänä. Silloin oli konferenssi, jossa Joseph Smith hyväksyttiin ja asetettiin ylipappeuden presidentiksi. Tietyt vanhimmat halusivat saada enemmän tietoa senhetkisistä tehtävistään. Nämä ilmoitukset seurasivat.

1–5 Uskolliset vanhimmat, jotka saarnaavat evankeliumia, saavat iankaikkisen elämän. 6–12 Rukoilkaa saadaksenne Lohduttajan, joka opettaa kaiken. 13–22 Vanhimmat tulevat tuomitsemaan ne, jotka hylkäävät heidän sanomansa. 23–36 Lähetyssaarnaajien perheiden tulee saada apua kirkolta.

Totisesti, totisesti minä sanon teille, minä, joka puhun, niin, Henkeni [a]äänellä, nimittäin [b]Alfa ja Oomega, teidän Herranne ja Jumalanne:

2 Kuulkaa, oi te, jotka olette antaneet nimenne lähteäksenne maailmaan julistamaan minun evankeliumiani ja [a]leikkaamaan minun [b]viinitarhaani.

3 Katso, minä sanon teille, että minun tahtoni on, että te lähdette maailmaan, ettekä viivyttele ettekä ole [a]laiskoja, vaan teette työtä kaikin voimin –

4 korottaen äänenne niin kuin pasuunan äänellä, [a]julistaen [b]totuutta ilmoitusten ja käskyjen mukaan, jotka minä olen antanut teille.

5 Ja niin, jos te olette uskollisia, teille annetaan kuormaksi monia [a]lyhteitä ja teidät [b]kruunataan [c]kunnialla ja [d]kirkkaudella ja [e]kuolemattomuudella ja [f]iankaikkisella elämällä.

5 *b* 2. Nefi 25:24–27.
7 *a* Moroni 8:8–15; OL 29:46–47; 137:10.
b PKO Pyhä.
c PKO Pelastus: Lasten pelastus.
d PKO Sovitus.
75 1 *a* PKO Ilmoitus.
b Ilm. 1:8. PKO Alfa ja Oomega.
2 *a* MK Jaak. 5:62.
b PKO Herran viinitarha.
3 *a* PKO Laiskuus.
4 *a* PKO Lähetystyö.
b OL 19:37.
5 *a* Ps. 126:6; Alma 26:5.
b PKO Kruunu.
c PKO Kunnioitus.
d PKO Kirkkaus.
e PKO Kuolemattomuus.
f PKO Iankaikkinen elämä.

6 Sen tähden, totisesti minä sanon palvelijalleni William E. McLellinille: Minä [a]peruutan tehtävän, jonka minä annoin hänelle, lähteä itäisille seuduille;

7 ja minä annan hänelle uuden tehtävän ja uuden käskyn, jossa minä, Herra, [a]nuhtelen häntä hänen sydämensä [b]nurinasta;

8 ja hän on tehnyt syntiä; minä kuitenkin annan hänelle anteeksi ja sanon hänelle vielä: Mene eteläisille seuduille.

9 Ja palvelijani Luke Johnson lähteköön hänen kanssansa, ja he julistakoot asioita, joita minä olen käskenyt heidän julistaa –

10 huutaen avuksi Herran nimeä saadakseen [a]Lohduttajan, joka opettaa heille kaiken, mikä on heille tarpeen –

11 [a]rukoillen aina, niin etteivät lannistu; ja sikäli kuin he tekevät näin, minä olen heidän kanssansa aina loppuun asti.

12 Katso, tämä on Herran, teidän Jumalanne, tahto teihin nähden. Aivan niin. Aamen.

13 Ja vielä, totisesti näin sanoo Herra: Palvelijani [a]Orson Hyde ja palvelijani [b]Samuel H. Smith lähtekööt matkaan itäisille seuduille ja julistakoot niitä asioita, joita minä olen käskenyt heidän julistaa; ja sikäli kuin he ovat uskollisia, katso, minä olen heidän [c]kanssansa aina loppuun asti.

14 Ja vielä, totisesti minä sanon palvelijalleni Lyman Johnsonille ja palvelijalleni [a]Orson Prattille: Myös heidän tulee lähteä matkaan itäisille seuduille; ja katso ja näe, minä olen myös heidän kanssansa aina loppuun asti.

15 Ja vielä minä sanon palvelijalleni Asa Doddsille ja palvelijalleni Calves Wilsonille, että myös heidän tulee lähteä matkaan läntisille seuduille ja julistaa minun evankeliumiani, niin kuin minä olen käskenyt heitä.

16 Ja se, joka on uskollinen, voittaa kaiken, ja hänet [a]ylennetään viimeisenä päivänä.

17 Ja vielä minä sanon palvelijalleni Major N. Ashleylle ja palvelijalleni Burr Riggsille: Myös he lähtekööt matkaan eteläiselle seudulle.

18 Niin, kaikki nuo lähtekööt matkaan, kuten minä olen käskenyt heitä, ja kulkekoot talosta taloon ja kylästä kylään ja kaupungista kaupunkiin.

19 Ja mihin taloon te tulettekin, ja teidät otetaan vastaan, jättäkää siunauksenne sille talolle.

20 Ja mihin taloon te tulettekin, eikä teitä oteta vastaan, lähtekää joutuin siitä talosta ja [a]pudistakaa pöly jaloistanne todistukseksi heitä vastaan.

21 Ja [a]ilo ja riemu täyttävät teidät; ja tietäkää tämä, että tuomiopäivänä te olette sen talon [b]tuomareita ja tuomitsette heidät;

22 ja siedettävämpää on pakanoilla tuomiopäivänä kuin sillä

6 *a* OL 66.
7 *a* PKO Kuritus.
b PKO Ajatukset; Nurista.
10 *a* Joh. 14:26.
PKO Lohduttaja.
11 *a* 2. Nefi 32:9.
13 *a* PKO Hyde, Orson.
b PKO Smith, Samuel H.
c Matt. 28:19–20.
14 *a* PKO Pratt, Orson.
16 *a* OL 5:35.
20 *a* Matt. 10:14; Luuk. 10:11–12; OL 24:15; 60:15.
21 *a* Matt. 5:11–12.
b PKO Tuomitseminen.

talolla; [a]vyöttäkää sen tähden kupeenne ja olkaa uskollisia, niin te voitatte kaiken ja teidät ylennetään viimeisenä päivänä. Aivan niin. Aamen.

23 Ja vielä, näin sanoo Herra teille, oi te minun kirkkoni vanhimmat, jotka olette antaneet nimenne, jotta saisitte tietää hänen tahtonsa teihin nähden:

24 Katso, minä sanon teille, että kirkon velvollisuus on auttaa niiden perheiden ylläpidossa ja myös ylläpitää niiden perheitä, jotka on kutsuttu ja jotka täytyy lähettää maailmaan julistamaan evankeliumia maailmalle.

25 Sen tähden minä, Herra, annan teille tämän käskyn, että hankitte paikan perheellenne, sen mukaan kuin veljenne haluavat avata sydämensä.

26 Älköötkä ketkään sellaiset, jotka voivat hankkia paikan perheelleen ja kirkon ylläpidon sille, jättäkö lähtemättä maailmaan, olipa se itään tai länteen tai pohjoiseen tai etelään.

27 He pyytäköot, niin he saavat, kolkuttakoot, niin heille avataan, ja heille ilmoittaa korkeudesta, tosiaankin [a]Lohduttaja, minne heidän tulee mennä.

28 Ja vielä, totisesti minä sanon teille, että jokainen mies, jonka velvollisuutena on [a]huolehtia omasta [b]perheestään, huolehtikoon, niin hän ei suinkaan jää kruunuaan vaille; ja hän tehköön työtä kirkossa.

29 Olkoon jokainen [a]uuttera kaikissa asioissa. Älköönkä [b]laiskurilla olko sijaa kirkossa, ellei hän tee parannusta ja paranna tapojaan.

30 Ja nyt, palvelijani Simeon Carter ja palvelijani Emer Harris olkoot yhdessä palvelutyössä;

31 ja myös palvelijani Ezra Thayre ja palvelijani [a]Thomas B. Marsh;

32 myös palvelijani Hyrum Smith ja palvelijani Reynolds Cahoon;

33 ja myös palvelijani Daniel Stanton ja palvelijani Seymour Brunson;

34 ja myös palvelijani Sylvester Smith ja palvelijani Gideon Carter;

35 ja myös palvelijani Ruggles Eames ja palvelijani Stephen Burnett;

36 ja myös palvelijani Micah B. Welton ja myös palvelijani Eden Smith. Aivan niin. Aamen.

LUKU 76

Näky, joka annettiin profeetta Joseph Smithille ja Sidney Rigdonille Hiramissa Ohiossa 16. helmikuuta 1832. Joseph Smithin historiassa tämän muistiin merkityn näyn esipuheessa sanotaan: ”Palattuani Amherstin konferenssista ryhdyin taas kääntämään kirjoituksia.

22 *a* Ef. 6:14; OL 27:15–18.
27 *a* 2. Nefi 32:5; OL 8:2.
PKO Pyhä Henki.
28 *a* 1. Tim. 5:8; OL 83:2.
b PKO Perhe.
29 *a* PKO Ahkeruus.
b PKO Laiskuus.
31 *a* PKO Marsh, Thomas B.

Saatujen eri ilmoitusten perusteella oli ilmeistä, että monia tärkeitä ihmisen pelastusta koskevia kohtia oli otettu pois Raamatusta tai kadonnut ennen sen kokoamista. Jäljellä olevien totuuksien perusteella tuntui itsestään selvältä, että jos Jumala palkitsee jokaisen tekojen mukaan, jotka on tehty ruumiissa, 'taivaan', pyhille tarkoitettuna iankaikkisena kotina, täytyy sisältää useampia valtakuntia kuin yksi. Niinpä – – kääntäessämme Johanneksen evankeliumia minä ja vanhin Rigdon näimme seuraavan näyn." Tämän näyn antamisaikaan profeetta käänsi kohtaa Joh. 5:29.

1–4 Herra on Jumala. 5–10 Valtakunnan salaisuudet ilmoitetaan kaikille uskollisille. 11–17 Kaikki tulevat esiin vanhurskaiden tai jumalattomien ylösnousemuksessa. 18–24 Monien maailmojen asukkaat ovat Jumalalle Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta syntyneitä poikia ja tyttäriä. 25–29 Jumalan enkeli lankesi, ja hänestä tuli Perkele. 30–49 Kadotuksen pojat kärsivät iankaikkisen tuomion; kaikki muut saavat jonkinasteisen pelastuksen. 50–70 Korotettujen olentojen kirkkautta ja palkkaa selestisessä valtakunnassa kuvataan. 71–80 Terrestrisen valtakunnan perijöitä kuvataan. 81–113 Telestisessä, terrestrisessä ja selestisessä kirkkaudessa olevien asemaa selitetään. 114–119 Uskolliset voivat nähdä ja ymmärtää Pyhän Hengen voimasta Jumalan valtakunnan salaisuuksia.

[a]KUULKAA, oi te taivaat, ja kallista korva, oi maa, ja riemuitkaa, te sen asukkaat, sillä Herra on [b]Jumala, [c]eikä ole muuta [d]Vapahtajaa kuin hän.

2 [a]Suuri on hänen viisautensa, [b]ihmeelliset ovat hänen tiensä, eikä hänen tekojensa määrää voi kukaan saada selville.

3 Hänen [a]tarkoituksensa eivät raukea, eikä kukaan voi estää hänen kättänsä.

4 Iankaikkisuudesta iankaikkisuuteen hän on [a]sama, eivätkä hänen vuotensa [b]lopu milloinkaan.

5 Sillä näin sanoo Herra: Minä, Herra, olen [a]armollinen ja laupias niille, jotka [b]pelkäävät minua, ja kunnioitan mielihyvin niitä, jotka [c]palvelevat minua vanhurskaasti ja vilpittömästi loppuun asti.

6 Suuri on oleva heidän palkkansa, ja iankaikkinen on oleva heidän [a]kirkkautensa.

7 Ja heille minä [a]ilmoitan kaikki

76 1 *a* Jes. 1:2.
b Jer. 10:10.
PKO Jumala, jumaluus: Poika Jumala.
c Jes. 43:11; Hoos. 13:4.
d PKO Vapahtaja.
2 *a* 2. Nefi 2:24; OL 38:1–3.
b Ilm. 15:3.
3 *a* 1. Kun. 8:56; OL 1:38; 64:31.
4 *a* Hepr. 13:8; OL 35:1; 38:1–4; 39:1–3.
b Ps. 102:26–28; Hepr. 1:12.
5 *a* 2. Moos. 34:6; Ps. 103:8.
PKO Armeliaisuus.
b 5. Moos. 6:13; Joos. 4:23–24.
PKO Kunnioitus; Pelko.
c OL 4:2.
6 *a* PKO Selestinen kirkkaus.
7 *a* OL 42:61; 59:4; 98:12; 121:26–33.

[b]salaisuudet, niin, kaikki valtakuntani kätketyt salaisuudet muinaisista ajoista asti, ja tuleviin aikoihin asti minä ilmaisen heille tahtoni hyvän mielisuosion kaikista asioista, jotka liittyvät minun valtakuntaani.

8 Niin, jopa iankaikkisuuden ihmeet he saavat tietää, ja tulevat tapahtumat minä näytän heille, jopa monien sukupolvien tapahtumat.

9 Ja heidän [a]viisautensa on oleva suuri, ja heidän [b]ymmärryksensä yltää taivaaseen; ja heidän edessään viisaiden viisaus [c]häviää ja ymmärtäväisten ymmärrys katoaa.

10 Sillä [a]Hengelläni minä [b]valaisen heidät, ja [c]voimallani minä ilmaisen heille tahtoni salaisuudet – aivan niin, mitä [d]silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut ja mikä ei vielä ole käynyt ihmisen sydämeen.

11 Me, Joseph Smith nuorempi ja Sidney Rigdon, olimme [a]Hengessä helmikuun kuudentenatoista päivänä Herramme vuonna tuhatkahdeksansataakolmekymmentäkaksi.

12 [a]Hengen voimasta [b]silmämme aukenivat ja ymmärryksemme valaistui, niin että me näimme ja ymmärsimme sitä, mikä on Jumalan –

13 nimittäin sitä, mikä on ollut alusta asti, ennen kuin maailma oli, ja minkä Isä on säätänyt ainosyntyisen Poikansa kautta, joka on ollut Isän huomassa aina [a]alusta asti

14 ja josta me todistamme; ja todistus, jonka me annamme, on sen Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteys, joka on Poika, jonka me näimme ja jonka kanssa me [a]puhuimme taivaallisessa [b]näyssä.

15 Sillä tehdessämme [a]käännöstyötä, jonka Herra oli määrännyt meille, tulimme Johanneksen viidennen luvun kahdenteenkymmenenteenyhdeksänteen jakeeseen, joka annettiin meille seuraavasti –

16 ja jossa puhutaan kuolleiden ylösnousemuksesta, niistä, jotka [a]kuulevat [b]Ihmisen Pojan äänen:

17 Ja he tulevat esiin – [a]hyvää tehneet [b]vanhurskaiden [c]ylösnousemuksessa ja pahaa tehneet jumalattomien ylösnousemuksessa.

18 Nyt tämä sai meidät ihmettelemään, sillä Henki antoi sen meille.

19 Ja [a]mietiskellessämme näitä asioita Herra kosketti meidän ymmärryksemme silmiä, ja ne avautuivat, ja Herran kirkkaus loisti ympärillä.

---

7 *b* PKO Jumalan salaisuudet.
9 *a* PKO Viisaus.
b PKO Ymmärrys.
c Jes. 29:14; 2. Nefi 9:28–29.
10 *a* Moroni 10:5.
b PKO Ilmoitus; Todistaminen.
c PKO Voima.
d Jes. 64:3; 1. Kor. 2:9; 3. Nefi 17:15–17; OL 76:114–116.
11 *a* Ilm. 1:10.
12 *a* PKO Kirkastuminen.
b OL 110:1; 137:1; 138:11, 29.
13 *a* Moos. 4:2.
14 *a* OL 109:57.
b PKO Näky.
15 *a* PKO Joseph Smithin raamatunkäännös (JSR).
16 *a* Joh. 5:28.
b PKO Ihmisen Poika.
17 *a* PKO Teot.
b PKO Ylösnousemus.
c Ap. t. 24:15.
19 *a* PKO Pohtiminen.

20 Ja me näimme Pojan [a]kirkkauden [b]Isän [c]oikealla puolella ja saimme hänen täyteydestään;

21 ja näimme pyhät [a]enkelit ja ne, jotka ovat [b]pyhitettyjä hänen valtaistuimensa edessä, palvelemassa Jumalaa ja Karitsaa, ja he [c]palvelevat häntä aina ja ikuisesti.

22 Ja nyt, niiden monien todistusten jälkeen, jotka hänestä on annettu, tämän [a]todistuksen, kaikista uusimman, me annamme hänestä, että hän [b]elää!

23 Sillä me [a]näimme hänet, tosiaankin [b]Jumalan oikealla puolella; ja me kuulimme äänen todistavan, että hän on Isän [c]Ainosyntyinen –

24 että juuri [a]hän on luonut nykyiset ja menneet [b]maailmat ja että niiden asukkaat ovat Jumalalle syntyneitä [c]poikia ja tyttäriä.

25 Ja myös tämän me näimme ja todistamme, että Jumalan [a]enkeli, joka oli valta-asemassa Jumalan luona ja joka kapinoi ainosyntyistä Poikaa vastaan, jota Isä rakasti ja joka oli Isän huomassa, syöstiin alas Jumalan ja Pojan luota

26 ja nimitettiin Kadotukseksi, ja taivaat itkivät häntä – hän oli [a]Lusifer, sarastuksen poika.

27 Ja me näimme, ja katso, hän on [a]pudonnut, on pudonnut, vieläpä sarastuksen poika!

28 Ja meidän ollessamme vielä Hengessä Herra käski meitä, että meidän tuli kirjoittaa näky; sillä me näimme Saatanan, tuon vanhan [a]käärmeen, nimittäin [b]Perkeleen, joka [c]kapinoi Jumalaa vastaan ja yritti ottaa meidän Jumalamme ja hänen Kristuksensa valtakunnan –

29 sen tähden hän käy [a]sotaa Jumalan pyhiä vastaan ja piirittää heitä joka taholta.

30 Ja me näimme näyn niiden kärsimyksistä, joita vastaan hän kävi sotaa ja voitti, sillä näin tuli Herran ääni meille:

31 Näin sanoo Herra kaikista niistä, jotka tuntevat minun voimani ja ovat päässeet siitä osallisiksi ja sallineet Perkeleen voiman [a]voittaa itsensä ja sallineet itsensä kieltää totuuden ja uhmata minun voimaani.

32 He ovat niitä, jotka ovat [a]kadotuksen [b]poikia, joista minä sanon, että heille olisi ollut parempi, etteivät he olisi syntyneetkään;

---

20 *a* PKO Jeesus Kristus: Jeesuksen Kristuksen kirkkaus.
b PKO Jumala, jumaluus: Isä Jumala.
c Ap. t. 7:56.
21 *a* Matt. 25:31; OL 130:6–7; 136:37.
b PKO Pyhitys.
c PKO Jumalan palveleminen.
22 *a* PKO Todistaminen.
b OL 20:17.
23 *a* PKO Jeesus Kristus: Kristuksen ilmestymiset kuolemansa jälkeen.
b PKO Jumala, jumaluus: Isä Jumala.
c Joh. 1:14. PKO Ainosyntyinen.
24 *a* Hepr. 1:1–3; 3. Nefi 9:15; OL 14:9; 93:8–10.
b Moos. 1:31–33; 7:30. PKO Luominen.
c Ap. t. 17:28, 29; Hepr. 12:9. PKO Jumalan pojat ja tyttäret.
25 *a* OL 29:36–39; Moos. 4:1–4. PKO Perkele.
26 *a* Jes. 14:12–17. PKO Lusifer.
27 *a* Luuk. 10:18.
28 *a* Ilm. 12:9.
b PKO Perkele.
c PKO Sota taivaassa.
29 *a* Ilm. 13:7; 2. Nefi 2:18; 28:19–23.
31 *a* PKO Luopumus.
32 *a* OL 76:26; Moos. 5:22–26.
b PKO Kadotuksen pojat.

33 sillä he ovat vihan astioita, tuomittuja kärsimään Jumalan vihaa Perkeleen ja hänen enkeliensä kanssa iankaikkisuudessa;

34 heistä minä olen sanonut, ettei [a]anteeksiantoa ole tässä maailmassa eikä tulevassa maailmassa,

35 koska he ovat [a]kieltäneet Pyhän Hengen saatuaan sen ja koska he ovat kieltäneet Isän ainosyntyisen Pojan, koska he ovat itse [b]ristiinnaulinneet hänet ja nostaneet hänet kaikkien pilkattavaksi.

36 Nämä ovat niitä, jotka joutuvat [a]tuli- ja tulikivijärveen Perkeleen ja hänen enkeliensä kanssa –

37 ja ainoat, joihin toisella [a]kuolemalla on mitään valtaa;

38 niin, totisesti, [a]ainoat, joita ei lunasteta Herran hyväksi näkemänä aikana hänen vihansa kärsimisen jälkeen.

39 Sillä kaikki muut [a]tuodaan esiin kuolleiden [b]ylösnousemuksessa [c]Karitsan voiton ja kirkkauden kautta, hänen, joka teurastettiin ja joka oli Isän huomassa ennen kuin maailmat tehtiin.

40 Ja tämä on [a]evankeliumi, ilosanoma, josta ääni taivaista todisti meille –

41 että hän tuli maailmaan, nimittäin Jeesus, [a]ristiinnaulittavaksi maailman tähden ja [b]kantamaan [c]maailman synnit ja [d]pyhittämään maailman ja [e]puhdistamaan sen kaikesta vääryydestä;

42 jotta hänen kauttaan [a]pelastuisivat kaikki, jotka Isä oli antanut hänen valtaansa ja tehnyt hänen kauttaan;

43 joka kirkastaa Isän ja pelastaa kaikki hänen kättensä teot, paitsi niitä kadotuksen poikia, jotka kieltävät Pojan, sen jälkeen kun Isä on ilmoittanut hänet.

44 Sen tähden hän pelastaa kaikki paitsi heidät – he joutuvat [a]ikuiseen [b]rangaistukseen, joka on loputon rangaistus, joka on iankaikkinen rangaistus, hallitakseen [c]Perkeleen ja hänen enkeliensä kanssa iankaikkisuudessa, missä heidän [d]matonsa ei kuole eikä tuli sammu, mikä on heidän piinansa –

45 eikä sen [a]loppua eikä sen paikkaa eikä heidän piinaansa tiedä kukaan ihminen;

46 eikä sitä ole ilmoitettu eikä ilmoiteta eikä tulla ilmoittamaan ihmiselle, paitsi niille, jotka joutuvat osallisiksi siitä;

---

34 *a* Matt. 12:31–32. PKO Anteeksianto.
35 *a* 2. Piet. 2:20–22; Alma 39:6. PKO Anteeksiantamaton synti.
b Hepr. 6:4–6; 1. Nefi 19:7; OL 132:27.
36 *a* Ilm. 19:20; 20:10; 21:8; 2. Nefi 9:16; 28:23; Alma 12:16–18; OL 63:17.
37 *a* PKO Kuolema, hengellinen.
38 *a* PKO Kadotuksen pojat.
39 *a* ELI lunastetut; katso jae 38. Kaikki nousevat ylös. Katso Alma 11:41–45. PKO Tehdä eläväksi.
b PKO Ylösnousemus.
c PKO Jeesus Kristus.
40 *a* 3. Nefi 27:13–22. PKO Evankeliumi; Lunastussuunnitelma.
41 *a* PKO Ristiinnaulitseminen.
b Jes. 53:4–12; Hepr. 9:28.
c 1. Joh. 2:1–2.
d PKO Pyhitys.
e PKO Lunastus.
42 *a* PKO Pelastus.
44 *a* OL 19:6–12.
b PKO Tuomio.
c PKO Perkele.
d Jes. 66:24; Mark. 9:43–48.
45 *a* OL 29:28–29.

47 kuitenkin minä, Herra, näytän sen näyssä monille, mutta suljen sen heti uudestaan;

48 sen tähden sen loppua, leveyttä, korkeutta, [a]syvyyttä ja kurjuutta he eivät ymmärrä, eikä kukaan ihminen paitsi ne, joille tämä [b]tuomio määrätään.

49 Ja me kuulimme äänen sanovan: Kirjoittakaa näky, sillä katso, näky jumalattomien kärsimyksistä päättyy tähän.

50 Ja vielä me todistamme – sillä me näimme ja kuulimme, ja tämä on Kristuksen evankeliumin [a]todistus niistä, jotka tulevat esiin vanhurskaiden [b]ylösnousemuksessa:

51 He ovat niitä, jotka ottivat vastaan todistuksen Jeesuksesta ja [a]uskoivat hänen nimeensä ja jotka [b]kastettiin samalla [c]tavalla kuin hänet haudattiin, [d]haudattiin veteen hänen nimeensä, ja tämä käskyn mukaan, jonka hän on antanut –

52 jotta kun he pitävät käskyt, heidät [a]pestäisiin ja [b]puhdistettaisiin kaikista synneistään ja he saisivat Pyhän Hengen tähän [c]valtuuteen [d]asetetun ja sinetöidyn [e]kätten päällepanemisella,

53 ja jotka voittavat uskon kautta ja jotka [a]sinetöi [b]lupauksen Pyhä Henki, jonka Isä vuodattaa kaikkien niiden päälle, jotka ovat vanhurskaita ja uskollisia.

54 He ovat niitä, jotka ovat [a]Esikoisen kirkko.

55 He ovat niitä, joiden käsiin Isä on antanut [a]kaiken.

56 He ovat niitä, jotka ovat [a]pappeja ja kuninkaita, jotka ovat saaneet hänen täyteydestään ja hänen kirkkaudestaan

57 ja ovat Korkeimman [a]pappeja Melkisedekin järjestyksen mukaan, joka oli [b]Henokin järjestyksen mukaan ja joka oli ainosyntyisen Pojan [c]järjestyksen mukaan.

58 Sen tähden, kuten on kirjoitettu, he ovat [a]jumalia, nimittäin [b]Jumalan [c]lapsia;

59 sen tähden [a]kaikki on heidän, niin elämä kuin kuolema, niin nykyinen kuin tuleva, kaikki on heidän, ja he ovat Kristuksen, ja Kristus on Jumalan.

60 Ja he [a]voittavat kaiken.

---

48 *a* Ilm. 20:1.
b Alma 42:22.
50 *a* PKO Todistaminen.
b PKO Ylösnousemus.
51 *a* OL 20:25–27, 37.
b PKO Kaste, kastaminen.
c OL 128:13.
d Room. 6:3–5. PKO Kaste, kastaminen: Upotuskaste.
52 *a* 2. Nefi 9:23; Moroni 8:25–26.
b PKO Puhtaus.
c PKO Valtuus.
d PKO Asettaminen.
e PKO Kätten päällepaneminen; Pyhän Hengen lahja.
53 *a* PKO Sinetöiminen.
b Ef. 1:13; OL 88:3–5. PKO Lupauksen Pyhä Henki.
54 *a* Hepr. 12:23; OL 93:21–22. PKO Esikoinen.
55 *a* 2. Piet. 1:3–4; OL 50:26–28; 84:35–38.
56 *a* 2. Moos. 19:6; Ilm. 1:5–6; 20:6.
57 *a* PKO Pappi, Melkisedekin pappeus.
b 1. Moos. 5:21–24. PKO Henok.
c OL 107:1–4.
58 *a* Ps. 82:1, 6; Joh. 10:34–36. PKO Ihminen: Ihmisestä voi tulla taivaallisen Isän kaltainen.
b OL 121:32. PKO Jumala, jumaluus.
c PKO Jumalan pojat ja tyttäret.
59 *a* Luuk. 12:42–44; 3. Nefi 28:10; OL 84:36–38.
60 *a* Ilm. 3:5; 21:7.

61 Ja nyt, älköön kukaan [a]ylpeilkö ihmisestä vaan [b]ylpeilköön sen sijaan Jumalasta, joka [c]alistaa kaikki viholliset jalkojensa alle.

62 Nämä saavat [a]asua Jumalan ja hänen Kristuksensa [b]luona aina ja ikuisesti.

63 Nämä ovat [a]niitä, jotka hän tuo mukanaan, kun hän [b]tulee taivaan pilvissä [c]hallitsemaan maan päällä kansaansa.

64 Nämä ovat niitä, joilla on osa [a]ensimmäisessä ylösnousemuksessa.

65 Nämä ovat niitä, jotka tulevat esiin [a]vanhurskaiden ylösnousemuksessa.

66 Nämä ovat niitä, jotka ovat tulleet [a]Siioninvuorelle ja elävän Jumalan kaupunkiin, taivaalliseen paikkaan, pyhimpään kaikista.

67 Nämä ovat niitä, jotka ovat tulleet enkelien lukemattomaan joukkoon, [a]Henokin ja [b]Esikoisen yleiseen kokoukseen ja kirkkoon.

68 Nämä ovat niitä, joiden nimet on [a]kirjoitettu taivaassa, jossa Jumala ja Kristus ovat kaikkien [b]tuomarina.

69 Nämä ovat niitä, jotka ovat [a]vanhurskaita ihmisiä, jotka on tehty [b]täydellisiksi Jeesuksen, [c]uuden liiton välimiehen kautta, joka sai aikaan tämän täydellisen [d]sovituksen vuodattamalla oman [e]verensä.

70 Nämä ovat niitä, joiden ruumis on [a]selestinen, joiden [b]kirkkaus on [c]auringon, tosiaankin Jumalan kirkkaus, korkeimman kaikista, ja joiden kirkkauden on kirjoitettu olevan taivaankannen auringon kaltainen.

71 Ja vielä me näimme [a]terrestrisen maailman, ja katso ja näe, nämä ovat niitä, jotka ovat terrestrisestä maailmasta, joiden kirkkaus eroaa Esikoisen kirkon kirkkaudesta, joka kirkko on saanut Isän täyteydestä, niin kuin [b]kuun kirkkaus eroaa taivaankannen auringosta.

72 Katso, nämä ovat niitä, jotka kuolivat [a]ilman [b]lakia;

73 sekä niitä, jotka ovat [a]vankilassa pidettyjä ihmisten [b]henkiä

61 *a* Joh. 5:41–44; 1. Kor. 3:21–23.
b 2. Nefi 33:6; Alma 26:11–16. PKO Kirkkaus.
c OL 49:6.
62 *a* Ps. 15:1–3; 24:3–4; 1. Nefi 15:33–34; Moos. 6:57.
b OL 130:7. PKO Iankaikkinen elämä.
63 *a* OL 88:96–98. PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
b Matt. 24:30.
c OL 58:22. PKO Jeesus Kristus: Kristuksen tuhatvuotinen hallituskausi.
64 *a* Ilm. 20:6.
65 *a* PKO Ylösnousemus.
66 *a* Jes. 24:23; Hepr. 12:22–24; Ilm. 14:1; OL 84:2; 133:56. PKO Siion.
67 *a* OL 45:9–12.
b Hepr. 12:23; OL 76:53–54. PKO Esikoinen.
68 *a* PKO Elämän kirja.
b PKO Jeesus Kristus: Tuomari.
69 *a* OL 129:3; 138:12.
b Moroni 10:32–33.
c PKO Uusi ja ikuinen liitto.
d PKO Sovitus.
e PKO Veri.
70 *a* OL 88:28–29; 131:1–4; 137:7–10. PKO Selestinen kirkkaus.
b OL 137:1–4.
c Matt. 13:43.
71 *a* OL 88:30. PKO Terrestrinen kirkkaus.
b 1. Kor. 15:40–41.
72 *a* OL 137:7, 9.
b PKO Laki.
73 *a* OL 88:99; 138:8. PKO Helvetti; Kuolleiden pelastus.
b Alma 40:11–14. PKO Henki.

ja joiden luona Poika kävi [c]saarnaamassa heille [d]evankeliumia, jotta heidät tuomittaisiin kuten ihmiset lihassa,

74 ja jotka eivät ottaneet vastaan [a]todistusta Jeesuksesta lihassa, mutta ottivat sen vastaan jälkeenpäin.

75 Nämä ovat niitä, jotka ovat maan kunniallisia ihmisiä mutta jotka ihmisten viekkaus sokaisi.

76 Nämä ovat niitä, jotka saavat hänen kirkkaudestaan mutta eivät hänen täyteydestään.

77 Nämä ovat niitä, jotka saavat Pojan kirkkaudesta mutta eivät Isän täyteydestä.

78 Sen tähden heidän [a]ruumiinsa on terrestrinen eikä selestinen ja eroaa kirkkaudessa niin kuin kuu eroaa auringosta.

79 Nämä ovat niitä, jotka eivät ole [a]rohkeita todistuksessa Jeesuksesta; sen tähden he eivät saa meidän Jumalamme valtakunnan kruunua.

80 Ja nyt tähän päättyy näky, jonka me näimme terrestrisestä maailmasta ja jonka Herra käski meidän kirjoittaa, kun me vielä olimme Hengessä.

81 Ja vielä me näimme [a]telestisen maailman kirkkauden, joka kirkkaus on vähäisemmän maailman kirkkaus, samoin kuin tähtien kirkkaus eroaa kuun kirkkaudesta taivaankannessa.

82 Nämä ovat niitä, jotka eivät ottaneet vastaan Kristuksen evankeliumia eivätkä [a]todistusta Jeesuksesta.

83 Nämä ovat niitä, jotka eivät kiellä Pyhää Henkeä.

84 Nämä ovat niitä, jotka syöstään alas [a]helvettiin.

85 Nämä ovat niitä, joita ei lunasteta [a]Perkeleeltä ennen kuin [b]viimeisessä ylösnousemuksessa, ennen kuin Herra, nimittäin Kristus [c]Karitsa, on päättänyt työnsä.

86 Nämä ovat niitä, jotka eivät saa hänen täyteydestään iankaikkisessa maailmassa vaan Pyhästä Hengestä terrestristen palveluksen kautta;

87 ja terrestriset selestisten [a]palveluksen kautta.

88 Ja myös telestiset saavat siitä niiden enkelien palveluksesta, jotka on määrätty palvelemaan heitä eli jotka on määrätty palveleviksi hengiksi heille; sillä he perivät pelastuksen.

89 Ja näin me näimme taivaallisessa näyssä telestisen maailman kirkkauden, joka ylittää kaiken ymmärryksen;

90 eikä kukaan ihminen tunne sitä, paitsi se, jolle Jumala on ilmoittanut sen.

91 Ja näin me näimme terrestrisen maailman kirkkauden, joka ylittää kaikessa telestisen maailman kirkkauden, nimittäin kirkkaudessa ja voimassa ja väkevyydessä ja vallassa.

92 Ja näin me näimme selestisen

73 *c* 1. Piet. 3:19–20; 4:6; OL 138:28–37.
d PKO Evankeliumi.
74 *a* PKO Todistaminen.
78 *a* 1. Kor. 15:40–42.
79 *a* OL 56:16.
81 *a* OL 88:31. PKO Telestinen kirkkaus.
82 *a* OL 138:21.
84 *a* 2. Nefi 9:12; Alma 12:11. PKO Helvetti.
85 *a* PKO Perkele.
b Alma 11:41; OL 43:18; 88:100–101.
c PKO Jumalan Karitsa.
87 *a* OL 138:37.

maailman kirkkauden, joka on ylin kaikessa ja jossa Jumala, tosiaankin Isä, hallitsee valtaistuimellaan aina ja ikuisesti,

93 hän, jonka valtaistuimen edessä kaikki olennot kumartavat nöyrän [a]kunnioittavasti ja ylistävät häntä aina ja ikuisesti.

94 Ne, jotka asuvat hänen [a]luonaan, ovat [b]Esikoisen kirkko; ja he näkevät, niin kuin heidät nähdään, ja [c]tuntevat, niin kuin heidät tunnetaan, saatuaan hänen täyteydestään ja hänen [d]armostaan;

95 ja hän tekee heidät [a]samanarvoisiksi voimassa ja mahdissa ja vallassa.

96 Ja selestisen maailman kirkkaus on toisenlainen, niin kuin [a]auringon kirkkaus on toisenlainen.

97 Ja terrestrisen maailman kirkkaus on toisenlainen, niin kuin kuun kirkkaus on toisenlainen.

98 Ja telestisen maailman kirkkaus on toisenlainen, niin kuin tähtien kirkkaus on toisenlainen; sillä niin kuin toinen tähti eroaa toisesta tähdestä kirkkaudessa, aivan samoin toinen eroaa toisesta kirkkaudessa telestisessä maailmassa;

99 sillä nämä ovat niitä, jotka ovat [a]Paavalin ja Apolloksen ja Keefaksen.

100 Nämä ovat niitä, jotka sanovat olevansa toiset toisen ja toiset toisen – toiset Kristuksen ja toiset Johanneksen ja toiset Mooseksen ja toiset Eliaksen ja toiset Esaiaksen ja toiset Jesajan ja toiset Henokin –

101 mutta jotka eivät ottaneet vastaan evankeliumia eivätkä todistusta Jeesuksesta, eivät profeettoja eivätkä [a]ikuista liittoa.

102 Viimeiseksi kaikista, nämä kaikki ovat niitä, joita ei koota pyhien kanssa [a]temmattaviksi [b]Esikoisen kirkkoon eikä oteta pilveen.

103 Nämä ovat [a]niitä, jotka ovat [b]valehtelijoita ja noitia ja [c]avionrikkojia ja irstailijoita, ja kaikkia niitä, jotka rakastavat valhetta ja noudattavat sitä.

104 Nämä ovat niitä, jotka kärsivät Jumalan [a]vihaa maan päällä.

105 Nämä ovat niitä, jotka kärsivät iankaikkisen tulen [a]kostoa.

106 Nämä ovat niitä, jotka syöstään alas [a]helvettiin ja jotka [b]kärsivät [c]kaikkivaltiaan Jumalan vihaa aikojen [d]täyttymiseen asti, jolloin Kristus on [e]alistanut kaikki viholliset jalkojensa alle ja on [f]päättänyt työnsä;

107 jolloin hän luovuttaa valtakunnan ja antaa sen Isälle tahrattomana ja sanoo: Minä olen voittanut ja olen [a]polkenut [b]viinikuurnan yksinäni, nimittäin

93 *a* PKO Kunnioitus.
94 *a* OL 130:7.
b PKO Esikoinen.
c 1. Kor. 13:12.
d PKO Armo.
95 *a* OL 29:13; 78:5–7; 84:38; 88:107; 132:20.
96 *a* 1. Kor. 15:40–41.
99 *a* 1. Kor. 3:4–7, 22.
101 *a* PKO Uusi ja ikuinen liitto.
102 *a* 1. Tess. 4:16–17; OL 88:96–98.
b OL 78:21.
103 *a* Ilm. 21:8; OL 63:17–18.
b PKO Valehteleminen.
c PKO Aviorikos.
104 *a* PKO Tuomio.
105 *a* Juud. 1:7.
106 *a* PKO Helvetti.
b OL 19:3–20.
c OL 87:6.
d Ef. 1:10.
e 1. Kor. 15:24–28.
f Hepr. 10:14.
107 *a* Ilm. 19:15; OL 88:106; 133:46–53.
b 1. Moos. 49:10–12; Jes. 63:1–3.

kaikkivaltiaan Jumalan vihan hehkun viinikuurnan.

108 Silloin hänet kruunataan kirkkautensa kruunulla ja hän istuu voimansa [a]valtaistuimelle hallitsemaan aina ja ikuisesti.

109 Mutta katso ja näe, me näimme telestisen maailman kirkkauden ja asukkaat, että he olivat yhtä lukuisia kuin tähdet taivaankannessa tai hiekka meren rannalla;

110 ja kuulimme Herran äänen sanovan: Nämä kaikki ovat polvistuva, ja jokainen kieli on [a]tunnustava hänelle, joka istuu valtaistuimella aina ja ikuisesti;

111 sillä heidät tuomitaan [a]tekojensa mukaan, ja jokainen saa oman valtapiirinsä omien tekojensa mukaan [b]huoneissa, jotka on valmistettu;

112 ja he ovat Korkeimman palvelijoita; mutta sinne, [a]missä Jumala ja Kristus [b]asuvat, he eivät voi päästä ikimaailmassa.

113 Tähän päättyy näky, jonka me näimme ja joka meitä käskettiin kirjoittamaan, kun me vielä olimme Hengessä.

114 Mutta [a]suuret ja ihmeelliset ovat Herran teot ja hänen valtakuntansa [b]salaisuudet, jotka hän näytti meille ja joiden kirkkaus ja väkevyys ja valta ylittävät kaiken ymmärryksen

115 ja joita hän kielsi meitä kirjoittamasta meidän vielä Hengessä ollessamme ja joista ihmisen ei ole [a]lupa puhua;

116 eikä ihminen [a]kykenekään ilmaisemaan niitä, sillä niitä voi nähdä ja [b]ymmärtää vain Pyhän Hengen voimasta, jonka Jumala suo niille, jotka rakastavat häntä ja puhdistautuvat hänen edessään;

117 joille hän suo tämän oikeuden nähdä ja tietää itse;

118 jotta he Hengen voiman ja ilmoituksen kautta voivat lihassa ollessaan kestää hänen kirkkautensa kirkkauden maailmassa.

119 Ja Jumalalle ja Karitsalle olkoon kirkkaus ja kunnia ja valta aina ja ikuisesti. Aamen.

LUKU 77

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithille Hiramissa Ohiossa maaliskuun 1832 tienoilla. Joseph Smithin historiassa sanotaan: "Kirjoitusten kääntämisen yhteydessä sain seuraavan selityksen Johanneksen ilmestyksestä."

1–4 Eläimillä on henki, ja ne saavat asustaa iankaikkisessa autuudessa. 5–7 Tällä maalla on 7 000 vuoden ajallinen olemassaolo. 8–10 Useat eri enkelit palauttavat evankeliumin ja palvelevat maan päällä.

108 *a* OL 137:3.
110 *a* Fil. 2:9–11; Moosia 27:31.
111 *a* Ilm. 20:12–13. PKO Teot.
b Joh. 14:2; OL 59:2; 81:6.
112 *a* OL 29:29.
b Ilm. 21:23–27.
114 *a* Ilm. 15:3; Morm. 9:16–18; Moos. 1:3–5.
b MK Jaak. 4:8.
115 *a* 2. Kor. 12:4.
116 *a* 3. Nefi 17:15–17; 19:32–34.
b 1. Kor. 2:10–12.

11 Sinetillä merkitään 144 000. 12–14 Kristus tulee seitsemännen vuosituhannen alussa. 15 Kaksi profeettaa nostetaan juutalaiskansakunnalle.

K. Mikä on [a]lasinen meri, josta Johannes puhuu Ilmestyskirjan 4. luvussa ja 6. jakeessa?

V. Se on [b]maa pyhitetyssä, kuolemattomassa ja [c]iankaikkisessa tilassaan.

2 K. Mitä meidän on ymmärrettävä neljällä olennolla, joista puhutaan samassa jakeessa?

V. Ne ovat [a]kuvaannollisia ilmauksia, joita Ilmestyksensaaja, Johannes, käytti kuvatessaan [b]taivasta, Jumalan [c]paratiisia, ihmisen ja villieläinten ja matelijoiden ja ilman lintujen [d]onnea; se, mikä on hengellistä, on sen kaltaista, mikä on ajallista; ja se, mikä on ajallista, on sen kaltaista, mikä on hengellistä; ihmisen [e]henki on hänen persoonansa kaltainen, niin myös [f]eläimen henki ja jokaisen muun luodun, jonka Jumala on luonut.

3 K. Rajoittuvatko neljä olentoa yksityisiin olentoihin vai edustavatko ne luokkia tai järjestyksiä?

V. Ne rajoittuvat neljään yksityiseen olentoon, jotka näytettiin Johannekselle, ja edustavat olentoluokkien kirkkautta niiden määrätyssä järjestyksessä tai [a]luomispiirissä niiden nauttiessa iankaikkisesta [b]autuudestaan.

4 K. Mitä meidän on ymmärrettävä silmillä ja siivillä, joita olennoilla oli?

V. Niiden silmät kuvaavat valoa ja [a]tietoa, toisin sanoen ne ovat täynnä tietoa; ja niiden siivet kuvaavat [b]kykyä liikkua, toimia jne.

5 K. Mitä meidän on ymmärrettävä niillä kahdellakymmenellä-neljällä [a]vanhimmalla, joista Johannes puhuu?

V. Meidän tulee ymmärtää, että nämä vanhimmat, jotka Johannes näki, olivat vanhimpia, jotka olivat olleet [b]uskollisia palveluksen työssä ja olivat kuolleet; jotka olivat kuuluneet [c]seitsemään seurakuntaan ja olivat silloin Jumalan paratiisissa.

6 K. Mitä meidän on ymmärrettävä kirjalla, jonka Johannes näki ja joka oli [a]sinetöity ulkopuolelta seitsemällä sinetillä?

V. Meidän on ymmärrettävä, että se sisältää Jumalan ilmoitetun tahdon, [b]salaisuudet ja teot; hänen hallintonsa salat, jotka koskevat tätä [c]maata sen olemisen seitsemäntuhannen vuoden eli sen ajallisen olemassaolon aikana.

7 K. Mitä meidän on ymmärrettävä seitsemällä sinetillä, joilla se oli sinetöity?

V. Meidän on ymmärrettävä,

77 1 *a* OL 130:6–9.
b OL 88:17–20, 25–26.
c PKO Maa: Maan lopullinen tila; Selestinen kirkkaus.
2 *a* PKO Vertauskuvallisuus.
b PKO Taivas.
c PKO Paratiisi.
d PKO Ilo.
e Et. 3:15–16; Abr. 5:7–8. PKO Henki.
f Moos. 3:19.
3 *a* OL 93:30; Moos. 3:9.
b OL 93:33–34.
4 *a* PKO Tieto.
b PKO Voima.
5 *a* Ilm. 4:4, 10.
b Ilm. 14:4–5.
c Ilm. 1:4.
6 *a* Ilm. 5:1.
b PKO Jumalan salaisuudet.
c PKO Maa.

että ensimmäinen sinetti sisältää [a]ensimmäisen vuosituhannen asiat ja samoin toinen sinetti toisen vuosituhannen ja niin edelleen seitsemänteen asti.

8 K. Mitä meidän on ymmärrettävä neljällä enkelillä, joista puhutaan Ilmestyskirjan 7. luvussa ja 1. jakeessa?

V. Meidän on ymmärrettävä, että he ovat neljä enkeliä, jotka Jumala on lähettänyt maailmaan ja joille on annettu valta maan neljään ääreen, pelastaa elämä ja tuhota; nämä ovat niitä, joilla on [a]ikuinen evankeliumi annettavana jokaiselle kansakunnalle, suvulle, kielelle ja kansalle ja joilla on valta sulkea taivaat, sinetöidä elämään tai syöstä alas pimeyden [b]seuduille.

9 K. Mitä meidän on ymmärrettävä idästä nousevalla enkelillä, Ilmestyskirja, 7. luku ja 2. jae?

V. Meidän on ymmärrettävä, että idästä nouseva enkeli on se, jolle on annettu elävän Jumalan sinetti [a]Israelin kahtatoista heimoa varten; sen tähden hän huutaa neljälle enkelille, joilla on ikuinen evankeliumi, sanoen: Älkää vahingoittako maata, älkää merta, älkääkä puita, ennen kuin olemme painaneet sinetin Jumalamme palvelijoiden [b]otsaan. Ja jos haluatte ottaa vastaan, tämä on [c]Elias, jonka oli määrä tulla kokoamaan yhteen Israelin heimot ja [d]palauttaa kaikki.

10 K. Milloin tässä luvussa mainittujen asioiden on määrä toteutua?

V. Niiden on määrä toteutua [a]kuudentena vuosituhantena eli kuudetta sinettiä avattaessa.

11 K. Mitä meidän on ymmärrettävä sillä, että [a]satanelj ä kymmentäneljätuhatta kaikista Israelin heimoista merkitään sinetillä – kaksitoistatuhatta jokaisesta heimosta?

V. Meidän on ymmärrettävä, että ne, jotka merkitään sinetillä, ovat [b]ylipappeja, Jumalan pyhään järjestykseen asetettuja hallitsemaan ikuista evankeliumia; sillä he ovat niitä, jotka enkelit – joille on annettu valta maan kansakuntiin tuoda kaikki, jotka haluavat tulla, [c]Esikoisen kirkkoon – ovat asettaneet jokaisesta kansakunnasta, suvusta, kielestä ja kansasta.

12 K. Mitä meidän on ymmärrettävä [a]torvien soitolla, joka mainitaan Ilmestyskirjan 8. luvussa?

V. Meidän on ymmärrettävä, että niin kuin Jumala teki maailman kuudessa päivässä ja päätti työnsä seitsemäntenä päivänä ja [b]pyhitti sen sekä muovasi ihmisen maan [c]tomusta, niin Herra Jumala [d]pyhittää maan seitsemännen vuosituhannen alussa

7 *a* OL 88:108–110.
8 *a* Ilm. 14:6–7.
b Matt. 8:11–12; 22:1–14; OL 133:71–73.
9 *a* Ilm. 7:4–8.
b Hes. 9:4.
c PKO Elia(s).
d PKO Evankeliumin palautus.
10 *a* Ilm. 6:12–17.
11 *a* Ilm. 14:3–5.
b PKO Ylipappi.
c OL 76:51–70. PKO Esikoinen.
12 *a* Ilm. 8:2.
b 1. Moos. 2:1–3; 2. Moos. 20:11; 31:12–17; Moosia 13:16–19; Moos. 3:1–3; Abr. 5:1–3.
c 1. Moos. 2:7.
d OL 88:17–20.

ja saattaa päätökseen ihmisen pelastuksen ja [e]tuomitsee kaiken ja [f]lunastaa kaiken, paitsi sitä, mitä hän ei ole ottanut valtaansa, kun hän on merkinnyt kaiken sinetillä kaiken loppuun asti; ja seitsemän enkelin torvien soitto merkitsee hänen työnsä valmistamista ja päättämistä seitsemännen vuosituhannen alussa – tien valmistamista ennen hänen tulemisensa aikaa.

13 K. Milloin niiden asioiden on määrä toteutua, joista kirjoitetaan Ilmestyskirjan 9. luvussa?

V. Niiden on määrä toteutua seitsemännen sinetin avaamisen jälkeen ennen Kristuksen tulemista.

14 K. Mitä meidän on ymmärrettävä pienellä kirjalla, jonka Johannes [a]söi, kuten mainitaan Ilmestyskirjan 10. luvussa?

V. Meidän on ymmärrettävä, että se oli hänen tehtävänsä ja käskynsä [b]koota Israelin heimot; katso, tämä on Elias, jonka, kuten on kirjoitettu, täytyy tulla ja [c]palauttaa kaikki.

15 K. Mitä on ymmärrettävä kahdella [a]todistajalla Ilmestyskirjan 11. luvussa?

V. He ovat kaksi profeettaa, jotka nostetaan [b]juutalaiskansakunnalle [c]viimeisinä aikoina, [d]palauttamisen aikana, ja jotka profetoivat juutalaisille, sen jälkeen kun he ovat kokoontuneet ja he ovat rakentaneet Jerusalemin kaupungin isiensä [e]maahan.

LUKU 78

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Kirtlandissa Ohiossa 1. maaliskuuta 1832. Tuona päivänä profeetta ja muut johtajat olivat kokoontuneet keskustelemaan kirkon asioista. Tässä ilmoituksessa profeettaa, Sidney Rigdonia ja Newel K. Whitneyä käskettiin alun perin matkaamaan Missouriin ja järjestämään kirkon kaupallisia ja julkaisemiseen liittyviä hankkeita perustamalla "yhtiö", joka valvoisi näitä pyrkimyksiä hankkimalla varoja Siionin perustamiseen ja köyhien hyväksi. Tämä yhtiö, josta käytettiin nimitystä yhdistynyt yhtiö, perustettiin huhtikuussa 1832 ja lakkautettiin vuonna 1834 (ks. OL 82). Ilmoituksen ilmaus "kauppa- ja julkaisuyhtiö" vaihdettiin jolloinkin yhtiön toiminnan lopettamisen jälkeen Joseph Smithin johdolla ilmaukseen "organisaatio varastohuoneen asioiden järjestämiseksi – köyhiä varten" ja sana "yhtiö" vaihdettiin sanaan "veljeskunta".

12 *e* PKO Jeesus Kristus: Tuomari.
f PKO Lunastus.
14 *a* Hes. 2:9–10; 3:1–4; Ilm. 10:10.
b PKO Israel: Israelin kokoaminen.
c Matt. 17:11.
15 *a* Ilm. 11:1–14.
b PKO Juutalaiset.
c PKO Myöhemmät ajat.
d PKO Evankeliumin palautus.
e Aam. 9:14–15.

1–4 Pyhien tulee järjestää ja perustaa varastohuone. 5–12 Heidän omaisuutensa viisas käyttö johtaa pelastukseen. 13–14 Kirkon tulee olla riippumaton maallisista valloista. 15–16 Mikael (Aadam) palvelee Pyhän (Kristuksen) johdolla. 17–22 Siunattuja ovat uskolliset, sillä he perivät kaiken.

Herra puhui Joseph Smith nuoremmalle sanoen: Kuulkaa minua, sanoo Herra, teidän Jumalanne, te, jotka on asetettu minun kirkkoni [a]ylipappeuteen ja jotka olette kokoontuneet yhteen;

2 ja kuunnelkaa hänen [a]neuvoaan, joka on [b]asettanut teidät korkeudesta ja joka puhuu teidän korvissanne viisauden sanoja, jotta teillä olisi pelastus siinä, minkä olette tuoneet minun eteeni, sanoo Herra Jumala.

3 Sillä totisesti minä sanon teille, että aika on tullut ja on nyt käsillä; ja katso ja näe, on välttämätöntä, että kansallani on [a]organisaatio [b]varastohuoneen asioiden järjestämiseksi ja vakiinnuttamiseksi kansani [c]köyhiä varten sekä tässä paikassa että [d]Siionin maassa –

4 pysyväksi ja ikuiseksi laitokseksi ja veljeskunnaksi minun kirkolleni, edistämään asiaa, jolle olette omistautuneet, ihmisen pelastukseksi ja teidän Isänne kunniaksi, joka on taivaassa;

5 jotta voitte olla [a]samanarvoisia taivaallisten asioiden yhdistäminä, niin, ja maanpäällisten asioiden myös, saadaksenne taivaallisia.

6 Sillä ellette ole samanarvoisia maanpäällisissä asioissa, ette voi olla samanarvoisia taivaallisten saamisessa;

7 sillä jos te tahdotte, että minä annan teille sijan [a]selestisessä maailmassa, teidän täytyy [b]valmistautua [c]tekemällä sitä, mitä minä olen käskenyt teidän tehdä ja olen vaatinut teiltä.

8 Ja nyt, totisesti näin sanoo Herra: On tarpeen, että te, jotka olette liittyneet yhteen tähän [a]veljeskuntaan, teette kaiken minun [b]kunniakseni;

9 eli toisin sanoen, palvelijani Newel K. Whitney ja palvelijani Joseph Smith nuorempi ja palvelijani Sidney Rigdon istukoot neuvostossa pyhien kanssa, jotka ovat Siionissa.

10 Muuten [a]Saatana pyrkii kääntämään heidän sydämensä pois totuudesta, niin että heistä tulee sokeita eivätkä he ymmärrä niitä asioita, jotka on valmistettu heille.

11 Sen tähden minä annan teille käskyn valmistautua ja järjestäytyä sitoutumalla eli tekemällä ikuisen [a]liiton, jota ei voi rikkoa.

12 Ja se, joka rikkoo sen, menettää virkansa ja asemansa

78 1 *a* PKO Melkisedekin pappeus.
2 *a* PKO Neuvo.
b PKO Asettaminen.
3 *a* OL 82:11–12, 15–21.
b OL 72:9–10; 83:5–6.
c OL 42:30–31.
PKO Hyvinvoinnin turvaaminen.
d OL 57:1–2.
5 *a* OL 49:20.
PKO Pyhittää, pyhityksen laki.
7 *a* PKO Selestinen kirkkaus.
b OL 29:8; 132:3.
c OL 82:10.
8 *a* OL 92:1.
b Moos. 1:39.
10 *a* PKO Perkele.
11 *a* PKO Liitto.

kirkossa, ja hänet luovutetaan Saatanan [a]rusikoitavaksi lunastuksen päivään asti.

13 Katso, tämä on valmistautumista, jolla minä valmistan teitä, ja perustus ja esimerkki, jonka minä annan teille ja jonka avulla te voitte toteuttaa käskyt, jotka on annettu teille;

14 jotta minun sallimukseni kautta, huolimatta [a]ahdingosta, joka laskeutuu teidän päällenne, kirkko voi pysyä riippumattomana kaikista muista luoduista selestisen maailman alapuolella;

15 jotta voitte tavoittaa [a]kruunun, joka on valmistettu teille, ja tulla monien valtakuntien [b]hallitsijoiksi, sanoo Herra Jumala, Siionin Pyhä, joka on laskenut [c]Aadam-ondi-Ahmanin perustukset

16 ja joka on nimittänyt [a]Mikaelin teidän ruhtinaaksenne ja vahvistanut hänen jalkansa ja nostanut hänet korkeuteen ja antanut hänelle pelastuksen avaimet Pyhän neuvosta ja johdolla, hänen, joka on vailla päivien alkua tai elämän loppua.

17 Totisesti, totisesti minä sanon teille: Te olette pieniä lapsia, ettekä te ole vielä ymmärtäneet, kuinka suuria siunauksia Isällä on käsissään ja valmistettuna teille;

18 ettekä te voi [a]kestää kaikkea nyt; olkaa kuitenkin rohkealla mielellä, sillä minä [b]johdatan teitä. Valtakunta on teidän, ja sen siunaukset ovat teidän, ja [c]iankaikkisuuden rikkaudet ovat teidän.

19 Ja se, joka ottaa kaiken vastaan [a]kiitollisin mielin, kirkastetaan; ja sitä, mikä on tästä maasta, lisätään hänelle jopa [b]satakertaisesti, niin, enemmänkin.

20 Tehkää sen tähden sitä, mitä minä olen käskenyt, sanoo teidän Lunastajanne, nimittäin Poika [a]Ahman, joka valmistaa kaiken, ennen kuin hän [b]ottaa teidät;

21 sillä te olette [a]Esikoisen kirkko, ja hän [b]tempaa teidät ylös pilven sisässä ja määrää jokaiselle hänen osansa.

22 Ja se, joka on uskollinen ja [a]viisas [b]taloudenhoitaja, saa periä [c]kaiken. Aamen.

LUKU 79

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Hiramissa Ohiossa 12. maaliskuuta 1832.

12 *a* 1. Kor. 5:5; OL 82:21; 104:8–10.
14 *a* OL 58:2–4.
15 *a* PKO Korotus; Kruunu.
b Ilm. 5:10; OL 76:56–60; 132:19.
c PKO Aadam-ondi-Ahman.
16 *a* OL 27:11; 107:54–55. PKO Aadam.
18 *a* Joh. 16:12; 3. Nefi 17:2–3; OL 50:40.
b OL 112:10.
c PKO Iankaikkinen elämä.
19 *a* Moosia 2:20–21. PKO Kiitollisuus.
b Matt. 19:29.
20 *a* OL 95:17.
b 1. Tess. 4:17.
21 *a* OL 76:53–54.
b OL 88:96–98.
22 *a* OL 72:3–4.
b PKO Taloudenhoitaja.
c OL 84:38.

1–4 Jared Carter kutsutaan saarnaamaan evankeliumia Lohduttajan mukaan.

Totisesti minä sanon sinulle, että minun tahtoni on, että palvelijani Jared Carter lähtee taas itäisille seuduille, paikasta paikkaan ja kaupungista kaupunkiin sen [a]asettamisen voimin, jolla hänet on asetettu, julistamaan suuren ilon ilosanomaa, nimittäin ikuista evankeliumia.

2 Ja minä lähetän hänelle [a]Lohduttajan, joka opettaa hänelle totuuden ja tien, jota hänen tulee kulkea;

3 ja jos hän on uskollinen, minä kruunaan hänet sen tähden lyhteillä.

4 Iloitkoon sen tähden sydämesi, palvelijani Jared Carter, äläkä [a]pelkää, sanoo Herrasi, nimittäin Jeesus Kristus. Aamen.

LUKU 80

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Stephen Burnettille Hiramissa Ohiossa 7. maaliskuuta 1832.

1–5 Stephen Burnett ja Eden Smith kutsutaan saarnaamaan, missä he haluavat.

Totisesti näin sanoo Herra sinulle, palvelijani Stephen Burnett: Lähde, lähde maailmaan [a]saarnaamaan evankeliumia jokaiselle luodulle, joka tulee äänesi kuuluville.

2 Ja koska haluat kumppanin, minä annan sinulle palvelijani Eden Smithin.

3 Ja nyt, lähtekää saarnaamaan minun evankeliumiani pohjoiseen tai etelään, itään tai länteen, sillä ei ole väliä, sillä ette voi mennä harhaan.

4 Ja nyt, julistakaa asioita, jotka olette kuulleet ja totisesti uskotte ja joiden [a]tiedätte olevan totta.

5 Katso, tämä on hänen tahtonsa, hänen, joka on [a]kutsunut teidät, teidän Lunastajanne, nimittäin Jeesuksen Kristuksen. Aamen.

LUKU 81

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Hiramissa Ohiossa 15. maaliskuuta 1832. Frederick G. Williams kutsutaan ylipapiksi ja neuvonantajaksi ylipappeuden presidenttikuntaan. Historian kirjat osoittavat, että kun tämä ilmoitus saatiin maaliskuussa 1832, Jesse Gause kutsuttiin siinä Joseph Smithin neuvonantajan

79 1 *a* OL 52:38.
pko Asettaminen.
2 *a* Joh. 14:26.
pko Lohduttaja.
4 *a* OL 68:5–6.
80 1 *a* Mark. 16:15.
4 *a* pko Todistaminen.
5 *a* pko Kutsumus.

virkaan presidenttikunnassa. Mutta kun hän ei jatkanut tämän viran mukaisella tavalla, kutsu siirrettiin myöhemmin Frederick G. Williamsille. Ilmoitusta (päivätty maaliskuussa 1832) on pidettävä askeleena kohti ensimmäisen presidenttikunnan muodollista järjestämistä; siinä nimenomaan mainitaan neuvonantajan virka tuossa ryhmässä ja selitetään viran arvokkuutta. Veli Gause palveli jonkin aikaa, mutta hänet erotettiin kirkosta joulukuussa 1832. Veli Williams asetettiin mainittuun virkaan 18. maaliskuuta 1833.

1–2 Valtakunnan avaimet ovat aina ensimmäisen presidenttikunnan hallussa. 3–7 Jos Frederick G. Williams on uskollinen palvelutyössään, hän saa iankaikkisen elämän.

Totisesti, totisesti minä sanon sinulle, palvelijani Frederick G. Williams: Kuuntele hänen ääntänsä, joka puhuu, Herran, sinun Jumalasi, sanaa, ja kuule kutsumusta, johon sinut on kutsuttu, nimittäin [a]ylipapiksi minun kirkkooni ja neuvonantajaksi palvelijalleni Joseph Smith nuoremmalle,

2 jolle minä olen antanut valtakunnan [a]avaimet, jotka kuuluvat aina ylipappeuden [b]presidenttikunnalle:

3 Sen tähden minä totisesti tunnustan hänet ja siunaan häntä ja myös sinua, sikäli kuin olet uskollinen neuvoissa siinä virassa, jonka minä olen antanut sinulle, rukouksessa alati, ääneen ja sydämessäsi, julkisesti ja yksityisesti, myös palvelutyössäsi evankeliumin julistamisessa elävien maassa ja veljiesi keskuudessa.

4 Ja näin tehdessäsi teet eniten hyvää lähimmäisillesi ja edistät hänen [a]kunniaansa, joka on sinun Herrasi.

5 Ja nyt, ole uskollinen; hoida virkaa, jonka minä olen sinulle antanut; [a]auta heikkoja, nosta hervonneita käsiä ja [b]vahvista [c]voimattomia polvia.

6 Ja jos olet uskollinen loppuun asti, sinä saat [a]kuolemattomuuden ja [b]iankaikkisen elämän kruunun [c]huoneissa, jotka minä olen valmistanut Isäni kodissa.

7 Katso ja näe, nämä ovat Alfan ja Oomegan, nimittäin Jeesuksen Kristuksen, sanoja. Aamen.

LUKU 82

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithille Independencessä Jacksonin piirikunnassa Missourissa 26. huhtikuuta 1832. Tämä

81 1*a* PKO Ylipappi.
2*a* PKO Pappeuden avaimet.
b OL 107:8–9, 22. PKO Ensimmäinen presidenttikunta.
4*a* Moos. 1:39.
5*a* Moosia 4:15–16.
b OL 108:7.
c Jes. 35:3.
6*a* PKO Kuolemattomuus.
b PKO Iankaikkinen elämä; Korotus.
c Joh. 14:2–3; OL 59:2; 106:8.

tapahtui kirkon ylipappien ja kirkon vanhinten kokouksessa. Samassa kokouksessa profeetta Joseph Smith hyväksyttiin ylipappeuden presidentiksi, johon virkaan hänet oli aikaisemmin asetettu ylipappien, vanhinten ja jäsenten konferenssissa Amherstissa Ohiossa 25. tammikuuta 1832 (ks. OL 75 johdanto). Tässä ilmoituksessa toistetaan aiemmassa ilmoituksessa (OL 78) annetut ohjeet perustaa yhtiö – josta käytettiin nimitystä yhdistynyt yhtiö (Joseph Smithin johdolla sana "yhtiö" vaihdettiin myöhemmin sanaan "veljeskunta") – kirkon kaupallisten ja julkaisemiseen liittyvien hankkeiden ohjaamiseksi.

1–4 Missä paljon on annettu, siinä paljon vaaditaan. 5–7 Pimeys vallitsee maailmassa. 8–13 Herra on sidottu, kun me teemme, mitä hän sanoo. 14–18 Siionin täytyy kasvaa kauneudessa ja pyhyydessä. 19–24 Jokaisen ihmisen tulee tavoitella lähimmäisensä parasta.

Totisesti, totisesti minä sanon teille, palvelijani, että koska te olette antaneet toisillenne [a]anteeksi rikkomuksenne, niin minä, Herra, annan anteeksi teille.

2 Kuitenkin teidän keskuudessanne on niitä, jotka ovat tehneet tavattomasti syntiä; aivan niin, [a]kaikki teistä ovat tehneet syntiä; mutta totisesti minä sanon teille: pitäkää vastedes varanne ja pidättäytykää synnistä, etteivät ankarat tuomiot kohtaisi teitä.

3 Sillä siltä, jolle [a]paljon on annettu, paljon [b]vaaditaan; ja se, joka tekee [c]syntiä suurempaa [d]valoa vastaan, saa suuremman tuomion.

4 Te huudatte avuksi minun nimeäni saadaksenne [a]ilmoituksia, ja minä annan niitä teille; ja sikäli kuin te ette pidä minun sanojani, jotka minä annan teille, teistä tulee rikkojia; ja [b]oikeudenmukaisuus ja tuomio ovat rangaistus, joka on liitetty minun lakiini.

5 Ja nyt, minkä sanon yhdelle, sen sanon kaikille: [a]Valvokaa, sillä [b]vastustaja levittää valtapiiriään ja [c]pimeys vallitsee;

6 ja Jumalan viha syttyy maan asukkaita vastaan; eikä kukaan tee hyvää, sillä kaikki ovat poikenneet [a]tieltä.

7 Ja nyt, totisesti minä sanon teille: Minä, Herra, en vaadi teitä tilille mistään [a]synnistä; kulkekaa tietänne, älkääkä enää syntiä tehkö; mutta sille sielulle, joka tekee syntiä, palaavat [b]entiset synnit, sanoo Herra, teidän Jumalanne.

8 Ja vielä minä sanon teille: Minä annan teille [a]uuden käs-

82 1 *a* Matt. 6:14–15; OL 64:9–11.
2 *a* Room. 3:23.
3 *a* Luuk. 12:48; Jaak. 4:17.
pko Vastuullisuus.
b pko Taloudenhoitaja.
c pko Luopumus; Synti.
d Joh. 15:22–24.
pko Valo, Kristuksen.
4 *a* pko Ilmoitus.
b pko Oikeudenmukaisuus.
5 *a* pko Vartija.
b pko Perkele.
c pko Pimeys, hengellinen.
6 *a* Room. 3:12; OL 1:16.
7 *a* pko Synti.
b OL 1:32–33; 58:43.
8 *a* Joh. 13:34.

kyn, jotta te voitte ymmärtää minun tahtoni teihin nähden;

9 eli toisin sanoen, minä annan teille ohjeita, kuinka teidän tulee [a]käyttäytyä minun edessäni, niin että se koituisi teidän pelastukseksenne.

10 Minä, Herra, olen [a]sidottu, kun te teette, mitä minä sanon; mutta kun te ette tee, mitä minä sanon, teillä ei ole mitään lupausta.

11 Ja nyt, totisesti minä sanon teille, että on tarpeen, että palvelijani Edward Partridge ja Newel K. Whitney, A. Sidney Gilbert ja Sidney Rigdon ja palvelijani Joseph Smith ja John Whitmer ja Oliver Cowdery ja W. W. Phelps ja Martin Harris sidotaan [a]yhteen teidän eri taloudenhoidoissanne sitoumuksin ja liitoin, joita ei voi rikkoa rikkomuksella, ilman että tuomio heti seuraa –

12 huolehtiaksenne köyhien asioista ja kaikista asioista, jotka liittyvät piispakuntaan sekä Siionin maassa että Kirtlandin maassa;

13 sillä minä olen pyhittänyt Kirtlandin maan hyväksi näkemänäni aikana Korkeimman pyhien hyväksi ja Siionin [a]vaarnaksi.

14 Sillä Siionin täytyy kasvaa kauneudessa ja pyhyydessä; sen rajojen täytyy laajentua; sen vaarnat täytyy vahvistaa; niin, totisesti minä sanon teille, että [a]Siionin täytyy nousta ja pukeutua [b]kauniisiin vaatteisiinsa.

15 Sen tähden minä annan teille tämän käskyn, että sidotte itsenne tällä liitolla, ja sen tulee tapahtua Herran lakien mukaan.

16 Katso, tämä on myös minun viisauteni mukaista teidän parhaaksenne.

17 Ja teidän tulee olla [a]samanarvoisia, eli toisin sanoen teillä tulee olla yhtäläinen oikeus omaisuuteen voidaksenne huolehtia paremmin taloudenhoitonne asioista, jokainen puutteidensa ja tarpeidensa mukaan, sikäli kuin hänen tarpeensa ovat oikeutettuja –

18 ja kaikki tämä elävän Jumalan kirkon hyväksi, jotta jokainen voi kartuttaa talenttiaan, jotta jokainen voi hankkia toisia [a]talentteja, niin, jopa satakertaisesti, vietäviksi Herran [b]varastohuoneeseen koko kirkon yhteiseksi omaisuudeksi –

19 jokaisen tavoitellessa lähimmäisensä parasta ja tehdessä kaiken [a]silmämääränä vain Jumalan kunnia.

20 Tämän [a]veljeskunnan minä olen määrännyt ikuiseksi veljeskunnaksi teille ja teidän seuraajillenne, sikäli kuin ette tee syntiä.

---

9 *a* OL 43:8.
10 *a* Joos. 23:14; 1. Kun. 8:23; OL 1:38; 130:20–21. PKO Kuuliaisuus; Siunaus, siunaaminen.
11 *a* OL 78:3–7, 11–15.
13 *a* Jes. 33:20; 54:2. PKO Vaarna.
14 *a* PKO Siion.
b Jes. 52:1; OL 113:7–8.
17 *a* OL 51:3. PKO Pyhittää, pyhityksen laki.
18 *a* Matt. 25:14–30; OL 60:13. PKO Hengen lahjat; Lahja.
b OL 42:30–34, 55; 119:1–3. PKO Varastohuone.
19 *a* OL 88:67. PKO Silmä.
20 *a* PKO Yhdistynyt veljeskunta.

21 Ja sen sielun kanssa, joka tekee syntiä tätä liittoa vastaan ja paaduttaa sydämensä sitä vastaan, tulee menetellä minun kirkkoni lakien mukaan, ja hänet luovutettakoon Saatanan [a]rusikoitavaksi lunastuksen päivään asti.

22 Ja nyt, totisesti minä sanon teille, ja tämä on viisasta: Ystävystykää väärän mammonan kanssa, niin se ei hävitä teitä.

23 Jättäkää tuomio yksin minulle, sillä se on minun, ja minä [a]maksan tekojen mukaan. Rauha olkoon teidän kanssanne; minun siunaukseni ovat teillä jatkuvasti.

24 Sillä yhä vielä [a]valtakunta on teidän ja on oleva ikuisesti, jos ette lankea lujuudestanne. Aivan niin. Aamen.

LUKU 83

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Independencessä Missourissa 30. huhtikuuta 1832. Tämä ilmoitus saatiin profeetan pitäessä neuvoa veljiensä kanssa.

1–4 Naisilla ja lapsilla on oikeus saada elantonsa mieheltään ja isältään. 5–6 Leskillä ja orvoilla on oikeus saada elantonsa kirkolta.

Totisesti näin sanoo Herra lisäyksenä kirkon lakeihin, jotka koskevat naisia ja lapsia, niitä, jotka kuuluvat kirkkoon ja jotka ovat [a]menettäneet miehensä tai isänsä:

2 Naisilla on [a]oikeus saada elantonsa mieheltään, kunnes heidän miehensä otetaan; ja ellei heitä havaita rikkojiksi, he saavat olla täysivaltaisia jäseniä kirkossa.

3 Ja elleivät he ole uskollisia, he eivät saa olla täysivaltaisia jäseniä kirkossa; he voivat kuitenkin pysyä perintöosillaan maan lakien mukaan.

4 Kaikilla [a]lapsilla on oikeus saada elantonsa vanhemmiltaan, kunnes he tulevat täysi-ikäisiksi.

5 Ja sen jälkeen heillä on oikeus saada kirkolta eli toisin sanoen Herran [a]varastohuoneesta, ellei heidän vanhemmillaan ole, mistä antaa heille perintöä.

6 Ja varastohuonetta ylläpidettäköön kirkon jäsenten pyhittämillä lahjoituksilla; ja [a]leskistä ja orvoista on huolehdittava, sekä [b]köyhistä. Aamen.

LUKU 84

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Kirtlandissa

21 *a* OL 104:8–10.
23 *a* Room. 12:19; Morm. 3:15.
24 *a* Luuk. 12:32; OL 64:3–5.
pko Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta.
83 1 *a* Jaak. 1:27.
2 *a* 1. Tim. 5:8.
4 *a* Moosia 4:14.
5 *a* OL 78:3.
pko Varastohuone.
6 *a* pko Leski.
b Moosia 4:16–26; Hel. 4:11–13; OL 42:30–39.
pko Köyhät.

Ohiossa 22. ja 23. syyskuuta 1832. Syyskuun aikana vanhimmat olivat alkaneet palata lähetystyöstä itäisistä osavaltioista ja antaa selontekoja työstään. Heidän ollessaan koolla tänä ilon aikana saatiin seuraava ilmoitus. Profeetta kutsui sitä ilmoitukseksi pappeudesta.

1–5 Uusi-Jerusalem ja temppeli rakennetaan Missouriin. 6–17 Pappeuden seuraanto Mooseksesta Aadamiin annetaan. 18–25 Suurempi pappeus pitää hallussaan Jumalan tuntemuksen avainta. 26–32 Vähäisempi pappeus pitää hallussaan enkelien palveluksen ja valmistavan evankeliumin avainta. 33–44 Miehet saavat iankaikkisen elämän pappeuden valan ja liiton kautta. 45–53 Kristuksen Henki valaisee ihmiset, ja maailma on synnin vallassa. 54–61 Pyhien täytyy todistaa niistä asioista, joita he ovat saaneet. 62–76 Heidän tulee saarnata evankeliumia, niin merkit seuraavat. 77–91 Vanhinten tulee lähteä maailmaan ilman kukkaroa ja laukkua, niin Herra pitää huolen heidän tarpeistaan. 92–97 Vitsaukset ja kiroukset odottavat niitä, jotka hylkäävät evankeliumin. 98–102 Siionin lunastuksen uusi laulu annetaan. 103–110 Jokainen hoitakoon oman virkansa ja tehköön työtä omassa kutsumuksessaan. 111–120 Herran palvelijoiden tulee julistaa viimeisten aikojen hävityksen iljetystä.

Jeesuksen Kristuksen ilmoitus palvelijalleen Joseph Smith nuoremmalle ja kuudelle vanhimmalle, kun he liittivät yhteen sydämensä ja [a]kohottivat äänensä korkeuteen;

2 niin, Herran sana hänen kirkostaan, joka on perustettu viimeisinä aikoina hänen kansansa [a]palauttamiseksi, niin kuin hän on puhunut [b]profeettojensa suulla, ja hänen [c]pyhiensä kokoamiseksi seisomaan [d]Siioninvuorella, joka on oleva [e]Uuden-Jerusalemin kaupunki;

3 joka kaupunki rakennetaan alkaen [a]temppelitontilta, jonka Herran sormi on osoittanut Missourin osavaltion länsirajoilta ja jonka Joseph Smith nuoremman ja muiden, joihin Herra oli mieltynyt, käsi on vihkinyt.

4 Totisesti tämä on Herran sana, että kokoontuvien pyhien tulee rakentaa [a]Uuden-Jerusalemin kaupunki tästä paikasta alkaen, nimittäin temppelin paikasta, joka [b]temppeli pystytetään tämän sukupolven aikana.

5 Sillä totisesti tämä sukupolvi ei katoa kokonaan, ennen kuin huone rakennetaan Herralle, ja pilvi on lepäävä sen yllä, joka pilvi on tosiaankin Herran [a]kirkkaus, joka täyttää huoneen.

84 1*a* PKO Rukous.
2*a* PKO Israel: Israelin kokoaminen.
b Ap. t. 3:19–21.
c PKO Pyhä.
d Jes. 2:2–5; Hepr. 12:22; Ilm. 14:1; OL 76:66; 84:32; 133:18, 56.
e Et. 13:2–11; OL 42:8–9; 45:66–67; UK 1:10. PKO Uusi-Jerusalem.
3*a* OL 57:3.
4*a* PKO Uusi-Jerusalem.
b PKO Temppeli, Herran huone.
5*a* OL 45:67; 64:41–43; 97:15–20; 109:12, 37.

6 Ja Mooseksen pojat pyhän pappeuden mukaan, jonka hän sai appensa [a]Jetron [b]käden alla;
7 ja Jetro sai sen Kalebin käden alla;
8 ja Kaleb sai sen Elihun käden alla;
9 ja Elihu Jeremin käden alla;
10 ja Jeremi Gadin käden alla;
11 ja Gad Esaiaksen käden alla;
12 ja Esaias sai sen Jumalan käden alla.
13 Edelleen, Esaias eli Abrahamin aikoina ja sai siunauksen häneltä –
14 joka [a]Abraham sai pappeuden [b]Melkisedekiltä, joka sai sen isiensä linjan kautta aina [c]Nooaan asti;
15 ja Nooasta [a]Henokiin heidän isiensä linjan kautta;
16 ja Henokista [a]Abeliin, joka sai surmansa veljensä [b]salajuonen kautta ja joka [c]sai pappeuden Jumalan käskyjen mukaan isänsä [d]Aadamin käden kautta, hänen, joka oli ensimmäinen ihminen, –
17 joka [a]pappeus jatkuu Jumalan kirkossa kaikkien sukupolvien aikana ja on vailla päivien alkua ja vuosien loppua.
18 Ja Herra vahvisti [a]pappeuden myös [b]Aaronille ja hänen jälkeläisilleen kautta heidän kaikkien sukupolviensa, joka pappeus myös jatkuu ja [c]pysyy ikuisesti sen pappeuden kanssa, joka on Jumalan pyhimmän järjestyksen mukaan.
19 Ja tämä suurempi pappeus hallitsee evankeliumia ja pitää hallussaan valtakunnan [a]salaisuuksien avainta, nimittäin Jumalan [b]tuntemisen avainta.
20 Sen tähden sen [a]toimituksissa ilmenee jumalisuuden voima.
21 Ja ilman sen toimituksia ja pappeuden [a]valtuutta jumalisuuden voima ei ilmene ihmisille lihassa;
22 sillä ilman tätä kukaan [a]ihminen ei voi nähdä Jumalan, tosiaankaan Isän, kasvoja ja elää.
23 Nyt tätä [a]Mooses opetti selkeästi Israelin lapsille autiomaassa ja pyrki uutterasti [b]pyhittämään kansansa, niin että se [c]näkisi Jumalan kasvot;
24 mutta se [a]paadutti sydämensä eikä voinut kestää hänen kirkkauttaan; sen tähden Herra vannoi [b]vihassaan, sillä hänen suuttumuksensa syttyi heitä vastaan, etteivät he [c]pääsisi hänen

6 *a* PKO Kätten päällepaneminen.
b PKO Jetro.
14 *a* PKO Abraham.
b PKO Melkisedek.
c PKO Nooa, Raamatun patriarkka.
15 *a* PKO Henok.
16 *a* PKO Abel.
b Moos. 5:29–32.
c OL 107:40–57.
d PKO Aadam.
17 *a* Alma 13:1–19; Abr. 2:9, 11. PKO Melkisedekin pappeus.
18 *a* PKO Aaronin pappeus.
b PKO Aaron, Mooseksen veli.
c OL 13.
19 *a* OL 63:23; 107:18–19. PKO Jumalan salaisuudet.
b Abr. 1:2.
20 *a* PKO Toimitukset.
21 *a* PKO Pappeus; Valtuus.
22 *a* OL 67:11.
23 *a* 2. Moos. 19:5–11; 33:11.
b PKO Pyhitys.
c 2. Moos. 24:9–11; OL 93:1.
24 *a* 2. Moos. 20:18–21; 32:8; 5. Moos. 9:23; 1. Nefi 17:30–31, 42.
b Ps. 95:8; Hepr. 3:8–11; MK Jaak. 1:7–8; Alma 12:36.
c JSR 2. Moos. 34:1–2 (Liiteosa); 4. Moos. 14:23; Hepr. 4:1–11.

lepoonsa autiomaassa ollessaan, joka lepo on hänen kirkkautensa täyteys.

25 Sen tähden hän otti [a]Mooseksen pois heidän keskuudestaan sekä pyhän [b]pappeuden;

26 ja vähäisempi [a]pappeus jatkui, joka pappeus pitää hallussaan enkelien [b]palveluksen ja valmistavan evankeliumin [c]avainta;

27 joka evankeliumi on [a]parannuksen ja [b]kasteen ja syntien [c]anteeksisaamisen ja sen [d]lihallisten käskyjen [e]lain evankeliumi, jonka Herra vihassaan antoi jatkua Aaronin huoneessa Israelin lasten keskuudessa [f]Johannekseen asti, jonka Jumala nosti ja joka oli [g]täynnä Pyhää Henkeä äitinsä kohdusta asti.

28 Sillä hänet kastettiin, kun hän oli vielä lapsi, ja Jumalan enkeli asetti hänet aikana, jolloin hän oli kahdeksan päivän ikäinen, tähän voimaan, kukistamaan juutalaisten valtakunnan ja [a]tekemään Herran tien suoraksi hänen kansansa kasvojen edessä, valmistamaan sitä Herran tulemiseen, Herran, jonka käteen on annettu [b]kaikki valta.

29 Ja vielä, vanhimman ja piispan virat ovat välttämättömiä [a]lisäyksiä, jotka kuuluvat ylipappeuteen.

30 Ja vielä, opettajan ja diakonin virat ovat välttämättömiä lisäyksiä, jotka kuuluvat vähäisempään pappeuteen, joka pappeus vahvistettiin Aaronille ja hänen pojilleen.

31 Ja nyt, kuten minä sanoin Mooseksen pojista – sillä Mooseksen pojat sekä Aaronin pojat uhraavat otollisen [a]uhrin ja lahjan Herran huoneessa, joka huone rakennetaan Herralle tämän sukupolven aikana, pyhitettyyn [b]paikkaan, kuten minä olen määrännyt.

32 Ja Mooseksen ja Aaronin pojat täytetään Herran [a]kirkkaudella [b]Siioninvuorella Herran huoneessa; te olette heidän poikiaan ja samoin monet, jotka minä olen kutsunut ja lähettänyt maailmaan vahvistamaan [c]kirkkoani.

33 Sillä ne, jotka ovat [a]uskollisia, niin että saavat nämä kaksi [b]pappeutta, joista minä olen puhunut, ja pitävät kunniassa kutsumuksensa, Henki [c]pyhittää heidän ruumiinsa uudistamiseksi.

34 Heistä tulee Mooseksen ja Aaronin poikia ja [a]Abrahamin [b]jälkeläisiä ja Jumalan kirkko ja valtakunta ja [c]valitut.

---

25 *a* 5. Moos. 34:1–5.
b PKO Melkisedekin pappeus.
26 *a* PKO Aaronin pappeus.
b OL 107:20.
c OL 13.
27 *a* PKO Parannus.
b PKO Kaste, kastaminen.
c PKO Syntien anteeksisaaminen.
d Hepr. 7:11–16.
e PKO Mooseksen laki.
f PKO Johannes Kastaja.
g Luuk. 1:15.
28 *a* Jes. 40:3; Matt. 3:1–3; Joh. 1:23.
b Matt. 28:18; Joh. 17:2; 1. Piet. 3:22; OL 93:16–17.
29 *a* OL 107:5.
31 *a* OL 128:24.
b OL 57:3.
32 *a* PKO Kirkkaus.
b Hepr. 12:22; OL 76:66; 84:2; 133:56.
c PKO Jeesuksen Kristuksen kirkko.
33 *a* PKO Kelvollisuus.
b PKO Pappeus.
c PKO Pyhitys.
34 *a* Gal. 3:29; Abr. 2:9–11. PKO Abraham: Abrahamin jälkeläiset.
b OL 132:30–32. PKO Abrahamin liitto.
c PKO Valitut.

35 Ja myös kaikki ne, jotka ottavat vastaan tämän pappeuden, ottavat vastaan minut, sanoo Herra;

36 sillä se, joka ottaa vastaan minun palvelijani, [a]ottaa vastaan minut;

37 ja se, joka [a]ottaa vastaan minut, ottaa vastaan minun Isäni;

38 ja se, joka ottaa vastaan minun Isäni, ottaa vastaan minun Isäni valtakunnan; sen tähden [a]kaikki, mitä minun Isälläni on, annetaan hänelle.

39 Ja tämä on sen [a]valan ja liiton mukaista, joka kuuluu pappeuteen.

40 Sen tähden kaikki ne, jotka ottavat vastaan pappeuden, ottavat vastaan tämän minun Isäni valan ja liiton, jota hän ei voi rikkoa, eikä sitä voi kumota.

41 Mutta se, joka [a]rikkoo tämän liiton otettuaan sen vastaan ja kääntyy kokonaan siitä pois, [b]ei saa syntien anteeksiantoa tässä maailmassa eikä tulevassa maailmassa.

42 Ja voi kaikkia niitä, jotka eivät tule tähän pappeuteen, jonka te olette ottaneet vastaan ja jonka minä nyt vahvistan teidän päällenne, jotka olette läsnä tänä päivänä, omalla äänelläni taivaista; ja minä olen jopa antanut taivaallisille joukoille ja enkeleilleni [a]käskyn teistä.

43 Ja nyt minä annan teille käskyn tarkkailla itseänne, ottaa tunnollisesti [a]varteen iankaikkisen elämän sanat.

44 Sillä teidän tulee [a]elää jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta.

45 Sillä Herran [a]sana on totta, ja kaikki, mikä on [b]totta, on valoa, ja kaikki, mikä on valoa, on Hengestä, nimittäin Jeesuksen Kristuksen Hengestä.

46 Ja Henki antaa [a]valon [b]jokaiselle ihmiselle, joka tulee maailmaan; ja Henki valaisee kautta maailman jokaisen ihmisen, joka kuulee Hengen ääntä.

47 Ja jokainen, joka kuulee Hengen ääntä, tulee Jumalan, tosiaankin Isän luokse.

48 Ja Isä [a]opettaa hänelle [b]liitosta, jonka hän on uudistanut ja vahvistanut teille ja joka on vahvistettu teille teidän tähtenne, eikä ainoastaan teidän tähtenne vaan koko maailman tähden.

49 Ja koko [a]maailma on synnin vallassa ja huokaa [b]pimeyden alaisena ja synnin orjuuden alaisena.

50 Ja tästä te voitte tietää, että se on [a]synnin [b]orjuuden alainen, koska se ei tule minun luokseni.

36 *a* Matt. 10:40–42; Luuk. 10:16; OL 112:20.
37 *a* Joh. 13:20.
38 *a* Luuk. 12:43–44; Room. 8:32; Ilm. 21:7; 3. Nefi 28:10; OL 132:18–20. PKO Korotus.
39 *a* PKO Pappeuden vala ja liitto.
41 *a* PKO Luopumus.
b OL 76:34–38; 132:27.
42 *a* OL 84:88.
43 *a* 1. Nefi 15:23–25; OL 1:14.
44 *a* 5. Moos. 8:3; Matt. 4:4; OL 98:11.
45 *a* Ps. 33:4. PKO Jumalan sana.
b PKO Totuus.
46 *a* PKO Omatunto; Valo, Kristuksen.
b Joh. 1:9; OL 93:2.
48 *a* PKO Innoitus.
b PKO Liitto; Uusi ja ikuinen liitto.
49 *a* 1. Joh. 5:19.
b PKO Pimeys, hengellinen.
50 *a* Gal. 4:9.
b PKO Synti.

51 Sillä se, joka ei tule minun luokseni, on synnin orjuuden alainen.

52 Ja se, joka ei ota vastaan minun ääntäni, ei tunne [a]minun ääntäni eikä ole minusta.

53 Ja tästä te voitte erottaa vanhurskaat jumalattomista ja tietää, että koko [a]maailma [b]huokaa [c]synnin ja pimeyden alaisena juuri nytkin.

54 Ja teidän mielenne on pimentynyt menneinä aikoina [a]epäuskon tähden ja koska te olette suhtautuneet kevyesti siihen, mitä olette saaneet –

55 mikä [a]turhuus ja epäusko on saattanut koko kirkon tuomion alaiseksi.

56 Ja tämä tuomio on Siionin lasten päällä, aivan kaikkien.

57 Ja he jäävät tämän tuomion alaisiksi, kunnes tekevät parannuksen ja muistavat uuden [a]liiton, nimittäin [b]Mormonin kirjan ja [c]aikaisemmat käskyt, jotka minä olen antanut heille, eivät ainoastaan puhuakseen vaan [d]tehdäkseen sen mukaan, mitä minä olen kirjoittanut,

58 jotta he voivat tuottaa Isänsä valtakuntaan soveliasta hedelmää; muuten jää jäljelle vitsaus ja tuomio vuodatettavaksi Siionin lasten päälle.

59 Sillä saavatko valtakunnan lapset saastuttaa minun pyhän maani? Totisesti minä sanon teille: Eivät.

60 Totisesti, totisesti minä sanon teille, jotka nyt kuulette minun [a]sanani, jotka ovat minun ääneni: Siunattuja olette te, sikäli kuin te otatte vastaan nämä asiat;

61 sillä minä annan teille teidän syntinne [a]anteeksi tällä käskyllä – että te pysytte lujina mielessänne, [b]vakaina ja rukouksen hengessä, todistatte koko maailmalle niistä asioista, joita teille on ilmoitettu.

62 Ja nyt, [a]menkää kaikkialle maailmaan; ja minne te ette voi mennä, lähettäkää sana, jotta todistus voi lähteä teiltä kaikkialle maailmaan kaikille luoduille.

63 Ja niin kuin minä sanoin apostoleilleni, juuri niin minä sanon teille, sillä te olette minun [a]apostolejani, nimittäin Jumalan ylipappeja; te olette niitä, jotka minun Isäni on [b]antanut minulle; te olette minun [c]ystäviäni;

64 sen tähden, niin kuin minä sanoin apostoleilleni, minä sanon myös teille, että jokainen [a]sielu, joka [b]uskoo teidän sanoihinne ja ottaa vesikasteen syntien [c]anteeksisaamiseksi, saa [d]Pyhän Hengen.

65 Ja nämä [a]tunnusmerkit seuraavat niitä, jotka uskovat:

52 *a* Joh. 10:27.
53 *a* PKO Maailma.
b Room. 8:22; Moos. 7:48.
c PKO Maailmallisuus.
54 *a* PKO Epäusko.
55 *a* PKO Turhuus.
57 *a* Jer. 31:31–34.
b PKO Mormonin kirja.
c 1. Nefi 13:40–41.
d Jaak. 1:22–25; OL 42:13–15.
60 *a* OL 18:34–36.
61 *a* Dan. 9:9.
PKO Anteeksianto.
b OL 43:34; 88:121; 100:7.
62 *a* Mark. 16:15; OL 1:2–5.
PKO Lähetystyö.
63 *a* PKO Apostoli.
b 3. Nefi 15:24; OL 50:41–42.
c Joh. 15:13–15; OL 93:45.
64 *a* PKO Sielu.
b Mark. 16:15–16.
PKO Usko.
c PKO Syntien anteeksisaaminen.
d PKO Pyhän Hengen lahja.
65 *a* Mark. 16:17–18.
PKO Merkki.

66 Minun nimessäni he tekevät monia ihmeellisiä [a]tekoja;
67 minun [a]nimessäni he ajavat ulos riivaajia;
68 minun nimessäni he [a]parantavat sairaita;
69 minun nimessäni he avaavat sokeiden silmät ja aukaisevat kuurojen korvat;
70 ja mykkien kieli puhuu;
71 ja jos joku antaa heille [a]myrkkyä, se ei heitä vahingoita;
72 eikä käärmeen myrkyllä ole voimaa vahingoittaa heitä.
73 Mutta käskyn minä annan heille, että he eivät saa [a]ylpeillä näistä asioista eivätkä puhua niistä maailman edessä; sillä nämä asiat on annettu teille teidän hyödyksenne ja pelastukseksenne.
74 Totisesti, totisesti minä sanon teille: Ne, jotka eivät usko teidän sanoihinne eivätkä ota [a]vesikastetta minun nimeeni syntiensä anteeksisaamiseksi, jotta he saisivat Pyhän Hengen, [b]tuomitaan, eivätkä he pääse minun Isäni valtakuntaan, jossa minun Isäni ja minä olemme.
75 Ja tämä ilmoitus teille ja käsky on voimassa heti tästä hetkestä lähtien koko maailmassa, ja evankeliumi on kaikille, jotka eivät ole saaneet sitä.
76 Mutta totisesti minä sanon kaikille niille, joille valtakunta on annettu: Teidän täytyy saarnata sitä heille, jotta he tekevät parannuksen aikaisemmista pahoista teoistaan; sillä heitä täytyy nuhdella epäuskoisen sydämensä pahuudesta ja teidän Siionissa olevia veljiänne kapinoimisestaan teitä vastaan aikana, jona minä lähetin teidät.
77 Ja vielä minä sanon teille, ystäväni, sillä vastedes minä kutsun teitä ystäviksi, että on tarpeen, että minä annan teille tämän käskyn, jotta teistä tulee sellaisia kuin minun ystäväni aikoina, jolloin minä olin heidän kanssansa vaeltaen saarnaamassa evankeliumia voimallani;
78 sillä minä en sallinut heidän pitää [a]kukkaroa enkä laukkua enkä kahta takkia.
79 Katso, minä lähetän teidät koettelemaan maailmaa, ja työmies on [a]palkkansa ansainnut.
80 Eikä kenenkään, joka lähtee [a]saarnaamaan tätä valtakunnan [b]evankeliumia ja joka pysyy uskollisena kaikessa, mieli väsy eikä pimene, ei ruumis, jäsenet eivätkä nivelet; eikä hänen päänsä [c]hiuskarva putoa maahan huomaamatta. Eivätkä he käy nälkäisinä eivätkä janoisina.
81 Älkää siis [a]huolehtiko huomispäivästä, mitä syötte tai mitä juotte tai millä vaatetatte itsenne.
82 Sillä ajatelkaa kedon liljoja, kuinka ne kasvavat; eivät ne näe vaivaa eivätkä kehrää; eivätkä

66 *a* PKO Teot.
67 *a* Matt. 17:14–21.
68 *a* PKO Parantaminen.
71 *a* Mark. 16:18; Ap. t. 28:3–9; OL 24:13; 124:98–100.
73 *a* OL 105:24.
PKO Ylpeys.
74 *a* 2. Nefi 9:23; OL 76:50–52. PKO Kaste, kastaminen: Yleistä.
b Joh. 3:18.
78 *a* Matt. 10:9–10; OL 24:18.
79 *a* OL 31:5.
80 *a* PKO Lähetystyö.
b PKO Evankeliumi.
c Luuk. 21:18.
81 *a* Matt. 6:25–28.

maailman valtakunnat kaikessa loistossaan ole niin kaunistettuja kuin yksi niistä.

83 Sillä teidän [a]Isänne, joka on taivaassa, [b]tietää, että te tarvitsette kaikkea tätä.

84 Huominen pitäköön siis [a]huolen itsestään.

85 Älkääkä olko etukäteen huolissanne siitä, [a]mitä sanotte; vaan [b]kootkaa mieleenne alati elämän sanoja, niin teille [c]annetaan tuona hetkenä se osa, joka mitataan kullekin ihmiselle.

86 Sen tähden älköön teidän keskuudessanne kukaan, joka lähtee maailmaan julistamaan tätä valtakunnan evankeliumia – sillä tämä käsky on kaikille [a]uskollisille, jotka Jumala on kutsunut kirkossa palvelutyöhön – ottako tästä lähtien kukkaroa älköönkä laukkua.

87 Katso, minä [a]lähetän teidät nuhtelemaan maailmaa kaikista sen vääristä teoista ja opettamaan sille tuomiosta, joka on tuleva.

88 Ja sen luona, joka ottaa teidät [a]vastaan, minäkin olen, sillä minä käyn teidän kasvojenne edellä. Minä olen teidän oikealla puolellanne ja vasemmalla, ja minun Henkeni on teidän sydämessänne ja minun [b]enkelini teidän ympärillänne tukeakseen teitä.

89 Joka ottaa vastaan teidät, ottaa vastaan minut; ja se sama ruokkii teitä ja vaatettaa teitä ja antaa teille rahaa.

90 Eikä se, joka ruokkii teitä ja vaatettaa teitä tai antaa teille rahaa, suinkaan jää palkkaansa [a]vaille.

91 Eikä se, joka ei näin tee, ole [a]minun opetuslapseni; tästä te voitte tuntea minun opetuslapseni.

92 Sen luota, joka ei ota teitä vastaan, menkää pois, niin että olette yksin, itseksenne, ja [a]peskää jalkanne, niin, vedellä, puhtaalla vedellä, olipa lämmin tai kylmä, ja todistakaa siitä Isällenne, joka on taivaassa, älkääkä palatko enää sen ihmisen luokse.

93 Ja mihin kylään tai kaupunkiin menettekin, tehkää samoin.

94 Etsikää kuitenkin uutterasti älkääkä arkailko, ja voi sitä taloa tai sitä kylää tai kaupunkia, joka hylkää teidät tai teidän sananne tai teidän todistuksenne minusta.

95 Voi, sanon jälleen, sitä taloa tai sitä kylää tai kaupunkia, joka hylkää teidät tai teidän sananne tai teidän todistuksenne minusta,

96 sillä minä, [a]Kaikkivaltias, olen laskenut käteni kansakuntien päälle [b]kurittaakseni

83 *a* PKO Isä, taivaallinen.
b Matt. 6:8.
84 *a* Matt. 6:34.
85 *a* Matt. 10:19–20; Luuk. 12:11–12; OL 100:6.
b 2. Nefi 31:20; Alma 17:2–3; OL 6:20; 11:21–26.
PKO Pohtiminen.
c PKO Opettaminen: Hengen avulla opettaminen.
86 *a* Matt. 24:44–46; OL 58:26–29; 107:99–100.
87 *a* PKO Lähetystyö.
88 *a* Matt. 10:40; Joh. 13:20.
b OL 84:42.
PKO Enkelit.
90 *a* Matt. 10:42; Mark. 9:41.
91 *a* Joh. 13:35.
92 *a* Matt. 10:14; Luuk. 9:5; OL 60:15.
96 *a* PKO Kaikkivaltius.
b OL 1:13–14.

niitä niiden [c]jumalattomuuden tähden.

97 Ja vitsaukset lähtevät maailmaan, eikä niitä oteta maan päältä, ennen kuin minä olen täyttänyt työni, joka päättyy [a]äkkiä vanhurskaasti –

98 kunnes kaikki, jotka jäävät, aina pienimmästä suurimpaan, tuntevat minut ja ovat täynnä Herran tuntemusta ja näkevät [a]silmästä silmään ja korottavat äänensä ja [b]laulavat yhteen ääneen tätä uutta laulua sanoen:

99 Herra on palauttanut Siionin;
Herra on [a]lunastanut kansansa [b]Israelin,
[c]armossaan [d]valitun,
mikä tapahtui heidän isiensä uskon ja [e]liiton kautta.

100 Herra on lunastanut kansansa;
ja Saatana on pantu [a]kahleisiin, eikä aikaa enää ole.
Herra on yhdistänyt [b]yhdeksi kaiken.
Herra on tuonut [c]Siionin alas korkeudesta.
Herra on [d]tuonut Siionin ylös alhaalta.

101 [a]Maa on ollut tuskissa ja synnyttänyt väkevyytensä;
ja totuus on vahvistunut sen sisällä;
ja taivaat ovat hymyilleet sille;
ja se on puettuna Jumalansa [b]kirkkauteen;
sillä hän seisoo kansansa keskellä.

102 Kirkkaus ja kunnia ja valta ja voima
kuulukoot meidän Jumalallemme; sillä hän on täynnä laupeutta,
oikeutta, [a]armoa ja totuutta ja [b]rauhaa
aina ja ikuisesti. Aamen.

103 Ja vielä, totisesti, totisesti minä sanon teille: On tarpeen, että jokainen, joka lähtee maailmaan julistamaan minun ikuista evankeliumiani, että sikäli kuin hänellä on perhe ja hän saa rahaa lahjaksi, että hän lähettää sen sille tai käyttää sen sen hyväksi, kuten Herra häntä ohjaa, sillä minä näen sen hyväksi.

104 Ja kaikki ne, joilla ei ole perhettä ja jotka saavat [a]rahaa, lähettäköot sen piispalle ylös Siioniin tai piispalle Ohioon, jotta se pyhitettäisiin ilmoitusten julki tuomiseen ja niiden painamiseen ja Siionin vahvistamiseen.

105 Ja jos joku antaa jollekulle teistä takin tai puvun, ottakaa vanha ja antakaa se [a]köyhille ja jatkakaa matkaanne riemuiten.

106 Ja jos joku teidän keskuudessanne on Hengessä väkevä, hän [a]ottakoon kaikessa

96 *c* PKO Jumalattomuus.
97 *a* Matt. 24:22.
98 *a* Jes. 52:8.
b Ps. 96:1; Ilm. 15:3; OL 25:12; 133:56. PKO Laulu.
99 *a* Ilm. 5:9; OL 43:29.
b PKO Israel.
c PKO Armo.
d PKO Valitseminen.
e PKO Abrahamin liitto.
100 *a* Ilm. 20:2–3; OL 43:31; 45:55; 88:110.
b Ef. 1:10; OL 27:13.
c OL 45:11–14; Moos. 7:62–64. PKO Siion.
d OL 76:102; 88:96.
101 *a* PKO Maa.
b PKO Kirkkaus.
102 *a* PKO Armeliaisuus.
b PKO Rauha.
104 *a* OL 51:8–9, 12–13.
105 *a* PKO Köyhät: Aineellisesti köyhät.
106 *a* PKO Ystävyys.

[b]sävyisyydessä mukaansa sen, joka on heikko, jotta tämä rakentuisi, jotta hänestäkin tulisi väkevä.

107 Ja nyt, ottakaa mukaanne niitä, jotka on asetettu [a]vähäisempään pappeuteen, ja lähettäkää heidät edellänne sopimaan tilaisuuksista ja valmistamaan tietä ja menemään sovittuihin tilaisuuksiin, joihin ette itse voi mennä.

108 Katso, tämä on tapa, jolla minun apostolini muinaisina aikoina vahvistivat minun kirkkoani minulle.

109 Ja nyt, jokainen hoitakoon oman virkansa ja tehköön työtä omassa kutsumuksessaan; älköönkä pää sanoko jaloille, ettei se tarvitse jalkoja; sillä kuinka ruumis voi seistä ilman jalkoja?

110 Edelleen, ruumis tarvitsee jokaista [a]jäsentä, jotta kaikki rakentuisivat yhdessä, jotta elimistö pysyisi täydellisenä.

111 Ja katso, [a]ylipappien tulee matkustaa sekä vanhinten sekä vähäisempien [b]pappien; mutta [c]diakoneja ja [d]opettajia tulee nimittää [e]valvomaan seurakuntaa, olemaan pysyviä palvelijoita seurakunnalle.

112 Ja piispa Newel K. Whitneyn tulee myös matkustaa ympäriinsä ja kaikissa seurakunnissa etsien köyhiä [a]huolehtiakseen heidän puutteistaan tekemällä rikkaat ja ylpeät [b]nöyriksi.

113 Hänen tulee myös käyttää [a]edustajaa, joka ottaa vastuun ja hoitaa hänen maalliset toimensa, kuten hän ohjaa.

114 Kuitenkin piispa menköön New Yorkin kaupunkiin, myös Albanyn kaupunkiin ja myös Bostonin kaupunkiin varoittamaan noiden kaupunkien asukkaita evankeliumin äänellä, kovalla äänellä, [a]hävityksestä ja täydellisestä tuhosta, joka odottaa heitä, jos he hylkäävät nämä asiat.

115 Sillä jos he hylkäävät nämä asiat, heidän tuomionsa hetki on lähellä ja heidän talonsa jää heille [a]autioksi.

116 Hän [a]luottakoon minuun, niin hän ei joudu [b]häpeään; eikä [c]hiuskarva hänen päästään putoa maahan huomaamatta.

117 Ja totisesti minä sanon teille lopuille palvelijoilleni: Lähtekää maailmaan, sikäli kuin olosuhteenne sallivat, eri tehtävissänne suuriin ja huomattaviin kaupunkeihin ja kyliin ja nuhdelkaa maailmaa vanhurskaasti kaikista sen vääristä ja jumalattomista teoista tuoden selvästi ja ymmärrettävästi julki iljetyksen hävityksen viimeisinä aikoina.

118 Sillä teidän kauttanne, sanoo Herra Kaikkivaltias, minä [a]revin heidän valtakuntansa;

106 *b* PKO Sävyisyys.
107 *a* PKO Aaronin pappeus.
110 *a* 1. Kor. 12:12–23.
111 *a* PKO Ylipappi.
b PKO Pappi, Aaronin pappeus.
c PKO Diakoni.
d PKO Opettaja, Aaronin pappeus.
e PKO Vartija.
112 *a* PKO Hyvinvoinnin turvaaminen.
b OL 56:16.
113 *a* OL 90:22.
114 *a* OL 1:13–14.
115 *a* Luuk. 13:35.
116 *a* PKO Luottamus.
b Ps. 22:6; 1. Piet. 2:6.
c Matt. 10:29–31.
118 *a* Dan. 2:44–45.

minä en ainoastaan [b]järkytä maata, vaan tähtiset taivaat vapisevat.

119 Sillä minä, Herra, olen ojentanut käteni käyttääkseni taivaan voimia; te ette voi nähdä sitä nyt – vielä vähän aikaa, niin te saatte nähdä sen ja tiedätte, että minä olen ja että minä [a]tulen [b]hallitsemaan kansani kanssa.

120 Minä olen [a]Alfa ja Oomega, alku ja loppu. Aamen.

LUKU 85

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Kirtlandissa Ohiossa 27. marraskuuta 1832. Tämä luku on ote profeetan kirjeestä William W. Phelpsille, joka asui Independencessä Missourissa. Se vastaa kysymyksiin niistä pyhistä, jotka olivat muuttaneet Siioniin mutta jotka eivät olleet noudattaneet käskyä pyhittää omaisuutensa eivätkä siten olleet saaneet perintöosaansa kirkon vahvistetun järjestyksen mukaan.

1–5 Perintöosat tulee saada Siionissa pyhittämisen kautta. 6–12 Mahtava ja voimakas antaa pyhille heidän perintöosansa Siionissa.

Herran kirjurin, jonka hän on nimittänyt, velvollisuutena on pitää historiaa ja yleistä kirkon [a]kirjaa kaikesta, mitä Siionissa tapahtuu, ja kaikista niistä, jotka [b]pyhittävät omaisuuden ja saavat laillisesti perintöosan piispalta;

2 sekä heidän elämäntavastaan, heidän uskostaan ja teoistaan sekä luopioista, jotka luopuvat saatuaan perintöosansa.

3 On vastoin Jumalan tahtoa ja käskyä, että niiden nimet on lueteltu Jumalan kansan joukossa, jotka eivät saa perintöosaansa [a]pyhittämisen kautta hänen lakinsa mukaan, jonka hän on antanut, jotta hän voisi kantaa kansaltaan [b]kymmenykset valmistaakseen sitä [c]koston ja palamisen päivää varten.

4 Eikä liioin heidän sukuluetteloaan tule pitää eikä säilyttää missään kirkon kirjoissa eikä historiassa, mistä se voisi löytyä.

5 Heidän nimiään ei saa löytyä, ei isien nimiä eikä lasten nimiä, kirjoitettuina Jumalan lain [a]kirjasta, sanoo Herra Sebaot.

6 Niin, näin sanoo [a]hiljainen vieno ääni, joka kuiskaa läpi ja [b]lävistää kaiken, ja usein se saa

118 *b* Joel 2:10; OL 43:18; 45:33, 48; 88:87, 90. PKO Aikojen merkit; Myöhemmät ajat.
119 *a* OL 1:12, 35–36; 29:9–11; 45:59. PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
b PKO Tuhatvuotinen valtakunta.
120 *a* PKO Alfa ja Oomega.
85 1 *a* OL 21:1; 47:1; 69:3–6.
b OL 42:30–35.
3 *a* PKO Pyhittää, pyhityksen laki.
b PKO Kymmenykset.
c Mal. 3:10–11, 17; OL 97:25–26.
5 *a* PKO Elämän kirja.
6 *a* 1. Kun. 19:11–12; Hel. 5:30–31; 3. Nefi 11:3–7.
b Hepr. 4:12.

minun luuni vapisemaan, kun se antaa ilmoitusta sanoen:

7 Ja tapahtuu, että minä, Herra Jumala, lähetän mahtavan ja voimakkaan, jolla on vallan valtikka kädessään ja joka on vaatetettu verhoavalla valolla ja jonka suu lausuu sanoja, iankaikkisia sanoja, ja hänen sisimpänsä on totuuden lähde, saattamaan järjestykseen Jumalan huoneen ja järjestämään arvalla niiden pyhien perintöosat, joiden nimet löytyvät, ja heidän isiensä ja heidän lastensa nimet, lueteltuina Jumalan lain kirjasta;

8 kun taas mies, jonka Jumala on kutsunut ja nimittänyt ja joka ojentaa kätensä tukeakseen Jumalan [a]arkkua, on kaatuva kuoleman vasamasta niin kuin puu, johon salaman häikäisevä vasama iskee.

9 Eikä kukaan niistä, jotka eivät löydy kirjoitettuina [a]muistokirjasta, saa mitään perintöosaa sinä päivänä, vaan heidät hakataan kappaleiksi ja heille määrätään heidän osansa epäuskoisten joukossa, jossa [b]valitetaan ja kiristellään hampaita.

10 Näin sanoessani en puhu omiani; ja nyt, mitä Herra puhuu, sen hän myös toteuttaa.

11 Eivätkä ne, jotka ovat ylipappeutta ja joiden nimet eivät löydy kirjoitettuina [a]lain kirjasta eli jotka havaitaan [b]luopuneiksi tai kirkosta [c]erotetuiksi, eikä myöskään vähäisempi pappeus eivätkä jäsenet, saa tuona päivänä perintöosaa Korkeimman pyhien keskuudessa;

12 sen tähden heille tehtäköön kuten papin lapsille, kuten löytyy kirjoitettuna Esran toisessa luvussa ja kuudennessakymmenennessäyhdennessä ja -kahdennessa jakeessa.

LUKU 86

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Kirtlandissa Ohiossa 6. joulukuuta 1832. Tämä ilmoitus saatiin profeetan tarkistaessa ja toimittaessa raamatunkäännöksen käsikirjoitusta.

1–7 Herra antaa vehnän ja rikkaviljan vertauksen merkityksen. 8–11 Hän selittää pappeuden siunaukset niille, jotka ovat laillisia perillisiä lihan mukaan.

Totisesti näin sanoo Herra teille, palvelijoilleni, vehnän ja rikkaviljan [a]vertauksesta:

2 Katso, totisesti minä sanon, että pelto oli maailma ja apostolit olivat siemenen kylväjät;

3 ja kun he ovat nukkuneet pois, kirkon suuri vainooja, luopio,

8 *a* 2. Sam. 6:6–7; 1. Aik. 13:9–10. PKO Liitonarkku.
9 *a* 3. Nefi 24:16; Moos. 6:5–6. PKO Muistokirja. *b* OL 19:5.
11 *a* PKO Elämän kirja. *b* PKO Luopumus. *c* PKO Kirkosta erottaminen.
86 1 *a* Matt. 13:6–43; OL 101:64–67.

huora, nimittäin [a]Babylon, joka juottaa maljastaan kaikkia kansakuntia, joiden sydämessä vihollinen, nimittäin Saatana, istuu hallitsemassa – katso, hän kylvää rikkaviljan; ja nyt, rikkavilja tukahduttaa vehnän ja ajaa [b]kirkon autiomaahan.

4 Mutta katso, [a]viimeisinä aikoina, juuri nyt kun Herra alkaa tuoda julki sanaa ja lehti nousee ja on vielä hento,

5 katso, totisesti minä sanon teille, että [a]enkelit huutavat Herran puoleen päivin ja öin ja ovat valmiina ja odottavat, että heidät lähetettäisiin maailmaan [b]leikkaamaan pellot;

6 mutta Herra sanoo heille: Älkää vetäkö rikkaviljaa lehden ollessa vielä hento (sillä totisesti teidän uskonne on heikko), että ette hävittäisi vehnääkin.

7 Antakaa sen tähden vehnän ja rikkaviljan kasvaa yhdessä, kunnes sato on täysin tuleentunut; kootkaa sitten ensiksi vehnä rikkaviljan seasta, ja vehnän kokoamisen jälkeen, katso ja näe, rikkavilja sidotaan kimpuiksi ja pelto jää poltettavaksi.

8 Ja nyt, näin sanoo Herra teille, joilla [a]pappeus on jatkunut isienne sukuperän kautta –

9 sillä te olette laillisia [a]perillisiä lihan mukaan ja olette olleet maailmalta [b]kätkettyinä Kristuksen kanssa Jumalassa –

10 sen tähden teidän henkenne ja pappeus ovat säilyneet, ja sen täytyy säilyä teidän ja teidän sukunne kautta kaiken [a]palauttamiseen asti, mistä on puhuttu kaikkien pyhien profeettojen suulla maailman alusta asti.

11 Sen tähden siunattuja olette te, jos te pysytte minun hyvyydessäni, [a]valona pakanoille ja tämän pappeuden kautta pelastajina kansalleni [b]Israelille. Herra on sen sanonut. Aamen.

LUKU 87

Ilmoitus ja profetia sodasta, annettu profeetta Joseph Smithin kautta Kirtlandissa Ohiossa tai sen lähellä 25. joulukuuta 1832. Tänä aikana Yhdysvalloissa kiisteltiin yleisesti orjuudesta ja Etelä-Carolinan päätöksestä mitätöidä liittovaltion tariffit. Joseph Smithin historiassa sanotaan, että "kansojen keskuudessa ilmenevät selkkaukset" alkoivat käydä profeetalle "näkyvämmiksi kuin ne olivat aiemmin olleet aina siitä lähtien kun kirkko aloitti vaelluksensa esiin autiomaasta".

1–4 Pohjoisvaltioiden ja etelävaltioiden välinen sota ennustetaan.

5–8 Suuret onnettomuudet kohtaavat kaikkia maan asukkaita.

3 *a* Ilm. 17:1–9.
PKO Babylon.
b Ilm. 12:6, 14.
4 *a* PKO Myöhemmät ajat.
5 *a* OL 38:12.
b PKO Sadonkorjuu.
8 *a* OL 113:8.
PKO Melkisedekin pappeus.
9 *a* Abr. 2:9–11.
PKO Abrahamin liitto.
b Jes. 49:2–3.
10 *a* Ap. t. 3:19–21.
PKO Evankeliumin palautus.
11 *a* Jes. 49:6.
b OL 109:59–67.

Totisesti näin sanoo Herra sodista, joita pian on tuleva alkaen [a]Etelä-Carolinan kapinasta ja jotka lopulta päättyvät monien sielujen kuolemaan ja kurjuuteen;

2 ja tulee aika, jolloin [a]sota vuodatetaan kaikkien kansakuntien päälle alkaen tästä paikasta.

3 Sillä katso, etelävaltiot erottautuvat pohjoisvaltioita vastaan, ja etelävaltiot kutsuvat apuun muita kansakuntia, nimittäin Ison-Britannian kansakuntaa, kuten sitä kutsutaan, ja ne kutsuvat apuun myös muita kansakuntia puolustautuakseen muita kansakuntia vastaan; ja sitten [a]sota vuodatetaan kaikkien kansakuntien päälle.

4 Ja monen päivän jälkeen tapahtuu, että [a]orjat nousevat isäntiään vastaan ja heidät järjestetään ja harjoitetaan sotaan.

5 Ja tapahtuu myös, että jäännökset, jotka ovat jäljellä maassa, järjestäytyvät ja tulevat tavattoman vihaisiksi ja ahdistavat pakanoita ankaralla ahdingolla.

6 Ja siten, miekalla ja verenvuodatuksella, maan asukkaat saatetaan [a]murehtimaan; ja [b]nälänhädällä ja vitsauksilla ja maanjäristyksellä ja taivaan ukkosella sekä ankaralla, häikäisevällä salamalla maan asukkaat saatetaan tuntemaan kaikkivaltiaan Jumalan viha ja suuttumus ja [c]kurittava käsi, kunnes säädetty hävitys on tehnyt täyden [d]lopun kaikista kansakunnista,

7 jotta pyhien ja pyhien [a]veren huuto lakkaa nousemasta Herran [b]Sebaotin korviin maan päältä ja vaatimasta kostoa heidän vihollisilleen.

8 [a]Seisokaa siis pyhissä paikoissa, älkääkä horjuko, Herran päivän tulemiseen asti; sillä katso, se tulee [b]pian, sanoo Herra. Aamen.

LUKU 88

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Kirtlandissa Ohiossa 27. ja 28. joulukuuta 1832 sekä 3. tammikuuta 1833. Profeetta sanoi, että se on "'oliivipuun lehti' – – taitettu paratiisin puusta, Herran rauhansanoma meille". Ilmoitus annettiin sen jälkeen kun ylipapit olivat konferenssissa rukoilleet "erikseen ja ääneen Herraa ilmoittamaan meille tahtonsa Siionin rakentamisesta".

1–5 Uskolliset pyhät saavat sen Lohduttajan, joka on iankaikkisen elämän lupaus. 6–13 Kristuksen valo valvoo ja hallitsee kaikkea. 14–16 Ylösnousemus tulee lunastuksen kautta. 17–31 Kuuliaisuus

87 1 *a* OL 130:12–13.
2 *a* Joel 4:9–16; Matt. 24:6–7; OL 45:26, 63; 63:33.
3 *a* OL 45:68–69.
4 *a* OL 134:12.
6 *a* OL 29:14–21; 45:49.
b JS–M 1:29.
c PKO Kuritus.
d PKO Maailma: Maailman loppu.
7 *a* Et. 8:22–24.
b Jaak. 5:4; OL 88:2; 95:7.
8 *a* Matt. 24:15; OL 45:32; 101:21–22.
b Ilm. 3:11.

selestistä, terrestristä tai telestistä lakia kohtaan valmistaa ihmisiä noihin eri valtakuntiin ja kirkkauksiin. 32–35 Ne, jotka haluavat pysyä synnissä, jäävät yhä saastaisiksi. 36–41 Kaikkia valtakuntia hallitaan lailla. 42–45 Jumala on antanut lain kaikelle. 46–50 Ihminen käsittää Jumalan. 51–61 Vertaus miehestä, joka lähetti palvelijansa pellolle ja kävi heidän luonaan vuorotellen. 62–73 Lähestykää Herraa, niin saatte nähdä hänen kasvonsa. 74–80 Pyhittäytykää ja opettakaa toisillenne valtakunnan oppeja. 81–85 Jokaisen ihmisen, jota on varoitettu, tulee varoittaa lähimmäistään. 86–94 Merkit, luonnonmullistukset ja enkelit valmistavat tietä Herran tulemiselle. 95–102 Enkelien pasuunat kutsuvat kuolleita niiden järjestyksessä. 103–116 Enkelien pasuunat julistavat evankeliumin palautusta, Babylonin sortumista ja suuren Jumalan taistelua. 117–126 Etsikää oppia, perustakaa Jumalan huone (temppeli) ja pukekaa päällenne rakkauden side. 127–141 Profeettojen koulun järjestys esitetään, mukaan luettuna jalkojenpesutoimitus.

Totisesti näin sanoo Herra teille, jotka olette kokoontuneet yhteen saadaksenne hänen tahtonsa teitä kohtaan:

2 Katso, tämä on teidän Herranne mieleen, ja enkelit [a]riemuitsevat teistä; teidän rukoustenne [b]almut ovat tulleet ylös Herran [c]Sebaotin korviin, ja ne on kirjoitettu pyhitettyjen, nimittäin selestisen maailman asukkaiden, nimien [d]kirjaan.

3 Ja nyt, minä lähetän teille toisen [a]Lohduttajan, tosiaankin teille ystävilleni, jotta se jäisi teidän sydämeenne, nimittäin [b]lupauksen Pyhä Henki, joka toinen Lohduttaja on sama, jonka minä lupasin opetuslapsilleni, kuten on kirjoitettuna Johanneksen todistuksessa.

4 Tämä Lohduttaja on lupaus, jonka minä annan teille [a]iankaikkisesta elämästä, nimittäin selestisen valtakunnan [b]kirkkaudesta;

5 joka kirkkaus on [a]Esikoisen kirkon kirkkaus, nimittäin Jumalan, pyhimmän kaikista, Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, kautta –

6 [a]hänen, joka nousi ylös korkeuteen, kuten hän myös [b]laskeutui kaiken alapuolelle, niin että hän [c]käsitti kaiken, jotta hän voi olla kaikessa ja kaiken kautta, totuuden [d]valo;

7 joka totuus loistaa. Tämä on Kristuksen [a]valo. Kuten hän on myös auringossa ja auringon valo ja sen voima, jolla se [b]tehtiin.

8 Kuten hän on myös kuussa ja

88 2*a* Luuk. 15:10.
b Ap. t. 10:1–4.
PKO Rukous.
c Jaak. 5:4; OL 95:7.
d PKO Elämän kirja.
3*a* Joh. 14:16.
b OL 76:53.
PKO Lupauksen Pyhä Henki.
4*a* OL 14:7.
b PKO Selestinen kirkkaus.
5*a* PKO Esikoinen.
6*a* PKO Jeesus Kristus.
b OL 122:8.
PKO Sovitus.
c PKO Kaikkitietävyys.
d OL 93:2, 8–39.
PKO Totuus; Valo, Kristuksen.
7*a* Moroni 7:15–19; OL 84:45.
b 1. Moos. 1:16.
PKO Luominen.

on kuun valo ja sen voima, jolla se tehtiin;

9 kuten myös tähtien valo, ja niiden voima, jolla ne tehtiin;

10 kuten myös maan ja sen voima, tosiaankin sen maan, jonka päällä te [a]seisotte.

11 Ja valo, joka loistaa ja joka antaa teille valoa, on hänen kauttaan, joka valaisee teidän silmänne, ja se on sama valo, joka elävöittää teidän [a]ymmärryksenne;

12 joka [a]valo lähtee Jumalan luota ja [b]täyttää avaruuden äärettömyyden –

13 valo, joka on [a]kaikessa ja joka antaa [b]elämän kaikelle ja joka on [c]laki, jolla kaikkea hallitaan, tosiaankin Jumalan voima, hänen, joka istuu valtaistuimellaan ja joka on iankaikkisuuden huomassa ja joka on keskellä kaikkea.

14 Nyt, totisesti minä sanon teille, että [a]lunastuksen kautta, joka on suoritettu teitä varten, on saatu aikaan ylösnousemus kuolleista.

15 Ja [a]henki ja [b]ruumis ovat ihmisen [c]sielu.

16 Ja [a]ylösnousemus kuolleista on sielun lunastus.

17 Ja sielun lunastus tulee hänen kauttansa, joka tekee eläväksi kaiken ja jonka huomassa on säädetty, että [a]maan [b]köyhät ja [c]sävyisät perivät sen.

18 Sen tähden se täytyy pyhittää kaikelta vääryydeltä, jotta se voidaan valmistaa [a]selestistä kirkkautta varten;

19 sillä kun se on täyttänyt luomisensa tarkoituksen, se kruunataan [a]kirkkaudella, nimittäin Isän Jumalan läsnäololla;

20 jotta ruumiit, jotka kuuluvat selestiseen valtakuntaan, voivat pitää sitä [a]hallussaan aina ja ikuisesti; sillä tätä [b]tarkoitusta varten se tehtiin ja luotiin, ja tätä tarkoitusta varten ne on [c]pyhitetty.

21 Ja niiden, joita ei pyhitetä lain kautta, jonka minä olen antanut teille, nimittäin Kristuksen lain kautta, täytyy periä toinen valtakunta, nimittäin terrestrinen valtakunta tai telestinen valtakunta.

22 Sillä se, joka ei voi pysyä selestisen valtakunnan [a]laissa, ei voi kestää selestistä kirkkautta.

23 Ja se, joka ei voi pysyä terrestrisen valtakunnan laissa, ei voi kestää [a]terrestristä kirkkautta.

24 Ja se, joka ei voi pysyä telestisen valtakunnan laissa, ei voi

10 *a* Moos. 2:1.
11 *a* PKO Ymmärrys.
12 *a* PKO Valo, Kristuksen.
b Jer. 23:24.
13 *a* Kol. 1:16–17.
b 5. Moos. 30:20; OL 10:70.
c Job 38; OL 88:36–38. PKO Laki.
14 *a* PKO Lunastussuunnitelma; Sovitus.
15 *a* PKO Henki; Ihminen: Ihminen, taivaallisen Isän henkilapsi.
b PKO Ruumis.
c 1. Moos. 2:7. PKO Sielu.
16 *a* Alma 11:42. PKO Ylösnousemus.
17 *a* PKO Maa: Maan lopullinen tila.
b PKO Köyhät.
c PKO Sävyisyys.
18 *a* PKO Selestinen kirkkaus.
19 *a* OL 130:7–9.
20 *a* OL 38:20.
b Moos. 1:39. PKO Ihminen: Ihmisestä voi tulla taivaallisen Isän kaltainen.
c PKO Pyhitys.
22 *a* OL 105:5.
23 *a* PKO Terrestrinen kirkkaus.

kestää [a]telestistä kirkkautta; sen tähden hän ei ole sovelias kirkkauden valtakuntaan. Sen tähden hänen täytyy jäädä valtakuntaan, joka ei ole kirkkauden valtakunta.

25 Ja vielä, totisesti minä sanon teille, että [a]maa pysyy selestisen valtakunnan laissa, sillä se täyttää luomisensa tarkoituksen eikä riko lakia –

26 sen tähden se [a]pyhitetään; niin, vaikka se [b]kuolee, se tehdään jälleen eläväksi, ja se kestää voiman, jolla se tehdään eläväksi, ja [c]vanhurskaat [d]perivät sen.

27 Sillä vaikka he kuolevat, he myös [a]nousevat jälleen ylös [b]hengellisessä ruumiissa.

28 Ne, joilla on selestinen henki, saavat saman ruumiin, joka oli luonnollinen ruumis; tosiaankin te saatte ruumiinne, ja teidän [a]kirkkautenne on se kirkkaus, jolla teidän ruumiinne tehdään [b]eläväksi.

29 Te, jotka tehdään eläviksi osalla [a]selestistä kirkkautta, saatte silloin sitä, vieläpä täyteyden.

30 Ja ne, jotka tehdään eläviksi osalla [a]terrestristä kirkkautta, saavat silloin sitä, vieläpä täyteyden.

31 Ja myös ne, jotka tehdään eläviksi osalla [a]telestistä kirkkautta, saavat silloin sitä, vieläpä täyteyden.

32 Ja ne, jotka jäävät jäljelle, tehdään myös [a]eläviksi; kuitenkin he palaavat takaisin omaan paikkaansa iloitsemaan siitä, mitä ovat [b]halukkaita ottamaan vastaan, koska he eivät olleet halukkaita nauttimaan siitä, mitä he olisivat voineet saada.

33 Sillä mitä hyödyttää ihmistä, jos hänelle suodaan lahja eikä hän ota lahjaa vastaan? Katso, hän ei riemuitse siitä, mikä hänelle annetaan, eikä riemuitse siitä, joka on lahjan antaja.

34 Ja vielä, totisesti minä sanon teille, että sen, mitä laki hallitsee, sen laki suojelee ja tekee täydelliseksi ja [a]pyhittää.

35 Niitä, jotka [a]rikkovat lakia eivätkä pysy laissa vaan pyrkivät tulemaan laiksi itselleen ja haluavat pysyä synnissä ja pysyvät kokonaan synnissä, ei laki voi pyhittää eikä [b]armo, [c]oikeudenmukaisuus eikä oikeus. Sen tähden heidän täytyy yhä jäädä [d]saastaisiksi.

36 Kaikille valtakunnille on annettu laki;

37 ja [a]valtakuntia on monia; sillä ei ole avaruutta, jossa ei ole valtakuntaa; eikä ole valtakuntaa, jossa ei ole avaruutta, olipa

24 *a* PKO Telestinen kirkkaus.
25 *a* PKO Maa.
26 *a* PKO Maa: Maan lopullinen tila.
b PKO Maailma: Maailman loppu.
c 2. Piet. 3:11–14. PKO Vanhurskaus.
d Matt. 5:5; OL 45:58; 59:2; 63:49.
27 *a* PKO Ylösnousemus.
b 1. Kor. 15:44.
28 *a* PKO Viimeinen tuomio.
b OL 43:32; 63:51; 101:31.
29 *a* PKO Ihminen: Ihmisestä voi tulla taivaallisen Isän kaltainen; Selestinen kirkkaus.
30 *a* PKO Terrestrinen kirkkaus.
31 *a* PKO Telestinen kirkkaus.
32 *a* Alma 11:41–45.
b PKO Tahdonvapaus.
34 *a* PKO Pyhitys.
35 *a* PKO Kapinointi.
b PKO Armeliaisuus.
c PKO Oikeudenmukaisuus.
d Ilm. 22:11; 1. Nefi 15:33–35; 2. Nefi 9:16; Alma 7:21.
37 *a* OL 78:15.

se suurempi tai vähäisempi valtakunta.

38 Ja jokaiselle valtakunnalle on annettu [a]laki; ja jokaisella lailla on myös tietyt rajat ja ehdot.

39 Mitkään olennot, jotka eivät pysy noissa [a]ehdoissa, eivät ole [b]syyttömiä.

40 Sillä [a]äly liittyy älyyn; [b]viisaus ottaa vastaan viisautta; [c]totuus omaksuu totuutta; [d]hyve rakastaa hyvettä; [e]valo liittyy valoon; armolla on [f]myötätuntoa armolle, ja se vaatii itselleen samaa; oikeudenmukaisuus jatkaa tietään ja vaatii itselleen samaa; tuomio käy hänen kasvojensa edellä, joka istuu valtaistuimella ja hallitsee ja toteuttaa kaiken.

41 Hän [a]käsittää kaiken, ja kaikki on hänen edessään, ja kaikki on hänen ympärillään, ja hän on kaiken yläpuolella ja kaikessa ja on kaiken kautta ja on kaiken ympärillä; ja kaikki on hänen kauttaan ja hänestä, eli Jumalasta, aina ja ikuisesti.

42 Ja vielä, totisesti minä sanon teille, että hän on antanut kaikelle lain, jonka mukaan kaikki liikkuu [a]aikoinaan ja hetkinään;

43 ja niiden radat on määrätty, nimittäin niiden taivaiden ja sen maan radat, jotka käsittävät maan ja kaikki kiertotähdet.

44 Ja ne antavat [a]valoa toisilleen aikoinaan ja hetkinään, minuuttiensa, tuntiensa, päiviensä, viikkojensa, kuukausiensa, vuosiensa mukaan – kaikki nämä ovat [b]yksi vuosi Jumalalle mutta eivät ihmiselle.

45 Maa vierii siivillään, ja [a]aurinko antaa valoaan päivällä, ja kuu antaa valoaan yöllä, ja myös tähdet antavat valoaan, kun ne vierivät siivillään kirkkaudessaan keskellä Jumalan [b]voimaa.

46 Mihin minä vertaan näitä valtakuntia, jotta te voitte ymmärtää?

47 Katso, kaikki nämä ovat valtakuntia, ja jokainen, joka on nähnyt jonkin tai vähäisimmän näistä, on [a]nähnyt Jumalan liikkuvan ylhäisyydessään ja voimassaan.

48 Minä sanon teille, että hän on nähnyt hänet; kuitenkaan häntä, joka tuli [a]omiensa luokse, ei käsitetty.

49 [a]Valo loistaa pimeydessä, eikä pimeys sitä käsitä; kuitenkin tulee päivä, jolloin te [b]käsitätte Jumalan, koska teidät tehdään eläviksi hänessä ja hänen kauttaan.

50 Silloin te tiedätte, että te olette nähneet minut, että minä olen ja että minä olen todellinen valo, joka on teissä, ja että

38 *a* OL 88:13.
39 *a* OL 130:20–21.
b PKO Syyttömäksi julistaminen.
40 *a* PKO Äly.
b PKO Viisaus.
c PKO Totuus.
d PKO Hyveellisyys.
e PKO Valo, Kristuksen.
f PKO Myötätunto.
41 *a* 1. Joh. 3:20; 1. Nefi 9:6; 2. Nefi 9:20; OL 38:1–3.
PKO Kaikkitietävyys.
42 *a* Dan. 2:20–22; Abr. 3:4–19.
44 *a* PKO Valo, Kristuksen.
b Ps. 90:4; 2. Piet. 3:8.
45 *a* 1. Moos. 1:16; Abr. 4:16.
b OL 88:7–13.
47 *a* Alma 30:44; Moos. 1:27–28; 6:63; Abr. 3:21.
48 *a* Joh. 1:11; 3. Nefi 9:16; OL 39:1–4.
49 *a* OL 6:21; 50:23–24; 84:45–47.
b Joh. 17:3; OL 93:1, 28.

te olette minussa; muuten te ette voisi menestyä.

51 Katso, minä vertaan näitä valtakuntia mieheen, jolla on pelto, ja hän lähetti palvelijansa pellolle kääntämään peltoa.

52 Ja hän sanoi ensimmäiselle: Mene tekemään työtä pellolla, niin ensimmäisenä tuntina minä tulen luoksesi ja sinä saat nähdä minun kasvojeni ilon.

53 Ja hän sanoi toiselle: Mene sinäkin pellolle, niin toisena tuntina minä tulen luoksesi iloisin kasvoin.

54 Ja myös kolmannelle sanoen: Minä tulen sinun luoksesi;

55 ja neljännelle ja niin edelleen kahdenteentoista asti.

56 Ja pellon herra meni ensimmäisen luo ensimmäisenä tuntina ja jäi hänen luokseen koko siksi tunniksi, ja hänen herransa kasvojen valo teki hänet iloiseksi.

57 Ja sitten hän lähti ensimmäisen luota voidakseen mennä myös toisen luokse ja kolmannen ja neljännen ja niin edelleen kahdenteentoista asti.

58 Ja siten he kaikki saivat herransa kasvojen valon, jokainen tuntinaan ja aikanaan ja hetkenään –

59 alkaen ensimmäisestä ja niin edelleen [a]viimeiseen asti, ja viimeisestä ensimmäiseen ja ensimmäisestä viimeiseen;

60 jokainen omalla vuorollaan, kunnes hänen tuntinsa oli mennyt, tosiaankin sen mukaan kuin hänen herransa oli käskenyt häntä, jotta hänen herransa saisi kunniaa hänessä ja hän herrassaan, että he kaikki saisivat kunniaa.

61 Ja nyt, tähän vertaukseen minä vertaan kaikkia näitä valtakuntia ja niiden [a]asukkaita – kutakin valtakuntaa sen tuntina ja sen aikana ja sen hetkenä, tosiaankin sen säädöksen mukaan, jonka Jumala on tehnyt.

62 Ja vielä, totisesti minä sanon teille, [a]ystäväni, että minä jätän nämä sanat teidän [b]pohdiskeltaviksenne sydämessänne tämän käskyn myötä, jonka minä annan teille, että [c]huudatte minua avuksi, kun minä olen lähellä –

63 [a]lähestykää minua, niin minä lähestyn teitä; [b]etsikää minua uutterasti, niin te [c]löydätte minut; pyytäkää, niin te saatte; kolkuttakaa, niin teille avataan.

64 Mitä sellaista [a]pyydättekin Isältä minun nimessäni, mikä on teille [b]tarpeen, se annetaan teille;

65 ja jos te pyydätte mitään, mikä ei ole teille [a]tarpeen, se kääntyy teidän [b]tuomioksenne.

66 Katso, se, mitä te kuulette, on kuin huutavan [a]ääni autiomaassa – autiomaassa, koska ette voi nähdä häntä – minun ääneni, koska minun ääneni on [b]Henki; minun Henkeni on totuus;

59 *a* Matt. 20:1–16.
61 *a* OL 76:24.
62 *a* OL 84:63; 93:45.
b PKO Pohtiminen.
c Jes. 55:6; Jaak. 1:5; OL 46:7.
63 *a* Sak. 1:3; Jaak. 4:8; Ilm. 3:20.
b 1. Aik. 28:9; Et. 12:41; OL 101:38.
c OL 4:7; 49:26.
64 *a* PKO Rukous.
b OL 18:18; 46:28–30.
65 *a* Jaak. 4:3.
b OL 63:7–11.
66 *a* Jes. 40:3; 1. Nefi 17:13; Alma 5:37–38; OL 128:20.
b PKO Pyhä Henki; Valo, Kristuksen.

[c]totuus pysyy eikä sillä ole loppua; ja jos sitä on teissä, sitä on runsaasti.

67 Ja jos teidän [a]silmämääränänne on vain minun [b]kunniani, koko teidän ruumiinne täytetään valolla, eikä teissä ole pimeyttä; ja se ruumis, joka on täynnä valoa, [c]käsittää kaiken.

68 [a]Pyhittäytykää siis, jotta [b]mielenne määränä on yksin Jumala, niin päivät tulevat, jolloin te saatte [c]nähdä hänet; sillä hän paljastaa kasvonsa teille, ja se tapahtuu hänen omana aikanaan ja hänen omalla tavallaan ja hänen oman tahtonsa mukaan.

69 Muistakaa suuri ja viimeinen lupaus, jonka minä olen antanut teille; heittäkää pois [a]turhat ajatuksenne ja yletön [b]naurunne kauas teistä.

70 Jääkää, jääkää tähän paikkaan ja kutsukaa juhlakokous, nimittäin niiden, jotka ovat tämän viimeisen valtakunnan ensimmäisiä työntekijöitä.

71 Ja ne, joita he ovat [a]varoittaneet matkoillaan, huutakoot avuksi Herraa ja pohtikoot sydämessään varoitusta, jonka ovat saaneet, vähän aikaa.

72 Katso ja näe, minä pidän huolen teidän laumoistanne ja nostan vanhimpia ja lähetän heidät niiden luokse.

73 Katso, minä joudutan työtäni aikanaan.

74 Ja minä annan teille, jotka olette ensimmäisiä [a]työntekijöitä tässä viimeisessä valtakunnassa, käskyn, että kokoonnutte yhteen ja järjestäydytte ja valmistaudutte ja [b]pyhittäydytte; niin, puhdistakaa sydämenne ja [c]peskää kätenne ja jalkanne minun edessäni, niin että minä voin tehdä teidät [d]puhtaiksi;

75 jotta minä voin todistaa teidän [a]Isällenne ja teidän Jumalallenne ja minun Jumalalleni, että te olette puhtaat tämän jumalattoman sukupolven verestä; jotta minä voin täyttää tämän lupauksen, tämän suuren ja viimeisen lupauksen, jonka minä olen antanut teille, kun minä tahdon.

76 Minä annan teille myös käskyn, että teidän tulee [a]rukoilla ja [b]paastota jatkuvasti tästä hetkestä lähtien.

77 Ja minä annan teille käskyn, että teidän tulee [a]opettaa toisillenne valtakunnan [b]oppia.

78 Opettakaa tunnollisesti, niin minun [a]armoni on teidän kanssanne, niin että voitte saada täydellisempää [b]opetusta teoriassa,

66 *c* PKO Totuus.
67 *a* Matt. 6:22; Luuk. 11:34–36; OL 82:19.
b Joh. 7:18.
c Sananl. 28:5; OL 93:28. PKO Erottamisen lahja.
68 *a* PKO Pyhitys.
b PKO Mieli.
c OL 67:10–13; 93:1; 97:15–17.
69 *a* Matt. 12:36; Moosia 4:29–30; Alma 12:14.
b OL 59:15; 88:121.
71 *a* PKO Varoittaminen.
74 *a* Matt. 20:1, 16.
b 3. Moos. 20:7–8; 3. Nefi 19:28–29; OL 50:28–29; 133:62.
c PKO Puhdas ja epäpuhdas.
d Et. 12:37.
75 *a* PKO Ihminen: Ihminen, taivaallisen Isän henkilapsi; Isä, taivaallinen; Jumala, jumaluus: Isä Jumala.
76 *a* PKO Rukous.
b PKO Paasto, paastoaminen.
77 *a* PKO Opettaminen.
b PKO Kristuksen oppi.
78 *a* PKO Armo.
b OL 88:118; 90:15; 93:53.

periaatteessa, opissa, evankeliumin laissa, kaikessa, mikä liittyy Jumalan valtakuntaan ja mitä teidän on tarpeen ymmärtää;

79 siitä, mikä on niin [a]taivaassa kuin maan päällä ja maan alla; siitä, mikä on ollut; siitä, mikä on; siitä, minkä täytyy pian tapahtua; siitä, mikä on kotimaassa; siitä, mikä on ulkomailla; kansakuntien [b]sodista ja sekasorrosta; ja tuomioista, jotka ovat maan päällä; sekä tietoa maista ja valtakunnista –

80 jotta olisitte valmiita kaikessa, kun minä lähetän teidät jälleen pitämään kunniassa kutsumusta, johon minä olen teidät kutsunut, ja tehtävää, johon minä olen antanut teille valtuuden.

81 Katso, minä lähetin teidät maailmaan [a]todistamaan ja varoittamaan kansaa, ja jokaisen, jota on varoitettu, kuuluu [b]varoittaa lähimmäistään.

82 Ja nyt, he eivät voi puolustautua, ja heidän syntinsä ovat heidän itsensä päällä.

83 Se, joka [a]etsii minua [b]varhain, löytää minut, eikä häntä hylätä.

84 Ja nyt, jääkää ja tehkää uutterasti työtä, jotta tulisitte täydellisiksi palvelutyössänne lähteäksenne [a]pakanoiden keskuuteen viimeisen kerran, kaikki, jotka Herran suu mainitsee, [b]sitoaksenne lain ja sinetöidäksenne todistuksen ja valmistaaksenne pyhiä tuomion hetkeen, joka on tuleva;

85 jotta heidän sielunsa välttyisivät Jumalan vihalta, iljetyksen [a]hävitykseltä, joka odottaa jumalattomia sekä tässä maailmassa että tulevassa maailmassa. Totisesti minä sanon teille: Ne, jotka eivät ole ensimmäisiä vanhimpia, jatkakoot viinitarhassa, kunnes Herran suu [b]kutsuu heitä, sillä heidän aikansa ei ole vielä tullut; heidän vaatteensa eivät ole [c]puhtaita tämän sukupolven verestä.

86 Pysykää [a]vapaudessa, jolla teidät on tehty [b]vapaiksi; älkää [c]kietoutuko [d]syntiin, vaan olkoot kätenne [e]puhtaat kunnes Herra tulee.

87 Sillä ei montakaan päivää tästä, niin [a]maa [b]järkkyy ja hoipertelee sinne tänne kuin juopunut; ja [c]aurinko kätkee kasvonsa ja kieltäytyy antamasta valoa; ja kuu kylpee [d]veressä; ja [e]tähdet tulevat tavattoman vihaisiksi ja heittäytyvät alas kuin viikuna, joka putoaa viikunapuusta.

88 Ja teidän todistuksenne jälkeen viha ja suuttumus kohtaavat ihmisiä.

79 *a* PKO Taivas.
b PKO Sota.
81 *a* PKO Todistaminen.
b OL 63:58.
PKO Varoittaminen.
83 *a* 5. Moos. 4:29–31; Jer. 29:12–14; OL 54:10.
b Alma 37:35.
84 *a* JS–H 1:41.
b Jes. 8:16–17.
85 *a* Matt. 24:15.
b OL 11:15.
c 1. Nefi 12:10–11; MK Jaak. 1:19; 2:2; OL 112:33.
PKO Puhtaus.
86 *a* Moosia 5:8.
PKO Vapaus.
b Joh. 8:36.
PKO Tahdonvapaus; Vapaus.
c Gal. 5:1.
d PKO Synti.
e Job 17:9; Ps. 24:4; Alma 5:19.
87 *a* Jes. 13:4–13.
b OL 43:18.
c Joel 2:10; OL 45:42; 133:49.
d Ilm. 6:12.
e Joel 4:15.

89 Sillä teidän todistuksenne jälkeen tulee [a]maanjäristysten todistus, joka saa aikaan jyrinää maan uumenissa, ja ihmiset kaatuvat maahan eivätkä pysty seisomaan.

90 Ja myös tulee ukkosten [a]äänen ja salamoiden äänen ja myrskyjen äänen ja yli äyräidensä nousevien meren aaltojen äänen todistus.

91 Ja kaikki on [a]levottomuuden vallassa; ja totisesti, ihmisten sydämet pettävät heidät; sillä pelko valtaa kaikki ihmiset.

92 Ja [a]enkelit lentävät taivaan laen halki huutaen kovalla äänellä, soittaen Jumalan pasuunaa, sanoen: Valmistautukaa, valmistautukaa, oi te maan asukkaat; sillä meidän Jumalamme tuomio on tullut. Katsokaa ja nähkää, [b]Ylkä tulee; menkää häntä vastaan.

93 Ja taivaalle ilmestyy heti [a]suuri merkki, ja kaikki ihmiset näkevät sen yhtä aikaa.

94 Ja toinen enkeli soittaa pasuunaansa ja sanoo: Se [a]suuri [b]kirkko, iljetysten [c]äiti, joka juotti kaikki kansakunnat [d]haureutensa vihan viinillä ja joka vainoaa Jumalan pyhiä ja joka vuodatti heidän vertansa – se, joka istuu suurten vesien päällä ja meren saarilla – katso, hän on maan [e]rikkavilja; hänet sidotaan kimpuiksi; hänen siteensä vahvistetaan, kukaan ei voi irrottaa niitä; sen tähden hän on valmis [f]poltettavaksi. Ja enkeli soittaa pasuunaansa pitkään ja kuuluvasti, ja kaikki kansakunnat kuulevat sen.

95 Ja taivaassa vallitsee [a]äänettömyys puolen tunnin ajan; ja heti sen jälkeen taivaan verho avataan niin kuin [b]käärö aukaistaan, kun se on kääritty kokoon, ja Herran [c]kasvot paljastetaan;

96 ja pyhät, jotka ovat maan päällä ja jotka ovat elossa, tehdään eläviksi ja [a]temmataan häntä vastaan.

97 Ja ne, jotka ovat nukkuneet haudoissaan, [a]tulevat esiin, sillä heidän hautansa avataan; ja heidätkin temmataan häntä vastaan taivaan pylvään keskelle –

98 he ovat Kristuksen, [a]ensi hedelmä, ne, jotka laskeutuvat ensiksi hänen kanssansa, ja ne, jotka ovat maan päällä ja haudoissaan ja jotka ensiksi temmataan häntä vastaan; ja kaikki tämä Jumalan enkelin pasuunan soittamisen äänestä.

99 Ja tämän jälkeen toinen enkeli soittaa, mikä on toinen pasuuna; ja silloin tulee niiden lunastus, jotka ovat Kristuksen hänen tulemisessaan; jotka ovat

89 *a* OL 45:33.
90 *a* Ilm. 8:5; OL 43:17–25.
91 *a* OL 45:26.
92 *a* Ilm. 8:13; OL 133:17.
b Matt. 25:1–13; OL 33:17; 133:10, 19.
93 *a* Matt. 24:30; Luuk. 21:25–27. PKO Aikojen merkit.
94 *a* 1. Nefi 13:4–9.
b PKO Perkele: Perkeleen kirkko.
c Ilm. 17:5.
d Ilm. 14:8.
e Matt. 13:38.
f OL 64:23–24; 101:23–25. PKO Maa: Maan puhdistaminen.
95 *a* OL 38:12.
b Ilm. 6:14.
c PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
96 *a* 1. Tess. 4:16–17.
97 *a* OL 29:13; 45:45–46; 133:56. PKO Ylösnousemus.
98 *a* 1. Kor. 15:23.

saaneet osansa siinä [a]vankilassa, joka on valmistettu heille, jotta he voivat ottaa vastaan evankeliumin ja tulla [b]tuomituiksi kuten ihmiset lihassa.

100 Ja vielä soi pasuuna, joka on kolmas pasuuna; ja silloin tulevat niiden ihmisten [a]henget, jotka on määrä tuomita ja jotka havaitaan [b]tuomion alaisiksi;

101 ja nämä ovat loput [a]kuolleista; eivätkä he herää eloon, ennen kuin [b]tuhat vuotta on kulunut loppuun, eivätkä ennen maailman loppua.

102 Ja vielä soi pasuuna, joka on neljäs pasuuna, sanoen: Niiden keskuudessa, joiden on määrä jäädä siihen suureen ja viimeiseen päivään asti, nimittäin loppuun asti, on niitä, jotka jäävät yhä [a]saastaisiksi.

103 Ja vielä soi pasuuna, joka on viides pasuuna, ja tämä on viides enkeli, joka antaa [a]ikuisen evankeliumin – lentäen taivaan laen halki – kaikille kansakunnille, suvuille, kielille ja kansoille;

104 ja tämä on hänen pasuunansa ääni, joka sanoo kaikille ihmisille niin taivaassa kuin maan päällä sekä niille, jotka ovat maan alla – sillä [a]jokainen korva on kuuleva sen, ja jokainen polvi on [b]notkistuva ja jokainen kieli on tunnustava, kun he kuulevat pasuunan äänen, joka sanoo: [c]Pelätkää Jumalaa ja antakaa kunnia hänelle, joka istuu valtaistuimella aina ja ikuisesti; sillä hänen tuomionsa aika on tullut.

105 Ja vielä, pasuunaansa soittaa enkeli, joka on kuudes enkeli, ja sanoo: [a]Kukistunut on hän, joka juotti kaikki kansakunnat haureutensa vihan viinillä; hän on kukistunut, on kukistunut!

106 Ja vielä, pasuunaansa soittaa enkeli, joka on seitsemäs enkeli, ja sanoo: Se on täytetty; se on täytetty! Jumalan [a]Karitsa on [b]voittanut ja [c]polkenut viinikuurnan yksinään, nimittäin kaikkivaltiaan Jumalan vihan hehkun viinikuurnan.

107 Ja sitten enkelit kruunataan hänen voimansa kirkkaudella ja [a]pyhät täytetään hänen [b]kirkkaudellaan, ja he saavat [c]perintöosansa ja heidät tehdään [d]samanarvoisiksi hänen kanssansa.

108 Ja silloin ensimmäinen enkeli soittaa taas pasuunaansa kaikkien elävien kuullen ja [a]paljastaa ihmisten salaiset teot ja Jumalan voimalliset teot [b]ensimmäisten tuhannen vuoden aikana.

109 Ja sitten toinen enkeli soittaa pasuunaansa ja paljastaa

99 *a* OL 76:73; 138:8. PKO Kuolleiden pelastus.
b 1. Piet. 4:6.
100 *a* Ilm. 20:12–13; Alma 11:41; OL 43:18; 76:85.
b PKO Tuomitseminen.
101 *a* Ilm. 20:5.
b PKO Tuhatvuotinen valtakunta.
102 *a* PKO Saastaisuus.
103 *a* Ilm. 14:6–7. PKO Evankeliumin palautus.
104 *a* Ilm. 5:13.
b Jes. 45:23; Fil. 2:9–11.
c PKO Kunnioitus; Pelko: Jumalan pelko.
105 *a* Ilm. 14:8; OL 1:16.
106 *a* PKO Jumalan Karitsa.
b 1. Kor. 15:25.
c Jes. 63:3–4; Ilm. 19:15; OL 76:107; 133:50.
107 *a* PKO Pyhä.
b PKO Selestinen kirkkaus.
c PKO Korotus.
d OL 76:95.
108 *a* Alma 37:25; OL 1:3.
b OL 77:6–7.

ihmisten salaiset teot ja heidän sydämensä ajatukset ja aikeet ja Jumalan voimalliset teot toisen tuhannen vuoden aikana –

110 ja niin edelleen, kunnes seitsemäs enkeli soittaa pasuunaansa; ja hän seisoo maan päällä ja meren päällä ja vannoo hänen nimessään, joka istuu valtaistuimella, ettei [a]aikaa enää ole; ja [b]Saatana pannaan kahleisiin, tuo vanha käärme, jota kutsutaan Perkeleeksi, eikä häntä päästetä irti [c]tuhanteen vuoteen.

111 Ja sitten hänet päästetään [a]irti vähäksi aikaa, niin että hän voi koota yhteen sotajoukkonsa.

112 Ja [a]Mikael, seitsemäs enkeli eli ylienkeli, kokoaa yhteen sotajoukkonsa, nimittäin taivaan joukot.

113 Ja Perkele kokoaa yhteen sotajoukkonsa – nimittäin helvetin joukot – ja tulee ylös taistelemaan Mikaelia ja hänen sotajoukkojaan vastaan.

114 Ja sitten tulee suuren Jumalan [a]taistelu; ja Perkele ja hänen sotajoukkonsa karkotetaan omaan paikkaansa, niin ettei heillä ole enää mitään valtaa pyhiin.

115 Sillä Mikael taistelee heidän taistelunsa ja voittaa sen, joka [a]tavoittelee hänen valtaistuintaan, joka istuu valtaistuimella, nimittäin Karitsan.

116 Tämä on Jumalan ja [a]pyhitettyjen kunnia; eivätkä he näe enää [b]kuolemaa.

117 Ja nyt, totisesti minä sanon teille, [a]ystäväni: Kutsukaa koolle juhlakokouksenne kuten minä olen käskenyt teitä.

118 Ja koska kaikilla ei ole uskoa, etsikää uutterasti ja [a]opettakaa toisillenne [b]viisauden sanoja; niin, etsikää parhaista [c]kirjoista viisauden sanoja; etsikää oppia vieläpä tutkimalla ja myös uskon kautta.

119 Järjestäytykää; valmistakaa kaikki tarpeellinen; ja perustakaa [a]huone, nimittäin rukoushuone, paastohuone, uskon huone, opin huone, kirkkauden huone, järjestyksen huone, Jumalan huone;

120 jotta menisitte sisään Herran nimessä; jotta menisitte ulos Herran nimessä; jotta tervehtisitte aina Herran nimessä, Korkeimmalle kohotetuin käsin.

121 Ja nyt, [a]lopettakaa kaikki kevyt puheenne, kaikki [b]naurunne, kaikki [c]himokkaat halunne, kaikki [d]ylpeytenne ja kevytmielisyytenne ja kaikki jumalattomat tekonne.

122 Nimittäkää keskuuteenne opettaja, älköötkä kaikki puhuko

110 *a* OL 84:100.
b Ilm. 20:1–3; 1. Nefi 22:26; OL 101:28. PKO Perkele.
c PKO Tuhatvuotinen valtakunta.
111 *a* OL 29:22; 43:30–31.
112 *a* PKO Mikael.
114 *a* Ilm. 16:14.
115 *a* Jes. 14:12–17; Moos. 4:1–4.
116 *a* PKO Korotus; Pyhitys.
b Ilm. 21:4; Alma 11:45; 12:18; OL 63:49. PKO Kuolemattomuus.
117 *a* OL 109:6.
118 *a* OL 88:76–80. PKO Opettaminen.
b PKO Viisaus.
c OL 55:4; 109:7, 14.
119 *a* OL 95:3; 97:10–17; 109:2–9; 115:8. PKO Temppeli, Herran huone.
121 *a* OL 43:34; 100:7.
b OL 59:15; 88:69.
c PKO Lihallinen.
d PKO Ylpeys.

samanaikaisesti; vaan yksi puhukoon kerrallaan ja kaikki kuunnelkoot hänen sanojaan, niin että kun kaikki ovat puhuneet, kaikki olisivat rakentuneet kaikkien sanoista ja jotta jokaisella olisi yhtäläinen oikeus.

123 Katsokaa, että [a]rakastatte toisianne; lakatkaa olemasta [b]ahneita; oppikaa antamaan toisillenne, kuten evankeliumi vaatii.

124 Lakatkaa olemasta [a]laiskoja; lakatkaa olemasta epäpuhtaita; lakatkaa [b]etsimästä vikoja toisistanne; lakatkaa nukkumasta pitempään kuin on tarpeellista; käykää vuoteeseenne aikaisin, että ette olisi väsyneitä; nouskaa varhain, jotta ruumiinne ja mielenne olisivat virkistyneitä.

125 Ja ennen kaikkea, pukekaa päällenne – kuten viitta – [a]rakkauden side, joka on täydellisyyden ja [b]rauhan side.

126 [a]Rukoilkaa aina, jotta ette lannistuisi, ennen kuin minä [b]tulen. Katso ja näe, minä tulen pian ja otan teidät luokseni. Aamen.

127 Ja vielä, sen huoneen järjestys, joka on valmistettu [a]profeettojen koulun johtokunnalle ja joka on perustettu heidän opettamisekseen kaikessa, mikä on heille tarpeen, nimittäin kaikille kirkon [b]virkailijoille, eli toisin sanoen niille, jotka on kutsuttu palvelutyöhön kirkossa, ylipapeista alkaen aina diakoneihin asti –

128 ja tämä on oleva koulun johtokunnan huoneenjärjestys: Sen, joka on nimitetty johtajaksi tai opettajaksi, tulee seistä paikallaan huoneessa, joka hänelle valmistetaan.

129 Sen tähden hänen tulee olla ensimmäisenä Jumalan huoneessa, paikassa, josta huoneessa olevat voivat kuulla hänen sanansa tarkasti ja selvästi, ilman että hänen tarvitsee puhua kovaa.

130 Ja kun hän tulee Jumalan huoneeseen, sillä hänen tulee olla ensimmäisenä huoneessa – katso tämä on kaunista, jotta hän olisi esimerkkinä –

131 hän [a]pitäköön itse rukouksen polvillaan Jumalan edessä ikuisen liiton merkiksi eli muistoksi.

132 Ja kun joku tulee sisään hänen jälkeensä, opettaja nouskoon ja taivasta kohti kohotetuin käsin, tosiaankin aivan suoraan, tervehtiköön veljeään tai veljiään näillä sanoilla:

133 Oletko sinä veli tai oletteko te veljiä? Minä tervehdin sinua Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä ikuisen liiton merkiksi eli muistoksi, jossa liitossa minä otan sinut [a]jäseneksi lujasti, järkkymättömästi ja muuttumattomasti päättäneenä olla ystäväsi ja [b]veljesi Jumalan armon kautta rakkauden siteissä, vaeltaa kaikissa Jumalan käskyissä

123 *a* PKO Rakkaus.
b PKO Himo.
124 *a* PKO Laiskuus.
b OL 64:7–10. PKO Pahan puhuminen.
125 *a* PKO Rakkaus.
b PKO Rauha.
126 *a* PKO Rukous.
b OL 1:12.
127 *a* PKO Profeettojen koulu.
b PKO Virka.
131 *a* PKO Jumalan palveleminen.
133 *a* PKO Ystävyys.
b PKO Sisar; Veli.

nuhteettomasti, kiittäen, aina ja ikuisesti. Aamen.

134 Älköönkä sillä, joka havaitaan kelvottomaksi tähän tervehdykseen, olko sijaa teidän keskuudessanne; sillä te ette saa sallia, että hän [a]saastuttaa minun huoneeni.

135 Ja se, joka tulee sisään ja on uskollinen minun edessäni ja on veli, tai jos he ovat veljiä, he tervehtiköot johtajaa tai opettajaa taivasta kohti kohotetuin käsin tällä samalla rukouksella ja liitolla tai sanomalla aamen sen merkiksi.

136 Katso, totisesti minä sanon teille, että tämä on teille malli toistenne tervehtimisestä Jumalan huoneessa, profeettojen koulussa.

137 Ja teitä kehotetaan tekemään tämä rukoillen ja kiittäen, sen mukaan kuin Henki antaa sanat kaikissa teidän tekemisissänne Herran huoneessa, profeettojen koulussa, jotta siitä voi tulla pyhäkkö, Pyhän Hengen maja teidän [a]rakennukseksenne.

138 Ettekä te saa ottaa keskuuteenne tähän kouluun ketään, ellei hän ole puhdas tämän sukupolven [a]verestä;

139 ja hänet tulee ottaa vastaan jalkojenpesutoimituksella, sillä tätä tarkoitusta varten [a]jalkojenpesutoimitus asetettiin.

140 Ja vielä, kirkon presidentin tai johtavan vanhimman tulee suorittaa jalkojenpesutoimitus.

141 Se tulee aloittaa rukouksella; ja leivän ja viinin [a]nauttimisen jälkeen hänen tulee vyöttää itsensä sen [b]mallin mukaan, joka on annettu Johanneksen minua koskevan todistuksen kolmannessatoista luvussa. Aamen.

LUKU 89

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Kirtlandissa Ohiossa 27. helmikuuta 1833. Seurauksena siitä, että varhaiset veljet käyttivät kokouksissaan tupakkaa, profeettaa johdatettiin pohtimaan asiaa; niinpä hän kysyi siitä Herralta. Tämä ilmoitus, joka tunnetaan viisauden sanana, seurasi.

1–9 Viinin, väkijuomien, tupakan ja kuumien juomien käyttö kielletään. 10–17 Yrtit, hedelmät, liha ja vilja on säädetty ihmisen ja eläinten käytettäviksi. 18–21 Kuuliaisuus evankeliumin lakia kohtaan, mukaan luettuna viisauden sana, tuottaa ajallisia ja hengellisiä siunauksia.

[a]Viisauden sana Kirtlandissa kokoontuneen ylipappien neuvoston ja kirkon sekä Siionin pyhien hyväksi –

134 *a* OL 97:15–17; 110:7–8.
137 *a* OL 50:21–24.
138 *a* OL 88:74–75, 84–85.
139 *a* PKO Pesu.
141 *a* PKO Sakramentti.
b Joh. 13:4–17.
89 1 *a* PKO Viisauden sana.

2 lähetettäväksi tervehdyksenä, ei käskynä eikä pakkona vaan ilmoituksena ja viisauden sanana, joka osoittaa Jumalan järjestyksen ja [a]tahdon kaikkien pyhien ajalliseksi pelastukseksi viimeisinä aikoina –

3 annettu periaatteeksi, johon sisältyy [a]lupaus, sovitettuna heikkojen kyvyn mukaan ja kaikista [b]pyhistä heikoimpienkin, jotka ovat pyhiä tai joita voidaan kutsua pyhiksi.

4 Katso, totisesti näin sanoo Herra teille: Sen [a]pahuuden ja niiden juonien tähden, joita on ja tulee olemaan [b]vehkeilevien ihmisten sydämissä viimeisinä aikoina, minä olen [c]varoittanut teitä ja edeltä varoitan teitä antamalla teille tämän viisauden sanan ilmoituksen kautta,

5 että sikäli kuin joku juo [a]viiniä tai väkijuomaa teidän keskuudessanne, katso, se ei ole hyvästä eikä soveliasta teidän Isänne silmissä, paitsi kun kokoonnutte yhteen antamaan uhriksi sakramenttinne hänen edessään.

6 Ja katso, tämän tulee olla viiniä, niin, [a]puhdasta viiniä viinirypäleistä, teidän itsenne valmistamaa.

7 Ja vielä, [a]väkijuomat eivät ole vatsaa varten vaan ruumiinne pesua varten.

8 Ja vielä, tupakka ei ole [a]ruumista eikä vatsaa varten eikä ole hyväksi ihmiselle, vaan se on yrtti ruhjevammoihin ja kaikelle sairaalle karjalle käytettäväksi harkiten ja taidokkaasti.

9 Ja vielä, kuumat juomat eivät ole ruumista eivätkä vatsaa varten.

10 Ja vielä, totisesti minä sanon teille, että Jumala on säätänyt kaikki terveelliset [a]yrtit ihmisen ruumista, elimistöä ja käyttöä varten –

11 jokaisen yrtin aikanaan ja jokaisen hedelmän aikanaan; kaikki nämä käytettäviksi ymmärtäväisesti ja [a]kiittäen.

12 Niin, myös [a]eläinten ja ilman lintujen [b]lihan minä, Herra, olen säätänyt ihmisen käytettäväksi kiittäen; sitä on kuitenkin käytettävä [c]säästeliäästi;

13 ja minulle on mieleen, että sitä käytetään ainoastaan talven tai kylmän tai nälänhädän aikana.

14 Kaikki [a]vilja on säädetty ihmisen ja eläinten käytettäväksi, elämän turvaksi, ei pelkästään ihmisen vaan kotieläinten ja taivaan lintujen ja kaikkien villieläinten, jotka juoksevat tai matelevat maan päällä;

15 ja nämä Jumala on tehnyt ihmisen käytettäviksi ainoastaan nälänhädän ja ankaran nälän aikana.

16 Kaikki vilja on hyvää ihmi-

2 *a* OL 29:34.
PKO Jumalan käskyt.
3 *a* OL 89:18–21.
b PKO Pyhä.
4 *a* PKO Pettäminen.
b PKO Salaliitto.
c PKO Varoittaminen.
5 *a* 3. Moos. 10:9–11; Jes. 5:11–12; 1. Kor. 6:10.
6 *a* OL 27:1–4.
7 *a* Sananl. 20:1; 23:29–35.
8 *a* 1. Kor. 3:16–17.
PKO Ruumis.
10 *a* ELI kasvit.
1. Moos. 1:29; OL 59:17–20.
11 *a* PKO Kiitollisuus.
12 *a* 1. Tim. 4:3–4; OL 49:18–21.
b 1. Moos. 9:3; 3. Moos. 11:1–8.
c OL 59:20.
14 *a* Dan. 1:6–20.

sen ravinnoksi; samoin kuin viiniköynnöksen hedelmä, se, mikä tuottaa hedelmää niin maassa kuin maan päällä –

17 kuitenkin vehnä ihmiselle ja maissi härälle ja kaura hevoselle ja ruis linnuille ja sialle ja kaikille kotieläimille ja ohra kaikille hyötyeläimille ja mietoihin juomiin, kuten muukin vilja.

18 Ja kaikki pyhät, jotka muistavat pitää nämä sanat ja tehdä niiden mukaan vaeltaen kuuliaisina käskyille, saavat [a]terveyttä napaansa ja ydintä luihinsa,

19 ja löytävät [a]viisautta ja suuria [b]tiedon aarteita, tosiaankin salattuja aarteita,

20 ja [a]juoksevat eivätkä uuvu ja vaeltavat eivätkä väsy.

21 Ja minä, Herra, annan heille [a]lupauksen, että tuhon enkeli [b]kulkee heidän ohitseen kuten Israelin lasten ohitse, eikä surmaa heitä. Aamen.

LUKU 90

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithille Kirtlandissa Ohiossa 8. maaliskuuta 1833. Tämä ilmoitus on askel kehityksessä kohti ensimmäisen presidenttikunnan järjestämistä (ks. OL 81 johdanto); sen seurauksena mainitut neuvonantajat asetettiin 18. maaliskuuta 1833.

1–5 Valtakunnan avaimet on annettu Joseph Smithille ja hänen kauttaan kirkolle. 6–7 Sidney Rigdonin ja Frederick G. Williamsin tulee palvella ensimmäisessä presidenttikunnassa. 8–11 Evankeliumia tulee saarnata Israelin kansakunnille, pakanoille ja juutalaisille, niin että jokainen kuulee omalla kielellään. 12–18 Joseph Smithin ja hänen neuvonantajiensa tulee saattaa kirkko järjestykseen. 19–37 Herra neuvoo eri henkilöitä vaeltamaan oikeamielisesti ja palvelemaan hänen valtakunnassaan.

Näin sanoo Herra: Totisesti, totisesti minä sanon sinulle, poikani, että syntisi on annettu sinulle [a]anteeksi anomisesi mukaan, sillä sinun rukouksesi ja sinun veljiesi rukoukset ovat tulleet ylös minun korviini.

2 Sen tähden siunattu olet vastedes sinä, jonka hallussa ovat sinulle annetut valtakunnan [a]avaimet, joka [b]valtakunta tulee esiin viimeisen kerran.

3 Totisesti minä sanon sinulle, ettei tämän valtakunnan avaimia oteta sinulta milloinkaan, niin kauan kuin olet maailmassa, eikä myöskään tulevassa maailmassa;

18 *a* Sananl. 3:8.
19 *a* PKO Viisaus.
b PKO Tieto; Todistaminen.
20 *a* Jes. 40:31.
21 *a* OL 84:80.
b 2. Moos. 12:23, 29.
90 1 *a* PKO Anteeksianto.
2 *a* OL 65:2. PKO Pappeuden avaimet.
b PKO Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta.

4 lisäksi [a]ilmoituksia annetaan sinun kauttasi toiselle, niin, nimittäin kirkolle.

5 Ja kaikki ne, jotka saavat Jumalan ilmoitukset, [a]varokoot, missä arvossa pitävät niitä, ettei niitä pidettäisi köykäisinä ja etteivät he siten joudu tuomion alaisiksi ja kompastu ja kaadu, kun myrskyt lankeavat ja tuulet puhaltavat ja [b]sateet lankeavat ja piiskaavat heidän taloaan.

6 Ja vielä, totisesti minä sanon veljillesi Sidney Rigdonille ja Frederick G. Williamsille, että myös heidän syntinsä on annettu heille anteeksi, ja heitä pidetään samanarvoisina sinun kanssasi tämän viimeisen valtakunnan avainten haltijoina;

7 kuten sinun johdossasi myös sen [a]profeettojen koulun avainten, jonka minä olen käskenyt perustaa;

8 niin että he voivat siten tulla täydellisiksi palvelutyössään Siionin pelastamiseksi ja Israelin kansakuntien ja pakanoiden, kaikkien, jotka uskovat;

9 niin että he voivat sinun johdossasi saada sanan ja heidän palveluksensa kautta sana voi lähteä maan ääriin, [a]pakanoille [b]ensiksi, ja sitten, katso ja näe, he kääntyvät juutalaisten puoleen.

10 Ja sitten tulee päivä, jolloin Herran käsivarsi [a]ilmoitetaan voimakkaana kansakuntien – pakanakansakuntien, [b]Joosefin huoneen – saamiseksi vakuuttuneiksi niiden pelastuksen evankeliumista.

11 Sillä sinä päivänä tapahtuu, että jokainen saa [a]kuulla evankeliumin täyteyden oman puhetapansa mukaan ja omalla kielellään niiltä, jotka on [b]asetettu tähän [c]voimaan sen [d]Lohduttajan palveluksella, joka on vuodatettu heidän päällensä Jeesuksen Kristuksen ilmoittamiseksi.

12 Ja nyt, totisesti minä sanon sinulle: Minä annan sinulle käskyn, että jatkat [a]palvelutyössä ja presidentinvirassa.

13 Ja kun olet saanut valmiiksi profeettojen käännöksen, siitä lähtien sinun tulee [a]johtaa kirkon ja [b]koulun asioita

14 ja aika ajoin, sen mukaan kuin Lohduttaja ilmaisee, ottaa vastaan [a]ilmoituksia valtakunnan [b]salaisuuksien paljastamiseksi

15 ja saattaa järjestykseen seurakunnat ja [a]tutkia ja [b]oppia ja perehtyä kaikkiin hyviin kirjoihin ja [c]kieliin ja puhetapoihin ja kansoihin.

16 Ja tämä on teidän työnne ja

4 *a* Ap. t. 7:38; Room. 3:2; Hepr. 5:12; OL 124:39, 126. PKO Profetia, profetoiminen.
5 *a* OL 1:14.
b Matt. 7:26–27.
7 *a* PKO Profeettojen koulu.
9 *a* 1. Nefi 13:42; OL 107:33; 133:8.
b Matt. 19:30; Et. 13:10–12.
10 *a* OL 43:23–27; 88:84, 87–92.
b 1. Moos. 49:22–26; 1. Nefi 15:13–14.
11 *a* PKO Lähetystyö.
b PKO Asettaminen; Kutsumus.
c PKO Pappeus.
d PKO Lohduttaja.
12 *a* PKO Palveleminen.
13 *a* OL 107:91–92.
b PKO Profeettojen koulu.
14 *a* PKO Ilmoitus.
b PKO Jumalan salaisuudet.
15 *a* OL 88:76–80, 118; 93:53.
b OL 107:99–100; 130:18–19.
c PKO Kieli.

tehtävänne koko elämänne ajan: johtaa neuvostoa ja saattaa järjestykseen kaikki tämän kirkon ja valtakunnan asiat.

17 Älkää saattako itseänne [a]häpeään älkääkä pilkan kohteiksi, vaan ottakaa vastaan ojennusta kaikesta ylimielisyydestänne ja [b]ylpeydestänne, sillä ne johtavat teidän sielunne ansaan.

18 Saattakaa kotinne järjestykseen, pitäkää [a]laiskuus ja [b]epäpuhtaus kaukana itsestänne.

19 Nyt, totisesti minä sanon sinulle: Hankittakoon, niin pian kuin se on mahdollista, paikka sinun neuvonantajasi ja kirjurisi, nimittäin Frederick G. Williamsin, perheelle.

20 Ja iäkäs palvelijani [a]Joseph Smith vanhempi jääköön perheineen paikkaan, jossa hän nyt asuu; älköönkä sitä myytäkö, ennen kuin Herran suu käskee.

21 Ja neuvonantajani, nimittäin [a]Sidney Rigdon, jääköön sinne, missä hän nyt asuu, kunnes Herran suu käskee.

22 Ja piispa etsiköön uutterasti saadakseen [a]edustajan, ja tämä olkoon mies, jolla on [b]rikkauksia varastossa – Jumalan ja vahvan uskon mies –

23 niin että hän kykenee siten maksamaan jokaisen velan, jottei Herran varastohuone joutuisi huonoon maineeseen ihmisten silmissä.

24 Etsikää [a]uutterasti, [b]rukoilkaa alati ja uskokaa, niin [c]kaikki yhdessä koituu teidän parhaaksenne, jos vaellatte oikeamielisesti ja muistatte [d]liiton, jonka olette tehneet toistenne kanssa.

25 [a]Olkoot perheenne pieniä, etenkin iäkkään palvelijani Joseph Smith vanhemman perhe, mitä tulee niihin, jotka eivät kuulu perheisiinne,

26 niin ettei sitä, mitä teille on annettu minun työni toteuttamiseksi, otettaisi teiltä ja annettaisi niille, jotka eivät ole arvollisia –

27 eikä teitä siten estettäisi toteuttamasta sitä, mitä minä olen käskenyt teidän tehdä.

28 Ja vielä, totisesti minä sanon teille: Tahtoni on, että palvelijattareni Vienna Jaques saa rahaa kattaakseen kulunsa ja menee ylös Siionin maahan

29 ja loput rahat pyhitetään minulle, ja hän saa palkan minun hyväksi näkemänäni aikana.

30 Totisesti minä sanon teille, että minun silmissäni on soveliasta, että hän menee ylös Siionin maahan ja saa perintöosan piispan kädestä;

31 niin että hän voi asettua asumaan rauhassa, sikäli kuin hän on uskollinen eikä vietä päiviään joutilaisuudessa sen jälkeen.

32 Ja katso, totisesti minä sanon teille, että teidän tulee kirjoittaa tämä käsky ja sanoa veljillenne

17 *a* Room. 1:16; 2. Nefi 6:13.
b OL 88:121. PKO Ylpeys.
18 *a* OL 58:26–29. PKO Laiskuus.
b OL 38:42.
20 *a* PKO Smith, Joseph vanhempi.
21 *a* PKO Rigdon, Sidney.
22 *a* OL 84:112–113.
b MK Jaak. 2:17–19.
24 *a* PKO Ahkeruus.
b PKO Rukous.
c Esra 8:22; Room. 8:28; OL 100:15; 122:7–8.
d PKO Liitto.
25 *a* ELI niiden köyhien määrä perheessä, joista Joseph Smith vanhempi piti huolta.

Siionissa rakastavin terveisin, että minä olen kutsunut teidät [a]johtamaan myös Siionia hyväksi näkemänäni aikana.

33 Sen tähden he lakatkoot vaivaamasta minua tällä asialla.

34 Katso, minä sanon teille, että teidän veljenne Siionissa alkavat tehdä parannusta, ja enkelit riemuitsevat heistä.

35 Monet asiat eivät kuitenkaan ole minulle mieleen, enkä minä ole mieltynyt palvelijaani [a]William E. McLelliniin enkä palvelijaani Sidney Gilbertiin; ja myös piispan ja muiden on tehtävä parannus monesta asiasta.

36 Mutta totisesti minä sanon teille, että minä, Herra, taistelen [a]Siionin kanssa ja vetoan sen vahvoihin ja [b]kuritan sitä, kunnes se voittaa ja on [c]puhdas minun edessäni.

37 Sillä sitä ei siirretä sijaltansa. Minä, Herra, olen sen puhunut. Aamen.

LUKU 91

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Kirtlandissa Ohiossa 9. maaliskuuta 1833. Profeetta oli paneutunut tuolloin Vanhan testamentin kääntämiseen. Päästyään muinaisten kirjoitusten siihen osaan, jota kutsutaan apokryfisiksi kirjoiksi, hän kysyi Herralta ja sai tämän ohjeen.

1–3 Suurimmaksi osaksi apokryfiset kirjat on käännetty oikein, mutta niissä on monia ihmiskätten tekemiä lisäyksiä, jotka eivät ole totta. 4–6 Ne ovat hyödyksi niille, jotka Henki on valaissut.

Totisesti näin Herra sanoo sinulle [a]apokryfisista kirjoista: Niissä on paljon sellaisia asioita, jotka ovat totta, ja suurimmaksi osaksi ne on käännetty oikein;

2 niissä on paljon sellaisia asioita, jotka eivät ole totta ja jotka ovat ihmiskätten tekemiä lisäyksiä.

3 Totisesti minä sanon sinulle, ettei apokryfisia kirjoja tarvitse kääntää.

4 Ja nyt, joka niitä lukee, [a]ymmärtäköön, sillä Henki ilmaisee totuuden;

5 ja sille, jonka [a]Henki valaisee, ne ovat hyödyksi;

6 ja sille, joka ei saa Hengen kautta, ei voi olla hyötyä. Sen tähden niitä ei tarvitse kääntää. Aamen.

32 *a* OL 107:91–92.
35 *a* OL 66:1; 75:6–9.
36 *a* PKO Siion.
b PKO Kuritus.
c PKO Puhtaus.
91 1 *a* PKO Apokryfiset kirjat.
4 *a* PKO Ymmärrys.
5 *a* PKO Innoitus; Pyhä Henki.

LUKU 92

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithille Kirtlandissa Ohiossa 15. maaliskuuta 1833. Ilmoituksessa Frederick G. Williamsille, joka oli hiljattain nimitetty Joseph Smithin neuvonantajaksi, annetaan ohjeita hänen velvollisuuksistaan yhdistyneessä yhtiössä (ks. OL 78 johdanto ja 82 johdanto).

1–2 Herra antaa yhdistyneeseen veljeskuntaan pääsemistä koskevan käskyn.

Totisesti näin sanoo Herra: Minä annan [a]yhdistyneelle veljeskunnalle, joka on järjestetty aikaisemmin annetun käskyn mukaisesti, palvelijaani Frederick G. Williamsia koskevan ilmoituksen ja käskyn, että teidän on otettava hänet veljeskuntaan. Minkä minä sanon yhdelle, sen sanon kaikille.

2 Ja vielä minä sanon sinulle, palvelijani Frederick G. Williams, että sinun tulee olla toimiva jäsen tässä veljeskunnassa; ja sikäli kuin pidät uskollisesti kaikki aikaisemmat käskyt, sinua siunataan ikuisesti. Aamen.

LUKU 93

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Kirtlandissa Ohiossa 6. toukokuuta 1833.

1–5 Kaikki, jotka ovat uskollisia, saavat nähdä Herran. 6–18 Johannes todisti, että Jumalan Poika edistyi armosta armoon, kunnes hän sai Isän kirkkauden täyteyden. 19–20 Myös uskolliset ihmiset, jotka edistyvät armosta armoon, saavat hänen täyteydestään. 21–22 Ne, jotka ovat syntyneet Kristuksen kautta, ovat Esikoisen kirkko. 23–28 Kristus sai kaiken totuuden täyteyden, ja olemalla kuuliainen ihminenkin voi saada. 29–32 Ihminen oli alussa Jumalan luona. 33–35 Aineet ovat iankaikkisia, ja ihminen voi saada ilon täyteyden ylösnousemuksessa. 36–37 Jumalan kirkkaus on äly. 38–40 Lapset ovat viattomia Jumalan edessä Kristuksen lunastuksen tähden. 41–53 Johtavia veljiä käsketään saattamaan perheensä järjestykseen.

Totisesti näin sanoo Herra: Tapahtuu, että jokainen sielu, joka [a]hylkää syntinsä ja tulee minun luokseni ja [b]huutaa avuksi minun nimeäni ja [c]tottelee minun ääntäni ja pitää minun käskyni,

92 1 *a* OL 82:11, 15–21. PKO Yhdistynyt veljeskunta.

93 1 *a* PKO Kelvollisuus; Parannus. *b* Joel 3:5. *c* PKO Kuuliaisuus.

saa [d]nähdä minun [e]kasvoni ja tietää, että minä olen

2 ja että minä olen todellinen [a]valo, joka valaisee jokaisen ihmisen, joka tulee maailmaan,

3 ja että minä olen [a]Isässä ja Isä minussa, ja Isä ja minä olemme yhtä –

4 Isä, [a]koska hän [b]antoi minulle täyteydestään, ja Poika, koska minä olin maailmassa ja otin [c]lihan majakseni ja asuin ihmislasten keskuudessa.

5 Minä olin maailmassa ja sain Isältäni, ja hänen [a]tekonsa tulivat selvästi julki.

6 Ja [a]Johannes näki minun [b]kirkkauteni täyteyden ja todisti siitä, ja [c]Johanneksen kertomus ilmoitetaan täydellisenä tämän jälkeen.

7 Ja hän todisti sanoen: Minä näin hänen kirkkautensa, että hän oli [a]alussa, ennen kuin maailma oli;

8 sen tähden alussa oli [a]Sana, sillä hän oli Sana, nimittäin pelastuksen sanansaattaja –

9 maailman [a]valo ja [b]Lunastaja; totuuden Henki, joka tuli maailmaan, koska hän oli tehnyt maailman, ja hänessä oli ihmisten elämä ja ihmisten valo.

10 Hän teki maailmat; hän [a]teki ihmiset; hän on tehnyt kaiken kauttaan ja itsestään.

11 Ja minä, Johannes, todistan, että minä katselin hänen kirkkauttansa, Isän Ainosyntyisen kirkkautta; hän on täynnä armoa ja totuutta, nimittäin totuuden Henki, joka tuli ja asui lihassa ja asui meidän keskellämme.

12 Ja minä, Johannes, näin, ettei hän aluksi saanut [a]täyteydestä, vaan sai [b]armoa armon lisäksi;

13 eikä hän aluksi saanut täyteydestä vaan jatkoi [a]armosta armoon, kunnes hän sai täyteyden;

14 ja siksi häntä kutsuttiin Jumalan [a]Pojaksi, koska hän ei aluksi saanut täyteydestä.

15 Ja minä, [a]Johannes, todistan, ja katso, taivaat aukenivat ja [b]Pyhä Henki laskeutui hänen päällensä [c]kyyhkysen hahmossa ja asettui hänen päällensä, ja taivaasta tuli ääni, joka sanoi: Tämä on minun [d]rakas Poikani.

16 Ja minä, Johannes, todistan, että hän sai Isän kirkkauden täyteyden;

---

1 *d* 2. Moos. 33:11; OL 38:7–8; 67:10–12; 88:68; 101:23; 130:3.
PKO Lohduttaja.
e JSR 1. Joh. 4:12 (Liiteosa).
2 *a* Joh. 1:4–9; OL 14:9; 84:45–47; 88:6–7.
PKO Valo, Kristuksen.
3 *a* Joh. 10:25–38; 17:20–23; OL 50:43–45.
4 *a* Moosia 15:1–7.
b PKO Jeesus Kristus: Valtuus.
c Luuk. 1:26–35; 2:4–14; 3. Nefi 1:12–14; Et. 3:14–16.
5 *a* Joh. 5:36; 10:25; 14:10–12.
6 *a* Joh. 1:34.
b PKO Jeesus Kristus: Jeesuksen Kristuksen kirkkaus.
c Joh. 20:30–31.
7 *a* Joh. 1:1–3, 14; 17:5; OL 76:39.
8 *a* PKO Jeesus Kristus; Jehova.
9 *a* PKO Valo, Kristuksen.
b PKO Lunastaja.
10 *a* Hepr. 1:1–3; OL 76:24; Moos. 1:31–33.
12 *a* Fil. 2:6–11.
b Joh. 1:16–17.
13 *a* Luuk. 2:52.
14 *a* Luuk. 1:31–35; OL 6:21.
PKO Jumala, jumaluus: Poika Jumala.
15 *a* Joh. 1:29–34.
b PKO Pyhä Henki.
c PKO Kyyhkysen merkki.
d Matt. 3:16–17.

17 ja hän sai [a]kaiken [b]vallan sekä taivaassa että maan päällä, ja [c]Isän kirkkaus oli hänen kanssansa, sillä hän asui hänessä.

18 Ja on tapahtuva, että jos te olette uskollisia, te saatte Johanneksen kertomuksen täyteyden.

19 Minä annan teille nämä sanat, jotta te voitte ymmärtää ja tietää, kuinka [a]palvella, ja tietää, mitä palvelette, jotta voitte tulla Isän luokse minun nimessäni ja ajan tullen saada hänen täyteydestään.

20 Sillä jos te pidätte minun [a]käskyni, te saatte hänen [b]täyteydestään ja teidät [c]kirkastetaan minussa, kuten minut on kirkastettu Isässä; sen tähden minä sanon teille, että te saatte [d]armoa armon lisäksi.

21 Ja nyt, totisesti minä sanon teille: Minä olin [a]alussa Isän luona ja olen [b]Esikoinen;

22 ja kaikki, jotka syntyvät minun kauttani, ovat [a]osallisia minun [b]kirkkaudestani ja ovat Esikoisen kirkko.

23 Tekin olitte alussa Isän [a]luona, se, mikä on Henki, nimittäin totuuden Henki;

24 ja [a]totuus on [b]tieto asioista sellaisina kuin ne ovat ja kuin ne ovat olleet ja kuin ne tulevat olemaan;

25 ja kaikki, mikä on [a]enemmän tai vähemmän kuin tämä, on sen Pahan henkeä, joka on ollut [b]valehtelija alusta asti.

26 [a]Totuuden Henki on Jumalasta. Minä olen totuuden Henki, ja Johannes todisti minusta sanoen: Hän sai totuuden täyteyden, niin, nimittäin kaiken totuuden täyteyden.

27 Eikä kukaan saa [a]täyteyttä, ellei hän pidä hänen käskyjänsä.

28 Se, joka pitää [a]hänen käskynsä, saa totuutta ja [b]valoa, kunnes hänet kirkastetaan totuudessa ja hän [c]tietää kaiken.

29 Myös ihminen oli [a]alussa Jumalan luona. [b]Älyä eli totuuden valoa ei ole luotu eikä tehty, eikä sitä voidakaan luoda eikä tehdä.

30 Kaikki totuus on riippumatonta siinä piirissä, mihin Jumala on sen asettanut, [a]toimimaan vapaasti, samoin kuin myös kaikki äly; muuten ei ole mitään olemassaoloa.

---

17 *a* Matt. 28:18; Joh. 17:2; 1. Piet. 3:22.
b PKO Jeesus Kristus: Valtuus; Voima.
c PKO Jumala, jumaluus: Isä Jumala.
19 *a* Joh. 4:21–26; 17:3; Ap. t. 17:22–25. PKO Jumalan palveleminen.
20 *a* OL 50:28.
b Joh. 1:16; OL 84:36–39.
c Joh. 17:4–5, 22. PKO Ihminen: Ihmisestä voi tulla taivaallisen Isän kaltainen.
d PKO Armo.
21 *a* Joh. 1:1–2; 1. Piet. 1:19–20; Moos. 4:2.
b PKO Esikoinen.
22 *a* 1. Piet. 5:1; OL 133:57.
b PKO Selestinen kirkkaus.
23 *a* PKO Ihminen: Ihminen, taivaallisen Isän henkilapsi.
24 *a* PKO Totuus.
b PKO Tieto.
25 *a* OL 20:35.
b Joh. 8:44; 2. Nefi 2:18; Moos. 4:4.
26 *a* Joh. 14:6.
27 *a* PKO Täydellinen.
28 *a* PKO Kuuliaisuus.
b OL 50:24; 84:45. PKO Valo, Kristuksen.
c Joh. 17:3; OL 88:49, 67.
29 *a* Abr. 3:18. PKO Ihminen; Kuolevaisuutta edeltävä elämä.
b PKO Äly.
30 *a* 2. Nefi 2:13–27.

31 Katso, tässä on ihmisen [a]tahdonvapaus, ja tässä on ihmisen tuomio; koska se, mikä on ollut alusta asti, on ilmaistu heille [b]selkeästi, eivätkä he ota vastaan valoa.

32 Ja jokainen ihminen, jonka henki ei ota vastaan [a]valoa, on tuomion alainen.

33 Sillä ihminen on [a]henki. [b]Aineet ovat iankaikkisia, ja henki ja aine erottamattomasti yhteen liitettyinä saavat ilon täyteyden;

34 ja kun ne ovat [a]erillään, ihminen ei voi saada [b]ilon täyteyttä.

35 [a]Aineet ovat Jumalan maja; niin, ihminen on Jumalan maja, nimittäin [b]temppeli; ja mikä temppeli turmellaankin, sen temppelin Jumala hävittää.

36 Jumalan [a]kirkkaus on [b]äly eli toisin sanoen [c]valo ja totuus.

37 Valo ja totuus hylkäävät [a]Paholaisen.

38 Jokaisen ihmisen henki oli [a]viaton alussa; ja koska Jumala on [b]lunastanut ihmisen [c]lankeemuksesta, ihmisistä tuli jälleen, lapsentilassaan, [d]viattomia Jumalan edessä.

39 Ja tuo Paha tulee ja [a]ottaa pois valon ja totuuden tottelemattomuuden kautta ihmislapsilta ja heidän isiensä [b]perimätiedon tähden.

40 Mutta minä olen käskenyt teidän kasvattaa [a]lapsenne valossa ja totuudessa.

41 Mutta totisesti minä sanon sinulle, palvelijani Frederick G. Williams, että sinä olet pysynyt tämän tuomion alaisena;

42 et ole [a]opettanut lapsillesi valoa ja totuutta käskyjen mukaan; ja tuolla Pahalla on yhä vielä valtaa sinuun, ja tämä on sinun ahdistuksesi syy.

43 Ja nyt, käskyn minä annan sinulle: Jos tahdot päästä vapaaksi, sinun tulee saattaa [a]järjestykseen oma kotisi, sillä kodissasi on paljon sellaista, mikä ei ole oikein.

44 Totisesti minä sanon palvelijalleni Sidney Rigdonille, että joissakin asioissa hän ei ole pitänyt lapsiaan koskevia käskyjä; sen tähden saata ensiksi järjestykseen kotisi.

45 Totisesti minä sanon palvelijalleni Joseph Smith nuoremmalle, eli toisin sanoen, minä

31 *a* PKO Tahdonvapaus.
b 5. Moos. 30:11–14; OL 84:23–24.
32 *a* PKO Totuus; Valo, Kristuksen.
33 *a* OL 77:2; Abr. 5:7–8. PKO Ihminen: Ihminen, taivaallisen Isän henkilapsi.
b OL 131:7–8; 138:17. PKO Ylösnousemus.
34 *a* 2. Nefi 9:8–10.
b PKO Ilo.
35 *a* OL 130:22.
b 1. Kor. 3:16–17.
36 *a* PKO Jeesus Kristus: Jeesuksen Kristuksen kirkkaus; Kirkkaus.
b OL 130:18–19; Abr. 3:19. PKO Äly.
c OL 88:6–13.
37 *a* Moos. 1:12–16. PKO Perkele.
38 *a* PKO Viattomuus.
b Moosia 27:24–26; Moos. 5:9; UK 1:3. PKO Lunastus.
c PKO Aadamin ja Eevan lankeemus.
d Moroni 8:8, 12, 22; OL 29:46–47. PKO Pelastus: Lasten pelastus.
39 *a* Matt. 13:18–19; 2. Kor. 4:3–4; Alma 12:9–11.
b Hes. 20:18–19; Alma 3:8. PKO Perimätiedot.
40 *a* PKO Perhe: Vanhempien velvollisuudet.
42 *a* 1. Sam. 3:11–13; OL 68:25–31.
43 *a* 1. Tim. 3:4–5.

kutsun teitä [a]ystäviksi, sillä te olette minun ystäviäni ja te saatte perintöosan minun kanssani –

46 minä kutsuin teitä [a]palvelijoiksi maailman tähden, ja te olette sen palvelijoita minun tähteni –

47 ja nyt, totisesti minä sanon Joseph Smith nuoremmalle: Sinä et ole pitänyt käskyjä, ja sinun täytyy olla [a]ojennettavana Herran edessä;

48 [a]perheesi täytyy tehdä parannus ja hylätä eräitä asioita ja ottaa vakavammin varteen sinun sanasi, tai se siirretään pois sijaltansa.

49 Minkä sanon yhdelle, sen sanon kaikille; [a]rukoilkaa alati, ettei tuolla Pahalla ole voimaa teissä eikä hän siirrä teitä pois sijaltanne.

50 Myös palvelijani Newel K. Whitneyn, kirkkoni piispan, tulee saada nuhteita ja saattaa perheensä järjestykseen ja huolehtia siitä, että se on uutterampi ja huolehtivampi kotona ja rukoilee alati, tai se siirretään pois [a]sijaltansa.

51 Nyt minä sanon teille, ystäväni: Palvelijani Sidney Rigdon lähteköön matkalleen ja kiiruhtakoon ja julistakoon myös Herran [a]suosiollista vuotta ja pelastuksen evankeliumia, sen mukaan kuin minä annan hänelle puhekykyä; ja teidän yhteisellä uskon rukouksellanne minä tuen häntä.

52 Ja myös palvelijani Joseph Smith nuorempi ja Frederick G. Williams kiiruhtakoot, niin heille annetaan tosiaankin uskon rukouksen mukaan; ja sikäli kuin te pidätte minun sanani, te ette joudu häpeään tässä maailmassa ettekä tulevassa maailmassa.

53 Ja totisesti minä sanon teille, että tahtoni on, että joudutatte kirjoitusteni [a]kääntämistä ja [b]tiedon [c]hankkimista historiasta ja maista ja valtakunnista, Jumalan ja ihmisen laeista, ja kaikki tämä Siionin pelastukseksi. Aamen.

LUKU 94

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Kirtlandissa Ohiossa 2. elokuuta 1833. Hyrum Smith, Reynolds Cahoon ja Jared Carter nimitetään kirkon rakennuskomiteaksi.

1–9 Herra antaa käskyn talon pystyttämisestä presidenttikunnan työtä varten. 10–12 Kirjapaino on rakennettava. 13–17 Tiettyjä perintöosia määrätään.

45 *a* OL 84:63; 88:62.
46 *a* 3. Moos. 25:55; 1. Nefi 21:3–8. PKO Palveleminen.
47 *a* OL 95:1–2. PKO Kuritus.
48 *a* PKO Perhe: Lapsen velvollisuudet.
49 *a* 3. Nefi 18:15–21.
50 *a* OL 64:40.
51 *a* Luuk. 4:19.
53 *a* PKO Joseph Smithin raamatunkäännös (JSR).
b PKO Tieto.
c OL 88:76–80, 118.

Ja vielä, totisesti minä sanon teille, [a]ystäväni: Käskyn minä annan teille, että teidän on ryhdyttävä työhön suunnitellaksenne ja valmistellaksenne Siionin [b]vaarnan kaupungin alkua ja perustamista tänne Kirtlandin maahan minun huoneestani alkaen.

2 Ja katso, se täytyy tehdä sen [a]kaavan mukaan, jonka minä olen antanut teille.

3 Ja ensimmäinen tontti eteläpuolella pyhitettäköön minulle presidenttikunnalle rakennettavaa taloa varten, presidenttikunnan työhön ilmoitusten vastaanottamisessa ja [a]presidenttikunnan palvelutyöhön kaikissa kirkkoon ja valtakuntaan liittyvissä asioissa.

4 Totisesti minä sanon teille, että se tulee rakentaa sisämitoiltaan viisikymmentäviisi jalkaa leveäksi ja kuusikymmentäviisi jalkaa pitkäksi.

5 Ja siinä tulee olla alakerta ja yläkerta sen mallin mukaan, joka annetaan teille tämän jälkeen.

6 Ja se tulee pyhittää Herralle sen perustuksesta lähtien pappeuden järjestyksen mukaan, mallin mukaan, joka annetaan teille tämän jälkeen.

7 Ja se tulee pyhittää kokonaan Herralle presidenttikunnan työhön.

8 Ettekä te saa sallia minkään [a]epäpuhtaan tulla sen sisälle; ja minun [b]kirkkauteni on siellä; ja minä itse olen siellä.

9 Mutta jos siihen tulee jotakin [a]epäpuhdasta, minun kirkkauteni ei ole siinä; enkä minä ole siinä läsnä.

10 Ja vielä, totisesti minä sanon teille: Toinen tontti eteläpuolella pyhitettäköön minulle talon rakentamiseksi minulle kirjoitusteni [a]käännöksen ja kaiken muun, mitä minä käsken teidän painaa, [b]painotyötä varten.

11 Ja sen tulee olla sisämitoiltaan viisikymmentäviisi jalkaa leveä ja kuusikymmentäviisi jalkaa pitkä; ja siinä tulee olla ala- ja yläkerros.

12 Ja tämä talo tulee pyhittää kokonaan Herralle sen perustuksesta lähtien kaiken sen painotyötä varten, mitä minä käsken teidän painaa, niin että se on pyhä, tahraton, kaikessa sen mallin mukaan, joka teille annetaan.

13 Ja kolmannelta tontilta palvelijani Hyrum Smith saakoon perintöosansa.

14 Ja ensimmäiseltä ja toiselta tontilta pohjoisenpuolella palvelijani Reynolds Cahoon ja Jared Carter saakoot perintöosansa,

15 jotta he voivat tehdä työn, jonka minä olen heille antanut: olla komitea minun talojeni rakentamista varten käskyn mukaan, jonka minä, Herra Jumala, olen antanut teille.

16 Näitä kahta taloa ei saa

94 1 *a* OL 93:45.
b PKO Vaarna.
2 *a* OL 52:14–15.
3 *a* OL 107:9, 22.
8 *a* Luuk. 19:45–46; OL 109:16–20.
b 1. Kun. 8:10–11. PKO Kirkkaus.
9 *a* OL 97:15–17.
10 *a* PKO Joseph Smithin raamatunkäännös (JSR).
b OL 104:58–59.

rakentaa, ennen kuin minä annan teille käskyn niistä.

17 Enkä minä nyt anna teille enempää tällä kertaa. Aamen.

LUKU 95

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Kirtlandissa Ohiossa 1. kesäkuuta 1833. Tämä ilmoitus on jatkoa jumalallisille ohjeille rakentaa jumalanpalvelus- ja opetushuone, Herran huone (ks. OL 88:119–136).

1–6 Pyhiä kuritetaan, koska he eivät ole rakentaneet Herran huonetta. 7–10 Herra haluaa käyttää huonettaan antaakseen kansalleen voiman korkeudesta. 11–17 Huone tulee pyhittää jumalanpalveluspaikaksi ja apostolien koulua varten.

Totisesti näin sanoo Herra teille, joita minä rakastan; ja joita minä rakastan, minä myös [a]kuritan, jotta heidän syntinsä annettaisiin [b]anteeksi, sillä kurituksella minä valmistan keinon heidän [c]päästä [d]kiusauksesta kaikessa, ja minä olen rakastanut teitä.

2 Ja nyt, teidän täytyy olla kuritettavina ja nuhdeltavina minun kasvojeni edessä,

3 sillä te olette tehneet minua vastaan hyvin vakavan synnin siinä, että ette ole kaikin tavoin ottaneet huomioon suurta käskyä, jonka minä olen antanut teille [a]huoneeni rakentamisesta,

4 sitä valmistamista varten, jolla minä aion valmistaa apostolejani [a]leikkaamaan viinitarhaani viimeisen kerran, jotta minä voin toteuttaa [b]merkillisen tekoni, jotta minä voin [c]vuodattaa Henkeni kaiken lihan päälle.

5 Mutta katso, totisesti minä sanon teille, että teidän keskuudessanne on monia, jotka on asetettu ja jotka minä olen kutsunut, mutta harvat heistä ovat [a]valittuja.

6 Ne, jotka eivät ole valittuja, ovat tehneet hyvin vakavan synnin siinä, että kulkevat [a]pimeässä keskipäivällä.

7 Ja tästä syystä minä annoin teille käskyn, että teidän tulee kutsua koolle [a]juhlakokouksenne, jotta teidän [b]paastonne ja murehtimisenne tulisi ylös

95 1 *a* 5. Moos. 11:1–8; Sananl. 13:18; Hepr. 12:5–11; Hel. 15:3; OL 101:4–5; 105:6. PKO Kuritus.
b PKO Anteeksianto.
c 1. Kor. 10:13.
d PKO Kiusaus.
3 *a* Hagg. 1:7–11; OL 88:119. PKO Temppeli, Herran huone.
4 *a* MK Jaak. 5:61–75; OL 24:19; 33:3–4. PKO Herran viinitarha.
b Jes. 28:21; OL 101:95.
c Sananl. 1:23; Joel 3:1; OL 19:38. PKO Hengen lahjat; Pyhä Henki.
5 *a* Matt. 20:16; OL 105:35–37; 121:34–40. PKO Valitseminen.
6 *a* PKO Pimeys, hengellinen.
7 *a* OL 88:70, 74–82, 117–120.
b PKO Paasto, paastoaminen.

hänen korviinsa, joka on Herra [c]Sebaot, joka on tulkittuna ensimmäisen päivän [d]luoja, alku ja loppu.

8 Niin, totisesti minä sanon teille: Minä annoin teille käskyn, että teidän tulee rakentaa huone, jossa huoneessa minä aion [a]antaa niille, jotka minä olen valinnut, voiman korkeudesta,

9 sillä tämä on Isän [a]lupaus teille; sen tähden minä käsken teitä jäämään, samoin kuin apostolejani Jerusalemissa.

10 Minun palvelijani tekivät kuitenkin hyvin vakavan synnin; ja [a]profeettojen koulussa nousi [b]kiistoja, mikä oli minusta hyvin murheellista, sanoo teidän Herranne; sen tähden minä lähetin heidät pois kuritettaviksi.

11 Totisesti minä sanon teille: Tahtoni on, että te rakennatte huoneen. Jos te pidätte minun käskyni, te saatte voimaa sen rakentamiseen.

12 Ellette te [a]pidä minun käskyjäni, Isän [b]rakkaus ei pysy teissä; sen tähden te saatte kulkea pimeässä.

13 Nyt tämä on viisasta ja Herran mieli: Huone rakennettakoon, ei maailman tavan mukaan, sillä minä en anna teidän elää maailman tavan mukaan;

14 sen tähden se rakennettakoon sen tavan mukaan, jonka minä näytän kolmelle teistä, jotka teidän tulee nimittää ja asettaa tähän toimivaltaan.

15 Ja sen koko olkoon sisämitoiltaan viisikymmentäviisi jalkaa leveä, ja sen pituus olkoon kuusikymmentäviisi jalkaa.

16 Ja alakerran keskussali pyhitettäköön minulle teidän sakramenttiuhrianne varten ja teidän saarnaamistanne varten ja teidän paastoanne ja rukoustanne ja teidän pyhimpien toiveidenne minulle [a]esittämistä varten, sanoo teidän Herranne.

17 Ja yläkerta pyhitettäköön minulle minun apostolieni koulua varten, sanoo Poika [a]Ahman eli toisin sanoen Alfus eli toisin sanoen Oomegus, tosiaankin Jeesus Kristus, teidän [b]Herranne. Aamen.

LUKU 96

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithille Kirtlandissa Ohiossa 4. kesäkuuta 1833 ja jossa esitetään Siionin kaupungin tai vaarnan järjestys malliksi Kirtlandin pyhille. Tämä tapahtui ylipappien konferenssissa, ja pääasiana oli harkita, mitä tehdä tietyille maa-alueille, jotka tunnettiin Frenchin maatilana lähellä Kirtlandia

7 *c* PKO Jehova.
d PKO Luominen.
8 *a* OL 38:32; 39:15; 43:16; 110:9–10.
PKO Endaumentti.
9 *a* Luuk. 24:49.
10 *a* PKO Profeettojen koulu.
b PKO Kiista.
12 *a* Joh. 15:10.
b 1. Joh. 2:10, 15.
16 *a* OL 59:9–14.
17 *a* OL 78:20.
b PKO Herra.

ja jotka kirkko omisti. Koska konferenssi ei pystynyt sopimaan, kenen pitäisi ottaa vastuu maatilasta, kaikki olivat yhtä mieltä siitä, että asiaa piti kysyä Herralta.

1 Siionin Kirtlandin vaarnasta on tehtävä vahva. 2–5 Piispan tulee jakaa perintöosat pyhille. 6–9 John Johnsonin on oltava yhdistyneen veljeskunnan jäsen.

Katso, minä sanon teille: Tämä on viisautta, jonka avulla voitte tietää, kuinka menetellä tässä asiassa, sillä minusta on välttämätöntä, että tästä [a]vaarnasta, jonka minä olen perustanut Siionin voimaksi, tehdään vahva.

2 Sen tähden palvelijani Newel K. Whitney ottakoon vastuun paikasta, joka on mainittu keskuudessanne ja jolle minä aion rakentaa pyhän huoneeni.

3 Ja vielä, se jaettakoon tonteiksi viisauden mukaan niiden hyväksi, jotka etsivät perintöosia, kuten neuvonpidossa keskuudessanne päätetään.

4 Ja nyt, pitäkää varanne, että huolehditte tästä asiasta ja siitä osuudesta, joka on välttämätön minun [a]veljeskuntani hyväksi, minun sanani viemiseksi ihmislapsille.

5 Sillä katso, totisesti minä sanon teille: Tämä on minusta erittäin välttämätöntä, että minun sanani lähtee maailmaan ihmislapsille ihmislasten sydänten voittamiseksi teidän parhaaksenne. Aivan niin. Aamen.

6 Ja vielä, totisesti minä sanon teille: Minusta on viisasta ja välttämätöntä, että palvelijani John Johnson, jonka uhrin minä olen hyväksynyt ja jonka rukoukset minä olen kuullut ja jolle minä annan iankaikkisen elämän lupauksen, sikäli kuin hän pitää minun käskyni tästä lähtien –

7 sillä hän on [a]Joosefin jälkeläinen ja osallinen hänen isilleen annetun lupauksen siunauksiin –

8 totisesti minä sanon teille: Minusta on välttämätöntä, että hänestä tulee veljeskunnan jäsen, niin että hän voi auttaa minun sanani viemisessä maailmaan ihmislapsille.

9 Sen tähden teidän tulee asettaa hänet tähän siunaukseen, ja hänen tulee pyrkiä uutterasti poistamaan rasitukset, jotka on talolla, joka on mainittu teidän keskuudessanne, jotta hän voi asua siinä. Aivan niin. Aamen.

LUKU 97

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Kirtlandissa Ohiossa 2. elokuuta 1833. Vastauksena profeetan pyyntöön

96 1 *a* Jes. 33:20; 54:2. pko Vaarna.
4 *a* OL 78:3–4.
pko Yhdistynyt veljeskunta.
7 *a* pko Joosef, Jaakobin poika.

saada tietoa Herralta tämä ilmoitus koskee erityisesti pyhien asioita Siionissa Jacksonin piirikunnassa Missourissa. Missourissa olevia kirkon jäseniä vainottiin tänä aikana ankarasti, ja 23. heinäkuuta 1833 heidät oli pakotettu allekirjoittamaan sopimus, että he lähtevät Jacksonin piirikunnasta.

1–2 Monet pyhät Siionissa (Jacksonin piirikunnassa Missourissa) ovat siunattuja uskollisuutensa vuoksi. 3–5 Parley P. Prattia kiitetään hänen työstään Siionin koulussa. 6–9 Herra hyväksyy ne, jotka pitävät liittonsa. 10–17 Siioniin tulee rakentaa huone, jossa puhdassydämiset saavat nähdä Jumalan. 18–21 Siion on puhdassydämiset. 22–28 Jos Siion on uskollinen, se välttää Herran vitsauksen.

Totisesti minä sanon teille, ystäväni: Minä puhun teille äänelläni, nimittäin Henkeni äänellä, jotta minä voin ilmaista teille tahtoni teidän [a]Siionin maassa oleviin veljiinne nähden, joista monet ovat todella nöyriä ja pyrkivät uutterasti oppimaan viisautta ja löytämään totuuden.

2 Totisesti, totisesti minä sanon teille: Siunattuja ovat sellaiset, sillä he saavat; sillä minä, Herra, osoitan armoa kaikille [a]sävyisille ja kaikille, joille minä tahdon, jotta minä tuomitsisin oikein, kun minä tuon heidät tuomiolle.

3 Katso, minä sanon teille Siionin [a]koulusta: Minä, Herra, olen mieltynyt siihen, että Siionissa on koulu, ja myös palvelijaani [b]Parley P. Prattiin, sillä hän pysyy minussa.

4 Ja sikäli kuin hän pysyy yhä minussa, hän johtaa edelleen koulua Siionin maassa, kunnes minä annan hänelle muita käskyjä.

5 Ja minä siunaan häntä lukuisilla siunauksilla kaikkien kirjoitusten ja salaisuuksien selittämisessä koulun ja kirkon rakennukseksi Siionissa.

6 Ja lopulle koulusta minä, Herra, tahdon osoittaa armoa; on kuitenkin niitä, joita täytyy [a]kurittaa, ja heidän tekonsa saatetaan julki.

7 [a]Kirves on pantu puiden juurelle; ja jokainen puu, joka ei tee hyvää [b]hedelmää, kaadetaan maahan ja heitetään tuleen. Minä, Herra, olen sen puhunut.

8 Totisesti minä sanon teille: Kaikki heidän keskuudessaan, jotka tietävät, että heidän [a]sydämensä on [b]vilpitön ja särkynyt ja heidän mielensä murtunut, ja jotka [c]haluavat noudattaa liittojaan [d]uhrin kautta – niin, jokaisen uhrin, jonka minä, Herra, käsken antaa – heidät minä [e]hyväksyn.

97 1 *a* PKO Siion.
2 *a* Matt. 5:5; Moosia 3:19.
3 *a* PKO Profeettojen koulu.
b PKO Pratt, Parley Parker.
6 *a* PKO Kuritus.
7 *a* Matt. 3:10.
b Luuk. 6:43–45; Alma 5:36, 52; 3. Nefi 14:15–20.
8 *a* PKO Särkynyt sydän.
b PKO Rehellisyys.
c OL 64:34.
d PKO Uhri.
e OL 52:15; 132:50.

9 Sillä minä, Herra, panen heidät tuottamaan sangen hedelmällisenä puuna, joka on istutettu hyvään maahan puhtaan virran partaalle ja joka tuottaa paljon arvokasta hedelmää.

10 Totisesti minä sanon teille, että minun tahtoni on, että minulle rakennetaan [a]huone Siionin maahan sen [b]mallin mukaan, jonka minä olen antanut teille.

11 Niin, se rakennettakoon joutuin minun kansani kymmenyksillä.

12 Katso, tämä on [a]kymmenykset ja uhri, jonka minä, Herra, vaadin heidän käsistään, jotta minulle rakennettaisiin [b]huone Siionin pelastukseksi –

13 [a]kiitospaikaksi kaikille pyhille ja opetuspaikaksi kaikille niille, jotka on kutsuttu palveluksen työhön heidän kaikissa eri kutsumuksissaan ja viroissaan;

14 jotta he voivat tulla täydellisiksi palvelutyönsä [a]ymmärryksessä, teoriassa, periaatteessa ja opissa, kaikessa, mikä liittyy Jumalan [b]valtakuntaan maan päällä, jonka valtakunnan [c]avaimet on suotu teille.

15 Ja jos minun kansani rakentaa minulle huoneen Herran nimessä eikä salli minkään [a]epäpuhtaan tulla sen sisälle, jottei se saastu, minun [b]kirkkauteni on lepäävä sen yllä;

16 niin, ja minä [a]itse olen siellä, sillä minä tulen sinne, ja kaikki [b]puhdassydämiset, jotka tulevat sinne, saavat nähdä Jumalan.

17 Mutta jos se saastutetaan, minä en tule sinne, eikä minun kirkkauteni ole siellä; sillä minä en tule epäpyhiin temppeleihin.

18 Ja nyt, katso, jos Siion tekee tämän, se [a]menestyy ja levittäytyy ja tulee sangen loistavaksi, sangen suureksi ja sangen pelottavaksi.

19 Ja maan [a]kansakunnat kunnioittavat sitä ja sanovat: Totisesti [b]Siion on meidän Jumalamme kaupunki, eikä Siion totisesti voi kukistua eikä sitä voida siirtää sijaltansa, sillä Jumala on siellä ja Herran käsi on siellä;

20 ja hän on vannonut mahtinsa voiman kautta olevansa sen pelastus ja sen korkea [a]torni.

21 Sen tähden, totisesti näin sanoo Herra: Siion riemuitkoon, sillä tämä on [a]Siion: PUHDASSYDÄMISET; sen tähden Siion riemuitkoon, kun kaikki jumalattomat murehtivat.

22 Sillä katso ja näe, [a]kosto kohtaa jumalattomia joutuin kuin pyörretuuli; ja kuka voi välttyä siltä?

---

10 *a* OL 57:3; 88:119; 124:51.
b OL 115:14–16.
12 *a* PKO Kymmenykset.
b PKO Temppeli, Herran huone.
13 *a* PKO Kiitollisuus.
14 *a* PKO Ymmärrys.
b PKO Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta.
c PKO Pappeuden avaimet.
15 *a* OL 94:9; 109:20–21.
b Hagg. 2:7; OL 84:5.
16 *a* OL 110:1–10.
b Matt. 5:8; OL 67:10–13; 88:68.
PKO Puhtaus.
18 *a* OL 90:24; 100:15.
19 *a* Jes. 60:14; Sak. 2:14–16; OL 45:66–70; 49:10.
b PKO Uusi-Jerusalem.
20 *a* 2. Sam. 22:3.
21 *a* Moos. 7:18.
PKO Puhtaus; Siion.
22 *a* PKO Kosto.

23 Herran [a]vitsaus tulee öin ja päivin, ja sanoma siitä vaivaa kaikkia ihmisiä; niin, sitä ei pysäytetä, ennen kuin Herra tulee;
24 sillä Herran suuttumus on syttynyt heidän iljetyksiään ja kaikkia heidän jumalattomia tekojansa vastaan.
25 Kuitenkin Siion [a]välttää sen, jos se noudattaa tarkoin kaikkea, mitä minä olen käskenyt sen tehdä.
26 Mutta ellei se noudata tarkoin, mitä tahansa minä olenkin käskenyt sen tehdä, minä [a]tuotan sille kaikkien sen tekojen mukaan ankaraa ahdinkoa, [b]ruttoa, vitsauksia, miekkaa, [c]kostoa, [d]ahnasta tulta.
27 Kuitenkin luettakoon tämän kerran sen korville, että minä, Herra, olen hyväksynyt sen uhrin, ja ellei se enää tee syntiä, [a]mikään näistä ei kohtaa sitä;
28 ja minä [a]siunaan sitä siunauksilla ja annan moninkertaisesti lukuisia siunauksia sille ja sen sukupolville aina ja ikuisesti, sanoo Herra, teidän Jumalanne. Aamen.

LUKU 98

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Kirtlandissa Ohiossa 6. elokuuta 1833. Tämä ilmoitus tuli seurauksena pyhien vainosta Missourissa. Kirkon jäsenten kasvava uudisasutus Missourissa vaivasi eräitä muita uudisasukkaita, jotka pitivät pyhien määrää, poliittista ja taloudellista vaikutusvaltaa sekä kulttuurillisia ja uskonnollisia eroavuuksia uhkaavina. Heinäkuussa 1833 väkijoukko hävitti kirkon omaisuutta, levitti tervaa ja höyheniä kahden kirkon jäsenen päälle sekä vaati pyhiä lähtemään Jacksonin piirikunnasta. Vaikka osa Missourin ongelmien uutisista oli epäilemättä saavuttanut profeetan Kirtlandissa (1 450 kilometrin päässä), tuona päivänä hän saattoi tietää tilanteen vakavuudesta ainoastaan ilmoituksen kautta.

1–3 Pyhien ahdingot koituvat heidän parhaakseen. 4–8 Pyhien tulee tukea maan perustuslakia. 9–10 Maallisiin virkoihin tulee kannattaa rehellisiä, viisaita ja hyviä ihmisiä. 11–15 Ne, jotka antavat henkensä Herran asiassa, saavat iankaikkisen elämän. 16–18 Tuomitkaa sota ja julistakaa rauhaa. 19–22 Kirtlandin pyhiä nuhdellaan ja käsketään tekemään parannus. 23–32 Herra ilmoittaa lakinsa, jotka koskevat hänen kansansa vainoja ja ahdinkoja. 33–38 Sota on oikeutettua ainoastaan, kun Herra käskee siihen. 39–48 Pyhien tulee antaa anteeksi vihollisilleen, jotka, jos he tekevät

23 *a* Jes. 28:14–19; OL 45:31.
25 *a* 2. Nefi 6:13–18; OL 63:34; JS–M 1:20.
26 *a* OL 84:54–59.
b Luuk. 21:10–13.
c Mal. 3:19–21; 3. Nefi 21:20–21.
d Joel 1:15–20.
27 *a* Hes. 18:27.
28 *a* PKO Siunaus, siunaaminen.

parannuksen, myös välttyvät Herran kostolta.

Totisesti minä sanon teille, ystäväni: Älkää [a]pelätkö, olkoon sydämenne lohdullinen; niin, riemuitkaa aina ja [b]kiittäkää kaikesta

2 [a]odottaen kärsivällisesti Herraa, sillä teidän rukouksenne ovat tulleet Herran Sebaotin korviin ja ne on kirjoitettu muistiin tällä sinetillä ja todistuksella vahvistettuina – Herra on vannonut ja säätänyt, että ne toteutetaan.

3 Sen tähden hän antaa teille tämän lupauksen peruuttamattomin liitoin, että ne täytetään; ja kaikki, millä teitä on [a]ahdistettu, koituu yhdessä teidän parhaaksenne ja minun nimeni kunniaksi, sanoo Herra.

4 Ja nyt, totisesti minä sanon teille maan laeista: Minun tahtoni on, että minun kansani noudattaa tarkoin kaikkea, mitä minä käsken sen tehdä.

5 Ja sellainen maan [a]laki, joka on [b]perustuslain mukainen ja tukee tuota vapauden periaatetta suojelemalla oikeuksia ja vapauksia, kuuluu koko ihmiskunnalle ja on oikeutettu minun edessäni.

6 Sen tähden minä, Herra, julistan syyttömiksi teidät ja teidän veljenne kirkossani, kun te tuette sellaista lakia, joka on perustuslain mukainen maan laki;

7 ja mitä tulee ihmisen lakiin, kaikki, mikä on enemmän tai vähemmän kuin tämä, on pahasta.

8 Minä, Herra Jumala, teen teidät vapaiksi; sen tähden te olette todella [a]vapaita; ja myös laki tekee teidät vapaiksi.

9 Mutta kun [a]jumalattomat hallitsevat, kansa huokaa.

10 Sen tähden tulee etsiä uutterasti [a]rehellisiä miehiä ja viisaita miehiä, ja hyviä miehiä ja viisaita miehiä teidän tulee kannattaa; muuten kaikki, mikä on vähemmän kuin tämä, on pahasta.

11 Ja minä annan teille käskyn, että teidän tulee hylätä kaikki paha ja pysyä kaikessa hyvässä, että teidän täytyy elää jokaisesta [a]sanasta, joka lähtee Jumalan suusta.

12 Sillä hän [a]antaa uskollisille rivin rivin päälle, käskyn käskyn päälle; ja minä [b]tutkin ja koettelen teitä täten.

13 Ja joka [a]antaa henkensä minun asiassani minun nimeni tähden, löytää sen jälleen, tosiaankin iankaikkisen elämän.

14 Älkää siis [a]pelätkö vihollisianne, sillä minä olen säätänyt sydämessäni, sanoo Herra, että

98 1 *a* OL 68:6.
b PKO Kiitollisuus.
2 *a* Ps. 27:14; Jes. 30:18–19; OL 133:45.
3 *a* OL 122:7.
PKO Vastoinkäyminen.
5 *a* 1. Piet. 2:13–14; OL 58:21; 134:5.
b OL 101:77–80; 109:54.
PKO Perustuslaki, Yhdysvaltain; Vapaus.
8 *a* Joh. 8:32; 2. Kor. 3:17.
PKO Tahdonvapaus; Vapaus.
9 *a* Sananl. 29:2.
10 *a* PKO Rehellisyys.
11 *a* 5. Moos. 8:3; Matt. 4:4; OL 84:43–44.
12 *a* Jes. 28:10; OL 42:61.
b Abr. 3:25–26.
13 *a* Luuk. 9:24; OL 101:35–38; 103:27–28.
PKO Marttyyri.
14 *a* Neh. 4:8; OL 122:9.

minä [b]koettelen teitä kaikessa nähdäkseni, pysyttekö te minun liitossani aina [c]kuolemaan asti, jotta teidät havaittaisiin arvollisiksi.

15 Sillä ellette te pysy minun liitossani, te ette ole minulle arvollisia.

16 Ja nyt, [a]tuomitkaa [b]sota ja julistakaa [c]rauhaa ja pyrkikää uutterasti [d]kääntämään lasten sydämet heidän isiensä puoleen ja isien sydämet lasten puoleen,

17 ja vielä, [a]juutalaisten sydämet profeettojen puoleen ja profeettojen juutalaisten puoleen; jotten minä tulisi ja löisi koko maata kirouksella ja kaikki liha palaisi minun edessäni.

18 Älköön sydämenne olko levoton, sillä minun Isäni kodissa on [a]monta huonetta, ja minä olen valmistanut teille sijan; ja missä minun Isäni ja minä olemme, siellä teidänkin pitää oleman.

19 Katso, moniin, jotka ovat kirkossa Kirtlandissa, minä, Herra, en ole mieltynyt,

20 sillä he eivät hylkää syntejään ja pahoja tapojaan, sydämensä kopeutta ja ahneuttaan ja kaikkia iljetyksiään eivätkä noudata viisauden ja iankaikkisen elämän sanoja, jotka minä olen heille antanut.

21 Totisesti minä sanon teille, että minä, Herra, [a]kuritan heitä ja teen mitä tahdon, elleivät he tee parannusta ja noudata kaikkea, mitä minä olen sanonut heille.

22 Ja vielä minä sanon teille, että jos te [a]noudatatte tarkoin sitä, mitä minä käskenkin teidän tehdä, minä, Herra, käännän pois kaiken vihan ja suuttumuksen teistä, eivätkä helvetin [b]portit voita teitä.

23 Nyt minä puhun teille teidän perheistänne: Jos ihmiset [a]lyövät teitä tai teidän perheitänne kerran ja te kestätte sen kärsivällisesti ettekä herjaa heitä vastaan ettekä tavoittele kostoa, teidät palkitaan;

24 mutta ellette te kestä sitä kärsivällisesti, se lasketaan [a]mitatuksi oikeudenmukaiseksi mitaksi teille.

25 Ja vielä, jos teidän vihollisenne lyö teitä toisen kerran ettekä te herjaa vihollistanne vastaan ja kestätte sen kärsivällisesti, teidän palkkanne on oleva satakertainen.

26 Ja vielä, jos hän lyö teitä kolmannen kerran ja te kestätte sen [a]kärsivällisesti, teidän palkkanne karttuu teille nelinkertaisena;

27 ja nämä kolme todistusta ovat voimassa teidän vihollistanne vastaan, ellei hän tee parannusta, eikä niitä pyyhitä pois.

28 Ja nyt, totisesti minä sanon teille: Jos tuo vihollinen välttyy minun kostoltani, niin ettei

14 *b* OL 124:55.
c Ilm. 2:10; OL 136:31, 39.
16 *a* Alma 48:14. PKO Rauhantekijä.
b PKO Sota.
c PKO Rauha.
d Mal. 3:23–24; OL 2:1–2.
17 *a* PKO Juutalaiset.
18 *a* Joh. 14:2; OL 59:2; 76:111; 81:6.
21 *a* Moosia 23:21; Hel. 12:3. PKO Kuritus.
22 *a* PKO Kuuliaisuus.
b Matt. 16:17–18; OL 33:12–13.
23 *a* Luuk. 6:29; Alma 43:46–47. PKO Vaino.
24 *a* Matt. 7:1–2.
26 *a* PKO Kärsivällisyys.

häntä tuoda tuomittavaksi minun eteeni, niin teidän on huolehdittava siitä, että [a]varoitatte häntä minun nimessäni, ettei hän enää käy teidän eikä perheenne, nimittäin lastenne lasten, kimppuun kolmanteen ja neljänteen sukupolveen.

29 Ja sitten, jos hän käy teidän tai lastenne tai lastenne lasten kimppuun kolmanteen ja neljänteen sukupolveen, minä jätän vihollisesi sinun käsiisi;

30 ja jos sinä silloin säästät hänet, sinut palkitaan vanhurskaudestasi, ja samoin lapsesi ja lastesi lapset kolmanteen ja neljänteen sukupolveen.

31 Kuitenkin vihollisesi on sinun käsissäsi; ja jos maksat hänelle hänen tekojensa mukaan, olet syytön; jos hän on tavoitellut henkeäsi ja hän saattaa henkesi vaaraan, vihollisesi on käsissäsi ja sinä olet syytön.

32 Katso, tämä on laki, jonka minä annoin palvelijalleni Nefille ja [a]isillesi Joosefille ja Jaakobille ja Iisakille ja Abrahamille ja kaikille muinaisille profeetoilleni ja apostoleilleni.

33 Ja vielä, tämä on [a]laki, jonka minä annoin muinaisilleni, ettei heidän pitänyt lähteä taisteluun mitään kansakuntaa, sukua, kieltä eikä kansaa vastaan, ellen minä, Herra, käskenyt heitä.

34 Ja jos joku kansakunta, kieli tai kansa olisi julistanut sodan heitä vastaan, heidän olisi pitänyt ensiksi nostaa [a]rauhan lippu tuolle kansalle, kansakunnalle tai kielelle;

35 ja ellei tuo kansa hyväksynyt rauhantarjousta, ei toisellakaan eikä kolmannella kerralla, heidän piti viedä nämä todistukset Herran eteen;

36 silloin minä, Herra, olisin antanut heille käskyn ja oikeuttanut heidän lähtönsä taisteluun tuota kansakuntaa, kieltä tai kansaa vastaan.

37 Ja minä, Herra, olisin [a]taistellut heidän taistelunsa ja heidän lastensa taistelut ja heidän lastensa lasten, kunnes he olisivat kostaneet kaikille vihollisilleen kolmanteen ja neljänteen sukupolveen.

38 Katso, tämä on malli kaikille ihmisille, sanoo Herra, teidän Jumalanne, syyttömyyden puolustamisesta minun edessäni.

39 Ja vielä, totisesti minä sanon teille: Jos vihollisesi, sen jälkeen kun hän on käynyt sinua vastaan ensimmäisen kerran, tekee parannuksen, tulee luoksesi rukoillen anteeksiantoasi, sinun tulee antaa hänelle anteeksi, etkä saa enää pitää sitä todisteena vihollistasi vastaan,

40 ja niin edelleen toiseen ja kolmanteen kertaan asti; ja niin usein kuin vihollisesi tekee parannuksen rikkomuksesta, jolla hän on rikkonut sinua vastaan, sinun tulee antaa [a]anteeksi hänelle jopa seitsemänkymmentä kertaa seitsemän kertaa.

41 Ja jos hän rikkoo sinua

28 *a* PKO Varoittaminen.
32 *a* OL 27:10.
33 *a* 5. Moos. 20:10; Alma 48:14–16.
34 *a* OL 105:38–41.
37 *a* Joos. 23:10; Jes. 49:25.
40 *a* Matt. 18:21–22; OL 64:9–11. PKO Anteeksianto.

vastaan eikä tee parannusta ensimmäisellä kerralla, sinun on kuitenkin annettava hänelle anteeksi.

42 Ja jos hän rikkoo sinua vastaan toisen kerran eikä tee parannusta, sinun on kuitenkin annettava hänelle anteeksi.

43 Ja jos hän rikkoo sinua vastaan kolmannen kerran eikä tee parannusta, sinun on vieläkin annettava hänelle anteeksi.

44 Mutta jos hän rikkoo sinua vastaan neljännen kerran, sinä et saa antaa hänelle anteeksi, vaan sinun tulee viedä nämä todisteet Herran eteen, eikä niitä pyyhitä pois, ennen kuin hän tekee parannuksen ja hyvittää sinulle nelinkertaisesti kaiken, millä hän on rikkonut sinua vastaan.

45 Ja jos hän tekee tämän, sinun on annettava hänelle anteeksi koko sydämestäsi; ja ellei hän tee sitä, minä, Herra, [a]kostan sinun puolestasi sinun vihollisillesi satakertaisesti;

46 ja hänen lapsilleen ja hänen lastensa lapsille, kaikkien niiden, jotka minua vihaavat, [a]kolmanteen ja neljänteen sukupolveen.

47 Mutta jos lapset tekevät parannuksen tai lasten lapset ja [a]kääntyvät Herran, heidän Jumalansa, puoleen koko sydämestään, kaikesta väkevyydestään, mielestään ja voimastaan ja hyvittävät nelinkertaisesti kaikki rikkomuksensa, joilla he ovat rikkoneet tai joilla heidän isänsä tai heidän isiensä isät ovat rikkoneet, silloin sinun suuttumuksesi on käännyttävä pois;

48 eikä [a]kosto enää kohtaa heitä, sanoo Herra, sinun Jumalasi, eikä heidän rikkomuksiaan enää milloinkaan tuoda Herran eteen todisteeksi heitä vastaan. Aamen.

LUKU 99

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta John Murdockille 29. elokuuta 1832 Hiramissa Ohiossa. John Murdock oli ollut yli vuoden saarnaamassa evankeliumia samaan aikaan kun hänen lapsensa – jäätyään äidittömiksi, kun hänen vaimonsa Julia Clapp oli kuollut huhtikuussa 1831 – asuivat muissa perheissä Ohiossa.

1–8 John Murdock kutsutaan julistamaan evankeliumia, ja ne, jotka ottavat hänet vastaan, ottavat vastaan Herran ja heidät armahdetaan.

Katso, näin sanoo Herra palvelijalleni John Murdockille: Sinut on kutsuttu lähtemään itäisille seuduille talosta taloon, kylästä kylään ja kaupungista kaupunkiin julistamaan minun ikuista evankeliumiani niiden asukkaille keskellä [a]vainoa ja jumalattomuutta.

2 Ja se, joka ottaa [a]vastaan sinut, ottaa vastaan minut; ja sinulla

45 *a* Morm. 8:20.
46 *a* 5. Moos. 5:9–10.
47 *a* Moosia 7:33; Morm. 9:6.
48 *a* Hes. 18:19–23.
99 1 *a* PKO Vaino.
2 *a* Matt. 10:40.

on oleva voimaa julistaa minun sanaani minun Pyhän Henkeni [b]osoitukseksi.

3 Ja se, joka ottaa sinut vastaan [a]kuin pieni lapsi, ottaa vastaan minun [b]valtakuntani, ja siunattuja ovat he, sillä heidät [c]armahdetaan.

4 Ja sen, joka hylkää sinut, minun Isäni ja hänen huoneensa [a]hylkää; ja pese [b]jalkasi salaisissa paikoissa tien ohessa todistukseksi heitä vastaan.

5 Ja katso ja näe, minä [a]tulen pian [b]tuomitsemaan, osoittamaan kaikille heidän jumalattomat tekonsa, jotka he ovat tehneet minua vastaan, kuten minusta on kirjoitettu kirjoitusten kirjassa.

6 Ja nyt, totisesti minä sanon sinulle, ettei sinun tarvitse lähteä, ennen kuin sinun lapsistasi on huolehdittu ja heidät on lähetetty ystävällisesti ylös Siionin piispalle.

7 Ja muutaman vuoden kuluttua, jos pyydät minulta, myös sinä saat mennä ylös hyvään maahan ottamaan haltuun perintöosasi;

8 muuten sinun tulee jatkaa minun evankeliumini julistamista, [a]kunnes sinut otetaan. Aamen.

LUKU 100

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithille ja Sidney Rigdonille Perrysburgissa New Yorkin osavaltiossa 12. lokakuuta 1833. Kaksi veljeä, jotka olivat olleet monta päivää poissa perheidensä luota, olivat niistä huolissaan.

1–4 Josephin ja Sidneyn tulee saarnata evankeliumia sielujen pelastukseksi. 5–8 Heille annetaan juuri oikealla hetkellä, mitä heidän tulee sanoa. 9–12 Sidneyn tulee olla puhemiehenä, ja Josephin tulee olla ilmoituksensaajana ja väkevä todistuksessa. 13–17 Herra nostaa puhtaan kansan, ja kuuliaiset pelastuvat.

Totisesti näin sanoo Herra teille, ystäväni [a]Sidney ja [b]Joseph: Teidän perheenne voivat hyvin; ne ovat minun kädessäni, ja minä teen niille, kuten hyväksi näen; sillä minulla on kaikki valta.

2 Seuratkaa sen tähden minua ja kuunnelkaa neuvoa, jonka minä annan teille.

3 Katso ja näe, minulla on paljon väkeä tässä paikassa, ympäröivillä seuduilla; ja teille avataan ovi menestykselliseen työhön ympäröivillä seuduilla tällä maan itäisellä alueella.

2 *b* 1. Kor. 2:4–5.
3 *a* Matt. 18:1–6.
b PKO Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta.
c PKO Armeliaisuus.
4 *a* Joh. 12:44–50.
b OL 75:19–22.
5 *a* OL 1:11–14.
b Juud. 1:14–15.
PKO Jeesus Kristus: Tuomari.
8 *a* Matt. 19:29.
100 1 *a* PKO Rigdon, Sidney.
b PKO Smith, Joseph nuorempi.

4 Sen tähden minä, Herra, olen sallinut teidän tulla tähän paikkaan; sillä se oli minusta välttämätöntä sielujen [a]pelastukseksi.

5 Sen tähden, totisesti minä sanon teille: Korottakaa äänenne tälle kansalle; [a]puhukaa ajatuksia, joita minä panen teidän sydämeenne, niin ette joudu häpeään ihmisten edessä,

6 sillä teille [a]annetaan tuona hetkenä, niin, tuossa silmänräpäyksessä, mitä teidän tulee sanoa.

7 Mutta käskyn minä annan teille, että teidän tulee [a]julistaa, mitä julistattekin, minun nimessäni, vakain sydämin, [b]sävyisyyden hengessä kaikessa.

8 Ja minä annan teille tämän lupauksen, että sikäli kuin teette tämän, [a]Pyhä Henki vuodatetaan, niin että hän todistaa kaikesta, mitä te sanotte.

9 Ja minusta on välttämätöntä, että sinä, palvelijani Sidney, olet [a]puhemiehenä tälle kansalle; niin, totisesti minä asetan sinut tähän kutsumukseen, nimittäin olemaan puhemiehenä palvelijalleni Josephille.

10 Ja minä annan hänelle voimaa olla väkevä [a]todistuksessa.

11 Ja minä annan sinulle voimaa olla [a]väkevä kaikkien kirjoitusten selittämisessä, jotta sinä voit olla puhemiehenä hänelle, ja hän on [b]ilmoituksensaajana sinulle, niin että voit olla varma kaikista asioista, jotka liittyvät minun valtakuntani asioihin maan päällä.

12 Ja nyt, jatkakaa matkaanne ja iloitkoot sydämenne; sillä katso ja näe, minä olen teidän kanssanne aina loppuun asti.

13 Ja nyt minä annan teille sanan [a]Siionista. Siion [b]lunastetaan, vaikka sitä kuritetaan vähän aikaa.

14 Teidän veljenne, palvelijani [a]Orson Hyde ja John Gould, ovat minun kädessäni; ja sikäli kuin he pitävät minun käskyni, he pelastuvat.

15 Olkoot siis sydämenne lohdulliset; sillä [a]kaikki koituu niiden parhaaksi, jotka vaeltavat oikeamielisesti, ja kirkon pyhitykseksi.

16 Sillä minä nostan itselleni [a]puhtaan kansan, joka palvelee minua vanhurskaasti;

17 ja kaikki, jotka [a]huutavat avuksi Herran nimeä ja pitävät hänen käskynsä, pelastuvat. Aivan niin. Aamen.

LUKU 101

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithille Kirtlandissa

4 *a* PKO Pelastus.
5 *a* Hel. 5:18; OL 68:3–4.
6 *a* Matt. 10:19–20; OL 84:85.
7 *a* OL 84:61.
b PKO Sävyisyys.
8 *a* 2. Nefi 33:1–4.
9 *a* 2. Moos. 4:14–16; 2. Nefi 3:17–18; OL 124:103–104.
10 *a* PKO Todistaminen.
11 *a* Alma 17:2–3.
b OL 124:125.
13 *a* PKO Siion.
b OL 84:99; 105:9–10, 31, 37.
14 *a* PKO Hyde, Orson.
15 *a* Room. 8:28; OL 90:24; 105:40.
16 *a* PKO Puhtaus.
17 *a* Joel 3:5; Alma 38:4–5.

Ohiossa 16. ja 17. joulukuuta 1833. Missouriin kokoontuneet pyhät kärsivät tänä aikana suurta vainoa. Väkivaltaiset joukot olivat karkottaneet heidät heidän kodeistaan Jacksonin piirikunnassa, ja muutamat pyhistä olivat yrittäneet asettua Van Burenin, Lafayetten ja Rayn piirikuntiin, mutta vaino seurasi heitä. Pyhien pääryhmä oli tuolloin Clayn piirikunnassa Missourissa. Kirkon yksittäisiä jäseniä uhattiin monesti kuolemalla. Jacksonin piirikunnan pyhät olivat menettäneet huonekaluja, vaatteita, karjaa ja muuta henkilökohtaista omaisuutta, ja heidän satonsa oli hävitetty monin paikoin.

1–8 Pyhiä kuritetaan ja ahdistetaan heidän rikkomustensa tähden. 9–15 Herran suuttumus kohtaa kansakuntia, mutta hänen kansansa kootaan ja sitä lohdutetaan. 16–21 Siionia ja sen vaarnoja vahvistetaan. 22–31 Tuhatvuotisen valtakunnan aikaisen elämän luonnetta kuvaillaan. 32–42 Pyhiä siunataan ja palkitaan silloin. 43–62 Vertaus ylhäisestä miehestä ja oliivipuista kuvaa Siionin vastoinkäymisiä ja lopulta tapahtuvaa lunastusta. 63–75 Pyhien tulee kokoontua edelleen yhteen. 76–80 Herra sääti Yhdysvaltain perustuslain. 81–101 Pyhien on haettava hyvitystä kärsimyksiinsä naisen ja väärämielisen tuomarin vertauksen mukaan.

Totisesti minä sanon teille veljistänne, joita on ahdistettu ja [a]vainottu ja [b]karkotettu perintömaaltaan:

2 Minä, Herra, olen sallinut [a]ahdingon, jolla heitä on ahdistettu, kohdata heitä heidän [b]rikkomustensa tähden;

3 mutta minä tunnustan heidät omikseni, ja he ovat [a]minun päivänä, jona minä tulen kokoamaan jalokiveni.

4 Ja nyt, heitä täytyy [a]kurittaa ja koetella niin kuin [b]Abrahamia, jota käskettiin uhraamaan ainoa poikansa.

5 Sillä ne, jotka eivät tahdo kestää kuritusta vaan [a]kieltävät minut, eivät voi tulla [b]pyhitetyiksi.

6 Katso, minä sanon teille: Heidän keskuudessaan oli epäsopua ja [a]riitoja ja [b]kateutta ja kiistoja ja [c]himokkaita ja ahneita haluja; sen tähden he saastuttivat näillä perintöosansa.

7 He olivat hitaita [a]kuulemaan Herran, heidän Jumalansa, ääntä; sen tähden Herra, heidän Jumalansa, on hidas kuulemaan heidän rukouksiaan, vastaamaan heille heidän ahdinkonsa päivänä.

8 Rauhansa päivänä he pitivät

101 1 *a* PKO Vaino.
b OL 103:1–2, 11; 109:47.
2 *a* OL 58:3–4.
b Moosia 7:29–30; OL 103:4; 105:2–10.
3 *a* Jes. 62:3; Mal. 3:17; OL 60:4.
4 *a* OL 95:1–2; 136:31. PKO Kuritus.
b 1. Moos. 22:1–14; MK Jaak. 4:5. PKO Abraham.
5 *a* Matt. 10:32–33; Room. 1:16; 2. Nefi 31:14.
b PKO Pyhitys.
6 *a* PKO Kiista.
b PKO Kateus.
c PKO Himo.
7 *a* Jes. 59:2; Moosia 11:22–25; 21:15; Alma 5:38.

minun neuvoani vähäarvoisena; mutta [a]ahdinkonsa päivänä he pakosta [b]hapuilevat minua etsien.

9 Totisesti minä sanon teille: Heidän synneistään huolimatta minun sisimpäni on täynnä [a]myötätuntoa heitä kohtaan. Minä en täysin [b]hylkää heitä; ja [c]vihan päivänä minä muistan armon.

10 Minä olen vannonut, ja julistus on lähtenyt maailmaan aiemman käskyn myötä, jonka minä olen antanut teille, että minä annan suuttumukseni [a]miekan iskeä kansani puolesta; ja niin kuin olen sanonut, on tapahtuva.

11 Minun suuttumukseni vuodatetaan pian määrättömänä kaikkien kansakuntien päälle; ja tämän minä teen, kun niiden pahuuden malja on [a]täysi.

12 Ja sinä päivänä kaikki ne, jotka ovat [a]vartiotornissa, eli toisin sanoen koko Israelini, pelastetaan.

13 Ja ne, jotka on hajotettu, [a]kootaan.

14 Ja kaikki ne, jotka ovat olleet [a]murheellisia, saavat lohdutuksen.

15 Ja kaikki ne, jotka ovat antaneet [a]henkensä minun nimeni tähden, kruunataan.

16 Sen tähden olkoon sydämenne lohdullinen, mitä tulee Siioniin; sillä kaikki liha on minun [a]käsissäni; olkaa levollisia ja [b]tietäkää, että minä olen Jumala.

17 [a]Siionia ei siirretä sijaltansa, vaikka sen lapset on hajotettu.

18 Ne, jotka jäävät jäljelle ja ovat puhdassydämisiä, palaavat ja tulevat [a]perintöosillensa, he ja heidän lapsensa, ikuisen ilon [b]lauluin, [c]rakentamaan Siionin autioita paikkoja –

19 ja kaikki tämä, jotta profeettojen kirjoitukset täyttyisivät.

20 Ja katso, mitään muuta [a]paikkaa ei ole määrätty kuin se, jonka minä olen määrännyt; eikä mitään muuta paikkaa määrätäkään kuin se, jonka minä olen määrännyt pyhieni kokoamistyötä varten,

21 kunnes tulee päivä, jolloin heille ei enää löydy tilaa; ja silloin minulla on muita paikkoja, jotka minä määrään heille, ja niitä kutsutaan [a]vaarnoiksi teltkankaita varten eli Siionin vahvistukseksi.

22 Katso, tahtoni on, että kaikki ne, jotka huutavat avuksi minun nimeäni ja palvelevat minua minun ikuisen evankeliumini mukaan, [a]kokoontuvat yhteen ja [b]seisovat pyhissä paikoissa;

8 *a* Hel. 12:3.
b Ap. t. 17:27; Alma 32:5–16.
9 *a* PKO Armeliaisuus; Myötätunto.
b Jer. 30:11.
c OL 98:21–22.
10 *a* OL 1:13–14.
11 *a* Hel. 13:14; Et. 2:9–11.
12 *a* PKO Vartija.
13 *a* 5. Moos. 30:3–6; 1. Nefi 10:14. PKO Israel: Israelin kokoaminen.
14 *a* Matt. 5:4.
15 *a* Matt. 10:39. PKO Marttyyri.
16 *a* Moos. 6:32.
b 2. Moos. 14:13–14; Ps. 46:11.
17 *a* PKO Siion.
18 *a* OL 103:11–14.
b Jes. 35:10; OL 45:71. PKO Laulu.
c Aam. 9:13–15; OL 84:2–5; 103:11.
20 *a* OL 57:1–4.
21 *a* OL 82:13–14; 115:6, 17–18. PKO Vaarna.
22 *a* PKO Israel: Israelin kokoaminen.
b Matt. 24:15; OL 45:32; 115:6.

23 ja valmistautuvat ilmoitukseen, joka on tuleva, jolloin telttamajassani oleva [a]väliverho, joka peittää temppelini ja joka kätkee maan, poistetaan, ja kaikki liha saa [b]nähdä minut yhtä aikaa.

24 Ja kaikki [a]katoavainen, sekä ihmisestä että maan eläimistä ja taivaiden linnuista ja meren kaloista, jotka asuvat koko maan päällä, [b]hävitetään;

25 ja myös se, mikä on alkuaineesta, [a]sulaa hehkuvassa kuumuudessa; ja kaikki tulee [b]uudeksi, niin että minun tuntemukseni ja [c]kirkkauteni voi olla koko maan päällä.

26 Ja sinä päivänä ihmisen [a]vihamielisyys ja eläinten vihamielisyys, niin, kaiken lihan vihamielisyys [b]lakkaa minun kasvojeni edestä.

27 Ja mitä tahansa kuka tahansa pyytääkin sinä päivänä, se annetaan hänelle.

28 Eikä [a]Saatanalla ole sinä päivänä valtaa kiusata ketään ihmistä.

29 Eikä [a]murhetta ole, koska ei ole kuolemaa.

30 Sinä päivänä [a]sylilapsi ei kuole, ennen kuin hän on vanha; ja hänen elinaikansa on kuin puun ikä;

31 ja kun hän kuolee, hän ei nuku, nimittäin maassa, vaan hänet [a]muutetaan silmänräpäyksessä ja [b]temmataan ylös, ja hänen leponsa on loistava.

32 Niin, totisesti minä sanon teille: Sinä [a]päivänä, jolloin Herra tulee, hän [b]ilmoittaa kaiken –

33 menneet asiat ja [a]salatut asiat, joita kukaan ei ole tiennyt, asioita maasta, minkä kautta se on tehty, ja sen tarkoituksen ja lopun –

34 kallisarvoisimmat asiat, sen mikä on ylhäällä ja sen mikä on alhaalla, sen mikä on maassa ja maan päällä ja taivaassa.

35 Ja kaikki ne, jotka kärsivät [a]vainoa minun nimeni tähden ja kestävät uskossa, vaikka heidät kutsutaan antamaan henkensä minun [b]tähteni, pääsevät kuitenkin osallisiksi kaikesta tästä kirkkaudesta.

36 Älkää sen tähden pelätkö edes [a]kuolemaa, sillä tässä maailmassa teidän ilonne ei ole täysi, mutta minussa teidän [b]ilonne on täysi.

37 Älkää siis huolehtiko ruumiista älkääkä ruumiin elämästä,

23 *a* PKO Väliverho.
b Jes. 40:5; OL 38:8; 93:1. PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
24 *a* OL 29:24.
b Sef. 1:2–3; Mal. 3:19; OL 88:94; JS–H 1:37.
25 *a* Aam. 9:5; 2. Piet. 3:10–14. PKO Maa: Maan puhdistaminen.
b Ilm. 21:5.
c PKO Tuhatvuotinen valtakunta.
26 *a* Jes. 11:6–9. PKO Viha.
b PKO Rauha.
28 *a* Ilm. 20:2–3; 1. Nefi 22:26; OL 88:110.
29 *a* Ilm. 21:4.
30 *a* Jes. 65:20–22; OL 63:51.
31 *a* 1. Kor. 15:52; OL 43:32.
b 1. Tess. 4:16–17.
32 *a* OL 29:11. PKO Tuhatvuotinen valtakunta.
b OL 121:26–28.
33 *a* PKO Jumalan salaisuudet.
35 *a* OL 63:20. PKO Vaino.
b OL 98:13.
36 *a* PKO Kuolema, fyysinen.
b PKO Ilo.

vaan huolehtikaa [a]sielusta ja sielun elämästä.

38 Ja [a]etsikää alati Herran kasvoja, jotta voittaisitte [b]kärsivällisyydellä omaksenne sielunne, niin saatte iankaikkisen elämän.

39 Kun ihmisiä kutsutaan minun [a]ikuiseen evankeliumiini ja he tekevät ikuisen liiton, heitä pidetään maan [b]suolana ja ihmisten makuna;

40 heidät on kutsuttu ihmisten mauksi; sen tähden, jos tuo maan suola menettää makunsa, katso, se ei kelpaa enää muuhun kuin ulos heitettäväksi ja ihmisten jalkoihin tallattavaksi.

41 Katso, tämä on viisasta Siionin lapsiin nähden, niin, moniin mutta ei kaikkiin: heidät havaittiin rikkojiksi, sen tähden heitä täytyy [a]kurittaa.

42 Joka itsensä [a]korottaa, se alennetaan, ja joka itsensä [b]alentaa, se korotetaan.

43 Ja nyt minä esitän teille vertauksen, jotta te voitte tietää minun tahtoni Siionin lunastuksesta.

44 Eräällä [a]ylhäisellä miehellä oli maapalsta, hyvin oivallinen; ja hän sanoi palvelijoillensa: Menkää minun [b]viinitarhaani, nimittäin tälle sangen oivalliselle maakappaleelle, ja istuttakaa kaksitoista oliivipuuta;

45 ja asettakaa [a]vartijoita niiden ympärille ja rakentakaa torni, niin että joku voi valvoa ympäröivää maata, olla vartijana tornissa, niin ettei minun oliivipuitani kaadettaisi maahan, kun vihollinen tulee ryöstämään ja ottamaan itselleen minun viinitarhani hedelmät.

46 Nyt, ylhäisen miehen palvelijat menivät ja tekivät, kuten heidän herransa oli käskenyt heitä, ja istuttivat oliivipuut ja rakensivat aidan ympärille ja asettivat vartijoita ja alkoivat rakentaa tornia.

47 Ja ollessaan vielä laskemassa sen perustusta he alkoivat sanoa keskenään: Ja mihin herrani tarvitsee tätä tornia?

48 Ja he neuvottelivat pitkän aikaa sanoen keskenään: Mihin herrani tarvitsee tätä tornia, sillä tämä on rauhan aikaa?

49 Eikö tämä raha voitaisi antaa rahanvaihtajille? Sillä ei näitä tarvita.

50 Ja ollessaan keskenään eripuraisia he kävivät hyvin laiskoiksi, eivätkä he kuulleet herransa käskyjä.

51 Ja vihollinen tuli yöllä ja kaatoi maahan [a]aidan; ja ylhäisen miehen palvelijat nousivat ja olivat peloissaan ja pakenivat; ja vihollinen hävitti heidän työnsä ja kaatoi maahan oliivipuut.

52 Nyt, katso, ylhäinen mies, viinitarhan herra, kutsui palvelijoitansa ja sanoi heille: Miksi?

---

37 *a* PKO Sielu.
38 *a* 2. Aik. 7:14; OL 93:1.
b PKO Kärsivällisyys.
39 *a* PKO Uusi ja ikuinen liitto.
b Matt. 5:13; OL 103:10.
41 *a* PKO Kuritus.
42 *a* Ob. 1:3–4; Luuk. 14:11; Hel. 4:12–13.
b Luuk. 18:14. PKO Nöyryys.
44 *a* OL 103:21–22.
b PKO Herran viinitarha.
45 *a* Hes. 33:2, 7; 3. Nefi 16:18. PKO Vartija.
51 *a* Jes. 5:1–7.

Mikä on syynä tähän suureen pahuuteen?

53 Eikö teidän olisi pitänyt tehdä, niin kuin minä käskin teitä ja – kun olitte istuttaneet viinitarhan ja rakentaneet ympärille aidan ja asettaneet vartijoita sen muureille – rakentaa myös torni ja asettaa vartija torniin ja vartioida minun viinitarhaani eikä nukkua, niin ettei vihollinen olisi käynyt kimppuunne?

54 Ja katso, vartija tornissa olisi nähnyt vihollisen tämän ollessa vielä kaukana; ja silloin te olisitte voineet valmistautua ja estää vihollista kaatamasta maahan sen aitaa ja pelastaa viinitarhani tuhoojan käsiltä.

55 Ja viinitarhan herra sanoi yhdelle palvelijoistaan: Mene ja kokoa yhteen loput palvelijoistani ja ota [a]koko taloni voima, jota ovat soturini, nuoret mieheni ja myös ne, jotka ovat keskiikäisiä kaikkien palvelijoideni keskuudessa ja jotka ovat taloni voima, ainoastaan niitä lukuun ottamatta, jotka minä olen määrännyt jäämään;

56 ja menkää heti minun viinitarhani maalle ja lunastakaa minun viinitarhani, sillä se on minun; minä olen ostanut sen rahalla.

57 Lähtekää siis heti minun maalleni, kaatakaa maahan vihollisteni muurit; kukistakaa heidän torninsa ja ajakaa hajalle heidän vartijansa.

58 Ja sikäli kuin he kokoontuvat yhteen teitä vastaan, [a]kostakaa minun puolestani minun vihollisilleni, että minä voin tulla pian lopun talonväkeni kanssa ja ottaa maan haltuuni.

59 Ja palvelija sanoi herralleen: Milloin tämä tapahtuu?

60 Ja hän sanoi palvelijalleen: Kun minä tahdon; mene heti ja tee kaikki, mitä minä olen käskenyt sinun tehdä;

61 ja tämä on minun sinettini ja siunaukseni sinulle: sinä olet uskollinen ja [a]viisas taloudenhoitaja talossani, [b]hallitsija minun valtakunnassani.

62 Ja hänen palvelijansa meni heti ja teki kaiken, mitä hänen herransa käski hänen tehdä; ja [a]monen päivän kuluttua kaikki oli täytetty.

63 Vielä, totisesti minä sanon teille: Minä näytän teille, mikä on minun viisauteni mukaista, mitä tulee kaikkiin seurakuntiin, sikäli kuin ne haluavat, että niitä opastetaan oikealla ja soveliaalla tiellä niiden pelastukseksi –

64 jotta minun pyhieni yhteen kokoamisen työ voi jatkua, jotta minä voin vahvistaa heitä nimelleni [a]pyhissä paikoissa; sillä [b]elonkorjuun aika on tullut, ja minun sanani täytyy [c]toteutua.

65 Sen tähden minun on koottava yhteen kansani vehnän ja [a]rikkaviljan vertauksen mukaisesti, jotta vehnä voi olla turvassa aitoissa saadakseen omaksi iankaikkisen elämän ja tullakseen

55 *a* OL 103:22, 29–30; 105:16, 29–30.
58 *a* OL 97:22–24; 105:15.
61 *a* OL 78:22.
b Matt. 25:20–23.
62 *a* OL 105:37.
64 *a* OL 87:8.
b OL 33:3, 7.
PKO Sadonkorjuu.
c OL 1:38.
65 *a* Matt. 13:6–43; OL 86:1–7.

kruunatuksi [b]selestisellä kirkkaudella, kun minä tulen Isäni valtakuntaan maksamaan jokaiselle hänen tekojensa mukaan;

66 kun taas rikkavilja sidotaan kimpuiksi ja niiden siteet vahvistetaan, niin että ne voidaan [a]polttaa sammumattomassa tulessa.

67 Sen tähden minä annan kaikille seurakunnille käskyn, että niiden tulee edelleen kokoontua yhteen paikkoihin, jotka minä olen määrännyt.

68 Kuitenkin, kuten minä olen sanonut teille aikaisemmassa käskyssä, älköön [a]kokoontumisenne tapahtuko kiireessä eikä paeten; vaan kaikki valmistettakoon teidän edellänne.

69 Ja jotta kaikki olisi valmista teidän edellänne, noudattakaa käskyä, jonka minä olen antanut näistä asioista

70 ja joka sanoo tai opettaa, että teidän tulee [a]ostaa rahalla kaikki maat, jotka voidaan rahalla ostaa, sitä maata ympäröivältä seudulta, jonka minä olen määrännyt Siionin maaksi, pyhieni kokoamisen aluksi;

71 kaiken maan, joka voidaan ostaa Jacksonin piirikunnasta ja ympäröivistä piirikunnista, ja jättäkää loput minun käteeni.

72 Nyt, totisesti minä sanon teille: Kaikki seurakunnat kootkoot yhteen kaikki rahansa; nämä asiat tehtäköön aikanaan mutta ei [a]kiireessä; ja huolehtikaa siitä, että kaikki valmistetaan teidän edellänne.

73 Ja kunniallisia miehiä nimitettäköön, nimittäin viisaita miehiä, ja lähettäkää heidät ostamaan näitä maita.

74 Ja seurakunnat itäisillä seuduilla, kun ne ovat vahvistuneet, jos ne kuulevat tätä neuvoa, ne voivat ostaa maita ja kokoontua yhteen niille; ja tällä tavalla ne voivat vahvistaa Siionia.

75 Jo nyt on riittävästi, niin, vieläpä runsaasti, varattuna Siionin lunastamiseen ja sen autioiden paikkojen vahvistamiseen, niin ettei niitä enää kukisteta, jos seurakunnat, jotka kutsuvat itseään minun nimeni mukaan, [a]haluavat kuulla minun ääntäni.

76 Ja vielä minä sanon teille, niille, jotka heidän vihollisensa ovat hajottaneet: Tahtoni on, että he hakevat yhä hyvitystä ja omaisuuden palauttamista niiden käsistä, jotka on asetettu hallitusmiehiksi ja joilla on valta teidän ylitsenne –

77 kansan lakien ja [a]perustuslain mukaan, jotka minä olen sallinut säätää ja joita tulee ylläpitää kaiken lihan [b]oikeuksien ja turvan vuoksi vanhurskaiden ja pyhien periaatteiden mukaan;

78 niin että jokainen voi toimia tulevaisuutta koskevassa opissa ja periaatteessa moraalisen [a]tahdonvapauden mukaan, jonka minä olen antanut hänelle, niin että jokainen voi olla

65 *b* PKO Selestinen kirkkaus.
66 *a* Nah. 1:5; Matt. 3:12; OL 38:12; 63:33–34.
68 *a* OL 58:56.
70 *a* OL 63:27–29.
72 *a* Jes. 52:10–12.
75 *a* Alma 5:37–39.
77 *a* PKO Hallitus.
b PKO Vapaus.
78 *a* PKO Tahdonvapaus.

[b]vastuussa omista synneistään [c]tuomiopäivänä.

79 Sen tähden ei ole oikein, että kukaan olisi toisen orjuudessa.

80 Ja tätä tarkoitusta varten minä olen säätänyt tämän maan [a]perustuslain niiden viisaiden miesten käsillä, jotka minä nostin juuri tätä tarkoitusta varten, ja lunastanut maan verta [b]vuodattamalla.

81 Nyt, mihin minä vertaan Siionin lapsia? Minä vertaan heitä naisen ja väärämielisen tuomarin [a]vertaukseen – sillä ihmisten tulee [b]rukoilla aina, lannistumatta – jossa sanotaan:

82 Eräässä kaupungissa oli tuomari, joka ei pelännyt Jumalaa eikä piitannut ihmisistä.

83 Ja siinä kaupungissa oli leskivaimo, ja hän tuli hänen luokseen ja sanoi: Tee minulle oikeutta vastustajaani vastaan.

84 Mutta hän ei suostunut pitkään aikaan, mutta jälkeenpäin hän sanoi itsekseen: Vaikka minä en pelkääkään Jumalaa enkä piittaa ihmisistä, siitä huolimatta, koska tästä leskestä on minulle vaivaa, minä teen hänelle oikeuden, jottei hän väsyttäisi minua alituisilla käynneillään.

85 Näin minä vertaan Siionin lapsia.

86 He anokoot tuomarin jalkojen juuressa;

87 ja ellei hän kuuntele heitä, he anokoot kuvernöörin jalkojen juuressa;

88 ja ellei kuvernööri kuuntele heitä, he anokoot presidentin jalkojen juuressa;

89 ja ellei presidentti kuuntele heitä, silloin Herra nousee ja tulee esiin [a]piilopaikastaan ja vaivaa raivoissaan kansakuntaa;

90 ja ankarassa kiivaudessaan ja hehkuvassa vihassaan aikanaan erottaa pois nuo jumalattomat, epäuskoiset ja väärämieliset [a]taloudenhoitajat ja määrää heille heidän osansa teeskentelijöiden ja [b]epäuskoisten joukossa;

91 tosiaankin, ulkoisessa pimeydessä, missä [a]itketään ja valitetaan ja kiristellään hampaita.

92 Rukoilkaa sen tähden, että heidän korvansa avautuisivat teidän huudoillenne, jotta minä olisin [a]armollinen heille, niin etteivät nämä asiat kohtaisi heitä.

93 Sen, mitä minä olen sanonut teille, täytyy tapahtua, jotta kaikki ihmiset jäisivät vaille [a]puolustusta;

94 jotta viisaat miehet ja hallitusmiehet saisivat kuulla ja tietää sen, mitä he eivät ole milloinkaan [a]ajatelleet;

95 jotta minä voin ryhtyä tekemään tekoani, [a]outoa tekoani, ja suorittamaan työtäni, outoa työtäni, niin että ihmiset voivat [b]erottaa vanhurskaan jumalattomasta, sanoo teidän Jumalanne.

---

78 *b* PKO Vastuullisuus.
c PKO Viimeinen tuomio.
80 *a* 2. Nefi 1:7–9; OL 98:5–6. PKO Perustuslaki, Yhdysvaltain.
b 1. Nefi 13:13–19.
81 *a* Luuk. 18:1–8.
b PKO Rukous.
89 *a* Jes. 45:15; OL 121:1, 4; 123:6.
90 *a* PKO Taloudenhoitaja.
b Ilm. 21:8. PKO Epäusko.
91 *a* Matt. 25:30; OL 19:5; 29:15–17; 124:8.
92 *a* PKO Armeliaisuus.
93 *a* Room. 1:18–21.
94 *a* Jes. 52:15; 3. Nefi 20:45; 21:8.
95 *a* Jes. 28:21; OL 95:4.
b Mal. 3:18. PKO Erottamisen lahja.

96 Ja vielä minä sanon teille: On vastoin minun käskyäni ja minun tahtoani, että palvelijani Sidney Gilbert myisi minun [a]varastohuoneeni, jonka minä olen perustanut kansalleni, vihollisteni käsiin.

97 Älköät viholliseni saastuttako sitä, minkä minä olen perustanut, niiden suostumuksella, jotka [a]kutsuvat itseään minun nimeni mukaan;

98 sillä tämä on erittäin raskas ja vakava synti minua vastaan ja minun kansaani vastaan niiden tapahtumien tähden, jotka minä olen säätänyt ja jotka pian kohtaavat kansakuntia.

99 Sen tähden tahtoni on, että minun kansani vaatii sitä, minkä minä olen säätänyt sille, ja pysyy vaatimuksessa, vaikkei se saisikaan asua siellä.

100 Minä en kuitenkaan sano, ettei se ole asuva siellä; sillä sikäli kuin se tuottaa minun valtakuntaani soveliaita hedelmiä ja tekoja, se tulee asumaan siellä.

101 Se rakentaa, eikä toinen [a]peri sitä; se istuttaa viinitarhoja, ja se syö niiden hedelmät. Aivan niin. Aamen.

LUKU 102

Pöytäkirja kirkon ensimmäisen korkean neuvoston järjestämisestä Kirtlandissa Ohiossa 17. helmikuuta 1834. Alkuperäisen pöytäkirjan laativat vanhimmat Oliver Cowdery ja Orson Hyde. Profeetta korjasi pöytäkirjaa seuraavana päivänä, ja sitä seuraavana päivänä korkea neuvosto hyväksyi korjatun pöytäkirjan yksimielisesti kirkon "korkean neuvoston muodoksi ja säännöksi". Jakeet 30–32, jotka koskevat kahdentoista apostolin neuvostoa, lisättiin Joseph Smithin johdolla vuonna 1835, jolloin tämä luku valmisteltiin Opissa ja liitoissa julkaisemista varten.

1–8 Korkea neuvosto määrätään selvittämään merkityksellisiä vaikeuksia, joita kirkossa syntyy. 9–18 Asioiden kuulemisen menettelytavat esitetään. 19–23 Neuvoston johtaja tekee päätöksen. 24–34 Muutoksenhakumenettely esitetään.

TÄNÄ päivänä kaksikymmentäneljä ylipappia kokoontui saadun ilmoituksen mukaan yleiseen kokoukseen Joseph Smith nuoremman kotiin ja ryhtyi järjestämään Kristuksen kirkon [a]korkeaa neuvostoa, jonka tuli koostua kahdestatoista ylipapista ja yhdestä tai kolmesta johtajasta asian vaatimusten mukaan.

2 Korkea neuvosto perustettiin ilmoituksen kautta sitä tarkoitusta varten, että se selvittäisi

96 *a* PKO Varastohuone.
97 *a* OL 103:4; 112:25–26; 125:2.
101 *a* Jes. 65:21–22. PKO Tuhatvuotinen valtakunta.
102 1 *a* PKO Korkea neuvosto.

merkityksellisiä vaikeuksia, joita kirkossa voi syntyä ja joita seurakunta tai [a]piispanneuvosto ei ole voinut ratkaista osapuolia tyydyttävällä tavalla.

3 Joseph Smith nuorempi, Sidney Rigdon ja Frederick G. Williams tunnustettiin johtajiksi neuvoston äänellä; ja Joseph Smith vanhempi, John Smith, Joseph Coe, John Johnson, Martin Harris, John S. Carter, Jared Carter, Oliver Cowdery, Samuel H. Smith, Orson Hyde, Sylvester Smith ja Luke Johnson, ylipappeja, valittiin pysyväksi neuvostoksi kirkolle neuvoston yksimielisellä äänellä.

4 Yllä mainituilta neuvosmiehiltä kysyttiin sitten, hyväksyivätkö he nimityksensä ja toimisivatko he tuossa virassa taivaan lain mukaan, mihin he kaikki vastasivat, että he hyväksyivät nimityksensä ja täyttäisivät virkansa heille suodun Jumalan armon mukaan.

5 Sen neuvoston jäsenmäärä, joka äänesti kirkon nimessä ja puolesta nimittäessään yllä mainitut neuvosmiehet, oli neljäkymmentäkolme seuraavasti: yhdeksän ylipappia, seitsemäntoista vanhinta, neljä pappia ja kolmetoista jäsentä.

6 Äänestettiin, että korkealla neuvostolla ei voi olla valtaa toimia ilman että seitsemän yllä mainituista neuvosmiehistä tai heidän asianmukaisesti nimitetyistä seuraajistaan on läsnä.

7 Näillä seitsemällä on valta nimittää muita ylipappeja, joita he pitävät kelvollisina ja kykenevinä, toimimaan poissa olevien neuvosmiesten paikalla.

8 Äänestettiin, että milloin vain kenen tahansa yllä mainitun neuvosmiehen paikka vapautuu kuoleman, virasta rikkomuksen vuoksi erottamisen tai tältä kirkon hallintoalueelta muuttamisen tähden, se tulee täyttää johtajan tai johtajien nimityksellä ja vahvistaa sitä tarkoitusta varten kokoontuvan, kirkon nimessä toimivan, ylipappien yleisen kokouksen äänellä.

9 Kirkon presidentti, joka on myös neuvoston johtaja, nimitetään [a]ilmoituksen kautta ja [b]hyväksytään johtotehtäväänsä kirkon äänellä.

10 Ja hänen virkansa arvokkuuden mukaista on, että hän johtaa kirkon neuvostoa; ja hänen oikeutenaan on saada apua kahdelta muulta johtajalta, jotka on nimitetty samalla tavalla kuin hänet itse on nimitetty.

11 Ja toisen tai molempien niistä poissa ollessa, jotka on nimitetty auttamaan häntä, hänellä on valta johtaa neuvostoa ilman apulaista; ja siinä tapauksessa, että hän itse on poissa, toisilla johtajilla on valta johtaa hänen asemestaan, molemmilla tai kummalla tahansa heistä.

12 Milloin Kristuksen kirkon korkea neuvosto vain on asianmukaisesti järjestetty edellä esitetyn kaavan mukaisesti, kahdentoista neuvosmiehen tulee

2 *a* OL 107:72–74.
9 *a* PKO Ilmoitus.
b PKO Tuen antaminen kirkon johtajille.

vetää arpaa numeroista ja siten ratkaista, kuka kahdestatoista puhuu ensiksi, alkaen numerosta yksi ja niin edelleen järjestyksessä numeroon kaksitoista.

13 Milloin tämä neuvosto kokoontuu käsittelemään jotakin asiaa, kahdentoista neuvosmiehen tulee harkita, onko se vaikea vai ei; ellei se ole, ainoastaan kaksi neuvosmiehistä puhuu siitä edellä kirjoitetun kaavan mukaisesti.

14 Mutta jos sitä pidetään vaikeana, neljä määrättäköön; ja jos vaikeampana, kuusi; mutta enempää kuin kuusi älköön määrättäkö puhumaan missään tapauksessa.

15 Syytetyllä on kaikissa asioissa oikeus puoleen neuvostosta loukkaamisen ja vääryyden välttämiseksi.

16 Ja neuvoston edessä puhumaan nimettyjen neuvosmiesten tulee esittää asia, kun todisteet on tutkittu, sen oikeassa valossa neuvoston edessä; ja jokaisen tulee puhua tasapuolisesti ja [a]oikeudenmukaisesti.

17 Neuvosmiesten, jotka saavat parilliset numerot, eli 2, 4, 6, 8, 10 ja 12, tulee puhua syytetyn puolesta ja estää loukkaaminen ja vääryys.

18 Syyttäjällä ja syytetyllä tulee olla kaikissa asioissa oikeus puhua puolestaan neuvoston edessä, kun todisteet on kuultu ja kun neuvosmiehet, jotka on nimetty puhumaan asiassa, ovat päättäneet puheensa.

19 Kun todisteet on kuultu, neuvosmiehet, syyttäjä ja syytetty ovat puhuneet, johtaja antakoon päätöksen sen mukaan, kuinka hän asian ymmärtää, ja pyytäköön kahtatoista neuvosmiestä vahvistamaan sen äänellään.

20 Mutta jos muut neuvosmiehet, jotka eivät ole puhuneet, tai kuka tahansa heistä, todisteet ja lausunnot puolueettomasti kuultuaan havaitsee virheen johtajan päätöksessä, he voivat ilmaista sen, ja asia tulee ottaa uudelleen kuultavaksi.

21 Ja jos asiaan saadaan lisää valoa huolellisen uudelleen kuulemisen jälkeen, päätöstä muutettakoon sen mukaisesti.

22 Mutta siinä tapauksessa, ettei mitään lisävaloa anneta, ensimmäinen päätös pysyköön voimassa, ja neuvoston enemmistöllä on valta päättää siitä.

23 Siinä tapauksessa, että vaikeus koskee [a]oppia tai periaatetta, ellei asiasta ole kirjoitettu riittävästi, niin että se olisi selvä neuvoston mielessä, johtaja voi kysyä ja saada tietää Herran mielen [b]ilmoituksen kautta.

24 Ylipapeilla on muualla ollessaan valta kutsua ja järjestää neuvosto edellä esitetyllä tavalla selvittämään vaikeuksia, kun osapuolet tai kumpi tahansa niistä pyytää sitä.

25 Ja mainitulla ylipappien neuvostolla on valta nimittää yksi omasta keskuudestaan johtamaan sellaista neuvostoa väliaikaisesti.

16 *a* PKO Oikeudenmukaisuus.

23 *a* 4. Moos. 9:8.
b PKO Ilmoitus.

26 Mainitun neuvoston velvollisuutena olkoon lähettää heti jäljennös pöytäkirjasta täysin selvityksin heidän päätökseensä liittyvistä todistuksista kirkon ensimmäisen presidenttikunnan sijaintipaikan korkealle neuvostolle.

27 Jos osapuolet tai kumpi tahansa niistä on tyytymätön mainitun neuvoston päätökseen, ne voivat vedota kirkon ensimmäisen presidenttikunnan sijaintipaikan korkeaan neuvostoon ja tulla uudelleen kuulluiksi, joka asia tulee käsitellä siellä edellä kirjoitetun kaavan mukaisesti, ikään kuin mitään päätöstä ei olisi tehty.

28 Tämä muualla olevien ylipappien neuvosto tulee kutsua koolle vain kaikkein [a]vaikeimmissa kirkon asioiden tapauksissa; eikä mikään yleinen tai tavallinen asia riitä sellaisen neuvoston kutsumiseen.

29 Matkustavilla tai paikallisilla ylipapeilla on muualla valta sanoa, onko sellaisen neuvoston koolle kutsuminen välttämätöntä vai ei.

30 Korkean neuvoston eli muualla [a]matkustavien ylipappien ja kahdestatoista [b]apostolista koostuvan matkustavan korkean neuvoston päätöksillä on eroa.

31 Edellisen päätöksestä voidaan valittaa; mutta jälkimmäisen päätöksestä ei voida.

32 Jälkimmäisen voivat asettaa kyseenalaiseksi vain kirkon johtavat auktoriteetit rikkomustapauksessa.

33 Päätettiin, että kirkon ensimmäisen presidenttikunnan sijaintipaikan presidentti tai presidentit saavat vallan päättää, onko jokin sellainen asia, josta saadaan valittaa, asianmukaisesti oikeutettu uudelleenkuulemiseen, tutkittuaan vetoomuksen ja todisteet ja siihen liittyvät lausunnot.

34 Kaksitoista neuvosmiestä ryhtyivät sitten vetämään arpaa eli arpomaan ratkaistakseen, kuka puhuisi ensiksi, ja tulos oli seuraava, nimittäin: 1. Oliver Cowdery; 2. Joseph Coe; 3. Samuel H. Smith; 4. Luke Johnson; 5. John S. Carter; 6. Sylvester Smith; 7. John Johnson; 8. Orson Hyde; 9. Jared Carter; 10. Joseph Smith vanhempi; 11. John Smith; 12. Martin Harris. Rukouksen jälkeen konferenssi päättyi.

Oliver Cowdery
Orson Hyde
kirjurit

LUKU 103

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Kirtlandissa Ohiossa 24. helmikuuta 1834. Tämä ilmoitus saatiin Parley P. Prattin ja Lyman Wightin saavuttua Missourista Kirtlandiin Ohioon

28 *a* OL 107:78. | 30 *a* OL 107:23–24, 35–38. | *b* PKO Apostoli.

keskustelemaan profeetan kanssa pyhien auttamisesta ja heidän palaamisestaan omille mailleen Jacksonin piirikuntaan.

1–4 Miksi Herra salli pyhiä vainottavan Jacksonin piirikunnassa. 5–10 Pyhät ovat voitollisia, jos he pitävät käskyt. 11–20 Siion lunastetaan voimalla, ja Herra on käyvä kansansa edellä. 21–28 Pyhien tulee kokoontua Siioniin, ja ne, jotka antavat henkensä, löytävät sen jälleen. 29–40 Eri veljiä kutsutaan järjestämään Siionin leirikunta ja menemään Siioniin; heille luvataan voitto, jos he ovat uskollisia.

Totisesti minä sanon teille, ystäväni: Katso, minä annan teille ilmoituksen ja käskyn, jotta tiedätte, kuinka [a]menetellä velvollisuuksienne täyttämisessä, mitä tulee niiden veljienne pelastukseen ja [b]lunastukseen, jotka on hajotettu Siionin maahan

2 vihollisteni käsien [a]karkottamina ja lyöminä, vihollisten, joiden päälle minä vuodatan vihani määrättömänä omana aikanani.

3 Sillä minä olen kärsinyt heitä tähän asti, jotta he [a]täyttäisivät pahuutensa mitan, jotta heidän maljansa olisi täysi;

4 ja jotta niitä, jotka kutsuvat itseään minun nimeni mukaan, [a]kuritettaisiin vähän aikaa ankaralla ja kovalla kurituksella, koska he eivät [b]kuulleet täysin säädöksiä ja käskyjä, jotka minä annoin heille.

5 Mutta totisesti minä sanon teille, että minä olen säätänyt säädöksen, jonka minun kansani toteuttaa, sikäli kuin se heti tästä hetkestä lähtien kuulee [a]neuvoja, jotka minä, Herra, sen Jumala, annan sille.

6 Katso, se alkaa, sillä minä olen niin säätänyt, päästä voitolle minun vihollisistani heti tästä hetkestä lähtien.

7 Ja kun se [a]kuulee noudattaakseen kaikkia sanoja, jotka minä, Herra, sen Jumala, puhun sille, se ei lakkaa milloinkaan olemasta voitolla, kunnes maailman [b]valtakunnat on alistettu minun jalkojeni alle ja maa on [c]annettu [d]pyhille, niin että he saavat pitää sitä [e]hallussaan aina ja ikuisesti.

8 Mutta jos he eivät [a]pidä minun käskyjäni eivätkä kuule noudattaakseen kaikkia minun sanojani, maailman valtakunnat voittavat heidät.

9 Sillä heidät pantiin [a]valoksi maailmalle ja ihmisten pelastajiksi;

10 ja sikäli kuin he eivät ole ihmisten pelastajia, he ovat kuin [a]suola, joka on menettänyt makunsa eikä kelpaa enää muuhun kuin ulos heitettäväksi ja ihmisten jalkoihin tallattavaksi.

11 Mutta totisesti minä sanon

103 1 *a* OL 43:8.
b OL 101:43–62.
2 *a* OL 101:1; 109:47.
3 *a* Alma 14:10–11; 60:13.
4 *a* OL 95:1.
pko Kuritus.
b OL 101:2; 105:2–6.
5 *a* pko Neuvo.
7 *a* OL 35:24.
pko Kuuliaisuus.
b Dan. 2:44.
c Dan. 7:27.
d pko Pyhä.
e OL 38:20.
8 *a* Moosia 1:13; OL 82:10.
9 *a* 1. Nefi 21:6.
10 *a* Matt. 5:13–16; OL 101:39–40.

teille: Minä olen säätänyt, että teidän veljenne, jotka on hajotettu, palaavat [a]perintömaillensa ja rakentavat Siionin autiot paikat.

12 Sillä [a]paljon ahdingon jälkeen, kuten olen sanonut teille aikaisemmassa käskyssä, tulee siunaus.

13 Katso, tämä on siunaus, jonka minä olen luvannut teidän ahdinkojenne ja teidän veljienne ahdinkojen jälkeen: teidän lunastuksenne ja teidän veljienne lunastus, niin, heidän palauttamisensa Siionin maahan vahvistettaviksi, ei enää maahan kukistettaviksi.

14 Kuitenkin, jos he saastuttavat perintöosansa, heidät kukistetaan; sillä minä en säästä heitä, jos he saastuttavat perintöosansa.

15 Katso, minä sanon teille, että Siion täytyy lunastaa voimalla;

16 sen tähden minä nostan kansalleni miehen, joka johtaa sitä, niin kuin [a]Mooses johti Israelin lapsia.

17 Sillä te olette Israelin lapsia ja Abrahamin [a]jälkeläisiä, ja teidät täytyy johdattaa pois orjuudesta voimalla ja ojennetulla käsivarrella.

18 Ja niin kuin teidän isänne johdatettiin aikoinaan, juuri niin Siionin lunastus tapahtuu.

19 Sen tähden älköön sydämenne nääntykö, sillä minä en sano teille, niin kuin sanoin teidän isillenne: Minun [a]enkelini kulkee teidän edellänne mutta en minä [b]itse.

20 Vaan minä sanon teille: Minun [a]enkelini kulkevat teidän edellänne sekä minä itse, ja aikanaan te saatte [b]haltuunne hyvän maan.

21 Totisesti, totisesti minä sanon teille, että minun palvelijani Joseph Smith nuorempi on [a]mies, jota minä vertasin palvelijaan, jolle [b]viinitarhan herra puhui vertauksessa, jonka minä annoin teille.

22 Sen tähden palvelijani Joseph Smith nuorempi sanokoon minun taloni [a]voimalle, nuorille miehilleni ja keskiikäisille: Kokoontukaa yhteen Siionin maahan, maahan, jonka minä olen ostanut rahalla, joka on pyhitetty minulle.

23 Ja kaikki seurakunnat lähettäköot viisaita miehiä niiden rahat mukanaan [a]ostamaan maita, niin kuin minä olen käskenyt niitä.

24 Ja sikäli kuin minun viholliseni hyökkäävät teidän kimppuunne ajaakseen teidät minun hyvältä [a]maaltani, jonka minä olen pyhittänyt Siionin maaksi, nimittäin teidän omilta mailtanne, näiden todistusten jälkeen, jotka te olette tuoneet

11 *a* OL 101:18.
12 *a* Ilm. 7:13–14; OL 58:4; 112:13.
16 *a* 2. Moos. 3:2–10; OL 107:91–92. PKO Mooses.
17 *a* PKO Abraham: Abrahamin jälkeläiset; Abrahamin liitto.
19 *a* PKO Enkelit.
b OL 84:18–24.
20 *a* 2. Moos. 14:19–20.
b OL 100:13.
21 *a* OL 101:55–58.
b PKO Herran viinitarha.
22 *a* OL 35:13–14; 105:16, 29–30.
23 *a* OL 42:35–36; 57:5–7; 58:49–51; 101:68–74.
24 *a* OL 29:7–8; 45:64–66; 57:1–2.

minun eteeni heitä vastaan, kirotkaa heidät;

25 ja kenet te kiroattekin, minä kiroan, ja teidän tulee kostaa minun puolestani minun vihollisilleni.

26 Ja minä itse olen teidän kanssanne, tosiaankin teidän [a]kostaessanne minun puolestani minun vihollisilleni niiden kolmanteen ja neljänteen polveen, jotka vihaavat minua.

27 Älköön kukaan pelätkö antaa henkeään minun tähteni; sillä se, joka [a]antaa henkensä minun tähteni, löytää sen jälleen.

28 Eikä se, joka ei ole valmis antamaan henkeään minun tähteni, ole minun opetuslapseni.

29 Tahtoni on, että palvelijani [a]Sidney Rigdon korottaa äänensä seurakunnissa itäisillä seuduilla valmistaen seurakuntia pitämään käskyt, jotka minä olen antanut niille Siionin palautuksesta ja lunastuksesta.

30 Tahtoni on, että palvelijani [a]Parley P. Pratt ja palvelijani Lyman Wight eivät palaa veljiensä maahan, ennen kuin he ovat saaneet komppanioita, jotka lähtevät ylös Siionin maahan kymmenineen tai kaksinekymmenineen tai viisinekymmenineen tai satoineen, ennen kuin he ovat saaneet viidensadan määrään asti minun taloni [b]voimasta.

31 Katso, tämä on minun tahtoni; pyytäkää, niin te saatte; mutta ihmiset [a]eivät aina tee minun tahtoni mukaan.

32 Sen tähden, ellette voi saada viittäsataa, etsikää uutterasti, jotta saisitte mahdollisesti kolmesataa.

33 Ja ellette voi saada kolmeasataa, etsikää uutterasti, jotta saisitte mahdollisesti sata.

34 Mutta totisesti minä sanon teille: Käskyn minä annan teille, että te ette saa mennä ylös Siionin maahan, ennen kuin olette saaneet sata minun taloni voimasta lähtemään kanssanne ylös Siionin maahan.

35 Sen tähden, kuten sanoin teille, pyytäkää, niin te saatte; rukoilkaa vakaasti, että palvelijani Joseph Smith nuorempi voisi mahdollisesti lähteä teidän mukaanne ja johtaa kansani keskuudessa ja järjestää minun valtakuntani [a]pyhitetyssä maassa ja vahvistaa Siionin lapsia niiden lakien ja käskyjen perustalla, jotka on annettu ja jotka annetaan teille.

36 Te saavutatte täyden voiton ja kirkkauden [a]uutteruutenne, uskollisuutenne ja uskon [b]rukoustenne kautta.

37 Palvelijani Parley P. Pratt matkatkoon palvelijani Joseph Smith nuoremman kanssa.

38 Palvelijani Lyman Wight matkatkoon palvelijani Sidney Rigdonin kanssa.

39 Palvelijani Hyrum Smith matkatkoon palvelijani Frederick G. Williamsin kanssa.

40 Palvelijani Orson Hyde matkatkoon palvelijani Orson Prattin

26 *a* OL 97:22.
27 *a* Matt. 10:39; Luuk. 9:24; OL 98:13–15; 124:54.
29 *a* PKO Rigdon, Sidney.
30 *a* PKO Pratt, Parley Parker.
b OL 101:55.
31 *a* OL 82:10.
35 *a* OL 84:31.
36 *a* PKO Ahkeruus.
b OL 104:79–82.

kanssa, minne palvelijani Joseph Smith nuorempi neuvookin heitä, heidän täyttäessään nämä käskyt, jotka minä olen antanut teille, ja jättäkää muu minun käsiini. Aivan niin. Aamen.

LUKU 104

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithille Kirtlandissa Ohiossa tai sen lähellä 23. huhtikuuta 1834 ja joka koski yhdistynyttä yhtiötä (ks. lukujen OL 78 ja 82 johdannot). Tämä tapahtui todennäköisesti yhdistyneen yhtiön jäsenneuvoston kokouksessa, jossa pohdittiin kirkon pakottavia ajallisia tarpeita. Yhtiön aiemmassa kokouksessa 10. huhtikuuta oli päätetty, että yhtiö lakkautetaan. Tässä ilmoituksessa yhtiö sen sijaan käsketään järjestämään uudestaan. Yhtiön omaisuus oli määrä jakaa hoitotalouksiksi sen jäsenten kesken. Joseph Smithin johdolla ilmaus "yhdistynyt yhtiö" vaihdettiin myöhemmin ilmoituksessa "yhdistyneeksi veljeskunnaksi".

1–10 Pyhät, jotka rikkovat yhdistynyttä veljeskuntaa vastaan, ovat oleva kirottuja. 11–16 Herra huolehtii pyhistään omalla tavallaan. 17–18 Evankeliumin laki määrää, kuinka köyhistä on huolehdittava. 19–46 Eri veljien hoitotaloudet ja siunaukset osoitetaan. 47–53 Kirtlandin yhdistyneen veljeskunnan ja Siionin veljeskunnan tulee toimia erillisinä. 54–66 Herran pyhä rahastohuone perustetaan kirjoitusten painamista varten. 67–77 Yhdistyneen veljeskunnan yleisen rahastohuoneen on määrä toimia yhteisen suostumuksen pohjalta. 78–86 Yhdistyneeseen veljeskuntaan kuuluvien tulee maksaa kaikki velkansa, niin Herra vapauttaa heidät taloudellisesta orjuudesta.

Totisesti minä sanon teille, ystäväni: Minä annan teille neuvoja ja käskyn kaikesta omaisuudesta, joka kuuluu veljeskunnalle, jonka minä käskin järjestää ja perustaa [a]yhdistyneeksi veljeskunnaksi ja ikuiseksi veljeskunnaksi minun kirkkoni hyväksi ja ihmisten pelastukseksi, kunnes minä tulen –

2 peruuttamattomin ja muuttamattomin lupauksin, että sikäli kuin ne, joita minä käskin, olisivat uskollisia, heitä siunattaisiin lukuisilla siunauksilla;

3 mutta sikäli kuin he eivät olisi uskollisia, heitä uhkaisi kirous.

4 Sen tähden, koska eräät palvelijoistani eivät ole pitäneet käskyä vaan ovat rikkoneet liiton [a]ahneudessa ja teeskentelevillä sanoilla, minä olen kironnut heidät hyvin ankaralla ja kovalla kirouksella.

104 1*a* OL 78:3–15.
PKO Yhdistynyt veljeskunta.
4*a* PKO Himo.

5 Sillä minä, Herra, olen säätänyt sydämessäni, että sikäli kuin joku veljeskuntaan kuuluva mies havaitaan rikkojaksi eli hän toisin sanoen rikkoo liiton, jolla te olette sidottuja, hän on oleva kirottu elämässään, ja hänet polkee maahan se, jonka minä tahdon;

6 sillä minä, Herra, en salli itseäni [a]pilkattavan näissä asioissa –

7 ja kaikki tämä, jottei viattomia teidän keskuudessanne tuomittaisi jumalattomien kanssa ja jotteivät syylliset teidän keskuudessanne välttyisi; koska minä, Herra, olen luvannut teille kirkkauden [a]kruunun oikealla puolellani.

8 Sen tähden, jos teidät havaitaan rikkojiksi, te ette voi välttyä minun vihaltani elinaikananne.

9 Jos teidät on [a]erotettu pois rikkomuksen tähden, te ette voi välttyä [b]Saatanan [c]rusikoinnilta lunastuksen päivään asti.

10 Ja nyt minä annan teille vallan heti tästä hetkestä lähtien – jos joku teidän keskuudessanne, veljeskunnasta, havaitaan rikkojaksi, eikä hän tee parannusta pahuudesta – jättää hänet Saatanan rusikoitavaksi, eikä hänellä ole valtaa [a]tehdä teille pahaa.

11 Se on minun viisauteni mukaista; ja nyt, minä annan teille käskyn, että teidän tulee järjestäytyä ja määrätä jokaiselle miehelle hänen [a]hoitotaloutensa,

12 niin että jokainen voi antaa minulle tilinteon hoitotaloudesta, joka hänelle on määrätty.

13 Sillä on tarpeen, että minä, Herra, teen jokaisesta [a]tilivelvollisen niiden maanpäällisten siunausten [b]taloudenhoitajana, jotka minä olen tehnyt ja valmistanut luoduilleni.

14 Minä, Herra, levitin auki taivaat ja [a]rakensin maan, todellisen [b]kätteni teon; ja kaikki niissä on minun.

15 Ja minun tarkoitukseni on huolehtia pyhistäni, sillä kaikki on minun.

16 Mutta se täytyy tehdä minun omalla [a]tavallani; ja katso, tämä on tapa, jonka minä, Herra, olen säätänyt huolehtiakseni pyhistäni, niin että [b]köyhät on korotettava siten, että rikkaat alennetaan.

17 Sillä [a]maa on täysi, ja siinä on yllin kyllin; niin, minä valmistin kaiken ja olen antanut ihmislapsille [b]tahdonvapauden.

18 Sen tähden, jos siis joku ottaa [a]runsaudesta, jonka minä olen tehnyt, eikä anna osastaan minun evankeliumini [b]lain mukaan [c]köyhille ja tarvitseville, hän

6 *a* Gal. 6:7–9.
7 *a* Jes. 62:3; OL 76:56.
PKO Kirkkaus.
9 *a* PKO Kirkosta erottaminen.
b PKO Perkele.
c OL 82:21.
10 *a* OL 109:25–27.
11 *a* OL 42:32.
PKO Taloudenhoitaja.
13 *a* PKO Vastuullisuus.
b OL 72:3–5, 16–22.
14 *a* Jes. 42:5; 45:12.
PKO Luominen.
b Ps. 19:2; 24:1.
16 *a* OL 105:5.
PKO Hyvinvoinnin turvaaminen.
b 1. Sam. 2:7–8; Luuk. 1:51–53; OL 88:17.
17 *a* OL 59:16–20.
PKO Maa.
b PKO Tahdonvapaus.
18 *a* Luuk. 3:11; Jaak. 2:15–16.
b OL 42:30.
c Sananl. 14:21; Moosia 4:26; OL 52:40.

kohottaa katseensa jumalattomien kanssa [d]helvetin piinassa.

19 Ja nyt, totisesti minä sanon teille [a]veljeskunnan omaisuudesta:

20 Palvelijani Sidney Rigdonille määrättäköön paikka, jossa hän nyt asuu, ja parkitsimon tontti hänen hoitotaloudekseen, hänen elannokseen hänen tehdessään työtä minun viinitarhassani, niin kuin minä tahdon, kun minä käsken häntä.

21 Ja kaikki tehtäköön veljeskunnan neuvojen mukaan ja sen veljeskunnan yhteisellä suostumuksella tai äänellä, joka on Kirtlandin maassa.

22 Ja tämän hoitotalouden ja siunauksen minä, Herra, suon palvelijalleni Sidney Rigdonille siunaukseksi hänelle ja hänen jälkeläisilleen hänen jälkeensä;

23 ja minä annan hänelle moninkertaisesti siunauksia, sikäli kuin hän on nöyrä minun edessäni.

24 Ja vielä, palvelijalleni Martin Harrisille määrättäköön hänen hoitotaloudekseen maatontti, jonka palvelijani John Johnson sai vaihdossa aikaisemmasta perintöosastaan, hänelle ja hänen jälkeläisilleen hänen jälkeensä;

25 ja sikäli kuin hän on uskollinen, minä annan moninkertaisesti siunauksia hänelle ja hänen jälkeläisilleen hänen jälkeensä.

26 Ja palvelijani Martin Harris pyhittäköön rahansa minun sanojeni julistamiseen, sen mukaan kuin palvelijani Joseph Smith nuorempi neuvoo.

27 Ja vielä, palvelijani Frederick G. Williams saakoon paikan, jossa hän nyt asuu.

28 Ja palvelijani Oliver Cowdery saakoon tontin, joka on erillään mutta rajoittuu tulevan kirjapainon taloon ja joka on tontti numero yksi, sekä tontin, jolla hänen isänsä asuu.

29 Ja palvelijani Frederick G. Williams ja Oliver Cowdery saakoot kirjapainon ja kaiken, mitä siihen kuuluu.

30 Ja tämä olkoon heidän hoitotaloutensa, joka heille määrätään.

31 Ja sikäli kuin he ovat uskollisia, katso, minä siunaan heitä ja annan heille moninkertaisesti siunauksia.

32 Ja tämä on sen hoitotalouden alku, jonka minä olen määrännyt heille ja heidän jälkeläisilleen heidän jälkeensä.

33 Ja sikäli kuin he ovat uskollisia, minä annan moninkertaisesti siunauksia heille ja heidän jälkeläisilleen heidän jälkeensä, vieläpä lukuisia siunauksia.

34 Ja vielä, palvelijani John Johnson saakoon talon, jossa hän asuu, ja perintöosan, kaiken lukuun ottamatta maata, joka on varattu minun talojeni [a]rakentamiseen ja joka kuuluu tuohon perintöosaan, ja niitä tontteja, jotka on määrätty palvelijalleni Oliver Cowderylle.

35 Ja sikäli kuin hän on

18 *d* Luuk. 16:20–31.
19 *a* PKO Yhdistynyt veljeskunta.
34 *a* OL 94:3, 10.

uskollinen, minä annan hänelle lukuisia siunauksia.

36 Ja tahtoni on, että hän myy tontit, jotka on mitattu erilleen pyhieni kaupungin rakentamista varten, sen mukaan kuin Hengen [a]ääni sen hänelle ilmaisee ja veljeskunnan neuvojen mukaan ja veljeskunnan äänen mukaan.

37 Ja tämä on sen hoitotalouden alku, jonka minä olen määrännyt hänelle, siunaukseksi hänelle ja hänen jälkeläisilleen hänen jälkeensä.

38 Ja sikäli kuin hän on uskollinen, minä annan hänelle moninkertaisesti lukuisia siunauksia.

39 Ja vielä, palvelijalleni [a]Newel K. Whitneylle määrättäköön talot ja tontti, jolla hän nyt asuu, ja tontti ja rakennus, jossa kauppaliike sijaitsee, sekä tontti, joka on kulmauksessa etelään kauppaliikkeestä, sekä tontti, jolla potaskatehdas sijaitsee.

40 Ja kaiken tämän minä olen määrännyt palvelijalleni Newel K. Whitneylle hänen hoitotaloudekseen, siunauksesi hänelle ja hänen jälkeläisilleen hänen jälkeensä, veljeskuntani kauppaliikkeen hyväksi, jonka veljeskunnan minä olen perustanut vaarnaani varten Kirtlandin maahan.

41 Niin, totisesti, tämä on hoitotalous, jonka minä olen määrännyt palvelijalleni N. K. Whitneylle, tosiaankin tämä koko kauppaliike, hänelle ja hänen [a]edustajalleen ja hänen jälkeläisilleen hänen jälkeensä.

42 Ja sikäli kuin hän on uskollinen minun käskyjeni pitämisessä, jotka minä olen antanut hänelle, minä annan moninkertaisesti siunauksia hänelle ja hänen jälkeläisilleen hänen jälkeensä, vieläpä lukuisia siunauksia.

43 Ja vielä, palvelijani Joseph Smith nuorempi, määrättäköön hänelle tontti, joka on mitattu erilleen minun huoneeni rakentamista varten ja joka on neljäkymmentä [a]rodia pitkä ja kaksitoista leveä, sekä perintöosa, jolla hänen isänsä nyt asuu;

44 ja tämä on sen hoitotalouden alku, jonka minä olen määrännyt hänelle, siunaukseksi hänelle ja hänen isälleen.

45 Sillä katso, minä olen varannut perintöosan hänen [a]isälleen tämän elannoksi; sen tähden hänet luettakoon palvelijani Joseph Smith nuoremman perhekuntaan.

46 Ja minä annan moninkertaisesti siunauksia palvelijani Joseph Smith nuoremman perhekunnalle, sikäli kuin hän on uskollinen, vieläpä lukuisia siunauksia.

47 Ja nyt, käskyn minä annan teille Siionista, että te ette enää ole sidottuja yhdistyneenä veljeskuntana Siionin veljiinne, paitsi tällä tavalla:

48 Kun olette järjestäytyneet, teitä kutsuttakoon Siionin [a]vaar-

36 *a* PKO Ilmoitus.
39 *a* PKO Whitney, Newel K.
41 *a* OL 84:112–113.
43 *a* Yksi *rod* on noin viisi metriä.
45 *a* OL 90:20. PKO Smith, Joseph vanhempi.
48 *a* OL 82:13; 94:1; 109:59. PKO Vaarna.

nan, Kirtlandin kaupungin yhdistyneeksi veljeskunnaksi. Ja veljiänne, kun he ovat järjestäytyneet, kutsuttakoon Siionin kaupungin yhdistyneeksi veljeskunnaksi.

49 Ja heidät järjestettäköön omilla nimillään ja omalla nimellään; ja he tehkööt liiketoimensa omassa nimessään ja omissa nimissään.

50 Ja teidän tulee tehdä liiketoimenne omassa nimessänne ja omissa nimissänne.

51 Ja tämän minä olen käskenyt tehtäväksi teidän pelastukseksenne sekä heidän pelastukseksensa, seurauksena heidän pois [a]ajamisestaan ja siitä, mikä on tuleva.

52 Koska [a]liitot on rikottu rikkomuksen kautta, [b]ahneudessa ja teeskentelevillä sanoilla –

53 sen tähden teidät on lakkautettu yhdistyneenä veljeskuntana veljienne kanssa, niin että te ette ole sidottuja heihin, paitsi tähän hetkeen saakka, paitsi tällä tavalla, kuten minä sanoin, lainalla, sen mukaan kuin tämä veljeskunta päättää neuvostossa, sen mukaan kuin olosuhteenne sallivat ja neuvoston ääni ohjaa.

54 Ja vielä, käskyn minä annan teille teidän hoitotaloudestanne, jonka minä olen määrännyt teille.

55 Katso, kaikki tämä omaisuus on minun, tai muuten teidän uskonne on turha ja teidät havaitaan teeskentelijöiksi, ja liitot, jotka olette tehneet minun kanssani, on rikottu;

56 ja jos omaisuus on minun, niin te olette [a]taloudenhoitajia, muuten te ette ole taloudenhoitajia.

57 Mutta totisesti minä sanon teille: Minä olen nimittänyt teidät taloni taloudenhoitajiksi, niin, todellakin taloudenhoitajiksi.

58 Ja tätä tarkoitusta varten minä olen käskenyt teidän järjestäytyä, nimittäin [a]minun sanojeni painamiseksi, kirjoitusteni täyteyden, ilmoitusten, jotka minä olen antanut teille ja joita minä annan teille tämän jälkeen aika ajoin –

59 minun kirkkoni ja valtakuntani maan päälle rakentamisen tarkoitusta varten ja minun kansani valmistamiseksi sitä [a]aikaa varten, jolloin minä [b]asun sen kanssa, joka aika on käsillä.

60 Ja teidän tulee valmistaa itsellenne paikka rahastohuonetta varten ja pyhittää se minun nimelleni.

61 Ja teidän tulee nimittää yksi keskuudestanne pitämään rahastohuonetta, ja hänet tulee asettaa tähän siunaukseen.

62 Ja rahastohuoneen päällä tulee olla sinetti, ja kaikki pyhät esineet toimitettakoon rahastohuoneeseen; älköönkä kukaan keskuudestanne kutsuko sitä omakseen tai mitään osaa siitä, sillä sen tulee kuulua teille kaikille yhteisesti.

51 *a* OL 109:47.
52 *a* PKO Liitto.
b PKO Himo.
56 *a* PKO Taloudenhoitaja.
58 *a* PKO Joseph Smithin raamatunkäännös (JSR).
59 *a* PKO Tuhatvuotinen valtakunta.
b OL 1:35–36; 29:9–11.

63 Ja minä annan sen teille heti tästä hetkestä lähtien; ja pitäkää nyt huoli siitä, että käytätte hoitotaloutta, jonka minä olen määrännyt teille, lukuun ottamatta pyhiä esineitä, näiden pyhien asioiden painamisen tarkoitukseen, kuten minä olen sanonut.

64 Ja pyhien asioiden [a]tuotto tulee pitää rahastohuoneessa; ja sen päällä tulee olla sinetti, eikä sitä saa käyttää eikä ottaa pois rahastohuoneesta kukaan, eikä sen päälle pantua sinettiä saa irrottaa, paitsi veljeskunnan äänellä tai käskystä.

65 Ja näin teidän tulee säilyttää pyhien asioiden tuotto rahastohuoneessa pyhiä tarkoituksia varten.

66 Ja tätä kutsuttakoon Herran pyhäksi rahastohuoneeksi; ja sen päällä pidettäköön sinettiä, jotta se olisi pyhä ja pyhitetty Herralle.

67 Ja vielä, valmistettakoon toinen rahastohuone, ja nimitettäköön rahastohuoneenhoitaja pitämään rahastohuonetta, ja sinetti pantakoon sen päälle;

68 ja kaikki rahat, jotka te saatte hoitotalouksissanne kartuttamalla omaisuutta, jonka minä olen määrännyt teille, taloja tai maita tai karjaa eli kaikkea muuta paitsi pyhiä kirjoituksia, jotka minä olen varannut itselleni pyhiä tarkoituksia varten, vietäköön rahastohuoneeseen niin pian kuin saatte rahoja, satoja tai viisiäkymmeniä tai kaksiakymmeniä tai kymmeniä tai viisiä.

69 Eli toisin sanoen, jos joku teidän keskuudessanne hankkii viisi dollaria, hän vieköön ne rahastohuoneeseen; tai jos hän hankkii kymmenen tai kaksikymmentä tai viisikymmentä tai sata, hän tehköön samoin;

70 älköönkä kukaan teidän keskuudessanne sanoko, että se on hänen omaansa; sillä sitä ei saa kutsua hänen omakseen, eikä mitään osaa siitä.

71 Eikä mitään osaa siitä saa käyttää eikä ottaa rahastohuoneesta, paitsi veljeskunnan äänellä ja yhteisellä suostumuksella.

72 Ja tämä olkoon veljeskunnan ääni ja yhteinen suostumus – että jos kuka tahansa teidän keskuudessanne sanoo rahastohuoneenhoitajalle: Minä tarvitsen tätä avuksi hoitotaloudessani –

73 olipa se viisi dollaria tai olipa se kymmenen dollaria tai kaksikymmentä tai viisikymmentä tai sata, rahastohuoneenhoitaja antakoon hänelle summan, jota hän pyytää avuksi hoitotalouteensa –

74 ellei häntä havaita rikkojaksi ja veljeskunnan neuvoston edessä selvästi ilmene, että hän on uskoton ja [a]ymmärtämätön taloudenhoitaja.

75 Mutta niin kauan kuin hän on täysivaltainen jäsen ja hän on uskollinen ja viisas taloudenhoidossaan, tämä olkoon hänen merkkinsä rahastohuoneenhoitajalle, jottei rahastohuoneenhoitaja kieltäydy.

76 Mutta rikkomustapauksessa rahastohuoneenhoitaja olkoon

64*a* ELI voitto.

74*a* Luuk. 16:1–12.

veljeskunnan neuvoston ja äänen alainen.

77 Ja siinä tapauksessa, että rahastohuoneenhoitaja havaitaan uskottomaksi ja ymmärtämättömäksi taloudenhoitajaksi, hänen tulee olla veljeskunnan neuvoston ja äänen alainen, ja hänet tulee siirtää pois paikaltansa, ja [a]toinen tulee nimittää hänen sijaansa.

78 Ja vielä, totisesti minä sanon teille teidän veloistanne: Katso, tahtoni on, että te [a]maksatte kaikki [b]velkanne.

79 Ja tahtoni on, että te [a]nöyrrytte minun edessäni ja saatte tämän siunauksen [b]uutteruutenne ja nöyryytenne ja uskon rukouksen kautta.

80 Ja sikäli kuin te olette uutteria ja nöyriä ja [a]rukoilette uskossa, katso, minä pehmitän niiden sydämet, joille te olette velassa, kunnes minä lähetän teille varoja teidän vapauttamiseksenne.

81 Kirjoittakaa sen tähden joutuin New Yorkiin ja kirjoittakaa sen mukaan kuin minun [a]Henkeni ilmaisee; niin minä pehmitän niiden sydämet, joille te olette velassa, niin että heidän mielestään otetaan pois ahdingon tuottaminen teille.

82 Ja jos te olette [a]nöyriä ja uskollisia ja huudatte avuksi minun nimeäni, katso, minä annan teille [b]voiton.

83 Minä annan teille lupauksen, että teidät vapautetaan tämän kerran orjuudestanne.

84 Jos saatte mahdollisuuden lainata rahaa sadoittain tai tuhansittain, kunnes lainaatte riittävästi vapauttaaksenne itsenne orjuudesta, se on teidän oikeutenne.

85 Ja kiinnittäkää omaisuus, jonka minä olen pannut teidän käsiinne, tämän kerran antamalla nimenne yhteisellä suostumuksella tai muuten, niin kuin hyväksi näette.

86 Minä annan teille tämän oikeuden tämän kerran; ja katso, jos jatkatte tehden sitä, minkä minä olen pannut teidän eteenne, minun käskyjeni mukaan, kaikki tämä on minun ja te olette minun taloudenhoitajiani, eikä talon herra anna hajottaa taloansa. Aivan niin. Aamen.

LUKU 105

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Fishingjoella Missourissa 22. kesäkuuta 1834. Ohiosta ja muualta tulleet pyhät marssivat profeetan johdolla Missouriin retkikunnassa, joka myöhemmin tunnettiin Siionin leirikuntana. Heidän tarkoituksenaan oli saattaa karkotetut Missourin pyhät takaisin maillensa Jacksonin piirikuntaan. Pyhiä aiemmin vainonneet missourilaiset pelkäsivät

77 *a* OL 107:99–100.
78 *a* OL 42:54.
b PKO Velka.
79 *a* PKO Nöyryys.
b PKO Ahkeruus.
80 *a* Jaak. 5:15.
81 *a* PKO Pyhä Henki.
82 *a* Luuk. 14:11; OL 67:10.
b OL 103:36.

Siionin leirikunnan kostoa ja hyökkäsivät ennakolta eräiden Clayn piirikunnassa Missourissa asuvien pyhien kimppuun. Kun Missourin kuvernööri oli perunut lupauksensa tukea pyhiä, Joseph Smith sai tämän ilmoituksen.

1–5 Siion rakennetaan selestisen lain mukaisesti. 6–13 Siionin lunastusta lykätään vähän aikaa. 14–19 Herra taistelee Siionin taistelut. 20–26 Pyhien tulee olla viisaita eikä ylpeillä voimateoista, kun he kokoontuvat. 27–30 Maita tulee ostaa Jacksonin piirikunnasta ja sen naapuripiirikunnista. 31–34 Vanhinten tulee saada endaumentti Herran huoneessa Kirtlandissa. 35–37 Pyhät, jotka ovat sekä kutsuttuja että valittuja, pyhitetään. 38–41 Pyhien tulee nostaa rauhanviiri maailmalle.

Totisesti minä sanon teille, jotka olette kokoontuneet yhteen, jotta saisitte tietää minun tahtoni ahdistetun kansani [a]lunastuksesta:

2 Katso, minä sanon teille, että ellei kansani olisi [a]rikkonut, puhuen kirkosta enkä yksilöistä, se olisi voitu lunastaa jo nyt.

3 Mutta katso, se ei ole oppinut olemaan kuuliainen sille, mitä minä vaadin sen käsistä, vaan on täynnä kaikenlaista pahuutta eikä [a]anna omaisuudestaan kuten pyhille sopii, köyhille ja ahdistetuille keskuudessaan;

4 eikä ole [a]yhtä sen ykseyden mukaan, jota selestisen valtakunnan laki vaatii;

5 eikä [a]Siionia voida rakentaa [b]muuten kuin selestisen valtakunnan [c]lain periaatteiden mukaan; muuten minä en voi ottaa sitä luokseni.

6 Ja minun kansaani täytyy [a]kurittaa, kunnes se oppii [b]kuuliaisuutta siitä, mistä se kärsii, jos niin täytyy olla.

7 Minä en puhu niistä, jotka on nimitetty johtamaan kansaani ja jotka ovat kirkkoni [a]ensimmäisiä vanhimpia, sillä eivät he kaikki ole tämän tuomion alaisia;

8 vaan minä puhun seurakunnistani muualla – on monia, jotka sanovat: Missä on heidän Jumalansa? Katso, hän pelastaa heidät ahdingon aikana; muuten me emme mene ylös Siioniin ja pidämme rahamme.

9 Sen tähden, kansani [a]rikkomusten vuoksi, minusta on välttämätöntä, että vanhimpani odottavat vähän aikaa Siionin lunastusta –

10 niin että he itse voivat valmistautua ja että minun kansaani voitaisiin opettaa täydellisemmin ja se saisi kokemusta ja tietäisi täydellisemmin [a]velvollisuuksistaan ja siitä, mitä minä vaadin sen käsistä.

11 Eikä tämä voi tapahtua, en-

105 1 *a* OL 100:13.
2 *a* OL 104:4–5, 52.
3 *a* Ap. t. 5:1–11; OL 42:30. PKO Pyhittää, pyhityksen laki.
4 *a* OL 78:3–7.
5 *a* PKO Siion.
b OL 104:15–16.
c OL 88:22.
6 *a* OL 95:1–2. PKO Kuritus.
b PKO Kuuliaisuus.
7 *a* OL 20:2–3.
9 *a* OL 103:4.
10 *a* PKO Velvollisuus.

nen kuin minun [a]vanhimmilleni [b]annetaan voima korkeudesta.

12 Sillä katso, minä olen valmistanut suuren endaumentin ja siunauksen [a]vuodatettavaksi heidän päällensä, jos he ovat uskollisia ja pysyvät nöyrinä minun edessäni.

13 Sen tähden minusta on välttämätöntä, että vanhimpani odottavat vähän aikaa Siionin lunastusta.

14 Sillä katso, minä en vaadi heidän käsistään, että he taistelisivat Siionin taisteluja; sillä sen, mitä sanoin aikaisemmassa käskyssä, sen toteutan: Minä [a]taistelen teidän taistelunne.

15 Katso, [a]tuhoojan minä olen lähettänyt tuhoamaan ja autioittamaan vihollisiani; eikä heitä muutaman vuoden kuluttua ole jäljellä saastuttamassa minun perintöosaani eikä [b]pilkkaamassa minun nimeäni maissa, jotka minä olen [c]pyhittänyt pyhieni yhteen kokoamiseen.

16 Katso, minä olen käskenyt palvelijaani Joseph Smith nuorempaa sanomaan taloni [a]voimalle, nimittäin sotureilleni, nuorille miehilleni ja keskiikäisille, että heidän tulee kokoontua yhteen minun kansani lunastamiseksi ja kukistaa vihollisteni tornit ja ajaa hajalle heidän [b]vartijansa;

17 mutta minun taloni voima ei ole kuullut minun sanojani.

18 Mutta sikäli kuin on niitä, jotka ovat kuulleet minun sanojani, minä olen valmistanut siunauksen ja [a]endaumentin heille, jos he pysyvät uskollisina.

19 Minä olen kuullut heidän rukouksensa ja hyväksyn heidän uhrinsa; ja minusta on välttämätöntä, että heidät tuotiin näin kauas heidän [a]uskonsa koettelemiseksi.

20 Ja nyt, totisesti minä sanon teille: Käskyn minä annan teille, että kaikkien, jotka ovat tulleet tänne ja jotka voivat jäädä ympäröivälle seudulle, tulee jäädä;

21 ja ne, jotka eivät voi jäädä, joilla on perhe idässä, jääköot vähäksi aikaa, sikäli kuin palvelijani Joseph käskee heitä;

22 sillä minä neuvon häntä tässä asiassa, ja kaikki, mitä hän käskee heidän tehdä, täyttyy.

23 Ja olkoon kaikki väkeni, joka asuu ympäröivillä seuduilla, hyvin uskollista ja rukoilevaa ja nöyrää minun edessäni älköönkä paljastako asioita, jotka minä olen ilmoittanut sille, ennen kuin on minun viisauteni mukaista, että ne paljastetaan.

24 Älkää puhuko tuomioista älkääkä [a]ylpeilkö uskosta älkääkä voimateoista, vaan kokoontukaa varovaisesti yhteen, niin paljon yhdelle seudulle kuin on mahdollista ihmisten tunteet huomioon ottaen;

---

11 *a* PKO Vanhin.
b OL 38:32; 95:8.
PKO Endaumentti.
12 *a* OL 110.
14 *a* Joos. 10:12–14; Jes. 49:25; OL 98:37.
15 *a* OL 1:13–14.
b OL 112:24–26.
PKO Jumalanpilkka.
c OL 84:3–4; 103:35.
16 *a* OL 101:55; 103:22, 30.
b PKO Vartija.
18 *a* OL 110:8–10.
19 *a* PKO Usko.
24 *a* OL 84:73.
PKO Ylpeys.

25 ja katso, minä annan teille suosion ja armon heidän silmissään, niin että te saatte levätä [a]rauhassa ja turvassa, niin kauan kuin sanotte ihmisille: Toteuttakaa oikeus ja vanhurskaus meitä kohtaan lain mukaan ja hyvittäkää meille meidän kärsimämme vääryydet.

26 Nyt, katso, minä sanon teille, ystäväni: Tällä tavalla te voitte saada suosion ihmisten silmissä, kunnes Israelin [a]sotajoukosta tulee hyvin suuri.

27 Ja minä pehmitän ihmisten sydämet aika ajoin, kuten pehmitin [a]faraon sydämen, kunnes palvelijallani Joseph Smith nuoremmalla ja vanhimmillani, jotka olen nimittänyt, on aikaa koota taloni voima

28 ja lähettää [a]viisaita miehiä täyttämään se, mitä minä olen käskenyt kaikkien niiden maiden [b]ostamisesta Jacksonin piirikunnasta, jotka voidaan ostaa, ja naapuripiirikunnista ympäriltä.

29 Sillä minun tahtoni on, että nämä maat ostetaan ja että kun ne on ostettu, pyhäni ottavat ne haltuunsa [a]pyhittämisen lakien mukaan, jotka minä olen antanut.

30 Ja kun nämä maat on ostettu, minä pidän Israelin [a]sotajoukkoja syyttöminä siinä, että ne ottavat haltuun omat maansa, jotka ne ovat aikaisemmin ostaneet rahoillaan, ja kukistavat vihollisteni tornit, jotka saattavat olla heidän maillaan, ja ajavat heidän vartijansa hajalle, ja [b]kostavat minun puolestani minun vihollisilleni niiden kolmanteen ja neljänteen sukupolveen, jotka vihaavat minua.

31 Mutta tulkoon sotajoukostani ensiksi hyvin suuri, ja se [a]pyhittäytyköön minun edessäni, jotta siitä tulisi kaunis kuin aurinko ja kirkas kuin [b]kuu ja jotta sen viirit pelottaisivat kaikkia kansakuntia;

32 jotta tämän maailman valtakuntien olisi pakko tunnustaa, että Siionin valtakunta on tosiaankin meidän Jumalamme ja hänen Kristuksensa [a]valtakunta; [b]alistukaamme sen tähden sen lakeihin.

33 Totisesti minä sanon teille: Minusta on välttämätöntä, että minun kirkkoni ensimmäiset vanhimmat saavat [a]endaumenttinsa korkeudesta minun huoneessani, jonka minä olen käskenyt rakentaa nimelleni Kirtlandin maahan.

34 Ja ne käskyt, jotka minä olen antanut Siionista ja sen [a]laeista, toteutettakoon ja täytettäköön sen lunastuksen jälkeen.

35 [a]Kutsumisen päivä on ollut,

25 *a* PKO Rauha.
26 *a* Joel 2:11.
27 *a* 1. Moos. 47:1–12.
28 *a* OL 101:73.
b OL 42:35–36.
29 *a* OL 42:30.
PKO Pyhittää, pyhityksen laki; Yhdistynyt veljeskunta.
30 *a* OL 35:13–14; 101:55; 103:22, 26.
b OL 97:22.
31 *a* PKO Pyhitys.
b Laul. l. 6:10; OL 5:14; 109:73.
32 *a* Ilm. 11:15.
PKO Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta.
b PKO Hallitus.
33 *a* OL 95:8–9.
PKO Endaumentti.
34 *a* ELI OL 42 tunnetaan ”lakina”.
35 *a* PKO Kutsumus.

mutta valitsemisen päivän aika on tullut; ja ne valittakoon, jotka ovat [b]arvollisia.

36 Ja palvelijalleni ilmaistaan Hengen äänellä ne, jotka on [a]valittu; ja heidät [b]pyhitetään;

37 ja sikäli kuin he noudattavat saamiaan [a]neuvoja, heillä on monen päivän kuluttua voima saavuttaa kaikki, mikä koskee Siionia.

38 Ja vielä minä sanon teille: Anokaa rauhaa, ei ainoastaan niille ihmisille, jotka ovat lyöneet teitä, vaan myös kaikille ihmisille;

39 ja kohottakaa [a]rauhan [b]viiri ja laatikaa rauhan julistus maan äärille;

40 ja tehkää rauhanehdotuksia niille, jotka ovat lyöneet teitä, teissä olevan Hengen äänen mukaan, niin [a]kaikki yhdessä koituu teidän parhaaksenne.

41 Ja nyt, olkaa uskollisia, niin katso ja näe, [a]minä olen teidän kanssanne aina loppuun saakka. Aivan niin. Aamen.

LUKU 106

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Kirtlandissa Ohiossa 25. marraskuuta 1834. Tämä ilmoitus on osoitettu Warren A. Cowderylle, Oliver Cowderyn vanhemmalle veljelle.

1–3 Warren A. Cowdery kutsutaan paikalliseksi johtavaksi virkailijaksi. 4–5 Toinen tuleminen ei yllätä valon lapsia kuin varas. 6–8 Uskollisesta palvelusta kirkossa seuraa suuria siunauksia.

Tahtoni on, että palvelijani Warren A. Cowdery nimitetään ja asetetaan johtavaksi ylipapiksi kirkolleni [a]Freedomin maassa ja sitä ympäröivillä seuduilla

2 ja että hän saarnaa minun ikuista evankeliumiani ja korottaa äänensä ja varoittaa ihmisiä, ei ainoastaan omalla paikkakunnallaan vaan myös naapuripiirikunnissa,

3 ja omistaa kaiken aikansa tälle korkealle ja pyhälle kutsumukselle, jonka minä nyt annan hänelle, [a]etsien uutterasti taivaan [b]valtakuntaa ja sen vanhurskautta, niin kaikki välttämätön annetaan sen lisäksi; sillä [c]työmies on palkkansa ansainnut.

4 Ja vielä, totisesti minä sanon teille: Herran [a]tulo [b]lähestyy, ja se yllättää maailman kuin [c]varas yöllä.

35 *b* PKO Kelvollisuus.
36 *a* OL 95:5. PKO Valitseminen.
b PKO Pyhitys.
37 *a* PKO Neuvo.
39 *a* PKO Rauha.
b PKO Merkkiviiri.
40 *a* Room. 8:28; OL 90:24; 100:15.
41 *a* Matt. 28:19–20.
106 1 *a* ELI Freedomin kaupunki ympäristöineen New Yorkin osavaltiossa.
3 *a* Matt. 6:33.
b PKO Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta.
c Matt. 10:10; OL 31:5.
4 *a* Jaak. 5:8.
b PKO Myöhemmät ajat.
c 1. Tess. 5:2.

5 Vyöttäkää siis kupeenne, jotta olisitte [a]valon lapsia ja jottei tuo päivä [b]yllätä teitä kuin varas.

6 Ja vielä, totisesti minä sanon teille, että taivaassa iloittiin, kun palvelijani Warren kumarsi minun valtikkaani ja hylkäsi ihmisten juonet;

7 sen tähden siunattu on palvelijani Warren, sillä minä olen hänelle armollinen; ja hänen sydämensä [a]turhamaisuudesta huolimatta minä korotan hänet, jos hän nöyrtyy minun edessäni.

8 Ja minä annan hänelle [a]armon ja varmuuden, joiden avulla hän voi kestää; ja jos hän pysyy uskollisena todistajana ja valona kirkolle, minulla on valmistettuna hänelle kruunu Isäni [b]huoneissa. Aivan niin. Aamen.

LUKU 107

Pappeutta koskeva ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Kirtlandissa Ohiossa huhtikuun 1835 tienoilla. Vaikka tämä luku kirjoitettiin muistiin vuonna 1835, historialliset asiakirjat vahvistavat, että suurimpaan osaan jakeista 60–100 on sisällytetty Joseph Smithin kautta 11. marraskuuta 1831 annettu ilmoitus. Tämä luku liittyi kahdentoista koorumin järjestämiseen helmi–maaliskuussa 1835. Todennäköisesti profeetta lausui sen niiden läsnä ollessa, jotka valmistautuivat lähtemään kooruminsa ensimmäiselle lähetysmatkalle 3. toukokuuta 1835.

1–6 On kaksi pappeutta: Melkisedekin ja Aaronin. 7–12 Niillä, joilla on Melkisedekin pappeus, on valta toimia kaikissa viroissa kirkossa. 13–17 Piispakunta johtaa Aaronin pappeutta, joka palvelee ulkoisissa toimituksissa. 18–20 Melkisedekin pappeus pitää hallussaan kaikkien hengellisten siunauksien avaimia; Aaronin pappeus pitää hallussaan enkelien palveluksen avaimia. 21–38 Ensimmäinen presidenttikunta, kaksitoista ja seitsemänkymmentä muodostavat johtavat koorumit, joiden päätökset tulee tehdä yksimielisesti ja vanhurskaasti. 39–52 Patriarkaalinen järjestys Aadamista Nooaan vahvistetaan. 53–57 Muinaiset pyhät kokoontuivat Aadam-ondi-Ahmaniin, ja Herra ilmestyi heille. 58–67 Kahdentoista tulee saattaa kirkon virkailijat järjestykseen. 68–76 Piispat palvelevat Israelin yleisinä tuomareina. 77–84 Ensimmäinen presidenttikunta ja kaksitoista muodostavat korkeimman oikeuden kirkossa. 85–100 Pappeusjohtajat johtavat kukin koorumiaan.

5 *a* PKO Valo, Kristuksen.
b Ilm. 16:15.
7 *a* PKO Turhuus.
8 *a* PKO Armo.
b Joh. 14:2; Et. 12:32–34; OL 59:2; 76:111; 81:6; 98:18.

Kirkossa on kaksi pappeutta, nimittäin [a]Melkisedekin ja [b]Aaronin, mukaan luettuna leeviläinen pappeus.

2 Ensimmäistä kutsutaan Melkisedekin pappeudeksi, koska [a]Melkisedek oli sangen suuri ylipappi.

3 Ennen hänen aikaansa sitä kutsuttiin *pyhäksi pappeudeksi Jumalan Pojan [a]järjestyksen mukaan.*

4 Mutta kunnioituksesta ja [a]arvostuksesta Korkeimman Olennon nimeä kohtaan, välttääkseen hänen nimensä liiallista toistamista he, kirkko, kutsuivat tuota pappeutta muinaisina aikoina Melkisedekin mukaan eli Melkisedekin pappeudeksi.

5 Kaikki muut valtuudet tai virat kirkossa ovat [a]lisäyksiä tähän pappeuteen.

6 Mutta on olemassa kaksi jaostoa eli suurta osastoa: toinen on Melkisedekin pappeus ja toinen on Aaronin eli [a]leeviläinen pappeus.

7 [a]Vanhimman virka kuuluu Melkisedekin pappeuden alaisuuteen.

8 Melkisedekin pappeudella on oikeus johtaa, ja sillä on voima ja [a]valtuus kaikkiin virkoihin kirkossa kaikkina maailmanaikoina, palvella hengellisissä asioissa.

9 Ylipappeuden [a]presidenttikunnalla Melkisedekin järjestyksen mukaan on oikeus toimia kaikissa viroissa kirkossa.

10 [a]Ylipapeilla Melkisedekin järjestyksen mukaan on [b]oikeus toimia omassa asemassaan presidenttikunnan johdon alaisina, palvella hengellisissä asioissa ja myös vanhimman, (leeviläisen järjestyksen) papin, opettajan, diakonin ja jäsenen virassa.

11 Vanhimmalla on oikeus toimia ylipapin sijasta, kun läsnä ei ole ylipappia.

12 Ylipapin ja vanhimman tulee palvella hengellisissä asioissa kirkon liittojen ja käskyjen mukaan; ja heillä on oikeus toimia kaikissa näissä kirkon viroissa, kun läsnä ei ole korkeampia auktoriteetteja.

13 Toista pappeutta kutsutaan [a]Aaronin pappeudeksi, koska se annettiin [b]Aaronille ja hänen jälkeläisilleen kautta heidän kaikkien sukupolviensa.

14 Sitä kutsutaan vähäisemmäksi pappeudeksi, koska se on [a]lisäys suurempaan eli Melkisedekin pappeuteen ja siinä on valta suorittaa ulkoisia toimituksia.

15 [a]Piispakunta on tämän pappeuden johtokunta, ja sillä on sen avaimet eli valtuus.

16 Kenelläkään miehellä ei ole laillista oikeutta tähän virkaan, tämän pappeuden avaimien

107 1 *a* PKO Melkisedekin pappeus.
b PKO Aaronin pappeus.
2 *a* JSR 1. Moos. 14:25–40 (Liiteosa); OL 84:14. PKO Melkisedek.
3 *a* Alma 13:3–19; OL 76:57.
4 *a* PKO Kunnioitus.
5 *a* OL 84:29; 107:14.
6 *a* 5. Moos. 10:8–9.
7 *a* PKO Vanhin.
8 *a* PKO Valtuus.
9 *a* OL 81:2; 107:22, 65–67, 91–92.
10 *a* PKO Ylipappi.
b OL 121:34–37.
13 *a* PKO Aaronin pappeus.
b PKO Aaron, Mooseksen veli.
14 *a* OL 20:52; 107:5.
15 *a* PKO Piispa.

hallussa pitämiseen, ellei hän ole Aaronin [a]todellinen jälkeläinen.

17 Mutta koska Melkisedekin pappeuden ylipapilla on valtuus toimia kaikissa vähäisemmissä viroissa, hän voi toimia piispan virassa, milloin ketään Aaronin todellista jälkeläistä ei voida löytää, mikäli Melkisedekin pappeuden [a]presidenttikunta kutsuu ja erottaa ja [b]asettaa hänet kätensä hänen päällensä panemalla tähän virkaan.

18 Korkeamman eli Melkisedekin pappeuden voima ja valtuus on pitää hallussaan kaikkien kirkon hengellisten siunausten [a]avaimia –

19 saada oikeus taivaan valtakunnan [a]salaisuuksien saamiseen, nähdä taivaiden avautuvan heille, olla yhteydessä Esikoisen [b]yleiseen kokoukseen ja kirkkoon ja nauttia Isän Jumalan ja Jeesuksen, uuden liiton [c]välimiehen, yhteydestä ja läsnäolosta.

20 Vähäisemmän eli Aaronin pappeuden voima ja valtuus on pitää hallussaan enkelien palveluksen [a]avaimia ja palvella ulkoisissa [b]toimituksissa, evankeliumin kirjaimessa, parannuksen [c]kasteessa syntien [d]anteeksisaamiseksi liittojen ja käskyjen mukaan.

21 Välttämättä täytyy olla johtajia eli johtavia virkailijoita, jotka nousevat tai jotka nimitetään niistä tai niiden keskuudesta, jotka on asetettu eri virkoihin näissä kahdessa pappeudessa.

22 [a]Melkisedekin pappeudesta kolme [b]johtavaa ylipappia, kirkon valitsemaa, tuohon virkaan nimitettyä ja asetettua ja kirkon luottamuksen, uskon ja rukouksen [c]tukemaa, muodostavat kirkon presidenttikunnan koorumin.

23 [a]Kaksitoista matkustavaa neuvosmiestä kutsutaan kahdeksitoista [b]apostoliksi eli Kristuksen nimen erityiseksi todistajaksi koko maailmaan – siten he poikkeavat kirkon muista virkailijoista kutsumuksensa velvollisuuksissa.

24 Ja he muodostavat koorumin, samanarvoisen valtuudessa ja voimassa kolmen aikaisemmin mainitun presidentin kanssa.

25 Myös [a]seitsemänkymmentä kutsutaan saarnaamaan evankeliumia ja erityisiksi todistajiksi pakanoille ja koko maailmaan – siten he poikkeavat kirkon muista virkailijoista kutsumuksensa velvollisuuksissa.

26 Ja he muodostavat koorumin, samanarvoisen valtuudessa juuri mainittujen kahdentoista erityisen todistajan eli apostolin valtuuden kanssa.

27 Ja jokainen päätös, jonka

16 *a* OL 68:14–21; 107:68–76.
17 *a* PKO Asettaminen.
b OL 68:15.
18 *a* PKO Pappeuden avaimet.
19 *a* Alma 12:9–11; OL 63:23; 84:19–22. PKO Jumalan salaisuudet.
b Hepr. 12:22–24.
c PKO Välimies.
20 *a* OL 13; 84:26–27.
b PKO Toimitukset.
c PKO Kaste, kastaminen.
d PKO Syntien anteeksisaaminen.
22 *a* PKO Melkisedekin pappeus.
b OL 90:3, 6; 107:9, 65–67, 78–84, 91–92.
c PKO Tuen antaminen kirkon johtajille.
23 *a* OL 107:33–35.
b PKO Apostoli.
25 *a* PKO Seitsenkymmen.

mikä tahansa näistä koorumeista tekee, täytyy tehdä sen yksimielisellä äänellä; toisin sanoen jokaisen jäsenen kussakin koorumissa täytyy olla yhtä mieltä sen päätöksistä, jotta niiden päätöksillä olisi sama voima tai pätevyys keskenään –

28 enemmistö voi muodostaa päätösvaltaisen koorumin, kun muu ei ole mahdollista olosuhteiden vuoksi –

29 ellei näin ole, heidän päätöksillään ei ole oikeutta samoihin siunauksiin kuin kolmen presidentin koorumin päätöksillä oli muinoin, jotka presidentit asetettiin Melkisedekin järjestyksen mukaan ja jotka olivat vanhurskaita ja pyhiä miehiä.

30 Näiden koorumien – tai minkä tahansa niistä – päätökset on tehtävä kaikessa [a]vanhurskaudessa, pyhyydessä ja sydämen nöyryydessä, sävyisyydessä ja pitkämielisyydessä ja uskossa ja [b]hyveellisyydessä ja tiedossa, kohtuullisuudessa, kärsivällisyydessä, jumalisuudessa, veljellisessä ystävällisyydessä ja rakkaudessa;

31 koska lupauksena on, että jos heillä on näitä runsaasti, he eivät jää [a]vaille hedelmää Herran tuntemisessa.

32 Ja siinä tapauksessa, että jokin näiden koorumien päätös tehdään epävanhurskaasti, se voidaan viedä eri koorumien yleiseen kokoukseen, jotka koorumit muodostavat kirkon hengelliset auktoriteetit; muuten niiden päätöksestä ei voida valittaa.

33 Kaksitoista ovat matkustava johtava korkea neuvosto, joka toimii Herran nimessä, kirkon presidenttikunnan johdolla, ja joka taivaan säädöksen mukaan vahvistaa kirkkoa ja johtaa sen kaikkia asioita kaikkien kansakuntien keskuudessa, ensiksi [a]pakanoiden ja toiseksi juutalaisten.

34 Seitsemänkymmenen tulee toimia Herran nimessä [a]kahdentoista eli matkustavan korkean neuvoston johdolla kirkon vahvistamiseksi ja sen kaikkien asioiden johtamiseksi kaikkien kansakuntien keskuudessa, ensiksi pakanoiden ja sitten juutalaisten;

35 ja kaksitoista lähetetään maailmaan, ja heillä on avaimet avata ovi julistamalla Jeesuksen Kristuksen evankeliumia – ja ensiksi pakanoille ja sitten juutalaisille.

36 Pysyvät [a]korkeat neuvostot Siionin vaarnoissa muodostavat koorumin, joka on samanarvoinen valtuudessa presidenttikunnan koorumin ja matkustavan korkean neuvoston kanssa kaikissa kirkon asioita koskevissa päätöksissään.

37 Siionin korkea neuvosto muodostaa koorumin, joka on samanarvoinen valtuudessa Siionin vaarnojen kahdentoista neuvostojen kanssa kaikissa kirkon asioita koskevissa päätöksissään.

30 *a* OL 121:36.
PKO Vanhurskaus.
b OL 121:41.
PKO Hyveellisyys.

31 *a* 2. Piet. 1:5–8.

33 *a* 1. Nefi 13:42; 3. Nefi 16:4–13; OL 90:8–9.

34 *a* OL 112:21.

36 *a* PKO Korkea neuvosto.

38 Matkustavan korkean neuvoston velvollisuutena on apua tarvitessaan kääntyä [a]seitsemänkymmenen puoleen eri pyyntöjen täyttämiseksi saarnaamista ja evankeliumin johtamista varten, eikä kenenkään muun.

39 Kahdentoista velvollisuutena on asettaa kirkon kaikkiin suuriin seurakuntiin [a]evankelisia palvelijoita, sen mukaan kuin heidät osoitetaan heille ilmoituksen kautta.

40 Tämän pappeuden järjestys vahvistettiin siirtymään isältä pojalle, ja se kuuluu oikeutetusti sen valitun suvun todellisille jälkeläisille, jolle lupaukset annettiin.

41 Tämä järjestys perustettiin [a]Aadamin aikana, ja se siirtyi [b]suvussa seuraavalla tavalla:

42 Aadamilta [a]Setille, jonka Aadam asetti tämän ollessa kuudenkymmenenyhdeksän vuoden iässä ja jonka hän (Aadam) siunasi kolme vuotta ennen kuolemaansa ja joka sai Jumalalta isänsä kautta lupauksen, että hänen jälkeläisensä olisivat Herran valittuja ja että heidät varjeltaisiin maailman loppuun,

43 koska hän (Set) oli [a]täydellinen mies ja hän oli näöltänsä aivan isänsä [b]näköinen, niin että hän näytti olevan isänsä kaltainen kaikessa ja hänet voitiin erottaa tästä ainoastaan ikänsä perusteella.

44 Aadamin käsi asetti Enosin sadankolmenkymmenenneljän vuoden ja neljän kuukauden iässä.

45 Jumala kutsui Kenania erämaassa hänen neljäntenäkymmenentenä ikävuotenaan; ja hän tapasi Aadamin matkalla Sedolamak-paikkaan. Hän oli kahdeksankymmentäseitsemän vuotta vanha, kun hän sai asettamisensa.

46 Mahalalel oli neljäsataayhdeksänkymmentäkuusi vuotta ja seitsemän päivää vanha, kun hänet asetti Aadamin käsi, Aadamin, joka myös siunasi hänet.

47 Jered oli kaksisataa vuotta vanha, kun hänet asetettiin Aadamin käden alla, Aadamin, joka myös siunasi hänet.

48 [a]Henok oli kaksikymmentäviisi vuotta vanha, kun hänet asetettiin Aadamin käden alla; ja hän oli kuusikymmentäviisi, kun Aadam siunasi hänet.

49 Ja hän näki Herran, ja hän [a]vaelsi hänen kanssansa ja oli hänen kasvojensa edessä alati; ja hän vaelsi Jumalan kanssa kolmesataakuusikymmentäviisi vuotta, niin että hän oli neljäsataakolmekymmentä vuotta vanha, kun hänet [b]muutettiin.

50 [a]Metuselah oli sata vuotta vanha, kun hänet asetettiin Aadamin käden alla.

51 Lemek oli kolmekymmentäkaksi vuotta vanha, kun hänet asetettiin Setin käden alla.

38 *a* PKO Seitsenkymmen.
39 *a* PKO Evankelista; Patriarkka.
41 *a* PKO Aadam.
b 1. Moos. 5; OL 84:6–16; Moos. 6:10–25.
42 *a* PKO Set.
43 *a* PKO Täydellinen.
b 1. Moos. 5:3.
48 *a* PKO Henok.
49 *a* 1. Moos. 5:22; Hepr. 11:5; Moos. 7:69.
b PKO Muutetut olennot.
50 *a* PKO Metuselah.

52 [a]Nooa oli kymmenen vuotta vanha, kun hänet asetettiin Metuselahin käden alla.

53 Kolme vuotta ennen kuolemaansa Aadam kutsui Setin, Enosin, Kenanin, Mahalalelin, Jeredin, Henokin ja Metuselahin, jotka kaikki olivat [a]ylipappeja, sekä muut vanhurskaat jälkeläisensä [b]Aadam-ondi-Ahmanin laaksoon ja antoi heille siellä viimeisen siunauksensa.

54 Ja Herra ilmestyi heille, ja he nousivat ja ylistivät [a]Aadamia ja kutsuivat häntä [b]Mikaeliksi, ruhtinaaksi, ylienkeliksi.

55 Ja Herra soi lohtua Aadamille ja sanoi hänelle: Minä olen asettanut sinut pääksi; kansakuntien paljous tulee sinusta, ja sinä olet niiden [a]ruhtinas ikuisesti.

56 Ja Aadam nousi seisomaan väen keskellä, ja siitä huolimatta, että hän oli iän painama, täynnä Pyhää Henkeä hän [a]ennusti, mikä kaikki oli kohtaava hänen jälkeläisiään viimeiseen sukupolveen asti.

57 Kaikki nämä asiat kirjoitettiin Henokin kirjaan, ja niistä todistetaan aikanaan.

58 [a]Kahdentoista velvollisuutena on myös [b]asettaa ja saattaa järjestykseen kaikki muut kirkon virkailijat ilmoituksen mukaan, jossa sanotaan:

59 Kristuksen kirkolle Siionin maassa lisäyksenä kirkon [a]lakeihin, jotka koskevat kirkon asioita.

60 Totisesti minä sanon teille, sanoo Herra Sebaot: Täytyy olla [a]johtavia vanhimpia, jotka johtavat niitä, joilla on vanhimman virka;

61 sekä [a]pappeja, jotka johtavat niitä, joilla on papin virka;

62 sekä opettajia, jotka [a]johtavat niitä, joilla on opettajan virka, samalla tavalla, sekä diakoneja –

63 ja niin diakonista opettajaan ja opettajasta pappiin ja papista vanhimpaan, kullekin heidän nimityksensä mukaan, kirkon liittojen ja käskyjen mukaan.

64 Sitten tulee ylipappeus, joka on suurin kaikista.

65 Sen tähden yksi ylipappeudesta täytyy nimittää johtamaan pappeutta, ja häntä kutsuttakoon kirkon ylipappeuden presidentiksi

66 eli toisin sanoen kirkon ylipappeuden [a]johtavaksi ylipapiksi.

67 Häneltä tulee toimitusten ja siunausten antaminen kirkolle [a]kätten päällepanemisen kautta.

68 Sen tähden piispan virka ei ole samanarvoinen sen kanssa; sillä [a]piispan virkaan kuuluu palveleminen kaikissa ajallisissa asioissa;

---

52 *a* PKO Nooa, Raamatun patriarkka.
53 *a* PKO Ylipappi.
b OL 78:15; 116. PKO Aadam-ondi-Ahman.
54 *a* OL 128:21. PKO Aadam.
b PKO Mikael.
55 *a* OL 78:16.
56 *a* Moos. 5:10.
58 *a* PKO Apostoli.
b PKO Asettaminen.
59 *a* OL 43:2–9.
60 *a* OL 107:89–90.
61 *a* OL 107:87.
62 *a* OL 107:85–86.
66 *a* OL 107:9, 91–92. PKO Presidentti.
67 *a* PKO Kätten päällepaneminen.
68 *a* PKO Piispa.

69 kuitenkin piispa täytyy valita [a]ylipappeuden haltijoista, ellei hän ole Aaronin [b]todellinen jälkeläinen;

70 sillä ellei hän ole Aaronin todellinen jälkeläinen, hän ei voi pitää hallussaan tuon pappeuden avaimia.

71 Kuitenkin ylipappi, toisin sanoen Melkisedekin järjestyksen mukaan, voidaan erottaa palvelemaan ajallisissa asioissa, ja hän saa tietoa niistä totuuden Hengen kautta;

72 sekä [a]tuomariksi Israeliin, hoitamaan kirkon asioita, istumaan tuomitsemaan rikkojia todistuksen perusteella, sen mukaan kuin se tuodaan hänen eteensä lakien mukaan hänen neuvonantajiensa avustuksella, jotka hän on valinnut tai valitsee kirkon vanhinten joukosta.

73 Tämä on sellaisen piispan velvollisuus, joka ei ole Aaronin todellinen jälkeläinen, mutta on asetettu ylipappeuteen Melkisedekin järjestyksen mukaan.

74 Siten hänen tulee olla tuomari, nimittäin yleinen tuomari Siionin asukkaiden keskuudessa tai Siionin vaarnassa tai missä tahansa kirkon seurakunnassa, jossa hänet erotetaan tähän palvelutyöhön, kunnes Siionin rajat laajentuvat ja käy välttämättömäksi saada muita piispoja ja tuomareita Siioniin tai muualle.

75 Ja sikäli kuin muita piispoja nimitetään, heidän tulee toimia samassa virassa.

76 Mutta Aaronin todellisella jälkeläisellä on laillinen oikeus tämän pappeuden johtamiseen, tämän palvelutyön [a]avaimiin, toimia piispan virassa itsenäisesti ilman neuvonantajia – paitsi siinä tapauksessa, että ylipappeuden presidentti Melkisedekin järjestyksen mukaan on tuomittavana – istua tuomarina Israelissa.

77 Ja päätöksen, jonka kumpi tahansa näistä neuvostoista antaa, tulee olla sen käskyn mukainen, jossa sanotaan:

78 Vielä, totisesti minä sanon teille: Kirkon tärkeimmät asiat ja kirkon [a]vaikeimmat oikeustapaukset, sikäli kuin tyytyväisyyttä piispan tai tuomarien päätökseen ei ole, siirrettäköön ja vietäköön kirkon neuvostolle ylipappeuden [b]presidenttikunnan eteen.

79 Ja ylipappeuden neuvoston johtokunnalla on valta kutsua muita ylipappeja, nimittäin kaksitoista, auttamaan neuvonantajina; ja siten ylipappeuden presidenttikunnalla ja sen neuvonantajilla on valta antaa päätös todistuksen perusteella kirkon lakien mukaan.

80 Ja tämän päätöksen jälkeen sitä älköön pidettäkö enää muistissa Herran edessä, sillä tämä on Jumalan kirkon korkein neuvosto ja lopullinen päätös kiistoihin hengellisissä asioissa.

81 Ei ole ketään kirkkoon kuuluvaa henkilöä, jota tämän kirkon neuvoston tuomiovalta ei koske.

---

69 *a* PKO Melkisedekin pappeus.
b OL 68:14–24; 84:18; 107:13–17.
72 *a* OL 58:17–18.
76 *a* PKO Pappeuden avaimet.
78 *a* OL 102:13, 28.
b OL 68:22.

82 Ja jos ylipappeuden presidentti tekee rikkomuksen, hän joutukoon muistiin kirkon yleisen neuvoston edessä, jota kahdentoista neuvonantajan ylipappeudesta tulee avustaa;

83 ja heidän häntä koskeva päätöksensä lopettakoon häntä koskevat kiistat.

84 Siten Jumalan [a]oikeudenmukaisuus ja lait koskevat kaikkia, niin että kaikki voidaan tehdä järjestyksessä ja vakaasti hänen edessään totuuden ja vanhurskauden mukaan.

85 Ja vielä, totisesti minä sanon teille: [a]Diakonin viran johtajan velvollisuutena on johtaa kahtatoista diakonia, istua neuvostossa heidän kanssansa ja [b]opettaa heille heidän velvollisuuksiaan rakentaen toinen toistansa, kuten on annettu liittojen mukaan.

86 Ja myös [a]opettajien viran johtajan velvollisuutena on johtaa kahtakymmentäneljää opettajaa ja istua neuvostossa heidän kanssansa opettaen heille heidän virkansa velvollisuuksia, kuten liitoissa on annettu.

87 Myös Aaronin pappeuden johtajan velvollisuutena on johtaa neljääkymmentäkahdeksaa [a]pappia ja istua neuvostossa heidän kanssansa, opettaa heille heidän virkansa velvollisuuksia, kuten on annettu liitoissa.

88 Tämän johtajan tulee olla [a]piispa, sillä tämä on yksi tämän pappeuden velvollisuuksista.

89 Vielä, [a]vanhinten viran johtajan velvollisuutena on johtaa yhdeksääkymmentäkuutta vanhinta ja istua neuvostossa heidän kanssansa ja opettaa heitä liittojen mukaan.

90 Tämä johtokunta on eri kuin seitsemänkymmenen johtokunta ja on tarkoitettu niille, jotka eivät [a]matkusta kaikkeen maailmaan.

91 Ja vielä, ylipappeuden viran presidentin velvollisuutena on [a]johtaa koko kirkkoa ja olla [b]Mooseksen kaltainen –

92 katso, tämä on viisasta; niin, olla [a]näkijä, [b]ilmoituksensaaja, kääntäjä ja [c]profeetta, ja hänellä on kaikki Jumalan [d]lahjat, jotka hän suo kirkon päämiehelle.

93 Ja on sen näyn mukaista, joka osoittaa [a]seitsemänkymmenen järjestyksen, että heillä on seitsemän johtajaa, jotka johtavat heitä ja jotka on valittu seitsemänkymmenen joukosta;

94 ja seitsemännen johtajan näistä johtajista tulee johtaa kuutta;

95 ja näiden seitsemän johtajan tulee valita toiset seitsemänkymmentä niiden ensimmäisten seitsemänkymmenen lisäksi, joihin he kuuluvat, ja tulee johtaa heitä;

96 ja myös toiset seitsemänkymmentä, aina seitsemän

84 *a* PKO Oikeudenmukaisuus.
85 *a* PKO Diakoni.
b OL 38:23; 88:77–79, 118.
86 *a* OL 20:53–60.
PKO Opettaja, Aaronin pappeus.
87 *a* PKO Pappi, Aaronin pappeus.
88 *a* PKO Piispa.
89 *a* PKO Vanhin.
90 *a* OL 124:137.
91 *a* OL 107:9, 65–67.
b OL 28:2; 103:16–21.
92 *a* Moosia 8:13–18.
PKO Näkijä.
b PKO Ilmoitus.
c OL 21:1.
PKO Profeetta.
d PKO Hengen lahjat.
93 *a* OL 107:38.
PKO Seitsenkymmen.

kertaa seitsemänkymmentä, jos työ viinitarhassa sitä välttämättä vaatii.

97 Ja näiden seitsemänkymmenen tulee olla [a]matkustavia palvelijoita, pakanoille ensiksi sekä juutalaisille.

98 Kun taas muiden kirkon virkailijoiden, jotka eivät kuulu kahteentoista eivätkä seitsemäänkymmeneen, tehtävänä ei ole matkustaa kaikkien kansakuntien keskuudessa, vaan heidän tulee matkustaa, sikäli kuin heidän olosuhteensa sallivat; siitä huolimatta heillä voi olla yhtä korkeita ja vastuullisia virkoja kirkossa.

99 Ja niin, jokainen oppikoon nyt [a]velvollisuutensa ja toimimaan virassa, johon hänet on nimitetty, kaikessa [b]uutteruudessa.

100 Sitä, joka on [a]laiska, ei lueta [b]arvolliseksi pysymään, ja sitä, joka ei opi velvollisuuttaan ja osoittautuu kunnottomaksi, ei lueta arvolliseksi pysymään. Aivan niin. Aamen.

LUKU 108

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Kirtlandissa Ohiossa 26. joulukuuta 1835. Tämä luku saatiin Lyman Shermanin pyynnöstä. Hänet oli asetettu aikaisemmin seitsenkymmeneksi, ja hän tuli profeetan luokse pyytämään ilmoitusta saadakseen tietää tehtävänsä.

1–3 Lyman Sherman saanut anteeksi syntinsä. 4–5 Hänet luetaan kirkon johtavien vanhinten joukkoon. 6–8 Hänet kutsutaan saarnaamaan evankeliumia ja vahvistamaan veljiään.

Totisesti näin sanoo Herra sinulle, palvelijani Lyman: Syntisi on annettu sinulle anteeksi, koska olet ollut minun äänelleni kuuliainen tulemalla tänne tänä aamuna saamaan neuvoja häneltä, jonka minä olen nimittänyt.

2 Sen tähden sielusi olkoon [a]levossa, mitä tulee hengelliseen tilaasi, äläkä enää vastusta minun ääntäni.

3 Ja nouse ja noudata vastedes tunnollisemmin valojasi, jotka olet antanut ja jotka annat, niin sinua siunataan sangen suurilla siunauksilla.

4 Odota kärsivällisesti, kunnes palvelijani kutsuvat koolle [a]juhlakokouksen; silloin sinua muistetaan ensimmäisten vanhinteni joukossa ja saat asettamisen kautta oikeuden loppujen vanhinteni kanssa, jotka minä olen valinnut.

5 Katso, tämä on Isän [a]lupaus sinulle, jos pysyt uskollisena.

97 *a* OL 124:138–139.
99 *a* PKO Velvollisuus.
b PKO Ahkeruus.
100 *a* OL 58:26–29.
PKO Laiskuus.
b PKO Kelvollisuus.
108 2 *a* PKO Lepo.
4 *a* OL 109:6–10.
5 *a* OL 82:10.

6 Ja se täytetään sinulle sinä päivänä, niin että sen jälkeen siitä hetkestä lähtien sinulla on oikeus [a]saarnata minun evankeliumiani siellä, minne minä sinut lähetänkin.

7 [a]Vahvista siis veljiäsi kaikissa puheissasi, kaikissa rukouksissasi, kaikissa kehotuksissasi ja kaikissa tekemisissäsi.

8 Ja katso ja näe, minä olen iäti sinun kanssasi siunatakseni sinua ja [a]pelastaakseni sinut. Aamen.

LUKU 109

Rukous, joka esitettiin temppelin vihkiäisissä Kirtlandissa Ohiossa 27. maaliskuuta 1836. Profeetan kirjoittaman maininnan mukaan tämä rukous annettiin hänelle ilmoituksen kautta.

1–5 Kirtlandin temppeli rakennettiin paikaksi, johon Ihmisen Poika voi tulla. 6–21 Se olkoon rukouksen, paaston, uskon, opin, kirkkauden ja järjestyksen huone ja Jumalan huone. 22–33 Parannusta tekemättömät ihmiset, jotka vastustavat Herran kansaa, saatettakoon häpeään. 34–42 Pyhät lähteköötvoimassa maailmaan kokoamaan vanhurskaita Siioniin. 43–53 Pyhät pelastettakoon niistä kauheuksista, jotka vuodatetaan jumalattomien päälle viimeisinä aikoina. 54–58 Kansakuntia ja kansoja ja kirkkoja valmistettakoon evankeliumia varten. 59–67 Juutalaiset, lamanilaiset ja koko Israel lunastettakoon. 68–80 Pyhät kruunattakoon kirkkaudella ja kunnialla, ja he saakoot iankaikkisen pelastuksen.

[a]Kiitos olkoon sinun nimellesi, oi Herra, Israelin Jumala, joka pidät [b]liiton ja osoitat armoa palvelijoillesi, jotka vaeltavat oikeamielisesti sinun edessäsi koko sydämestään –

2 sinä, joka olet käskenyt palvelijoidesi [a]rakentaa huoneen nimellesi tähän paikkaan [Kirtlandiin].

3 Ja nyt sinä näet, oi Herra, että palvelijasi ovat tehneet sinun käskysi mukaan.

4 Ja nyt me pyydämme sinua, pyhä Isä, Jeesuksen Kristuksen, oman Poikasi, nimessä, jonka nimessä ainoastaan pelastus voidaan suoda ihmislapsille, me pyydämme sinua, oi Herra, hyväksymään tämän [a]huoneen, meidän, palvelijoidesi, kätten [b]työn, jonka sinä käskit meidän rakentaa.

5 Sillä sinä tiedät, että me olemme tehneet tämän työn suuressa ahdingossa; ja köyhyydessämme me olemme antaneet

6 *a* PKO Lähetystyö.
7 *a* Luuk. 22:31–32.
8 *a* 2. Nefi 9:19.
109 1 *a* Alma 37:37; OL 46:32.
PKO Kiitollisuus.
b Dan. 9:4.
PKO Liitto.
2 *a* OL 88:119.
4 *a* 1. Kun. 9:3.
PKO Temppeli, Herran huone.
b 2. Nefi 5:16.

omaisuudestamme rakentaaksemme [a]huoneen sinun nimellesi, jotta Ihmisen Pojalla olisi paikka ilmaista itsensä kansallensa.

6 Ja kuten olet sanonut meille annetussa [a]ilmoituksessa, jossa kutsuit meitä ystäviksesi ja sanoit: Kutsukaa koolle juhlakokouksenne, kuten minä olen käskenyt teitä.

7 Ja koska kaikilla ei ole uskoa, etsikää uutterasti ja opettakaa toisillenne viisauden sanoja; niin, etsikää parhaista kirjoista viisauden sanoja; etsikää oppia vieläpä tutkimalla ja myös uskon kautta;

8 järjestäytykää; valmistakaa kaikki tarpeellinen; ja perustakaa huone, nimittäin rukoushuone, paastohuone, uskon huone, opin huone, kirkkauden huone, järjestyksen huone, Jumalan huone;

9 jotta tulisitte sisään Herran nimessä, jotta menisitte ulos Herran nimessä; jotta kaikki tervehdyksenne olisivat Herran nimessä Korkeimmalle kohotetuin käsin.

10 Ja nyt, pyhä Isä, me pyydämme sinua auttamaan meitä, sinun kansaasi, armollasi, kun kutsumme koolle juhlakokouksemme, jotta se pidettäisiin sinun kunniaksesi ja sinun, Jumalan, hyväksymänä

11 ja sellaisella tavalla, että meidät havaittaisiin arvollisiksi sinun silmissäsi, niin että [a]lupaukset, jotka olet antanut meille, kansallesi, meille annetuissa ilmoituksissa, täyttyvät,

12 niin että sinun [a]kirkkautesi asettuisi kansasi päälle ja tämän huoneesi päälle, jonka me nyt omistamme sinulle, jotta se olisi pyhitetty ja vihitty pyhäksi ja jotta sinun pyhä kirkkautesi olisi alati tässä huoneessa

13 ja jotta kaikki ihmiset, jotka astuvat Herran huoneen kynnyksen yli, tuntisivat sinun voimasi ja tuntisivat, että heidän on pakko tunnustaa, että sinä olet pyhittänyt sen ja että se on sinun huoneesi, sinun pyhyytesi sija.

14 Ja suo, pyhä Isä, että kaikille niille, jotka palvelevat tässä huoneessa, opetettaisiin viisauden sanoja parhaista kirjoista ja että he etsisivät oppia vieläpä tutkimalla ja myös uskon kautta, kuten sinä olet sanonut,

15 ja että he kasvaisivat sinussa ja saisivat Pyhän Hengen täyteyden ja järjestäytyisivät sinun lakiesi mukaan ja valmistautuisivat saamaan kaiken tarpeellisen

16 ja että tämä huone olisi rukoushuone, paastohuone, uskon huone, kirkkauden ja Jumalan huone, tosiaankin sinun huoneesi,

17 että kansasi tulisi sisään tähän huoneeseen aina Herran nimessä,

18 että se menisi ulos tästä huoneesta aina Herran nimessä

19 ja että se tervehtisi aina Herran nimessä pyhin, Korkeimmalle kohotetuin käsin

20 ja ettei minkään [a]epäpuhtaan sallita tulla sinun huoneeseesi saastuttamaan sitä;

5 *a* OL 124:27–28.
6 *a* OL 88:117–120.
11 *a* OL 38:32; 105:11–12, 18, 33.
12 *a* PKO Kirkkaus.
20 *a* OL 94:8–9; 97:15–17.

21 ja kun sinun kansasi rikkoo, ketkä tahansa siitä, että he tekisivät joutuin parannuksen ja palaisivat sinun luoksesi ja saisivat suosion sinun silmissäsi ja heille palautettaisiin ne siunaukset, jotka sinä olet säätänyt vuodatettaviksi niiden päälle, jotka [a]kunnioittavat sinua huoneessasi.

22 Ja me pyydämme sinua, pyhä Isä, että sinun palvelijasi lähtisivät maailmaan tästä huoneesta varustettuina sinun voimallasi ja että sinun nimesi olisi heidän päällänsä ja sinun kirkkautesi ympäröisi heitä ja sinun [a]enkelisi varjelisivat heitä

23 ja että he veisivät tästä paikasta sangen suurta ja loistavaa sanomaa maan [a]ääriin totuudessa, jotta he tietäisivät, että tämä on sinun työtäsi ja että sinä olet ojentanut kätesi toteuttaaksesi sen, mitä sinä olet puhunut profeettojen suulla viimeisistä ajoista.

24 Me pyydämme sinua, pyhä Isä, vahvistamaan kansaa, joka palvelee ja jolla on kunniallinen nimi ja asema tässä sinun huoneessasi, kaikkien sukupolvien ajan ja iankaikkisesti,

25 ettei mikään sitä vastaan [a]taottu ase tehoa, että se, joka sille [b]kuoppaa kaivaa, itse siihen lankeaa,

26 ettei millään jumalattomalla liitolla ole voimaa nousta ja [a]voittaa sinun kansaasi, jonka päälle sinun [b]nimesi pannaan tässä huoneessa;

27 ja jos jokin kansa nousee tätä kansaa vastaan, että sinun vihasi syttyisi sitä vastaan;

28 ja jos se lyö tätä kansaa, että sinä lyöt sitä, että sinä kamppailet kansasi puolesta kuten teit taistelun aikana, niin että se voitaisiin pelastaa kaikkien vihollistensa käsistä.

29 Me pyydämme sinua, pyhä Isä, hämmentämään ja hämmästyttämään ja saattamaan häpeään ja ymmälle kaikki ne, jotka ovat levittäneet valheellisia tietoja laajalti ympäri maailman sinun palvelijaasi tai palvelijoitasi vastaan, elleivät he tee parannusta, kun ikuista evankeliumia julistetaan heidän korviinsa,

30 ja että kaikki heidän tekonsa raukeaisivat tyhjiin ja ne pyyhittäisiin pois [a]rakeilla ja tuomioilla, jotka sinä lähetät heille vihassasi, jotta [b]valehtelu ja panettelu sinun kansaasi vastaan lakkaisi.

31 Sillä sinä tiedät, oi Herra, että palvelijasi ovat olleet viattomia sinun edessäsi todistaessaan sinun nimestäsi, minkä vuoksi he ovat kärsineet näistä,

32 sen tähden me vetoamme sinun edessäsi päästäksemme täysin ja kokonaan tämän [a]ikeen alta;

33 murra se, oi Herra; murra se palvelijoidesi niskasta voimallasi, niin että me voimme nousta

21 *a* PKO Kunnioitus.
22 *a* PKO Enkelit.
23 *a* OL 1:2.
25 *a* Jes. 54:17.
b Sananl. 26:27; 1. Nefi 14:3; 22:14.
26 *a* OL 98:22.
b 1. Kun. 8:29.
30 *a* Jes. 28:17; Moosia 12:6; OL 29:16.
b 3. Nefi 21:19–21.
32 *a* PKO Ies.

tämän sukupolven keskuudessa ja tehdä sinun työtäsi.

34 Oi Jehova, ole armollinen tälle kansalle, ja koska kaikki ihmiset tekevät [a]syntiä, anna anteeksi kansasi rikkomukset ja pyyhittäköön ne pois ainiaaksi.

35 Sinun palvelijoidesi [a]voitelu sinetöitäköön heidän päällensä voimalla korkeudesta.

36 Tapahtukoon se heille kuten ihmisille helluntaipäivänä; vuodatettakoon [a]kielillä puhumisen lahja sinun kansasi päälle, nimittäin [b]jakautuneita kieliä, kuin tulesta, ja niiden tulkitsemisen lahja.

37 Ja täytettäköön huoneesi sinun [a]kirkkaudellasi kuin kohisevalla rajulla tuulella.

38 Pue palvelijoidesi päälle liiton [a]todistus, niin että kun he lähtevät maailmaan julistamaan sinun sanaasi, he voivat [b]sinetöidä lain ja valmistaa sinun pyhiesi sydämiä kaikkiin niihin tuomioihin, jotka sinä vihassasi lähetät [c]maan asukkaiden päälle heidän rikkomustensa vuoksi, niin ettei sinun kansasi lannistuisi ahdingon aikana.

39 Ja mihin kaupunkiin palvelijasi menevätkin, ja tuon kaupungin asukkaat ottavat vastaan heidän todistuksensa, sinun rauhasi ja sinun pelastuksesi olkoot tuon kaupungin yllä, niin että he voivat koota tuosta kaupungista vanhurskaat, niin että nämä voivat tulla [a]Siioniin tai sen vaarnoihin, sinun määräämiisi paikkoihin, ikuisen ilon lauluin;

40 ja ennen kuin tämä toteutuu, älä anna tuomioidesi kohdata tuota kaupunkia.

41 Ja mihin kaupunkiin palvelijasi menevätkin, eivätkä tuon kaupungin asukkaat ota vastaan palvelijoidesi todistusta ja palvelijasi kehottavat heitä pelastautumaan tästä kieroutuneesta sukupolvesta, tapahtukoon tuolle kaupungille sen mukaan, mitä olet puhunut profeettojesi suulla.

42 Mutta pelasta, oi Jehova, pyydämme sinua, palvelijasi heidän käsistään ja puhdista heidät heidän verestään.

43 Oi Herra, me emme iloitse lähimmäistemme tuhosta; heidän [a]sielunsa ovat kallisarvoisia sinun edessäsi,

44 mutta sinun sanasi täytyy toteutua. Auta palvelijoitasi sanomaan [a]armosi avulla: Tapahtukoon sinun tahtosi, oi Herra, eikä meidän.

45 Me tiedämme, että sinä olet puhunut profeettojesi suulla kauhistavia asioita jumalattomista [a]viimeisinä aikoina – että sinä vuodatat tuomiosi määrättöminä;

46 sen tähden, oi Herra, pelasta kansasi jumalattomien onnettomuudesta; anna palvelijoidesi sinetöidä laki ja sitoa todistus,

34 *a* Room. 3:23; 5:12. PKO Synti.
35 *a* PKO Voiteleminen.
36 *a* PKO Kielillä puhumisen lahja.
b Ap. t. 2:1–3.
37 *a* OL 84:5; 109:12. PKO Kirkkaus.
38 *a* PKO Todistaminen.
b Jes. 8:16; OL 1:8.
c PKO Maa: Maan puhdistaminen.
39 *a* Jes. 35:10.
43 *a* PKO Sielu.
44 *a* PKO Armo.
45 *a* PKO Myöhemmät ajat.

jotta he olisivat valmistautuneita palamisen päivää varten.

47 Me pyydämme sinua, pyhä Isä, muistamaan niitä, jotka Jacksonin piirikunnan asukkaat Missourissa ovat ajaneet pois heidän perintömailtaan, ja murra, oi Herra, tämä ahdingon ies, joka on pantu heidän päällensä.

48 Sinä tiedät, oi Herra, että jumalattomat ihmiset ovat sortaneet ja ahdistaneet heitä paljon; ja meidän sydämemme [a]vuotaa murheesta heidän raskaiden kuormiensa tähden.

49 Oi Herra, [a]kuinka kauan sallit tämän kansan kärsiä tätä ahdinkoa ja sen viattomien huutojen nousta ylös korviisi ja heidän [b]verensä tulla ylös todistukseksi sinun eteesi osoittamatta todistustasi heidän puolestaan.

50 Ole [a]armollinen, oi Herra, jumalattomille joukoille, jotka ovat ajaneet kansaasi, jotta ne lakkaisivat ryöstämästä, jotta ne tekisivät parannuksen synneistään, mikäli parannus on mahdollinen,

51 mutta elleivät ne halua, paljasta käsivartesi, oi Herra, ja [a]lunasta se, minkä määräsit Siioniksi kansallesi.

52 Ja ellei toisin voi olla, jottei kansasi asia raukeaisi tyhjiin sinun edessäsi, vihasi syttyköön ja suuttumuksesi kohdatkoon niitä, niin että ne häviävät juurineen ja oksineen taivaan alta,

53 mutta sikäli kuin ne tekevät parannuksen, sinä olet laupias ja armollinen ja käännät pois vihasi, kun katsot Voideltusi kasvoja.

54 Ole armollinen, oi Herra, kaikille maan kansakunnille; ole armollinen maamme hallitusmiehille; vahvistukoot ikuisesti ne periaatteet, joita isämme puolustivat sangen kunniallisesti ja jalomielisesti, nimittäin maamme [a]perustuslaki.

55 Muista maan kuninkaita, ruhtinaita, ylhäisiä ja mahtavia ja kaikkia ihmisiä ja kirkkoja, kaikkia maan köyhiä, tarvitsevia ja ahdistettuja,

56 jotta heidän sydämensä pehmenisivät, kun palvelijasi lähtevät sinun huoneestasi, oi Jehova, todistamaan sinun nimestäsi; jotta heidän ennakkoluulonsa väistyisivät [a]totuuden tieltä ja sinun kansasi saisi suosion kaikkien silmissä;

57 jotta kaikki maan ääret tietäisivät, että me, palvelijasi, olemme [a]kuulleet äänesi ja että sinä olet lähettänyt meidät;

58 jotta kaikkien näiden joukosta palvelijasi, Jaakobin pojat, voivat koota vanhurskaat rakentamaan pyhää kaupunkia sinun nimellesi, kuten olet käskenyt heitä.

59 Me pyydämme sinua perustamaan Siioniin muita [a]vaarnoja tämän lisäksi, jonka olet perustanut, niin että kansasi [b]kokoaminen voi vieriä eteenpäin sangen

48 *a* PKO Myötätunto.
49 *a* Ps. 13:1–2.
b PKO Marttyyri.
50 *a* PKO Armeliaisuus.
51 *a* OL 100:13; 105:2.
54 *a* 1. Piet. 2:13–15; OL 98:5–7; 101:77, 80. PKO Perustuslaki, Yhdysvaltain.
56 *a* PKO Totuus.
57 *a* OL 20:16; 76:22–24.
59 *a* Jes. 54:2.
b PKO Israel: Israelin kokoaminen.

voimallisesti ja mahtavasti, niin että työsi voidaan päättää [c]äkkiä vanhurskaasti.

60 Nyt nämä sanat, oi Herra, me olemme puhuneet sinun edessäsi ilmoituksista ja käskyistä, jotka sinä olet antanut meille, jotka samastetaan [a]pakanoihin.

61 Mutta sinä tiedät, että sinulla on suuri rakkaus Jaakobin lapsia kohtaan, jotka ovat olleet hajallaan vuorilla pitkän aikaa pilvisenä ja synkkänä päivänä.

62 Sen tähden me pyydämme sinua olemaan armollinen Jaakobin lapsille, jotta [a]Jerusalemia voidaan alkaa lunastaa tästä hetkestä lähtien

63 ja orjuuden iestä voidaan alkaa murtaa [a]Daavidin huoneelta

64 ja [a]Juudan lapset voivat alkaa palata [b]maihin, jotka sinä annoit Abrahamille, heidän isälleen.

65 Ja [a]käännytä Jaakobin [b]jäännökset, joita on kirottu ja lyöty rikkomustensa tähden, villistä ja raa'asta tilastaan ikuisen evankeliumin täyteyteen,

66 jotta he laskisivat maahan verenvuodatusaseensa ja lopettaisivat kapinansa.

67 Ja tulkoot kaikki [a]Israelin hajotetut jäännökset, jotka on ajettu maan ääriin, totuuden tuntemiseen, uskokoot Messiaaseen ja tulkoot lunastetuiksi sorrosta ja riemuitkoot sinun edessäsi.

68 Oi Herra, muista palvelijaasi Joseph Smith nuorempaa ja kaikkia hänen ahdinkojaan ja vainojaan – että hän on tehnyt [a]liiton [b]Jehovan kanssa ja vannonut valan sinulle, oi Jaakobin väkevä Jumala – ja käskyjä, jotka sinä olet antanut hänelle, ja että hän on pyrkinyt vilpittömästi tekemään sinun tahtosi.

69 Ole armollinen, oi Herra, hänen vaimolleen ja lapsilleen, jotta heidät korotettaisiin sinun edessäsi ja sinun hoivaava kätesi varjelisi heitä.

70 Ole armollinen kaikille heidän [a]lähiomaisilleen, niin että heidän ennakkoluulonsa murtuisivat ja huuhtoutuisivat pois kuin tulvan vieminä; niin että he kääntyisivät ja heidät lunastettaisiin Israelin mukana ja he tietäisivät, että sinä olet Jumala.

71 Muista, oi Herra, presidenttejä, tosiaankin kutakin kirkkosi presidenttiä, jotta oikea kätesi korottaisi heidät, heidän kunkin perheen ja lähiomaisten kanssa, jotta heidän nimensä säilyisivät ja pysyisivät ikuisesti muistossa polvesta polveen.

72 Muista kaikkia kirkkosi jäseniä, oi Herra, ja kaikkia heidän perheitään ja kaikkia heidän lähiomaisiaan, kaikkia heidän sairaitaan ja ahdistettujaan, kaikkia maan köyhiä ja sävyisiä; niin että

59 *c* Matt. 24:22.
60 *a* 1. Nefi 13:1–32; 15:13–18.
62 *a* 3. Nefi 20:29. PKO Jerusalem.
63 *a* PKO Daavid.
64 *a* Sak. 12:6–9; Mal. 3:4; OL 133:13, 35. PKO Juuda.
b 1. Moos. 17:1–8. PKO Luvattu maa.
65 *a* 2. Nefi 30:6; 3. Nefi 21:20–22. PKO Kääntyminen, kääntymys.
b 2. Nefi 30:3; Alma 46:23–24; 3. Nefi 20:15–21; OL 19:27.
67 *a* PKO Israel: Israelin kokoaminen.
68 *a* PKO Liitto.
b PKO Jehova.
70 *a* ELI lähisukulaisille.

[a]valtakunnasta, jonka sinä olet pystyttänyt käsin koskematta, tulisi suuri vuori ja se täyttäisi koko maan,

73 niin että sinun kirkkosi tulisi esiin pimeyden erämaasta ja loistaisi kauniina kuin [a]kuu ja kirkkaana kuin aurinko ja pelottavana kuin sotajoukko viireineen

74 ja se kaunistettaisiin kuin morsian sitä päivää varten, jolloin sinä paljastat taivaat ja panet vuoret [a]virtaamaan alas edessäsi ja [b]laaksot ylenemään ja louhikot tasoittumaan, niin että kirkkautesi voi täyttää maan,

75 niin että kun pasuuna soi kuolleille, meidät [a]temmataan ylös pilven sisässä sinua vastaan, niin että me saamme olla aina Herran kanssa,

76 niin että vaatteemme olisivat puhtaat, jotta yllämme olisi vanhurskauden [a]viitta, palmunoksia käsissämme ja kirkkauden [b]kruunu päässämme ja me korjaisimme iankaikkisen [c]ilon kaikista [d]kärsimyksistämme.

77 Oi Herra Jumala Kaikkivaltias, kuule nämä meidän pyyntömme ja vastaa meille taivaasta, pyhästä asuinpaikastasi, jossa sinä istut valtaistuimella [a]kirkkaudessa, kunniassa, voimassa, ylhäisyydessä, väkevyydessä, vallassa, totuudessa, oikeudenmukaisuudessa, oikeudessa, armossa ja loputtomassa täyteydessä ikuisesta ikuiseen.

78 Oi kuule, oi kuule, oi kuule meitä, oi Herra! Ja vastaa näihin pyyntöihin ja hyväksy tämän huoneen vihkiminen sinulle, kättemme työ, jonka me olemme rakentaneet sinun nimellesi,

79 sekä tämä kirkko pannaksesi siihen nimesi. Ja auta meitä Henkesi voimalla, niin että me voisimme yhdistää äänemme niiden kirkkaiden, loistavien [a]serafien ääneen, jotka ovat valtaistuimesi ympärillä, ylistyskiitoksin, laulaen: Hoosianna Jumalalle ja [b]Karitsalle!

80 Ja [a]vaatetettakoon nämä, voideltusi, pelastuksella, ja huutakoot pyhäsi ääneen ilosta. Aamen ja aamen.

LUKU 110

Näkyjä, jotka näytettiin profeetta Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle temppelissä Kirtlandissa Ohiossa 3. huhtikuuta 1836. Tämä tapahtui sapatinpäivän kokouksessa. Joseph Smithin historiassa sanotaan: "Iltapäivällä avustin muita presidenttejä Herran ehtoollisen jakamisessa seurakunnalle. Saimme sen kahdeltatoista, joiden

72 *a* Dan. 2:44–45; OL 65:2.
73 *a* Laul. l. 6:10; OL 5:14; 105:31.
74 *a* OL 133:21–22, 40.
b Jes. 40:4; Luuk. 3:5; OL 49:23.
75 *a* 1. Tess. 4:17.
76 *a* Ilm. 7:13–15; 2. Nefi 9:14.
b PKO Korotus; Kruunu.
c PKO Ilo.
d Hepr. 12:1–11; OL 58:4.
77 *a* PKO Kirkkaus.
79 *a* Jes. 6:1–2.
b PKO Jumalan Karitsa.
80 *a* Ps. 132:16.

etuoikeutena oli toimittaa pyhää pöytäpalvelusta tänä päivänä. Suoritettuani tämän palveluksen veljilleni vetäydyin korokkeelle verhojen ollessa alas laskettuina ja kumarruin Oliver Cowderyn kanssa vakavaan ja hiljaiseen rukoukseen. Noustuamme rukouksesta seuraava näky avattiin meille molemmille."

1–10 Herra, Jehova, ilmestyy kirkkaudessa ja hyväksyy Kirtlandin temppelin huoneekseen. 11–12 Mooses ja Elias ilmestyvät kumpikin ja antavat avaimensa ja taloudenhoitokautensa. 13–16 Elia palaa ja antaa taloudenhoitokautensa avaimet, kuten Malakia lupasi.

[a]Verho poistettiin mielestämme, ja ymmärryksemme [b]silmät avattiin.

2 Me näimme Herran seisomassa korokkeen kaiteella edessämme; ja hänen jalkojensa alla oli puhtaalla kullalla päällystetty alusta, väriltään kuin meripihka.

3 Hänen [a]silmänsä olivat kuin tulenliekki; hänen päänsä hiukset olivat valkoiset kuin puhdas lumi; hänen [b]kasvonsa loistivat kirkkaammin kuin aurinko; ja hänen [c]äänensä oli kuin suurten vesien pauhu, nimittäin [d]Jehovan ääni, joka sanoi:

4 Minä olen [a]ensimmäinen ja viimeinen; minä olen hän, joka [b]elää, minä olen hän, joka teurastettiin; minä olen teidän [c]puolustajanne Isän luona.

5 Katso, teidän syntinne on annettu teille [a]anteeksi; te olette puhtaita minun edessäni; nostakaa siis päänne ja riemuitkaa.

6 Veljienne sydämet riemuitkoot, ja kaiken kansani, joka on kaikin voimin [a]rakentanut tämän huoneen minun nimelleni, sydämet riemuitkoot.

7 Sillä katso, minä olen [a]hyväksynyt tämän [b]huoneen, ja minun nimeni on oleva täällä; ja minä ilmaisen itseni kansalleni armollisesti tässä huoneessa.

8 Niin, minä [a]ilmestyn palvelijoilleni ja puhun heille omalla äänelläni, jos minun kansani pitää minun käskyni eikä [b]saastuta tätä [c]pyhää huonetta.

9 Niin, tuhansien ja kymmenientuhansien sydämet riemuitsevat suuresti [a]siunausten tähden, jotka vuodatetaan, ja [b]endaumentin tähden, joka palvelijoilleni on suotu tässä huoneessa.

10 Ja tämän huoneen maine leviää vieraisiin maihin; ja tämä on sen siunauksen alku, joka [a]vuodatetaan minun kansani päälle. Aivan niin. Aamen.

11 Tämän näyn [a]sulkeuduttua

110 1 *a* PKO Väliverho.
b OL 76:12, 19; 136:32; 138:11.
3 *a* Ilm. 1:14.
b Ilm. 1:16; JS–H 1:17.
c Hes. 43:2; Ilm. 1:15; OL 133:21–22.
d PKO Jehova.
4 *a* PKO Esikoinen.
b 5. Moos. 5:24.
c PKO Puolustaja.
5 *a* PKO Anteeksianto.
6 *a* OL 109:4–5.
7 *a* 2. Aik. 7:16.
b PKO Temppeli, Herran huone.
8 *a* OL 50:45.
b OL 97:15–17.
c PKO Pyhä.
9 *a* 1. Moos. 12:1–3; OL 39:15; Abr. 2:8–11.
b OL 95:8.
PKO Endaumentti.
10 *a* OL 105:12.
11 *a* PKO Näky.

taivaat aukenivat meille uudestaan; ja [b]Mooses ilmestyi eteemme ja antoi meidän haltuumme [c]avaimet Israelin [d]kokoamiseksi maan neljältä ääreltä ja kymmenen heimon johdattamiseksi [e]pohjoisesta maasta.

12 Tämän jälkeen [a]Elias ilmestyi ja antoi [b]Abrahamin evankeliumin [c]taloudenhoitokauden ja sanoi, että meidän ja meidän jälkeläistemme kautta siunattaisiin kaikkia sukupolvia meidän jälkeemme.

13 Kun tämä näky oli sulkeutunut, vielä yksi suuri ja kirkkauden näky puhkesi meille; sillä profeetta [a]Elia, joka [b]otettiin taivaaseen maistamatta kuolemaa, seisoi meidän edessämme ja sanoi:

14 Katso, on tullut täysin aika, josta Malakian suu puhui – todistaen, että hänet [Elia] lähetettäisiin, ennen kuin Herran suuri ja pelottava päivä tulee

15 [a]kääntämään isien sydämet lasten puoleen ja lapset isien puoleen, jottei koko maata lyötäisi kirouksella –

16 sen tähden tämän taloudenhoitokauden avaimet on annettu teidän käsiinne; ja tästä te voitte tietää, että Herran suuri ja pelottava [a]päivä on lähellä, aivan ovella.

LUKU 111

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Salemissa Massachusettsissa 6. elokuuta 1836. Kirkon johtajat olivat tuolloin raskaissa veloissa palvelutyössä tekemiensä töiden vuoksi. Kuultuaan, että heidän saatavillaan olisi Salemissa suuri rahasumma, profeetta, Sidney Rigdon, Hyrum Smith ja Oliver Cowdery matkustivat sinne Kirtlandista Ohiosta ottamaan selkoa tästä väitteestä sekä saarnaamaan evankeliumia. Veljet saattoivat päätökseen useita kirkon asioita ja saarnasivat jonkin verran. Kun kävi ilmeiseksi, ettei rahaa ollut saatavissa, he palasivat Kirtlandiin. Useat merkittävät taustatekijät kuvastuvat tämän ilmoituksen sanoista.

1–5 Herra pitää huolen palvelijoidensa ajallisista tarpeista. 6–11 Hän kohtelee Siionia armollisesti ja järjestää kaiken palvelijoidensa parhaaksi.

11 *b* Matt. 17:3.
c PKO Pappeuden avaimet.
d MK Jaak. 6:2; OL 29:7.
PKO Israel: Israelin kokoaminen.
e OL 133:26–32.
PKO Israel: Israelin kymmenen kadonnutta heimoa.
12 *a* PKO Elia(s).
b PKO Taloudenhoitokausi.
c Gal. 3:6–29.
PKO Abrahamin liitto.
13 *a* PKO Elia.
b PKO Muutetut olennot.
15 *a* JS–H 1:38–39.
PKO Kuolleiden pelastus; Sukuluettelo.
16 *a* PKO Myöhemmät ajat.

Minä, Herra, teidän Jumalanne, en ole tyytymätön teidän tälle matkalle lähtönne vuoksi teidän mielettömyyksistänne huolimatta.

2 Minulla on tässä kaupungissa paljon aarteita teille Siionin hyväksi ja tässä kaupungissa paljon ihmisiä, jotka minä kokoan pois oikeaan aikaan Siionin hyväksi teidän avullanne.

3 Sen tähden on tarpeen, että tutustutte tämän kaupungin ihmisiin, kuten teitä johdatetaan ja kuten teille annetaan.

4 Ja on tapahtuva oikeaan aikaan, että minä annan tämän kaupungin teidän käsiinne, niin että teillä on valtaa siihen nähden siinä määrin, etteivät sen asukkaat saa selville teidän aikeitanne; ja sen rikkaus, mitä tulee kultaan ja hopeaan, on oleva teidän.

5 Älkää olko huolissanne [a]veloistanne, sillä minä annan teille kykyä maksaa ne.

6 Älkää olko huolissanne Siionista, sillä minä kohtelen sitä armollisesti.

7 Viipykää tässä paikassa ja ympäröivillä seuduilla;

8 ja paikka, jossa teidän tahtoni mukaan tulee enimmäkseen viipyä, ilmaistaan teille minun Henkeni [a]rauhalla ja voimalla, jotka virtaavat teihin.

9 Tämän paikan voitte saada vuokraamalla. Ja tiedustelkaa uutterasti tämän kaupungin vanhoista asukkaista ja perustajista;

10 sillä tässä kaupungissa on teille enemmän kuin yksi aarre.

11 Ja nyt, olkaa [a]viisaita kuin käärmeet mutta kuitenkin ilman syntiä, niin minä järjestän kaiken teidän [b]parhaaksenne niin pian kuin kykenette ottamaan sen vastaan. Aamen.

LUKU 112

Ilmoitus, joka annettiin Karitsan kahdestatoista apostolista profeetta Joseph Smithin kautta Thomas B. Marshille Kirtlandissa Ohiossa 23. heinäkuuta 1837. Tämä ilmoitus annettiin päivänä, jona vanhimmat Heber C. Kimball ja Orson Hyde saarnasivat evankeliumia ensimmäisen kerran Englannissa. Thomas B. Marsh oli tuolloin kahdentoista apostolin koorumin presidentti.

1–10 Kahdentoista tulee lähettää evankeliumi ja korottaa varoittava ääni kaikille kansakunnille ja kansoille. 11–15 Heidän tulee ottaa ristinsä, seurata Jeesusta ja ruokkia hänen lampaitaan. 16–20 Ne, jotka ottavat vastaan ensimmäisen presidenttikunnan, ottavat vastaan Herran. 21–29 Pimeys peittää maan, ja ainoastaan ne, jotka uskovat ja ottavat kasteen, pelastuvat. 30–34 Ensimmäisellä

111 5 *a* OL 64:27–29.
8 *a* OL 27:16.
PKO Rauha.
11 *a* Matt. 10:16.
b Room. 8:28; OL 90:24; 100:15.

presidenttikunnalla ja kahdellatoista on aikojen täyttymisen taloudenhoitokauden avaimet.

Totisesti näin sanoo Herra sinulle, palvelijani Thomas: Minä olen kuullut rukouksesi, ja sinun almusi ovat nousseet [a]muistouhrina minun eteeni niiden veljiesi puolesta, jotka on valittu todistamaan minun nimestäni ja [b]lähettämään todistuksensa maailmaan kaikkien kansakuntien, sukujen, kielten ja kansojen keskuuteen ja jotka on asetettu palvelijoideni kautta.

2 Totisesti minä sanon sinulle, että sydämessäsi ja sinussa on ollut jotakin sellaista, mikä ei ole ollut minulle, Herralle, mieleen.

3 Kuitenkin, koska olet [a]alentanut itsesi, sinut korotetaan; sen tähden kaikki syntisi on annettu sinulle anteeksi.

4 Sydämesi olkoon [a]rohkealla mielellä minun kasvojeni edessä; ja sinun tulee todistaa minun nimestäni, ei ainoastaan [b]pakanoille vaan myös [c]juutalaisille; ja sinun tulee lähettää minun sanani maan ääriin.

5 [a]Kilvoittele sen tähden aamusta aamuun; ja päivästä päivään lähetä [b]varoittava äänesi maailmaan; ja kun yö tulee, älä anna maan asukkaiden nukkua puheeltasi.

6 Tiedettäköön, että asuinpaikkasi on Siionissa, äläkä [a]muuta talostasi; sillä minulla, Herralla, on suuri työ sinun tehtäväksesi minun nimeni julistamisessa ihmislasten keskuudessa.

7 [a]Vyötä sen tähden kupeesi työhön. Pane myös jalkineet jalkaasi, sillä sinä olet valittu ja sinun polkusi on vuorten keskellä ja monien kansakuntien keskellä.

8 Ja sinun sanasi kautta monet ylhäiset [a]alennetaan, ja sinun sanasi kautta monet alhaiset korotetaan.

9 Sinun äänesi on nuhteena rikkojalle; ja sinun nuhteestasi panettelijan kieli lopettakoon parjauksensa.

10 Ole [a]nöyrä, niin Herra, sinun Jumalasi, johdattaa sinua kädestä ja antaa sinulle vastauksen rukouksiisi.

11 Minä tunnen sinun sydämesi ja olen kuullut rukouksesi veljistäsi. Älä ole puolueellinen heitä kohtaan [a]rakastamalla heitä enemmän kuin monia muita, vaan olkoon rakkautesi heitä kohtaan samanlaista kuin itseäsikin kohtaan; ja olkoon sinulla runsaasti rakkautta kaikkia ihmisiä kohtaan ja kaikkia kohtaan, jotka rakastavat minun nimeäni.

12 Ja rukoile veljiesi, kahdentoista, puolesta. Ojenna heitä ankarasti minun nimeni tähden, ja ojennettakoon heitä kaikista heidän synneistään, ja ole

112 1 *a* Ap. t. 10:4.
b OL 18:28.
3 *a* Matt. 23:12; Luuk. 14:11.
4 *a* Matt. 9:2; Joh. 16:33.
b OL 18:6; 90:8–9.
c OL 19:27.
5 *a* Juud. 1:3.
b OL 1:4–5.
6 *a* Ps. 125:1.
7 *a* Ef. 6:13–17.
8 *a* PKO Nöyryys.
10 *a* Sananl. 18:12.
11 *a* Matt. 5:43–48. PKO Rakkaus.

uskollinen minun edessäni minun [a]nimelleni.

13 Ja heidän [a]koetustensa ja paljon [b]ahdingon jälkeen, katso, minä, Herra, etsin heitä, ja elleivät he paaduta sydäntään eivätkä niskoittele minua vastaan, heidät [c]käännytetään ja minä parannan heidät.

14 Nyt minä sanon sinulle, ja minkä sanon sinulle, sen sanon kaikille kahdelletoista: Nouskaa ja vyöttäkää kupeenne, ottakaa [a]ristinne, seuratkaa minua ja [b]ruokkikaa minun lampaitani.

15 Älkää korottako itseänne; älkää [a]kapinoiko palvelijaani Josephia vastaan; sillä totisesti minä sanon teille, että minä olen hänen kanssansa ja minun käteni on hänen päällänsä; eikä [b]avaimia, jotka minä olen antanut hänelle sekä teille, oteta häneltä, ennen kuin minä tulen.

16 Totisesti minä sanon sinulle, palvelijani Thomas: Sinä olet mies, jonka minä olen valinnut pitämään hallussaan minun valtakuntani avaimia, mitä tulee kahteentoista, ulkomaailmassa kaikkien kansakuntien keskuudessa –

17 jotta sinä voisit olla palvelijani, joka avaa valtakunnan oven kaikissa paikoissa, jonne palvelijani Joseph ja palvelijani [a]Sidney ja palvelijani [b]Hyrum eivät voi mennä;

18 sillä heidän päällensä minä olen laskenut kaikkien seurakuntien kuorman vähäksi aikaa.

19 Sen tähden, minne he teidät lähettävätkin, menkää, niin minä olen teidän kanssanne; ja missä paikassa te julistattekin minun nimeäni, teille avataan ovi [a]menestykselliseen työhön, niin että he voivat ottaa vastaan minun sanani.

20 Joka ottaa [a]vastaan minun sanani, ottaa vastaan minut, ja joka ottaa vastaan minut, ottaa vastaan ensimmäisen presidenttikunnan, ne, jotka minä olen lähettänyt ja jotka minä olen tehnyt neuvonantajiksi teille nimeni tähden.

21 Ja vielä minä sanon teille, että kaikilla, jotka te lähetätte minun nimessäni veljienne, [a]kahdentoista, äänellä asianmukaisesti suositeltuina ja teidän [b]valtuuttaminanne, on valta avata minun valtakuntani ovi mille tahansa kansakunnalle, jonka keskuuteen te lähetätte heidät –

22 sikäli kuin he nöyrtyvät minun edessäni ja pysyvät minun sanassani ja [a]kuulevat minun Henkeni ääntä.

23 Totisesti, totisesti minä

12 *a* PKO Jeesus Kristus: Jeesuksen Kristuksen nimen päällemme ottaminen.
13 *a* PKO Kiusaus.
b Joh. 16:33; Ilm. 7:13–14; OL 58:3–4.
c 3. Nefi 18:32. PKO Kääntyminen, kääntymys.
14 *a* Matt. 16:24; JSR Matt. 16:25–26 (Liiteosa); Luuk. 9:23.
b Joh. 21:15–17.
15 *a* PKO Kapinointi.
b OL 28:7. PKO Pappeuden avaimet.
17 *a* PKO Rigdon, Sidney.
b PKO Smith, Hyrum.
19 *a* 1. Kor. 16:9; OL 118:3.
20 *a* OL 84:35–38.
21 *a* OL 107:34–35.
b PKO Valtuus.
22 *a* PKO Kuuliaisuus; Kuulla.

sanon teille: [a]Pimeys peittää maan ja synkkä pimeys ihmisten mielen, ja kaikki liha on [b]turmeltunut minun kasvojeni edessä.

24 Katso, [a]kosto kohtaa joutuin maan asukkaita, vihan päivä, palamisen päivä, hävityksen, [b]itkun, surun ja valituksen päivä; ja kuin pyörretuuli se kohtaa koko maan pintaa, sanoo Herra.

25 Ja minun huoneestani se [a]alkaa, ja minun huoneestani se lähtee maailmaan, sanoo Herra;

26 ensiksi niiden keskuudesta teidän keskuudessanne, sanoo Herra, jotka ovat [a]väittäneet tuntevansa minun nimeni eivätkä ole [b]tunteneet minua ja ovat [c]pilkanneet minua keskellä huonettani, sanoo Herra.

27 Sen tähden katsokaa, että ette vaivaa itseänne minun kirkkoni asioilla tässä paikassa, sanoo Herra.

28 Vaan [a]puhdistakaa sydämenne minun edessäni; ja sitten [b]menkää kaikkialle maailmaan ja saarnatkaa minun evankeliumiani jokaiselle luodulle, joka ei ole ottanut sitä vastaan;

29 ja joka [a]uskoo ja ottaa [b]kasteen, on pelastuva, ja joka ei usko ja ota kastetta, se [c]tuomitaan.

30 Sillä teille, [a]kahdelletoista, ja niille, [b]ensimmäiselle presidenttikunnalle, jotka on nimitetty teidän kanssanne antamaan teille neuvoja ja johtamaan teitä, tämän pappeuden voima on annettu viimeisen kerran ja viimeisiä aikoja varten, jolloin aikojen täyttymisen [c]taloudenhoitokausi on,

31 joka voima teillä on yhdessä kaikkien niiden kanssa, jotka ovat saaneet taloudenhoitokauden minään aikana luomisen alusta asti;

32 sillä totisesti minä sanon teille, että ne taloudenhoitokauden [a]avaimet, jotka te olette saaneet, ovat [b]tulleet isiltä ja on viimeksi lähetetty teille alas taivaasta.

33 Totisesti minä sanon teille: Katso, kuinka suuri on teidän kutsumuksenne. [a]Puhdistakaa sydämenne ja vaatteenne, ettei tämän sukupolven verta [b]vaadittaisi teidän käsistänne.

34 Olkaa uskollisia, kunnes minä tulen, sillä minä [a]tulen pian; ja minun palkkani on minun mukanani maksaakseni jokaiselle hänen [b]tekojensa mukaan. Minä olen Alfa ja Oomega. Aamen.

---

23 *a* Jes. 60:2; Miika 3:6; OL 38:11. PKO Luopumus: Kristillisen varhaiskirkon luopumus.
b OL 10:20–23.
24 *a* PKO Kosto.
b OL 124:8.
25 *a* 1. Piet. 4:17–18.
26 *a* Matt. 7:21–23; OL 41:1; 56:1.
b Luuk. 6:46; Moosia 26:24–27; 3. Nefi 14:21–23.
c PKO Jumalanpilkka.
28 *a* PKO Puhtaus.
b Mark. 16:15–16.
29 *a* Morm. 9:22–23; OL 20:25–26.
b PKO Kaste, kastaminen.
c PKO Tuomio.
30 *a* PKO Apostoli.
b PKO Ensimmäinen presidenttikunta.
c Ef. 1:10; OL 27:13; 124:40–42. PKO Taloudenhoitokausi.
32 *a* OL 110:11–16. PKO Pappeuden avaimet.
b Abr. 1:2–3.
33 *a* MK Jaak. 1:19.
b OL 72:3.
34 *a* Ilm. 22:7, 12; OL 49:28; 54:10.
b PKO Teot.

LUKU 113

Vastauksia, jotka profeetta Joseph Smith antoi tiettyihin kysymyksiin Jesajan kirjoituksista Far Westissä Missourissa tai sen lähellä maaliskuussa 1838.

1–6 Iisain kanto, siitä lähtevä verso ja Iisain juurivesa selitetään. 7–10 Siionin hajotetuilla jäännöksillä on oikeus pappeuteen, ja niitä kutsutaan palaamaan Herran luokse.

Kuka on [a]Iisain kanto, josta puhutaan Jesajan 11. luvun 1., 2., 3., 4. ja 5. jakeessa?

2 Totisesti näin sanoo Herra: Hän on Kristus.

3 Mikä on verso, josta puhutaan Jesajan 11. luvun ensimmäisessä jakeessa ja joka lähtee Iisain kannosta?

4 Katso, näin sanoo Herra: Se on palvelija Kristuksen kädessä, ja hän on osaksi Iisain samoin kuin [a]Efraimin jälkeläinen eli Joosefin huoneesta, ja hänen päälleen on laskettu paljon [b]valtaa.

5 Mikä on Iisain juurivesa, josta puhutaan 11. luvun 10. jakeessa?

6 Katso, näin sanoo Herra: Se on Iisain samoin kuin Joosefin jälkeläinen, jolle oikeutetusti kuuluu pappeus ja valtakunnan [a]avaimet [b]viirinä ja minun kansani [c]kokoamiseksi viimeisinä aikoina.

7 Elias Higbeen kysymyksiä: Mitä tarkoitetaan Jesajassa 52. luvussa 1. jakeessa käskyllä, jossa sanotaan: Pukeudu voimaasi, oi Siion – ja mitä kansaa Jesaja tarkoitti?

8 Hän tarkoitti niitä, jotka Jumala oli kutsuva viimeisinä aikoina ja joilla oli oleva pappeuden voima tuoda takaisin [a]Siion ja lunastaa Israel; ja sen pukeutuminen [b]voimaansa on pukeutumista pappeuden valtuuteen, johon sillä, Siionilla, on [c]oikeus syntyperänsä vuoksi; myös sen vallan takaisin saamista, jonka se oli menettänyt.

9 Mitä meidän on ymmärrettävä sillä, että Siion irrottaa kahleet kaulastaan; 2. jae?

10 Meidän on ymmärrettävä, että [a]hajotettuja jäännöksiä kehotetaan [b]palaamaan Herran luokse, mistä ne ovat langenneet; jos ne sen tekevät, Herra lupaa, että hän puhuu niille eli antaa niille ilmoitusta. Katso 6., 7. ja 8. jae. Sen kaulan kahleet ovat Jumalan kirouksia sen tai Israelin jäännösten päällä niiden hajotetussa tilassa pakanoiden keskuudessa.

113 1 *a* PKO Iisai.
4 *a* 1. Moos. 41:50–52; OL 133:30–34. PKO Efraim.
b PKO Voima.
6 *a* PKO Pappeuden avaimet.
b OL 45:9. PKO Merkkiviiri.
c PKO Israel: Israelin kokoaminen.
8 *a* PKO Siion.
b OL 82:14.
c PKO Esikoisoikeus.
10 *a* PKO Israel: Israelin hajottaminen.
b Hoos. 3:4–5; 2. Nefi 6:11.

LUKU 114

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Far Westissä Missourissa 11. huhtikuuta 1838.

1–2 Kirkon virat, jotka ovat sellaisten hallussa, jotka eivät ole uskollisia, annetaan muille.

Totisesti näin sanoo Herra: Palvelijani David W. Pattenin on viisasta selvittää kaikki liiketoimensa niin pian kuin hän suinkin voi ja toimittaa pois kauppatavaransa, niin että hän voi mennä lähetystyöhön minulle ensi keväänä yhdessä muiden kanssa, nimittäin kahdentoista, hänet itsensä mukaan luettuna, todistaakseen minun nimestäni ja viedäkseen ilosanoman kaikkialle maailmaan.

2 Sillä totisesti näin sanoo Herra, että sikäli kuin teidän keskuudessanne on sellaisia, jotka kieltävät minun nimeni, toisia tulee [a]asettaa heidän [b]sijaansa, ja näiden tulee saada heidän tehtävänsä. Aamen.

LUKU 115

Profeetta Joseph Smithin kautta Far Westissä Missourissa 26. huhtikuuta 1838 annettu ilmoitus, jossa ilmaistaan Jumalan tahto tuon paikan ja Herran huoneen rakentamisesta. Tämä ilmoitus on osoitettu kirkon johtaville virkailijoille ja jäsenille.

1–4 Herra antaa kirkolleen nimen Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko. 5–6 Siion ja sen vaarnat ovat turva- ja pakopaikkoja pyhille. 7–16 Pyhiä käsketään rakentamaan Herran huone Far Westiin. 17–19 Joseph Smithillä on hallussaan Jumalan valtakunnan avaimet maan päällä.

Totisesti näin sanoo Herra teille, palvelijani [a]Joseph Smith nuorempi sekä palvelijani [b]Sidney Rigdon sekä palvelijani [c]Hyrum Smith, ja sinun neuvonantajillesi, jotka on nimitetty ja nimitetään tämän jälkeen;

2 sekä sinulle, palvelijani [a]Edward Partridge, ja sinun neuvonantajillesi;

3 sekä uskollisille palvelijoilleni, jotka ovat minun kirkkoni korkeasta neuvostosta Siionissa, sillä siten sitä on kutsuttava, ja kaikille Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoni vanhimmille ja kansalle hajallaan koko maailmassa;

4 sillä näin [a]kirkkoani on

114 2 *a* OL 118:1, 6.
b OL 64:40.
115 1 *a* PKO Smith, Joseph nuorempi.
b PKO Rigdon, Sidney.
c PKO Smith, Hyrum.
2 *a* PKO Partridge, Edward.
4 *a* 3. Nefi 27:4–8.

kutsuttava viimeisinä aikoina, nimittäin [b]Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkoksi.

5 Totisesti minä sanon teille kaikille: [a]Nouskaa ja loistakaa, jotta valonne olisi [b]viirinä kansakunnille

6 ja jotta yhteen [a]kokoontuminen [b]Siionin maahan ja sen [c]vaarnoihin olisi puolustukseksi ja [d]suojaksi myrskyltä ja vihalta, kun sitä [e]vuodatetaan laimentamattomana koko maan päälle.

7 Olkoon kaupunki, Far West, minulle [a]pyhää ja pyhitettyä maata; ja sitä kutsuttakoon kaikkein pyhimmäksi, sillä maa, jolla te seisotte, on pyhää.

8 Ja nyt, minä käsken teitä [a]rakentamaan minulle huoneen minun pyhieni yhteen kokoamiseksi, jotta he voivat [b]palvella minua.

9 Ja tämä työ aloitettakoon ja perustus, ja valmistelut tehtäköön tänä tulevana kesänä;

10 ja alku tehtäköön seuraavan heinäkuun neljäntenä päivänä; ja siitä ajasta lähtien kansani tehköön uutterasti työtä rakentaakseen huoneen minun nimelleni;

11 ja [a]yhden vuoden kuluttua tästä päivästä he alkakoot uudestaan laskea minun [b]huoneeni perustusta.

12 Siten he tehkööt uutterasti työtä siitä ajasta lähtien, kunnes se on valmis, sen kulmakivestä sen huippuun, kunnes jäljellä ei ole mitään, mikä ei ole valmis.

13 Totisesti minä sanon teille: Älköön palvelijani Joseph älköönkä palvelijani Sidney älköönkä palvelijani Hyrum enää ottako velkaa huoneen rakentamiseen minun nimelleni;

14 vaan huone rakennettakoon minun nimelleni [a]mallin mukaan, jonka minä näytän heille.

15 Ja ellei kansani rakenna sitä sen mallin mukaan, jonka minä näytän sen presidenttikunnalle, minä en ota sitä vastaan sen käsistä.

16 Mutta jos kansani rakentaa sen sen mallin mukaan, jonka minä näytän sen presidenttikunnalle, nimittäin palvelijalleni Josephille ja hänen neuvonantajilleen, silloin minä otan sen vastaan kansani käsistä.

17 Ja vielä, totisesti minä sanon teille: Tahtoni on, että Far Westin kaupunki rakennetaan nopeasti pyhien kokoamisen kautta;

18 sekä että [a]vaarnoille määrätään muita paikkoja ympäröivillä seuduilla, sen mukaan kuin niitä ilmaistaan palvelijalleni Josephille aika ajoin.

19 Sillä katso, minä olen hänen kanssansa, ja minä pyhitän hänet

4 *b* PKO Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko.
5 *a* Jes. 60:1–3.
b Jes. 11:12.
PKO Merkkiviiri.
6 *a* PKO Israel: Israelin kokoaminen.
b PKO Siion.
c OL 101:21.
PKO Vaarna.
d Jes. 25:1, 4; OL 45:66–71.
e Ilm. 14:10; OL 1:13–14.
7 *a* PKO Pyhä.
8 *a* OL 88:119; 95:8.
b PKO Jumalan palveleminen.
11 *a* OL 118:5.
b OL 124:45–54.
14 *a* Hepr. 8:5; OL 97:10.
18 *a* OL 101:21.
PKO Vaarna.

kansan edessä, sillä hänelle minä olen antanut tämän valtakunnan ja palvelutyön [a]avaimet. Aivan niin. Aamen.

LUKU 116

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithille Wight's Ferryn lähellä paikassa nimeltä Spring Hill Daviessin piirikunnassa Missourissa 19. toukokuuta 1838.

Herra on antanut Spring Hillille nimen [a]Aadam-ondi-Ahman, koska, hän sanoi, se on paikka, jonne [b]Aadam tulee tapaamaan kansaansa eli jossa [c]Ikiaikainen on istuva, kuten profeetta Daniel on puhunut.

LUKU 117

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Far Westissä Missourissa 8. heinäkuuta 1838 William Marksin, Newel K. Whitneyn ja Oliver Grangerin välittömistä tehtävistä.

1–9 Herran palvelijoiden ei pidä himoita sellaista, mikä on ajallista, sillä mitä on omaisuus Herralle? 10–16 Heidän tulee hylätä pikkusieluisuutensa, niin heidän uhrinsa ovat pyhiä Herralle.

Totisesti näin sanoo Herra palvelijalleni William Marksille sekä palvelijalleni Newel K. Whitneylle: He selvittäköot joutuin liiketoimensa ja matkustakoot Kirtlandin maasta, ennen kuin minä, Herra, lähetän taas lumet maan päälle.

2 He herätköot ja nouskoot ja tulkoot sieltä vitkastelematta, sillä minä, Herra, käsken niin.

3 Sen tähden, jos he vitkastelevat, heille ei käy hyvin.

4 He tehköot parannuksen kaikista synneistään ja kaikista ahneista haluistaan minun edessäni, sanoo Herra, sillä mitä on [a]omaisuus minulle? sanoo Herra.

5 Käytettäköön Kirtlandin omaisuus [a]velkojen maksuun, sanoo Herra. Antakaa sen mennä, sanoo Herra, ja mitä jää jäljelle, se jääköön teidän käsiinne, sanoo Herra.

6 Sillä eikö minulla ole taivaan linnut sekä meren kalat ja vuorten eläimet? Enkö minä ole tehnyt maan? Enkö minä pidä hallussani maan kansakuntien kaikkien sotajoukkojen [a]kohtaloita?

7 Enkö minä sen tähden saata

19 *a* PKO Pappeuden avaimet.
116 1 *a* OL 78:15. PKO Aadam-ondi-Ahman.
b PKO Aadam.
c Dan. 7:13–14, 22.
117 4 *a* OL 104:14.
5 *a* OL 104:78.
6 *a* Ap. t. 17:26; 1. Nefi 17:36–39.

[a]yksinäisiä paikkoja nupulle ja kukkimaan ja tuottamaan hedelmää yllin kyllin? sanoo Herra.

8 Eikö [a]Aadam-ondi-Ahmanin vuorilla ja Olaha [b]Šinehahin tasangoilla eli [c]maassa, jossa Aadam asui, ole kylliksi tilaa, niin ettei teidän tarvitse himoita sitä, mikä on vain pisara, ja laiminlyödä sitä, mikä on tärkeämpää?

9 Tulkaa sen tähden ylös tänne minun kansani maahan, nimittäin Siioniin.

10 Palvelijani William Marks olkoon [a]uskollinen vähässä, niin hänestä tulee paljon haltija. Hän johtakoon kansani keskuudessa Far Westin kaupungissa, ja siunattakoon häntä kansani siunauksilla.

11 Palvelijani Newel K. Whitney hävetköön [a]nikolaiittojen joukkoa ja kaikkia sen [b]salaisia iljetyksiä ja kaikkea pikkusieluisuuttaan minun edessäni, sanoo Herra, ja tulkoon ylös Aadam-ondi-Ahmanin maahan ja olkoon [c]piispana kansalleni, sanoo Herra, ei nimellisesti vaan teoissa, sanoo Herra.

12 Ja vielä minä sanon teille: Minä muistan palvelijaani [a]Oliver Grangeria; katso, totisesti minä sanon hänelle, että hänen nimensä pidetään pyhänä muistossa polvesta polveen aina ja ikuisesti, sanoo Herra.

13 Ja nyt, hän kamppailkoon vakavasti kirkkoni ensimmäisen presidenttikunnan lunastukseksi, sanoo Herra; ja kun hän lankeaa, hän nousee uudestaan, sillä hänen [a]uhrinsa on minulle pyhempi kuin hänen menestyksensä, sanoo Herra.

14 Ja nyt, hän tulkoon ylös tänne joutuin, Siionin maahan; ja aikanaan hänet tehdään kauppiaaksi minun nimelleni, sanoo Herra, minun kansani hyväksi.

15 Sen tähden, älköön kukaan halveksiko palvelijaani Oliver Grangeria, vaan kansani siunaukset olkoot hänen päällänsä aina ja ikuisesti.

16 Ja vielä, totisesti minä sanon teille: Kaikki palvelijani Kirtlandin maassa muistakoot Herraa, Jumalaansa, sekä minun huonettani, pitääkseen ja varjellakseen sen pyhänä ja kaataakseen rahanvaihtajat minun hyväksi näkemänäni aikana, sanoo Herra. Aivan niin. Aamen.

LUKU 118

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Far Westissä Missourissa 8. heinäkuuta 1838 vastauksena pyyntöön: "Osoita meille tahtosi, oi Herra, kahteentoista nähden."

7 *a* Jes. 35:1; OL 49:24–25.
8 *a* OL 116. PKO Aadam-ondi-Ahman.
b Abr. 3:13.
c PKO Eeden.
10 *a* Matt. 25:23.
11 *a* Ilm. 2:6, 15.
b PKO Salaliitto.
c PKO Piispa.
12 *a* ELI edustaja, jonka profeetta jätti selvittämään profeetan asioita Kirtlandiin.
13 *a* PKO Uhri.

1–3 Herra huolehtii kahdentoista perheistä. 4–6 Kahdentoista vapautuneet paikat täytetään.

Totisesti näin sanoo Herra: Pidettäköön heti konferenssi, kaksitoista järjestettäköön, ja miehiä nimitettäköön [a]täyttämään niiden paikat, jotka ovat langenneet.

2 Palvelijani [a]Thomas jääköön joksikin aikaa Siionin maahan julkaisemaan minun sanaani.

3 Loput jatkakoot saarnaamista siitä hetkestä lähtien, ja jos he tekevät tämän kaikessa sydämen vaatimattomuudessa ja sävyisyydessä ja [a]nöyryydessä ja [b]pitkämielisyydessä, minä, Herra, annan heille lupauksen, että minä huolehdin heidän perheistään; ja ovi menestyksekkääseen työhön avataan heille siitä lähtien.

4 Ja ensi keväänä he lähteköot mennäkseen suurten vesien yli ja julistaakseen siellä minun evankeliumiani, sen täyteyttä, ja todistakoot minun nimestäni.

5 He jättäköot jäähyväiset pyhilleni Far Westin kaupungissa ensi huhtikuun 26. päivänä minun huoneeni rakennuspaikalla, sanoo Herra.

6 Palvelijani John Taylor sekä palvelijani John E. Page sekä palvelijani Wilford Woodruff sekä palvelijani Willard Richards nimitettäköön täyttämään niiden paikat, jotka ovat langenneet, ja ilmoitettakoon heille virallisesti heidän nimityksestään.

LUKU 119

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Far Westissä Missourissa 8. heinäkuuta 1838 vastauksena hänen pyyntöönsä: "Oi Herra! Osoita palvelijoillesi, kuinka paljon sinä vaadit kansasi omaisuudesta kymmenyksinä." Kymmenysten lakia sellaisena kuin se nykyisin ymmärretään ei ollut annettu kirkolle ennen tätä ilmoitusta. Sana kymmenykset *juuri lainatussa rukouksessa ja aikaisemmissa ilmoituksissa (64:23; 85:3; 97:11) ei ollut merkinnyt pelkästään kymmenesosaa vaan kaikkia vapaaehtoisia uhrauksia tai lahjoituksia kirkon rahastoihin. Herra oli antanut kirkolle aikaisemmin omaisuuden pyhittämisen ja taloudenhoidon lain, jota jäsenet (pääasiassa johtavat vanhimmat) ryhtyivät noudattamaan tekemällä liiton, jonka oli määrä kestää ikuisesti. Koska monet eivät pystyneet pitämään tätä liittoa, Herra otti sen pois joksikin aikaa ja antoi tilalle kymmenysten lain koko kirkolle. Profeetta kysyi Herralta, kuinka paljon heidän omaisuudestaan hän vaati pyhiin tarkoituksiin. Vastauksena oli tämä ilmoitus.*

118 1*a* Ap. t. 1:13, 16–17, 22–26.
2*a* PKO Marsh, Thomas B.
3*a* PKO Nöyryys.
b PKO Kestäminen.

1–5 Pyhien tulee maksaa ylimääräinen omaisuutensa ja antaa sitten kymmenyksinä kymmenesosa tuloistaan vuosittain. 6–7 Sellainen menettely pyhittää Siionin maan.

Totisesti näin sanoo Herra: Minä vaadin kaiken heidän [a]ylimääräisen omaisuutensa pantavaksi kirkkoni piispan käsiin Siionissa,

2 minun [a]huoneeni rakentamiseksi ja Siionin perustusten laskemiseksi ja pappeutta varten ja kirkkoni presidenttikunnan velkoja varten.

3 Ja tämä olkoon kansani [a]kymmenysten alku.

4 Ja sen jälkeen ne, jotka ovat siten maksaneet kymmenykset, maksakoot yhden kymmenesosan kaikista tuloistaan vuosittain; ja tämä olkoon pysyvä laki heille ikuisesti, minun pyhää pappeuttani varten, sanoo Herra.

5 Totisesti minä sanon teille: Tapahtuu, että kaikkien niiden, jotka kokoontuvat [a]Siionin maahan, tulee maksaa kymmenyksinä ylimääräinen omaisuutensa ja noudattaa tätä lakia, tai heitä ei havaita arvollisiksi pysymään teidän keskuudessanne.

6 Ja minä sanon teille: Ellei minun kansani noudata tätä lakia pitäen sen pyhänä eikä pyhitä tämän lain kautta [a]Siionin maata minulle, niin että minun säädökseni ja minun tuomioni voidaan pitää siellä, niin että se voi olla kaikkein pyhin, katso, totisesti minä sanon teille, ettei se ole Siionin maa teille.

7 Ja tämä olkoon esimerkkinä kaikille Siionin [a]vaarnoille. Aivan niin. Aamen.

LUKU 120

Profeetta Joseph Smithin kautta Far Westissä Missourissa 8. heinäkuuta 1838 annettu ilmoitus, jossa sanotaan, kuinka edellisessä ilmoituksessa, luvussa 119, mainittua kymmenyksinä lahjoitettua omaisuutta tulee käyttää.

Totisesti näin sanoo Herra: Aika on nyt tullut, jolloin [a]sitä käyttävät neuvosto, johon kuuluvat kirkkoni ensimmäinen presidenttikunta ja piispa ja hänen neuvostonsa ja minun korkea neuvostoni, sekä minun oma ääneni heille, sanoo Herra. Aivan niin. Aamen.

LUKU 121

Rukous ja profetioita, jotka profeetta Joseph Smith kirjoitti kirjeessä

119 1*a* OL 42:33–34, 55; 51:13; 82:17–19.
2*a* OL 115:8.
3*a* Mal. 3:8–12; OL 64:23. PKO Kymmenykset.
5*a* OL 57:2–3.
6*a* PKO Siion.
7*a* PKO Vaarna.
120 1*a* ELI kymmenykset.

kirkolle ollessaan vankina Libertyn vankilassa Missourissa, päivätty 20. maaliskuuta 1839. Profeetta useine kumppaneineen oli ollut kuukausia vankilassa. Heidän hallinnollisille ja oikeudellisille viranomaisille osoittamistaan anomuksista ja vetoomuksista ei ollut koitunut heille apua.

1–6 Profeetta vetoaa Herraan kärsivien pyhien puolesta. 7–10 Herra puhuu hänelle rauhaa. 11–17 Kirottuja ovat kaikki ne, jotka nostavat valheellisia rikkomushuutoja Herran kansaa vastaan. 18–25 Heillä ei ole oikeutta pappeuteen, ja heidät tuomitaan. 26–32 Kirkkauden ilmoituksia luvataan niille, jotka kestävät uskollisina. 33–40 Miksi monet ovat kutsuttuja mutta harvat valittuja? 41–46 Pappeutta saa käyttää ainoastaan vanhurskaasti.

Oi Jumala, missä olet, ja missä on maja, joka kätkee [a]piilopaikkasi?

2 [a]Kuinka kauan kätesi viipyy ja silmäsi, niin, puhdas silmäsi katsoo iankaikkisista taivaista kansasi ja palvelijoidesi kohtaamaa vääryyttä ja heidän huutonsa tunkeutuvat sinun korvaasi?

3 Niin, oi Herra, [a]kuinka kauan heidän on kärsittävä tätä vääryyttä ja laitonta sortoa, ennen kuin sydämesi pehmenee heitä kohtaan ja sisimpäsi liikuttuu myötätunnosta heitä kohtaan?

4 Oi Herra Jumala [a]Kaikkivaltias, taivaan, maan ja merien ja kaiken niissä olevan Luoja, joka valvot Perkelettä ja Seolin pimeää ja yönsynkkää valtakuntaa ja alistat ne valtaasi – ojenna kätesi; anna silmäsi lävistää; anna nostaa ylös majasi; älä anna [b]piilopaikkasi enää olla kätkettynä; anna korvasi kallistua; anna sydämesi pehmetä ja sisimpäsi liikuttua myötätunnosta meitä kohtaan!

5 Anna vihasi syttyä vihollisiamme vastaan; ja sydämesi kiivaudessa miekallasi [a]kosta puolestamme meidän vääryytemme.

6 Muista kärsiviä pyhiäsi, oi Jumalamme, niin palvelijasi iloitsevat sinun nimessäsi ikuisesti.

7 Poikani, rauha olkoon sielullesi; [a]vastoinkäymisesi ja ahdinkosi kestävät vain pienen hetken,

8 ja sitten, jos [a]kestät ne hyvin, Jumala korottaa sinut korkeuteen; sinä voitat kaikki vihollisesi.

9 [a]Ystäväsi seisovat rinnallasi, ja he tervehtivät sinua jälleen lämpimin sydämin ja ystävällisin käsin.

10 Sinä et ole vielä kuin [a]Job; ystäväsi eivät kiistele sinua vastaan eivätkä syytä sinua rikkomuksesta, kuten Jobia syytettiin.

11 Ja ne, jotka syyttävät sinua rikkomuksesta, niiden toivo häviää, ja heidän odotuksensa haihtuvat pois, kuten [a]kuura

121 1 *a* Ps. 13:1–2; 102:1–2.
2 *a* Hab. 1:2.
3 *a* OL 109:49.
4 *a* PKO Kaikkivaltius.
b OL 123:6.
5 *a* Luuk. 18:7–8.
7 *a* PKO Vastoinkäyminen.
8 *a* 1. Piet. 2:19–23.
PKO Kestäminen.
9 *a* OL 122:3.
10 *a* PKO Job.
11 *a* 2. Moos. 16:14.

sulaa nousevan auringon polttavien säteiden edessä;

12 ja myös Jumala on ojentanut kätensä ja pannut sinettinsä muuttaakseen [a]ajat ja hetket ja sokaistakseen heidän mielensä, niin etteivät he voi ymmärtää hänen ihmeellisiä tekojansa; niin että hän voi myös koetella heitä ja saada heidät kiinni heidän omasta viekkaudestaan;

13 myös koska heidän sydämensä ovat turmeltuneet, ja jotta se, minkä he mielellään tuottavat toisten osaksi ja mistä he haluavat antaa toisten kärsiä, kohtaisi heitä [a]itseänsä viimeiseen asti;

14 että he myös pettyisivät ja heidän toivonsa häviäisi;

15 ja ettei tästä ajasta kulu monta vuotta, kun heidät ja heidän jälkeläisensä hävitetään taivaan alta, sanoo Jumala, niin ettei yksikään heistä jää seisomaan seinän viereen.

16 Kirottuja ovat kaikki ne, jotka nostavat kantapäänsä minun [a]voideltujani vastaan, sanoo Herra, ja huutavat, että nämä ovat tehneet [b]syntiä, kun he eivät ole tehneet syntiä minun edessäni, sanoo Herra, vaan ovat tehneet sitä, mikä on soveliasta minun silmissäni ja mitä minä olen käskenyt heidän tehdä.

17 Mutta ne, jotka huutavat rikkomus, tekevät niin, koska he ovat synnin palvelijoita ja itse ovat tottelemattomuuden [a]lapsia.

18 Ja ne, jotka vannovat väärin minun palvelijoitani vastaan saattaakseen heidät vankeuteen ja kuolemaan –

19 voi heitä; koska he ovat [a]rikkoneet pienokaisiani vastaan, heidät erotetaan minun huoneeni [b]toimituksista.

20 Heidän [a]korinsa ei tule olemaan täysi, heidän talonsa ja aittansa tuhoutuvat ja ne, jotka ovat heitä mielistelleet, tulevat halveksimaan heitä.

21 Heillä ei ole oikeutta [a]pappeuteen, eikä heidän jälkeläisillään heidän jälkeensä polvesta polveen.

22 Heille olisi ollut [a]parempi, että heidän kaulaansa olisi ripustettu myllynkivi ja heidät olisi hukutettu meren syvyyteen.

23 Voi kaikkia niitä, jotka ahdistelevat minun kansaani ja ajavat ja murhaavat sitä ja todistavat sitä vastaan, sanoo Herra Sebaot; [a]käärmeiden sukupolvi ei välty helvetin tuomiolta.

24 Katso, minun silmäni [a]näkevät ja tuntevat kaikki heidän tekonsa; ja minulla on varattuna pikainen [b]tuomio aikanansa heille kaikille;

25 sillä hetki on [a]määrätty jokaiselle ihmiselle sen mukaan, millaisia hänen [b]tekonsa ovat.

26 Jumala antaa teille [a]Pyhän

12 *a* Dan. 2:21.
13 *a* Sananl. 28:10; 1. Nefi 14:3.
16 *a* 1. Sam. 26:9; Ps. 105:15.
b 2. Nefi 15:20; Moroni 7:14, 18.
17 *a* Ef. 5:6.
19 *a* Matt. 18:6. PKO Loukkaaminen.
b PKO Toimitukset.
20 *a* 5. Moos. 28:15–20.
21 *a* PKO Pappeus.
22 *a* Matt. 18:6; OL 54:5.
23 *a* Matt. 12:34.
24 *a* PKO Kaikkitietävyys.
b Hel. 8:25. PKO Tuomitseminen.
25 *a* Job 7:1; OL 122:9.
b PKO Teot.
26 *a* OL 8:2–3.

Henkensä kautta, nimittäin Pyhän Hengen sanomattoman suuren [b]lahjan kautta, [c]tiedon, jota ei ole ilmoitettu maailman alusta asti ennen kuin nyt

27 ja jota meidän esi-isämme odottivat innokkain odotuksin ilmoitettavaksi viimeisinä aikoina ja johon enkelit kohdistivat heidän mielensä, että se oli pidetty varattuna heidän kirkkautensa täyteyttä varten,

28 tulevana aikana, jolloin [a]mitään ei salata; olipa olemassa yksi Jumala tai monta [b]jumalaa, heidät ilmaistaan.

29 Kaikki valtaistuimet ja herruudet, vallat ja voimat [a]ilmoitetaan ja suodaan kaikille, jotka ovat kestäneet uskollisina Jeesuksen Kristuksen evankeliumin tähden.

30 Ja myös, jos on määrätty [a]rajoja taivaille tai merille tai kuivalle maalle tai auringolle, kuulle tai tähdille,

31 kaikki niiden kiertoajat, kaikki määrätyt päivät, kuukaudet ja vuodet ja kaikkien niiden päivien, kuukausien ja vuosien päivät ja kaikki niiden kirkkaudet, lait ja määräajat ilmoitetaan aikojen täyttymisen [a]taloudenhoitokauden aikoina

32 sen mukaan, mitä säädettiin keskellä kaikkien muiden jumalien iankaikkisen [a]Jumalan [b]neuvonpitoa, ennen kuin tämä maailma oli, varattavaksi sen päätökseen ja loppuun asti, jolloin jokainen ihminen on astuva hänen [c]eteensä iankaikkisuuteen ja hänen kuolemattomaan [d]lepoonsa.

33 Kuinka kauan voi virtaava vesi pysyä epäpuhtaana? Mikä voima estää taivaita? Yhtä hyvin ihminen voisi ojentaa heiveröisen käsivartensa pysäyttääkseen Missourivirran säädetyn juoksun tai kääntää sen ylävirtaan kuin estää Kaikkivaltiasta vuodattamasta [a]tietoa alas taivaasta myöhempien aikojen pyhien päälle.

34 Katso, monet ovat [a]kutsuttuja, mutta harvat ovat [b]valittuja. Ja miksi he eivät ole valittuja?

35 Koska heidän sydämensä on kiinnittynyt niin paljon siihen, mikä on tästä [a]maailmasta, ja pyrkii saamaan ihmisten [b]kunnianosoituksia, etteivät he opi tätä yhtä opittavaa –

36 että pappeuden [a]oikeudet on liitetty erottamattomasti taivaan [b]voimiin ja ettei taivaan voimia voida hallita eikä käyttää muuten

26 *b* PKO Pyhän Hengen lahja.
c Dan. 2:20–22; UK 1:9. PKO Ilmoitus.
28 *a* OL 42:61; 76:7–8; 98:12.
b Ps. 82:1, 6; Joh. 10:34–36; 1. Kor. 8:5–6; OL 76:58; 132:20; Abr. 4:1; 5:1–2.
29 *a* OL 101:32.
30 *a* Job 26:7–14; Ps. 104:5–9; Ap. t. 17:26.
31 *a* PKO Taloudenhoitokausi.
32 *a* PKO Neuvonpito taivaassa.
b 5. Moos. 10:17.
c PKO Ihminen: Ihmisestä voi tulla taivaallisen Isän kaltainen.
d PKO Lepo.
33 *a* OL 128:19. PKO Tieto.
34 *a* Matt. 20:16; 22:1–14; OL 95:5–6. PKO Kutsumus.
b PKO Valitseminen.
35 *a* PKO Maailmallisuus.
b Matt. 6:2; 2. Nefi 26:29.
36 *a* PKO Pappeus; Valtuus.
b PKO Voima.

kuin [c]vanhurskauden periaatteiden mukaan.

37 Että ne voidaan suoda meille, on totta; mutta kun me pyrimme [a]peittelemään [b]syntejämme tai tyydyttämään [c]ylpeyttämme, turhamaista kunnianhimoamme tai hallitsemaan tai vallitsemaan tai pakottamaan ihmislasten sieluja pienimmälläkään vääryydellä, katso, taivaat [d]vetäytyvät; Herran Henki tulee murheelliseksi, ja kun se on vetäytynyt, se on sen miehen pappeuden eli valtuuden loppu.

38 Katso, ennen kuin hän aavistaakaan, hän on jäänyt itsekseen [a]potkimaan pistintä vastaan, [b]vainoamaan pyhiä ja taistelemaan Jumalaa vastaan.

39 Olemme oppineet murheellisesta kokemuksesta, että melkein kaikkien ihmisten [a]luonnon ja taipumuksen mukaista on, että niin pian kuin he saavat vähän valtaa, kuten he kuvittelevat, he alkavat heti käyttää valtaa väärin.

40 Sen tähden monet ovat kutsuttuja mutta harvat valittuja.

41 Mitään valtaa ja vaikutusvaltaa ei voi eikä saa pitää yllä pappeuden avulla, ainoastaan [a]taivuttelemalla, [b]pitkämielisyydellä, lempeydellä, sävyisyydellä ja vilpittömällä rakkaudella,

42 ystävällisyydellä ja puhtaalla tiedolla, joka avartaa sielua suuresti vailla [a]teeskentelyä ja vailla [b]vilppiä –

43 [a]nuhdellen vakavasti ajallansa, kun Pyhä Henki kehottaa; ja osoittaen sen jälkeen suurempaa [b]rakkautta sitä kohtaan, jota olet nuhdellut, jottei hän pidä sinua vihollisenaan;

44 jotta hän tietäisi, että sinun uskollisuutesi on vahvempi kuin kuoleman siteet.

45 Edelleen sisimpäsi olkoon täynnä rakkautta kaikkia ihmisiä ja uskon huonekuntaa kohtaan, ja [a]hyve kaunistakoon [b]ajatuksiasi lakkaamatta; silloin sinun luottamuksesi vahvistuu Jumalan edessä ja pappeuden oppi laskeutuu sieluusi kuin [c]kaste taivaasta.

46 [a]Pyhä Henki on kumppanisi alati ja valtikkasi muuttumaton vanhurskauden ja totuuden valtikka; ja sinun [b]herruutesi on oleva ikuinen herruus, ja ilman pakkoa se virtaa sinulle aina ja ikuisesti.

LUKU 122

Herran sana profeetta Joseph Smithille tämän ollessa vankina

36 *c* PKO Vanhurskaus.
37 *a* Sananl. 28:13.
b PKO Synti.
c PKO Ylpeys.
d OL 1:33.
38 *a* Ap. t. 9:5.
b PKO Vaino.
39 *a* PKO Luonnollinen ihminen.
41 *a* 1. Piet. 5:1–3.
b 2. Kor. 6:4–6.
42 *a* Jaak. 3:17.
b PKO Vilppi.
43 *a* PKO Kuritus.
b PKO Rakkaus.
45 *a* PKO Hyveellisyys.
b PKO Ajatukset.
c 5. Moos. 32:1–2; OL 128:19.
46 *a* PKO Pyhä Henki.
b Dan. 7:13–14.

Libertyn vankilassa Missourissa. Tämä luku on ote 20. maaliskuuta 1839 päivätystä kirjeestä kirkolle (ks. OL 121 johdanto).

1–4 Maan ääret tulevat kysymään Joseph Smithin nimeä. 5–7 Kaikki hänen vaaransa ja vaivansa antavat hänelle kokemusta ja ovat hänen hyväkseen. 8–9 Ihmisen Poika on laskeutunut kaiken tämän alapuolelle.

Maan ääret tulevat kysymään [a]nimeäsi, ja hullut tulevat pilkkaamaan sinua, ja helvetti tulee raivoamaan sinua vastaan;

2 kun taas puhdassydämiset ja viisaat ja jalot ja hyveelliset etsivät alati [a]neuvoa ja valtuutta ja siunauksia sinun kätesi alla.

3 Eikä kansasi koskaan käänny sinua vastaan pettureiden todistuksesta.

4 Ja vaikka heidän vaikutuksensa saattaa sinut ahdinkoon ja kaltereiden ja muurien taakse, sinua pidetään kunniassa; ja pientä [a]tuokiota lukuun ottamatta äänesi on vanhurskautesi tähden vihollistesi keskellä pelottavampi kuin raivoisa [b]leijona; ja sinun Jumalasi seisoo rinnallasi aina ja ikuisesti.

5 Jos sinä joudut kokemaan ahdinkoa; jos olet vaaroissa valheveljien parissa; jos olet vaaroissa rosvojen keskellä; jos olet vaaroissa maalla tai merellä;

6 jos sinua syytetään kaikenlaisilla väärillä syytöksillä; jos vihollisesi käyvät kimppuusi; jos he raastavat sinut irti isäsi ja äitisi ja veljiesi ja sisartesi yhteydestä; ja jos vihollisesi paljastetuin miekoin raastavat sinut vaimoltasi ja lapsiltasi ja vanhin poikasi, iältään vasta kuusi vuotta, takertuu vaatteisiisi ja sanoo: Isäni, isäni, mikset voi jäädä luoksemme? Oi, isäni, mitä miehet aikovat tehdä sinulle? Ja jos hänet sitten sysätään miekalla eroon sinusta ja sinut raahataan vankilaan ja vihollisesi vaanivat ympärilläsi kuin [a]sudet karitsan verta;

7 ja jos sinut heitetään kuoppaan tai murhaajien käsiin ja kuolemantuomio langetetaan päällesi; jos sinut heitetään [a]syvyyteen; jos hyökyvät aallot vehkeilevät sinua vastaan; jos ankarista tuulista tulee vihollisiasi; jos taivaat kasaavat synkeytensä ja kaikki luonnonvoimat yhdistyvät tukkiakseen tien; ja ennen kaikkea, jos itse [b]helvetti aukaisee kitansa ammolleen sinua tavoitellen, tiedä, poikani, että kaikki tämä antaa sinulle [c]kokemusta ja on sinun hyväksesi.

8 [a]Ihmisen Poika on [b]laskeutunut kaiken tämän alapuolelle. Oletko sinä suurempi kuin hän?

9 Ja nyt, pysy tielläsi, niin pappeus [a]pysyy sinulla, sillä heidän [b]rajansa on määrätty; he eivät voi

122 1 *a* JS–H 1:33.
2 *a* PKO Neuvo.
4 *a* OL 121:7–8.
b 3. Nefi 20:16–21; 21:12.
6 *a* Luuk. 10:3.
7 *a* Joona 2:4–7.
b 2. Sam. 22:5–7; JS–H 1:15–16.
c 2. Kor. 4:17; Hepr. 12:10–11; 2. Nefi 2:11.
8 *a* PKO Ihmisen Poika.
b Hepr. 2:9, 17–18; OL 76:107; 88:6.
9 *a* OL 90:3.
b Ap. t. 17:26.

päästä yli. [c]Päiväsi ovat tiedossa, eikä sinun vuosiasi vähennetä; älä siis [d]pelkää, mitä ihminen voi tehdä, sillä Jumala on kanssasi aina ja ikuisesti.

LUKU 123

Pyhien velvollisuudet vainoojiaan kohtaan sellaisina kuin profeetta Joseph Smith ne kirjoitti ollessaan vankina Libertyn vankilassa Missourissa. Tämä luku on ote 20. maaliskuuta 1839 päivätystä kirjeestä kirkolle (ks. OL 121 johdanto).

1–6 Pyhien tulee koota ja julkaista selvitys kärsimyksistään ja vainoistaan. 7–10 Sama henki, joka muovasi väärät uskontunnustukset, johtaa myös pyhien vainoon. 11–17 Monet kaikkien lahkojen joukossa ottavat vielä vastaan totuuden.

Ja vielä haluamme ehdottaa harkittavaksenne, olisiko tarkoituksenmukaista, että kaikki pyhät kokoavat tietoja kaikista tositapahtumista ja kärsimyksistä ja vääryyksistä, joita tämän osavaltion asukkaat ovat heille aiheuttaneet;

2 sekä kaikesta omaisuudesta ja heidän kärsimiensä sekä maineen että henkilövammojen samoin kuin kiinteän omaisuuden vahinkojen määrästä;

3 sekä kaikkien henkilöiden nimet, joilla on ollut kätensä heidän sortamisessaan, sikäli kuin niistä voidaan saada tietoja ja ne voidaan löytää.

4 Ja ehkä voidaan nimittää toimikunta ottamaan tästä selvää ja hankkimaan lausuntoja ja valaehtoisia todistuksia sekä keräämään häväistysjulkaisuja, joita on liikkeellä,

5 ja kaikkia, joita on aikakauslehdissä ja tietosanakirjoissa, ja kaikkia häväistyskertomuksia, joita on julkaistu ja kirjoitetaan, ja kuka ne on kirjoittanut, ja esittämään koko se pirullisen kataluuden ja rikollisten ja murhaavien vääryyksien sarja, joka on pantu tämän kansan kestettäväksi,

6 jotta emme ainoastaan julkaisisi niitä koko maailmalle vaan esittäisimme ne hallituksen päämiehille kaikessa niiden synkkyydessä ja helvetinkarvaudessa viimeisenä yrityksenä, johon taivaallinen Isämme on meitä velvoittanut, ennen kuin me voimme täysin ja kokonaan vaatia lupausta, joka kutsuu hänet esiin [a]piilopaikastaan; sekä jotta koko kansakunta jäisi vaille puolustusta, ennen kuin hän voi lähettää mahtavan käsivartensa voiman.

7 Se on ehdoton velvollisuus, joka meillä on Jumalaa, enkeleitä, joiden rinnalle meidät viedään seisomaan, sekä itseämme, vaimojamme ja lapsiamme kohtaan,

9 *c* OL 121:25.
d Neh. 4:8; Ps. 56:5; 118:6; Sananl. 3:5–6; Jes. 51:7; Luuk. 12:4–5; 2. Nefi 8:7; OL 3:7; 98:14.
123 6 *a* OL 101:89; 121:1, 4.

jotka on painettu kumaraan suremaan, murehtimaan ja huolehtimaan kaikkein kirotuimman murhan, hirmuvallan ja sorron käden alle, jota on tukenut ja yllyttänyt ja ylläpitänyt sen hengen vaikutus, joka on niitannut valheita perineiden isien uskontunnustukset hyvin lujasti lasten sydämiin ja täyttänyt maailman sekasorrolla ja on kasvanut yhä voimakkaammaksi ja on nyt kaiken turmeluksen päälähde, ja koko maa [a]vaikeroi sen pahuuden painon alla.

8 Se on rautainen [a]ies, se on luja side; se on itse helvetin käsiraudat ja kettingit ja kahleet ja jalkaraudat.

9 Ja nyt, se on ehdoton velvollisuus, joka meillä on, ei ainoastaan omia vaimojamme ja lapsiamme vaan myös leskiä ja isättömiä kohtaan, joiden miehet ja isät on [a]murhattu sen rautaisen käden alla;

10 mitkä pimeät ja mustuttavat teot riittävät saamaan itse helvetin värisemään ja kauhistumaan ja kalpenemaan, ja itse Perkeleen kädet vapisemaan ja vääntelehtimään.

11 Ja se on myös ehdoton velvollisuus, joka meillä on koko nousevaa sukupolvea ja kaikkia puhdassydämisiä kohtaan –

12 sillä maan päällä on kaikkien lahkojen, ryhmien ja uskontokuntien keskuudessa vielä monia, jotka on [a]sokaissut ihmisten katala viekkaus, jota käyttäen nämä väijyvät pettääkseen, ja jotka ovat erossa totuudesta vain siksi, että eivät [b]tiedä, mistä sen löytäisivät –

13 sen tähden, että me kuluttaisimme ja käyttäisimme elämämme tuomalla valoon kaikki pimeyden [a]kätköt, sikäli kuin tunnemme ne; ja ne totisesti ilmaistaan taivaasta –

14 näistä tulee siis huolehtia hyvin vakavasti.

15 Älköön kukaan pitäkö näitä pikkuasioina, sillä tulevaisuudessa on paljon pyhiä koskevaa, mikä riippuu niistä.

16 Te tiedätte, veljet, että sangen suurelle laivalle on sangen paljon [a]hyötyä sangen pienestä peräsimestä myrskyn aikana, koska se pysyy oikeassa suunnassa tuuleen ja aaltoihin nähden.

17 Sen tähden, suuresti rakastetut veljet, tehkäämme [a]iloisin mielin kaikki, mikä on meidän vallassamme; ja pysykäämme sitten sijoillamme täysin varmoina saadaksemme nähdä Jumalan [b]pelastuksen ja hänen käsivartensa ilmoittamisen.

LUKU 124

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithille Nauvoossa

7 *a* Moos. 7:48–49.
8 *a* PKO Ies.
9 *a* OL 98:13; 124:54.
12 *a* Kol. 2:8; OL 76:75.
b 1. Nefi 8:21–23.
13 *a* 1. Kor. 4:5.
16 *a* Jaak. 3:4; Alma 37:6–7; OL 64:33.
17 *a* OL 59:15.
b 2. Moos. 14:13.

Illinoisissa 19. tammikuuta 1841. Pyhiin kohdistuvien lisääntyvien vainojen ja virkamiesten laittomuuksien vuoksi pyhien oli ollut pakko lähteä Missourista. Missourin kuvernöörin Lilburn W. Boggsin 27. lokakuuta 1838 antama hävityskäsky ei ollut jättänyt heille muuta mahdollisuutta. Vuonna 1841, jolloin tämä ilmoitus annettiin, pyhät olivat jo rakentaneet entisen Commercen kylän paikalle Illinoisiin Nauvoon kaupungin, ja kirkon keskuspaikka oli perustettu sinne.

1–14 Joseph Smithiä käsketään antamaan vakava julistus evankeliumista Yhdysvaltain presidentille, kuvernööreille ja kaikkien kansakuntien hallitsijoille. 15–21 Hyrum Smith, David W. Patten, Joseph Smith vanhempi ja eräät muut elävien ja kuolleiden joukossa ovat siunattuja vilpittömyytensä ja hyveidensä vuoksi. 22–28 Pyhiä käsketään rakentamaan Nauvooseen sekä talo muukalaisten majoittamiseksi että temppeli. 29–36 Kasteet kuolleiden puolesta tulee suorittaa temppeleissä. 37–44 Herran kansa rakentaa aina temppeleitä pyhien toimitusten suorittamista varten. 45–55 Pyhien ei tarvitse rakentaa temppeliä Jacksonin piirikuntaan heidän vihollistensa sortotoimien vuoksi. 56–83 Ohjeita Nauvootalon rakentamisesta annetaan. 84–96 Hyrum Smith kutsutaan patriarkaksi ja vastaanottamaan avaimet ja toimimaan Oliver Cowderyn paikalla. 97–122 William Law'lle ja muille annetaan heidän työtään koskevia neuvoja. 123–145 Johtavia ja paikallisia virkailijoita nimitetään, ja heidän tehtävänsä ja yhteytensä koorumeihin esitetään.

Totisesti näin sanoo Herra sinulle, palvelijani Joseph Smith: Minä olen mieltynyt sinun uhriisi ja tunnustuksiisi, jotka olet tehnyt, sillä sen tähden minä olen nostanut sinut esiin, että näyttäisin viisauteni sen kautta, mikä maan päällä on [a]heikkoa.

2 Rukouksesi ovat otollisia minun edessäni, ja vastauksena niihin minä sanon sinulle, että sinut kutsutaan nyt antamaan heti vakava julistus minun evankeliumistani ja tästä [a]vaarnasta, jonka minä olen asettanut Siionin kulmakiveksi, joka hiotaan palatsin hienouden kaltaiseksi.

3 Tämä julistus laadittakoon kaikille maailman [a]kuninkaille, sen neljälle kulmalle, kunnioitetulle vasta valitulle presidentille ja ylevämielisille kuvernööreille siinä maassa, jossa sinä asut, ja kaikille maan hajallaan oleville kansakunnille.

4 Kirjoitettakoon se [a]sävyisyyden hengessä ja Pyhän Hengen voimalla, joka sinussa on, kun kirjoitat sitä;

5 sillä Pyhä Henki ilmaisee sinulle minun tahtoni noista kuninkaista ja hallitusmiehistä,

124 1*a* 1. Kor. 1:26–28; OL 1:19; 35:13.
2*a* PKO Vaarna.
3*a* Ps. 119:46; Matt. 10:18; OL 1:23.
4*a* PKO Sävyisyys.

nimittäin, mikä heitä kohtaa tulevana aikana.

6 Sillä katso, minä aion kutsua heitä ottamaan varteen Siionin valon ja kirkkauden, sillä määrätty aika armahtaa sitä on tullut.

7 Kutsukaa heitä sen tähden kuuluvasti julistaen ja todistaen pelkäämättä heitä, sillä he ovat kuin [a]ruoho, ja kaikki heidän loistonsa kuin sen pian variseva kukka, jotta he eivät voisi puolustautua –

8 ja jotta minä rankaisisin heitä rangaistuksen päivänä, jolloin minä paljastan verhotut kasvoni määrätäkseni sortajalle osan teeskentelijöiden joukossa, jossa [a]kiristellään hampaita, jos he hylkäävät palvelijani ja todistukseni, jonka minä olen ilmoittanut heille.

9 Ja vielä minä puhuttelen heitä ja pehmitän heidän sydämensä, monien heistä, teidän hyväksenne, jotta te saisitte armon heidän silmissään, jotta he tulisivat totuuden [a]valoon ja pakanat Siionin korotukseen eli ylennykseen.

10 Sillä minun rangaistukseni päivä tulee joutuin, [a]hetkenä, jota ette aavista; ja missä on minun kansani turva ja missä suoja niille, jotka jäävät siitä jäljelle?

11 Herätkää, oi maan kuninkaat! Tulkaa, oi tulkaa kultinenne ja hopeinenne minun kansani avuksi, Siionin tyttärien huoneeseen.

12 Ja vielä, totisesti minä sanon sinulle: Palvelijani Robert B. Thompson auttakoon sinua kirjoittamaan tämän julistuksen, sillä minä olen mieltynyt häneen ja siihen, että hän on kanssasi.

13 Ja nyt, hän kuulkoon sinun neuvojasi, niin minä annan hänelle siunauksia moninkertaisesti; hän olkoon uskollinen ja luotettava kaikessa tästä lähtien, niin hän on suuri minun silmissäni;

14 mutta hän muistakoon, että minä vaadin hänen käsistään tilin hänen [a]taloudenhoidostaan.

15 Ja vielä, totisesti minä sanon sinulle: Siunattu on palvelijani [a]Hyrum Smith, sillä minä, Herra, rakastan häntä hänen sydämensä [b]vilpittömyyden vuoksi ja koska hän rakastaa sitä, mikä on oikein minun edessäni, sanoo Herra.

16 Vielä, palvelijani John C. Bennett auttakoon sinua työssäsi, kun lähetät minun sanaani maan kuninkaille ja asukkaille, ja seisokoon sinun, nimittäin palvelijani Joseph Smithin, rinnalla ahdingon hetkellä, eikä hän jää palkatta, jos hän ottaa vastaan [a]neuvoja.

17 Ja rakkautensa tähden hän on oleva suuri, sillä hän on minun, jos hän tekee tämän, sanoo Herra. Minä olen nähnyt työn, jonka hän on tehnyt, ja minä hyväksyn sen, jos hän jatkaa, ja kruunaan hänet siunauksilla ja suurella kirkkaudella.

---

7 *a* Ps. 103:15–16; Jes. 40:6–8; 1. Piet. 1:24–25.
8 *a* Matt. 8:12; Alma 40:13; OL 101:91; 112:24.
9 *a* Jes. 60:1–4. PKO Valo, Kristuksen.
10 *a* Matt. 24:44; JS–M 1:48.
14 *a* PKO Taloudenhoitaja.
15 *a* PKO Smith, Hyrum. *b* PKO Nuhteettomuus.
16 *a* PKO Neuvo.

18 Ja vielä minä sanon sinulle, että tahtoni on, että palvelijani Lyman Wight jatkaa saarnaamista Siionin puolesta sävyisyyden hengessä tunnustaen minut maailman edessä; ja minä kannan häntä kuin [a]kotkan siivillä, ja hän tuottaa ylistystä ja kunniaa itselleen ja minun nimelleni;

19 niin että kun hän päättää työnsä, minä voin ottaa hänet luokseni, niin kuin otin palvelijani [a]David Pattenin, joka on nyt minun kanssani, sekä palvelijani [b]Edward Partridgen sekä iäkkään palvelijani [c]Joseph Smith vanhemman, joka istuu Abrahamin [d]kanssa hänen oikealla puolellaan, ja siunattu ja pyhä on hän, sillä hän on minun.

20 Ja vielä, totisesti minä sanon sinulle: Palvelijani George Miller on vailla [a]vilppiä; häneen voi luottaa hänen sydämensä vilpittömyyden vuoksi; ja sen rakkauden tähden, jota hänellä on minun todistustani kohtaan, minä, Herra, rakastan häntä.

21 Sen tähden minä sanon sinulle: Minä sinetöin hänen päällensä [a]piispan viran samoin kuin palvelijalleni Edward Partridgelle, jotta hän voi ottaa vastaan minun huoneelleni pyhitetyt lahjoitukset, jotta hän voi antaa siunauksia kansani köyhien päälle, sanoo Herra. Älköön kukaan halveksiko palvelijaani Georgea, sillä hän kunnioittaa minua.

22 Palvelijani George ja palvelijani Lyman ja palvelijani John Snider ja muut rakentakoot minun nimelleni [a]talon, sellaisen kuin palvelijani Joseph heille osoittaa, paikkaan, jonka hän myös osoittaa heille.

23 Ja sen tulee olla majatalo, talo, johon muukalaiset voivat tulla kaukaa majaillakseen siinä; sen tähden sen tulee olla hyvä talo, kaiken hyväksymisen arvoinen, niin että väsynyt [a]matkailija voi pysyä terveenä ja turvassa mietiskellessään Herran sanaa ja [b]kulmakiveä, jonka minä olen määrännyt Siionille.

24 Tämä talo on terve asuinpaikka, jos se rakennetaan minun nimelleni ja ellei johtaja, joka sille nimitetään, salli minkään saastuttaa sitä. Sen tulee olla pyhä, tai Herra, teidän Jumalanne, ei asu siinä.

25 Ja vielä, totisesti minä sanon teille: Kaikki minun pyhäni tulkoot kaukaa.

26 Ja lähettäkää nopeita sanansaattajia, niin, valittuja sanansaattajia, ja sanokaa heille: Tulkaa kaikkine kultinenne ja hopeinenne ja kalliine kivinenne ja kaikkine antiikkiesineinenne; ja myös kaikki ne, jotka tietävät antiikkiesineistä ja jotka haluavat tulla, saavat tulla, ja tuokaa puksipuuta ja pihtapuuta ja mäntypuuta sekä kaikkia maan kalliita puita;

18 *a* 2. Moos. 19:4; Jes. 40:31.
19 *a* OL 124:130. PKO Patten, David W.
b PKO Partridge, Edward.
c PKO Smith, Joseph vanhempi.
d OL 137:5.
20 *a* PKO Vilppi.
21 *a* OL 41:9. PKO Piispa.
22 *a* OL 124:56–60.
23 *a* 5. Moos. 31:12; Matt. 25:35, 38.
b OL 124:2.

27 sekä rautaa, kuparia ja pronssia ja sinkkiä sekä kaikkia maan kalleuksianne; ja rakentakaa [a]huone minun nimelleni, Korkeimman [b]asua siinä.

28 Sillä maan päällä ei ole paikkaa, johon hän voisi tulla ja [a]palauttaa jälleen sen, mikä on ollut teiltä kadoksissa, eli sen, minkä hän on ottanut pois, nimittäin pappeuden täyteyden.

29 Sillä [a]kasteallasta ei ole maan päällä, niin että heitä, minun pyhiäni, voitaisiin [b]kastaa niiden puolesta, jotka ovat kuolleet –

30 sillä tämä toimitus kuuluu minun huoneeseeni eikä voi olla muualla minulle otollinen paitsi teidän köyhyytenne päivinä, jolloin ette kykene rakentamaan huonetta minulle.

31 Mutta minä käsken teitä, kaikkia teitä pyhiäni, [a]rakentamaan minulle huoneen, ja minä suon teille riittävästi aikaa rakentaa huoneen minulle; ja tänä aikana kasteenne ovat minulle otollisia.

32 Mutta katso, tämän määräajan päätyttyä teidän kasteenne kuolleidenne puolesta eivät ole minulle otollisia; ja ellette tee tätä määräajan loppuun mennessä, teidät hylätään kirkkona kuolleinenne, sanoo Herra, teidän Jumalanne.

33 Sillä totisesti minä sanon teille, että sen jälkeen kun teillä on ollut riittävästi aikaa rakentaa minulle huone, johon kastetoimitus kuolleiden puolesta kuuluu ja jota varten se säädettiin jo ennen maailman perustamista, teidän kasteenne kuolleidenne puolesta eivät voi olla minulle otollisia,

34 sillä siinä pyhän pappeuden [a]avaimet annetaan, jotta voisitte saada kunniaa ja kirkkautta.

35 Ja tämän ajan jälkeen ne teidän kasteenne kuolleiden puolesta, joita hajallaan asuvat suorittavat, eivät ole minulle otollisia, sanoo Herra.

36 Sillä on säädetty, että Siionissa ja sen vaarnoissa ja Jerusalemissa, niissä paikoissa, jotka minä olen määrännyt [a]suojaksi, ovat paikat kasteitanne varten kuolleidenne puolesta.

37 Ja vielä, totisesti minä sanon teille: Kuinka teidän [a]pesunne ovat minulle otollisia, ellette suorita niitä huoneessa, jonka olette rakentaneet minun nimelleni?

38 Sillä tämän vuoksi minä käskin Mooseksen rakentaa [a]telttamajan, jotta he kuljettaisivat sitä mukanaan autiomaassa, ja rakentaa [b]huoneen lupauksen maahan, jotta nuo toimitukset voitaisiin ilmoittaa, jotka olivat olleet kätkettyinä jo ennen kuin maailma oli.

39 Sen tähden, totisesti minä

27 *a* OL 109:5.
PKO Temppeli, Herran huone.
b 2. Moos. 25:8; OL 97:15–17.
28 *a* PKO Evankeliumin palautus.
29 *a* OL 128:13.
b 1. Kor. 15:29; OL 127:6; 138:33.
PKO Kaste, kastaminen: Kaste kuolleiden puolesta; Kuolleiden pelastus.
31 *a* OL 97:10.
34 *a* OL 110:14–16.
PKO Pappeuden avaimet.
36 *a* Jes. 4:5–6.
37 *a* PKO Pesu.
38 *a* 2. Moos. 25:1–9; 33:7.
PKO Telttamaja.
b PKO Temppeli, Herran huone.

sanon teille, että teidän [a]voitelunne ja teidän pesunne ja teidän [b]kasteenne kuolleiden puolesta ja teidän [c]juhlakokouksenne ja teidän muistouhrinne, jotka Leevin pojat [d]uhraavat, ja teidän ilmoituksenne [e]kaikkeinpyhimmissänne, joissa te saatte sanomanne, ja säädöksenne ja tuomionne Siionin ilmoitusten ja perustuksen aluksi ja sen kaikkien osien ylistykseksi ja kunniaksi ja endaumentiksi saatetaan voimaan toimituksella minun pyhässä huoneessani, joka kansaani aina käsketään rakentamaan minun pyhälle nimelleni.

40 Ja totisesti minä sanon teille: Tämä huone rakennettakoon minun nimelleni, jotta minä voin ilmoittaa toimitukseni siinä kansalleni,

41 sillä minä näen hyväksi [a]ilmoittaa kirkolleni sellaista, mikä on pidetty [b]kätkettynä jo ennen maailman perustamista, sellaista, mikä kuuluu aikojen [c]täyttymisen taloudenhoitokauteen.

42 Ja [a]minä näytän palvelijalleni Josephille kaiken, mikä kuuluu tähän huoneeseen ja sen pappeuteen, ja paikan, jolle se tulee rakentaa.

43 Ja teidän tulee rakentaa se sille paikalle, johon olette aikoneet rakentaa sen, sillä se on paikka, jonka minä olen valinnut ja jolle teidän tulee se rakentaa.

44 Jos te teette työtä kaikin voimin, minä pyhitän tuon paikan, niin että siitä tulee [a]pyhä.

45 Ja jos kansani kuulee minun ääntäni ja niiden [a]palvelijoideni ääntä, jotka olen nimittänyt johtamaan kansaani, katso, totisesti minä sanon teille, että sitä ei siirretä pois sijaltaan.

46 Mutta jos se ei kuule minun ääntäni eikä näiden miesten ääntä, jotka minä olen nimittänyt, sitä ei siunata, koska se saastuttaa minun pyhät maani ja pyhät toimitukseni ja perustamiskirjani ja pyhät sanani, jotka minä sille annan.

47 Ja tapahtuu, että jos te rakennatte huoneen minun nimelleni ettekä tee sitä, mitä minä sanon, minä en pidä sitä [a]valaa, jonka vannon teille, enkä täytä lupauksia, joita te odotatte minun käsistäni, sanoo Herra.

48 Sillä siunausten [a]sijasta te omilla teoillanne tuotatte kirouksia, vihaa, suuttumusta ja tuomioita itsenne päälle järjettömyyksillänne ja kaikilla iljetyksillänne, joita te harjoitatte minun edessäni, sanoo Herra.

49 Totisesti, totisesti minä sanon teille, että kun minä annan joillekuille ihmislapsista käskyn tehdä jonkin työn nimelleni ja nuo ihmislapset ryhtyvät kaikin voimin ja kaikella, mitä heillä on, suorittamaan tuota työtä eivätkä

39 *a* 2. Moos. 29:7.
PKO Voiteleminen.
b PKO Toimitukset: Sijaistoimitus.
c OL 88:117.
d OL 13; 84:31; 128:24; JS–H 1:69.
e Hes. 41:4; OL 45:32; 87:8; 101:22.
41 *a* UK 1:9.
b OL 121:26–32.
c Ef. 1:9–10; OL 27:13; 112:30.
42 *a* OL 95:14–17.
44 *a* PKO Pyhä.
45 *a* OL 1:38.
PKO Profeetta.
47 *a* PKO Vala.
48 *a* 5. Moos. 28:15.

lakkaa [a]uurastamasta ja heidän vihollisensa käyvät heidän kimppuunsa ja estävät heitä suorittamasta tuota työtä, katso, minusta ei enää ole välttämätöntä [b]vaatia tuota työtä noiden ihmislasten käsistä vaan hyväksyä heidän uhrinsa.

50 Ja pahuuden ja pyhien lakieni ja käskyjeni rikkomisen minä [a]panen niiden päälle, jotka ovat estäneet työtäni, kolmanteen ja neljänteen [b]polveen, niin kauan kuin he eivät tee [c]parannusta ja vihaavat minua, sanoo Herra Jumala.

51 Sen tähden, tämän vuoksi minä olen hyväksynyt niiden uhrit, joita minä käskin rakentamaan kaupungin ja [a]huoneen nimelleni [b]Jacksonin piirikuntaan Missouriin ja joita heidän vihollisensa estivät, sanoo Herra, teidän Jumalanne.

52 Ja minä vastaan [a]tuomiolla, vihalla ja suuttumuksella, itkulla ja piinalla ja hammasten kiristyksellä heidän päällensä kolmanteen ja neljänteen polveen, niin kauan kuin he eivät tee parannusta ja vihaavat minua, sanoo Herra, teidän Jumalanne.

53 Ja tästä minä teen teille esimerkin teidän lohduksenne, mitä tulee kaikkiin niihin, joita on käsketty tekemään jokin työ ja joita heidän vihollistensa kädet ja sorto ovat estäneet, sanoo Herra, teidän Jumalanne.

54 Sillä minä olen Herra, teidän Jumalanne, ja minä pelastan kaikki ne teidän veljistänne, jotka olivat [a]puhdassydämisiä ja jotka [b]surmattiin Missourin maassa, sanoo Herra.

55 Ja vielä, totisesti minä sanon teille: Minä käsken teitä jälleen rakentamaan nimelleni [a]huoneen, niin, tähän paikkaan, jotta voitte [b]osoittaa minulle olevanne uskollisia kaikessa, mihin minä teitä käsken, jotta minä voin siunata teitä ja kruunata teidät kunnialla, kuolemattomuudella ja iankaikkisella elämällä.

56 Ja nyt minä sanon teille [a]majatalostani, jonka olen käskenyt teidän rakentaa muukalaisten majoittamiseen: Rakennettakoon se minun nimelleni, ja annettakoon sille nimeksi minun nimeni, ja palvelijallani Josephilla ja hänen huoneellaan olkoon sija siinä polvesta polveen.

57 Sillä tämän voitelun minä olen pannut hänen päällensä; hänen siunauksensa pannaan myös hänen jälkeläistensä päälle hänen jälkeensä.

58 Ja niin kuin minä sanoin [a]Abrahamille maan suvuista, niin minä sanon palvelijalleni Josephille: Sinussa ja sinun [b]jälkeläisissäsi maan suku tulee siunatuksi.

---

49 *a* PKO Ahkeruus.
b OL 56:4; 137:9.
50 *a* Moosia 12:1.
b 5. Moos. 5:9; OL 98:46–47.
c PKO Parannus.
51 *a* OL 115:11.
b PKO Jacksonin piirikunta, Missouri, USA.
52 *a* OL 121:11–23.
54 *a* PKO Puhtaus.
b OL 98:13; 103:27–28.
55 *a* OL 127:4.
b Abr. 3:25.
56 *a* OL 124:22–24.
58 *a* 1. Moos. 12:3; 22:18; Abr. 2:11.
PKO Abraham.
b OL 110:12.
PKO Abrahamin liitto.

59 Sen tähden palvelijallani Josephilla ja hänen jälkeläisillään hänen jälkeensä olkoon sija siinä talossa polvesta polveen aina ja ikuisesti, sanoo Herra.

60 Ja annettakoon talolle nimeksi Nauvootalo, ja se olkoon mieluinen maja ihmiselle ja lepopaikka väsyneelle matkailijalle, niin että hän voi mietiskellä Siionin kirkkautta ja tämän, sen kulmakiven, kirkkautta;

61 niin että hän ottaisi vastaan myös neuvoja niiltä, jotka minä olen asettanut verrattomaksi [a]puutarhaksi ja [b]vartijoiksi Siionin muureille.

62 Katso, totisesti minä sanon teille: Palvelijani George Miller ja palvelijani Lyman Wight ja palvelijani John Snider ja palvelijani Peter Haws järjestäytykööt ja nimittäkööt yhden keskuudestaan toimikuntansa johtajaksi tuon talon rakentamisen tarkoitusta varten.

63 Ja he laatikoot sääntökirjan, jonka mukaan he voivat saada osakepääomaa tuon talon rakentamiseksi.

64 Ja heidän tulee saada vähintään viisikymmentä dollaria tuon talon osakkeesta, ja heillä on lupa ottaa vastaan viisitoistatuhatta dollaria keneltä tahansa tuon talon osakkeista.

65 Mutta he eivät saa ottaa keneltäkään vastaan yli viittätoistatuhatta dollaria osakkeista.

66 Eivätkä he saa ottaa keneltäkään vähempää kuin viisikymmentä dollaria tämän talon osakkeesta.

67 Eivätkä he saa hyväksyä ketään tämän talon osakkaaksi, ellei hän maksa rahaa heidän käsiinsä, kun hän saa osakkeet.

68 Ja suhteessa sen rahan määrään, jonka hän maksaa heidän käsiinsä, hän saa tuon talon osakkeita; mutta ellei hän maksa mitään heidän käsiinsä, hän ei saa tuon talon osakkeita.

69 Ja jos joku maksaa rahaa heidän käsiinsä, hänelle tulee antaa tuon talon osakkeita, jotka kuuluvat hänelle ja hänen jälkeläisilleen hänen jälkeensä polvesta polveen, niin kauan kuin nuo osakkeet ovat hänellä ja hänen perillisillänsä eivätkä he myy eivätkä siirrä osakkeita pois käsistään omasta vapaasta tahdostaan ja toimestaan, jos te teette minun tahtoni, sanoo Herra, teidän Jumalanne.

70 Ja vielä, totisesti minä sanon teille: Jos palvelijani George Miller ja palvelijani Lyman Wight ja palvelijani John Snider ja palvelijani Peter Haws saavat jotakin osakepääomaa käsiinsä rahoina tai omaisuuksina, joilla on tietty rahallinen arvo, he eivät saa käyttää mitään osaa tuosta osakepääomasta mihinkään muuhun tarkoitukseen kuin tuohon taloon.

71 Ja jos he käyttävät jonkin osan tuosta osakepääomasta mihinkään muuhun kuin tuohon taloon ilman osakkeenomistajan suostumusta eivätkä maksa nelinkertaisesti takaisin osakepääomaa, jota he käyttävät mihin muuhun tahansa kuin tähän

61 *a* Jes. 61:3; Hes. 34:29. *b* PKO Vartija.

taloon, he ovat kirottuja ja heidät siirretään pois sijaltaan, sanoo Herra Jumala, sillä minä, Herra, olen Jumala, eikä minua voi [a]pilkata missään näistä asioista.

72 Totisesti minä sanon teille: Palvelijani Joseph maksakoon rahaa heidän käsiinsä tuon talon rakentamiseksi, niin kuin hän näkee hyväksi; mutta palvelijani Joseph ei voi maksaa enempää kuin viisitoistatuhatta dollaria tuon talon osakkeista eikä vähempää kuin viisikymmentä dollaria; eikä kukaan muukaan voi, sanoo Herra.

73 Ja on myös muita, jotka haluavat tietää minun tahtoni heihin nähden, sillä he ovat pyytäneet sitä minun käsistäni.

74 Sen tähden minä sanon teille palvelijastani Vinson Knightista, että jos hän tahtoo tehdä minun tahtoni, hän pankoon rahaa tuohon taloon itselleen ja jälkeläisilleen jälkeensä polvesta polveen.

75 Ja hän korottakoon äänensä pitkään ja kuuluvasti kansan keskuudessa [a]ajaakseen köyhien ja tarvitsevien asiaa; älköönkä hän väistäkö velvollisuuttaan, älköönkä hänen sydämensä näntykö; ja minä [b]hyväksyn hänen uhrinsa, sillä ne eivät ole minulle niin kuin Kainin uhrit, sillä hän on oleva minun, sanoo Herra.

76 Hänen perheensä riemuitkoon ja kääntäköön sydämensä pois ahdingosta, sillä minä olen valinnut hänet ja voidellut hänet, ja häntä tullaan kunnioittamaan hänen talonväkensä keskuudessa, sillä minä annan anteeksi kaikki hänen syntinsä, sanoo Herra. Aamen.

77 Totisesti minä sanon teille: Palvelijani Hyrum pankoon rahaa tuohon taloon, niin kuin hän hyväksi näkee, itselleen ja jälkeläisilleen jälkeensä polvesta polveen.

78 Palvelijani Isaac Galland pankoon rahaa tuohon taloon, sillä minä, Herra, rakastan häntä sen työn tähden, jota hän on tehnyt, ja annan anteeksi hänen kaikki syntinsä; sen tähden hänet muistettakoon sijoituksesta tuohon taloon polvesta polveen.

79 Palvelijani Isaac Galland nimitettäköön teidän keskuudestanne, ja palvelijani William Marks asettakoon hänet ja antakoon hänelle siunauksen hänen lähtiessään palvelijani Hyrumin kanssa tekemään työn, jonka palvelijani Joseph osoittaa heille, niin heitä siunataan suuresti.

80 Palvelijani William Marks pankoon rahaa tuohon taloon, niin kuin hän hyväksi näkee, itselleen ja jälkeläisilleen polvesta polveen.

81 Palvelijani Henry G. Sherwood pankoon rahaa tuohon taloon, niin kuin hän hyväksi näkee, itselleen ja jälkeläisilleen jälkeensä polvesta polveen.

82 Palvelijani William Law pankoon rahaa tuohon taloon itselleen ja jälkeläisilleen jälkeensä polvesta polveen.

83 Jos hän tahtoo tehdä minun tahtoni, hän älköön viekö

71 *a* Gal. 6:7.
75 *a* Sananl. 31:9.
b 1. Moos. 4:4–5; Moos. 5:18–28.

perhettään itäisille seuduille, nimittäin Kirtlandiin; kuitenkin minä, Herra, vahvistan Kirtlandia, mutta minulla, Herralla, on vitsaus valmistettuna sen asukkaille.

84 Ja palvelijassani Almon Babbittissa on paljon sellaista, mihin minä en ole mieltynyt; katso, hän pyrkii vahvistamaan omia neuvojansa niiden neuvojen asemesta, jotka minä olen antanut, nimittäin kirkkoni presidenttikunnan neuvojen; ja hän pystyttää [a]kultaisen sonnin kansani palvottavaksi.

85 Älköön tästä paikasta [a]lähtekö kukaan, joka on tullut tänne koettaen pitää minun käskyni.

86 Jos he elävät täällä, eläköot minulle; ja jos he kuolevat, kuolkoot minulle; sillä he saavat [a]levätä kaikista vaivoistaan täällä ja saavat jatkaa työtänsä.

87 Ja nyt, palvelijani William turvatkoon minuun ja lakatkoon pelkäämästä perheensä puolesta maan sairauden vuoksi. Jos te [a]rakastatte minua, pitäkää minun käskyni; ja maan sairaus [b]koituu teille kunniaksi.

88 Palvelijani William menköön julistamaan minun ikuista evankeliumiani kovalla äänellä ja suuresti iloiten, kuten minun [a]Henkeni häntä kehottaa, Warsaw'n asukkaille sekä Carthagen asukkaille sekä Burlingtonin sekä Madisonin asukkaille ja odottakoon kärsivällisesti ja tunnollisesti lisäohjeita yleiskonferenssissani, sanoo Herra.

89 Jos hän tahtoo tehdä minun tahtoni, hän kuulkoon vastedes palvelijani Josephin neuvoja ja tukekoon varoillaan köyhien [a]asiaa ja julkaiskoon minun pyhän sanani [b]uuden käännöksen maan asukkaille.

90 Ja jos hän tekee näin, minä [a]siunaan häntä moninkertaisin siunauksin, niin ettei häntä hylätä eikä hänen jälkeläisiään tavata [b]kerjäämässä leipää.

91 Ja vielä, totisesti minä sanon teille: Palvelijani William määrättäköön, asetettakoon ja voideltakoon neuvonantajaksi palvelijalleni Josephille palvelijani Hyrumin sijaan, niin että palvelijani Hyrum voi ottaa sen pappeuden ja [a]patriarkan viran, johon hänen isänsä hänet nimitti, sekä siunauksen kautta että oikeutena;

92 niin että hän vastedes pitää hallussaan [a]patriarkallisten siunausten avaimia kaiken kansani pään päälle,

93 niin että kenet hän siunaa, se on siunattu, ja kenet hän [a]kiroaa, se on kirottu; niin että minkä hän [b]sitoo maan päällä, se on sidottu taivaassa, ja minkä hän vapauttaa maan päällä, se on vapautettu taivaassa.

84 *a* 2. Moos. 32:2–4.
85 *a* Luuk. 9:62.
86 *a* Ilm. 14:13.
PKO Lepo; Paratiisi.
87 *a* Joh. 14:15.
b OL 121:8; 122:7.
88 *a* PKO Jumala, jumaluus: Pyhä Henki Jumala.
89 *a* OL 78:3.
b ELI Joseph Smithin raamatunkäännös.
90 *a* PKO Siunaus, siunaaminen.
b Ps. 37:25.
91 *a* OL 107:39–40.
PKO Patriarkka.
92 *a* PKO Patriarkallinen siunaus.
93 *a* OL 132:45–47.
b Matt. 16:19.
PKO Sinetöiminen.

94 Ja tästä hetkestä lähtien minä nimitän hänet, niin että hän voi olla profeetta ja [a]näkijä ja ilmoituksensaaja minun kirkolleni, samoin kuin palvelijani Joseph;

95 niin että hän voi myös toimia yhdessä palvelijani Josephin kanssa ja että hän ottaa vastaan neuvoja palvelijaltani Josephilta, joka näyttää hänelle [a]avaimet, joiden avulla hän voi pyytää ja saada ja tulla kruunatuksi samalla siunauksella ja kirkkaudella ja kunnialla ja pappeudella ja pappeuden lahjoilla, jotka kerran annettiin sille, joka oli palvelijani [b]Oliver Cowdery;

96 niin että palvelijani Hyrum voi todistaa siitä, mitä minä näytän hänelle, niin että hänen nimensä voidaan pitää kunnioitetussa muistossa polvesta polveen, aina ja ikuisesti.

97 Myös palvelijani William Law saakoon ne avaimet, joiden avulla hän voi pyytää ja saada siunauksia; hän olkoon [a]nöyrä minun edessäni ja olkoon ilman [b]vilppiä, niin hän saa minun Hengestäni, nimittäin [c]Lohduttajasta, joka ilmaisee hänelle totuuden kaikesta ja antaa hänelle oikealla hetkellä, mitä hänen tulee sanoa.

98 Ja nämä [a]merkit seuraavat häntä: hän [b]parantaa sairaita, hän ajaa ulos riivaajia ja pelastuu niiltä, jotka antaisivat hänelle tappavaa myrkkyä;

99 ja häntä johdatetaan poluilla, joilla [a]myrkkykäärme ei voi iskeä häntä kantapäähän; ja hän kohoaa ylös ajatustensa [b]kuvitelmissa kuin kotkan siivillä.

100 Ja entä jos minä tahdon, että hän herättää kuolleita? Hän älköön pidättäkö ääntänsä.

101 Sen tähden palvelijani William huutakoon ääneen älköönkä arkailko, iloiten ja riemuiten ja hoosiannoin hänelle, joka istuu valtaistuimella aina ja ikuisesti, sanoo Herra, teidän Jumalanne.

102 Katso, minä sanon teille: Minulla on tehtävä varattuna palvelijalleni Williamille ja palvelijalleni Hyrumille, ja vain heille; ja palvelijani Joseph jääköön kotiin, sillä häntä tarvitaan. Loput ilmoitan teille tämän jälkeen. Aivan niin. Aamen.

103 Ja vielä, totisesti minä sanon teille: Jos palvelijani [a]Sidney tahtoo palvella minua ja olla neuvonantaja palvelijalleni Josephille, hän nouskoon ja tulkoon hoitamaan kutsumuksensa virkaa ja nöyrtyköön edessäni.

104 Ja jos hän tahtoo uhrata minulle otollisen uhrin ja tunnustuksia ja jäädä kansani luokse, katso, minä, Herra, teidän Jumalanne, parannan hänet, niin että hän paranee; ja hän korottaa jälleen äänensä vuorilla ja on [a]puhemies minun kasvojeni edessä.

105 Hän tulkoon ja asettukoon

94 *a* OL 107:91–92.
PKO Näkijä.
95 *a* OL 6:28.
b PKO Cowdery, Oliver.
97 *a* PKO Nöyryys.
b PKO Vilppi.
c PKO Lohduttaja.
98 *a* Mark. 16:17–18.
PKO Hengen lahjat.
b PKO Parantaminen.
99 *a* OL 84:71–73.
b 2. Moos. 19:4; Jes. 40:31.
103 *a* PKO Rigdon, Sidney.
104 *a* 2. Moos. 4:14–16; 2. Nefi 3:17–18; OL 100:9–11.

perheineen asumaan naapuristoon, jossa palvelijani Joseph asuu.

106 Ja kaikilla matkoillaan hän korottakoon äänensä kuin pasuunan äänellä ja kehottakoon maan asukkaita pakenemaan tulevaa vihaa.

107 Hän avustakoon palvelijaani Josephia, ja myös palvelijani William Law avustakoon palvelijaani Josephia vakavan [a]julistuksen laatimisessa maan kuninkaille, niin kuin minä olen aikaisemmin sanonut teille.

108 Jos palvelijani Sidney tahtoo tehdä minun tahtoni, hän älköön muuttako perhettään [a]itäisille seuduille, vaan hän vaihtakoon sen asuinpaikkaa, niin kuin olen sanonut.

109 Katso, minun tahtoni ei ole, että hän etsii saadakseen turvaa ja suojaa sen kaupungin ulkopuolelta, jonka minä olen määrännyt teille, nimittäin [a]Nauvoon kaupungin.

110 Totisesti minä sanon teille juuri nyt, että jos hän kuulee minun ääntäni, hänen käy hyvin. Aivan niin. Aamen.

111 Ja vielä, totisesti minä sanon teille, että palvelijani Amos Davies maksakoon rahaa niiden käsiin, jotka minä olen nimittänyt rakentamaan majatalon, nimittäin Nauvootalon.

112 Tämän hän tehköön, jos hän haluaa saada osuuden, ja hän kuulkoon palvelijani Josephin neuvoja ja tehköön työtä omilla käsillään, jotta hän saavuttaisi ihmisten luottamuksen.

113 Ja kun hän osoittaa olevansa uskollinen kaikessa, mitä hänen huostaansa uskotaan, niin, nimittäin myös vähässä, hänet pannaan paljon [a]haltijaksi.

114 Sen tähden hän [a]alentakoon itsensä, jotta hänet korotettaisiin. Aivan niin. Aamen.

115 Ja vielä, totisesti minä sanon teille: Jos palvelijani Robert D. Foster tahtoo totella minun ääntäni, hän rakentakoon palvelijalleni Josephille talon sen sopimuksen mukaan, jonka hän on tehnyt hänen kanssaan, sen mukaan kuin ovi on avoinna hänelle aika ajoin.

116 Ja hän tehköön parannuksen kaikesta järjettömyydestänsä ja pukeutukoon [a]rakkauteen ja lakatkoon tekemästä pahaa ja pankoon pois kaikki kovat puheensa;

117 ja maksakoon myös rahaa Nauvootalon toimikunnan käsiin itseään ja jälkeläisiään varten jälkeensä polvesta polveen;

118 ja kuulkoon palvelijoideni Josephin ja Hyrumin ja William Law'n neuvoja ja niitä auktoriteetteja, jotka minä olen kutsunut laskemaan Siionin perustusta, niin hänen käy hyvin aina ja ikuisesti. Aivan niin. Aamen.

119 Ja vielä, totisesti minä sanon teille: Älköön kukaan maksako rahaa Nauvootalon toimikunnalle, ellei hän usko Mormonin kirjaan eikä ilmoituksiin, jotka

107 *a* OL 124:2–4.
108 *a* OL 124:82–83.
109 *a* PKO Nauvoo, Illinois, USA.
113 *a* Matt. 25:14–30.
114 *a* Matt. 23:12; OL 101:42.
116 *a* Kol. 3:14. PKO Rakkaus.

minä olen antanut teille, sanoo Herra, teidän Jumalanne;

120 sillä mikä on [a]enemmän tai vähemmän kuin tämä, se tulee pahasta, ja sitä seuraavat kiroukset eivätkä siunaukset, sanoo Herra, teidän Jumalanne. Aivan niin. Aamen.

121 Ja vielä, totisesti minä sanon teille: Nauvootalon toimikunta saakoon oikeutetun palkkakorvauksen kaikista töistään, joita se tekee Nauvootalon rakentamiseksi; ja sen palkat olkoot sellaisia kuin se keskenään sopii, mitä tulee niiden määrään.

122 Ja jokainen, joka maksaa rahaa, kantakoon osansa heidän palkoistaan, mikäli välttämätöntä heidän elannokseen, sanoo Herra; muuten heidän työnsä laskettakoon heille osakepääomaksi tuohon taloon. Aivan niin. Aamen.

123 Totisesti minä sanon teille: Nyt minä annan teille pappeuteeni kuuluvat [a]virkailijat, jotta te pitäisitte hallussanne sen [b]avaimet, nimittäin pappeuden, joka on [c]Melkisedekin järjestyksen mukaan, joka on minun ainosyntyisen Poikani järjestyksen mukaan.

124 Ensiksi, minä annan teille Hyrum Smithin [a]patriarkaksi teille, pitämään hallussaan minun kirkkoni [b]sinetöimissiunauksia, nimittäin [c]lupauksen Pyhää Henkeä, jonka kautta teidät [d]sinetöidään lunastuksen päivään asti, jotta ette lankeaisi [e]kiusauksen hetkestä huolimatta, joka saattaa kohdata teitä.

125 Minä annan teille palvelijani Josephin johtavaksi vanhimmaksi koko kirkolleni, kääntäjäksi, ilmoituksensaajaksi, [a]näkijäksi ja profeetaksi.

126 Minä annan hänelle neuvonantajiksi palvelijani Sidney Rigdonin ja palvelijani William Law'n, niin että nämä muodostaisivat koorumin ja ensimmäisen presidenttikunnan saamaan [a]ilmoituksia koko kirkkoa varten.

127 Minä annan teille palvelijani [a]Brigham Youngin presidentiksi kahdentoista matkustavalle neuvostolle,

128 joiden [a]kahdentoista hallussa on avaimet avata minun valtakuntani valtuus maan neljällä kulmalla ja [b]lähettää minun sanani sen jälkeen jokaiselle luodulle.

129 He ovat Heber C. Kimball, Parley P. Pratt, Orson Pratt, Orson Hyde, William Smith, John Taylor, John E. Page, Wilford Woodruff, Willard Richards, George A. Smith;

130 [a]David Pattenin minä olen [b]ottanut itselleni; katso, hänen pappeuttaan ei kukaan ota häneltä, mutta totisesti minä sanon

120 *a* Matt. 5:37; OL 98:7.
123 *a* PKO Virka.
b PKO Pappeuden avaimet.
c PKO Melkisedekin pappeus.
124 *a* PKO Patriarkka.
b PKO Sinetöiminen.
c OL 76:53; 88:3–4. PKO Lupauksen Pyhä Henki.
d Ef. 4:30.
e Ilm. 3:10.
125 *a* OL 21:1. PKO Näkijä.
126 *a* OL 90:4–5.
127 *a* PKO Young, Brigham.
128 *a* PKO Apostoli.
b Mark. 16:15.
130 *a* PKO Patten, David W.
b OL 124:19.

teille, että toinen voidaan nimittää samaan kutsumukseen.

131 Ja vielä minä sanon teille: Minä annan teille [a]korkean neuvoston Siionin kulmakiveksi –

132 nimittäin Samuel Bentin, Henry G. Sherwoodin, George W. Harrisin, Charles C. Richin, Thomas Groverin, Newel Knightin, David Dortin, Dunbar Wilsonin – Seymour Brunsonin minä olen ottanut itselleni; kukaan ei ota hänen pappeuttaan, mutta toinen voidaan nimittää samaan pappeuteen hänen sijaansa; ja totisesti minä sanon teille: palvelijani Aaron Johnson asetettakoon tähän kutsumukseen hänen sijaansa – David Fullmerin, Alpheus Cutlerin, William Huntingtonin.

133 Ja vielä minä annan teille Don C. Smithin ylipappien koorumin johtajaksi;

134 minkä järjestämisen toimeenpanon tarkoituksena on tehdä kelvollisiksi niitä, jotka nimitetään hajallaan olevien eri [a]vaarnojen paikoillaan pysyviksi johtajiksi eli palvelijoiksi;

135 ja he voivat myös matkustaa, jos he haluavat, mutta pikemminkin heidät asetetaan paikoillaan pysyviksi johtajiksi; tämä on heidän kutsumuksensa virka, sanoo Herra, teidän Jumalanne.

136 Minä annan hänelle Amasa Lymanin ja Noah Packardin neuvonantajiksi, niin että he voivat johtaa minun kirkkoni ylipappien koorumia, sanoo Herra.

137 Ja vielä minä sanon teille: Minä annan teille John A. Hicksin, Samuel Williamsin ja Jesse Bakerin, joiden pappeuskutsumuksena on johtaa [a]vanhinten koorumia, joka koorumi on perustettu paikoillaan pysyviä palvelijoita varten; he voivat kuitenkin matkustaa, mutta heidät on asetettu paikoillaan pysyviksi palvelijoiksi kirkkooni, sanoo Herra.

138 Ja vielä minä annan teille Joseph Youngin, Josiah Butterfieldin, Daniel Milesin, Henry Herrimanin, Zera Pulsipherin, Levi Hancockin ja James Fosterin johtamaan [a]seitsemänkymmenen koorumia;

139 joka koorumi on perustettu matkustavia vanhimpia varten, jotka todistavat minun nimestäni koko maailmassa, minne matkustava korkea neuvosto, minun apostolini, lähettävätkin heidät valmistamaan tietä minun kasvojeni edessä.

140 Erona tämän koorumin ja vanhinten koorumin välillä on, että toisen tulee matkustaa jatkuvasti ja toisen tulee johtaa seurakuntia aika ajoin; toisella on johtamisvastuu aika ajoin eikä toisella ole mitään johtamisvastuuta, sanoo Herra, teidän Jumalanne.

141 Ja vielä minä sanon teille: Minä annan teille Vinson Knightin, Samuel H. Smithin ja Shadrach Roundyn, jos hän tahtoo ottaa sen vastaan, johtamaan [a]piispakuntaa; tieto mainitusta

131 *a* PKO Korkea neuvosto.
134 *a* PKO Vaarna.
137 *a* OL 107:11–12, 89–90.
PKO Koorumi; Vanhin.
138 *a* PKO Seitsenkymmen.
141 *a* OL 68:14; 107:15.

piispakunnasta annetaan teille [b]Opin ja liittojen kirjassa.

142 Ja vielä minä sanon teille: Samuel Rolfen ja hänen neuvonantajansa papeille ja opettajien johtajan ja hänen neuvonantajansa sekä diakonien johtajan ja hänen neuvonantajansa sekä vaarnanjohtajan ja hänen neuvonantajansa.

143 Yllä mainitut virat minä olen antanut teille ja niiden avaimet avuksi ja hallitsemiseksi, palvelutyöhön ja pyhieni tekemiseksi [a]täydellisiksi.

144 Ja käskyn minä annan teille, että teidän tulee täyttää kaikki nämä virat ja [a]hyväksyä ne nimet, jotka minä olen maininnut, tai hylätä ne yleiskonferenssissani;

145 ja että teidän tulee valmistaa huonetilat kaikille näille viroille minun huoneeseeni, kun te rakennatte sen minun nimelleni, sanoo Herra, teidän Jumalanne. Aivan niin. Aamen.

LUKU 125

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Nauvoossa Illinoisissa maaliskuussa 1841 ja joka koski Iowan territoriossa olevia pyhiä.

1–4 Pyhien tulee rakentaa kaupunkeja ja kokoontua Siionin vaarnoihin.

Mikä on Herran tahto Iowan territoriossa oleviin pyhiin nähden?

2 Totisesti näin sanoo Herra: Minä sanon teille, että jos ne, jotka [a]kutsuvat itseään minun nimeni mukaan ja pyrkivät olemaan pyhiäni, jos he tahtovat tehdä minun tahtoni ja pitää minun heitä koskevat käskyni, niin he kokoontukoot yhteen niihin paikkoihin, jotka minä määrään heille palvelijani Josephin kautta, ja rakentakoot kaupunkeja minun nimelleni, jotta he olisivat valmiita siihen, mikä on varattuna tulevaa aikaa varten.

3 He rakentakoot kaupungin minun nimelleni Nauvoon kaupunkia vastapäätä olevalle maalle, ja annettakoon sille nimeksi [a]Sarahemlan nimi.

4 Ja kaikki ne, jotka tulevat idästä ja lännestä ja pohjoisesta ja etelästä ja jotka haluavat asua siinä, ottakoot perintöosansa siitä yhtä hyvin kuin [a]Nashvillen kaupungista tai Nauvoon kaupungista ja kaikista [b]vaarnoista, jotka minä olen määrännyt, sanoo Herra.

141 *b* PKO Oppi ja liitot.
143 *a* Ef. 4:11–14.
144 *a* OL 26:2.
PKO Yhteinen suostumus.

125 2 *a* PKO Jeesus Kristus: Jeesuksen Kristuksen nimen päällemme ottaminen.

3 *a* PKO Sarahemla.
4 *a* ELI Nashville, Leen piirikunta, Iowa.
b PKO Vaarna.

LUKU 126

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Brigham Youngin talossa Nauvoossa Illinoisissa 9. heinäkuuta 1841. Brigham Young oli tällöin kahdentoista apostolin koorumin presidentti.

1–3 Brigham Youngia kiitetään hänen työstään, eikä hänen tarvitse tulevaisuudessa matkustaa ulkomaille.

Rakas ja rakastettu veli [a]Brigham Young, totisesti näin sanoo Herra sinulle: Palvelijani Brigham, sinun kädestäsi ei enää vaadita, että jättäisit perheesi niin kuin aikaisemmin, sillä sinun uhrisi on minulle otollinen.

2 Minä olen nähnyt sinun [a]työsi ja uurastuksesi matkoilla minun nimeni tähden.

3 Sen tähden minä käsken sinua lähettämään minun sanani maailmaan ja pitämään erityistä huolta [a]perheestäsi tästä lähtien vastedes ja ikuisesti. Aamen.

LUKU 127

Kirje profeetta Joseph Smithiltä myöhempien aikojen pyhille Nauvooseen Illinoisiin. Kirje sisältää ohjeita kasteesta kuolleiden puolesta. Päivätty Nauvoossa 1. syyskuuta 1842.

1–4 Joseph Smith riemuitsee vainosta ja ahdingosta. 5–12 Kasteista kuolleiden puolesta täytyy pitää kirjaa.

Koska Herra on ilmoittanut minulle, että viholliseni sekä Missourissa että tässä osavaltiossa ajoivat minua jälleen takaa; ja koska he ajavat minua takaa ilman [a]syytä, eikä heillä ole vähäisintäkään oikeuden eikä oikeudenmukaisuuden häivää eikä hiventä puolellaan heidän nostaessaan syytteitä minua vastaan; ja koska heidän väitteensä perustuvat kaikki mitä pahimmanlaatuiseen valheeseen, olen nähnyt hyväksi ja viisauteni mukaiseksi lähteä paikkakunnalta lyhyeksi aikaa oman turvallisuuteni ja tämän kansan turvallisuuden vuoksi. Haluan sanoa kaikille niille, joiden kanssa minulla on liiketoimia, että olen jättänyt asiani edustajille ja apulaisille, jotka hoitavat kaikki toimet viipymättä ja asianmukaisesti ja huolehtivat, että kaikki velkani maksetaan määräaikana omaisuutta myymällä tai muulla tavoin, niin kuin tilanne vaatii tai niin kuin olosuhteet sallivat. Kun saan tietää, että myrsky on mennyt kokonaan yli, silloin palaan jälleen teidän luoksenne.

126 1*a* PKO Young, Brigham.
2*a* PKO Teot.
3*a* PKO Perhe.
127 1*a* Job 2:3; Matt. 5:10–12; 1. Piet. 2:20–23.

2 Ja mitä tulee [a]vaaroihin, joita minut on kutsuttu kestämään, ne tuntuvat minusta perin vähäisiltä, koska ihmisen [b]kateus ja viha ovat olleet tavanomaisena osanani kaikkina elämäni päivinä; ja mistä syystä, se tuntuu arvoitukselliselta, ellei minua ole [c]asetettu ennen maailman perustamista johonkin hyvään tarkoitukseen taikka pahaan, aivan niin kuin haluatte sitä kutsua. Päätelkää itse. Jumala tietää kaikki nämä asiat, onko se hyvä vai paha. Mutta oli miten oli, syvissä vesissä minä olen tottunut uimaan. Se kaikki on tullut minulle toiseksi luonnoksi; ja minä tahdon Paavalin tavoin riemuita [d]ahdingosta; sillä tähän päivään asti isieni Jumala on pelastanut minut näistä kaikista ja pelastaa minut vastedeskin; sillä katso ja näe, minä voitan kaikki viholliseni, sillä Herra Jumala on sen puhunut.

3 Riemuitkoot sen tähden kaikki pyhät ja olkoot hyvin iloisia; sillä Israelin [a]Jumala on heidän Jumalansa, ja hän on mittaava oikeutetun korvauksen palkaksi heidän kaikkien sortajiensa päälle.

4 Ja vielä, totisesti näin sanoo Herra: Jatkukoon minun [a]temppelini työ ja kaikki työ, jonka olen määrännyt teille, älköönkä lakatko; ja olkaa kaksin verroin [b]uutteria ja kestäviä ja kärsivällisiä ja työteliäitä, niin ette suinkaan jää palkkaanne vaille, sanoo Herra Sebaot. Ja jos ihmiset [c]vainoavat teitä, samoin he ovat vainonneet profeettoja ja vanhurskaita miehiä, jotka ovat olleet ennen teitä. Kaikesta tästä on palkka taivaassa.

5 Ja vielä minä annan teille sanan [a]kasteesta [b]kuolleidenne puolesta.

6 Totisesti näin sanoo Herra teille teidän kuolleistanne: Kun joitakuita teistä [a]kastetaan teidän kuolleidenne puolesta, olkoon läsnä [b]kirjuri; ja hän olkoon teidän kasteidenne silminnäkijä; hän kuulkoon korvillaan, jotta hän voi todistaa varmasti, sanoo Herra;

7 niin että kaikki teidän muistiinmerkintänne [a]merkittäisiin kirjoihin taivaassa; mitä te [b]sidottekin maan päällä, se olisi sidottu taivaassa; mitä te vapautattekin maan päällä, se olisi vapautettu taivaassa;

8 sillä minä aion [a]palauttaa maan päälle paljon sellaista, mikä kuuluu [b]pappeuteen, sanoo Herra Sebaot.

9 Ja vielä, kaikki [a]kirjat pidettäköön järjestyksessä, niin että ne voidaan panna minun pyhän temppelini arkistoon pidettäviksi

2 *a* Ps. 23.
PKO Vaino.
b PKO Kateus.
c PKO Ennalta asettaminen.
d 2. Kor. 6:4–5.
PKO Vastoinkäyminen.
3 *a* 3. Nefi 11:12–14.
4 *a* OL 124:55.
b PKO Ahkeruus.
c PKO Vaino.
5 *a* PKO Kaste, kastaminen: Kaste kuolleiden puolesta.
b PKO Kuolleiden pelastus.
6 *a* 1. Kor. 15:29; OL 128:13, 18.
b OL 128:2–4, 7.
7 *a* PKO Elämän kirja.
b PKO Sinetöiminen.
8 *a* PKO Evankeliumin palautus.
b PKO Melkisedekin pappeus.
9 *a* OL 128:24.

muistossa polvesta polveen, sanoo Herra Sebaot.

10 Tahdon sanoa kaikille pyhille, että sangen suuresti haluten olen halunnut puhua heille ensi sapatinpäivänä korokkeelta aiheena kaste kuolleiden puolesta. Mutta koska vallassani ei ole tehdä niin, minä kirjoitan Herran sanaa aika ajoin tuosta aiheesta ja lähetän sen teille kirjeitse, samoin kuin paljon muuta.

11 Lopetan nyt kirjeeni tällä kertaa ajan puutteen vuoksi, sillä vihollinen on valppaana, ja kuten Vapahtaja sanoi, tämän maailman [a]ruhtinas on tulossa, mutta mitään valtaa ei hänellä minuun ole.

12 Katso, minä rukoilen Jumalaa, että te kaikki pelastuisitte. Ja minä allekirjoitan teidän palvelijananne Herrassa, Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon profeettana ja [a]näkijänä.

Joseph Smith

LUKU 128

Profeetta Joseph Smithin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkolle lähettämä kirje, joka sisältää lisää ohjeita kasteesta kuolleiden puolesta, päivätty Nauvoossa Illinoisissa 6. syyskuuta 1842.

1–5 Paikallisten ja johtavien kirjureiden täytyy todistaa kasteiden suorittamisesta kuolleiden puolesta. 6–9 Heidän muistiinmerkintänsä ovat sitovia, ja ne on merkitty kirjoihin maan päällä ja taivaassa. 10–14 Kasteallas on haudan vertauskuva. 15–17 Elia palautti voiman suorittaa kasteita kuolleiden puolesta. 18–21 Kaikki menneiden taloudenhoitokausien avaimet, voimat ja valtuudet on palautettu. 22–25 Ilon ja kirkkauden sanomaa kuulutetaan eläville ja kuolleille.

Kuten sanoin teille kirjeessäni, ennen kuin lähdin paikastani, että kirjoittaisin teille aika ajoin ja antaisin teille tietoa monista asioista, palaan nyt aiheeseen [a]kasteesta kuolleiden puolesta, koska tämä asia tuntuu askarruttaneen mieltäni ja vaikuttaneen mitä voimakkaimmin tunteisiini siitä saakka, kun viholliseni ovat ajaneet minua takaa.

2 Minä kirjoitin teille muutamia ilmoituksen sanoja kirjurista. Olen saanut tästä asiasta muutamia uusia näkemyksiä, joista nyt todistan. Aikaisemmassa kirjeessäni nimittäin selitettiin, että täytyy olla [a]kirjuri, jonka tulee olla silminnäkijä sekä kuulla korvillansa, niin että hän voisi laatia totuudenmukaisen aikakirjan Herran edessä.

3 Nyt, mitä tähän asiaan tulee,

11 *a* Joh. 14:30; JSR Joh. 14:30 (Liiteosa). PKO Perkele.
12 *a* OL 124:125. PKO Näkijä.
128 1 *a* PKO Kaste, kastaminen: Kaste kuolleiden puolesta.
2 *a* OL 127:6.

yhden kirjurin olisi hyvin vaikeata olla läsnä aina ja hoitaa kaikki asiat. Tämän ongelman välttämiseksi kaupungin jokaiselle alueelle voidaan määrätä kirjuri, joka kykenee hyvin tekemään tarkkoja pöytäkirjoja; ja hän olkoon hyvin täsmällinen ja tarkka kaikkien tapahtumien merkitsemisessä ja todistakoon kirjassaan, että hän on nähnyt silmillään ja kuullut korvillaan, ja esittäköön päivämäärän ja nimet ja niin edelleen ja kertomuksen koko tapahtumasta; ja mainitkoon nimeltä myös noin kolme läsnä olevaa henkilöä, jos ketään on läsnä, jotka voidaan milloin tahansa kutsua todistamaan siitä, niin että jokainen sana voidaan vahvistaa kahden tai kolmen [a]todistajan suulla.

4 Lisäksi olkoon johtava kirjuri, jolle voidaan antaa nämä muut kirjat liitteinään heidän omilla nimikirjoituksillaan varustetut kirjalliset todistukset, jotka todistavat, että heidän tekemänsä kirjat ovat totuudenmukaisia. Sitten kirkon johtava kirjuri voi merkitä kirjat kirkon pääkirjaan kirjallisine todistuksineen ja kaikkine läsnä olleine todistajineen sekä omine lausuntoineen, että hän tosiaan uskoo yllä olevan selvityksen ja kirjojen olevan totuudenmukaisia sen tiedon perusteella, joka hänellä on noiden miesten luonteesta yleensä ja siitä, että kirkko on heidät nimittänyt. Ja kun tämä on tehty kirkon pääkirjaan, kirja on aivan yhtä pyhä ja vastaa toimitusta aivan samoin, kuin jos hän olisi nähnyt silmillään ja kuullut korvillaan ja kirjannut sen kirkon pääkirjaan.

5 Saatatte ajatella, että tämä järjestys on hyvin pikkutarkka, mutta sallikaa minun sanoa teille, että se on olemassa ainoastaan vastatakseen Jumalan tahtoa mukautumalla toimitukseen ja valmistautumiseen, jotka Herra sääti ja valmisti ennen maailman perustamista niiden kuolleiden [a]pelastukseksi, jotka kuolisivat vailla [b]tietoa evankeliumista.

6 Ja edelleen, minä tahdon teidän muistavan, että Johannes Ilmestyksensaaja mietiskeli juuri tätä asiaa kuolleisiin nähden, kun hän julisti, niin kuin on kirjoitettu Ilmestyskirjan kohdassa 20:12: *Näin myös kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen edessä. Kirjat avattiin, avattiin myös elämän kirja, ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli merkitty, kukin tekojensa mukaan.*

7 Te huomaatte tästä lainauksesta, että kirjat avattiin; ja avattiin toinen kirja, joka oli [a]elämän kirja; mutta kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli merkitty, kukin tekojensa mukaan; niinpä mainittujen kirjojen täytyy olla kirjoja, jotka sisälsivät kertomuksen heidän teoistaan ja viittaavat [b]kirjoihin,

3 *a* PKO Todistaja.
5 *a* PKO Kuolleiden pelastus.
b 1. Piet. 4:6.
7 *a* Ilm. 20:12; OL 127:6–7.
PKO Elämän kirja.
b OL 21:1.

joita pidetään maan päällä. Ja kirja, joka oli elämän kirja, on kirja, jota pidetään taivaassa; periaate on tarkoin yhdenmukainen sen opin kanssa, joka annettiin teille käskynä – ilmoituksessa, joka sisältyy kirjeeseen, jonka kirjoitin teille ennen lähtöäni paikastani – jotta kaikki muistiinmerkintänne merkittäisiin kirjoihin taivaassa.

8 Nyt, olennaista tässä toimituksessa on Jeesuksen Kristuksen ilmoituksen kautta annettu pappeuden [a]voima, jossa on suotu, että mitä te [b]sidottekin maan päällä, se on sidottu taivaassa, ja mitä te vapautattekin maan päällä, se on vapautettu taivaassa. Eli toisin sanoen, esittäen käännöksestä erilaisen näkemyksen, mitä te merkitsettekin kirjoihin maan päällä, se merkitään kirjoihin taivaassa, ja mitä te ette merkitse kirjoihin maan päällä, sitä ei merkitä kirjoihin taivaassa; sillä kirjojen perusteella teidän kuolleenne tuomitaan, omien tekojensa mukaan, olivatpa he itse huolehtineet [c]toimituksista henkilökohtaisesti tai omien edustajiensa kautta sen toimituksen mukaisesti, jonka Jumala on valmistanut heidän [d]pelastuksekseen ennen maailman perustamista, niiden kirjojen mukaisesti, joita he ovat pitäneet kuolleistaan.

9 Jotkut voivat pitää hyvin uskaliaana oppia, josta me puhumme – valta merkitä kirjoihin tai sitoa maan päällä ja sitoa taivaassa. Tämä valta on kuitenkin aina annettu maailman kaikkina aikoina, milloin Herra vain on antanut pappeuden [a]taloudenhoidon jollekulle miehelle todellisen ilmoituksen kautta tai jollekin miesryhmälle. Niinpä kaikesta, mitä nämä miehet ovat tehneet [b]valtuudella Herran nimessä ja ovat tehneet sen oikein ja tarkasti ja pitäneet siitä kirjaa oikein ja luotettavasti, siitä on tullut laki maan päällä ja taivaassa, eikä sitä ole suuren [c]Jehovan säädösten mukaan voitu kumota. Tämä sana on varma. Kuka voi sen kuulla?

10 Ja vielä, aikaisempi esimerkki, Matteus 16:18–19: *Ja minä sanon sinulle: Sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan kirkkoni. Sitä eivät tuonelan portit voita. Minä olen antava sinulle taivasten valtakunnan avaimet. Minkä sinä sidot maan päällä, se on sidottu taivaissa, ja minkä sinä vapautat maan päällä, se on myös taivaissa vapautettu.*

11 Nyt koko asian suuri ja ylhäinen salaisuus ja koko esillä olevan aiheen *summum bonum* on pyhän pappeuden voimien saamisessa. Sen, jolle nämä [a]avaimet on annettu, ei ole lainkaan vaikeaa saada tietoa ihmislasten [b]pelastusta koskevista tosiasioista, niin kuolleiden kuin elävien.

8 *a* PKO Pappeus; Voima.
b PKO Sinetöiminen.
c PKO Toimitukset.
d PKO Kuolleiden pelastus.

9 *a* PKO Taloudenhoitokausi.
b PKO Valtuus.
c PKO Jehova.

11 *a* PKO Pappeuden avaimet.
b PKO Pelastus.

12 Tässä on [a]kirkkaus ja [b]kunnia ja [c]kuolemattomuus ja iankaikkinen elämä: Kastetoimitus vedellä, [d]upottaminen siihen, niin että se olisi vertauskuva kuolemasta, niin että toinen periaate olisi sopusoinnussa toisen kanssa; upottaminen veteen ja esiin tuleminen vedestä on vertauskuva kuolleiden ylösnousemuksesta, kun he tulevat esiin haudoistaan; siksi tämä toimitus säädettiin muodostamaan yhteys kastetoimitukseen kuolleiden puolesta, koska se on kuoleman vertauskuva.

13 Sen tähden [a]kasteallas säädettiin haudan [b]vertauskuvaksi ja määrättiin paikkaan, joka on sen alapuolella, mihin elävillä on tapana kokoontua, osoittamaan eläviä ja kuolleita ja jotta kaikella olisi vertauskuvansa ja että kaikki olisi sopusoinnussa toinen toisensa kanssa: maallinen mukautuen taivaalliseen, kuten Paavali julisti, 1. korinttilaiskirje 15:46, 47 ja 48:

14 *Ensimmäisenä ei siis ole hengellinen vaan ajallinen; vasta sen jälkeen tulee hengellinen. Ensimmäinen ihminen on maallinen, maasta lähtöisin, toinen ihminen on taivaasta. Millainen tuo maallinen ihminen oli, sellaisia ovat kaikki maalliset ihmiset, ja millainen tuo taivaallinen ihminen on, sellaisia tulevat olemaan taivaalliset ihmiset.* Ja sellaisia kuin maan päällä ovat kuolleitanne koskevat kirjat, jotka on tehty oikein, sellaisia ovat myös kirjat taivaassa. Tämä siis on [a]sinetöivä ja sitova voima ja, sanan yhdessä merkityksessä, valtakunnan [b]avaimet, jotka sisältyvät [c]tiedon avaimeen.

15 Ja nyt, suuresti rakastetut veljeni ja sisareni, sallikaa minun vakuuttaa teille, että nämä ovat kuolleita ja eläviä koskevia periaatteita, joita ei voi sivuuttaa kevyesti, mitä tulee meidän pelastukseemme. Sillä heidän [a]pelastuksensa on välttämätön ja tärkeä meidän pelastuksellemme, niin kuin Paavali sanoo isistä – etteivät he voi päästä [b]täydellisyyteen ilman meitä – emme mekään voi päästä täydellisyyteen ilman kuolleitamme.

16 Ja nyt, mitä tulee kasteeseen kuolleiden puolesta, annan teille toisen lainauksen Paavalilta, 1. korinttilaiskirje 15:29: *Mitä varten sitten jotkut antavat kastaa itsensä kuolleiden puolesta? Ellei kuolleita lainkaan herätetä, miksi he kastattavat itsensä näiden puolesta?*

17 Ja vielä, tämän lainauksen yhteydessä annan teille lainauksen yhdeltä profeetalta, joka oli kiinnittänyt katseensa pappeuden [a]palauttamiseen, viimeisinä aikoina ilmoitettaviin kirkkauksiin ja erityisesti tähän, loistavimpaan kaikista asioista, jotka kuuluvat ikuiseen evankeliumiin, nimittäin kasteeseen

12 *a* PKO Kirkkaus.
b PKO Kunnioitus.
c PKO Kuolemattomuus.
d PKO Kaste, kastaminen: Upotuskaste.
13 *a* OL 124:29.
b PKO Vertauskuvallisuus.
14 *a* PKO Sinetöiminen.
b PKO Pappeuden avaimet.
c JSR Luuk. 11:53 (Liiteosa).
15 *a* PKO Kuolleiden pelastus.
b Hepr. 11:40. PKO Täydellinen.
17 *a* PKO Evankeliumin palautus.

kuolleiden puolesta; sillä Malakia sanoo, viimeinen luku, jakeet 23 ja 24: *Kuulkaa! Ennen kuin tulee Herran päivä, suuri ja pelottava, minä lähetän teille profeetta* [b]*Elian. Hän kääntää isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet isien puoleen. Silloin en tuomitse maata perikatoon, kun tulen.*

18 Olisin voinut esittää tästä [a]selkeämmän käännöksen, mutta se on riittävän selkeä sopiakseen tarkoitukseeni sellaisena kuin se on. Tässä tapauksessa riittää, kun tietää, että maa tuomitaan perikatoon, ellei ole olemassa minkäänlaista yhdistävää [b]sidettä isien ja lasten välillä yhdessä tai toisessa asiassa – ja katso, mikä on tuo asia? Se on [c]kaste kuolleiden puolesta. Sillä me emme voi päästä täydellisyyteen ilman heitä; eivätkä he voi päästä täydellisyyteen ilman meitä. Eivät he emmekä me voi päästä täydellisyyteen ilman niitä, jotka myös ovat kuolleet evankeliumissa, sillä aikojen täyttymisen [d]taloudenhoitokauden alussa – joka taloudenhoitokausi on nyt alkamassa – on välttämätöntä, että taloudenhoitokaudet ja avaimet ja voimat ja kirkkaudet liitetään ja yhdistetään yhteen ehyeksi ja täydeksi kokonaisuudeksi ja ilmoitetaan Aadamin ajoista aina nykyiseen aikaan asti. Eikä ainoastaan tätä, vaan ne asiat, joita ei milloinkaan ole ilmoitettu maailman [e]perustamisesta asti, vaan on pidetty kätkettyinä viisailta ja ymmärtäväisiltä, ilmoitetaan [f]lapsille ja imeväisille tämän aikojen täyttymisen taloudenhoitokauden aikana.

19 Nyt, mitä me kuulemme evankeliumissa, jonka olemme saaneet? Ilon äänen! Laupeuden äänen taivaasta ja [a]totuuden äänen maasta, ilosanoman kuolleille, ilon äänen eläville ja kuolleille, suuren ilon [b]ilosanoman. Kuinka ihanat ovat vuorilla niiden [c]jalat, jotka tuovat hyvää ilosanomaa ja jotka sanovat Siionille: Katso, sinun Jumalasi hallitsee! Kuin Karmelin [d]kaste, niin on Jumalan tuntemus lankeava heidän päällensä!

20 Ja vielä, mitä me kuulemme? Ilosanoman [a]Kumoralta! [b]Moronin, enkelin taivaasta, julistavan profetioiden täyttymistä – [c]kirjan ilmoittamista. Herran äänen [d]Fayetten erämaassa Senecan piirikunnassa julistavan, että kolme silminnäkijää tulee [e]todistamaan kirjasta! [f]Mikaelin äänen Susquehannajoen rannalla paljastavan

17 *b* 3. Nefi 25:5–6; OL 2; 110:13–16. PKO Elia.
18 *a* JS–H 1:36–39.
b PKO Sukuluettelo; Toimitukset: Sijaistoimitus.
c OL 124:28–30; 127:6–7.
d PKO Taloudenhoitokausi.
e OL 35:18.
f Matt. 11:25; Luuk. 10:21; Alma 32:23.
19 *a* Ps. 85:11–12.
b Luuk. 2:10.
c Jes. 52:7–10; Moosia 15:13–18; 3. Nefi 20:40.
d 5. Moos. 32:2; OL 121:45.
20 *a* JS–H 1:51–52. PKO Kumorankukkula.
b PKO Moroni, Mormonin poika.
c Jes. 29:4, 11–14; 2. Nefi 27:6–29. PKO Mormonin kirja.
d PKO Fayette, New York, USA.
e OL 17:1–3.
f OL 27:11. PKO Aadam.

[g]valon enkelinä ilmestyneen Perkeleen! [h]Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen äänen erämaassa Susquehannan piirikunnan Harmonyn ja Broomen piirikunnan Colesvillen välillä Susquehannajoen rannalla julistavan, että heillä on hallussaan valtakunnan ja aikojen täyttymisen taloudenhoitokauden [i]avaimet!

21 Ja vielä: Jumalan äänen vanhan [a]isä Whitmerin huoneessa Fayettessa Senecan piirikunnassa ja eri aikoina ja eri paikoissa kaikkien tämän Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon matkojen ja ahdinkojen aikana! Ja Mikaelin, ylienkelin, äänen; [b]Gabrielin ja [c]Rafaelin ja monien [d]enkelien äänen Mikaelista eli [e]Aadamista aina nykyiseen aikaan asti kaikkien julistaessa [f]taloudenhoitokautensa, oikeutensa, avaimensa, kunniansa, ylhäisyytensä ja kirkkautensa ja pappeutensa voiman; antaen rivin rivin päälle, [g]käskyn käskyn päälle; täällä vähän ja tuolla vähän; lohduttaen meitä julistamalla sitä, mikä on tuleva, vahvistaen [h]toivomme!

22 Veljet, emmekö me jatkaisi näin suuressa asiassa? Kulkekaa eteenpäin älkääkä taaksepäin. Rohkeutta, veljet; ja eteenpäin, eteenpäin voittoon! Riemuitkoot sydämenne ja iloitkoot ylenpalttisesti. Maa puhjetkoon [a]laulamaan. Kuolleet julistakoot iankaikkisen ylistyksen hymnejä Kuningas [b]Immanuelille, joka on vahvistanut, ennen kuin maailma oli, sen, minkä avulla me voimme [c]lunastaa heidät [d]vankilastaan, sillä vangit pääsevät vapaiksi.

23 [a]Vuoret huutakoot ilosta, ja kaikki te laaksot, huutakaa kovaa; ja kaikki te meret ja kuivat maat, kertokaa iankaikkisen Kuninkaanne ihmeitä! Ja te virrat ja joet ja purot, virratkaa alas iloiten. Metsät ja kaikki aukean puut ylistäköät Herraa; ja te jykevät [b]kalliot, itkekää ilosta! Ja aurinko, kuu ja [c]aamutähdet laulakoot yhdessä, ja kaikki Jumalan lapset huutakoot iloaan! Ja iankaikkinen luomakunta julistakoon hänen nimeään aina ja ikuisesti! Ja vielä minä sanon: Kuinka loistava onkaan ääni, jonka me kuulemme taivaasta julistavan korvissamme kirkkautta ja pelastusta ja kunniaa ja [d]kuolemattomuutta ja [e]iankaikkista elämää, valtakuntia, ruhtinaskuntia ja valtoja!

24 Katso, Herran suuri [a]päivä on käsillä; ja kuka voi [b]kestää hänen tulemisensa päivän ja kuka voi seistä horjumatta, kun

20 *g* 2. Kor. 11:14.
h OL 27:12.
i PKO Pappeuden avaimet.
21 *a* ELI Peter Whitmer vanhempi.
b PKO Gabriel.
c PKO Rafael.
d PKO Enkelit.
e OL 107:53–56.
f PKO Taloudenhoitokausi.
g Jes. 28:10.
h PKO Toivo.
22 *a* Jes. 49:13.
b Jes. 7:14; Alma 5:50. PKO Immanuel.
c PKO Lunastus.
d Jes. 24:22; OL 76:72–74.
23 *a* Jes. 44:23.
b Luuk. 19:40.
c Job 38:7.
d PKO Kuolemattomuus.
e PKO Iankaikkinen elämä.
24 *a* PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
b Mal. 3:1–3.

hän ilmestyy? Sillä hän on niin kuin [c]kuonanpolttajan tuli ja niin kuin pesijän saippua; ja hän istuu kuin hopean kuonan [d]polttaja ja puhdistaja; ja hän puhdistaa [e]Leevin pojat ja tekee heidät puhtaiksi kuin kulta ja hopea, niin että he voivat [f]uhrata Herralle uhrin vanhurskaasti. Uhratkaamme sen tähden kirkkona ja kansana ja myöhempien aikojen pyhinä Herralle uhri vanhurskaasti; ja esittäkäämme hänen pyhässä temppelissään, kun se on valmistunut, kirja, joka sisältää [g]muistiinmerkinnät kuolleistamme ja joka on kaiken hyväksymisen arvoinen.

25 Veljet, minulla on teille paljon sanottavaa tästä asiasta, mutta lopetan nyt tältä kertaa ja jatkan aiheesta toisen kerran. Olen, kuten aina, teidän nöyrä palvelijanne ja milloinkaan horjumaton ystävänne.

Joseph Smith

LUKU 129

Opetuksia, jotka profeetta Joseph Smith esitti Nauvoossa Illinoisissa 9. helmikuuta 1843 ilmaisten kolme tärkeää avainta, joiden avulla palvelevien enkelien ja henkien oikea luonne voidaan erottaa.

1–3 Taivaan olentojen ruumis voi olla ylösnoussut tai henkiruumis. 4–9 Avaimet, joiden avulla väliverhon toiselta puolelta tulevat sanansaattajat voidaan tuntea, esitetään.

[a]Taivaassa on kahdenlaisia olentoja; nimittäin [b]enkeleitä, jotka ovat [c]ylösnousseita persoonia ja joilla on liha- ja luuruumis.

2 Esimerkiksi, Jeesus sanoi: *Koskettakaa minua ja nähkää, sillä ei hengellä ole [a]lihaa eikä luita, niin kuin te näette minussa olevan.*

3 Toiseksi: täydellisiksi tehtyjen [a]vanhurskaiden [b]henkiä, niiden, jotka eivät ole ylösnousseet, mutta perivät saman kirkkauden.

4 Kun sanansaattaja tulee sanoen, että hänellä on sanoma Jumalalta, ojenna hänelle kätesi ja pyydä häntä puristamaan kättäsi.

5 Jos hän on enkeli, hän tekee niin ja sinä tunnet hänen kätensä.

6 Jos hän on täydelliseksi tehdyn vanhurskaan henki, hän tulee kirkkaudessaan, sillä se on ainoa tapa, millä hän voi ilmestyä.

7 Pyydä häntä puristamaan kättäsi, mutta hän ei liikahda, koska on vastoin taivaan järjestystä, että vanhurskas ihminen pettäisi; mutta hän antaa kuitenkin sanomansa.

8 Jos se on [a]Perkele valon enke-

24 *c* 3. Nefi 24:2–3. PKO Maa: Maan puhdistaminen.
d Sak. 13:9.
e 5. Moos. 10:8; OL 13; 124:39.
f OL 84:31. PKO Uhri.
g OL 127:9. PKO Sukuluettelo.

129 1 *a* PKO Taivas.
b PKO Enkelit.
c PKO Ylösnousemus.
2 *a* Luuk. 24:39.
3 *a* Hepr. 12:23; OL 76:69.
b PKO Henki.
8 *a* 2. Kor. 11:14; 2. Nefi 9:9.

linä, kun pyydät häntä puristamaan kättäsi, hän ojentaa sinulle kätensä, mutta sinä et tunne mitään; voit sen tähden paljastaa hänet.

9 Nämä ovat kolme tärkeää avainta, joiden avulla voit tietää, onko palvelus Jumalalta.

LUKU 130

Opetuksia, jotka profeetta Joseph Smith esitti Ramusissa Illinoisissa 2. huhtikuuta 1843.

1–3 Isä ja Poika voivat ilmestyä henkilökohtaisesti ihmisille. 4–7 Enkelit asuvat selestisessä maailmassa. 8–9 Selestinen maa on oleva suuri urim ja tummim. 10–11 Valkoinen kivi annetaan kaikille, jotka astuvat selestiseen maailmaan. 12–17 Toisen tulemisen ajankohta on pidetty salassa profeetalta. 18–19 Tässä elämässä hankittu äly nousee meidän kanssamme ylösnousemuksessa. 20–21 Kaikki siunaukset tulevat kuuliaisuudesta lakia kohtaan. 22–23 Isällä ja Pojalla on liha- ja luuruumis.

Kun Vapahtaja [a]ilmestyy, me näemme hänet sellaisena kuin hän on. Me näemme, että hän on [b]ihminen, meidän kaltaisemme.

2 Ja tämä sama yhteisyys, joka vallitsee meidän keskuudessamme täällä, vallitsee meidän keskuudessamme siellä, mutta siihen yhdistyy [a]iankaikkinen kirkkaus, jota kirkkautta meillä ei nyt ole.

3 Johannes 14:23 – [a]Isän ja [b]Pojan ilmestyminen tuossa jakeessa on henkilökohtainen [c]ilmestyminen; ja ajatus, että Isä ja Poika [d]asuvat ihmisen sydämessä, on vanha lahkolaiskäsitys ja on väärä.

4 Vastaukseksi kysymykseen: Eikö Jumalan [a]aika, enkelin aika, profeetan aika ja ihmisen aika lasketa sen taivaankappaleen mukaan, jolla he asuvat?

5 minä vastaan: Kyllä. Mutta ainoat [a]enkelit, jotka palvelevat tätä maata, ovat niitä, jotka kuuluvat tai ovat kuuluneet siihen.

6 Enkelit eivät asu tämän maan kaltaisella taivaankappaleella,

7 vaan he asuvat Jumalan luona pallolla, joka on [a]lasi- ja [b]tulimeren kaltainen ja jolla kaikki ilmaistaan heidän kirkkaudekseen, menneet, nykyiset ja

130 1*a* 1. Joh. 3:2; Moroni 7:48. PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
b Luuk. 24:36–40.
2*a* PKO Selestinen kirkkaus.
3*a* PKO Jumala, jumaluus: Isä Jumala.
b PKO Jumala, jumaluus: Poika Jumala.
c OL 93:1.
d OL 130:22. PKO Jumala, jumaluus.
4*a* 2. Piet. 3:8; Abr. 3:4–10; ks. myös Abr., kuvajäljennös 2, kuvio 1.
5*a* PKO Enkelit.
7*a* Ilm. 4:6; 15:2.
b Jes. 33:14.

tulevat, ja on jatkuvasti Herran edessä.

8 Paikka, jossa Jumala asuu, on suuri [a]urim ja tummim.

9 Tämä [a]maa pyhitetyssä ja kuolemattomassa tilassaan tehdään kristallin kaltaiseksi, ja se on urim ja tummim asukkaille, jotka siinä asuvat, ja sen kautta kaikki, mikä kuuluu alempaan valtakuntaan eli kaikkiin alemman järjestyksen valtakuntiin, ilmaistaan niille, jotka asuvat siinä; ja tämä maa on oleva Kristuksen.

10 Silloin valkoisesta kivestä, joka mainitaan Ilmestyskirjan kohdassa 2:17, tulee urim ja tummim jokaiselle, joka sellaisen saa, ja sen kautta valtakuntien korkeampaan järjestykseen kuuluvat asiat ilmoitetaan;

11 ja jokaiselle, joka tulee selestiseen valtakuntaan, annetaan [a]valkoinen kivi, johon on kirjoitettu uusi [b]nimi, jota ei tiedä kukaan muu kuin se, joka sen saa. Tämä uusi nimi on avainsana.

12 Minä profetoin Herran Jumalan nimessä, että [a]vaikeudet, jotka tulevat aiheuttamaan suurta verenvuodatusta ennen Ihmisen Pojan tulemista, alkavat [b]Etelä-Carolinasta.

13 Ne saattavat luultavasti nousta orjakysymyksestä. Tämän ääni julisti minulle, kun rukoilin vakavasti tästä asiasta joulukuun 25. päivänä 1832.

14 Rukoilin kerran hyvin vakavasti saadakseni tietää Ihmisen Pojan [a]tulemisen ajan, kun kuulin äänen sanovan seuraavaa:

15 Joseph, poikani, jos sinä elät, kunnes olet kahdeksankymmentäviisi vuotta vanha, sinä näet Ihmisen Pojan kasvot; ja nyt, tämä riittäköön, äläkä enää vaivaa minua tällä asialla.

16 Minä jäin epätietoiseksi, enkä voinut ratkaista, tarkoittiko tämä tuleminen tuhatvuotisen valtakunnan alkamista vai jotakin aikaisempaa ilmestymistä vai sitä, että minä kuolisin ja näkisin siksi hänen kasvonsa.

17 Minä uskon, ettei Ihmisen Poika tule ennen tuota aikaa.

18 Jokainen [a]älyn periaate, jonka me saavutamme tässä elämässä, nousee meidän kanssamme [b]ylösnousemuksessa.

19 Ja jos ihminen hankkii tässä elämässä [a]ahkeroimisellaan ja [b]kuuliaisuudellaan [c]tietoa ja älyä enemmän kuin toinen, hän on niin paljon [d]paremmassa asemassa tulevassa maailmassa.

20 On olemassa [a]laki – peruuttamattomasti säädetty taivaassa [b]ennen tämän maailman perustamista – johon kaikki [c]siunaukset perustuvat,

21 ja kun me saamme jonkin siunauksen Jumalalta, se tapahtuu kuuliaisuudesta sitä lakia kohtaan, johon se perustuu.

8 *a* PKO Urim ja tummim.
9 *a* OL 77:1.
PKO Maa: Maan lopullinen tila.
11 *a* Ilm. 2:17.
b Jes. 62:2.
12 *a* OL 38:29; 45:63.
b OL 87:1–5.
14 *a* PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
18 *a* PKO Äly.
b PKO Ylösnousemus.
19 *a* PKO Ahkeruus.
b PKO Kuuliaisuus.
c PKO Tieto.
d Alma 12:9–11.
20 *a* OL 82:10.
b PKO Kuolevaisuutta edeltävä elämä.
c 5. Moos. 11:26–28; OL 132:5.
PKO Siunaus, siunaaminen.

22 [a]Isällä on [b]liha- ja luuruumis, yhtä käsinkosketeltava kuin ihmisen; Pojalla myös; mutta [c]Pyhällä Hengellä ei ole liha- ja luuruumista, vaan hän on henkipersoona. Ellei niin olisi, Pyhä Henki ei voisi asua meissä.

23 Ihminen voi saada [a]Pyhän Hengen, ja se voi laskeutua hänen päällensä jäämättä häneen.

LUKU 131

Opetuksia, jotka profeetta Joseph Smith esitti Ramusissa Illinoisissa 16. ja 17. toukokuuta 1843.

1–4 Selestinen avioliitto on välttämätön, jotta ihminen voi päästä korotukseen korkeimmassa taivaassa. 5–6 Se, kuinka ihmiset sinetöidään iankaikkiseen elämään, selitetään. 7–8 Kaikki henki on ainetta.

[a]Selestisessä kirkkaudessa on kolme taivasta eli astetta;

2 ja päästäkseen [a]korkeimpaan ihmisen on astuttava tähän pappeuden järjestykseen [mikä tarkoittaa [b]uutta ja ikuista avioliittoa].

3 Ja ellei hän astu, hän ei voi päästä siihen.

4 Hän voi päästä toisiin, mutta se on hänen valtakuntansa loppu; hän ei voi [a]enentyä.

5 (Toukokuun 17. päivänä 1843.) Lujempi [a]profeetallinen sana tarkoittaa, että ihminen tietää ilmoituksen ja profetian hengen kautta, että hänet on [b]sinetöity [c]iankaikkiseen elämään pyhän pappeuden voimalla.

6 Ihmisen on mahdotonta [a]pelastua [b]tietämättömyydessä.

7 Aineetonta ainetta ei ole olemassa. Kaikki [a]henki on ainetta, mutta se on hienompaa tai puhtaampaa, ja se voidaan havaita vain [b]puhtaammin silmin;

8 me emme voi nähdä sitä, mutta kun ruumiimme on puhdistettu, me näemme, että se on kokonaan ainetta.

LUKU 132

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Nauvoossa Illinoisissa ja kirjoitettiin muistiin 12. heinäkuuta 1843. Se koskee

22 *a* PKO Jumala, jumaluus.
b Ap. t. 17:29.
c PKO Pyhä Henki.
23 *a* PKO Pyhän Hengen lahja.
131 1 *a* OL 76:70. PKO Selestinen kirkkaus.
2 *a* OL 132:5–21. PKO Korotus.
b PKO Avioliitto: Avioliiton uusi ja ikuinen liitto.
4 *a* OL 132:16–17.
5 *a* 2. Piet. 1:19. PKO Kutsumus ja valinta.
b OL 68:12; 88:4. PKO Sinetöiminen.
c PKO Iankaikkinen elämä.
6 *a* PKO Pelastus.
b OL 107:99–100.
7 *a* PKO Henki.
b OL 76:12; 97:16; Moos. 1:11.

uutta ja ikuista liittoa, johon sisältyy avioliiton iankaikkisuus sekä pluraaliavioliiton periaate. Vaikka ilmoitus kirjoitettiin vuonna 1843, on ilmeistä, että eräät tähän ilmoitukseen sisältyvät periaatteet olivat profeetan tiedossa jo vuonna 1831. Ks. Virallinen julistus 1.

1–6 Korotus saavutetaan uuden ja ikuisen liiton kautta. 7–14 Tuon liiton ehdot esitetään. 15–20 Ihmisistä voi tulla jumalia selestisen avioliiton ja perheyksikön jatkumisen kautta. 21–25 Kaita ja kapea tie johtaa iankaikkisiin elämiin. 26–27 Laki pilkasta Pyhää Henkeä vastaan annetaan. 28–39 Lupaus iankaikkisesta lisääntymisestä ja korotuksesta on annettu profeetoille ja pyhille kaikkina aikoina. 40–47 Joseph Smithille on annettu voima sitoa ja sinetöidä maan päällä ja taivaassa. 48–50 Herra sinetöi hänen korotuksensa hänen päällensä. 51–57 Emma Smithiä neuvotaan olemaan uskollinen ja tosi. 58–66 Pluraaliavioliittoa säätelevät lait esitetään.

Totisesti näin sanoo Herra sinulle, palvelijani Joseph, että koska sinä olet pyytänyt minun kädestäni tietoa ja ymmärrystä siitä, miten minä, Herra, julistin syyttömiksi palvelijani Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin samoin kuin palvelijani Mooseksen, Daavidin ja Salomon, mitä tulee siihen periaatteeseen ja oppiin, jonka mukaan heillä oli monta [a]vaimoa ja sivuvaimoa;

2 katso ja näe, minä olen Herra, sinun Jumalasi, ja vastaan sinulle tähän asiaan.

3 [a]Valmista sen tähden sydämesi vastaanottamaan ja noudattamaan ohjeita, jotka minä aion sinulle antaa, sillä kaikkien, joille tämä laki ilmoitetaan, on oltava sille kuuliaisia.

4 Sillä katso, minä ilmoitan sinulle uuden ja ikuisen [a]liiton, ja ellette te pysy siinä liitossa, te olette [b]tuomittuja, sillä kukaan ei voi tämän liiton [c]hylättyään päästä minun kirkkauteeni.

5 Sillä kaikki, jotka haluavat saada [a]siunauksen minun käsistäni, pysykööt [b]laissa, joka on määrätty sen siunauksen saamiseksi, ja sen ehdoissa, niin kuin on säädetty ennen maailman perustamista.

6 Ja mitä tulee [a]uuteen ja ikuiseen liittoon, se säädettiin minun [b]kirkkauteni täyteyttä varten, ja sen, joka saa sen täyteyden, täytyy ja tulee pysyä laissa, tai hänet tuomitaan, sanoo Herra Jumala.

7 Ja totisesti minä sanon teille, että tämän lain [a]ehdot ovat nämä: Mitkään liitot, sopimukset, sitoumukset, velvoitteet, [b]valat, lupaukset, teot, yhdistämiset, liittämiset tai odotukset, joita ei

132 1 *a* OL 132:34, 37–39. PKO Avioliitto: Pluraaliavioliitto.
3 *a* OL 29:8; 58:6; 78:7.
4 *a* PKO Liitto.
b PKO Tuomio.
c OL 131:1–4.
5 *a* OL 130:20–21.
b PKO Laki.
6 *a* OL 66:2. PKO Uusi ja ikuinen liitto.
b OL 76:70, 92–96. PKO Selestinen kirkkaus.
7 *a* OL 88:38–39.
b PKO Vala.

tehdä ja joihin ei astuta lupauksen Pyhän Hengen kautta ja joita [c]lupauksen Pyhä Henki ei [d]sinetöi hänen kauttaan, joka on voideltu, sekä ajaksi että koko iankaikkisuudeksi, eikä kaikkein pyhimmin [e]ilmoituksen ja käskyn kautta, voideltuni välityksellä, jonka olen nimittänyt pitämään maan päällä hallussaan tämän voiman (ja minä olen nimittänyt palvelijani Josephin pitämään hallussaan tätä voimaa viimeisinä aikoina, ja maan päällä on kerrallaan vain yksi sellainen, jolle tämä valtuus ja tämän pappeuden [f]avaimet on annettu), eivät ole voimassa kuolleista ylösnousemuksessa eivätkä sen jälkeen; sillä kaikki sopimukset, joita ei ole tehty tätä tarkoitusta varten, päättyvät ihmisten kuollessa.

8 Katso, minun huoneeni on järjestyksen huone, sanoo Herra Jumala, eikä epäjärjestyksen huone.

9 Hyväksynkö minä [a]uhrin, sanoo Herra, jota ei ole uhrattu minun nimessäni?

10 Tai otanko minä vastaan teidän käsistänne sellaista, mitä en ole [a]säätänyt?

11 Ja säädänkö minä teille mitään, sanoo Herra, muuten kuin lain kautta, niin kuin minä ja minun Isäni [a]säädimme teille, ennen kuin maailma oli?

12 Minä olen Herra, sinun Jumalasi, ja minä annan sinulle tämän käskyn – ettei kukaan [a]pääse Isän luokse muuten kuin minun kauttani eli minun sanani kautta, joka on minun lakini, sanoo Herra.

13 Ja kaikki, mikä on maailmassa, olivatpa sen sitten perustaneet ihmiset, valtaistuimet tai herruudet tai vallat tai sellaiset, joilla on nimeä, mitä ne ovatkin, jotka eivät ole minun kauttani eivätkä minun sanani kautta, sanoo Herra, kukistetaan, eikä se [a]pysy ihmisten kuoltua, ei ylösnousemuksessa eikä sen jälkeen, sanoo Herra, sinun Jumalasi.

14 Sillä kaikki, mikä pysyy, on minusta, ja kaikki, mikä ei ole minusta, tulee järkkymään ja häviämään.

15 Sen tähden, jos mies [a]ottaa vaimon maailmassa eikä ota häntä vaimoksi minun kauttani eikä minun sanani kautta, ja hän tekee liiton hänen kanssaan niin pitkäksi aikaa kuin mies on maailmassa ja vaimo hänen kanssaan, heidän liittonsa ja avioliittonsa eivät ole voimassa heidän kuoltuansa ja poistuttuansa maailmasta; sen tähden heitä ei sido mikään laki, kun he ovat poissa maailmasta.

16 Sen tähden, kun he ovat poissa maailmasta, he eivät ota vaimoa eivätkä [a]mene vaimoksi, vaan heidät määrätään taivaassa [b]enkeleiksi, jotka enkelit ovat

7 *c* PKO Lupauksen Pyhä Henki.
d PKO Sinetöiminen.
e PKO Ilmoitus.
f PKO Pappeuden avaimet.
9 *a* Moroni 7:5–6. PKO Uhri.
10 *a* 3. Moos. 22:20–25; Moos. 5:19–23.
11 *a* OL 132:5.
12 *a* Joh. 14:6.
13 *a* 3. Nefi 27:10–11.
15 *a* PKO Avioliitto.
16 *a* Matt. 22:23–33; Mark. 12:18–25; Luuk. 20:27–36.
b PKO Enkelit.

avustavia palvelijoita, jotka auttavat niitä, jotka ovat arvollisia paljon suurempaan, ylenpalttiseen ja iankaikkiseen kirkkauden määrään,

17 sillä nämä enkelit eivät pysyneet minun laissani; sen tähden he eivät voi enentyä vaan he pysyvät erillään ja yksinäisinä, vailla korotusta pelastuksen tilassaan iankaikkisesti, eivätkä vastedes ole jumalia vaan ovat Jumalan enkeleitä aina ja ikuisesti.

18 Ja vielä, totisesti minä sanon teille: Jos mies ottaa vaimon ja tekee hänen kanssansa liiton ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi, eikä tätä liittoa solmita minun kauttani eikä sanani kautta, joka on minun lakini, eikä sitä sinetöi lupauksen Pyhä Henki sen kautta, jonka olen voidellut ja nimittänyt tähän valtuuteen, silloin se ei ole pätevä eikä voimassa, kun he ovat poissa maailmasta, koska heitä ei ollut yhdistetty minun kauttani, sanoo Herra, eikä minun sanani kautta; kun he ovat poissa maailmasta, niin sitä ei voida siellä hyväksyä, koska sinne on asetettu enkelit ja jumalat, joiden ohi he eivät voi kulkea; sen tähden he eivät voi periä minun kirkkauttani, sillä minun huoneeni on järjestyksen huone, sanoo Herra Jumala.

19 Ja vielä, totisesti minä sanon sinulle: Jos mies ottaa vaimon minun sanani kautta, joka on minun lakini, ja [a]uuden ja ikuisen liiton kautta ja sen [b]sinetöi heille [c]lupauksen Pyhä Henki sen kautta, joka on voideltu ja jolle minä olen antanut tämän valtuuden ja tämän pappeuden [d]avaimet, ja heille sanotaan: Te tulette esiin ensimmäisessä ylösnousemuksessa; ja jos se tapahtuu ensimmäisen ylösnousemuksen jälkeen, seuraavassa ylösnousemuksessa; ja te peritte [e]valtaistuimia, valtakuntia, ruhtinaskuntia ja valtoja, herruuksia, kaikki korkeudet ja syvyydet; silloin kirjoitettakoon Karitsan [f]elämän kirjaan, että hän älköön tehkö murhaa vuodattamalla viatonta verta; ja jos te pysytte minun liitossani ettekä tee murhaa vuodattaen viatonta verta, niin tapahtuu kaikessa, niin kuin palvelijani on heille luvannut, ajassa ja kautta koko iankaikkisuuden, ja se on täysin voimassa, kun he ovat poissa maailmasta; ja he kulkevat ohi enkelien ja jumalien, jotka on sinne asetettu, [g]korotukseensa ja kirkkauteensa kaikessa, niin kuin heidän päällensä on sinetöity, ja tämä kirkkaus on jälkeläisten täyteys ja jatkuminen aina ja ikuisesti.

20 Silloin he ovat jumalia, koska heillä ei ole loppua; sen tähden he ovat ikuisesta ikuiseen, koska heidän olemassaolonsa jatkuu; silloin he ovat kaiken yläpuolella, koska kaikki on heille

19 *a* PKO Avioliitto: Avioliiton uusi ja ikuinen liitto.
b PKO Sinetöiminen.
c OL 76:52–53; 88:3–4.
d PKO Pappeuden avaimet.
e 2. Moos. 19:5–6; Ilm. 5:10; 20:6; OL 76:56; 78:15, 18.
f PKO Elämän kirja.
g PKO Korotus.

alamaista. Silloin he ovat [a]jumalia, koska heillä on [b]kaikki valta, ja enkelit ovat heille alamaisia.

21 Totisesti, totisesti minä sanon teille: Ellette te pysy minun [a]laissani, te ette voi saavuttaa tätä kirkkautta.

22 Sillä [a]ahdas on se portti ja kapea se [b]tie, joka vie korotukseen ja [c]elämien jatkumiseen, ja harvat sen löytävät, koska te ette ota minua vastaan maailmassa ettekä tunne minua.

23 Mutta jos te otatte minut vastaan maailmassa, silloin te tunnette minut ja saatte korotuksenne, jotta tekin saatte olla siellä, [a]missä minä olen.

24 Tämä on [a]iankaikkiset elämät – tuntea ainoa viisas ja todellinen Jumala ja Jeesus Kristus, jonka hän on [b]lähettänyt. Minä se olen. Ottakaa sen tähden vastaan minun lakini.

25 [a]Avara on portti ja lavea tie, joka vie [b]kuolemiin, ja monet menevät siitä sisälle, koska he eivät [c]ota minua vastaan eivätkä pysy minun laissani.

26 Totisesti, totisesti minä sanon teille: Jos mies ottaa vaimon minun sanani mukaan ja heidät sinetöidään [a]lupauksen Pyhän Hengen kautta minun vahvistamallani tavalla, ja mies tai vaimo tekee minkä tahansa synnin tai uuden ja ikuisen liiton rikkomuksen tai pilkkaa Jumalaa jollakin tavalla, mutta elleivät he [b]tee murhaa, jossa he vuodattaisivat viatonta verta, he tulevat kuitenkin esiin ensimmäisessä ylösnousemuksessa ja pääsevät korotukseensa; mutta heidät hävitetään lihassa ja [c]jätetään [d]Saatanan rusikoitaviksi lunastuksen päivään asti, sanoo Herra Jumala.

27 [a]Pilkka Pyhää Henkeä vastaan, jota [b]ei anneta anteeksi maailmassa eikä poissa maailmasta, on siinä, että te teette murhan, jossa te vuodatatte viatonta verta ja hyväksytte minun kuolemani, sen jälkeen kun olette ottaneet vastaan minun uuden ja ikuisen liittoni, sanoo Herra Jumala; ja se, joka ei pysy tässä laissa, ei voi mitenkään päästä minun kirkkauteeni, vaan hänet [c]tuomitaan, sanoo Herra.

28 Minä olen Herra, sinun Jumalasi, ja annan sinulle pyhän pappeuteni lain, jonka minä ja Isäni säädimme ennen kuin maailma oli.

29 [a]Abraham sai kaiken, mitä hän saikin, ilmoituksen ja

20 *a* Matt. 25:21; OL 29:12–13; 132:37. PKO Ihminen: Ihmisestä voi tulla taivaallisen Isän kaltainen.
b OL 50:26–29; 76:94–95; 84:35–39.
21 *a* PKO Laki.
22 *a* Luuk. 13:24; 2. Nefi 33:9; Hel. 3:29–30.
b Matt. 7:13–14, 23; 2. Nefi 9:41; 31:17–21.
c OL 132:30–31.
23 *a* Joh. 14:2–3.
24 *a* Joh. 17:3. PKO Iankaikkinen elämä.
b Joh. 3:16–17; OL 49:5.
25 *a* Matt. 7:13–14; 3. Nefi 14:13–15.
b PKO Kuolema, hengellinen.
c Joh. 5:43.
26 *a* PKO Lupauksen Pyhä Henki.
b Alma 39:5–6.
c OL 82:21; 104:9–10.
d PKO Perkele.
27 *a* PKO Anteeksiantamaton synti; Jumalanpilkka.
b Matt. 12:31–32; Hepr. 6:4–6; OL 76:31–35. PKO Kadotuksen pojat.
c PKO Tuomio.
29 *a* PKO Abraham.

käskyn kautta, minun sanani kautta, sanoo Herra, ja on päässyt korotukseensa ja istuu valtaistuimellaan.

30 Abraham sai jälkeläisiään ja [a]kupeidensa hedelmää koskevia [b]lupauksia – ja hänen kupeistaan sinä, nimittäin palvelijani Joseph, olet – että he olisivat olemassa jatkuvasti niin kauan kuin he olisivat maailmassa; ja mitä tulee Abrahamiin ja hänen jälkeläisiinsä, poissa maailmasta he jatkaisivat olemassaoloaan; sekä maailmassa että poissa maailmasta he jatkaisivat olemassaoloaan yhtä lukemattomina kuin [c]tähdet; eli jos te laskisitte rannan hiekan, ette voisi lukea heitä.

31 Tämä lupaus koskee teitäkin, koska te olette [a]Abrahamista ja lupaus annettiin Abrahamille, ja tämän lain kautta jatkuvat minun Isäni teot, joissa hän kirkastaa itsensä.

32 Menkää siis ja tehkää Abrahamin [a]tekoja; ottakaa vastaan minun lakini, niin te pelastutte.

33 Mutta ellette te ota vastaan minun lakiani, te ette voi saada Isäni lupausta, jonka hän antoi Abrahamille.

34 Jumala [a]käski Abrahamia, ja [b]Saara antoi [c]Hagarin Abrahamille vaimoksi. Ja miksi Saara teki niin? Koska se oli laki, ja Hagarista ovat lähtöisin monet ihmiset. Sen tähden tämä oli, muun ohella, lupausten täyttymistä.

35 Oliko Abraham siis tuomion alainen? Totisesti minä sanon teille: Ei, sillä minä, Herra, [a]käskin niin.

36 Abrahamia [a]käskettiin uhraamaan poikansa [b]Iisak, vaikka oli kirjoitettu: Älä [c]tapa. Mutta Abraham ei kieltäytynyt, ja se luettiin hänelle [d]vanhurskaudeksi.

37 Abraham sai [a]sivuvaimoja, ja he synnyttivät hänelle lapsia; ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi, koska heidät annettiin hänelle ja hän pysyi minun laissani; samoin kuin Iisak ja [b]Jaakob eivät myöskään tehneet mitään muuta kuin sitä, mitä heidän käskettiin tehdä; ja koska he eivät tehneet mitään muuta kuin sitä, mitä heidän käskettiin tehdä, he ovat päässeet [c]korotukseensa lupausten mukaisesti ja istuvat valtaistuimilla eivätkä ole enkeleitä vaan ovat jumalia.

38 Myös [a]Daavid sai [b]monta vaimoa ja sivuvaimoa, niin myös Salomo ja Mooses, minun

30 *a* 2. Nefi 3:6–16.
b 1. Moos. 12:1–3; 13:16. PKO Abraham: Abrahamin jälkeläiset; Abrahamin liitto.
c 1. Moos. 15:5; 22:17.
31 *a* OL 86:8–11; 110:12.
32 *a* Joh. 8:39; Alma 5:22–24.
34 *a* 1. Moos. 16:1–3.
b PKO Saara.
c 1. Moos. 25:12–18. PKO Hagar.
35 *a* MK Jaak. 2:24–30.
36 *a* 1. Moos. 22:2–12.
b PKO Iisak.
c 2. Moos. 20:13.
d MK Jaak. 4:5. PKO Vanhurskaus.
37 *a* ELI toisia vaimoja. 1. Moos. 25:5–6.
b 1. Moos. 30:1–4; OL 133:55. PKO Jaakob, Iisakin poika.
c PKO Ihminen: Ihmisestä voi tulla taivaallisen Isän kaltainen; Korotus.
38 *a* PKO Daavid.
b 1. Sam. 25:42–43; 2. Sam. 5:13; 1. Kun. 11:1–3.

palvelijani, sekä monet muut palvelijani luomisen alusta tähän aikaan asti; eivätkä he tehneet syntiä missään, paitsi siinä, mitä he eivät saaneet minulta.

39 Daavidin vaimot ja sivuvaimot minä [a]annoin hänelle Natanin, palvelijani, ja muiden profeettojen käden kautta, joilla oli tämän valtuuden [b]avaimet; eikä hän tehnyt syntiä missään näistä minua vastaan, paitsi mitä tulee [c]Uriaan ja tämän vaimoon; ja sen tähden hän lankesi korotuksestaan ja sai osansa; eikä hän peri heitä poissa maailmasta, sillä minä olen [d]antanut heidät toiselle, sanoo Herra.

40 Minä olen Herra, sinun Jumalasi, ja minä olen antanut sinulle, palvelijani Joseph, tehtävän ja [a]palautan kaiken. Pyydä mitä tahdot, niin se annetaan sinulle minun sanani mukaan.

41 Ja koska sinä olet kysynyt aviorikoksesta, totisesti, totisesti minä sanon sinulle: Jos mies saa vaimon uudessa ja ikuisessa liitossa ja jos tämä on toisen miehen kanssa, enkä minä ole määrännyt tätä hänelle pyhän voitelun kautta, vaimo on tehnyt aviorikoksen ja hänet hävitetään.

42 Ellei vaimo ole uudessa ja ikuisessa liitossa, ja hän on toisen miehen kanssa, hän on [a]tehnyt aviorikoksen.

43 Ja jos hänen miehensä on toisen naisen kanssa, ja mies oli [a]valan alainen, mies on rikkonut valansa ja tehnyt aviorikoksen.

44 Ja jos nainen ei ole tehnyt aviorikosta vaan on viaton eikä ole rikkonut valaansa, ja hän tietää sen ja minä ilmoitan sen sinulle, palvelijani Joseph, silloin sinulla on valta, minun pyhän pappeuteni voimalla, ottaa hänet ja antaa hänet miehelle, joka ei ole tehnyt aviorikosta vaan on ollut [a]uskollinen, sillä hänet pannaan paljon haltijaksi.

45 Sillä minä olen antanut sinulle pappeuden [a]avaimet ja voiman, jolla minä [b]palautan kaiken ja ilmoitan sinulle kaiken oikeaan aikaan.

46 Ja totisesti, totisesti minä sanon sinulle, että mitä sinä [a]sinetöit maan päällä, se on sinetöity taivaassa; ja minkä sinä sidot maan päällä minun nimessäni ja minun sanani kautta, sanoo Herra, se on iankaikkisesti sidottu taivaissa; ja kenen synnit sinä annat [b]anteeksi maan päällä, ne ovat anteeksiannetut iankaikkisesti taivaissa; ja kenen syntejä sinä et anna anteeksi maan päällä, niitä ei anneta anteeksi taivaassa.

47 Ja vielä, totisesti minä sanon: Kenet sinä siunaat, minä siunaan, ja kenet sinä [a]kiroat, minä

39 *a* 2. Sam. 12:7–8.
b PKO Pappeuden avaimet.
c 2. Sam. 11:4, 27; 12:9; 1. Kun. 15:5. PKO Aviorikos; Murha.
d Jer. 8:10.
40 *a* JS–H 1:33. PKO Evankeliumin palautus.
42 *a* OL 42:22–26.
43 *a* PKO Avioliitto; Liitto.
44 *a* PKO Siveys.
45 *a* PKO Pappeuden avaimet.
b Ap. t. 3:21; OL 86:10. PKO Evankeliumin palautus.
46 *a* PKO Sinetöiminen.
b PKO Syntien anteeksisaaminen.
47 *a* 1. Moos. 12:1–3; OL 124:93.

kiroan, sanoo Herra, sillä minä, Herra, olen sinun Jumalasi.

48 Ja vielä, totisesti minä sanon sinulle, palvelijani Joseph, että mitä sinä annat maan päällä ja kenelle sinä annat jonkun maan päällä sanani kautta ja minun lakini mukaisesti, näitä muistetaan siunauksilla eikä kirouksilla, sekä minun voimallani, sanoo Herra, ja nämä ovat ilman tuomiota maan päällä ja taivaassa.

49 Sillä minä olen Herra, sinun Jumalasi, ja olen kanssasi aina maailman [a]loppuun asti ja kautta koko iankaikkisuuden; sillä totisesti minä [b]sinetöin sinulle [c]korotuksesi ja valmistan sinulle valtaistuimen Isäni valtakunnassa Abrahamin, [d]isäsi, kanssa.

50 Katso, minä olen nähnyt [a]uhrisi ja annan kaikki sinun syntisi anteeksi; minä olen nähnyt sinun uhrisi tehdessäsi kuuliaisesti sen, mitä minä olen käskenyt sinun tehdä. Mene siis, niin minä valmistan sinulle pääsyn, niin kuin minä [b]hyväksyin sen, että Abraham olisi uhrannut poikansa Iisakin.

51 Totisesti minä sanon sinulle: Minä annan käskyn palvelijattarelleni Emma Smithille, vaimollesi, jonka minä olen sinulle antanut, että hän pidättyisi eikä ottaisi vastaan sitä, mitä minä käskin sinua tarjoamaan hänelle, sillä minä tein niin, sanoo Herra, koetellakseni teitä molempia, samoin kuin minä koettelin Abrahamia, ja vaatiakseni teidän kädestänne uhrin liiton ja uhrauksen kautta.

52 Ja palvelijattareni [a]Emma Smith ottakoon vastaan kaikki ne, jotka on annettu palvelijalleni Josephille ja jotka ovat hyveellisiä ja puhtaita minun edessäni; ja ne, jotka eivät ole puhtaita ja ovat sanoneet olevansa puhtaita, hävitetään, sanoo Herra Jumala.

53 Sillä minä olen Herra, sinun Jumalasi, ja sinun tulee totella minun ääntäni; ja minä panen palvelijani Josephin paljon haltijaksi, sillä hän on ollut [a]uskollinen vähässä, ja vastedes minä vahvistan häntä.

54 Ja minä käsken palvelijatartani Emma Smithiä jäämään palvelijani Josephin luokse ja liittymään häneen eikä kehenkään muuhun. Mutta ellei hän pysy tässä käskyssä, hänet hävitetään, sanoo Herra; sillä minä olen Herra, sinun Jumalasi, ja hävitän hänet, ellei hän pysy minun laissani.

55 Mutta ellei hän pysy tässä käskyssä, silloin palvelijani Joseph tehköön kaiken hänen hyväkseen niin kuin on sanonut; ja minä siunaan Josephin ja annan hänelle runsaasti jälkeläisiä ja annan hänelle [a]satakertaisesti tässä maailmassa isiä ja äitejä, veljiä ja sisaria, taloja ja maita, vaimoja ja lapsia sekä

49 *a* Matt. 28:20.
b OL 68:12.
c OL 5:22.
PKO Kutsumus ja valinta.
d 1. Moos. 17:1–8; 2. Nefi 8:2.
50 *a* PKO Uhri.
b 1. Moos. 22:10–14; OL 97:8.
52 *a* PKO Smith, Emma Hale.
53 *a* Matt. 25:21; OL 52:13.
55 *a* Mark. 10:28–31.

[b]iankaikkisten elämien kruunuja iankaikkisissa maailmoissa.

56 Ja vielä, totisesti minä sanon: Antakoon palvelijattareni palvelijalleni Josephille [a]anteeksi hänen rikkomuksensa, niin silloin hän itse saa anteeksi rikkomuksensa, joissa hän on rikkonut minua vastaan, ja minä, Herra, sinun Jumalasi, siunaan hänet ja annan hänelle runsaasti jälkeläisiä ja saatan hänen sydämensä riemuitsemaan.

57 Ja vielä minä sanon: Palvelijani Joseph älköön päästäkö omaisuuttansa pois käsistään, jottei vihollinen tulisi ja hävittäisi häntä; sillä Saatana [a]pyrkii hävittämään; sillä minä olen Herra, sinun Jumalasi, ja hän on minun palvelijani, ja katso ja näe, minä olen hänen kanssansa, kuten olin Abrahamin, sinun isäsi, kanssa aina hänen [b]korotukseensa ja kirkkauteensa asti.

58 Nyt, mitä tulee [a]pappeuden lakiin, siihen kuuluu monta asiaa.

59 Totisesti, jos minun Isäni on kutsunut miehen, niin kuin [a]Aaronin, minun omalla äänelläni ja hänen äänellänsä, joka minut lähetti, ja minä olen antanut hänelle tämän pappeuden voiman [b]avaimet, hän ei tee syntiä, tekipä hän mitä tahansa minun nimessäni ja minun lakini mukaan ja minun sanani kautta, ja minä julistan hänet syyttömäksi.

60 Älköön sen tähden kukaan syyttäkö palvelijaani Josephia, sillä minä julistan hänet syyttömäksi, sillä hän uhraa sen uhrin, jonka minä hänen rikkomustensa tähden vaadin hänen käsistänsä, sanoo Herra, teidän Jumalanne.

61 Ja vielä, mitä tulee pappeuden lakiin – jos kuka tahansa mies ottaa vaimoksi [a]neitsyen ja haluaa ottaa vaimoksi [b]toisen, ja ensimmäinen antaa suostumuksensa, ja jos hän ottaa vaimoksi toisen, ja he ovat neitsyitä eivätkä ole vannoneet valaa kenellekään muulle miehelle, silloin hänet julistetaan syyttömäksi; hän ei voi tehdä aviorikosta, sillä heidät on annettu hänelle; sillä hän ei voi tehdä aviorikosta sen kanssa, joka kuuluu hänelle eikä kenellekään muulle.

62 Ja jos hänelle annetaan kymmenen neitsyttä tämän lain mukaan, hän ei voi tehdä aviorikosta, sillä he kuuluvat hänelle, ja heidät on annettu hänelle; sen tähden hänet on julistettu syyttömäksi.

63 Mutta jos yksi tai joku näistä kymmenestä neitsyestä vaimoksi mentyään on toisen miehen kanssa, hän on tehnyt aviorikoksen ja hänet hävitetään; sillä heidät on annettu heidän miehelleen, jotta he [a]lisääntyisivät ja täyttäisivät maan minun käskyni

55 *b* PKO Iankaikkinen elämä; Perhe: Iankaikkinen perhe.
56 *a* PKO Anteeksianto.
57 *a* Matt. 10:28.
b PKO Korotus.
58 *a* OL 84:19–26. PKO Pappeus.
59 *a* Hepr. 5:4. PKO Aaron, Mooseksen veli.
b PKO Pappeuden avaimet.
61 *a* PKO Neitsyt.
b VJ 1. PKO Avioliitto: Pluraaliavioliitto.
63 *a* 1. Moos. 1:26–28; MK Jaak. 2:30.

mukaan ja sen lupauksen täyttämiseksi, jonka Isäni antoi ennen maailman perustamista, sekä heidän korotuksekseen iankaikkisissa maailmoissa, jotta he voivat synnyttää ihmissieluja; sillä tässä jatkuu minun Isäni [b]työ, jotta hänet kirkastettaisiin.

64 Ja vielä, totisesti, totisesti minä sanon teille: Jos kenellä tahansa miehellä, joka pitää hallussaan tämän valtuuden avaimia, on vaimo ja hän opettaa hänelle minun pappeuteni lain, mitä tulee näihin asioihin, silloin hänen tulee uskoa ja tukea häntä, tai hänet hävitetään, sanoo Herra, teidän Jumalanne, sillä minä hävitän hänet; sillä minä teen nimeni suureksi kaikille niille, jotka ottavat vastaan minun lakini ja pysyvät siinä.

65 Sen tähden on laillista minun edessäni, jos vaimo ei ota vastaan tätä lakia, että mies ottaa vastaan kaiken, minkä minä, Herra, hänen Jumalansa, hänelle annan, koska vaimo ei uskonut eikä tukenut häntä minun sanani mukaisesti; ja silloin vaimosta tulee rikkoja; eikä miestä koske Saaran laki, hänen, joka tuki Abrahamia lain mukaan, kun minä käskin Abrahamia ottamaan Hagarin vaimoksi.

66 Ja nyt, mitä tähän lakiin tulee, totisesti, totisesti minä sanon sinulle: Minä ilmoitan sinulle enemmän tämän jälkeen; sen tähden tämä riittäköön tällä kertaa. Katso, minä olen Alfa ja Oomega. Aamen.

LUKU 133

Ilmoitus, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta Hiramissa Ohiossa 3. marraskuuta 1831. Joseph Smithin historiassa tämän ilmoituksen edellä sanotaan: "Tähän aikaan vanhimmat halusivat tietää monia asioita evankeliumin julistamisesta maan asukkaille sekä kokoamisesta; ja voidakseni vaeltaa todellisessa valossa ja saadakseni opetusta korkeudesta minä kysyin marraskuun 3. päivänä 1831 Herralta ja sain seuraavan tärkeän ilmoituksen." Tämä luku lisättiin Opin ja liittojen kirjaan ensin liitteenä, ja myöhemmin sille annettiin lukunumero.

1–6 Pyhiä käsketään valmistautumaan toiseen tulemiseen. 7–16 Kaikkia ihmisiä käsketään pakenemaan Babylonista, tulemaan Siioniin ja valmistautumaan Herran suuren päivän varalle. 17–35 Hän on seisova Siionin vuorella, mantereet tulevat yhdeksi maaksi, ja Israelin kadonneet heimot palaavat. 36–40 Evankeliumi palautettiin Joseph Smithin kautta saarnattavaksi kaikkialla maailmassa. 41–51 Herra tulee kostamaan jumalattomille. 52–56 Se on

63 *b* Moos. 1:39.

oleva hänen lunastettujensa vuosi. 57–74 Evankeliumi tulee lähettää maailmaan pelastamaan pyhiä ja jumalattomien tuhoksi.

Kuuntele, oi sinä kirkkoni kansa, sanoo Herra, sinun Jumalasi, ja kuule Herran sana sinusta,

2 Herran, joka [a]tulee aivan äkkiä temppeliinsä, Herran, joka tulee alas maailmaan [b]tuomitsemaan kirouksella, niin, kaikki kansakunnat, jotka unohtavat Jumalan, ja kaikki jumalattomat teidän keskuudessanne.

3 Sillä hän [a]paljastaa pyhän käsivartensa kaikkien kansakuntien silmien edessä, ja maan kaikki ääret saavat nähdä Jumalansa [b]pelastuksen.

4 Sen tähden valmistaudu, valmistaudu, oi kansani, pyhittäydy, kokoonnu yhteen, oi sinä kirkkoni kansa, Siionin maahan, kaikki te, joita ei ole käsketty jäämään.

5 Lähtekää pois [a]Babylonista. Pitäkää itsenne [b]puhtaina, te Herran astioiden kantajat.

6 Kutsukaa koolle juhlakokouksenne ja [a]puhukaa usein toisillenne. Ja jokainen huutakoon avuksi Herran nimeä.

7 Niin, totisesti minä sanon teille jälleen, että aika on tullut, jolloin Herran ääni kuuluu teille: lähtekää Babylonista; [a]kokoontukaa kansakuntien joukosta, [b]neljältä ilmansuunnalta, taivaan kaikista ääristä.

8 [a]Lähettäkää kirkkoni vanhimmat kaukana olevien kansakuntien luokse, meren [b]saarille, lähettäkää vieraisiin maihin; vedotkaa kaikkiin kansakuntiin, ensin [c]pakanoihin ja sitten [d]juutalaisiin.

9 Ja katsokaa ja nähkää, tämä on heidän huutonsa ja Herran ääni kaikille ihmisille: Lähtekää Siionin maahan, jotta minun kansani rajat laajenisivat ja Siionin [a]vaarnat vahvistuisivat ja jotta [b]Siion levittäytyisi ympäröiville seuduille.

10 Niin, lähteköön huuto kaikkien ihmisten keskuuteen: Herätkää ja nouskaa ja lähtekää [a]Ylkää vastaan, katsokaa ja nähkää, Ylkä tulee, menkää häntä vastaan. Valmistautukaa Herran [b]suurta päivää varten.

11 [a]Valvokaa siis, sillä te ette [b]tiedä päivää ettekä hetkeä.

12 Sen tähden ne, jotka ovat pakanoiden [a]keskuudessa, paetkoot [b]Siioniin,

13 ja ne, jotka ovat [a]Juudasta,

133 2 *a* Mal. 3:1; OL 36:8.
b OL 1:36.
PKO Jeesus Kristus: Tuomari.
3 *a* Jes. 52:10.
b Jes. 12:2; 52:10.
PKO Lunastussuunnitelma; Pelastus.
5 *a* Alma 5:57; OL 1:16.
PKO Babylon; Maailmallisuus.
b 2. Tim. 2:21; 3. Nefi 20:41; OL 38:42.
PKO Puhtaus.
6 *a* Mal. 3:16–18.
7 *a* OL 29:8.
PKO Israel: Israelin kokoaminen.
b Sak. 2:10–11; Mark. 13:27.
8 *a* PKO Lähetystyö.
b Jes. 11:11; 1. Nefi 22:4; 2. Nefi 10:8, 20.
c PKO Pakanat.
d PKO Juutalaiset.
9 *a* Jes. 54:2.
PKO Vaarna.
b PKO Siion.
10 *a* Matt. 25:6; OL 33:17–18; 45:54–59.
PKO Sulhanen.
b OL 1:12–14.
11 *a* Mark. 13:32–37; JS–M 1:46, 48.
b OL 49:7.
12 *a* OL 38:31, 42.
b PKO Siion.
13 *a* PKO Juuda.

paetkoot [b]Jerusalemiin, Herran [c]huoneen [d]vuorille.

14 Lähtekää kansakuntien keskuudesta, nimittäin Babylonista, jumalattomuuden keskeltä, mikä on hengellinen Babylon.

15 Mutta totisesti näin sanoo Herra: Älköön teidän pakonne olko [a]kiireessä, vaan kaikki valmistettakoon teidän edellänne; ja se, joka lähtee, [b]älköön katsoko taakseen, ettei äkillinen tuho häntä kohtaisi.

16 Kuunnelkaa ja kuulkaa, oi te maan asukkaat. [a]Kuunnelkaa yhdessä, te kirkkoni vanhimmat, ja kuulkaa Herran ääntä, sillä hän kutsuu kaikkia ihmisiä, ja hän käskee kaikkia ihmisiä kaikkialla tekemään [b]parannuksen.

17 Sillä katso, Herra Jumala on [a]lähettänyt enkelin, joka huutaa taivaan laella sanoen: Valmistakaa Herralle tie ja tehkää hänen polkunsa [b]suoriksi, sillä lähellä on hänen [c]tulemisensa hetki,

18 jolloin [a]Karitsa seisoo [b]Siionin vuorella ja hänen kanssaan [c]sataneljäkymmentäneljätuhatta, joiden otsaan on kirjoitettu hänen Isänsä nimi.

19 Valmistautukaa sen tähden [a]Yljän [b]tuloon; menkää, menkää häntä vastaan.

20 Sillä katso, hän [a]seisoo Öljymäellä ja mahtavan meren, nimittäin suuren syvyyden, päällä ja meren saarilla ja Siionin maassa.

21 Ja hän antaa äänensä [a]kuulua [b]Siionista, ja hän puhuu Jerusalemista, ja hänen äänensä kuuluu kaikkien keskuudessa;

22 ja se on niin kuin suurten vesien [a]pauhu ja niin kuin suuren [b]ukkosen jylinä, joka [c]hajottaa vuoret, eikä laaksoja löydy.

23 Hän käskee suurta syvyyttä, ja se ajetaan takaisin pohjoisiin maihin, ja [a]saaret tulevat yhdeksi maaksi;

24 ja [a]Jerusalemin maa ja Siionin maa palaavat takaisin omalle paikalleen, ja maasta tulee sellainen kuin se oli ennen sen [b]jaon aikaa.

25 Ja Herra, nimittäin Vapahtaja, seisoo kansansa keskellä ja [a]hallitsee kaikkea lihaa.

26 Ja ne, jotka ovat [a]pohjoisissa maissa, tulevat muistoon Herran edessä, ja heidän profeettansa kuulevat hänen äänensä, eivätkä he enää viivyttele; ja he lyövät

13 *b* PKO Jerusalem.
c Ps. 122.
d Jes. 2:1–3; Hes. 38:8.
15 *a* Jes. 52:10–12; OL 58:56.
b 1. Moos. 19:17, 26; Luuk. 9:62.
16 *a* OL 1:1–6.
b PKO Parannus.
17 *a* OL 13; 27:7–8; 88:92.
b Jes. 40:3–5.
c Mal. 3:1.
18 *a* Ilm. 14:1. PKO Jumalan Karitsa.
b OL 84:2.
c Ilm. 7:1–4.
19 *a* PKO Sulhanen.
b Matt. 25:1–13; OL 33:17–18; 88:92. PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
20 *a* Sak. 14:4; OL 45:48–53.
21 *a* Joel 4:16; Aam. 1:2.
b Jes. 2:2–4.
22 *a* Hes. 43:2; Ilm. 1:15; OL 110:3.
b Ps. 77:19; Ilm. 14:2.
c Tuom. 5:5; Jes. 40:4; 64:1; Ilm. 16:20; OL 49:23; 109:74.
23 *a* Ilm. 6:14.
24 *a* PKO Jerusalem.
b 1. Moos. 10:25. PKO Maa: Maan jako.
25 *a* PKO Jeesus Kristus: Kristuksen tuhatvuotinen hallituskausi.
26 *a* Jer. 16:14–15; OL 110:11. PKO Israel: Israelin kymmenen kadonnutta heimoa.

kallioihin, ja jäät virtaavat alas heidän edessään.

27 Ja [a]valtatie rakennetaan keskelle suurta syvyyttä.

28 Heidän vihollisistansa tulee heille saalista,

29 ja [a]autioon erämaahan puhkeaa elävän veden lammikoita, eikä paahtunut maa enää ole janoavaa maata.

30 Ja he tuovat runsaat aarteensa [a]Efraimin lapsille, minun palvelijoilleni.

31 Ja ikuisten [a]kukkuloiden ääret järisevät heidän edessään.

32 Ja siellä, nimittäin Siionissa, he lankeavat maahan ja Herran palvelijoiden, nimittäin Efraimin lasten, kädet kruunaavat heidät kirkkaudella.

33 Ja he [a]laulavat täynnä ikuista iloa.

34 Katso, tämä on ikuisen Jumalan siunaus Israelin [a]heimoille ja runsaampi siunaus [b]Efraimin ja häneen liittyneiden päälle.

35 Ja myös [a]Juudan heimoon kuuluvat pyhitetään [b]pyhyydessä heidän kärsimyksensä jälkeen Herran edessä, niin että he saavat asua hänen luonaan päivin ja öin, aina ja ikuisesti.

36 Ja nyt, totisesti sanoo Herra: Jotta nämä asiat tulisivat tunnetuiksi teidän keskuudessanne, oi maan asukkaat, minä olen lähettänyt [a]enkelini, joka lentää taivaan laella ja jolla on ikuinen [b]evankeliumi. Hän on ilmestynyt muutamille ja antanut sen ihmiselle, ja hän ilmestyy monille maan päällä asuville.

37 Ja tätä [a]evankeliumia [b]saarnataan [c]jokaiselle kansakunnalle ja suvulle ja kielelle ja kansalle.

38 Ja Jumalan palvelijat lähtevät maailmaan ja sanovat kovalla äänellä: Pelätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia, sillä hänen tuomionsa aika on tullut;

39 ja [a]palvelkaa häntä, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja vesien lähteet,

40 huutaen avuksi Herran nimeä päivin ja öin, sanoen: Oi, kunpa [a]repäisisit halki taivaat, kunpa tulisit alas, niin että vuoret virtaisivat alas sinun edessäsi.

41 Ja heille vastataan siihen, sillä Herran kirkkaus on kuin sulattava tuli, joka polttaa, ja kuin tuli, joka saa vedet [a]kiehumaan.

42 Oi Herra, sinä tulet alas tehdäksesi nimesi tunnetuksi vastustajillesi, ja kaikki kansakunnat vapisevat sinun edessäsi,

43 kun sinä teet kauhistavia tekoja, tekoja, joita he eivät odota;

44 niin, kun sinä tulet alas ja vuoret virtaavat alas sinun

27 *a* Jes. 11:15–16; 2. Nefi 21:16.
29 *a* Jes. 35:6–7.
30 *a* Sak. 10:7–12. PKO Efraim: Efraimin heimo.
31 *a* 1. Moos. 49:26.
33 *a* Jes. 35:10; 51:11; OL 66:11.
34 *a* PKO Israel: Israelin kaksitoista heimoa.
b 1. Moos. 48:14–20; 1. Aik. 5:1–2; Et. 13:7–10.
35 *a* PKO Juuda: Juudan heimo.
b PKO Pyhyys.
36 *a* Ilm. 14:6–7; OL 20:5–12.
b PKO Evankeliumin palautus.
37 *a* PKO Evankeliumi.
b PKO Lähetystyö; Saarnaaminen.
c OL 42:58.
39 *a* PKO Jumalan palveleminen.
40 *a* Jes. 63:19–64:1.
41 *a* Job 41:23.

edessäsi, sinä [a]kohtaat hänet, joka riemuitsee ja tekee vanhurskauden tekoja ja joka muistaa sinua sinun teilläsi.

45 Sillä maailman alusta eivät ihmiset ole kuulleet eivätkä korviinsa saaneet, eikä yksikään silmä ole nähnyt, paitsi sinun, oi Jumala, kuinka suuria sinä olet [a]valmistanut sille, joka sinua [b]odottaa.

46 Ja sanotaan: [a]Kuka on tämä, joka [b]tulee alas Jumalan luota taivaasta värjätyissä vaatteissa; niin, tuntemattomilta seuduilta, vaatetettuna loistavaan asuunsa, käyden voimansa suuruudessa?

47 Ja hän sanoo: Minä olen se, joka puhui vanhurskaudessa, voimallisena pelastamaan.

48 Ja Herran asu on [a]punainen ja hänen vaatteensa kuin viinikuurnan polkijan.

49 Ja niin suuri on hänen kirkkautensa loisto, että [a]aurinko kätkee kasvonsa häpeästä ja kuu epää valonsa ja tähdet sinkoutuvat sijoiltansa,

50 ja hänen äänensä kuuluu: Minä olen [a]polkenut viinikuurnan yksinäni ja tuonut tuomion kaikille ihmisille, eikä ketään ollut minun kanssani.

51 Ja minä olen tallannut heidät raivoissani ja poljin heidät vihassani, ja heidän vertansa minä olen [a]roiskuttanut puvulleni ja tahrannut kaikki vaatteeni, sillä tämä oli koston päivä, joka oli sydämessäni.

52 Ja nyt minun lunastettujeni vuosi on tullut; ja he puhuvat Herransa rakastavasta hyväntahtoisuudesta ja kaikesta, mitä hän on suonut heille hyvyytensä mukaan ja rakastavan hyväntahtoisuutensa mukaan aina ja ikuisesti.

53 Kaikissa heidän [a]ahdingoissaan hän oli ahdistettu. Ja enkeli hänen luotaan pelasti heidät, ja [b]rakkaudessaan ja sääliväisyydessään hän [c]lunasti heidät, nosti heitä ja kantoi heitä kaikkina menneinä päivinä;

54 niin, ja myös [a]Henokia ja niitä, jotka olivat hänen kanssansa, profeettoja, jotka olivat ennen häntä, ja myös [b]Nooaa ja niitä, jotka olivat ennen häntä, ja myös [c]Moosesta ja niitä, jotka olivat ennen häntä;

55 ja Mooseksesta Eliaan ja Eliasta Johannekseen nämä, jotka olivat Kristuksen kanssa hänen [a]ylösnousemuksessaan, ja pyhät apostolit, Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin kanssa, tulevat olemaan Karitsan luona.

56 Ja [a]pyhien [b]haudat [c]aukenevat, ja he tulevat esiin ja seisovat Karitsan [d]oikealla puolella, kun

44 *a* 1. Tess. 4:15–18.
45 *a* Jes. 64:3; 1. Kor. 2:9.
b Valit. 3:25; 2. Nefi 6:7, 13.
46 *a* Jes. 63:1–2.
b PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
48 *a* 1. Moos. 49:11–12; Luuk. 22:44; Ilm. 19:11–15; JSR Ilm. 19:15 (Liiteosa); Moosia 3:7; OL 19:18.
49 *a* Jes. 13:10; 24:23; OL 45:42; 88:87.
50 *a* Jes. 63:2–3; OL 76:107; 88:106.
51 *a* 3. Moos. 8:30.
53 *a* Jes. 63:4–9.
b PKO Rakkaus.
c PKO Lunastus.
54 *a* PKO Henok.
b PKO Nooa, Raamatun patriarkka.
c PKO Mooses.
55 *a* PKO Ylösnousemus.
56 *a* PKO Pyhä.
b OL 29:13.
c OL 45:45–46; 88:96–97.
d Matt. 25:33–34.

hän seisoo [e]Siioninvuorella ja pyhässä kaupungissa, [f]Uudessa-Jerusalemissa, ja he laulavat [g]Karitsan [h]laulua päivin ja öin, aina ja ikuisesti.

57 Ja tästä syystä, jotta ihmiset pääsisivät osallisiksi niistä [a]kirkkauksista, jotka oli määrä ilmoittaa, Herra lähetti [b]evankeliuminsa täyteyden, ikuisen liittonsa, puhuen yksinkertaisesti ja selkeästi –

58 valmistaakseen heikkoja siihen, mitä maan päällä on tapahtuva, ja Herran tehtävää varten sinä päivänä, jona [a]heikot saattavat viisaat häpeään ja [b]vähäisestä tulee mahtava kansakunta ja [c]kaksi karkottaa heidän kymmenettuhantensa.

59 Ja sen kautta, mikä maailmassa on heikkoa, Herra [a]pui kansakunnat Henkensä voimalla.

60 Ja tämän tähden nämä käskyt annettiin; päivänä, jona ne annettiin, ne käskettiin salata maailmalta, mutta nyt ne on [a]lähetettävä [b]kaikelle lihalle,

61 ja tämä on Herran mielen ja tahdon mukaista, hänen, joka hallitsee kaikkea lihaa.

62 Ja sille, joka tekee [a]parannuksen ja [b]pyhittää itsensä Herran edessä, annetaan [c]iankaikkinen elämä.

63 Ja niille, jotka eivät [a]kuule Herran ääntä, täytetään se, minkä profeetta Mooses kirjoitti, että heidät [b]erotetaan pois kansasta,

64 sekä se, minkä profeetta [a]Malakia kirjoitti: Sillä katso, se [b]päivä tulee, joka [c]palaa kuin uuni. Ja kaikki röyhkeät, niin, ja kaikki, jotka tekevät sitä, mikä on jumalatonta, ovat oljenkorsia; ja se päivä, joka tulee, polttaa heidät, sanoo Herra Sebaot, niin ettei se jätä heistä juurta eikä oksaa.

65 Ja nyt, tämä on Herran vastaus heille:

66 Sinä päivänä, jona minä tulin omieni luokse, kukaan teistä ei [a]ottanut minua vastaan, ja teidät karkotettiin.

67 Kun minä huusin uudestaan, kukaan teistä ei ollut vastaamassa; kuitenkaan minun [a]käteni ei ollut käynyt liian lyhyeksi lunastamaan enkä minä ollut [b]voimaton vapauttamaan.

68 Katso, nuhtelullani minä [a]kuivaan meren, minä teen virrat

56 *e* Jes. 24:23; Ilm. 14:1; OL 76:66; 84:2, 98–102.
f PKO Uusi-Jerusalem.
g PKO Jumalan Karitsa.
h Ilm. 15:3; OL 84:98–102.
57 *a* PKO Kirkkauden asteet.
b PKO Evankeliumi.
58 *a* Matt. 11:25; 1. Kor. 1:27; Alma 32:23; 37:6–7.
b Jes. 60:22.
c 5. Moos. 32:29–30.
59 *a* Miika 4:11–13.
60 *a* OL 104:58–59.
b OL 1:2.
62 *a* PKO Parannus.
b OL 88:74. PKO Pyhitys.
c PKO Iankaikkinen elämä.
63 *a* PKO Kuulla.
b Ap. t. 3:22–23; 1. Nefi 22:20–21; 3. Nefi 20:23; 21:11; OL 1:14; JS–H 1:40.
64 *a* Mal. 3:19. PKO Malakia.
b JS–H 1:36–37.
c Jes. 66:15–16; 1. Nefi 22:15; 3. Nefi 25:1; OL 29:9; 64:24. PKO Maa: Maan puhdistaminen.
66 *a* Joh. 1:11.
67 *a* 2. Nefi 28:32.
b Jes. 50:2; 2. Nefi 7:2.
68 *a* 2. Moos. 14:21; Joos. 3:14–17.

autiomaaksi; niiden kalat lemuavat ja kuolevat janoon.

69 Minä puen taivaat mustiin ja verhoan ne säkkikankaaseen.

70 Ja [a]tämä tulee teille minun kädestäni – te laskeudutte levolle murheisina.

71 Katsokaa ja nähkää, ei ole ketään, joka voi pelastaa teidät, sillä te ette totelleet minun ääntäni, kun minä kutsuin teitä taivaista; te ette uskoneet minun palvelijoitani, ja kun heidät [a]lähetettiin teidän luoksenne, te ette ottaneet heitä vastaan.

72 Sen tähden he [a]sinetöivät todistuksen ja sitoivat lain, ja teidät jätettiin pimeyden valtaan.

73 Nämä joutuvat ulkoiseen pimeyteen, missä [a]itketään ja valitetaan ja kiristellään hampaita.

74 Katso, Herra, teidän Jumalanne, on niin puhunut. Aamen.

LUKU 134

Uskon julistus hallitusvallasta ja laeista yleensä, hyväksytty yksimielisellä äänestyksellä kirkon yleiskokouksessa, joka pidettiin Kirtlandissa Ohiossa 17. elokuuta 1835. Monet pyhät kokoontuivat yhteen harkitsemaan Opin ja liittojen ensimmäisen painoksen ehdotettua sisältöä. Tämä julistus sai tuolloin seuraavat alkusanat: "Jottei meidän uskoamme maallisista hallitusvalloista ja laeista yleensä tulkittaisi tai ymmärrettäisi väärin, olemme harkinneet hyväksi esittää siitä mielipiteemme tämän kirjan lopussa."

1–4 Hallitusvaltojen tulee ylläpitää omantunnon ja Jumalan palvelemisen vapautta. 5–8 Kaikkien ihmisten tulee tukea hallitusvaltaa sekä osoittaa arvostusta ja kunnioitusta laeille. 9–10 Uskonnollisten yhdyskuntien ei pidä käyttää yhteiskunnallista valtaa. 11–12 Ihmisillä on oikeus puolustaa itseään ja omaisuuttaan.

Me uskomme, että Jumala on asettanut [a]hallitusvallat ihmisen hyväksi ja että hän pitää ihmisiä [b]tilivelvollisina heidän toimistaan niihin nähden, sekä lakien säätämisessä että niiden soveltamisessa yhteiskunnan hyväksi ja turvaksi.

2 Me uskomme, ettei mikään hallitusvalta voi pysyä rauhassa, ellei laadita sellaisia lakeja – ja pidetä niitä loukkaamattomina – jotka turvaavat jokaiselle yksilölle [a]omantunnonvapauden harjoittamisen ja oikeuden omaisuuteen ja sen hallintaan sekä hengen [b]varjelemiseen.

70 *a* Jes. 50:11.
71 *a* 2. Aik. 36:15–16; Jer. 44:4–5.
72 *a* Jes. 8:16–20.
73 *a* Matt. 8:11–12; Luuk. 13:28; OL 19:5. PKO Helvetti; Pimeys, hengellinen.
134 1 *a* OL 98:4–7; UK 1:12.
b PKO Vastuullisuus.
2 *a* PKO Omatunto; Tahdonvapaus.
b OL 42:18–19.

3 Me uskomme, että kaikilla hallitusvalloilla täytyy välttämättä olla [a]virkamiehiä ja hallitusmiehiä niiden lakien hallitsemiseksi ja että on etsittävä sellaisia, jotka toteuttavat lakia puolueettomasti ja oikeudenmukaisesti, ja näitä on kansan äänellään – jos kyseessä on tasavalta – tai hallitsijan tahdollaan tuettava.

4 Me uskomme, että uskonto on Jumalan asettama ja että ihmiset ovat vastuussa hänelle, ja yksinomaan hänelle, sen harjoittamisesta, sikäli kuin heidän uskonnolliset mielipiteensä eivät johda heitä loukkaamaan toisten oikeuksia ja vapauksia; mutta me emme usko, että inhimillisellä lailla on oikeus puuttua asiaan määräämällä Jumalan [a]palvelemisen sääntöjä, jotka sitovat ihmisten omaatuntoa, tai sanella julkisen tai yksityisen hartaudenharjoituksen muotoja; että hallitusmiesten tulee estää rikollisuutta mutta ei milloinkaan hallita kenenkään omaatuntoa; tulee rangaista syyllistä mutta ei milloinkaan tukahduttaa sielun vapautta.

5 Me uskomme, että kaikkien ihmisten velvollisuutena on tukea ja ylläpitää niiden eri maiden hallitusvaltoja, joissa he asuvat, sikäli kuin näiden hallitusvaltojen lait suojelevat heitä heidän myötäsyntyisten ja luovuttamattomien oikeuksiensa mukaan, ja ettei kiihotus eikä [a]kapinointi sovi kenellekään näin suojatulle kansalaiselle, ja siitä tulisi rangaista sen mukaan, ja että kaikilla hallitusvalloilla on oikeus säätää sellaisia lakeja, jotka niiden oman harkinnan mukaan parhaiten turvaavat yleisen edun, samalla kun omantunnonvapaus kuitenkin pidetään pyhänä.

6 Me uskomme, että jokaista tulee kunnioittaa hänen asemassaan, hallitsijoita ja hallitusmiehiä sellaisina, jotka on asetettu suojelemaan syyttömiä ja rankaisemaan syyllisiä, ja että kaikkien kuuluu osoittaa arvostusta ja kunnioitusta [a]laeille, koska ilman niitä sekasorto ja pelko syrjäyttävät rauhan ja sovun, sillä inhimilliset lait on säädetty nimenomaan sitä tarkoitusta varten, että ne säätelevät meidän asioitamme yksilöinä ja kansakuntina, ihmisten kesken; ja taivaasta annetut jumalalliset lait antavat säännöksiä hengellisistä asioista, uskosta ja Jumalan palvelemisesta; kumpaisistakin ihmisen on vastattava Luojalleen.

7 Me uskomme, että hallitsijoilla, valtioilla ja hallitusvalloilla on oikeus ja velvollisuus säätää lakeja kaikkien kansalaisten suojelemiseksi heidän vapaassa uskonnollisen uskonsa harjoituksessa, mutta me emme usko, että niillä on laillista oikeutta riistää kansalaisilta tätä vapautta tai rajoittaa heitä heidän mielipiteissänsä, niin kauan kuin lakeja kohtaan osoitetaan arvonantoa ja kunnioitusta eivätkä

3 *a* OL 98:8–10.
4 *a* Alma 21:21–22; UK 1:11.
PKO Jumalan palveleminen.
5 *a* UK 1:12.
PKO Kapinointi.
6 *a* OL 58:21; 88:34.

sellaiset uskonnolliset mielipiteet pidä kiihotusta ja vehkeilyä oikeutettuina.

8 Me uskomme, että rikoksen tekeminen tulee [a]rangaista rikkomuksen luonteen mukaisesti, että murha, petos, ryöstö, varkaus ja kaikenlainen yleisen rauhan rikkominen tulee rangaista niiden rikoksellisuuden ja niiden ihmisten keskuudessa aikaansaaman pahan mukaan sen hallitusvallan lakeja noudattaen, jonka valtapiirissä rikos on suoritettu, ja että yleisen rauhan ja sovun ylläpitämiseksi kaikkien ihmisten tulee astua esiin ja käyttää kykyjänsä niiden rangaistukseen saattamiseksi, jotka rikkovat hyviä lakeja.

9 Me emme usko, että on oikeudenmukaista sekoittaa uskonnollista vaikutusvaltaa hallitusvaltaan, niin että toista uskonnollista yhteisöä suositaan ja toisen hengellisiä vapauksia ja sen jäsenten henkilökohtaisia oikeuksia kansalaisina rajoitetaan.

10 Me uskomme, että kaikilla uskonnollisilla yhteisöillä on oikeus kohdella häiritsevästi käyttäytyviä jäseniään näiden yhteisöjen sääntöjen ja säännösten mukaisesti, mikäli sellainen kohtelu koskee täysivaltaista jäsenyyttä ja asemaa; mutta me emme usko, että millään uskonnollisella yhteisöllä on valtaa oikeudessa päättää ihmisten oikeudesta omaisuuteen tai henkeen, ottaa heiltä tämän maailman tavaraa tai saattaa heitä myöskään hengen tai ruumiin vaaraan tai langettaa heille mitään ruumiillista rangaistusta. Ne voivat ainoastaan [a]erottaa heidät yhteisöstään ja ottaa heiltä heidän täysivaltaisen jäsenyytensä.

11 Me uskomme, että ihmisten tulee vedota lakiin saadakseen hyvityksen kaikista vääryyksistä ja epäoikeudenmukaisuuksista, milloin on tehty henkilöön kohdistuvaa väkivaltaa ja milloin omistusoikeutta tai mainetta on loukattu ja missä on olemassa sellaisia lakeja, jotka suojelevat niiltä; mutta me uskomme, että kaikilla ihmisillä on oikeus puolustaa itseään, ystäviään ja omaisuuttaan sekä hallitusvaltaa kaikkien ihmisten laittomilta hyökkäyksiltä ja loukkauksilta ahdingon aikana, milloin lakeihin ei heti voida vedota eikä apua antaa.

12 Me uskomme, että on oikein [a]saarnata evankeliumia maan kansakunnille ja kehottaa vanhurskaita pelastautumaan maailman turmelukselta; mutta me emme usko, että on oikein ryhtyä tekemisiin orjien kanssa tai saarnata heille evankeliumia tai kastaa heitä vastoin heidän isäntiensä tahtoa ja halua tai puuttua heidän asioihinsa tai vaikuttaa heihin pienimmässäkään määrin, niin että he kävisivät tyytymättömiksi asemaansa tässä elämässä, saattaen siten vaaraan ihmishenkiä; tällaisen tekemisiin ryhtymisen me uskomme olevan laitonta ja väärin

8*a* Alma 30:7–11; OL 42:84–87.

10*a* PKO Kirkosta erottaminen.

12*a* PKO Lähetystyö; Saarnaaminen.

sekä vaarallista jokaisen sellaisen hallitusvallan rauhalle, joka sallii ihmisolentojen orjuudessa pitämisen.

LUKU 135

Tiedotus profeetta Joseph Smithin ja hänen veljensä, patriarkka Hyrum Smithin marttyyrikuolemasta Carthagessa Illinoisissa 27. kesäkuuta 1844. Tämä asiakirja liitettiin Opin ja liittojen vuoden 1844 laitoksen loppuun, joka oli lähes julkaisuvalmis, kun Joseph ja Hyrum Smith murhattiin.

1–2 Josephin ja Hyrumin marttyyrikuolema Carthagen vankilassa. 3 Profeetan asema julistetaan ylivertaiseksi. 4–7 Heidän viaton verensä todistaa työn totuudellisuudesta ja jumalallisuudesta.

Sinetöidäksemme tämän kirjan ja Mormonin kirjan todistuksen annamme tiedoksi profeetta [a]Joseph Smithin ja patriarkka Hyrum Smithin [b]marttyyrikuoleman. Heidät ampui [c]Carthagen vankilassa kesäkuun 27. päivänä 1844 noin kello viisi iltapäivällä aseistettu 150–200 henkilöä käsittävä mustaksi maalattu joukko. [d]Hyrum ammuttiin ensiksi, ja hän kaatui rauhallisesti huudahtaen: *Olen mennyttä miestä!* Joseph hyppäsi ikkunasta, ja hänet ammuttiin kuoliaaksi hänen sitä yrittäessään, ja hän huudahti: *Oi Herra, Jumalani!* Heitä kumpaistakin ammuttiin, kun he olivat kuolleet, raa'alla tavalla, ja kumpaankin osui neljä luotia.

2 [a]John Taylor ja Willard Richards, kaksi kahdestatoista, olivat ainoat henkilöt huoneessa sillä hetkellä; edellinen haavoittui pahasti neljästä luodista mutta on toipunut sittemmin; jälkimmäinen välttyi Jumalan varjeluksen tähden saamatta edes reikää viittaansa.

3 Joseph Smith, Herran [a]profeetta ja [b]näkijä, on tehnyt enemmän ihmisten pelastamiseksi tässä maailmassa kuin kukaan toinen ihminen, joka koskaan on siinä elänyt – paitsi ainoastaan Jeesus. Lyhyessä kahdenkymmenen vuoden ajassa hän on tuonut julki Mormonin kirjan, jonka hän käänsi Jumalan lahjan ja voiman avulla, ja hänen ansiostaan se on julkaistu kahdella mantereella; on lähettänyt ikuisen evankeliumin [c]täyteyden, jonka se sisälsi, maan neljään ilmansuuntaan; on tuonut julki ne ilmoitukset ja käskyt, jotka muodostavat tämän Opin ja liittojen kirjan, sekä monia muita viisaita asiakirjoja ja ohjeita ihmislasten

135 1 *a* PKO Smith, Joseph nuorempi.
b OL 5:22; 6:30. PKO Marttyyri.
c PKO Carthagen vankila, Illinois, USA.
d PKO Smith, Hyrum.
2 *a* PKO Taylor, John.
3 *a* PKO Profeetta.
b PKO Näkijä.
c OL 35:17; 42:12. PKO Evankeliumin palautus.

hyödyksi; koonnut monta tuhatta myöhempien aikojen pyhää, perustanut suuren [d]kaupungin ja jättänyt jälkeensä maineen ja nimen, joita ei voida hävittää. Hän oli suuri eläessään ja suuri kuollessaan Jumalan ja kansansa silmissä; ja kuten useimmat Herran voidelluista muinaisina aikoina, on sinetöinyt elämäntehtävänsä ja työnsä omalla [e]verellään; ja samoin on hänen veljensä Hyrum. Eläessään he olivat yhtä, ja kuollessaan he olivat yhdessä!

4 Kun Joseph lähti Carthageen antautuakseen uskoteltujen lain vaatimusten mukaisesti, hän sanoi kaksi, kolme päivää ennen murhaansa: ”Minä menen kuin [a]karitsa teurastettavaksi, mutta minä olen tyyni kuin kesäaamu; omallatunnollani ei ole rikkomuksia Jumalaa eikä keitään ihmisiä kohtaan. MINÄ KUOLEN VIATTOMANA, JA MINUSTA SANOTAAN VIELÄ: HÄNET MURHATTIIN KYLMÄVERISESTI.” – Samana aamuna, kun Hyrum oli valmistautunut lähtemään – sanottaisiinko teurastettavaksi; kyllä, sitä se oli – hän luki seuraavan kappaleen läheltä Eterin kirjan kahdennentoista luvun loppua Mormonin kirjasta ja taittoi lehdenkulman siltä kohdalta:

5 *Ja tapahtui, että minä rukoilin Herraa, että hän antaisi pakanoille armon, että heillä olisi rakkautta. Ja tapahtui, että Herra sanoi minulle: Ellei heillä ole rakkautta, sillä ei ole väliä sinulle, sinä olet ollut uskollinen; sen vuoksi sinun vaatteesi [a]puhdistetaan. Ja koska sinä olet nähnyt heikkoutesi, sinusta tehdään vahva, jopa niin että voit istua sille sijalle, jonka minä olen valmistanut Isäni huoneisiin. Ja nyt minä – – jätän jäähyväiset pakanoille, niin, ja myös veljilleni, joita minä rakastan, kunnes me kohtaamme Kristuksen [b]tuomioistuimen edessä, missä kaikki ihmiset tulevat tietämään, että minun vaatteeni eivät ole teidän verenne tahraamia.* [c]Testamentin tekijät ovat nyt kuolleet, ja heidän testamenttinsa on voimassa.

6 Hyrum Smith täytti neljäkymmentäneljä vuotta helmikuussa 1844, ja Joseph Smith täytti kolmekymmentäkahdeksan vuotta joulukuussa 1843; ja tästä lähtien heidän nimensä lasketaan uskonnon marttyyrien joukkoon; ja lukijoita kaikkien kansakuntien keskuudessa muistutetaan siitä, että Mormonin kirjan ja tämän – kirkon Opin ja liittojen kirjan – julki saattaminen rappioituneen maailman pelastamiseksi maksoi yhdeksännentoista vuosisadan parhaan veren ja että jos tuli voi vahingoittaa [a]vihantaa puuta Jumalan kunniaksi, kuinka helposti se polttaakaan kuivat puut viinitarhan puhdistamiseksi turmeluksesta. He elivät kirkkauden tähden, he kuolivat kirkkauden tähden, ja kirkkaus on heidän iankaikkinen palkkansa. Ajasta aikaan heidän nimensä kulkevat jälkeläisille pyhitettyjen jalokivinä.

3 *d* PKO Nauvoo, Illinois, USA.
e Hepr. 9:16–17; OL 136:39.
4 *a* Jes. 53:7.
5 *a* OL 88:74–75.
b Et. 12:36–38.
c Hepr. 9:16–17.
6 *a* Luuk. 23:31.

7 He olivat syyttömiä mihinkään rikokseen, kuten heistä oli osoitettu usein ennenkin, ja heidät suljettiin vankilaan ainoastaan petturien ja jumalattomien ihmisten salajuonen avulla; ja heidän *viaton verensä* Carthagen vankilan lattialla on ”mormonismiin” painettu leveä sinetti, jota mikään tuomioistuin maan päällä ei voi hylätä; ja heidän *viaton verensä* Illinoisin osavaltion vaakunakilvessä yhdessä osavaltion rikkoman lupauksen kanssa, jonka kuvernööri oli antanut, on todistus, jota koko maailma ei voi kiistää, ikuisen evankeliumin totuudesta; ja heidän *viaton verensä* vapauden lipussa ja Yhdysvaltojen *magna chartassa* on Jeesuksen Kristuksen uskonnon lähettiläs, joka koskettaa vilpittömien ihmisten sydäntä kaikkien kansakuntien keskuudessa; ja heidän *viaton verensä* yhdessä kaikkien niiden marttyyrien viattoman veren kanssa, jotka Johannes näki [a]alttarin alla, huutaa Herran Sebaotin puoleen, kunnes hän kostaa tuon veren maailmalle. Aamen.

LUKU 136

Herran sana ja tahto, annettu presidentti Brigham Youngin kautta Winter Quartersissa, Israelin leirissä, Omaha-heimon alueella Missourijoen länsirannalla lähellä Council Bluffsia Iowassa.

1–16 Israelin leirikunnan järjestäminen länteen matkaamista varten selitetään. 17–27 Pyhiä käsketään elämään monien evankeliumin ohjeiden mukaan. 28–33 Pyhien tulisi laulaa, tanssia, rukoilla ja oppia viisautta. 34–42 Profeettoja surmataan, jotta heitä voidaan kunnioittaa ja jumalattomat tuomita.

Herran sana ja tahto Israelin leirikunnasta sen matkalla länteen:

2 Koko [a]Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansa ja ne, jotka matkaavat heidän kanssaan, järjestäytykööt komppanioiksi liitoin ja lupauksin noudattaa kaikkia Herran, meidän Jumalamme, käskyjä ja säädöksiä.

3 Komppaniat järjestäytykööt siten, että niissä on [a]sadan päälliköt, viidenkymmenen päälliköt ja kymmenen päälliköt, johtaja ja hänen kaksi neuvonantajaansa niiden johdossa kahdentoista [b]apostolin alaisina.

4 Ja tämä on meidän [a]liittomme – että me [b]vaellamme kaikkien Herran [c]säädösten mukaan.

5 Jokainen komppania hankkikoon itselleen matkaa varten kaikki ne vetoeläimet, vankkurit,

7 *a* Ilm. 6:9.
136 2 *a* PKO Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko.
3 *a* 2. Moos. 18:21–26.
b PKO Apostoli.
4 *a* PKO Liitto.
b PKO Vaeltaminen Jumalan kanssa.
c PKO Säädökset.

muonavarat, vaatteet ja muut välttämättömät varusteet, jotka voi.

6 Kun komppaniat ovat järjestäytyneet, ne ryhtyköötkaikin voimin tekemään valmisteluja niitä varten, joiden on jäätävä.

7 Jokainen komppania päättäköön päälliköidensä ja johtajiensa avulla, kuinka moni voi lähteä ensi keväänä; valitkoon sitten riittävän määrän voimakkaita ja kyvykkäitä miehiä, joiden tulee hankkia vetoeläimiä, siemeniä ja maanviljelystyökaluja lähteäkseen uudisraivaajina valmistautumaan kevätkylvöön.

8 Kukin komppania kantakoon yhtäläisen osan, omaisuutensa mukaisesti, ottamalla mukaan [a]köyhiä, [b]leskiä, [c]orpoja ja niiden perheitä, jotka ovat menneet armeijaan, niin etteivät leskien ja orpojen huudot nouse Herran korviin tätä kansaa vastaan.

9 Jokainen komppania valmistakoon taloja ja peltoja viljan kasvattamiseksi niille, joiden on jäätävä jälkeen tänä kautena, ja tätä Herra tahtoo kansaltansa.

10 Jokainen käyttäköön kaikkea vaikutusvaltaansa ja omaisuuttansa tämän kansan viemiseksi siihen paikkaan, johon Herra sijoittaa Siionin [a]vaarnan.

11 Ja jos te teette tämän puhtain sydämin, kaikessa uskollisuudessa, teitä [a]siunataan; teidän katraitanne ja laumojanne ja teidän peltojanne ja teidän talojanne ja teidän perheitänne siunataan.

12 Palvelijani Ezra T. Benson ja Erastus Snow järjestäköötkomppanian.

13 Ja palvelijani Orson Pratt ja Wilford Woodruff järjestäköötkomppanian.

14 Myös palvelijani Amasa Lyman ja George A. Smith järjestäköötkomppanian.

15 Ja nimittäkää johtajat ja sadan ja viidenkymmenen ja kymmenen päälliköt.

16 Ja palvelijani, jotka on nimitetty, menköötopettamaan tämän minun tahtoni pyhille, niin että he olisivat valmiita lähtemään rauhan maahan.

17 Menkää ja tehkää, niin kuin minä olen käskenyt teitä, älkääkä pelätkö vihollisianne, sillä heillä ei ole voimaa pysäyttää minun työtäni.

18 Siion [a]lunastetaan minun hyväksi näkemänäni aikana.

19 Ja jos joku koettaa ylentää itsensä eikä etsi minun [a]neuvoani, hänellä ei ole voimaa ja hänen mielettömyytensä paljastetaan.

20 Etsikää; ja [a]pitäkää kaikki toisillenne antamanne lupaukset, älkääkä [b]himoitko sitä, mikä on veljenne.

21 [a]Varjelkaa itsenne pahasta käyttää väärin Herran nimeä, sillä minä olen Herra, teidän Jumalanne, niin, teidän isienne [b]Jumala, Abrahamin ja Iisakin ja Jaakobin Jumala.

8 *a* PKO Köyhät.
b PKO Leski.
c Jaak. 1:27; 3. Nefi 24:5.
10 *a* PKO Vaarna.
11 *a* 5. Moos. 28:1–14. PKO Siunaus, siunaaminen.
18 *a* OL 100:13.
19 *a* PKO Neuvo.
20 *a* PKO Rehellisyys.
b PKO Himo.
21 *a* PKO Rienaaminen.
b 2. Moos. 3:6; 1. Nefi 19:10.

22 [a]Minä olen se, joka johdatti Israelin lapset pois Egyptin maasta; ja viimeisinä aikoina minun käsivarteni on ojennettuna [b]pelastamaan kansani Israelin.

23 Lakatkaa [a]kiistelemästä keskenänne; lakatkaa puhumasta [b]pahaa toisistanne.

24 Lakatkaa juomasta itseänne [a]juovuksiin, ja olkoot sananne [b]rakennukseksi toinen toisellenne.

25 Jos lainaat lähimmäiseltäsi, palauta se, minkä olet [a]lainannut, ja jos et voi palauttaa sitä, niin mene heti sanomaan se lähimmäisellesi, ettei hän tuomitse sinua.

26 Jos löydät jotakin, minkä lähimmäisesi on [a]kadottanut, niin etsi uutterasti, kunnes voit antaa sen hänelle takaisin.

27 Huolehdi [a]tarkoin siitä, mitä sinulla on, että olisit ymmärtäväinen [b]taloudenhoitaja, sillä se on Herran, sinun Jumalasi, armolahja, ja sinä olet hänen taloudenhoitajansa.

28 Jos olet iloinen, ylistä Herraa [a]laulaen, soittaen, tanssien sekä [b]ylistys- ja [c]kiitosrukouksin.

29 Jos olet [a]murheellinen, huuda avuksi Herraa, sinun Jumalaasi, anoen, että sielusi [b]iloitsisi.

30 Älä pelkää vihollisiasi, sillä he ovat minun käsissäni, ja minä teen heille mieleni mukaan.

31 Minun kansaani on [a]koeteltava kaikessa, jotta se olisi valmis ottamaan vastaan sen [b]kirkkauden, joka minulla on sitä varten, nimittäin Siionin kirkkauden; ja se, joka ei kestä [c]kuritusta, ei ole arvollinen minun valtakuntaani.

32 Tietämätön oppikoon [a]viisautta [b]nöyrtymällä ja huutamalla avuksi Herraa, Jumalaansa, jotta hänen silmänsä avautuisivat, niin että hän näkisi, ja hänen korvansa aukenisivat, niin että hän kuulisi.

33 Sillä minun [a]Henkeni on lähetetty maailmaan valaisemaan nöyriä ja murtuneita ja jumalattomien tuomioksi.

34 Teidän veljenne ovat hylänneet teidät ja todistuksenne, nimittäin se kansakunta, joka on [a]karkottanut teidät pois;

35 ja nyt tulee heidän onnettomuutensa päivä, nimittäin murheen päivät, niin kuin synnytystuskat vaimolle, ja heidän surunsa on suuri, elleivät he joutuin tee parannusta, niin, hyvin joutuin.

36 Sillä he tappoivat profeetat

22 *a* 2. Moos. 13:18; Jer. 2:5–7; 1. Nefi 5:15; Alma 36:28. PKO Jehova.
b Jer. 30:10; Hes. 20:33–34; OL 38:33.
23 *a* 3. Nefi 11:29–30. PKO Kiista.
b OL 20:54. PKO Pahan puhuminen.
24 *a* PKO Viisauden sana.
b OL 108:7.
25 *a* Ps. 37:21; Moosia 4:28. PKO Rehellisyys; Velka.
26 *a* 3. Moos. 5:23; 5. Moos. 22:3.
27 *a* PKO Tunnollisuus.
b PKO Taloudenhoitaja.
28 *a* PKO Laulu.
b PKO Rukous.
c 2. Aik. 5:13; OL 59:15–16. PKO Kiitollisuus.
29 *a* 2. Sam. 22:7.
b PKO Ilo.
31 *a* OL 101:4. PKO Vastoinkäyminen.
b Room. 8:18; OL 58:3–4. PKO Kirkkaus.
c PKO Kuritus.
32 *a* PKO Viisaus.
b PKO Nöyryys.
33 *a* PKO Pyhä Henki.
34 *a* PKO Vaino.

ja ne, jotka lähetettiin heidän luoksensa, ja he ovat vuodattaneet viatonta verta, joka huutaa maasta heitä vastaan.

37 Ja nyt, älkää ihmetelkö näitä asioita, sillä te ette vielä ole [a]puhtaita; te ette voi vielä kestää minun kirkkauttani; mutta te saatte nähdä sen, jos pidätte uskollisesti kaikki sanani, jotka minä olen [b]antanut teille Aadamin päivistä Abrahamiin, Abrahamista Moosekseen, Mooseksesta Jeesukseen ja hänen apostoleihinsa ja Jeesuksen ja hänen apostoliensa päivistä Joseph Smithiin, jonka minä kutsuin [c]enkelieni, avustavien palvelijoideni, kautta ja omalla äänelläni taivaista, saattamaan ilmi minun työni,

38 jonka perustuksen hän laski ja oli uskollinen; ja minä otin hänet luokseni.

39 Monet ovat ihmetelleet hänen kuolemaansa, mutta oli tarpeen, että hän [a]sinetöi [b]todistuksensa [c]verellään, jotta häntä kunnioitettaisiin ja jumalattomat tuomittaisiin.

40 Enkö minä ole pelastanut teitä teidän [a]vihollisiltanne, ja sillä tavalla, että olen jättänyt todistuksen nimestäni?

41 Ja nyt, kuulkaa, oi sinä minun [a]kirkkoni kansa ja te vanhimmat, kuunnelkaa yhdessä; te olette saaneet minun [b]valtakuntani.

42 Pitäkää tarkasti kaikki minun käskyni, etteivät tuomiot kohtaa teitä ja uskonne raukea tyhjiin ja etteivät vihollisenne voita teitä. Niin, ei muuta tällä kertaa. Aamen ja aamen.

LUKU 137

Näky, joka annettiin profeetta Joseph Smithille temppelissä Kirtlandissa Ohiossa 21. tammikuuta 1836. Tilaisuudessa suoritettiin toimituksia valmistauduttaessa temppelin vihkimiseen.

1–6 Profeetta näkee veljensä Alvinin selestisessä valtakunnassa. 7–9 Oppi kuolleiden pelastuksesta ilmoitetaan. 10 Kaikki lapset pelastuvat selestiseen valtakuntaan.

[a]Taivaat aukenivat meille, ja minä näin Jumalan [b]selestisen valtakunnan ja sen kirkkauden; olinko [c]ruumiissani vai poissa siitä, en tiedä.

2 Näin sen [a]portin ylimaallisen

37 *a* PKO Puhtaus.
b Hel. 8:18.
c Ilm. 14:6; OL 110:11–16; 128:19–21; JS–H 1:30–47.
39 *a* Moosia 17:20; OL 135:3.
b PKO Todistaminen.
c PKO Marttyyri.
40 *a* 2. Moos. 23:22; OL 8:4; 105:15.
41 *a* PKO Jeesuksen Kristuksen kirkko.
b Dan. 7:27.
137 1 *a* Ap. t. 7:55–56; 1. Nefi 1:8; Hel. 5:45–49; JS–H 1:43.
b PKO Selestinen kirkkaus.
c 2. Kor. 12:2–4; 1. Nefi 11:1; Moos. 1:11.
2 *a* 2. Nefi 9:41; 31:17.

kauneuden, josta tuon valtakunnan perilliset käyvät ja joka oli kuin [b]tulenliekkien kehä;

3 myös Jumalan [a]liekehtivän valtaistuimen, jolla istuivat [b]Isä ja [c]Poika.

4 Näin tuon valtakunnan kauniit kadut, jotka näyttivät ikään kuin [a]kullalla päällystetyiltä.

5 Näin isä [a]Aadamin ja [b]Abrahamin sekä [c]isäni ja [d]äitini, veljeni [e]Alvinin, joka on kauan sitten nukkunut pois,

6 ja ihmettelin, miten hän oli saanut [a]perintöosan tuossa valtakunnassa, sillä hän oli lähtenyt tästä elämästä, ennen kuin Herra oli ojentanut kätensä kootakseen Israelin [b]toisen kerran, eikä häntä ollut [c]kastettu syntien anteeksisaamiseksi.

7 Niin Herran [a]ääni tuli minulle ja sanoi: Kaikki, jotka ovat kuolleet [b]vailla tietoa tästä evankeliumista mutta jotka olisivat ottaneet sen vastaan, jos heidän olisi sallittu jäädä, ovat Jumalan [c]selestisen valtakunnan [d]perillisiä;

8 samoin kaikki, jotka kuolevat vastedes vailla tietoa siitä mutta jotka [a]olisivat ottaneet sen vastaan koko sydämestään, ovat tuon valtakunnan perillisiä,

9 sillä minä, Herra, [a]tuomitsen kaikki ihmiset heidän [b]tekojensa mukaan, heidän sydämensä [c]halun mukaan.

10 Ja minä näin myös, että kaikki lapset, jotka kuolevat ennen kuin saavuttavat vastuullisen [a]iän, [b]pelastuvat taivaan selestiseen valtakuntaan.

LUKU 138

Näky, joka annettiin presidentti Joseph F. Smithille Salt Lake Cityssä Utahissa 3. lokakuuta 1918. Presidentti Smith ilmoitti avajaispuheessaan kirkon 89. puolivuotiskonferenssissa 4. lokakuuta 1918, että hän oli saanut edeltäneiden kuukausien aikana useita

2 *b* 2. Moos. 24:17; Jes. 33:14–15; Hel. 5:23; OL 130:7.
3 *a* Jes. 6:1; Hes. 1:26–28.
b PKO Jumala, jumaluus: Isä Jumala.
c PKO Jumala, jumaluus: Poika Jumala.
4 *a* Ilm. 21:21; OL 110:2.
5 *a* PKO Aadam.
b OL 132:29. PKO Abraham.
c OL 124:19. PKO Smith, Joseph vanhempi.
d PKO Smith, Lucy Mack.
e JS–H 1:4.
6 *a* PKO Kuolleiden pelastus.
b Jes. 11:11; 1. Nefi 22:10–12; MK Jaak. 6:2. PKO Israel: Israelin kokoaminen.
c Joh. 3:3–5; 2. Nefi 9:23; Et. 4:18–19; OL 76:50–52; 84:74. PKO Kaste, kastaminen.
7 *a* Hel. 5:30. PKO Ilmoitus.
b JSR 1. Piet. 4:6 (Liiteosa); 2. Nefi 9:25–26; Moosia 15:24.
c PKO Selestinen kirkkaus.
d OL 76:50–70.
8 *a* Alma 18:32; OL 6:16.
9 *a* Ilm. 20:12–13. PKO Viimeinen tuomio.
b PKO Teot.
c OL 64:34. PKO Sydän.
10 *a* PKO Vastuullisuus.
b PKO Pelastus: Lasten pelastus.

jumalallisia sanomia. Yhden näistä, joka koski Vapahtajan käyntiä vainajien henkien luona hänen ruumiinsa maatessa haudassa, presidentti Smith oli saanut edellisenä päivänä. Se kirjoitettiin muistiin heti konferenssin päättymisen jälkeen. Se esitettiin 31. lokakuuta 1918 ensimmäisen presidenttikunnan neuvonantajille, kahdentoista neuvostolle ja patriarkalle, ja he hyväksyivät sen yksimielisesti.

1–10 Presidentti Joseph F. Smith pohdiskelee Pietarin kirjoituksia ja meidän Herramme käyntiä henkimaailmassa. 11–24 Presidentti Smith näkee vanhurskaat kuolleet kokoontuneina paratiisiin ja Kristuksen palvelutyön heidän keskuudessaan. 25–37 Hän näkee, kuinka evankeliumin saarnaaminen järjestettiin henkien keskuudessa. 38–52 Hän näkee henkimaailmassa Aadamin, Eevan ja monia pyhistä profeetoista, jotka ovat pitäneet henkitilaansa ennen ylösnousemusta vankeutena. 53–60 Nykyajan vanhurskaat kuolleet jatkavat työtään henkien maailmassa.

Lokakuun kolmantena päivänä vuonna tuhatyhdeksänsataakahdeksantoista istuin huoneessani [a]pohdiskellen kirjoituksia

2 ja mietiskellen suurta [a]sovitusuhria, jonka Jumalan Poika antoi maailman [b]lunastamiseksi,

3 ja sitä suurta ja ihmeellistä [a]rakkautta, jonka Isä ja Poika ilmaisivat [b]Lunastajan maailmaan tulemisessa,

4 jotta ihmissuku voisi pelastua hänen [a]sovituksensa kautta ja [b]kuuliaisuuden kautta evankeliumin periaatteille.

5 Näin mietiskellessäni ajatukseni kääntyivät apostoli Pietarin kirjoituksiin [a]alkukirkon pyhille, jotka asuivat hajallaan [b]Pontoksessa, Galatiassa, Kappadokiassa ja muissa Aasian osissa, joissa evankeliumia oli saarnattu Herran ristiinnaulitsemisen jälkeen.

6 Avasin Raamatun ja luin Pietarin ensimmäisen kirjeen kolmannen ja neljännen luvun, ja lukiessani minuun vaikuttivat suuresti, enemmän kuin milloinkaan ennen, seuraavat kohdat:

7 ”Kärsihän Kristuskin ainutkertaisen kuoleman syntien tähden, syytön syyllisten puolesta, johdattaakseen teidät Jumalan luo. Hänen ruumiinsa surmattiin, mutta hengessä hänet tehtiin eläväksi.

8 Ja niin hän myös meni ja saarnasi [a]vankilassa oleville hengille,

9 jotka muinoin eivät totelleet Jumalaa, kun hän Nooan päivinä kärsivällisesti odotti sen ajan, kun arkkia rakennettiin. Vain muutama ihminen, kaikkiaan kahdeksan, pelastui arkissa

138 1 *a* PKO Pohtiminen.
2 *a* Matt. 20:28. PKO Sovitus.
b PKO Lunastussuunnitelma.
3 *a* Joh. 3:16. PKO Rakkaus.
b PKO Lunastaja.
4 *a* UK 1:3.
b Matt. 7:21. PKO Kuuliaisuus.
5 *a* ELI varhempien aikojen pyhille.
b 1. Piet. 1:1.
8 *a* Jes. 61:1; Luuk. 4:18; OL 76:73–74; 88:99.

veden kantamana.” (1. Piet. 3:18–20.)

10 ”Sitä varten niillekin, jotka ovat kuolleet, on julistettu evankeliumi, että he eläisivät hengessä, niin kuin Jumala elää, vaikka ruumiissaan ovat saaneet saman tuomion kuin kaikki ihmiset” (1. Pietari 4:6).

11 Pohtiessani näitä asioita, jotka on [a]kirjoitettu, ymmärrykseni [b]silmät avautuivat ja Herran Henki [c]lepäsi päälläni ja näin [d]kuolleiden joukot, sekä pienet että suuret.

12 Ja erääseen paikkaan oli koottu yhteen lukematon määrä vanhurskaiden [a]henkiä, jotka olivat olleet [b]uskollisia todistuksessa Jeesuksesta eläessään kuolevaisuudessa

13 ja jotka olivat uhranneet [a]uhrin Jumalan Pojan suuren uhrin vertauskuvana ja olivat [b]kärsineet ahdinkoa Lunastajansa nimessä.

14 Kaikki nämä olivat lähteneet kuolevaisesta elämästä lujina [a]toivossa kirkkauden [b]ylösnousemuksesta [c]Isän Jumalan ja hänen [d]ainosyntyisen Poikansa, Jeesuksen Kristuksen, [e]armosta.

15 Näin, että he olivat täynnä [a]iloa ja riemua ja että he riemuitsivat yhdessä, koska heidän vapautuksensa päivä oli käsillä.

16 He olivat kokoontuneet odottamaan Jumalan Pojan tulemista [a]henkimaailmaan julistamaan heidän lunastustaan kuoleman [b]siteistä.

17 Heidän nukkuva tomumajansa [a]palautettaisiin täydelliseen muotoonsa, [b]luu luuhunsa ja jänteet ja liha niihin, [c]henki ja ruumis yhdistettäisiin niin, ettei niitä enää koskaan erotettaisi, jotta he saisivat [d]ilon täyteyden.

18 Tämän suunnattoman joukon odottaessa ja keskustellessa – riemuiten hetkestä, jolloin heidät vapautettaisiin kuoleman kahleista – Jumalan Poika ilmestyi julistamaan [a]vapautusta vangituille, jotka olivat olleet uskollisia;

19 ja siellä hän [a]saarnasi heille ikuista [b]evankeliumia, oppia ylösnousemuksesta sekä ihmissuvun lunastamisesta [c]lankeemuksesta ja henkilökohtaisista synneistä [d]parannuksen ehdolla.

20 Mutta [a]jumalattomien luo hän ei mennyt, eikä hän korottanut ääntänsä jumalattomien ja parannusta tekemättömien

11 *a* PKO Pyhät kirjoitukset: Pyhien kirjoitusten arvo.
b Ef. 1:18; OL 76:10, 12, 19.
c Jes. 11:2.
d PKO Henki.
12 *a* OL 76:69–70.
b OL 6:13; 51:19; 76:51–53.
13 *a* PKO Uhri.
b Matt. 5:10–12.
14 *a* Et. 12:4; Moroni 7:3, 40–44.
PKO Toivo.
b PKO Ylösnousemus.
c PKO Jumala, jumaluus: Isä Jumala.
d PKO Ainosyntyinen.
e PKO Armo.
15 *a* Jes. 51:11; Alma 40:12.
16 *a* Luuk. 23:43; Alma 40:11–12.
PKO Paratiisi.
b Morm. 9:13.
17 *a* 2. Nefi 9:10–13.
b Hes. 37:1–14.
c OL 93:33–34.
d PKO Ilo.
18 *a* Jes. 61:1.
PKO Kuolleiden pelastus.
19 *a* OL 76:72–74.
b PKO Evankeliumi.
c PKO Aadamin ja Eevan lankeemus.
d PKO Parannus.
20 *a* Alma 40:13–14.
PKO Helvetti; Jumalattomuus.

keskuudessa, jotka olivat [b]saastuttaneet itsensä lihassa ollessaan;

21 eivät myöskään kapinalliset, jotka olivat hylänneet muinaisten profeettojen todistukset ja varoitukset, nähneet hänen kirkkauttaan eivätkä katsoneet hänen kasvojaan.

22 Missä nämä olivat, siellä [a]vallitsi pimeys, mutta vanhurskaiden keskuudessa oli [b]rauha;

23 ja pyhät riemuitsivat [a]lunastuksestaan ja [b]polvistuivat ja tunnustivat Jumalan Pojan Lunastajakseen ja Pelastajakseen kuolemasta ja helvetin [c]kahleista.

24 Heidän kasvonsa loistivat, ja Herran [a]kirkkauden säteily lepäsi heidän päällään, ja he [b]lauloivat ylistystä hänen pyhälle nimelleen.

25 Minä ihmettelin, sillä minä käsitin, että Vapahtaja vietti noin kolme vuotta palvelutyössään juutalaisten ja Israelin huoneeseen kuuluvien keskuudessa pyrkien opettamaan heille ikuista evankeliumia ja kutsumaan heitä parannukseen;

26 mutta vaikka hän teki voimallisia tekoja ja ihmeitä ja julisti totuutta suurella [a]voimalla ja valtuudella, vain harvat kuulivat hänen ääntään ja iloitsivat hänen läsnäolostaan ja ottivat pelastuksen vastaan hänen käsistään.

27 Mutta hänen palvelutyönsä kuolleiden keskuudessa rajoittui ristiinnaulitsemisen ja hänen ylösnousemuksensa väliseen [a]lyhyeen aikaan;

28 ja minä kummastelin Pietarin sanoja – joissa hän sanoi, että Jumalan Poika saarnasi vankeudessa oleville hengille, jotka muinoin eivät totelleet Jumalaa, kun hän Nooan päivinä kärsivällisesti odotti – ja kuinka hänen oli ollut mahdollista saarnata noille hengille ja suorittaa välttämätön työ heidän keskuudessaan niin lyhyessä ajassa.

29 Ja kummastellessani silmäni avautuivat ja ymmärrykseni [a]avartui ja minä käsitin, ettei Herra henkilökohtaisesti mennyt jumalattomien ja tottelemattomien keskuuteen, jotka olivat hylänneet totuuden, heitä opettamaan,

30 vaan katso, vanhurskaiden keskuudesta hän järjesti joukkonsa ja nimitti [a]voimalla ja valtuudella puettuja sanansaattajia ja valtuutti heidät lähtemään ja viemään evankeliumin valon [b]pimeydessä oleville, tosiaankin [c]kaikille ihmisten hengille; ja näin evankeliumia saarnattiin kuolleille.

31 Ja valitut sanansaattajat lähtivät julistamaan Herran [a]suosiollista päivää ja kuuluttamaan [b]vapautusta kahlituille vangeille, vieläpä kaikille, jotka tekisivät

20 *b* 1. Nefi 10:21.
22 *a* PKO Pimeys, hengellinen.
b PKO Rauha.
23 *a* PKO Lunastussuunnitelma.
b Room. 14:11; Moosia 27:31.
c 2. Nefi 1:13; Alma 12:11.
24 *a* Ps. 104:1–2; Jes. 60:19; Ilm. 22:5; JS–H 1:17. PKO Valo, Kristuksen.
b PKO Laulu.
26 *a* 1. Nefi 11:28.
27 *a* Mark. 8:31.
29 *a* OL 76:12.
30 *a* Luuk. 24:49.
b PKO Pimeys, hengellinen.
c OL 1:2.
31 *a* Jes. 61:2; Luuk. 4:17–19.
b PKO Vapaus.

parannuksen synneistään ja ottaisivat vastaan evankeliumin.

32 Näin evankeliumia saarnattiin niille, jotka olivat [a]kuolleet synneissään vailla [b]tietoa totuudesta tai rikkomuksessa hylättyään profeetat.

33 Näille opetettiin [a]uskoa Jumalaan, parannusta synnistä, [b]sijaiskastetta syntien [c]anteeksisaamiseksi, Pyhän Hengen [d]lahjaa kätten päällepanemisen kautta

34 ja kaikkia muita evankeliumin periaatteita, jotka heidän oli välttämätöntä tuntea tullakseen kelvollisiksi, jotta he eläisivät hengessä, niin kuin Jumala elää, vaikka he lihassa ovat saaneet saman [a]tuomion kuin kaikki ihmiset.

35 Ja niin ilmoitettiin kuolleiden keskuudessa, sekä pienten että suurten, niin vääryydentekijöiden kuin uskollistenkin, että lunastus oli tapahtunut Jumalan Pojan [a]uhrin kautta [b]ristillä.

36 Näin ilmoitettiin, että Lunastajamme käytti aikansa henkien maailmassa ollessaan opettaen ja valmistaen niiden [a]profeettojen uskollisia henkiä, jotka olivat todistaneet hänestä lihassa,

37 jotta he veisivät lunastuksen sanoman kaikille kuolleille, joiden luo hän ei henkilökohtaisesti voinut mennä heidän [a]kapinointinsa ja rikkomustensa tähden, niin että hekin hänen palvelijoidensa palveluksen kautta kuulisivat hänen sanansa.

38 Niiden suurten ja mahtavien joukossa, jotka olivat kokoontuneet tähän vanhurskaiden suureen kokoukseen, olivat isä [a]Aadam, Ikiaikainen ja kaikkien isä,

39 ja kunnioitettu äitimme [a]Eeva monen uskollisen tyttärensä kanssa, jotka olivat eläneet kautta aikain ja palvelleet todellista ja elävää Jumalaa.

40 [a]Abel, ensimmäinen [b]marttyyri, oli siellä ja hänen veljensä [c]Set, yksi mahtavista, joka oli isänsä Aadamin ilmetty [d]kuva.

41 Myös [a]Nooa, joka varoitti vedenpaisumuksesta, [b]Seem, suuri [c]ylipappi, [d]Abraham, uskollisten isä, [e]Iisak, [f]Jaakob ja [g]Mooses, Israelin suuri lainsäätäjä,

42 sekä [a]Jesaja, joka julisti profetian kautta, että Lunastaja oli voideltu parantamaan niitä, joiden sydän on särkynyt, julistamaan

32 *a* Joh. 8:21–24.
b OL 128:5.
PKO Tieto.
33 *a* UK 1:4.
PKO Usko.
b PKO Kaste, kastaminen: Kaste kuolleiden puolesta; Toimitukset: Sijaistoimitus.
c PKO Syntien anteeksisaaminen.
d PKO Pyhän Hengen lahja.
34 *a* PKO Viimeinen tuomio.
35 *a* Alma 34:9–16.
PKO Sovitus; Uhri.
b PKO Risti; Ristiinnaulitseminen.
36 *a* OL 138:57.
37 *a* OL 138:20.
PKO Kapinointi.
38 *a* PKO Aadam.
39 *a* Moos. 4:26.
PKO Eeva.
40 *a* PKO Abel.
b PKO Marttyyri.
c PKO Set.
d 1. Moos. 5:3; Moos. 6:10.
41 *a* PKO Nooa, Raamatun patriarkka.
b PKO Seem.
c PKO Ylipappi.
d 1. Moos. 17:1–8.
PKO Abraham.
e 1. Moos. 21:1–5.
PKO Iisak.
f 1. Moos. 35:9–15.
PKO Jaakob, Iisakin poika.
g PKO Mooses.
42 *a* PKO Jesaja.

[b]vangituille vapautusta ja kahlituille [c]vankilan aukenemista, olivat siellä.

43 Edelleen myös [a]Hesekiel, jolle näytettiin näyssä suuri laakso, jossa oli [b]kuivia luita, jotka vaatetettaisiin lihalla, tullakseen jälleen esiin kuolleiden [c]ylösnousemuksessa elävinä sieluina;

44 [a]Daniel, joka näki ennalta ja ennusti, että myöhempinä aikoina perustettaisiin Jumalan [b]valtakunta, joka ei enää ikinä tuhoutuisi ja jota ei annettaisi toiselle kansalle;

45 [a]Elias, joka oli Mooseksen kanssa [b]Kirkastusvuorella;

46 ja [a]Malakia, profeetta, joka todisti [b]Elian tulosta – josta myös Moroni puhui profeetta Joseph Smithille selittäen, että hän tulisi ennen Herran suuren ja pelottavan [c]päivän tulemista – olivat siellä.

47 Profeetta Elian oli määrä istuttaa lasten [a]sydämiin heidän isilleen annetut lupaukset

48 enteenä siitä suuresta [a]työstä, jota tehtäisiin Herran [b]temppeleissä aikojen täyttymisen [c]taloudenhoitokauden aikana kuolleiden lunastamiseksi ja lasten [d]sinetöimiseksi vanhempiinsa, jottei koko maata lyötäisi kirouksella ja hävitettäisi täysin hänen tullessaan.

49 Kaikki nämä ja monet muut – nimittäin [a]profeetat, jotka olivat eläneet nefiläisten keskuudessa ja todistaneet Jumalan Pojan tulemisesta – liikkuivat tässä suunnattomassa joukossa ja odottivat vapautustaan,

50 sillä kuolleet olivat pitäneet [a]henkensä pitkää eroa ruumiistaan [b]vankeutena.

51 Näitä Herra opetti ja antoi heille [a]voiman tulla esiin hänen kuolleista nousemisensa jälkeen, käydä hänen Isänsä valtakuntaan, siellä tulla kruunatuiksi [b]kuolemattomuudella ja [c]iankaikkisella elämällä

52 ja jatkaa siitä eteenpäin työtään, kuten Herra oli luvannut, sekä päästä osallisiksi kaikista [a]siunauksista, jotka oli pidetty varattuina niille, jotka häntä rakastavat.

53 Myös profeetta Joseph Smith ja isäni Hyrum Smith, Brigham Young, John Taylor, Wilford Woodruff ja muita oivallisia henkiä, jotka oli [a]varattu tulemaan

42 *b* Jes. 61:1–2.
c PKO Helvetti.
43 *a* PKO Hesekiel.
b Hes. 37:1–14.
c PKO Ylösnousemus.
44 *a* PKO Daniel.
b Dan. 2:44–45.
PKO Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta.
45 *a* PKO Elia(s).
b PKO Kirkastuminen.
46 *a* Mal. 3:23–24; JS–H 1:36–39.
PKO Malakia.
b OL 110:13–15.
PKO Elia.
c PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
47 *a* OL 128:17.
48 *a* PKO Kuolleiden pelastus.
b PKO Temppeli, Herran huone.
c PKO Taloudenhoitokausi.
d PKO Perhe: Iankaikkinen perhe; Sinetöiminen.
49 *a* Hel. 8:19–22.
50 *a* PKO Henki.
b OL 45:17.
51 *a* 1. Kor. 6:14; Alma 40:19–21.
b PKO Kuolemattomuus.
c OL 29:43.
PKO Iankaikkinen elämä.
52 *a* Jes. 64:3; 1. Kor. 2:9; OL 14:7.
53 *a* PKO Ennalta asettaminen.

maailmaan aikojen täyttyessä, jotta he olisivat mukana laskemassa suuren myöhempien aikojen työn [b]perustuksia,

54 mukaan luettuina temppelien rakentaminen ja toimitusten suorittaminen [a]kuolleiden lunastamiseksi niissä, olivat henkimaailmassa.

55 Havaitsin, että he olivat myös niiden [a]jalojen ja suurten joukossa, jotka oli [b]valittu alussa tulemaan johtajiksi Jumalan kirkkoon.

56 Tosiaan ennen syntymäänsä he saivat monien muiden kanssa ensimmäiset opetuksensa henkien maailmassa ja heitä [a]valmistettiin tulemaan maailmaan Herran hyväksi näkemänä [b]aikana tekemään työtä hänen [c]viinitarhassaan ihmissielujen pelastamiseksi.

57 Näin, että tämän taloudenhoitokauden uskolliset [a]vanhimmat, kun he poistuvat kuolevaisesta elämästä, jatkavat työtään saarnaten parannuksen sekä Jumalan ainosyntyisen Pojan uhrin kautta tapahtuvan lunastuksen evankeliumia niiden keskuudessa, jotka ovat [b]pimeydessä ja synnin orjuudessa kuolleiden henkien suuressa maailmassa.

58 Kuolleet, jotka tekevät parannuksen, [a]lunastetaan kuuliaisuuden kautta Jumalan huoneen [b]toimituksille,

59 ja sen jälkeen kun he ovat kärsineet rangaistuksen rikkomuksistaan ja heidät on [a]pesty puhtaiksi, he saavat palkan [b]tekojensa mukaan, sillä he ovat pelastuksen perillisiä.

60 Tällainen oli minulle näytetty näky kuolleiden lunastuksesta, ja minä todistan ja tiedän, että tämä todistus on [a]tosi, Herramme ja Vapahtajamme, Jeesuksen Kristuksen siunauksen kautta, aivan niin. Aamen.

53 *b* OL 64:33.
54 *a* PKO Toimitukset: Sijaistoimitus.
55 *a* Abr. 3:22–24.
b PKO Ennalta asettaminen.
56 *a* Job 38:4–7; Alma 13:3–7.
b Ap. t. 17:24–27.
c MK Jaak. 6:2–3. PKO Herran viinitarha.
57 *a* PKO Vanhin.
b PKO Helvetti.
58 *a* PKO Lunastus.
b PKO Toimitukset.
59 *a* Alma 5:17–22. PKO Anteeksianto.
b PKO Teot.
60 *a* PKO Totuus.

VIRALLINEN JULISTUS 1

Raamatussa ja Mormonin kirjassa opetetaan, että yksiavioisuus on Jumalan avioliittomalli, ellei Hän toisin julista (ks. 2. Sam. 12:7–8 ja MK Jaak. 2:27, 30). Moniavioisuutta alettiin harjoittaa kirkon jäsenten keskuudessa Joseph Smithille annetun ilmoituksen jälkeen 1840-luvun alussa (ks. OL 132). Yhdysvaltain hallinto sääti 1860–1880-luvuilla lakeja tämän uskonnollisen käytännön kieltämiseksi. Lopulta Yhdysvaltain korkein oikeus piti ne voimassa.

Ilmoituksen saatuaan presidentti Wilford Woodruff antoi seuraavan manifestin, jonka kirkko hyväksyi arvovaltaiseksi ja velvoittavaksi 6. lokakuuta 1890.Tämä johti moniavioisuuden harjoittamisen päättymiseen kirkossa.

Kaikille, joita asia koskee

Poliittisissa tarkoituksissa Salt Lake Citystä lähetetyissä, laajalti julkaistuissa lehdistötiedotteissa kerrotaan Utahin komission äskettäin sisäasiainministerille antamassaan selonteossa väittäneen, että pluraaliavioliittoon vihkimisiä toimitetaan yhä ja että neljäkymmentä tai enemmän sellaista avioliittoa on solmittu Utahissa viime kesäkuusta lähtien tai viime vuoden aikana sekä että kirkon johtajat ovat julkisissa puheissaan opettaneet moniavioisuutta sekä rohkaisseet ja kehottaneet jatkamaan sen harjoittamista.

Sen tähden minä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidenttinä täten mitä juhlallisimmin julistan, että nämä syytökset ovat vääriä. Me emme opeta moniavioisuutta emmekä pluraaliavioliittoa emmekä salli kenenkään ryhtyvän harjoittamaan sitä, ja minä kiistän, että joko neljäkymmentä tai mitään muuta määrää pluraaliavioliittoja olisi tuona aikana solmittu temppeleissämme tai missään muussa paikassa territoriossa.

Yksi tapaus on ilmoitettu, jossa osapuolet väittävät, että vihkiminen toimitettiin Endowment Housessa Salt Lake Cityssä keväällä 1889, mutta en ole kyennyt selvittämään, kuka tuon seremonian suoritti; mitä tässä asiassa tehtiinkin, tapahtui minun tietämättäni. Tämän väitetyn tapauksen tähden Endowment House revittiin viipymättä maahan minun määräyksestäni.

Koska kongressi on säätänyt lakeja, jotka kieltävät pluraaliavioliitot ja jotka lait viimeinen vetoomustuomioistuin on julistanut perustuslain mukaisiksi, julistan täten aikomukseni alistua noihin lakeihin ja käyttää vaikutusvaltaani sen kirkon jäseniin, jota minä johdan, jotta he tekisivät samoin.

Minun tai työtovereideni opetuksissa kirkolle mainittuna aikana ei ole mitään, minkä voisi järkeenkäyvällä tavalla käsittää yllyttäneen tai kehottaneen moniavioisuuteen; ja milloin kuka tahansa kirkon vanhin on käyttänyt ilmausta, joka on näyttänyt ilmentävän jotakin sellaista opetusta, häntä on heti ojennettu. Ja minä julistan nyt julkisesti, että ohjeeni myöhempien aikojen pyhille on pidättäytyä solmimasta mitään avioliittoa, jonka maan laki kieltää.

Wilford Woodruff
Myöhempien Aikojen Pyhien
Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentti

Presidentti Lorenzo Snow esitti seuraavaa:

”Esitän, että tunnustaen Wilford Woodruffin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentiksi ja tällä hetkellä maan päällä ainoaksi mieheksi, jolla on hallussaan sinetöimistoimitusten avaimet, pidämme häntä hänen asemansa nojalla täysin valtuutettuna antamaan sen manifestin, joka on luettu kuultemme ja joka on päivätty syyskuun 24. päivänä 1890, ja että me yleiskonferenssiin kokoontuneena kirkkona hyväksymme hänen julistuksensa pluraaliavioliitoista viralliseksi ja sitovaksi.”

Salt Lake City Utah lokakuun 6. päivänä 1890

OTTEITA PRESIDENTTI WILFORD WOODRUFFIN KOLMESTA MANIFESTIA KOSKEVASTA PUHEESTA

Herra ei koskaan salli minun eikä kenenkään muun miehen, joka on tämän kirkon presidenttinä, johtaa teitä harhaan. Se ei ole suunnitelmassa. Se ei ole Jumalalla mielessä. Jos minä yrittäisin sitä, Herra poistaisi minut paikaltani, ja niin hän poistaa kenen tahansa muun miehen, joka yrittää johtaa ihmislapsia harhaan Jumalan ilmoituksista ja heidän velvollisuuksistaan. (Kirkon 61. puolivuotiskonferenssi, maanantaina lokakuun 6. päivänä 1890 Salt Lake Cityssä Utahissa. Julkaistu *Deseret Evening Newsissä* lokakuun 11. päivänä 1890, s. 2.)

Ei ole väliä sillä, kuka elää ja kuka kuolee tai kuka kutsutaan johtamaan tätä kirkkoa; heidän on johdettava sitä kaikkivaltiaan Jumalan innoituksen mukaan. Elleivät he tee sitä sillä tavalla, he eivät voi tehdä sitä ollenkaan – –.

Olen saanut viime aikoina muutamia ilmoituksia, ja minulle hyvin tärkeitä, ja minä kerron teille, mitä Herra on sanonut minulle. Sallikaa minun kiinnittää huomiotanne siihen, mitä sanotaan manifestiksi. – –

Herra on käskenyt minua esittämään myöhempien aikojen pyhille kysymyksen, ja hän sanoi minulle myös, että jos he kuuntelevat, mitä minä heille sanon, ja vastaavat heille esitettyyn kysymykseen, Jumalan Hengen ja voiman avulla he kaikki vastaavat samalla tavalla ja he kaikki uskovat samoin tästä asiasta.

Kysymys on tämä: Kumpi on myöhempien aikojen pyhille viisaampi tie kulkea – yrittää jatkaa pluraaliavioliiton harjoittamista vastoin kansakunnan lakeja ja 60 miljoonan ihmisen vastustaessa sitä ja kaikkien temppeleiden takavarikoimisen ja menetyksen ja kaikkien niissä eläville ja kuolleiden puolesta suoritettavien toimitusten lakkauttamisen ja ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista ja kirkon perheiden päämiesten vangitsemisen ja ihmisten henkilökohtaisen omaisuuden takavarikoimisen hinnalla (jotka kaikki yksinäänkin lakkauttaisivat käytännön); vai tehtyämme ja kärsittyämme, mitä olemme, pitäessämme kiinni tästä periaatteesta, lopettaa käytäntö ja alistua lakiin ja jättää siten tekemällä profeetat, apostolit ja isät kotiin, niin että he voivat opettaa kansaa ja huolehtia kirkon tehtävistä, ja jättää myös temppelit pyhien käsiin, niin että he voivat suorittaa evankeliumin toimituksia sekä eläville että kuolleiden puolesta?

Herra näytti minulle näyssä ja ilmoituksessa tarkasti, mitä tapahtuisi, ellemme lopettaisi tätä käytäntöä. Ellemme olisi lopettaneet sitä, teillä ei olisi ollut käyttöä

– – yhdellekään miehelle tässä temppelissä Loganissa; sillä kaikki toimitukset lakkautettaisiin kaikkialla Siionin maassa. Sekaannus vallitsisi kaikkialla Israelissa, ja monet miehet vangittaisiin. Tämä vaiva olisi kohdannut koko kirkkoa, ja meidät olisi pakotettu lopettamaan käytäntö. Nyt, kysymyksenä on, pitäisikö se lopettaa tällä tavalla vai sillä tavalla, jonka Herra on meille ilmaissut, ja jättää profeettamme ja apostolimme ja isämme vapaiksi miehiksi ja temppelit kansan käsiin, niin että kuolleet voidaan lunastaa. Tämä kansa on jo vapauttanut suuren joukon vankihuoneesta henkimaailmassa, ja pitääkö työn jatkua vai lakata? Tämän kysymyksen minä asetan myöhempien aikojen pyhien eteen. Teidän on päätettävä itse. Haluan teidän vastaavan siihen itse. Minä en siihen vastaa; mutta minä sanon teille, että juuri sellaisessa tilassa me kansana olisimme olleet, ellemme olisi lähteneet sille tielle, jolle lähdimme.

– – Näin tarkasti, mitä tulisi tapahtumaan, ellei jotakin tehtäisi. Tämä henki on ollut päälläni pitkän aikaa. Mutta haluan sanoa tämän: Olisin antanut kaikkien temppeleiden mennä pois käsistämme; olisin itse mennyt vankilaan ja antanut kaikkien muiden miesten mennä sinne, ellei taivaan Jumala olisi käskenyt minun tehdä, mitä tein; ja kun koitti hetki, jolloin minua käskettiin tekemään se, kaikki oli minulle selvää. Menin Herran eteen ja kirjoitin, mitä Herra käski minun kirjoittaa. – –

Esitän tämän teille, teidän pohdittavaksenne ja harkittavaksenne. Herra tekee työtä meidän kanssamme. (Cachen vaarnan konferenssi Loganissa Utahissa sunnuntaina marraskuun 1. päivänä 1891. Julkaistu *Deseret Weeklyssä* marraskuun 14. päivänä 1891.)

Nyt minä kerron teille, mitä minulle ilmaistiin ja mitä Jumalan Poika teki tässä asiassa – –. Kaikki tämä olisi tapahtunut, niin totta kuin Jumala Kaikkivaltias elää, ellei tuota manifestia olisi annettu. Sen tähden Jumalan Poika halusi, että se esitetään kirkolle ja maailmalle hänen oman mielensä tarkoituksia varten. Herra oli säätänyt Siionin perustamisen. Hän oli säätänyt tämän temppelin valmiiksi rakentamisen. Hän oli säätänyt, että elävien ja kuolleiden pelastus annettaisiin näissä vuorten laaksoissa. Ja kaikkivaltias Jumala sääti, ettei Perkele saisi tehdä sitä tyhjäksi. Jos kykenette ymmärtämään sen, se on avain siihen. (Saarnasta, joka pidettiin Suolajärven temppelin kuudennessa vihkimiskokouksessa huhtikuussa 1893. Koneella kirjoitettu selostus vihkimenoista kirkon historiaosaston arkistossa Salt Lake Cityssä Utahissa.)

VIRALLINEN JULISTUS 2

Mormonin kirjassa opetetaan, että "kaikki ovat Jumalalle yhdenvertaisia", mukaan lukien mustat ja valkoiset, orjat ja vapaat, miehet ja naiset (ks. 2. Nefi 26:33). Kautta kirkon historian monissa maissa on kastettu ihmisiä riippumatta heidän rodustaan tai etnisestä taustastaan, ja he ovat eläneet uskollisina kirkon jäseninä. Joseph Smithin elinaikana pappeuteen asetettiin muutamia mustia kirkon miesjäseniä. Kirkon historian alkuaikoina kirkon johtajat lopettivat pappeuden antamisen afrikkalaista syntyperää oleville mustille miehille. Kirkon aikakirjoista ei käy selkeästi ilmi, mistä tämä käytäntö sai alkunsa. Kirkon johtajat uskoivat, että tämän käytännön

muuttamiseen tarvittiin ilmoitus Jumalalta, ja he rukoilivat pyytäen johdatusta. Tämä ilmoitus tuli kirkon presidentille Spencer W. Kimballille ja se vahvistettiin muille kirkon johtajille Suolajärven temppelissä 1. kesäkuuta 1978. Ilmoitus poisti kaikki rotuun liittyvät rajoitukset, jotka aiemmin olivat koskeneet pappeutta.

Kaikille, joita asia koskee

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon 148. puolivuotiskonferenssissa 30. syyskuuta 1978 presidentti N. Eldon Tanner, ensimmäinen neuvonantaja kirkon ensimmäisessä presidenttikunnassa, esitti seuraavaa:

Tämän vuoden kesäkuun alkupuolella ensimmäinen presidenttikunta ilmoitti, että presidentti Spencer W. Kimball oli saanut ilmoituksen pappeuden ja temppelin siunausten suomisesta kaikille kirkon kelvollisille miespuolisille jäsenille. Presidentti Kimball on pyytänyt minua ilmoittamaan konferenssille, että sen jälkeen kun hän oli saanut tämän ilmoituksen, joka tuli hänelle pitkällisen mietiskelyn ja rukouksen jälkeen pyhän temppelin pyhissä huoneissa, hän esitti sen neuvonantajilleen, jotka uskoivat siihen ja hyväksyivät sen. Sen jälkeen se esitettiin kahdentoista apostolin koorumille, joka hyväksyi sen yksimielisesti, ja myöhemmin se esitettiin kaikille muillekin johtaville auktoriteeteille, jotka samoin hyväksyivät sen yksimielisesti.

Presidentti Kimball on pyytänyt minua nyt lukemaan tämän kirjeen:

Kesäkuun 8. päivänä 1978
Kaikille Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon johtaville ja paikallisille pappeusvirkailijoille kautta maailman

Rakkaat veljet

Nähdessämme Herran työn laajenevan kautta maailman olemme olleet kiitollisia siitä, että monien kansakuntien ihmiset ovat olleet vastaanottavaisia palautetun evankeliumin sanomalle ja ovat liittyneet kirkkoon yhä kasvavin joukoin. Tämä puolestaan on innoittanut meitä halulla suoda kirkon jokaiselle kelvolliselle jäsenelle kaikki etuoikeudet ja siunaukset, joita evankeliumi tarjoaa.

Tietoisina lupauksista, joita meitä edeltäneet kirkon profeetat ja presidentit ovat antaneet, että jonakin päivänä, Jumalan iankaikkisen suunnitelman mukaisesti, kaikki veljemme, jotka ovat kelvollisia, voivat saada pappeuden, ja kun olemme nähneet niiden uskollisuuden, joilta pappeus on evätty, olemme kauan ja vakavasti anoneet

näiden uskollisten veljiemme puolesta viettäen monia tunteja temppelin ylähuoneessa rukoillen nöyrästi Herralta jumalallista ohjausta.

Hän on kuullut rukouksemme ja on vahvistanut ilmoituksen kautta, että on koittanut kauan luvattu päivä, jolloin jokainen uskollinen, kelvollinen mies kirkossa voi saada pyhän pappeuden ja voiman käyttää sen jumalallista valtuutta sekä nauttia rakkaidensa kanssa jokaisesta siunauksesta, joka siitä koituu, temppelisiunaukset mukaan luettuina. Tämän mukaisesti kirkon kaikki kelvolliset miespuoliset jäsenet voidaan asettaa pappeuteen rotuun tai ihonväriin katsomatta. Pappeusjohtajia kehotetaan noudattamaan toimintaperiaatetta puhutella huolellisesti kaikkia joko Aaronin tai Melkisedekin pappeuteen asetettaviksi suositeltuja varmistuakseen siitä, että he täyttävät asetetut kelvollisuusvaatimukset.

Ilmoitamme vakaasti, että Herra on nyt ilmaissut tahtonsa siunatakseen kautta maailman kaikkia lapsiaan, jotka kuulevat hänen valtuutettujen palvelijoidensa ääntä ja valmistautuvat kaikkien evankeliumin siunausten saamiseen.

Vilpittömästi teidän

Spencer W. Kimball
N. Eldon Tanner
Marion G. Romney

ensimmäinen presidenttikunta

Tunnustaen Spencer W. Kimballin profeetaksi, näkijäksi ja ilmoituksensaajaksi ja Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentiksi ehdotetaan, että päätösvaltaisena kokouksena hyväksymme tämän ilmoituksen Herran sanaksi ja tahdoksi. Kaikkia, jotka ovat puolesta, pyydetään osoittamaan se kohottamalla oikea kätensä, vastaan olevia samalla tavalla.

Äänestys edellisen esityksen hyväksymisen puolesta oli yksimielinen.

Salt Lake City Utah syyskuun 30. päivänä 1978

KALLISARVOINEN HELMI

VALIKOIMA
JOSEPH SMITHIN,

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
JEESUKSEN KRISTUKSEN KIRKON
ENSIMMÄISEN PROFEETAN,
NÄKIJÄN JA ILMOITUKSENSAAJAN,

ILMOITUKSIA JA KÄÄNNÖKSIÄ SEKÄ
HÄNEN SANELEMIAAN KIRJOITUKSIA

SISÄLLYS

Johdanto V
Mooses 1
Abraham 33
Kuvajäljennös 1. 34
Kuvajäljennös 2. 42
Kuvajäljennös 3. 47
Joseph Smith – Matteus 50
Joseph Smith – historia 54
Uskonkappaleet 71

JOHDANTO

Kallisarvoinen helmi on valikoima oivallista aineistoa, joka koskettelee monia merkittäviä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon uskon ja opin puolia. Nämä osat ovat profeetta Joseph Smithin kääntämiä ja tuottamia, ja useimmat niistä julkaistiin kirkon aikakauslehdissä hänen aikanaan.

Ensimmäisen aineistokokoelman, jolla oli nimenä Kallisarvoinen helmi, laati vuonna 1851 vanhin Franklin D. Richards, joka oli silloin kahdentoista neuvoston jäsen ja Britannian lähetyskentän johtaja. Kirjan tarkoituksena oli saattaa helpommin tavoitettaviksi eräitä tärkeitä artikkeleita, joiden leviäminen oli ollut vähäistä Joseph Smithin aikana. Kun kirkon jäsenmäärä kasvoi Euroopassa ja Amerikassa, syntyi tarve tuoda tämä aineisto saataville. Kallisarvoista helmeä käytettiin laajalti, ja myöhemmin siitä tuli kirkon pyhä kirja ensimmäisen presidenttikunnan ja yleiskonferenssin päätöksellä Salt Lake Cityssä 10. lokakuuta 1880.

Kirjan kokoonpano on muuttunut useita kertoja kirkon tarpeiden mukaan. Vuonna 1878 lisättiin Mooseksen kirjan osia, joita ei ollut ensimmäisessä laitoksessa. Vuonna 1902 Kallisarvoisesta helmestä poistettiin eräitä osia, jotka oli julkaistu myös Opissa ja liitoissa. Jako lukuihin ja jakeisiin alaviitteineen tehtiin vuonna 1902. Ensimmäinen kaksipalstainen painos, jossa oli hakemisto, julkaistiin vuonna 1921. Muita muutoksia ei tehty ennen huhtikuuta 1976, jolloin lisättiin kaksi ilmoitusta. Vuonna 1979 nuo kaksi ilmoitusta siirrettiin Kallisarvoisesta helmestä Oppiin ja liittoihin, jossa ne ovat nyt lukuina 137 ja 138. Nykyiseen laitokseen on tehty joitakin muutoksia tekstin saattamiseksi yhdenmukaiseksi varhaisempien asiakirjojen kanssa.

Seuraavassa on lyhyt johdanto nykyiseen sisältöön:

1. *Valittuja kohtia Mooseksen kirjasta.* Ote Joseph Smithin kesäkuussa 1830 aloittaman raamatunkäännöksen Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta.
2. *Abrahamin kirja.* Innoitettu käännös Abrahamin kirjoituksista. Joseph Smith aloitti kääntämisen vuonna 1835 saatuaan eräitä egyptiläisiä papyruksia. Käännös julkaistiin sarjana *Times and Seasons* -lehdessä Nauvoossa Illinoisissa 1. maaliskuuta 1842 alkaen.
3. *Joseph Smith – Matteus.* Ote Joseph Smithin raamatunkäännöksessä olevasta Matteuksen todistuksesta (ks. jakeista Oppi ja liitot 45:60–61 jumalallista kehotusta aloittaa Uuden testamentin kääntäminen).

4. *Joseph Smith – historia.* Otteita Joseph Smithin virallisesta todistuksesta ja historiasta. Joseph Smith kirjureineen laati historian vuosina 1838–1839, ja se julkaistiin sarjana *Times and Seasons* -lehdessä Nauvoossa Illinoisissa 15. maaliskuuta 1842 alkaen.
5. *Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon uskonkappaleet.* Joseph Smithin lausunto, joka julkaistiin *Times and Seasons* -lehdessä 1. maaliskuuta 1842 kirkon lyhyen historian mukana, josta käytettiin yleisesti nimitystä Wentworth-kirje.

VALITTUJA KOHTIA

MOOSEKSEN KIRJASTA

Ote raamatunkäännöksestä, sellaisena kuin se ilmoitettiin profeetta Joseph Smithille kesäkuusta 1830 helmikuuhun 1831.

LUKU 1
(Kesäkuu 1830)

Jumala ilmoittaa itsensä Moosekselle. Mooses kirkastetaan. Hän kohtaa Saatanan. Mooses näkee monia asuttuja maailmoja. Poika loi maailmoja luvutta. Jumalan työ ja kirkkaus on ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen.

JUMALAN sanat, jotka hän [a]puhui [b]Moosekselle aikana, jolloin Mooses temmattiin sangen korkealle vuorelle,

2 ja hän [a]näki Jumalan [b]kasvoista kasvoihin ja hän puhui hänen kanssansa, ja Jumalan [c]kirkkaus oli Mooseksen päällä; sen tähden Mooses saattoi [d]kestää hänen kirkkautensa.

3 Ja Jumala puhui Moosekselle sanoen: Katso, minä olen Herra Jumala [a]Kaikkivaltias, ja [b]Loputon on minun nimeni, sillä minä olen vailla päivien alkua ja vuosien loppua; ja eikö tämä ole loputonta?

4 Ja katso, sinä olet minun poikani; ja nyt, [a]katso, niin minä näytän sinulle [b]kätteni [c]teon, mutta en kaikkea, sillä minun teoillani ei ole [d]loppua, ei myöskään [e]sanoillani, sillä ne eivät milloinkaan lakkaa.

5 Ja nyt, ei kukaan ihminen voi nähdä kaikkia minun tekojani, ellei hän näe kaikkea minun kirkkauttani; eikä kukaan ihminen voi nähdä kaikkea minun kirkkauttani ja jäädä sen jälkeen lihaan maan päälle.

6 Ja minulla on työ sinulle, Mooses, poikani; ja sinä olet minun [a]Ainosyntyiseni [b]kaltainen; ja minun Ainosyntyiseni on ja on oleva [c]Vapahtaja, sillä hän on täynnä [d]armoa ja [e]totuutta; mutta minun rinnallani [f]ei ole muuta Jumalaa, ja kaikki on minun

1 1 *a* Alma 12:30; Moos. 1:42.
b PKO Mooses.
2 *a* 2. Moos. 3:6; 33:11; JSR 2. Moos. 33:20, 23 (Liiteosa); Joh. 1:18; 6:46; Et. 3:6–16; Moos. 1:11.
b 4. Moos. 12:6–8; 5. Moos. 34:10; OL 17:1.
c 5. Moos. 5:24; Moos. 1:13–14, 25. PKO Kirkkaus.
d PKO Kirkastuminen.
3 *a* Ilm. 11:17; 19:6; 1. Nefi 1:14; OL 121:4. PKO Jumala, jumaluus.
b Jes. 63:16; OL 19:9–12; Moos. 7:35. PKO Loputon.
4 *a* Moos. 7:4.
b Moos. 7:32, 35–37.
c Ps. 40:5; OL 76:114.
d Ps. 111:7–8; Moos. 1:38.
e 2. Nefi 9:16; OL 1:37–39. PKO Jumalan sana.
6 *a* PKO Ainosyntyinen.
b 1. Moos. 1:26; Et. 3:14–15; Moos. 1:13–16.
c PKO Vapahtaja.
d Joh. 1:14, 17; Alma 13:9. PKO Armo.
e Moos. 5:7.
f 1. Kun. 8:60; Jes. 45:5–18, 21–22.

edessäni, sillä minä [g]tunnen sen kaiken.

7 Ja nyt, katso, tämän yhden asian minä näytän sinulle, Mooses, poikani; sillä sinä olet maailmassa, ja nyt minä näytän sen sinulle.

8 Ja tapahtui, että Mooses katsoi ja näki [a]maailman, jonka päälle hänet oli luotu; ja Mooses [b]näki maailman ja sen ääret ja kaikki ihmislapset, jotka ovat ja jotka oli luotu; sitä hän [c]ihmetteli ja kummasteli suuresti.

9 Ja Jumala vetäytyi pois Mooseksen luota, niin ettei hänen kirkkautensa ollut Mooseksen päällä; ja Mooses jäi itsekseen. Ja itsekseen jäätyään hän kaatui maahan.

10 Ja tapahtui, että kului monen tunnin aika, ennen kuin Mooses jälleen sai luonnolliset [a]ihmisvoimansa; ja hän sanoi itsekseen: Nyt, tästä syystä minä tiedän, ettei ihminen ole [b]mitään, jota asiaa en ollut koskaan ajatellut.

11 Mutta nyt minun omat silmäni ovat nähneet [a]Jumalan; mutta eivät [b]luonnolliset vaan hengelliset silmäni, sillä luonnolliset silmäni eivät olisi voineet nähdä; sillä minä olisin [c]kuivettunut ja [d]kuollut hänen edessään; mutta hänen kirkkautensa oli päälläni; ja minä näin hänen [e]kasvonsa, sillä minut [f]kirkastettiin hänen edessänsä.

12 Ja tapahtui, että kun Mooses oli sanonut nämä sanat, katso, [a]Saatana tuli [b]kiusaamaan häntä ja sanoi: Mooses, ihmisen poika, palvele minua.

13 Ja tapahtui, että Mooses katsoi Saatanaa ja sanoi: Kuka sinä olet? Sillä katso, minä olen Jumalan [a]poika, hänen Ainosyntyisensä kaltainen; mutta missä on sinun kirkkautesi, että sinua palvelisin?

14 Sillä katso, minä en voinut katsoa Jumalaa ilman että hänen kirkkautensa tuli päälleni ja minut [a]kirkastettiin hänen edessänsä. Mutta sinua minä voin katsella luonnollisena ihmisenä. Eikö näin tosiaan ole?

15 Siunattu olkoon minun Jumalani nimi, sillä hänen Henkensä ei ole kokonaan vetäytynyt minusta; vai missä on sinun kirkkautesi, sillä minulle se on pimeyttä? Ja minä osaan tehdä eron sinun ja Jumalan välillä, sillä Jumala sanoi minulle: [a]Palvele Jumalaa, sillä ainoastaan häntä sinun tulee [b]palvella.

16 Mene pois, Saatana; älä petä minua; sillä Jumala sanoi

6 *g* 1. Nefi 9:6; 2. Nefi 9:20; Alma 18:32; OL 38:1–2. PKO Kaikkitietävyys.
8 *a* Moos. 2:1.
b Moos. 1:27.
c Ps. 8:3–4.
10 *a* Dan. 10:8, 17; 1. Nefi 17:47; Alma 27:17; JS–H 1:20.
b Dan. 4:35; Hel. 12:7.
11 *a* PKO Jumala, jumaluus.
b OL 67:10–13; Moos. 6:36.
c 2. Moos. 19:21.
d 2. Moos. 20:19.
e 1. Moos. 32:30; Moos. 7:4.
f Matt. 17:1–8. PKO Kirkastuminen.
12 *a* Moos. 4:1–4. PKO Perkele.
b Moos. 6:49. PKO Kiusaus.
13 *a* Ps. 82:6; Hepr. 12:9; 1. Joh. 3:2.
14 *a* PKO Kirkastuminen.
15 *a* Matt. 4:10. PKO Jumalan palveleminen.
b 1. Sam. 7:3; 3. Nefi 13:24.

minulle: Sinä olet minun Ainosyntyiseni [a]kaltainen.

17 Ja hän antoi minulle myös käskyjä, kun hän huusi minulle palavasta [a]pensaasta sanoen: [b]Huuda avuksi Jumalaa minun Ainosyntyiseni nimessä ja palvele minua.

18 Ja vielä Mooses sanoi: Minä en lakkaa huutamasta avuksi Jumalaa; minulla on muutakin kysyttävää häneltä, sillä hänen kirkkautensa on ollut minun päälläni; sen vuoksi minä osaan tehdä eron hänen ja sinun välillä. Poistu täältä, Saatana.

19 Ja nyt, kun Mooses oli sanonut nämä sanat, Saatana huusi kovalla äänellä ja raivosi maan päällä ja käski sanoen: Minä olen [a]Ainosyntyinen, palvele minua.

20 Ja tapahtui, että Mooses alkoi pelätä suuresti; ja kun hän alkoi pelätä, hän näki [a]helvetin katkeruuden. Kuitenkin Jumalaa avuksi [b]huutamalla hän sai voimaa, ja hän käski sanoen: Poistu luotani, Saatana, sillä vain tätä yhtä Jumalaa, joka on kirkkauden Jumala, minä palvelen.

21 Ja nyt [a]Saatana alkoi vapista, ja maa järisi; ja Mooses sai voimaa ja huusi avuksi Jumalaa ja sanoi: Ainosyntyisen nimessä, poistu täältä, Saatana.

22 Ja tapahtui, että Saatana huusi kovalla äänellä itkien ja valittaen ja hampaitaan [a]kiristellen; ja hän poistui sieltä, nimittäin Mooseksen luota, niin ettei hän nähnyt häntä.

23 Ja nyt tästä asiasta Mooses todisti; mutta jumalattomuuden tähden sitä ei ole ihmislasten keskuudessa.

24 Ja tapahtui, että kun Saatana oli poistunut Mooseksen luota, että Mooses kohotti silmänsä taivaaseen ollen täynnä [a]Pyhää Henkeä, joka todistaa Isästä ja Pojasta;

25 ja hän huusi avuksi Jumalan nimeä ja näki taas hänen kirkkautensa, sillä se oli hänen päällänsä; ja hän kuuli äänen, joka sanoi: Siunattu olet sinä, Mooses, sillä minä, Kaikkivaltias, olen valinnut sinut, ja sinut tehdään suuria [a]vesiä voimakkaammaksi; sillä ne tottelevat sinun [b]käskyäsi ikään kuin olisit [c]Jumala.

26 Ja katso, minä olen sinun kanssasi aina päiviesi loppuun asti; sillä sinun tulee [a]vapauttaa minun kansani [b]orjuudesta, nimittäin [c]Israel, [d]valittuni.

27 Ja tapahtui äänen vielä puhuessa, että Mooses loi katseensa ja [a]näki maan, niin, vieläpä kaiken siitä; eikä ollut hiukkastakaan, jota hän ei siitä nähnyt, ja hän havaitsi sen Jumalan Hengen avulla.

28 Ja hän näki myös sen

16 *a* Moos. 1:6.
17 *a* 2. Moos. 3:2.
b Moos. 5:8.
19 *a* Matt. 24:4–5.
20 *a* PKO Helvetti.
b JS–H 1:15–16.
PKO Rukous.
21 *a* PKO Perkele.
22 *a* Matt. 13:41–42; Moosia 16:1–3.
24 *a* PKO Pyhä Henki.
25 *a* 2. Moos. 14:21–22.
b PKO Pappeus; Voima.
c 2. Moos. 4:16.
26 *a* 2. Moos. 3:7–12.
b 1. Nefi 17:23–25.
c 1. Kun. 8:51–53.
PKO Israel.
d PKO Valitut.
27 *a* OL 88:47; Moos. 1:8.
PKO Näky.

asukkaat, eikä ollut sieluakaan, jota hän ei nähnyt; ja hän havaitsi ne Jumalan Hengen avulla; ja niiden lukumäärä oli suuri, vieläpä lukemattomampi kuin hiekka meren rannalla.

29 Ja hän näki monia maailmoja; ja kutakin maailmaa kutsuttiin [a]maaksi, ja niiden pinnalla oli asukkaita.

30 Ja tapahtui, että Mooses huusi avuksi Jumalaa sanoen: Sano minulle, rukoilen sinua, miksi nämä ovat siten ja millä sinä teit ne?

31 Ja katso, Herran kirkkaus oli Mooseksen päällä, niin että Mooses seisoi Jumalan edessä ja puhui hänen kanssansa [a]kasvoista kasvoihin. Ja Herra Jumala sanoi Moosekselle: Omaa [b]tarkoitustani varten minä olen tehnyt nämä. Tämä on viisautta, ja se pysyy minussa.

32 Ja minä olen luonut ne voimani [a]sanalla, joka on minun ainosyntyinen Poikani, joka on täynnä [b]armoa ja [c]totuutta.

33 Ja [a]maailmoja luvutta olen minä [b]luonut; ja nekin minä loin omaa tarkoitustani varten; ja minä loin ne Pojan kautta, joka on minun [c]Ainosyntyiseni.

34 Ja [a]ensimmäiselle kaikista ihmisistä minä annoin nimeksi [b]Aadam, mikä on [c]monta.

35 Mutta ainoastaan tästä maasta ja sen asukkaista minä kerron sinulle, sillä katso, on paljon maailmoja, jotka ovat kadonneet minun voimani sanasta. Ja monia on nyt olemassa, ja lukemattomat ne ovat ihmiselle; mutta kaikki on luettu minulle, sillä ne ovat minun ja minä [a]tunnen ne.

36 Ja tapahtui, että Mooses puhui Herralle sanoen: Ole armollinen palvelijallesi, oi Jumala, ja kerro minulle tästä maasta ja sen asukkaista sekä taivaista, niin silloin palvelijasi on tyytyväinen.

37 Ja Herra Jumala puhui Moosekselle sanoen: [a]Taivaat, niitä on monia, eikä niitä voida lukea ihmiselle, mutta minulle ne ovat luetut, sillä ne ovat minun.

38 Ja niin kuin yksi maa katoaa ja sen taivaat, niin tulee toinen, eikä minun teoillani ole [a]loppua, eikä sanoillani.

39 Sillä katso, tämä on minun [a]työni ja [b]kirkkauteni – ihmisen [c]kuolemattomuuden ja [d]iankaikkisen elämän toteuttaminen.

40 Ja nyt, Mooses, poikani, minä puhun sinulle tästä maasta, jolla seisot; ja sinun tulee

29 *a* PKO Maa.
31 *a* 5. Moos. 5:4; Moos. 1:11.
b Jes. 45:17–18; 2. Nefi 2:14–15.
32 *a* Joh. 1:1–4, 14; Hepr. 1:1–3; Ilm. 19:13; MK Jaak. 4:9; Moos. 2:1, 5.
PKO Jeesus Kristus.
b Ps. 19:1; Moos. 5:7–8.
PKO Armo.
c PKO Totuus.
33 *a* Ps. 8:3–4; OL 76:24; Moos. 7:29–30.
b PKO Luominen.
c Moos. 1:6.
34 *a* Moos. 3:7.
b Abr. 1:3.
PKO Aadam.
c Moos. 4:26; 6:9.
35 *a* Moos. 1:6; 7:36.
PKO Kaikkitietävyys.
37 *a* Abr. 4:1.
PKO Taivas.
38 *a* Moos. 1:4.
39 *a* Room. 8:16–17; 2. Nefi 2:14–15.
PKO Lunastussuunnitelma.
b PKO Kirkkaus.
c PKO Kuolemattomuus.
d PKO Iankaikkinen elämä.

[a]kirjoittaa ne asiat, jotka minä puhun.

41 Ja aikana, jolloin ihmislapset pitävät minun sanojani tyhjän arvoisina ja [a]ottavat monia niistä siitä kirjasta, jonka sinä kirjoitat, katso, minä nostan toisen, sinun [b]kaltaisesi; ja [c]ne ovat jälleen ihmislasten keskuudessa – kaikkien niiden keskuudessa, jotka uskovat.

42 (Nämä sanat [a]puhuttiin Moosekselle vuorella, jonka nimeä ei tulla tuntemaan ihmislasten keskuudessa. Ja nyt ne on puhuttu sinulle. Älä näytä niitä kenellekään, paitsi niille, jotka uskovat. Aivan niin. Aamen.)

LUKU 2
(Kesäkuu–lokakuu 1830)

Jumala luo taivaat ja maan. Kaikki elämänmuodot luodaan. Jumala luo ihmisen ja antaa kaiken muun hänen valtaansa.

Ja tapahtui, että Herra puhui Moosekselle sanoen: Katso, minä [a]ilmoitan sinulle tästä [b]taivaasta ja tästä [c]maasta; kirjoita sanat, jotka minä puhun. Minä olen Alku ja Loppu, [d]kaikkivaltias Jumala; [e]Ainosyntyiseni kautta minä [f]loin nämä; niin, alussa minä loin taivaan ja maan, jonka päällä sinä seisot.

2 Ja [a]maa oli vailla muotoa ja tyhjä; ja minä saatoin pimeyden nousemaan syvyyden päälle, ja minun Henkeni liikkui veden yllä; sillä minä olen Jumala.

3 Ja minä, Jumala, sanoin: Tulkoon [a]valo; ja valo tuli.

4 Ja minä, Jumala, näin valon; ja tuo valo oli [a]hyvä. Ja minä, Jumala, erotin valon pimeydestä.

5 Ja minä, Jumala, nimitin valon päiväksi, ja pimeyden minä nimitin yöksi; ja tämän minä tein voimani [a]sanalla; ja tapahtui niin kuin olin [b]puhunut; ja tuli ilta ja aamu, ensimmäinen [c]päivä.

6 Ja vielä minä, Jumala, sanoin: Tulkoon [a]taivaankansi keskelle vettä, ja tapahtui niin, aivan niin kuin olin puhunut; ja minä sanoin: Erottakoon se vedet vesistä; ja niin tapahtui;

7 ja minä, Jumala, tein taivaankannen ja erotin [a]vedet, niin, suuret vedet taivaankannen alla, vesistä, jotka olivat taivaankannen päällä, ja tapahtui niin, aivan niin kuin olin puhunut.

8 Ja minä, Jumala, nimitin kannen [a]taivaaksi; ja tuli ilta ja aamu, toinen päivä.

9 Ja minä, Jumala, sanoin: Kokoontukoot vedet yhteen taivaan alla [a]yhteen paikkaan, ja

40 *a* 2. Nefi 29:11–12.
41 *a* 1. Nefi 13:23–32; Moos. 1:23.
b 2. Nefi 3:7–19.
c 1. Nefi 13:32, 39–40; OL 9:2.
42 *a* Moos. 1:1.
2 1 *a* Moos. 1:30, 36.
b PKO Taivas.
c Moos. 1:8.
d PKO Jumala, jumaluus: Isä Jumala.
e PKO Ainosyntyinen.
f PKO Luominen.
2 *a* 1. Moos. 1:2; Abr. 4:2.
3 *a* OL 88:6–13.
PKO Valo, Kristuksen.
4 *a* 1. Moos. 1:4; Abr. 4:4.
5 *a* Moos. 1:32.
b 2. Kor. 4:6.
c 1. Moos. 1:5.
6 *a* 1. Moos. 1:6–8.
7 *a* Abr. 4:9–10.
8 *a* PKO Taivas.
9 *a* 1. Moos. 1:9; Abr. 4:9.

niin tapahtui; ja minä, Jumala, sanoin: Tulkoon kuivaa maata; ja niin tapahtui.

10 Ja minä, Jumala, nimitin kuivan kamaran [a]maaksi, ja yhteen kokoontuneet vedet minä nimitin mereksi. Ja minä, Jumala, näin, että kaikki, mitä olin tehnyt, oli hyvää.

11 Ja minä, Jumala, sanoin: Kasvakoon maa [a]ruohoa, kasveja, jotka tuottavat siementä, hedelmäpuita, jotka tuottavat hedelmää lajinsa mukaan, ja puita, jotka tuottavat hedelmää, jossa on siementä itsessään maan päällä, ja tapahtui niin, aivan niin kuin olin puhunut.

12 Ja maa kasvoi ruohoa, jokainen kasvi tuotti siementä lajinsa mukaan, ja puu tuotti hedelmää, jossa oli siementä itsessään, lajinsa mukaan; ja minä, Jumala, näin, että kaikki, mitä olin tehnyt, oli hyvää.

13 Ja tuli ilta ja aamu, kolmas päivä.

14 Ja minä, Jumala, sanoin: Tulkoon valoja taivaankanteen erottamaan päivän yöstä, ja olkoot ne merkkeinä ja osoittamassa määräaikoja ja päiviä ja vuosia;

15 ja ne olkoot valoina taivaankannessa antamassa valoa maan päälle; ja tapahtui niin.

16 Ja minä, Jumala, tein kaksi suurta valoa, suuremman [a]valon hallitsemaan päivää ja pienemmän valon hallitsemaan yötä; ja suurempi valo oli aurinko, ja pienempi valo oli kuu; ja myös tähdet tehtiin, niin, minun sanani mukaan.

17 Ja minä, Jumala, asetin ne taivaankanteen antamaan valoa maan päälle

18 ja auringon hallitsemaan päivää ja kuun hallitsemaan yötä ja erottamaan valon pimeydestä; ja minä, Jumala, näin, että kaikki, mitä olin tehnyt, oli hyvää.

19 Ja tuli ilta ja aamu, neljäs päivä.

20 Ja minä, Jumala, sanoin: Tuottakoot vedet runsaasti liikkuvia olentoja, joissa on elämä, ja lintuja, jotka voivat lentää maan yläpuolella avoimella taivaalla.

21 Ja minä, Jumala, loin suuret [a]valaat ja kaikki elävät olennot, jotka liikkuvat ja joita vedet tuottivat runsaasti, lajinsa mukaan, ja kaikki siivekkäät linnut lajinsa mukaan; ja minä, Jumala, näin, että kaikki, mitä olin luonut, oli hyvää.

22 Ja minä, Jumala, siunasin ne sanoen: Olkaa hedelmälliset ja [a]lisääntykää ja täyttäkää meren vedet; ja linnut lisääntykööt maan päällä.

23 Ja tuli ilta ja aamu, viides päivä.

24 Ja minä, Jumala, sanoin: Tuottakoon maa eläviä olentoja lajinsa mukaan, karjaeläimet ja matelijat ja villieläimet lajinsa mukaan; ja niin tapahtui;

25 ja minä, Jumala, tein villieläimet lajinsa mukaan, karjaeläimet lajinsa mukaan ja

10 *a* PKO Maa.
11 *a* 1. Moos. 1:11–12; Abr. 4:11–12.
16 *a* 1. Moos. 1:16.
21 *a* 1. Moos. 1:21; Abr. 4:21.
22 *a* 1. Moos. 1:22–25; Abr. 4:22–25.

kaikki, jotka matelevat maan päällä, lajinsa mukaan; ja minä, Jumala, näin, että kaikki tämä oli hyvää.

26 Ja minä, Jumala, sanoin [a]Ainosyntyiselleni, joka oli minun luonani alusta asti: [b]Tehkäämme ihminen [c]kuvaksemme, kaltaiseksemme; ja niin tapahtui. Ja minä, Jumala, sanoin: [d]Vallitkoot he meren kaloja ja ilman lintuja ja karjaeläimiä ja koko maata ja kaikkia matelijoita, joita matelee maan päällä.

27 Ja minä, [a]Jumala, loin ihmisen omaksi kuvakseni, Ainosyntyiseni kuvaksi minä hänet loin; mieheksi ja naiseksi minä loin heidät.

28 Ja minä, Jumala, siunasin heidät ja sanoin heille: Olkaa hedelmälliset ja [a]lisääntykää ja täyttäkää maa, ja ottakaa se valtaanne, ja vallitkaa meren kaloja ja ilman lintuja ja jokaista elävää olentoa, joka liikkuu maan päällä.

29 Ja minä, Jumala, sanoin ihmiselle: Katso, minä olen antanut sinulle kaikki siementä tuottavat kasvit, joita on kaikkialla maan päällä, ja kaikki puut, joissa on siementä tuottavaa puun hedelmää; sinulle se on [a]ravinnoksi.

30 Ja kaikille maan eläimille ja kaikille ilman linnuille ja kaikille, jotka matelevat maan päällä ja joille minä suon elämän, annetaan kaikki puhtaat kasvit ravinnoksi; ja tapahtui niin, aivan niin kuin olin puhunut.

31 Ja minä, Jumala, katsoin kaikkea, mitä olin tehnyt, ja katso, kaikki, mitä olin tehnyt, oli sangen [a]hyvää; ja tuli ilta ja aamu, [b]kuudes päivä.

LUKU 3
(Kesäkuu–lokakuu 1830)

Jumala loi kaiken hengellisesti, ennen kuin se oli luonnollisena maan päällä. Hän loi ihmisen, ensimmäisen lihan, maan päälle. Nainen on miehelle sopiva apu.

NÄIN tulivat [a]valmiiksi taivas ja maa ja kaikki niiden [b]joukot.

2 Ja seitsemäntenä päivänä minä, Jumala, päätin työni ja kaiken, minkä minä olin tehnyt; ja minä [a]lepäsin [b]seitsemäntenä päivänä kaikesta työstäni, ja kaikki, mitä olin tehnyt, tuli valmiiksi, ja minä, Jumala, näin, että se oli hyvää;

3 ja minä, Jumala, [a]siunasin seitsemännen päivän ja pyhitin sen, koska minä sinä päivänä lepäsin kaikesta [b]työstäni, mitä minä, Jumala, olin luonut ja tehnyt.

4 Ja nyt, katso, minä sanon

26 *a* PKO Jeesus Kristus.
b PKO Luominen.
c 1. Moos. 1:26–27; Moos. 6:8–10; Abr. 4:26–27.
d 1. Moos. 1:28; Moos. 5:1; Abr. 4:28.
27 *a* PKO Jumala, jumaluus.
28 *a* Moos. 5:2.
29 *a* 1. Moos. 1:29–30; Abr. 4:29–30.
31 *a* 1. Moos. 1:31; OL 59:16–20.
b 2. Moos. 20:11; Abr. 4:31.
3 1 *a* PKO Luominen.
b 1. Moos. 2:1; Abr. 5:1.
2 *a* 1. Moos. 2:2–3; Abr. 5:2–3. PKO Lepo.
b PKO Lepopäivä.
3 *a* Moosia 13:19.
b 2. Moos. 31:14–15.

sinulle, että nämä ovat taivaan ja maan syntyvaiheet, kun ne luotiin päivänä, jolloin minä, Herra Jumala, tein taivaan ja maan

5 ja jokaisen maan kasvin, [a]ennen kuin se oli maassa, ja jokaisen maan ruohon, ennen kuin se kasvoi. Sillä minä, Herra Jumala, [b]loin kaiken, mistä olen puhunut, [c]hengellisesti, ennen kuin se oli luonnollisena maan päällä. Sillä minä, Herra Jumala, en ollut antanut sataa maan päällä. Ja minä, Herra Jumala, olin [d]luonut kaikki ihmislapset mutta en vielä ihmistä viljelemään [e]maata; sillä [f]taivaassa minä [g]loin heidät; eikä ollut vielä lihaa maan päällä eikä vedessä eikä ilmassa;

6 mutta minä, Herra Jumala, puhuin, ja maasta nousi [a]sumu, ja se kasteli koko maan pinnan.

7 Ja minä, Herra Jumala, muovasin ihmisen maan [a]tomusta ja henkäisin hänen sieraimiinsa elämän henkäyksen; ja [b]ihmisestä tuli elävä [c]sielu, [d]ensimmäinen liha maan päällä, myös ensimmäinen ihminen; kuitenkin kaikki oli luotu aikaisemmin, mutta ne oli luotu hengellisesti ja tehty minun sanani mukaan.

8 Ja minä, Herra Jumala, istutin puutarhan itään [a]Eedeniin, ja sinne asetin ihmisen, jonka olin muovannut.

9 Ja maasta minä, Herra Jumala, kasvatin luonnon mukaisesti kaikki puut, jotka ovat mieluisia ihmisen katsella; ja ihminen saattoi katsella niitä. Ja myös niistä tuli eläviä sieluja. Sillä ne olivat hengellisiä sinä päivänä, jolloin minä ne loin; sillä ne jäävät siihen piiriin, johon minä, Jumala, loin ne, aivan niin, kaikki, jotka minä valmistin ihmisen käytettäväksi; ja ihminen näki, että ne olivat hyviä ravinnoksi. Ja minä, Herra Jumala, istutin myös [a]elämän puun keskelle puutarhaa, sekä [b]hyvän- ja pahantiedon puun.

10 Ja minä, Herra Jumala, panin joen lähtemään Eedenistä kastelemaan puutarhan; ja sieltä se jakautui ja siitä tuli neljä [a]haaraa.

11 Ja minä, Herra Jumala, annoin ensimmäiselle nimeksi Pison, ja se kiertää koko Havilan maan, jonne minä, Herra Jumala, loin paljon kultaa;

12 ja sen maan kulta oli hyvää, ja siellä oli suitsutuspihkaa ja onykskiveä.

13 Ja toiselle joelle annettiin nimeksi Gihon, sama, joka kiertää koko Etiopian maan.

14 Ja kolmannen joen nimi oli Tigris, se, joka menee kohti Assyrian itää. Ja neljäs joki oli Eufrat.

15 Ja minä, Herra Jumala, otin ihmisen ja asetin hänet Eedenin

5 *a* 1. Moos. 2:4–5; Abr. 5:4–5.
b Moos. 6:51.
c OL 29:31–34; Abr. 3:23. PKO Henkiluominen.
d PKO Henki.
e 1. Moos. 2:5.
f PKO Taivas.
g PKO Ihminen: Ihminen, taivaallisen Isän henkilapsi.
6 *a* 1. Moos. 2:6.
7 *a* 1. Moos. 2:7; Moos. 4:25; 6:59; Abr. 5:7.
b PKO Aadam.
c PKO Sielu.
d Moos. 1:34.
8 *a* PKO Eeden.
9 *a* PKO Elämän puu.
b 1. Moos. 2:9.
10 *a* 1. Moos. 2:10.

puutarhaan viljelemään sitä ja varjelemaan sitä.

16 Ja minä, Herra Jumala, käskin ihmistä sanoen: Jokaisesta puutarhan puusta saat vapaasti syödä,

17 mutta hyvän- ja pahantiedon puusta, älä syö siitä; saat kuitenkin itse [a]valita, sillä se on sinulle suotu; mutta muista, että minä kiellän sen, sillä sinä [b]päivänä, jona siitä syöt, olet [c]kuoleman oma.

18 Ja minä, Herra Jumala, sanoin [a]Ainosyntyiselleni, että miehen ei ollut hyvä olla yksinään; sen vuoksi minä teen hänelle sopivan [b]avun.

19 Ja maasta minä, Herra Jumala, muovasin kaikki maan eläimet ja kaikki ilman linnut; ja minä käskin niiden tulla Aadamin luo nähdäkseni, minkä nimen hän niille antaisi; ja nekin olivat eläviä sieluja; sillä minä, Jumala, puhalsin niihin elämän henkäyksen ja annoin käskyn, että minkä nimen Aadam antaisikin kullekin elävälle olennolle, se olisi sen nimi.

20 Ja Aadam antoi nimet kaikille karjaeläimille ja ilman linnuille ja kaikille maan eläimille; mutta mitä tulee Aadamiin, hänelle ei löytynyt sopivaa apua.

21 Ja minä, Herra Jumala, vaivutin Aadamin syvään uneen; ja hän nukkui, ja minä otin yhden hänen kylkiluistaan ja täytin sen kohdan lihalla;

22 ja kylkiluun, jonka minä, Herra Jumala, olin ottanut miehestä, tein [a]naiseksi, ja toin hänet miehen luo.

23 Ja Aadam sanoi: Nyt minä tiedän, että tämä on luu minun luistani ja [a]liha minun lihastani; häntä sanottakoon miehettäreksi, sillä hänet on otettu miehestä.

24 Siksi mies jättää isänsä ja äitinsä ja [a]liittyy vaimoonsa; ja he tulevat [b]yhdeksi lihaksi.

25 Ja he olivat molemmat alasti, mies ja hänen vaimonsa, eivätkä tunteneet häpeää.

LUKU 4
(Kesäkuu–lokakuu 1830)

Kuinka Saatanasta tuli Perkele. Hän kiusaa Eevaa. Aadam ja Eeva lankeavat, ja kuolema tulee maailmaan.

Ja minä, Herra Jumala, puhuin Moosekselle sanoen: Tuo [a]Saatana, jota sinä olet käskenyt minun Ainosyntyiseni nimessä, on sama, joka on ollut [b]alusta asti, ja hän tuli minun eteeni ja sanoi: Katso, tässä olen, lähetä minut, minä olen poikasi ja lunastan koko ihmissuvun, niin ettei yksikään sielu huku, ja totisesti

17 *a* Moos. 7:32.
PKO Tahdonvapaus.
b Abr. 5:13.
c 1. Moos. 2:17.
PKO Kuolema, fyysinen; Kuolevaisuus.

18 *a* PKO Ainosyntyinen.
b 1. Moos. 2:18; Abr. 5:14.

22 *a* PKO Eeva; Nainen.

23 *a* 1. Moos. 2:23; Abr. 5:17.

24 *a* 1. Moos. 2:24; OL 42:22; 49:15–16; Abr. 5:17–18.
b PKO Avioliitto.

4 1 *a* PKO Perkele.
b OL 29:36–37.

[c]minä teen sen; anna siis minulle kunniasi.

2 Mutta katso, rakas [a]Poikani, joka on ollut Rakkaani ja [b]Valittuni alusta asti, sanoi minulle: [c]Isä, sinun [d]tahtosi tapahtukoon, ja [e]kunnia olkoon sinun ikuisesti.

3 Ja nyt, koska Saatana [a]kapinoi minua vastaan ja pyrki hävittämään ihmisen [b]tahdonvapauden, jonka minä, Herra Jumala, olin antanut hänelle, ja koska hän myös pyrki siihen, että antaisin hänelle oman voimani, Ainosyntyiseni voimalla minä käskin [c]syöstä hänet alas;

4 ja hänestä tuli Saatana, niin, nimittäin Perkele, kaikkien [a]valheiden isä, eksyttämään ja sokaisemaan ihmisiä ja johdattamaan heitä vankeina tahtonsa mukaan, vieläpä kaikkia, jotka eivät kuule minun ääntäni.

5 Ja nyt käärme oli [a]kavalampi kuin mikään maan eläin, jonka minä, Herra Jumala, olin tehnyt.

6 Ja Saatana pani sen käärmeen sydämeen (sillä hän oli vetänyt mukaansa monia), ja hänen pyrkimyksenään oli myös pettää [a]Eevaa, sillä Saatana ei tuntenut Jumalan mieltä; sen vuoksi hän pyrki hävittämään maailman.

7 Ja hän sanoi naiselle: Niin, onko Jumala sanonut: Te ette saa syödä kaikista [a]puutarhan puista? (Ja hän puhui käärmeen suulla.)

8 Ja nainen sanoi käärmeelle: Me saamme syödä puutarhan puiden hedelmiä,

9 mutta sen puun hedelmästä, jonka näet keskellä puutarhaa, Jumala on sanonut: Älkää syökö sitä, älkääkä koskeko siihen, ettette kuolisi.

10 Ja käärme sanoi naiselle: Ette te suinkaan kuole,

11 sillä Jumala tietää, että sinä päivänä, jona te syötte siitä, silloin [a]silmänne avautuvat ja te tulette olemaan kuin jumalia, [b]tietäen hyvän ja pahan.

12 Ja kun nainen näki, että puusta oli hyvä syödä ja että se kävi mieluisaksi silmille ja oli [a]haluttava puu, joka antaisi hänelle ymmärrystä, hän otti sen hedelmää ja [b]söi ja antoi myös miehelleen, joka oli hänen kanssaan, ja mies söi.

13 Ja heidän kumpaisenkin silmät avautuivat, ja he huomasivat olleensa [a]alasti. Ja he sitoivat yhteen viikunanlehtiä ja tekivät itsellensä esiliinat.

14 Ja he kuulivat Herran Jumalan äänen [a]kävellessään puutarhassa päivän viiletessä; ja Aadam ja hänen vaimonsa menivät

1 *c* Jes. 14:12–15.
2 *a* PKO Jeesus Kristus.
b Moos. 7:39; Abr. 3:27.
PKO Ennalta asettaminen.
c PKO Jumala, jumaluus: Isä Jumala.
d Luuk. 22:42.
e PKO Kirkkaus.
3 *a* PKO Neuvonpito taivaassa.
b PKO Tahdonvapaus.
c OL 76:25–27.
4 *a* 2. Nefi 2:18; OL 10:25.
PKO Pettäminen; Valehteleminen.
5 *a* 1. Moos. 3:1; Moosia 16:3; Alma 12:4.
6 *a* PKO Eeva.
7 *a* PKO Eeden.
11 *a* 1. Moos. 3:3–6; Moos. 5:10.
b Alma 12:31.
12 *a* 1. Moos. 3:6.
b PKO Aadamin ja Eevan lankeemus.
13 *a* 1. Moos. 2:25.
14 *a* 1. Moos. 3:8.

Herran Jumalan luota piiloon puutarhan puiden sekaan.

15 Ja minä, Herra Jumala, huusin Aadamia ja sanoin hänelle: Minne sinä [a]menet?

16 Ja hän sanoi: Minä kuulin sinun äänesi puutarhassa ja minua pelotti, koska näin olevani alasti, ja minä piilouduin.

17 Ja minä, Herra Jumala, sanoin Aadamille: Kuka sinulle sanoi, että olit alasti? Oletko syönyt puusta, josta minä kielsin sinua syömästä ja sanoin, että jos söisit, olisit [a]kuoleman oma?

18 Ja mies sanoi: Nainen, jonka annoit minulle ja jonka käskit pysyä kanssani, hän antoi minulle puun hedelmää, ja minä söin.

19 Ja minä, Herra Jumala, sanoin naiselle: Mitä sinä olet tehnyt? Ja nainen sanoi: Käärme [a]petti minut, ja minä söin.

20 Ja minä, Herra Jumala, sanoin käärmeelle: Koska tämän teit, olet [a]kirottu ennen kaikkia karjaeläimiä ja ennen jokaista maan eläintä; vatsallasi sinun on kuljettava ja tomua sinun on syötävä koko elinaikasi;

21 ja minä panen vihan sinun ja naisen välille, sinun jälkeläistesi ja hänen jälkeläistensä välille; hän on iskevä pääsi murskaksi, ja sinä olet iskevä häntä kantapäähän.

22 Naiselle minä, Herra Jumala, sanoin: Minä teen sangen suureksi sinun raskautesi murheen. [a]Murheella sinä olet synnyttävä lapsia, ja tunnet halua mieheesi, ja hän vallitsee sinua.

23 Ja Aadamille minä, Herra Jumala, sanoin: Koska kuulit vaimosi ääntä ja söit sen puun hedelmää, josta minä kielsin sinua sanoen: Älä syö siitä, kirottu olkoon maa sinun takiasi; murheella sinun on syötävä siitä koko elinaikasi.

24 Vielä, orjantappuroita ja ohdakkeita se kasvaa sinulle, ja maan kasveja sinun on syötävä.

25 Kasvot [a]hiessä sinun on syötävä leipäsi, kunnes palaat maahan – sillä sinä olet kuoleman oma – sillä siitä sinut on otettu: sillä [b]tomua sinä olit, ja tomuun sinä palaat.

26 Ja Aadam antoi vaimolleen nimeksi Eeva, sillä hän oli kaikkien elävien äiti, sillä näin minä, Herra Jumala, olen nimittänyt ensimmäistä kaikista naisista, joita on [a]paljon.

27 Minä, Herra Jumala, tein Aadamille ja myös hänen vaimolleen vaatteet nahasta ja [a]puin heidät.

28 Ja minä, Herra Jumala, sanoin Ainosyntyiselleni: Katso, [a]ihmisestä on tullut kuin yksi meistä, niin että hän [b]tietää hyvän ja pahan; ja jottei hän nyt

15 *a* 1. Moos. 3:9.
17 *a* Moos. 3:17.
19 *a* 1. Moos. 3:13; Moosia 16:3.
20 *a* 1. Moos. 3:13–15.
22 *a* 1. Moos. 3:16.
25 *a* 1. Moos. 3:17–19.
PKO Aadamin ja Eevan lankeemus.
b 1. Moos. 2:7; Moos. 6:59; Abr. 5:7.
26 *a* Moos. 1:34; 6:9.
27 *a* PKO Vaatimattomuus.
28 *a* 1. Moos. 3:22.
PKO Ihminen: Ihmisestä voi tulla taivaallisen Isän kaltainen.
b PKO Tieto.

ojenna kättänsä ja [c]ota myös [d]elämän puusta ja syö ja elä ikuisesti,

29 sen tähden minä, Herra Jumala, ajan hänet pois [a]Eedenin puutarhasta viljelemään maata, josta hänet on otettu;

30 sillä niin totta kuin minä, Herra Jumala, elän, niin eivät myöskään minun [a]sanani voi palata tyhjinä, sillä sellaisina, kuin ne lähtevät ulos suustani, niiden on toteuduttava.

31 Niin minä karkotin pois ihmisen ja asetin Eedenin puutarhan itäpuolelle [a]kerubit ja leimuavan, joka suuntaan kääntyvän miekan vartioimaan elämän puun tietä.

32 (Ja nämä ovat sanat, jotka minä puhuin palvelijalleni Moosekselle, ja ne ovat totta, niin kuin minä tahdon; ja minä olen puhunut ne sinulle. Katso, ettet näytä niitä yhdellekään ihmiselle, kunnes minä annan sinulle käskyn, paitsi niille, jotka uskovat. Aamen.)

LUKU 5
(Kesäkuu–lokakuu 1830)

Aadam ja Eeva saavat lapsia. Aadam uhraa uhrin ja palvelee Jumalaa. Kain ja Abel syntyvät. Kain kapinoi ja rakastaa Saatanaa enemmän kuin Jumalaa, ja hänestä tulee Kadotus. Murha ja jumalattomuus leviävät. Evankeliumia saarnataan alusta asti.

Ja tapahtui, että sen jälkeen kun minä, Herra Jumala, olin karkottanut heidät pois, että Aadam alkoi viljellä maata ja [a]vallita kaikkia maan eläimiä ja syödä leipäänsä otsa hiessä, niin kuin minä, Herra, olin häntä käskenyt. Ja Eevakin, hänen vaimonsa, teki työtä hänen kanssansa.

2 Ja Aadam yhtyi vaimoonsa, ja tämä [a]synnytti hänelle poikia ja [b]tyttäriä, ja he alkoivat [c]lisääntyä ja täyttää maata.

3 Ja tästä ajasta lähtien Aadamin pojat ja [a]tyttäret alkoivat jakautua maahan kaksittain ja viljellä maata ja kaitsea katraita, ja myös heille syntyi poikia ja tyttäriä.

4 Ja Aadam ja Eeva, hänen vaimonsa, huusivat avuksi Herran nimeä, ja he kuulivat Herran äänen [a]Eedenin puutarhasta päin puhuvan heille, mutta he eivät nähneet häntä, sillä heidät oli suljettu pois hänen [b]luotansa.

5 Ja hän antoi heille käskyjä, että heidän oli [a]palveltava Herraa, Jumalaansa, ja uhrattava katraidensa [b]esikoiset uhriksi Herralle. Ja Aadam oli [c]kuuliainen Herran käskyille.

6 Ja monen päivän kuluttua Herran [a]enkeli ilmestyi Aada-

---

28 *c* Alma 42:4–5.
d 1. Moos. 2:9; 1. Nefi 11:25; Moos. 3:9.
PKO Elämän puu.
29 *a* PKO Eeden.
30 *a* 1. Kun. 8:56; OL 1:38.
31 *a* Alma 42:3.
PKO Kerubit.
5 1 *a* Moos. 2:26.
2 *a* 1. Moos. 5:4.
b OL 138:39.
c 1. Moos. 1:28; Moos. 2:28.
3 *a* Moos. 5:28.
4 *a* PKO Eeden.
b Alma 42:9.
5 *a* PKO Jumalan palveleminen.
b 2. Moos. 13:12–13; 4. Moos. 18:17; Moosia 2:3.
PKO Esikoinen.
c PKO Kuuliaisuus.
6 *a* PKO Enkelit.

mille ja sanoi: Miksi sinä uhraat [b]uhreja Herralle? Ja Aadam sanoi hänelle: En tiedä, paitsi että Herra käski minua.

7 Ja silloin enkeli puhui sanoen: Tämä on Isän Ainosyntyisen [a]uhrin [b]vertauskuva, hänen, joka on täynnä [c]armoa ja totuutta.

8 Tee siis kaikki, minkä teet, Pojan [a]nimessä, ja tee [b]parannus ja [c]huuda avuksi Jumalaa Pojan nimessä ikuisesti.

9 Ja sinä päivänä laskeutui Aadamin päälle [a]Pyhä Henki, joka todistaa Isästä ja Pojasta sanoen: Minä olen Isän [b]Ainosyntyinen alusta asti, vastedes ja ikuisesti, niin että koska sinä olet [c]langennut, sinut voidaan [d]lunastaa, ja koko ihmissuku, vieläpä kaikki, jotka tahtovat.

10 Ja sinä päivänä Aadam siunasi Jumalaa, ja hänet [a]täytettiin, ja hän alkoi [b]profetoida kaikista maan suvuista sanoen: Siunattu olkoon Jumalan nimi, sillä minun rikkomukseni tähden silmäni ovat avautuneet, ja tässä elämässä minulla on [c]ilo, ja jälleen [d]lihassa saan nähdä Jumalan.

11 Ja [a]Eeva, hänen vaimonsa, kuuli kaiken tämän ja iloitsi ja sanoi: Ellei rikkomustamme olisi ollut, meillä ei olisi koskaan ollut [b]jälkeläisiä emmekä olisi koskaan tienneet hyvää emmekä pahaa, emme lunastuksemme iloa emmekä iankaikkista elämää, jonka Jumala antaa kaikille kuuliaisille.

12 Ja Aadam ja Eeva siunasivat Jumalan nimeä, ja he [a]ilmoittivat kaikki asiat pojillensa ja tyttärillensä.

13 Ja [a]Saatana tuli heidän keskuuteensa ja sanoi: Minäkin olen Jumalan poika. Ja hän käski heitä sanoen: Älkää uskoko sitä, eivätkä he [b]uskoneet sitä, ja he [c]rakastivat Saatanaa enemmän kuin Jumalaa. Ja ihmiset alkoivat tuosta ajasta alkaen käydä [d]lihallisiksi, aistillisiksi ja perkeleellisiksi.

14 Ja Herra Jumala kutsui ihmisiä [a]Pyhän Hengen kautta kaikkialla ja käski heitä tekemään parannuksen;

15 ja jokainen, joka [a]uskoisi Poikaan ja tekisi parannuksen synneistänsä, [b]pelastuisi; ja jokainen, joka ei uskoisi eikä tekisi parannusta, [c]tuomittaisiin; ja sanat lähtivät Jumalan

6 *b* PKO Uhri.
7 *a* Alma 34:10–15.
PKO Veri.
b PKO Jeesus Kristus: Vertauskuvia Kristuksesta.
c Moos. 1:6, 32.
PKO Armo.
8 *a* 2. Nefi 31:21.
b Moos. 6:57.
PKO Parannus.
c PKO Rukous.
9 *a* PKO Pyhä Henki.
b PKO Ainosyntyinen; Jeesus Kristus.
c PKO Aadamin ja Eevan lankeemus; Kuolema, hengellinen.
d Moosia 27:24–26; OL 93:38; UK 1:3.
PKO Lunastus; Lunastussuunnitelma.
10 *a* PKO Uudestisyntyminen Jumalasta.
b OL 107:41–56.
PKO Profetia, profetoiminen.
c PKO Ilo.
d Job 19:26; 2. Nefi 9:4.
11 *a* PKO Eeva.
b 2. Nefi 2:22–23.
12 *a* 5. Moos. 4:9.
13 *a* PKO Perkele.
b PKO Epäusko.
c Moos. 6:15.
d PKO Lihallinen; Luonnollinen ihminen.
14 *a* Joh. 14:16–18, 26.
15 *a* PKO Usko.
b PKO Pelastus.
c OL 42:60.
PKO Tuomio.

suusta maailmaan ehdottomana julistuksena, sen vuoksi niiden täytyy toteutua.

16 Eivätkä Aadam ja Eeva, hänen vaimonsa, lakanneet huutamasta avuksi Jumalaa. Ja Aadam yhtyi Eevaan, vaimoonsa, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti [a]Kainin ja sanoi: Minä olen saanut miehen Herralta; sen vuoksi hän ei saa hylätä hänen sanojansa. Mutta katso, Kain ei kuullut vaan sanoi: Kuka on Herra, että minä hänet tuntisin?

17 Ja Eeva tuli taas raskaaksi ja synnytti Kainin veljen [a]Abelin. Ja Abel [b]kuuli Herran ääntä. Ja Abel oli lammaspaimen, mutta Kain oli maanviljelijä.

18 Ja Kain [a]rakasti Saatanaa enemmän kuin Jumalaa. Ja Saatana käski häntä sanoen: [b]Uhraa uhri Herralle.

19 Ja ajan kuluessa tapahtui, että Kain toi maan hedelmistä uhrin Herralle.

20 Ja Abel, hänkin toi katraansa esikoisista ja niiden rasvasta. Ja Herra katsoi suopeasti Abeliin ja hänen [a]uhriinsa;

21 mutta Kainiin ja hänen [a]uhriinsa hän ei katsonut suopeasti. Nyt Saatana tiesi tämän, ja se oli hänelle mieleen. Ja Kain vihastui kovin, ja hänen kasvonsa synkistyivät.

22 Niin Herra sanoi Kainille: Miksi vihastuit? Miksi kasvosi synkistyivät?

23 Jos teet oikein, sinut [a]hyväksytään. Mutta jos et tee oikein, synti vaanii ovella, ja Saatana haluaa saada sinut; ja ellet kuule minun käskyjäni, minä luovutan sinut, ja sinun käy hänen halunsa mukaan. Ja sinä olet hallitseva häntä;

24 sillä tästä hetkestä lähtien sinä olet hänen valheidensa isä; sinun nimesi olkoon [a]Kadotus; sillä sinäkin olit ennen maailmaa.

25 Ja tulevana aikana sanotaan, että nämä [a]iljetykset ovat tulleet Kainilta; sillä hän hylkäsi suuremman neuvon, joka oli tullut Jumalalta. Ja tämän kirouksen minä panen sinun päällesi, ellet tee parannusta.

26 Ja Kain vihastui eikä kuullut enää Herran ääntä eikä Abelia, veljeänsä, joka vaelsi pyhyydessä Herran edessä.

27 Ja Aadam ja hänen vaimonsa surivat Herran edessä Kainin ja hänen veljiensä tähden.

28 Ja tapahtui, että Kain otti vaimoksi yhden veljensä tyttäristä, ja he [a]rakastivat Saatanaa enemmän kuin Jumalaa.

29 Ja Saatana sanoi Kainille: Vanno minulle kaulasi kautta, ja jos siitä puhut, kuolet; ja vannota veljiäsi heidän päänsä kautta ja elävän Jumalan kautta, etteivät he puhu siitä, sillä jos he puhuvat siitä, he ovat kuoleman omia; ja tämä, jottei isäsi saisi tietää siitä; ja tänä päivänä

16 *a* 1. Moos. 4:1–2. PKO Kain.
17 *a* PKO Abel.
b Hepr. 11:4.
18 *a* OL 10:20–21.
b OL 132:8–11.
20 *a* PKO Uhri.
21 *a* 1. Moos. 4:3–7.
23 *a* 1. Moos. 4:7; OL 52:15; 97:8.
24 *a* PKO Kadotuksen pojat.
25 *a* Hel. 6:26–28.
28 *a* Moos. 5:13.

minä annan veljesi Abelin sinun käsiisi.

30 Ja Saatana vannoi Kainille tekevänsä hänen käskyjensä mukaan. Ja kaikki tämä tehtiin salassa.

31 Ja Kain sanoi: Totisesti minä olen Mahan, tämän suuren salaisuuden valtias, että saatan [a]murhata ja hankkia hyötyä. Sen vuoksi Kainia kutsuttiin valtias [b]Mahaniksi, ja hän ylpeili jumalattomuudestaan.

32 Ja Kain meni pellolle, ja Kain puhui Abelin, veljensä, kanssa. Ja tapahtui, että heidän pellolla ollessaan Kain kävi veljensä Abelin kimppuun ja tappoi hänet.

33 Ja Kain [a]ylpeili tekemästänsä sanoen: Minä olen vapaa; totisesti veljeni katraat joutuvat minun käsiini.

34 Ja Herra sanoi Kainille: Missä on Abel, veljesi? Ja hän sanoi: En tiedä. Olenko minä veljeni [a]vartija?

35 Ja Herra sanoi: Mitä oletkaan tehnyt? Veljesi veren ääni huutaa minulle maasta.

36 Ja nyt sinä olet kirottu, mitä tulee siihen maahan, joka on avannut suunsa ottamaan vastaan veljesi veren sinun kädestäsi.

37 Kun viljelet maata, se ei anna sinulle enää voimaansa. [a]Pakolainen ja kulkuri sinä olet maan päällä.

38 Ja Kain sanoi Herralle: Saatana [a]kiusasi minua veljeni katraiden tähden. Ja minä olin myös vihoissani, sillä hänen uhrinsa sinä hyväksyit mutta et minun; rangaistukseni on suurempi kuin jaksan kantaa.

39 Katso, sinä olet karkottanut minut tänä päivänä Herran kasvojen edestä, ja kasvoiltasi minä olen oleva piilossa; ja minä olen pakolainen ja kulkuri maan päällä; ja tapahtuu, että se, joka minut kohtaa, tappaa minut pahojen tekojeni tähden, sillä nämä asiat eivät ole salassa Herralta.

40 Ja minä, Herra, sanoin hänelle: Kenelle tahansa, joka tappaa sinut, kostettakoon hänelle seitsenkertaisesti. Ja minä, Herra, panin Kainiin [a]merkin, ettei kukaan, joka hänet kohtaa, tappaisi häntä.

41 Ja Kain suljettiin pois Herran [a]luota, ja vaimonsa sekä monen veljensä kanssa hän asui Nodin maassa Eedenin itäpuolella.

42 Ja Kain yhtyi vaimoonsa, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti Henokin, ja hänelle syntyi myös monta poikaa ja tytärtä. Ja hän rakensi kaupungin, ja hän antoi [a]kaupungille nimen poikansa Henokin nimen mukaan.

43 Ja Henokille syntyi Irad sekä

31 *a* PKO Murha.
b ELI Mahan-nimen juurien mahdollisia merkityksiä ovat "mieli", "tuhooja" ja "suuri".
33 *a* PKO Maailmallisuus; Ylpeys.
34 *a* 1. Moos. 4:9.
37 *a* 1. Moos. 4:11–12.
38 *a* PKO Himo; Kiusaus.
40 *a* 1. Moos. 4:15.
41 *a* Moos. 6:49.
42 *a* ELI Kainin suvussa oli Henok-niminen mies ja hänen kansansa keskuudessa samanniminen kaupunki. Älä sekoita näitä Setin vanhurskaan suvun Henokiin ja hänen kaupunkiinsa Siioniin, jota kutsuttiin myös Henokin kaupungiksi.

muita poikia ja tyttäriä. Ja Iradille syntyi Mahujael sekä muita poikia ja tyttäriä. Ja Mahujaelille syntyi Metusael sekä muita poikia ja tyttäriä. Ja Metusaelille syntyi Lemek.

44 Lemek otti itselleen kaksi vaimoa; toisen nimi oli Ada ja toisen nimi Silla.

45 Ja Ada synnytti Jabalin; hänestä tuli niiden kantaisä, jotka asuvat teltoissa, ja he pitivät karjaa; ja hänen veljensä nimi oli Jubal, josta tuli kaikkien niiden kantaisä, jotka soittavat harppua ja huilua.

46 Ja Silla, hänkin synnytti, Tubal-Kainin, jokaisen pronssin- ja raudantakojan opettajan. Ja Tubal-Kainin sisarta kutsuttiin Naamaksi.

47 Ja Lemek sanoi vaimoilleen Adalle ja Sillalle: Kuulkaa minun ääntäni, te Lemekin vaimot, kuulkaa minun puhettani; sillä minä olen tappanut miehen haavoituksekseni ja nuorukaisen vahingokseni.

48 Jos Kainin puolesta kostetaan seitsemästi, niin totisesti Lemekin puolesta [a]seitsemänkymmentäseitsemän kertaa.

49 Sillä Lemek oli tehnyt [a]liiton Saatanan kanssa Kainin tapaan, jolloin hänestä tuli valtias Mahan, tuon suuren salaisuuden valtias, jonka Saatana antoi Kainille, ja Irad, Henokin poika, saatuaan tietää heidän salaisuutensa, alkoi paljastaa sitä Aadamin pojille,

50 sen vuoksi Lemek vihastuksissaan tappoi hänet, ei niin kuin Kain veljensä Abelin hyödyn saamiseksi, vaan hän tappoi hänet valan tähden,

51 sillä Kainin ajoista alkaen oli ollut [a]salaliitto, ja sen teot tehtiin pimeässä, ja he tunsivat joka mies veljensä.

52 Sen vuoksi Herra kirosi Lemekin ja hänen huoneensa ja kaikki ne, jotka olivat tehneet liiton Saatanan kanssa; sillä he eivät pitäneet Jumalan käskyjä, eikä se ollut Jumalalle mieleen, eikä hän palvellut heitä, ja heidän tekonsa olivat iljetyksiä ja alkoivat levitä kaikkien ihmisten [a]poikien keskuuteen. Ja se oli ihmisten poikien keskuudessa.

53 Mutta ihmisten tyttärien keskuudessa näistä asioista ei puhuttu, sillä tuo Lemek oli kertonut salaisuuden vaimoilleen, ja he kapinoivat häntä vastaan ja julistivat nämä asiat maailmalle, eikä heillä ollut myötätuntoa;

54 sen vuoksi Lemekiä halveksittiin ja hänet karkotettiin, eikä hän tullut ihmisten poikien keskuuteen, jottei kuolisi.

55 Ja näin [a]pimeyden teot alkoivat olla vallalla kaikkien ihmisten poikien keskuudessa.

56 Ja Jumala kirosi maan anka-

48 *a* ELI Lemek kerskui, että Saatana tekisi hänen puolestaan enemmän kuin hän oli tehnyt Kainin puolesta. Syyt tähän oletukseen esitetään jakeissa 49 ja 50. 1. Moos. 4:24.

49 *a* PKO Vala.

51 *a* PKO Salaliitto.

52 *a* Moos. 8:14–15.

55 *a* PKO Jumalattomuus; Pimeys, hengellinen.

ralla kirouksella ja vihastui jumalattomiin, kaikkiin ihmisten poikiin, jotka hän oli tehnyt,

57 sillä he eivät kuulleet hänen ääntänsä eivätkä uskoneet hänen [a]ainosyntyiseen Poikaansa, nimittäin häneen, jonka hän oli julistanut tulevan ajan keskipäivänä ja joka oli valmiina jo ennen maailman perustamista.

58 Ja näin [a]evankeliumia alettiin saarnata alusta asti, ja sitä julistivat pyhät [b]enkelit, jotka oli lähetetty maailmaan Jumalan luota, ja hänen oma äänensä, ja sitä julistettiin Pyhän Hengen [c]lahjan kautta.

59 Ja niin kaikki asiat vahvistettiin Aadamille pyhällä toimituksella, ja evankeliumia saarnattiin, ja maailmaan lähetettiin julistus, että se olisi maailmassa sen loppuun asti. Ja näin tapahtui. Aamen.

LUKU 6
(Marraskuu–joulukuu 1830)

Aadamin jälkeläiset pitävät muistokirjaa. Hänen vanhurskaat jälkeläisensä saarnaavat parannusta. Jumala ilmoittaa itsensä Henokille. Henok saarnaa evankeliumia. Pelastussuunnitelma ilmoitettiin Aadamille. Hän sai kasteen ja pappeuden.

Ja [a]Aadam kuuli Jumalan ääntä ja kutsui poikiansa parannukseen.

2 Ja Aadam yhtyi taas vaimoonsa, ja tämä synnytti pojan, ja Aadam antoi hänelle nimeksi [a]Set. Ja Aadam ylisti Jumalan nimeä; sillä hän sanoi: Jumala on suonut minulle uuden jälkeläisen Abelin sijaan, jonka Kain tappoi.

3 Ja Jumala ilmoitti itsensä Setille, eikä tämä kapinoinut vaan uhrasi otollisen [a]uhrin niin kuin veljensä Abel. Ja hänellekin syntyi poika, ja hän antoi hänelle nimeksi Enos.

4 Ja sitten rupesivat nämä miehet [a]huutamaan avuksi Herran nimeä, ja Herra siunasi heitä;

5 ja pidettiin [a]muistokirjaa, johon kirjoitettiin Aadamin kielellä, sillä jokaisen, joka huusi avuksi Jumalaa, suotiin kirjoittaa [b]innoituksen hengen mukaan;

6 ja nämä opettivat lapsensa lukemaan ja kirjoittamaan, ja heillä oli kieli, joka oli puhdas ja turmeltumaton.

7 Nyt tämä sama [a]pappeus, joka oli alussa, on oleva myös maailman lopussa.

8 Nyt tämän profetian Aadam lausui, kun [a]Pyhä Henki häntä innoitti, ja Jumalan [b]lapsista pidettiin [c]sukuluetteloa. Ja tämä oli Aadamin jälkipolvien [d]kirja, joka sanoo: Päivänä, jolloin Jumala loi ihmisen, Jumalan kaltaiseksi hän hänet teki;

57 *a* PKO Jeesus Kristus.
58 *a* PKO Evankeliumi.
b Alma 12:28–30; Moroni 7:25, 29–31. PKO Enkelit.
c PKO Pyhän Hengen lahja.
6 1 *a* PKO Aadam.
2 *a* 1. Moos. 4:25. PKO Set.
3 *a* PKO Uhri.
4 *a* 1. Moos. 4:26. PKO Rukous.
5 *a* Abr. 1:28, 31. PKO Muistokirja.
b PKO Innoitus.
7 *a* PKO Pappeus.
8 *a* 2. Piet. 1:21.
b PKO Jumalan pojat ja tyttäret.
c PKO Sukuluettelo.
d 1. Moos. 5:1.

9 oman ruumiinsa [a]kuvaksi, mieheksi ja naiseksi hän loi [b]heidät ja siunasi heidät ja antoi heille [c]nimeksi Aadam sinä päivänä, jolloin heidät luotiin ja he tulivat eläviksi [d]sieluiksi maassa Jumalan jalkojen [e]korokkeella.

10 Ja [a]Aadam eli satakolmekymmentä vuotta, ja hänelle syntyi poika, joka oli hänen kaltaisensa, hänen oman [b]kuvansa näköinen, ja hän antoi hänelle nimeksi Set.

11 Ja Aadamin elinaika, sen jälkeen kun hänelle oli syntynyt Set, oli kahdeksansataa vuotta, ja hänelle syntyi monia poikia ja tyttäriä.

12 Ja Aadamin koko elinaika oli yhdeksänsataakolmekymmentä vuotta, ja hän kuoli.

13 Set eli sataviisi vuotta, ja hänelle syntyi Enos, ja hän profetoi koko elinaikansa ja opetti poikaansa Enosia Jumalan teiden mukaisesti; sen vuoksi Enoskin profetoi.

14 Ja Set eli, sen jälkeen kun hänelle oli syntynyt Enos, kahdeksansataaseitsemän vuotta, ja hänelle syntyi monia poikia ja tyttäriä.

15 Ja ihmislapsia oli lukuisasti kaikkialla maan päällä. Ja Saatanalla oli siihen aikaan suuri [a]valta ihmisten keskuudessa, ja hän riehui heidän sydämissään; ja siitä lähtien tuli sotia ja verenvuodatusta; ja ihmisen käsi nousi hänen omaa veljeään vastaan tappamaan [b]salaisten tekojen tähden, valtaa tavoitellen.

16 Setin koko elinaika oli yhdeksänsataakaksitoista vuotta, ja hän kuoli.

17 Ja Enos eli yhdeksänkymmentä vuotta, ja hänelle syntyi [a]Kenan. Ja Enos sekä loput Jumalan kansasta tulivat pois maasta, jonka nimi oli Sulon, ja asuivat lupauksen maassa, jolle hän antoi nimen oman poikansa mukaan, jolle hän oli antanut nimen Kenan.

18 Ja Enos eli, sen jälkeen kun hänelle oli syntynyt Kenan, kahdeksansataaviisitoista vuotta, ja hänelle syntyi monia poikia ja tyttäriä. Ja Enosin koko elinaika oli yhdeksänsataaviisi vuotta, ja hän kuoli.

19 Ja Kenan eli seitsemänkymmentä vuotta, ja hänelle syntyi Mahalalel; ja Kenan eli, sen jälkeen kun hänelle oli syntynyt Mahalalel, kahdeksansataaneljäkymmentä vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. Ja Kenanin koko elinaika oli yhdeksänsataakymmenen vuotta, ja hän kuoli.

20 Ja Mahalalel eli kuusikymmentäviisi vuotta, ja hänelle syntyi Jered; ja Mahalalel eli, sen jälkeen kun hänelle oli syntynyt Jered, kahdeksansataakolmekymmentä vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. Ja Mahalalelin koko elinaika oli

9 *a* 1. Moos. 1:26–28; Moos. 2:26–29; Abr. 4:26–31.
b PKO Ihminen.
c Moos. 1:34; 4:26.
d PKO Sielu.
e Abr. 2:7.
10 *a* OL 107:41–56.
b 1. Moos. 5:3; OL 107:42–43; 138:40.
15 *a* Moos. 5:13.
b PKO Salaliitto.
17 *a* 1. Moos. 5:10–14; OL 107:45, 53.

kahdeksansataayhdeksänkymmentäviisi vuotta, ja hän kuoli.

21 Ja Jered eli satakuusikymmentäkaksi vuotta, ja hänelle syntyi [a]Henok; ja Jered eli, sen jälkeen kun hänelle oli syntynyt Henok, kahdeksansataa vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. Ja Jered opetti Henokia kaikkien Jumalan teiden mukaisesti.

22 Ja tämä on Aadamin poikien sukuluettelo, Aadamin, joka oli Jumalan [a]lapsi, jonka kanssa itse Jumala puhui.

23 Ja he olivat vanhurskauden [a]saarnaajia ja puhuivat ja [b]profetoivat ja kutsuivat kaikkia ihmisiä kaikkialla [c]parannukseen; ja ihmislapsille opetettiin [d]uskoa.

24 Ja tapahtui, että Jeredin koko elinaika oli yhdeksänsataakuusikymmentäkaksi vuotta, ja hän kuoli.

25 Ja Henok eli kuusikymmentäviisi vuotta, ja hänelle syntyi [a]Metuselah.

26 Ja tapahtui, että Henok matkasi maassa kansan keskuudessa; ja hänen matkatessaan Jumalan Henki laskeutui taivaasta ja jäi hänen päällensä.

27 Ja hän kuuli äänen taivaasta sanovan: Henok, poikani, profetoi tälle kansalle ja sano sille: Tehkää parannus, sillä näin sanoo Herra: Minä olen [a]vihastunut tähän kansaan, ja minun hehkuva vihani on syttynyt sitä vastaan, sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja vain vaivoin he kuulevat [b]korvillaan, [c]eivätkä heidän silmänsä näe kauaksi.

28 Ja näiden monien sukupolvien ajan, aina siitä päivästä lähtien, jolloin minä heidät loin, he ovat [a]kulkeneet harhaan ja ovat kieltäneet minut ja ovat etsineet omaa neuvoaan pimeässä; ja omissa iljetyksissään he ovat suunnitelleet murhia eivätkä ole pitäneet käskyjä, jotka minä annoin heidän isällensä Aadamille.

29 Sen vuoksi he ovat vannoneet väärin, ja [a]valoillansa he ovat tuottaneet päällensä kuoleman; ja [b]helvetin minä olen heille valmistanut, elleivät he tee parannusta;

30 ja tämä on julistus, jonka minä olen lähettänyt maailmaan omasta suustani maailman alussa sen perustamisesta lähtien, ja palvelijoideni, sinun isiesi, suulla minä olen antanut sen sellaisena kuin se lähetetään maailmaan, sen ääriin.

31 Ja kun Henok oli kuullut nämä sanat, hän kumartui maahan Herran edessä ja puhui Herran edessä sanoen: Miksi minä olen saanut armon sinun silmissäsi, minä, joka olen vain nuorukainen ja jota kaikki ihmiset vihaavat, sillä minä olen [a]hidaspuheinen? Miksi minä olen sinun palvelijasi?

32 Ja Herra sanoi Henokille:

21 *a* 1. Moos. 5:18–24; Moos. 7:69; 8:1–2. PKO Henok.
22 *a* Luuk. 3:38.
23 *a* PKO Profeetta.
b PKO Profetia, profetoiminen.
c PKO Parannus.
d PKO Usko.
25 *a* PKO Metuselah.
27 *a* OL 63:32.
b Matt. 13:15; 2. Nefi 9:31; Moosia 26:28; OL 1:2, 11, 14.
c Alma 10:25; 14:6.
28 *a* PKO Kapinointi.
29 *a* PKO Vala.
b PKO Helvetti.
31 *a* 2. Moos. 4:10–16; Jer. 1:6–9.

Mene ja tee, niin kuin minä olen käskenyt sinua, eikä kukaan lävistä sinua. Avaa [a]suusi, niin se täytetään ja minä annan sinulle sanat, sillä kaikki liha on minun käsissäni, ja minä teen niin kuin hyväksi näen.

33 Sano tälle kansalle: [a]Päättäkää tänä päivänä palvella Herraa Jumalaa, joka on tehnyt teidät.

34 Katso, minun Henkeni on sinun päälläsi, minkä vuoksi minä vahvistan kaikki sinun sanasi; ja [a]vuoret kaikkoavat sinun edestäsi, ja [b]virrat kääntyvät juoksultansa; ja sinä pysyt minussa ja minä sinussa; [c]vaella siis minun kanssani.

35 Ja Herra puhui Henokille ja sanoi hänelle: Voitele silmäsi savella ja pese ne, niin sinä näet. Ja hän teki niin.

36 Ja hän näki [a]henget, jotka Jumala oli luonut, ja hän näki myös sellaista, mikä ei ollut näkyvää [b]luonnolliselle silmälle; ja siitä lähtien ruvettiin sanomaan laajalti maassa: [c]Näkijän on Herra nostanut kansallensa.

37 Ja tapahtui, että Henok lähti maahan kansan keskuuteen ja seisoi kukkuloilla ja korkeilla paikoilla ja huusi kovalla äänellä todistaen sen tekoja vastaan; ja kaikki ihmiset [a]loukkaantuivat häneen.

38 He tulivat kuulemaan häntä korkeille paikoille ja sanoivat teltanvartijoille: Pysykää täällä ja vartioikaa telttoja sillä aikaa kun me menemme tuonne katsomaan näkijää, sillä hän profetoi, ja jotain outoa on maassa; mieletön mies on tullut keskuuteemme.

39 Ja tapahtui heidän kuullessaan häntä, ettei kukaan käynyt häneen käsiksi, sillä pelko valtasi kaikki ne, jotka kuulivat häntä, sillä hän vaelsi Jumalan kanssa.

40 Ja hänen luokseen tuli mies, jonka nimi oli Mahija ja joka sanoi hänelle: Sano meille suoraan, kuka olet ja mistä tulet.

41 Ja hän sanoi heille: Minä tulin Kenanin maasta, isieni maasta, vanhurskauden maasta tähän päivään asti. Ja isäni opetti minua kaikkien Jumalan teiden mukaisesti.

42 Ja tapahtui minun matkatessani Kenanin maasta, meren ääreltä idästä, että näin näyn; ja katso, taivaat minä näin, ja Herra puhui kanssani ja antoi minulle käskyn; sen vuoksi, tästä syystä, pitääkseni käskyn, minä julistan nämä sanat.

43 Ja Henok jatkoi puhettaan sanoen: Herra, joka puhui kanssani, hän on taivaan Jumala, ja hän on minun Jumalani ja teidän Jumalanne, ja te olette minun veljiäni, ja miksi te noudatatte omaa [a]neuvoanne ja kiellätte taivaan Jumalan?

44 Taivaat hän teki; [a]maa on hänen jalkojensa [b]koroke, ja sen

32 *a* OL 24:5–6; 60:2.
33 *a* PKO Tahdonvapaus.
34 *a* Matt. 17:20.
b Moos. 7:13.
c 1. Moos. 5:24; Moos. 7:69.
PKO Vaeltaminen Jumalan kanssa.
36 *a* PKO Henkiluominen.
b Moos. 1:11.
c PKO Näkijä.
37 *a* 1. Nefi 16:1–3.
43 *a* Sananl. 1:24–33; OL 56:14–15.
44 *a* 5. Moos. 10:14.
b Abr. 2:7.

perustus on hänen. Katso, hän laski sen, ja ihmisjoukon hän on tuonut sen pinnalle.

45 Ja kuolema on tullut isiemme osaksi; kuitenkin me tunnemme heidät, emmekä voi kieltää, ja tosiaan ensimmäisen kaikista me tunnemme, tosiaankin Aadamin.

46 Sillä me olemme kirjoittaneet keskuudessamme [a]muistokirjaa sen mallin mukaan, jonka Jumalan sormi antoi; ja se on annettu meidän omalla kielellämme.

47 Ja kun Henok puhui Jumalan sanoja, kansa vapisi eikä voinut kestää hänen edessänsä.

48 Ja hän sanoi sille: Koska Aadam [a]lankesi, me olemme; ja hänen lankeemuksestaan tuli [b]kuolema, ja meidän osaksemme on tullut kurjuus ja onnettomuus.

49 Katso, Saatana on tullut ihmislasten keskuuteen ja [a]houkuttelee heitä palvelemaan häntä; ja ihmisistä on tullut [b]lihallisia, [c]aistillisia ja perkeleellisiä, ja heidät on [d]suljettu pois Jumalan luota.

50 Mutta Jumala oli ilmoittanut isillemme, että kaikkien ihmisten on tehtävä parannus.

51 Ja hän kutsui isäämme Aadamia omalla äänellään sanoen: Minä olen Jumala; minä tein maailman ja [a]ihmiset, [b]ennen kuin he olivat lihassa.

52 Ja vielä hän sanoi hänelle: Jos sinä käännyt minun puoleeni ja kuulet minun ääntäni ja uskot ja teet parannuksen kaikista rikkomuksistasi ja otat [a]kasteen, tosiaan vedessä, minun ainosyntyisen Poikani nimeen, hänen, joka on täynnä [b]armoa ja totuutta ja joka on [c]Jeesus Kristus, ainoaan taivaan alla annettavaan [d]nimeen, jossa [e]pelastus tulee ihmislapsille, sinä saat Pyhän Hengen lahjan, kun pyydät kaiken hänen nimessänsä, ja mitä pyydätkin, se annetaan sinulle.

53 Ja isämme Aadam puhui Herralle ja sanoi: Miksi ihmisten on tehtävä parannus ja otettava kaste vedessä? Ja Herra sanoi Aadamille: Katso, minä olen antanut sinulle [a]anteeksi rikkomuksesi Eedenin puutarhassa.

54 Tästä lähtien ruvettiin sanomaan laajalti kansan keskuudessa, että Jumalan [a]Poika on [b]sovittanut alkusyyllisyyden, niin ettei vanhempien syntejä voida panna vastattaviksi [c]lasten päälle, sillä he ovat olleet puhtaita maailman perustamisesta asti.

55 Ja Herra puhui Aadamille sanoen: Koska lapsesi ovat siinneet synnissä, niin myös, kun

46 *a* PKO Muistokirja.
48 *a* 2. Nefi 2:25. PKO Aadamin ja Eevan lankeemus.
b PKO Kuolema, fyysinen.
49 *a* Moos. 1:12. PKO Kiusaus.
b Moosia 16:3–4; Moos. 5:13. PKO Lihallinen.
c PKO Aistillisuus.
d PKO Kuolema, hengellinen.
51 *a* PKO Ihminen: Ihminen, taivaallisen Isän henkilapsi.
b PKO Henkiluominen.
52 *a* 3. Nefi 11:23–26. PKO Kaste, kastaminen.
b PKO Armo.
c PKO Jeesus Kristus.
d Ap. t. 4:12; 2. Nefi 31:21.
e PKO Pelastus.
53 *a* PKO Anteeksianto.
54 *a* PKO Jeesus Kristus.
b PKO Sovitus.
c Moosia 3:16.

he alkavat varttua, [a]synti sikiää heidän sydämessään ja he maistavat [b]karvaan, jotta he tietäisivät antaa arvon hyvälle.

56 Ja heidän suodaan erottaa hyvä pahasta; sen vuoksi he ovat [a]vapaita toimimaan tahtonsa mukaan, ja minä olen antanut sinulle toisen lain ja käskyn.

57 Ja nyt, opeta lapsillesi, että kaikkien ihmisten kaikkialla on tehtävä [a]parannus, tai he eivät voi mitenkään periä Jumalan valtakuntaa, sillä mikään [b]saastainen ei voi asua siellä eli [c]asua hänen luonaan; sillä Aadamin kielellä Pyhyyden [d]Ihminen on hänen nimensä, ja hänen Ainosyntyisensä nimi on [e]Ihmisen Poika, nimittäin Jeesus Kristus, vanhurskas [f]Tuomari, joka tulee ajan keskipäivänä.

58 Sen tähden minä annan sinulle käskyn opettaa näitä asioita avoimesti [a]lapsillesi ja sanoa:

59 Rikkomuksen tähden tulee lankeemus, joka lankeemus tuottaa kuoleman, ja koska te olette syntyneet maailmaan veden ja veren ja [a]hengen kautta, jotka minä olen tehnyt, ja niin tuli [b]tomusta elävä sielu, aivan samoin teidän täytyy [c]syntyä uudesti taivaan valtakuntaan [d]vedestä ja Hengestä ja tulla puhdistetuiksi verellä, nimittäin Ainosyntyiseni verellä, niin että teidät voitaisiin pyhittää kaikesta synnistä ja te saisitte [e]nauttia iankaikkisen elämän [f]sanoista tässä maailmassa ja iankaikkisesta elämästä tulevassa maailmassa, nimittäin kuolemattomuuden [g]kirkkaudesta;

60 sillä [a]veden kautta te pidätte käskyn; Hengen kautta teidät julistetaan [b]syyttömiksi, ja [c]veren kautta teidät [d]pyhitetään;

61 sen tähden sen on suotu pysyä teissä; taivaan todistuksen; [a]Lohduttajan, kuolemattoman kirkkauden rauhan; totuuden kaikista asioista; hänen, joka elävöittää kaiken, joka tekee kaiken eläväksi; hänen, joka tietää kaikki asiat ja jolla on kaikki voima viisauden, armon, totuuden, oikeudenmukaisuuden ja oikeuden mukaan.

62 Ja nyt, katso, minä sanon sinulle: Tämä on [a]pelastussuunnitelma kaikille ihmisille minun

55 *a* PKO Synti.
b OL 29:39.
PKO Vastoinkäyminen.
56 *a* 2. Nefi 2:26–27; Hel. 14:29–30.
PKO Tahdonvapaus.
57 *a* 1. Kor. 6:9–10.
PKO Parannus.
b 1. Nefi 10:21.
PKO Puhdas ja epäpuhdas.
c Ps. 24:3–4; 1. Nefi 15:33–36; Morm. 7:7; OL 76:50–62.
d Moos. 7:35.
PKO Pyhyyden Ihminen.
e PKO Ihmisen Poika.
f PKO Jeesus Kristus: Tuomari; Oikeudenmukaisuus.
58 *a* PKO Lapsi.
59 *a* 1. Joh. 5:8.
b 1. Moos. 2:7; Moos. 4:25; Abr. 5:7.
c PKO Uudestisyntyminen Jumalasta.
d PKO Kaste, kastaminen.
e 2. Nefi 4:15–16; Alma 32:28.
f Joh. 6:68.
g PKO Selestinen kirkkaus.
60 *a* Moroni 8:25.
b PKO Syyttömäksi julistaminen.
c PKO Veri.
d PKO Pyhitys.
61 *a* PKO Pyhä Henki.
62 *a* PKO Lunastussuunnitelma.

[b]Ainosyntyiseni veren kautta, hänen, joka tulee ajan keskipäivänä.

63 Ja katso, kaikilla asioilla on vertauskuvansa, ja kaikki on luotu ja tehty [a]todistamaan minusta; sekä se, mikä on ajallista, että se, mikä on hengellistä; se, mikä on taivaissa ylhäällä, ja se, mikä on maan päällä, ja se, mikä on maassa, ja se, mikä on maan alla, sekä ylhäällä että alhaalla – kaikki todistaa minusta.

64 Ja tapahtui, että kun Herra oli puhunut Aadamin, isämme, kanssa, Aadam huusi Herran puoleen ja Herran [a]Henki tempasi hänet pois ja hänet vietiin veteen ja laskettiin [b]veden alle ja tuotiin esiin vedestä.

65 Ja näin hänet kastettiin, ja Jumalan Henki laskeutui hänen päällensä, ja näin hän [a]syntyi Hengestä ja hänen [b]sisäinen ihmisensä tuli eläväksi.

66 Ja hän kuuli äänen taivaasta sanovan: Sinut on [a]kastettu tulella ja Pyhällä Hengellä. Tämä on [b]todistus Isästä ja Pojasta vastedes ja ikuisesti;

67 ja sinä olet hänen [a]järjestyksensä mukaan, joka oli ilman päivien alkua ja vuosien loppua kaikesta iankaikkisuudesta kaikkeen iankaikkisuuteen.

68 Katso, sinä olet [a]yhtä minussa, Jumalan lapsi; ja näin voi kaikista tulla minun [b]lapsiani. Aamen.

LUKU 7
(Joulukuu 1830)

Henok opettaa, johtaa kansaa ja siirtää vuoria. Siionin kaupunki perustetaan. Henok näkee ennalta Ihmisen Pojan tulemisen, hänen sovitusuhrinsa ja pyhien ylösnousemuksen. Hän näkee ennalta palautuksen, kokoamisen, toisen tulemisen ja Siionin paluun.

Ja tapahtui, että Henok jatkoi puhettaan sanoen: Katso, isämme Aadam opetti näitä asioita, ja monet ovat uskoneet ja tulleet Jumalan [a]lapsiksi, mutta monet eivät ole uskoneet, vaan ovat hukkuneet synneissään ja odottavat piinassa [b]peläten Jumalan vihan tulisen suuttumuksen vuodattamista päällensä.

2 Ja siitä ajasta lähtien Henok alkoi profetoida sanoen kansalle: Kun minä olin matkalla ja seisoin Mahuja-paikalla ja huusin Herran puoleen, taivaasta tuli ääni, joka sanoi: Käänny ja nouse Simeoninvuorelle.

3 Ja tapahtui, että minä käännyin ja menin ylös vuorelle; ja vuorella seistessäni minä näin taivaiden aukenevan ja minut puettiin [a]kirkkauteen;

62 *b* PKO Ainosyntyinen.
63 *a* Alma 30:44; OL 88:45–47.
64 *a* PKO Pyhä Henki.
b PKO Kaste, kastaminen.
65 *a* PKO Uudestisyntyminen Jumalasta.
b Moosia 27:25; Alma 5:12–15.
66 *a* OL 19:31. PKO Pyhän Hengen lahja.
b 2. Nefi 31:17–18; 3. Nefi 28:11.
67 *a* PKO Melkisedekin pappeus.
68 *a* 1. Joh. 3:1–3; OL 35:2.
b Joh. 1:12; OL 34:3. PKO Jumalan pojat ja tyttäret.
7 1 *a* PKO Jumalan pojat ja tyttäret.
b Alma 40:11–14.
3 *a* PKO Kirkastuminen.

4 ja minä näin Herran; ja hän seisoi kasvojeni edessä, ja hän puhui minun kanssani, niin kuin mies puhuu toisen kanssa, [a]kasvoista kasvoihin; ja hän sanoi minulle: [b]Katso, niin minä näytän sinulle maailman monien sukupolvien ajalta.

5 Ja tapahtui, että minä näin Sumin laaksossa, niin katso, teltoissa asuvan suuren kansan, joka oli Sumin kansa.

6 Ja taas Herra sanoi minulle: Katso; ja minä katsoin pohjoiseen päin, ja minä näin Kanaanin kansan, joka asui teltoissa.

7 Ja Herra sanoi minulle: Profetoi; ja minä profetoin sanoen: Katso, Kanaanin kansa, joka on monilukuinen, lähtee taistelujärjestyksessä Sumin kansaa vastaan ja tappaa sen, niin että se tulee perin juurin hävitetyksi; ja Kanaanin kansa hajaantuu maahan, ja maa tulee kuivaksi ja hedelmättömäksi, eikä mikään muu kansa asu siellä kuin Kanaanin kansa;

8 sillä katso, Herra kiroaa maan ankaralla kuumuudella, ja sen kuivuus jatkuu ikuisesti; ja kaikkien Kanaanin lasten päälle tuli [a]mustuus, niin että heitä halveksittiin kaikkien ihmisten keskuudessa.

9 Ja tapahtui, että Herra sanoi minulle: Katso; niin minä katsoin, ja minä näin Saaronin maan ja Henokin maan ja Omnerin maan ja Henin maan ja Seemin maan ja Hanerin ja Hanannihan maan ja kaikki niiden asukkaat;

10 ja Herra sanoi minulle: Mene tämän kansan luokse ja sano sille: Tehkää [a]parannus, etten minä tulisi ja löisi sitä kirouksella ja ettei se kuolisi.

11 Ja hän antoi minulle käskyn, että minun tuli [a]kastaa Isän ja Pojan, hänen, joka on täynnä [b]armoa ja totuutta, sekä [c]Pyhän Hengen nimeen, hänen, joka todistaa Isästä ja Pojasta.

12 Ja tapahtui, että Henok kutsui yhä parannukseen kaikkia ihmisiä, paitsi Kanaanin kansaa;

13 ja niin suuri oli Henokin [a]usko, että hän johti Jumalan kansaa, ja sen viholliset tulivat taistelemaan sitä vastaan; ja hän lausui Herran sanan, ja maa vapisi ja [b]vuoret kaikkosivat, tosiaankin hänen käskynsä mukaan, ja [c]vesivirrat kääntyivät pois juoksultansa; ja leijonien karjunta kuului autiomaasta; ja kaikki kansakunnat pelkäsivät suuresti, niin [d]voimallinen oli Henokin sana, ja niin suuri oli sen kielen voima, jonka Jumala oli antanut hänelle.

14 Myös maa nousi esiin meren syvyydestä, ja niin suuri oli Jumalan kansan vihollisten pelko, että he pakenivat ja seisoivat kaukana ja menivät maalle, joka oli noussut esiin meren syvyydestä.

15 Ja myös maan [a]jättiläiset

4 *a* 1. Moos. 32:30; 5. Moos. 5:4; Moos. 1:2, 11, 31.
b Moos. 1:4.
8 *a* 2. Nefi 26:33.
10 *a* Moos. 6:57. PKO Parannus.
11 *a* PKO Kaste, kastaminen.
b PKO Armo.
c PKO Pyhä Henki.
13 *a* PKO Usko.
b Matt. 17:20.
c Moos. 6:34.
d PKO Pappeus; Voima.
15 *a* 1. Moos. 6:4; Moos. 8:18.

seisoivat kaukana; ja kirous lähti kaikkien ihmisten päälle, jotka taistelivat Jumalaa vastaan;

16 ja siitä ajasta lähtien heidän keskuudessaan oli sotia ja verenvuodatusta, mutta Herra tuli asumaan kansansa kanssa, ja se asui vanhurskaudessa.

17 Herran [a]pelko oli kaikkien kansakuntien päällä, niin suuri oli Herran kirkkaus, joka oli hänen kansansa päällä. Ja Herra [b]siunasi maan, ja kansaa siunattiin vuorilla ja korkeilla paikoilla, ja se kukoisti.

18 Ja Herra kutsui kansaansa [a]Siioniksi, koska sillä oli [b]yksi sydän ja yksi mieli ja se asui vanhurskaudessa; eikä sen keskuudessa ollut köyhiä.

19 Ja Henok saarnasi yhä vanhurskaasti Jumalan kansalle. Ja hänen aikanansa tapahtui, että hän rakensi kaupungin, jota kutsuttiin Pyhyyden kaupungiksi eli Siioniksi.

20 Ja tapahtui, että Henok puhui Herran kanssa; ja hän sanoi Herralle: Varmaankin [a]Siion saa asua turvassa ikuisesti. Mutta Herra sanoi Henokille: Siionin minä olen siunannut, mutta loput kansasta olen kironnut.

21 Ja tapahtui, että Herra näytti Henokille kaikki maan asukkaat; ja hän katsoi, ja katso, ajan kuluessa Siion [a]otettiin ylös taivaaseen. Ja Herra sanoi Henokille: Katso, minun asuinsijani ikuisesti.

22 Ja Henok näki myös loput kansasta, joka oli Aadamin poikia; ja he olivat kaikkien Aadamin jälkeläisten sekoitus, paitsi Kainin jälkeläisten, sillä Kainin jälkeläiset olivat [a]mustia, eikä heillä ollut sijaa heidän keskuudessaan.

23 Ja sen jälkeen kun Siion oli otettu ylös [a]taivaaseen, Henok [b]katsoi, ja katso, [c]kaikki maan kansakunnat olivat hänen edessänsä;

24 ja sukupolvi seurasi sukupolvea; ja Henok oli ylhäällä ja [a]korkealla, tosiaankin Isän ja Ihmisen Pojan huomassa; ja katso, Saatanan voima oli kaikkialla maan päällä.

25 Ja hän näki enkelien laskeutuvan taivaasta; ja hän kuuli kovan äänen sanovan: Voi, voi maan asukkaita.

26 Ja hän näki Saatanan; ja hänellä oli suuret [a]kahleet kädessään, ja ne peittivät koko maan kasvot [b]pimeyden hunnulla; ja hän katsoi ylös ja nauroi, ja hänen [c]enkelinsä riemuitsivat.

27 Ja Henok näki [a]enkelien laskeutuvan taivaasta, ja he [b]todistivat Isästä ja Pojasta; ja Pyhä Henki laskeutui monien päälle, ja taivaan voimat tempasivat heidät ylös Siioniin.

28 Ja tapahtui, että taivaan Jumala katseli loppuja kansasta,

---

17 *a* 2. Moos. 23:27.
b 1. Aik. 28:7–8; 1. Nefi 17:35.
18 *a* PKO Siion.
b Ap. t. 4:32; Fil. 2:1–4. PKO Ykseys.
20 *a* Moos. 7:62–63. PKO Uusi-Jerusalem.
21 *a* Moos. 7:69.
22 *a* 2. Nefi 26:33.
23 *a* PKO Taivas.
b PKO Näky.
c OL 88:47; Moos. 1:27–29.
24 *a* 2. Kor. 12:1–4.
26 *a* Alma 12:10–11.
b Jes. 60:1–2.
c Juud. 1:6; OL 29:36–37.
27 *a* PKO Enkelit.
b PKO Todistaja.

ja hän itki; ja Henok todisti siitä ja sanoi: Kuinka taivaat itkevät ja vuodattavat kyyneleitään kuin sade vuorilla?

29 Ja Henok sanoi Herralle: Kuinka sinä voit [a]itkeä, vaikka olet pyhä ja kaikesta iankaikkisuudesta kaikkeen iankaikkisuuteen?

30 Ja jos olisi mahdollista, että ihminen voisi lukea maan, niin, miljoonien tämän kaltaisten [a]maailmojen hiukkaset, se ei olisi alkunakaan [b]luomistekojesi määrälle; ja sinun verhosi ovat yhä levitettyinä; ja kuitenkin sinä olet siellä, ja sinun huomasi on siellä; ja sinä olet myös oikeudenmukainen; sinä olet armollinen ja hyvä ikuisesti;

31 ja sinä olet ottanut Siionin omaan huomaasi koko luomakunnastasi kaikesta iankaikkisuudesta kaikkeen iankaikkisuuteen; ja vain [a]rauha, [b]oikeus ja [c]totuus ovat sinun valtaistuimesi maja; ja armo käy sinun kasvojesi edellä eikä lopu; kuinka sinä voit itkeä?

32 Herra sanoi Henokille: Katso näitä veljiäsi; he ovat minun omien [a]kätteni tekoa, ja minä annoin heille heidän [b]ymmärryksensä sinä päivänä, jolloin minä heidät loin; ja Eedenin puutarhassa minä soin ihmiselle hänen tahtonsa [c]vapauden;

33 ja veljillesi minä olen sanonut ja myös antanut käskyn, että heidän tulee [a]rakastaa toisiansa ja että heidän tulee valita minut, Isänsä; mutta katso, he ovat rakkaudettomia, ja he vihaavat omaa vertansa;

34 ja minun suuttumukseni [a]tuli on syttynyt heitä vastaan; ja ankarassa kiivaudessani minä lähetän [b]tulvia heidän ylitsensä, koska minun hehkuva vihani on syttynyt heitä vastaan.

35 Katso, minä olen Jumala; Pyhyyden [a]Ihminen on minun nimeni, Neuvon Ihminen on minun nimeni; ja myös Loputon ja Iankaikkinen on minun [b]nimeni.

36 Sen vuoksi minä saatan ojentaa käteni ja pitää koko luomakunnan, jonka olen tehnyt; ja minun [a]silmäni pystyy myös lävistämään sen, eikä kaikkien kätteni tekojen keskellä missään ole ollut niin suurta [b]jumalattomuutta kuin veljiesi joukossa.

37 Mutta katso, heidän syntinsä tulevat heidän isiensä päälle; Saatana on heidän isänsä, ja kurjuus on heidän tuomionsa; ja kaikki taivaat itkevät heitä, tosiaan kaikki minun kätteni teot; miksi eivät taivaat itkisi nähdessään näiden kärsivän?

38 Mutta katso, nämä, joiden päällä silmäsi ovat, menehtyvät tulvissa; ja katso, minä suljen

29 *a* Jes. 63:7–10.
30 *a* OL 76:24; Moos. 1:33.
b PKO Luominen.
31 *a* PKO Rauha.
b PKO Oikeudenmukaisuus.
c PKO Totuus.
32 *a* Moos. 1:4.
b PKO Tieto.
c PKO Tahdonvapaus.
33 *a* PKO Rakkaus.
34 *a* Jes. 30:27; Nah. 1:6; OL 35:14.
b 1. Moos. 7:4, 10; Moos. 8:17, 24.
PKO Vedenpaisumus.
35 *a* Moos. 6:57.
b Moos. 1:3.
36 *a* OL 38:2; 88:41; Moos. 1:35–37.
b 1. Moos. 6:5–6; Moos. 8:22, 28–30.

heidät sisään; [a]vankilan minä olen valmistanut heille.

39 Ja [a]hän, jonka minä olen valinnut, on vedonnut minun kasvojeni edessä. Sen vuoksi hän kärsii heidän syntiensä tähden, sikäli kuin he tekevät parannuksen sinä päivänä, jolloin minun [b]Valittuni palaa minun luokseni, ja tuohon päivään asti he ovat [c]piinassa;

40 tämän vuoksi siis taivaat itkevät, niin, ja kaikki minun kätteni teot.

41 Ja tapahtui, että Herra puhui Henokille ja kertoi Henokille kaikki ihmislasten teot; sen vuoksi Henok tiesi heidän jumalattomuutensa ja kurjuutensa ja katseli sitä, ja hän itki ja ojensi kätensä, ja hänen [a]sydämensä paisui laajaksi kuin iankaikkisuus; ja hänen sisimpänsä liikuttui; ja koko iankaikkisuus järkkyi.

42 Ja Henok näki myös [a]Nooan ja hänen [b]sukunsa ja että kaikkien Nooan poikien jälkeläiset pelastuisivat pelastuen ajallisesti;

43 ja nyt Henok näki, että Nooa rakensi [a]arkkia ja että Herra hymyili sille ja piti sitä omassa kädessänsä; mutta muiden, jumalattomien, yli tulvat tulivat ja nielivät heidät.

44 Ja kun Henok näki tämän, hänen sielunsa katkeroitui ja hän itki veljiänsä ja sanoi taivaille: Minä [a]kieltäydyn lohdutuksesta; mutta Herra sanoi Henokille: Ylennä sydämesi ja iloitse; ja katso.

45 Ja tapahtui, että Henok katsoi, ja Nooasta alkaen hän näki kaikki maan suvut ja hän huusi Herran puoleen sanoen: Milloin Herran päivä tulee? Milloin Vanhurskaan veri vuodatetaan, niin että kaikki murheelliset voidaan [a]pyhittää ja he voivat saada iankaikkisen elämän?

46 Ja Herra sanoi: Se tapahtuu ajan [a]keskipäivänä, jumalattomuuden ja koston päivinä.

47 Ja katso, Henok näki päivän, jolloin Ihmisen Poika tulee, tosiaankin lihassa; ja hänen sielunsa riemuitsi, ja hän sanoi: Vanhurskas on ollut ylennettynä ja [a]Karitsa on ollut teurastettuna maailman perustamisesta asti; ja uskon kautta minä olen Isän huomassa, ja katso, [b]Siion on minun kanssani.

48 Ja tapahtui, että Henok katsoi [a]maata, ja hän kuuli sen sisimmästä äänen, joka sanoi: Voi, voi minua, ihmisten äitiä; kärsin tuskaa, olen väsynyt lasteni jumalattomuuden tähden. Milloin saan [b]levätä, ja milloin minut puhdistetaan [c]saastaisuudesta, joka on lähtenyt minusta? Milloin Luojani pyhittää minut, niin että saan levätä ja vanhurskaus

38 *a* 1. Piet. 3:18–20. PKO Helvetti.
39 *a* ELI Vapahtaja.
b Moos. 4:2; Abr. 3:27. PKO Jeesus Kristus.
c PKO Tuomio.
41 *a* Moosia 28:3. PKO Myötätunto.
42 *a* PKO Nooa, Raamatun patriarkka.
b Moos. 8:12.
43 *a* 1. Moos. 6:14–16; Et. 6:7.
44 *a* Ps. 77:2; Et. 15:3.
45 *a* PKO Pyhitys.
46 *a* Moos. 5:57.
47 *a* PKO Jumalan Karitsa.
b Moos. 7:21.
48 *a* PKO Maa: Maan puhdistaminen.
b Moos. 7:54, 58, 64.
c PKO Saastaisuus.

viipyy jonkin aikaa minun pinnallani?

49 Ja kun Henok kuuli maan murehtivan, hän itki ja huusi Herran puoleen sanoen: Oi Herra, olethan armollinen maalle! Siunaathan Nooan lapsia!

50 Ja tapahtui, että Henok huusi yhä Herran puoleen sanoen: Minä pyydän sinulta, oi Herra, Ainosyntyisesi eli Jeesuksen Kristuksen nimessä, että olet armollinen Nooalle ja hänen jälkeläisillensä, niin etteivät tulvat enää milloinkaan peittäisi maata.

51 Eikä Herra voinut kieltää sitä; ja hän teki liiton Henokin kanssa ja vannoi hänelle valalla estävänsä [a]tulvat; että hän kutsuisi Nooan lapsia;

52 ja hän lähetti maailmaan muuttamattoman julistuksen, että hänen jälkeläistensä [a]jäännös tulisi aina olemaan kaikkien kansakuntien keskuudessa, niin kauan kuin maa pysyisi.

53 Ja Herra sanoi: Siunattu on se, jonka jälkeläisten kautta Messias tulee; sillä hän sanoo: Minä olen [a]Messias, Siionin [b]Kuningas, Taivaan [c]Kallio, joka on laaja kuin iankaikkisuus; se, joka käy sisälle portista ja [d]kiipeää ylös minun kauttani, ei ikinä lankea; sen vuoksi autuaita ovat ne, joista olen puhunut, sillä he tulevat esiin iankaikkisen ilon [e]lauluin.

54 Ja tapahtui, että Henok huusi Herran puoleen sanoen: Kun Ihmisen Poika tulee lihassa, saako maa levätä? Rukoilen sinua, näytä minulle nämä asiat.

55 Ja Herra sanoi Henokille: Katso, ja hän katsoi ja näki [a]Ihmisen Pojan korotettuna [b]ristille ihmisten tavan mukaan;

56 ja hän kuuli kovan äänen; ja taivaat verhoutuivat; ja koko Jumalan luomakunta murehti; ja maa [a]jyrisi; ja kalliot halkesivat; ja pyhät [b]nousivat ylös, ja heidät [c]kruunattiin Ihmisen Pojan [d]oikealla puolella kirkkauden kruunulla;

57 ja kaikki [a]henget, jotka olivat [b]vankilassa, tulivat esiin ja seisoivat Jumalan oikealla puolella; ja loput pidettiin pimeyden kahleissa suuren päivän tuomioon asti.

58 Ja Henok itki jälleen ja huusi Herran puoleen sanoen: Milloin maa saa levätä?

59 Ja Henok näki Ihmisen Pojan nousevan ylös Isän luokse; ja hän huusi Herran puoleen sanoen: Tulethan takaisin maan päälle! Koska sinä olet Jumala ja minä tunnen sinut ja sinä olet vannonut minulle ja käskenyt minua kysymään sinulta Ainosyntyisesi nimessä – sinä olet tehnyt minut ja antanut minulle oikeuden valtaistuimeesi, mutta et minun itseni kautta vaan

51 *a* Ps. 104:6–9.
52 *a* Moos. 8:2.
53 *a* PKO Messias.
b Matt. 2:2; 2. Nefi 10:14; Alma 5:50; OL 128:22.
c Ps. 71:3; 78:35; Hel. 5:12. PKO Kallio.
d 2. Nefi 31:19–20.
e PKO Musiikki.
55 *a* PKO Ihmisen Poika.
b 3. Nefi 27:14. PKO Ristiinnaulitseminen.
56 *a* Matt. 27:45, 50–51.
b PKO Ylösnousemus.
c PKO Korotus; Kruunu.
d Matt. 25:34.
57 *a* PKO Henki.
b OL 76:71–74; 88:99.

sinun oman armosi kautta; sen vuoksi minä kysyn sinulta, etkö tulisi takaisin maan päälle.

60 Ja Herra sanoi Henokille: Niin totta kuin minä elän, niin minä tulen [a]viimeisinä päivinä, jumalattomuuden ja koston päivinä, täyttämään valan, jonka olen sinulle vannonut Nooan lapsista;

61 ja tulee päivä, jolloin maa saa [a]levätä, mutta ennen sitä päivää taivaat [b]pimenevät ja pimeyden [c]verho peittää maan; ja taivaat järkkyvät ja myös maa; ja suuria ahdinkoja on ihmislasten keskuudessa, mutta kansani minä [d]varjelen;

62 ja [a]vanhurskautta minä lähetän alas taivaasta; ja [b]totuutta minä lähetän [c]maasta [d]todistamaan Ainosyntyisestäni, hänen kuolleista [e]ylösnousemisestaan, niin, sekä kaikkien ihmisten ylösnousemuksesta; ja vanhurskauden ja totuuden minä annan vyöryä yli maan kuin tulva [f]kootakseni valittuni maan neljältä ilmansuunnalta paikkaan, jonka minä valmistan, pyhään kaupunkiin, jotta kansani vyöttäisi kupeensa ja odottaisi minun tulemiseni aikaa; sillä siellä on minun majani, ja sitä kutsutaan Siioniksi, [g]Uudeksi-Jerusalemiksi.

63 Ja Herra sanoi Henokille: Silloin sinä ja koko sinun [a]kaupunkisi kohtaatte heidät siellä, ja me otamme heidät huomaamme, ja he näkevät meidät; ja me lankeamme heidän kaulaansa, ja he lankeavat meidän kaulaamme, ja me suutelemme toisiamme;

64 ja siellä on minun asuinsijani; se on oleva Siion, joka tulee esiin koko luomakunnasta, jonka minä olen tehnyt; ja maa saa [a]levätä [b]tuhannen vuoden ajan.

65 Ja tapahtui, että Henok näki viimeisinä aikoina päivän, jolloin Ihmisen Poika [a]tulee asumaan maan päällä vanhurskauden vallitessa tuhannen vuoden ajan;

66 mutta ennen tuota aikaa hän näki suuria ahdinkoja jumalattomien keskuudessa; ja hän näki myös meren, että se oli rauhaton, ja ihmisten sydänten [a]pettävän heidät heidän odottaessaan peloissaan kaikkivaltiaan Jumalan [b]tuomioita, jotka kohtaisivat jumalattomia.

67 Ja Herra näytti Henokille kaiken aina maailman loppuun saakka; ja hän näki vanhurskaiden päivän, heidän lunastuksensa hetken, ja sai [a]ilon täyteyden.

---

60 *a* PKO Myöhemmät ajat.
61 *a* PKO Maa: Maan lopullinen tila.
b OL 38:11–12; 112:23.
c PKO Väliverho.
d 1. Nefi 22:15–22; 2. Nefi 30:10.
62 *a* Ps. 85:11. PKO Evankeliumin palautus.
b PKO Mormonin kirja.
c Jes. 29:4.
d PKO Todistaja.
e PKO Ylösnousemus.
f PKO Israel: Israelin kokoaminen.
g PKO Uusi-Jerusalem.
63 *a* Ilm. 21:9–11; OL 45:11–12; Moos. 7:19–21.
64 *a* Moos. 7:48.
b PKO Tuhatvuotinen valtakunta.
65 *a* Juud. 1:14. PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
66 *a* Jes. 13:6–7.
b PKO Viimeinen tuomio.
67 *a* PKO Ilo.

68 Ja kaikki [a]Siionin päivät Henokin aikana olivat kolmesataakuusikymmentäviisi vuotta.

69 Ja Henok sekä koko hänen kansansa [a]vaelsivat Jumalan kanssa, ja hän asui Siionin keskellä; ja tapahtui, ettei Siionia ollut, sillä Jumala otti sen ylös omaan huomaansa; ja siitä lähtien sanottiin: SIION ON KADONNUT.

LUKU 8
(Helmikuu 1831)

Metuselah profetoi. Nooa ja hänen poikansa saarnaavat evankeliumia. Suuri jumalattomuus vallitsee. Kutsua parannukseen ei oteta varteen. Jumala säätää kaiken lihan hävitettäväksi vedenpaisumuksella.

JA Henokin koko elinaika oli neljäsataakolmekymmentä vuotta.

2 Ja tapahtui, ettei [a]Metuselahia, Henokin poikaa, otettu, jotta Herran liitot, jotka hän teki Henokin kanssa, täyttyisivät; sillä hän teki tosiaan Henokin kanssa liiton, että Nooa tulisi hänen kupeidensa hedelmästä.

3 Ja tapahtui, että Metuselah profetoi, että kaikki maan valtakunnat lähtisivät hänen kupeistansa (Nooan kautta), ja hän otti kunnian itsellensä.

4 Ja maahan tuli suuri näälänhätä, ja Herra kirosi maan ankaralla kirouksella, ja monet sen asukkaista kuolivat.

5 Ja tapahtui, että Metuselah eli satakahdeksankymmentäseitsemän vuotta, ja hänelle syntyi Lemek;

6 ja Metuselah eli Lemekin syntymän jälkeen seitsemänsataakahdeksankymmentäkaksi vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä;

7 ja Metuselahin koko elinaika oli yhdeksänsataakuusikymmentäyhdeksän vuotta, ja hän kuoli.

8 Ja Lemek eli satakahdeksankymmentäkaksi vuotta, ja hänelle syntyi poika,

9 ja hän antoi hänelle nimeksi [a]Nooa ja sanoi: Tämä poika lohduttaa meitä, mitä tulee työhömme ja kättemme uurastukseen sen maan tähden, jonka Herra on [b]kironnut.

10 Ja Lemek eli Nooan syntymän jälkeen viisisataayhdeksänkymmentäviisi vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä;

11 ja Lemekin koko elinaika oli seitsemänsataaseitsemänkymmentäseitsemän vuotta, ja hän kuoli.

12 Ja Nooa oli neljäsataaviisikymmentä vuotta vanha, ja hänelle [a]syntyi Jafet; ja neljäkymmentäkaksi vuotta myöhemmin hänelle syntyi [b]Seem vaimosta, joka oli Jafetin äiti, ja kun hän oli viisisataa vuotta vanha, hänelle syntyi [c]Haam.

13 Ja [a]Nooa ja hänen poikansa

68 *a* 1. Moos. 5:23; Moos. 8:1.
69 *a* 1. Moos. 5:24; Moos. 6:34. PKO Vaeltaminen Jumalan kanssa.
8 2 *a* PKO Metuselah.
9 *a* PKO Nooa, Raamatun patriarkka.
b Moos. 4:23.
12 *a* 1. Moos. 5:32. PKO Jafet.
b PKO Seem.
c PKO Haam.
13 *a* OL 138:41. PKO Gabriel.

[b]kuulivat Herraa ja ottivat varteen, ja heitä kutsuttiin Jumalan [c]pojiksi.

14 Ja kun nämä ihmiset alkoivat lisääntyä maan päällä ja heille syntyi tyttäriä, ihmisten [a]pojat näkivät, että nuo tyttäret olivat kauniita, ja he ottivat heitä vaimoiksi, keitä halusivat.

15 Ja Herra sanoi Nooalle: Poikiesi tyttäret ovat [a]myyneet itsensä; sillä katso, minun vihani on syttynyt ihmisten poikia vastaan, sillä he eivät tahdo kuulla minun ääntäni.

16 Ja tapahtui, että Nooa profetoi ja opetti Jumalan asioita, niin kuin alussa oli.

17 Ja Herra sanoi Nooalle: Ei minun Henkeni ainaisesti [a]kiistele ihmisen kanssa, sillä hänen tulee tietää, että kaiken [b]lihan on kuoltava; kuitenkin hänen aikansa olkoon satakaksikymmentä vuotta; ja elleivät ihmiset tee parannusta, minä lähetän [c]tulvat heidän ylitsensä.

18 Ja noina aikoina maan päällä oli [a]jättiläisiä, ja he tavoittelivat Nooaa ottaakseen hänen henkensä; mutta Herra oli Nooan kanssa, ja Herran [b]voima oli hänen päällänsä.

19 Niin Herra [a]asetti [b]Nooan oman [c]järjestyksensä mukaan ja käski hänen mennä [d]julistamaan hänen evankeliumiaan ihmislapsille, sellaisena kuin se annettiin Henokille.

20 Ja tapahtui, että Nooa kutsui ihmislapsia [a]parannukseen, mutta he eivät kuulleet hänen sanojansa,

21 ja vielä, kuunneltuaan häntä he tulivat hänen eteensä ja sanoivat: Katso, me olemme Jumalan poikia; emmekö ole ottaneet itsellemme ihmisten tyttäriä? Ja emmekö me [a]syö ja juo, mene naimisiin ja naita? Ja meidän vaimomme synnyttävät meille lapsia, ja nämä ovat mahtavia miehiä, jotka ovat muinaisten miesten, sangen kuuluisien miesten kaltaisia. Eivätkä he kuulleet Nooan sanoja.

22 Ja Jumala näki, että ihmisten [a]jumalattomuus oli tullut suureksi maan päällä; ja kaikki olivat ylpistyneet sydämensä [b]ajatusten kuvitelmissa ja olivat vain pahoja kaiken aikaa.

23 Ja tapahtui, että Nooa [a]saarnasi yhä kansalle sanoen: Kuulkaa ja ottakaa varteen minun sanani;

24 [a]uskokaa ja tehkää parannus synneistänne ja ottakaa

13 *b* PKO Kuuliaisuus.
c PKO Jumalan pojat ja tyttäret.
14 *a* Moos. 5:52.
15 *a* PKO Avioliitto: Eriuskoisten avioliitto.
17 *a* 1. Moos. 6:3; 2. Nefi 26:11; Et. 2:15; OL 1:33.
b 2. Nefi 9:4. PKO Liha.
c 1. Moos. 7:4, 10; Moos. 7:34.
18 *a* 1. Moos. 6:4; 4. Moos. 13:33; Joos. 17:15.
b PKO Voima.
19 *a* OL 107:52. PKO Asettaminen.
b Abr. 1:19.
c PKO Melkisedekin pappeus.
d PKO Lähetystyö.
20 *a* PKO Parannus.
21 *a* Matt. 24:38–39; JS–M 1:41.
22 *a* 1. Moos. 6:5; Moos. 7:36–37.
b Moosia 4:30; Alma 12:14. PKO Ajatukset.
23 *a* PKO Saarnaaminen.
24 *a* PKO Usko.

[b]kaste Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, nimeen, samoin kuin isämme, niin te saatte Pyhän Hengen, jotta kaikki asiat voidaan [c]ilmaista teille, mutta ellette tee tätä, tulvat tulevat päällenne; he eivät kuitenkaan kuulleet.

25 Ja Nooaa murehdutti, ja hänen sydäntänsä särki sen vuoksi että Herra oli tehnyt ihmisen maan päälle, ja hän murehti sitä sydämessään.

26 Ja Herra sanoi: Minä hävitän [a]ihmisen, jonka olen luonut, maan päältä, sekä ihmisen että eläimet ja matelijat ja ilman linnut; sillä Nooaa murehdutti, että minä olen luonut ne ja että minä olen tehnyt ne; ja hän on huutanut minua avuksi; sillä he ovat tavoitelleet hänen henkeänsä.

27 Ja näin Nooa sai [a]armon Herran silmissä; sillä Nooa oli vanhurskas mies ja [b]nuhteeton sukupolvessaan, ja hän [c]vaelsi Jumalan kanssa, kuten hänen kolme poikaansakin Seem, Haam ja Jafet vaelsivat.

28 Maa oli [a]turmeltunut Jumalan edessä, ja se oli täynnä väkivaltaa.

29 Ja Jumala katsoi maata, ja katso, se oli turmeltunut, sillä kaikki liha oli turmellut tiensä maan päällä.

30 Ja Jumala sanoi Nooalle: Kaiken lihan loppu on tullut minun eteeni, sillä maa on täynnä väkivaltaa; ja katso, minä [a]hävitän kaiken lihan maan päältä.

24 *b* PKO Kaste, kastaminen: Vaatimukset kasteelle pääsemiseksi.
c 2. Nefi 32:2–5.
26 *a* PKO Maa: Maan puhdistaminen.
27 *a* PKO Armo.
b 1. Moos. 6:9.
c PKO Vaeltaminen Jumalan kanssa.
28 *a* 1. Moos. 6:11–13.
30 *a* OL 56:3.

ABRAHAMIN KIRJA

PAPYRUKSESTA KÄÄNTÄNYT JOSEPH SMITH

Eräiden Egyptin hautakammioista haltuumme joutuneiden muinaisten aikakirjojen käännös. Abrahamin Egyptissä ollessaan omin käsin papyrukselle kirjoittamia, Abrahamin kirjaksi kutsuttuja kirjoituksia.

LUKU 1

Abraham etsii patriarkaalisen järjestyksen siunauksia. Väärät papit vainoavat häntä Kaldeassa. Jehova pelastaa hänet. Selvitys Egyptin alkuperästä ja hallinnosta.

[a]KALDEALAISTEN maassa, isieni asuinpaikalla, minä, [b]Abraham, käsitin, että minun oli tarpeen hankkia toinen [c]asuinpaikka;

2 ja saatuani tietää, että minulle oli olemassa suurempaa [a]onnea ja rauhaa ja [b]lepoa, etsin isien siunauksia ja oikeutta, johon minut oli asetettava hallitakseni niitä; koska itse olin noudattanut [c]vanhurskautta ja myös halunnut tulla paljon [d]tiedon haltijaksi ja pyrkiä noudattamaan yhä paremmin vanhurskautta ja omata suurempaa tietoa ja tulla monien kansakuntien isäksi, rauhan ruhtinaaksi, ja koska halusin saada ohjeita ja pitää Jumalan käskyt, minusta tuli laillinen perillinen, [e]ylipappi isille kuulunein [f]oikeuksin.

3 Isät [a]antoivat sen minulle; se tuli isiltä ajan alusta, aivan niin, alusta eli maan perustamista edeltävältä ajalta aina nykyiseen aikaan asti, tosiaankin [b]esikoisoikeus eli ensimmäisen ihmisen, joka on [c]Aadam eli ensimmäinen isä, oikeus, isien kautta minulle.

4 Minä etsin [a]asettamistani pappeuteen Jumalan isille antaman, heidän jälkeläisiä koskevan säädöksensä mukaan.

5 [a]Isäni, jotka olivat kääntyneet pois vanhurskaudestaan ja pyhistä käskyistä, jotka Herra, heidän Jumalansa, oli antanut heille, pakanoiden jumalien [b]palvontaan, kieltäytyivät täysin kuulemasta ääntäni.

6 Sillä heidän sydämensä olivat antautuneet tekemään pahaa ja olivat kokonaan kääntyneet Elkenan [a]jumalaan ja Libnan jumalaan ja Mahmakrahin jumalaan ja Korasin jumalaan ja Faraon, Egyptin kuninkaan, jumalaan;

1 1 *a* PKO Ur.
b PKO Abraham.
c Ap. t. 7:2–4.
2 *a* PKO Ilo.
b PKO Lepo.
c PKO Vanhurskaus.
d OL 42:61.
PKO Tieto.
e PKO Ylipappi.
f PKO Melkisedekin pappeus.
3 *a* OL 84:14.
b OL 68:17.
PKO Esikoinen.
c Moos. 1:34.
PKO Aadam.
4 *a* PKO Esikoisoikeus.
5 *a* 1. Moos. 12:1.
b PKO Epäjumalien palvonta.
6 *a* ELI epäjumaliin, joita kuvataan kohdassa Abr., kuvajäljennös 1.

KUVAJÄLJENNÖS ABRAHAMIN KIRJASTA

1

Selitys

Kuvio 1. Herran enkeli.
Kuvio 2. Abraham alttarille kiinnitettynä.
Kuvio 3. Epäjumalia palvova Elkenan pappi aikeissa uhrata Abraham uhrina.
Kuvio 4. Elkenan, Libnan, Mahmakrahin, Korasin ja Faraon jumalien edessä oleva alttari epäjumalia palvovien pappien uhritoimituksia varten.
Kuvio 5. Elkenan epäjumala.
Kuvio 6. Libnan epäjumala.
Kuvio 7. Mahmakrahin epäjumala.
Kuvio 8. Korasin epäjumala.
Kuvio 9. Faraon epäjumala.
Kuvio 10. Abraham Egyptissä.
Kuvio 11. Tarkoitettu esittämään taivaan pylväitä sellaisina kuin egyptiläiset ne käsittivät.
Kuvio 12. Rakia, joka merkitsee taivasta eli taivaankantta päämme yllä; mutta tässä tapauksessa, tämän asian yhteydessä, egyptiläiset antavat sille merkityksen Šama – olla korkea eli taivaat, joka vastaa heprean sanaa Šamajim.

7 sen tähden he käänsivät sydämensä pakanoiden uhreihin ja uhrasivat lapsiaan näille mykille epäjumalille eivätkä kuulleet minun ääntäni, vaan yrittivät ottaa henkeni Elkenan papin käden kautta. Elkenan pappi oli myös Faraon pappi.

8 Nyt, tänä aikana Faraon, Egyptin kuninkaan, papin tapana oli uhrata miehiä, naisia ja lapsia alttarilla, joka oli pystytetty Kaldean maahan näille vieraille jumalille uhraamista varten.

9 Ja tapahtui, että pappi valmisti uhrin Faraon jumalalle ja myös Sagreelin jumalalle, niin, egyptiläisten tavan mukaan. Nyt Sagreelin jumala oli aurinko.

10 Tosiaankin Faraon pappi uhrasi lapsen kiitosuhrina alttarilla, joka oli Potifarin kukkulaksi kutsutun kukkulan juurella Olisemin tasangon päässä.

11 Nyt, tämä pappi oli uhrannut tällä alttarilla samalla kertaa kolme neitsyttä, jotka olivat sen Onitahin tyttäriä, joka oli kuninkaallista sukua polveutuen suoraan [a]Haamin kupeista. Nämä neitsyet uhrattiin heidän hyveellisyytensä tähden; he eivät tahtoneet [b]kumartua palvomaan puisia eivätkä kivisiä jumalia; sen tähden heidät surmattiin tällä alttarilla, ja se tapahtui egyptiläisten tavan mukaan.

12 Ja tapahtui, että nämä papit käyttivät minuun väkivaltaa surmatakseen minutkin, kuten he olivat surmanneet nuo neitsyet tällä alttarilla; ja jotta tietäisitte, millainen tämä alttari oli, pyydän teitä katsomaan kuvaa tämän aikakirjan alusta.

13 Se oli tehty vuoteen muotoiseksi, sellaisen, joita oli kaldealaisten keskuudessa, ja se oli Elkenan, Libnan, Mahmakrahin ja Korasin jumalien sekä Faraon, Egyptin kuninkaan, jumalan kaltaisen jumalan edessä.

14 Jotta teillä olisi käsitys näistä jumalista, olen esittänyt teille niiden muodon alussa olevissa kuvissa, jollaisia kuvia kaldealaiset kutsuvat rahleenoiksi, joka merkitsee hieroglyfejä.

15 Mutta kun he nostivat kätensä minua vastaan uhratakseen minut ja ottaakseen henkeni, katso, minä korotin ääneni Herran, Jumalani, puoleen, ja Herra [a]kuunteli ja kuuli, ja hän täytti minut Kaikkivaltiaan näyllä, ja enkeli hänen luotaan seisoi minun vierelläni ja [b]kirvoitti heti siteeni;

16 ja hänen äänensä sanoi minulle: Abraham, Abraham, katso, minun nimeni on [a]Jehova, ja minä olen kuullut sinua ja olen tullut alas vapauttamaan sinut ja viemään sinut pois isäsi kodista ja kaikkien sukulaistesi keskuudesta vieraaseen [b]maahan, josta et tiedä;

17 ja tämä, koska he ovat kääntäneet sydämensä pois minusta palvomaan Elkenan jumalaa ja Libnan jumalaa ja Mahmakrahin jumalaa ja Korasin jumalaa ja Faraon, Egyptin kuninkaan, jumalaa; sen tähden minä olen tullut alas rankaisemaan heitä

11 *a* PKO Haam.
b Dan. 3:13–18.

15 *a* Moosia 9:17–18.
b Abr. 2:13.

16 *a* PKO Jehova.
b PKO Luvattu maa.

ja hävittämään sen, joka on nostanut kätensä sinua, Abrahamia, poikaani, vastaan ottaakseen henkesi.

18 Katso, minä johdatan sinua kädelläni ja otan sinut pukeakseni sinut nimeeni, nimittäin isäsi [a]pappeuteen, ja minun voimani on sinun päälläsi.

19 Niin kuin oli Nooan, niin on myös sinun oleva; mutta sinun palvelutyösi kautta minun [a]nimeni tunnetaan maan päällä ikuisesti, sillä minä olen sinun Jumalasi.

20 Katso, Potifarin kukkula oli Kaldean [a]Urin maassa. Ja Herra hajotti Elkenan ja maan jumalien alttarin ja hävitti ne perin juurin ja löi pappia, niin että hän kuoli; ja Kaldeassa oli suuri suru, ja myös Faraon hovissa, joka Farao merkitsee kuninkaallista verta olevaa kuningasta.

21 Nyt tämä Egyptin kuningas polveutui [a]Haamin kupeista ja oli syntyperältään [b]kanaanilaista verta.

22 Tästä suvusta polveutuivat kaikki egyptiläiset, ja näin kanaanilaisten veri säilyi maassa.

23 [a]Egyptin maan oli ensiksi löytänyt nainen, joka oli Haamin tytär ja Egyptuksen tytär, ja Egyptus merkitsee kaldeassa Egyptiä, joka merkitsee sitä, mikä on kielletty.

24 Kun tämä nainen löysi maan, se oli veden alla, ja myöhemmin hän asetti poikansa asumaan sinne; ja näin Haamista sai alkunsa tuo rotu, joka pysytti kirouksen maassa.

25 Nyt Egyptin ensimmäisen hallitusvallan perusti Farao, Egyptuksen, Haamin tyttären, vanhin poika, ja se oli Haamin hallitustavan mukainen, joka oli patriarkaalinen.

26 Farao, joka oli vanhurskas mies, vakiinnutti valtakuntansa ja tuomitsi kansaansa viisaasti ja oikeamielisesti koko elinaikansa yrittäen vakavasti jäljitellä sitä järjestystä, jonka isät olivat vakiinnuttaneet ensimmäisten sukupolvien aikana ensimmäisen patriarkaalisen hallinnon päivinä, nimittäin Aadamin ja myös isänsä Nooan hallintoaikana, Nooan, joka siunasi hänet maan [a]siunauksilla ja viisauden siunauksilla mutta kirosi hänet, mitä tulee pappeuteen.

27 Nyt, vaikka Farao oli tuota sukua, jonka kautta hänellä ei voinut olla oikeutta [a]pappeuteen, siitä huolimatta faraot väittivät kärkkäästi saaneensa sen Nooalta Haamin kautta; sen tähden heidän epäjumalanpalvontansa eksytti isäni;

28 mutta pyrin tämän jälkeen laatimaan aikajärjestyksen mukaisen tapahtumaluettelon, joka vie minusta menneisyyteen luomisen alkuun, sillä [a]aikakirjat ovat tulleet minun käsiini, ja ne ovat minulla tälläkin hetkellä.

29 Nyt, sen jälkeen kun Elkenan

18 *a* PKO Pappeus.
19 *a* 1. Moos. 12:1–3.
20 *a* 1. Moos. 11:28; Abr. 2:4.
21 *a* 1. Moos. 10:6; Ps. 78:51; Moos. 8:12.
b Moos. 7:6–8. PKO Kanaan.
23 *a* PKO Egypti.
26 *a* PKO Siunaus, siunaaminen.
27 *a* VJ 2. PKO Pappeus.
28 *a* Moos. 6:5. PKO Muistokirja.

pappia lyötiin, niin että hän kuoli, toteutui se, mitä minulle oli puhuttu Kaldean maasta, että maahan tulisi nälänhätä.

30 Sen mukaisesti nälänhätä vallitsi kautta koko Kaldean maan, ja nälänhätä piinasi ankarasti isääni, ja hän katui sitä pahaa, jonka hän oli tarkoittanut minua vastaan ottaakseen [a]henkeni.

31 Mutta isien, nimittäin patriarkkojen, aikakirjat, jotka koskevat pappeuden oikeutta, Herra, minun Jumalani, varjeli minun omissa käsissäni; sen tähden tiedot luomisen alusta sekä [a]taivaankappaleista ja tähdistä, niin kuin ne tehtiin tunnetuiksi isille, olen säilyttänyt aina tähän päivään asti, ja minä koetan kirjoittaa jotakin näistä asioista tähän aikakirjaan jälkeeni tulevien jälkeläisteni hyväksi.

LUKU 2

Abraham lähtee Urista mennäkseen Kanaaniin. Jehova ilmestyy hänelle Harranissa. Kaikki evankeliumin siunaukset luvataan hänen jälkeläisilleen ja hänen jälkeläistensä kautta kaikille. Hän menee Kanaaniin ja edelleen Egyptiin.

Nyt Herra Jumala antoi nälänhädän tulla ankaraksi Urin maassa, niin että veljeni [a]Haran kuoli; mutta isäni [b]Terah eli vielä Kaldean Urin maassa.

2 Ja tapahtui, että minä, Abraham, otin [a]Sarain vaimoksi, ja [b]Nahor, veljeni, otti vaimoksi Milkan, joka oli Haranin tytär.

3 Nyt Herra oli [a]sanonut minulle: Abraham, lähde maastasi, sukusi parista ja isäsi talosta maahan, jonka minä sinulle osoitan.

4 Sen tähden minä lähdin Kaldean [a]Urin maasta mennäkseni Kanaaninmaahan; ja minä otin Lootin, veljeni pojan, ja hänen vaimonsa ja Sarain, vaimoni; ja myös [b]isäni seurasi jäljessäni maahan, jolle me annoimme nimeksi Harran.

5 Ja nälänhätä lieveni; ja isäni jäi Harraniin ja asui siellä, koska Harranissa oli paljon katraita; ja isäni kääntyi takaisin [a]epäjumalanpalvontaansa; sen tähden hän pysyi Harranissa.

6 Mutta minä, Abraham, ja [a]Loot, veljeni poika, rukoilimme Herraa, ja Herra [b]ilmestyi minulle ja sanoi minulle: Nouse ja ota Loot mukaasi, sillä minä olen päättänyt viedä sinut pois Harranista ja tehdä sinusta palvelijan kantamaan minun [c]nimeäni vieraassa [d]maassa, jonka minä annan sinun jälkeläisillesi sinun jälkeesi ikuiseksi

30 *a* Abr. 1:7.
31 *a* Abr. 3:1–18.
2 1 *a* 1. Moos. 11:28.
b 1. Moos. 11:24–26; 1. Aik. 1:26.
2 *a* 1. Moos. 11:29. PKO Saara.
b 1. Moos. 11:27; 22:20–24.
3 *a* 1. Moos. 12:1; Ap. t. 7:1–3.
4 *a* Neh. 9:7.
b 1. Moos. 11:31–32.
5 *a* Joos. 24:2.
6 *a* PKO Loot.
b 1. Moos. 17:1. PKO Jeesus Kristus: Kristuksen kuolevaisuutta edeltävä olemassaolo.
c 1. Moos. 12:2–3; Abr. 1:19.
d 1. Moos. 13:14–15; 17:8; 2. Moos. 33:1. PKO Luvattu maa.

omaisuudeksi, kun he kuulevat minun ääntäni.

7 Sillä minä olen Herra, sinun Jumalasi; minä asun taivaassa; maa on minun jalkojeni [a]koroke; minä ojennan käteni meren yli, ja se tottelee minun ääntäni; minä teen tuulen ja tulen [b]vaunuikseni; minä sanon vuorille: Väistykää tästä – ja katso, pyörretuuli vie ne pois hetkessä, yhtäkkiä.

8 Minun nimeni on [a]Jehova, ja minä [b]tunnen lopun alusta asti; sen tähden minun käteni on sinun päälläsi.

9 Ja minä teen sinusta suuren kansakunnan, ja minä [a]siunaan sinua ylen määrin ja teen sinun nimesi suureksi kaikkien kansakuntien keskuudessa, ja sinä olet siunaukseksi jälkeläisillesi sinun jälkeesi, niin että he kantavat käsissänsä tämän palvelutyön ja [b]pappeuden kaikille kansakunnille.

10 Ja minä siunaan heitä sinun nimesi kautta; sillä kaikkia, jotka ottavat vastaan tämän [a]evankeliumin, kutsutaan sinun nimesi mukaan, ja heidät luetaan sinun [b]jälkeläisiisi, ja he nousevat ja siunaavat sinua [c]isänänsä;

11 ja minä [a]siunaan niitä, jotka siunaavat sinua, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat; ja sinussa (toisin sanoen pappeudessasi) ja sinun [b]jälkeläisissäsi (toisin sanoen pappeudessasi) – sillä minä annan sinulle lupauksen, että tämä [c]oikeus pysyy sinulla ja sinun jälkeläisilläsi sinun jälkeesi (toisin sanoen todellisilla jälkeläisillä eli ruumiin jälkeläisillä) – kaikki maan suvut tulevat siunatuiksi, nimittäin evankeliumin siunauksilla, jotka ovat pelastuksen siunauksia, nimittäin iankaikkisen elämän.

12 Nyt, kun Herra oli vetäytynyt pois puhumasta minulle ja vetänyt kasvonsa pois luotani, minä sanoin sydämessäni: Palvelijasi on [a]etsinyt sinua vakavasti; nyt minä olen löytänyt sinut;

13 sinä lähetit enkelisi [a]vapauttamaan minut Elkenan jumalilta, ja minun on hyvä kuulla sinun ääntäsi; nouskoon siis palvelijasi ja lähteköön rauhassa.

14 Niin minä, Abraham, lähdin, niin kuin Herra oli sanonut minulle, ja Loot minun kanssani; ja minä, Abraham, olin [a]kuusikymmentäkaksi vuotta vanha, kun lähdin Harranista.

15 Ja minä otin [a]Sarain, jonka olin ottanut vaimoksi, kun olin [b]Urissa Kaldeassa, ja Lootin, veljeni pojan, ja kaiken omaisuutemme, jonka olimme koonneet,

---

7 *a* 1. Nefi 17:39; OL 38:17.
b Jes. 66:15–16.
8 *a* PKO Jehova.
b PKO Kaikkitietävyys.
9 *a* 1. Nefi 17:40; 2. Nefi 29:14; 3. Nefi 20:27; Morm. 5:20. PKO Abraham: Abrahamin jälkeläiset.
b OL 84:17–19; Moos. 6:7. PKO Melkisedekin pappeus.
10 *a* Gal. 3:7–9.
b 1. Moos. 13:16; Gal. 3:29; 2. Nefi 30:2.
c PKO Patriarkka.
11 *a* PKO Abrahamin liitto.
b Jes. 61:9.
c PKO Esikoisoikeus; Israel; Pappeus.
12 *a* OL 88:63.
13 *a* Abr. 1:15–17.
14 *a* 1. Moos. 12:4–5.
15 *a* PKO Saara.
b PKO Ur.

sekä ne sielut, jotka olimme [c]voittaneet Harranissa, ja me lähdimme tielle [d]Kanaaninmaahan ja asuimme teltoissa lähdettyämme matkaan;

16 ja nyt, iankaikkisuus oli meidän suojanamme ja [a]kallionamme ja pelastuksenamme, kun matkasimme Harranista Jersonin tietä tullaksemme Kanaaninmaahan.

17 Nyt minä, Abraham, rakensin [a]alttarin Jersonin maahan ja valmistin Herralle uhrin ja rukoilin, että [b]nälkä väistyisi isäni talosta, jottei sen väki menehtyisi.

18 Ja sitten me kuljimme Jersonista maan halki aina Sikempaikalle; se sijaitsi Moren tasangoilla, ja me olimme jo tulleet [a]kanaanilaisten maan rajoille, ja minä uhrasin [b]uhrin siellä Moren tasangoilla ja huusin hartaasti Herran puoleen, sillä me olimme jo tulleet tämän epäjumalia palvovan kansakunnan maahan.

19 Ja Herra ilmestyi minulle vastaukseksi rukouksiini ja sanoi minulle: Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän [a]maan.

20 Ja minä, Abraham, nousin sen alttarin paikalta, jonka olin rakentanut Herralle, ja siirryin siitä vuorelle, joka oli [a]Betelistä itään, ja pystytin telttani sinne, niin että Betel oli lännessä ja [b]Ai idässä, ja sinne minä rakensin toisen alttarin Herralle ja [c]huusin jälleen avuksi Herran nimeä.

21 Ja minä, Abraham, matkasin ja menin yhä kohti etelää; ja nälänhätä jatkui maassa; ja minä, Abraham, päätin mennä alas Egyptiin viipyäkseni siellä, sillä nälänhätä tuli hyvin ankaraksi.

22 Ja tapahtui, että kun minä olin tullut lähelle mennäkseni Egyptiin, Herra sanoi minulle: Katso, [a]Sarai, vaimosi, on hyvin kaunis nainen katsoa;

23 sen tähden tapahtuu, että kun egyptiläiset näkevät hänet, he sanovat: Hän on hänen vaimonsa; ja he tappavat sinut, mutta he säästävät hänen henkensä; katso siis, että teette tällä tavalla:

24 Sarai sanokoon egyptiläisille, että hän on sinun sisaresi, niin sielusi saa elää.

25 Ja tapahtui, että minä, Abraham, kerroin vaimolleni Saraille kaiken, mitä Herra oli sanonut minulle: Sano siis heille, rukoilen sinua, että olet minun sisareni, niin että minun käy sinun takiasi hyvin ja sieluni saa elää sinun ansiostasi.

LUKU 3

Abraham saa tietää auringosta, kuusta ja tähdistä urimin ja tummimin avulla. Herra paljastaa hänelle henkien iankaikkisen luonteen. Hän saa tietää maanpäällistä

15 *c* PKO Kääntyminen, kääntymys.
d PKO Kanaan.
16 *a* PKO Kallio.
17 *a* PKO Alttari.
b Abr. 1:29.
18 *a* 1. Moos. 12:6.
b PKO Uhri.
19 *a* 1. Moos. 13:12–15; 17:8; 2. Moos. 3:1–10; 4. Moos. 34:2. PKO Luvattu maa.
20 *a* PKO Betel.
b 1. Moos. 13:3–4.
c 1. Moos. 12:8.
22 *a* 1. Moos. 12:11–13.

elämää edeltävästä elämästä, ennalta asettamisesta, luomisesta, Lunastajan valitsemisesta ja ihmisen toisesta asemasta.

Ja minulla, Abrahamilla, oli [a]urim ja tummim, jotka Herra, minun Jumalani, oli antanut minulle Kaldean Urissa.

2 Ja minä näin [a]tähdet, että ne olivat hyvin suuria ja että yksi niistä oli lähinnä Jumalan valtaistuinta; ja oli monia suuria, jotka olivat lähellä sitä;

3 ja Herra sanoi minulle: Nämä ovat hallitsevat tähdet; ja suuren nimi on [a]Kolob, koska se on lähellä minua, sillä minä olen Herra, sinun Jumalasi; minä olen asettanut tämän hallitsemaan kaikkia niitä, jotka kuuluvat samaan järjestykseen kuin se, jonka päällä sinä seisot.

4 Ja Herra sanoi minulle urimin ja tummimin kautta, että Kolob oli Herran tavan mukaan, mitä tulee sen kiertojen aikoihin ja vuodenaikoihin; että yksi kierros oli [a]päivä Herralle hänen laskutapansa mukaan, ja se oli tuhat [b]vuotta sen ajan mukaan, joka on säädetty sille, jonka päällä sinä seisot. Tämä on Herran ajan laskutapa, Kolobin laskutavan mukaan.

5 Ja Herra sanoi minulle: Taivaankappale, joka on vähäisempi valo, vähäisempi kuin se, jonka on määrä hallita päivää, siis yötä hallitseva, ylittää eli on laskutavassa suurempi kuin se, jonka päällä sinä seisot, sillä se liikkuu järjestyksessänsä hitaammin; tämä on järjestyksen mukaista, sillä se on sen maan yläpuolella, jonka päällä sinä seisot, ja sen tähden sen ajanlasku ei ole niin monilukuinen, mitä tulee sen päivien ja kuukausien ja vuosien määrään.

6 Ja Herra sanoi minulle: Nyt, Abraham, nämä [a]kaksi tosiasiaa ovat olemassa, katso, silmäsi näkevät sen; sinun on suotu tietää ajanlaskut ja asetettu aika, niin, sille maalle asetettu aika, jonka päällä sinä seisot, ja sille suuremmalle valolle asetettu aika, joka on asetettu hallitsemaan päivää, ja sille pienemmälle valolle asetettu aika, joka on asetettu hallitsemaan yötä.

7 Nyt pienemmälle valolle asetettu aika on pitempi aika, mitä tulee sen laskuun, kuin sen maan ajanlasku, jonka päällä sinä seisot.

8 Ja missä nämä kaksi tosiasiaa ovat olemassa, niiden yläpuolella on vielä yksi tosiasia, toisin sanoen on vielä yksi taivaankappale, jonka ajanlasku on vieläkin pitempi;

9 ja näin toisen taivaankappaleen ajanlasku on toisen yläpuolella, kunnes tulet lähelle Kolobia, joka Kolob on Herran ajanlaskun mukainen, joka Kolob on asetettu lähelle Jumalan valtaistuinta hallitsemaan kaikkia niitä taivaankappaleita, jotka

3 1*a* 2. Moos. 28:30; Moosia 8:13; 28:13–16; JS–H 1:35.
PKO Urim ja tummim.
2*a* Abr. 1:31.
3*a* Katso Abr., kuvajäljennös 2, kuviot 1–5.
PKO Kolob.
4*a* Abr. 5:13.
b Ps. 90:4; 2. Piet. 3:8.
6*a* Abr. 3:16–19.

kuuluvat samaan [a]järjestykseen kuin se, jonka päällä sinä seisot.

10 Ja sinun on suotu tietää kaikille niille tähdille asetettu aika, jotka on asetettu antamaan valoa, kunnes tulet lähelle Jumalan valtaistuinta.

11 Näin minä, Abraham, [a]puhuin Herran kanssa kasvoista kasvoihin, niin kuin mies puhuu toisen kanssa; ja hän kertoi minulle teoista, joita hänen kätensä olivat tehneet;

12 ja hän sanoi minulle: Poikani, poikani (ja hänen kätensä oli ojennettuna), katso, minä näytän sinulle kaikki nämä. Ja hän pani kätensä silmilleni, ja minä näin ne teot, jotka hänen kätensä olivat tehneet ja joita oli paljon; ja niiden määrä kasvoi silmieni edessä, enkä minä voinut nähdä niiden loppua.

13 Ja hän sanoi minulle: Tämä on Šinehah, joka on aurinko. Ja hän sanoi minulle: Kokab, joka on tähti. Ja hän sanoi minulle: Olea, joka on kuu. Ja hän sanoi minulle: Kokabim, joka merkitsee tähtiä eli kaikkia suuria valoja, jotka olivat taivaankannessa.

14 Ja oli yöaika, kun Herra puhui nämä sanat minulle: Minä [a]lisään sinun ja sinun [b]jälkeläistesi määrän sinun jälkeesi näiden määrän kaltaiseksi; ja jos sinä osaat laskea hiekanjyvien [c]määrän, sellainen on jälkeläistesi määrä oleva.

15 Ja Herra sanoi minulle: Abraham, minä näytän nämä sinulle ennen lähtöänne Egyptiin, jotta voitte julistaa kaikkia näitä sanoja.

16 Jos on olemassa kaksi kappaletta ja toinen on toisen yläpuolella, niiden yläpuolella on suurempia kappaleita; sen tähden [a]Kolob on suurin kaikista Kokabimista, jotka olet nähnyt, koska se on lähinnä minua.

17 Nyt jos on kaksi kappaletta, toinen toisen yläpuolella, ja kuu on maan yläpuolella, silloin voi olla, että jokin taivaankappale tai tähti saattaa olla olemassa sen yläpuolella; eikä ole mitään sellaista, minkä Herra, sinun Jumalasi, sydämessään päättää tehdä, mitä hän ei [a]tee.

18 Kuinka tahansa, hän on tehnyt tuon suuremman tähden; niin myös, jos on kaksi henkeä ja toinen on älykkäämpi kuin toinen, niin kuitenkaan näillä kahdella hengellä, vaikka toinen on älykkäämpi kuin toinen, ei ole alkua; he olivat olemassa ennen, heillä ei ole loppua, he ovat olemassa jälkeen, sillä he ovat [a]olam eli iankaikkisia.

19 Ja Herra sanoi minulle: Nämä kaksi tosiasiaa ovat olemassa, että on kaksi henkeä, joista toinen on älykkäämpi kuin toinen; on vielä toinen, joka on älykkäämpi kuin he; minä olen Herra, sinun Jumalasi, minä olen [a]älykkäämpi kuin he kaikki.

20 Herra, sinun Jumalasi, lähetti

9 *a* OL 88:37–44.
11 *a* 1. Moos. 17:1; 4. Moos. 12:5–8.
14 *a* Abr. 2:9.
b 1. Moos. 13:16; OL 132:30.
c 1. Moos. 22:17; Hoos. 1:10.
16 *a* Abr. 3:3.
17 *a* Job 9:4–12.
18 *a* *Olam* on translitterointi iankaikkista merkitsevästä heprean sanasta.
19 *a* Jes. 55:8–9.
PKO Kaikkitietävyys.

KUVAJÄLJENNÖS ABRAHAMIN KIRJASTA

2

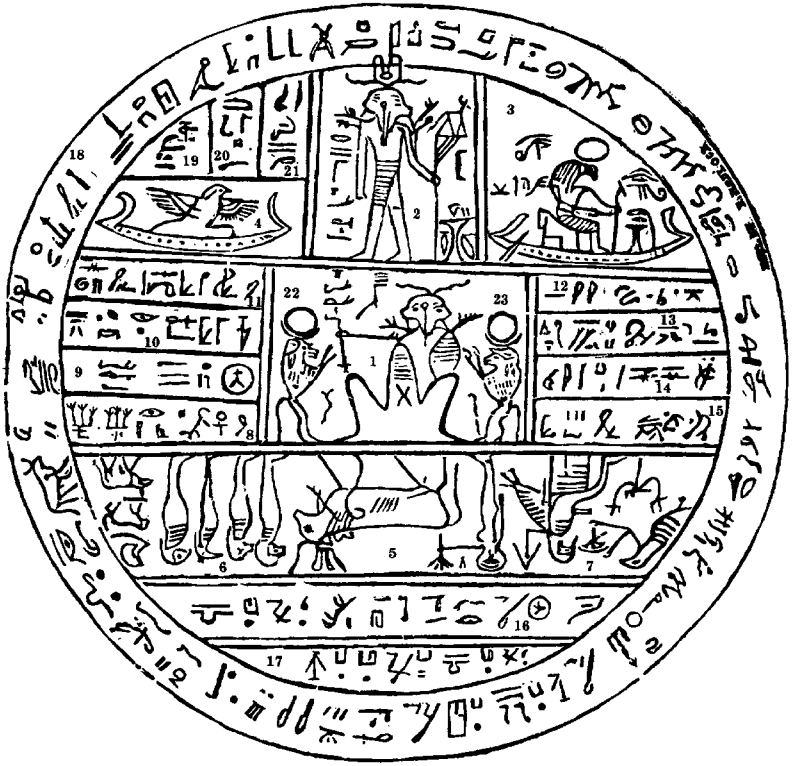

Selitys

Kuvio 1. Kolob, joka merkitsee ensimmäistä luotua ja joka on lähinnä selestistä eli Jumalan asumusta. Ensimmäinen hallitsemisessa, viimeinen, mitä tulee ajanmittaan. Selestisen ajan mukainen mitta, joka selestinen aika ilmaisee yhden päivän kyynäränä. Kolobissa yksi päivä on yhtä kuin tuhat vuotta tämän maan mitoissa, jota egyptiläiset kutsuvat nimellä Jah-oh-eh.

Kuvio 2. On lähinnä Kolobia, egyptiläiset kutsuvat sitä nimellä Oliblis, joka on seuraava suuri hallitseva luomus lähellä selestistä eli paikkaa, jossa Jumala asuu; sillä on hallussaan voiman avain myös toisiin taivaankappaleisiin nähden, kuten Jumala ilmoitti Abrahamille, kun tämä uhrasi uhrin alttarilla, jonka hän oli rakentanut Herralle.

Kuvio 3. On tehty kuvaamaan Jumalaa istumassa valtaistuimellaan puettuna voimaan ja valtaan iankaikkisen valon kruunu päässänsä; kuvaa myös pyhän pappeuden suuria avainsanoja sellaisina kuin ne ilmoitettiin Aadamille Eedenin puutarhassa, samoin kuin myös Setille, Nooalle, Melkisedekille, Abrahamille ja kaikille, joille pappeus ilmoitettiin.

Kuvio 4. Vastaa heprean sanaa Rakia, joka merkitsee taivasta eli taivaiden kantta; myös numeerinen kuvio, joka merkitsee egyptissä tuhatta ja joka vastaa Oliblisin ajanmittaa, jonka kiertoliike sekä ajanmitta ovat samat kuin Kolobin.

Kuvio 5. Kutsutaan egyptissä nimellä Enis-go-on-dos; tämäkin on yksi hallitsevista taivaankappaleista, ja egyptiläiset sanovat sen olevan Aurinko ja lainaavan valonsa Kolobilta Kae-e-vanrasin välityksellä, joka on suuri avain, eli toisin sanoen hallitseva voima, joka hallitsee viittätoista muuta kiinteätä taivaankappaletta eli tähteä sekä Floeesea eli Kuuta, Maata ja Aurinkoa niiden vuotuisella kierrolla. Tämä taivaankappale saa voimansa Kli-flos-is-esin eli Ha-ko-ka-bimin välityksellä – tähtien, joita kuvaavat numerot 22 ja 23 – saaden valon Kolobin kiertoliikkeistä.

Kuvio 6. Esittää tätä maata, sen neljää äärtä.

Kuvio 7. Esittää Jumalaa istumassa valtaistuimellaan, ilmoittamassa taivaiden kautta suuria pappeuden avainsanoja, myös Pyhän Hengen merkkiä Abrahamille kyyhkysen muodossa.

Kuvio 8. Sisältää kirjoituksia, joita ei saa ilmoittaa maailmalle, mutta jotka voidaan saada Jumalan pyhässä temppelissä.

Kuvio 9. Ei pidä ilmoittaa nykyisenä aikana.

Kuvio 10. Samoin.

Kuvio 11. Samoin. Jos maailma pystyy selvittämään nämä luvut, tapahtukoon niin. Aamen.

Kuviot 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 ja 21 annetaan Herran hyväksi näkemänä aikana.

Yllä oleva käännös on annettu sen mukaan kuin meillä on mitään oikeutta antaa tällä hetkellä.

enkelinsä [a]vapauttamaan sinut Elkenan papin käsistä.

21 Minä asun heidän kaikkien keskellä; ja nyt, minä olen nyt tullut alas sinun luoksesi ilmoittamaan sinulle [a]teot, jotka minun käteni ovat tehneet ja joissa minun [b]viisauteni nousee heidän kaikkien ylitse, sillä minä hallitsen ylhäällä taivaissa ja alhaalla maassa kaikella viisaudella ja ymmärryksellä kaikkia niitä älyjä, jotka sinun silmäsi ovat nähneet alusta asti; minä tulin alussa alas kaikkien niiden älyjen keskelle, jotka sinä olet nähnyt.

22 Nyt Herra oli näyttänyt minulle, Abrahamille, ne [a]älyt, jotka oli järjestetty [b]ennen kuin maailma oli; ja kaikkien näiden joukossa oli monia [c]jaloja ja suuria;

23 ja Jumala näki nämä sielut, että he olivat hyviä, ja hän seisoi heidän keskellänsä, ja hän sanoi: Nämä minä teen hallitsijoikseni, sillä hän seisoi niiden keskellä, jotka olivat henkiä; ja hän näki, että he olivat hyviä; ja hän sanoi minulle: Abraham, sinä olet yksi heistä; sinut [a]valittiin ennen kuin sinä synnyit.

24 Ja heidän joukossaan seisoi [a]eräs, joka oli Jumalan kaltainen, ja hän sanoi niille, jotka olivat hänen kanssansa: Me menemme alas, sillä siellä on avaruutta, ja otamme näitä aineita ja [b]teemme [c]maan, jonka päällä nämä saavat asua;

25 ja [a]koettelemme heitä näin nähdäksemme, [b]tekevätkö he kaiken, mitä Herra, heidän Jumalansa, käskee heidän tehdä;

26 ja niille, jotka pysyvät uskollisina [a]ensimmäisessä asemassansa, annetaan lisää; mutta ne, jotka eivät pysy uskollisina ensimmäisessä asemassansa, eivät saa kirkkautta samassa valtakunnassa niiden kanssa, jotka pysyvät uskollisina ensimmäisessä asemassansa; ja niille, jotka pysyvät uskollisina [b]toisessa asemassansa, annetaan lisää [c]kirkkautta heidän päänsä päälle aina ja ikuisesti.

27 Ja [a]Herra sanoi: Kenet minä lähetän? Ja yksi vastasi, [b]Ihmisen Pojan kaltainen: Tässä olen, lähetä minut. Ja [c]toinen vastasi ja sanoi: Tässä olen, lähetä minut. Ja Herra sanoi: Minä lähetän ensimmäisen.

28 Ja [a]toinen vihastui eikä pysynyt uskollisena ensimmäisessä asemassaan, ja sinä päivänä [b]monet seurasivat häntä.

---

20 *a* Abr. 1:15.
21 *a* OL 88:45–47; Moos. 1:27–29.
b PKO Viisaus.
22 *a* PKO Äly.
b PKO Kuolevaisuutta edeltävä elämä; Neuvonpito taivaassa.
c OL 138:55.
23 *a* Jes. 49:1–5; Jer. 1:5. PKO Ennalta asettaminen; Valitseminen.
24 *a* PKO Esikoinen.
b PKO Luominen.
c PKO Maa: Luotu ihmistä varten.
25 *a* OL 98:12–14; 124:55. PKO Lunastussuunnitelma; Tahdonvapaus.
b PKO Kuuliaisuus.
26 *a* Juud. 1:6.
b PKO Kuolevaisuus.
c Tit. 1:2. PKO Kirkkaus.
27 *a* PKO Jumala, jumaluus: Isä Jumala.
b PKO Ihmisen Poika; Jeesus Kristus.
c Moos. 4:1–2.
28 *a* PKO Perkele.
b PKO Kadotuksen pojat.

LUKU 4

Jumalat suunnittelevat maan ja kaiken sen päällä olevan elämän luomista. Heidän suunnitelmansa kuudesta luomispäivästä esitetään.

Ja sitten Herra sanoi: Menkäämme alas. Ja he menivät alas [a]alussa, ja he, toisin sanoen Jumalat, [b]järjestivät ja muovasivat taivaat ja maan.

2 Ja maa, kun se oli muovattu, oli tyhjä ja autio, koska he eivät olleet muovanneet mitään muuta kuin maan; ja pimeys vallitsi syvyyden päällä ja Jumalien Henki [a]leijui vetten yllä.

3 Ja he (Jumalat) sanoivat: Tulkoon valo; ja valo tuli.

4 Ja he (Jumalat) käsittivät valon, sillä se oli kirkas; ja he erottivat valon eli saattoivat sen eroamaan pimeydestä.

5 Ja Jumalat nimittivät valon päiväksi, ja pimeyden he nimittivät yöksi. Ja tapahtui, että ajan illasta aamuun he nimittivät yöksi; ja ajan aamusta iltaan he nimittivät päiväksi; ja tämä oli ensimmäinen eli alku sille, minkä he nimittivät päiväksi ja yöksi.

6 Ja Jumalat sanoivat myös: Tulkoon [a]taivaankansi keskelle vesiä, ja se erottaa vedet vesistä.

7 Ja Jumalat käskivät taivaankantta, niin että se erotti vedet, jotka olivat taivaankannen alla, vesistä, jotka olivat taivaankannen päällä; ja tapahtui niin, aivan niin kuin he olivat käskeneet.

8 Ja Jumalat nimittivät kannen [a]taivaaksi. Ja tapahtui, että ajan illasta aamuun he nimittivät yöksi; ja tapahtui, että ajan aamusta iltaan he nimittivät päiväksi; ja tämä oli [b]toinen aika, jonka he nimittivät yöksi ja päiväksi.

9 Ja Jumalat käskivät sanoen: Kokoontukoot [a]vedet yhteen taivaan alla [b]yhteen paikkaan ja tulkoon maa ylös kuivaksi; ja tapahtui niin kuin he olivat käskeneet;

10 ja Jumalat julistivat kuivan kamaran maaksi; ja yhteen kokoontuneet vedet he julistivat [a]suuriksi vesiksi; ja Jumalat näkivät, että heitä toteltiin.

11 Ja Jumalat sanoivat: Valmistakaamme maa kasvamaan [a]ruohoa, kasveja, jotka tuottavat siementä, hedelmäpuita, jotka tuottavat hedelmää lajinsa mukaan ja joiden siemen itsessänsä tuottaa kaltaistansa maan päällä; ja tapahtui niin, aivan niin kuin he olivat käskeneet.

12 Ja Jumalat järjestivät maan tuottamaan ruohoa sen omasta siemenestä ja kasveja tuottamaan kasveja niiden omasta siemenestä, tuottamaan siementä lajinsa mukaan; ja maan tuottamaan puun sen omasta siemenestä, tuottamaan hedelmää, jonka siemen voi itsessään tuottaa vain samaa, lajinsa mukaan;

4 1 *a* 1. Moos. 1:1; Moos. 2:1.
b PKO Luominen.
2 *a* 1. Moos. 1:2; Moos. 2:2.
6 *a* 1. Moos. 1:4–6; Moos. 2:4.
8 *a* PKO Taivas.
b 1. Moos. 1:8.
9 *a* Aam. 9:6; Moos. 2:7.
b 1. Moos. 1:9.
10 *a* 1. Moos. 1:10; Abr. 4:22.
11 *a* 1. Moos. 1:11–12; Moos. 2:11–12.

ja Jumalat näkivät, että heitä toteltiin.

13 Ja tapahtui, että he lukivat päivät; ajan illasta aamuun he nimittivät yöksi; ja tapahtui, että ajan aamusta iltaan he nimittivät päiväksi; ja se oli kolmas aika.

14 Ja Jumalat järjestivät [a]valot taivaankanteen ja panivat ne erottamaan päivän yöstä ja järjestivät ne merkeiksi ja osoittamaan määräaikoja ja päiviä ja vuosia

15 ja järjestivät ne valoiksi taivaankanteen antamaan valoa maan päälle; ja tapahtui niin.

16 Ja Jumalat järjestivät kaksi suurta valoa, [a]suuremman valon hallitsemaan päivää ja pienemmän valon hallitsemaan yötä; ja pienemmän valon oheen he asettivat myös tähdet;

17 ja Jumalat asettivat ne taivaiden kanteen antamaan valoa maan päälle ja hallitsemaan päivää ja yötä ja erottamaan valon pimeydestä.

18 Ja Jumalat valvoivat sitä, mitä he olivat käskeneet, kunnes se totteli.

19 Ja tapahtui, että illasta aamuun oli yö; ja tapahtui, että aamusta iltaan oli päivä; ja se oli neljäs aika.

20 Ja Jumalat sanoivat: Valmistakaamme vedet tuottamaan runsaasti liikkuvia olentoja, joissa on elämä; ja lintuja, niin että ne voivat lentää maan yllä avoimella taivaalla.

21 Ja Jumalat valmistivat vedet, niin että ne tuottaisivat suuria [a]valaita ja kaikkia eläviä olentoja, jotka liikkuvat ja joita vesien oli määrä tuottaa runsaasti lajinsa mukaan, ja kaikkia siivekkäitä lintuja lajinsa mukaan. Ja Jumalat näkivät, että heitä toteltiin ja että heidän suunnitelmansa oli hyvä.

22 Ja Jumalat sanoivat: Siunaamme ne, saatamme ne hedelmällisiksi ja lisääntymään ja täyttämään merien vedet eli [a]suuret vedet; ja saatamme linnut lisääntymään maan päällä.

23 Ja tapahtui, että ajan illasta aamuun he nimittivät yöksi; ja tapahtui, että ajan aamusta iltaan he nimittivät päiväksi; ja se oli viides aika.

24 Ja [a]Jumalat valmistivat maan tuottamaan eläviä olentoja lajinsa mukaan, karjaeläimiä ja matelijoita ja villieläimiä lajinsa mukaan; ja tapahtui niin kuin he olivat sanoneet.

25 Ja Jumalat järjestivät maan tuottamaan eläimiä lajinsa mukaan ja karjaeläimiä lajinsa mukaan, ja kaikkea, mikä matelee maan päällä, lajinsa mukaan; ja Jumalat näkivät, että ne tottelivat.

26 Ja Jumalat pitivät [a]neuvoa keskenään ja sanoivat: Menkäämme alas ja muovatkaamme [b]ihminen [c]kuvaksemme, kaltaiseksemme; ja annamme heidän vallita meren kaloja ja ilman lintuja ja karjaeläimiä ja koko maata ja kaikkia matelijoita, joita matelee maan päällä.

---

14 *a* OL 88:7–11.
16 *a* 1. Moos. 1:16.
21 *a* 1. Moos. 1:21; Moos. 2:21.
22 *a* Abr. 4:10.
24 *a* PKO Jumala, jumaluus.
26 *a* PKO Neuvo.
b PKO Ihminen.
c Moos. 6:8–10.

KUVAJÄLJENNÖS ABRAHAMIN KIRJASTA

3

Selitys

Kuvio 1. Abraham istumassa Faraon valtaistuimella kuninkaan suosiosta, päässänsä pappeutta edustava kruunu taivaan suuren presidenttikunnan vertauskuvana, kädessänsä oikeudenmukaisuuden ja oikeuden valtikka.

Kuvio 2. Kuningas Farao, jonka nimi käy ilmi hänen päänsä yläpuolella olevista kirjoitusmerkeistä.

Kuvio 3. Merkitsee Abrahamia Egyptissä, kuten ilmenee myös kuvajäljennöksen 1 kuviosta 10.

Kuvio 4. Faraon, Egyptin kuninkaan, ruhtinas, kuten on kirjoitettu käden yläpuolelle.

Kuvio 5. Sulem, yksi kuninkaan ylimmistä palvelijoista, kuten hänen kätensä yläpuolella olevat merkit esittävät.

Kuvio 6. Olimlah, ruhtinaalle kuuluva orja.

Abraham selittää tähtitieteen periaatteita kuninkaan hovissa.

27 Niin [a]Jumalat menivät alas järjestämään ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalien kuvaksi hänet muovataksensa, mieheksi ja naiseksi muovataksensa heidät.

28 Ja Jumalat sanoivat: Siunaamme heidät. Ja Jumalat sanoivat: Saatamme heidät tulemaan hedelmällisiksi ja lisääntymään ja täyttämään maan ja ottamaan sen valtaansa ja vallitsemaan meren kaloja ja ilman lintuja ja kaikkia eläviä olentoja, jotka liikkuvat maan päällä.

29 Ja Jumalat sanoivat: Katso, annamme heille kaikki siementä tuottavat kasvit, jotka tulevat kaikkialle maan päälle, ja kaikki puut, joissa on hedelmää; niin, siementä tekevän puun hedelmän, heille annamme sen; se on heidän [a]ravinnoksensa.

30 Ja kaikille maan eläimille ja kaikille ilman linnuille ja kaikille, jotka matelevat maan päällä, katso, annamme niille elämän, ja annamme niille myös kaikki vihreät kasvit ravinnoksi, ja kaikki nämä järjestetään näin.

31 Ja Jumalat sanoivat: Teemme kaiken, mitä olemme sanoneet, ja järjestämme ne; ja katso, ne ovat hyvin kuuliaisia. Ja tapahtui, että ajan illasta aamuun he nimittivät yöksi; ja tapahtui, että ajan aamusta iltaan he nimittivät päiväksi; ja he lukivat sen [a]kuudenneksi ajaksi.

LUKU 5

Jumalat päättävät suunnitelmansa kaiken luomisesta. He toteuttavat luomisen suunnitelmiensa mukaan. Aadam antaa nimen jokaiselle elävälle olennolle.

Ja näin teemme valmiiksi taivaat ja maan ja kaikki niiden joukot.

2 Ja Jumalat sanoivat keskenänsä: [a]Seitsemäntenä aikana päätämme työmme, josta olemme neuvotelleet; ja lepäämme seitsemäntenä aikana kaikesta työstämme, mistä olemme neuvotelleet.

3 Ja Jumalat päättivät työnsä seitsemäntenä aikana, sillä seitsemäntenä aikana he [a]lepäsivät kaikista töistänsä, joiden muovaamisesta he (Jumalat) olivat keskenään neuvotelleet; ja he [b]pyhittivät sen. Ja näin he olivat päättäneet aikana, jolloin he neuvottelivat keskenänsä taivaiden ja maan muovaamisesta.

4 Ja Jumalat tulivat alas ja muovasivat nämä, taivaiden ja maan syntyvaiheet, kun ne muovattiin sinä päivänä, jona Jumalat muovasivat maan ja taivaat,

5 kaiken sen mukaisesti, mitä he olivat sanoneet jokaisesta maan kasvista, [a]ennen kuin se oli maassa, ja jokaisesta maan ruohosta, ennen kuin se kasvoi; sillä Jumalat eivät olleet antaneet sataa maan päällä, kun he neuvottelivat tekevänsä ne, eivätkä olleet muovanneet ihmistä viljelemään maata.

27 *a* 1. Moos. 1:26–27; Abr. 5:7.
29 *a* 1. Moos. 1:29–30.
31 *a* 2. Moos. 31:17.
5 2 *a* PKO Lepopäivä.
3 *a* 2. Moos. 20:8–11; Moosia 13:16–19.
b OL 77:12.
5 *a* PKO Henkiluominen.

6 Mutta maasta nousi sumu, ja se kasteli koko maan pinnan.

7 Ja [a]Jumalat muovasivat ihmisen maan [b]tomusta ja ottivat hänen [c]henkensä (toisin sanoen ihmisen hengen) ja panivat sen häneen ja henkäisivät hänen sieraimiinsa elämän henkäyksen, ja ihmisestä tuli elävä [d]sielu.

8 Ja Jumalat istuttivat puutarhan itään [a]Eedeniin, ja sinne he asettivat ihmisen, jonka hengen he olivat panneet ruumiiseen, jonka he olivat muovanneet.

9 Ja maasta Jumalat kasvattivat jokaisen puun, joka on mieluisa katsella ja hyvä ravinnoksi; myös [a]elämän puun keskelle puutarhaa sekä hyvän- ja pahantiedon puun.

10 Eedenistä virtasi joki, joka kasteli puutarhan, ja sieltä se jakautui ja siitä tuli neljä haaraa.

11 Ja Jumalat ottivat ihmisen ja asettivat hänet Eedenin puutarhaan viljelemään sitä ja varjelemaan sitä.

12 Ja Jumalat käskivät ihmistä sanoen: Jokaisesta puutarhan puusta saat vapaasti syödä,

13 mutta hyvän- ja pahantiedon puusta, älä syö siitä, sillä aikana, jona sinä siitä syöt, sinusta tulee kuoleman oma. Nyt minä, Abraham, ymmärsin, että se oli Herran [a]ajan mukaan, joka oli [b]Kolobin ajan mukainen; sillä Jumalat eivät olleet vielä asettaneet Aadamille hänen ajanlaskuaan.

14 Ja Jumalat sanoivat: Tehkäämme miehelle sopiva apu, sillä miehen ei ole hyvä olla yksinään, sen tähden muovaamme hänelle sopivan avun.

15 Ja Jumalat vaivuttivat [a]Aadamin syvään uneen; ja hän nukkui, ja he ottivat yhden hänen kylkiluistaan ja täyttivät sen kohdan lihalla.

16 Ja kylkiluusta, jonka Jumalat olivat ottaneet miehestä, muovasivat he [a]naisen ja toivat hänet miehen luo.

17 Ja Aadam sanoi: Tämä oli luu minun luistani ja liha minun lihastani; nyt häntä sanottakoon miehettäreksi, sillä hänet on otettu miehestä;

18 siksi mies jättää isänsä ja äitinsä ja [a]liittyy vaimoonsa, ja he tulevat [b]yhdeksi lihaksi.

19 Ja he olivat molemmat alasti, mies ja hänen vaimonsa, eivätkä tunteneet häpeää.

20 Ja maasta Jumalat muovasivat kaikki maan eläimet ja kaikki ilman linnut ja toivat ne Aadamin luo nähdäkseen, minkä nimen hän niille antaisi; ja minkä nimen Aadam antaisikin kullekin elävälle olennolle, se olisi sen nimi.

21 Ja Aadam antoi nimet kaikille karjaeläimille, ilman linnuille, kaikille maan eläimille; ja Aadamille löytyi sopiva apu.

---

7 *a* Abr. 4:26–31.
b Moos. 4:25; 6:59.
c 1. Moos. 2:7; OL 93:33. PKO Henki; Kuolevaisuutta edeltävä elämä.
d PKO Sielu.
8 *a* PKO Eeden.
9 *a* PKO Elämän puu.
13 *a* 2. Piet. 3:8.
b Abr. 3:2–4. PKO Kolob.
15 *a* PKO Aadam.
16 *a* PKO Eeva.
18 *a* OL 42:22; 49:15–16.
b PKO Avioliitto.

JOSEPH SMITH – MATTEUS

Ote raamatunkäännöksestä, sellaisena kuin se ilmoitettiin profeetta Joseph Smithille vuonna 1831: Matteus 23:39 ja luku 24.

Jeesus ennustaa Jerusalemia pian uhkaavan tuhon. Hän opettaa myös Ihmisen Pojan toisesta tulemisesta ja jumalattomien tuhosta.

SILLÄ minä sanon teille, että te ette näe minua tämän jälkeen ettekä tiedä, että minä olen se, josta profeetat ovat kirjoittaneet, ennen kuin sanotte: Siunattu on hän, joka [a]tulee Herran nimessä taivaan pilvissä ja kanssansa kaikki pyhät enkelit. Silloin hänen opetuslapsensa ymmärsivät, että hän tulisi takaisin maan päälle, sen jälkeen kun hänet kirkastettaisiin ja kruunattaisiin [b]Jumalan oikealla puolella.

2 Ja Jeesus meni ulos ja lähti temppelistä; ja hänen opetuslapsensa tulivat hänen luokseen kuullakseen häntä ja sanoivat: Mestari, kerro meille temppelin rakennuksista, sillä olet sanonut: Ne revitään maahan ja ne jäävät teille autioiksi.

3 Ja Jeesus sanoi heille: Ettekö näe kaikkea tätä ja ettekö ymmärrä sitä? Totisesti minä sanon teille: Tähän ei jää, tähän temppeliin, [a]kiveä kiven päälle maahan repimättä.

4 Ja Jeesus jätti heidät ja meni [a]Öljymäelle. Ja kun hän istui Öljymäellä, opetuslapset tulivat hänen luoksensa ilman muita ja kysyivät: Sano meille, milloin tämä tapahtuu, mitä olet puhunut temppelin ja juutalaisten hävityksestä; ja mikä on [b]merkkinä sinun [c]tulemisestasi ja [d]maailman lopusta eli [e]jumalattomien tuhosta, joka on maailman loppu?

5 Ja Jeesus vastasi ja sanoi heille: Varokaa, ettei kukaan teitä eksytä;

6 sillä monet tulevat minun nimessäni ja sanovat: Minä olen Kristus, ja eksyttävät monia;

7 silloin he luovuttavat teidät [a]vaivattaviksi ja surmaavat teitä, ja kaikki kansakunnat [b]vihaavat teitä minun nimeni tähden;

8 ja silloin monet menettävät uskonsa ja kavaltavat toisensa ja vihaavat toinen toistaan;

9 ja monta väärää profeettaa nousee, ja he eksyttävät monia;

10 ja koska laittomuus lisääntyy, monien [a]rakkaus kylmenee;

11 mutta joka pysyy lujana eikä anna voittaa itseään, se pelastuu.

12 Kun siis näette hävityksen [a]iljetyksen, josta profeetta [b]Daniel on puhunut ja joka koskee

1 1 *a* Matt. 26:64; Ap. t. 1:11.
b PKO Jumala, jumaluus.
3 *a* Luuk. 19:44.
4 *a* PKO Öljymäki.
b PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
c PKO Maailma: Maailman loppu.
d Mal. 3:19; OL 133:64–74.
PKO Jumalattomuus.
e Luuk. 21:7–36; OL 45:16–75.
PKO Aikojen merkit; Myöhemmät ajat.
7 *a* 1. Piet. 4:12–14.
b PKO Vaino.
10 *a* OL 45:27.
12 *a* Dan. 12:11.
b PKO Daniel.

[c]Jerusalemin hävitystä, silloin teidän pitää seistä [d]pyhässä paikassa; lukija ymmärtäköön.

13 Silloin ne, jotka ovat Juudeassa, paetkoot [a]vuorille;

14 se, joka on katolla, paetkoon älköönkä palatko hakemaan mitään talostaan;

15 älköönkä se, joka on pellolla, palatko hakemaan vaatteitansa;

16 ja voi niitä, jotka ovat [a]raskaana, ja niitä, jotka imettävät noina päivinä;

17 rukoilkaa sen tähden Herraa, ettei pakonne olisi talvella eikä sapatinpäivänä;

18 sillä silloin, noina päivinä, on [a]juutalaisilla ja [b]Jerusalemin asukkailla suuri ahdinko, jonka kaltaista Jumala ei ole ennen lähettänyt Israelille sen valtakunnan alusta tähän aikaan asti; ei, eikä milloinkaan enää lähetä Israelille.

19 Kaikki, mikä on kohdannut sitä, on vain niiden murheiden alku, jotka sitä kohtaavat.

20 Ja jos sitä aikaa ei lyhennettäisi, yksikään sen liha ei pelastuisi; mutta valittujen tähden, liiton mukaan, se aika lyhennetään.

21 Katso, nämä asiat minä olen puhunut teille juutalaisista; ja vielä, noiden päivien ahdingon jälkeen, joka kohtaa Jerusalemia, jos joku sanoo teille: Katso, täällä on Kristus, tai: Tuolla, älkää uskoko häntä;

22 sillä niinä päivinä nousee myös vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja, ja he näyttävät suuria merkkejä ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista, jopa valitutkin, jotka ovat valittuja liiton mukaan.

23 Katso, minä puhun nämä asiat teille [a]valittujen tähden; ja tekin saatte kuulla [b]sodista ja sotahuhuja; katsokaa, että ette huolestu, sillä kaiken, mitä olen teille sanonut, täytyy tapahtua; mutta loppu ei ole vielä.

24 Katso, minä olen teille ennalta ilmoittanut;

25 jos siis teille sanotaan: Katso, hän on autiomaassa, älkää lähtekö sinne, tai: Katso, hän on salaisissa huoneissa, älkää uskoko sitä;

26 sillä niin kuin aamun valo tulee [a]idästä ja loistaa länteen asti ja kattaa koko maan, niin on oleva myös Ihmisen Pojan tuleminen.

27 Ja nyt minä opetan teille vertauksen. Katso, missä on raato, sinne kotkat kokoontuvat yhteen; niin samoin minun [a]valittuni kokoontuvat maan neljältä ilmansuunnalta.

28 Ja he saavat kuulla sodista ja sotahuhuja.

29 Katso, minä puhun valittujeni tähden; sillä kansakunta nousee kansakuntaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan; [a]nälänhätää ja ruttotauteja ja maanjäristyksiä on monin paikoin.

30 Ja jälleen, koska laittomuus lisääntyy, ihmisten rakkaus

12 *c* PKO Jerusalem.
d OL 101:22–25.
13 *a* OL 133:13.
16 *a* Luuk. 23:29–30.
18 *a* PKO Juutalaiset.
b Sak. 12; 14:1–5.
23 *a* PKO Valitut.
b OL 45:26.
26 *a* Hes. 43:2.
27 *a* PKO Israel: Israelin kokoaminen.
29 *a* OL 43:24–25.

kylmenee; mutta jota ei voiteta, se pelastuu.

31 Ja vielä, tätä valtakunnan evankeliumia saarnataan kaikessa [a]maailmassa todistukseksi kaikille kansakunnille, ja sitten tulee loppu eli jumalattomien tuho;

32 ja jälleen toteutuu hävityksen iljetys, josta profeetta Daniel puhui.

33 Ja kohta noiden päivien ahdingon jälkeen [a]aurinko pimenee eikä kuu anna valoaan ja tähdet putoavat taivaalta ja taivaan voimat järkkyvät.

34 Totisesti minä sanon teille: Tämä sukupolvi, jonka aikana nämä ilmenevät, ei katoa, ennen kuin kaikki, mitä olen sanonut teille, toteutuu.

35 Vaikka päivät tulevat, jolloin taivas ja maa katoavat, minun [a]sanani eivät kuitenkaan katoa, vaan toteutuvat kaikki.

36 Ja, niin kuin olen sanonut aikaisemmin, niiden päivien [a]ahdingon jälkeen ja kun taivaiden voimat ovat järkkyneet, silloin ilmestyy Ihmisen Pojan merkki taivaalle, ja silloin kaikki maan heimot valittavat; ja ne näkevät Ihmisen Pojan [b]tulevan taivaan pilvissä voimassa ja suuressa kirkkaudessa.

37 Ja sitä, joka vaalii minun [a]sanaani, ei eksytetä, sillä Ihmisen Poika tulee, ja hän lähettää [b]enkelinsä edellään voimakkaan torven äänen soidessa, ja he [c]kokoavat hänen valituistansa jäljelle jääneet neljältä ilmansuunnalta, taivaan äärestä toiseen.

38 Nyt, oppikaa vertaus [a]viikunapuusta: Kun sen oksat virkoavat ja se alkaa tulla lehteen, te tiedätte, että kesä on käsillä;

39 niin samalla tavoin myös valittuni kaiken tämän nähdessään tietävät, että hän on lähellä, aivan ovella;

40 mutta siitä päivästä ja hetkestä ei tiedä [a]kukaan; ei, eivät Jumalan enkelit taivaassa, vaan minun Isäni yksin.

41 Mutta niin kuin kävi [a]Nooan päivinä, niin on myös Ihmisen Pojan tullessa käyvä;

42 sillä heidän käy, niin kuin kävi [a]vedenpaisumusta edeltävinä päivinä; sillä aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin, ihmiset söivät ja joivat, menivät naimisiin ja naittoivat

43 eivätkä aavistaneet, ennen kuin vedenpaisumus tuli ja vei heidät kaikki mennessään; sellainen on myös Ihmisen Pojan tulemus.

44 Silloin täyttyy se, mitä on kirjoitettu, että [a]viimeisinä päivinä kaksi on pellolla, toinen otetaan ja toinen [b]jätetään;

45 kaksi on jauhamassa käsikivillä, toinen otetaan, toinen jätetään.

46 Ja minkä minä sanon yhdelle, sanon kaikille ihmisille; [a]valvokaa

31 *a* Matt. 28:19–20.
33 *a* Joel 2:10; OL 29:14.
35 *a* OL 1:38.
36 *a* JS–M 1:18.
b PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
37 *a* PKO Pyhät kirjoitukset.
b OL 29:11–15.
c PKO Israel: Israelin kokoaminen.
38 *a* OL 35:16.
40 *a* OL 39:20–21; 49:7.
41 *a* 1. Moos. 6:5.
42 *a* PKO Vedenpaisumus.
44 *a* PKO Myöhemmät ajat.
b Sak. 13:8.
46 *a* PKO Vartija.

siis, sillä ette tiedä, minä hetkenä teidän Herranne tulee.

47 Mutta tietäkää tämä: Jos talon isäntä olisi tiennyt, millä yövartiolla varas tulisi, hän olisi valvonut eikä olisi antanut murtautua taloonsa, vaan olisi ollut valmiina.

48 Olkaa siis tekin valmiit, sillä Ihmisen Poika tulee sellaisella hetkellä, jota ette aavista.

49 Kuka siis on [a]uskollinen ja viisas palvelija, jonka hänen herransa on asettanut taloutensa esimieheksi antamaan kaikille ruokaa ajallaan?

50 Siunattu on se palvelija, jonka hänen herransa tapaa tullessaan näin tekemästä; ja totisesti minä sanon teille: Hän tekee hänestä koko omaisuutensa hoitajan.

51 Mutta jos kelvoton palvelija sanoo sydämessään: Herrani [a]viivyttää tuloansa,

52 ja alkaa lyödä palvelustovereitaan ja syödä ja juoda juoppojen seurassa,

53 sen palvelijan herra tulee päivänä, jolloin hän ei odota häntä, ja hetkenä, jota hän ei tiedä,

54 ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle saman osan kuin teeskentelijöille; siellä itketään ja [a]kiristellään hampaita.

55 Ja näin tulee jumalattomien [a]loppu Mooseksen profetian mukaisesti, joka sanoo: Heidät hävitetään kansan keskuudesta; mutta maailman loppu ei ole vielä, mutta pian.

49 *a* PKO Luottamus.
51 *a* OL 45:26.
54 *a* Matt. 8:12.
55 *a* 2. Nefi 30:10; OL 1:9–10; 29:17. PKO Maailma: Maailman loppu.

JOSEPH SMITH – HISTORIA

OTTEITA PROFEETTA JOSEPH SMITHIN HISTORIASTA

Joseph Smith kertoo polveutumisestaan, perheensä jäsenistä ja heidän varhaisista asuinpaikoistaan. Epätavallinen uskonnollinen kiihko vallitsee New Yorkin osavaltion länsiosassa. Hän päättää etsiä viisautta, kuten Jaakob neuvoo. Isä ja Poika ilmestyvät, ja Joseph kutsutaan profeetalliseen palvelutyöhönsä. (Jakeet 1–20.)

NIIDEN monien huhujen vuoksi, joita pahansuovat ja vehkeilevät henkilöt ovat panneet liikkeelle [a]Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon [b]synnystä ja kehityksestä ja jotka kaikki niiden sepittäjät ovat tarkoittaneet hyökkäyksiksi sen mainetta vastaan kirkkona ja kehittymistä vastaan maailmassa, olen joutunut kirjoittamaan tämän historian oikaistakseni yleisen mielipiteen vääriä käsityksiä ja saattaakseni kaikkien totuutta etsivien tietoon tosiasiat, sellaisina kuin ne ovat tapahtuneet, mitä tulee sekä minuun itseeni että kirkkoon, sikäli kuin minulla on tällaisia tosiasioita tiedossani.

2 Tässä historiassa esitän tähän kirkkoon liittyvät eri tapahtumat totuudellisesti ja vanhurskaasti, sellaisina kuin ne ovat tapahtuneet tai sellaisina kuin ne nykyisellään ovat, nyt [1838] kahdeksantena vuonna mainitun kirkon [a]järjestämisestä.

3 [a]Minä synnyin Herramme vuonna tuhatkahdeksansataaviisi joulukuun kahdentenakymmenentenäkolmantena päivänä Sharonin kaupunkipiirissä Windsorin piirikunnassa, Vermontin osavaltiossa. – – Isäni [b]Joseph Smith vanhempi lähti Vermontin osavaltiosta ja muutti Palmyraan Ontarion (nykyiseen Waynen) piirikuntaan New Yorkin osavaltioon, kun olin kymmenennellä vuodellani tai niillä main. Noin neljä vuotta Palmyraan saapumisensa jälkeen isäni muutti perheineen Manchesteriin samassa Ontarion piirikunnassa.

4 Hänen perheensä käsitti yksitoista sielua, nimittäin isäni [a]Joseph Smithin, [b]äitini Lucy Smithin (jonka nimi ennen hänen avioliittoansa oli Mack, Solomon Mackin tyttären), veljeni [c]Alvinin (joka kuoli 26. ikävuotenaan marraskuun 19. päivänä 1823), [d]Hyrumin, minut itseni, [e]Samuel Harrisonin, Williamin,

1 1 *a* PKO Evankeliumin palautus.
b PKO Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko.
2 *a* OL 20:1.
3 *a* PKO Smith, Joseph nuorempi.
b 2. Nefi 3:15.
4 *a* PKO Smith, Joseph vanhempi.
b PKO Smith, Lucy Mack.
c OL 137:5–6.
d PKO Smith, Hyrum.

Don Carlosin sekä sisareni Sophronian, Catherinen ja Lucyn.

5 Jolloinkin toisena vuotena Manchesteriin muuttomme jälkeen asuinpaikkakunnallamme ilmeni tavatonta kuohuntaa uskonnon asioissa. Se alkoi metodisteista mutta tuli pian yleiseksi kaikkien lahkojen keskuudessa tuolla seutukunnalla. Tosiaankin, se näytti koskettaneen koko aluetta, ja ihmisiä liittyi suurin joukoin eri uskonnollisiin ryhmiin, jotka saivat aikaan suurta kuohuntaa ja hajaannusta ihmisten keskuudessa toisten huutaessa: [a]"Katso, täällä!" ja toisten: "Katso, tuolla!" Jotkut kiistelivät metodistisen uskon puolesta, jotkut presbyteerisen ja jotkut baptistisen.

6 Sillä huolimatta suuresta rakkaudesta, jota näiden eri uskonsuuntien käännynnäiset kääntymisensä aikoihin ilmaisivat, sekä suuresta palavuudesta, jota osoittivat kunkin uskonsuunnan papit, jotka toimivat tämän merkillisen uskonnollisten tunteiden näytelmän lavastajina ja edistäjinä saadakseen kaikki käännytetyiksi, niin kuin he mielivät sanoa, liittyivätpä ihmiset mihin lahkoon halusivat – kuitenkin, kun käännynnäiset alkoivat marssia pois yksi yhteen ryhmään ja toinen toiseen, nähtiin, että niin pappien kuin käännynnäistenkin näennäisen ystävälliset tunteet olivat enemmän teeskenneltyjä kuin aitoja, sillä seurauksena oli suuren sekasorron ja epäystävällisten tunteiden näytelmä papin kamppaillessa pappia vastaan, käännynnäisen käännynnäistä vastaan, niin että kaikki heidän ystävälliset tunteensa toisiaan kohtaan, sikäli kuin heillä oli niitä koskaan ollutkaan, olivat täysin kadonneet [a]kiistelyyn sanoista ja riitelyyn näkemyksistä.

7 Olin näihin aikoihin viidennellätoista vuodellani. Isäni perhe oli kääntynyt presbyteeriseen uskoon, ja neljä siitä liittyi tuohon kirkkoon, nimittäin äitini Lucy, veljeni Hyrum ja Samuel Harrison sekä sisareni Sophronia.

8 Tämän suuren kuohunnan aikana pohdin asioita mielessäni vakavasti ja sangen levottomana; mutta vaikka tuntemukseni olivat syvällisiä ja usein kipeitä, pysyttelin kuitenkin loitolla kaikista näistä ryhmäkunnista, vaikka kävin niiden kunkin kokouksissa niin usein kuin tilaisuus tarjoutui. Ajan mittaan aloin taipua mielessäni jonkin verran metodistilahkon suuntaan ja tunsin hieman halua liittyä siihen, mutta niin suuri oli sekasorto ja kiista eri kirkkokuntien kesken, että sellaisen nuoren henkilön kuin minä olin, ja niin ihmisiä ja asioita tuntemattoman, oli mahdotonta päästä mihinkään varmaan tulokseen siitä, kuka oli oikeassa, kuka väärässä.

9 Mieleni oli toisinaan sangen kiihtynyt, huuto ja melske oli niin kovaa ja alituista. Presbyteerit olivat mitä päättäväisimmin

4*e* PKO Smith, Samuel H. | 5*a* Matt. 24:23. | 6*a* PKO Kiista.

baptisteja ja metodisteja vastaan ja käyttivät kaikki niin älynkuin viisastelunlahjansakin näiden erheiden osoittamiseksi tai ainakin saadakseen ihmiset ajattelemaan, että he olivat väärässä. Toisaalta baptistit ja metodistit puolestaan olivat yhtä kiivaita pyrkimyksessään osoittaa omat opinkappaleensa oikeiksi ja kaikkien muiden vääriksi.

10 Tämän sanasodan ja mielipidetemmellyksen keskellä sanoin usein itselleni: Mitä on tehtävissä? Mitkä näistä kaikista ryhmäkunnista ovat [a]oikeassa, vai ovatko ne peräti kaikki väärässä? Jos jokin niistä on oikeassa, mikä se on ja kuinka saan tietää siitä?

11 Kamppaillessani äärettömissä vaikeuksissa, jotka nämä uskonkiihkoilijoiden ryhmäkunnat olivat riitelyllään saaneet aikaan, luin eräänä päivänä Jaakobin kirjettä, ensimmäistä lukua ja viidettä jaetta, jossa lukee: *Jos kuitenkin joltakulta teistä puuttuu viisautta, pyytäköön sitä Jumalalta. Hän on saava pyytämänsä, sillä Jumala antaa auliisti kaikille, ketään soimaamatta.*

12 Milloinkaan ei mikään kirjoitusten kohta ole tullut voimallisemmin ihmissydämeen kuin tämä silloin minun sydämeeni. Se tuntui käyvän hyvin voimakkaana sydämeni jokaiseen tunteeseen. Mietin sitä yhä uudestaan tietäen, että jos joku ihminen tarvitsi viisautta Jumalalta, niin minä, sillä en tiennyt, mitä tehdä, ja ellen saisi enemmän viisautta kuin minulla silloin oli, en koskaan saisikaan tietää, sillä eri lahkojen uskonnonopettajat [a]ymmärsivät samat kirjoitusten kohdat niin eri tavoin, että se hävitti kaiken luottamuksen kysymyksen ratkaisemiseen [b]Raamattuun vetoamalla.

13 Lopulta päädyin siihen tulokseen, että joko minun oli jäätävä pimeyteen ja ymmälle tai sitten minun oli tehtävä, niin kuin Jaakob neuvoo, eli pyydettävä Jumalalta. Lopulta päätin [a]pyytää Jumalalta päätellen, että jos hän antaa viisautta niille, joilta puuttuu viisautta, ja antaa auliisti ja soimaamatta, minä saattaisin uskaltaa.

14 Niinpä tämän päätökseni mukaan pyytää Jumalalta vetäydyin metsään yrittämään. Se oli kauniin, kirkkaan päivän aamuna aikaisin keväällä tuhatkahdeksansataakaksikymmentä. Yritin sitä ensimmäisen kerran elämässäni, sillä kaikkien huolieni keskellä en ollut vielä milloinkaan siihen mennessä yrittänyt [a]rukoilla ääneen.

15 Vetäydyttyäni paikalle, jonne olin edeltä käsin aikonut mennä, katsottuani ympärilleni ja havaittuani olevani yksin polvistuin maahan ja aloin esittää sydämeni toiveita Jumalalle. Olin tuskin tehnyt niin, kun minuun kävi heti käsiksi jokin voima, joka valtasi minut kokonaan ja jolla oli sellainen hämmästyttävä vaikutus minuun, että se kahlitsi

10*a* PKO Totuus.
12*a* 1. Kor. 2:10–16.
b PKO Raamattu.
13*a* PKO Rukous.
14*a* PKO Rukous.

kieleni, niin etten voinut puhua. Synkkä pimeys tiheni ympärilläni, ja minusta tuntui hetken kuin olisin ollut tuomittu äkilliseen tuhoon.

16 Mutta ponnistaessani kaikki voimani Jumalan avuksi [a]huutamiseen, jotta hän vapauttaisi minut tämän vihollisen vallasta, joka oli käynyt minuun käsiksi, ja juuri sinä hetkenä, jona olin valmis vaipumaan epätoivoon ja antautumassa turmioon – eikä mihinkään kuviteltuun perikatoon vaan jonkun todellisen näkymättömästä maailmasta olevan olennon valtaan, olennon, jolla oli sellainen ihmeellinen voima, jollaista en ollut milloinkaan ennen tuntenut missään olennossa – juuri tämän suuren hädän hetkellä minä näin [b]valopatsaan aivan pääni yläpuolella, [c]aurinkoa kirkkaamman, ja se laskeutui vähitellen, kunnes se lankesi minuun.

17 Heti sen ilmestyessä havaitsin itseni vapautetuksi minua kahlinneesta vihollisesta. Valon levätessä päälläni [a]näin [b]kahden persoonan, joiden hohdetta ja [c]kirkkautta on mahdoton kuvata, seisovan yläpuolellani ilmassa. Toinen heistä puhui minulle kutsuen minua nimeltä ja sanoi osoittaen toista: *Tämä on minun [d]rakas [e]Poikani. Kuule häntä!*

18 Aikomuksenani mennessäni [a]kysymään Herralta oli saada tietää, mikä kaikista lahkoista oli oikeassa, jotta tietäisin, mihin liittyä. Sen tähden, heti kun hallitsin itseni, niin että pystyin puhumaan, kysyin persoonilta, jotka seisoivat yläpuolellani valossa, mikä kaikista lahkoista oli oikeassa (sillä tähän mennessä mieleeni ei ollut tullut, että kaikki olisivat väärässä) ja mihin minun piti liittyä.

19 Minulle vastattiin, etten saanut liittyä yhteenkään niistä, sillä ne olivat kaikki [a]väärässä; ja minulle puhuva persoona sanoi, että kaikki niiden uskontunnustukset olivat iljettäviä hänen silmissään, että nämä julistajat olivat kaikki turmeltuneita, että ”he [b]lähestyvät minua huulillaan, mutta heidän [c]sydämensä on minusta kaukana; he opettavat oppeina [d]ihmiskäskyjä, ja he ovat [e]ulkonaisesti hurskaita mutta kieltävät uskon voiman”.

20 Jälleen hän kielsi minua liittymästä mihinkään niistä; ja hän sanoi minulle monia muita asioita, joita en voi kirjoittaa tällä kertaa. Kun toinnuin ennalleni, havaitsin makaavani selälläni katsellen ylös taivaalle. Kun valo oli poistunut, olin voimaton; mutta toivuin pian jonkin verran ja menin kotiin. Ja kun nojasin takkaan, äiti

16 *a* Moos. 1:20.
b Ap. t. 26:13.
c Ilm. 1:16.
17 *a* PKO Näky.
b Ap. t. 7:55–56; Kol. 3:1.
PKO Jumala, jumaluus.
c PKO Kirkkaus.
d Matt. 3:17; 17:5; 3. Nefi 11:7.
e PKO Jeesus Kristus.
18 *a* OL 6:11; 46:7.
19 *a* Ps. 14.
PKO Luopumus: Kristillisen varhaiskirkon luopumus.
b Jes. 29:13–14; Hes. 33:30–31.
c PKO Luopumus: Yleinen luopumus.
d Tit. 1:14; OL 45:29.
e 2. Tim. 3:5.

kysyi, mikä minua vaivasi. Vastasin: ”Älä huoli, kaikki on hyvin – voin aivan hyvin.” Sitten sanoin äidilleni: ”Olen saanut tietää omalta osaltani, että presbyteriaanisuus ei ole totta.” Näyttää siltä kuin [a]vastustaja olisi tiennyt sangen varhaisessa vaiheessa elämääni, että minun oli määrä osoittautua hänen valtakuntansa häiritsijäksi ja kiusaksi; minkäpä muun vuoksi pimeyden vallat olisivat yhdistyneet minua vastaan? Miksi [b]vastustus ja vaino, joka nousi minua vastaan melkeinpä lapsuudessani?

Muutamat saarnaajat ja muut uskonnon julistajat torjuvat kertomuksen ensimmäisestä näystä. Vainoa kasautuu Joseph Smithin päälle. Hän todistaa näyn todellisuudesta. (Jakeet 21–26.)

21 Muutaman päivän kuluttua siitä, kun olin saanut tämän [a]näyn, satuin erään metodistisaarnaajan seuraan, joka oli sangen toimelias edellä mainitussa uskonnollisessa kuohunnassa; ja keskustellessani hänen kanssaan uskonnon asioista käytin hyväksi tilaisuutta kertoa hänelle saamastani näystä. Hämmästyin suuresti hänen käyttäytymistään; hän ei suhtautunut kertomaani ainoastaan kevyesti vaan sangen halveksuvasti ja sanoi sen kaiken olevan Perkeleestä, ettei näinä aikoina ollut mitään sellaista kuin [b]näyt ja [c]ilmoitukset, että kaikki sellainen oli lakannut apostolien mukana ja ettei niitä enää koskaan tulisi olemaankaan.

22 Havaitsin kuitenkin pian, että kertomani oli herättänyt sangen paljon ennakkoluuloa minua vastaan uskonnon julistajien keskuudessa ja oli aiheena suureen [a]vainoon, joka yhä yltyi; ja vaikka olin [b]tuntematon poika, iältäni vasta neljäntoista ja viidentoista vuoden välillä, ja oloni elämässä sellaiset, että ne tekivät pojan merkityksettömäksi maailmassa, kuitenkin korkeassa asemassa olevat miehet kiinnittivät minuun riittävästi huomiota kiihottaakseen yleisen mielipiteen minua vastaan ja herättääkseen katkeran vainon; ja tämä oli yleistä kaikkien lahkojen keskuudessa – kaikki liittyivät yhteen vainotakseen minua.

23 Se sai minut silloin ja on saanut monesti sen jälkeenkin pohtimaan vakavasti, kuinka perin outoa oli, että tuntematonta poikaa, iältään vähän yli neljätoistavuotiasta, ja myös sellaista poikaa, jonka osana oli välttämättä hankkia niukka toimeentulonsa jokapäiväisellä työllään, pidettäisiin riittävän tärkeänä henkilönä kiinnittämään aikakauden suosituimpien lahkojen mahtimiesten huomio itseensä ja sellaisella tavalla, joka herätti heissä mitä

20 *a* PKO Perkele.
b 2. Nefi 2:11; OL 58:2–4. PKO Vastoinkäyminen.

21 *a* PKO Ensimmäinen näky.
b PKO Näky.
c PKO Ilmoitus.

22 *a* Jaak. 5:10–11. PKO Vaino.
b 1. Sam. 16:7; Alma 37:35.

katkerimman vainon ja herjan hengen. Mutta outoa tai ei, niin oli, ja se oli minulle usein suuren surun aiheena.

24 Mutta tosiasia kuitenkin oli, että olin nähnyt näyn. Olen ajatellut sen jälkeen, että minusta tuntui melkein samalta kuin [a]Paavalista, kun hän [b]puolustautui kuningas Agrippan edessä ja kertoi näystä, jonka hän sai, kun hän näki valon ja kuuli äänen; mutta kuitenkin vain muutama uskoi häntä; toiset sanoivat häntä epärehelliseksi, toiset sanoivat häntä hulluksi; ja häntä pilkattiin ja herjattiin. Mutta kaikki tämä ei muuttanut hänen näkynsä todellisuutta. Hän oli nähnyt näyn, hän tiesi nähneensä, eikä kaikki vaino taivaan alla voinut sitä muuksi muuttaa; ja vaikka häntä vainottaisiin kuolemaan saakka, kuitenkin hän tiesi ja tietäisi viimeiseen hengenvetoonsa asti, että hän oli sekä nähnyt valon että kuullut äänen puhuvan hänelle, eikä koko maailma voinut saada häntä ajattelemaan tai uskomaan toisin.

25 Niin oli minunkin laitani. Olin tosiaankin nähnyt valon, ja tuon valon keskellä näin kaksi [a]persoonaa, ja he todella puhuivat minulle; ja vaikka minua vihattiin ja vainottiin siksi, että olin sanonut nähneeni näyn, se oli kuitenkin totta; ja kun minua vainottiin ja herjattiin ja minusta puhuttiin valheellisesti kaikkea pahaa, koska sellaista väitin, jouduin sanomaan sydämessäni: Miksi vainota minua totuuden kertomisen tähden? Olen todella nähnyt näyn; ja mikä minä olen vastustamaan Jumalaa, ja miksi maailma aikoo saada minut kieltämään sen, mitä olen todella nähnyt? Sillä minä olin nähnyt näyn; tiesin sen, ja minä tiesin, että Jumala tiesi sen, enkä voinut sitä [b]kieltää enkä uskaltanutkaan sitä tehdä; joka tapauksessa tiesin, että niin tehdessäni rikkoisin Jumalaa vastaan ja joutuisin tuomion alaiseksi.

26 Olin nyt saanut mieleni tyydytetyksi, mitä tulee lahkojen maailmaan – ettei minun pitänyt liittyä mihinkään niistä, vaan että minun oli oltava edelleen niin kuin olin, kunnes saisin lisää ohjeita. Olin havainnut todeksi Jaakobin [a]todistuksen – että se, jolta puuttuu viisautta, saisi pyytää Jumalalta, niin hänelle annettaisiin eikä häntä soimattaisi.

Moroni ilmestyy Joseph Smithille. Josephin nimi tullaan tuntemaan hyvällä ja pahalla kaikkien kansakuntien keskuudessa. Moroni kertoo hänelle Mormonin kirjasta ja Herran tulevista tuomioista ja lainaa monia kirjoitusten kohtia. Kultalevyjen kätköpaikka ilmoitetaan. Moroni opettaa edelleen profeettaa. (Jakeet 27–54.)

27 Harjoitin edelleen elämäni tavallisia ammatteja aina syyskuun kahdenteenkymmenenteenyhdenteen päivään

24 *a* PKO Paavali.
b Ap. t. 26.

25 *a* JS–H 1:17.
b PKO Nuhteettomuus; Rohkeus.

26 *a* Jaak. 1:5–7.

tuhatkahdeksansataakaksikymmentäkolme saakka kokien kaiken aikaa ankaraa vainoa kaikenlaisten ihmisten käsissä, sekä uskonnollisten että uskonnottomien, koska vakuutin yhä, että olin nähnyt näyn.

28 Sinä ajanjaksona, joka jäi näyn saamisen ja vuoden tuhatkahdeksansataakaksikymmentäkolme väliin – kun minua oli kielletty liittymästä mihinkään sen ajan uskonlahkoon ja olin vuosiltani hyvin nuori sekä niiden vainoama, joiden olisi pitänyt olla ystäviäni ja kohdella minua hyväntahtoisesti ja joiden, jos he luulivat minua johdetun harhaan, olisi pitänyt yrittää soveliaalla ja rakkaudellisella tavalla voittaa minut takaisin – olin alttiina kaikenkaltaisille [a]kiusauksille; ja liikkuessani kaikenlaisessa seurassa lankesin usein moneen mielettömään hairahdukseen ja osoitin nuorukaisen heikkoutta sekä ihmisluonnon erehtyväisyyttä, jotka, ikävä sanoa, johtivat minut erilaisiin kiusauksiin, loukkaaviin Jumalan silmissä. Kun tämän tunnustan, kenenkään ei tarvitse luulla minun syyllistyneen mihinkään suuriin tai pahoihin synteihin. Taipumus tehdä sellaista ei ole koskaan kuulunut luontooni. Mutta minä syyllistyin kevytmielisyyteen, ja toisinaan liityin iloluontoiseen seuraan jne., mikä ei sopinut sellaiseen luonteeseen, joka miehen, jonka Jumala oli [b]kutsunut, niin kuin minut oli kutsuttu, kuului säilyttää. Mutta tämä ei näyttäne kovin kummalliselta kenestäkään, joka muistaa nuoruuteni ja tuntee synnynnäisen iloisen luonteenlaatuni.

29 Näiden asioiden vuoksi tunsin itseni usein tuomituksi heikkouksieni ja vajavaisuuksieni tähden; ja silloin, edellä mainitun syyskuun kahdennenkymmenennenyhdennen päivän iltana, käytyäni yöksi vuoteeseen, antauduin [a]rukoilemaan ja anomaan kaikkivaltiaalta Jumalalta anteeksiantoa kaikista synneistäni ja mielettömyyksistäni sekä vielä itselleni ilmoitusta, että tuntisin tilani ja asemani hänen edessänsä, sillä luotin täysin siihen, että saisin jumalallisen ilmoituksen, koska olin aikaisemminkin saanut.

30 Ollessani näin huutamassa avuksi Jumalaa havaitsin huoneeseeni ilmestyvän valon, joka voimistui voimistumistaan, kunnes huone oli valoisampi kuin keskipäivällä, kun samassa vuoteeni viereen ilmestyi [a]persoona, joka seisoi ilmassa, sillä hänen jalkansa eivät koskettaneet lattiaa.

31 Hänellä oli yllään häikäisevän [a]valkoinen väljä viitta. Se oli valkoisempi kuin mikään maanpäällinen, mitä olin milloinkaan nähnyt, enkä usko, että mikään maanpäällinen voitaisiinkaan tehdä niin tavattoman valkoiseksi ja loistavaksi. Hänen

28 *a* PKO Kiusaus.
b PKO Kutsumus.
29 *a* PKO Rukous.
30 *a* PKO Enkelit; Moroni, Mormonin poika.
31 *a* Ap. t. 10:30; 1. Nefi 8:5; 3. Nefi 11:8.

kätensä olivat paljaat, samoin hänen käsivartensa hieman ranteen yläpuolelle; niin myös hänen jalkansa olivat paljaat, kuten hänen säärensäkin olivat vähän nilkkojen yläpuolelle. Myös hänen päänsä ja kaulansa olivat paljaat. Saatoin havaita, ettei hänellä ollut yllään muuta vaatetta kuin tämä viitta, koska se oli auki, niin että saatoin nähdä hänen poveensa.

32 Ei ainoastaan hänen viittansa ollut tavattoman valkoinen, vaan hänen koko olemuksensa oli sanoin kuvaamattoman [a]kirkas, ja hänen kasvonsa olivat todella kuin [b]salama. Huoneessa oli tavattoman valoisaa, muttei niin perin kirkasta kuin aivan hänen olemuksensa ympärillä. Kun ensi kerran katsoin häntä, [c]pelkäsin, mutta pian pelkoni väistyi.

33 Hän kutsui minua [a]nimeltä ja sanoi minulle olevansa Jumalan luota minulle lähetetty sanansaattaja ja että hänen nimensä on Moroni, että Jumalalla oli minulle työ tehtäväksi ja että nimeäni tultaisiin mainitsemaan hyvällä ja pahalla kaikkien kansakuntien, sukujen ja kielten keskuudessa, eli että siitä puhuttaisiin sekä hyvää että pahaa kaikkien ihmisten keskuudessa.

34 Hän sanoi, että oli olemassa talteen pantu [a]kirja, [b]kultalevyihin kirjoitettu, joka kertoi tämän mantereen muinaisista asukkaista ja mistä he olivat lähtöisin. Hän sanoi myös, että siihen sisältyi ikuisen evankeliumin [c]täyteys sellaisena kuin Vapahtaja antoi sen muinaisille asukkaille;

35 edelleen, että oli olemassa kaksi hopeakehyksiin kiinnitettyä kiveä – ja nämä [a]rintakilpeen kiinnitetyt kivet muodostivat niin kutsutut [b]urimin ja tummimin – levyjen mukana talletettuina; ja muinaisina eli entisinä aikoina näiden kivien hallussapitäjät ja käyttäjät olivat [c]"näkijöitä"; ja että Jumala oli valmistanut ne kirjan kääntämisen tarkoitusta varten.

36 Kerrottuaan minulle nämä asiat hän alkoi lainata [a]Vanhan testamentin profetioita. Ensiksi hän lainasi alkuosaa Malakian [b]kolmannesta luvusta; ja hän lainasi myös tuon luvun loppuosaa samasta profetiasta, vaikkakin poiketen vähän siitä, mitä meidän Raamatuissamme lukee. Sen sijaan että olisi lainannut yhdeksättätoista jaetta sellaisena kuin se on meidän kirjoissamme, hän lainasi sitä näin:

37 *Sillä katso, se [a]päivä tulee, joka [b]palaa kuin uuni, ja kaikki ylpeät, niin, ja kaikki jumalattomuuden*

32 *a* 3. Nefi 19:25.
PKO Kirkkaus.
b 2. Moos. 34:29–35; Hel. 5:36; OL 110:3.
c 2. Moos. 3:6; Et. 3:6–8, 19.
33 *a* 2. Moos. 33:12, 17; Jes. 45:3–4.
34 *a* PKO Mormonin kirja.
b PKO Kultalevyt.
c PKO Evankeliumin palautus.
35 *a* 3. Moos. 8:8.
PKO Haarniska.
b 2. Moos. 28:30.
PKO Urim ja tummim.
c PKO Näkijä.
36 *a* PKO Vanha testamentti.
b PKO Malakia.
37 *a* PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
b 3. Nefi 25; OL 64:23–24.
PKO Maa: Maan puhdistaminen; Maailma: Maailman loppu.

tekijät palavat kuin [c]oljenkorret, sillä ne, jotka tulevat, polttavat heidät, sanoo Herra Sebaot, niin ettei siitä jää heille juurta eikä oksaa.

38 Ja vielä, hän lainasi kahdettakymmenettäkolmatta jaetta näin: *Katso, minä ilmoitan teille [a]pappeuden profeetta [b]Elian käden kautta ennen Herran suuren ja pelottavan päivän tuloa.*

39 Hän lainasi myös seuraavaa jaetta toisin: *Ja hän istuttaa lasten sydämiin isille annetut [a]lupaukset, ja lasten sydämet [b]kääntyvät heidän isiensä puoleen. Ellei niin tapahtuisi, koko maa hävitettäisiin täysin hänen tullessaan.*

40 Näiden lisäksi hän lainasi Jesajan yhdettätoista lukua ja sanoi sen olevan täyttymässä. Hän lainasi myös Apostolien tekojen kolmannen luvun kahdettakymmenettäkahdetta ja kahdettakymmenettäkolmatta jaetta tarkoin sellaisina kuin ne ovat meidän Uudessa testamentissamme. Hän sanoi, että tuo [a]profeetta oli Kristus; mutta vielä ei ollut tullut päivä, jolloin ”ne, jotka eivät tahdo kuulla hänen ääntänsä, [b]erotetaan pois kansan keskuudesta”, mutta pian se tulisi.

41 Hän lainasi myös [a]Joelin kolmatta lukua ensimmäisestä jakeesta viimeiseen. Hän sanoi myös, ettei tämä ollut vielä täyttynyt mutta täyttyisi pian. Ja edelleen hän lausui, että [b]pakanat saisivat pian täyteyden. Hän lainasi monia muita kirjoitusten kohtia ja antoi monia selityksiä, joita ei voida tässä mainita.

42 Vielä hän sanoi minulle, että kun saisin nuo levyt, joista hän oli puhunut – sillä aika, jolloin ne saataisiin, ei ollut vielä täyttynyt – minä en saisi näyttää niitä kenellekään, en myöskään rintakilpeä enkä siinä olevia urimia ja tummimia; ainoastaan niille, joille minun käskettäisiin näyttää ne; jos näyttäisin, minut hävitettäisiin. Hänen kertoessaan minulle levyistä [a]mieleeni avautui näky, niin että saatoin nähdä paikan, johon levyt oli talletettu, ja sen niin selvästi ja tarkasti, että tunsin paikan käydessäni sillä.

43 Tämän sanoman jälkeen näin valon huoneessa alkavan kokoontua aivan minulle puhuneen persoonan ympärille, ja sitä jatkui, kunnes huone jäi jälleen pimeäksi, paitsi aivan hänen ympäriltänsä, jolloin näin silmänräpäyksellisesti ikään kuin käytävän avautuvan suoraan ylös taivaaseen, ja hän nousi, kunnes hän hävisi kokonaan, ja huone jäi sellaiseksi kuin se oli ollut ennen tämän taivaallisen valon ilmestymistä.

44 Makasin mietiskellen tätä merkillistä tapahtumaa ja ihme-

37 *c* Nah. 1:8–10; 1. Nefi 22:15, 23; 2. Nefi 26:4–6; OL 29:9.
38 *a* PKO Pappeuden avaimet; Pappeus.
b OL 27:9; 110:13–16. PKO Elia.
39 *a* Gal. 3:8, 19.
b PKO Kuolleiden pelastus; Sukuluettelo.
40 *a* 5. Moos. 18:15–19.
b 3. Nefi 20:23; 21:20.
41 *a* Ap. t. 2:16–21.
b Room. 11:11–25; OL 88:84. PKO Pakanat.
42 *a* PKO Mieli.

tellen suuresti sitä, mitä tämä epätavallinen sanansaattaja oli kertonut minulle, kun kesken [a]mietiskelyni äkkiä havaitsin huoneeni alkavan valjeta uudelleen, ja hetkessä, kuten minusta tuntui, sama taivaallinen sanansaattaja oli jälleen vuoteeni vierellä.

45 Hän aloitti ja kertoi uudestaan aivan samat asiat kuin ensimmäisellä käynnillään, ilman vähäisintäkään poikkeamaa; sen tehtyään hän ilmoitti minulle suurista tuomioista, jotka kohtaisivat maata nälänhädän, miekan ja ruttotaudin suurien hävitysten myötä, ja että nämä ankarat tuomiot kohtaisivat maata tämän sukupolven aikana. Nämä asiat kerrottuaan hän nousi jälleen ylös kuten oli tehnyt aikaisemminkin.

46 Vaikutukset mieleeni olivat tähän mennessä olleet niin syvällisiä, että uni oli kaikonnut silmistäni ja makasin hämmästyksissäni sekä näkemäni että kuulemani vallassa. Mutta kuinka yllätyinkään, kun näin saman sanansaattajan jälleen vuoteeni vierellä ja kuulin hänen vielä kerran kertovan eli toistavan minulle samat asiat kuin aikaisemminkin; ja hän lisäsi varoituksen minulle, sanoen minulle, että [a]Saatana yrittäisi [b]kiusata minua (isäni perheen puutteenalaisten olojen tähden) ottamaan levyt tarkoituksena rikastua. Siitä hän kielsi minua sanoen, että kun saisin levyt, minulla ei saisi olla mielessäni muuta pyrkimystä kuin Jumalan kirkastaminen, eikä minulla saisi olla mitään muuta [c]vaikutinta kuin hänen valtakuntansa rakentaminen; muutoin en voisi saada niitä.

47 Tämän kolmannen käynnin jälkeen hän nousi jälleen taivaaseen kuten ennenkin, ja minä jäin jälleen pohtimaan juuri kokemani eriskummallisuutta, kun kukko kiekui melkein heti taivaallisen sanansaattajan noustua luotani kolmannen kerran, ja havaitsin, että päivä alkoi sarastaa, niin että keskustelujemme oli täytynyt viedä koko tuo yö.

48 Pian tämän jälkeen nousin vuoteestani ja, kuten tavallista, lähdin päivän välttämättömiin töihin; mutta kun yritin tehdä työtä kuten muulloinkin, havaitsin voimani niin huvenneiksi, että olin täysin kykenemätön. Isäni, joka työskenteli kanssani, havaitsi jonkin olevan minussa vialla ja käski minun mennä kotiin. Lähdin aikomuksenani mennä talolle, mutta yrittäessäni ylittää sen pellon aidan, jolla olimme, voimani pettivät kokonaan, ja vaivuin avuttomana maahan ja olin hetken aivan tietämätön kaikesta.

49 Ensimmäinen asia, jonka saatan muistaa, oli ääni, joka puhui minulle kutsuen minua nimeltä. Nostin katseeni ja näin saman sanansaattajan seisovan pääni yläpuolella valon ympäröimänä kuten aikaisemminkin. Sitten hän taas kertoi minulle

44 *a* PKO Pohtiminen.
46 *a* PKO Perkele.
b PKO Kiusaus.
c OL 121:37.

kaiken, mitä hän oli kertonut minulle edellisenä yönä, ja käski minun mennä [a]isäni luo ja kertoa hänelle näystä ja käskyistä, jotka olin saanut.

50 Minä tottelin; palasin isäni luokse pellolle ja kerroin hänelle koko asian. Hän vastasi minulle, että se oli Jumalasta, ja käski minun mennä ja tehdä niin kuin sanansaattaja oli käskenyt. Lähdin pellolta ja menin paikalle, jossa sanansaattaja oli sanonut minulle levyjen olevan talletettuina; ja paikasta saamani näyn selvyyden vuoksi tunsin sen heti sille saavuttuani.

51 Lähellä Manchesterin kylää Ontarion piirikunnassa New Yorkissa on huomattavan kokoinen [a]kukkula ja korkein kaikista lähiseudulla. Tämän kukkulan länsilaidalla, lähellä lakea, huomattavan kokoisen kiven alla levyt olivat kivilokeroon talletettuina. Tämä kivi oli paksu ja kupera päällyspuolen keskeltä ja ohuempi reunoilta, niin että keskikohta oli näkyvissä maan pinnalla, mutta koko reuna oli maan peitossa.

52 Poistettuani maan otin vivun, jonka panin kiven reunan alle, ja hieman ponnistamalla nostin sen ylös. Katsoin sisään ja näin siellä tosiaan [a]levyt, [b]urimin ja tummimin sekä [c]rintakilven, niin kuin sanansaattaja oli kertonut. Lokero, jossa ne olivat, oli muodostettu jonkinlaisella sementillä yhteen liitetyistä kivistä. Lokeron pohjalle oli pantu kaksi kiveä lokeron poikki, ja näiden kivien päällä olivat levyt ja niiden ohessa muut esineet.

53 Yritin ottaa ne esiin, mutta sanansaattaja kielsi minua, ja minulle ilmoitettiin jälleen, ettei niiden julki tuomisen aika ollut vielä tullut eikä tulisikaan ennen kuin neljän vuoden kuluttua tuosta hetkestä; mutta hän sanoi minulle, että minun piti tulla tuolle paikalle tasan yhden vuoden kuluttua tuosta hetkestä ja että hän tapaisi minut siellä ja että minun pitäisi tehdä niin jatkuvasti, kunnes tulisi aika saada levyt.

54 Sen mukaisesti, kuten minua oli käsketty, menin aina vuoden kuluttua ja tapasin siellä saman sanansaattajan joka kerta ja sain häneltä jokaisen keskustelumme aikana opetusta ja tietoa siitä, mitä Herra aikoi tehdä ja miten ja millä tavalla hänen [a]valtakuntaansa oli määrä johtaa viimeisinä aikoina.

Joseph Smith solmii avioliiton Emma Halen kanssa. Joseph saa kultalevyt Moronilta ja kääntää muutamia merkkejä. Martin Harris näyttää merkit ja käännöksen professori Anthonille, joka sanoo: "En voi lukea sinetöityä kirjaa." (Jakeet 55–65.)

55 Koska isäni aineelliset olot olivat hyvin rajalliset, meidän oli välttämätöntä tehdä työtä käsillämme päiväpalkkalaisina

49 *a* PKO Smith, Joseph vanhempi.
51 *a* PKO Kumorankukkula.
52 *a* Morm. 6:6.
PKO Kultalevyt.
b PKO Urim ja tummim.
c PKO Haarniska.
54 *a* PKO Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta.

ja muulla tavoin, kun saimme mahdollisuuden. Toisinaan olimme kotosalla, toisinaan muualla, ja lakkaamatta työtä tehden pystyimme hankkimaan riittävän toimeentulon.

56 Vuonna 1823 isäni perhettä kohtasi suuri suru vanhimman veljeni [a]Alvinin kuollessa. Lokakuussa 1825 pestauduin Josiah Stoal -nimisen Chenangon piirikunnassa New Yorkin osavaltiossa asuvan vanhan herran palvelukseen. Hän oli kuullut jotakin hopeakaivoksesta, jonka espanjalaiset olisivat avanneet Harmonyssa Susquehannan piirikunnassa Pennsylvanian osavaltiossa, ja hän oli ennen pestautumistani hänen palvelukseensa suorittanut kaivauksia tarkoituksenaan, mikäli mahdollista, löytää kaivos. Mentyäni asumaan hänen luokseen hän vei minut ja muut työmiehensä kaivamaan hopeakaivoksen löytämiseksi, jossa työssä jatkoin lähes kuukauden ilman että yrityksellämme olisi ollut menestystä, ja lopulta sain vanhan herran taivutetuksi lopettamaan kaivaukset sen löytämiseksi. Tästä sai alkunsa sangen laajalle levinnyt puhe rahankaivajana olostani.

57 Tässä työssä oloni ajaksi minut pantiin täysihoitoon sikäläisen herra Isaac Halen luokse; siellä näin ensi kerran vaimoni (hänen tyttärensä) [a]Emma Hale. Tammikuun 18. päivänä 1827 menimme naimisiin ollessani vielä herra Stoalin palveluksessa.

58 Sen vuoksi että väitin edelleen nähneeni näyn, [a]vaino seurasi minua yhä ja vaimoni isän perhe vastusti hyvin paljon naimisiinmenoamme. Siksi minun oli välttämätöntä viedä morsiameni muualle; niinpä lähdimme, ja meidät vihittiin rauhantuomari Tarbillin talossa South Bainbridgessa Chenangon piirikunnassa New Yorkissa. Heti naimisiin mentyäni lähdin herra Stoalin luota ja menin isäni kotiin ja tein hänen kanssaan maatöitä sen kauden.

59 Vihdoin tuli levyjen, urimin ja tummimin sekä rintakilven saamisen aika. Syyskuun kahdentenakymmenentenäkahdentena päivänä tuhatkahdeksansataakaksikymmentäseitsemän, mentyäni kuten aina taas vuoden kuluttua paikalle, jossa ne olivat talletettuina, sama taivaallinen sanansaattaja antoi ne minulle tällaisin ohjein: että minä olisin niistä vastuussa; että jos huolimattomuuttani tai jonkin [a]laiminlyöntini tähden kadottaisin ne, minut erotettaisiin pois, mutta jos tekisin kaikkeni niiden [b]varjelemiseksi, kunnes hän, sanansaattaja, tulisi hakemaan ne, ne olisivat turvassa.

60 Pian ymmärsin syyn, miksi olin saanut niin ankarat ohjeet niiden turvassa pitämiseksi ja minkä vuoksi sanansaattaja oli sanonut, että kun olisin tehnyt,

56 *a* OL 137:5–8.
57 *a* PKO Smith, Emma Hale.
58 *a* PKO Vaino.
59 *a* JS–H 1:42.
b PKO Pyhät kirjoitukset: Pyhiä kirjoituksia varjeltava.

mitä kädestäni vaaditaan, hän tulisi hakemaan ne. Sillä tuskin tuli tunnetuksi, että ne olivat hallussani, kun ne yritettiin saada minulta mitä sitkeimmin ponnistuksin. Tuon aikeen vuoksi turvauduttiin kaikkiin kuviteltavissa oleviin juoniin. Vaino kävi entistä katkerammaksi ja ankarammaksi, ja joukolti ihmisiä oli jatkuvasti valppaana saadakseen ne minulta, mikäli mahdollista. Mutta Jumalan viisauden avulla ne pysyivät turvassa minun käsissäni, kunnes olin saanut niiden avulla päätökseen, mitä kädestäni vaadittiin. Kun sanansaattaja, kuten oli sovittu, tuli hakemaan niitä, luovutin ne hänelle; ja hänen hallussaan ne ovat vielä tänäkin päivänä, toukokuun toisena päivänä vuonna tuhatkahdeksansataakolmekymmentäkahdeksan.

61 Kuitenkin kuohunta jatkui yhä, ja huhu tuhansine kielineen oli kaiken aikaa työssä levittäen valheita isäni perheestä ja minusta itsestäni. Jos kertoisin niistä tuhannennenkin osan, siitä täyttyisi kirjoja. Vaino kävi joka tapauksessa niin sietämättömäksi, että minun oli välttämätöntä lähteä Manchesterista ja mennä vaimoni kanssa Susquehannan piirikuntaan Pennsylvanian osavaltioon. Valmistautuessamme lähtemään – olimme hyvin köyhiä, ja vaino kohdistui meihin niin ankarana, ettei ollut todennäköistä, että koskaan muuta olisimmekaan – keskellä ahdinkojamme löysimme ystävän eräästä miehestä nimeltä [a]Martin Harris, joka tuli luoksemme ja antoi minulle viisikymmentä dollaria avuksi matkallemme. Herra Harris asui Palmyran kaupunkikunnassa Waynen piirikunnassa New Yorkin osavaltiossa ja oli kunnioitettu maanviljelijä.

62 Tämän oikeaan aikaan tulleen avun turvin kykenin pääsemään perille määräpaikkaani Pennsylvaniaan; ja heti sinne saavuttuani ryhdyin jäljentämään levyistä kirjoitusmerkkejä. Jäljensin niitä huomattavan määrän, ja [a]urimin ja tummimin avulla käänsin niistä muutamia, ja tein sen vaimoni isän kotiin joulukuussa saapumiseni ja seuraavan helmikuun välisenä aikana.

63 Jolloinkin tässä helmikuussa edellä mainittu herra Martin Harris tuli meidän luoksemme, sai kirjoitusmerkit, jotka olin jäljentänyt levyistä, ja lähti ne mukanaan New Yorkin kaupunkiin. Mitä tulee siihen, mitä hänelle ja kirjoitusmerkeille tapahtui, viittaan hänen omaan kertomukseensa tapahtumista, sellaisina kuin hän kertoi niistä minulle paluunsa jälkeen, ja se oli seuraava:

64 ″Menin New Yorkin kaupunkiin ja esitin käännetyt kirjoitusmerkit käännöksineen professori Charles Anthonille, kirjallisista saavutuksistaan

61 *a* OL 5:1.
PKO Harris, Martin.

62 *a* PKO Urim ja tummim.

kuululle miehelle. Professori Anthon totesi, että käännös on oikea, oikeampi kuin mikään, mitä hän oli aikaisemmin nähnyt käännetyn egyptistä. Sitten näytin hänelle ne, joita ei ollut vielä käännetty, ja hän sanoi niiden olevan egyptiläisiä, kaldealaisia, assyrialaisia ja arabialaisia; ja hän sanoi niiden olevan oikeita kirjoitusmerkkejä. Hän antoi minulle todistuksen, joka todistaisi Palmyran asukkaille, että ne olivat oikeita kirjoitusmerkkejä ja että niiden merkkien käännös, jotka oli käännetty, oli myös oikea. Otin todistuksen ja panin sen taskuuni, ja olin juuri lähtemässä talosta, kun herra Anthon kutsui minut takaisin ja kysyi minulta, kuinka nuori mies sai tietää, että kultalevyt olivat paikassa, josta hän ne löysi. Vastasin, että Jumalan enkeli oli ilmoittanut sen hänelle.

65 Silloin hän sanoi minulle: ’Antakaapas minun katsoa tuota todistusta.’ Niinpä otin sen taskustani ja annoin sen hänelle, jolloin hän otti sen ja repi palasiksi ja sanoi, ettei nykyisin ole mitään sellaista kuin [a]enkelien palvelus ja että jos toisin levyt hänelle, hän kääntäisi ne. Ilmoitin hänelle, että osa levyistä oli [b]sinetöity ja että minua on kielletty tuomasta niitä. Hän vastasi: ’En voi lukea sinetöityä kirjaa.’ Lähdin hänen luotaan ja menin tohtori Mitchellin luo, joka vahvisti, mitä professori Anthon oli sanonut, mitä tulee niin kirjoitusmerkkeihin kuin käännökseenkin.”

. . . . . .

Oliver Cowdery palvelee kirjurina Mormonin kirjaa käännettäessä. Joseph ja Oliver saavat Aaronin pappeuden Johannes Kastajalta. Heidät kastetaan ja asetetaan, ja he saavat profetian hengen. (Jakeet 66–75.)

66 [a]Oliver Cowdery tuli kotiini huhtikuun 5. päivänä 1829, mitä ennen en ollut koskaan nähnyt häntä. Hän sanoi minulle, että koska hän oli opettanut koulussa isäni asuinpaikan lähistöllä ja koska isäni oli yksi niistä, jotka lähettivät lapsensa kouluun, hän meni joksikin aikaa täysihoitoon hänen taloonsa, ja hänen siellä ollessaan perhe kertoi hänelle, kuinka olin saanut levyt, ja niinpä hän oli tullut kysymään minulta.

67 Kaksi päivää herra Cowderyn saapumisen jälkeen (se oli huhtikuun 7. päivänä) aloin kääntää Mormonin kirjaa, ja hän ryhtyi kirjurikseni.

. . . . . .

68 Jatkoimme yhä käännöstyötä, kun seuraavassa kuussa (toukokuussa 1829) menimme eräänä päivänä metsään rukoillaksemme ja kysyäksemme Herralta [a]kasteesta [b]syntien anteeksisaamiseksi, josta olimme havainneet mainitun levyjen käännöksessä. Ollessamme näin

65 *a* PKO Enkelit.
b Jes. 29:11–12; 2. Nefi 27:10; Et. 4:4–7.
66 *a* PKO Cowdery, Oliver.
68 *a* PKO Kaste, kastaminen.
b PKO Syntien anteeksisaaminen.

rukoilemassa ja huutamassa avuksi Herraa [c]sanansaattaja taivaasta laskeutui [d]valopilven sisässä, ja pantuaan [e]kätensä päällemme hän [f]asetti meidät sanoen:

69 *Teille, palvelustovereilleni, minä Messiaan nimessä annan Aaronin [a]pappeuden, joka pitää hallussaan enkelien palveluksen ja parannuksen evankeliumin sekä syntien anteeksisaamiseksi suoritettavan upotuskasteen avaimet; eikä tätä enää milloinkaan oteta pois maan päältä, kunnes [b]Leevin pojat uhraavat jälleen uhrin Herralle vanhurskaasti.*

70 Hän sanoi, ettei tällä Aaronin pappeudella ollut valtuutta kätten päällepanemiseen Pyhän Hengen [a]lahjan antamiseksi mutta että tämä annettaisiin meille tämän jälkeen; ja hän käski meidän mennä ja ottaa kaste ja antoi meille ohjeet, että minun tuli kastaa Oliver Cowdery ja että sen jälkeen hänen tuli kastaa minut.

71 Sen mukaisesti me menimme ja otimme kasteen. Minä kastoin ensin hänet, ja hän kastoi sen jälkeen minut – minkä jälkeen minä panin käteni hänen päänsä päälle ja asetin hänet Aaronin pappeuteen, ja sen jälkeen hän pani kätensä minun päälleni ja asetti minut samaan pappeuteen – sillä niin meitä oli käsketty.*

72 Luonamme tällöin käynyt ja pappeuden meille antanut sanansaattaja sanoi, että hänen nimensä oli Johannes, sama, jota kutsutaan [a]Johannes Kastajaksi Uudessa testamentissa, ja että hän toimi [b]Pietarin, [c]Jaakobin ja [d]Johanneksen käskystä, joilla oli hallussaan [e]Melkisedekin pappeuden [f]avaimet, mikä pappeus, hän sanoi, suotaisiin aikanaan meille, ja että minua tulisi kutsua kirkon ensimmäiseksi [g]vanhim-

*Oliver Cowdery kuvailee näitä tapahtumia näin: ”Nämä olivat aikoja, jotka eivät unohdu milloinkaan – istuminen kuuntelemassa taivaan innoituksen ohjaamaa ääntä herätti äärimmäisen kiitollisuudentunteen tässä rinnassa. Kirjoitin keskeytyksettä jatkuvasti päivästä päivään sanoja, jotka tulivat hänen suustaan, kun hän käänsi urimin ja tummimin, eli niin kuin nefiläiset olisivat sanoneet, ’kääntäjien’, avulla historiaa eli aikakirjaa, jota kutsutaan ’Mormonin kirjaksi’.

Huomion kiinnittäminen edes muutamin sanoin Mormonin ja hänen uskollisen poikansa Moronin esittämään mielenkiintoiseen kertomukseen taivaalle kerran rakkaasta ja suositusta kansasta ei vastaisi tämänhetkistä aikomustani; siksi jätän tämän johonkin tulevaan aikaan, ja kuten sanoin johdannossa, siirryn suoraan eräisiin harvoihin tapahtumiin, jotka liittyvät välittömästi tämän kirkon syntyyn

68 *c* PKO Johannes Kastaja.
d 4. Moos. 11:25; Et. 2:4–5, 14; OL 34:7.
e UK 1:5. PKO Kätten päällepaneminen.
f PKO Asettaminen; Valtuus.
69 *a* PKO Aaronin pappeus.
b 5. Moos. 10:8; OL 13; 124:39. PKO Leevi: Leevin heimo.
70 *a* PKO Pyhän Hengen lahja.
72 *a* PKO Johannes Kastaja.
b OL 27:12–13. PKO Pietari.
c PKO Jaakob, Sebedeuksen poika.
d PKO Johannes, Sebedeuksen poika.
e PKO Melkisedekin pappeus.
f PKO Pappeuden avaimet.
g PKO Vanhin.

maksi ja häntä (Oliver Cowderya) toiseksi. Asettamisemme tämän sanansaattajan käden alla ja kastamisemme tapahtuivat toukokuun viidentenätoista päivänä 1829.

73 Heti vedestä noustuamme, sen jälkeen kun meidät oli kastettu, saimme suuria ja loistavia siunauksia taivaalliselta Isältämme. Tuskin olin kastanut Oliver Cowderyn, kun [a]Pyhä Henki laskeutui hänen päällensä ja hän nousi ja [b]profetoi monia asioita, jotka tapahtuisivat pian. Ja jälleen, niin pian kuin hän oli kastanut minut, minäkin sain profetian hengen, jolloin nousin ja profetoin tämän kirkon kasvusta ja monista muista kirkkoon liittyvistä asioista sekä tästä ihmislasten sukupolvesta. Me olimme täynnä Pyhää Henkeä ja riemuitsimme pelastuksemme Jumalasta.

74 Kun mielemme oli nyt valaistu, kirjoitukset alkoivat avautua [a]ymmärryksellemme ja niiden hämärien kohtien [b]todellinen merkitys ja tarkoitus paljastua meille tavalla, joka ei ollut koskaan aikaisemmin ollut tavoitettavissamme ja jota emme olleet milloinkaan ennen ajatelleetkaan. Samalla meidän oli pakko pitää salassa ne seikat, että olimme saaneet pappeuden ja ottaneet kasteen, sen vainon hengen vuoksi, jota oli jo ilmennyt naapuristossa.

75 Meitä oli uhattu väkivallalla aika ajoin, ja tämänkin olivat tehneet uskonnon julistajat. Ja heidän aikeensa käydä joukolla kimppuumme estyivät ainoastaan vaimoni isän perheen vaikutusvallalla (jumalallisesta kaitselmuksesta), perheen, joka oli tullut erittäin ystävälliseksi minua kohtaan ja joka vastusti väkivaltaa ja halusi, että minun sallittaisiin jatkaa käännöstyötä keskeytyksettä, ja tarjosi ja lupasi meille sen tähden suojaa kaikkia laittomuuksia vastaan, sikäli kuin se heistä riippui.

---

ja jotka kiinnostanevat niitä tuhansia, jotka ovat astuneet esiin uskonkiihkoilijoiden vihaisten katseiden ja teeskentelijöiden herjausten keskellä ja ottaneet vastaan Kristuksen evankeliumin.

Eivät ketkään tervejärkiset ihmiset voisi kääntää ja kirjoittaa nefiläisille Vapahtajan suusta annettuja ohjeita täsmällisestä tavasta, jolla ihmisten tulisi rakentaa Hänen kirkkoaan, ja etenkin turmeluksen levitettyä epävarmuutta kaikkiin ihmisten keskuudessa käytettyihin muotoihin ja järjestelmiin, haluamatta etuoikeutta osoittaa sydämen alttiutta tulemalla haudatuiksi vetiseen hautaan, vastata 'hyvällä omallatunnolla Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen kautta'.

Kirjoitettuani kertomuksen, joka oli annettu Vapahtajan opetustyöstä Jaakobin jälkeläisten jäännökselle tällä mantereella, oli helppoa nähdä, kuten profeetta sanoi olevan, että pimeys peitti maan ja synkeys ihmisten mielet. Enemmän mietiskeltyäni oli yhtä helppo nähdä, että suuren uskontoa koskevan kiistelyn ja metelin keskellä kenelläkään ei ollut valtuutta Jumalalta suorittaa evankeliumin toimituksia. Sillä saatettaisiin kysyä, onko sellaisilla ihmisillä, jotka kieltävät ilmoitukset, valtuus

---

73 *a* PKO Pyhä Henki.
b PKO Profetia, profetoiminen.
74 *a* PKO Ymmärrys.
b Joh. 16:13.

hallita Kristuksen nimessä, kun todistus Hänestä ei ole vähäisempi kuin profetian henki ja Hänen uskontonsa on kaikkina maailman aikoina, jolloin Hänellä on ollut kansa maan päällä, perustunut ja rakentunut välittömille ilmoituksille ja ollut niiden varassa. Jos nämä tosiasiat olivat sellaisten ihmisten hautaamia ja huolellisesti kätkemiä, joiden juoni olisi ollut vaarassa, jos se olisi paljastunut ihmisten tarkasteltavaksi, ne eivät olleet enää meille; ja me ainoastaan odotimme annettavaksi käskyn: 'Nouskaa ja ottakaa kaste.'

Tätä ei tarvinnut kauan toivoa, ennen kuin se toteutui. Herra, jolla on runsaasti armoa ja joka vastaa aina auliisti nöyrien jatkuvaan rukoukseen, alentui ilmaisemaan meille tahtonsa, kun me olimme kääntyneet hänen puoleensa palavalla tavalla syrjässä ihmisten asuinsijoista. Yhtäkkiä, ikään kuin keskeltä iankaikkisuutta, Lunastajan ääni puhui rauhaa meille, samalla kun väliverho avattiin ja Jumalan enkeli laskeutui alas kirkkauteen puettuna ja antoi innokkaasti odotetun sanoman sekä parannuksen evankeliumin avaimet. Mikä ilo! Mikä ihme! Mikä hämmästys! Maailman ollessa kärsimyksen ja hämmennyksen vallassa – miljoonien haparoidessa kuin sokeat seinää ja kaikkien ihmisten ollessa epävarmuudessa yhtenä massana silmämme näkivät, korvamme kuulivat ikään kuin 'kirkkaassa päivänvalossa'; niin, vieläpä valossa, joka häikäisi enemmän kuin toukokuinen auringonpaiste, joka silloin loi loistoaan luonnon kasvoille! Sitten hänen äänensä, joskin lempeä, tunkeutui ytimeen, ja hänen sanansa: 'Olen palvelustoverinne' karkottivat kaiken pelon. Me kuuntelimme, me katselimme, me ihailimme! Se oli enkelin ääni kirkkaudesta, se oli sanoma Korkeimmalta! Ja kuullessamme riemuitsimme hänen rakkautensa sytyttäessä sielumme ja meidän kietoutuessamme Kaikkivaltiaan näkyyn! Missä oli sijaa epäilylle? Ei missään; epävarmuus oli kaikonnut, epäilys oli vaipunut ollakseen enää nousematta, samalla kun sepitelmät ja petos olivat paenneet iäksi!

Mutta, rakas veli, ajattele, ajattele vielä hetkinen, mikä ilo täytti sydämemme ja kuinka hämmästyneinä me polvistuimmekaan (sillä kukapa ei olisi polvistunut sellaisen siunauksen saadessaan), kun me saimme hänen kätensä alla pyhän pappeuden hänen sanoessaan: 'Teille, palvelustovereilleni, minä Messiaan nimessä annan tämän pappeuden ja tämän valtuuden, jotka jäävät maan päälle, niin että Leevin pojat voivat vielä uhrata uhrin Herralle vanhurskaasti!'

En yritä maalata teille tämän sydämen tunteita enkä sitä ylhäistä kauneutta ja kirkkautta, joka ympäröi meidät tuossa tilaisuudessa; mutta uskokaa minua, kun sanon, ettei maa eivätkä ihmiset pysty aikojen kaunopuheisuuden myötä aluksikaan käyttämään kieltä niin kiintoisalla ja ylevällä tavalla kuin tämä pyhä persoona. Ei; eikä tällä maalla ole voimaa antaa iloa, suoda rauhaa tai käsittää sitä viisautta, joka sisältyi jokaiseen lauseeseen, kun ne annettiin Pyhän Hengen voimasta! Ihminen voi pettää kanssaihmisiään, petos voi seurata petosta, ja Pahan lapsilla voi olla voima vietellä mielettömiä ja oppimattomia, kunnes mikään muu kuin sepitelmät ei ole enemmistön ravintona, ja valheen hedelmät vievät virrassaan ailahtelevaiset hautaan. Mutta yksi hänen rakkautensa sormen kosketus, niin, yksi kirkkauden säde ylemmästä maailmasta, tai yksi sana Vapahtajan suusta, iankaikkisuuden huomasta, tekee sen kaiken mitättömäksi ja pyyhkii sen ikiajoiksi mielestä. Varmuus siitä, että olimme enkelin edessä, varmuus siitä, että me kuulimme Jeesuksen äänen, ja tahraton totuus sen virratessa puhtaasta persoonasta Jumalan tahdon ohjaamana on minulle sanoin kuvaamatonta, ja tulen aina katsomaan tätä Vapahtajan hyvyyden ilmaisua ihmetellen ja kiitollisena, niin kauan kuin minun sallitaan viipyä; ja niissä huoneissa, joissa täydellisyys asuu ja jonne synti ei milloinkaan pääse, toivon palvelevani Jumalaa sinä päivänä, joka ei milloinkaan pääty." – *Messenger and Advocate,* 1. vuosikerta (lokakuu 1834), s. 14–16.

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
JEESUKSEN KRISTUKSEN KIRKON

USKONKAPPALEET

ME [a]uskomme [b]Jumalaan, iankaikkiseen Isään, ja hänen [c]Poikaansa, Jeesukseen Kristukseen, ja [d]Pyhään Henkeen.

2 Me uskomme, että ihmiset saavat rangaistuksen [a]omista synneistään eivätkä [b]Aadamin rikkomuksesta.

3 Me uskomme, että koko ihmissuku voi [a]pelastua Kristuksen [b]sovituksen ansiosta [c]noudattamalla [d]evankeliumin [e]lakeja ja toimituksia.

4 Me uskomme, että evankeliumin ensimmäiset periaatteet ja [a]toimitukset ovat ensimmäiseksi, [b]usko Herraan Jeesukseen Kristukseen; toiseksi, [c]parannus; kolmanneksi, [d]upotuskaste syntien [e]anteeksisaamiseksi; neljänneksi, [f]kätten päällepaneminen Pyhän Hengen [g]lahjan saamiseksi.

5 Me uskomme, että [a]saarnatakseen evankeliumia ja suorittaakseen sen [b]toimituksia miehen täytyy olla Jumalan [c]kutsuma [d]profetian kautta ja niiden [e]kätten päällepanemisella, joilla on [f]toimivalta.

6 Me uskomme samaan [a]järjestykseen, joka oli alkukirkossa, nimittäin [b]apostoleihin, [c]profeettoihin, [d]paimeniin, opettajiin, [e]evankelistoihin ja niin edelleen.

7 Me uskomme [a]kielillä puhumisen, [b]profetian, [c]ilmoituksen, [d]näkyjen, [e]parantamisen, [f]kielten tulkitsemisen ja niin edelleen [g]lahjaan.

8 Me uskomme, että [a]Raamattu on Jumalan [b]sanaa, sikäli kuin

1 1*a* PKO Usko.
b PKO Jumala, jumaluus: Isä Jumala.
c PKO Jeesus Kristus; Jumala, jumaluus: Poika Jumala.
d PKO Jumala, jumaluus: Pyhä Henki Jumala; Pyhä Henki.
2*a* 5. Moos. 24:16; Hes. 18:19–20.
PKO Tahdonvapaus; Vastuullisuus.
b PKO Aadamin ja Eevan lankeemus.
3*a* Moosia 27:24–26; Moos. 5:9.
PKO Pelastus.
b PKO Sovitus.
c PKO Kuuliaisuus.
d PKO Evankeliumi.
e PKO Laki.
4*a* PKO Toimitukset.
b PKO Usko.
c PKO Parannus.
d PKO Kaste, kastaminen.
e PKO Syntien anteeksisaaminen.
f PKO Kätten päällepaneminen.
g PKO Pyhän Hengen lahja.
5*a* PKO Saarnaaminen.
b Alma 13:8–16.
c PKO Kutsumus.
d PKO Profetia, profetoiminen.
e PKO Kätten päällepaneminen.
f PKO Pappeus; Valtuus.
6*a* PKO Tosi kirkon tunnusmerkit: Kirkon organisaatio.
b PKO Apostoli.
c PKO Profeetta.
d PKO Piispa.
e PKO Evankelista; Patriarkka.
7*a* PKO Kielillä puhumisen lahja.
b PKO Profetia, profetoiminen.
c PKO Ilmoitus.
d PKO Näky.
e PKO Parantaminen.
f 1. Kor. 12:10; Morm. 9:7–8.
g PKO Hengen lahjat.
8*a* PKO Raamattu.
b PKO Jumalan sana.

se on [c]oikein käännetty; me uskomme myös, että [d]Mormonin kirja on Jumalan sanaa.

9 Me uskomme kaiken, mitä Jumala on [a]ilmoittanut, kaiken, mitä hän nykyään ilmoittaa, ja me uskomme, että hän [b]ilmoittaa vielä monia suuria ja tärkeitä Jumalan valtakuntaa koskevia asioita.

10 Me uskomme Israelin todelliseen [a]kokoamiseen ja [b]kymmenen heimon palauttamiseen, että [c]Siion (Uusi-Jerusalem) rakennetaan Amerikan mantereelle, että Kristus tulee [d]hallitsemaan henkilökohtaisesti maan päällä ja että maa [e]uudistetaan ja se saa [f]paratiisillisen [g]kirkkautensa.

11 Me vaadimme [a]oikeutta palvella kaikkivaltiasta Jumalaa oman [b]omantuntomme [c]vaatimusten mukaan ja sallimme kaikille ihmisille saman oikeuden, [d]palvelivatpa he miten, missä tai mitä tahansa.

12 Me uskomme, että kuninkaille, presidenteille, hallitsijoille ja hallitusmiehille tulee olla alamainen ja että tulee noudattaa, kunnioittaa ja ylläpitää [a]lakia.

13 Me uskomme, että tulee olla [a]vilpitön, uskollinen, [b]siveellinen, hyväntahtoinen ja hyveellinen ja että tulee tehdä [c]hyvää kaikille ihmisille; tosiaankin, voimme sanoa seuraavamme Paavalin [d]kehotusta – me uskomme kaikessa, me [e]toivomme kaikessa, me olemme kestäneet paljon ja toivomme voivamme [f]kestää kaiken. Jos on jotakin [g]hyveellistä, rakastettavaa tai hyvältä kuuluvaa tai kiitettävää, sitä me etsimme.

JOSEPH SMITH.

8 *c* 1. Nefi 13:20–40; 14:20–26.
d PKO Mormonin kirja.
9 *a* PKO Ilmoitus.
b Aam. 3:7; OL 121:26–33. PKO Pyhät kirjoitukset: Ennustuksia pyhien kirjoitusten julki tulemisesta.
10 *a* Jes. 49:20–22; 60:4; 1. Nefi 19:16–17. PKO Israel: Israelin kokoaminen.
b PKO Israel: Israelin kymmenen kadonnutta heimoa.
c Et. 13:2–11; OL 45:66–67; 84:2–5; Moos. 7:18. PKO Siion; Uusi-Jerusalem.
d PKO Tuhatvuotinen valtakunta.
e PKO Maa: Maan puhdistaminen.
f ELI Eedenin puutarhan kaltaiset olosuhteet; Jes. 11:6–9; 35; 51:1–3; 65:17–25; Hes. 36:35. PKO Paratiisi.
g PKO Kirkkaus.
11 *a* OL 134:1–11.
b PKO Omatunto.
c PKO Tahdonvapaus.
d PKO Jumalan palveleminen.
12 *a* OL 58:21–23. PKO Laki.
13 *a* PKO Nuhteettomuus; Rehellisyys.
b PKO Siveys.
c PKO Palveleminen.
d Fil. 4:8.
e PKO Toivo.
f PKO Kestäminen.
g PKO Hyveellisyys; Vaatimattomuus.

LIITEOSA

PYHIEN KIRJOITUSTEN OPAS

AIKATAULUKKO

EVANKELIUMIHARMONIA

JOSEPH SMITHIN RAAMATUNKÄÄNNÖS

RAAMATUN KARTTOJA

RAAMATUN VALOKUVIA

KIRKON HISTORIAN KARTTOJA

KIRKON HISTORIAN VALOKUVIA

PYHIEN KIRJOITUSTEN OPAS

Pyhien kirjoitusten oppaassa määritellään valittuja Pyhässä Raamatussa, Mormonin kirjassa, Opissa ja liitoissa sekä Kallisarvoisessa helmessä esiintyviä oppeja, periaatteita, henkilöitä ja paikkoja. Siinä mainitaan myös oleellisia pyhien kirjoitusten viitteitä eri aiheiden tutkimista varten. Tämä opas voi olla hyödyksi sinulle ja perheellesi pyhien kirjoitusten tutkimisessa. Sen avulla voit löytää vastauksia evankeliumin kysymyksiin, tutkia pyhiä kirjoituksia aiheittain, valmistaa puheita ja oppiaiheita sekä saada lisää tietoa evankeliumista ja vahvistaa todistustasi siitä.

Oheisessa esimerkissä selitetään Pyhien kirjoitusten oppaan artikkeleita:

Artikkelien otsikot on painettu lihavoiduilla kirjaimilla.

Tutkimaasi aiheeseen liittyvää tietoa on toisinaan muissakin oppaan artikkeleissa. Kursivoidut sanat *katso myös* ohjaavat niihin.

Maa. *Katso myös* Luominen; Maailma

Asiat on määritelty lyhyesti.

Taivaankappale, jolla me elämme. Jumala loi sen Jeesuksen Kristuksen kautta ihmisen käyttöön tämän koetusajaksi kuolevaisuudessa. Lopulta siitä tulee kirkastettu ja korotettu (OL 77:1–2; 130:8–9). Maasta tulee iankaikkinen perintö niille, jotka ovat eläneet selestisen kirkkauden arvoisesti (OL 88:14–26). He saavat olla Isän ja Pojan luona (OL 76:62).

Määritelmään liittyvät pyhien kirjoitusten kohtien viitteet ovat sulkeissa.

Joihinkin artikkeleihin liittyy kursivoituja alaotsikoita.

Luotu ihmistä varten: Jumala antoi maan ihmisen valtaan, **1. Moos.** 1:28 (Moos. 2:28). Maa on Herran, **2. Moos.** 9:29 (Ps. 24:1). Herra on antanut maan ihmislapsille, **Ps.** 115:16. Minä tein maan ja loin ihmisen sitä asumaan, **Jes.** 45:12.

Ihminen tuli maan päälle hänen sanansa voimasta, **MK Jaak.** 4:9.

Kutakin pyhien kirjoitusten viitettä edeltää lyhyt lainaus tai tiivistelmä kyseisestä pyhien kirjoitusten kohdasta.

Maa annetaan niille, jotka ovat ottaneet Pyhän Hengen oppaakseen, **OL** 45:56–58 (OL 103:7). Niitä, jotka ovat olleet kuuliaisia evankeliumille, palkitaan maan hyvyydellä, **OL** 59:3. Maan köyhät ja sävyisät perivät sen, **OL** 88:17 (Matt. 5:5; 3. Nefi 12:5).

Aiheeseen liittyvät pyhien kirjoitusten viitteet ovat sulkeissa.

Teemme maan ja koettelemme heitä, **Abr.** 3:24–25.

Etsimäsi tieto ei aina löydy katsomastasi artikkelista. Kursivoitu sana *katso* ohjaa sinut toiseen artikkeliin, josta tieto löytyy.

Pääsiäinen. *Katso* Jeesus Kristus; Ylösnousemus

Maailman loppu. *Katso* Maailma: Maailman loppu

Kun kursivoituja sanoja *katso* tai *katso myös* seuraavassa viittauksessa on kaksoispiste, se kertoo, että tieto löytyy pääartikkelin (”Maailma”) alakohdasta (”Maailman loppu”).

Aadam. *Katso myös* Aadamin ja Eevan lankeemus; Aadam-ondi-Ahman; Eeden; Eeva; Mikael; Ylienkeli

Ensimmäinen maan päälle luotu ihminen.

Aadam on ihmissuvun isä ja patriarkka maan päällä. Hänen rikkomuksensa Eedenin puutarhassa (1. Moos. 3; OL 29:40–42; Moos. 4) aiheutti hänen ”lankeemuksensa” ja kuolevaiseksi tulemisensa; se oli välttämätön askel, jotta ihmiskunta voi edistyä tämän maan päällä (2. Nefi 2:14–29; Alma 12:21–26). Aadamia ja Eevaa tuleekin kunnioittaa sen vuoksi, että he tekivät meidän iankaikkisen kasvumme mahdolliseksi. Aadam on Ikiaikainen, ja hänet tunnetaan myös Mikaelina (Dan. 7; OL 27:11; 107:53–54; 116; 138:38). Hän on ylienkeli (OL 107:54) ja palaa maan päälle ihmissuvun patriarkkana (OL 116).

Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen, **1. Moos.** 1:26–28 (Moos. 2:26–28; Abr. 4:26–28). Jumala antoi kaiken ihmisen valtaan ja käski hänen lisääntyä ja täyttää maan, **1. Moos.** 1:28–31 (Moos. 2:28–31; Abr. 4:28–31). Jumala asetti Aadamin ja Eevan Eedenin puutarhaan ja kielsi heitä syömästä hyvän- ja pahantiedon puusta, **1. Moos.** 2:7–9, 15–17 (Moos. 3:7–9, 15–17; Abr. 5:7–13). Aadam antoi nimen jokaiselle elävälle olennolle, **1. Moos.** 2:19–20 (Moos. 3:19–20; Abr. 5:20–21). Jumala vihki Aadamin ja Eevan, **1. Moos.** 2:18–25 (Moos. 3:18–25; Abr. 5:14–21). Saatana kiusasi Aadamia ja Eevaa, he nauttivat kiellettyä hedelmää ja heidät karkotettiin Eedenin puutarhasta, **1. Moos.** 3 (Moos. 4). Aadam oli kuollessaan 930 vuotta vanha, **1. Moos.** 5:5 (Moos. 6:12).

Aadam oli ensimmäinen ihminen, **OL** 84:16. Ennen kuolemaansa Aadam kutsui vanhurskaat jälkeläisensä koolle Aadam-ondi-Ahmaniin ja siunasi heidät, **OL** 107:53–57.

Aadam uhrasi uhreja, **Moos.** 5:4–8. Aadam kastettiin, hän sai Pyhän Hengen ja hänet asetettiin pappeuteen, **Moos.** 6:51–68.

Aadamin ja Eevan lankeemus. *Katso myös* Aadam; Eeva; Jeesus Kristus; Kuolema, fyysinen; Kuolema, hengellinen; Kuolevaisuus; Lunastus; Lunastussuunnitelma; Luonnollinen ihminen; Sovitus

Tapahtuma, jonka kautta ihmiskunnasta tuli kuolevainen tämän maan päällä. Kun Aadam ja Eeva söivät kiellettyä hedelmää, heistä tuli kuolevaisia eli synnin ja kuoleman alaisia. Aadamista tuli ”ensimmäinen liha” maan päällä (Moos. 3:7). Myöhempien aikojen ilmoituksesta selviää, että lankeemus on siunaus ja että Aadamia ja Eevaa tulee kunnioittaa koko ihmiskunnan ensimmäisinä vanhempina.

Lankeemus oli välttämätön askel ihmisen edistymisessä. Koska Jumala tiesi, että lankeemus tapahtuisi, hän oli laatinut kuolevaisuutta edeltävässä elämässä suunnitelman Vapahtajasta. Jeesus Kristus tuli ajan keskipäivänä sovittamaan Aadamin lankeemuksen sekä ihmisen henkilökohtaiset synnit sillä ehdolla, että ihminen tekee parannuksen.

Päivänä, jona siitä syöt, olet kuoleman oma, **1. Moos.** 2:17 (Moos. 3:17). Nainen otti siitä hedelmän ja söi, **1. Moos.** 3:6 (Moos. 4:12).

Niin kuin kaikki ihmiset Aadamista osallisina kuolevat, niin myös kaikki Kristuksesta osallisina tehdään eläviksi, **1. Kor.** 15:22.

Koko ihmissuku oli kadotetussa ja langenneessa tilassa, **1. Nefi** 10:6. Keino on ollut valmistettuna ihmisen lankeemuksesta asti, **2. Nefi** 2:4. Kun Aadam ja Eeva olivat nauttineet kiellettyä hedelmää, heidät ajettiin pois Eedenin puutarhasta, **2. Nefi** 2:19. Aadam lankesi, jotta ihmisiä voisi olla, **2. Nefi** 2:15–26. Luonnollinen ihminen on Jumalan vihollinen ja on ollut Aadamin lankeemuksesta asti, **Moosia** 3:19. Aaron opetti Lamonin isälle lankeemuksesta,

Alma 22:12–14. Täytyy olla sovitus, tai muuten koko ihmissuku olisi langennut ja kadotettu, **Alma** 34:9. Meidän ensimmäiset vanhempamme erotettiin sekä ajallisesti että hengellisesti pois Herran luota, **Alma** 42:2–15 (Hel. 14:16). Lankeemuksen tähden meidän luontomme on tullut pahaksi, **Et.** 3:2.

Näitä pyhiä lakeja rikkomalla ihmisestä tuli langennut ihminen, **OL** 20:20 (OL 29:34–44).

Koska sinä olet langennut, sinut voidaan lunastaa, **Moos.** 5:9–12. Rikkomuksen tähden tulee lankeemus, **Moos.** 6:59. Ihmiset saavat rangaistuksen omista synneistään, **UK** 1:2.

Aadam-ondi-Ahman. *Katso myös* Aadam

Paikka, jossa Aadam siunasi vanhurskaat jälkeläisensä kolme vuotta ennen kuolemaansa (OL 107:53–56) ja jonne hän tulee ennen toisen tulemisen aikaa (OL 116).

Aamen. *Katso myös* Rukous

Merkitsee 'olkoon niin' tai 'niin on'. *Aamen* sanotaan hartaan tai vakaan hyväksymisen ja yksimielisyyden (5. Moos. 27:14–26) tai todenmukaisuuden (1. Kun. 1:36) osoitukseksi. Nykyisin rukouksen, todistuksen ja puheen kuulijat sanovat kuuluvasti *aamen* osoittaakseen olevansa samaa mieltä ja hyväksyvänsä rukouksen tai esitetyt ajatukset.

Vanhan testamentin aikoina oli sanottava *aamen* valaa vannottaessa (1. Aik. 16:7, 35–36; Neh. 5:12–13; 8:2–6). Kristusta kutsutaan nimellä "Aamen, uskollinen ja luotettava todistaja" (Ilm. 3:14). *Aamen* oli myös liiton merkkinä profeettojen koulussa (OL 88:133–135).

Aamos

Vanhan testamentin profeetta, joka profetoi noin vuosina 792–740 eKr. Juudan kuninkaan Ussian ja Israelin kuninkaan Jerobeamin aikana.

Aamoksen kirja: Kirja Vanhassa testamentissa. Monissa Aamoksen profetioissa Israelia ja sen naapurikansoja kehotetaan palaamaan vanhurskauteen.

Luvuissa 1–5 Israelia ja sen naapurikansoja kutsutaan parannukseen. Luvussa 3 selitetään, että Herra ilmoittaa suunnitelmansa profeetoille ja että vihollinen hävittää Israelin rikkomuksen vuoksi. Luvuissa 6–8 profetoidaan Israelin tuhosta monta vuotta ennen Assyrian maahan tunkeutumista. Luvussa 9 profetoidaan, että Israel palautetaan omaan maahansa.

Aaron, Mooseksen veli. *Katso myös* Aaronin pappeus; Mooses

Vanhassa testamentissa Leevin heimoon kuuluvien Amramin ja Jokebedin poika (2. Moos. 6:16–20); Mooseksen vanhempi veli (2. Moos. 7:7).

Herra käski Aaronia auttamaan Moosesta Israelin lasten viemisessä pois Egyptistä sekä puhumaan hänen puolestaan, **2. Moos.** 4:10–16, 27–31; 5:1–12:51. Mooses sai Siinainvuorella ohjeet Aaronin ja hänen neljän poikansa nimittämiseksi Aaronin pappeuteen, **2. Moos.** 28:1–4. Valmisti kultaisen sonnin kansan pyynnöstä, **2. Moos.** 32:1–6, 21, 24, 35. Kuoli Horinvuorella 123-vuotiaana, **4. Moos.** 20:22–29 (4. Moos. 33:38–39).

Herra antoi pappeuden myös Aaronille ja hänen jälkeläisilleen, **OL** 84:18, 26–27, 30. Niistä, jotka pitävät pappeuskutsumuksen kunniassa, tulee Mooseksen ja Aaronin poikia, **OL** 84:33–34.

Aaron, Moosian poika. *Katso myös* Moosia, Benjaminin poika; Moosian pojat

Mormonin kirjassa kuningas Moosian poika. Aaron palveli lähetyssaarnaajana, ja hänen uutteruutensa ansiosta monta sielua kääntyi Kristukseen.

Oli epäuskoinen ja yritti hävittää kirkon, **Moosia** 27:8–10, 34. Enkeli ilmestyi hänelle ja hänen tovereilleen, **Moosia** 27:11. Teki parannuksen ja alkoi saarnata Jumalan sanaa, **Moosia** 27:32–28:8. Kieltäytyi kuninkaaksi nimittämisestä ja lähti sen sijaan lamanilaisten maahan saarnaamaan Jumalan sanaa,

Alma 17:6–9. Paastosi ja rukoili opastusta, **Alma** 17:8–11. Opetti kuningas Lamonin isää, **Alma** 22:1–26. Lähti saarnaamaan soramilaisille, **Alma** 31:6–7.

Aaronin pappeus. *Katso myös* Aaron, Mooseksen veli; Mooseksen laki; Pappeus

Vähäisempi pappeus (Hepr. 7:11–12; OL 107:13–14). Sen virat ovat piispa, pappi, opettaja ja diakoni (OL 84:30; 107:10, 14–15, 87–88). Muinoin oli Mooseksen lain mukaan ylipappeja, pappeja ja leeviläisiä. Koska muinaiset israelilaiset kapinoivat Jumalaa vastaan, Mooses ja pyhä pappeus otettiin heiltä pois, mutta heille jäi edelleen vähäisempi pappeus. He eivät olleet halunneet tulla pyhitetyiksi eivätkä ottaa vastaan Melkisedekin pappeutta eivätkä sen toimituksia. (Ks. OL 84:23–26.) Aaronin pappeuteen kuuluvat lain ja evankeliumin ajalliset ja ulkoiset toimitukset (1. Aik. 23:27–32; OL 84:26–27; 107:20). Siinä on enkelien palveluksen, parannuksen evankeliumin ja kasteen avaimet (OL 13). Aaronin pappeus palautettiin maan päälle tämän taloudenhoitokauden aikana 15. toukokuuta 1829. Johannes Kastaja antoi sen Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle lähellä Harmonya Pennsylvanian osavaltiossa (OL 13; JS–H 1:68–73).

Liiton mukaan Pinehas ja hänen jälkeläisensä saavat ikuisesti olla pappeja, **4. Moos.** 25:13. Herra puhdistaa Leevin pojat, **Mal.** 3:3 (3. Nefi 24:3).

Kukaan ei itse ota tätä arvoa itselleen, **Hepr.** 5:4. Leeviläinen pappeus ei johda täydellisyyteen, **Hepr.** 7:11.

Tätä pappeutta ei oteta milloinkaan pois maan päältä, kunnes Leevin pojat uhraavat uhrin, **OL** 13. Joseph Smith ja Oliver Cowdery asetettiin Aaronin pappeuteen, **OL** 27:8. Vähäisempi pappeus pitää hallussaan enkelien palveluksen avainta, **OL** 84:26 (OL 13). On olemassa kaksi pappeutta, nimittäin Melkisedekin ja Aaronin, **OL** 107:1. Toista pappeutta kutsutaan Aaronin pappeudeksi, **OL** 107:13.

Abed-Nego. *Katso* Sadrak, Mesak ja Abed-Nego

Abel. *Katso myös* Aadam; Kain

Vanhassa testamentissa Aadamin ja Eevan poika.

Uhrasi Jumalalle arvokkaamman uhrin kuin veljensä Kain uhrasi, **1. Moos.** 4:4–5 (Hepr. 11:4; Moos. 5:16–21). Kain murhasi Abelin, **1. Moos.** 4:8 (Moos. 5:32).

Sai pappeuden Aadamilta, **OL** 84:16.

Saatana juonitteli Kainin kanssa Abelin murhaamiseksi, **Moos.** 5:28–31 (Hel. 6:27).

Abinadi. *Katso myös* Marttyyri

Nefiläinen profeetta Mormonin kirjassa.

Profetoi, että Jumala rankaisisi jumalattoman kuninkaan Nooan kansaa, ellei se tekisi parannusta, **Moosia** 11:20–25. Vangittiin, koska profetoi kuningas Nooan ja hänen kansansa tuhosta, **Moosia** 12:1–17. Opetti kuningas Nooan jumalattomille papeille Mooseksen laista ja Kristuksesta, **Moosia** 12–16. Alma vanhempi uskoi hänen sanoihinsa ja kirjoitti ne muistiin, **Moosia** 17:2–4. Kuningas Nooa poltatti Abinadin kuoliaaksi, **Moosia** 17:20.

Abraham. *Katso myös* Abrahamin liitto

Terahin poika, syntyi Kaldean Urissa (1. Moos. 11:26, 31; 17:5). Herran profeetta, jonka kanssa Herra teki iankaikkisia liittoja, joiden kautta siunataan kaikkia maan kansakuntia. Abrahamin alkuperäinen nimi oli Abram.

Muutti Harraniin, missä Terah kuoli, **1. Moos.** 11:31–32 (Abr. 2:1–5). Jumala käski Abrahamin lähteä Kanaaniin ja tehdä jumalallisen liiton, **1. Moos.** 12:1–8 (Abr. 2:4, 15–17). Meni Egyptiin, **1. Moos.** 12:9–20 (Abr. 2:21–25). Asettui Hebroniin, **1. Moos.** 13:18. Pelasti Lootin, **1. Moos.** 14:1–16. Tapasi Melkisedekin, **1. Moos.** 14:18–20. Hagar synnytti Abrahamille pojan, Ismaelin, **1. Moos.** 16:15–16. Nimi muutettiin Abrahamiksi, **1. Moos.** 17:5. Herra sanoi

Abrahamille ja Saaralle, että he saisivat pojan, **1. Moos.** 17:15–22; 18:1–14. Saara synnytti Abrahamille pojan, Iisakin, **1. Moos.** 21:2–3. Abrahamia käskettiin uhraamaan Iisak, **1. Moos.** 22:1–18. Saaran kuolema ja hautaus, **1. Moos.** 23:1–2, 19. Abrahamin kuolema ja hautaus, **1. Moos.** 25:8–10.

Se, että Abraham oli valmis uhraamaan Iisakin, oli vertauskuva Jumalasta ja hänen ainosyntyisestä Pojastaan, **MK Jaak.** 4:5. Maksoi kymmenykset Melkisedekille, **Alma** 13:15. Näki ennalta Kristuksen tulemisen ja todisti siitä, **Hel.** 8:16–17.

Sai pappeuden Melkisedekiltä, **OL** 84:14. Uskollisista tulee Abrahamin jälkeläisiä, **OL** 84:33–34 (Gal. 3:27–29). Sai kaiken ilmoituksen kautta ja on saanut korotuksensa, **OL** 132:29.

Etsi isien siunauksia ja asettamista pappeuteen, **Abr.** 1:1–4. Kaldean väärät papit vainosivat Abrahamia, **Abr.** 1:5–15. Herra pelasti Abrahamin, **Abr.** 1:16–20. Sai tietoja auringosta, kuusta ja tähdistä, **Abr.** 3:1–14. Sai tietoja maanpäällistä elämää edeltävästä elämästä ja luomisesta, **Abr.** 3:22–28.

Abrahamin kirja: Muinaisia Abrahamin kirjoittamia aikakirjoja, jotka tulivat kirkon haltuun vuonna 1835. Aikakirjat sekä joitakin muumioita löysi egyptiläisistä hautakammioista Antonio Lebolo, joka testamenttasi ne Michael Chandlerille. Chandler piti niitä näytteillä Yhdysvalloissa vuonna 1835. Eräät Joseph Smithin ystävät ostivat ne Chandlerilta ja antoivat ne profeetalle, joka käänsi ne. Osa näistä aikakirjoista on nyt Kallisarvoisessa helmessä.

Luvussa 1 kerrotaan Abrahamin elämästä Kaldean Urissa, missä jumalattomat papit yrittivät uhrata hänet. Luvussa 2 kerrotaan hänen matkastaan Kanaaniin. Herra ilmestyi hänelle ja teki hänen kanssaan liittoja. Luvussa 3 kerrotaan, että Abraham näki maailmankaikkeuden ja käsitti taivaankappaleiden väliset suhteet. Luvuissa 4 ja 5 on toinen luomiskertomus.

Abrahamin jälkeläiset: Ihmisiä, jotka saavat Jumalan Abrahamille antamat lupaukset ja hänen kanssaan tekemät liitot olemalla kuuliaisia Jeesuksen Kristuksen evankeliumin laeille ja toimituksille. Miehet ja naiset voivat saada nämä siunaukset, jos he ovat todellisia Abrahamin jälkeläisiä tai kun heidät otetaan hänen sukuunsa, jos he ottavat vastaan evankeliumin ja kasteen (Gal. 3:26–29; 4:1–7; OL 84:33–34; 103:17; 132:30–32; Abr. 2:9–11). Abrahamin todelliset jälkeläiset voivat menettää siunauksensa tottelemattomuudellaan (Room. 4:13; 9:6–8)

Abrahamin jälkeläiset. *Katso* Abraham: Abrahamin jälkeläiset

Abrahamin liitto. *Katso myös* Abraham; Liitto; Ympärileikkaus

Abraham otti vastaan evankeliumin, ja hänet asetettiin korkeampaan pappeuteen (OL 84:14; Abr. 2:11). Hän solmi selestisen avioliiton, joka on korotuksen liitto (OL 131:1–4; 132:19, 29). Abraham sai lupauksen, että kaikki näiden liittojen siunaukset tarjottaisiin hänen kuolevaisille jälkeläisilleen (OL 132:29–31; Abr. 2:6–11). Yhdessä näitä liittoja ja lupauksia kutsutaan Abrahamin liitoksi. Tämä liitto palautettiin, kun evankeliumi palautettiin viimeisinä aikoina, sillä sen kautta siunataan kaikkia maan kansakuntia (Gal. 3:8–9, 29; OL 110:12; 124:58; Abr. 2:10–11).

Abram. *Katso* Abraham

Agrippa. *Katso myös* Paavali

Uudessa testamentissa Herodes Agrippa I:n poika ja Bereniken ja Drusillan veli. Libanonvuorilla sijainneen Khalkisin kuningas. Kuunteli apostoli Paavalia (Ap. t. 25–26; JS–H 1:24).

Ahab. *Katso myös* Isebel

Vanhassa testamentissa yksi kaikkein jumalattomimmista ja voimakkaimmista pohjoisen Israelin kuninkaista. Meni naimisiin sidonilaisen prinsessan Isebelin kanssa, jonka vaikutuksesta Baalin ja Astarten palvonta vakiintui

Israelissa (1. Kun. 16:29–33; 2. Kun. 3:2) ja profeetoista ja Jehovan palvelemisesta yritettiin tehdä loppu (1. Kun. 18:13).

Hallitsi Israelia Samariassa kaksikymmentäkaksi vuotta, **1. Kun.** 16:29 (1. Kun. 16–22). Teki enemmän kuin kukaan edeltäjänsä sitä, mikä on väärää Herran silmissä, **1. Kun.** 16:30. Sai surmansa taistelussa, **1. Kun.** 22:29–40.

Ahkeruus

Kestävä, uuttera toimeliaisuus erityisesti Herran palvelemisessa.

Jumalan sanan opettaminen hyvin uutterasti, **MK Jaak.** 1:19. Tehkäämme uutterasti työtä, **Moroni** 9:6.

Ihmisten tulisi tehdä innokkaasti työtä hyvän asian puolesta, **OL** 58:27. Älä ole laiska, vaan tee työtä kaikin voimin, **OL** 75:3. Jokainen oppikoon velvollisuutensa ja osoittakoon kaikkea uutteruutta, **OL** 107:99.

Aikakirjat

Kaksi kirjaa Vanhassa testamentissa. Niissä on lyhyt historia luomisesta aina Kyyroksen julistukseen asti, jossa juutalaisille annettiin lupa palata Jerusalemiin.

Ensimmäinen aikakirja: Luvuissa 1–9 on sukuluetteloita Aadamista Sauliin. Luvussa 10 kerrotaan Saulin kuolemasta. Luvuissa 11–22 kuvaillaan Daavidin hallituskauteen liittyviä tapahtumia. Luvuissa 23–27 kerrotaan Salomon kuninkaaksi tulemisesta ja leeviläisten tehtävistä. Luvussa 28 mainitaan, että Daavid käski Salomoa rakentamaan temppelin. Luvussa 29 kerrotaan Daavidin kuolemasta.

Toinen aikakirja: Luvuissa 1–9 kerrotaan Salomon hallituskauteen liittyvistä tapahtumista. Luvuissa 10–12 kerrotaan Salomon pojan Rehabeamin hallituskaudesta, jonka aikana Israelin yhtenäinen valtakunta jakautui pohjoiseen ja eteläiseen valtakuntaan. Luvuissa 13–36 kerrotaan eri kuninkaiden hallituskausista aina siihen asti, kun Nebukadnessar valloitti Juudan valtakunnan. Kirja päättyy Kyyroksen kuulutukseen, että pakkosiirtolaisuudessa olleet Juudan lapset saivat palata Jerusalemiin.

Aikataulukko

Katso liitteen kohtaa Aikataulukko.

Aikojen merkit. *Katso myös* Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen; Merkki; Myöhemmät ajat

Tapahtumia tai Jumalan ihmisille antamia kokemuksia, jotka osoittavat, että hänen työssään on tapahtunut tai tapahtuu pian jotakin tärkeää. Myöhempinä aikoina on profetoitu monista Vapahtajan toisen tulemisen merkeistä. Näiden merkkien tähden uskolliset ihmiset voivat nähdä Jumalan suunnitelman, olla varuillaan ja valmistautua.

Herran pyhäkön vuori seisoo lujana, ylimpänä vuorista se kohoaa, **Jes.** 2:2–3. Herra kohottaa merkkiviirin ja kokoaa Israelin, **Jes.** 5:26 (2. Nefi 15:26–30). Pimeänä nousee aurinko, eikä kuu säteile valoa, **Jes.** 13:10 (Joel 4:15; OL 29:14). Ihmiset hylkäävät lain ja tekevät tyhjäksi ikuisen liiton, **Jes.** 24:5. Nefiläiset puhuvat kuin ääni tomusta, **Jes.** 29:4 (2. Nefi 27). Israel kootaan voimallisesti, **Jes.** 49:22–23 (1. Nefi 21:22–23; 3. Nefi 20–21). Jumala pystyttää valtakunnan, joka ei tuhoudu, **Dan.** 2:44 (OL 65:2). Sodat, ennusunet ja näyt edeltävät toista tulemista, **Joel** 2–3. Kaikki kansat kootaan taistelemaan Jerusalemia vastaan, **Sak.** 14:2 (Hes. 38–39). Päivä tulee, joka liekehtii kuin tulinen uuni, **Mal.** 3:19 (3. Nefi 25:1; OL 133:64; JS–H 1:37).

Suuret onnettomuudet edeltävät toista tulemista, **Matt.** 24 (JS–M 1). Paavali kuvasi viimeisten aikojen luopumusta ja vaaroja, **2. Tim.** 3–4. Kaksi profeettaa surmataan, ja he nousevat ylös Jerusalemissa, **Ilm.** 11 (OL 77:15). Evankeliumi palautetaan viimeisinä aikoina enkelien palveluksen kautta, **Ilm.** 14:6–7 (OL 13; 27; 110:11–16; 128:8–24).

Babylonin vahvistuminen ja tuho, **Ilm.** 17–18.

Israel kootaan voimallisesti, **1. Nefi** 21:13–26 (Jes. 49:13–26; 3. Nefi 20–21). Tämä on merkki, jotta voitte tietää ajan, **3. Nefi** 21:1. Mormonin kirja tulee esiin Jumalan voimasta, **Morm.** 8.

Lamanilaiset kukoistavat, **OL** 49:24–25. Jumalattomat tappavat jumalattomia, **OL** 63:32–35 (Ilm. 9). Sota vuodatetaan kaikkien kansakuntien päälle, **OL** 87:2. Merkit, luonnonvoimien mullistukset ja enkelit valmistavat tietä Herran tulemiselle, **OL** 88:86–94. Pimeys peittää maan, **OL** 112:23–24. Herra käski pyhiä valmistautumaan toiseen tulemiseen, **OL** 133.

Ainosyntyinen. *Katso myös* Jeesus Kristus; Syntyminen

Yksi Jeesuksen Kristuksen nimistä. Hän on Isän ainosyntyinen Poika (Luuk. 1:26–35; Joh. 1:14; 3:16; 1. Nefi 11:18–20; 2. Nefi 25:12; Alma 7:10; 12:33; Moos. 7:62).

Aistillisuus. *Katso myös* Aviorikos; Haureus; Himo; Siveys; Sukupuolinen moraalittomuus

Mieltymys tai halu epävanhurskaaseen fyysiseen nautintoon, etenkin sukupuoliseen moraalittomuuteen.

Isännän vaimo iski silmänsä Joosefiin, **1. Moos.** 39:7.

Joka katsoo naista niin, että alkaa himoita häntä, on tehnyt aviorikoksen, **Matt.** 5:28 (3. Nefi 12:28). Pysykää erossa lihallisista himoista, jotka sotivat sielua vastaan, **1. Piet.** 2:11. Ruumiin halut, silmien pyyteet eivät ole Isästä, **1. Joh.** 2:16.

Älä enää seuraa silmiesi himoja, **Alma** 39:9.

Pyhiä lakeja rikkomalla ihmisestä tuli aistillinen, **OL** 20:20. Jos jotkut tekevät aviorikoksen sydämessään, heillä ei ole Henkeä, **OL** 63:16. Lopettakaa kaikki himokkaat halunne, **OL** 88:121.

Ihmiset alkoivat käydä lihallisiksi, aistillisiksi ja perkeleellisiksi, **Moos.** 5:13 (Moosia 16:3; Moos. 6:49).

Ajatukset. *Katso myös* Pohtiminen; Tahdonvapaus

Mietteitä, käsityksiä ja kuvia ihmisen mielessä. Ajattelukyky on lahja Jumalalta, ja meillä on vapaus valita, kuinka käytämme ajattelukykyämme. Ajatustapamme vaikuttaa suuresti asenteisiin ja käyttäytymiseen samoin kuin myös asemaamme tämän elämän jälkeen. Vanhurskaat ajatukset johtavat pelastukseen, jumalattomat ajatukset johtavat tuomioon.

Herra ymmärtää kaikki ajatukset ja pyrkimykset, **1. Aik.** 28:9. Minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne, **Jes.** 55:7–9.

Jeesus tiesi fariseusten ajatukset, **Matt.** 12:25 (Luuk. 5:22; 6:8). Ihmisen sisältä, sydämestä, lähtevät pahat ajatukset, **Mark.** 7:20–23. Vangitsemme kaikki ajatukset kuuliaisiksi Kristukselle, **2. Kor.** 10:5. Ajatelkaa kaikkea, mikä on totta, kunnioitettavaa, puhdasta tai rakastettavaa, **Fil.** 4:8.

Muistakaa: lihallinen mieli tuottaa kuoleman ja hengellinen mieli tuottaa iankaikkisen elämän, **2. Nefi** 9:39. Ellette te valvo itseänne ja ajatuksianne, teidän täytyy hukkua, **Moosia** 4:30. Meidän ajatuksemme tuomitsevat meidät, **Alma** 12:14.

Vain Jumala tuntee sinun ajatuksesi ja sydämesi aikeet, **OL** 6:16 (OL 33:1). Katsokaa minuun jokaisessa ajatuksessa, **OL** 6:36. Kootkaa mieleenne elämän sanoja, **OL** 84:85. Heittäkää pois turhat ajatuksenne, **OL** 88:69. Ihmisten sydämen ajatukset paljastetaan, **OL** 88:109. Hyve kaunistakoon ajatuksiasi lakkaamatta, **OL** 121:45.

Kaikkien ihmisten ajatukset olivat pahoja kaiken aikaa, **Moos.** 8:22.

Alfa ja Oomega. *Katso myös* Jeesus Kristus

Alfa on kreikan kielen aakkosten ensimmäinen kirjain ja oomega viimeinen. Jeesuksen Kristuksen niminä alfa ja oomega ovat vertauskuvia, jotka merkitsevät, että Kristus on alku ja loppu (Ilm. 1:8; OL 19:1).

Alkoholi. *Katso* Viisauden sana

Alku. *Katso myös* Jeesus Kristus; Kuolevaisuutta edeltävä elämä; Luominen

Tarkoittaa yleensä aikaa, joka edeltää tätä kuolevaista elämää, eli kuolevaisuutta edeltävää elämää. Jeesusta Kristusta sanotaan joskus Aluksi.

Alussa Jumala loi taivaan ja maan, **1. Moos.** 1:1 (Moos. 2:1).

Alussa oli Sana, **Joh.** 1:1.

Minä olen Alfa ja Oomega, alku ja loppu, **3. Nefi** 9:18.

Kristus on alku ja loppu, **OL** 19:1. Uusi ja ikuinen liitto on ollut alusta asti, **OL** 22:1. Ihminen oli alussa Jumalan luona, **OL** 93:23, 29. Jaloja ja suuria henkiä valittiin alussa johtajiksi, **OL** 138:55.

Minun Ainosyntyiseni oli minun luonani alusta asti, **Moos.** 2:26.

Alma, Alman poika. *Katso myös* Alma vanhempi; Amulek; Moosian pojat

Mormonin kirjassa nefiläiskansakunnan ensimmäinen ylituomari ja profeetta. Pyrki varhaisina vuosinaan hävittämään kirkon (Moosia 27:8–10), mutta hänelle ilmestyi enkeli ja hän kääntyi evankeliumiin (Moosia 27:8–24; Alma 36:6–27). Myöhemmin hän luopui ylituomarin asemastaan ryhtyäkseen opettamaan kansaa (Alma 4:11–20).

Alman kirja: Mormonin kirjassa oleva kirja, joka käsittää lyhennelmän Alman pojan profeetta Alman ja hänen poikansa profeetta Helamanin aikakirjoista. Kirjan tapahtumat asettuvat noin vuosiin 91–52 eKr. Kirjassa on 63 lukua. Luvuissa 1–4 kuvataan Nehorin ja Amlisin seuraajien kapinaa nefiläisiä vastaan. Seuranneet sodat olivat tuhoisimpia nefiläisten historiassa siihen mennessä. Luvuissa 5–16 on kertomus Alman varhaisista lähetysmatkoista, mukaan luettuna hänen saarnansa hyvästä paimenesta (Alma 5) sekä hänen saarnaamisensa Amulekin kanssa Ammonihan kaupungissa. Luvuissa 17–27 on kertomus Moosian pojista ja heidän palvelutyöstään lamanilaisten keskuudessa. Luvuissa 28–44 on muutamia Alman tärkeimmistä saarnoista. Luvussa 32 Alma vertaa sanaa siemeneen. Luvussa 36 hän kertoo kääntymisestään pojalleen Helamanille. Luvuissa 39–42 on Alman neuvoja pojalleen Koriantonille, joka oli hairahtunut siveysrikkomuksiin. Tämä tärkeä saarna selittää oikeudenmukaisuutta, armoa, ylösnousemusta ja sovitusta. Luvuissa 45–63 kuvataan tuon ajan nefiläisten sotia ja Hagotin johtamaa maastamuuttoa. Sellaiset suuret johtajat kuin sotapäälliköt Moroni, Teankum ja Lehi auttoivat nefiläisiä selviytymään rohkeilla ja oikea-aikaisilla toimillaan.

Alma vanhempi

Mormonin kirjassa nefiläinen profeetta, joka järjesti kirkon jumalattoman kuninkaan Nooan aikana.

Jumalattoman kuninkaan Nooan pappi ja Nefin jälkeläinen, **Moosia** 17:1–2. Kun Alma oli kuunnellut Abinadia ja kun hän uskoi tämän sanoihin, kuningas karkotti hänet. Hän pakeni, piiloutui ja kirjoitti muistiin Abinadin sanat, **Moosia** 17:3–4. Teki parannuksen ja opetti Abinadin sanoja, **Moosia** 18:1. Kastoi Mormonin vesissä, **Moosia** 18:12–16. Järjesti kirkon, **Moosia** 18:17–29. Saapui kansansa kanssa Sarahemlaan, **Moosia** 24:25. Sai ylimmän valtuuden kirkossa, **Moosia** 26:8. Toimi tuomarin virassa ja johti kirkkoa, **Moosia** 26:34–39. Luovutti ylipapin viran pojalleen, **Alma** 4:4 (Moosia 29:42; Alma 5:3).

Almu. *Katso myös* Hyvinvoinnin turvaaminen; Köyhät; Paasto, paastoaminen; Uhri

Uhrilahja köyhien auttamiseksi.

Älä anna almujasi ihmisten edessä, **Matt.** 6:1–4 (3. Nefi 13:1–4). Tämä köyhä leski pani uhriarkkuun enemmän kuin yksikään toinen, **Mark.** 12:41–44. Autuaampi on antaa kuin ottaa, **Ap. t.** 20:33–35.

Minä tahdon teidän antavan omai-

suudestanne köyhille, **Moosia** 4:26. Kirkon väen tuli antaa omaisuudestaan, kunkin sen mukaisesti, mitä hänellä oli, **Moosia** 18:27.

Alttari. *Katso myös* Uhri

Pöydän tapainen rakennelma, jota käytetään uhraamiseen ja jumalanpalvelukseen.

Nooa rakensi alttarin Herralle ja uhrasi polttouhreja, **1. Moos.** 8:20. Abram rakensi alttarin Herralle, **1. Moos.** 12:7–8. Abraham sitoi poikansa Iisakin alttarille, **1. Moos.** 22:9 (1. Moos. 22:1–13). Jaakob rakensi Beteliin alttarin ja antoi paikalle nimeksi El-Betel, **1. Moos.** 35:6–7. Elia rakensi alttarin ja haastoi Baalin papit, **1. Kun.** 18:17–40.

Jos olet viemässä uhrilahjaasi alttarille, käy ensin sopimassa veljesi kanssa, **Matt.** 5:23–24. Näin alttarin alla niiden sielut, jotka oli tapettu Jumalan sanan tähden, **Ilm.** 6:9 (OL 135:7).

Lehi rakensi alttarin kivistä ja kiitti Herraa, **1. Nefi** 2:7.

Abraham pelastui kuolemasta Elkenan alttarilla, **Abr.** 1:8–20.

Amalekilaiset (Mormonin kirja)

Ryhmä nefiläisluopioita, jotka johtivat lamanilaiset taisteluun nefiläisiä vastaan (Alma 21–24; 43).

Amalekilaiset (Vanha testamentti)

Arabiheimo, joka asusti Paranin autiomaassa Araban ja Välimeren välisellä alueella. Olivat alinomaa sodassa heprealaisia vastaan Mooseksen ajoista (2. Moos. 17:8) Saulin ja Daavidin aikaan asti (1. Sam. 15; 27:8; 30; 2. Sam. 8:11–12).

Amalikkia

Mormonin kirjassa nefiläinen petturi, joka sai valtaa lamanilaisten keskuudessa ja johti heidät nefiläisiä vastaan (Alma 46–51).

Amlisi, amlisilaiset

Mormonin kirjassa mies, joka johti nefiläisryhmää, joka halusi kuninkaan tuomarien hallituskaudella. Nämä nefiläiset, joita sanottiin amlisilaisiksi, kapinoivat avoimesti Jumalaa vastaan, minkä vuoksi heidät kirottiin (Alma 2–3).

Ammon, Moosian poika. *Katso myös* Antinefilehiläiset; Moosia, Benjaminin poika; Moosian pojat

Mormonin kirjassa kuningas Moosian poika. Ammon palveli lähetystyössä ja auttoi uutteruudellaan monia sieluja kääntymään Kristukseen.

Oli epäuskoinen ja yritti hävittää kirkon, **Moosia** 27:8–10, 34. Enkeli ilmestyi hänelle ja hänen tovereilleen, **Moosia** 27:11. Teki parannuksen ja alkoi saarnata Jumalan sanaa, **Moosia** 27:32–28:8. Kieltäytyi kuninkaaksi nimittämisestä ja lähti sen sijaan lamanilaisten maahan saarnaamaan Jumalan sanaa, **Alma** 17:6–9. Paastosi ja rukoili johdatusta, **Alma** 17:8–11. Vietiin sidottuna kuningas Lamonin eteen, **Alma** 17:20–21. Pelasti Lamonin katraat, **Alma** 17:26–39. Saarnasi Lamonille, **Alma** 18:1–19:13. Kiitti Jumalaa ja oli ilon vallassa, **Alma** 19:14. Ammonin käännynnäiset eivät luopuneet koskaan, **Alma** 23:6. Iloitsi siitä, että oli väline Jumalan käsissä tuhansien tuomisessa totuuteen, **Alma** 26:1–8 (Alma 26). Johti Anti-Nefi-Lehin kansan turvaan, **Alma** 27. Tunsi suurta iloa tavatessaan Alman, **Alma** 27:16–18.

Ammon, Sarahemlan jälkeläinen. *Katso myös* Limhi

Mormonin kirjassa vahva ja väkevä mies, joka johti retkikunnan Sarahemlasta Lehi-Nefin maahan (Moosia 7:1–16). Hänelle näytettiin muinaisia aikakirjoja, ja hän selitti, mikä on näkijä (Moosia 8:5–18). Auttoi myöhemmin kuningas Limhiä ja tämän kansaa vapautumaan lamanilaisten vallasta ja pääsemään takaisin Sarahemlaan (Moosia 22).

Amulek. *Katso myös* Alma, Alman poika

Mormonin kirjassa Alman, Alman pojan, lähetyssaarnaajatoveri.

Enkeli ilmestyi Amulekille, **Alma** 8:20; 10:7. Otti Alman kotiinsa, **Alma** 8:21–27. Saarnasi voimallisesti Ammonihan asukkaille, **Alma** 8:29–32; 10:1–11. Oli Nefin, Lehin ja Manassen jälkeläinen, **Alma** 10:2–3. Todisti totuudesta, **Alma** 10:4–11. Kutsui kansaa parannukseen, mutta hänet torjuttiin, **Alma** 10:12–32. Kiisteli Seesromin kanssa, **Alma** 11:20–40. Opetti ylösnousemuksesta, tuomiosta ja palautuksesta, **Alma** 11:41–45. Halusi lopettaa uskovien marttyyrikuolemat, **Alma** 14:9–10. Joutui vankilaan Alman kanssa, **Alma** 14:14–23. Vapautui vankilan siteistä uskon kautta, **Alma** 14:24–29. Todisti sovituksesta, armosta ja oikeudenmukaisuudesta, **Alma** 34:8–16. Opetti rukouksesta, **Alma** 34:17–28. Varoitti ihmisiä lykkäämästä parannusta, **Alma** 34:30–41. Alman ja Amulekin usko sai vankilan muurit sortumaan, **Et.** 12:13.

Ananias, damaskolainen. *Katso myös* Paavali

Kristitty opetuslapsi Damaskoksessa. Kastoi Paavalin (Ap. t. 9:10–18; 22:12).

Ananias, jerusalemilainen

Uudessa testamentissa valehteli vaimonsa Safiran kanssa Herralle pitäen osan rahoista, jotka he olivat pyhittäneet hänelle. Kun Pietari nuhteli heitä, he kaatuivat kuolleina maahan (Ap. t. 5:1–11).

Andreas

Uudessa testamentissa Simon Pietarin veli ja yksi kahdestatoista apostolista, jotka Jeesus kutsui kuolevaisuudessa tekemänsä palvelutyön aikana (Matt. 4:18–19; Mark. 1:16–18, 29).

Anteeksiantamaton synti. *Katso myös* Jumalanpilkka; Kadotuksen pojat; Murha; Pyhä Henki

Pyhän Hengen kieltämisen synti, jota ei voi saada anteeksi.

Pyhän Hengen herjaamista ei anneta ihmiselle anteeksi, **Matt.** 12:31–32 (Mark. 3:29; Luuk. 12:10). Mahdotonta on niitä, jotka kerran ovat tulleet osallisiksi Pyhästä Hengestä, toistamiseen johdattaa parannukseen, **Hepr.** 6:4–6. Jos me näet teemme syntiä ehdoin tahdoin, senkin jälkeen, kun olemme oppineet tuntemaan totuuden, ei ole enää mitään uhria syntiemme sovitukseksi, **Hepr.** 10:26.

Jos me kiellämme Pyhän Hengen ja tiedämme kieltävämme sen, tämä on synti, joka on anteeksiantamaton, **Alma** 39:5–6 (MK Jaak. 7:19).

Heillä ei ole anteeksiantoa, koska he ovat kieltäneet ainosyntyisen Pojan ja koska he ovat itse ristiinnaulinneet hänet, **OL** 76:30–35. Pilkkaa Pyhää Henkeä vastaan ei anneta anteeksi; sitä on viattoman veren vuodattaminen uuden ja ikuisen liiton vastaanottamisen jälkeen, **OL** 132:26–27.

Anteeksianto. *Katso myös* Parannus; Sovitus; Syntien anteeksisaaminen; Tunnustaminen

Syntien anteeksiantamisella on pyhissä kirjoituksissa kaksi päämerkitystä: 1) Kun Jumala antaa ihmisille anteeksi, hän peruuttaa tai panee syrjään synnistä vaaditun rangaistuksen. Kristuksen sovituksen kautta kaikki, jotka tekevät parannuksen, voivat saada anteeksi, elleivät he ole syyllistyneet murhaan tai anteeksiantamattomaan syntiin Pyhää Henkeä vastaan. 2) Kun ihmiset antavat anteeksi toisilleen, he kohtelevat toisiaan Kristuksen kaltaisella rakkaudella, eikä heillä ole kielteisiä tunteita loukkaajiaan kohtaan (Matt. 5:43–45; 6:12–15; Luuk. 17:3–4; 1. Nefi 7:19–21).

Herra on kärsivällinen, ja hänen hyvyytensä on suuri. Hän antaa anteeksi pahat teot ja rikkomukset, **4. Moos.** 14:18. Vaikka teidän syntinne ovat verenpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin lumi, **Jes.** 1:18.

Anna meille velkamme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi niille, jotka ovat meille velassa, **Matt.** 6:12 (Luuk. 11:4; 3. Nefi 13:11). Ihmisen Pojalla on valta antaa syntejä anteeksi,

Matt. 9:6 (Matt. 18:35; Mark. 2:10; Luuk. 5:20–24). Jos veljeni tekee väärin minua kohtaan, niin kuinka monta kertaa minun on annettava hänelle anteeksi, **Matt.** 18:21–22 (OL 98:40). Jos joku herjaa Pyhää Henkeä, hän ei saa ikinä anteeksi, **Mark.** 3:29 (Alma 39:6). Jos veljesi tekee väärin sinua kohtaan mutta tekee parannuksen, anna hänelle anteeksi, **Luuk.** 17:3. Isä, anna heille anteeksi. He eivät tiedä, mitä tekevät, **Luuk.** 23:34.

Anteeksiannon rukoileminen, **1. Nefi** 7:21. Pelasta meidät Kristuksen sovitusveren kautta, niin että me saisimme syntimme anteeksi, **Moosia** 4:2. Jos hän tunnustaa syntinsä sinun ja minun edessäni ja tekee parannuksen, anna hänelle anteeksi, **Moosia** 26:29–31.

Sille, joka tekee parannuksen ja pitää Herran käskyt, annetaan anteeksi, **OL** 1:32. Pane siis sirppisi työhön, niin sinun syntisi annetaan anteeksi, **OL** 31:5 (OL 84:61). Se, joka on tehnyt parannuksen synneistään, saa anteeksi, enkä minä, Herra, muista niitä enää, **OL** 58:42. Minä annan anteeksi kenelle tahdon, mutta teiltä vaaditaan, että annatte anteeksi kaikille ihmisille, **OL** 64:10. Koska te olette antaneet toisillenne anteeksi rikkomuksenne, niin minä, Herra, annan anteeksi teille, **OL** 82:1. Niitä, joita minä rakastan, minä myös kuritan, jotta heidän syntinsä annettaisiin anteeksi, **OL** 95:1.

Minä olen antanut sinulle anteeksi rikkomuksesi, **Moos.** 6:53.

Antikristus. *Katso myös* Perkele

Kuka tai mikä tahansa, joka vääristelee evankeliumin tosi pelastussuunnitelmaa ja vastustaa Kristusta avoimesti tai salaa. Johannes Ilmestyksensaaja kuvasi antikristusta eksyttäjäksi (1. Joh. 2:18–22; 4:3–6; 2. Joh. 1:7). Suuri antikristus on Lusifer, mutta hänellä on monia apulaisia, sekä henkiolentoja että kuolevaisia.

Kadotuksen poika vastustaa kaikkea jumalaksi nimitettyä ja nostaa itsensä sen yläpuolelle, **2. Tess.** 2:1–12. Hän johtaa maan asukkaat harhaan ihmeillä, **Ilm.** 13:13–17.

Serem kielsi Kristuksen ja petti monia, **MK Jaak.** 7:1–23. Nehor opetti vääriä oppeja, perusti kirkon ja alkoi käyttää pappisvaltaa, **Alma** 1:2–16. Korihor pilkkasi Kristusta, sovitusta ja profetian henkeä, **Alma** 30:6–60.

Antinefilehiläiset. *Katso myös* Ammon, Moosian poika; Helamanin pojat; Moosian pojat

Mormonin kirjassa Moosian poikien käännyttämistä lamanilaisista käytetty nimitys. Kääntymisensä jälkeen nämä ihmiset, joita sanottiin myös Ammonin kansaksi, olivat uskollisia koko elämänsä (Alma 23:4–7, 16–17; 27:20–27).

He ottivat nimekseen antinefilehiläiset, **Alma** 23:16–17; 24:1. He kieltäytyivät vuodattamasta verta ja hautasivat aseensa, **Alma** 24:6–19. Heidän poikansa valmistautuivat sotaan ja valitsivat Helamanin johtajakseen, **Alma** 53:16–19; 56–58 (näitä poikia sanottiin myös kahdeksituhanneksi nuoreksi soturiksi).

Apokalypsi. *Katso myös* Johanneksen ilmestys

Ilmestyskirja, Uuden testamentin viimeinen kirja; voi merkitä myös mitä tahansa huomattavaa ilmestystä; kreikan sanasta, joka merkitsee ’ilmestyminen, ilmestys, ilmoitus’.

Apokryfiset kirjat. *Katso myös* Pyhät kirjoitukset; Raamattu

Juutalaisten pyhiä kirjoituksia, joita ei sisällytetty heprealaiseen Raamattuun, mutta jotka ovat eräiden kristillisten kirkkojen Raamatuissa. Näillä kirjoilla on monesti arvoa, sillä ne yhdistävät Vanhan testamentin Uuteen testamenttiin, ja niitä pidetään kirkossa hyödyllisenä luettavana.

Apokryfiset kirjoitukset on enimmäkseen käännetty oikein, mutta niissä on vääriä lisäyksiä, **OL** 91:1–3. Apokryfisistä kirjoituksista saattaa olla

hyötyä Hengen valaisemille ihmisille, **OL** 91:4–6.

Apostoli. *Katso myös* Ilmoitus; Opetuslapsi

Apostoli tulee kreikan sanasta, joka merkitsee 'lähettiläs'. Jeesus antoi tämän nimen kahdelletoista, jotka hän valitsi ja asetti lähimmiksi opetuslapsikseen ja auttajikseen palvelutyönsä aikana maan päällä (Luuk. 6:13; Joh. 15:16). Hän lähetti heidät edustamaan häntä ja palvelemaan puolestaan taivaaseennousemisensa jälkeen. Sekä muinaiset apostolit että nykyisin palautetun kirkon kahdentoista koorumiin kuuluvat apostolit ovat Jeesuksen Kristuksen erityisiä todistajia kaikkialla maailmassa ja todistavat hänen jumalallisuudestaan ja kuolleista ylösnousemisestaan (Ap. t. 1:22; OL 107:23).

Kristuksen kirkko on rakennettu apostolien ja profeettojen perustukselle, **Ef.** 2:20; 4:11.

Lehi ja Nefi näkivät kahdentoista apostolin seuraavan Jeesusta, **1. Nefi** 1:10; 11:34. Apostolit tulevat tuomitsemaan Israelin huoneen, **Morm.** 3:18.

Ne, jotka eivät ota varteen profeettojen ja apostolien sanoja, erotetaan, **OL** 1:14 (3. Nefi 12:1). Kahdentoista kutsumus ja tehtävä ilmoitettiin, **OL** 18:26–36. Joseph Smith asetettiin apostoliksi, **OL** 20:2; 21:1. Apostolit ovat Kristuksen nimen erityisiä todistajia, ja heillä on palvelutyön avaimet, **OL** 27:12 (OL 112:30–32). Kaksitoista apostolia muodostavat koorumin, joka on yhdenvertainen valtuudessa ensimmäisen presidenttikunnan kanssa, **OL** 107:23–24. Kaksitoista apostolia ovat matkustava johtava korkea neuvosto, **OL** 107:33. Apostoleilla on lähetystyön avaimet, **OL** 107:35. Eräitä apostolien velvollisuuksia kuvataan, **OL** 107:58. Sanon kaikille kahdelletoista: seuratkaa minua ja ruokkikaa minun lampaitani, **OL** 112:14–15.

Me uskomme apostoleihin, **UK** 1:6.

Apostolien valitseminen: Herra valitsee apostolit (Joh. 6:70; 15:16).

Jeesus valitsi opetuslapsistaan kaksitoista apostolia, **Luuk.** 6:13–16. Mattias valittiin apostoliksi, **Ap. t.** 1:21–26.

Oliver Cowderya ja David Whitmeriä käskettiin etsimään kaksitoista apostolia, **OL** 18:37–39.

Apostolien teot. *Katso myös* Luukas

Tämä on jälkimmäinen kaksiosaisesta teoksesta, jonka Luukas kirjoitti Teofilokselle. Ensimmäisen osan nimi on Evankeliumi Luukkaan mukaan. Apostolien tekojen luvuissa 1–12 kerrotaan kahdentoista apostolin lähetystyön merkittävimmistä tapahtumista Pietarin johdolla heti Vapahtajan kuoleman ja ylösnousemuksen jälkeen. Luvuissa 13–28 kerrotaan Paavalin matkoista ja lähetystyöstä.

Arkki. *Katso myös* Nooa, Raamatun patriarkka; Sateenkaari; Vedenpaisumus

Vanhassa testamentissa laiva, jonka Nooa rakensi elämän säilyttämiseksi vedenpaisumuksen aikana.

Tee itsellesi arkki sypressipuusta, **1. Moos.** 6:14. Arkki pysähtyi Araratin vuoristoon, **1. Moos.** 8:4.

Jerediläisten alukset olivat tiiviitä kuin Nooan arkki, **Et.** 6:7.

Armeliaisuus. *Katso myös* Anteeksianto; Armo; Jeesus Kristus; Oikeudenmukaisuus; Sovitus

Myötätunnon, laupeuden ja anteeksiantavaisuuden henki. Armeliaisuus on yksi Jumalan ominaisuuksista. Jeesus Kristus osoittaa armeliaisuutta meitä kohtaan sovitusuhrinsa kautta.

Herra on laupias Jumala, hän antaa anteeksi, **2. Moos.** 34:6 (5. Moos. 4:31). Iäti kestää hänen armonsa, **1. Aik.** 16:34. Sinun hyvyytesi ja rakkautesi ympäröi minut, **Ps.** 23:6. Autuas se, joka köyhää säälii, **Sananl.** 14:21.

Autuaita ne, jotka toisia armahtavat: heidät armahdetaan, **Matt.** 5:7 (3. Nefi 12:7). Voi teeskentelijöitä, jotka maksavat kymmenykset, mutta laiminlyövät sen, mikä laissa on tärkeintä:

oikeudenmukaisuuden, laupeuden ja uskollisuuden, **Matt.** 23:23. Olkaa valmiit armahtamaan, niin kuin teidän Isännekin armahtaa, **Luuk.** 6:36. Hän pelasti meidät, ei meidän hurskaiden tekojemme tähden, vaan armosta, **Tit.** 3:5.

Herran lempeät armoteot tulevat kaikkien osaksi, **1. Nefi** 1:20. Armolla ei ole oikeutta ihmiseen, joka ei tee parannusta, **Moosia** 2:38–39. Jumala on armollinen kaikille, jotka uskovat hänen nimeensä, **Alma** 32:22. Armo voi tyydyttää oikeudenmukaisuuden vaatimukset, **Alma** 34:16. Luuletko, että armo voi ryöstää oikeudenmukaisuudelta, **Alma** 42:25 (Alma 42:13–25). Pienet lapset ovat eläviä Kristuksessa hänen armonsa tähden, **Moroni** 8:19–20 (OL 29:46).

Jeesuksen Kristuksen armon käsivarsi on sovittanut teidän syntinne, **OL** 29:1. Vuodattamani veren tähden minä olen vedonnut Isän edessä niiden puolesta, jotka uskovat minun nimeeni, **OL** 38:4. Ne, jotka ovat pitäneet liiton, saavat armon, **OL** 54:6. Minä, Herra, annan synnit anteeksi ja olen armollinen niille, jotka tunnustavat syntinsä nöyrin sydämin, **OL** 61:2. Minä, Herra, osoitan armoa kaikille sävyisille, **OL** 97:2. Ja se, joka ottaa sinut vastaan kuin pieni lapsi, ottaa vastaan minun valtakuntani, ja siunattuja ovat he, sillä heidät armahdetaan, **OL** 99:3.

Armo käy sinun kasvojesi edellä, **Moos.** 7:31.

Armo. *Katso myös* Armeliaisuus; Jeesus Kristus; Pelastus; Sovitus

Jumalan voima, jonka avulla ihmiset voivat saada siunauksia tässä elämässä ja iankaikkisen elämän ja korotuksen osoitettuaan uskoa, tehtyään parannuksen ja pidettyään käskyt parhaansa mukaan. Tällaista jumalallista apua tai voimaa annetaan Jumalan armeliaisuuden ja rakkauden kautta. Jokainen kuolevainen ihminen tarvitsee jumalallista armoa Aadamin lankeemuksen ja myös oman heikkoutensa tähden.

Armon ja totuuden toi Jeesus Kristus, **Joh.** 1:17. Meidät pelastaa Kristuksen armo, **Ap. t.** 15:11 (Room. 3:23–24; OL 138:14). Kristus on avannut meille pääsyn armoon, **Room.** 5:2. Armosta Jumala on teidät pelastanut antamalla teille uskon, **Ef.** 2:8. Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi, **Tit.** 2:11. Astukaamme rohkeasti armon valtaistuimen eteen, **Hepr.** 4:16. Nöyrille Jumala antaa armon, **1. Piet.** 5:5.

Ei kukaan voi asua Jumalan luona muuten kuin pyhän Messiaan ansioiden ja laupeuden ja armon kautta, **2. Nefi** 2:8. Ihmiset pelastuvat ainoastaan Jumalan armosta ja sen kautta, **2. Nefi** 10:24. Armosta me pelastumme kaiken sen jälkeen, mitä voimme tehdä, **2. Nefi** 25:23. Armosta meillä on voima tehdä tällaista, **MK Jaak.** 4:7. Ihmiset voidaan palauttaa armoon armosta, tekojensa mukaan, **Hel.** 12:24. Minun armoni riittää sävyisille ja kaikille, jotka nöyrtyvät, **Et.** 12:26–27. Moroni rukoili, että pakanoille annettaisiin armo, että heillä olisi rakkautta, **Et.** 12:36, 41. Jumalan armosta te olette täydellisiä Kristuksessa, **Moroni** 10:32–33.

Jeesus sai armoa armon lisäksi, **OL** 93:12–13, 20.

Armotalous. *Katso* Taloudenhoitokausi

Arpominen

Tapa valita tai poistaa vaihtoehtoja. Tehdään usein valitsemalla lipuke tai tikku useiden joukosta. Tätä sanotaan arvan heittämiseksi.

He jakoivat hänen vaatteensa heittämällä niistä arpaa, **Matt.** 27:35 (Ps. 22:19; Mark. 15:24; Luuk. 23:34; Joh. 19:24). He heittivät miehistä arpaa, ja arpa lankesi Mattiakselle, **Ap. t.** 1:23–26.

Me heitimme arpaa – kuka meistä menisi Labanin taloon, **1. Nefi** 3:11.

Arvollisuus. *Katso* Kelvollisuus

Arvostaminen. *Katso myös* Kunnioitus

Arvon antaminen jollekulle tai jollekin etenkin evankeliumin mukaan.

Hyljeksitty hän oli, ihmisten torjuma, **Jes.** 53:3–4.

Se, mikä on ihmisten silmissä arvokasta, on Jumalalle iljetys, **Luuk.** 16:15. Pitäkää kukin toista parempana kuin itseänne, **Fil.** 2:3.

Herralle kaikki liha on samanarvoista, **1. Nefi** 17:35. Jokaisen tuli pitää lähimmäistään itsensä veroisena, **Moosia** 27:4 (OL 38:24–25).

Rauhansa päivänä he pitivät minun neuvoani vähäarvoisena, **OL** 101:8.

Asa

Vanhassa testamentissa Juudan kolmas kuningas. Pyhien kirjoitusten mukaan "Asa oli – – koko elinaikansa täydestä sydämestään Herralle uskollinen" (1. Kun. 15:14). Hän lisäsi hallituskautenaan sotajoukkojensa tehokkuutta, vapautui nubialaisten eli etiopialaisten ikeestä, hävitti epäjumalat ja kehotti ihmisiä lupaamaan, että he palvelisivat Herraa (1. Kun. 15–16; 2. Aik. 14–16). Mutta kun hän sai jalkataudin, hän ei etsinyt apua Herralta ja kuoli (1. Kun. 15:23–24; 2. Aik. 16:12–13).

Asettaminen. *Katso myös* Kutsumus; Kätten päällepaneminen; Pappeus; Valtuus; Virka

Valtuuden antaminen tai virkaan nimittäminen. Voidakseen käyttää valtuutta Herran kirkossa ihmisen täytyy olla Jumalan kutsuma profetian kautta ja niiden kätten päällepanemisella, joilla on toimivalta (UK 1:5). Vaikka ihminen voi saada valtuuden asettamisen kautta, hän käyttää sitä niiden ohjauksessa, joilla on tuon valtuuden avaimet.

Minä määräsin sinut kansojen profeetaksi, **Jer.** 1:5.

Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät, **Joh.** 15:16.

Jumalalta saamallaan valtuudella Alma asetti pappeja, **Moosia** 18:18. Miehet asetetaan ylipappeuteen pyhällä toimituksella, **Alma** 13:1–9. Jeesus kutsui ja asetti kaksitoista opetuslasta, **3. Nefi** 12:1. Vanhimmat asettavat pappeja ja opettajia panemalla kätensä heidän päällensä, **Moroni** 3.

Sinun täytyy odottaa vielä vähän aikaa, sillä sinua ei ole vielä asetettu, **OL** 5:17. Joseph Smith asetettiin Jeesuksen Kristuksen apostoliksi, **OL** 20:2 (OL 27:12). Ketään ei saa asettaa ilman seurakunnan äänestystä, **OL** 20:65. Ei kenenkään tehtäväksi anneta saarnata minun evankeliumiani, ellei hän ole jonkun sellaisen asettama, jolla on valtuus, **OL** 42:11. Vanhimmat on asetettu saarnaamaan minun evankeliumiani, **OL** 50:13–18. Kahdentoista velvollisuutena on asettaa ja saattaa järjestykseen kaikki muut kirkon virkailijat, **OL** 107:58.

Minä etsin isien siunauksia ja oikeutta, johon minut oli asetettava, **Abr.** 1:2. Joseph Smith ja Oliver Cowdery asettivat toisensa Aaronin pappeuteen, **JS–H** 1:68–72.

Asser. *Katso myös* Israel; Jaakob, Iisakin poika

Vanhassa testamentissa Jaakobin ja Silpan, Lean orjattaren, poika (1. Moos. 30:12–13).

Asserin heimo: Jaakob siunasi Asserin (1. Moos. 49:20), ja Mooses siunasi Asserin jälkeläiset (5. Moos. 33:1, 24–29). Näitä jälkeläisiä kutsuttiin mahtaviksi ja rohkeiksi valiomiehiksi (1. Aik. 7:40).

Assyria

Muinainen valtakunta, joka kilpailijansa Babylonian kanssa hallitsi suurta osaa muinaisesta Syyriasta ja Palestiinasta suurimman osan Vanhan testamentin ajasta. Vaikka Assyria oli mahtava valtakunta 1100-luvun puolivälistä eKr. aina 600-luvun loppupuolelle eKr. asti, se ei pystynyt milloinkaan luomaan vakaata poliittista rakennelmaa. Assyrialaiset hallitsivat kauhulla musertaen vihollisensa tulella ja miekalla tai heikentäen heitä siirtämällä suuria väestönosia valtakuntansa muihin osiin. Assyrian vallan alaisuuteen joutuneet ihmiset taistelivat jatkuvasti sitä vastaan. (Ks. 2. Kun. 18–19; 2. Aik. 32; Jes. 7:17–20; 10; 19; 37.)

Avaimet, pappeuden. *Katso* Pappeuden avaimet

Avioero. *Katso myös* Avioliitto

Avioliiton lopettaminen yhteiskunnan tai kirkon lain nojalla. Uuden testamentin mukaan Jumala salli avioeron tietyissä olosuhteissa ihmisten sydämen kovuuden tähden. Jeesus sanoi kuitenkin, ettei "alun perin ollut niin" (Matt. 19:3–12). Pyhät kirjoitukset neuvovat yleisesti välttämään avioeroa ja kehottavat miestä ja vaimoa rakastamaan toisiaan vanhurskaasti (1. Kor. 7:10–12; OL 42:22).

Avioliitto. *Katso myös* Avioero; Perhe

Miehen ja naisen välinen laillinen liitto tai sopimus, joka tekee heistä aviomiehen ja vaimon. Jumala sääti avioliiton (OL 49:15).

Ei ole hyvä ihmisen olla yksinään, **1. Moos.** 2:18 (Moos. 3:18). Mies liittyy vaimoonsa, niin että he tulevat yhdeksi lihaksi, **1. Moos.** 2:24 (Matt. 19:5; Abr. 5:18).

Minkä Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako, **Matt.** 19:6 (Mark. 10:9). Viimeisinä aikoina jotkut luopuvat uskosta ja kieltävät menemästä naimisiin, **1. Tim.** 4:1–3. Pitäkää avioliitto kunniassa, **Hepr.** 13:4.

Herra käski Lehin poikia ottamaan vaimoksi Ismaelin tyttäriä, **1. Nefi** 7:1, 5 (1. Nefi 16:7–8).

Jumala loi Aadamin ja Eevan mieheksi ja vaimoksi, **Moos.** 3:7, 18, 21–25.

Avioliiton uusi ja ikuinen liitto: Evankeliumin lain mukaan ja pyhän pappeuden valtuudella suoritettu vihkiminen on voimassa kuolevaisessa elämässä ja iankaikkisuudessa. Kelvolliset miehet ja naiset, jotka siten sinetöidään avioliittoon temppelissä, voivat pysyä miehenä ja vaimona kautta iankaikkisuuden.

Jeesus opetti avioliiton lakia, **Luuk.** 20:27–36. Herran edessä ei kuitenkaan ole naista ilman miestä eikä miestä ilman naista, **1. Kor.** 11:11. Mies ja vaimo ovat yhtä lailla armon ja elämän perillisiä, **1. Piet.** 3:7.

Mitä sinä sinetöit maan päällä, se on sinetöity taivaassa, **Hel.** 10:7 (Matt. 16:19).

Päästäkseen selestisen valtakunnan korkeimpaan asteeseen ihmisen on astuttava uuteen ja ikuiseen avioliittoon, **OL** 131:1–4. Jos mies ottaa vaimon, mutta ei minun kauttani, heidän liittonsa ja avioliittonsa eivät ole voimassa heidän kuoltuansa, **OL** 132:15. Jos mies ottaa vaimon minun sanani kautta ja uuden ja ikuisen liiton kautta ja sen sinetöi lupauksen Pyhä Henki, se on täysin voimassa, kun he ovat poissa maailmasta, **OL** 132:19.

Eriuskoisten avioliitto: Eri tavalla uskovan ja erilaista uskoa osoittavan miehen ja naisen välinen avioliitto.

Älä ota minun pojalleni vaimoa kanaanilaisten tyttäristä, **1. Moos.** 24:3. Jos Jaakobkin vielä ottaa heettiläisen vaimon, niin mitä minun enää kannattaa elää, **1. Moos.** 27:46 (1. Moos. 28:1–2). Israelilaiset eivät saaneet avioitua kanaanilaisten kanssa, **5. Moos.** 7:3–4. Israelilaiset avioituivat kanaanilaisten kanssa, palvoivat vieraita jumalia ja heidät kirottiin, **Tuom.** 3:1–8. Salomon vaimot käänsivät hänen sydämensä vieraiden jumalien palvontaan, **1. Kun.** 11:1–6. Me emme anna tyttäriämme vaimoiksi muihin kansoihin kuuluville emmekä ota heidän tyttäriään pojillemme vaimoiksi, **Neh.** 10:31.

Älkää ryhtykö epäuskoisten aisapariksi, **2. Kor.** 6:14.

Herra pani lamanilaisiin merkin, jotta nefiläiset eivät sekoittuisi ja uskoisi vääriin perimätietoihin, **Alma** 3:6–10.

Jos mies ottaa vaimon, mutta ei minun kauttani, heidän liittonsa ja avioliittonsa eivät ole voimassa heidän kuoltuansa, **OL** 132:15.

Ihmisten pojat ottivat vaimoja, keitä halusivat, **Moos.** 8:13–15.

Pluraaliavioliitto: Miehen avioliitto kahden tai useamman elossa olevan vaimon kanssa. Miehellä on lupa olla vain yksi vaimo, ellei Herra käske ilmoituksessa toisin (MK Jaak. 2:27–30).

Ilmoituksen mukaan pluraaliavioliittoa harjoitettiin pappeuden avaimia hallussaan pitäneen profeetan käskystä Vanhan testamentin aikoina ja palautetun kirkon varhaisina aikoina (OL 132:34–40, 45). Sitä ei enää harjoiteta kirkossa (VJ 1); nykyisin mies, jolla on enemmän kuin yksi vaimo, ei voi olla Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsen.

Sarai antoi Abramille vaimoksi Hagarin, **1. Moos.** 16:1–11. Jaakob sai vaimoikseen Lean ja Raakelin ja näiden orjattaria, **1. Moos.** 29:21–28 (1. Moos. 30:4, 9, 26). Jos isäntä ottaa toisen vaimon, hän ei saa heikentää ensimmäisen osaa, **2. Moos.** 21:10. Daavid meni kaksine vaimoineen Hebroniin, **2. Sam.** 2:1–2.

Ottaessaan useita vaimoja Abraham, Iisak ja Jaakob tekivät niin kuin heitä käskettiin, **OL** 132:37. Daavid ja Salomo eivät tehneet syntiä missään, paitsi siinä, mitä he eivät saaneet Herralta, **OL** 132:38–39.

Aviomies. *Katso* Avioliitto; Perhe

Aviorikos. *Katso myös* Aistillisuus; Haureus; Homoseksuaalinen käyttäytyminen; Siveys; Sukupuolinen moraalittomuus

Miesten ja naisten luvaton sukupuolinen kanssakäyminen. Vaikka aviorikos tarkoittaa yleensä naimisissa olevan henkilön sukupuoliyhteyttä jonkun muun kuin oman puolison kanssa, pyhissä kirjoituksissa se voi tarkoittaa myös naimattomien henkilöiden sukupuolista kanssakäymistä.

Toisinaan aviorikosta käytetään vertauskuvana kansan tai kokonaisen kansakunnan luopumuksesta Herran teiltä (4. Moos. 25:1–3; Jer. 3:6–10; Hes. 16:15–59; Hoos. 4).

Joosef ei tehnyt tätä suurta pahaa tekoa ja syntiä Jumalaa vastaan, **1. Moos.** 39:7–12. Älä tee aviorikosta, **2. Moos.** 20:14.

Jokainen, joka katsoo naista niin, että alkaa himoita häntä, on sydämessään tehnyt aviorikoksen, **Matt.** 5:28. Eivät siveettömyyden harjoittajat eivätkä avionrikkojat peri Jumalan valtakuntaa, **1. Kor.** 6:9–10. Jumala tuomitsee siveettömät ja avionrikkojat, **Hepr.** 13:4.

Aviorikos on iljettävin kaikista synneistä lukuun ottamatta viattoman veren vuodattamista tai Pyhän Hengen kieltämistä, **Alma** 39:3–5.

Se, joka tekee aviorikoksen eikä tee parannusta, on karkotettava, **OL** 42:23–26. Jos jotkut tekevät aviorikoksen sydämessään, heillä ei ole Henkeä, **OL** 63:14–16.

Baal. *Katso myös* Epäjumalien palvonta

Miespuolinen auringonjumala, jota palvottiin pääasiallisesti Foinikiassa (1. Kun. 16:31) mutta jota palvottiin muuallakin eri tavoin: moabilaiset palvoivat Baal-Peoria (4. Moos. 25:1–3), Sikemissä palvottiin Baal-Beritiä (Tuom. 8:33; 9:4), Ekronissa Baal-Sebubia (2. Kun. 1:2). Baal saattaa olla sama kuin Babylonian Bel ja Kreikan Zeus. Sana *Baal* tarkoittaa isännän ja hänen orjansa välistä suhdetta. Tavallinen Baalin vertauskuva oli sonni. Astarte oli naisjumala, jota palvottiin yleisesti Baalin rinnalla.

Baal liitettiin toisinaan johonkin nimeen tai sanaan yhteyden osoittamiseksi Baaliin. Tällaisia olivat paikat, joissa sitä palvottiin, ja ihmiset, joilla oli Baalille tyypillisiä ominaisuuksia. Koska *Baalin* merkitys muuttui myöhemmin hyvin pahaksi, se korvattiin yhdistelmänimissä sanalla *Bosat*, joka merkitsee ’häpeä’.

Babylon. *Katso myös* Maailma; Nebukadnessar

Babylonian pääkaupunki.

Nimrod perusti Babylonin, joka oli yksi Mesopotamian eli Sinearin vanhimmista kaupungeista (1. Moos. 10:8–10). Herra sekoitti kielen aikana, jolloin ihmiset rakensivat Babylonin tornia (1. Moos. 11:1–9; Et. 1:3–5, 33–35). Myöhemmin Nebukadnessar teki

Babylonista valtaisan pääkaupungin, jonka raunioita on vieläkin jäljellä. Babylonista tuli hyvin jumalaton kaupunki, ja siitä lähtien se on ollut maailman jumalattomuuden vertauskuva.

Paetkaa Babylonista, **Jer.** 51:6.

Babylon vahvistuu ja tuhoutuu, **Ilm.** 17–18.

Babylon hävitetään, **2. Nefi** 25:15.

Babylon on kukistuva, **OL** 1:16. Minä en säästä ketään, joka jää Babyloniin, **OL** 64:24. Lähtekää pois Babylonista, **OL** 133:5, 7, 14.

Barabbas

Mies, joka vapautettiin Jeesuksen asemesta ristiinnaulitsemisen aikaan. Barabbas oli kapinoitsija, murhamies ja rosvo (Matt. 27:16–26; Mark. 15:6–15; Luuk. 23:18–25; Joh. 18:40).

Barnabas

Kyproksesta kotoisin oleva leeviläinen, toiselta nimeltään Joosef, joka myi maansa ja antoi rahat apostoleille (Ap. t. 4:36–37). Ei kuulunut kahdentoista alkuperäisen apostolin joukkoon mutta tuli apostoliksi myöhemmin (Ap. t. 14:4, 14) ja oli mukana usealla lähetysmatkalla (Ap. t. 11:22–30; 12:25; 13–15; 1. Kor. 9:6; Gal. 2:1, 9; Kol. 4:10).

Bartolomeus. *Katso myös* Natanael

Uudessa testamentissa yksi Jeesuksen Kristuksen kahdestatoista alkuperäisestä apostolista (Matt. 10:2–4).

Batseba. *Katso myös* Daavid

Urian vaimo; myöhemmin Daavidin vaimo ja Salomon äiti. Kuningas Daavid teki hänen kanssaan aviorikoksen. Daavid järjesti myös Urian kuoleman taistelussa (2. Sam. 11), millä synnillä oli Daavidille iankaikkisia seuraamuksia (OL 132:39).

Belsassar. *Katso myös* Babylon

Vanhassa testamentissa Babylonian viimeinen kuningas, joka hallitsi ennen kuin Kyyros valloitti Babylonian; Nebukadnessarin poika ja seuraaja (Dan. 5:1–2).

Benjamin, Jaakobin poika. *Katso myös* Israel; Jaakob, Iisakin poika

Vanhassa testamentissa Jaakobin ja Raakelin toinen poika (1. Moos. 35:16–20).

Benjaminin heimo: Jaakob siunasi Benjaminin (1. Moos. 49:27). Benjaminin jälkeläiset olivat sotaisa heimo. Kaksi merkittävää benjaminilaista olivat Saul, ensimmäinen israelilainen kuningas (1. Sam. 9:1–2), ja Paavali, Uuden testamentin apostoli (Room. 11:1).

Benjamin, Moosian isä. *Katso myös* Moosia, Benjaminin poika

Mormonin kirjassa profeetta ja kuningas (Moosia 1–6).

Selvitti vakavat ongelmat vakiinnuttamalla rauhan maassa, **Omni** 1:23–25 (Morm. s. 1:12–18). Opetti poikiaan, **Moosia** 1:1–8. Luovutti valtakunnan pojalleen Moosialle, **Moosia** 1:9–18. Hänen kansansa kokoontui kuulemaan hänen viimeistä puhettaan, **Moosia** 2:1–8. Puhui kansalleen, **Moosia** 2:9–4:30. Hänen kansansa teki liiton Herran kanssa, **Moosia** 5–6.

Betania

Kylä, jossa Jeesus Kristus oleskeli kuolevaisen elämänsä viimeisellä viikolla (Matt. 21:17; Mark. 11:11). Sijaitsi Öljymäen kaakkoisrinteellä ja oli Lasaruksen, Marian ja Martan kotikylä (Joh. 11:1–46; 12:1).

Betel

Hepreaa ja merkitsee 'Jumalan huone'; yksi Israelin pyhimmistä paikoista. Sijaitsee noin kuusitoista kilometriä Jerusalemista pohjoiseen. Abraham rakensi tänne alttarin saavuttuaan ensi kerran Kanaaniin (1. Moos. 12:8; 13:3). Täällä Jaakob näki näyssä taivaaseen ulottuvat portaat (1. Moos. 28:10–19). Betel oli pyhä paikka myös Samuelin aikana (1. Sam. 7:16; 10:3).

Betlehem

Pieni kaupunki kahdeksan kilometriä Jerusalemista etelään. Hepreaa ja

merkitsee 'leipähuone'. Kutsutaan myös Efrataksi, joka merkitsee 'hedelmällinen'. Jeesus Kristus syntyi Betlehemissä (Miika 5:1; Matt. 2:1–8). Raakel haudattiin Betlehemiin (1. Moos. 35:19; 48:7).

Ruut ja Boas asuivat Betlehemissä, **Ruut** 1:22. Samuel voiteli Daavidin Betlehemissä, **1. Sam.** 16:1–13; 17:12, 15; 20:6, 28.

Herodes surmautti Betlehemin lapset, **Matt.** 2:16.

Bileam

Vanhassa testamentissa profeetta, joka halusi kirota Israelin rahasta. Herra kielsi häntä kiroamasta Israelia (4. Moos. 22–24).

Bileamin aasi ei jatkanut matkaa, koska enkeli seisoi sen tiellä, **4. Moos.** 22:22–35.

Boas. *Katso myös* Ruut

Ruutin aviomies (Ruut 4:9–10); Israelin kuninkaan Daavidin isoisän isä (Ruut 4:13–17) ja kuninkaiden Kuninkaan Kristuksen esi-isä (Luuk. 3:32).

Carthagen vankila, Illinois, USA. *Katso myös* Smith, Hyrum; Smith, Joseph nuorempi

Väkijoukko murhasi Joseph ja Hyrum Smithin Carthagen vankilassa Illinoisissa, Amerikan yhdysvalloissa 27. kesäkuuta 1844 (OL 135).

Cornelius. *Katso myös* Pakanat; Pietari; Sadanpäällikkö

Pietarin kastama sadanpäällikkö Kesareassa (Ap. t. 10). Cornelius oli luultavasti ensimmäinen pakana, joka liittyi kirkkoon kääntymättä ensin juutalaisuuteen. Corneliuksen ja hänen perheensä kasteesta alkoi evankeliumin saarnaaminen pakanoille. Pääapostoli Pietari, jolla oli tuolloin Jumalan maanpäällisen valtakunnan avaimet, johti tätä saarnaamista.

Cowdery, Oliver

Palautetun kirkon toinen vanhin ja yksi Mormonin kirjan jumalallisen alkuperän ja totuudellisuuden kolmesta todistajasta. Toimi kirjurina Joseph Smithin kääntäessä Mormonin kirjaa kultalevyistä (JS–H 1:66–68).

Sai todistuksen Mormonin kirjan käännöksen totuudellisuudesta, **OL** 6:17, 22–24. Johannes Kastaja asetti, **OL** 13 (OL 27:8; JS–H 1:68–73, katso jakeeseen 71 liittyvä huomautus). Kun te olette saaneet uskon ja olette nähneet ne omin silmin, teidän on todistettava, että olette nähneet ne, **OL** 17:3, 5. Minä olen ilmoittanut sinulle Henkeni kautta, että asiat, jotka olet kirjoittanut, ovat totta, **OL** 18:2. Nimitettiin ja asetettiin yhdeksi ilmoitusten taloudenhoitajista, **OL** 70:3. Sai pappeuden avaimet Joseph Smithin kanssa, **OL** 110.

Daavid. *Katso myös* Batseba; Psalmi

Vanhassa testamentissa muinaisen Israelin kuningas.

Daavid oli Juudan heimoon kuuluvan Iisain poika. Hän oli rohkea nuorukainen, joka surmasi leijonan, karhun ja filistealaisen jättiläisen Goljatin (1. Sam. 17). Daavid valittiin ja voideltiin Israelin tulevaksi kuninkaaksi. Saulin tavoin hän syyllistyi myöhemmin elämässään vakaviin rikoksiin, mutta toisin kuin Saul hän pystyi todelliseen katumukseen. Siksi hän pystyi saavuttamaan anteeksiannon, ei kuitenkaan Urian murhasta (OL 132:39). Daavidin elämä voidaan jakaa neljään osaan: 1) paimenena Betlehemissä (1. Sam. 16–17), 2) kuningas Saulin hovissa (1. Sam. 18:1–19:18), 3) pakolaisena (1. Sam. 19:18–31:13; 2. Sam. 1), 4) Juudan kuninkaana Hebronissa (2. Sam. 2–4) ja myöhemmin koko Israelin kuninkaana (2. Sam. 5–24; 1. Kun. 1:1–2:11).

Daavidin Batseban kanssa tekemää aviorikoksen syntiä seurasi sarja onnettomia tapahtumia, jotka turmelivat hänen elämänsä viimeiset kaksikymmentä vuotta. Kansakunta kokonaisuudessaan kyllä menestyi Daavidin hallituskaudella, mutta hän itse sai kärsiä

syntiensä seurauksista. Sukuriidat olivat jatkuvia, ja Absalom ja Adonia nousivat jopa avoimeen kapinaan. Nämä tapahtumat täyttivät profeetta Natanin sanat, jotka hän oli sanonut Daavidille tämän syntien tähden (2. Sam. 12:7–13).

Näistä onnettomuuksista huolimatta Daavidin hallituskausi oli Israelin historian loistokkain sillä 1) hän yhdisti heimot yhdeksi kansakunnaksi 2) hän varmisti maan kiistattoman hallussapidon 3) hän perusti hallinnon tosi uskonnon varaan, niin että Jumalan tahto oli Israelin lakina. Näistä syistä Daavidin hallituskautta pidettiin myöhemmin kansakunnan kulta-aikana ja mallina vielä suuremmasta ajasta, jolloin Messias tulisi (Jes. 16:5; Jer. 23:5; Hes. 37:24–28).

Daavidin elämä kuvastaa, kuinka tärkeää on, että ihmiset kestävät vanhurskaina loppuun asti. Nuorena hänen sanottiin olevan Herran mielen mukainen mies (1. Sam. 13:14); aikuisena miehenä hän puhui Hengen mukaan ja sai monia ilmoituksia. Mutta hän maksoi suuren hinnan tottelemattomuudestaan Jumalan käskyjä kohtaan (OL 132:39).

Damaskos

Muinainen syyrialainen kaupunki.

Damaskos sijaitsee hedelmällisellä tasangolla autiomaan laidalla ja saa runsaasti vettä Baradajoesta. Kaupunki mainitaan usein pyhissä kirjoituksissa (alkaen kohdasta 1. Moos. 14:15). Paavali oli matkalla Damaskokseen, kun ylösnoussut Herra ilmestyi hänelle (Ap. t. 9:1–27; 22:5–16; 26:12–20).

Dan. *Katso myös* Israel; Jaakob, Iisakin poika

Vanhassa testamentissa Jaakobin ja Raakelin orjattaren Bilhan poika (1. Moos. 30:5–6).

Danin heimo: Katso Jaakobin siunausta Danille kohdasta 1. Moos. 49:16–18. Katso Mooseksen siunausta Danin heimolle kohdasta 5. Moos. 33:22. Asetuttuaan Kanaaniin Danin heimo sai pienen mutta hyvin hedelmällisen maa-alueen (Joos. 19:40–48). Heillä oli melkoisesti vaikeuksia sen suojelemisessa amorilaisilta (Tuom. 1:34) ja filistealaisilta (Tuom. 13:2, 25; 18:1). Niinpä danilaiset muuttivat Palestiinan pohjoispäähän (Tuom. 18) Laisin ympäristöön ja antoivat tuolle kaupungille uudeksi nimeksi Dan. Tämä tunnetaan Palestiinan pohjoisena rajakaupunkina, ja maan sanottiin ulottuvan ”Danista Beersebaan”.

Daniel

Vanhassa testamentissa olevan Danielin kirjan päähenkilö; Jumalan profeetta ja suuren uskon mies.

Hänen vanhemmistaan ei tiedetä mitään, vaikka hän näyttääkin olleen kuninkaallista sukua (Dan. 1:3). Hänet vietiin pakkosiirtolaisuuteen Babyloniin, missä hän sai nimen Beltesassar (Dan. 1:6–7). Daniel ja kolme muuta vankia kieltäytyivät syömästä kuninkaan ruokaa uskonnollisista syistä (Dan. 1:8–16).

Daniel saavutti Nebukadnessarin ja Dareioksen suosion kyvyllään tulkita unia (Dan. 2; 4; 6). Hän luki ja tulkitsi myös seinäkirjoituksen (Dan. 5). Hänen vihamiehensä juonittelivat häntä vastaan, ja hänet heitettiin leijonien luolaan, mutta Herra säästi hänen henkensä (Dan. 6).

Danielin kirja: Kirjassa on kaksi osaa: luvuissa 1–6 on kertomuksia Danielista ja hänen kolmesta toveristaan, luvuissa 7–12 on Danielin näkemiä profeetallisia näkyjä. Kirja opettaa, että on tärkeää olla uskollinen Jumalalle, ja osoittaa, että Herra siunaa sellaisia.

Tärkeätä kirjassa on kuningas Nebukadnessarin unen tulkinta. Jumalan valtakuntaa viimeisinä aikoina kuvaa unessa kivi, joka irtoaa vuoresta. Kivi vierii eteenpäin, kunnes se täyttää koko maan (Dan. 2; katso myös OL 65:2).

Dareios. *Katso myös* Babylon

Vanhassa testamentissa Meedian kuningas, joka hallitsi Babyloniassa Belsassarin kuoleman jälkeen (Dan. 6:1, 10, 26–29; 9:1; 11:1).

Debora

Vanhassa testamentissa naisprofeetta, joka oli Israelin tuomarina. Hän kannusti Barakia taisteluun kanaanilaisia vastaan (Tuom. 4). Deboran ja Barakin laulu ylisti Israelin vapautumista orjuudesta (Tuom. 5).

Delila. *Katso myös* Filistealaiset

Vanhassa testamentissa filistealainen nainen, joka petti ja kavalsi Simsonin (Tuom. 16).

Deseret. *Katso myös* Jerediläiset

Mormonin kirjassa jerediläinen sana, joka merkitsee 'hunajamehiläinen' (Et. 2:3)

Deuteronomium. *Katso* Viides Mooseksen kirja

Diakoni. *Katso myös* Aaronin pappeus

Seurakunnanpalvelijan kutsumus apostoli Paavalin aikana (Fil. 1:1; 1. Tim. 3:8–13) ja Aaronin pappeuden virka (OL 20:38, 57–59; 84:30, 111; 107:85).

Eeden. *Katso myös* Aadam; Eeva

Ensimmäisten vanhempiemme Aadamin ja Eevan kotipaikka (1. Moos. 2:8–3:24; 4:16; 2. Nefi 2:19–25; Moos. 3–4; Abr. 5), puutarha idässä Eedenissä. Aadam ja Eeva karkotettiin Eedenistä heidän syötyään kiellettyä hedelmää ja tultuaan kuolevaisiksi (Moos. 4:29). Myöhempien aikojen ilmoitus vahvistaa Raamatun kertomuksen Eedenin puutarhasta ja antaa sen tärkeän lisätiedon, että puutarha sijaitsi nykyisin Pohjois-Amerikaksi kutsutussa maanosassa.

Eeli. *Katso myös* Samuel, Vanhan testamentin profeetta

Vanhassa testamentissa ylipappi ja tuomari, kun Herra kutsui Samuelin profeetaksi (1. Sam. 3). Herra nuhteli Eeliä siitä, että tämä oli sallinut poikiensa jumalattomuuden (1. Sam. 2:22–36; 3:13).

Eeva. *Katso myös* Aadam; Aadamin ja Eevan lankeemus; Eeden

Ensimmäinen tämän maan päällä elänyt nainen (1. Moos. 2:21–25; 3:20). Hän oli Aadamin vaimo. Nimi Eeva tarkoittaa hepreassa 'elämä'. Hän sai sellaisen nimen, koska hän oli "kaikkien elävien äiti" (Moos. 4:26). Hän ja ensimmäinen mies Aadam saavat iankaikkisen kirkkauden tehtävänsä vuoksi, jonka ansiosta koko ihmiskunnan iankaikkinen kehitys on mahdollista.

Eevaa kiusattiin ja hän nautti kiellettyä hedelmää, **1. Moos.** 3 (2. Nefi 2:15–20; Moos. 4).

Presidentti Joseph F. Smith näki Eevan näyssä henkimaailmasta, **OL** 138:39.

Eeva oivalsi lankeemuksen välttämättömyyden ja iloitsi lunastuksesta, **Moos.** 5:11–12.

Efesolaiskirje. *Katso myös* Paavali; Paavalin kirjeet

Uudessa testamentissa apostoli Paavalin Efesoksen pyhille kirjoittama kirje. Kirje on hyvin tärkeä, sillä se sisältää Paavalin opetuksia Kristuksen kirkosta.

Luvussa 1 on tavallinen tervehdys. Luvuissa 2 ja 3 selitetään muutosta, joka ihmisissä tapahtuu, kun heistä tulee kirkon jäseniä – he kuuluvat samaan kansaan kuin pyhät, niin että pakanat ja juutalaiset ovat yhdistyneinä samassa kirkossa. Luvuissa 4–6 selitetään apostolien ja profeettojen tehtäviä, ykseyden tarpeellisuutta ja tarvetta pukea ylle Jumalan koko taisteluvarustus.

Efraim. *Katso myös* Israel; Joosef, Jaakobin poika; Manasse; Mormonin kirja

Vanhassa testamentissa Joosefin ja Asenatin toinen poika (1. Moos. 41:50–52; 46:20). Vastoin perinnäistapaa esikoisensiunauksen sai Efraim eikä Manasse, joka oli veljeksistä vanhempi (1. Moos. 48:17–20). Efraimista tuli Efraimin heimon kantaisä.

Efraimin heimo: Efraimille annettiin

Israelin esikoisoikeus (1. Aik. 5:1–2; Jer. 31:9). Viimeisinä aikoina Efraimin heimon etuoikeutena ja velvollisuutena on pitää hallussaan pappeutta, viedä palautetun evankeliumin sanoma maailmaan ja kohottaa merkkiviiri hajallaan olevan Israelin kokoamiseksi (Jes. 11:12–13; 2. Nefi 21:12–13). Efraimin lapset kruunaavat kirkkaudella ne, jotka palaavat pohjoisista maista viimeisinä päivinä (OL 133:26–34).

Efraimin tai Joosefin sauva: Efraimin heimoon kuuluvan, Jerusalemista Amerikkaan noin vuonna 600 eKr. johdatetun ryhmän aikakirja. Tätä aikakirjaa sanotaan Efraimin tai Joosefin sauvaksi eli Mormonin kirjaksi. Se ja Juudan sauva eli Raamattu todistavat yhdessä Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta, hänen ylösnousemuksestaan ja hänen jumalallisesta työstään noiden kahden Israelin huoneen osan keskuudessa.

Efraimista taitetaan oksa, joka kirjoittaa toisen todistuksen Kristuksesta, **JSR 1. Moos.** 50:24–26, 30–31. Juudan sauva ja Joosefin sauva tulevat yhdeksi, **Hes.** 37:15–19.

Juudan ja Joosefin kirjoitukset kasvavat yhteen, **2. Nefi** 3:12. Herra puhuu monille kansakunnille, **2. Nefi** 29.

Efraimin sauvan aikakirjan avaimet annettiin Moronille, **OL** 27:5.

Efraimin sauva. *Katso* Efraim: Efraimin tai Joosefin sauva

Egypti

Maa Afrikan koilliskulmassa. Egypti on suureksi osaksi hedelmätöntä ja autiota maata. Asukkaat asuvat valtaosin Niilin laaksossa, joka on Egyptissä noin 900 km pitkä.

Egypti oli muinoin rikas ja vauras. Suuria julkisia töitä tehtiin, kuten keinokastelukanavia, kaupunkien puolustuslinnoituksia ja kuninkaallisia muistomerkkejä – etenkin pyramidihautoja ja temppeleitä – jotka kuuluvat vieläkin maailman ihmeisiin. Egyptin hallinto jäljitteli aikanaan pappeuden patriarkaalista järjestystä (Abr. 1:21–27).

Abraham ja Joosef johdatettiin Egyptiin, jotta heidän perheensä säästyisivät nälänhädältä, **1. Moos.** 12:10 (1. Moos. 37:28). Joosef myytiin Egyptiin, **1. Moos.** 45:4–5 (1. Nefi 5:14–15). Jaakob johdatettiin Egyptiin, **1. Moos.** 46:1–7. Mooses johdatti Israelin lapset pois Egyptistä, **2. Moos.** 3:7–10; 13:14 (Hepr. 11:27; 1. Nefi 17:40; Moos. 1:25–26). Egypti oli pahan vertauskuva, **Hes.** 29:14–15 (Hoos. 9:3–7; Abr. 1:6, 8, 11–12, 23).

Enkeli käski Joosefin paeta Marian ja Jeesuksen kanssa Egyptiin, **Matt.** 2:13 (Hoos. 11:1).

Egyptus

Nooan pojan Haamin vaimon ja tyttären nimi. Kaldeassa nimi merkitsee ’Egyptiä’ eli ”sitä, mikä on kielletty” (Abr. 1:23–25).

Ehtoollinen. *Katso* Sakramentti

Elia. *Katso myös* Elia(s); Pelastus; Sinetöiminen

Vanhan testamentin profeetta, joka palasi myöhempinä aikoina antamaan sinetöimisvoiman avaimet Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle. Elia palveli aikanaan Israelin pohjoisessa valtakunnassa (1. Kun. 17–22; 2. Kun. 1–2). Hänellä oli suuri usko Herraan, ja hänet tunnetaan monista ihmeistä. Hänen pyynnöstään Jumala esti sateen 3½ vuoden ajan. Hän herätti pojan kuolleista ja kutsui tulen alas taivaasta (1. Kun. 17–18). Juutalaiset odottavat yhä Elian paluuta, josta Malakia profetoi (Mal. 3:23). Hän on yhä tervetullut vieras juutalaisten pääsiäisjuhlaan, jossa avoin ovi ja tyhjä paikka ovat aina häntä odottamassa.

Profeetta Joseph Smith sanoi, että Elialla oli Melkisedekin pappeuden sinetöimisvoima ja että hän oli viimeinen tällainen profeetta ennen Jeesuksen Kristuksen aikaa. Hän ilmestyi Mooseksen kanssa Kirkastusvuorella ja antoi pappeuden avaimet Pietarille, Jaakobille ja Johannekselle (Matt. 17:3). Hän ilmestyi Mooseksen ja muiden

kanssa jälleen 3. huhtikuuta 1836 Kirtlandin temppelissä Ohiossa ja antoi samat avaimet Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle (OL 110:13–16). Kaikki tämä oli valmistukseksi Herran toiselle tulemiselle, kuten kohdassa Mal. 3:23–24 sanotaan.

Elian voima on pappeuden sinetöimisvoima. Se, mikä sidotaan ja vapautetaan sen avulla maan päällä, sidotaan ja vapautetaan taivaassa (OL 128:8–18). Herran valituilla palvelijoilla maan päällä on nykyisin tämä sinetöimisvoima ja he suorittavat evankeliumin pelastavia toimituksia elävien ja kuolleiden puolesta (OL 128:8).

Sulki taivaat ja sai ruokaa korpeilta, **1. Kun.** 17:1–7. Sanoi, ettei lesken jauhoruukku tyhjene eikä öljypullo ehdy, **1. Kun.** 17:8–16. Herätti lesken pojan kuolleista, **1. Kun.** 17:17–24. Voitti Baalin papit, **1. Kun.** 18:21–39. Hiljainen humina puhui hänelle, **1. Kun.** 19:11–12. Nousi tulisissa vaunuissa taivaaseen, **2. Kun.** 2:11. Malakia profetoi, että Elia palaa myöhempinä aikoina, **Mal.** 3:23–24 (3. Nefi 25:5).

Ilmestyi Kirtlandin temppelissä Ohiossa vuonna 1836, **OL** 110:13–16.

Elia(s). *Katso myös* Elia

Nimeä tai nimitystä *Elia(s)* käytetään pyhissä kirjoituksissa eri merkityksissä:

Profeetta Elia(s): Elias on kreikankielinen muoto heprealaisesta nimestä Elia vuoden 1938 Uuden testamentin suomennoksessa; vuoden 1992 raamatunkäännöksessä muotoa Elias ei käytetä. Esimerkiksi kohdissa Matt. 17:3–4, Luuk. 4:25–26 ja Jaak. 5:17 Elia(s) tarkoittaa Vanhan testamentin profeettaa, jonka palvelutyöstä kerrotaan Ensimmäisessä ja Toisessa kuninkaiden kirjassa.

Edelläkävijä: Elia(s) tarkoittaa myös edelläkävijää. Esimerkiksi Johannes Kastaja oli Elia(s), koska hänet lähetettiin valmistamaan tietä Jeesukselle (Matt. 17:12–13).

Palauttaja: Nimitystä Elia(s) on käytetty myös muista erityisiin tehtäviin kutsutuista kuten Johannes Ilmestyksensaajasta (OL 77:14) ja Gabrielista (Luuk. 1:11–20; OL 27:6–7; 110:12).

Abrahamin taloudenhoitokauden aikana elänyt profeetta: Profeetta Esaias tai Elias, joka eli ilmeisesti Abrahamin aikana (OL 84:11–13; 110:12).

Elisa

Vanhassa testamentissa Israelin pohjoisen valtakunnan profeetta ja monen tuon maan kuninkaan uskottu neuvonantaja.

Elisalla oli lempeä ja rakastettava luonteenlaatu vailla sitä palavaa intoa, josta hänen opettajansa Elia tunnettiin. Hänen huomattavat ihmeensä (2. Kun. 2–5; 8) todistavat, että hän todella sai Elian voiman, kun hänestä tuli profeetta Elian seuraaja (2. Kun. 2:9–12). Hän esimerkiksi teki terveeksi huonon lähteen veden, jakoi kahtia Jordanin vedet, moninkertaisti lesken öljyn, herätti pojan kuolleista, paransi spitaalisen miehen, sai rautaisen kirveen kellumaan ja sumensi syyrialaisten silmät (2. Kun. 2–6). Hänen palvelutyönsä kesti yli viisikymmentä vuotta Joramin, Jehun, Joahasin ja Joasin hallituskausina.

Otti Elian viitan, **2. Kun.** 2:13. Moninkertaisti lesken öljyn, **2. Kun.** 4:1–7. Herätti sunemilaisen naisen pojan kuolleista, **2. Kun.** 4:18–37. Paransi syyrialaisen Naamanin, **2. Kun.** 5:1–14. Sumensi syyrialaisten sotilaiden silmät ja avasi palvelijansa silmät, **2. Kun.** 6:8–23.

Elisabet. *Katso myös* Johannes Kastaja

Uudessa testamentissa Sakariaan vaimo, Johannes Kastajan äiti ja Marian sukulainen (Luuk. 1:5–60)

Elohim. *Katso* Isä, taivaallinen; Jumala, jumaluus

Elämä. *Katso myös* Iankaikkinen elämä; Valo, Kristuksen

Ajallinen ja hengellinen olemassaolo, joka on mahdollista Jumalan voimasta.

Minä olen tänään pannut teidän valittavaksenne elämän ja menestyksen, **5. Moos.** 30:15–20. Sinä osoitat minulle elämän tien, **Ps.** 16:11. Joka pyrkii oikeuteen ja laupeuteen, saa elämän, **Sananl.** 21:21.

Joka varjelee elämäänsä, kadottaa sen, mutta joka elämänsä minun tähteni kadottaa, on sen löytävä, **Matt.** 10:39 (Matt. 16:25; Mark. 8:35; Luuk. 9:24; 17:33). Ihmisen Poika ei tullut ihmisten sieluja kadottamaan vaan pelastamaan, **Luuk.** 9:56. Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valo, **Joh.** 1:4. Joka uskoo minun lähettäjääni, on saanut elämän, **Joh.** 5:24. Minä olen tie, totuus ja elämä, **Joh.** 14:6. Jos olemme panneet toivomme Kristukseen vain tämän elämän ajaksi, olemme säälittävimpiä kaikista, **1. Kor.** 15:19–22. Uskoon liittyy lupaus sekä nykyisestä että tulevasta elämästä, **1. Tim.** 4:8.

Lapsemme voivat odottaa sitä elämää, joka on Kristuksessa, **2. Nefi** 25:23–27. Tämä elämä on ihmisille aika valmistautua kohtaamaan Jumala, **Alma** 34:32 (Alma 12:24). Minä olen maailman valo ja elämä, **3. Nefi** 9:18 (Moosia 16:9; 3. Nefi 11:11; Et. 4:12).

Siunattuja ovat ne, jotka ovat uskollisia niin elämässä kuin kuolemassa, **OL** 50:5. Tämä on iankaikkiset elämät – tuntea Jumala ja Jeesus Kristus, **OL** 132:24.

Tämä on minun työni ja kirkkauteni – ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen, **Moos.** 1:39.

Elämän kirja. *Katso myös* Muistokirja

Eräässä mielessä elämän kirja on ihmisen ajatusten ja tekojen summa – hänen elämänsä kirja. Pyhistä kirjoituksista ilmenee kuitenkin, että uskollisista pidetään myös taivaallista kirjaa, jossa on heidän nimensä ja jossa kerrotaan heidän vanhurskaista teoistaan.

Herra pyyhkii synnintekijät pois kirjastaan, **2. Moos.** 32:33.

Sitä, joka voittaa, ei pyyhitä pois elämän kirjasta, **Ilm.** 3:5. Avattiin myös elämän kirja, **Ilm.** 20:12 (OL 128:6–7).

Vanhurskaiden nimet kirjoitetaan elämän kirjaan, **Alma** 5:58.

Teidän rukouksenne on kirjoitettu pyhitettyjen nimien kirjaan, **OL** 88:2.

Elämän leipä. *Katso myös* Jeesus Kristus; Sakramentti

Jeesus Kristus on Elämän leipä. Sakramenttileipä on vertauskuva Kristuksen ruumiista.

Minä olen elämän leipä, **Joh.** 6:33–58.

Te saatte syödä ja juoda elämän leipää ja vettä, **Alma** 5:34. Leipä on Kristuksen ruumiin muistoksi, **3. Nefi** 18:5–7.

Leipä on vertauskuva Kristuksen lihasta, **OL** 20:40, 77 (Moroni 4).

Elämän puu. *Katso myös* Eeden

Puu Eedenin puutarhassa eli Jumalan puutarhassa (1. Moos. 2:9; Ilm. 2:7). Lehin unessa elämän puu kuvaa Jumalan rakkautta, ja sitä sanotaan suurimmaksi kaikista Jumalan lahjoista (1. Nefi 8; 11:21–22, 25; 15:36).

Kerubit ja leimuava miekka vartioivat elämän puun tietä, **1. Moos.** 3:24 (Alma 12:21–23; 42:2–6).

Johannes näki elämän puun, ja sen lehdistä kansat saivat terveyden, **Ilm.** 22:2.

Lehi näki elämän puun, **1. Nefi** 8:10–35. Nefi näki isänsä näkemän puun, **1. Nefi** 11:8–9. Rautakaide johtaa elämän puulle, **1. Nefi** 11:25 (1. Nefi 15:22–24). Kauhea kuilu erottaa jumalattomat elämän puusta, **1. Nefi** 15:28, 36. Oli oltava kielletty hedelmä vastakohtana elämän puulle, **2. Nefi** 2:15. Tulkaa Herran luokse, niin te saatte nauttia elämän puun hedelmää, **Alma** 5:34, 62. Jos ensimmäiset vanhempamme olisivat nauttineet elämän puusta, he olisivat olleet ikuisesti onnettomia, **Alma** 12:26. Jos te ette ravitse sanaa, te ette voi koskaan poimia elämän puun hedelmää, **Alma** 32:40.

Herra istutti elämän puun keskelle puutarhaa, **Moos.** 3:9 (Abr. 5:9). Jumala karkotti Aadamin Eedenistä, jottei hän ottaisi elämän puusta ja eläisi ikuisesti, **Moos.** 4:28–31.

Elävä vesi. *Katso myös* Jeesus Kristus

Herran Jeesuksen Kristuksen ja hänen opetustensa vertauskuva. Samoin kuin vesi on välttämätöntä fyysisen elämän ylläpitämiseksi, Vapahtaja ja hänen opetuksensa (elävä vesi) ovat välttämättömiä iankaikkisen elämän saamiseksi.

Te saatte riemuiten ammentaa vettä pelastuksen lähteistä, **Jes.** 12:3. He ovat hylänneet minut, elävän veden lähteen, **Jer.** 2:13.

Joka juo minun antamaani vettä, ei enää koskaan ole janoissaan, **Joh.** 4:6–15. Jos jonkun on jano, tulkoon minun luokseni ja juokoon, **Joh.** 7:37.

Rautakaide johti elävien vesien lähteelle, **1. Nefi** 11:25.

Nauttikaa vapaasti elämän vettä, **OL** 10:66. Minun käskyni ovat elävän veden lähde, **OL** 63:23.

Endaumentti. *Katso myös* Temppeli, Herran huone

Voiman lahja Jumalalta. Kelvolliset kirkon jäsenet voivat saada toimitusten kautta temppelissä voiman lahjan, joka sisältää opetukset ja pyhän pappeuden liitot, joita he tarvitsevat saavuttaakseen korotuksen. Endaumentti sisältää opetusta pelastussuunnitelmasta.

Siellä teille annetaan voima korkeudesta, **OL** 38:32, 38 (Luuk. 24:49; OL 43:16). Rakentakaa huone, jossa huoneessa minä aion antaa niille, jotka minä olen valinnut, voiman korkeudesta, **OL** 95:8. Minä olen valmistanut suuren endaumentin ja siunauksen, **OL** 105:12, 18, 33. Monet riemuitsevat endaumentin vuoksi, joka palvelijoilleni on annettu, **OL** 110:9. Säädökset ja tuomiot Siionin ylistykseksi, kunniaksi ja endaumentiksi vahvistetaan toimituksella minun pyhässä huoneessani, **OL** 124:39. Niille, jotka Isä kutsuu kuten Aaronin, annetaan pappeuden avaimet, **OL** 132:59.

Enkelit

Taivaassa on kahdenlaisia olentoja, joita kutsutaan enkeleiksi: henkiä sekä olentoja, joilla on liha- ja luuruumis. Henkinä olevat enkelit eivät ole vielä saaneet liha- ja luuruumista, taikka heillä on kerran ollut kuolevainen ruumis ja he odottavat ylösnousemusta. Enkelit, joilla on liha- ja luuruumis, joko ovat ylösnousseet kuolleista tai heidät on muutettu.

Pyhissä kirjoituksissa on monia viittauksia enkelien työhön. Toisinaan enkelit puhuvat ukkosen äänellä toimittaessaan perille Jumalan sanomia (Moosia 27:11–16). Myös vanhurskaita kuolevaisia ihmisiä voidaan sanoa enkeleiksi (JSR 1. Moos. 19:15 [Liiteosa]). Jotkut enkelit palvelevat Jumalan valtaistuimen ympärillä taivaassa (Alma 36:22).

Pyhissä kirjoituksissa puhutaan myös Perkeleen enkeleistä. Nämä ovat niitä henkiä, jotka seurasivat Lusiferia ja jotka karkotettiin pois Jumalan luota kuolevaisuutta edeltävässä elämässä ja singottiin alas maan päälle (Ilm. 12:1–9; 2. Nefi 9:9, 16; OL 29:36–37).

Jaakob näki Jumalan enkelien kulkevan ylös ja alas, **1. Moos.** 28:12. Jumalan enkelit tulivat Jaakobia vastaan, **1. Moos.** 32:1–2. Gideon näki Herran enkelin kasvoista kasvoihin, **Tuom.** 6:22. Enkeli ojensi kätensä Jerusalemia kohti hävittääkseen sen, **2. Sam.** 24:16. Enkeli kosketti Eliaa ja sanoi hänelle: Nouse ja syö, **1. Kun.** 19:5–7. Daniel näki näyssä enkeli Gabrielin, **Dan.** 8:15–16. Enkeli Mikael auttoi Danielia, **Dan.** 10:13.

Enkeli Gabriel lähetettiin Jumalan luota, **Luuk.** 1:19, 26–27. Perkeleen enkeleitä pidetään kahleissa tuomiopäivää varten, **Juud.** 1:6 (2. Piet. 2:4).

Ihmiset näkivät enkelien laskeutuvan taivaasta, **3. Nefi** 17:24. Moroni kirjoitti enkelien palveluksesta, **Moroni** 7:25–32.

Aaronin pappeus pitää hallussaan enkelien palveluksen avaimet, **OL** 13. Moroni, Johannes Kastaja, Pietari, Jaakob, Johannes, Mooses, Elia ja Elias palvelivat kaikki Joseph Smithiä enkeleinä, **OL** 27:5–12. Te ette kykene kestämään enkelien palvelusta, **OL** 67:13. Ylienkeli

Mikael on Aadam, **OL** 107:54. Enkelit ovat ylösnousseita persoonia, joilla on liha- ja luuruumis, **OL** 129. Ainoat enkelit, jotka palvelevat tätä maata, ovat niitä, jotka kuuluvat siihen, **OL** 130:5. Ihmiset, jotka eivät noudata Jumalan lakia iankaikkisesta avioliitosta, eivät ota vaimoa eivätkä mene vaimoksi, vaan heidät määrätään taivaassa enkeleiksi, **OL** 132:16–17.

Ennalta asettaminen. *Katso myös* Kuolevaisuutta edeltävä elämä

Jumalan uskollisten henkilapsien asettaminen kuolevaisuutta edeltävässä elämässä täyttämään tiettyjä tehtäviä kuolevaisen elämänsä aikana.

Jumala määräsi kansojen asuinsijat, **5. Moos.** 32:8. Ennen kuin sinut äidinkohdussa muovasin, minä asetin sinut profeetaksi, **Jer.** 1:5.

Jumala on säätänyt määräajat, **Ap. t.** 17:26. Ne, jotka hän edeltäkäsin on valinnut, hän on myös edeltä määrännyt, **Room.** 8:28–30. Jo ennen maailman luomista hän on valinnut meidät Kristuksessa, **Ef.** 1:3–4. Jeesus Kristus oli asetettu ennalta tulemaan Lunastajaksi, **1. Piet.** 1:19–20 (Ilm. 13:8).

Heidät oli kutsuttu ja valmistettu maailman perustamisesta asti, **Alma** 13:1–9.

Havaitsin jalot ja suuret, jotka oli valittu alussa, **OL** 138:55–56.

Rakas Poikani on ollut valittu alusta asti, **Moos.** 4:2. Abraham valittiin ennen syntymäänsä, **Abr.** 3:23.

Ennaltamääräämineen. *Katso* Ennalta asettaminen

Enos, Jaakobin poika

Mormonin kirjassa nefiläinen profeetta ja aikakirjanpitäjä, joka rukoili syntiensä anteeksiantoa ja sai sen uskonsa kautta Kristukseen (En. 1:1–8). Herra teki Enosin kanssa liiton Mormonin kirjan tuomisesta lamanilaisille julki (En. 1:15–17).

Enosin kirja: Mormonin kirjassa kirja, joka kertoo, kuinka Enos rukoili Herralta anteeksiantoa itselleen, kansalleen ja muille. Herra lupasi hänelle, että Mormonin kirja varjeltaisiin ja tuotaisiin lamanilaisten saataville joskus tulevaisuudessa. Vaikka kirjassa on vain yksi luku, siinä on vaikuttava kertomus miehestä, joka etsi Jumalaansa rukouksessa, eli kuuliaisesti Jumalan käskyjen mukaan ja riemuitsi ennen kuolemaansa Vapahtajan tuntemuksestaan.

Ensi hedelmä

Sadonkorjuun ensimmäiset tähkät, jotka uhrattiin Vanhan testamentin aikoina Herralle (3. Moos. 23:9–20). Jeesus Kristus oli Jumalan ensi hedelmä siten, että Hän nousi kuolleista ensimmäisenä (1. Kor. 15:20, 23; 2. Nefi 2:9). Ne, jotka ottavat vastaan evankeliumin ja kestävät uskollisina loppuun asti, ovat vertauskuvallisessa mielessä ensi hedelmä, sillä he kuuluvat Jumalalle.

Ne, jotka seuraavat Karitsaa, minne hän meneekin, ovat esikoislahja Jumalalle, **Ilm.** 14:4.

Ne, jotka laskeutuvat ensiksi Kristuksen kanssa, ovat ensi hedelmä, **OL** 88:98.

Ensimmäinen Mooseksen kirja. *Katso myös* Pentateukki

Ensimmäinen Mooseksen kirja on Vanhan testamentin ensimmäinen kirja ja profeetta Mooseksen kirjoittama. Se sisältää kertomuksen monesta alusta kuten maan luomisesta, eläinten ja ihmisen asettamisesta maan päälle, Aadamin ja Eevan lankeemuksesta, evankeliumin ilmoittamisesta Aadamille, heimojen ja rotujen synnystä, eri kielten synnystä Babylonin tornilla ja Abrahamin suvun alkuvaiheista, jotka johtivat Israelin huoneen muodostumiseen. Ensimmäisessä Mooseksen kirjassa tähdennetään Joosefin roolia Israelin olemassaolon turvaajana.

Myöhempien aikojen ilmoitus vahvistaa Ensimmäisen Mooseksen kirjan aitouden ja selventää sitä (1. Nefi 5; Et. 1; Moos. 1–8; Abr. 1–5).

Ensimmäisen Mooseksen kirjan luvut

1–4 kertovat maailman luomisesta ja Aadamin suvun vaiheista. Luvuissa 5–10 on Nooan kertomus. Luvuissa 11–20 kerrotaan Abrahamista ja hänen perheestään Iisakin aikaan asti. Luvuissa 21–35 kerrotaan Iisakin perheestä. Luvussa 36 kerrotaan Esausta ja hänen perheestään. Luvuissa 37–50 kerrotaan Jaakobin suvusta, Joosefin myymisestä Egyptiin sekä hänen työstään Israelin huoneen pelastamiseksi.

Ensimmäinen näky. *Katso myös* Evankeliumin palautus; Smith, Joseph nuorempi

Isän Jumalan ja hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen ilmestyminen profeetta Joseph Smithille lehdossa.

Joseph Smith nuorempi oli 14-vuotias keväällä vuonna 1820. Hän asui perheensä kanssa Palmyran kaupunkikunnassa New Yorkin osavaltiossa. Hieman länteen perheen kodista oli suuripuinen lehto. Joseph meni sinne rukoilemaan Jumalaa saadakseen tietää, mikä kirkko oli oikeassa. Raamattua lukiessaan hän oli saanut tunteen, että hänen täytyy pyytää vastausta Jumalalta (Jaak. 1:5–6). Vastaukseksi hänen rukoukseensa Isä ja Poika ilmestyivät hänelle ja kielsivät häntä liittymästä mihinkään silloin maan päällä olleista kirkoista, sillä ne olivat kaikki väärässä (JS–H 1:15–20). Tästä pyhästä kokemuksesta alkoi sarja tapahtumia, jotka johtivat evankeliumin ja Kristuksen tosi kirkon palauttamiseen.

Ensimmäinen presidenttikunta. *Katso myös* Ilmoitus; Pappeuden avaimet; Presidentti

Kirkon presidentti ja hänen neuvonantajansa. He muodostavat kolmen ylipapin koorumin ja johtavat koko kirkkoa. Ensimmäisellä presidenttikunnalla on kaikki pappeuden avaimet.

Valtakunnan avaimet kuuluvat aina ylipappeuden presidenttikunnalle, **OL** 81:2. Ylipappeuden presidenttikunnalla on oikeus toimia kaikissa viroissa, **OL** 107:9, 22. Joka ottaa vastaan minut, ottaa vastaan ensimmäisen presidenttikunnan, **OL** 112:20, 30. Ensimmäinen presidenttikunta saa ilmoituksia koko kirkkoa varten, **OL** 124:126.

Ensimmäiset periaatteet, evankeliumin. *Katso* Kaste, kastaminen; Parannus; Pyhä Henki; Usko

Epäjumalien palvonta

Varsinaisten epäjumalien palvontaa tai yletöntä kiintymystä johonkin tai omistautumista jollekin.

Sinulla ei saa olla muita jumalia, **2. Moos.** 20:3 (Moosia 12:35; 13:12–13). Jos te antaudutte palvelemaan vieraita jumalia, niin teidät perii tuho, **5. Moos.** 8:19. Röyhkeys on kuin pettävät jumalankuvat, **1. Sam.** 15:23. Olet karannut minun luotani, **Jes.** 57:8. Sinä olet ylistänyt hopeisia ja kultaisia jumalia, **Dan.** 5:23.

Te ette voi palvella sekä Jumalaa että mammonaa, **Matt.** 6:24. Ahneus on epäjumalanpalvelusta, **Kol.** 3:5. Lapset, pysykää erossa vääristä jumalista, **1. Joh.** 5:21.

Voi niitä, jotka palvovat epäjumalia, **2. Nefi** 9:37. Nefin kansan epäjumalien palvonta toi sille sen sodat ja tuhot, **Alma** 50:21.

Jokainen kulkee oman jumalansa kuvan perässä, **OL** 1:16. He tehkööt työtä omin käsin, jottei mitään epäjumalien palvontaa olisi, **OL** 52:39.

Epäjumalien palvonta eksytti Abrahamin isän, **Abr.** 1:27.

Epäpuhdas. *Katso* Puhdas ja epäpuhdas

Epäpyhä. *Katso* Jumalattomuus

Epäusko. *Katso myös* Usko

Uskon puute Jumalaan ja hänen evankeliumiinsa.

Koska he eivät uskoneet häneen, hän ei tehnyt siellä montakaan voimatekoa, **Matt.** 13:58. Epäuskonsa tähden Jeesuksen opetuslapset eivät pystyneet ajamaan

pois pahaa henkeä, **Matt.** 17:14–21. Auta minua epäuskossani, **Mark.** 9:23–24. Jeesus moitti apostolejansa epäuskosta ja heidän sydämensä kovuudesta, **Mark.** 16:14. Ei kai epäusko tee Jumalan uskollisuutta tyhjäksi, **Room.** 3:3.

On parempi, että yksi mies menehtyy kuin että kansakunta vaipuu ja menehtyy epäuskoon, **1. Nefi** 4:13. Kun tulee aika, jolloin he vaipuvat epäuskoon, hän antaa hajottaa ja lyödä heidät, **2. Nefi** 1:10–11 (OL 3:18). Epäuskonsa tähden he eivät voineet ymmärtää Jumalan sanaa, **Moosia** 26:1–5. Minä en voinut näyttää juutalaisille niin suuria ihmeitä heidän epäuskonsa tähden, **3. Nefi** 19:35.

Teidän mielenne on menneinä aikoina pimentynyt epäuskon tähden, **OL** 84:54–58.

Epävanhurskaus. *Katso myös* Jumalattomuus; Saastaisuus; Synti; Vanhurskaus

Jumalattomat, epävanhurskaat ihmiset eivät rakasta Jumalaa, eivät sitä, mikä on Jumalasta, eivätkä kannata hänen asiaansa.

Vääryydentekijät eivät saa omakseen Jumalan valtakuntaa, **1. Kor.** 6:9–10. Tuomion saavat ne, jotka ovat valinneet vääryyden, **2. Tess.** 2:12. Jeesus Kristus voi puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä, **1. Joh.** 1:9.

Väärämielinen kuningas vääristelee kaiken vanhurskauden tiet, **Moosia** 29:23. Tuhon perustus on laskettu lainopettajien ja tuomarien vääryydellä, **Alma** 10:27.

Minä lähetän teidät nuhtelemaan maailmaa vääristä teoista, **OL** 84:87. Sielu täytyy pyhittää kaikelta vääryydeltä, **OL** 88:17–18. Melkein kaikkien ihmisten taipumuksen mukaista on alkaa käyttää valtaa väärin, **OL** 121:39.

Erottaminen tehtävään. *Katso myös* Kutsumus; Kätten päällepaneminen

Pyhiin tarkoituksiin valitseminen ja pyhittäminen. Tehtävään erottaminen tarkoittaa tiettyyn kirkko-organisaation virkaan asettamista sellaisen henkilön kätten päällepanemisella, jolla on oikea valtuus. Ainoastaan pappeuskoorumien johtajat saavat avaimet, kun heidät erotetaan tehtävään. Muihin kuin koorumien johtajien tehtäviin erotettavat henkilöt voivat saada pappeuden siunauksen, mutta sen yhteydessä ei anneta avaimia.

Erottakaa Barnabas ja Saul minun työhöni, **Ap. t.** 13:2–3.

Muita piispoja erotettava palvelemaan, **OL** 68:14. Piispa, yleinen tuomari, tulee erottaa tähän palvelutyöhön, **OL** 107:17, 74.

Miehen täytyy olla Jumalan kutsuma profetian kautta ja kätten päällepanemisella, **UK** 1:5.

Erottamisen lahja. *Katso myös* Hengen lahjat

Lahja ymmärtää tai tietää jotakin Hengen voiman avulla. Erottamisen lahja on yksi Hengen lahjoista. Siihen sisältyy ihmisten todellisen luonteen ja hengellisten ilmentymien lähteen ja merkityksen havaitseminen.

Ihminen katsoo ulkokuorta, mutta Herra näkee sydämeen, **1. Sam.** 16:7. Voi niitä, jotka sanovat pahaa hyväksi, **Jes.** 5:20 (2. Nefi 15:20).

Hengen puhetta on tutkittava Hengen avulla, **1. Kor.** 2:14. Joku saa kyvyn erottaa eri henget toisistaan, **1. Kor.** 12:10.

Ammon pystyi lukemaan hänen ajatuksensa, **Alma** 18:18. Vieno ääni tunkeutui kuulijoiden sisimpään, **3. Nefi** 11:3.

Jottei teitä eksytettäisi, tavoitelkaa parhaita lahjoja, **OL** 46:8, 23. Kirkon johtajille annetaan kyky erottaa Hengen lahjat, **OL** 46:27. Ruumis, joka on täynnä valoa, käsittää kaiken, **OL** 88:67.

Mooses näki maan Jumalan Hengen avulla, **Moos.** 1:27.

Eräs. *Katso* Jumala, jumaluus; Ykseys

Esaias

Kreikankielinen muoto nimestä Jesaja.

Ei esiinny Raamatun nykyisessä suomennoksessa (ks. Luuk. 4:17). Abrahamin aikana eli Esaias-niminen profeetta (OL 76:100; 84:13).

Esau. *Katso myös* Iisak; Jaakob, Iisakin poika

Vanhassa testamentissa Iisakin ja Rebekan vanhempi poika ja Jaakobin kaksosveli. Veljekset kilpailivat keskenään syntymästä saakka (1. Moos. 25:19–26). Esaun jälkeläisistä edomilaisista ja Jaakobin jälkeläisistä israelilaisista tuli kilpailevat kansat (1. Moos. 25:23).

Esau myi esikoisuutensa Jaakobille, **1. Moos.** 25:33 (Hepr. 12:16–17). Vanhempiensa suruksi Esau otti heettiläisiä vaimoja, **1. Moos.** 26:34–35. Jaakob ja Esau tekivät sovinnon, **1. Moos.** 33.

Esikoinen. *Katso myös* Esikoisoikeus; Jeesus Kristus

Esikoispoika sai muinaisten patriarkkojen aikaan esikoisoikeuden (1. Moos. 43:33), ja siten periytyi suvun johto isän kuoltua. Esikoisen oli oltava kelvollinen saadakseen tämän vastuullisen aseman (1. Aik. 5:1–2), ja hän saattoi menettää esikoisoikeutensa harjoittamalla vääryyttä.

Mooseksen lain mukaan esikoispojan katsottiin kuuluvan Jumalalle. Esikoinen sai kaksinkertaisen osuuden isänsä omaisuudesta (5. Moos. 21:17). Isänsä kuoleman jälkeen hän oli vastuussa äitinsä ja sisartensa huolenpidosta.

Myös karjaeläinten urospuoliset esikoiset kuuluivat Jumalalle. Puhtaat eläimet käytettiin uhriksi, kun taas saastaiset eläimet saatettiin lunastaa omaksi tai myydä tai tappaa (2. Moos. 13:2, 11–13; 34:19–20; 3. Moos. 27:11–13, 26–27).

Esikoinen oli vertauskuva Jeesuksesta Kristuksesta ja hänen maanpäällisestä palvelutyöstään ja muistutti ihmisiä siitä, että suuri Messias oli tuleva (Moos. 5:4–8; 6:63).

Jeesus oli esikoinen taivaallisen Isämme henkilasten joukossa, Isän Ainosyntyinen lihassa ja ensimmäinen, joka nousi kuolleista ylösnousemuksessa (Kol. 1:13–18). Uskollisista pyhistä tulee Esikoisen kirkon jäseniä iankaikkisuudessa (OL 93:21–22).

Anna minulle esikoinen pojistasi, **2. Moos.** 22:28. Minä pyhitin omikseni kaikki Israelin esikoiset, **4. Moos.** 3:13.

Poika on esikoinen suuressa veljesjoukossa, **Room.** 8:29. Jumala tuo jälleen Esikoisensa maailmaan, **Hepr.** 1:6.

He ovat niitä, jotka ovat Esikoisen kirkko, **OL** 76:54, 94.

Isät antoivat minulle tämän esikoisoikeuden, **Abr.** 1:3.

Esikoisoikeus. *Katso myös* Esikoinen; Liitto

Esikoispojalle kuuluva perintöoikeus. Laajassa merkityksessä esikoisoikeuteen, tarkemmin syntymäoikeuteen, kuuluvat kaikki ne oikeudet ja koko se perintö, joka ihmiselle välittyy hänen syntyessään perheeseensä ja kulttuuripiiriinsä.

Myy minulle ensin esikoisuutesi, **1. Moos.** 25:29–34 (1. Moos. 27:36). Esikoinen istui esikoiselle kuuluvalla sijalla, **1. Moos.** 43:33. Hän asetti Efraimin Manassen edelle, **1. Moos.** 48:14–20 (Jer. 31:9). Esikoisoikeus kuului Joosefille, **1. Aik.** 5:2.

Esau myi esikoisuutensa, **Hepr.** 12:16.

Te olette laillisia perillisiä, **OL** 86:9. Siionilla on oikeus pappeuteen syntyperän vuoksi, **OL** 113:8 (Abr. 2:9–11).

Esra

Vanhassa testamentissa pappi ja lainopettaja, joka toi osan juutalaisista takaisin Jerusalemiin Babylonian vankeudesta (Esra 7–10; Neh. 8; 12). Vuonna 458 eKr. hän sai Persian kuninkaalta Artakserkseelta luvan viedä Jerusalemiin kaikki juutalaiset pakolaiset, jotka halusivat lähteä (Esra 7:12–26).

Ennen Esran aikaa papit valvoivat melko täydellisesti ”laiksi” kutsuttujen pyhien kirjoitusten kokoelman lukemista. Esra pyrki saamaan pyhät kirjoitukset kaikkien juutalaisten ulottuville. ”Lain kirjan” julkisesta lukemisesta tuli

lopulta keskeinen tapahtuma juutalaisten kansallisessa elämässä. Esran suurin opetus sisältyi kenties hänen omaan esimerkkiinsä, kun hän valmistautui sydämessään etsimään Herran lakia, noudattamaan sitä ja opettamaan sitä muille (Esra 7:10).

Esran kirja: Luvuissa 1–6 kuvataan tapahtumia 60–80 vuotta ennen Esran Jerusalemiin saapumista: Kyyroksen vuonna 537 eKr. antamaa julistusta ja juutalaisten paluuta Serubbabelin johdolla. Luvuissa 7–10 kerrotaan, kuinka Esra meni Jerusalemiin. Hän paastosi ja rukoili joukkoineen turvaa. Jerusalemista he löysivät monia juutalaisia, jotka olivat palanneet sinne aikaisemmin Serubbabelin johdolla ja ottaneet vaimoja liiton ulkopuolelta ja turmelleet siten itsensä. Esra rukoili heidän puolestaan ja vannotti heitä lupaamaan, että he eroaisivat noista vaimoista. Esran elämän loppuvaiheista kerrotaan Nehemian kirjassa.

Ester

Suuren uskon nainen ja Esterin kirjan päähenkilö.

Esterin kirja: Vanhassa testamentissa kirja, joka käsittää kertomuksen kuningatar Esterin osoittamasta suuresta rohkeudesta hänen pelastaessaan kansansa tuholta.

Luvuissa 1 ja 2 kerrotaan, kuinka Ester, juutalainen nainen ja Mordokainimisen juutalaisen miehen ottotytär, valittiin kauneutensa vuoksi Persian kuningattareksi. Luvussa 3 kerrotaan, että kuninkaan hovin korkea virkamies Haman vihasi Mordokaita ja hankki määräyksen, jonka mukaan kaikki juutalaiset oli surmattava. Luvuissa 4–10 kerrotaan, kuinka Ester suureen vaaraan asettuen paljasti kuninkaalle oman kansallisuutensa ja sai määräyksen kumotuksi.

Eter. *Katso myös* Jerediläiset

Mormonin kirjassa viimeinen jerediläinen profeetta (Et. 12:1–2).

Eterin kirja: Mormonin kirjassa oleva kirja, joka sisältää osia jerediläisten aikakirjasta. Jerediläiset olivat kansaryhmä, joka eli läntisellä pallonpuoliskolla monta sataa vuotta ennen Lehin kansaa. Eterin kirja saatiin 24 levystä, jotka Limhin kansa löysi (Moosia 8:8–9).

Luvuissa 1 ja 2 kerrotaan, kuinka jerediläiset lähtivät kotiseudultaan Babylonin tornin aikaan ja aloittivat matkansa nykyisin Amerikan mantereena tunnettuun paikkaan. Luvuissa 3–6 selitetään, että Jeredin veli näki Vapahtajan ennen hänen kuolevaisuuteen tuloaan ja että jerediläiset kulkivat kahdeksalla aluksella. Luvuissa 7–11 jatketaan niiden jumalattomien tapahtumien kuvausta, jotka suureksi osaksi hallitsivat jerediläisten historiaa. Moroni, joka muokkasi Eterin kirjaa, kirjoittaa luvuissa 12 ja 13 ihmeistä, joita tehtiin uskon kautta, sekä Kristuksesta ja Uudesta-Jerusalemista, joka on tuleva. Luvuissa 14 ja 15 kerrotaan, kuinka jerediläisistä tuli mahtava kansa, joka kuitenkin tuhoutui sisällissodassa jumalattomuuden tähden.

Evankelista. *Katso myös* Patriarkallinen siunaus; Patriarkka

Jeesuksen Kristuksen evankeliumin ilosanoman tuoja tai julistaja. Joseph Smith opetti, että evankelista on patriarkka. Patriarkat kutsutaan ja asetetaan kahdentoista apostolin johdolla antamaan erityisiä siunauksia, joita kutsutaan patriarkallisiksi siunauksiksi.

Herra kutsuu toisia apostoleiksi, toisia profeetoiksi ja toisia evankeliumin julistajiksi, **Ef.** 4:11. Julista evankeliumia, **2. Tim.** 4:5.

Me uskomme apostoleihin, profeettoihin, paimeniin, opettajiin, evankelistoihin, **UK** 1:6.

Evankeliumi. *Katso myös* Kristuksen oppi; Lunastussuunnitelma; Taloudenhoitokausi

Jumalan pelastussuunnitelma, jonka

Jeesuksen Kristuksen sovitus teki mahdolliseksi. Evankeliumiin sisältyvät ne iankaikkiset totuudet eli lait, liitot ja toimitukset, joita ihmiskunta tarvitsee palatakseen Jumalan luo. Jumala palautti evankeliumin täyteyden maan päälle profeetta Joseph Smithin kautta 1800-luvulla.

Menkää kaikkialle maailmaan ja julistakaa evankeliumi, **Mark.** 16:15.

Selkeitä ja kallisarvoisia Karitsan evankeliumin osia on salattu, **1. Nefi** 13:32. Tämä on minun evankeliumini, **3. Nefi** 27:13–21 (OL 39:6).

Mormonin kirja sisältää evankeliumin täyteyden, **OL** 20:8–9 (OL 42:12). Tämä on evankeliumi, **OL** 76:40–43. Melkisedekin pappeus hallitsee evankeliumia, **OL** 84:19. Jokainen saa kuulla evankeliumin täyteyden omalla kielellään, **OL** 90:11. Poika saarnasi evankeliumia kuolleiden hengille, **OL** 138:18–21, 28–37.

Evankeliumia on saarnattu alusta asti, **Moos.** 5:58. Evankeliumin ensimmäisten periaatteiden ja toimitusten kuvaus, **UK** 1:4.

Evankeliumi (Uuden testamentin kirja). *Katso myös* Johannes, Sebedeuksen poika; Luukas; Markus; Matteus

Neljä ensimmäistä Uuden testamentin kirjaa tai todistusta Jeesuksen kuolevaisesta elämästä ja hänen palvelutyönsä tapahtumista ovat evankeliumeja. Nämä Matteuksen, Markuksen, Luukkaan ja Johanneksen kirjoittamat kirjat ovat kirjallisia todistuksia Kristuksen elämästä. Mormonin kirjassa oleva Kolmas Nefin kirja on monella tapaa näiden neljän Uuden testamentin evankeliumin kaltainen.

Uuden testamentin kirjat kirjoitettiin alun perin kreikaksi. Kreikan sana *evankeliumi* merkitsee 'hyvä sanoma'. Hyvä sanoma on se, että Jeesus Kristus on sovittanut koko ihmiskunnan synnit ja lunastaa kaikki kuolleista ja palkitsee jokaisen ihmisen tämän tekojen mukaan (Joh. 3:16; Room. 5:10–11; 2. Nefi 9:26; Alma 34:9; OL 76:69).

Katso myös liitteen kohtaa Evankeliumiharmonia.

Evankeliumin palautus. *Katso myös* Evankeliumi; Luopumus; Smith, Joseph nuorempi; Taloudenhoitokausi

Jumalan työ hänen evankeliuminsa totuuksien ja toimitusten tuomiseksi jälleen ihmisten keskuuteen maan päälle. Jeesuksen Kristuksen evankeliumi hävisi maan päältä Kristuksen apostolien maanpäällistä palvelutyötä seuranneen luopumuksen vuoksi. Luopumuksen tähden evankeliumi oli palautettava. Jumala palautti evankeliumin maan päällä oleville ihmisille annettujen näkyjen, enkelien palveluksen ja ilmoitusten kautta. Palautus alkoi profeetta Joseph Smithistä (JS–H 1; OL 128:20–21) ja on jatkunut nykyiseen aikaan asti Herran elävien profeettojen työn kautta.

Herran pyhäkön vuori seisoo lujana. Ylimpänä vuorista se kohoaa, **Jes.** 2:2 (Miika 4:2; 2. Nefi 12:2). Jumala tekee ihmeellisiä, hämmästyttäviä ihmetekoja, **Jes.** 29:14 (2. Nefi 25:17–18; OL 4:1). Jumala on pystyttävä valtakunnan, joka ei ikinä tuhoudu, **Dan.** 2:44.

Elia tulee ja panee kaiken kohdalleen, **Matt.** 17:11 (Mark. 9:12; OL 77:14). Tulee aikoja, jolloin kaikki pannaan kohdalleen, **Ap. t.** 3:21 (OL 27:6). Määräajan tullessa Jumala yhdistää yhdeksi kaiken, **Ef.** 1:10. Minä näin uuden enkelin. Hänen tehtävänään oli julistaa ikuinen evankeliumi, **Ilm.** 14:6.

Evankeliumin täyteys tulee pakanoille, **1. Nefi** 15:13–18. Juutalaiset tuodaan takaisin tosi kirkkoon, **2. Nefi** 9:2. Totuus tulee myöhempinä aikoina, **3. Nefi** 16:7.

Kanssapalvelijoilleni minä annan Aaronin pappeuden, **OL** 13 (JS–H 1:69). Minä olen antanut valtakunnan avaimet viimeisiä aikoja varten, **OL** 27:6, 13–14 (OL 128:19–21). Israelin heimot kootaan yhteen, ja kaikki palautetaan, **OL** 77:9. Tämän taloudenhoitokauden avaimet on annettu, **OL** 110:16 (OL 65:2).

Pappeus on annettu aikojen täyttymisen taloudenhoitokauden aikana, **OL** 112:30.

Minä näin kaksi persoonaa, **JS–H** 1:17. Minä ilmoitan teille pappeuden Elian käden kautta, **JS–H** 1:38 (Mal. 3:23–24).

Exodus. *Katso* Toinen Mooseksen kirja

Farao. *Katso myös* Egypti; Egyptus

Haamin tyttären Egyptuksen vanhin poika (Abr. 1:25). Myös Egyptin kuninkaiden nimitys (Abr. 1:27).

Fariseukset. *Katso myös* Juutalaiset

Uudessa testamentissa juutalaisten keskuudessa ollut uskonnollinen ryhmä, jonka nimi viittaa erillään pysyttelemiseen. Fariseukset ylpeilivät sillä, että he noudattivat tiukasti Mooseksen lakia ja välttivät kaikkea pakanoihin liittyvää. He uskoivat kuoleman jälkeiseen elämään, ylösnousemukseen sekä enkelien ja henkien olemassaoloon. He uskoivat, että suullinen laki ja perinne olivat aivan yhtä tärkeitä kuin kirjoitetut lait. Heidän opetuksensa kutistivat uskonnon sääntöjen noudattamiseksi ja edistivät hengellistä ylpeyttä. He saivat monet juutalaiset epäilemään Kristusta ja hänen evankeliumiansa. Herra tuomitsi fariseukset ja heidän tekonsa kohdissa Matt. 23; Mark. 7:1–23 ja Luuk. 11:37–44.

Fayette, New York, USA

Tällä paikkakunnalla sijaitsi Peter Whitmer vanhemman maatila, jossa annettiin monia ilmoituksia profeetta Joseph Smith nuoremmalle. Kirkko perustettiin ja Herran ääni kuultiin siellä 6. huhtikuuta 1830 (OL 128:20).

Filemon. *Katso myös* Paavali

Uudessa testamentissa kristitty mies, joka omisti Onesimos-nimisen orjan. Tämä oli karannut ja liittynyt Paavalin seuraajiin. Paavali lähetti Onesimoksen takaisin Filemonille ja mukana kirjeen, jossa Paavali pyysi Filemonia antamaan orjalle anteeksi.

Filemon, Kirje Filemonille. *Katso myös* Paavali; Paavalin kirjeet

Uudessa testamentissa kirja, joka on otettu Paavalin kirjoittamasta kirjeestä. Paavalin kirje Filemonille on yksityinen kirje, joka koskee Onesimos-nimistä orjaa. Tämä oli ryöstänyt isäntänsä Filemonin ja karannut Roomaan. Paavali lähetti hänet takaisin isännälleen Kolossaan yhdessä Tykikoksen kanssa, joka vei Paavalin kirjeen kolossalaisille. Paavali pyysi Onesimokselle anteeksiantoa ja että hänet otettaisiin takaisin yhtenä kristityistä. Paavali kirjoitti tämän kirjeen ollessaan ensimmäistä kertaa vankina Roomassa.

Filippiläiskirje. *Katso myös* Paavali; Paavalin kirjeet

Uudessa testamentissa Paavalin kirje Filippin pyhille hänen ollessaan ensimmäistä kertaa vankina Roomassa.

Luvussa 1 on Paavalin tervehdys ja hänen ohjeitaan ykseydestä, nöyryydestä ja kestävyydestä. Luvussa 2 tähdennetään, että kaikkien on polvistuttava Kristuksen edessä ja että jokaisen on tehtävä työtä pelastuakseen. Luvussa 3 Paavali selittää, että hän on uhrannut kaiken Kristuksen tähden. Luvussa 4 Paavali kiittää Filippin pyhiä heidän lahjastaan.

Filippos

Uudessa testamentissa yksi seitsemästä, jotka valittiin avustamaan kahtatoista apostolia (Ap. t. 6:2–6). Hän saarnasi Samariassa ja etiopialaiselle hoviherralle (Ap. t. 8).

Filippus

Uudessa testamentissa Betsaidasta kotoisin oleva Filippus oli yksi Vapahtajan kahdestatoista alkuperäisestä apostolista (Matt. 10:2–4; Joh. 1:43–45).

Filistealaiset

Vanhassa testamentissa alun perin Kaftorista lähtöisin ollut heimo (Aam.

9:7), joka piti hallussaan hedelmällistä Välimeren rannikon alankoa Jafosta Egyptin rajapurolle jo ennen Abrahamin aikaa (1. Moos. 21:32). Filistealaisten ja israelilaisten välillä oli vuosikausia sotilaallista kamppailua. Filistealaisten alueesta käytetty nimi Palestiina yleistyi lopulta tarkoittamaan koko Pyhää maata.

Israel oli neljäkymmentä vuotta filistealaisten armoilla, **Tuom.** 13:1. Simson taisteli filistealaisia vastaan, **Tuom.** 13–16. Goljat oli filistealainen, kotoisin Gatista, **1. Sam.** 17. Daavid voitti filistealaiset, **1. Sam.** 19:8.

Gabriel. *Katso myös* Enkelit; Maria, Jeesuksen äiti; Nooa, Raamatun patriarkka

Enkeli, joka lähetettiin Danielin (Dan. 8:16; 9:21), Sakariaan (Luuk. 1:11–19; OL 27:7), Marian (Luuk. 1:26–38) ja muiden (OL 128:21) luokse. Profeetta Joseph Smith sanoi, että Gabriel on Vanhan testamentin profeetta Nooa.

Gad, Jaakobin poika. *Katso myös* Israel; Jaakob, Iisakin poika

Vanhassa testamentissa Jaakobin ja Silpan poika (1. Moos. 30:10–11). Hänen jälkeläisistään tuli yksi Israelin heimoista.

Gadin heimo: Katso Jaakobin siunausta pojalleen Gadille kohdasta 1. Moos. 49:19. Katso Mooseksen siunausta Gadin heimolle kohdasta 5. Moos. 33:20–21. Näiden siunausten mukaan Gadin jälkeläiset tulisivat olemaan sotaisia. Heille annettiin Kanaaninmaassa alue, joka on Jordanin itäpuolella. Siellä oli hyvää laidunmaata ja runsaasti vettä.

Gad, näkijä. *Katso myös* Pyhät kirjoitukset: Kadonneet pyhät kirjoitukset

Vanhassa testamentissa profeetta ja Daavidin uskollinen ystävä ja neuvonantaja (1. Sam. 22:5; 2. Sam. 24:11–19). Hän kirjoitti kirjan Daavidin ajan tapahtumista, mutta se on kadonnut (1. Aik. 29:29).

Gadiantonin rosvot. *Katso myös* Salaliitto

Mormonin kirjassa Gadiantonnimisen jumalattoman nefiläisen perustama rosvojoukko. Sen organisaatio perustui salailuun ja saatanallisiin valoihin.

Gadianton aiheutti nefiläiskansakunnan tuhon, **Hel.** 2:12–13. Perkele antoi Gadiantonille salaisia valoja ja liittoja, **Hel.** 6:16–32. Salaliitot aiheuttivat jerediläiskansakunnan tuhon, **Et.** 8:15–26.

Galatalaiskirje. *Katso myös* Paavali; Paavalin kirjeet

Kirja Uudessa testamentissa. Alun perin kirje, jonka apostoli Paavali kirjoitti Galatiassa asuville pyhille. Tämän kirjeen aiheena on, että todellinen vapaus voidaan löytää vain elämällä Jeesuksen Kristuksen evankeliumin mukaan. Jos pyhät omaksuisivat Mooseksen lain noudattamista vaativien juutalaiskristittyjen opetukset, he rajoittaisivat sitä vapautta, jonka he olivat löytäneet Kristuksessa, tai hävittäisivät sen. Paavali vahvistaa kirjeessä oman apostolinasemansa, selittää oppia vanhurskaaksi tulemisesta uskon kautta ja vakuuttaa hengellisen uskonnon arvoa.

Luvuissa 1 ja 2 Paavali pahoittelee saamaansa tietoa luopumuksesta galatalaisten keskuudessa ja selventää asemaansa apostolien joukossa. Luvuissa 3 ja 4 selitetään oppia uskosta ja teoista. Luvuissa 5 ja 6 on saarna uskon opin käytännön tuloksista.

Galilea

Muinaisina ja nykyisinä aikoina Israelin pohjoisin osa Jordanin ja Galileanjärven länsipuolella. Galilea on noin sata kilometriä pitkä ja viisikymmentä kilometriä leveä. Muinoin siellä oli Israelin parhaita maita ja vilkkaimpia kaupunkeja. Tärkeät tiet Damaskokseen, Egyptiin ja itäiseen Israeliin kulkivat

Galilean kautta. Sen mainio ilmasto ja hedelmällinen maa tuottivat suuren sadon oliiveja, vehnää, ohraa ja rypäleitä. Galileanjärvessä riitti kalaa suurimittaiseen vientiin, mikä toi alueelle paljon rikkautta. Vapahtaja vietti paljon ajastaan Galileassa.

Galileassa nousee suuri valo, **Jes.** 8:23–9:2 (2. Nefi 19:1–3).

Jeesus kulki Galileassa saarnaten, opettaen ja parantaen, **Matt.** 4:23. Ylösnousemuksensa jälkeen Jeesus ilmestyi Galileassa, **Mark.** 14:28 (Joh. 21:1–14). Jeesuksen maine levisi kautta Galilean, **Luuk.** 4:14. Jeesus aloitti ihmetekonsa Galilean Kaanassa, **Joh.** 2:11.

Galileanjärvi: Galileanjärvi sijaitsee Pohjois-Israelissa. Raamatussa sitä kutsutaan myös Gennesaretinjärveksi tai Tiberiaanjärveksi. Jeesus saarnasi siellä usein (Matt. 13:2). Järvi on päärynänmuotoinen, kaksikymmentä kilometriä pitkä ja kaksitoista kilometriä leveä leveimmältä kohdaltaan. Sen pinta on 210 metriä merenpinnan alapuolella, minkä vuoksi ympärillä oleva ilma on usein melko helteistä. Vuorilta syöksyvän kylmän ilman ja veden päällä olevan lämpimän ilman kohtaaminen aiheuttaa usein äkillisiä myrskyjä (Luuk. 8:22–24).

Gamaliel. *Katso myös* Fariseukset

Maineikas fariseus, joka tunsi Uuden testamentin aikaan juutalaisten lain ja opetti sitä. Apostoli Paavali oli hänen oppilaitaan (Ap. t. 22:3). Hänellä oli paljon vaikutusvaltaa Sanhedrinissa (Ap. t. 5:34–40)

Genesis. *Katso* Ensimmäinen Mooseksen kirja

Getsemane. *Katso myös* Sovitus; Öljymäki

Uudessa testamentissa mainittu puutarha lähellä Öljymäkeä. Arameassa *getsemane* merkitsee ’öljypuristin’. Jeesus meni tähän puutarhaan sinä yönä, jolloin Juudas kavalsi hänet. Hän rukoili ja kärsi Getsemanessa ihmiskunnan syntien vuoksi (Matt. 26:36, 39; Mark. 14:32; Joh. 18:1; Alma 21:9; OL 19:15–19).

Getsemanen puutarha. *Katso* Getsemane

Gideon (Mormonin kirja)

Uskollinen nefiläisjohtaja.

Vahva mies ja kuningas Nooan vihollinen, **Moosia** 19:4–8. Neuvoi kuningas Limhiä, **Moosia** 20:17–22. Esitti suunnitelman, kuinka paeta lamanilaisten orjuudesta, **Moosia** 22:3–9. Sai surmansa Nehorin miekasta, **Alma** 1:8–10.

Gideon (Vanha testamentti)

Johtaja, joka vapautti Israelin midianilaisten vallasta (Tuom. 6:11–40; 7–8).

Gileadin balsami

Hyvänhajuista pihkaa tai voidetta, jota käytettiin haavojen parantamiseen (1. Moos. 43:11; Jer. 8:22; 46:11; 51:8). Pensasta, jonka pihkasta balsami tehtiin, kasvoi Gileadissa Vanhan testamentin aikoina niin runsaasti, että balsamia sanottiin ”Gileadin balsamiksi” (1. Moos. 37:25; Hes. 27:17).

Gog. *Katso myös* Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen; Magog

Magogin kuningas. Hesekiel profetoi, että Herran toisen tulemisen aikaan Gog valloittaisi Israelin (Hes. 38–39). Toinen taistelu, jota kutsutaan Gogin ja Magogin taisteluksi, käydään tuhatvuotisen valtakunnan lopussa (Ilm. 20:7–9; OL 88:111–116).

Golgata. *Katso myös* Jeesus Kristus; Ristiinnaulitseminen

Golgata merkitsee aramean kielessä ’pääkallo’. Se on Jeesuksen ristiinnaulitsemispaikan nimi (Matt. 27:33; Mark. 15:22; Luuk. 23:33; Joh. 19:17).

Goljat. *Katso myös* Daavid

Vanhassa testamentissa filistealainen jättiläinen, joka haastoi israelilaisten sotajoukon. Daavid otti haasteen vastaan ja surmasi hänet Herran avulla (1. Sam. 17).

Gomorra. *Katso myös* Sodoma

Vanhassa testamentissa jumalaton kaupunki, jonka Herra hävitti (1. Moos. 19:12–29).

Haam. *Katso myös* Nooa, Raamatun patriarkka

Vanhassa testamentissa Nooan kolmas poika (1. Moos. 5:32; 6:10; Moos. 8:12, 27).

Nooa ja hänen poikansa menivät perheineen arkkiin, **1. Moos.** 7:13. Haamin poika Kanaan kirottiin, **1. Moos.** 9:18–25.

Haamin hallinto oli patriarkaalista, ja häntä siunattiin maan siunauksilla ja viisaudella mutta ei sen suhteen, mitä pappeuteen kuuluu, **Abr.** 1:21–27. Haamin vaimo Egyptus oli Kainin jälkeläinen; heidän tyttärensä Egyptuksen pojat asettuivat Egyptiin, **Abr.** 1:23, 25 (Ps. 105:23; 106:21–22).

Haarniska

Sotilaan ruumiin suojus. Vertauskuvallisessa mielessä pyhien tulisi pukeutua vanhurskauden haarniskaan suojellakseen itseään pahalta (Jes. 59:17; Ef. 6:14).

Habakuk

Vanhassa testamentissa profeetta, joka puhui Juudassa kansan synnillisyydestä mahdollisesti Jojakinin hallituskaudella (noin 600 eKr.).

Habakukin kirja: Luvussa 1 on Herran ja hänen profeettansa välinen keskustelu, samanlainen kuin Jeremian kirjan luvussa 12 ja Opin ja liittojen luvussa 121. Habakuk on pahoillaan siitä, että jumalattomat näyttävät menestyvän. Luvussa 2 Herra neuvoo Habakukia olemaan kärsivällinen – vanhurskaiden täytyy oppia elämään uskosta. Luvussa 3 on Habakukin rukous, jossa hän tunnustaa Jumalan oikeudenmukaisuuden.

Hagar. *Katso myös* Abraham; Ismael, Abrahamin poika

Vanhassa testamentissa Saaran egyptiläinen orjatar, josta tuli Abrahamin vaimo ja Ismaelin äiti (1. Moos. 16; 25:12; OL 132:34, 65). Herra lupasi Hagarille, että hänen pojastaan polveutuisi suuri kansa (1. Moos. 21:9–21).

Haggai

Vanhan testamentin profeetta, joka profetoi noin vuonna 520 eKr. Jerusalemissa, pian sen jälkeen kun juutalaiset olivat palanneet pakkosiirtolaisuudestaan Babyloniasta (Esra 5:1; 6:14). Hän puhui Herran temppelin jälleenrakentamisesta Jerusalemiin ja nuhteli ihmisiä, koska sitä ei ollut saatu valmiiksi. Hän kirjoitti myös tuhatvuotisen valtakunnan temppelistä ja Vapahtajan hallinnosta.

Haggain kirja: Luvussa 1 Herra nuhtelee ihmisiä siitä, että he asuvat valmiissa taloissaan, samalla kun temppeli on rakentamatta. Luvussa 2 on Haggain profetia siitä, että Herra antaa rauhan temppelillensä.

Hagot

Mormonin kirjassa nefiläinen laivanrakentaja (Alma 63:5–7)

Hajaannus. *Katso* Israel: Israelin hajottaminen

Hallitus. *Katso myös* Perustuslaki, Yhdysvaltain

Kun Jeesus Kristus palaa, hän perustaa vanhurskaan hallituksen.

Hän kantaa valtaa harteillaan, **Jes.** 9:5 (2. Nefi 19:6).

Antakaa keisarille mikä keisarille kuuluu, **Matt.** 22:21 (OL 63:26). Jokaisen on suostuttava esivaltansa alaisuuteen, **Room.** 13:1. Rukoilkaa kuninkaiden ja kaikkien vallanpitäjien puolesta, **1. Tim.** 2:1–2. Heidän on toteltava esivaltaa ja viranomaisia ja oltava näille kuuliaisia, **Tit.** 3:1. Taipukaa Herran vuoksi kaiken maallisen järjestyksen alaisuuteen, **1. Piet.** 2:13–14. Jeesus Kristus on hallitseva aina ja ikuisesti, **Ilm.** 11:15.

Kuninkaiksi pitäisi saada oikeamielisiä miehiä, **Moosia** 23:8. Toimittakaa asianne kansan äänen mukaan, **Moosia** 29:26.

Kristus on meidän hallitsijamme, kun hän tulee, **OL** 41:4. Sen, joka pitää Jumalan lait, ei tarvitse rikkoa maan lakeja, **OL** 58:21. Kun jumalattomat hallitsevat, kansa huokaa, **OL** 98:9–10. Jumala on asettanut hallitusvallat ihmiskunnan hyväksi, **OL** 134:1–5. Ihmisten velvollisuutena on tukea ja ylläpitää hallitusvaltaa, **OL** 134:5.

Me uskomme, että kuninkaille, presidenteille, hallitsijoille ja hallitusmiehille tulee olla alamainen, **UK** 1:12.

Hanna (Uusi testamentti)

Asserin heimoon kuuluva naisprofeetta. Jeesuksen syntymän aikaan hän oli iäkäs leski. Hän näki Jeesus-lapsen, kun tämä tuotiin temppeliin, ja tunsi hänet Lunastajaksi (Luuk. 2:36–38).

Hanna (Vanha testamentti). *Katso myös* Samuel, Vanhan testamentin profeetta

Profeetta Samuelin äiti. Herra antoi Samuelin Hannalle vastaukseksi tämän rukouksiin (1. Sam. 1:11, 20–28). Hanna pyhitti Samuelin Herralle. Hänen kiitosvirtensä on verrattavissa Jeesuksen äidin Marian kiitosvirteen (1. Sam. 2:1–10; Luuk. 1:46–55).

Hannas. *Katso myös* Kaifas

Uudessa testamentissa hyvin vaikutusvaltainen Sanhedrinin jäsen. Vangittu Jeesus vietiin ensiksi hänen eteensä (Joh. 18:13). Hänellä oli myös johtava osa apostolien tuomitsemisessa (Ap. t. 4:3–6).

Harmageddon. *Katso myös* Gog; Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen; Magog

Nimi *Harmageddon* tulee heprean sanoista *har megiddo,* jotka merkitsevät 'Megiddon vuori'. Megiddon laakso on Jisreelin tasangon länsiosassa, kahdeksankymmentä kilometriä Jerusalemista pohjoiseen. Siellä käytiin useita ratkaisevia taisteluita Vanhan testamentin aikoina. Suurta lopullista taistelua, joka käydään lähellä Herran toisen tulemisen aikaa, sanotaan Harmageddonin taisteluksi, koska se alkaa samalta paikalta. (Ks. Hes. 39:11; Sak. 12–14, etenkin 12:11; Ilm. 16:14–21.)

Harris, Martin. *Katso myös* Mormonin kirjan silminnäkijät

Yksi Mormonin kirjan jumalallisen alkuperän ja totuudellisuuden kolmesta todistajasta. Auttoi taloudellisesti Joseph Smithiä ja kirkkoa. Herra käski Martin Harrisia myymään omaisuutensa ja antamaan rahansa Mormonin kirjan painatuskuluihin (OL 19:26–27, 34–35), olemaan esimerkkinä kirkolle (OL 58:35) sekä auttamaan palvelutyön kulujen maksamisessa (OL 104:26).

Martin Harris erotettiin kirkosta, mutta myöhemmin hän palasi sen jäsenyyteen. Hän todisti elämänsä loppuun asti, että hän oli nähnyt enkeli Moronin ja kultalevyt, joista Joseph Smith käänsi Mormonin kirjan.

Haureus. *Katso myös* Aistillisuus; Aviorikos; Siveys

Suppeassa merkityksessä luvaton sukupuoliyhteys kahden henkilön välillä, jotka eivät ole keskenään naimisissa; laajemmassa merkityksessä siveettömyys yleensä. Pyhissä kirjoituksissa haureutta käytetään toisinaan luopumuksen vertauskuvana.

Karttakaa haureutta, **Ap. t.** 15:20. Ruumis ei ole siveettömyyttä vaan Herraa varten, **1. Kor.** 6:13–18. Haureuden välttämiseksi tulee kunkin miehen elää oman vaimonsa kanssa, **1. Kor.** 7:2–3. Jumalan tahto on, että te kavahdatte siveettömyyttä, **1. Tess.** 4:3.

Jaakob varoitti Nefin kansaa haureudesta, **MK Jaak.** 3:12. Te olette murhienne ja haureutenne tähden kypsymässä tuhoon, **Hel.** 8:26.

Haureudentekijöiden täytyy tehdä parannus voidakseen liittyä kirkkoon, **OL** 42:74–78.

Hauta. *Katso myös* Ylösnousemus

Kuolevaisen ruumiin viimeinen leposija. Sovituksen tähden kaikki nousevat ylös haudasta.

Kristuksen ylösnousemuksen jälkeen haudat aukenivat ja monia ruumiita nousi ylös, **Matt.** 27:52–53 (3. Nefi 23:9–13). Missä on voittosi, kuolema, **1. Kor.** 15:55.

Haudan täytyy luovuttaa kuolleensa, **2. Nefi** 9:11–13.

Ne, jotka ovat nukkuneet haudassa, tulevat esiin, **OL** 88:97–98. Kasteallas on haudan vertauskuva, **OL** 128:12–13.

Hebron

Muinainen kaupunki Juudassa, kolmekymmentä kilometriä Jerusalemista etelään. Abraham perheineen haudattiin Hebroniin (1. Moos. 49:29–32). Daavid piti Hebronia pääkaupunkinaan hallituskautensa alussa (2. Sam. 5:3–5).

Heikkous. *Katso myös* Nöyryys

Kuolevaisuuden ja kyvyttömyyden, voimattomuuden tai taidottomuuden tila. Heikkous on olotila. Kaikki ihmiset ovat heikkoja, ja vain Jumalan armosta he saavat voimaa tehdä vanhurskaita tekoja (MK Jaak. 4:6–7). Tämä heikkous ilmenee osaksi henkilökohtaisissa heikkouksissa ja vajavaisuuksissa, joita jokaisella ihmisellä on.

Voimistakaa uupuneet kädet, **Jes.** 35:3–4.

Tahtoa ihmisellä on, mutta luonto on heikko, **Matt.** 26:41 (Mark. 14:38).

Tahtoisin puolustella itseäni sen heikkouden tähden, joka minussa on lihan mukaan, **1. Nefi** 19:6. Minua on käsketty kirjoittamaan nämä asiat heikkoudestani huolimatta, **2. Nefi** 33:11. Älä ole palvelijallesi vihainen hänen heikkoutensa tähden, **Et.** 3:2. Pakanat tulevat pilkkaamaan näitä asioita meidän kirjoittamisemme heikkouden tähden, **Et.** 12:23–25, 40. Minä näytän heille heidän heikkoutensa, **Et.** 12:27–28. Koska sinä olet nähnyt heikkoutesi, sinusta tehdään vahva, **Et.** 12:37.

Se, joka on heikko teidän keskuudessanne, tehdään tämän jälkeen vahvaksi, **OL** 50:16. Jeesus Kristus tuntee ihmisen heikkouden, **OL** 62:1.

Helaman, Alman poika. *Katso myös* Alma, Alman poika; Antinefilehiläiset; Helamanin pojat

Mormonin kirjassa Alman, Alman pojan, vanhin poika (Alma 31:7). Helaman oli profeetta ja sotapäällikkö.

Alma uskoi kansansa aikakirjat sekä jerediläisten levyt pojalleen Helamanille, **Alma** 37:1–2, 21. Alma käski Helamanin jatkaa kansansa historian kirjoittamista, **Alma** 45–62. Helaman perusti uudestaan kirkon, **Alma** 45:22–23. Kaksituhatta nuorta ammonilaista soturia halusivat Helamanin johtajakseen, **Alma** 53:19, 22. Helaman ja hänen nuoret ammonilaisensa taistelivat lamanilaisia vastaan ja varjeltuivat uskon kautta, **Alma** 57:19–27.

Helaman, Helamanin poika

Mormonin kirjassa profeetta ja aikakirjanpitäjä, joka opetti nefiläiskansaa. Hän oli Alma nuoremman pojanpoika ja sen Nefin isä, jolle annettiin valta kaikkiin luonnonvoimiin. Helaman kirjoitti Helamanin kirjan yhdessä poikansa Nefin kanssa.

Helamanin kirja: Luvuissa 1–2 kuvataan suurten poliittisten vaikeuksien aikaa. Luvuissa 3–4 kerrotaan, että Helaman ja nefiläisten sotajoukkojen ylin päällikkö Moroniha saavuttivat viimeinkin rauhan joksikin aikaa. Mutta näistä hyvistä johtajista huolimatta kansa kävi yhä jumalattomammaksi. Kohdassa Hel. 5:1–6:14 Nefi luopuu tuomarinistuimesta, kuten hänen isoisänsä Almakin oli tehnyt, opettaakseen kansaa. Kansa teki parannuksen joksikin aikaa. Kohdassa Hel. 6:15–12:26 kansa kuitenkin käy jumalattomaksi. Viimeisissä luvuissa 13–16 on merkittävä kertomus profeetasta nimeltä Samuel Lamanilainen, joka ennusti Vapahtajan syntymästä ja ristiinnaulitsemisesta ja näihin tapahtumiin liittyvistä merkeistä.

Helaman, kuningas Benjaminin poika. *Katso myös* Benjamin, Moosian isä

Mormonin kirjassa yksi kuningas

Benjaminin kolmesta pojasta (Moosia 1:2–8).

Helamanin pojat. *Katso myös* Antinefilehiläiset; Helaman, Alman poika

Mormonin kirjassa ammonilaisina tunnettujen kääntyneiden lamanilaisten poikia, joista tuli Helamanin alaisia sotureita (Alma 53:16–22).

Helaman piti heitä arvollisina kutsuttaviksi hänen pojikseen, **Alma** 56:10. Heidän äitinsä olivat opettaneet heille, ettei heidän pitänyt epäillä Herran kykyä pelastaa heidät, **Alma** 56:47. He voittivat lamanilaiset ja varjeltuivat uskonsa kautta, niin ettei yksikään saanut surmaansa, **Alma** 56:52–54, 56; 57:26.

Helluntai. *Katso myös* Mooseksen laki

Helluntai eli viljankorjuujuhla kuului Mooseksen lakiin, ja se pidettiin viisikymmentä päivää pääsiäisen jälkeen (3. Moos. 23:16). Helluntaita oli määrä viettää sadonkorjuujuhlana, ja Vanhassa testamentissa sitä sanotaan elonleikkuujuhlaksi eli viikkojuhlaksi. Tämä juhla oli meneillään, kun apostolit tulivat Jerusalemissa täyteen Pyhää Henkeä ja puhuivat kielillä (Ap. t. 2; OL 109:36–37).

Helvetti. *Katso myös* Kadotuksen pojat; Kuolema, hengellinen; Perkele; Tuomio

Myöhempien aikojen ilmoituksissa helvetistä puhutaan ainakin kahdessa merkityksessä. Ensiksi, se on väliaikainen asuinsija henkimaailmassa niille, jotka ovat olleet tottelemattomia kuolevaisuudessa. Tässä merkityksessä helvetillä on loppu. Siellä oleville hengille opetetaan evankeliumia, ja joskus parannuksensa jälkeen he nousevat ylös siihen kirkkauden asteeseen, johon ovat arvollisia. Ne, jotka eivät tee parannusta mutta eivät ole myöskään kadotuksen poikia, jäävät helvettiin koko tuhatvuotisen valtakunnan ajaksi. Näiden tuhannen vaivan vuoden jälkeen he nousevat ylös telestiseen kirkkauteen (OL 76:81–86; 88:100–101).

Toiseksi, helvetti on niiden pysyvä paikka, joita Jeesuksen Kristuksen sovitus ei lunasta. Tässä merkityksessä helvetti on pysyvä. Se on niitä varten, jotka havaitaan ”yhä saastaisiksi” (OL 88:35, 102). Tämä on paikka, jossa Saatana, hänen enkelinsä ja kadotuksen pojat – ne, jotka ovat kieltäneet Pojan sen jälkeen kun Isä on ilmoittanut hänet – asuvat ikuisesti (OL 76:43–46).

Toisinaan helvettiin joutuvien sanotaan pyhissä kirjoituksissa menevän ulkoiseen pimeyteen.

Daavidin sielua ei hylätä tuonelaan, **Ps.** 16:10 (Ps. 86:13).

Helvetin tuli ei sammu, **Mark.** 9:43 (Moosia 2:38). Rikas mies kohotti katseensa tuonelan tuskissa, **Luuk.** 16:22–23 (OL 104:18). Kuolema ja Tuonela antoivat kuolleensa, **Ilm.** 20:13.

Paikka on valmistettu, niin, nimittäin tuo kauhea helvetti, **1. Nefi** 15:35. Lihan tahto antaa Perkeleen hengelle voiman viedä meidät alas helvettiin, **2. Nefi** 2:29. Kristus valmisti pakokeinon kuoleman ja helvetin otteesta, **2. Nefi** 9:10–12. Ne, jotka jäävät saastaisiksi, menevät ikuiseen piinaan, **2. Nefi** 9:16. Perkele pettää heidän sielunsa ja eksyttää heidät varovasti alas helvettiin, **2. Nefi** 28:21. Jeesus on lunastanut minun sieluni helvetistä, **2. Nefi** 33:6. Päästäkää itsenne helvetin tuskista, **MK Jaak.** 3:11. Helvetin kahleet tarkoittavat sitä, että Perkele ottaa ihmiset vangeiksi ja johdattaa heidät tahtonsa mukaisesti alas tuhoon, **Alma** 12:11. Jumalattomat karkotetaan ulkoiseen pimeyteen ylösnousemuksensa aikaan asti, **Alma** 40:13–14. Saastaisten olisi onnettomampaa asua Jumalan kanssa kuin asua helvetissä, **Morm.** 9:4.

Minun kädestäni annettu rangaistus on loputon rangaistus, **OL** 19:10–12. Helvetti on Perkeleelle ja hänen enkeleillensä valmistettu paikka, **OL** 29:37–38. Ne, jotka tunnustavat Jumalan, pelastetaan kuolemasta ja helvetin kahleista, **OL** 138:23.

Hengellinen kuolema. *Katso* Kuolema, hengellinen

Hengen lahjat. *Katso myös* Lahja

Erityisiä hengellisiä siunauksia, joita Herra antaa arvollisille ihmisille heidän omaksi hyödykseen ja käytettäviksi muiden siunaukseksi. Tutki Hengen lahjojen kuvauksia seuraavista kohdista: OL 46:11–33; 1. Kor. 12:1–12; Moroni 10:8–18.

Tavoitelkaa kaikkein arvokkaimpia armolahjoja, **1. Kor.** 12:31 (1. Kor. 14:1).

Nefiläisille annettiin monia Hengen lahjoja, **Alma** 9:21. Voi sitä, joka sanoo, ettei Herra enää toimi lahjojen tai Pyhän Hengen voiman kautta, **3. Nefi** 29:6. Jumala antaa lahjoja uskollisille, **Morm.** 9:7. Lahjat tulevat Kristuksen Hengen kautta, **Moroni** 10:17.

Lahjoja on monia, ja jokaiselle ihmiselle on annettu lahja Hengen kautta, **OL** 46:11. Kirkon johtajille on annettu voima erottaa Hengen lahjoja, **OL** 46:27. Kirkon presidentillä on kaikki lahjat, jotka Jumala suo kirkon päämiehelle, **OL** 107:91–92.

Henki. *Katso myös* Ihminen; Kuolema, fyysinen; Sielu; Ylösnousemus

Se osa elävää olentoa, joka on olemassa ennen syntymää kuolevaisuuteen, asuu fyysisessä ruumiissa kuolevaisuuden aikana ja on olemassa kuoleman jälkeen erillisenä olentona ylösnousemukseen asti. Kaikki elävät olennot – ihmiset, eläimet ja kasvit – olivat henkiä, ennen kuin maan päällä oli minkäänlaisia elämänmuotoja (1. Moos. 2:4–5; Moos. 3:4–7). Henkiruumis näyttää fyysisen ruumiin kaltaiselta (1. Nefi 11:11; Et. 3:15–16; OL 77:2; 129). Henki on ainetta, mutta se on hienompaa ja puhtaampaa kuin kuolevainen aine (OL 131:7).

Jokainen ihminen on todellinen Jumalan poika tai tytär ja on syntynyt hengeksi taivaallisille vanhemmille ennen syntymäänsä kuolevaisille vanhemmille maan päällä (Hepr. 12:9). Jokaisella ihmisellä on maan päällä kuolematon henkiruumis liha- ja luuruumiin lisäksi. Pyhien kirjoitusten mukaan henki ja fyysinen ruumis muodostavat yhdessä sielun (1. Moos. 2:7; OL 88:15; Moos. 3:7, 9, 19; Abr. 5:7). Henki voi elää ilman fyysistä ruumista, mutta fyysinen ruumis ei voi elää ilman henkeä (Jaak. 2:26). Fyysinen kuolema on hengen ero ruumiista. Ylösnousemuksessa henki yhdistetään uudestaan samaan liha- ja luuruumiiseen, joka sillä oli kuolevaisuudessa, eivätkä ne enää milloinkaan eroa, ja fyysinen ruumis on kuolematon ja täydellinen (Alma 11:45; OL 138:16–17).

Henki itse todistaa yhdessä meidän henkemme kanssa, että olemme Jumalan lapsia, **Room.** 8:16. Tuottakaa siis ruumiillanne Jumalalle kunniaa, **1. Kor.** 6:20.

Tämä ruumis on henkeni ruumis, **Et.** 3:16.

Ihminen on henki, **OL** 93:33. Kristus palveli vanhurskaita henkiä paratiisissa, **OL** 138:28–30 (1. Piet. 3:18–19).

Te olette syntyneet maailmaan veden ja veren ja hengen kautta, **Moos.** 6:59. Hän seisoi niiden keskellä, jotka olivat henkiä, **Abr.** 3:23.

Pahat henget: Jeesus ajoi ulos monia pahoja henkiä, **Mark.** 1:27, 34, 39. Jeesus käski saastaista henkeä lähtemään miehestä, **Mark.** 5:2–13.

Paha henki opettaa ihmiselle, ettei hänen pidä rukoilla, **2. Nefi** 32:8. Jeesuksen nimessä hän ajoi ulos riivaajia ja saastaisia henkiä, **3. Nefi** 7:19.

Monet valheelliset henget ovat lähteneet eksyttämään maailmaa, **OL** 50:2, 31–32. Joseph Smith esitti kolme avainta, joiden avulla voidaan selvittää, onko henki Jumalasta vai Perkeleestä, **OL** 129.

Henki, Pyhä. *Katso* Pyhä Henki

Henkiluominen. *Katso myös* Ihminen; Luominen

Herra loi kaiken hengellisesti, ennen kuin hän loi sen fyysisesti (Moos. 3:5).

Herra teki jokaisen kasvin, ennen kuin se oli maassa, **1. Moos.** 2:4–6 (Abr. 5:5).

Henkeni voimalla minä olen luonut kaiken – ensiksi hengellisen, toiseksi ajallisen, **OL** 29:31–32. Se, mikä on ajallista, on sen kaltaista, mikä on hengellistä, **OL** 77:2.

Minä tein maailman ja ihmiset, ennen kuin he olivat lihassa, **Moos.** 6:51.

Henkimaailma. *Katso* Helvetti; Kuolevaisuutta edeltävä elämä; Paratiisi

Henkivankila. *Katso* Helvetti

Henok. *Katso myös* Siion

Profeetta, joka johti Siionin kaupungin asukkaita. Hänen palvelutyöstään kerrotaan sekä Vanhassa testamentissa että Kallisarvoisessa helmessä. Hän oli seitsemäs patriarkka Aadamin jälkeen. Hän oli Jeredin poika ja Metuselahin isä (1. Moos. 5:18–24; Luuk. 3:37).

Henok oli suuri persoona, ja hänen palvelutyönsä oli merkittävämpi kuin Raamatun lyhyestä kertomuksesta ilmenee. Raamatun mukaan hänet muutettiin (Hepr. 11:5), mutta hänen palvelutyöstään ei kerrota tarkemmin. Kohdassa Juud. 1:14–15 on lainaus hänen esittämästään profetiasta. Myöhempien aikojen ilmoituksissa Henokista kerrotaan paljon enemmän, etenkin hänen saarnaamisestaan, hänen Siioniksi kutsutusta kaupungistaan sekä hänen näyistään ja profetioistaan (OL 107:48–57; Moos. 6–7). Siion otettiin taivaaseen sen asukkaiden vanhurskauden tähden (Moos. 7:69).

Jumala ilmaisi itsensä Henokille, **Moos.** 6:26–37. Henok opetti evankeliumia, **Moos.** 6:37–68. Henok opetti kansaa ja perusti Siionin, **Moos.** 7:1–21. Henok näki kaiken aina maailman loppuun saakka, **Moos.** 7:23–68.

Heprea. *Katso myös* Israel

Israelin lasten puhuma seemiläinen kieli.

Israelilaiset puhuivat hepreaa aina Babylonian pakkosiirtolaisuudesta paluuseensa asti, jolloin arameasta tuli arkipäivän keskustelukieli. Jeesuksen aikana heprea oli oppineiden, lain ja uskonnollisen kirjallisuuden kieli.

Heprealaiskirje. *Katso myös* Paavali; Paavalin kirjeet

Uuden testamentin kirja. Paavali kirjoitti tämän kirjeen kirkon juutalaisille jäsenille vakuuttaakseen heille, että merkittävät osat Mooseksen laista olivat täyttyneet Kristuksessa ja että Kristuksen evankeliumin korkeampi laki oli korvannut sen. Kun Paavali palasi Jerusalemiin kolmannelta lähetysmatkaltaan (noin 60 jKr.), hän havaitsi, että monet kirkon juutalaiset jäsenet vaativat yhä lain noudattamista (Ap. t. 21:20). Tämä tapahtui ainakin kymmenen vuotta sen jälkeen kun eräässä kokouksessa Jerusalemissa oli päätetty, etteivät tietyt Mooseksen lain toimitukset olleet välttämättömiä pakanakristittyjen pelastukselle. Nähtävästi pian tämän jälkeen Paavali kirjoitti heprealaisille osoittaakseen heille heidän omien kirjoitustensa ja terveen järjen avulla, miksi heidän ei pitänyt enää noudattaa Mooseksen lakia.

Luvuissa 1 ja 2 selitetään, että Jeesus on suurempi kuin enkelit. Luvuissa 3–7 Jeesusta verrataan Moosekseen ja Mooseksen lakiin ja todistetaan, että hän on suurempi kuin kumpainenkaan näistä. Niissä opetetaan myös, että Melkisedekin pappeus on suurempi kuin Aaronin pappeus. Luvuissa 8 ja 9 kuvataan, kuinka Mooseksen lain toimitukset valmistivat ihmisiä Kristuksen palvelutyöhön ja kuinka Kristus on uuden liiton välimies (Alma 37:38–45; OL 84:21–24). Luvussa 10 kehotetaan uutteruuteen ja uskollisuuteen. Luvussa 11 opetetaan uskosta. Luvussa 12 on kehotuksia ja tervehdyksiä. Luvussa 13 opetetaan, että avioliitto on kunniallinen ja että on tärkeää olla kuuliainen.

Herodes

Hallitsijasuku Juudeassa Jeesuksen

Kristuksen aikaan. Herodekset olivat merkittäviä hahmoja monissa Uuden testamentin tapahtumissa. Suvun ensimmäinen kuningas oli Herodes Suuri, joka pelkäsi Vapahtajan syntymää (Matt. 2:3) ja määräsi Betlehemin lastenmurhan. Herodes Suuren poikia olivat Aristobulos; Herodes Filippos (Matt. 14:3; Mark. 6:17); Herodes Antipas, neljännesruhtinas (Matt. 14:1; Luuk. 9:7; tunnettiin myös kuningas Herodeksena, Mark. 6:14); Arkelaos (Matt. 2:22) ja Filippos, Iturean neljännesruhtinas (Luuk. 3:1). Herodes Agrippa I (Ap. t. 12:1–23) ja hänen sisarensa Herodias (Matt. 14:3; Mark. 6:17) olivat Aristobuloksen lapsia. Herodes Agrippa I:llä oli useita lapsia, jotka myös mainitaan Uudessa testamentissa, mukaan luettuina Herodes Agrippa II (Ap. t. 25:13), Berenike (Ap. t. 25:13) ja Drusilla, Felixin vaimo (Ap. t. 24:24).

Herodias

Uudessa testamentissa Herodes Agrippan sisar. Herodias oli naimisissa setänsä Herodes Filippoksen kanssa. Heillä oli tytär Salome. Herodias ja Salome juonittelivat Johannes Kastajan mestauttamiseksi (Matt. 14:3–11).

Herra. *Katso myös* Jeesus Kristus; Jumala, jumaluus

Syvällistä kunnioitusta ja kunniaa ilmaiseva nimitys Isästä ja Vapahtajasta Jeesuksesta Kristuksesta. Nimi viittaa heidän asemaansa korkeimpina, rakastavina luotujensa hallitsijoina.

Mikään ei ole Herralle mahdotonta, **1. Moos.** 18:14. Herra puhui Moosekselle kasvoista kasvoihin, **2. Moos.** 33:11. Rakasta Herraa, Jumalaasi, **5. Moos.** 6:5 (Matt. 22:37; Mark. 12:30). Minä ja minun perheeni palvelemme Herraa, **Joos.** 24:15. Herra on minun paimeneni, **Ps.** 23:1. Hän on Herra, väkevä ja voimallinen, voiton sankari, **Ps.** 24:8. Herra on minun väkeni ja voimani, **Jes.** 12:2 (2. Nefi 22:2). Minä, Herra, olen sinun pelastajasi, sinun lunastajasi, **Jes.** 60:16.

Herraa, Jumalaasi, sinun tulee palvella, **Matt.** 4:10 (Luuk. 4:8). Herra on tehnyt suuria tekoja, **Mark.** 5:19. On vain yksi Herra, Jeesus Kristus, **1. Kor.** 8:6. Yksi on Herra, yksi usko, yksi kaste, **Ef.** 4:5. Itse Herra laskeutuu taivaasta, **1. Tess.** 4:16.

Minä menen ja teen sen, mitä Herra on käskenyt, **1. Nefi** 3:7. Herra tuomitsee köyhät vanhurskaasti, **2. Nefi** 30:9. Herra Jumala, Abrahamin Jumala, vapautti israelilaiset orjuudesta, **Alma** 29:11. Mikään muu ei voi pelastaa kansaa kuin parannus ja usko Herraan, **Hel.** 13:6 (Moosia 3:12).

Kuuntele Jeesuksen Kristuksen, Herrasi, sanoja, **OL** 15:1. Etsikää alati Herran kasvoja, **OL** 101:38. Herran asu on punainen toisessa tulemisessa, **OL** 133:48 (Jes. 63:1–4).

Abraham puhui Herran kanssa kasvoista kasvoihin, **Abr.** 3:11. Me uskomme, että evankeliumin ensimmäinen periaate on usko Herraan Jeesukseen Kristukseen, **UK** 1:4.

Herra Sebaot. *Katso myös* Jeesus Kristus

Yksi Jeesuksen Kristuksen nimistä. *Sebaot* on hepreaa ja merkitsee ’sotajoukot’. Herra hallitsee taivaan ja maan sotajoukkoja ja johtaa vanhurskaita pahaa vastaan (OL 29:9; 121:23).

Herra Sebaot on kirkkauden kuningas, **Ps.** 24:10.

Israelin Jumala on Herra Sebaot, **1. Nefi** 20:2.

Ei minun Henkeni loputtomasti kiistele ihmisen kanssa, sanoo Herra Sebaot, **OL** 1:33.

Herran ehtoollinen. *Katso* Sakramentti

Herran huone. *Katso* Temppeli, Herran huone

Herran päivä. *Katso* Lepopäivä

Herran rukous. *Katso myös* Rukous

Vapahtajan opetuslastensa puolesta esittämä rukous, joka on kaikkien rukousten malli (Matt. 6:9–13; 3. Nefi 13:9–13).

Herran viinitarha. *Katso myös* Israel; Pelto

Hengellisen työkentän vertauskuva. Pyhissä kirjoituksissa Herran viinitarha tarkoittaa yleensä Israelin huonetta tai Jumalan valtakuntaa maan päällä. Toisinaan se tarkoittaa maailman kansakuntia yleensä.

Herran Sebaotin viinitarha on Israelin kansa, **Jes.** 5:7 (2. Nefi 15:7).

Jeesuksen vertaus viinitarhan työmiehistä, **Matt.** 20:1–16.

Israel on kuin jalo oliivipuu, jota ravitaan Herran viinitarhassa, **MK Jaak.** 5. Herran palvelijat leikkaavat hänen viinitarhansa viimeisen kerran, **MK Jaak.** 6.

Herra siunaa kaikkia, jotka tekevät työtä hänen viinitarhassaan, **OL** 21:9 (Alma 28:14). Tehkää työtä minun viinitarhassani viimeisen kerran, **OL** 43:28.

Hesekiel

Profeetta, joka kirjoitti Vanhassa testamentissa olevan Hesekielin kirjan. Hän oli Sadokin sukuun kuuluva pappi, jonka Nebukadnessar vei muiden mukana pakkosiirtolaisuuteen. Hän asui juutalaisten keskuudessa Babylonissa ja profetoi kahdenkymmenenkahden vuoden ajan 592–570 eKr.

Hesekielin kirja: Hesekielin kirja voidaan jakaa neljään osaan. Luvuissa 1–3 kerrotaan Jumalan näystä ja Hesekielin kutsumisesta palvelukseen. Luvuissa 4–24 kerrotaan Jerusalemia kohdanneista tuomioista ja niiden syistä. Luvuissa 25–32 julistetaan tuomioita kansoille. Luvuissa 33–48 on näkyjä myöhempien aikojen Israelista.

Himni. *Katso myös* Moosia, Benjaminin poika; Moosian pojat

Mormonin kirjassa kuningas Moosian poika. Himni lähti veljineen saarnaamaan lamanilaisille (Moosia 27:8–11, 34–37; 28:1–9).

Himo. *Katso myös* Aistillisuus; Kateus

Liiallinen tai sopimattoman voimakas halu jotakin kohtaan.

Älä tavoittele mitään, mikä on toisen omaa, **2. Moos.** 20:17 (5. Moos. 5:21; Moosia 13:24; OL 19:25). Älä eksy naisen kauneuden lumoihin, **Sananl.** 6:25. Pitkäikäinen se, joka väärää voittoa vihaa, **Sananl.** 28:16. He himoitsevat peltoja ja anastavat niitä, **Miika** 2:2.

Jokainen, joka katsoo naista niin, että alkaa himoita häntä, on sydämessään tehnyt aviorikoksen, **Matt.** 5:28 (3. Nefi 12:28). Karttakaa ahneutta, **Luuk.** 12:15. Miehissä on syttynyt himo toisiaan kohtaan, **Room.** 1:27. Laki sanoi: Älä himoitse, **Room.** 7:7. Viimeisinä päivinä ihmiset rakastavat rahaa, **2. Tim.** 3:1–2. Ihmiset haalivat itselleen halunsa mukaisia opettajia, **2. Tim.** 4:3–4.

Laban näki omaisuutemme ja himoitsi sitä, **1. Nefi** 3:25. Älä enää seuraa silmiesi himoja, **Alma** 39:3–4, 9.

Minä kiellän sinua himoitsemasta omaa omaisuuttasi, **OL** 19:26. Se, joka katsoo naista niin, että alkaa himoita häntä, kieltää uskon, **OL** 42:23. Lopettakaa kaikki himokkaat halunne, **OL** 88:121. Lakatkaa olemasta ahneita, **OL** 88:123. Älkää himoitko sitä, mikä on veljenne, **OL** 136:20.

Hiskia

Vanhassa testamentissa Juudan kansakunnan vanhurskas kuningas. Hiskia hallitsi kaksikymmentäyhdeksän vuotta samaan aikaan, kun Jesaja oli profeettana Juudassa (2. Kun. 18–20; 2. Aik. 29–32; Jes. 36–39). Jesaja auttoi häntä sekä kirkon että valtakunnan uudistamisessa. Hän tukahdutti epäjumalien palvontaa ja aloitti uudestaan temppelipalvelut. Hiskian elämää pidennettiin viidellätoista vuodella rukouksen ja uskon kautta (2. Kun. 20:1–7). Hänen hallituskautensa alkuosa oli menestyksellistä aikaa, mutta hänen kapinointinsa Assyrian kuningasta vastaan (2. Kun. 18:7) johti kahdesti siihen, että Assyria hyökkäsi maahan: ensimmäistä kuvataan kohdassa Jes. 10:24–32 ja toista kohdassa 2. Kun. 18:13–19:7. Toisen hyökkäyksen aikana Jerusalemin pelasti Herran enkeli (2. Kun. 19:35).

Homoseksuaalinen käyttäytyminen. *Katso myös* Aistillisuus; Aviorikos

Sukupuolinen kanssakäyminen samaa sukupuolta olevien henkilöiden kesken. Jumala kieltää tällaisen seksuaalisen kanssakäymisen.

Tuo heidät tänne, me haluamme maata heidät, **1. Moos.** 19:1–11 (Moos. 5:51–53). Älä makaa miehen kanssa, sillä se on kauhistuttava teko, **3. Moos.** 18:22 (3. Moos. 20:13). Kukaan israelilainen mies ei saa ryhtyä harjoittamaan haureutta, **5. Moos.** 23:18. Kuin Sodoman väki he kerskuvat synneistään, mitään kaihtamatta, **Jes.** 3:9 (2. Nefi 13:9).

Miehissä on syttynyt himo toisiaan kohtaan, **Room.** 1:27. Miesten kanssa makaavat miehet eivät saa omakseen Jumalan valtakuntaa, **1. Kor.** 6:9–10. Ei lakia ole säädetty kunnon ihmisten takia, vaan miesten kanssa makaavien miesten takia, **1. Tim.** 1:9–10. Luonnonvastaisten himojen valtaan antautuneiden saama rangaistus on varoittava esimerkki, joka muistuttaa ikuisesta tulesta, **Juud.** 1:7.

Hoosea

Vanhan testamentin profeetta, joka profetoi Israelin pohjoisessa valtakunnassa Jerobeam II:n hallituskauden loppupuolella. Hoosea eli Israelin syntisyydestä johtuneen kansallisen rappeutumisen ja raunioitumisen aikana.

Hoosean kirja: Kirjan pääaiheena on Jumalan rakkaus kansaansa kohtaan. Hän on kurittanut kansaansa aina rakkaudessa, ja Israelin palauttaminen ennalleen tapahtuu hänen rakkautensa tähden (Hoos. 2:21; 14:5). Sen vastakohtana Hoosea osoittaa Israelin petollisuuden ja uskottomuuden. Jumala pystyy kuitenkin odottamaan Israelin lopullista lunastusta (Hoos. 12:1–14:10).

Hoosianna

Heprean sana, joka merkitsee ’oi, pelasta meidät’ ja jota käytetään ylistyksessä ja rukouksessa.

Kansa lauloi psalmin 118 sanoja ja heilutti palmunlehviä lehtimajanjuhlassa, jota vietettiin Israelin luvattuun maahan pääsemisen muistoksi. Herran tullessa riemusaatossa Jerusalemiin kansanjoukko huusi ”hoosianna” ja levitti maahan palmunlehviä, joiden päällä Jeesus ratsasti. Näin kansa osoitti ymmärtävänsä, että Jeesus oli sama Herra, joka oli vapauttanut Israelin muinoin (Ps. 118:25–26; Matt. 21:9, 15; Mark. 11:9–10; Joh. 12:13). Nämä ihmiset käsittivät, että Kristus oli kauan odotettu Messias. Sanaa *hoosianna* on käytetty Messiaan ylistykseksi kaikkina aikoina (1. Nefi 11:6; 3. Nefi 11:14–17). Hoosianna-huutoa käytettiin Kirtlandin temppelin vihkimisen yhteydessä (OL 109:79), ja sitä käytetään temppeleitä vihittäessä nykyisinkin.

Huhu. *Katso myös* Juoruileminen; Pahan puhuminen

Saatana levittää huhuja ja kiistoja – toisinaan osaksi totuuteen perustuen – kääntääkseen ihmiset Jumalaa ja kaikkea hyvää vastaan (Hel. 16:22; JS–H 1:1). Yksi Jeesuksen Kristuksen toisen tulemisen merkeistä on, että ihmiset kuulevat sodista ja sotahuhuista (Matt. 24:6; OL 45:26; JS–M 1:23).

Huoneenhaltija. *Katso* Taloudenhoitaja

Hyde, Orson

Ensimmäisen tämän taloudenhoitokauden aikana kutsutun kahdentoista apostolin koorumin jäsen (OL 68:1–3; 75:13; 102:3; 124:128–129). Suoritti monia tehtäviä kirkolle, mukaan luettuna Pyhän maan pyhittäminen vuonna 1841 juutalaisten palaamista varten.

Hyveellisyys. *Katso myös* Nuhteettomuus; Siveys; Voima

Rehellisyys ja moraalinen erinomaisuus, voima ja lujuus (Luuk. 8:46) tai sukupuolinen puhtaus (Moroni 9:9).

Olet kunnon nainen, **Ruut** 3:11. Se, jolla on viattomat kädet ja puhdas sydän, saa astua pyhään paikkaan, **Ps.**

24:3–4. Kunnon vaimo on miehensä kruunu, **Sananl.** 12:4. Hyvä vaimo on aarre, kalliimpi kuin meren helmet, **Sananl.** 31:10–31.

Pyrkikää osoittamaan uskossanne lujuutta, **2. Piet.** 1:5 (OL 4:6).

Kokeilkaa Jumalan sanan voimaa, **Alma** 31:5.

Hyve kaunistakoon ajatuksiasi lakkaamatta, **OL** 121:45.

Me uskomme, että tulee olla hyveellinen, **UK** 1:13 (Fil. 4:8).

Hyvinvoinnin turvaaminen. *Katso myös* Almu; Köyhät; Paasto, paastoaminen; Palveleminen; Uhri

Ihmisten hengellisistä ja ajallisista tarpeista huolehtiminen ja sen keinot.

Osoittakaa anteliaisuutta osattomille ja varattomille maanmiehillenne, **5. Moos.** 15:11. Joka köyhiä auttaa, ei puutetta koe, **Sananl.** 28:27. Toisenlaista paastoa minä odotan: että murrat leipää nälkäiselle, avaat kotisi kodittomalle, **Jes.** 58:6–7.

Minun oli nälkä, ja te annoitte minulle ruokaa. Minä olin koditon, ja te otitte minut luoksenne. Kaiken, minkä te olette tehneet yhdelle näistä vähäisimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle, **Matt.** 25:35–40.

Antakaa omaisuudestanne sille, joka tarvitsee, **Moosia** 4:16–26. He antoivat toisilleen sekä ajallisesti että hengellisesti tarpeidensa ja puutteidensa mukaisesti, **Moosia** 18:29. Heitä käskettiin liittymään paastoon ja rukoukseen niiden hyvinvoinnin puolesta, jotka eivät tunteneet Jumalaa, **Alma** 6:6. Rukoilkaa omaksi parhaaksenne ja myös ympärillänne olevien parhaaksi, **Alma** 34:27–28. Kaikki oli heille yhteistä heidän keskuudessaan, **4. Nefi** 1:3.

Muistakaa köyhiä, **OL** 42:30–31. Käykää katsomassa köyhiä ja tarvitsevia, **OL** 44:6. Muistakaa kaikessa köyhiä ja tarvitsevia, **OL** 52:40. Voi teitä rikkaita, jotka ette halua antaa omaisuudestanne köyhille, ja voi teitä köyhiä, jotka ette ole kylläisiä, jotka olette ahneita ja jotka ette tahdo tehdä työtä, **OL** 56:16–17.

Siionissa ei kansan keskuudessa ollut köyhiä, **Moos.** 7:18.

Hyvä paimen. *Katso myös* Jeesus Kristus

Jeesus Kristus on hyvä paimen. Hänen seuraajansa ovat vertauskuvallisesti lampaita, joista Jeesus huolehtii.

Herra on minun paimeneni, **Ps.** 23:1. Paimenen lailla hän kaitsee laumaansa, **Jes.** 40:11. Minä huolehdin lampaistani, **Hes.** 34:12.

Minä olen hyvä paimen, **Joh.** 10:14–15. Jeesus Kristus on lampaiden suuri paimen, **Hepr.** 13:20.

Hän laskee lampaansa, ja he tuntevat hänet, **1. Nefi** 22:25. Hyvä paimen kutsuu teitä nimessään, joka on Kristus, **Alma** 5:38, 60. On oleva yksi lauma ja yksi paimen, **3. Nefi** 15:21 (Joh. 10:16).

Iankaikkinen elämä. *Katso myös* Elämä; Korotus; Kruunu; Selestinen kirkkaus; Seppele; Sovitus

Ikuinen elämä perheinä Jumalan luona (OL 132:19–20, 24, 55). Iankaikkinen elämä on Jumalan suurin lahja ihmiselle.

Sinulla on ikuisen elämän sanat, **Joh.** 6:68. Ikuinen elämä on sitä, että he tuntevat sinut, ainoan todellisen Jumalan, ja Jeesuksen Kristuksen, **Joh.** 17:3 (OL 132:24). Käy uskon jalo kilpailu ja voita omaksesi ikuinen elämä, **1. Tim.** 6:12.

Ihmisillä on vapaus valita vapaus ja iankaikkinen elämä, **2. Nefi** 2:27 (Hel. 14:31). Hengellinen mieli tuottaa iankaikkisen elämän, **2. Nefi** 9:39. Silloin te olette kapealla polulla, joka johtaa iankaikkiseen elämään, **2. Nefi** 31:17–20. Iankaikkinen elämä on usko Kristukseen ja kestäminen loppuun asti, **2. Nefi** 33:4 (3. Nefi 15:9).

Se, jolla on iankaikkinen elämä, on rikas, **OL** 6:7 (OL 11:7). Iankaikkinen elämä on suurin kaikista Jumalan lahjoista, **OL** 14:7 (Room. 6:23). Vanhurskaat saavat rauhan tässä maailmassa ja iankaikkisen elämän tulevassa maailmassa, **OL** 59:23. Ne, jotka kestävät

loppuun asti, saavat iankaikkisen elämän kruunun, **OL** 66:12 (OL 75:5). Kaikki, jotka ovat kuolleet vailla evankeliumia, mutta jotka olisivat ottaneet sen vastaan eläessään, perivät selestisen valtakunnan, **OL** 137:7–9.

Jumalan työ ja kirkkaus on ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen, **Moos.** 1:39. Jumala antaa iankaikkisen elämän kuuliaisille, **Moos.** 5:11.

Iankaikkinen Isä. *Katso* Isä, taivaallinen; Jumala, jumaluus

Ies. *Katso myös* Opetuslapsi

Niskaan pantava laite eläinten yhteen valjastamiseksi. Kristuksen ies on opetuslapseuden vertauskuva, kun taas orjuuden ies on sorron vertauskuva.

Minun ikeeni on hyvä kantaa ja minun kuormani on kevyt, **Matt.** 11:29–30. Älkää ryhtykö epäuskoisten aisapariksi, **2. Kor.** 6:14. Älkää alistuko orjuuden ikeeseen, **Gal.** 5:1.

Me emme halua saattaa ketään orjuuden ikeeseen, **Alma** 44:2.

Pyhien kärsimykset ovat rautainen ies, luja side ja helvetin kahleet, **OL** 123:1–3, 7–8.

Ihme. *Katso myös* Merkki; Usko

Jumalan voimasta aiheutuva epätavallinen tapahtuma. Ihmeillä on tärkeä merkitys Jeesuksen Kristuksen työssä. Niihin kuuluu parantamisia, kuolleiden henkiin herättämisiä ja ylösnousemus. Ihmeet kuuluvat Jeesuksen Kristuksen evankeliumiin. Ihmeiden ilmenemiseksi tarvitaan uskoa (Mark. 6:5–6; Morm. 9:10–20; Et. 12:12).

Kun farao käskee teidän todistaa, tehkää ihme, **2. Moos.** 7:9.

Ei yksikään, joka tekee voimateon minun nimessäni, voi heti puhua minusta pahaa, **Mark.** 9:39. Jeesus teki ensimmäisen ihmetekonsa Kaanassa, **Joh.** 2:11.

Minä olen ihmeiden Jumala, **2. Nefi** 27:23. Jumalan voima saa aikaan ihmeitä, **Alma** 23:6. Kristus pystyi näyttämään suurempia ihmeitä Amerikan mantereen asukkaille, koska heillä oli suuri usko, **3. Nefi** 19:35. Jumala ei ole lakannut olemasta ihmeiden Jumala, **Morm.** 9:15.

Älkää pyytäkö ihmeitä, ellei Herra käske, **OL** 24:13–14. Toisille on suotu lahja tehdä ihmetekoja, **OL** 46:21 (Moroni 10:12).

Ihminen. *Katso myös* Henki; Henkiluominen; Jumala, jumaluus; Jumalan pojat ja tyttäret; Nainen; Sisar; Veli

Kaikki ihmiset ovat todellisia taivaallisen Isän henkilapsia. Kuolevaisuuteen syntyessään he saavat fyysisen, kuolevaisen ruumiin. Nämä ruumiit luotiin Jumalan kuvaksi (1. Moos. 1:26–27). Ihmiset, jotka ottavat kuuliaisesti vastaan välttämättömät toimitukset sekä pitävät tekemänsä liitot ja noudattavat Jumalan käskyjä, pääsevät korotukseensa ja heistä tulee Jumalan kaltaisia.

Jumala loi ihmisen kuvakseen, **1. Moos.** 1:27 (Moosia 7:27; OL 20:17–18). Mikä on ihminen! Kuitenkin sinä häntä muistat, **Ps.** 8:4–5. Kirottu on se mies, joka turvaa ihmisiin, katoavaisten ihmisten voimaan, **Jer.** 17:5 (2. Nefi 4:34; 28:26, 31).

Ihmiset ovat, jotta heillä voisi olla ilo, **2. Nefi** 2:25. Luonnollinen ihminen on Jumalan vihollinen, **Moosia** 3:19. Millaisia miehiä teidän siis tulee olla, **3. Nefi** 27:27.

Ei Jumalan työtä tehdä tyhjäksi vaan ihmisten työ, **OL** 3:3. Sinun ei pidä pelätä ihmistä enemmän kuin Jumalaa, **OL** 3:7 (OL 30:11; 122:9). Kaikki on tehty ihmisen hyödyksi ja käytettäväksi, **OL** 59:18.

Tiedän, ettei ihminen ole mitään, **Moos.** 1:10. Jumalan työ ja kirkkaus on ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen, **Moos.** 1:39.

Ihminen, taivaallisen Isän henkilapsi: He painoivat kasvonsa maahan ja sanoivat: Oi Jumala, sinä, jonka käsissä on kaikkien elollisten henki, **4. Moos.** 16:22 (4. Moos. 27:16). Te olette Herran, Jumalanne, lapsia, **5. Moos.** 14:1. Te

olette jumalia, kaikki tyynni Korkeimman poikia, **Ps.** 82:6. Te olette elävän Jumalan lapsia, **Hoos.** 2:1. Eikö meillä kaikilla ole sama isä? Eikö yksi ja sama Jumala ole meidät luonut, **Mal.** 2:10.

Me olemme Jumalan sukua, **Ap. t.** 17:29. Henki itse todistaa, että olemme Jumalan lapsia, **Room.** 8:16. Meillä on syy alistua taivaallisen Isämme tahtoon, **Hepr.** 12:9.

Kaikkien ihmisten henki otetaan kotiin sen Jumalan luokse, joka antoi heille elämän, **Alma** 40:11.

Maailmojen asukkaat ovat Jumalalle syntyneitä poikia ja tyttäriä, **OL** 76:24. Ihminen oli alussa Isän luona, **OL** 93:23, 29.

Jumala loi kaikki ihmiset hengellisesti, ennen kuin he olivat maan päällä, **Moos.** 3:5–7. Minä olen Jumala. Minä tein maailman ja ihmiset, ennen kuin he olivat lihassa, **Moos.** 6:51.

Ihmisestä voi tulla taivaallisen Isän kaltainen: Olkaa siis täydellisiä, niin kuin teidän taivaallinen Isänne, **Matt.** 5:48 (3. Nefi 12:48). Eikö teidän laissanne sanota: te olette jumalia, **Joh.** 10:34 (OL 76:58). Me olemme Jumalan perillisiä yhdessä Kristuksen kanssa, **Room.** 8:17. Jos kerran olet lapsi, olet myös perillinen, Jumalan tahdosta, **Gal.** 4:7. Meistä tulee hänen kaltaisiaan, **1. Joh.** 3:2. Sen, joka voittaa, minä annan istua kanssani valtaistuimellani, **Ilm.** 3:21.

Minä olen antanut heidän tulla Jumalan lapsiksi, **3. Nefi** 9:17.

Ne, jotka perivät selestisen valtakunnan, ovat jumalia, Jumalan lapsia, **OL** 76:50, 58. Silloin he ovat jumalia, koska heillä on kaikki valta, **OL** 132:20.

Ihmisen Poika. *Katso myös* Jeesus Kristus; Jumala, jumaluus

Nimitys, jota Jeesus Kristus käytti itsestään (Luuk. 9:22; Luuk. 21:36). Se tarkoitti Pyhyyden Ihmisen Poikaa. Pyhyyden Ihminen on yksi Isän Jumalan nimistä. Kun Jeesus kutsui itseään Ihmisen Pojaksi, hän julisti avoimesti jumalallista sukulaisuutta Isäänsä. Tämä nimitys esiintyy usein evankeliumeissa. Myöhempien aikojen ilmoitus vahvistaa tämän Vapahtajan nimen erityisen merkityksen ja pyhyyden (OL 45:39; 49:6, 22; 58:65; Moos. 6:57).

Iisai. *Katso myös* Daavid

Vanhassa testamentissa Daavidin isä ja Kristuksen ja kaikkien Juudan kuninkaiden esi-isä.

Ruutin poika Obed oli Iisain isä, **Ruut** 4:17, 22. Iisain sukuluettelo Juudaan asti, **1. Aik.** 2:5–12 (Matt. 1:5–6).

Iisak. *Katso myös* Abraham: Abrahamin jälkeläiset

Vanhan testamentin patriarkka. Hänen syntymänsä Abrahamille ja Saaralle heidän vanhalla iällään oli ihme (1. Moos. 15:4–6; 17:15–21; 21:1–8). Se, että Abraham oli valmis uhraamaan Iisakin, oli vertauskuva Jumalasta ja hänen ainosyntyisestä Pojastaan (MK Jaak. 4:5). Iisak oli Abrahamin liiton lupausten perillinen (1. Moos. 21:9–12; 1. Nefi 17:40; OL 27:10).

Iisakin syntymä, **1. Moos.** 21:1–7. Oli määrä uhrata Morianvuorella, **1. Moos.** 22:1–19 (OL 101:4). Solmi avioliiton, **1. Moos.** 24. Antoi siunauksen pojilleen, **1. Moos.** 27:1–28:9.

Iisak on saanut korotuksen Abrahamin ja Jaakobin kanssa, **OL** 132:37 (Matt. 8:11).

Ikiaikainen. *Katso* Aadam

Ikuinen elämä. *Katso* Iankaikkinen elämä

Ikuinen liitto. *Katso* Liitto; Uusi ja ikuinen liitto

Iljettävä kirkko. *Katso* Perkele: Perkeleen kirkko

Iljetys. *Katso myös* Synti

Pyhien kirjoitusten ilmaus, joka tarkoittaa jotakin sellaista, mikä aiheuttaa inhoa ja vihaa vanhurskaissa ja puhtaissa.

Petollista puhetta Herra ei siedä, **Sananl.** 12:22.

Ylpeys on iljettävää Herran silmissä,

MK Jaak. 2:13–22. Jumalattomat jätetään iljetystensä kauhean näkymän valtaan, **Moosia** 3:25. Siveettömyys on iljettävin kaikista synneistä murhaa ja Pyhän Hengen kieltämistä lukuun ottamatta, **Alma** 39:3–5.

Jumalan suuttumus on syttynyt heidän iljetyksiään vastaan, **OL** 97:24.

Ilmoitus. *Katso myös* Innoitus; Jumalan sana; Näky; Profetia, profetoiminen; Pyhä Henki; Uni; Valo, Kristuksen; Ääni

Viesti Jumalalta hänen maan päällä oleville lapsilleen. Ilmoitus voi tulla Kristuksen valon ja Pyhän Hengen kautta innoituksena, näyissä, unissa tai enkelien tuomana. Ilmoitus antaa opastusta, joka voi johdattaa uskolliset iankaikkiseen pelastukseen selestisessä valtakunnassa.

Herra ilmoittaa työnsä profeetoilleen ja vahvistaa uskoville, että profeetoille annetut ilmoitukset ovat totta (Aam. 3:7). Ilmoituksen kautta Herra antaa yksilöllistä opastusta jokaiselle, joka sitä etsii, jolla on uskoa ja joka tekee parannuksen ja on kuuliainen Jeesuksen Kristuksen evankeliumille. ”Pyhä Henki on ilmoittaja”, sanoi Joseph Smith, eikä ”kukaan voi saada Pyhää Henkeä saamatta ilmoituksia.”

Herran kirkossa ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenet ovat profeettoja, näkijöitä ja ilmoituksensaajia kirkolle ja maailmalle. Kirkon presidentti on ainoa, jonka Herra on valtuuttanut ottamaan vastaan ilmoitusta kirkkoa varten (OL 28:2–7). Jokainen ihminen voi saada henkilökohtaista ilmoitusta omaksi hyväkseen.

Ihminen elää kaikesta mitä Herra sanoo, **5. Moos.** 8:3 (Matt. 4:4; OL 98:11). Herra puhuu hiljaisella äänellä, **1. Kun.** 19:12. Ellei profeettoja ole, kansa villiintyy, **Sananl.** 29:18. Ei Herra Jumala tee mitään ilmoittamatta suunnitelmiaan palvelijoilleen, profeetoille, **Aam.** 3:7.

Autuas olet sinä, Simon, Joonan poika. Tätä ei sinulle ole ilmoittanut liha eikä veri, vaan minun Isäni, **Matt.** 16:15–19. Henki johtaa teidät tuntemaan koko totuuden ja ilmoittaa teille, mitä on tuleva, **Joh.** 16:13. Jos joltakulta teistä puuttuu viisautta, pyytäköön sitä Jumalalta, **Jaak.** 1:5.

Kaikki ilmoitetaan, **2. Nefi** 27:11. Minä annan ihmislapsille rivin rivin päälle, **2. Nefi** 28:30. Ei ole mitään salaista, mitä ei ilmoiteta, **2. Nefi** 30:17. Pyhä Henki osoittaa teille kaiken, **2. Nefi** 32:5. Kukaan ei tunne Jumalan teitä, ellei niitä ilmoiteta hänelle, **MK Jaak.** 4:8. Alma paastosi ja rukoili ilmoitusta, **Alma** 5:46. Asioita, joita ei ole koskaan ilmoitettu, ilmoitetaan uskollisille, **Alma** 26:22. Ne, jotka kieltävät ilmoituksen, eivät tunne Jeesuksen Kristuksen evankeliumia eivätkä ymmärrä kirjoituksia, **Morm.** 9:7–8. Te ette saa mitään todistusta, ennen kuin uskonne on koeteltu, **Et.** 12:6.

Minun sanani toteutuu täysin, **OL** 1:38. Enkö minä puhunut asiasta rauhaa sinun mieleesi, **OL** 6:22–23. Minä puhun sinulle sinun mielessäsi ja sinun sydämessäsi, **OL** 8:2–3. Jos se on oikein, minä saatan sinun sydämesi palamaan, **OL** 9:8. Älä kiellä ilmoituksen henkeä, **OL** 11:25. Ne, jotka pyytävät, saavat ilmoitusta ilmoituksen päälle, **OL** 42:61. Mitä he puhuvatkin Pyhän Hengen innoittamina, se on Herran ääni, **OL** 68:4. Jumala antaa teille tiedon, **OL** 121:26.

Joseph Smith näki Isän ja Pojan, **JS–H** 1:17. Uskomme kaiken, mitä Jumala on ilmoittanut ja vielä ilmoittaa, **UK** 1:7, 9.

Ilo. *Katso myös* Kuuliaisuus

Suuren onnen tila, joka tulee vanhurskaasta elämästä. Kaikkien ihmisten kuolevaisen elämän tarkoituksena on ilo (2. Nefi 2:22–25). Täysi ilo tulee ainoastaan Jeesuksen Kristuksen kautta (Joh. 15:11; OL 93:33–34; 101:36).

Kurjat riemuitsevat jälleen Herrasta, **Jes.** 29:19 (2. Nefi 27:30).

Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon, **Luuk.** 2:10. Iloanne ei kukaan voi teiltä riistää, **Joh.** 16:22. Hengen hedelmää taas ovat rakkaus, ilo, rauha, **Gal.** 5:22.

Sen hedelmä täytti sieluni tavattoman suurella ilolla, **1. Nefi** 8:12. Ihmiset ovat, jotta heillä voisi olla ilo, **2. Nefi** 2:25. Vanhurskaiden ilo on täysi ikuisesti, **2. Nefi** 9:18. He voivat asua Jumalan luona milloinkaan päättymättömän onnen tilassa, **Moosia** 2:41. Minä jätän kaiken, mitä omistan, jotta saisin tämän suuren ilon, **Alma** 22:15. Kenties voin olla väline Jumalan käsissä jonkun sielun johdattamisessa parannukseen, ja tämä on minun iloni, **Alma** 29:9. Mikä ilo, ja minkä ihmeellisen valon minä näinkään, **Alma** 36:20.

Minun Henkeni täyttää sielusi ilolla, **OL** 11:13. Kuinka suuri teidän ilonne onkaan hänen kanssansa minun Isäni valtakunnassa, **OL** 18:15–16. Tässä maailmassa teidän ilonne ei ole täysi, mutta minussa teidän ilonne on täysi, **OL** 101:36.

Tässä elämässä minulla on ilo, **Moos.** 5:10–11.

Immanuel. *Katso myös* Jeesus Kristus

Yksi Jeesuksen Kristuksen nimistä. Tulee heprean sanoista, jotka tarkoittavat 'Jumala kanssamme'.

Immanuel on nimi, joka annettiin merkiksi Jumalan syntymästä (Jes. 7:14). Matteus sanoi Jesajan viittausta Immanueliin nimenomaan profetiaksi Jeesuksen syntymästä kuolevaisuuteen (Matt. 1:18–25). Nimi esiintyy myös myöhempien aikojen pyhissä kirjoituksissa (2. Nefi 17:14; 18:8; OL 128:22).

Innoitus. *Katso myös* Ilmoitus; Pyhä Henki

Jumalan ihmiselle antamaa johdatusta. Innoitus tulee usein Hengen kautta eri tavoin ihmisen mieleen tai sydämeen.

Tulen jälkeen kuului hiljaista huminaa, **1. Kun.** 19:12.

Pyhä Henki opettaa teille kaiken ja palauttaa mieleenne kaiken, **Joh.** 14:26. Totuuden Henki johtaa teidät tuntemaan koko totuuden, **Joh.** 16:13.

Henki johdatti minua edeltä käsin tietämättäni, mitä minun pitäisi tehdä, **1. Nefi** 4:6. Herran ääni tuli mieleeni, **En.** 1:10. Kaikki, mikä kutsuu ja kannustaa tekemään hyvää, on Jumalan innoittamaa, **Moroni** 7:13–16.

Enkö minä puhunut rauhaa sinun mieleesi, **OL** 6:23. Minä puhun sinulle sinun mielessäsi ja sinun sydämessäsi, **OL** 8:2. Minun Henkeni valaisee mielesi ja täyttää sielusi ilolla, **OL** 11:13. Sinulle annetaan samana hetkenä, mitä sinun tulee puhua ja kirjoittaa, **OL** 24:6 (OL 84:85). Hiljainen vieno ääni kuiskaa läpi ja lävistää kaiken, **OL** 85:6.

Isaskar. *Katso myös* Israel; Jaakob, Iisakin poika

Vanhassa testamentissa Jaakobin ja Lean poika (1. Moos. 30:17–18; 35:23; 46:13). Hänen jälkeläisistään tuli yksi Israelin kahdestatoista heimosta.

Isaskarin heimo: Jaakobin siunaus Isaskarille on kohdassa 1. Moos. 49:14–15. Kanaaninmaassa heimo sai Palestiinan hedelmällisimpiä maita, mukaan luettuna Jisreelin tasangon. Isaskarin alueen sisällä oli monia merkittäviä juutalaisten historian paikkoja, esimerkiksi Karmel, Megiddo, Dotan, Gilboa, Jisreel, Tabor ja Nasaret (Joos. 19:17–23).

Isebel. *Katso myös* Ahab

Vanhassa testamentissa jumalaton nainen Foinikiasta. Hän oli profeetta Elian aikana hallinneen Israelin kuninkaan Ahabin vaimo (1. Kun. 16:30–31).

Isebelin ja Ahabin naimisiinmeno edisti Israelin pohjoisen valtakunnan tuhoa enemmän kuin mikään muu yksittäinen tapahtuma. Isebel toi kotimaastaan Israeliin pahimmanlaatuista epäjumalien palvontaa Jehovan palvelemisen tilalle (1. Kun. 18:13, 19).

Isebel surmautti monta Jumalan profeettaa, **1. Kun.** 18:4. Isebel yritti surmauttaa Elian, **1. Kun.** 19:1–3. Isebelin jumalattomuus päättyi hänen hirveään kuolemaansa, **2. Kun.** 9:30–37.

Ismael, Abrahamin poika. *Katso myös* Abraham; Hagar

Vanhassa testamentissa Abrahamin ja

Saaran egyptiläisen orjattaren Hagarin poika (1. Moos. 16:11–16). Herra lupasi Abrahamille ja Hagarille, että Ismaelista tulisi suuren kansan isä (1. Moos. 21:8–21).

Liitto jatkui Iisakin, ei Ismaelin, kautta, **1. Moos.** 17:19–21 (Gal. 4:22–5:1). Jumala siunasi Ismaelia hedelmällisyydellä, **1. Moos.** 17:20. Ismael auttoi Abrahamin hautaamisessa, **1. Moos.** 25:8–9. Ismaelin kahdentoista pojan nimet, **1. Moos.** 25:12–16. Ismaelin kuolema, **1. Moos.** 25:17–18. Esau otti Ismaelin tyttären Mahalatin vaimokseen, **1. Moos.** 28:9.

Ismael, Nefin appi. *Katso myös* Lehi, Nefin isä

Mormonin kirjassa mies, joka vei perheensä yhdessä Lehin perheen kanssa luvattuun maahan.

Nefi ja hänen veljensä palasivat Jerusalemiin saadakseen Ismaelin perheineen lähtemään Lehin ja hänen perheensä kanssa luvattuun maahan, **1. Nefi** 7:2–5. Toisen perheen lapset solmivat avioliittoja toisen perheen lasten kanssa, **1. Nefi** 16:7. Ismael kuoli erämaassa, **1. Nefi** 16:34.

Israel. *Katso myös* Abraham: Abrahamin jälkeläiset; Jaakob, Iisakin poika; Lapseksi ottaminen

Vanhassa testamentissa Herra antoi nimen Israel Iisakin pojalle ja Abrahamin pojanpojalle Jaakobille (1. Moos. 32:28; 35:10). Nimi Israel tarkoittaa paitsi itse Jaakobia myös hänen jälkeläisiään ja valtakuntaa, joka näillä jälkeläisillä oli Vanhan testamentin aikoina (2. Sam. 1:24; 23:3). Kun Mooses oli johdattanut Israelin lapset pois Egyptin orjuudesta (2. Moos. 3–14), heidän hallitsijoinaan oli tuomareita yli kolmensadan vuoden ajan. Israelin yhtenäisen valtakunnan ensimmäinen kuningas oli Saul, ja valtakunta pysyi koossa Salomon kuolemaan asti, jolloin kymmenen heimoa nousi kapinaan Rehabeamia vastaan muodostaakseen erillisen kansakunnan. Israelin valtakunnan jaon jälkeen pohjoiset heimot pitivät suurempana osapuolena Israelin nimen ja eteläinen valtakunta sai nimen Juuda. Kanaaninmaata kutsutaan nykyisinkin Israeliksi. Toisessa mielessä Israel merkitsee Kristukseen todella uskovia (Room. 11:7; Gal. 6:16; Ef. 2:12).

Israelin kaksitoista heimoa: Abrahamin pojanpojalla Jaakobilla, jonka nimi muutettiin Israeliksi, oli kaksitoista poikaa. Heidän jälkeläisiään sanotaan Israelin kahdeksitoista heimoksi ja Israelin lapsiksi. Kaksitoista heimoa ovat kantaisiensä mukaan Ruuben, Simeon, Leevi, Juuda, Isaskar ja Sebulon (Jaakobin ja Lean poikia); Dan ja Naftali (Jaakobin ja Bilhan poikia); Gad ja Asser (Jaakobin ja Silpan poikia); Joosef ja Benjamin (Jaakobin ja Raakelin poikia) (1. Moos. 29:32–30:24; 35:16–18).

Jaakob antoi ennen kuolemaansa siunauksen kunkin heimon johtajalle (1. Moos. 49:1–28). Katso lisätietoja kunkin Jaakobin pojan kohdalta.

Jaakobin ensimmäisen vaimon Lean esikoinen Ruuben menetti esikoisensiunauksensa ja kaksinkertaisen osuuden perinnöstä moraalittomuuden vuoksi (1. Moos. 49:3–4). Esikoisoikeus siirtyi silloin Joosefille, joka oli Jaakobin toisen vaimon Raakelin esikoinen (1. Aik. 5:1–2). Leevi, jonka heimon Herra oli valinnut palvelemaan pappeudessaan, ei saanut perintöosaa, koska leeviläisten erityisenä kutsumuksena oli toimia kaikkien heimojen keskuudessa. Tämän vuoksi Joosefin kaksinkertainen osuus voitiin jakaa hänen pojillensa Efraimille ja Manasselle (1. Aik. 5:1; Jer. 31:9), jotka laskettiin erillisiksi Israelin heimoiksi (JSR 1. Moos. 48:5–6 [Liiteosa]).

Juudan heimoon kuuluvien oli määrä hallita Messiaan tuloon saakka (1. Moos. 49:10; JSR 1. Moos. 50:24 [Liiteosa]). Efraimin heimolla on viimeisinä aikoina etuoikeus viedä evankeliumin palautuksen sanomaa maailmaan ja koota hajallaan oleva Israel (5. Moos. 33:13–17). Aikanaan Efraim johtaa Israelin kaikkien heimojen yhdistämistä

Jeesuksen Kristuksen evankeliumin kautta (Jes. 11:12–13; OL 133:26–34).

Israelin hajottaminen: Herra hajotti Israelin kaksitoista heimoa ja saattoi ne ahdinkoon niiden epävanhurskauden ja kapinoimisen vuoksi. Herra käytti kuitenkin tätä valitun kansansa hajottamista maailman kansojen sekaan myös noiden kansojen siunaamiseen.

Teidät minä hajotan vieraiden kansojen sekaan, **3. Moos.** 26:33. Herra hajottaa teidät kaikkien kansojen sekaan, **5. Moos.** 28:25, 37, 64. Minä karkotan heidät kaikkiin maan valtakuntiin, **Jer.** 29:18–19. Minä ravistelen Israelia kaikkien kansojen keskuudessa, **Aam.** 9:9 (Sak. 10:9).

Jeesus lähetettiin Israelin kadonneiden lampaiden luokse, **Matt.** 15:24. Minulla on myös muita lampaita, sellaisia, jotka eivät ole tästä tarhasta, **Joh.** 10:16.

Israel hajotetaan kaikkialle maan päälle, **1. Nefi** 22:3–8. Jaakob esittää Senosin vertauksen jaloista ja villeistä oliivipuista, **MK Jaak.** 5–6. Isän työ alkaa hajotettujen heimojen keskuudessa, **3. Nefi** 21:26.

Israelin kokoaminen: Israelin huone kootaan yhteen viimeisinä päivinä ennen Kristuksen tulemista (UK 1:10). Herra kokoaa kansansa Israelin, kun se ottaa hänet vastaan ja pitää hänen käskynsä.

Herra kohottaa merkkiviirin kansalle, **Jes.** 5:26. Suuressa rakkaudessani minä haen sinut takaisin, **Jes.** 54:7. Israel ja Juuda tuodaan takaisin omiin maihinsa, **Jer.** 30:3. Herra kokoaa israelilaiset niistä maista, joihin heidät on hajotettu, **Hes.** 28:25.

Määräajan tullessa hän on yhdistävä Kristuksessa yhdeksi kaiken, **Ef.** 1:10.

Kun Israel on hajotettu, se kootaan, **1. Nefi** 15:12–17. Herra kokoaa kaikki, jotka ovat Israelin huonetta, **1. Nefi** 19:16 (3. Nefi 16:5). Heidät tuodaan pois pimeydestä, ja he tulevat tietämään, että Herra on heidän Vapahtajansa, **1. Nefi** 22:12. Jumala kokoaa lapsensa ja laskee lampaansa, **1. Nefi** 22:25. Pakanakansakunnat vievät israelilaiset heidän perintömaihinsa, **2. Nefi** 10:8 (3. Nefi 16:4). Minun kansani ja minun sanani kootaan yhteen, **2. Nefi** 29:13–14.

Vanhimpia kutsutaan kokoamaan valittuja, **OL** 29:7 (OL 39:11). Minä kokoan valittuni, **OL** 33:6. Kokoontukaa, niin että minä voin antaa teille lakini ja että voitte saada voiman, **OL** 38:31–33. Minä tuon takaisin kansani, joka on Israelin huonetta, **OL** 39:11. Pyhät tulevat esiin, **OL** 45:46. Mooses antoi kokoamisen avaimet, **OL** 110:11.

Vanhurskaus ja totuus vyöryvät yli maan ja kokoavat Herran valitut, **Moos.** 7:62. Kokoamista verrataan raadolle kokoontuviin kotkiin, **JS–M** 1:27.

Israelin kymmenen kadonnutta heimoa: Israelin kymmenen heimoa muodostivat Israelin pohjoisen valtakunnan, ja ne vietiin vankeuteen Assyriaan vuonna 721 eKr. Sen jälkeen ne menivät ”pohjoisiin maihin” ja katosivat muiden tietämättömiin. Viimeisinä aikoina ne palaavat.

Minä sanon pohjoiselle: Anna tänne, **Jes.** 43:6. He tulevat pohjoisesta, **Jes.** 49:12 (1. Nefi 21:12). Juuda ja Israel tulevat yhdessä pohjoisesta maasta, **Jer.** 3:18. Herra, joka toi Israelin lapset pohjoisesta maasta, elää, **Jer.** 16:14–16. Minä tuon heidät takaisin pohjoisesta maasta, **Jer.** 31:8.

Nefiläiset ja juutalaiset saavat Israelin kadonneiden heimojen sanat, **2. Nefi** 29:12–13. Minä menen näyttäytymään Israelin kadonneille heimoille, **3. Nefi** 17:4. Kun evankeliumia saarnataan Israelin huoneen jäännökselle, kadonneet heimot kootaan kotiin perintömaahansa, **3. Nefi** 21:26–29.

Mooses antoi Israelin kokoamisen avaimet Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle, **OL** 110:11. Ne, jotka ovat pohjoisissa maissa, tulevat muistoon Herran edessä, **OL** 133:26–32.

Me uskomme Israelin todelliseen kokoamiseen, **UK** 1:10.

Israelin hajottaminen. *Katso* Israel: Israelin hajottaminen

Israelin huone. *Katso* Israel

Israelin kokoaminen. *Katso* Israel: Israelin kokoaminen

Israelin lapset. *Katso* Israel

Israelin Pyhä. *Katso* Jeesus Kristus

Isä, kuolevainen. *Katso myös* Patriarkallinen siunaus; Patriarkka; Perhe; Vanhemmat

Pyhä nimitys, joka tarkoittaa miestä, joka on saanut lapsen tai ottanut lapsen laillisesti omakseen.

Kunnioita isääsi ja äitiäsi, **2. Moos.** 20:12 (5. Moos. 5:16; Matt. 19:19; Moosia 13:20). Isä ojentaa poikaa, jota hän rakastaa, **Sananl.** 3:12.

Isät, älkää herättäkö lapsissanne vihaa, **Ef.** 6:1–4.

Minulle opetettiin jonkin verran kaikkea isäni tietämystä, **1. Nefi** 1:1. Isäni oli vanhurskas mies, sillä hän opetti minua, **En.** 1:1. Alma rukoili poikansa puolesta, **Moosia** 27:14. Alma antoi käskyjä pojillensa, **Alma** 36–42. Helaman antoi pojillensa nimet heidän esi-isiensä mukaan, **Hel.** 5:5–12. Mormon muisti aina poikaansa rukouksissaan, **Moroni** 8:2–3.

Isien kädestä voidaan vaatia suuria, **OL** 29:48. Jokaisen miehen velvollisuutena on huolehtia omasta perheestään, **OL** 75:28.

Hän käski minun mennä isäni luo, **JS–H** 1:49.

Isä, taivaallinen. *Katso myös* Jumala, jumaluus

Koko ihmiskunnan henkien Isä (Ps. 82:6; Matt. 5:48; Joh. 10:34; Room. 8:16–17; Gal. 4:7; 1. Joh. 3:2). Jeesus on hänen ainosyntyinen Poikansa lihassa. Ihmistä on käsketty olemaan kuuliainen Isälle ja kunnioittamaan häntä ja rukoilemaan häntä Jeesuksen nimessä.

Jos te annatte toisille ihmisille anteeksi, antaa myös taivaallinen Isänne teille anteeksi, **Matt.** 6:14 (Matt. 18:35; 3. Nefi 13:14). Teidän taivaallinen Isänne tietää, että te tarvitsette kaikkea tätä, **Matt.** 6:26–33 (3. Nefi 13:26–33). Totta kai teidän Isänne paljon ennemmin antaa taivaasta Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä pyytävät, **Luuk.** 11:11–13. Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, **Ef.** 1:3.

Te olette ikuisesti velassa taivaalliselle Isällenne, **Moosia** 2:34. Kristus kirkasti Isän nimen, **Et.** 12:8.

Pyhien tulee todistaa vainoistaan, ennen kuin Isä tulee esiin piilopaikastaan, **OL** 123:1–3, 6.

Me saimme suuria ja loistavia siunauksia taivaalliselta Isältämme, **JS–H** 1:73.

Jaakob, Alfeuksen poika

Yksi kahdestatoista apostolista, jotka Jeesus valitsi palvelutyönsä aikana kuolevaisuudessa (Matt. 10:3; Mark. 3:18; Luuk. 6:15; Ap. t. 1:13).

Jaakob, Herran veli

Uudessa testamentissa yksi Herran veljistä (Gal. 1:19). Jaakobin muita veljiä olivat Joosef, Simon ja Juudas; hänellä oli myös sisaria (Matt. 13:55–56; Mark. 6:3; Juud. 1:1). Jaakobia kutsuttiin myös Vanhurskaaksi, ja hänellä oli merkittävä asema Jerusalemin seurakunnassa (Ap. t. 12:17; 15:13; 1. Kor. 15:7; Gal. 2:9–12). Jaakobin kirje on luultavasti hänen kirjoittamansa.

Jaakobin kirje: Kirja Uudessa testamentissa. Kirje, joka osoitettiin alun perin Israelin kahdelletoista hajallaan olevalle heimolle ja kirjoitettiin luultavasti Jerusalemissa. Kirjeessä on muutamia selväsanaisia kohtia käytännön uskonnosta. Tällainen on esimerkiksi luvussa 1 oleva tärkeä ohje, jonka mukaan ihmisen tulee pyytää apua Jumalalta, jos häneltä itseltään puuttuu viisautta (Jaak. 1:5–6; JS–H 1:9–20). Luvussa 2 käsitellään uskoa ja tekoja. Luvuissa 3 ja 4 puhutaan kielen hillitsemisen tarpeellisuudesta ja kielletään pyhiä puhumasta pahaa toisistaan. Luvussa 5 pyhiä

kehotetaan olemaan kärsivällisiä ja pyytämään sairastuttuaan vanhimmilta siunausta. Siinä kerrotaan myös siunauksista, jotka tulevat toisten ohjaamisesta kääntymykseen.

Jaakob, Iisakin poika. *Katso myös* Esau; Iisak; Israel

Vanhan testamentin patriarkka ja profeetta; nuorempi Iisakin ja Rebekan kaksospojista (1. Moos. 25:19–26). Esikoisoikeuden sai Jaakob, sen sijaan että se olisi annettu ensiksi syntyneelle Esaulle. Tämä johtui Jaakobin kelvollisuudesta ja siitä, että hän solmi avioliiton naisen kanssa, joka kuului liittoon, kun taas Esau halveksi esikoisoikeuttaan ja otti vaimon liiton ulkopuolelta (1. Moos. 25:30–34; 26:34–35; 27; 28:6–9; Hepr. 12:16).

Rebekka sai tietää Herralta, että Esau oli palveleva Jaakobia, **1. Moos.** 25:23. Jaakob osti Esaulta esikoisoikeuden, **1. Moos.** 25:29–34. Näki unen taivaaseen ulottuvista portaista, **1. Moos.** 28. Otti vaimoiksi Lean ja Raakelin, **1. Moos.** 29:1–30. Sai kaksitoista poikaa ja yhden tyttären, **1. Moos.** 29:31–30:24; 35:16–20. Otti vaimoiksi Bilhan ja Silpan, **1. Moos.** 30:3–4, 9. Nimi muutettiin Israeliksi, **1. Moos.** 32:29. Näki Jumalan kasvoista kasvoihin, **1. Moos.** 32:31. Rakasti Joosefia enemmän kuin muita poikiaan, **1. Moos.** 37:3. Lähti perheensä kanssa Egyptiin, **1. Moos.** 46:1–7. Siunasi poikansa ja heidän jälkeläisensä, **1. Moos.** 49. Jaakobin kuolema, **1. Moos.** 49:33.

Piti käskyt ja on nyt korotettuna valtaistuimella taivaassa Abrahamin ja Iisakin kanssa, **OL** 132:37.

Jaakob, Lehin poika. *Katso myös* Lehi, Nefin isä

Mormonin kirjan profeetta, jonka saarnoja on 2. Nefin kirjassa ja Jaakobin kirjassa (2. Nefi 6–11; MK Jaak. 1–7).

Jaakobin kirja: Mormonin kirjan kolmas kirja. Luvussa 1 kerrotaan, että Nefi luovutti aikakirjat Jaakobille ja vihki sitten Jaakobin ja hänen veljensä Joosefin kansan papeiksi ja opettajiksi. Lukujen 2–4 saarnoissa kansaa kehotetaan moraaliseen puhtauteen. Jaakob opetti myös lunastavan Messiaan tulosta ja esitti syitä, miksi kaikki israelilaiset eivät hyväksyisi häntä, kun hän tulisi. Luvuissa 5 ja 6 on Jaakobin todistus ja profeetallinen vertaus Israelin kansan historiasta ja tehtävästä. Luvussa 7 on kertomus oppineesta kapinallisesta nimeltä Serem, jonka Jaakob voitti jumalallisella todistuksellaan.

Jaakob, Sebedeuksen poika

Yksi kahdestatoista apostolista, jotka Jeesus valitsi palvelutyönsä aikana kuolevaisuudessa. Jaakob oli Johanneksen veli ja yksi niistä kolmesta apostolista, jotka Jeesus valitsi kumppaneikseen tietyissä erityistilanteissa: kun Jairoksen tytär herätettiin kuolleista (Mark. 5:37), kun Jeesus kirkastettiin (Matt. 17:1; Mark. 9:2; Luuk. 9:28) ja kun hän oli Getsemanessa (Matt. 26:37; Mark. 14:33). Pietarin ja Johanneksen kanssa hän palautti Melkisedekin pappeuden maan päälle asettamalla Joseph Smithin ja Oliver Cowderyn (OL 27:12; 128:20; JS–H 1:72).

Jacksonin piirikunta, Missouri, USA. *Katso myös* Uusi-Jerusalem

Pyhien kokoamispaikka viimeisinä aikoina; keskuspaikka, jonne he perustavat Uuden-Jerusalemin (OL 57–58; 82; 101:69–71; 105:28).

Jafet. *Katso myös* Nooa, Raamatun patriarkka

Vanhan testamentin profeetan Nooan vanhin poika (Moos. 8:12).

Nooalle syntyi Jafet, **1. Moos.** 5:32 (1. Moos. 6:10; Moos. 8:12). Jafet meni vaimoineen Nooan arkkiin, **1. Moos.** 7:13. Jafet lähti arkista, **1. Moos.** 9:18. Tehköön Jumala laajaksi Jafetin suvun, **1. Moos.** 9:27.

Jahve. *Katso* Jehova

Jarom

Mormonin kirjassa Enosin poika ja

Lehin pojanpojan poika. Jarom piti nefiläisten aikakirjaa kuudenkymmenen vuoden ajan, vuosina 420–361 eKr. (En. 1:25; Jar. 1:13). Jarom oli uskollinen mies, joka kirjoitti vain vähän historialliseen aikakirjaan (Jar. 1:2).

Jaromin kirja: Tässä Mormonin kirjaan sisältyvässä kirjassa on ainoastaan viisitoista jaetta. Jarom kirjoitti, että nefiläiset elivät edelleen Mooseksen lain mukaisesti ja odottivat Kristuksen tulemista. Heidän johtajinaan oli kuninkaita, jotka olivat väkeviä uskon miehiä. He menestyivät ottaessaan varteen profeettojensa, pappiensa ja opettajiensa sanat.

Jeesuksen Kristuksen kirkko. *Katso myös* Evankeliumin palautus; Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta; Kirkon nimi; Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko; Pyhä; Tosi kirkon tunnusmerkit

Organisoitu uskovien yhteisö, jonka jäsenet ovat ottaneet päällensä Jeesuksen Kristuksen nimen kasteen ja konfirmoinnin kautta. Ollakseen tosi kirkon täytyy olla Herran kirkko, siinä täytyy olla hänen valtuutensa, opetuksensa, lakinsa, toimituksensa ja nimensä, ja hänen täytyy hallita sitä nimittämiensä edustajien kautta.

Päivä päivältä Herra liitti heidän joukkoonsa niitä jotka pelastuivat, **Ap. t.** 2:47. Me kaikki olemme Kristuksessa yksi ruumis, **Room.** 12:5. Meidät kaikki on kastettu yhdeksi ruumiiksi. Yksi ja sama Henki on yhdistänyt meidät, **1. Kor.** 12:13. Kirkko on rakennettu apostolien ja profeettojen perustukselle, **Ef.** 2:19–20. Apostolit ja profeetat ovat kirkossa välttämättömiä, **Ef.** 4:11–16. Kristus on seurakunnan pää, **Ef.** 5:23.

Vaikka oli monta seurakuntaa, ne kaikki olivat yksi kirkko, **Moosia** 25:19–22. Seurakunta puhdistettiin ja saatettiin järjestykseen, **Alma** 6:1–6. Kristuksen kirkkoa täytyy kutsua hänen nimellään, **3. Nefi** 27:8. Seurakunta kokoontui usein yhteen paastoamaan ja rukoilemaan ja puhumaan, **Moroni** 6:5.

Tämä on ainoa tosi ja elävä kirkko, **OL** 1:30. Kristuksen kirkon synty näinä viimeisinä aikoina, **OL** 20:1. Herra kutsuu palvelijoitansa vahvistamaan kirkkoaan, **OL** 39:13. Näin kirkkoani on kutsuttava viimeisinä aikoina, **OL** 115:4.

Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen. *Katso myös* Aikojen merkit; Gog; Harmageddon; Jeesus Kristus; Magog

Kristus palaa maan päälle tuhatvuotisen valtakunnan kauden alussa. Tämän maan kuolevainen koetustila päättyy tähän tapahtumaan. Jumalattomat poistetaan maan päältä ja vanhurskaat temmataan ylös pilven sisässä, kun maa puhdistetaan. Kukaan ei tiedä tarkasti, milloin Kristus tulee toisen kerran, mutta hän on antanut meille seurattaviksi merkkejä, jotka kertovat, että aika lähenee (Matt. 24; JS–M 1).

Minä tiedän, että Lunastajani sanoo viimeisen sanan maan päällä, **Job** 19:25. Minun edessäni on notkistuva jokainen polvi, jokainen suu on vannova, **Jes.** 45:23 (OL 88:104). Taivaan pilvien keskellä tuli Ihmisen Poika, **Dan.** 7:13 (Matt. 26:64; Luuk. 21:25–28). He kohottavat katseensa minuun, jonka ovat lävistäneet, **Sak.** 12:10. Kuka voi kestää sen päivän, jolloin hän tulee? Sillä hän on kuin ahjon hehku, **Mal.** 3:2 (3. Nefi 24:2; OL 128:24).

Ihmisen Poika on tuleva Isänsä kirkkaudessa, **Matt.** 16:27 (Matt. 25:31). Sitä päivää ja hetkeä ei tiedä kukaan, sen tietää vain Isä, **Matt.** 24:36 (OL 49:7; JS–M 1:38–48). Tämä Jeesus tulee kerran takaisin, samalla tavoin kuin näitte hänen taivaaseen menevän, **Ap. t.** 1:11. Itse Herra laskeutuu taivaasta, **1. Tess.** 4:16. Herran päivä tulee kuin varas, **2. Piet.** 3:10. Herra tulee pyhiensä tuhatlukuisen joukon kanssa, **Juud.** 1:14. Hän tulee pilvissä! Kaikki ihmiset näkevät hänet, **Ilm.** 1:7.

Jeesus tuomitsee maailman, **3. Nefi** 27:14–18.

Valmistautukaa, valmistautukaa, sillä Herra on lähellä, **OL** 1:12. Minä ilmestyn taivaasta voimassa ja asun maan päällä tuhat vuotta, **OL** 29:9–12. Korota äänesi ja huuda parannusta ja valmista tietä Herran toiselle tulemiselle, **OL** 34:5–12. Minä olen Jeesus Kristus ja tulen äkkiä temppeliini, **OL** 36:8 (OL 133:2). Pian tulee päivä, jolloin te näette minut ja tiedätte, että minä olen, **OL** 38:8. Se, joka pelkää minua, odottaa Ihmisen Pojan tulemisen merkkejä, **OL** 45:39. Mitä ovat nämä haavat sinun käsissäsi ja jaloissasi, **OL** 45:51. Herran kasvot paljastetaan, **OL** 88:95. Suuri ja pelottava Herran päivä on lähellä, **OL** 110:16. Kun Vapahtaja ilmestyy, me näemme hänet sellaisena kuin hän on, **OL** 130:1. Vapahtaja seisoo kansansa keskellä ja hallitsee, **OL** 133:25. Kuka on tämä, joka tulee alas Jumalan luota taivaasta värjätyissä vaatteissa, **OL** 133:46 (Jes. 63:1).

Jeesus Kristus. *Katso myös* Aadamin ja Eevan lankeemus; Alfa ja Oomega; Alku; Armo; Elämän leipä; Elävä vesi; Esikoinen; Evankeliumi (Uuden testamentin kirja); Golgata; Herra; Hyvä paimen; Ihmisen Poika; Immanuel; Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen; Jehova; Jumala, jumaluus; Jumalan Karitsa; Kallio; Kirkastuminen: Kristuksen kirkastuminen; Kulmakivi; Lohduttaja; Loputon; Lunastaja; Lunastus; Lunastussuunnitelma; Luominen; Maria, Jeesuksen äiti; Messias; **MINÄ OLEN**; Omatunto; Parannus; Pelastaja; Pronssikäärme; Puolustaja; Risti; Ristiinnaulitseminen; Sakramentti; Sovitus; Sulhanen; Syntien anteeksisaaminen; Syntyminen; Taivaaseennouseminen; Tie; Uhri; Usko; Valo, Kristuksen; Vapahtaja; Veri; Voideltu; Vuorisaarna; Välimies; Ylösnousemus

Kristus (kreikkaa) ja *Messias* (arameaa) merkitsevät 'Voideltu'. Jeesus Kristus on Isän Esikoinen hengessä (Hepr. 1:6; OL 93:21). Hän on Isän Ainosyntyinen lihassa (Joh. 1:14; 3:16). Hän on Jehova (OL 110:3–4), ja hänet asetettiin suureen kutsumukseensa ennen maailman luomista. Isän johdolla Jeesus loi maan ja kaiken, mitä siinä on (Joh. 1:3, 14; Moos. 1:31–33). Syntyi Marialle Betlehemissä, eli synnittömästi ja sovitti täydellisesti kaikkien ihmisten synnit vuodattamalla verensä ja antamalla henkensä ristillä (Matt. 2:1; 1. Nefi 11:13–33; 3. Nefi 27:13–16; OL 76:40–42). Hän nousi kuolleista varmistaen siten ylösnousemuksen lopulta koko ihmiskunnalle. Jeesuksen sovituksen ja ylösnousemuksen kautta ne, jotka tekevät parannuksen synneistään ja noudattavat Jumalan käskyjä, voivat elää iankaikkisesti Jeesuksen ja Isän luona (2. Nefi 9:10–12; 21–22; OL 76:50–53, 62).

Jeesus Kristus on suurin olento, joka koskaan on syntynyt tämän maan päällä. Hänen elämänsä on täydellinen esimerkki siitä, kuinka koko ihmiskunnan tulisi elää. Kaikki rukoukset tulisi lausua, siunaukset antaa ja pappeustoimitukset suorittaa hänen nimessään. Hän on herrojen Herra, kuninkaiden Kuningas, Luoja, Vapahtaja ja koko maan Jumala.

Jeesus Kristus tulee takaisin voimassa ja kirkkaudessa hallitsemaan maan päällä tuhatvuotisen valtakunnan aikana. Viimeisenä päivänä hän tuomitsee koko ihmiskunnan (Alma 11:40–41; JS–M 1).

Jeesuksen elämän tapahtumat (aikajärjestyksessä): Jeesuksen syntymä ja hänen elämäntehtävänsä ennustetaan, **Luuk.** 1:26–38 (Jes. 7:14; 9:5–6; 1. Nefi 11). Syntymä, **Luuk.** 2:1–7 (Matt. 1:18–25). Ympärileikkaus, **Luuk.** 2:21. Tuodaan temppeliin, **Luuk.** 2:22–38. Tietäjien käynti, **Matt.** 2:1–12. Joosef ja Maria pakenevat Jeesuksen kanssa Egyptiin, **Matt.** 2:13–18. Viedään Nasaretiin, **Matt.** 2:19–23. Kaksitoistavuotiaana temppelissä, **Luuk.** 2:41–50. Jeesuksella oli veljiä ja sisaria, **Matt.** 13:55–56

(Mark. 6:3). Kaste, **Matt.** 3:13–17 (Mark. 1:9–11; Luuk. 3:21–22). Perkeleen kiusattavana, **Matt.** 4:1–11 (Mark. 1:12–13; Luuk. 4:1–13). Opetuslasten kutsuminen, **Matt.** 4:18–22 (Matt. 9:9; Mark. 1:16–20; 2:13–14; Luuk. 5:1–11, 27–28; 6:12–16; Joh. 1:35–51). Kahdentoista apostolin valtuuttaminen, **Matt.** 10:1–4 (Mark. 3:13–19; Luuk. 6:12–16). Vuorisaarna, **Matt.** 5–7. Ennustaa oman kuolemansa ja ylösnousemuksensa, **Matt.** 16:21 (Matt. 17:22–23; 20:17–19; Mark. 8:31; 9:30–32; 10:32–34; Luuk. 9:22; 18:31–34). Kirkastuminen, **Matt.** 17:1–9 (Mark. 9:2–8; Luuk. 9:28–36). Lähettää seitsemänkymmentä opetuslasta, **Luuk.** 10:1–20. Ratsastaa riemusaatossa Jerusalemiin, **Matt.** 21:1–11 (Mark. 11:1–11; Luuk. 19:29–40; Joh. 12:12–15). Asettaa sakramentin, **Matt.** 26:26–29 (Mark. 14:22–25; Luuk. 22:19–20). Kärsii ja rukoilee Getsemanessa, **Matt.** 26:36–46 (Mark. 14:32–42; Luuk. 22:39–46). Jeesuksen kavaltaminen, pidättäminen ja hylkääminen, **Matt.** 26:47–56 (Mark. 14:43–53; Luuk. 22:47–54; Joh. 18:2–13). Ristiinnaulitseminen, **Matt.** 27:31–54 (Mark. 15:20–41; Luuk. 23:26–28, 32–49; Joh. 19:16–30). Ylösnousemus, **Matt.** 28:1–8 (Mark. 16:1–8; Luuk. 24:1–12; Joh. 20:1–10). Ilmestyy ylösnousemuksensa jälkeen, **Matt.** 28:9–20 (Mark. 16:9–18; Luuk. 24:13–48; Joh. 20:11–31; Ap. t. 1:3–8; 1. Kor. 15:5–8). Nousee taivaaseen, **Mark.** 16:19–20 (Luuk. 24:51–53; Ap. t. 1:9–12).

Ilmestyy nefiläisille, **3. Nefi** 11:1–17 (3. Nefi 11–26).

Ilmestyy Joseph Smithille, **JS–H** 1:15–20.

Jeesuksen Kristuksen esimerkki: Minä annoin teille esimerkin, **Joh.** 13:15. Minä olen tie, totuus ja elämä, **Joh.** 14:6. Kärsihän Kristuskin meidän puolestamme ja jätti meille esikuvan, jotta seuraisimme hänen jälkiään, **1. Piet.** 2:21.

Ellei ihminen noudata elävän Jumalan Pojan esimerkkiä, hän ei voi pelastua, **2. Nefi** 31:16. Minä tahdon, että te olisitte täydellisiä niin kuin minä, **3. Nefi** 12:48. Pitäkää aina huoli, että teette tämän niin kuin minä olen tehnyt, **3. Nefi** 18:6. Minä olen antanut teille esimerkin, **3. Nefi** 18:16. Niitä tekoja, joita te olette nähneet minun tekevän, teidänkin tulee tehdä, **3. Nefi** 27:21, 27. Jeesuksen Kristuksen todelliset seuraajat ovat hänen kaltaisiaan, **Moroni** 7:48.

Jeesuksen Kristuksen kirkkaus: Herran kirkkaus täytti telttamajan, **2. Moos.** 40:34–38. Hänen kirkkautensa täyttää kaiken maan, **Jes.** 6:3 (2. Nefi 16:3). Herran kirkkaus koittaa sinun yllesi, **Jes.** 60:1–2.

Ihmisen Poika on tuleva Isänsä kirkkaudessa, **Matt.** 16:27. Kirkasta sinä minut ja anna minulle se kirkkaus, joka minulla oli sinun luonasi jo ennen maailman syntyä, **Joh.** 17:5.

Israelin Pyhän pitää hallitseman suuressa kirkkaudessa, **1. Nefi** 22:24. Meillä oli toivo hänen kirkkaudestaan, **MK Jaak.** 4:4. Jumalan Poika tulee kirkkaudessaan, **Alma** 5:50. Hän selitti kaikki asiat aivan alusta siihen asti, jolloin hän tulisi kirkkaudessaan, **3. Nefi** 26:3.

Minun apostolini ovat kirkkaudessa, niin kuin minä olen, **OL** 29:12 (OL 45:44). Me näimme Pojan kirkkauden Isän oikealla puolella, **OL** 76:19–23. Johannes näki minun kirkkauteni täyteyden ja todisti siitä, **OL** 93:6 (Joh. 1:14). Hänen kasvonsa loistivat kirkkaammin kuin aurinko, **OL** 110:3.

Hänen kirkkautensa oli minun päälläni, ja minä näin hänen kasvonsa, **Moos.** 1:1–11. Tämä on minun työni ja kirkkauteni, **Moos.** 1:39.

Jeesuksen Kristuksen nimen päällemme ottaminen: Mitään muuta nimeä, joka meidät pelastaisi, ei ole, **Ap. t.** 4:12 (2. Nefi 31:21). Apostolit iloitsivat siitä, että olivat saaneet kunnian kärsiä häväistystä Jeesuksen nimen tähden, **Ap. t.** 5:38–42. Tämä on hänen käskynsä: meidän tulee uskoa hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen, **1. Joh.** 3:23.

Todistakaa, että olette halukkaita ottamaan päällenne Kristuksen nimen kasteen kautta, **2. Nefi** 31:13. Minä

tahdon teidän ottavan päällenne Kristuksen nimen, **Moosia** 5:6–12 (Moosia 1:11). Jokainen, joka halusi ottaa päällensä Kristuksen nimen, liittyi Jumalan seurakuntaan, **Moosia** 25:23. Kaikki, jotka todella uskoivat Kristukseen, ottivat päällensä Kristuksen nimen, **Alma** 46:15. Taivaan portti on avoinna niille, jotka uskovat Jeesuksen Kristuksen nimeen, **Hel.** 3:28. Siunattu on se, joka havaitaan uskolliseksi minun nimelleni viimeisenä päivänä, **Et.** 4:19. He ovat halukkaita ottamaan päällensä Pojan nimen, **Moroni** 4:3 (OL 20:77).

Ottakaa päällenne Kristuksen nimi, **OL** 18:21–25.

Kirkon pää: Kristus on seurakunnan pää, **Ef.** 5:23 (Ef. 1:22; 4:15). Hän on ruumiin pää, ja ruumis on seurakunta, **Kol.** 1:18.

Tämä on minun kirkkoni, **Moosia** 26:22 (Moosia 27:13). Kristus oli heidän uskonsa perustaja ja täydelliseksi tekijä, **Moroni** 6:1–4.

Minä olen perustanut tämän kirkon, **OL** 33:5 (3. Nefi 27:3–8).

Kristuksen ilmestymiset kuolemansa jälkeen: Ylösnousemuksensa jälkeen Jeesus ilmestyi ensiksi Marialle, **Mark.** 16:9 (Joh. 20:11–18). Jeesus kulki ja keskusteli kahden opetuslapsen kanssa Emmauksen tiellä, **Luuk.** 24:13–34. Jeesus ilmestyi apostoleille, jotka tunnustelivat hänen käsiään ja jalkojaan, **Luuk.** 24:36–43 (Joh. 20:19–20). Jeesus ilmestyi Tuomaalle, **Joh.** 20:24–29. Jeesus ilmestyi opetuslapsille Tiberiaanjärvellä, **Joh.** 21:1–14. Jeesus näyttäytyi neljänkymmenen päivän aikana ylösnousemuksensa jälkeen, **Ap. t.** 1:2–3. Stefanos näki Jeesuksen, joka seisoi Jumalan oikealla puolella, **Ap. t.** 7:55–56. Jeesus ilmestyi Saulille, **Ap. t.** 9:1–8 (JSR Ap. t. 9:7; Ap. t. 26:9–17). Yli 500 ihmistä näki Kristuksen, **1. Kor.** 15:3–8.

Jeesus Kristus ilmestyi nefiläisille, **3. Nefi** 11:1–17. Jeesuksen näki ja häntä kuuli 2 500 ihmistä, **3. Nefi** 17:16–25. Herra tuli Mormonin luokse, **Morm.** 1:15.

Joseph Smith ja Sidney Rigdon näkivät Jeesuksen Jumalan oikealla puolella, **OL** 76:22–23. Joseph Smith ja Oliver Cowdery näkivät Herran Kirtlandin temppelissä, **OL** 110:1–4.

Joseph Smith näki Jeesuksen, **JS–H** 1:15–17.

Kristuksen kuolevaisuutta edeltävä olemassaolo: Herra ilmestyi Abramille, **1. Moos.** 12:7 (1. Moos. 17:1; 18:1; Abr. 2:6–8). Herra puhui Moosekselle kasvoista kasvoihin, **2. Moos.** 33:11 (5. Moos. 34:10; Moos. 1:1–2). Minä näin Herran seisovan alttarin ääressä, **Aam.** 9:1.

Alussa Sana oli Jumalan luona. Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, **Joh.** 1:1, 14 (1. Joh. 1:1–3). Ennen kuin Abraham syntyi – minä olin, **Joh.** 8:58. Kirkasta sinä nyt minut ja anna minulle se kirkkaus, joka minulla oli sinun luonasi jo ennen maailman syntyä, **Joh.** 17:5.

Jesaja totisesti näki Lunastajani, kuten minä ja veljeni Jaakob olemme nähneet hänet, **2. Nefi** 11:2–3. Huomispäivänä minä tulen maailmaan, **3. Nefi** 1:12–14. Kristus oli olemassa ennen maailman alkua, **3. Nefi** 26:5 (Joh. 6:62). Niin kuin minä ilmestyn sinulle, siten minä ilmestyn kansalleni lihassa, **Et.** 3:14–17.

Henok näki Herran ja vaelsi hänen kanssansa, **OL** 107:48–49.

Rakas Poikani, joka on ollut Rakkaani ja Valittuni alusta asti, **Moos.** 4:2. Herra sanoi: Kenet minä lähetän? Ja yksi vastasi, Ihmisen Pojan kaltainen: Tässä olen, lähetä minut, **Abr.** 3:27.

Kristuksen tuhatvuotinen hallituskausi: Hän kantaa valtaa harteillaan, **Jes.** 9:5 (2. Nefi 19:6). Minä tulen ja asetun asumaan sinun luoksesi, sanoo Herra, **Sak.** 2:14–16 (Sak. 14:9).

Jumala antaa Jeesukselle hänen isänsä Daavidin valtaistuimen, **Luuk.** 1:30–33. Kristus on hallitseva aina ja ikuisesti, **Ilm.** 11:15. Pyhät hallitsevat yhdessä Kristuksen kanssa tuhat vuotta, **Ilm.** 20:4 (OL 76:63).

Ihmisten vanhurskauden tähden

Saatanalla ei ole valtaa, **1. Nefi** 22:26 (Ilm. 20:1–3).

Minä asun vanhurskaudessa ihmisten kanssa maan päällä tuhat vuotta, **OL** 29:11 (OL 43:29–30). Olkaa alamaisia esivallalle, kunnes hallitsee hän, jonka oikeutena on hallita, **OL** 58:22 (1. Kor. 15:25).

Kristus tulee hallitsemaan henkilökohtaisesti maan päällä, **UK** 1:10 (Jes. 32:1).

Profetioita Jeesuksen Kristuksen syntymästä ja kuolemasta: Neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, **Jes.** 7:14 (1. Nefi 11:13–20). Betlehemistä nousee Israelille hallitsija, **Miika** 5:1.

Samuel Lamanilainen profetoi päivän, yön ja päivän kestävästä valoisasta sekä uudesta tähdestä ja muista merkeistä, **Hel.** 14:2–6. Samuel Lamanilainen profetoi pimeydestä, ukkosesta ja salamoinnista sekä maan järisemisestä, **Hel.** 14:20–27. Jeesuksen syntymän merkit toteutuivat, **3. Nefi** 1:15–21. Jeesuksen kuoleman merkit toteutuivat, **3. Nefi** 8:5–23.

Todistuksia Jeesuksesta Kristuksesta: Paavali todisti, että Jeesus on Kristus, **Ap. t.** 18:5. Jopa pahat hengetkin todistivat tuntevansa Jeesuksen, **Ap. t.** 19:15. Kukaan ei voi sanoa, että Jeesus on Herra, paitsi Pyhän Hengen vaikutuksesta, **1. Kor.** 12:3. Kaikkien on polvistuttava ja jokaisen kielen on tunnustettava: Jeesus Kristus on Herra, **Fil.** 2:10–11.

Ja me puhumme Kristuksesta, me riemuitsemme Kristuksessa, me saarnaamme Kristuksesta, me profetoimme Kristuksesta, **2. Nefi** 25:26. Mormonin kirjan tarkoituksena on saada juutalaiset ja pakanat vakuuttuneiksi siitä, että Jeesus on Kristus, **2. Nefi** 26:12 (Mormonin kirjan nimisivu). Profeetat ja kirjoitukset todistavat Kristuksesta, **MK Jaak.** 7:11, 19. Etsikää tätä Jeesusta, josta profeetat ja apostolit ovat kirjoittaneet, **Et.** 12:41.

Me näimme hänet ja kuulimme äänen todistavan, että hän on Ainosyntyinen, **OL** 76:20–24. Tämä on iankaikkiset elämät: tuntea Jumala ja Jeesus Kristus, **OL** 132:24.

Me uskomme Jumalaan, iankaikkiseen Isään, ja hänen Poikaansa, Jeesukseen Kristukseen, **UK** 1:1. Me uskomme, että Kristus tulee hallitsemaan henkilökohtaisesti maan päällä, **UK** 1:10.

Tuomari: Hän tuomitsee maanpiirin vanhurskaasti, **Ps.** 9:9 (3. Nefi 27:16). Hän tulee tuomaan oikeutta, **Ps.** 96:13. Jumala tuomitsee oikein, niin syyttömän kuin syyllisen, **Saarn.** 3:17. Hän jakaa oikeutta kaikille kansoille, **Jes.** 2:4 (Miika 4:3; 2. Nefi 12:4). Hän ajaa vakaasti köyhien asiaa, **Jes.** 11:2–4.

Isä on antanut kaiken tuomiovallan Pojalle, **Joh.** 5:22. Jos tuomitsenkin, minun tuomioni on pätevä, **Joh.** 8:16. Hänet Jumala on asettanut elävien ja kuolleiden tuomariksi, **Ap. t.** 10:42 (2. Tim. 4:1). Jumala tuo ihmisten sisimmätkin salaisuudet Kristuksen Jeesuksen tuomittaviksi, **Room.** 2:16. Meidän kaikkien on tultava Kristuksen tuomioistuimen eteen, **2. Kor.** 5:10 (Alma 12:12; Morm. 3:20; 7:6; Et. 12:38; OL 135:5).

Kaikki ihmiset tulevat Jumalan luokse tuomittaviksi sen totuuden ja pyhyyden mukaisesti, joka hänessä on, **2. Nefi** 2:10. Näettekö tämän kuolevaisen ruumiin seisovan Jumalan edessä tuomittavana tekojen mukaan, **Alma** 5:15 (Alma 12:15; 33:22; 3. Nefi 27:14).

Jumala ja Kristus ovat kaikkien tuomarina, **OL** 76:68.

Valtuus: Hän kantaa valtaa harteillaan, **Jes.** 9:5 (2. Nefi 19:6).

Jeesus opetti niin kuin se, jolle on annettu valta, **Matt.** 7:28–29 (Mark. 1:22). Ihmisen Pojalla on valta antaa maan päällä syntejä anteeksi, **Matt.** 9:6. Jeesus käski saastaisia henkiä valtuudella, ja ne tottelivat häntä, **Mark.** 1:27 (Luuk. 4:33–36). Jeesus antoi valtuuden kahdelletoista apostolille, **Mark.** 3:14–15. Jeesus puhui niin kuin se, jolla on valta, **Luuk.** 4:32. Isä on antanut kaiken tuomiovallan Pojalle, **Joh.** 5:22, 27. Jumala voiteli Jeesuksen Pyhällä

Hengellä ja voimalla, **Ap. t.** 10:38. Kristus oli valittu jo ennen maailman perustamista, **1. Piet.** 1:20 (Et. 3:14). Kristuksella on kuoleman ja tuonelan avaimet, **Ilm.** 1:18.

Kaikista ihmisistä tulee Kristuksen alamaisia, **2. Nefi** 9:5. Jeesus Kristus, Jumalan Poika, on taivaan ja maan Isä, kaiken Luoja alusta asti, **Hel.** 14:12.

Kristus tuli Isän tahdosta tekemään hänen tahtonsa, **OL** 19:24. Jeesus sai Isän kirkkauden täyteyden, ja hän sai kaiken vallan, **OL** 93:3–4, 16–17 (Joh. 3:35–36).

Vertauskuvia Kristuksesta: Abel uhrasi esikoiskaritsoja, **1. Moos.** 4:4 (Moos. 5:20). Ota ainoa poikasi Iisak ja uhraa hänet polttouhriksi, **1. Moos.** 22:1–13 (MK Jaak. 4:5). Herra käski Israelin lasten uhrata virheettömiä karitsoita, **2. Moos.** 12:5, 21, 46 (4. Moos. 9:12; Joh. 1:29; 19:33; 1. Piet. 1:19; Ilm. 5:6). Se on leipää, jonka Herra on antanut teille ruoaksi, **2. Moos.** 16:2–15 (Joh. 6:51). Lyö kallioon, niin siitä alkaa juosta vettä ja kansa saa juodakseen, **2. Moos.** 17:6 (Joh. 4:6–14; 1. Kor. 10:1–4). Pukki saa kantaa kaikki heidän syntinsä, **3. Moos.** 16:20–22 (Jes. 53:11; Moosia 14:11; 15:6–9). Mooses nosti tangon päähän pronssikäärmeen, jotta ne, jotka katsoisivat sitä, pelastuisivat, **4. Moos.** 21:8–9 (Joh. 3:14–15; Alma 33:19; Hel. 8:14–15). Joona oli kalan vatsassa kolme päivää, **Joona** 2:1 (Matt. 12:40).

Tämä on Isän Ainosyntyisen uhrin vertauskuva, **Moos.** 5:4–8.

Jehova. *Katso myös* Jeesus Kristus; MINÄ OLEN

Israelin Jumalan liittonimi eli erisnimi. Raamatussa nimi Jehova on muodossa Jahve. Se merkitsee 'Iankaikkinen MINÄ OLEN' (2. Moos. 3:14; Joh. 8:58). Jehova on Jeesus Kristus kuolevaisuutta edeltävässä elämässä. Hän tuli maan päälle Marian poikana (Moosia 3:8; 15:1; 3. Nefi 15:1–5). Sana *Herra* tarkoittaa Vanhassa testamentissa yleensä Jehovaa eli Jahvea.

Jehova on Kristus: Muinaiset profeetat tunsivat Jehovan (2. Moos. 6:3; Abr. 1:16). Apostoli Paavali opetti, että Kristus oli Vanhan testamentin Jehova (2. Moos. 17:6; 1. Kor. 10:1–4). Mormonin kirjassa Jeredin veli näki Kristuksen kuolevaisuutta edeltävässä elämässä ja palveli häntä (Et. 3:13–15). Myös Moroni kutsui Kristusta Jehovaksi (Moroni 10:34). Joseph Smith ja Oliver Cowdery näkivät ylösnousseen Jehovan Kirtlandin temppelissä (OL 110:3–4).

Jered. *Katso myös* Jerediläiset; Jeredin veli

Mormonin kirjassa johtaja, joka veljensä kanssa johti siirtokunnan Babylonin tornilta luvattuun maahan läntiselle pallonpuoliskolle (Et. 1:33–2:1).

Jered pyysi veljeään rukoilemaan, ettei Herra sekoittaisi heidän perheidensä ja ystäviensä kieltä, **Et.** 1:34–37. Matkasi meren rantaan ja asui siellä neljä vuotta, **Et.** 2:13. Meni meritse luvattuun maahan, **Et.** 6:4–12.

Jerediläiset. *Katso myös* Jered; Jeredin veli; Mormonin kirja

Mormonin kirjassa kansa, joka polveutui Jeredistä, hänen veljestään ja heidän ystävistään (Et. 1:33–41). Jumala johdatti heidät Babylonin tornilta Amerikan mantereelle, luvattuun maahan (Et. 1:42–43; 2–3; 6:1–18). Vaikka kansa oli aikanaan miljoonalukuinen, kaikki tuhoutuivat jumalattomuudesta aiheutuneessa sisällissodassa (Et. 14–15).

Jeredin veli. *Katso myös* Jered; Jerediläiset

Mormonin kirjan profeetta, joka johti veljensä kanssa Babylonin tornilta luvattuun maahan läntiselle pallonpuoliskolle siirtokunnan, josta sai alkunsa jerediläisten kansa (Et. 1–6). Jeredin veli oli niin suuri uskon mies, että hän puhui Herran kanssa kasvoista kasvoihin (OL 17:1). Hänen tarinansa kerrotaan Eterin kirjassa.

Jeredin veli oli kookas ja väkevä mies ja Herran suuresti suosima mies, **Et.** 1:34. Uskonsa tähden Jeredin veli näki

Herran sormen, **Et.** 3:6–9 (Et. 12:20). Kristus näytti henkiruumiinsa Jeredin veljelle, **Et.** 3:13–20. Koskaan ei ole ilmaistu suurempia asioita kuin ne, jotka ilmaistiin Jeredin veljelle, **Et.** 4:4. Jeredin veli varoitti kansaansa kuningasvallasta, **Et.** 6:22–23. Herra näytti Jeredin veljelle kaiken, **Et.** 12:21. Jeredin veli oli voimallinen kirjoittamisessa, **Et.** 12:24. Uskon kautta Jeredin veli siirsi Serininvuoren, **Et.** 12:30.

Jeremia. *Katso myös* Valitusvirret

Vanhan testamentin profeetta, joka syntyi pappisperheeseen. Hän profetoi Juudassa vuosina 626–586 eKr. Hän eli samoihin aikoihin kuin muutamat muutkin suuret profeetat: Lehi, Hesekiel, Hoosea ja Daniel.

Jo kuolevaisuutta edeltävässä elämässä Jeremia asetettiin tulemaan profeetaksi (Jer. 1:4–5). Hän toimi profeettana noin neljänkymmenen vuoden aikana ja vastusti opetuksillaan epäjumalien palvontaa ja siveettömyyttä juutalaisten keskuudessa (Jer. 3:1–5; 7:8–10). Hän sai kestää jatkuvaa vastustusta ja loukkauksia (Jer. 20:2; 36:18–19; 38:4). Jerusalemin tuhon jälkeen pakoon päässeet juutalaiset veivät Jeremian mukanaan Egyptiin (Jer. 43:5–6), missä he perimätiedon mukaan kivittivät hänet kuoliaaksi.

Jeremian kirja: Luvuissa 1–6 on profetioita Josian hallituskaudelta. Luvuissa 7–20 on profetioita Jojakimin ajalta. Luvuissa 21–38 käsitellään Sidkian hallituskautta. Luvuissa 39–44 on profetioita ja kuvataan historiallisia tapahtumia Jerusalemin tuhon jälkeen. Luvussa 45 on Jeremian kirjurille Barukille lupaus, että tämän henki säilyisi. Luvuissa 46–51 on profetioita vieraita kansoja vastaan. Luvussa 52 on historiallinen lisäys. Joitakin Jeremian profetioita oli Nefin hankkimissa Labanin pronssilevyissä (1. Nefi 5:10–13). Jeremia mainitaan kahdessa muussakin kohdassa Mormonin kirjassa (1. Nefi 7:14; Hel. 8:20).

Jeremian kirjassa on myös maininta ihmisen kuolevaisuutta edeltävästä olemassaolosta ja Jeremian ennaltaasettamisesta (Jer. 1:4–5). Siinä profetoidaan Israelin paluusta hajaannuksen tilasta, että yksi kaupungista ja kaksi kansasta kootaan Siioniin, ihanaan maahan, jossa Israel ja Juuda saavat asua turvassa ja rauhassa (Jer. 3:12–19), ja että Herra kokoaa Israelin pohjoisesta maasta lähettämällä monia kalastajia ja metsästäjiä etsimään heitä (Jer. 16:14–21). Tämä myöhempien aikojen tapahtuma on oleva suhteessa jopa suurempi kuin Israelin pako Egyptistä Mooseksen johdolla (Jer. 16:13–15; 23:8).

Jeriko

Muurien ympäröimä kaupunki Jordaninlaaksossa 245 metriä merenpinnan alapuolella. Jeriko on lähellä sitä paikkaa, jossa israelilaiset ylittivät virran mennessään ensi kerran luvattuun maahan (Joos. 2:1–3; 3:16; 6).

Jerikon valloitus, **Joos.** 6:1–20. Joosua kirosi Jerikon, **Joos.** 6:26 (1. Kun. 16:34). Jeriko kuului Benjaminin alueeseen, **Joos.** 18:11–12, 21.

Herra kävi Jerikossa viimeisellä matkallaan Jerusalemiin, **Mark.** 10:46 (Luuk. 18:35; 19:1).

Jerobeam

Vanhassa testamentissa Jerobeam oli jaetun Israelin pohjoisen osan ensimmäinen kuningas. Hän kuului Efraimin heimoon. Jumalaton Jerobeam johti kapinaa Juudan huonetta ja Daavidin sukua vastaan.

Jerobeam pystytti Daniin ja Beteliin epäjumalia kansan palvottaviksi, **1. Kun.** 12:28–29. Ahia nuhteli Jerobeamia, **1. Kun.** 14:6–16. Jerobeam muistettiin siitä, että hän oli tuonut hirveän synnin Israeliin, **1. Kun.** 15:34 (1. Kun. 12:30).

Jerubbaal. *Katso myös* Gideon (Vanha testamentti)

Vanhassa testamentissa nimi, joka annettiin Gideonille, sen jälkeen kun hän oli hävittänyt Baalin alttarin (Tuom. 6:32; 7:1; 9; 1. Sam. 12:11).

Jerusalem

Kaupunki nykyisessä Israelissa ja Raamatun historian merkittävin kaupunki. Tässä kaupungissa on monia kristittyjen, juutalaisten ja muslimien pyhimpiä paikkoja, joissa käy paljon uskovia. Sitä kutsutaan usein pyhäksi kaupungiksi.

Aiemmin Salemina tunnettu (1. Moos. 14:18; Ps. 76:3) Jerusalem oli jebusilainen kaupunki, ennen kuin Daavid valloitti sen (Joos. 10:1; 15:8; 2. Sam. 5:6–7) ja teki siitä pääkaupunkinsa. Siihen asti tämä 800 metriä meren pinnan yläpuolella sijaitseva kaupunki oli ollut lähinnä vuoristolinnake. Syvät laaksot ympäröivät sitä joka puolelta pohjoista lukuun ottamatta.

Kuningas Daavidilla oli Jerusalemissa puinen palatsi, mutta Salomon hallituskaudella kansa kohensi kaupunkia monin tavoin, muun muassa rakentamalla kuninkaan palatsin ja temppelin.

Valtakunnan jakaannuttua Israeliksi ja Juudaksi Jerusalem jäi Juudan pääkaupungiksi. Valloitusjoukot hyökkäsivät usein sitä vastaan (1. Kun. 14:25; 2. Kun. 14:13; 16:5; 18–19; 24:10; 25). Hiskian aikana Jerusalemista tuli uskonnollinen keskus, mutta se tuhottiin osittain vuosina 320, 168 ja 65 eKr. Herodes rakensi muurit ja temppelin uudelleen, mutta vuonna 70 jKr. roomalaiset hävittivät kaupungin täydellisesti.

Melkisedek oli Salemin kuningas, **1. Moos.** 14:18 (Hepr. 7:1–2). Jesaja kehotti Jerusalemia pukemaan ylleen loistavat vaatteensa, **Jes.** 52:1. Jerusalemista kaikuu Jumalan puhe, **Miika** 4:2.

Kristus valitti Jerusalemin kohtaloa, **Matt.** 23:37–39 (Luuk. 13:34). Jerusalem on elävän Jumalan kaupunki, **Hepr.** 12:22.

Jerusalem hävitettäisiin, ellei se tekisi parannusta, **1. Nefi** 1:4, 13, 18 (2. Nefi 1:4; Hel. 8:20). Jerusalem asutetaan uudestaan hävityksen jälkeen, **3. Nefi** 20:46. Jerusalem rakennetaan uudelleen, **Et.** 13:5.

Kristus varoitti myöhempien aikojen pyhiä, samoin kuin hän varoitti Jerusalemin asukkaita, **OL** 5:20. Juudasta olevien paettava Jerusalemiin, **OL** 133:13. Herra puhuu Jerusalemista, **OL** 133:21.

Jesaja

Vanhan testamentin profeetta, joka profetoi vuosina 740–701 eKr. Kuningas Hiskian pääneuvonantajana Jesajalla oli suuri uskonnollinen ja poliittinen vaikutusvalta.

Jeesus lainasi Jesajan sanoja useammin kuin kenenkään muun profeetan sanoja. Myös Pietari, Johannes ja Paavali lainaavat Uudessa testamentissa usein Jesajan sanoja. Mormonin kirjassa ja Opissa ja liitoissa on enemmän lainauksia Jesajan kuin kenenkään muun profeetan kirjoituksista, ja niistä on paljon apua Jesajan kirjoitusten tulkitsemisessa. Nefi opetti kansaansa Jesajan kirjoitusten avulla (2. Nefi 12–24; Jes. 2–14). Herra sanoi nefiläisille, että Jesajan sanat ovat suuria ja että kaikki Jesajan profetoimat asiat toteutuisivat (3. Nefi 23:1–3).

Jesajan kirja: Kirja Vanhassa testamentissa. Monet Jesajan profetioista koskevat sekä Lunastajan tulemista maanpäälliseen palvelutehtäväänsä (Jes. 9:5) että hänen tulemistaan suurena Kuninkaana viimeisenä aikana (Jes. 63). Hän profetoi paljon myös Israelin tulevaisuudesta.

Luvussa 1 on kirjan esipuhe. Jesajan kirjan kohdissa 7:14; 9:5–6; 11:1–5; 53 ja 61:1–3 on ennustuksia Vapahtajan tehtävästä. Luvuissa 2, 11, 12 ja 35 käsitellään myöhempien aikojen tapahtumia; silloin evankeliumi palautetaan, Israel kootaan ja janoinen maa kukkii kuin lilja. Luvussa 29 on profetia Mormonin kirjan julki tulosta (2. Nefi 27). Luvuissa 40–46 julistetaan Jehovan suuruutta todellisena Jumalana pakanoiden epäjumaliin verrattuna. Lopuissa luvuissa, 47–66, käsitellään tapahtumia, jotka liittyvät Israelin lopulliseen paluuseen ja Siionin perustamiseen, jolloin Herra asuu kansansa keskellä.

Jetro. *Katso myös* Mooses

Vanhassa testamentissa midianilainen päällikkö ja pappi, joka antoi Moosekselle kodin tämän paettua Egyptistä. Toiselta nimeltään Reuel (2. Moos. 2:18). Myöhemmin Mooses otti vaimokseen Jetron tyttären Sipporan (2. Moos. 3:1; 4:18; 18:1–12). Jetro opetti Moosesta jakamaan vastuuta (2. Moos. 18:13–27). Mooses sai Melkisedekin pappeuden Jetrolta (OL 84:6–7).

Job

Vanhassa testamentissa vanhurskas mies, joka kärsi ankaraa ahdinkoa mutta pysyi kuitenkin uskollisena Jumalalle. Hänen kertomuksensa on Jobin kirjassa.

Jobin kirja: Vaikka kirja kertoo Jobin kärsimyksistä, se ei vastaa täysin kysymykseen siitä, miksi Job (tai kuka tahansa) kärsii tuskaa tai menettää perheensä tai omaisuutensa. Kirjassa selvitetään, etteivät ahdingot välttämättä merkitse sitä, että ihminen on tehnyt syntiä. Herra voi käyttää ahdinkoa kokemusten antamiseen, kuritukseksi ja opetukseksi samoin kuin rangaistukseksikin (OL 122).

Kirja voidaan jakaa neljään osaan. Luvuissa 1 ja 2 on johdantokertomus. Luvuissa 3–31 on sarja keskusteluja Jobin ja kolmen ystävän kesken. Luvuissa 32–37 on neljännen ystävän Elihun puheita, joissa hän tuomitsee Jobin eri syistä kuin kolme ensimmäistä ystävää. Kirjan viimeisissä luvuissa, 38–42, Jobille vakuutetaan, että hänen elämänsä kulku on ollut hyvää alusta asti.

Jobin kirja opettaa, että jos ihmisellä on oikea tieto Jumalasta ja hän elää sellaista elämää, jonka Jumala hyväksyy, hän pystyy paremmin kestämään häntä kohtaavat koettelemukset. Sellaiset huudahdukset kuin ”Olen valmis, vaikka hän surmaisi minut” (Job 13:15) kuvaavat Jobin vankkumatonta uskoa. Job mainitaan myös kohdissa Hes. 14:14; Jaak. 5:11; OL 121:10.

Joel

Vanhassa testamentissa profeetta Juudan maassa. Hänen elinajastaan ei ole varmuutta. Hän saattoi elää joskus Joasin hallituskauden – ennen vuotta 850 eKr. – ja Juudan heimon pakkosiirtolaisuudesta Babyloniasta palaamisen välillä.

Joelin kirja: Kirja keskittyy profetiaan, jonka Joel esitti sen jälkeen kun Juudan maata oli lyöty ankaralla kuivuudella ja heinäsirkoilla (Joel 1:4–20). Joel vakuutti kansalle, että se voisi saada Jumalan siunaukset takaisin parannuksen kautta (Joel 2:12–14).

Luvussa 1 on kutsu juhlakokoukseen Herran huoneeseen. Luvussa 2 kerrotaan sodasta ja hävityksestä, jotka edeltävät tuhatvuotista valtakuntaa. Luvussa 3 puhutaan myöhemmistä ajoista ja vahvistetaan, että kaikki kansat ovat sodassa mutta että lopulta Herra on asuva Siionissa.

Pietari lainasi Joelin profetiaa Hengen vuodattamisesta helluntaina (Joel 3:1–5; Ap. t. 2:16–21). Myös enkeli Moroni esitti tämän saman kohdan Joseph Smithille (JS–H 1:41).

Johanneksen ilmestys. *Katso myös* Apokalypsi; Johannes, Sebedeuksen poika

Uuden testamentin viimeinen kirja, joka käsittää apostoli Johannekselle annetun ilmoituksen. Hänen sallittiin nähdä maailman tuleva historia, etenkin viimeiset ajat (Ilm. 1:1–2; 1. Nefi 14:18–27; OL 77). Johanneksen ilmestystä sanotaan myös Ilmestyskirjaksi ja Apokalypsiksi.

Johannes sai tämän ilmestyksen Herran päivänä Patmossaarella (Ilm. 1:9–10), joka sijaitsee Vähän-Aasian rannikolla lähellä Efesoa. Ilmestyksen saamisen tarkkaa vuosilukua ei tiedetä.

Tietoja kirjan ymmärtämiseksi on kohdissa 1. Nefi 14:18–27 ja OL 77 (Et. 4:15–16).

Luvuissa 1–3 on kirjan johdanto ja kirjeet seitsemälle Aasian seurakunnalle. Johannes kirjoitti kirjeet auttaakseen pyhiä selvittämään tietyt ongelmat. Luvuissa 4 ja 5 on Johanneksen

saamia näkyjä Jumalan ja Kristuksen majesteetillisuudesta ja vanhurskaasta voimasta. Luvuissa 6–9 ja 11 Johannes kertoo nähneensä seitsemällä sinetillä suljetun kirjan, jonka sineteistä jokainen kuvaa tuhatta vuotta maan ajallisesta historiasta. Näissä luvuissa käsitellään ensisijaisesti seitsemännen sinetin tapahtumia (ks. Ilm. 8–9; 11:1–15). Luvussa 10 kerrotaan Johanneksen syömästä kirjasta. Kirja kuvaa Johanneksen myöhemmin suorittamaa tehtävää. Luvussa 12 on näky pahuudesta, joka alkoi taivaassa, kun Saatana kapinoi ja hänet karkotettiin. Siellä alkanutta sotaa käydään edelleen maan päällä. Luvuissa 13, 17–19 Johannes kuvaa Saatanan valvomia jumalattomia maanpäällisiä valtakuntia ja kertoo niiden kohtalosta ja pahuuden lopullisesta tuhosta. Luvuissa 14–16 kuvataan pyhien vanhurskautta pahuuden keskellä juuri ennen Kristuksen toista tulemista. Luvuissa 20–22 kuvataan tuhatvuotista valtakuntaa, Uuden-Jerusalemin kaunista kaupunkia sekä maan historian viimeisiä tapahtumia.

Johannes Kastaja. *Katso myös* Aaronin pappeus; Elia(s)

Uudessa testamentissa Sakariaan ja Elisabetin poika. Johannes lähetettiin valmistamaan kansaa Messiaan vastaanottamiseen (Joh. 1:19–27). Hänellä oli Aaronin pappeuden avaimet, ja hän kastoi Jeesuksen Kristuksen.

Jesaja ja muut profetoivat Johanneksen työstä, **Jes.** 40:3 (Mal. 3:1; 1. Nefi 10:7–10; 2. Nefi 31:4).

Heitettiin vankilaan ja mestattiin, **Matt.** 14:3–12 (Mark. 6:17–29). Gabriel ilmoitti Johanneksen syntymän ja palvelutyön Sakariaalle, **Luuk.** 1:5–25. Jeesus opetti, että Johannes Kastaja oli suuri profeetta, **Luuk.** 7:24–28. Johannes Kastaja tunsi Jeesuksen Jumalan Pojaksi, **Joh.** 1:29–34. Johanneksen opetuslapsista tuli Jeesuksen opetuslapsia, **Joh.** 1:25–29, 35–42 (Ap. t. 1:21–22). Ei tehnyt yhtään tunnustekoa, **Joh.** 10:41.

Lähetettiin ylösnousseena olentona asettamaan Joseph Smith ja Oliver Cowdery Aaronin pappeuteen, **OL** 13 (OL 27:7–8; JS–H 1:68–72). Enkeli asetti Johannes Kastajan tämän ollessa kahdeksan päivän ikäinen, **OL** 84:28.

Johannes, Sebedeuksen poika. *Katso myös* Apostoli; Evankeliumi (Uuden testamentin kirja); Johanneksen ilmestys; Melkisedekin pappeus; Muutetut olennot

Uudessa testamentissa yksi kahdestatoista apostolista, Sebedeuksen poika ja Jaakobin veli. Oli aikaisemmin elämässään kalastaja (Mark. 1:17–20). Hän on luultavasti nimeltä mainitsematon Johannes Kastajan opetuslapsi kohdassa Joh. 1:40. Jeesus Kristus kutsui hänet myöhemmin omaksi opetuslapsekseen (Matt. 4:21–22; Luuk. 5:1–11). Hän kirjoitti Johanneksen evankeliumin, kolme kirjettä ja Ilmestyskirjan. Hän oli yksi kolmesta, jotka olivat Herran kanssa, kun tämä herätti Jairoksen tyttären (Mark. 5:35–42) sekä kun Herra oli Kirkastusvuorella (Matt. 17:1–9) ja Getsemanessa (Matt. 26:36–46). Omissa kirjoituksissaan hän sanoo itseään opetuslapseksi, joka oli Jeesukselle rakas (Joh. 13:23; 21:20), ja ”toiseksi” opetuslapseksi (Joh. 20:2–8). Jeesus kutsui häntä ja hänen veljeään myös nimellä Boanerges, ”ukkosenjylinän pojat” (Mark. 3:17). Häneen viitataan usein ristiinnaulitsemis- ja ylösnousemuskertomuksissa (Luuk. 22:8; Joh. 18:15; 19:26–27; 20:2–8; 21:1–2). Myöhemmin Johannes karkotettiin Patmossaarelle, missä hän kirjoitti Ilmestyskirjan (Ilm. 1:9).

Johannes mainitaan usein myöhempien aikojen ilmoituksissa (1. Nefi 14:18–27; 3. Nefi 28:6; Et. 4:16; OL 7; 27:12; 61:14; 77; 88:141). Nämä kohdat vahvistavat Raamatun kertomuksen Johanneksesta ja osoittavat myös hänen suuruutensa sekä sen työn merkityksen, jonka Herra antoi hänen tehtäväkseen maan päällä Uuden testamentin aikoina ja viimeisinä aikoina. Myöhempien aikojen pyhät kirjoitukset vahvistavat,

että Johannes ei kuollut vaan sai jäädä palvelemaan maan päälle Herran toiseen tulemiseen asti (Joh. 21:20–23; 3. Nefi 28:6–7; OL 7).

Johanneksen kirjeet: Vaikka näiden kolmen kirjeen kirjoittaja ei mainitse nimeään, kieli on niin samanlaista kuin apostoli Johanneksen kieli, että hänen oletetaan kirjoittaneen ne.

Ensimmäisen Johanneksen kirjeen luvussa 1 pyhiä kehotetaan elämään Jumalan yhteydessä. Luvussa 2 tähdennetään, että pyhät oppivat tuntemaan Jumalan olemalla kuuliaisia, ja kielletään rakastamasta maailmaa. Luvussa 3 kaikkia kutsutaan tulemaan Jumalan lapsiksi ja rakastamaan toisiaan. Luvussa 4 selitetään, että Jumala on rakkaus ja asuu niissä, jotka häntä rakastavat. Luvussa 5 selitetään, että pyhät syntyvät Jumalasta uskon kautta Kristukseen.

Toinen Johanneksen kirje on ensimmäisen kaltainen. Siinä Johannes riemuitsee ”valitun äidin” lasten uskollisuudesta.

Kolmannessa Johanneksen kirjeessä kiitetään Gaius-nimistä miestä hänen uskollisuudestaan ja siitä, että tämä on tukenut niitä, jotka rakastavat totuutta.

Johanneksen evankeliumi: Apostoli Johannes todistaa tässä Uuden testamentin kirjassa, että 1) Jeesus on Kristus eli Messias ja että 2) Jeesus on Jumalan Poika (Joh. 20:31). Hänen kuvaamansa Jeesuksen elämän tapahtumat on valittu ja järjestetty tarkoin tätä tavoitetta silmällä pitäen. Kirja alkaa selvityksellä Kristuksen asemasta kuolevaisuutta edeltävässä olemassaolossa: hän oli Jumalan luona, hän oli Jumala, ja hän oli kaiken Luoja. Hän syntyi lihaan Isän ainosyntyisenä Poikana. Johannes seuraa Jeesuksen palvelutyön kulkua, tähdentää voimakkaasti hänen jumalallisuuttaan ja ylösnousemustaan kuolleista. Hän vakuuttaa selvästi, että Jeesus on Jumalan Poika, mistä ihmeteot, todistajat, profeetat ja Kristuksen oma ääni ovat todistaneet. Johannes opettaa asettamalla vastakkain valon ja pimeyden, totuuden ja erheen, hyvän ja pahan, Jumalan ja Perkeleen. Jeesuksen pyhyyttä ja juutalaisten hallitusmiesten epäuskoisuutta ei ehkä julisteta missään muussa kirjassa yhtä selvästi.

Johannes kirjoittaa enimmäkseen Kristuksen palvelutyöstä Juudeassa, etenkin hänen kuolevaisuudessa tekemänsä palvelutyön viimeisestä viikosta, kun taas Matteus, Markus ja Luukas kirjoittivat enimmäkseen hänen palvelutyöstään Galileassa. Useita tämän evankeliumin kohtia on selvennetty myöhempien aikojen ilmoituksella (OL 7 ja OL 88:138–141).

Katso luetteloa Johanneksen evankeliumissa kerrotuista Vapahtajan elämän tapahtumista liitteen kohdasta Evankeliumiharmonia.

Ilmestyskirja: *Katso* Johanneksen ilmestys

Johtaja

Pappeuskoorumien ja kirkon muiden organisaatioiden johdossa on johtaja.

Diakonien, opettajien, pappien ja vanhinten johtajien velvollisuuksia kuvaillaan, **OL** 107:85–89 (OL 124:136–138, 142). Seitsemän johtajaa johtavat kaikkia muita seitsenkymmeniä, **OL** 107:93–95. Vaarnojen johtajat nimitettiin, **OL** 124:133–135.

Johtava piispa

Johtava auktoriteetti kirkossa. Hänellä on yleinen vastuu kirkon ajallisesta hyvinvoinnista (OL 107:68). Johtava piispa ja hänen neuvonantajansa, jotka myös ovat johtavia auktoriteetteja, johtavat kirkon Aaronin pappeutta (OL 68:16–17; 107:76, 87–88).

Edward Partridge asetettava piispaksi, **OL** 41:9. Ensimmäinen presidenttikunta kutsuu ja erottaa piispat tehtäviinsä, **OL** 68:14–15. Aaronin todellisilla jälkeläisillä, jotka ovat esikoisia, on oikeus johtaa, jos ensimmäinen presidenttikunta heidät kutsuu, erottaa ja asettaa, **OL** 68:16, 18–20. Voidaan tuomita vain ensimmäisen

presidenttikunnan edessä, **OL** 68:22–24 (OL 107:82).

Johtavat auktoriteetit. *Katso* Apostoli; Ensimmäinen presidenttikunta; Johtava piispa; Seitsenkymmen

Jonatan. *Katso myös* Daavid; Saul, Israelin kuningas

Vanhassa testamentissa Israelin kuninkaan Saulin poika. Jonatan oli Daavidin läheinen ystävä (1. Sam. 13–23; 31).

Joona. *Katso myös* Ninive

Vanhan testamentin profeetta, jonka Herra kutsui saarnaamaan parannusta Niniven kaupunkiin (Joona 1:1–2).

Joonan kirja: Vanhan testamentin kirja, joka kertoo yhdestä Joonan elämän tapahtumasta. Joona ei luultavasti itse kirjoittanut kirjaa. Joonan kirjan pääajatus on, että Jehova hallitsee kaikkialla eikä rajoita rakkauttaan yhteen kansakuntaan tai kansaan.

Luvussa 1 Herra kutsuu Joonan saarnaamaan Niniveen. Sen sijaan että Joona olisi tehnyt Herran käskyn mukaan, hän pakeni laivalla ja joutui suuren kalan nielaisemaksi. Luvussa 2 Joona rukoilee Herraa ja kala oksentaa Joonan kuivalle maalle. Luvussa 3 kerrotaan, että Joona meni Niniveen ja profetoi sen tuhosta. Kansa teki kuitenkin parannuksen. Luvussa 4 Herra nuhtelee Joonaa siitä, että tämä oli suuttunut, kun Herra pelasti kansan.

Jeesus opetti, että Joonan joutuminen kalan nielaisemaksi oli ennustus Jeesuksen omasta kuolemasta ja ylösnousemuksesta (Matt. 12:39–40; 16:4; Luuk. 11:29–30).

Joosef Arimatialainen

Joosef Arimatialainen oli Sanhedrinin jäsen, Kristuksen opetuslapsi ja rikas ja uskollinen israelilainen, joka ei osallistunut Herramme tuomitsemiseen. Ristiinnaulitsemisen jälkeen Joosef kääritytti Vapahtajan ruumiin puhtaaseen pellavavaatteeseen ja pani hänet omaan luolahautaansa (Matt. 27:57–60; Mark. 15:43–46; Luuk. 23:50–53; Joh. 19:38–42).

Joosef, Jaakobin poika. *Katso myös* Israel; Jaakob, Iisakin poika

Vanhassa testamentissa Jaakobin ja Raakelin esikoispoika (1. Moos. 30:22–24; 37:3).

Joosef sai Israelin esikoisoikeuden, koska Jaakobin ensimmäisen vaimon esikoispoika Ruuben menetti tämän etuoikeuden rikkomuksen tähden (1. Aik. 5:1–2). Kelvollisuutensa vuoksi Joosef, joka oli Jaakobin toisen vaimon esikoisena järjestyksessä seuraava siunauksen saaja, sai sen isältään vähän ennen tämän kuolemaa (1. Moos. 49:22–26).

Joosefilla oli suurenmoinen luonne. Hän oli viisas ja taitava (1. Moos. 41:39). Se, että hän torjui Potifarin vaimon, on esimerkki uskosta, siveydestä ja henkilökohtaisesta vilpittömyydestä (1. Moos. 39:7–12). Kun Joosef ilmaisi veljilleen Egyptissä, kuka hän todellisuudessa oli, moittimisen asemesta hän kiitti heitä siitä, kuinka he olivat kohdelleet häntä. Hän uskoi, että heidän tekonsa olivat edistäneet Jumalan tahdon toteutumista (1. Moos. 45:4–15).

Myöhempien aikojen ilmoitus osoittaa, että Joosefin suvulla on suuri tehtävä viimeisinä aikoina (JSR 1. Moos. 50:24–38 [Liiteosa]; 2. Nefi 3:3–24; 3. Nefi 20:25–27).

Jaakob rakasti Joosefia hyvin paljon ja teetti hänelle värikkään puvun, **1. Moos.** 37:3. Kateus herätti Joosefin veljissä vihaa, ja he juonittelivat tappaakseen hänet mutta myivätkin hänet kauppiaille, jotka olivat matkalla Egyptiin, **1. Moos.** 37:5–36. Egyptissä Herra antoi Joosefin menestyä ja hänestä tuli Potifarin talouden hoitaja, **1. Moos.** 39:1–4. Potifarin vaimo valehteli ja sanoi, että Joosef oli yrittänyt lähennellä häntä. Tämä johti Joosefin väärään tuomioon, ja hänet pantiin vankilaan, **1. Moos.** 39:7–20. Joosef

tulkitsi faraon juomanlaskijan ja leipurin unet, **1. Moos.** 40. Farao alkoi suosia Joosefia, koska tämä oli tulkinnut yhden faraon unista. Hän teki Joosefista Egyptin käskynhaltijan, **1. Moos.** 41:14–45. Efraimin ja Manassen syntymä, **1. Moos.** 41:50–52. Joosef tapasi isänsä ja veljensä, **1. Moos.** 45–46. Joosef kuoli Egyptissä 110 vuoden iässä, **1. Moos.** 50:22–26.

Joosef, Marian mies. *Katso myös* Jeesus Kristus; Maria, Jeesuksen äiti

Marian, Jeesuksen äidin, mies. Joosef oli Daavidin jälkeläinen (Matt. 1:1–16; Luuk. 3:23–38) ja asui Nasaretissa. Maria oli kihlattu Joosefille. Vähän ennen heidän vihkimistään enkeli Gabriel ilmestyi Marialle ja ilmoitti, että Maria oli valittu Vapahtajan äidiksi (Luuk. 1:26–35). Myös Joosef sai ilmoituksen tästä jumalallisesta syntymästä (Matt. 1:20–25).

Jeesuksella oli maanpäällisistä vanhemmista ainoastaan äiti, Maria, koska Isä Jumala oli Jeesuksen isä, mutta juutalaiset pitivät Joosefia Jeesuksen isänä, ja Jeesus kohteli häntä isänään (Luuk. 2:48, 51). Taivaallisten unien varoittamana Joosef pakeni Egyptiin, jotta Jeesus-lapsen henki säästyisi (Matt. 2:13–14). Herodeksen kuoltua enkeli käski Joosefin viedä Kristus-lapsen takaisin Israeliin (Matt. 2:19–23).

Joosefin sauva. *Katso* Efraim: Efraimin tai Joosefin sauva

Joosua. *Katso myös* Jeriko

Vanhan testamentin profeetta, johtaja ja Mooseksen seuraaja. Syntyi Egyptissä ennen Israelin lasten pakenemista sieltä (4. Moos. 14:26–31). Joosua ja Kaleb olivat niiden kahdentoista vakoojan joukossa, jotka lähetettiin Kanaaniin, mutta vain Joosua ja Kaleb antoivat hyvän selonteon maasta (4. Moos. 13:8, 16–33; 14:1–10). Joosua kuoli 110 vuoden ikäisenä (Joos. 24:29). Joosua oli suuri, uskollinen ja esimerkillinen profeetta ja sotilas.

Joosuan kirja: Tämä kirja on nimetty Joosuan mukaan, koska hän on sen päähahmo, ei siksi että hän olisi sen kirjoittanut. Luvuissa 1–12 kuvataan Kanaanin valloitusta. Luvuissa 13–24 kerrotaan, kuinka Israelin heimot jakoivat maan, ja esitetään Joosuan viimeiset neuvot.

Joosuan kirjassa on kaksi erityisesti huomattavaa jaetta. Toisessa Herra käskee Joosuan tutkia pyhiä kirjoituksia (Joos. 1:8), ja toisessa Joosua kehottaa kansaansa pysymään uskollisena Herralle (Joos. 24:15).

Jordan

Jordan virtaa Galileanjärvestä Kuolleeseenmereen. Joki on 160 kilometriä pitkä ja muodostuu useasta Hermonvuorelta yhteen virtaavasta lähteestä. Jordan on Israelin tärkein joki.

Tähän jokeen liittyy kaksi tärkeää tapahtumaa: Herra pysäytti veden virtaamisen, niin että israelilaiset pääsivät joen poikki (Joos. 3:14–17), ja Jeesus Kristus kastettiin Jordanissa (Matt. 3:13–17; 1. Nefi 10:9).

Josafat

Vanhassa testamentissa vanhurskas Juudan kuningas (1. Kun. 15:24; 22)

Joseph Smith nuorempi. *Katso* Smith, Joseph nuorempi

Joseph Smithin raamatunkäännös (JSR). *Katso myös* Smith, Joseph nuorempi

Englanninkielisen kuningas Jaakon raamatunkäännöksen tarkistettu tai osittain uudestaan käännetty laitos. Profeetta Joseph Smith aloitti tämän työn kesäkuussa 1830. Jumala oli käskenyt häntä tekemään uuden käännöksen, ja hän piti sitä osana profeetankutsumustaan.

Vaikka Joseph sai käännöksen melkein valmiiksi heinäkuussa 1833, hän teki muutoksia aina vuonna 1844 tapahtuneeseen kuolemaansa asti valmistellessaan käsikirjoitusta julkaistavaksi. Hän julkaisi osia käännöksestä elinaikanaan, mutta on mahdollista, että hän

olisi tehnyt lisää muutoksia, jos olisi elänyt niin kauan, että olisi voinut julkaista koko teoksen. Reorganisoitu Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko julkaisi Joseph Smithin innoitetun raamatunkäännöksen ensimmäisen kerran vuonna 1867. Sen jälkeen on ilmestynyt useita painoksia.

Profeetta oppi monia asioita kääntämisen yhteydessä. Käännöstyön vuoksi saatiin useita Opin ja liittojen lukuja (esim. OL 76; 77; 91 ja 132). Herra antoi Josephille myös kääntämistä koskevia yksityiskohtaisia ohjeita, jotka on merkitty Oppiin ja liittoihin (OL 37:1; 45:60–61; 76:15–18; 90:13; 91; 94:10; 104:58; 124:89). Kallisarvoisessa helmessä nykyisin olevat Mooseksen kirja ja Joseph Smith – Matteus on otettu sellaisinaan Joseph Smithin raamatunkäännöksestä.

Joseph Smithin raamatunkäännös on palauttanut eräitä selkeitä ja kallisarvoisia asioita, jotka ovat kadonneet Raamatusta (1. Nefi 13). Vaikka Joseph Smithin raamatunkäännös ei olekaan kirkon virallinen Raamattu, se antaa monia mielenkiintoisia ajatuksia ja edistää arvokkaalla tavalla Raamatun ymmärtämistä. Se todistaa myös profeetta Joseph Smithin kutsumuksen ja palvelutyön jumalallisuudesta.

Josia

Vanhurskas Juudan kuningas vuosina 641–610 eKr. (2. Kun. 22–24; 2. Aik. 34–35). Hänen hallituskautenaan löydettiin lain kirja Herran huoneesta (2. Kun. 22:8–13).

Jumala, jumaluus. *Katso myös* Herra; Isä, taivaallinen; Jeesus Kristus; Pyhä Henki

Jumaluuteen kuuluu kolme erillistä persoonaa: Jumala, iankaikkinen Isä; hänen Poikansa Jeesus Kristus ja Pyhä Henki. Me uskomme heistä jokaiseen (UK 1:1). Myöhempien aikojen ilmoituksesta tiedämme, että Isällä ja Pojalla on käsin kosketeltava liha- ja luuruumis ja että Pyhä Henki on henkipersoona vailla lihaa ja luuta (OL 130:22–23). Nämä kolme persoonaa ovat yhtä tarkoituksen ja opin täydellisessä yksyydessä ja sopusoinnussa (Joh. 17:21–23; 2. Nefi 31:21; 3. Nefi 11:27, 36).

Isä Jumala: Sanalla Jumala tarkoitetaan yleensä Isää eli Elohimia. Häntä kutsutaan Isäksi, koska hän on meidän henkemme Isä (4. Moos. 16:22; 27:16; Mal. 2:10; Matt. 6:9; Ef. 4:6; Hepr. 12:9). Isä Jumala on maailmankaikkeuden korkein hallitsija. Hän on kaikkivaltias (1. Moos. 18:14; Alma 26:35; OL 19:1–3), kaikkitietävä (Matt. 6:8; 2. Nefi 2:24) ja läsnä kaikkialla Henkensä kautta (Ps. 139:7–12; OL 88:7–13, 41). Ihmiskunnalla on Jumalaan erityinen suhde, jonka ansiosta ihminen on eri asemassa kuin koko muu luomakunta: ihmiset ovat Jumalan henkilapsia (Ps. 82:6; 1. Joh. 3:1–3; OL 20:17–18).

Merkintöjä Isän Jumalan ihmiselle ilmestymisestä tai puhumisesta on vain vähän. Pyhien kirjoitusten mukaan hän puhui Aadamille ja Eevalle (Moos. 4:14–31) ja esitteli Jeesuksen Kristuksen muutaman kerran (Matt. 3:17; 17:5; Joh. 12:28–29; 3. Nefi 11:3–7). Hän ilmestyi Stefanokselle (Ap. t. 7:55–56) ja Joseph Smithille (JS–H 1:17). Myöhemmin hän ilmestyi sekä Joseph Smithille että Sidney Rigdonille (OL 76:20, 23). Niille, jotka rakastavat Jumalaa ja puhdistavat itsensä hänen edessään, hän suo toisinaan etuoikeuden nähdä ja tietää omakohtaisesti, että hän on Jumala (Matt. 5:8; 3. Nefi 12:8; OL 76:116–118; 93:1).

Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut, **Mark.** 15:34. Nämä miehet ovat Korkeimman Jumalan palvelijoita, **Ap. t.** 16:17. Me olemme Jumalan sukua, **Ap. t.** 17:28–29.

Sinun tulee antaa sakramenttisi uhriksi Korkeimmalle, **OL** 59:10–12.

Henok näki Jumalan luomat henget, **Moos.** 6:36. Pyhyyden Ihminen on hänen nimensä, **Moos.** 6:57.

Poika Jumala: Nimellä Jehova eli Jahve eli Herra tunnettu Jumala on Poika, Jeesus Kristus (Jes. 12:2; 43:11; 49:26; 1. Kor.

10:1–4; 1. Tim. 1:1; Ilm. 1:8; 2. Nefi 22:2). Jeesus toimii Isän johdolla ja on täydellisessä sopusoinnussa hänen kanssaan. Kaikki ihmiset ovat hänen veljiään ja sisariaan, sillä hän on vanhin Elohimin henkilapsista. Joissakin pyhien kirjoitusten kohdissa hänestä käytetään sanaa *Jumala.* Pyhissä kirjoituksissa sanotaan esimerkiksi, että "Jumala loi taivaan ja maan" (1. Moos. 1:1), mutta Luojana oli itse asiassa Jeesus Isän Jumalan johdolla (Joh. 1:1–3, 10, 14; Hepr. 1:1–2).

Herra sanoo olevansa MINÄ OLEN, **2. Moos.** 3:13–16. Minä yksin olen Herra [Jehova], ei ole muuta pelastajaa kuin minä, **Jes.** 43:11 (Jes. 45:21).

Minä olen maailman valo, **Joh.** 8:12. Jo ennen kuin Abraham syntyi – minä olin, **Joh.** 8:58.

Herra palvelee ihmisten keskuudessa tomumajassa, **Moosia** 3:5–10. Abinadi selitti, kuinka Kristus on Isä ja Poika, **Moosia** 15:1–4 (Et. 3:14). Herra ilmestyi Jeredin veljelle, **Et.** 3. Kuuntele Kristuksen, Herrasi ja Jumalasi, sanoja, **Moroni** 8:8. Jehova on sekä elävien että kuolleiden Tuomari, **Moroni** 10:34.

Jeesus ilmestyi Joseph Smithille ja Sidney Rigdonille, **OL** 76:20, 23. Herra Jehova ilmestyi Kirtlandin temppelissä, **OL** 110:1–4.

Jehova puhui Abrahamille, **Abr.** 1:16–19. Jeesus ilmestyi Joseph Smithille, **JS–H** 1:17.

Pyhä Henki Jumala: Myös Pyhä Henki on Jumala, jota kutsutaan muiden samankaltaisten nimien ohella Hengeksi ja Jumalan Hengeksi. Pyhän Hengen avulla ihminen voi tuntea Isän Jumalan tahdon ja tietää, että Jeesus on Kristus (1. Kor. 12:3).

Pyhä Henki neuvoo, mitä teidän on sanottava, **Luuk.** 12:12. Pyhä Henki on Puolustaja, **Joh.** 14:26 (Joh. 16:7–15). Jeesus antoi apostoleille käskyjä Pyhän Hengen voimalla, **Ap. t.** 1:2. Pyhä Henki todistaa Jumalasta ja Kristuksesta, **Ap. t.** 5:29–32 (1. Kor. 12:3). Myös Pyhä Henki todistaa meille, **Hepr.** 10:10–17.

Pyhän Hengen voimalla te voitte tietää totuuden kaikesta, **Moroni** 10:5.

Pyhä Henki on ilmoituksen henki, **OL** 8:2–3 (OL 68:4).

Jumalan Karitsa. *Katso myös* Jeesus Kristus; Pääsiäinen, juutalaisten; Sovitus

Vapahtajan nimi, joka viittaa Jeesukseen uhrina, joka annettiin meidän puolestamme.

Kuin karitsa, jota teuraaksi viedään, **Jes.** 53:7 (Moosia 14:7).

Katsokaa: Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin, **Joh.** 1:29 (Alma 7:14). Teidät on lunastettu Kristuksen, tuon virheettömän ja tahrattoman karitsan, kalliilla verellä, **1. Piet.** 1:18–20. Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan vallan, **Ilm.** 5:12. Me voitamme Saatanan Karitsan verellä, **Ilm.** 12:11.

Nämä on tehty valkoisiksi Karitsan veressä heidän uskonsa tähden häneen, **1. Nefi** 12:11. Jumalan Karitsa on iankaikkisen Isän Poika ja maailman Vapahtaja, **1. Nefi** 13:40 (1. Nefi 11:21). Huutakaa voimallisesti Isän puoleen Jeesuksen nimessä, jotta teidät kenties havaittaisiin Karitsan veren puhdistamiksi, **Morm.** 9:6 (Ilm. 7:14; Alma 34:36).

Ihmisen Poika on Karitsa, joka on ollut teurastettuna maailman perustamisesta asti, **Moos.** 7:47.

Jumalan käskyt. *Katso myös* Jumalan sana; Kuuliaisuus; Kymmenen käskyä; Laki; Synti

Jumalan yhdelle tai usealle ihmiselle antamat lait ja vaatimukset. Kuuliaiset saavat Herran siunauksia pitämällä käskyt (OL 130:21).

Nooa teki kaiken niin kuin Jumala oli häntä käskenyt, **1. Moos.** 6:22. Te elätte minun säädöksieni mukaan ja noudatatte minun käskyjäni, **3. Moos.** 26:3. Muista ohjeeni, niin menestyt, **Sananl.** 4:4 (Sananl. 7:2).

Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni, **Joh.** 14:15 (OL 42:29). Mitä pyydämmekin, sen me häneltä

saamme, koska noudatamme hänen käskyjään, **1. Joh.** 3:22. Jumalan käskyt eivät ole raskaita noudattaa, **1. Joh.** 5:3.

Ole järkkymätön Herran käskyjen pitämisessä, **1. Nefi** 2:10. Herra ei anna ihmislapsille mitään käskyjä valmistamatta heille keinoa toteuttaa sitä, **1. Nefi** 3:7. Minun on tehtävä Jumalan ankarien käskyjen mukaisesti, **MK Jaak.** 2:10. Mikäli te pidätte minun käskyni, te menestytte maassa, **Jar.** 1:9 (Alma 9:13; 50:20). Opi nuoruudessasi pitämään Jumalan käskyt, **Alma** 37:35.

Nämä käskyt ovat minusta, **OL** 1:24. Tutkikaa näitä käskyjä, **OL** 1:37. Ellette te pidä minun käskyjäni, teitä ei voida pelastaa, **OL** 18:46 (OL 25:15; 56:2). Minun käskyni ovat hengellisiä; ne eivät ole luonnollisia eivätkä ajallisia, **OL** 29:35. Käskyjä annetaan, jotta me ymmärtäisimme Herran tahdon, **OL** 82:8.

En tiedä, paitsi että Herra käski minua, **Moos.** 5:6. Herra koettelee ihmisiä nähdäkseen, tekevätkö he kaiken, mitä hän käskee heidän tehdä, **Abr.** 3:25.

Jumalan lapset. *Katso* Ihminen; Jumalan pojat ja tyttäret

Jumalan palveleminen. *Katso myös* Jumala, jumaluus

Rakkauden ja kunnioituksen osoittamista Jumalaa kohtaan ja omistautumista hänelle (OL 20:19). Jumalan palvelemista on rukoileminen, paastoaminen, palveleminen kirkossa, osallistuminen evankeliumin toimituksiin sekä kaikki muu, mikä osoittaa Jumalalle omistautumista ja rakkautta häntä kohtaan.

Sinulla ei saa olla muita jumalia, **2. Moos.** 20:3 (2. Moos. 32:1–8, 19–35; Ps. 81:10).

Rukoile Isää hengessä ja totuudessa, **Joh.** 4:23. Kumartakaa häntä, joka on luonut taivaan, maan, **Ilm.** 14:7 (OL 133:38–39).

Palvelkaa häntä koko väkevyydestänne, mielestänne ja voimastanne, **2. Nefi** 25:29. He uskoivat Kristukseen ja palvelivat Isää hänen nimessään, **MK Jaak.** 4:5. Senos opetti, että ihmisten tulee rukoilla ja palvella Jumalaa kaikkialla, **Alma** 33:3–11. Palvele Jumalaa, missä paikassa oletkin, hengessä ja totuudessa, **Alma** 34:38. Ihmiset lankesivat Jeesuksen jalkojen juureen ja palvelivat häntä, **3. Nefi** 11:17.

Kaikkien ihmisten täytyy tehdä parannus, uskoa Jeesukseen Kristukseen ja palvella Isää hänen nimessään, **OL** 20:29. Minä annan teille nämä sanat, jotta te voitte ymmärtää ja tietää, kuinka palvella, ja tietää, mitä palvelette, **OL** 93:19.

Ainoastaan tätä yhtä Jumalaa minä palvelen, **Moos.** 1:12–20. Me vaadimme oikeutta palvella kaikkivaltiasta Jumalaa, **UK** 1:11.

Jumalan Poika. *Katso* Jeesus Kristus; Jumala, jumaluus

Jumalan pojat ja tyttäret. *Katso myös* Ihminen; Kristuksen lapset; Sovitus; Syntyminen; Uudestisyntyminen Jumalasta

Näitä sanoja käytetään pyhissä kirjoituksissa kahdella tavalla. Toisessa merkityksessä me kaikki olemme taivaallisen Isämme todellisia henkilapsia. Toisessa merkityksessä Jumalan poikia ja tyttäriä ovat ne, jotka ovat syntyneet uudesti Kristuksen sovituksen kautta.

Isän henkilapset: Te olette jumalia, Korkeimman poikia, **Ps.** 82:6.

Me olemme Jumalan sukua, **Ap. t.** 17:29. Meillä on syy alistua taivaallisen Isämme tahtoon, **Hepr.** 12:9.

Minä olen Jumalan poika, **Moos.** 1:13.

Sovituksen kautta uudestisyntyneet lapset: Kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi oikeuden tulla Jumalan lapsiksi, **Joh.** 1:12 (Room. 8:14; 3. Nefi 9:17; OL 11:30). Nyt me olemme Jumalan lapsia, **1. Joh.** 3:1–2.

Teitä kutsutaan Kristuksen lapsiksi, hänen pojikseen ja hänen tyttärikseen, **Moosia** 5:7. Kaikkien täytyy syntyä uudesti ja tulla hänen pojikseen ja tyttärikseen, **Moosia** 27:25. Heistä tulee

minun poikiani ja tyttäriäni, **Et.** 3:14. Te olette varmasti Kristuksen lapsia, **Moroni** 7:19.

Kaikki ne, jotka ottavat vastaan minun evankeliumini, ovat poikia ja tyttäriä, **OL** 25:1. He ovat jumalia, nimittäin Jumalan lapsia, **OL** 76:58.

Näin kaikista voi tulla minun lapsiani, **Moos.** 6:68. Monet ovat uskoneet ja tulleet Jumalan lapsiksi, **Moos.** 7:1.

Jumalan salaisuudet

Jumalan salaisuudet ovat hengellisiä totuuksia, jotka voidaan tuntea vain ilmoituksen kautta. Jumala ilmoittaa salaisuuksiansa niille, jotka ovat kuuliaisia evankeliumille. Jumalan salaisuuksia tullaan vielä ilmoittamaan.

Te olette saaneet oppia tuntemaan taivasten valtakunnan salaisuudet, **Matt.** 13:11. Vaikka tuntisin kaikki salaisuudet, mutta minulta puuttuisi rakkaus, en olisi mitään, **1. Kor.** 13:2.

Nefillä oli paljon tietoa Jumalan salaisuuksista, **1. Nefi** 1:1. Monien on annettu tuntea Jumalan salaisuudet, **Alma** 12:9. Sellaisen annetaan tuntea Jumalan salaisuudet, **Alma** 26:22. Näitä salaisuuksia ei ole vielä täysin ilmaistu minulle, **Alma** 37:11. On monia salaisuuksia, joita ei tiedä kukaan muu kuin Jumala itse, **Alma** 40:3.

Kuinka suuri onkaan jumaluuden salaisuus, **OL** 19:10. Jos pyydät, sinä saat ilmoitusta ja saat tuntea valtakunnan salaisuudet, **OL** 42:61, 65 (1. Kor. 2:7, 11–14). Sille, joka pitää minun käskyni, minä annan valtakunnan salaisuudet, **OL** 63:23. Heille minä ilmoitan kaikki salaisuudet, **OL** 76:7. Suurempi pappeus pitää hallussaan valtakunnan salaisuuksien avainta, **OL** 84:19. Tullessaan Herra ilmoittaa salatut asiat, joita kukaan ei ole tiennyt, **OL** 101:32–33. Melkisedekin pappeudella on oikeus taivaan valtakunnan salaisuuksien saamiseen, **OL** 107:19.

Jumalan sana. *Katso myös* Ilmoitus; Jumalan käskyt; Pyhät kirjoitukset

Jumalan ohjeet, käskyt tai sanomat. Jumalan lapset voivat saada hänen sanansa suoraan ilmoituksen kautta Hengen avulla tai hänen valituilta palvelijoiltaan (OL 1:38).

Ihminen elää kaikesta, mitä Herra sanoo, **5. Moos.** 8:3 (Matt. 4:4; OL 84:43–44). Sinun sanasi on lamppu, joka valaisee askeleeni, se on valo minun matkallani, **Ps.** 119:105.

He kaikki täyttyivät Pyhästä Hengestä ja julistivat rohkeasti Jumalan sanaa, **Ap. t.** 4:31–33.

Rautakaide oli Jumalan sana, joka johti elämän puulle, **1. Nefi** 11:25 (1. Nefi 15:23–25). Teidän tuntonne oli turtunut, niin että ette voineet tuntea hänen sanojaan, **1. Nefi** 17:45–46. Voi sitä, joka hylkää Jumalan sanan, **2. Nefi** 27:14 (2. Nefi 28:29; Et. 4:8). Ponnistelkaa eteenpäin kestiten itseänne Kristuksen sanalla, **2. Nefi** 31:20 (2. Nefi 32:3). Epäuskonsa tähden he eivät voineet ymmärtää Jumalan sanaa, **Moosia** 26:3 (Alma 12:10). He olivat tutkineet tarkoin kirjoituksia tunteakseen Jumalan sanan, **Alma** 17:2. On hyväksi koettaa Jumalan sanan voimaa, **Alma** 31:5. Alma vertasi Jumalan sanaa siemeneen, **Alma** 32:28–43.

Mitä he puhuvat Pyhän Hengen innoittamina, on Herran sana, **OL** 68:4. Elä jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta, **OL** 84:44–45.

Sitä, joka vaalii minun sanaani, ei eksytetä, **JS–M** 1:37.

Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta. *Katso myös* Jeesuksen Kristuksen kirkko; Selestinen kirkkaus

Jumalan maanpäällinen valtakunta on Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko (OL 65). Kirkon tarkoituksena on valmistaa jäseniään elämään ikuisesti selestisessä valtakunnassa eli taivaan valtakunnassa. Pyhissä kirjoituksissa kirkkoa kutsutaan kuitenkin toisinaan taivaan valtakunnaksi, millä tarkoitetaan, että kirkko on taivaan valtakunta maan päällä.

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on Jumalan valtakunta maan päällä, mutta

nykyisellään se rajoittuu valtakunnan kirkolliseen puoleen. Tuhatvuotisessa valtakunnassa Jumalan valtakunta on sekä poliittinen että kirkollinen.

Herra on kuningas aina ja iäti, **Ps.** 10:16 (Ps. 11:4). Taivaan Jumala on pystyttävä valtakunnan, joka ei ikinä tuhoudu, **Dan.** 2:44 (OL 138:44).

Kääntykää, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle, **Matt.** 3:2 (Matt. 4:17). Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi, **Matt.** 6:10. Etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa, **Matt.** 6:33 (3. Nefi 13:33). Minä olen antava sinulle taivasten valtakunnan avaimet, **Matt.** 16:19. Tulkaa, te saatte periä valtakunnan, joka on ollut valmiina teitä varten, **Matt.** 25:34. Minä juon uutta viiniä teidän kanssanne Isäni valtakunnassa, **Matt.** 26:26–29. Te näette kaikki profeetat Jumalan valtakunnassa, **Luuk.** 13:28. Vääryydentekijät eivät saa omakseen Jumalan valtakuntaa, **1. Kor.** 6:9. Ei liha ja veri voi saada omakseen Jumalan valtakuntaa, **1. Kor.** 15:50.

Ennen kuin etsitte rikkauksia, etsikää Jumalan valtakuntaa, **MK Jaak.** 2:18. Mikään epäpuhdas ei voi periä taivaan valtakuntaa, **Alma** 11:37.

Voit levätä heidän kanssansa minun Isäni valtakunnassa, **OL** 15:6. Teille on annettu valtakunta eli kirkon avaimet, **OL** 42:69 (OL 65:2). Edistyköön Jumalan valtakunta, jotta taivaan valtakunta voi tulla, **OL** 65:5–6. Tämän valtakunnan avaimia ei oteta sinulta milloinkaan, **OL** 90:3. Joka ottaa sinut vastaan kuin pieni lapsi, ottaa vastaan minun valtakuntani, **OL** 99:3. Näin kirkkoani on kutsuttava viimeisinä aikoina, nimittäin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkoksi, **OL** 115:4. Taivaat aukenivat ja minä näin Jumalan selestisen valtakunnan, **OL** 137:1–4.

Jumalanpilkka. *Katso myös* Anteeksiantamaton synti; Rienaaminen

Halveksuvaa tai epäkunnioittavaa puhetta Jumalasta tai pyhistä asioista.

Juutalaiset syyttivät Jeesusta monesti jumalanpilkasta, koska hän väitti itsellään olevan oikeuden antaa synnit anteeksi (Matt. 9:2–3; Luuk. 5:20–21), koska hän sanoi itseään Jumalan Pojaksi (Joh. 10:22–36; 19:7) ja koska hän sanoi, että he näkisivät hänen istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvien päällä (Matt. 26:64–65). Nämä syytökset olisivat olleet oikeita, ellei hän todella olisi ollut kaikkea, mitä hän sanoi olevansa. Syytökset, joita valheelliset todistajat esittivät häntä vastaan Sanhedrinin edessä pidetyssä oikeudenkäynnissä (Matt. 26:59–61), koskivat pilkkaa Jumalan temppeliä kohtaan. Pilkka Pyhää Henkeä vastaan eli Kristuksen tahallinen kieltäminen, sen jälkeen kun hänestä on saatu täydellinen tieto, on anteeksiantamaton synti (Matt. 12:31–32; Mark. 3:28–29; OL 132:27).

Se, joka pilkkaa Herran nimeä, surmattakoon, **3. Moos.** 24:11–16.

Herran vihollisia ei jätetä pilkkaamaan hänen nimeään, **OL** 105:15. Kosto kohtaa niitä, jotka pilkkaavat Herraa, **OL** 112:24–26.

Jumalattomuus. *Katso myös* Epävanhurskaus; Pimeys, hengellinen; Saastaisuus; Synti

Se, mikä ei ole Jumalan tahdon tai käskyjen mukaista; pahuus; Jumalan käskyjen noudattamatta jättäminen.

Kuinka voisin tehdä niin pahan teon ja rikkoa Jumalaa vastaan, **1. Moos.** 39:7–9. Jumalattomien tie päätyy tuhoon, **Ps.** 1:6. Herra on kaukana jumalattomista, mutta vanhurskaiden rukouksen hän kuulee, **Sananl.** 15:29. Kun jumalaton hallitsee, kansa huokaa, **Sananl.** 29:2 (OL 98:9).

Poistakaa keskuudestanne se, joka on paha, **1. Kor.** 5:13. Me taistelemme avaruuden pahoja henkiä vastaan, **Ef.** 6:12. Jos hurskas pelastuu vaivoin, miten käykään jumalattoman ja syntisen, **1. Piet.** 4:18.

Tulkaa pois jumalattomien joukosta, älkääkä koskeko mihinkään saastaiseen, mitä heillä on, **Alma** 5:56–57 (OL 38:42).

Tämä on jumalattomien lopullinen tila, **Alma** 34:35 (Alma 40:13–14). Jumalattomuus ei ole koskaan ollut onnea, **Alma** 41:10. Jumalattomien välityksellä jumalattomia rangaistaan, **Morm.** 4:5 (OL 63:33). Kieltäkää itseltänne kaikki jumalattomuus, **Moroni** 10:32.

Sinä aikana tulee vanhurskaiden ja jumalattomien täysi erotus, **OL** 63:54. Kosto kohtaa jumalattomia joutuin, **OL** 97:22. Vapahtaja ei korottanut ääntänsä jumalattomien keskuudessa, **OL** 138:20.

Näin tulee jumalattomien loppu, **JS–M** 1:55.

Juominen. *Katso* Viisauden sana

Juoruileminen. *Katso myös* Huhu; Pahan puhuminen

Jotakuta ihmistä koskevien tietojen levittämistä ilman hänen lupaansa.

Jokaisesta turhasta sanasta, jonka ihmiset lausuvat, heidän on tehtävä tili, **Matt.** 12:36. Pyhät eivät saa juoruilla, sekaantua muiden asioihin eivätkä puhua sellaista, mitä ei pitäisi, **1. Tim.** 5:11–14.

Älä puhu pahaa lähimmäisestäsi, **OL** 42:27. Vahvista veljiäsi kaikissa puheissasi, **OL** 108:7.

Juuda. *Katso myös* Israel; Juutalaiset; Raamattu

Vanhassa testamentissa Jaakobin ja Lean neljäs poika (1. Moos. 29:35; 37:26–27; 43:3, 8; 44:16; 49:8). Jaakob siunasi Juudan, niin että hän olisi luonnollinen johtaja Jaakobin poikien joukossa ja että se, jolla on valta (Jeesus Kristus), polveutuisi hänestä (1. Moos. 49:10).

Juudan heimo: Juudan heimo otti johdon käsiinsä Kanaaniin asettumisen jälkeen. Sen pääkilpailija oli Efraimin heimo. Mooses siunasi Juudan heimon (5. Moos. 33:7). Salomon hallituskauden jälkeen Juudan heimosta tuli Juudan valtakunta.

Juudan valtakunta: Salomon maat jakautuivat Rehabeamin hallituskaudella kahdeksi erilliseksi valtakunnaksi lähinnä Efraimin ja Juudan heimojen keskinäisen kateuden vuoksi. Eteläinen Juudan valtakunta käsitti Juudan heimon ja suurimman osa Benjaminia. Sen pääkaupunki oli Jerusalem. Kaiken kaikkiaan se pysyi uskollisempana Jehovan palvelijana kuin pohjoinen valtakunta. Juuda ei joutunut yhtä usein hyökkäyksen kohteeksi pohjoisesta eikä idästä, ja ylin valta säilyi Daavidin suvun käsissä Babylonian pakkosiirtolaisuuteen asti. Juudan valtakunta säilyi vielä 135 vuotta runsasväestöisemmän ja mahtavamman Israelin valtakunnan tuhoutumisen jälkeen.

Juudan sauva: Tämä tarkoittaa Raamattua Juudan huoneen aikakirjana (Hes. 37:15–19). Viimeisinä aikoina, jolloin Israelin huoneen eri haarat kootaan, myös heidän pyhät kirjoituksensa kootaan yhteen. Nämä pyhät kirjoitukset täydentävät toisiaan ja muodostavat yhteisen todistuksen siitä, että Jeesus on Kristus, Israelin Jumala ja koko maan Jumala (JSR 1. Moos. 50:24–36 [Liiteosa]; 2. Nefi 3; 29).

Juudan sauva. *Katso* Juuda: Juudan sauva

Juudas

Uudessa testamentissa yksi Jeesuksen veljistä ja luultavasti Juudaksen kirjeen kirjoittaja (Matt. 13:55; Juud. 1:1).

Juudaksen kirje: Kirje, jonka Juudas kirjoitti eräille uskossaan heikkeneville pyhille. Heidän uskonsa oli heikentynyt heidän keskuudessaan olleiden kristityiksi tunnustautuneiden vuoksi, jotka kuitenkin harjoittivat siveettömiä pakanallisia menoja ja väittivät, ettei heidän tarvinnut noudattaa siveyslakia. Juudas toivoi saavansa pyhät herätetyiksi ymmärtämään hengellisen vaaran ja voivansa kannustaa heitä pysymään uskollisina.

Juudaksen kirjeen merkittäviä kohtia ovat jae 6, jossa kerrotaan sodasta taivaassa sekä Lusiferin ja hänen enkeliensä karkottamisesta tuosta kuolevaisuutta edeltävästä tilasta (Abr. 3:26–28),

sekä jakeet 14 ja 15, joissa lainataan Henokin profetiaa.

Juudas Iskariot

Uudessa testamentissa yksi Jeesuksen kahdestatoista apostolista (Matt. 10:4; Mark. 14:10; Joh. 6:71; 12:4). Hänen sukunimensä merkitsi 'Kerijotin mies'. Hän kuului Juudan heimoon ja oli ainoa apostoli, joka ei ollut galilealainen. Juudas kavalsi Herran.

Sai kolmekymmentä hopearahaa Kristuksen osoittamisesta ylipapeille, **Matt.** 26:14–16 (Sak. 11:12–13). Kavalsi Herran suudelmalla, **Matt.** 26:47–50 (Mark. 14:43–45; Luuk. 22:47–48; Joh. 18:2–5). Hirttäytyi, **Matt.** 27:5. Saatana meni Juudakseen, **Luuk.** 22:3 (Joh. 13:2, 26–30). Daavid oli puhunut siitä, että Juudas kavaltaisi Jeesuksen, **Ap. t.** 1:16 (Ps. 41:10).

Juudas, Jaakobin poika

Uudessa testamentissa yksi Jeesuksen Kristuksen kahdestatoista alkuperäisestä apostolista (Luuk. 6:13–16). Luultavasti sama kuin Taddeus (Matt. 10:2–4).

Juutalaiset. *Katso myös* Israel; Juuda

Juutalaiset voivat olla 1) Jaakobin kahdestatoista pojasta yhden, Juudan, jälkeläisiä, 2) muinaisen Juudan eteläisen valtakunnan asukkaita tai 3) ihmisiä, jotka harjoittavat juutalaista uskoa ja elävät juutalaisen elämäntavan ja perinteen mukaisesti vaikka eivät olisikaan syntyperältään juutalaisia. On tullut tavaksi kutsua *juutalaisiksi* kaikkia Jaakobin jälkeläisiä, mutta se on virhe. Juutalaisiksi pitäisi sanoa vain Juudan valtakunnan asukkaita tai nykyisin täsmällisemmin Juudan ja häneen liittyneiden heimoon kuuluvia.

Ei siirry valtikka pois Juudalta, ennen kuin tulee se, jolla on valta, **1. Moos.** 49:10.

Kristuksen evankeliumi on Jumalan voima, ja se tuo pelastuksen kaikille, jotka sen uskovat, ensin juutalaisille, **Room.** 1:16.

Herra nostaisi juutalaisten keskuudessa esiin profeetan – Messiaan, **1. Nefi** 10:4. Kun kirja lähti juutalaisen suusta, se, mikä oli kirjoitettu, oli selkeää ja puhdasta, **1. Nefi** 14:23. Juutalaiset hajotetaan kaikkien kansakuntien sekaan, **2. Nefi** 25:15. Juutalaiset ovat ikivanha liittokansani, **2. Nefi** 29:4. Hajallaan olevat juutalaiset alkavat uskoa Kristukseen, **2. Nefi** 30:7. Juutalaiset hylkäävät kiven, jolle he voisivat rakentaa, **MK Jaak.** 4:14–16. Juutalaiset saavat toisen todistuksen siitä, että Jeesus oli todella Kristus, **Morm.** 3:20–21.

Kaksi profeettaa nostetaan juutalaiskansakunnalle viimeisinä aikoina, **OL** 77:15. Vedotkaa kaikkiin kansakuntiin, ensin pakanoihin ja sitten juutalaisiin, **OL** 133:8.

Noina päivinä on juutalaisilla suuri ahdinko, **JS–M** 1:18.

Kaanon. *Katso myös* Kallisarvoinen helmi; Mormonin kirja; Oppi ja liitot; Pyhät kirjoitukset; Raamattu

Tunnustettu, ohjeellinen pyhien kirjojen kokoelma. Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa kanonisia kirjoja sanotaan pyhiksi kirjoiksi. Ne ovat Vanha ja Uusi testamentti, Mormonin kirja, Oppi ja liitot sekä Kallisarvoinen helmi.

Kadonneet heimot. *Katso* Israel: Israelin kymmenen kadonnutta heimoa

Kadonneet pyhät kirjoitukset. *Katso* Pyhät kirjoitukset: Kadonneet pyhät kirjoitukset

Kadotuksen pojat. *Katso myös* Anteeksiantamaton synti; Helvetti; Kuolema, hengellinen; Perkele; Tuomio

Saatanan seuraajia, jotka kärsivät hänen kanssaan iankaikkisuudessa. Kadotuksen poikia ovat 1) ne, jotka seurasivat Saatanaa ja jotka karkotettiin taivaasta kuolevaisuutta edeltävässä elämässä kapinoinnin vuoksi, sekä 2) ne,

joiden on sallittu syntyä tähän maailmaan fyysisessä ruumiissa, mutta jotka ovat sitten ryhtyneet palvelemaan Saatanaa ja kääntyneet täysin Jumalaa vastaan. Jälkimmäiseen ryhmään kuuluvat herätetään kuolleista, mutta heitä ei lunasteta toisesta (hengellisestä) kuolemasta, eivätkä he voi asua kirkkauden valtakunnassa (OL 88:32, 35).

Eikä yksikään heistä joutunut hukkaan, paitsi se, jonka täytyi joutua kadotukseen, **Joh.** 17:12. Ei heitä voi toistamiseen johdattaa kääntymykseen, **Hepr.** 6:4–6 (Hepr. 10:26–29).

Armolla ei ole oikeutta siihen ihmiseen; sen tähden hänen lopullinen tuomionsa on kestää milloinkaan päättymätöntä piinaa, **Moosia** 2:36–39. Hän on, ikään kuin mitään lunastusta ei olisi suoritettu, **Moosia** 16:5. Siitä, joka hyötyäkseen sanoo, ettei Jeesus Kristus voi tehdä mitään ihmettä, tulee kadotuksen pojan kaltainen, **3. Nefi** 29:7.

He eivät saa mitään anteeksiantoa tässä maailmassa eivätkä tulevassa maailmassa, **OL** 76:30–34 (OL 84:41; 132:27). He ovat ainoat, joita ei lunasteta toisesta kuolemasta, **OL** 76:34–48. Kadotuksen pojat kieltävät Pyhän Hengen saatuaan sen, **OL** 76:35. Kadotuksen pojat kieltävät Pojan, sen jälkeen kun Isä on ilmoittanut hänet, **OL** 76:43.

Kainia kutsutaan Kadotukseksi, **Moos.** 5:22–26.

Kadotus. *Katso* Kadotuksen pojat

Kahdentoista koorumi. *Katso* Apostoli

Kahdentoista neuvosto. *Katso* Apostoli

Kaifas. *Katso myös* Hannas; Saddukeukset

Uudessa testamentissa ylipappi ja Hannaksen vävy. Kaifas vastusti toimeliaasti Jeesusta ja hänen opetuslapsiaan (Matt. 26:3–4; Joh. 11:47–51; 18:13–14).

Kaikkeinpyhin. *Katso myös* Telttamaja; Temppeli, Herran huone

Pyhin huone Mooseksen telttamajassa ja myöhemmin temppelissä (2. Moos. 26:33–34).

Kaikkialla läsnäolevuus. *Katso myös* Jumala, jumaluus

Jumalan kyky olla läsnä kaikkialla henkensä kautta (Ps. 139:7–12; OL 88:7–13, 41).

Kaikkitietävyys. *Katso myös* Jumala, jumaluus

Jumalan kyky tietää kaikki (Matt. 6:8; 2. Nefi 2:24).

Kaikkivaltius. *Katso myös* Jumala, jumaluus

Jumalan kyky omata kaikki valta (1. Moos. 18:14; Alma 26:35; OL 19:1–3).

Kain. *Katso myös* Aadam; Abel; Murha; Salaliitto

Aadamin ja Eevan poika, joka surmasi nuoremman veljensä Abelin (1. Moos. 4:1–16).

Kainin uhrin puoleen Herra ei katsonut, **1. Moos.** 4:3–7 (Moos. 5:5–8, 18–26). Surmasi veljensä Abelin, **1. Moos.** 4:8–14 (Moos. 5:32–37). Herra kirosi Kainin ja pani häneen merkin, **1. Moos.** 4:15 (Moos. 5:37–41).

Aadam ja Eeva saivat monta poikaa ja tytärtä ennen Kainia, **Moos.** 5:1–3, 16–17. Kain rakasti Saatanaa enemmän kuin Jumalaa, **Moos.** 5:13, 18. Kain teki Saatanan kanssa epäpyhän liiton, **Moos.** 5:29–31.

Kaksitoista heimoa, Israelin. *Katso* Israel: Israelin kaksitoista heimoa

Kaleb

Yksi niistä, jotka Mooses lähetti tutkimaan Kanaaninmaata toisena vuonna Egyptistä lähdön jälkeen. Hän ja Joosua olivat ainoat, jotka antoivat todenmukaisen selonteon maasta (4. Moos. 13:6, 30; 14:6–38). He olivat ainoat Egyptistä lähteneet, jotka säilyivät hengissä autiomaassa neljänkymmenen vuoden ajan (4. Moos. 26:65; 32:12; 5. Moos. 1:36) ja pääsivät Kanaaninmaahan (Joos. 14:6–14; 15:13–19).

Kallio. *Katso myös* Evankeliumi; Ilmoitus; Jeesus Kristus

Kuvaannollisesti Jeesus Kristus ja hänen evankeliuminsa, jotka ovat luja perustus ja tuki (OL 11:24; 33:12–13). *Kallio* voi tarkoittaa myös ilmoitusta, jonka kautta Jumala antaa ihmiselle tietoja evankeliumistaan (Matt. 16:15–18).

Hän on kalliomme, teoissaan täydellinen, **5. Moos.** 32:4. Jumalani, sinuun minä turvaudun, sinä olet kallio, **2. Sam.** 22:2–3. Käden koskematta lähti vierimään kivi, **Dan.** 2:34–35.

Se oli rakennettu kallioperustalle, **Matt.** 7:25 (3. Nefi 14:25). Jeesus Kristus on se kivi, joka ei teille rakentajille kelvannut, **Ap. t.** 4:10–11. Tämä kallio oli Kristus, **1. Kor.** 10:1–4 (2. Moos. 17:6).

Se, joka on rakennettu kalliolle, ottaa totuuden vastaan, **2. Nefi** 28:28. Juutalaiset hylkäävät kiven [Kristuksen], jolle he voisivat rakentaa, **MK Jaak.** 4:15–17. Meidän täytyy rakentaa perustuksemme Lunastajamme kalliolle, **Hel.** 5:12. Jokainen, joka rakentaa Kristuksen opeille, rakentaa hänen kalliolleen eikä sorru, kun tulvat tulevat, **3. Nefi** 11:39–40 (Matt. 7:24–27; 3. Nefi 18:12–13). Järkevä mies rakensi talonsa kalliolle, **3. Nefi** 14:24.

Jos teidät on rakennettu minun kalliolleni, maa ja helvetti eivät voi voittaa, **OL** 6:34. Joka rakentaa tälle kalliolle, ei sorru milloinkaan, **OL** 50:44.

Minä olen Messias, Siionin Kuningas, Taivaan Kallio, **Moos.** 7:53.

Kallisarvoinen helmi. *Katso myös* Kaanon; Pyhät kirjoitukset; Smith, Joseph nuorempi

Jumalan maanpäällistä valtakuntaa verrataan kallisarvoiseen helmeen (Matt. 13:45–46).

Kallisarvoinen helmi on myös nimenä yhdellä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon neljästä pyhästä kirjasta. Kallisarvoisen helmen ensimmäinen painos julkaistiin vuonna 1851. Siinä oli mukana aineistoa, joka on nykyisin Opissa ja liitoissa. Vuoden 1902 jälkeen julkaistuissa painoksissa on 1) otteita Joseph Smithin käännöksestä Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta nimellä Mooseksen kirja sekä käännös Matteuksen evankeliumin luvusta 24 nimellä Joseph Smith – Matteus 2) Joseph Smithin käännös hänen vuonna 1835 saamistaan egyptiläisistä papyruksista nimellä Abrahamin kirja 3) ote Joseph Smithin vuonna 1838 kirjoittamasta kirkon historiasta nimellä Joseph Smith – historia ja 4) Uskonkappaleet, kolmetoista lausumaa uskosta ja opista.

Kanaan

Vanhassa testamentissa Haamin neljäs poika (1. Moos. 9:22; 10:1, 6) ja Nooan pojanpoika. *Kanaanilaisiksi* sanotaan Kanaanin alkuperäisen asuinmaan asukkaita ja hänen jälkeläisiään. *Kanaanilaisia* olivat myös Välimeren rannikkoalangon asukkaat Palestiinassa. Toisinaan tätä nimeä käytettiin Jordanin länsipuolisen maan kaikista muista kuin israelilaisista asukkaista. Kreikkalaiset kutsuivat heitä foinikialaisiksi.

Kapinointi. *Katso myös* Luopumus; Nurista; Perkele; Synti

Herran uhmaaminen tai vastustaminen, myös kieltäytyminen hänen valittujen johtajiensa seuraamisesta ja hänen käskyjensä tahallinen rikkominen.

Te ette saa kapinoida Herraa vastaan, **4. Moos.** 14:9. Paha ihminen kapinoi ja kapinoi, **Sananl.** 17:11. Voi tottelemattomia lapsia, **Jes.** 30:1.

Herra ei lunasta sellaisia, jotka kapinoivat häntä vastaan ja kuolevat synneissään, **Moosia** 15:26. Amlisilaiset nousivat avoimeen kapinaan Jumalaa vastaan, **Alma** 3:18–19.

Kapinalliset lävistetään paljolla murheella, **OL** 1:3. Herran viha on syttynyt kapinallisia vastaan, **OL** 56:1 (OL 63:1–6).

Saatana kapinoi Jumalaa vastaan, **Moos.** 4:3.

Kastaja. *Katso* Johannes Kastaja

Kaste, kastaminen. *Katso myös* Lapsikaste; Pyhä Henki; Toimitukset; Uudestisyntyminen Jumalasta

Alkuperäisessä kreikankielisessä tekstissä käytetty sana merkitsee ’kastaa’ tai ’upottaa’. Valtuutetun henkilön veteen upottamalla suorittama kaste on evankeliumin alkutoimitus ja välttämätön Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäseneksi pääsemiseksi. Sitä edeltää usko Jeesukseen Kristukseen ja parannus. Jotta se olisi täydellinen, sen jälkeen täytyy saada Pyhän Hengen lahja (2. Nefi 31:13–14). Vesikaste ja Hengen kaste ovat välttämättömiä, ennen kuin ihminen voi päästä selestiseen valtakuntaan. Ensimmäinen ihminen, joka kastettiin, oli Aadam (Moos. 6:64–65). Myös Jeesus kastettiin Jumalan vanhurskaan tahdon täyttämiseksi ja esimerkiksi kaikille ihmisille (Matt. 3:13–17; 2. Nefi 31:5–12).

Koska kaikilla ihmisillä ei ole maan päällä mahdollisuutta ottaa vastaan evankeliumia kuolevaisuudessa, Herra on antanut valtuuden suorittaa sijaiskasteita kuolleiden puolesta. Sen tähden ne, jotka ottavat evankeliumin vastaan henkimaailmassa, voivat päästä Jumalan valtakuntaan.

Yleistä: Älä nyt vastustele. Näin meidän on tehtävä, jotta täyttäisimme Jumalan vanhurskaan tahdon, **Matt.** 3:15. Jeesus tuli ja Johannes kastoi hänet, **Mark.** 1:9. Fariseukset ja lainopettajat asettuivat Jumalan tahtoa vastaan eivätkä ottaneet kastetta, **Luuk.** 7:30. Jos ihminen ei synny vedestä ja Hengestä, hän ei pääse Jumalan valtakuntaan, **Joh.** 3:5. Kääntykää ja ottakaa itse kukin kaste, **Ap. t.** 2:38.

Hän käskee kaikkia ihmisiä ottamaan kasteen hänen nimeensä, **2. Nefi** 9:23–24. Ihmisten täytyy seurata Kristusta, ottaa kaste, saada Pyhä Henki ja kestää loppuun saakka voidakseen pelastua, **2. Nefi** 31. Kristuksen oppi on, että ihmiset uskovat ja ottavat kasteen, **3. Nefi** 11:20–40.

Ne, jotka eivät usko teidän sanojanne ja joita ei kasteta vedessä minun nimeeni, tuomitaan, **OL** 84:74.

Jumala selitti Aadamille, miksi parannus ja kaste ovat välttämättömiä, **Moos.** 6:52–60.

Upotuskaste: Kun Jeesus oli kastettu, hän nousi heti vedestä, **Matt.** 3:16 (Mark. 1:10). Johannes kastoi Ainonissa, koska siellä oli runsaasti vettä, **Joh.** 3:23. Filippos ja hoviherra astuivat veteen, **Ap. t.** 8:38. Meidät haudattiin kasteessa, **Room.** 6:4 (Kol. 2:12).

Seuratkaa Herraanne ja Vapahtajaanne alas veteen, **2. Nefi** 31:13. Alma, Helam ja muut hautautuivat veteen, **Moosia** 18:12–16. Ja sitten upottakaa heidät veteen, **3. Nefi** 11:25–26.

Oikea kastamistapa selitetään, **OL** 20:72–74. Heidät kastettiin hänen hautaamisensa tavalla, haudattiin veteen hänen nimeensä, **OL** 76:50–51.

Aadam laskettiin veden alle ja tuotiin esiin vedestä, **Moos.** 6:64. Upotuskaste syntien anteeksisaamiseksi, **UK** 1:4.

Kaste syntien anteeksisaamiseksi: Nouse ja anna kastaa itsesi, anna pestä syntisi pois, **Ap. t.** 22:16.

Kasteen jälkeen tulee syntien anteeksianto tulen ja Pyhän Hengen kautta, **2. Nefi** 31:17. Tulkaa ja ottakaa kaste parannukseen, jotta teidät pestäisiin synneistänne, **Alma** 7:14. Siunattuja ovat ne, jotka uskovat ja ottavat kasteen, sillä he saavat syntinsä anteeksi, **3. Nefi** 12:1–2.

Sinun tulee julistaa parannusta ja uskoa Vapahtajaan sekä syntien anteeksiantoa kasteen kautta, **OL** 19:31.

Me uskomme upotuskasteeseen syntien anteeksisaamiseksi, **UK** 1:4.

Oikea valtuus: Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni: kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen, **Matt.** 28:19 (OL 68:8).

Limhi ja monet hänen kansastaan halusivat ottaa kasteen, mutta maassa ei ollut ketään, jolla olisi ollut valtuus Jumalalta, **Moosia** 21:33. Minä annan sinulle vallan kastaa, **3. Nefi** 11:19–21.

Aaronin pappeus pitää hallussaan syntien anteeksisaamiseksi suoritettavan upotuskasteen avaimet, **OL** 13. Minä asetan heidät kastamaan minun nimeeni, **OL** 18:29.

Johannes Kastaja antoi Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle valtuuden kastaa, **JS–H** 1:68–69.

Vaatimukset kasteelle pääsemiseksi: Tehkää parannus ja ottakaa kaste minun rakkaan Poikani nimeen, **2. Nefi** 31:11. Teidän täytyy tehdä parannus ja syntyä uudesti, **Alma** 7:14. Katsokaa, ettette ota kastetta kelvottomina, **Morm.** 9:29. Opettakaa vanhemmille, että heidän täytyy tehdä parannus ja ottaa kaste ja nöyrtyä, **Moroni** 8:10.

Mitä kasteelle aikovilta vaaditaan, **OL** 20:37. Lapset tulee kastaa syntiensä anteeksisaamiseksi kahdeksan vuoden iässä, **OL** 68:25, 27.

Kasteen kautta tehtävä liitto: Te olette tehneet hänen kanssaan liiton, että te palvelette häntä ja pidätte hänen käskynsä, **Moosia** 18:8–10, 13.

Ne, jotka tekevät parannuksen ja ottavat Kristuksen nimen päällensä ja päättävät palvella häntä, otetaan kirkkoon kasteen kautta, **OL** 20:37.

Kaste kuolleiden puolesta: Mitä varten jotkut antavat kastaa itsensä kuolleiden puolesta, **1. Kor.** 15:29.

Kasteita kuolleiden puolesta suoritetaan syntien anteeksisaamiseksi, **OL** 124:29; 127:5–9; 128:1; 138:33.

Kaste ei ole pieniä lapsia varten: On vakavaa pilkkaa Jumalan edessä, että te kastaisitte pieniä lapsia, **Moroni** 8:4–23.

Lapset tulee kastaa kahdeksan vuoden iässä, **OL** 68:27. Kaikki lapset, jotka kuolevat ennen kuin saavuttavat vastuullisen iän, pelastuvat selestiseen valtakuntaan, **OL** 137:10.

Kasvot

Kasvot ilmentävät usein ihmisen hengellistä tilaa ja mielentilaa.

Heidän röyhkeytensä näkyy heidän kasvoillaan, **Jes.** 3:9. Kuningas kalpeni, ja pelko täytti hänen mielensä, **Dan.** 5:6.

Hän oli hohtava kuin salama, **Matt.** 28:3. Hänen kasvonsa olivat kuin aurinko, **Ilm.** 1:16.

Oletteko saaneet Jumalan kuvan kasvoihinne, **Alma** 5:14, 19. Ammon näki, että kuninkaan kasvojen ilme oli muuttunut, **Alma** 18:12.

Paastotkaa ja rukoilkaa riemullisin sydämin ja iloisin kasvoin, **OL** 59:14–15. Hänen kasvonsa loistivat kirkkaammin kuin aurinko, **OL** 110:3.

Kateus. *Katso myös* Himo

Pyhien kirjoitusten mukaan on väärin kadehtia jotakin toiselle kuuluvaa.

Kantaisämme kadehtivat Joosefia ja myivät hänet Egyptiin, **Ap. t.** 7:9. Rakkaus ei kadehdi, **1. Kor.** 13:4 (Moroni 7:45). Pöyhkeydestä syntyy kateutta, **1. Tim.** 6:4. Siellä, missä kateus ja riidanhalu vallitsevat, on myös hillittömyyttä ja kaikenlaista pahaa, **Jaak.** 3:16.

Herra on antanut käskyn, ettei ihmisten pidä kadehtia, **2. Nefi** 26:32. Nefin kansan keskuudessa ei ollut kateutta, **4. Nefi** 1:15–18. Akis alkoi olla kateellinen pojalleen, **Et.** 9:7.

Riisukaa yltänne kateudet ja pelot, **OL** 67:10. Ihmisen kateus ja viha ovat olleet tavanomaisena osanani kaikkina elämäni päivinä, **OL** 127:2.

Keino. *Katso myös* Tie

Menetelmä tai mahdollisuus jonkin toteuttamiseksi tai saavuttamiseksi.

Jumala valmistaa pääsyn koetuksesta, **1. Kor.** 10:13.

Herra ei anna ihmislapsille mitään käskyjä valmistamatta heille keinoa toteuttaa niitä, **1. Nefi** 3:7 (1. Nefi 9:6; 17:3, 13). Tämä on se keino; eikä ole muuta keinoa eikä nimeä, **2. Nefi** 31:21 (Moosia 3:17; Alma 38:9; Hel. 5:9).

Se täytyy tehdä minun omalla tavallani, **OL** 104:16.

Keisari

Uudessa testamentissa Rooman hallitsijoista käytetty nimitys. Pyhissä kirjoituksissa maailmallisen vallan vertauskuva.

Antakaa keisarille mikä keisarille kuuluu, **Matt.** 22:21 (Mark. 12:17; Luuk. 20:25; OL 63:26).

Kelvollisuus. *Katso myös* Vanhurskaus

Henkilökohtainen vanhurskaus ja arvollisuus Jumalan ja hänen nimittämiensä johtajien silmissä.

Joka ei ota ristiään ja seuraa minua, se ei kelpaa minulle, **Matt.** 10:38. Työmies on palkkansa ansainnut, **Luuk.** 10:7 (OL 31:5).

Katsokaa, että teette kaiken kelvollisina, **Morm.** 9:29. Heitä ei kastettu, elleivät he olleet sen arvoisia, **Moroni** 6:1.

Sitä, joka on laiska, ei lueta arvolliseksi pysymään, **OL** 107:100. Joka ei kestä kuritusta, ei ole arvollinen minun valtakuntaani, **OL** 136:31. Jokainen kelvollinen miespuolinen jäsen voi saada pappeuden, **VJ** 2.

Kerskailu. *Katso* Ylpeys

Kerubit

Taivaallisia olentoja kuvaavia hahmoja, joiden tarkkaa muotoa ei tunneta. Kerubeja on kutsuttu vartioimaan pyhiä paikkoja.

Herra asetti kerubit vartioimaan elämän puulle vievää tietä, **1. Moos.** 3:24 (Alma 12:21–29; 42:2–3; Moos. 4:31). Liitonarkun kannelle pantiin kaksi vertauskuvallista kerubia, **2. Moos.** 25:18, 22 (1. Kun. 6:23–28; Hepr. 9:5). Kerubeja mainitaan Hesekielin näyissä, **Hes.** 10; 11:22.

Kestäminen. *Katso myös* Kiusaus; Kärsivällisyys; Vastoinkäyminen

Pysyä vahvana ja pitää uskollisesti Jumalan käskyt kiusauksista ja vastustuksesta huolimatta.

Se, joka kestää loppuun asti, pelastuu, **Matt.** 10:22 (Mark. 13:13). He kestävät vain hetken, koska heiltä puuttuvat juuret, **Mark.** 4:17. Rakkaus kestää kaiken, **1. Kor.** 13:7. Kärsivällisesti odotettuaan Abraham sai, mitä hänelle oli luvattu, **Hepr.** 6:15.

Jos he kestävät loppuun asti, heidät ylennetään viimeisenä päivänä, **1. Nefi** 13:37. Jos te olette kuuliaisia käskyille ja kestätte loppuun asti, teidät pelastetaan, **1. Nefi** 22:31 (Alma 5:13). Jos te ponnistelette eteenpäin kestiten itseänne Kristuksen sanalla ja kestätte loppuun asti, te saatte iankaikkisen elämän, **2. Nefi** 31:20 (3. Nefi 15:9; OL 14:7). Jokainen, joka ottaa päällensä minun nimeni ja kestää loppuun asti, pelastuu, **3. Nefi** 27:6.

Jokaisen, joka on minun kirkkoani ja kestää minun kirkossani loppuun asti, minä perustan kalliolleni, **OL** 10:69. Joka kestää uskossa, voittaa maailman, **OL** 63:20, 47. Kaikki valtaistuimet ja herruudet suodaan kaikille, jotka ovat kestäneet uskollisina Jeesuksen Kristuksen evankeliumin tähden, **OL** 121:29.

Kevytmielisyys. *Katso myös* Pahan puhuminen

Kevyt suhtautuminen pyhiin asioihin (OL 84:54).

Heittäkää pois turhat ajatuksenne ja yletön naurunne, **OL** 88:69. Lopettakaa kaikki ylpeytenne ja kevytmielisyytenne, **OL** 88:121.

Kieli. *Katso myös* Kielillä puhumisen lahja

Ruumiin osa, puheen vertauskuva. Pyhien tulee hillitä kielensä, mikä tarkoittaa, että pyhien tulee hillitä puhettaan. Lopulta jokainen polvi notkistuu ja jokainen kieli tunnustaa Jumalan (Jes. 45:23; Room. 14:11).

Sanoista koostuvaa puhetta tai kirjoitusta, jolla ilmaistaan tietoa tai ajatuksia. Se, kuinka me käytämme kieltä, osoittaa, mitä me tunnemme Jumalaa ja ihmisiä kohtaan. Tullessaan toisen kerran Herra antaa ihmiskunnalle puhtaan kielen (Sef. 3:8–9).

Koko maa puhui yhtä kieltä, **1. Moos.** 11:1. Herra sekoitti ihmisten kielen, **1. Moos.** 11:4–9. Varo kieltäsi, **Ps.** 34:14 (1. Piet. 3:10). Joka suutaan ja kieltään varoo, varjelee itsensä ahdingoilta, **Sananl.** 21:23.

Jokainen kuuli puhuttavan omaa kieltään, **Ap. t.** 2:1–6. Jos joku ei pysty hillitsemään kieltään, hänen jumalanpalveluksensa on turha, **Jaak.** 1:26. Täydellinen on se, joka ei hairahdu puheissaan, **Jaak.** 3:1–13. Evankeliumi julistetaan kaikille kansoille, heimoille, kielille ja maille, **Ilm.** 14:6–7 (2. Nefi 26:13; Moosia 3:13, 20; OL 88:103; 112:1).

Herra puhuu ihmisille heidän kielensä mukaisesti, **2. Nefi** 31:3 (OL 1:24). Benjamin opetti pojilleen isiensä kieltä, jotta heistä tulisi ymmärtäväisiä miehiä, **Moosia** 1:2–5. Herra antaa kaikille kansakunnille niiden omaa kansaa ja kieltä olevia opettamaan hänen sanaansa, **Alma** 29:8. Nämä levyt menevät jokaiselle kansakunnalle, suvulle, kielelle ja kansalle, **Alma** 37:4.

Pyri ensiksi saamaan minun sanani, niin silloin kielesi kirpoaa, **OL** 11:21. Se, jonka kieli on sävyisä ja rakentaa, se on Jumalasta, jos hän on kuuliainen minun toimituksilleni, **OL** 52:16. Jokainen saa kuulla evankeliumin täyteyden omalla kielellään, **OL** 90:11. Sinun tulee perehtyä kieliin, puhetapoihin ja kansoihin, **OL** 90:15.

Aadamilla ja hänen lapsillaan oli puhdas ja turmeltumaton kieli, **Moos.** 6:5–6, 46. Jumala antoi Henokille sangen voimallisen kielen, **Moos.** 7:13.

Kielillä puhumisen lahja. *Katso myös* Hengen lahjat; Kieli

Pyhän Hengen lahja, joka suo innoitettujen ihmisten puhua tuntemattomilla kielillä, ymmärtää tai tulkita niitä. Me uskomme kielillä puhumisen lahjaan (UK 1:7).

He tulivat täyteen Pyhää Henkeä ja alkoivat puhua eri kielillä, **Ap. t.** 2:4. Kielillä puhuva ei puhu ihmisille vaan Jumalalle, **1. Kor.** 14:1–5, 27–28. Oudot kielet on tarkoitettu merkiksi niille, jotka eivät usko, **1. Kor.** 14:22–28.

Sitten tulee tulen ja Pyhän Hengen kaste ja te voitte puhua enkelien kielellä, **2. Nefi** 31:13–14. Amaleki kehotti kaikkia ihmisiä uskomaan kielillä puhumisen lahjaan, **Omni** 1:25.

Toisten on suotu puhua kielillä, toisten tulkita kieliä, **OL** 46:24–25 (1. Kor. 12:10; Moroni 10:8, 15–16). Vuodatettakoon kielillä puhumisen lahja, **OL** 109:36.

Kielletty hedelmä. *Katso* Aadamin ja Eevan lankeemus; Eeden

Kiista. *Katso myös* Kapinointi

Riitelyä ja väittelyä. Kiista, etenkään Herran kirkon jäsenten tai perheenjäsenten kesken, ei ole Herralle mieleen.

Ei sovi, että meidän välillämme on riitaa, **1. Moos.** 13:8. Ylimielisyydestä koituu vain riitaa, **Sananl.** 13:10.

Antakaa anteeksi toisillenne, vaikka teillä olisikin moittimisen aihetta. Niin kuin Herra on antanut teille anteeksi, niin antakaa tekin, **Kol.** 3:13. Vältä typeriä riitoja ja kiistoja, **Tit.** 3:9.

Herra kieltää ihmisiä kiistelemästä keskenään, **2. Nefi** 26:32. Ettekä te salli lastenne taistelevan ja riitelevän keskenään, **Moosia** 4:14. Alma antoi kirkon jäsenille käskyn, ettei heillä pidä olla mitään kiistaa keskenään, **Moosia** 18:21. Saatana levittää huhuja ja kiistoja, **Hel.** 16:22. Perkele on kiistelyn isä ja yllyttää ihmisiä kiistelemään keskenään, **3. Nefi** 11:29 (Moosia 23:15).

Vahvistakaa minun evankeliumiani, ettei olisi niin paljon kiistaa, **OL** 10:62–64. Lakatkaa kiistelemästä keskenänne, **OL** 136:23.

Kiitollisuus. *Katso myös* Jumalan palveleminen; Siunaus, siunaaminen

Jumalalta saaduista siunauksista tulee osoittaa kiitollisuutta. Kiitollisuuden ilmaiseminen on Jumalalle mieleen ja kuuluu todelliseen Jumalan palvelemiseen. Meidän tulee kiittää Herraa kaikesta.

Hyvä on kiittää Herraa, **Ps.** 92:2. Tulkaa hänen kasvojensa eteen ja kiittäkää, **Ps.** 95:1–2. Kiittäkää häntä, ylistäkää hänen nimeään, **Ps.** 100.

Olen lakkaamatta kiittänyt Jumalaa, **Ef.** 1:15–16. Olkaa kiitollisia, **Kol.** 3:15.

Ylistys ja kirkkaus, viisaus, kiitos, kunnia, valta ja voima meidän Jumalallemme, **Ilm.** 7:12.

Oi kuinka teidän pitäisikään kiittää taivaallista Kuningastanne, **Moosia** 2:19–21. Eläkää kiittäen päivittäin, **Alma** 34:38. Kun nouset aamulla, olkoon sydämesi täynnä kiitosta Jumalalle, **Alma** 37:37.

Tehkää kaikki rukoillen ja kiittäen, **OL** 46:7. Teidän täytyy antaa kiitos Jumalalle, **OL** 46:32. Tehkää tämä kiittäen, **OL** 59:15–21. Siunauksen vastaanottaminen Herran kädestä kiitollisin sydämin, **OL** 62:7. Se, joka ottaa kaiken vastaan kiitollisin mielin, kirkastetaan, **OL** 78:19. Kiittäkää kaikesta, **OL** 98:1 (1. Tess. 5:18). Ylistä Herraa ylistys- ja kiitosrukouksin, **OL** 136:28.

Kiivaus

Pyhissä kirjoituksissa sana *kiivaus* merkitsee palavuutta ja herkkä- ja voimakastunteisuutta jotakuta tai jotakin kohtaan.

Minä, Herra, olen kiivas Jumala, **2. Moos.** 20:5 (5. Moos. 5:9; 6:15; Moosia 11:22). Minä puolustan kiivaasti pyhän nimeni kunniaa, **Hes.** 39:25. Minä rakastan palavasti Jerusalemia, **Sak.** 1:14.

Kimball, Spencer W. *Katso myös* Virallinen julistus 2

Kirkon kahdestoista presidentti sen jälkeen kun se perustettiin vuonna 1830. Spencer W. Kimball palveli presidenttinä joulukuusta 1973 marraskuuhun 1985. Hän syntyi vuonna 1895 ja kuoli vuonna 1985 yhdeksänkymmenen vuoden iässä.

Kesäkuussa 1978 ensimmäinen presidenttikunta ilmoitti, että presidentti Kimball oli saanut ilmoituksen, jonka mukaan pappeus ja temppelisiunaukset voidaan antaa kaikille kelvollisille miespuolisille jäsenille, **VJ** 2.

Kirkastuminen. *Katso myös* Jeesus Kristus; Pappeuden avaimet

Ihmisen ulkomuodon ja olemuksen väliaikainen muutos korkeammalle hengelliselle tasolle, niin että hän voi kestää taivaallisten olentojen kirkkauden heidän luonaan.

Kristuksen kirkastuminen: Pietari, Jaakob ja Johannes näkivät Herran kirkastumisen edessään. Vapahtaja oli aikaisemmin luvannut, että Pietari saisi taivaan valtakunnan avaimet (Matt. 16:13–19; 17:1–9; Mark. 9:2–10; Luuk. 9:28–36; 2. Piet. 1:16–18). Tämän tärkeän tapahtuman aikana Vapahtaja, Mooses ja Elia(s) antoivat luvatut pappeuden avaimet Pietarille, Jaakobille ja Johannekselle. Näiden pappeuden avaimien myötä apostoleilla oli valta jatkaa valtakunnan työtä Jeesuksen taivaaseennousemisen jälkeen.

Joseph Smith opetti, että myös Pietari, Jaakob ja Johannes kirkastettiin Kirkastusvuorella. He näkivät näyssä maan sen tulevassa kirkastetussa tilassa (OL 63:20–21). He näkivät Mooseksen ja Elian, kaksi muutettua olentoa, ja kuulivat Isän äänen. Isä sanoi: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt. Kuulkaa häntä!” (Matt. 17:5.)

Kirkastetut olennot: He näkivät Israelin Jumalan, **2. Moos.** 24:9–11. Hänen kasvonsa säteilivät, koska hän oli puhunut Herran kanssa, **2. Moos.** 34:29 (Mark. 9:2–3).

Jeesuksen kasvot loistivat, **Matt.** 17:2 (Mark. 9:2–3). Israelilaiset eivät voineet katsoa Moosesta kasvoihin niiden kirkkauden tähden, **2. Kor.** 3:7.

Abinadin kasvot loistivat suurta kirkkautta, **Moosia** 13:5–9. He olivat ikään kuin tulen ympäröimät, **Hel.** 5:23, 36, 43–45 (3. Nefi 17:24; 19:14). He olivat yhtä valkeita kuin Jeesuksen kasvot, **3. Nefi** 19:25. Se näytti heistä ikään kuin kirkastumiselta, **3. Nefi** 28:15.

Kukaan ihminen ei ole nähnyt Jumalaa lihassa, paitsi Hengen elävöittämänä, **OL** 67:10–12. Hengen voimasta silmämme aukenivat, **OL** 76:12.

Jumalan kirkkaus oli Mooseksen päällä, **Moos.** 1:2. Hänen kirkkautensa oli päälläni, ja minä näin hänen kasvonsa, sillä minut kirkastettiin, **Moos.** 1:11. Minä

näin taivaiden aukenevan, ja minut puettiin kirkkauteen, **Moos.** 7:3–4.

Kirkkauden asteet. *Katso myös* Selestinen kirkkaus; Telestinen kirkkaus; Terrestrinen kirkkaus

Taivaan eri valtakunnat. Viimeisellä tuomiolla jokainen ihminen, kadotuksen poikia lukuun ottamatta, perii tietyssä kirkkauden valtakunnassa olevan iankaikkisen asuinpaikan.

Jeesus sanoi: Minun Isäni kodissa on monta huonetta, **Joh.** 14:2 (Et. 12:32). Auringolla on oma loistonsa, kuulla omansa ja tähdillä omansa, **1. Kor.** 15:40–41. Paavali temmattiin kolmanteen taivaaseen, **2. Kor.** 12:2.

On olemassa kirkkaudeton iankaikkisen rangaistuksen paikka, **OL** 76:30–38, 43–45. On olemassa kolme kirkkauden astetta, **OL** 76:50–113; 88:20–32.

Kirkkaus. *Katso myös* Kirkkauden asteet; Totuus; Valo, Kristuksen

Pyhissä kirjoituksissa kirkkaus tarkoittaa usein Jumalan valoa ja totuutta. Se voi tarkoittaa myös iankaikkisen elämän tilaa tai Jumalan kirkkautta.

Pyhä on Herra Sebaot! Hänen kirkkautensa täyttää kaiken maan, **Jes.** 6:3 (2. Nefi 16:3).

Me muutumme saman kirkkauden kaltaisiksi, kirkkaudesta kirkkauteen, **2. Kor.** 3:18.

Hän herättää minut viimeisenä päivänä asumaan kanssaan kirkkaudessa, **Alma** 36:28.

Eri ihmisten ylösnousemuksessa saama kirkkaus vaihtelee vanhurskauden mukaan, **OL** 76:50–119. Jumalan kirkkaus on äly, **OL** 93:36.

Jumalan kirkkaus on ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen, **Moos.** 1:39. Minä näin kaksi persoonaa, joiden kirkkautta on mahdoton kuvata, **JS–H** 1:17.

Kirkko, suuri ja iljettävä. *Katso* Perkele: Perkeleen kirkko

Kirkko, tosi kirkon tunnusmerkit. *Katso* Tosi kirkon tunnusmerkit

Kirkon johtajien hyväksyminen. *Katso* Tuen antaminen kirkon johtajille

Kirkon nimi. *Katso myös* Jeesuksen Kristuksen kirkko; Mormoni; Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko

Mormonin kirjassa kerrotaan, että kun Jeesus Kristus kävi vanhurskaiden nefiläisten luona pian ylösnousemuksensa jälkeen, hän sanoi, että hänen kirkollaan tuli olla hänen nimensä (3. Nefi 27:3–8). Nykyaikana Herra on ilmoittanut kirkon nimeksi Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko (OL 115:4).

Kirkosta erottaminen. *Katso myös* Kapinointi; Luopumus

Kirkosta erottaminen on kirkon ankarin kurinpidollinen toimi. Kirkosta erotettu henkilö ei ole enää kirkon jäsen. Kirkon auktoriteetit erottavat henkilön kirkosta ainoastaan silloin, kun tämä on päättänyt elää vastoin Herran käskyjä ja on siten tehnyt itsensä arvottomaksi kirkon jäsenyyteen.

Monen sydän paatui, ja heidän nimensä pyyhittiin pois, **Alma** 1:24 (Alma 6:3). Ellei hän tee parannusta, häntä ei lueta minun kansaani, **3. Nefi** 18:31 (Moosia 26).

Avionrikkojat, jotka eivät tee parannusta, on karkotettava, **OL** 42:24. Synnintekijä, joka ei tee parannusta, on karkotettava, **OL** 42:28. Merkittävien vaikeuksien selvittämistavat kirkossa, **OL** 102 (OL 42:80–93). Piispa nimitetään tuomariksi Israeliin, **OL** 107:72. Uskonnollisilla yhteisöillä on oikeus kohdella häiritsevästi käyttäytyviä jäseniä sääntöjen mukaan, **OL** 134:10.

Kiroileminen. *Katso* Jumalanpilkka; Rienaaminen; Vala

Kirous. *Katso myös* Rienaaminen; Tuomio

Pyhissä kirjoituksissa kirous on jumalallisen lain käyttämistä niin, että se sallii tai tuottaa tuomioita ja niiden

seurauksia jollekin, jollekulle tai kokonaiselle kansalle ensisijaisesti epävanhurskauden tähden. Kirous on Jumalan jumalallisen rakkauden ja oikeudenmukaisuuden ilmaus. Sen voi antaa suoraan Jumala, tai sen voi lausua hänen valtuutettu palvelijansa. Toisinaan vain Jumala tietää täysin kirousten syyt. Lisäksi ne, jotka tahallaan ovat tottelemattomia Jumalaa kohtaan ja vetäytyvät siten Herran Hengestä, ovat kirouksen tilassa.

Herra voi poistaa kirouksen yksityisen ihmisen tai kansan uskon vuoksi Jeesukseen Kristukseen ja kuuliaisuudesta evankeliumin laeille ja toimituksille (Alma 23:16–18; 3. Nefi 2:14–16; UK 1:3).

Jumala kirosi käärmeen Aadamin ja Eevan pettämisen vuoksi, **1. Moos.** 3:13–15 (Moos. 4:19–21). Maa kirottiin Aadamin ja Eevan takia, **1. Moos.** 3:17–19 (Moos. 4:23–25). Herra kirosi Kainin Abelin surmaamisen vuoksi, **1. Moos.** 4:11–16 (Moos. 5:22–41). Herra kirosi Kanaanin ja hänen jälkeläisensä, **1. Moos.** 9:25–27 (Moos. 7:6–8; Abr. 1:21–27). Israelia siunataan, jos se on kuuliainen Jumalalle, ja kirotaan, jos se on tottelematon, **5. Moos.** 28 (5. Moos. 29:18–28). Gehasi ja hänen jälkeläisensä kirottiin Naamanin spitaalilla, **2. Kun.** 5:20–27. Herra kirosi muinaisen Israelin kansan, koska se ei maksanut kymmenyksiä eikä uhrilahjoja, **Mal.** 3:6–10.

Jeesus kirosi viikunapuun, ja se kuoli, **Mark.** 11:11–14, 20–21. Jeesus kirosi Korasinin, Betsaidan ja Kapernaumin kaupungit, **Luuk.** 10:10–15.

Koska lamanilaiset eivät kuulleet Herraa, heidät erotettiin pois Herran luota ja kirottiin, **2. Nefi** 5:20–24. Kaikkia kutsutaan tulemaan Jumalan luokse, **2. Nefi** 26:33. Herra kiroaa haureuden harjoittajat, **MK Jaak.** 2:31–33. Nefiläisiä kohtaa suurempi kirous kuin lamanilaisia, elleivät he tee parannusta, **MK Jaak.** 3:3–5. Kapinalliset ihmiset tuottavat itse kirouksia päällensä, **Alma** 3:18–19 (5. Moos. 11:26–28). Korihor kirottiin, koska hän johdatti ihmisiä pois Jumalan luota, **Alma** 30:43–60. Herra kirosi nefiläisten maat ja rikkaudet kansan pahuuden tähden, **Hel.** 13:22–23 (2. Nefi 1:7; Alma 37:31). Herra kirosi jumalattomat jerediläiset, **Et.** 9:28–35. Kristuksen sovitus poistaa Aadamin kirouksen pieniltä lapsilta, **Moroni** 8:8–12.

Ne, jotka kääntyvät pois Herrasta, kirotaan, **OL** 41:1. Maa tuomitaan perikatoon, ellei isien ja lasten välillä ole yhdistävää sidettä, **OL** 128:18 (Mal. 3:23–24).

Rienaaminen: Kiroaminen tarkoittaa myös rienaavaa, Jumalaa pilkkaavaa ja halveksivaa kielenkäyttöä.

Isää ja äitiä ei saa kirota, **2. Moos.** 21:17 (Matt. 15:4). Älä kiroa päämiehiä, **2. Moos.** 22:27 (Saarn. 10:20). Jumalaa ei saa kirota, **3. Moos.** 24:13–16.

Pietari sadatteli kieltäessään tuntevansa Jeesuksen, **Matt.** 26:69–74.

Jumalattomat nefiläiset kirosivat Jumalaa ja toivoivat kuolevansa, **Morm.** 2:14.

Kirtlandin temppeli, Ohio, USA

Ensimmäinen kirkon nykyaikana rakentama temppeli. Pyhät rakensivat sen Kirtlandiin Herran käskyn mukaan (OL 94:3–9). Yhtenä tarkoituksena oli suoda paikka, jossa kelvolliset kirkon jäsenet voivat saada hengellistä voimaa, valtuutta ja valaistusta (OL 109–110). Temppeli vihittiin 27. maaliskuuta 1836. Vihkirukous annettiin profeetta Joseph Smithille ilmoituksen kautta (OL 109). Herra antoi useita tärkeitä ilmoituksia ja palautti tarvittavat pappeuden avaimet tässä temppelissä (OL 110; 137). Kirtlandin temppelissä ei annettu sellaisia täydellisiä temppelitoimituksia kuin temppeleissä nykyisin annetaan.

Kiskumen. *Katso myös* Gadiantonin rosvot

Mormonin kirjassa jumalattoman, myöhemmin Gadiantonin rosvoina tunnetun, miesjoukkion johtaja (Hel. 1:9–12; 2).

Kiusaus. *Katso myös* Kestäminen; Perkele; Tahdonvapaus

Koetus, jossa koetellaan ihmisen kykyä valita hyvä pahan sijasta; houkutus tehdä syntiä ja seurata Saatanaa eikä Jumalaa.

Älä anna meidän joutua kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta, **Matt.** 6:13 (3. Nefi 13:12). Jumala ei salli kiusauksen käydä teille ylivoimaiseksi, **1. Kor.** 10:13. Kristusta on koeteltu samalla tavoin kuin meitäkin koetellaan, **Hepr.** 4:14–15. Autuas se, joka koettelemuksessa kestää, **Jaak.** 1:12–14.

Vastustajan kiusaukset eivät voi voittaa niitä, jotka kuulevat Jumalan sanaa, **1. Nefi** 15:24 (Hel. 5:12). Ihminen ei voisi toimia omasta puolestaan, ellei yksi tai toinen häntä houkuttelisi, **2. Nefi** 2:11–16. Valvokaa ja rukoilkaa alati, ettei teitä kiusattaisi enempää kuin voitte kestää, **Alma** 13:28. Opeta sitä vastustamaan Perkeleen jokaista kiusausta uskollaan Herraan Jeesukseen Kristukseen, **Alma** 37:33. Rukoilkaa alati, ettette joutuisi kiusaukseen, **3. Nefi** 18:15, 18 (OL 20:33; 31:12; 61:39).

Varo ylpeyttä, ettet joutuisi kiusaukseen, **OL** 23:1. Aadamista tuli Perkeleen tahdon alainen, koska hän antautui kiusaukseen, **OL** 29:39–40.

Minä olin alttiina kaikenlaisille kiusauksille, **JS–H** 1:28.

Kointähti. *Katso* Lusifer

Kolmas Mooseksen kirja. *Katso myös* Pentateukki

Toiselta nimeltään *Leviticus.* Vanhassa testamentissa kirja, joka kertoo pappien tehtävistä Israelissa. Siinä tähdennetään Jumalan pyhyyttä sekä lakia, jota noudattamalla hänen kansansa voi elää tullakseen pyhäksi. Sen tarkoituksena on opettaa Mooseksen lain moraalisia käskyjä ja uskonnollisia totuuksia menojen avulla. Kolmannen Mooseksen kirjan kirjoittaja on Mooses.

Luvuissa 1–7 selitetään uhritoimituksia. Luvuissa 8–10 kuvataan pappien vihkimistä virkaansa. Luvussa 11 selitetään, mitä saa ja mitä ei saa syödä sekä mikä on puhdasta, mikä epäpuhdasta. Luvussa 12 puhutaan naisesta synnytyksen jälkeen. Luvuissa 13–15 on lakeja epäpuhtaudesta. Luvussa 16 esitetään suuren sovituspäivän uskonnolliset menot. Luvuissa 17–26 on uskonnollisia ja yhteiskunnallisia lakeja ja säädöksiä. Luvussa 27 selitetään, että Herra käski Israelin pyhittää viljansa, lampaansa ja nautakarjansa Herralle.

Kolme nefiläistä opetuslasta. *Katso myös* Muutetut olennot; Nefiläiset; Opetuslapsi

Mormonin kirjassa kolme Kristuksen valitsemaa opetuslasta.

Herra antoi näille opetuslapsille saman siunauksen kuin rakkaalle Johannekselle: he saisivat jäädä maan päälle tuomaan sieluja Kristuksen luokse, kunnes Herra tulee takaisin. Heidät muutettiin, niin etteivät he tunne tuskaa eivätkä kuole (3. Nefi 28).

Kristus täytti kolmen opetuslapsen toiveen saada jäädä maan päälle hänen tulemiseensa asti, **3. Nefi** 28:1–9. He eivät kärsi milloinkaan kuoleman tuskaa eivätkä murhetta, **3. Nefi** 28:7–9. He saavat ilon täyteyden, **3. Nefi** 28:10. Heidät temmattiin väliaikaisesti ylös taivaaseen, **3. Nefi** 28:13–17. He palvelivat kansaa ja kärsivät vainoa, **3. Nefi** 28:18–23. He palvelivat Mormonia, **3. Nefi** 28:24–26 (Morm. 8:10–11). He palvelevat pakanoita, juutalaisia, hajotettuja heimoja ja kaikkia kansoja, **3. Nefi** 28:27–29. Saatanalla ei ole mitään valtaa heihin, **3. Nefi** 28:39.

Kolob

Jumalan valtaistuinta lähinnä oleva tähti (Abr. 3:2–3, 9).

Abraham näki Kolobin ja tähdet, **Abr.** 3:2–18. Herran aika lasketaan Kolobin ajan mukaan, **Abr.** 3:4, 9 (Abr. 5:13).

Kolossalaiskirje. *Katso myös* Paavali; Paavalin kirjeet

Kirja Uudessa testamentissa. Apostoli Paavali kirjoitti tämän kirjeen

kolossalaisille sen jälkeen kun Kolossan seurakunnan evankelista Epafras oli käynyt hänen luonaan (Kol. 1:7–8). Epafras oli kertonut Paavalille, että kolossalaiset olivat lankeamassa vakavaan erheeseen: he kuvittelivat olevansa muita parempia, koska he noudattivat tarkoin tiettyjä ulkokohtaisia toimituksia (Kol. 2:16), kielsivät itseltään tietyt fyysiset tarpeet ja palvoivat enkeleitä (Kol. 2:18). Kaikki tällainen sai kolossalaiset kuvittelemaan, että he tulivat pyhitetyiksi. He luulivat myös ymmärtävänsä maailmankaikkeuden salaisuuksia paremmin kuin muut kirkon jäsenet. Paavali ojentaa heitä tässä kirjeessä ja opettaa, että lunastus tulee ainoastaan Kristuksen kautta ja että meidän on oltava viisaita ja palveltava häntä.

Luvussa 1 on Paavalin tervehdys kolossalaisille. Luvuissa 2 ja 3 on opillisia asioita ja selvitykset Kristuksesta Lunastajana, väärän jumalanpalveluksen vaarallisuudesta sekä ylösnousemuksen suuresta merkityksestä. Luvussa 4 opetetaan, että pyhien tulee olla viisaita kaikessa

Konfirmointi. *Katso* Kätten päällepaneminen

Koorumi. *Katso myös* Pappeus

Sana *koorumi* voi tarkoittaa kahta asiaa: 1) tietty ryhmä miehiä, joilla on sama pappeusvirka 2) pappeusryhmän kokouksen enemmistö tai pienin mahdollinen läsnä olevien jäsenten määrä, jotta kokous on päätösvaltainen ja voi hoitaa kirkon asioita (OL 107:28).

Ensimmäisen presidenttikunnan, kahdentoista ja seitsemänkymmenen koorumit ja niiden suhteet toisiinsa, **OL** 107:22–26, 33–34 (OL 124:126–128). Näiden koorumien päätösten täytyy olla yksimielisiä, **OL** 107:27. Koorumin päätökset täytyy tehdä kaikessa vanhurskaudessa, **OL** 107:30–32. Pappeuskoorumien johtajien velvollisuudet, **OL** 107:85–96. Vanhinten koorumi on perustettu paikoillaan pysyviä palvelijoita varten, **OL** 124:137.

Korianton. *Katso myös* Alma, Alman poika

Mormonin kirjassa Alman pojan Alman poika.

Meni soramilaisten luo, **Alma** 31:7. Hylkäsi palvelutyön ja lähti porton luo, **Alma** 39:3. Alma opetti hänelle olemassaolon tilasta, joka vallitsee kuoleman, ylösnousemuksen ja sovituksen jälkeen, **Alma** 39–42. Kutsuttiin uudestaan saarnaamaan, **Alma** 42:31. Lähti laivalla pohjoisenpuoleiseen maahan, **Alma** 63:10.

Koriantumr. *Katso myös* Jerediläiset

Mormonin kirjassa jerediläisten kuningas ja viimeinen eloonjäänyt jerediläisten kansasta.

Sarahemlan kansa löysi Koriantumrin, **Omni** 1:21. Oli koko maan kuningas, **Et.** 12:1–2. Joutui Saredin vangiksi mutta pääsi vapaaksi poikiensa ansiosta, **Et.** 13:23–24. Taisteli vihollisia vastaan, **Et.** 13:28–14:31. Teki parannuksen, **Et.** 15:3. Viimeinen taistelu Sisin kanssa, **Et.** 15:15–32.

Korihor. *Katso myös* Antikristus

Mormonin kirjassa antikristus, joka vaati merkkiä osoitukseksi Jumalan voimasta. Herra teki Korihorista mykän (Alma 30:6–60).

Korinttilaiskirjeet. *Katso myös* Paavali; Paavalin kirjeet

Kaksi kirjaa Uudessa testamentissa. Paavali kirjoitti nämä kirjeet Korintin pyhille oikaistakseen heidän keskuudessaan vallinneen epäjärjestyksen. Korinttilaisten yhteiskunta oli siveetön ja jumalaton.

Ensimmäinen korinttilaiskirje: Luvussa 1 on Paavalin tervehdys ja kehotus pyhille olla yhtä. Luvuissa 2–6 Korintin pyhiä ojennetaan heidän vioistaan. Luvuissa 7–12 Paavali vastaa eräisiin kysymyksiin. Luvuissa 13–15 puhutaan rakkaudesta, Hengen lahjoista ja ylösnousemuksesta. Luvussa 16 on Paavalin neuvo pysyä uskossa vahvana.

Toinen korinttilaiskirje: Luvussa 1 on Paavalin tervehdys ja lohdutuksen sanoma. Luvussa 2 on henkilökohtaisia neuvoja Titukselle. Luvuissa 3–7 käsitellään evankeliumin voimaa pyhien ja heidän johtajiensa elämässä. Luvuissa 8 ja 9 pyhiä neuvotaan auttamaan köyhiä iloisin mielin. Luvuissa 10–12 puolustetaan Paavalin omaa asemaa apostolina. Luvussa 13 neuvotaan ottamaan kehotukset vastaan.

Korkea neuvosto

Kahdentoista ylipapin muodostama neuvosto.

Palautetun kirkon alkuaikoina *korkea neuvosto* tarkoitti kahta eri hallintoelintä: 1) kirkon kahdentoista apostolin koorumia (OL 107:33, 38) ja 2) kunkin vaarnan korkeaa neuvostoa (OL 102; 107:36).

Korotus. *Katso myös* Iankaikkinen elämä; Ihminen: Ihmisestä voi tulla taivaallisen Isän kaltainen; Kruunu; Selestinen kirkkaus; Sovitus

Onnen ja kirkkauden korkein tila selestisessä valtakunnassa.

Sinun lähelläsi on ehtymätön ilo, **Ps.** 16:11.

He ovat jumalia, nimittäin Jumalan lapsia; sen tähden kaikki on heidän, **OL** 76:58–59. Pyhät saavat perintöosansa, ja heidät tehdään samanarvoisiksi hänen kanssansa, **OL** 88:107. Nämä enkelit eivät pysyneet minun laissani; sen tähden he pysyvät erillään ja yksinäisinä, vailla korotusta, **OL** 132:17. Ihmisten täytyy solmia avioliitto Jumalan lain mukaan saavuttaakseen korotuksen, **OL** 132:19–20. Ahdas on se portti ja kapea se tie, joka vie korotukseen, **OL** 132:22–23. Abraham, Iisak ja Jaakob ovat päässeet korotukseensa, **OL** 132:29, 37. Minä sinetöin sinulle korotuksesi, **OL** 132:49.

Korva. *Katso myös* Kuulla

Pyhissä kirjoituksissa korvaa käytetään usein vertauskuvana ihmisen kyvystä kuulla ja ymmärtää sitä, mikä on Jumalasta.

Niillä on korvat, mutta ne eivät kuule, **Ps.** 115:6. Herra herättää korvani kuulemaan, **Jes.** 50:4–5 (2. Nefi 7:4–5).

Jolla on korvat, se kuulkoon, **Matt.** 11:15. Vain vaivoin he kuulevat korvillaan, **Matt.** 13:15 (Moos. 6:27). Silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat, **1. Kor.** 2:9 (OL 76:10).

Perkele kuiskuttelee heidän korvaansa, **2. Nefi** 28:22. Avatkaa korvanne, jotta kuulisitte, **Moosia** 2:9 (3. Nefi 11:5). Minua kutsuttiin monta kertaa, enkä tahtonut kuulla, **Alma** 10:6. Kallista korvasi sanoilleni, **Alma** 36:1 (Alma 38:1; OL 58:1).

Ei ole korvaa, joka ei kuule, **OL** 1:2. Korvat avautuvat nöyryyden ja rukouksen kautta, **OL** 136:32.

Kosto. *Katso myös* Viha

Vahingoittamisen tai loukkauksen kostaminen.

Teidän Jumalanne kosto lähestyy, **Jes.** 35:4.

Minun on tuomio, minä maksan tekojen mukaan, **Room.** 12:19 (Morm. 3:15; 8:20).

Koston miekka häälyy teidän yllänne, **Morm.** 8:40–41.

Minä kostan jumalattomille, sillä he eivät tee parannusta, **OL** 29:17.

Vapahtaja tuli jumalattomuuden ja koston päivinä, **Moos.** 7:45–46.

Koti. *Katso myös* Perhe

Kodin pitäisi olla evankeliumin ja perheen toiminnan keskus.

Mies saa pysyä kotona vaimonsa ilona, **5. Moos.** 24:5.

Jeesus lähetti hänet kotiin, **Mark.** 8:26. Lasten on opittava täyttämään velvollisuutensa kotona, **1. Tim.** 5:4. Olkaa puhtaita ja siveitä, hoitakaa hyvin kotinne, **Tit.** 2:5.

Menkää koteihinne ja pohdiskelkaa sitä, mitä minä olen sanonut, **3. Nefi** 17:2–3. Minä kannustin sitä taistelemaan vaimojensa ja lastensa ja talojensa ja kotiensa puolesta, **Morm.** 2:23.

Isiä käsketään olemaan uutteria ja toimeliaita kotona, **OL** 93:43–44, 48–50.

Kristityt. *Katso myös* Opetuslapsi; Pyhä

Jeesukseen Kristukseen uskovista käytetty nimitys. Vaikka tätä nimitystä käytetään yleisesti kaikkialla maailmassa, Herra sanoo Kristuksen todellisia seuraajia pyhiksi (Ap. t. 9:13, 32, 41; 1. Kor. 1:2; OL 115:4).

Opetuslapsia kutsuttiin kristityiksi, **Ap. t.** 11:26. Sen, joka kärsii kristittynä, ei pidä hävetä, **1. Piet.** 4:16.

Liiton tähden teitä kutsutaan Kristuksen lapsiksi, **Moosia** 5:7. Ne, jotka eivät kuuluneet kirkkoon, kutsuivat kaikkia Kristukseen totisesti uskovia kristityiksi, **Alma** 46:13–16.

Kristuksen lapset. *Katso myös* Jeesus Kristus; Jumalan pojat ja tyttäret; Syntyminen; Uudestisyntyminen Jumalasta

Ne, jotka ovat hyväksyneet Jeesuksen Kristuksen evankeliumin.

Se, joka nöyrtyy tämän lapsen kaltaiseksi, on suurin, **Matt.** 18:1–4. Uskokaa valoon, jotta teistä tulisi valon lapsia, **Joh.** 12:36.

Meidän tulee riisua päältämme luonnollinen ihminen ja tulla lapsen kaltaisiksi, **Moosia** 3:19; 27:25–26. Liiton tähden teitä kutsutaan Kristuksen lapsiksi, **Moosia** 5:7. Jos te tartutte kaikkeen hyvään, te olette varmasti Kristuksen lapsia, **Moroni** 7:19.

Kaikille, jotka ottivat minut vastaan, minä annoin voiman tulla lapsikseni, **OL** 39:4. Älkää pelätkö, pienet lapset, sillä te olette minun, **OL** 50:40–41.

Sinä olet yhtä minussa, Jumalan Poika, **Moos.** 6:68.

Kristuksen oppi. *Katso myös* Evankeliumi; Lunastussuunnitelma

Jeesuksen Kristuksen evankeliumin periaatteet ja opetukset.

Sateena virratkoon minun opetukseni, **5. Moos.** 32:2. Marisijat ottavat opikseen, **Jes.** 29:24.

Kansanjoukot olivat hämmästyksissään hänen opetuksestaan, **Matt.** 7:28. Se, mitä minä opetan, ei ole minun oppiani, vaan hänen, joka on minut lähettänyt, **Joh.** 7:16. Jokainen pyhä kirjoitus on hyödyllinen opetukseksi, **2. Tim.** 3:16.

Tämä on Kristuksen oppi ja ainoa ja tosi oppi Isältä, **2. Nefi** 31:21 (2. Nefi 32:6). Teidän keskuudessanne ei saa olla kiistoja minun oppini kohdista, **3. Nefi** 11:28, 32, 35, 39–40.

Saatana yllyttää ihmisten sydämiä kiistaan minun oppini kohdista, **OL** 10:62–63, 67. Opettakaa lapsille oppia parannuksesta, uskosta Kristukseen, kasteesta ja Pyhän Hengen lahjasta, **OL** 68:25. Opettakaa toisillenne valtakunnan oppia, **OL** 88:77–78. Pappeuden oppi laskeutuu sieluusi, **OL** 121:45.

Kristus. *Katso* Jeesus Kristus

Kruunu. *Katso myös* Iankaikkinen elämä; Seppele

Hallitsijoiden rengasmainen päänkoriste. Pyhissä kirjoituksissa se voi olla selestisen vallan, herruuden ja jumaluuden vertauskuva. Ne, jotka kestävät loppuun saakka pitämällä kaikki Jumalan käskyt, saavat iankaikkisen elämän kruunun. (Ks. OL 20:14; Moos. 7:56; JS–M 1:1.)

Kuolleet, jotka kuolevat Herrassa, saavat vanhurskauden kruunun, **OL** 29:13. He saavat kruunun minun Isäni huoneissa, **OL** 59:2. Herra valmistaa pyhiä niin, että he voivat tavoittaa kruunun, joka on heille valmistettu, **OL** 78:15. Herra on luvannut pyhillensä kirkkauden kruunun oikealla puolellaan, **OL** 104:7.

Kulmakivi. *Katso myös* Jeesus Kristus

Kulmassa sijaitseva rakennusperustuksen pääkivi. Jeesusta Kristusta sanotaan kulmakiveksi (Ef. 2:20).

Kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on nyt kulmakivi, **Ps.** 118:22 (Matt.

21:42–44; Mark. 12:10; Luuk. 20:17; Ap. t. 4:10–12).

Juutalaiset hylkäsivät kulmakiven, **MK Jaak.** 4:15–17.

Kultalevyt. *Katso myös* Levyt; Mormonin kirja

Kultalevyihin kirjoitettu aikakirja, joka kertoo kahdesta suuresta Amerikan mantereella olleesta sivilisaatiosta. Joseph Smith käänsi ja julkaisi osan näiden levyjen sisällöstä Mormonin kirjan nimellä. (Ks. lisätietoja Mormonin kirjan kohdista ”Johdanto” ja ”Profeetta Joseph Smithin todistus”.)

Kumorankukkula. *Katso myös* Mormonin kirja; Moroni, Mormonin poika; Smith, Joseph nuorempi

Pieni kukkula New Yorkin osavaltion länsiosassa Amerikan yhdysvalloissa. Moroni-niminen muinainen profeetta kätki siihen kultalevyt, joihin oli kirjoitettu nefiläisten ja jerediläisten kansakuntien aikakirjoja. Ylösnoussut Moroni käski vuonna 1827 Joseph Smithin mennä tälle kukkulalle, ottaa levyt ja kääntää osa niistä. Käännös on nimeltään Mormonin kirja.

Nefiläiset kokoontuivat Kumoran luo, **Morm.** 6:2–4. Kumora oli monien vesien maassa, **Morm.** 6:4. Mormon kätki aikakirjat Kumorankukkulaan, **Morm.** 6:6. Kaikki nefiläiset, kahtakymmentäneljää lukuun ottamatta, saivat surmansa Kumoran luona, **Morm.** 6:11.

Me kuulemme ilosanoman Kumoralta, **OL** 128:20.

Joseph Smith otti levyt Kumorankukkulasta, **JS–H** 1:42, 50–54, 59.

Kuninkaankannattajat

Mormonin kirjassa joukko, joka halusi kukistaa nefiläisten hallinnon (Alma 51:1–8).

Kuninkaiden kirjat

Vanhassa testamentissa kaksi kirjaa, joissa kerrotaan Israelin historia Daavidin neljännen pojan Adonian kapinasta (noin 1015 eKr.) aina Juudan pakkosiirtolaisuuteen asti (noin 586 eKr.). Kuninkaiden kirjoissa on pohjoisen valtakunnan (Israelin kymmenen heimon) koko historia jaosta siihen asti, kun assyrialaiset veivät asukkaat pakkosiirtolaisuuteen ja nämä pakenivat pohjoisiin maihin. Katso myös liitteen kohtaa Aikataulukko.

Ensimmäinen kuninkaiden kirja: Luvussa 1 kuvaillaan kuningas Daavidin elämän viimeisiä päiviä. Luvuissa 2–11 kerrotaan Salomon elämästä. Luvuissa 12–16 kerrotaan Salomon seuraajista Rehabeamista ja Jerobeamista. Jerobeam aiheutti Israelin valtakunnan jaon. Muitakin kuninkaita mainitaan. Luvuissa 17–21 esitetään osia Elian palvelutyöstä ja kuinka Elia neuvoi Israelin kuningasta Ahabia. Luvussa 22 kerrotaan Syyriaa vastaan käydystä sodasta, jossa Ahab ja Juudan kuningas Josafat yhdistivät joukkonsa. Profeetta Miika profetoi kuninkaita vastaan.

Toinen kuninkaiden kirja: Luvuissa 1–2 (2. Kun. 1:1–2:11) jatkuu kertomus Elian elämästä ja mainitaan hänen nousemisensa taivaaseen tulisissa vaunuissa. Luvuissa 2–9 kerrotaan Elisan uskosta ja palvelutyöstä sekä suuresta voimasta. Luvussa 10 kerrotaan kuningas Jehusta ja siitä, kuinka hän tuhosi Ahabin suvun ja surmasi Baalin papit. Luvuissa 11–13 kerrotaan Joaksen vanhurskaasta hallinnosta ja Elisan kuolemasta. Luvuissa 14–17 kerrotaan Israelin ja Juudan useimmiten jumalattomasti hallinneista kuninkaista. Luvussa 15 kerrotaan siitä, kun assyrialaiset valloittivat Israelin kymmenen heimoa. Luvuissa 18–20 kerrotaan Juudan kuninkaan Hiskian vanhurskaasta elämästä ja profeetta Jesajasta. Luvuissa 21–23 kerrotaan kuningas Manassesta ja Josiasta. Perimätiedon mukaan Manasse oli vastuussa Jesajan marttyyrikuolemasta. Josia oli vanhurskas kuningas, joka vahvisti uudestaan lain juutalaisten keskuudessa. Luvuissa 24–25 kerrotaan Babylonian pakkosiirtolaisuudesta.

Kunnioitus. *Katso myös* Arvostaminen; Pelko

Arvostuksen osoittaminen jotakuta tai jotakin kohtaan, etenkin sellaista, mikä on pyhää.

Herra käski Moosesta riisumaan kengät jalastaan, sillä paikka, jolla hän seisoi, oli pyhä, **2. Moos.** 3:4–5. Kunnioita isääsi ja äitiäsi, **2. Moos.** 20:12 (1. Nefi 17:55; Moosia 13:20). Jumalaa tulee pelätä ja palvoa, **Ps.** 89:8. Siitä, mitä omistat, anna Herran kunniaksi uhri, **Sananl.** 3:9.

Isä kunnioittaa sitä, joka palvelee minua, **Joh.** 12:26. Palvelkaamme Jumalaa hänen tahtonsa mukaisesti, kunnioituksen ja pyhän pelon tuntein, **Hepr.** 12:28. Miesten tulee osoittaa kunnioitusta vaimolleen, **1. Piet.** 3:7.

He kunnioittavat Herraa ainoastaan huulillaan, **2. Nefi** 27:25 (Jes. 29:13). Moroni kumartui maahan ja rukoili voimallisesti, **Alma** 46:13. Minä en tavoittele maailman kunniaa, **Alma** 60:36. Väkijoukko lankesi maahan ja palveli Kristusta, **3. Nefi** 11:12–19.

Meidän tulee kumartua Herran edessä, **OL** 5:24. Perkele kapinoi minua vastaan sanoen: Anna minulle kunniasi, joka on minun voimani, **OL** 29:36. Uskolliset kruunataan kunnialla, **OL** 75:5 (OL 124:55). Herra kunnioittaa mielihyvin niitä, jotka palvelevat häntä, **OL** 76:5. Kaikki kumartavat nöyrän kunnioittavasti Jumalan valtaistuimen edessä, **OL** 76:93. Teidän mielenne on pimentynyt menneinä aikoina, koska te olette suhtautuneet kevyesti siihen, mitä olette saaneet, **OL** 84:54–57. Jokainen polvi on notkistuva ja jokainen kieli on tunnustava, **OL** 88:104. Kunnioituksesta ja arvostuksesta Korkeimman Olennon nimeä kohtaan kirkko kutsui tuota pappeutta muinaisina aikoina Melkisedekin mukaan, **OL** 107:4. Siunauksia vuodatetaan niiden päälle, jotka kunnioittavat Herraa hänen huoneessaan, **OL** 109:21. He eivät ole valittuja, koska he pyrkivät saamaan ihmisten kunnianosoituksia, **OL** 121:34–35.

Me uskomme, että tulee kunnioittaa ja ylläpitää lakia, **UK** 1:12 (OL 134:6).

Kuolema, fyysinen. *Katso myös* Aadamin ja Eevan lankeemus; Kuolevaisuus; Pelastus; Ylösnousemus

Ruumiin ja hengen ero. Lankeemus toi maan päälle kuolevaisuuden ja kuoleman (2. Nefi 2:22; Moos. 6:48). Jeesuksen Kristuksen sovitus voitti kuoleman, niin että jokainen nousee ylös (1. Kor. 15:21–23). Ylösnousemus on ilmainen lahja kaikille ihmisille siitä riippumatta, ovatko he tehneet tässä elämässä hyvää vai pahaa (Alma 11:42–44). Jokainen ihminen kärsii vain yhden fyysisen kuoleman, sillä kun me nousemme ylös, meidän ruumiimme ei voi enää kuolla (Alma 11:45).

Koko luomakunta menehtyy, ja ihminen palaa tomuun, **Job** 34:15. Kallis on Herran silmissä hänen uskollistensa henki, **Ps.** 116:15. Tomu palaa maahan, ja henki palaa Jumalan luo, **Saarn.** 12:7.

Kuolema sai alkunsa ihmisestä, **1. Kor.** 15:21. Vapahtajalla on kuoleman ja tuonelan avaimet, **Ilm.** 1:18. Kuolemaa ei enää ole, ei murhetta, **Ilm.** 21:4.

Kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, **2. Nefi** 9:6, 11 (Alma 12:24). Kansa ei koskaan pelännyt kuolemaa, **Alma** 27:28. Alma selitti, mikä on sielun tila kuoleman ja ylösnousemuksen välissä, **Alma** 40:11.

Ne, jotka kuolevat minun ominani, eivät maista kuolemaa, **OL** 42:46. Ne, joita ei ole määrätty kuolemaan, tulevat terveiksi, **OL** 42:48. Minä koettelen teitä kaikessa aina kuolemaan asti, **OL** 98:14.

Tomuun sinä palaat, **Moos.** 4:25. Aadam lankesi, ja hänen lankeemuksestaan tuli kuolema, **Moos.** 6:48.

Kuolema, hengellinen. *Katso myös* Aadamin ja Eevan lankeemus; Helvetti; Kadotuksen pojat; Pelastus; Perkele; Tuomio

Ero Jumalasta ja hänen vaikutuksestaan; kuolema vanhurskauteen liittyviin asioihin nähden. Lusifer ja kolmasosa

taivaan joukoista kärsi hengellisen kuoleman, kun heidät karkotettiin taivaasta (OL 29:36–37).

Hengellinen kuolema tuli maailmaan Aadamin lankeemuksessa (Moos. 6:48). Ajatuksiltaan, sanoiltaan ja teoiltaan pahat ihmiset ovat hengellisesti kuolleita, vaikka he elävätkin yhä maan päällä (1. Tim. 5:6). Ihmiset voivat puhdistua synnistä ja voittaa hengellisen kuoleman Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta ja olemalla kuuliaisia evankeliumin periaatteille ja toimituksille.

Hengellinen kuolema tapahtuu myös kuolevaisen ruumiin kuoleman jälkeen. Sekä ylösnousseet olennot että Perkele ja hänen enkelinsä tuomitaan. Ne, jotka ovat tahallaan kapinoineet evankeliumin valoa ja totuutta vastaan, kärsivät hengellisen kuoleman. Tätä kuolemaa sanotaan usein toiseksi kuolemaksi (Alma 12:16; Hel. 14:16–19; OL 76:36–38).

Väärintekijät joutuvat tuhoon, **Ps.** 37:9.

Lihan pyrkimykset tuottavat kuoleman, **Room.** 8:6 (2. Nefi 9:39). Järjettömät halut syöksevät ihmiset tuhoon ja perikatoon, **1. Tim.** 6:9. Synti synnyttää kuoleman, **Jaak.** 1:15. Siihen, joka voittaa, ei toinen kuolema kajoa, **Ilm.** 2:11. Heihin ei toisella kuolemalla ole valtaa, **Ilm.** 20:6, 12–14. Jumalattomat joutuvat tuliseen järveen rikinkatkuisten lieskojen keskelle. Tämä on toinen kuolema, **Ilm.** 21:8 (OL 63:17–18).

Ihmiset ovat vapaita valitsemaan vapauden ja iankaikkisen elämän tai valitsemaan orjuuden ja kuoleman, **2. Nefi** 2:27 (2. Nefi 10:23; Alma 29:5; Hel. 14:30–31). Jumala on valmistanut pakokeinon kuoleman ja helvetin otteesta, **2. Nefi** 9:10. Päästäkää itsenne helvetin tuskista, jotta ette kärsisi toista kuolemaa, **MK Jaak.** 3:11. Luonnollinen ihminen on Jumalan vihollinen, **Moosia** 3:19. Suokoon Jumala teille parannuksen, niin että ette kärsi toista kuolemaa, **Alma** 13:30. Alma oli kuoleman ikuisten kahleiden kietoma, **Alma** 36:18. Jumalattomat kuolevat, mitä tulee vanhurskauteen kuuluviin asioihin, **Alma** 40:26 (Alma 12:16). Lankeemus tuotti koko ihmissuvulle hengellisen kuoleman, **Alma** 42:9 (Hel. 14:16–18).

Kun Aadam lankesi, hän kuoli hengellisesti, **OL** 29:40–41, 44.

Kuolema, toinen. *Katso* Kuolema, hengellinen

Kuolemanrangaistus. *Katso myös* Murha

Rangaistus vakavasta rikoksesta, etenkin murhasta.

Joka ihmisen veren vuodattaa, hänen verensä on ihminen vuodattava, **1. Moos.** 9:6 (JSR 1. Moos. 9:12–13). Murhamies on surmattava, **4. Moos.** 35:16.

Murhaaja, joka tarkoituksellisesti tappaa, on kuoleva, **2. Nefi** 9:35. Sinut tuomitaan kuolemaan lain mukaan, **Alma** 1:13–14. Murhaajaa rangaistiin kuolemalla, **Alma** 1:18. Laki vaatii murhaajan hengen, **Alma** 34:12.

Sen, joka tappaa, on kuoltava, **OL** 42:19.

Kuolemattomuus. *Katso myös* Jeesus Kristus; Kuolevaisuus; Pelastus; Sovitus; Ylösnousemus

Ikuinen elämä ylösnousemuksen tilassa fyysisen kuoleman ulottumattomissa.

Hän on noussut kuolleista, **Mark.** 16:6. Niin myös kaikki Kristuksesta osallisina tehdään eläviksi, **1. Kor.** 15:22. Kun kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen, silloin kuolema on nielty, **1. Kor.** 15:53–54. Kristus on kukistanut kuoleman ja tuonut katoamattomuuden, **2. Tim.** 1:10.

Kuolemattomuus alkaa hengen palauttamisella ruumiiseen, **2. Nefi** 9:13. Kun henki yhdistetään ruumiiseen, siitä tulee kuolematon, eikä se enää milloinkaan kuole, **Alma** 11:45.

Uskolliset kruunataan kuolemattomuudella ja iankaikkisella elämällä, **OL** 75:5. Maasta tulee pyhitetty ja kuolematon, **OL** 77:1 (OL 130:9).

Jumalan työ ja kirkkaus on ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen, **Moos.** 1:39.

Kuolevaisuus. *Katso myös* Aadamin ja Eevan lankeemus; Kuolema, fyysinen; Maailma; Ruumis

Syntymän ja fyysisen kuoleman välinen aika. Sanotaan toisinaan toiseksi asemaksi.

Sinä päivänä, jona siitä syöt, olet kuoleman oma, **1. Moos.** 2:16–17 (Moos. 3:16–17). Henki palaa kuolemassa Jumalan luo ja ruumis maan tomuun, **Saarn.** 12:7 (1. Moos. 3:19; Moos. 4:25).

Synti ei saa hallita teidän kuolevaista ruumistanne, **Room.** 6:12. Tämän kuolevaisen on pukeuduttava kuolemattomuuteen, **1. Kor.** 15:53 (En. 1:27; Moosia 16:10; Morm. 6:21).

Ihmisen tilasta tuli koetustila, **2. Nefi** 2:21 (Alma 12:24; 42:10). Aadam lankesi, jotta ihmisiä voisi olla, **2. Nefi** 2:25. Katsotteko eteenpäin ja näettekö tämän kuolevaisen ruumiin kuolemattomuuteen herätettynä, **Alma** 5:15. Tämä elämä on aika valmistautua kohtaamaan Jumala, **Alma** 34:32.

Älkää pelätkö kuolemaa, sillä tässä maailmassa teidän ilonne ei ole täysi, **OL** 101:36.

Niille, jotka pysyvät uskollisina toisessa asemassansa, annetaan kirkkautta, **Abr.** 3:26.

Kuolevaisuutta edeltävä elämä. *Katso myös* Alku; Ihminen; Neuvonpito taivaassa; Sota taivaassa

Maanpäällistä elämää edeltävä elämä. Kaikki ihmiset ovat eläneet Jumalan luona hänen henkilapsinaan ennen tuloaan kuolevaisiksi olennoiksi maan päälle. Kuolevaisuutta edeltävää elämää sanotaan toisinaan ensimmäiseksi asemaksi (Abr. 3:26).

Kun Jumala laski maan perustukset, Jumalan pojat huusivat ääneen iloaan, **Job** 38:4–7. Henki palaa Jumalan luo, joka on sen antanut, **Saarn.** 12:7. Jo ennen kuin sinut äidinkohdussa muovasin, minä valitsin sinut, **Jer.** 1:4–5.

Me olemme hänen sukuaan, **Ap. t.** 17:28. Jumala on valinnut meidät jo ennen maailman luomista, **Ef.** 1:3–4. Meidän tulee alistua taivaallisen Isän tahtoon, **Hepr.** 12:9. Enkeleitä, jotka eivät pitäneet kiinni korkeasta (ensimmäisestä) asemastaan, hän pitää ikuisissa kahleissa, **Juud.** 1:6 (Abr. 3:26). Paholainen ja sen enkelit syöstiin alas, **Ilm.** 12:9.

He olivat kutsuttuja ja valmistettuja maailman perustamisesta asti, **Alma** 13:3.

Kristus katseli iankaikkisuuden laajaa avaruutta ja kaikkia taivaan serafijoukkoja ennen kuin maailma tehtiin, **OL** 38:1. Ihminen oli myös alussa Jumalan luona, **OL** 93:29 (Hel. 14:17; OL 49:17). Jaloja henkiä valittiin alussa tulemaan johtajiksi kirkkoon, **OL** 138:53–55. Monet saivat ensimmäiset opetuksensa henkien maailmassa, **OL** 138:56.

Kaikki luotiin hengellisesti, ennen kuin se oli maan päällä, **Moos.** 3:5. Minä loin maailman ja ihmiset, ennen kuin he olivat lihassa, **Moos.** 6:51. Abraham näki älyt, jotka järjestettiin ennen kuin maailma oli, **Abr.** 3:21–24.

Kuolleiden pelastus. *Katso myös* Lunastussuunnitelma; Muistokirja; Pelastus; Sukuluettelo

Mahdollisuus niille, jotka ovat kuolleet saamatta evankeliumin pelastavia toimituksia, saada nämä toimitukset temppelissä, jossa kirkon kelvolliset elossa olevat jäsenet suorittavat ne heidän puolestaan. Kuolleille opetetaan evankeliumia henkimaailmassa, ja he voivat ottaa vastaan toimitukset, jotka suoritetaan heidän puolestaan kuolevaisuudessa.

Uskolliset kirkon jäsenet tutkivat sukuaan ja laativat sukuselvityksiä määrittääkseen esivanhempiensa nimet ja syntymäajat, niin että näiden puolesta voidaan suorittaa pelastavat toimitukset.

Sano vangituille: Lähtekää, **Jes.** 49:9 (Jes. 24:22; 1. Nefi 21:9). Vangituille julistetaan vapautusta, **Jes.** 61:1 (Luuk.

4:18). Hän kääntää isien sydämet lasten puoleen, **Mal.** 3:23–24 (3. Nefi 25:5–6; OL 110:13–16).

Kuolleet kuulevat Jumalan Pojan äänen, **Joh.** 5:25. Mitä varten sitten jotkut antavat kastaa itsensä kuolleiden puolesta, **1. Kor.** 15:29. Kristus saarnasi vankeudessa oleville hengille, **1. Piet.** 3:18–20. Sitä varten niillekin, jotka ovat kuolleet, on julistettu evankeliumi, **1. Piet.** 4:6.

Poika kävi henkien luona vankilassa, **OL** 76:73. Silloin tulee niiden lunastus, jotka ovat saaneet osansa siinä vankilassa, **OL** 88:99. Kasteallasta ei ole maan päällä, niin että pyhiäni voitaisiin kastaa kuolleiden puolesta, **OL** 124:29. Kaikki kuolleet, jotka olisivat ottaneet vastaan evankeliumin, ovat selestisen valtakunnan perillisiä, **OL** 137:7–10. Jumalan Poika ilmestyi julistamaan vapautusta vangituille, jotka olivat olleet uskollisia, **OL** 138:18.

Vankeudessa olleet henget tulivat esiin, **Moos.** 7:57.

Kuollutmeri

Suolainen meri Jordaninlaakson eteläpäässä. Kuolluttamerta kutsuttiin myös Suolamereksi. Sen pinta on noin 395 metriä merenpinnan alapuolella. Sen rantojen lähellä olivat Sodoman, Gomorran ja Soarin eli Belan kaupungit (1. Moos. 14:2–3).

Profetian mukaan Kuolleenmeren vedet muuttuvat makeiksi ja siinä virkoaa elämää merkkinä Vapahtajan toisesta tulemisesta (Hes. 47:8–9).

Kuritus. *Katso myös* Vastoinkäyminen

Yksilön tai ryhmän kehittämistä ja vahvistamista nuhtelemalla ja ojentamalla.

Älä väheksy Kaikkivaltiaan kuritusta, **Job** 5:17 (Sananl. 3:11). Hyvä on sen osa, jota sinä, Herra, kasvatat, **Ps.** 94:12.

Jokainen pyhä kirjoitus on hyödyllinen nuhteeksi, ojennukseksi, **2. Tim.** 3:16. Jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa, **Hepr.** 12:5–11.

Herra näkee hyväksi kurittaa kansaansa, **Moosia** 23:21–22. Ellei Herra kurita kansaansa, se ei häntä muista, **Hel.** 12:3. Herra puhui Jeredin veljen kanssa ja nuhteli häntä, **Et.** 2:14.

Heitä ojennettaisiin, jotta he tekisivät parannuksen, **OL** 1:27. Joita minä rakastan, minä myös kuritan, jotta heidän syntinsä annettaisiin anteeksi, **OL** 95:1. Ne, jotka eivät tahdo kestää kuritusta, eivät voi tulla pyhitetyiksi, **OL** 101:2–5. Minun kansaani täytyy kurittaa, kunnes se oppii kuuliaisuutta, **OL** 105:6. Se, joka ei kestä kuritusta, ei ole arvollinen minun valtakuntaani, **OL** 136:31.

Kutsumus. *Katso myös* Asettaminen; Taloudenhoitaja; Valitseminen; Valitut; Valtuus

Kutsumus Jumalalta on hänen tai hänen asianmukaisesti valtuuttamiensa kirkon johtajien esittämä kutsu palvella häntä tietyssä tehtävässä.

Hän pani kätensä hänen päälleen ja asetti hänet tehtäväänsä, **4. Moos.** 27:23. Minä määräsin sinut profeetaksi, **Jer.** 1:5.

Minä valitsin teidät, **Joh.** 15:16. Paavali oli kutsuttu apostoliksi, **Room.** 1:1. Kukaan ei itse ota tätä arvoa itselleen, vaan hänet kutsuu Jumala, **Hepr.** 5:4. Jeesuksesta tuli Jumalan asettama ylipappi, jonka pappeus on Melkisedekin pappeutta, **Hepr.** 5:10.

Minut on kutsuttu saarnaamaan Jumalan sanaa ilmoituksen ja profetian hengen mukaan, **Alma** 8:24. Papit olivat kutsuttuja ja valmistettuja maailman perustamisesta asti, **Alma** 13:3.

Jos teillä on halu palvella Jumalaa, teidät on kutsuttu, **OL** 4:3. Pysy lujana siinä työssä, johon minä olen sinut kutsunut, **OL** 9:14. Sinun ei pidä luulla, että sinut on kutsuttu saarnaamaan, ennen kuin sinut kutsutaan, **OL** 11:15. Vanhimmat on kutsuttu kokoamaan valitut, **OL** 29:7. Kenenkään ei pidä saarnata minun evankeliumiani eikä rakentaa minun kirkkoani, ellei häntä ole asetettu, **OL** 42:11. Monet ovat kutsuttuja, mutta harvat ovat valittuja, **OL** 121:34.

Miehen täytyy olla Jumalan kutsuma, **UK** 1:5.

Kutsumus ja valinta. *Katso myös* Valitseminen

Vanhurskaat Kristuksen seuraajat voivat tulla luetuiksi niiden valittujen joukkoon, jotka saavat varmuuden korotuksesta. Tämä kutsumus ja valinta alkaa parannuksesta ja kasteesta. Se tulee täydeksi, kun he ponnistelevat eteenpäin kestiten itseään Kristuksen sanalla ja kestävät loppuun asti (2. Nefi 31:19–20). Tätä kutsutaan pyhissä kirjoituksissa kutsumuksen ja valinnan tekemiseksi lujaksi (2. Piet. 1:4–11; OL 131:5–6).

Teistä tulee minun pappisvaltakuntani, **2. Moos.** 19:5–6 (Ilm. 1:6).

Jumala on valinnut teidät ensimmäisinä pelastumaan, **2. Tess.** 2:13. Pyrkikää yhä innokkaammin tekemään lujaksi kutsumuksenne ja valintanne, **2. Piet.** 1:10.

Jumala voi sinetöidä teidät omikseen, **Moosia** 5:15. Minä teen sinun kanssasi liiton, että sinä saat iankaikkisen elämän, **Moosia** 26:20.

Uskollisista pappeudenhaltijoista tulee Jumalan kirkko ja valtakunta ja valitut, **OL** 84:33–34. Lujempi profeetallinen sana tarkoittaa, että ihminen tietää, että hänet on sinetöity iankaikkiseen elämään, **OL** 131:5–6. Minä sinetöin sinulle korotuksesi, **OL** 132:49.

Kuuliaisuus. *Katso myös* Ilo; Jumalan käskyt; Kuulla; Laki; Siunaus, siunaaminen; Vaeltaminen Jumalan kanssa

Hengellisessä mielessä kuuliaisuus on Jumalan tahdon tekemistä.

Nooa teki kaiken niin kuin Jumala oli häntä käskenyt, **1. Moos.** 6:22. Abraham oli kuuliainen Herralle, **1. Moos.** 22:15–18. Me teemme kuuliaisesti kaiken, mitä Herra on käskenyt, **2. Moos.** 24:7. Kuunnelkaa, israelilaiset! Noudattakaa näitä käskyjä, **5. Moos.** 6:1–3. Rakastakaa Herraa, Jumalaanne, totelkaa häntä, **5. Moos.** 30:20. Kuuliaisuus on parempi kuin uhri, **1. Sam.** 15:22. Pelkää Jumalaa ja pidä hänen käskynsä, **Saarn.** 12:13–14.

Ei jokainen pääse taivasten valtakuntaan. Sinne pääsee se, joka tekee taivaallisen Isäni tahdon, **Matt.** 7:21 (3. Nefi 14:21). Joka tahtoo noudattaa hänen tahtoaan, pääsee kyllä selville siitä, onko opetukseni lähtöisin Jumalasta, **Joh.** 7:17. Ennemmin tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä, **Ap. t.** 5:29. Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaisia, **Ef.** 6:1 (Kol. 3:20).

Minä menen ja teen sen, mitä Herra on käskenyt, **1. Nefi** 3:7. Minä tottelin Hengen ääntä, **1. Nefi** 4:6–18. Jos ihmislapset pitävät Jumalan käskyt, hän kyllä ravitsee heidät, **1. Nefi** 17:3. Varo, ettet tahdo totella pahaa henkeä, **Moosia** 2:32–33, 37 (OL 29:45). Ihmiset saavat palkkansa sen hengen mukaan, jota he tahtovat totella, **Alma** 3:26–27.

Ihmisten pitäisi tehdä paljon omasta vapaasta tahdostaan, **OL** 58:26–29. Ihminen ei loukkaa Jumalaa millään tavalla, paitsi ne, jotka eivät tunnusta hänen kättänsä kaikessa eivätkä noudata hänen käskyjänsä, **OL** 59:21. Minä, Herra, olen sidottu, kun te teette, mitä minä sanon, **OL** 82:10. Jokainen sielu, joka tottelee minun ääntäni, saa nähdä minun kasvoni ja tietää, että minä olen, **OL** 93:1. Minun kansaani täytyy kurittaa, kunnes se oppii kuuliaisuutta, **OL** 105:6. Kun me saamme jonkin siunauksen Jumalalta, se tapahtuu kuuliaisuudesta sitä lakia kohtaan, johon se perustuu, **OL** 130:21.

Aadam oli kuuliainen, **Moos.** 5:5. Koettelemme heitä nähdäksemme, tekevätkö he kaiken, mitä Herra käskee, **Abr.** 3:25.

Kuulla. *Katso myös* Korva; Kuuliaisuus

Hengellisessä merkityksessä kuunnella Herran ääntä ja opetuksia ja tehdä niiden mukaan.

Herra antaa nousta profeetan, joka on Mooseksen kaltainen. Häntä kansan

tulee kuunnella, **5. Moos.** 18:15. Tottelemineen on parempi kuin oinasten rasva, **1. Sam.** 15:20–23. Me emme ole kuunnelleet Herran palvelijoita, profeettoja, **Dan.** 9:6.

Vanhurskaat, jotka kuulevat profeettojen sanoja, eivät menehdy, **2. Nefi** 26:8. Jos te ette halua kuunnella hyvän paimenen ääntä, te ette ole hyvän paimenen lampaita, **Alma** 5:38 (Hel. 7:18).

Kuule, oi sinä minun kirkkoni kansa, **OL** 1:1. Henki valaisee ihmisen, joka kuulee Hengen ääntä, ja hän tulee Jumalan luokse, **OL** 84:46–47. He olivat hitaita kuulemaan Herraa; sen tähden hän on hidas kuulemaan heidän rukouksiaan, **OL** 101:7–9. Niitä, jotka eivät kuule käskyjä, kuritetaan, **OL** 103:4 (Moos. 4:4).

Kymmenen heimoa. *Katso* Israel

Kymmenen käskyä. *Katso myös* Jumalan käskyt; Mooses

Kymmenen moraalista käyttäytymistä säätelevää lakia, jotka Jumala antoi profeetta Mooseksen kautta.

Hepreassa näitä käskyjä sanotaan ”kymmeneksi sanaksi”. Niitä kutsutaan myös liitoksi (2. Moos. 32:15; 5. Moos. 9:9) ja todistukseksi (2. Moos. 25:21). Kuvaus siitä, kuinka Jumala antoi kymmenen käskyä Moosekselle ja tämän kautta Israelille, on kohdissa 2. Moos. 19:9–20:23; 32:15–19; 34:1. Käskyt oli kaiverrettu kahteen kivitauluun, jotka pantiin arkkuun. Siksi sitä kutsuttiin liitonarkuksi (4. Moos. 10:33). Lainaten kohtia 5. Moos. 6:4–5 ja 3. Moos. 19:18 Herra yhdisti kymmenen käskyä kahdeksi suureksi käskyksi (Matt. 22:37–39).

Kymmenen käskyä on toistettu myöhempien aikojen ilmoituksessa (JSR 2. Moos. 34:1–2, 14 [Liiteosa]; Moosia 12:32–37; 13:12–24; OL 42:18–28; 59:5–13).

Kymmenykset. *Katso myös* Raha; Uhri

Herralle kirkon kautta annettava kymmenesosa henkilön vuositulosta. Kymmenysvaroja käytetään kirkkojen ja temppeleiden rakentamiseen, lähetystyöhön ja Jumalan valtakunnan rakentamiseen maan päällä.

Abraham antoi Melkisedekille kymmenykset kaikesta saaliista, **1. Moos.** 14:18–20 (Hepr. 7:1–2, 9; Alma 13:15). Kymmenesosa kaikesta on Herran. Se on Herralle kuuluva pyhä lahja, **3. Moos.** 27:30–34. Luovuttakaa vuosittain kymmenykset kaikesta kasvusta, **5. Moos.** 14:22, 28. He toivat runsaat kymmenykset kaikesta, **2. Aik.** 31:5. Voiko ihminen riistää Jumalalta? Mitä me sinulta riistämme? Kymmenyksiä ja uhrilahjoja, **Mal.** 3:8–11 (3. Nefi 24:8–11).

Se, joka maksaa kymmenykset, ei pala hänen tulemisessaan, **OL** 64:23 (OL 85:3). Herran huone rakennetaan hänen kansansa kymmenyksillä, **OL** 97:11–12. Herra ilmoitti kymmenysten lain, **OL** 119. Kymmenysten käytöstä päättää neuvosto, **OL** 120.

Kysyminen. *Katso myös* Rukous

Kysymyksen esittäminen rukouksessa.

Kysykää Jumalalta, eivätkö nämä asiat ole totta, **Moroni** 10:4.

Kyyhkysen merkki. *Katso myös* Pyhä Henki

Ennalta järjestetty merkki, josta Johannes Kastaja tunsi Messiaan (Joh. 1:32–34). Joseph Smith opetti, että kyyhkysen merkki asetettiin ennen maailman luomista todistukseksi Pyhästä Hengestä. Perkele ei siksi voi tulla kyyhkysen merkissä.

Jumalan Henki laskeutui kyyhkysen tavoin, **Matt.** 3:16.

Kun Jeesus oli kastettu, Pyhä Henki tuli alas kyyhkysen hahmossa, **1. Nefi** 11:27.

Minä, Johannes, todistan, ja katso, taivaat aukenivat ja Pyhä Henki laskeutui hänen päällensä kyyhkysen hahmossa, **OL** 93:15.

Kyynärä

Heprealaisten tavallisesti käyttämä

pituusmitta, alun perin kyynärpään ja sormenpään väli.

Kyyros

Vanhassa testamentissa Persian kuningas, joka täytti Jesajan profetian (2. Aik. 36:22–23; Jes. 44:28; 45:1) sallimalla juutalaisten palata Jerusalemiin ja rakentaa uudelleen temppelin. Babylonian pakkosiirtolaisuus päättyi osittain siihen. Jesaja esitti profetiansa noin 180 vuotta ennen kuin kuningas antoi luvan.

Kärsivällisyys. *Katso myös* Kestäminen; Sävyisyys

Levollinen kestävyys; kyky kestää ahdinkoa ja loukkaamista valittamatta tai kostamatta.

Ole ääneti Herran edessä, odota hänen apuaan, **Ps.** 37:7–8. Herra on kärsivällinen, suuri on hänen hyvyytensä, **Ps.** 145:8. Pitkämielisyys on järkevän miehen merkki, **Sananl.** 14:29.

Pysykää lujina, niin voitatte omaksenne elämän, **Luuk.** 21:19. Pyhät kirjoitukset on kirjoitettu, jotta saisimme kestävyyttä, lohtua ja toivoa, **Room.** 15:4. Seuratkaa niiden esimerkkiä, jotka ovat uskoneet ja kärsivällisesti odottaneet ja saavat omakseen sen, minkä Jumala on luvannut, **Hepr.** 6:12–15. Kestävyys johtakoon täydelliseen tulokseen, jotta olisitte täydellisiä ja eheitä, **Jaak.** 1:2–4. Olette kuulleet Jobin kestävyydestä, **Jaak.** 5:11.

He alistuivat iloiten ja kärsivällisesti kaikkeen Herran tahtoon, **Moosia** 24:15. Sinä kestit kaiken tämän kärsivällisesti, koska Herra oli kanssasi, **Alma** 38:4–5.

Jatkakaa kärsivällisesti, kunnes teistä tehdään täydellisiä, **OL** 67:13.

Käskyjen kirja. *Katso myös* Ilmoitus; Oppi ja liitot

Vuonna 1833 eräitä profeetta Joseph Smithin saamia ilmoituksia valmisteltiin julkaistaviksi nimellä A Book of Commandments for the Government of the Church of Christ [Käskyjen kirja Kristuksen kirkon hallitsemiseksi]. Herra jatkoi yhteydenpitoa palvelijoihinsa, ja kaksi vuotta myöhemmin julkaistiin laajempi kokoelma ilmoituksia nimellä Oppi ja liitot.

Luvussa 1 on Herran esipuhe hänen käskyjensä kirjaan, **OL** 1:6. Herra haastoi viisaimman henkilön jäljittelemään vähäisintä Käskyjen kirjassa olevaa ilmoitustaan, **OL** 67:4–9. Taloudenhoitajat määrättiin julkaisemaan ilmoitukset, **OL** 70:1–5.

Käskyt, kymmenen. *Katso* Kymmenen käskyä

Kätten päällepaneminen. *Katso myös* Asettaminen; Erottaminen tehtävään; Pyhän Hengen lahja; Sairaan voitelu ja siunaus

Pappeuden toimituksen osa. Monet pappeuden toimitukset suoritetaan panemalla kädet toimituksen saajan pään päälle. Tällaisia toimituksia ovat asettamiset, siunaukset, sairaan voitelu ja siunaus, konfirmoiminen kirkon jäseneksi ja Pyhän Hengen antaminen.

Mooses pani kätensä Joosuan pään päälle, kuten Herra oli käskenyt, **4. Moos.** 27:18, 22–23 (5. Moos. 34:9).

Jeesus paransi muutamia sairaita panemalla kätensä heidän päälleen, **Mark.** 6:5 (Morm. 9:24). Apostolit panivat kätensä seitsemän avukseen valitsemansa miehen päälle, **Ap. t.** 6:5–6. Pyhä Henki annettiin kätten päällepanemisen kautta, **Ap. t.** 8:14–17. Ananias pani kätensä Saulin päälle, ja tämä sai takaisin näkönsä, **Ap. t.** 9:12, 17–18. Paavali pani kätensä sairaan päälle ja paransi hänet, **Ap. t.** 28:8. Paavali opetti oppia kasteista ja kätten päällepanemisesta, **Hepr.** 6:2.

Alma asetti pappeja ja vanhimpia panemalla kätensä heidän päällensä, **Alma** 6:1. Jeesus antoi opetuslapsilleen vallan antaa Pyhä Henki, **3. Nefi** 18:36–37. Teillä on valta antaa Pyhä Henki sille, jonka päälle te panette kätenne, **Moroni** 2:2.

Vanhinten tulee panna kätensä lasten päälle ja siunata heidät, **OL** 20:70.

He saavat Pyhän Hengen kätten päällepanemisen kautta, **OL** 35:6 (UK 1:4). Vanhinten tulee panna kätensä sairaiden päälle, **OL** 42:44 (OL 66:9). Lasten tulee saada kätten päällepaneminen kasteen jälkeen, **OL** 68:27. Pappeus saadaan kätten päällepanemisen kautta, **OL** 84:6–16.

Kääntyminen, kääntymys. *Katso myös* Opetuslapsi; Uudestisyntyminen Jumalasta

Uskonkäsitysten, sydämen ja elämän muuttaminen Jumalan tahdon hyväksyväksi ja sen mukaiseksi (Ap. t. 3:19–20).

Kääntymiseen sisältyy ihmisen tietoinen päätös luopua entisistä tavoista ja muuttaa elämäänsä niin, että hänestä voi tulla Kristuksen opetuslapsi. Parannus, kaste syntien anteeksisaamiseksi, Pyhän Hengen saaminen kätten päällepanemisen kautta sekä jatkuva usko Herraan Jeesukseen Kristukseen täydentävät kääntymisen. Luonnollinen ihminen muuttuu uudeksi ihmiseksi, joka on pyhitetty ja puhdas, Jeesuksessa Kristuksessa uudestisyntynyt (2. Kor. 5:17; Moosia 3:19).

Ihmisten täytyy kääntyä ja tulla lasten kaltaisiksi, **Matt.** 18:3 (Moosia 3:19). Ne, jotka ottivat hänen sanomansa vastaan, kastettiin, **Ap. t.** 2:37–41. Synnintekijän palauttaminen harhateiltä, **Jaak.** 5:20.

Enosin kääntyminen, **En.** 1:2–5. Kuningas Benjaminin sanat saivat aikaan suuren muutoksen ihmisissä, **Moosia** 5:2 (Alma 5:12–14). Koko ihmissuvun täytyy syntyä uudesti eli syntyä Jumalasta, **Moosia** 27:25. Alman ja Moosian poikien kääntyminen, **Moosia** 27:33–35. Lamonin isän kääntyminen, **Alma** 22:15–18. Jumalan voima ja sana olivat käännyttäneet lamanilaiset Herraan, **Alma** 53:10. Parannus saa aikaan sydämen muutoksen, **Hel.** 15:7. Kaikki, jotka kääntyivät, osoittivat todella kansalle, että he olivat saaneet Jumalan voiman ja Hengen, **3. Nefi** 7:21. Koska lamanilaiset uskoivat Kristukseen kääntymisensä hetkellä, heidät kastettiin tulella ja Pyhällä Hengellä, **3. Nefi** 9:20.

He menevät ympäröiville seuduille saarnaamaan parannusta kansalle, ja monet kääntyvät, **OL** 44:3–4.

Kääntäminen

Jollakin kielellä esitetyn ajatuksen merkityksen ilmaiseminen vastaavin sanoin toisella kielellä (Moosia 8:8–13; UK 1:8). Pyhissä kirjoituksissa kääntämistä sanotaan usein Jumalan lahjaksi (Alma 9:21; OL 8; 9:7–9). Toisinaan kääntämisellä voidaan tarkoittaa aikaisemman käännöksen parantamista tai korjaamista tai kadonneen tekstin palauttamista (OL 45:60–61). Joseph Smithiä käskettiin tekemään innoitettu käännös englanninkielisestä kuningas Jaakon raamatunkäännöksestä (OL 42:56; 76:15).

Joseph Smithillä oli kyky kääntää Jumalan armosta Jumalan voimalla, **OL** 1:29. Sinulla on kääntämisen lahja, **OL** 5:4. Annan sinulle lahjan, jos haluat minulta, kääntää, **OL** 6:25. Jumala antoi Joseph Smithille korkeudesta voiman kääntää Mormonin kirjan, **OL** 20:8.

Käänsin muutamia merkkejä urimin ja tummimin avulla, **JS–H** 1:62 (Moosia 8:13; 28:13).

Köyhät. *Katso myös* Almu; Hyvinvoinnin turvaaminen; Nöyryys; Paasto, paastoaminen; Uhri

Pyhissä kirjoituksissa *köyhä* voi tarkoittaa 1) aineellisesti köyhää, jolla ei ole ruokaa, vaatteita ja asuntoa, tai 2) nöyrää.

Aineellisesti köyhät: Älkää kieltäytykö auttamasta köyhää, **5. Moos.** 15:7. Häikäilemättä jumalaton vainoaa köyhiä, **Ps.** 10:2. Joka köyhiä auttaa, ei puutetta koe, **Sananl.** 28:27. Avaa kotisi kodittomalle, **Jes.** 58:6–7.

Jos tahdot olla täydellinen, anna rahat köyhille, **Matt.** 19:21 (Mark. 10:21; Luuk. 18:22). Jumala on valinnut maailman silmissä köyhät, **Jaak.** 2:5.

Koska he ovat rikkaita, he halveksivat köyhiä, **2. Nefi** 9:30. Säilyttääksenne syntienne anteeksiannon antakaa

omaisuudestanne köyhille, **Moosia** 4:26. He antoivat omaisuudestaan köyhille, **Alma** 1:27. Jos käännytätte pois tarvitsevat, teidän rukouksenne on turha, **Alma** 34:28. Nefiläisillä oli kaikki yhteistä; ei ollut rikkaita eikä köyhiä, **4. Nefi** 1:3.

Jos sinä rakastat minua, muistat köyhiä, **OL** 42:30 (OL 52:40). Voi köyhiä, joiden sydän ei ole särkynyt, **OL** 56:17–18. Köyhät tulevat Karitsan häihin, **OL** 58:6–11. Piispan tulee etsiä köyhiä, **OL** 84:112. Evankeliumin laki säätelee köyhistä huolehtimista, **OL** 104:17–18.

Heidän keskuudessaan ei ollut köyhiä, **Moos.** 7:18.

Hengessä köyhät: Siunattuja ovat ne, jotka nöyrtyvät ilman, että köyhyys pakottaa heidät olemaan nöyriä, **Alma** 32:4–6, 12–16. Siunattuja ovat hengessä köyhät, jotka tulevat minun luokseni, **3. Nefi** 12:3 (Matt. 5:3).

Evankeliumia julistetaan köyhille ja sävyisille, **OL** 35:15.

Laban, pronssilevyjen hallussapitäjä. *Katso myös* Pronssilevyt

Mormonin kirjassa mies, joka piti pronssilevyjä hallussaan Jerusalemissa Lehin aikaan. Laban ryösti Nefin ja hänen veljensä ja yritti tappaa heidät (1. Nefi 3:1–27). Henki johdatti Nefiä surmaamaan Labanin, jotta Nefi saisi levyt (1. Nefi 4:1–26).

Laban, Rebekan veli. *Katso myös* Rebekka

Vanhassa testamentissa Rebekan veli sekä Jaakobin vaimojen Lean ja Raakelin isä (1. Moos. 24:29–60; 27:43–44; 28:1–5; 29:4–29; 30:25–42; 31:1–32:1).

Lahja. *Katso myös* Hengen lahjat; Pyhän Hengen lahja

Jumala antaa monia siunauksia ja lahjoja.

Armolahjoja on monenlaisia, **1. Kor.** 12:4–10. Tavoitelkaa kaikkein arvokkaimpia armolahjoja, **1. Kor.** 12:31. Jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, **Jaak.** 1:17.

Pyhän Hengen voima on Jumalan lahja, **1. Nefi** 10:17. Ne, jotka sanovat, että lahjoja ei ole, eivät tunne Kristuksen evankeliumia, **Morm.** 9:7–8. Jokainen hyvä lahja tulee Kristukselta, **Moroni** 10:8–18.

Iankaikkinen elämä on suurin kaikista Jumalan lahjoista, **OL** 14:7 (1. Nefi 15:36). Lahjoja annetaan niille, jotka rakastavat Herraa, **OL** 46:8–11. Kaikille ei ole annettu jokaista lahjaa, **OL** 46:11–29.

Lainopettaja

Vanhassa ja Uudessa testamentissa sanaa käytetään hieman eri tavoin: 1) Vanhassa testamentissa lainopettajan ensisijainen tehtävä oli jäljentää pyhiä kirjoituksia (Jer. 8:8). 2) Lainopettajia mainitaan usein Uudessa testamentissa. He tekivät laista pikkutarkan ja sovelsivat sitä oman aikansa oloihin (Matt. 13:52; Mark. 2:16–17; 11:17–18; Luuk. 11:44–53; 20:46–47).

Laiskuus

Toimettomuutta ja vanhurskaiden tekojen välttämistä.

Jos joku ei suostu tekemään työtä, hänen ei pidä myöskään syödä, **2. Tess.** 3:10.

Heistä tuli joutilas kansa, täynnä ilkeyttä, **2. Nefi** 5:24. Katso, että pysyt erossa joutilaisuudesta, **Alma** 38:12.

Se, joka on laiska, ei saa syödä työmiehen leipää, **OL** 42:42. Voi teitä, jotka ette tahdo tehdä työtä omilla käsillänne, **OL** 56:17. Ihmisten tulisi tehdä innokkaasti työtä hyvän asian puolesta, **OL** 58:27. Lakatkaa olemasta laiskoja, **OL** 88:124.

Laki. *Katso myös* Jumalan käskyt; Kuuliaisuus; Mooseksen laki; Siunaus, siunaaminen

Lakeja ovat Jumalan käskyt tai säännöt, joihin kaikki siunaukset ja rangaistukset perustuvat sekä taivaassa että maan päällä. Ne, jotka noudattavat

Jumalan lakeja, saavat luvatut siunaukset. Profeetta Joseph Smith opetti, että ihmisten tulee noudattaa, kunnioittaa ja ylläpitää myös maan lakeja (UK 1:12).

Mooseksen laki oli valmistava laki, jonka tarkoituksena oli tuoda ihmisiä Kristuksen luokse. Se oli rajoitusten, määräysten ja toimitusten laki. Nykyisin Kristuksen laki, joka täytti Mooseksen lain, on evankeliumin täyteys eli vapauden täydellinen laki (Jaak. 1:25).

Jumala antoi Aadamille käskyjä, **1. Moos.** 1:28; 2:16–17. Jumala antoi lakeja Nooalle, **1. Moos.** 9:1. Herra on antanut täydellisen lain, se virvoittaa mielen, **Ps.** 19:8.

Yksi ainoa on lainsäätäjä, **Jaak.** 4:12.

Missä ei ole lakia, siinä ei ole rangaistusta, **2. Nefi** 9:25. Laki on annettu, **Alma** 42:17–22. Ihmiset tuomitaan lain mukaan, **Alma** 42:23. Kristus on laki, **3. Nefi** 15:9.

Kaikki lait ovat hengellisiä, **OL** 29:34. Joseph Smith sai kirkon lain ilmoituksen kautta, **OL** 42. Sen, joka pitää Jumalan lain, ei tarvitse rikkoa maan lakeja, **OL** 58:21. Kristuksen valo on laki, jolla kaikkea hallitaan, **OL** 88:7–13. Hän on antanut kaikelle lain, **OL** 88:42–43. Ihmisten tulee noudattaa maan lakia, **OL** 98:4–5. Kun me saamme siunauksen Jumalalta, se tapahtuu kuuliaisuudesta lakia kohtaan, **OL** 130:20–21. Kirkon kanta maallisiin lakeihin, **OL** 134.

Ihmiset pelastuvat noudattamalla evankeliumin lakeja ja toimituksia, **UK** 1:3.

Laman. *Katso myös* Lamanilaiset; Lehi, Nefin isä

Mormonin kirjassa Lehin ja Sarian vanhin poika ja Nefin vanhin veli (1. Nefi 2:5). Yleensä Laman valitsi pahan tekemisen hyvän tekemisen asemesta.

Laman nurisi isäänsä vastaan, **1. Nefi** 2:11–12. Kapinoi vanhurskasta veljeään Nefiä vastaan, **1. Nefi** 7:6 (1. Nefi 3:28–29). Ei nauttinut elämän puun hedelmää Lehin näyssä, **1. Nefi** 8:35–36. Kirous kohtasi Lamania ja hänen seuraajiaan, **2. Nefi** 5:21 (Alma 3:7).

Lamanilaiset. *Katso myös* Laman; Mormonin kirja; Nefiläiset

Mormonin kirjassa kansa, josta monet olivat Lehin vanhimman pojan Lamanin jälkeläisiä. He uskoivat, että Nefi ja hänen jälkeläisensä olivat tehneet heille vääryyttä (Moosia 10:11–17). Sen seurauksena he kapinoivat nefiläisiä vastaan ja hylkäsivät usein evankeliumin opetukset. Vähän ennen Jeesuksen Kristuksen syntymää lamanilaiset kuitenkin hyväksyivät evankeliumin ja olivat nefiläisiä vanhurskaampia (Hel. 6:34–36). Kaksisataa vuotta sen jälkeen kun Kristus oli käynyt Amerikan mantereella, sekä lamanilaisista että nefiläisistä tuli julmattomia ja he alkoivat sotia toisiaan vastaan. Noin vuonna 400 jKr. lamanilaiset hävittivät täydellisesti nefiläiskansakunnan.

Lamanilaiset voittivat Nefin jälkeläiset, **1. Nefi** 12:19–20. Lamanilaiset vihasivat nefiläisiä, **2. Nefi** 5:14. Lamanilaiset tulevat olemaan nefiläisten vitsauksena, **2. Nefi** 5:25. Mormonin kirja palauttaa lamanilaisille tiedon heidän esi-isistään ja Jeesuksen Kristuksen evankeliumista, **2. Nefi** 30:3–6 (Mormonin kirjan nimisivu).

Lamanilaiset ovat juutalaisten jäännös, **OL** 19:27. Lamanilaiset kukoistavat kuin ruusu ennen Herran tulemista, **OL** 49:24.

Lamoni. *Katso myös* Ammon, Moosian poika

Mormonin kirjassa lamanilainen kuningas, joka kääntyi Herran Hengen ja Ammonin innoitetun toiminnan ja opetusten ansiosta (Alma 17–19).

Lankeemus. *Katso* Aadamin ja Eevan lankeemus

Lapseksi ottaminen. *Katso myös* Abraham: Abrahamin jälkeläiset; Israel; Jumalan pojat ja tyttäret; Kristuksen lapset

Pyhissä kirjoituksissa puhutaan kahdenlaisesta lapseksi ottamisesta:

1) Ihmisestä, joka ei ole Israelin

sukua, tulee Abrahamin suvun ja Israelin huoneen jäsen, kun hän uskoo Jeesukseen Kristukseen, tekee parannuksen, ottaa upotuskasteen ja ottaa vastaan Pyhän Hengen (2. Nefi 31:17–18; OL 84:73–74; Abr. 2:6, 10–11).

2) Kaikista, jotka ovat saaneet evankeliumin pelastavat toimitukset, tulee Jeesuksen Kristuksen poikia ja tyttäriä, kun he pysyvät kuuliaisina hänen käskyilleen (Room. 8:15–17; Gal. 3:24–29; 4:5–7; Moosia 5:7–8).

Lapsi. *Katso myös* Lapsikaste; Pelastus: Lasten pelastus; Perhe; Siunaus, siunaaminen: Lapsen siunaaminen; Sovitus; Vastuullisuus

Nuori henkilö, joka ei ole vielä saavuttanut murrosikää. Isien ja äitien tulee kasvattaa lapsiaan noudattamaan Jumalan tahtoa. Lapset ovat synnittömiä, kunnes he saavuttavat vastuullisen iän (Moroni 8:22; OL 68:27).

Lapset ovat Herran lahja, **Ps.** 127:3–5. Ohjaa lapsi heti oikealle tielle, **Sananl.** 22:6.

Antakaa lasten olla, älkää estäkö heitä tulemasta minun luokseni, **Matt.** 19:14. Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaisia, **Ef.** 6:1–3 (Kol. 3:20).

Ilman lankeemusta Aadam ja Eeva eivät olisi saaneet lapsia, **2. Nefi** 2:22–23. Opettakaa lapsia kulkemaan totuuden ja vakavamielisyyden teitä, **Moosia** 4:14–15. Pienillä lapsilla on iankaikkinen elämä, **Moosia** 15:25. Jeesus otti pienet lapset ja siunasi heidät, **3. Nefi** 17:21. Herra on opettava kaikkia sinun lapsiasi, ja suuri on sinun lastesi rauha, **3. Nefi** 22:13 (Jes. 54:13). Pienet lapset eivät tarvitse parannusta eivätkä kastetta, **Moroni** 8:8–24.

Pienet lapset on lunastettu maailman perustamisesta asti minun Ainosyntyiseni kautta, **OL** 29:46–47. Vanhempien tulee opettaa lapsille evankeliumin periaatteita ja käytäntöä, **OL** 68:25, 27–28. Lapset ovat pyhiä Kristuksen sovituksen kautta, **OL** 74:7. Vanhempia käsketään kasvattamaan lapsensa valossa ja totuudessa, **OL** 93:40. Lapset, jotka kuolevat ennen vastuullista ikää, pelastuvat selestiseen valtakuntaan, **OL** 137:10.

Lapsikaste. *Katso myös* Kaste, kastaminen: Kaste ei ole pieniä lapsia varten; Lapsi; Pelastus: Lasten pelastus; Vastuullisuus

Pienten ja alle vastuullisen iän, joka on kahdeksan vuotta, olevien lasten tarpeeton kaste. Herra tuomitsee pienten lasten kastamisen (Moroni 8:10–21). Lapset syntyvät viattomina ja synnittöminä. Saatanalla ei ole valtaa kiusata lapsia, ennen kuin he alkavat tulla vastuullisiksi (OL 29:46–47), joten he eivät tarvitse parannusta eivätkä kastetta. Lapset tulee kastaa kahdeksan vuoden iässä (OL 68:25–27).

Lasarus. *Katso myös* Maria, Betanian; Martta

Uudessa testamentissa Martan ja Marian veli. Jeesus herätti hänet kuolleista (Joh. 11:1–44; 12:1–2, 9–11). Tämä ei ole sama Lasarus kuin samanniminen kerjäläinen Jeesuksen esittämässä vertauksessa (Luuk. 16:19–31).

Laulu. *Katso myös* Musiikki

Jumalaa voidaan palvella ja ylistää laulamalla ja laulujen sanoilla.

Laulakaa Herralle, **1. Aik.** 16:23–36 (Ps. 96). Laulakaa Herralle, ylistäkää hänen pyhää nimeään, **Ps.** 30:5. Kohottakaa riemuhuuto Herralle, **Ps.** 100:1.

Kaksitoista apostolia lauloivat kiitosvirren ja lähtivät Öljymäelle ja Getsemaneen, **Matt.** 26:30.

Pyhä Henki johdatti heitä laulamaan, **Moroni** 6:9.

Herra kutsui Emma Smithin valmistamaan hengellisten laulujen kokoelman, **OL** 25:11. Vanhurskaiden laulu on minulle rukous, ja siihen vastataan siunauksella heidän päällensä, **OL** 25:12. Jos olet iloinen, ylistä Herraa laulaen ja soittaen, **OL** 136:28.

Laulujen laulu

Vanhan testamentin kirja. Profeetta

Joseph Smith opetti, että Laulujen laulu ei ole innoitettu kirjoitus.

Lea. *Katso myös* Jaakob, Iisakin poika; Laban, Rebekan veli

Vanhassa testamentissa Labanin vanhin tytär ja yksi Jaakobin vaimoista (1. Moos. 29). Lea sai kuusi poikaa ja yhden tyttären (1. Moos. 29:31–35; 30:17–21).

Leevi. *Katso myös* Israel; Jaakob, Iisakin poika

Vanhassa testamentissa Jaakobin ja Lean kolmas poika (1. Moos. 29:34; 35:23). Leevistä tuli yhden Israelin heimon kantaisä.

Leevin heimo: Jaakob siunasi Leevin ja tämän jälkeläiset (1. Moos. 49:5–7, 28). Leevin jälkeläiset palvelivat Israelin pyhäköissä (4. Moos. 1:47–54). Aaron oli leeviläinen, ja hänen jälkeläisensä olivat pappeja (2. Moos. 6:16–20; 28:1–4; 29). Leeviläiset auttoivat pappeja, Aaronin poikia (4. Moos. 3:5–10; 1. Kun. 8:4). Toisinaan leeviläiset lauloivat ja soittivat (1. Aik. 15:16; Neh. 11:22), teurastivat uhrieläimiä (2. Aik. 29:34; Esra 6:20) ja valvoivat temppelissä tehtäviä toimia (Neh. 11:16). Leeviläiset omistautuivat Herran palvelemiseen ja suorittivat toimituksia Israelin lasten hyväksi. Leeviläiset itse omistettiin tarjousuhrina Herralle Israelin lasten puolesta (4. Moos. 8:11–22); heistä tuli siten Jumalan omia esikoisten sijasta (4. Moos. 8:16). Heitä ei vihitty vaan puhdistettiin virkaansa (4. Moos. 8:7–16). Heillä ei ollut Kanaanissa omaa perintömaata (4. Moos. 18:23–24), mutta he saivat kymmenyksiä (4. Moos. 18:21), neljäkymmentäkahdeksan kaupunkia (4. Moos. 35:6) ja oikeuden ottaa vastaan kansan lahjoituksia juhla-aikoina (5. Moos. 12:18–19; 14:27–29).

Leeviläinen pappeus. *Katso* Aaronin pappeus

Lehi, nefiläinen lähetyssaarnaaja. *Katso myös* Helaman, Helamanin poika

Mormonin kirjassa Helamanin pojan Helamanin poika. Lehi oli suuri lähetyssaarnaaja (Hel. 3:21; 4:14).

Sai nimensä muistaakseen esi-isänsä, **Hel.** 5:4–6. Lehi ja hänen veljensä Nefi saivat monia käännynnäisiä, joutuivat vankilaan, olivat tulen ympäröiminä ja puhuivat enkelien kanssa, **Hel.** 5:14–48. Lehi sai monia ilmoituksia päivittäin, **Hel.** 11:23.

Lehi, nefiläisten sotapäällikkö

Mormonin kirjassa nefiläisten sotapäällikkö (Alma 43:35–53; 49:16–17; 52:27–36; 53:2; 61:15–21).

Lehi, Nefin isä

Mormonin kirjassa heprealainen profeetta, joka johdatti perheensä ja seuraajansa Jerusalemista luvattuun maahan läntiselle pallonpuoliskolle noin vuonna 600 eKr. Lehi oli kansansa ensimmäinen profeetta Mormonin kirjassa.

Lehi pakeni perheineen Jerusalemista Herran käskyn mukaan (1. Nefi 2:1–4). Hän oli Egyptiin myydyn Joosefin jälkeläinen (1. Nefi 5:14). Herra antoi hänelle näyn elämän puusta (1. Nefi 8:2–35). Lehi ja hänen poikansa rakensivat laivan ja purjehtivat läntiselle pallonpuoliskolle (1. Nefi 17–18). Hän ja hänen jälkeläisensä asettuivat asumaan uuteen maahan (1. Nefi 18:23–25). Ennen kuolemaansa Lehi siunasi poikansa ja opetti heille Kristuksesta ja Mormonin kirjan julki tulemisesta myöhempinä aikoina (2. Nefi 1:1–4:12).

Lehin kirja: Joseph Smith aloitti Lehin kirjasta ryhtyessään kääntämään Mormonin kirjaa. Se oli aikakirja, jonka Mormon oli lyhentänyt Lehin levyistä. Kun Joseph Smithillä oli 116 käsikirjoitussivua, jotka oli käännetty tästä kirjasta, hän antoi käsikirjoituksen Martin Harrisille, joka oli palvellut lyhyen aikaa Josephin kirjurina Mormonin kirjaa käännettäessä. Sitten sivut katosivat. Joseph ei korvannut kadonnutta käsikirjoitusta kääntämällä Lehin kirjaa uudestaan, vaan käänsi sen sijaan muita siihen liittyviä kertomuksia kultalevyistä

(ks. lukujen OL 3; 10 johdannot). Nämä muut kirjat ovat kuutena ensimmäisenä kirjana Mormonin kirjassa.

Lemuel. *Katso myös* Laman; Lamanilaiset; Lehi, Nefin isä

Mormonin kirjassa Lehin toinen poika ja Nefin vanhempi veli. Hän vastusti yhdessä Lamanin kanssa Nefiä.

Lehi kehotti Lemuelia olemaan luja kuin laakso, **1. Nefi** 2:10. Oli vihoissaan Nefille ja kuunteli Lamania, **1. Nefi** 3:28. Lemuelilaiset kuuluivat lamanilaisiin, **MK Jaak.** 1:13–14 (Alma 47:35).

Lepo. *Katso myös* Lepopäivä; Rauha

Huolista ja murheista vapaata rauhaa. Herra on luvannut sellaisen levon uskollisille seuraajilleen tämän elämän aikana. Hän on varannut heille leposijan myös seuraavassa elämässä.

Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon, **Matt.** 11:28–29.

Me teimme työtä, jotta kansa pääsisi hänen lepoonsa, **MK Jaak.** 1:7 (Hepr. 4:1–11). Joka tekee parannuksen, pääsee minun lepooni, **Alma** 12:34. Oli tavattoman monia, jotka tehtiin puhtaiksi ja jotka pääsivät Herran lepoon, **Alma** 13:12–16. Paratiisi on levon tila, **Alma** 40:12 (Alma 60:13). Mikään ei pääse hänen lepoonsa paitsi ne, jotka ovat pesseet vaatteensa minun veressäni, **3. Nefi** 27:19.

Julista parannusta tälle kansalle, jotta voit levätä heidän kanssansa minun Isäni valtakunnassa, **OL** 15:6 (OL 16:6). Ne, jotka kuolevat, saavat levätä kaikista töistänsä, **OL** 59:2 (Ilm. 14:13). Herran lepo on hänen kirkkautensa täyteys, **OL** 84:24.

Lepopäivä. *Katso myös* Lepo; Luominen

Viikon muista päivistä erotettu pyhä päivä lepoa ja jumalanpalvelusta varten. Luotuaan kaiken Jumala lepäsi seitsemäntenä päivänä ja käski pyhittää yhden päivän viikosta lepopäiväksi, jotta ihmiset muistaisivat hänet (2. Moos. 20:8–11).

Ennen Kristuksen ylösnousemusta kirkon jäsenet pitivät lepopäivänä viikon viimeistä päivää samoin kuin juutalaiset. Ylösnousemuksen jälkeen kirkon jäsenet, olivatpa he juutalaisia tai pakanoita, alkoivat pitää lepopäivänä viikon ensimmäistä päivää (Herran päivää) Herran ylösnousemuksen muistoksi. Vielä nykyisinkin kirkossa pidetään yhtä päivää viikossa pyhänä lepopäivänä, jolloin palvellaan Jumalaa ja levätään maailman töistä.

Lepopäivä muistuttaa ihmisiä hengellisen ravinnon tarpeellisuudesta ja velvollisuudesta olla kuuliaisia Jumalalle. Kun kansakunta käy huolettomaksi lepopäivän pyhittämisessä, se vaikuttaa kaikkiin elämän puoliin, ja ihmisten uskonelämä turmeltuu (Neh. 13:15–18; Jer. 17:21–27).

Jumala lepäsi seitsemäntenä päivänä, **1. Moos.** 2:1–3. Israelin lapset eivät koonneet mannaa sapattina, **2. Moos.** 16:22–30. Muista pyhittää lepopäivä, **2. Moos.** 20:8–11 (Moosia 13:16–19). Sapatti annettiin merkiksi Jumalan ja ihmisen välisestä liitosta, **2. Moos.** 31:12–17 (Hes. 20:12, 20). Sapattina ei pidä ostaa eikä myydä, **Neh.** 10:32. Nimitä sapattia ilon päiväksi ja Herran pyhää päivää kunnian päiväksi, äläkä kulje omilla asioillasi, **Jes.** 58:13–14.

Sapatti on ihmistä varten eikä ihminen sapattia varten, **Mark.** 2:23–28. Ihmisen poika on sapatin herra, **Luuk.** 6:1–10. Jeesus opetti synagogassa ja paransi sairaan sapattina, **Luuk.** 13:10–14.

Nefiläiset pyhittivät sapatinpäivän, **Jar.** 1:5. Viettäkää sapatinpäivää ja pitäkää se pyhänä, **Moosia** 18:23.

Anna sakramenttisi uhriksi minun pyhänä päivänäni, **OL** 59:9–13. Siionin asukkaiden tulee viettää sapatinpäivää, **OL** 68:29.

Minä, Jumala, lepäsin seitsemäntenä päivänä kaikesta työstäni, **Moos.** 3:1–3 (1. Moos. 2:1–3; Abr. 5:1–3).

Leski. *Katso myös* Hyvinvoinnin turvaaminen

Mies tai nainen, jonka puoliso on

kuollut ja joka ei ole mennyt uudestaan naimisiin. Pyhissä kirjoituksissa leski tarkoittaa yleensä naisleskeä.

Orvot ja lesket saavat syödä, **5. Moos.** 14:29.

Tämä köyhä leskivaimo pani uhriarkkuun kaiken, mitä hänellä oli, **Mark.** 12:41–44. Huolehtikaa orvoista ja leskistä, kun he ovat ahdingossa, **Jaak.** 1:27.

Herra todistaa pian niitä vastaan, jotka sortavat leskeä, **3. Nefi** 24:5 (Sak. 7:10).

Leskistä ja orvoista on huolehdittava, **OL** 83:6 (OL 136:8).

Leviticus. *Katso* Kolmas Mooseksen kirja

Levyt. *Katso myös* Kultalevyt; Mormonin kirja

Jotkut muinaiset kulttuurit ovat kirjoittaneet historioitaan ja aikakirjojaan metallilevyihin, kuten Mormonin kirjakin kirjoitettiin. Katso lisätietoja Mormonin kirjan alkulehdillä olevasta "Lyhyestä selvityksestä Mormonin kirjasta".

Liahona

Mormonin kirjassa pronssipallo, jossa oli kaksi osoitinta, jotka näyttivät suuntaa kompassin tavoin. Liahona antoi Lehille ja hänen seuraajilleen myös hengellisiä ohjeita, kun he olivat vanhurskaita. Liahonan antoi Herra, ja myös siinä olevat ohjeet tulivat häneltä.

Lehi löysi pronssipallon, jossa oli kaksi osoitinta, jotka näyttivät, minne Lehin ja hänen perheensä piti mennä, **1. Nefi** 16:10. Pallo toimi uskon ja tarkkuuden mukaan, **1. Nefi** 16:28–29 (Alma 37:40). Benjamin antoi pallon Moosialle, **Moosia** 1:16. Palloa eli suunnanosoittajaa kutsuttiin Liahonaksi, **Alma** 37:38. Liahonaa verrattiin Kristuksen sanaan, **Alma** 37:43–45.

Mormonin kirjan kolme silminnäkijää saavat nähdä Lehille annetun suunnanosoittajan, **OL** 17:1.

Libertyn vankila, Missouri, USA. *Katso myös* Smith, Joseph nuorempi

Pieni vankila, johon profeetta Joseph Smith ja muita suljettiin laittomasti marraskuun 1838 ja huhtikuun 1839 väliseksi ajaksi. Näissä vaikeissa oloissa Joseph sai eräitä ilmoituksia, esitti profetioita ja sai innoitusta kirjoittaa pyhille tärkeän kirjeen, josta otteita on Opin ja liittojen luvuissa 121–123.

Liha. *Katso myös* Kuolevaisuus; Lihallinen; Luonnollinen ihminen; Ruumis

Sanalla *liha* on pyhissä kirjoituksissa eri merkityksiä: 1) ihmisen ja eläinten ruumiin pehmeä kudos 2) kuolevaisuus ja 3) ihmisen ruumiillinen eli lihallinen luonto.

Ruumiin kudos: Teidän ravintonanne olkoot kaikki olennot, **1. Moos.** 9:3. Eläimiä ei pidä tappaa tarpeettomasti, **JSR 1. Moos.** 9:10–11 (OL 49:21).

Eläimet ja linnut ovat ihmisen syötäväksi ja vaatteisiin käytettäväksi, **OL** 49:18–19 (OL 59:16–20). Lihaa tulee syödä säästeliäästi, **OL** 89:12–15.

Kuolevaisuus: Jeesus on Isän ainoa kuolevaisuudessa syntynyt lapsi, **Joh.** 1:14 (Moosia 15:1–3).

Aadamista tuli ensimmäinen liha, **Moos.** 3:7.

Ihmisen lihallinen luonto: Kirottu on se mies, joka turvaa ihmisiin, **Jer.** 17:5.

Tahtoa ihmisellä on, mutta luonto on heikko, **Mark.** 14:38. Ruumiin halut eivät ole Isästä, **1. Joh.** 2:16.

Nefi oli murheellinen lihan ja pahojen tekojensa tähden, **2. Nefi** 4:17–18, 34. Älkää tehkö sovintoa Perkeleen ja lihan tahdon kanssa, **2. Nefi** 10:24.

Lihallinen. *Katso myös* Aadamin ja Eevan lankeemus; Aistillisuus; Luonnollinen ihminen

Sellainen, mikä ei ole hengellistä. Sana voi tarkoittaa myös joko kuolevaista ja ajallista (OL 67:10) tai maailmallista ja aistillista (Moosia 16:10–12).

Lihallinen mieli tuottaa kuoleman,

2. Nefi 9:39. Perkele tuudittaa ihmisiä lihalliseen turvallisuuteen, **2. Nefi** 28:21. Väkijoukko näki itsensä omassa lihallisessa tilassaan, **Moosia** 4:2. Se, joka edelleenkin pysyy omassa lihallisessa luonnossaan, jää langenneeseen tilaansa, **Moosia** 16:5. Kaikkien täytyy syntyä Jumalasta, muuttua lihallisesta ja langenneesta tilastaan vanhurskauden tilaan, **Moosia** 27:25. Ihmisistä oli tullut lihallisia, aistillisia ja perkeleellisiä, **Alma** 42:10.

Se, joka noudattaa oman tahtonsa ja lihallisten pyyteidensä vaatimuksia, lankeaa pakostakin, **OL** 3:4. Ihminen ei voi nähdä Jumalaa lihallisella mielellä, **OL** 67:10–12.

Ihminen alkoi käydä lihalliseksi, aistilliseksi ja perkeleelliseksi, **Moos.** 5:13; 6:49.

Liitonarkku. *Katso myös* Telttamaja

Liitonarkku, jota sanottiin myös Herran arkuksi tai lain arkuksi, oli pitkänomainen puuarkku, joka oli päällystetty kullalla. Se oli israelilaisten vanhin ja pyhin uskonnollinen vertauskuva. Sen kantta eli armoistuinta pidettiin Jehovan maanpäällisenä olosijana (2. Moos. 25:22). Temppelin valmistuttua arkku pantiin kaikkeinpyhimpään, rakennuksen pyhimpään huoneeseen (1. Kun. 8:1–8).

Mooses teki arkun Jumalan käskystä, **2. Moos.** 25. Leevin lasten tehtävänä oli huolehtia arkusta, **4. Moos.** 3:15, 31. Liitonarkku kulki israelilaisten edellä, **4. Moos.** 10:33. Ottakaa tämä lain kirja ja pankaa se liitonarkun viereen, **5. Moos.** 31:24–26. Kun liitonarkku vietiin Jordaniin, sen vesi lakkasi virtaamasta, **Joos.** 3:13–17; 4:1–7. Papit kantoivat liitonarkkua Jerikon valloituksessa, **Joos.** 6:6–20. Filistealaiset ottivat Jumalan arkun haltuunsa, **1. Sam.** 5. Herra siunasi Obed-Edomia ja koko hänen perhettään Jumalan arkun tähden, **2. Sam.** 6:11–12. Herra surmasi Ussan, kun tämä yritti luvattomasti tukea arkkua, **1. Aik.** 13:9–12 (OL 85:8). Ryhtykää rakentamaan Herran temppeliä, niin että voitte tuoda Herran liitonarkun temppeliin, **1. Aik.** 22:19.

Arkun sisällön kuvaus, **Hepr.** 9:4.

Liitto. *Katso myös* Abrahamin liitto; Pappeuden vala ja liitto; Uusi ja ikuinen liitto; Vala

Jumalan ja ihmisen välinen sopimus, mutta sopimuksen osapuolet eivät ole samanarvoisia. Jumala antaa liiton ehdot, ja ihmiset lupaavat tehdä, mitä hän pyytää heitä tekemään. Sitten Jumala lupaa ihmisille tiettyjä siunauksia heidän kuuliaisuudestaan.

Periaatteita ja toimituksia saadaan liiton kautta. Kirkon jäsenet, jotka tekevät tällaisia liittoja, lupaavat kunnioittaa niitä. Esimerkiksi kasteessa jäsenet tekevät Herran kanssa liiton ja uudistavat tämän liiton nauttiessaan sakramentin. Lisää liittoja tehdään temppelissä. Herran kansa on liittokansa ja saa suuria siunauksia pitäessään liittonsa Herran kanssa.

Sinun kanssasi minä teen liiton, **1. Moos.** 6:18. Jos te pidätte minun liittoni, niin te tulette olemaan minun oma kansani, **2. Moos.** 19:5. Älä tee mitään liittoa heidän ja heidän jumaliensa kanssa, **2. Moos.** 23:32. Israelilaiset viettäköot sapattia ikuisena velvollisuutena, **2. Moos.** 31:16. En milloinkaan riko liittoa, jonka olen tehnyt teidän kanssanne, **Tuom.** 2:1. Palvelijani ovat uhrein tehneet kanssani liiton, **Ps.** 50:5 (OL 97:8).

Hän on pitänyt mielessään pyhän liittonsa, **Luuk.** 1:72 (OL 90:24).

Jumalan voima laskeutui Herran liittokansan päälle, **1. Nefi** 14:14. Abrahamin kanssa tehty liitto toteutuu myöhempinä aikoina, **1. Nefi** 15:18 (3. Nefi 16:5, 11–12; 21:7; Morm. 9:37). Benjaminin kansa halusi tehdä Jumalan kanssa liiton, että se tekisi hänen tahtonsa, **Moosia** 5:5. Kaste todistaa, että ihminen on tehnyt Jumalan kanssa liiton palvella häntä, **Moosia** 18:13. Te olette liiton lapsia, **3. Nefi** 20:25–26. Enkelit täyttävät Isän ihmislasten kanssa tekemät liitot ja tekevät niiden työn, **Moroni** 7:29–31.

Kristuksen veren vuodattaminen kuuluu Isän liittoon, **Moroni** 10:33.

Jokaisen henkilön, joka kuuluu tähän Kristuksen kirkkoon, tulee pitää tarkoin kaikki liitot, **OL** 42:78. Siunattuja ovat ne, jotka ovat pitäneet liiton, **OL** 54:6. Se, joka rikkoo tämän liiton, menettää virkansa ja asemansa kirkossa, **OL** 78:11–12. Kaikki ne, jotka ottavat vastaan pappeuden, ottavat vastaan tämän valan ja liiton, **OL** 84:39–40. He haluavat noudattaa liittojaan uhrin kautta, **OL** 97:8. Avioliitto voi olla iankaikkinen, **OL** 132. Tämä on meidän liittomme, että me vaellamme kaikkien säädösten mukaan, **OL** 136:4.

Limhi. *Katso myös* Nooa, Senifin poika

Mormonin kirjassa nefiläisten vanhurskas kuningas Nefin maassa. Hän oli kuningas Nooan poika (Moosia 7:7–9). Kuningas Limhi teki liiton, että hän palvelisi Jumalaa (Moosia 21:32). Hän johti kansansa pois lamanilaisten orjuudesta ja palasi Sarahemlaan (Moosia 22).

Lohduttaja. *Katso myös* Jeesus Kristus; Pyhä Henki

Pyhissä kirjoituksissa puhutaan kahdesta Lohduttajasta (suomalaisessa Raamatussa Puolustajasta). Ensimmäinen on Pyhä Henki (Joh. 14:26–27; Moroni 8:26; OL 21:9; 42:17; 90:11). Toinen Lohduttaja (Puolustaja) on Herra Jeesus Kristus (Joh. 14:16, 18, 21, 23). Kun joku saa toisen Lohduttajan, Jeesus Kristus ilmestyy hänelle aika ajoin, ilmoittaa Isän ja opettaa häntä kasvoista kasvoihin (OL 130:3).

Loot. *Katso myös* Abraham

Vanhassa testamentissa Haranin poika ja Abrahamin veljenpoika (1. Moos. 11:27, 31; Abr. 2:4). Haran kuoli Urissa vallinneen nälänhädän aikana (Abr. 2:1). Loot lähti Urista Abrahamin ja Saaran kanssa ja meni heidän mukanaan Kanaaniin (1. Moos. 12:4–5). Loot asettui Sodomaan. Herra lähetti sanansaattajia varoittamaan Lootia, että tämä pakenisi Sodomasta, ennen kuin Herra hävittäisi sen sen asukkaiden jumalattomuuden vuoksi (1. Moos. 13:8–13; 19:1, 13, 15). Pakomatkalla Lootin vaimo katsoi taaksepäin tuhoa kohti ja muuttui suolapatsaaksi (1. Moos. 19:26). Uudessa testamentissa on viittauksia Lootiin (Luuk. 17:29; 2. Piet. 2:6–7). Hänen elämäänsä Abrahamista eroamisensa jälkeen kuvataan Ensimmäisen Mooseksen kirjan luvuissa 13, 14 ja 19.

Loputon. *Katso myös* Jumala, jumaluus

Yksi Jumalan nimistä; kuvaa hänen iankaikkista luonnettaan (OL 19:10–12; Moos. 1:3; 7:35).

Loukkaaminen

Jumalallisen lain loukkaaminen on syntiä.

Loukattu veli on kuin linnoitettu kaupunki, **Sananl.** 18:19.

Jos oikea silmäsi viettelee sinua, repäise se irti, **Matt.** 5:29. Jos joku johdattaa lankeemukseen yhdenkin näistä vähäisistä, jotka uskovat minuun, hänelle olisi parempi, että hänet upotettaisiin meren syvyyteen, **Matt.** 18:6 (OL 121:19–22).

Jos sinun veljesi tai sisaresi rikkoo sinua vastaan ja tunnustaa, tee sovinto, **OL** 42:88. Eikä ihminen loukkaa Jumalaa millään tavalla, paitsi ne, jotka eivät tunnusta hänen kättänsä eivätkä noudata hänen käskyjänsä, **OL** 59:21.

Lunastaja. *Katso myös* Jeesus Kristus; Vapahtaja

Jeesus Kristus on suuri ihmiskunnan Lunastaja, koska hän maksoi sovituksellaan ihmiskunnan syntien hinnan ja teki kaikkien ihmisten ylösnousemuksen mahdolliseksi.

Minä tiedän, että lunastajani elää, **Job** 19:25. Minä autan sinua, sanoo Herra, sinut lunastaa Israelin Pyhä, **Jes.** 41:14 (Jes. 43:14; 48:17; 54:5; 59:20). Minä, Herra, olen sinun pelastajasi ja sinun lunastajasi, **Jes.** 49:26 (Jes. 60:16).

Sinun tulee antaa pojalle nimeksi Jeesus, sillä hän pelastaa kansansa sen

synneistä, **Matt.** 1:21. Ihmisen Poika tuli antamaan henkensä lunnaiksi kaikkien puolesta, **Matt.** 20:28 (1. Tim. 2:5–6). Herra, Israelin Jumala, on katsonut kansansa puoleen ja valmistanut sille lunastuksen, **Luuk.** 1:68–69. Jumalan Pojan kuolema sovitti meidät Jumalan kanssa, **Room.** 5:10. Jeesus Kristus antoi itsensä meidän puolestamme, jotta hän voisi puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä, **Tit.** 2:13–14. Jeesus Kristus on verellään vapauttanut meidät synneistämme, **Ilm.** 1:5.

Lunastus tulee pyhässä Messiaassa ja hänen kauttaan, **2. Nefi** 2:6–7, 26. Poika otti päällensä ihmisten pahuuden ja rikkomukset, lunasti heidät ja tyydytti oikeudenmukaisuuden vaatimukset, **Moosia** 15:6–9, 18–27. Kristus lunasti kaikki ne, jotka kastetaan parannukseen, **Alma** 9:26–27. Hän tulee maailmaan lunastamaan kansansa, **Alma** 11:40–41. Lunastus tulee parannuksen kautta, **Alma** 42:13–26. Jeesus Kristus tuli lunastamaan maailman, **Hel.** 5:9–12. Kristus lunasti ihmiskunnan fyysisestä ja hengellisestä kuolemasta, **Hel.** 14:12–17. Lunastus tulee Kristuksen kautta, **3. Nefi** 9:17. Minä olin valmistettu maailman perustamisesta asti lunastamaan kansani, **Et.** 3:14.

Herra, Lunastaja, kärsi kuoleman lihassa, **OL** 18:11. Kristus kärsi kaikkien puolesta, jos he tekevät parannuksen, **OL** 19:1, 16–20. Pienet lapset on lunastettu Ainosyntyisen kautta, **OL** 29:46. Minä olen lähettänyt ainosyntyisen Poikani maailmaan maailman lunastukseksi, **OL** 49:5. Kristus on maailman valo ja Lunastaja, **OL** 93:8–9. Joseph F. Smith sai näyn kuolleiden lunastuksesta, **OL** 138.

Me uskomme, että koko ihmissuku voi pelastua Kristuksen sovituksen ansiosta, **UK** 1:3.

Lunastus. *Katso myös* Aadamin ja Eevan lankeemus; Jeesus Kristus; Kuolema, fyysinen; Kuolema, hengellinen; Pelastus; Sovitus

Vapautus maksamalla hinta tai lunnaat, esimerkiksi ihmisen vapauttaminen orjuudesta maksamalla lunastusmaksu. *Lunastus* tarkoittaa Jeesuksen Kristuksen sovitusta ja vapautusta synnistä. Jeesuksen sovitus lunastaa kaikki ihmiset fyysisestä kuolemasta. Hänen sovituksensa kautta ne, joilla on uskoa häneen ja jotka tekevät parannuksen, lunastetaan myös hengellisestä kuolemasta.

Minä olen lunastanut sinut vapaaksi, **Jes.** 44:22. Pitäisikö minun päästää teidät tuonelan vallasta, **Hoos.** 13:14 (Ps. 49:16).

Kristuksen veressä meillä on lunastus, **Ef.** 1:7, 14 (Hepr. 9:11–15; 1. Piet. 1:18–19; Alma 5:21; Hel. 5:9–12).

Herra on lunastanut minun sieluni helvetistä, **2. Nefi** 1:15. Lunastus tulee pyhässä Messiaassa ja hänen kauttaan, **2. Nefi** 2:6–7, 26 (Moosia 15:26–27; 26:26). He lauloivat lunastavaa rakkautta, **Alma** 5:9 (Alma 5:26; 26:13). Jumalattomat jäävät ikään kuin lunastusta ei olisi tapahtunut, **Alma** 11:40–41 (Alma 34:16; 42:13; Hel. 14:16–18). Jeesus Kristus on saanut aikaan maailman lunastuksen, **Morm.** 7:5–7. Lunastuksen voima tulee kaikkien niiden osaksi, joilla ei ole lakia, **Moroni** 8:22 (OL 45:54).

Niitä, jotka eivät usko, ei voida lunastaa hengellisestä lankeemuksestaan, **OL** 29:44. Pienet lapset on lunastettu maailman perustamisesta asti, **OL** 29:46. Herra on lunastanut kansansa, **OL** 84:99. Joseph F. Smith näki näyssä kuolleiden lunastuksen, **OL** 138.

Aadam ja Eeva riemuitsivat lunastuksestaan, **Moos.** 5:9–11.

Lunastussuunnitelma. *Katso myös* Aadamin ja Eevan lankeemus; Evankeliumi; Jeesus Kristus; Pelastus; Sovitus

Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteys, jonka tarkoituksena on ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen. Siihen kuuluu luominen, lankeemus ja sovitus sekä kaikki Jumalan antamat lait, toimitukset ja opit. Tämän suunnitelman

ansiosta ihmisten on mahdollista saada korotus ja elää ikuisesti Jumalan kanssa (2. Nefi 2; 9). Tätä suunnitelmaa sanotaan pyhissä kirjoituksissa myös pelastussuunnitelmaksi, onnensuunnitelmaksi ja armonsuunnitelmaksi.

Meidän pahat tekomme ovat hänet ruhjoneet, **Jes.** 53:5 (Moosia 14:5).

Mitään muuta nimeä, joka meidät pelastaisi, ei ole ihmisille annettu koko taivaankannen alla, **Ap. t.** 4:12. Niin kuin kaikki ihmiset Aadamista osallisina kuolevat, niin myös kaikki Kristuksesta osallisina tehdään eläviksi, **1. Kor.** 15:22. Armosta Jumala on teidät pelastanut antamalla teille uskon, **Ef.** 2:8 (2. Nefi 25:23). Jumala on luvannut ikuisen elämän ennen aikojen alkua, **Tit.** 1:2. Jeesus on iankaikkisen pelastuksen tuoja, **Hepr.** 5:8–9. Lunastussuunnitelma esitettiin kuolleille, **1. Piet.** 3:18–20; 4:6 (OL 138).

Kuolema täyttää suuren Luojan armollisen suunnitelman, **2. Nefi** 9:6. Kuinka suuri on Jumalamme suunnitelma, **2. Nefi** 9:13. Lunastussuunnitelma saa aikaan ylösnousemuksen ja syntien anteeksiannon, **Alma** 12:25–34. Aaron opetti lunastussuunnitelmaa Lamonin isälle, **Alma** 22:12–14. Amulek selitti pelastussuunnitelmaa, **Alma** 34:8–16. Alma selitti pelastussuunnitelmaa, **Alma** 42:5–26, 31.

Luomisen, lankeemuksen, sovituksen ja kasteen opit vahvistetaan nykyajan ilmoituksessa, **OL** 20:17–29. Suunnitelma vahvistettiin ennen maailman syntyä, **OL** 128:22.

Minun työni ja kirkkauteni on ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen, **Moos.** 1:39. Tämä on kaikkien ihmisten pelastussuunnitelma, **Moos.** 6:52–62. Koettelemme heitä näin, **Abr.** 3:22–26.

Luoja. *Katso* Jeesus Kristus; Luominen

Luominen. *Katso myös* Alku; Henkiluominen; Jeesus Kristus; Lepopäivä; Maa

Luominen on järjestämistä. Toimien Poikansa Jeesuksen Kristuksen kautta Jumala järjesti luonnossa olevat aineet niin, että niistä muodostuivat taivas ja maa. Taivaallinen Isä ja Jeesus loivat ihmisen omaksi kuvakseen (Moos. 2:26–27).

Alussa Jumala loi taivaan ja maan, **1. Moos.** 1:1. Tehkäämme ihminen kuvaksemme, **1. Moos.** 1:26 (Moos. 2:26–27; Abr. 4:26).

Mikään ei ole syntynyt ilman häntä, **Joh.** 1:3, 10. Hänen välityksellään luotiin kaikki, kaikki mitä on taivaissa, **Kol.** 1:16 (Moosia 3:8; Hel. 14:12). Jumala on luonut maailmat Poikansa välityksellä, **Hepr.** 1:2.

Ihminen luotiin alussa, **Moosia** 7:27. Minä loin taivaat ja maan ja kaiken, **3. Nefi** 9:15 (Morm. 9:11, 17). Kaikki ihmiset luotiin alussa minun oman kuvani mukaan, **Et.** 3:15.

Jeesus Kristus loi taivaat ja maan, **OL** 14:9. Hän loi ihmisen, miehen ja naisen, kuvakseen, **OL** 20:18.

Maailmoja luvutta olen luonut, **Moos.** 1:33. Ainosyntyiseni kautta minä loin taivaan, **Moos.** 2:1. Minä, Herra Jumala, loin kaiken hengellisesti, ennen kuin se oli luonnollisena maan päällä, **Moos.** 3:5. Miljoonat tämän kaltaiset maat eivät olisi alkunakaan luomistekojesi määrälle, **Moos.** 7:30. Jumalat järjestivät ja muovasivat taivaat, **Abr.** 4:1.

Luonnollinen ihminen. *Katso myös* Aadamin ja Eevan lankeemus; Lihallinen; Uudestisyntyminen Jumalasta

Ihminen, joka antaa himojen, halujen, mielitekojen ja lihan aistien vaikuttaa itseensä Pyhän Hengen kuiskausten asemesta. Sellainen ihminen pystyy käsittämään fyysisiä mutta ei hengellisiä asioita. Kaikki ihmiset ovat lihallisia eli kuolevaisia Aadamin ja Eevan lankeemuksen vuoksi. Jokaisen ihmisen täytyy syntyä uudesti Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta lakatakseen olemasta luonnollinen ihminen.

Ihminen ei luonnostaan ota vastaan Jumalan Hengen puhetta, **1. Kor.** 2:14.

Luonnollinen ihminen on Jumalan vihollinen, ja se täytyy riisua päältä, **Moosia** 3:19. Se, joka edelleenkin pysyy omassa lihallisessa luonnossaan, jää langenneeseen tilaansa, **Moosia** 16:5 (Alma 42:7–24; OL 20:20). Kuka luonnollinen ihminen tietää nämä asiat, **Alma** 26:19–22. Luonnolliset ja lihalliset ihmiset ovat vailla Jumalaa maailmassa, **Alma** 41:11.

Rikkomuksensa tähden ihminen kuoli hengellisesti, **OL** 29:41. Eikä kukaan luonnollinen ihminen voi kestää Jumalan kirkkautta, **OL** 67:12.

Ja ihminen alkoi käydä lihalliseksi, aistilliseksi ja perkeleelliseksi, **Moos.** 5:13 (Moos. 6:49).

Luopumus. *Katso myös* Evankeliumin palautus; Kapinointi

Yksilön, kirkon tai kokonaisen kansakunnan kääntyminen pois totuudesta.

Yleinen luopumus: Israelin piti varoa sydämensä luopumusta Herrasta, **5. Moos.** 29:18. Ellei profeettoja ole, kansa villiintyy, **Sananl.** 29:18. Maan asukkaat ovat tehneet tyhjäksi ikuisen liiton, **Jes.** 24:5.

Myrskytuuli pieksi taloa, ja se sortui, **Matt.** 7:27. Olen hämmästynyt, kun te näin pian olette luopumassa ja olette siirtymässä toisenlaiseen evankeliumiin, **Gal.** 1:6.

He olivat alkaneet kulkea polkua mutta eksyivät sumussa tieltä, **1. Nefi** 8:23 (1. Nefi 12:17). Maistettuaan hedelmää he lankesivat kielletyille poluille, **1. Nefi** 8:28. Nefiläisten luopumus oli kompastuskivi niille, jotka eivät kuuluneet kirkkoon, **Alma** 4:6–12. Monet kirkon jäsenet kävivät ylpeiksi ja vainosivat muita jäseniä, **Hel.** 3:33–34 (Hel. 4:11–13; 5:2–3). Kun Herra antaa kansansa menestyä, se paaduttaa joskus sydämensä ja unohtaa hänet, **Hel.** 12:2; 13:38. Nefiläiset paaduttivat sydämensä ja joutuivat Saatanan valtaan, **3. Nefi** 2:1–3. Moroni profetoi myöhempien aikojen luopumuksesta, **Morm.** 8:28, 31–41.

Luopumus edeltää toista tulemista, **OL** 1:13–16.

Kristillisen varhaiskirkon luopumus: Tämä kansa lähestyy minua suullaan, **Jes.** 29:10, 13. Pimeys peittää maan, **Jes.** 60:2. Herra lähettää maahan Herran sanan kuulemisen nälän, **Aam.** 8:11.

Vääriä messiaita ja vääriä profeettoja ilmaantuu, **Matt.** 24:24. Teidän joukkoonne tulee julmia susia, **Ap. t.** 20:29. Olen hämmästynyt, kun te näin pian olette luopumassa hänestä, **Gal.** 1:6. Ennen toista tulemista tapahtuu uskosta luopuminen, **2. Tess.** 2:3. Jotkut eksyvät totuudesta, **2. Tim.** 2:18. Toiset ovat ulkonaisesti hurskaita mutta kieltävät uskon voiman, **2. Tim.** 3:2–5. Tulee aika, jolloin ihmiset eivät siedä kuulla tervettä oppia, **2. Tim.** 4:3–4. Kansan keskuudessa esiintyy vääriä profeettoja ja vääriä opettajia, **2. Piet.** 2:1. Joukkoonne on luikerrellut ihmisiä, jotka kieltävät ainoan Valtiaamme ja Herramme, **Juud.** 1:4. Jotkut sanovat itseään apostoleiksi, vaikka eivät ole, **Ilm.** 2:2.

Nefi näki suuren ja iljettävän kirkon muodostumisen, **1. Nefi** 13:26. Pakanat ovat kompastuneet ja perustaneet monia kirkkoja, **2. Nefi** 26:20.

He ovat poikenneet minun toimituksistani ja rikkoneet minun ikuisen liittoni, **OL** 1:15. Pimeys peittää maan ja synkkä pimeys ihmisten mielen, **OL** 112:23.

Josephille kerrottiin, että kaikki kirkot olivat väärässä; niiden julistajien sydän oli Jumalasta kaukana, **JS–H** 1:19.

Luottamus. *Katso myös* Usko

Varmuus jostakin tai usko tai turvaaminen johonkin tai johonkuhun, etenkin Jeesukseen Kristukseen ja Jumalaan sekä hänen Henkeensä.

On parempi turvata Herraan kuin luottaa ihmisten apuun, **Ps.** 118:8. Turvaa koko sydämestäsi Herraan, **Sananl.** 3:5. Herra on sinun tukesi ja turvasi, **Sananl.** 3:26. Jumala pelasti häneen luottaneet palvelijansa, **Dan.** 3:19–28.

Kun Kristus ilmestyy, voimme astua rohkeasti esiin, **1. Joh.** 2:28.

Sinuun turvaan ikuisesti, **2. Nefi** 4:34. Jumalattomat nefiläiset menettivät lastensa luottamuksen, **MK Jaak.** 2:35. Riemuitkaa ja pankaa turvanne Jumalaan, **Moosia** 7:19. Jokainen, joka panee turvansa häneen, ylennetään viimeisenä päivänä, **Moosia** 23:22. Jokainen, joka panee turvansa Jumalaan, saa vahvistusta koettelemuksissaan, **Alma** 36:3, 27.

Älä turvaa lihan käsivarteen, **OL** 1:19. Turvaa siihen Henkeen, joka johdattaa tekemään hyvää, **OL** 11:12. Hän luottakoon minuun, niin hän ei joudu häpeään, **OL** 84:116. Silloin sinun luottamuksesi vahvistuu Jumalan edessä, **OL** 121:45.

Lupauksen Pyhä Henki. *Katso myös* Pyhä Henki

Pyhä Henki on lupauksen Pyhä Henki (Ap. t. 2:33). Hän vahvistaa sen, että ihmisten vanhurskaat teot, toimitukset ja liitot ovat Jumalan mielen mukaisia. Lupauksen Pyhä Henki todistaa Isälle, että pelastavat toimitukset on suoritettu oikein ja että niihin liittyvät liitot on pidetty.

Ne, jotka ovat lupauksen Pyhän Hengen sinetöimiä, saavat kaiken, mitä Isällä on, **OL** 76:51–60 (Ef. 1:13–14). Jotta liitot ja toimitukset olisivat voimassa tämän elämän jälkeen, lupauksen Pyhän Hengen täytyy sinetöidä ne, **OL** 132:7, 18–19, 26.

Lusifer. *Katso myös* Antikristus; Helvetti; Kadotuksen pojat; Perkele; Tuhooja

Nimi merkitsee 'Loistava' tai 'Valonkantaja'. Hänestä käytetään myös nimeä Kointähti, sarastuksen poika (Jes. 14:12). Lusifer oli taivaallisen Isän henkipoika, joka johti kapinaa kuolevaisuutta edeltävässä elämässä. Nimeä Lusifer ei esiinny suomalaisessa Raamatussa vaan sen sijasta Kointähti. Myöhempien aikojen ilmoituksessa Lusiferin karkotuksesta kerrotaan enemmän (OL 76:25–29).

Lusifer karkotettiin taivaasta kuolevaisuutta edeltävässä olemassaolossa, **Jes.** 14:12 (Luuk. 10:18; 2. Nefi 24:12).

Karkotuksensa jälkeen hänestä tuli Saatana ja Perkele, **OL** 76:25–29 (Moos. 4:1–4).

Luukas. *Katso myös* Apostolien teot; Evankeliumi (Uuden testamentin kirja)

Uudessa testamentissa Luukkaan evankeliumin ja Apostolien tekojen kirjoittaja sekä Paavalin lähetystyötoveri. Luukkaan vanhemmat olivat kreikkalaisia, ja hän harjoitti lääkärin ammattia (Kol. 4:14). Luukas oli hyvin koulutettu. Hän ilmaisee olleensa apostoli Paavalin toveri kertoessaan, että hän liittyi Paavalin seuraan Troaksessa (Ap. t. 16:10–11). Luukas oli Paavalin kanssa myös Filippissä, kun Paavali oli viimeistä kertaa matkalla Jerusalemiin (Ap. t. 20:6), ja he olivat yhdessä aina Roomaan saapumiseensa asti. Luukas oli Paavalin kanssa myös, kun Paavali oli toisen kerran vankeudessa Roomassa (2. Tim. 4:11). Perimätiedon mukaan Luukas kuoli marttyyrinä.

Luukkaan evankeliumi: Kertomus, jonka Luukas kirjoitti Jeesuksesta Kristuksesta ja hänen palvelutyöstään kuolevaisuudessa. Apostolien tekojen kirja on jatkoa Luukkaan evankeliumille. Luukas jätti jälkeensä hyvin kirjoitetun kertomuksen Jeesuksen palvelutyöstä esittäen hänet sekä juutalaisten että pakanoiden Vapahtajana. Hän kirjoitti paljon Jeesuksen opetuksista ja teoista. Ainoastaan Luukkaan evankeliumissa kerrotaan Gabrielin käynnistä Sakariaan ja Marian luona (Luuk. 1), paimenten käynnistä Jeesus-lapsen luona (Luuk. 2:8–18), Jeesuksesta temppelissä 12-vuotiaana (Luuk. 2:41–52), seitsemänkymmenen lähettämisestä (Luuk. 10:1–24), että Jeesus hikoili verta (Luuk. 22:44), Jeesuksen keskustelusta pahantekijän kanssa ristillä (Luuk. 23:39–43) ja että Jeesus söi kalaa ylösnousemuksensa jälkeen (Luuk. 24:42–43).

Katso lukujen esittelyä artikkelista Evankeliumi: Uuden testamentin kirja.

Luvattu maa

Maa, jonka Herra lupaa perinnöksi uskollisille seuraajilleen ja usein myös heidän jälkeläisilleen. Luvattuja maita on monia. Luvattu maa tarkoittaa Mormonin kirjassa usein Amerikan mannerta.

Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan, **1. Moos.** 12:7 (Abr. 2:19). Minä annan sinulle ja jälkeläisillesi Kanaaninmaan, **1. Moos.** 17:8 (1. Moos. 28:13). Mooses määräsi rajat Israelille Kanaaninmaassa, **4. Moos.** 34:1–12 (4. Moos. 27:12).

Teidät johdatetaan lupauksen maahan, **1. Nefi** 2:20 (1. Nefi 5:5). Herra johdattaa pois vanhurskaat ihaniin maihin, **1. Nefi** 17:38. Jos Lehin jälkeläiset pitävät Jumalan käskyt, he menestyvät lupauksen maassa, **2. Nefi** 1:5–9. Israel on palaava lupauksen maihinsa, **2. Nefi** 24:1–2 (Jes. 14:1–2). Kansan, joka pitää tätä luvattua maata hallussaan, tulee palvella Jumalaa, tai kansa hävitetään, **Et.** 2:9–12.

Tämä on lupauksen maa ja Siionin kaupungin paikka, **OL** 57:2. Juuda voi alkaa palata Abrahamin maihin, **OL** 109:64.

Uusi-Jerusalem rakennetaan Amerikan mantereelle, **UK** 1:10.

Lähetystyö. *Katso myös* Evankeliumi; Saarnaaminen

Jeesuksen Kristuksen evankeliumin levittämistä sanoin ja esimerkein.

Kuinka ihanat ovat vuorilla ilosanoman tuojan askelet, **Jes.** 52:7. Minä etsin itse lampaani ja pidän niistä huolen, **Hes.** 34:11.

Julistakaa evankeliumi kaikille luoduille, **Mark.** 16:15 (Morm. 9:22). Vainio on jo vaalennut korjattavaksi, **Joh.** 4:35. Kuinka kukaan voi julistaa, ellei häntä ole lähetetty, **Room.** 10:15.

Opettakaa heille Jumalan sanaa hyvin uutterasti, **MK Jaak.** 1:19. Herra antaa opettaa sanaansa kaikille kansakunnille, **Alma** 29:8.

Heikot ja vähäiset julistavat minun evankeliumiani, **OL** 1:23. Ihmeellinen teko on tulemaisillaan julki, **OL** 4:1. Jos te teette työtä koko elinaikanne ja johdatatte minun luokseni yhden sielun, kuinka suuri teidän ilonne onkaan, **OL** 18:15. Minun valittuni kuulevat minun ääneni eivätkä paaduta sydäntänsä, **OL** 29:7. Lähtekää saarnaamaan minun evankeliumiani kaksittain, **OL** 42:6. Äänen täytyy lähteä tästä paikasta, **OL** 58:64. Avatkaa suunne julistamaan minun evankeliumiani, **OL** 71:1. Julistakaa totuutta ilmoitusten ja käskyjen mukaan, **OL** 75:4. Jokaisen, jota on varoitettu, tulee varoittaa lähimmäistään, **OL** 88:81 (OL 38:40–41). Herra huolehtii evankeliumin saarnaajien perheistä, **OL** 118:3. Jumalan palvelijat lähtevät maailmaan, **OL** 133:38. Kun uskolliset vanhimmat poistuvat kuolevaisesta elämästä, he jatkavat työtään, **OL** 138:57.

Maa. *Katso myös* Luominen; Maailma

Taivaankappale, jolla me elämme. Jumala loi sen Jeesuksen Kristuksen kautta ihmisen käyttöön tämän koetusajaksi kuolevaisuudessa. Lopulta siitä tulee kirkastettu ja korotettu (OL 77:1–2; 130:8–9). Maasta tulee iankaikkinen perintö niille, jotka ovat eläneet selestisen kirkkauden arvoisesti (OL 88:14–26). He saavat olla Isän ja Pojan luona (OL 76:62).

Luotu ihmistä varten: Jumala antoi maan ihmisen valtaan, **1. Moos.** 1:28 (Moos. 2:28). Maa on Herran, **2. Moos.** 9:29 (Ps. 24:1). Herra on antanut maan ihmislapsille, **Ps.** 115:16. Minä tein maan ja loin ihmisen sitä asumaan, **Jes.** 45:12.

Ihminen tuli maan päälle hänen sanansa voimasta, **MK Jaak.** 4:9.

Maa annetaan niille, jotka ovat ottaneet Pyhän Hengen oppaakseen, **OL** 45:56–58 (OL 103:7). Niitä, jotka ovat olleet kuuliaisia evankeliumille, palkitaan maan hyvyydellä, **OL** 59:3. Maan köyhät ja sävyisät perivät sen, **OL** 88:17 (Matt. 5:5; 3. Nefi 12:5).

Teemme maan ja koettelemme heitä, **Abr.** 3:24–25.

Elävä kokonaisuus: Maa pysyy ikuisesti, **Saarn.** 1:4.

Lasimeri on maa pyhitetyssä, kuolemattomassa ja iankaikkisessa tilassaan, **OL** 77:1. Maa täytyy pyhittää ja valmistaa selestistä kirkkautta varten, **OL** 88:18–19.

Maa murehti ääneen, **Moos.** 7:48.

Maan jako: Kokoontukoot vedet yhteen paikkaan, **1. Moos.** 1:9. Pelegin aikana ihmissuku hajaantui yli maan, **1. Moos.** 10:25.

Veden vetäydyttyä maasta tuli oivallinen, **Et.** 13:2.

Maasta tulee sellainen kuin se oli ennen jakamistaan, **OL** 133:24.

Maan puhdistaminen: Maan päällä satoi 40 päivää, **1. Moos.** 7:4.

Maata säilytetään sitä päivää varten, jona tuomio tulee, odottamassa tulen tuhoa, **2. Piet.** 3:7.

Tämän päivän jälkeen tulee palaminen, **OL** 64:24.

Maa haluaa tulla puhdistetuksi saastaisuudesta, **Moos.** 7:48.

Maan lopullinen tila: Maa kääritään kokoon kuin kirjakäärö, ja se katoaa, **3. Nefi** 26:3 (OL 29:23). On oleva uusi taivas ja uusi maa, **Et.** 13:9 (OL 29:23).

Lasimeri on maa pyhitetyssä, kuolemattomassa ja iankaikkisessa tilassaan, **OL** 77:1. Maa täytyy pyhittää ja valmistaa selestistä kirkkautta varten, **OL** 88:18–19. Tästä maasta tehdään kristallin kaltainen, ja siitä tulee urim ja tummim, **OL** 130:8–9.

Maa saa levätä tuhat vuotta, **Moos.** 7:64. Maa uudistetaan, **UK** 1:10.

Maailma. *Katso myös* Babylon; Kuolevaisuus; Maa

Maa; kuolevaisten ihmisten koetuspaikka. Kuvaannollisesti ne ihmiset, jotka eivät tottele Jumalan käskyjä.

Kuolevainen olemassaolo: Maailmassa te olette ahtaalla, **Joh.** 16:33.

Älkää pelätkö kuolemaa, sillä tässä maailmassa teidän ilonne ei ole täysi, **OL** 101:36.

Ihmiset, jotka eivät tottele käskyjä: Minä vaadin maailman tilille pahuudestaan, **Jes.** 13:11 (2. Nefi 23:11).

Jos maailma vihaa teitä, muistakaa, että ennen teitä se on vihannut minua, **Joh.** 15:18–19.

Suuri ja avara rakennus oli maailman ylpeys, **1. Nefi** 11:36.

Maailma kypsyy pahuudessa, **OL** 18:6. Varjele itsesi, niin ettei maailma saastuta, **OL** 59:9. Se, joka on uskollinen ja kestää, voittaa maailman, **OL** 63:47. Te ette saa elää maailman tavan mukaan, **OL** 95:13.

Maailman loppu: Minä luon uuden maan. Menneitä ei enää muistella, **Jes.** 65:17 (Ilm. 21:1; UK 1:10).

Niin kuin rikkavilja kootaan ja hävitetään polttamalla, niin tapahtuu maailman lopussa, **Matt.** 13:40, 49 (Mal. 3:19; MK Jaak. 6:3).

Viinitarhani minä poltatan tulella, **MK Jaak.** 5:77 (OL 64:23–24).

Herra hävittää Saatanan ja hänen tekonsa maailman lopussa, **OL** 19:3. Maa kuolee, mutta se tehdään jälleen eläväksi, **OL** 88:25–26.

Herra näytti Henokille kaiken maailman loppuun saakka, **Moos.** 7:67.

Maailmallisuus. *Katso myös* Raha; Rikkaus; Turhuus; Ylpeys

Epävanhurskas halu ja pyrkimys saada ajallisia rikkauksia ja tavaraa hengellisten asioiden kustannuksella.

Mitä hyödyttää ihmistä, jos hän voittaa omakseen koko maailman mutta menettää sielunsa, **Matt.** 16:26.

He kiinnittivät sydämensä maailman rikkauksiin ja turhuuksiin, **Alma** 4:8 (Alma 31:27).

Sinun tulee panna pois se, mikä on tästä maailmasta, **OL** 25:10. Ihmisten sydän on kiinnittynyt paljon siihen, mikä on tästä maailmasta, **OL** 121:35.

Maailman loppu. *Katso* Maailma: Maailman loppu

Magog. *Katso myös* Gog; Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen

Raamatussa maa ja kansa lähellä

Mustaamerta. Maan kuningas Gog johtaa Magogin sotajoukkoja viimeisessä suuressa taistelussa ennen Kristuksen toista tulemista (Hes. 38:2; 39:6). Pyhissä kirjoituksissa puhutaan toisestakin suuresta Gogin ja Magogin taistelusta Jumalan joukkojen ja pahan joukkojen välillä tuhatvuotisen valtakunnan lopussa (Ilm. 20:7–9; OL 88:111–116).

Malakia

Vanhan testamentin profeetta, joka kirjoitti ja profetoi noin vuonna 430 eKr.

Malakian kirja: Malakian kirja eli profetia on Vanhan testamentin viimeinen kirja. Siinä näyttää olevan neljä pääaihetta: 1) Israelin synnit – Malakia 1:6–2:17; 3:8–9; 2) Israelia tottelemattomuuden vuoksi kohtaavat tuomiot – Malakia 1:14; 2:2–3, 12; 3:5; 3) lupaukset kuuliaisuudesta – Malakia 3:10–12, 16–18, 20–21 ja 4) Israelia koskevat profetiat – Malakia 3:1–5, 19, 23–24 (OL 2; 128:17; JS–H 1:37–39).

Malakia kirjoitti profetiassaan Johannes Kastajasta (Mal. 3:1; Matt. 11:10), kymmenysten laista (Mal. 3:7–12), Herran toisesta tulemisesta (Mal. 3:23) ja Elian paluusta (Mal. 3:23–24; OL 2; 128:17; JS–H 1:37–39). Vapahtaja esitti Malakian kirjan luvun 3 kokonaisuudessaan nefiläisille (3. Nefi 24–25).

Malli

Mallia seuraamalla ihminen voi päästä tiettyihin tuloksiin. Pyhissä kirjoituksissa *malli* tarkoittaa yleensä esimerkkiä tietystä elämäntavasta tai rakennussuunnitelmaa.

Herra käski Israelia rakentamaan telttamajan Moosekselle näytetyn mallin mukaan, **2. Moos.** 25. Daavid antoi Salomolle temppelin rakennussuunnitelman, **1. Aik.** 28:11–13.

Näin olisin myös vastedes esimerkkinä niille, jotka uskovat häneen, **1. Tim.** 1:16.

Minä annan teille mallin kaikkeen, jotta ette eksyisi, **OL** 52:14.

Mammona. *Katso myös* Raha

Aramean kielen sana, joka merkitsee ’omaisuus’ (Matt. 6:24; Luuk. 16:9; OL 82:22).

Manasse. *Katso myös* Efraim; Israel; Joosef, Jaakobin poika

Vanhassa testamentissa Asenatin ja Egyptiin myydyn Joosefin vanhin poika (1. Moos. 41:50–51). Hän ja hänen veljensä Efraim olivat Jaakobin (Israelin) pojanpoikia, mutta hän otti heidät omiksi lapsikseen ja siunasi heidät kuin omat poikansa (1. Moos. 48:1–20).

Manassen heimo: Manassen jälkeläiset luettiin Israelin heimoihin (4. Moos. 1:34–35; Joos. 13:29–31). Mooseksen Joosefin heimolle antama siunaus, joka annettiin myös Efraimille ja Manasselle, on Viidennen Mooseksen kirjan kohdassa 33:13–17. Manassen maat olivat osaksi Jordanin länsipuolella ja Efraimin naapurissa. Efraimilaisilla oli siirtokuntia myös Jordanin itäpuolella Basanin ja Gileadin hedelmällisillä laidunmailla. Viimeisinä aikoina Manassen heimo auttaa Efraimin heimoa hajallaan olevan Israelin kokoamisessa (5. Moos. 33:13–17). Mormonin kirjan profeetta Lehi oli Manassen jälkeläinen (Alma 10:3).

Manifesti. *Katso myös* Avioliitto: Pluraaliavioliitto; Woodruff, Wilford

Presidentti Wilford Woodruffin vuonna 1890 antama virallinen julistus, jossa lausutaan selvästi, että kirkon ja sen jäsenten täytyy alistua maan lakiin eikä solmia enää pluraaliavioliittoja (VJ 1). Presidentti Woodruff antoi manifestin Jumalalta saamansa näyn ja ilmoituksen jälkeen.

Manna. *Katso myös* Elämän leipä; Toinen Mooseksen kirja

Pienirakeista ruoka-ainetta, joka maistui hunajaleivältä (2. Moos. 16:14–31) tai öljyleivoksilta (4. Moos. 11:7–8). Herra antoi sitä Israelin lasten ravinnoksi heidän ollessaan neljäkymmentä

vuotta autiomaassa (2. Moos. 16:4–5, 14–30, 35; Joos. 5:12; 1. Nefi 17:28).

Israelin lapset käyttivät siitä nimitystä manna (hepreaksi *man hu*), joka merkitsee 'Mitä tämä on?' koska he eivät tienneet, mitä se oli (2. Moos. 16:15). Sitä sanottiin myös "enkelten leiväksi" ja "leiväksi taivaasta" (Ps. 78:24–25; Joh. 6:31). Se oli vertauskuva Kristuksesta, joka olisi elämän leipä (Joh. 6:31–35).

Maria, Betanian. *Katso myös* Lasarus; Martta

Uudessa testamentissa Lasaruksen ja Martan sisar.

Maria istui Jeesuksen jalkojen juuressa ja kuunteli, **Luuk.** 10:39, 42. Maria ja hänen sisarensa Martta lähettivät Jeesukselle sanan, **Joh.** 11:1–45. Maria voiteli Jeesuksen jalat kalliilla öljyllä, **Joh.** 12:3–8.

Maria, Jeesuksen äiti. *Katso myös* Jeesus Kristus; Joosef, Marian mies

Uudessa testamentissa neitsyt, jonka Isä Jumala valitsi lihaan tulevan Poikansa äidiksi. Jeesuksen syntymän jälkeen Maria sai muita lapsia (Mark. 6:3).

Maria oli kihlattu Joosefille, **Matt.** 1:18 (Luuk. 1:27). Joosefia kiellettiin purkamasta avioliittosopimusta eli kihlausta, **Matt.** 1:18–25. Tietäjät kävivät Marian luona, **Matt.** 2:11. Maria ja Joosef pakenivat Jeesus-lapsen kanssa Egyptiin, **Matt.** 2:13–14. Herodeksen kuoleman jälkeen perhe palasi takaisin ja meni Nasaretiin, **Matt.** 2:19–23. Enkeli Gabriel ilmestyi Marialle, **Luuk.** 1:26–38. Maria kävi serkkunsa Elisabetin luona, **Luuk.** 1:36, 40–45. Marian kiitosvirsi Herralle, **Luuk.** 1:46–55. Maria meni Joosefin kanssa Betlehemiin, **Luuk.** 2:4–5. Maria synnytti Jeesuksen ja pani hänet seimeen, **Luuk.** 2:7. Paimenet menivät Betlehemiin Kristus-lasta katsomaan, **Luuk.** 2:16–20. Maria ja Joosef veivät Jeesuksen Jerusalemin temppeliin, **Luuk.** 2:21–38. Maria ja Joosef veivät Jeesuksen pääsiäisjuhlille, **Luuk.** 2:41–52. Maria oli Kaanan häissä, **Joh.** 2:2–5. Ristillä riippuessaan Vapahtaja pyysi Johannesta huolehtimaan hänen äidistään, **Joh.** 19:25–27. Maria oli apostolien seurassa, kun Kristus oli otettu taivaaseen, **Ap. t.** 1:14.

Maria oli neitsyt, kaikkia muita neitsyitä kauniimpi, **1. Nefi** 11:13–20. Kristuksen äidin nimi oli oleva Maria, **Moosia** 3:8. Maria oli oleva neitsyt, kallisarvoinen ja valittu astia, **Alma** 7:10.

Maria, Magdalan

Uudessa testamentissa nainen, josta tuli harras Jeesuksen Kristuksen opetuslapsi. Maria oli kotoisin Magdalasta, joka sijaitsi Galileanjärven länsirannalla.

Maria oli ristin juurella, **Matt.** 27:56 (Mark. 15:40; Joh. 19:25). Maria oli Jeesuksen hautajaisissa, **Matt.** 27:61 (Mark. 15:47). Maria oli haudalla ylösnousemuksen aamuna, **Matt.** 28:1 (Mark. 16:1; Luuk. 24:10; Joh. 20:1, 11). Ylösnousemuksensa jälkeen Jeesus ilmestyi ensimmäiseksi Marialle, **Mark.** 16:9 (Joh. 20:14–18). Mariasta lähti seitsemän pahaa henkeä, **Luuk.** 8:2.

Maria, Markuksen äiti. *Katso myös* Markus

Uudessa testamentissa Markuksen evankeliumin kirjoittajan Johannes Markuksen äiti (Ap. t. 12:12).

Markus. *Katso myös* Evankeliumi (Uuden testamentin kirja)

Uudessa testamentissa Johannes Markus, Jerusalemissa asuvan Marian poika (Ap. t. 12:12); saattoi olla myös Barnabaksen serkku (tai veljenpoika) (Kol. 4:10). Markus lähti Paavalin ja Barnabaksen kanssa Jerusalemista heidän ensimmäiselle lähetysmatkalleen ja erosi heistä Pergessä (Ap. t. 12:25; 13:5, 13). Myöhemmin Markus liittyi Barnabaksen seuraan ja meni hänen kanssaan Kyprokseen (Ap. t. 15:37–39). Markus oli Paavalin luona Roomassa (Kol. 4:10; Filem. 1:24). Markus oli Pietarin luona Babylonissa (luultavasti

Rooman peitenimi) (1. Piet. 5:13). Markus oli myös Timoteuksen luona Efesossa (2. Tim. 4:11).

Markuksen evankeliumi: Uuden testamentin toinen kirja. Markuksen evankeliumi kirjoitettiin mahdollisesti Pietarin johdolla. Markuksen tavoitteena on esittää Herra Jumalan Poikana, joka eli ja toimi ihmisten keskuudessa. Markus kuvaa voimakkaasti ja nöyrästi Jeesuksen sivustakatsojiinsa jättämiä vaikutelmia. Perimätiedon mukaan Markus kävi Pietarin kuoleman jälkeen Egyptissä, järjesti seurakunnan Aleksandriaan ja koki marttyyrikuoleman.

Katso luetteloa Markuksen evankeliumissa kerrotuista Vapahtajan elämän tapahtumista liitteen kohdasta Evankeliumiharmonia.

Marsh, Thomas B.

Kahdentoista apostolin koorumin ensimmäinen presidentti vuonna 1830 tapahtuneen kirkon palauttamisen jälkeen. Hänellä oli kahdelletoista kuuluvat valtakunnan avaimet (OL 112:16), ja vuonna 1838 häntä käskettiin ilmoituksen kautta julistamaan Herran sanaa (OL 118:2). Opin ja liittojen luku 31 on osoitettu hänelle. Marsh erotettiin kirkosta vuonna 1839, mutta hänet kastettiin uudestaan heinäkuussa 1857.

Martta. *Katso myös* Lasarus; Maria, Betanian

Uudessa testamentissa Lasaruksen ja Marian sisar (Luuk. 10:38–42; Joh. 11:1–46; 12:2).

Marttyyri

Henkilö, joka antaa mieluummin henkensä kuin kieltää Kristuksen, evankeliumin tai vanhurskaat uskonkäsityksensä ja periaatteensa.

Jumalattomat ovat syypäitä viattoman veren vuodattamiseen Abelista Sakarjaan asti, **Matt.** 23:35 (Luuk. 11:50–51). Joka elämänsä Kristuksen tähden ja evankeliumin tähden kadottaa, on sen pelastava, **Mark.** 8:35 (OL 98:13). Stefanos kivitettiin, **Ap. t.** 7:59 (Ap. t. 22:20). Testamentin tekijän kuolema on aina voitava näyttää toteen, **Hepr.** 9:16–17.

Abinadi kaatui kärsittyään polttokuoleman, **Moosia** 17:20. Kääntyneet ammonihalaiset heitettiin tuleen, **Alma** 14:8–11. Monet surmattiin, koska he todistivat näistä asioista, **3. Nefi** 10:15.

Joka antaa henkensä minun asiassani, löytää iankaikkisen elämän, **OL** 98:13–14. Joseph Smith ja Hyrum Smith olivat evankeliumin palautuksen marttyyrejä, **OL** 135. Joseph Smith sinetöi todistuksensa verellään, **OL** 136:39.

Matteus. *Katso myös* Evankeliumi (Uuden testamentin kirja)

Jeesuksen Kristuksen apostoli ja Uuden testamentin ensimmäisen kirjan kirjoittaja. Juutalainen Matteus, joka oli roomalaisten verojen kerääjä Kapernaumissa, oli luultavasti Herodes Antipaksen palveluksessa. Ennen kääntymistään hänet tunnettiin nimellä Leevi, Alfeuksen poika (Mark. 2:14). Pian sen jälkeen kun Jeesus oli kutsunut hänet opetuslapsekseen, hän järjesti pidot, joissa Herra oli läsnä (Matt. 9:9–13; Mark. 2:14–17; Luuk. 5:27–32). Luultavasti Matteus tunsi laajalti Vanhan testamentin kirjoitukset ja pystyi näkemään, kuinka yksityiskohtaisesti profetiat täyttyivät Herran elämässä. Apostolin myöhemmistä vaiheista ei tiedetä paljoakaan. Erään perimätiedon mukaan hän kuoli marttyyrinä.

Matteuksen evankeliumi: Ensimmäinen kirja Uudessa testamentissa. Matteuksen evankeliumi kirjoitettiin alun perin luultavasti Palestiinan juutalaisten käyttöön. Siinä on paljon lainauksia Vanhasta testamentista. Matteuksen päätavoitteena oli osoittaa, että Jeesus oli Messias, josta Vanhan testamentin profeetat olivat puhuneet. Hän tähdensi myös, että Jeesus on ihmisten Kuningas ja Tuomari.

Katso luetteloa Matteuksen evankeliumissa kerrotuista Vapahtajan elämän tapahtumista liitteen kohdasta Evankeliumiharmonia.

Mattias. *Katso myös* Apostoli: Apostolien valitseminen

Mies, joka valittiin Juudas Iskariotin tilalle kahdentoista apostolin koorumiin (Ap. t. 1:15–26). Hän oli ollut opetuslapsena koko sen ajan, kun Jeesus palveli kuolevaisuudessa (Ap. t. 1:21–22).

Melkisedek. *Katso myös* Melkisedekin pappeus; Salem

Suuri Vanhan testamentin ylipappi, profeetta ja johtaja, joka eli vedenpaisumuksen jälkeen Abrahamin aikana. Häntä kutsuttiin Salemin (Jerusalemin) kuninkaaksi, rauhan kuninkaaksi, vanhurskauden kuninkaaksi (jota hepreankielinen nimi *Melkisedek* merkitsee) ja Korkeimman Jumalan papiksi.

Abraham maksoi kymmenykset Melkisedekille, **1. Moos.** 14:18–20. Melkisedekin kansa teki vanhurskaita tekoja ja pääsi taivaaseen, **JSR 1. Moos.** 14:25–40.

Kristus oli ylipappi Melkisedekin järjestyksen mukaan, **Hepr.** 5:6. Melkisedek oli Salemin kuningas ja Korkeimman Jumalan pappi, **Hepr.** 7:1–3.

Kukaan ei ollut Melkisedekiä suurempi, **Alma** 13:14–19.

Abraham sai pappeuden Melkisedekiltä, **OL** 84:14. Kunnioituksesta Herran nimeä kohtaan muinainen kirkko kutsui korkeampaa pappeutta Melkisedekin pappeudeksi, **OL** 107:1–4.

Melkisedekin pappeus. *Katso myös* Melkisedek; Pappeus; Vanhin

Melkisedekin pappeus on korkeampi eli suurempi pappeus; Aaronin pappeus on vähäisempi pappeus. Melkisedekin pappeuteen kuuluvat kirkon hengellisten siunausten avaimet. Jumalisuuden voima ilmenee ihmisille korkeamman pappeuden toimituksissa (OL 84:18–25; 107:18–21).

Jumala ilmoitti tämän korkeamman pappeuden ensiksi Aadamille. Tämä pappeus on ollut kaikkien taloudenhoitokausien patriarkoilla ja profeetoilla (OL 84:6–17). Aluksi sitä kutsuttiin Pyhäksi pappeudeksi Jumalan Pojan järjestyksen mukaan. Myöhemmin sitä alettiin sanoa Melkisedekin pappeudeksi (OL 107:2–4).

Kun Israelin lapset eivät eläneet Melkisedekin pappeuden etuoikeuksien ja liittojen mukaan, Herra otti pois korkeamman lain ja antoi heille vähäisemmän pappeuden ja vähäisemmän lain (OL 84:23–26), Aaronin pappeuden ja Mooseksen lain. Kun Jeesus tuli maan päälle, hän palautti Melkisedekin pappeuden juutalaisille ja alkoi rakentaa kirkkoa heidän keskuuteensa. Pappeus ja kirkko katosivat kuitenkin jälleen luopumuksen vuoksi. Myöhemmin ne palautettiin Joseph Smith nuoremman kautta (OL 27:12–13; 128:20; JS–H 1:73).

Melkisedekin pappeudessa on vanhimman, ylipapin, patriarkan, seitsenkymmenen ja apostolin virat (OL 107). Melkisedekin pappeus tulee aina kuulumaan Jumalan valtakuntaan maan päällä.

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentti on ylipappeuden eli Melkisedekin pappeuden presidentti, ja hänellä on hallussaan kaikki Jumalan valtakuntaan maan päällä kuuluvat avaimet. Presidentin kutsumus on vain yhdellä miehellä kerrallaan, ja hän on maan päällä ainoa ihminen, jolla on valtuus käyttää kaikkia pappeuden avaimia (OL 107:64–67; 132:7).

Kristus on pappi ikuisesti, ja hänen pappeutensa on Melkisedekin pappeutta, **Ps.** 110:4 (Hepr. 5:6, 10; 7:11).

Melkisedekin pappeus hallitsee evankeliumia, **Hepr.** 7 (OL 84:18–25).

Melkisedek osoitti voimallista uskoa ja sai ylipappeuden viran, **Alma** 13:18.

Melkisedekin pappeus annettiin Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle, **OL** 27:12–13 (JS–H 1:72). Ne, jotka ottavat vastaan tämän pappeuden, ottavat vastaan valan ja liiton, **OL** 84:33–42. On olemassa kaksi jaostoa eli suurta osastoa: Melkisedekin pappeus ja Aaronin pappeus, **OL** 107:6. Melkisedekin pappeuteen kuuluu oikeus antaa kaikkia

hengellisiä siunauksia, **OL** 107:8–18. Mooses, Elias ja Elia antoivat Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle pappeuden avaimet, **OL** 110:11–16. Nyt minä annan teille pappeuteeni kuuluvat virkailijat, jotta te pitäisitte hallussanne sen avaimet, **OL** 124:123.

Merkit Jeesuksen Kristuksen syntymästä ja kuolemasta. *Katso myös* Jeesus Kristus

Jeesuksen syntymään ja kuolemaan liittyviä tapahtumia.

Syntymä: Neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, **Jes.** 7:14. Betlehemistä nousee Israelille hallitsija, **Miika** 5:1.

Samuel Lamanilainen profetoi valoisasta, joka kestäisi päivän, yön ja päivän, uudesta tähdestä ja muista merkeistä, **Hel.** 14:2–6. Merkit täyttyivät, **3. Nefi** 1:15–21.

Kuolema: Samuel Lamanilainen profetoi pimeydestä, ukkosesta ja salamoinnista ja maan järähtelystä, **Hel.** 14:20–27. Merkit täyttyivät, **3. Nefi** 8:5–23.

Merkki. *Katso myös* Aikojen merkit; Ihme; Tosi kirkon tunnusmerkit

Tapahtuma tai kokemus, jonka ihmiset ymmärtävät todisteeksi tai osoitukseksi jostakin. Merkki on Jumalan aiheuttama yleensä ihmeellinen tapahtuma, mutta Saatanallakin on valta näyttää merkkejä tietyin ehdoin. Pyhien tulisi tavoitella Hengen lahjoja mutta ei merkkejä uteliaisuuden tyydyttämiseksi tai uskon tueksi. Herra antaa merkkejä hyväksi katsomallaan tavalla niille, jotka uskovat (OL 58:64).

Herra antaa itse teille merkin, **Jes.** 7:14 (2. Nefi 17:14). Jumala antaa ennusmerkkejä ja tekee ihmeitä taivaassa ja maan päällä, **Dan.** 6:28.

Tämä paha ja uskoton sukupolvi vaatii merkkiä, **Matt.** 12:39 (Matt. 16:4; Luuk. 11:29). Niitä, jotka uskovat, seuraavat nämä tunnusmerkit, **Mark.** 16:17 (Morm. 9:24; Et. 4:18; OL 84:65).

Serem pyysi merkkiä, **MK Jaak.** 7:13–20. Korihor pyysi merkkiä, **Alma** 30:48–60. Näytä meille merkki, niin me uskomme, **Alma** 32:17. Suurin osa ihmisistä uskoi merkkeihin ja ihmeisiin, **3. Nefi** 1:22. Ihmiset unohtivat merkit ja ihmeet, **3. Nefi** 2:1. Te ette saa todistusta, ennen kuin uskonne on koeteltu, **Et.** 12:6.

Älkää pyytäkö ihmeitä, ellen minä käske teitä, **OL** 24:13. Usko ei tule merkeistä, vaan merkit seuraavat niitä, jotka uskovat, **OL** 63:7–11.

Noina aikoina nousee vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja, ja he näyttävät suuria merkkejä ja ihmeitä, **JS–M** 1:22.

Merkkiviiri

Pyhissä kirjoituksissa lippu tai viiri, jonka luokse ihmiset kokoontuvat yhteisen tarkoituksen tai yhteenkuuluvuuden vuoksi. Muinaisina aikoina merkkiviiri osoitti taisteleville sotilaille kokoontumispaikan. Mormonin kirja ja Jeesuksen Kristuksen kirkko ovat vertauskuvallisia merkkiviirejä kaikille maan kansoille.

Herra kohottaa merkkiviirin kaukaiselle kansalle, **Jes.** 5:26 (2. Nefi 15:26). Iisain juurivesa kohoaa merkkiviirinä kansoille, **Jes.** 11:10 (2. Nefi 21:10; OL 113:6).

Kohottakaa rauhan viiri, **OL** 105:39.

Mesak. *Katso* Sadrak, Mesak ja Abed-Nego

Messias. *Katso myös* Jeesus Kristus; Voideltu

Aramean ja heprean kielen sana, joka merkitsee 'Voideltu'. Uudessa testamentissa Jeesusta kutsutaan Kristukseksi, joka on kreikan kielen vastine sanalle *Messias.* Se tarkoittaa voideltua Profeettaa, Pappia, Kuningasta ja Pelastajaa, jonka tuloa juutalaiset innokkaasti odottivat.

Monet juutalaiset odottivat ainoastaan Rooman vallasta vapauttajaa ja suurempaa kansallista vaurautta. Kun Messias sitten tuli, johtajat ja monet muut hylkäsivät hänet. Vain nöyrät ja uskolliset pystyivät näkemään Jeesus Nasaretilaisessa todellisen Kristuksen (Jes. 53; Matt. 16:16; Joh. 4:25–26).

Henki on Messiaan yllä, hän ilmoittaa hyvän sanoman ja julistaa vapautusta, **Jes.** 61:1–3 (Luuk. 4:18–21).

Me olemme löytäneet Messiaan! – se merkitsee: Voidellun, **Joh.** 1:41 (Joh. 4:25–26).

Jumala nosti juutalaisten keskuudesta Messiaan eli toisin sanoen Vapahtajan, **1. Nefi** 10:4. Jumalan Poika oli Messias, joka oli tuleva, **1. Nefi** 10:17. Lunastus tulee pyhässä Messiaassa ja hänen kauttansa, **2. Nefi** 2:6. Messias tulee ajan täyttyessä, **2. Nefi** 2:26. Messias nousee kuolleista, **2. Nefi** 25:14.

Messiaan nimessä minä annan Aaronin pappeuden, **OL** 13.

Herra sanoi: Minä olen Messias, Siionin Kuningas, **Moos.** 7:53.

Metuselah. *Katso myös* Henok

Vanhassa testamentissa Henokin poika, joka eli 969 vuotta (1. Moos. 5:21–27; Luuk. 3:37; Moos. 8:7). Hän oli vanhurskas profeetta, joka jäi maan päälle, kun Henokin kaupunki otettiin taivaaseen. Hän jäi maan päälle saadakseen jälkeläisiä, joiden kautta Nooa oli tuleva (Moos. 8:2–3).

Mieli

Henkiset kyvyt; tietoinen ajattelu.

Palvele häntä alttiisti ja koko sydämestäsi, **1. Aik.** 28:9.

Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko mielestäsi, **Matt.** 22:37.

Lihallinen mieli tuottaa kuoleman, ja hengellinen mieli tuottaa iankaikkisen elämän, **2. Nefi** 9:39. Herran ääni tuli mieleeni, **En.** 1:10. Sanalla oli voimallisempi vaikutus kansan mieleen kuin miekalla, **Alma** 31:5.

Minä puhun sinulle sinun mielessäsi, **OL** 8:2. Tutki sitä tarkoin mielessäsi, **OL** 9:8. Antakaa iankaikkisuuden vakavien totuuksien viipyä mielessänne, **OL** 43:34. Teidän mielenne on pimentynyt menneinä aikoina, **OL** 84:54. Käykää vuoteeseenne aikaisin, nouskaa varhain, jotta ruumiinne ja mielenne olisivat virkistyneitä, **OL** 88:124.

Saatana ei tuntenut Jumalan mieltä, **Moos.** 4:6. Herra kutsui kansaansa Siioniksi, koska sillä oli yksi sydän ja yksi mieli, **Moos.** 7:18.

Mietiskellä. *Katso* Pohtiminen

Miika

Vanhan testamentin profeetta. Lähtöisin Moreset-Gatista Juudan tasangolta. Profetoi Hiskian ollessa kuninkaana (Miika 1:1–2).

Miikan kirja: Vanhassa testamentissa ainoastaan Miikan kirjassa mainitaan, että Messias oli syntyvä Betlehemissä (Miika 5:1). Herra neuvoo Miikan kirjassa kansaansa ja kertoo sille hyvyydestään sitä kohtaan menneisyydessä. Hän vaatii kansaltaan oikeutta, laupeutta ja nöyryyttä (Miika 6:8).

Mikael. *Katso myös* Aadam; Ylienkeli

Nimi, jolla Aadam tunnettiin kuolevaisuutta edeltävässä elämässä. Häntä kutsutaan ylienkeliksi. Hepreassa nimi Mikael merkitsee ʼKuka on kuin Jumalaʼ.

Mikael, yksi suurimmista enkeliruhtinaista, tuli auttamaan Danielia, **Dan.** 10:13, 21 (OL 78:16). Viimeisinä aikoina astuu esiin Mikael, suuri enkeliruhtinas, **Dan.** 12:1.

Ylienkeli Mikael kiisteli Paholaisen kanssa, **Juud.** 1:9. Mikael ja hänen enkelinsä taistelivat lohikäärmettä vastaan, **Ilm.** 12:7 (Dan. 7).

Mikael on Aadam, **OL** 27:11 (OL 107:53–57; 128:21). Mikael, Herran ylienkeli, soittaa pasuunaa, **OL** 29:26. Mikael kokoaa sotajoukkonsa taistelemaan Saatanaa vastaan, **OL** 88:112–115. Mikaelin äänen kuultiin paljastavan Perkeleen, **OL** 128:20.

MINÄ OLEN. *Katso myös* Jeesus Kristus; Jehova

Yksi Herran Jeesuksen Kristuksen nimistä.

Jumala sanoi Moosekselle: MINÄ OLEN SE JOKA OLEN, **2. Moos.** 3:14–15. Minä olen Jahve, Herra, **2. Moos.** 6:2–3.

Ennen kuin Abraham syntyi, minä olin, **Joh.** 8:56–59.

Kuunnelkaa Jeesuksen Kristuksen ääntä, joka on suuri Minä Olen, **OL** 29:1 (OL 38:1; 39:1).

Mirjam. *Katso myös* Mooses

Vanhassa testamentissa Mooseksen sisar (4. Moos. 26:59).

Katseli kaislakoria, **2. Moos.** 2:1–8. Johti rumpua lyöviä naisia, **2. Moos.** 15:20–21. Nurisi Moosesta vastaan. Häntä lyötiin spitaalilla, ja hänet parannettiin siitä, **4. Moos.** 12:1–15 (5. Moos. 24:9).

Missouri. *Katso* Uusi-Jerusalem

Moab. *Katso myös* Loot

Vanhan testamentin aikoina maa Kuolleenmeren itäpuolella. Moabilaiset olivat Lootin jälkeläisiä ja sukua israelilaisille. He puhuivat hepreaa muistuttavaa kieltä. Moabilaisten ja israelilaisten välillä käytiin alituisesti sotaa (Tuom. 3:12–30; 11:17; 2. Sam. 8:2; 2. Kun. 3:6–27; 2. Aik. 20:1–25; Jes. 15).

Moniavioisuus. *Katso* Avioliitto: Pluraaliavioliitto

Mooseksen laki. *Katso myös* Aaronin pappeus; Laki; Mooses; Puhdas ja epäpuhdas

Jumala antoi Mooseksen kautta Israelin huoneelle lakeja, jotka korvasivat korkeamman lain, jota he eivät olleet noudattaneet (2. Moos. 34; JSR 2. Moos. 34:1–2; JSR 5. Moos. 10:2 [Liiteosa]). Mooseksen lakiin kuului monia periaatteita, sääntöjä, menoja, rituaaleja ja vertauskuvia, jotka muistuttivat ihmisiä heidän velvollisuuksistaan. Siihen kuului moraalisten, eettisten, uskonnollisten ja fyysisten käskyjen ja toimitusten – uhritoimitukset mukaan luettuna – laki (3. Moos. 1–7). Niiden tarkoituksena oli muistuttaa heitä Jumalasta ja heidän velvollisuudestaan häntä kohtaan (Moosia 13:30). Lakiin kuuluivat usko, parannus, vesikaste ja syntien anteeksisaaminen samoin kuin kymmenen käskyä ja monia muita käskyjä, joilla oli korkea eettinen ja moraalinen arvo. Uskonnollisia menoja koskeva laki täyttyi suureksi osaksi Jeesuksen Kristuksen kuolemassa ja ylösnousemuksessa, mikä päätti uhraamisen verta vuodattamalla (Alma 34:13–14). Laki pantiin täytäntöön Aaronin pappeuden johdolla, ja se oli valmistava evankeliumi sitä noudattavien tuomiseksi Kristuksen luo.

Minä annan heille lain kuten ensiksi, mutta se on lihallisen käskyn lain mukaan, **JSR 2. Moos.** 34:1–2.

Laki oli meidän valvojamme Kristuksen tuloon asti, **Gal.** 3:19–24.

Me noudatamme Mooseksen lakia ja odotamme lujina Kristusta, **2. Nefi** 25:24–30. Pelastus ei tule yksin Mooseksen lain kautta, **Moosia** 12:27–13:32. Minussa Mooseksen laki on täytetty, **3. Nefi** 9:17. Moosekselle annettu laki päättyy minussa, **3. Nefi** 15:1–10.

Herra otti Mooseksen ja pyhän pappeuden pois Israelin lapsilta tottelemattomuuden vuoksi ja jätti heille lihallisten käskyjen lain, **OL** 84:23–27.

Mooses. *Katso myös* Aaron, Mooseksen veli; Kirkastuminen: Kristuksen kirkastuminen; Kymmenen käskyä; Mooseksen laki; Pentateukki

Vanhan testamentin profeetta, joka johdatti israelilaiset pois Egyptin orjuudesta ja antoi heille uskontoa, yhteiskuntaa ja ravintoa koskevia Jumalan ilmoittamia lakeja.

Mooseksen palvelutyö jatkui yli hänen kuolevaisen elämänsä. Joseph Smith opetti, että hän tuli yhdessä Elian kanssa Kirkastusvuorelle ja antoi pappeuden avaimet Pietarille, Jaakobille ja Johannekselle (Matt. 17:3–4; Mark. 9:4–9; Luuk. 9:30; OL 63:21).

Mooses ilmestyi Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle 3. huhtikuuta 1836 Kirtlandin temppelissä Ohiossa ja antoi heille Israelin kokoamisen avaimet (OL 110:11).

Myöhempien aikojen ilmoituksessa Mooseksesta puhutaan paljon. Hänet

mainitaan usein Mormonin kirjassa, ja Opissa ja liitoissa kerrotaan hänen palvelutyöstään (OL 84:20–26) ja että hän sai pappeuden apeltaan Jetrolta (OL 84:6).

Myöhempien aikojen ilmoituksessa vahvistetaan edelleen Raamatun kertomus hänen palvelutyöstään Israelin lasten keskuudessa ja vahvistetaan, että hän kirjoitti viisi nimeään kantavaa kirjaa, jotka ovat Vanhan testamentin alussa (1. Nefi 5:11; Moos. 1:40–41).

Faraon tytär pelasti Mooses-lapsen, **2. Moos.** 2:1–10. Mooses pakeni Midianiin, **2. Moos.** 2:11–22. Herran enkeli ilmestyi Moosekselle palavassa pensaassa, **2. Moos.** 3:1–15. Mooses ilmoitti egyptiläisiä kohtaavista vitsauksista, **2. Moos.** 7–11. Herra asetti pääsiäisen, **2. Moos.** 12:1–30. Mooses johdatti Israelin lapset Punaisenmeren poikki, **2. Moos.** 14:5–31. Herra antoi autiomaassa mannaa, **2. Moos.** 16. Mooses iski vettä kalliosta Horebin luona, **2. Moos.** 17:1–7. Aaron ja Hur kannattivat Mooseksen käsiä, niin että Joosua voitti amalekilaiset, **2. Moos.** 17:8–16. Jetro neuvoi Moosesta, **2. Moos.** 18:13–26. Mooses valmisti kansaa Herran ilmestymiseen Siinainvuorella, **2. Moos.** 19. Herra ilmoitti Moosekselle kymmenen käskyä, **2. Moos.** 20:1–17. Mooses ja seitsemänkymmentä vanhinta näkivät Jumalan, **2. Moos.** 24:9–11. Murskasi liitontaulut ja hävitti kultaisen sonnin, **2. Moos.** 32:19–20. Puhui Jumalan kanssa kasvoista kasvoihin, **2. Moos.** 33:9–11.

Ilmestyi, kun Jeesus kirkastettiin, **Matt.** 17:1–13 (Mark. 9:2–13; Luuk. 9:28–36).

Olkaamme vahvoja kuin Mooses, **1. Nefi** 4:2. Kristus on Mooseksen kaltainen profeetta, jonka Herra oli nostava esiin, **1. Nefi** 22:20–21 (5. Moos. 18:15; 3. Nefi 20:23).

Johti Israelia ilmoituksen avulla, **OL** 8:3. Nähtiin jalojen henkien joukossa, **OL** 138:41.

Näki Jumalan kasvoista kasvoihin, **Moos.** 1:2, 31. Oli Ainosyntyisen kaltainen, **Moos.** 1:6, 13. Hänen tuli kirjoittaa luomisesta se, mitä hänelle ilmoitettiin, **Moos.** 2:1.

Mooseksen kirja: Kallisarvoisessa helmessä kirja, joka sisältää Joseph Smithin innoitetun käännöksen Ensimmäisen Mooseksen kirjan luvuista 1–7.

Luvussa 1 on Mooseksen näky, jossa Jumala ilmoitti hänelle koko pelastussuunnitelman. Luvuissa 2–5 on kertomus luomisesta ja ihmisen lankeemuksesta. Luvuissa 6 ja 7 on näky Henokista ja hänen palvelutyöstään maan päällä. Luvussa 8 on näky Nooasta ja vedenpaisumuksesta.

Viisi Mooseksen kirjaa: Katso Ensimmäinen Mooseksen kirja; Toinen Mooseksen kirja; Kolmas Mooseksen kirja; Neljäs Mooseksen kirja; Viides Mooseksen kirja

Vanha testamentti alkaa viidellä Mooseksen kirjalla. Mooseksen kirjat sisältyivät Nefin Labanilta ottamiin pronssilevyihin (1. Nefi 5:11).

Nefi luki monia Mooseksen kirjoihin kirjoitettuja asioita, **1. Nefi** 19:23.

Moosia, Benjaminin isä. *Katso myös* Benjamin, Moosian isä; Sarahemla

Mormonin kirjassa nefiläinen profeetta, josta tuli Sarahemlan kansan kuningas.

Moosiaa kehotettiin pakenemaan Nefin maasta, **Omni** 1:12. Moosia löysi Sarahemlan kansan, **Omni** 1:14–15. Moosia käski opettaa kieltään Sarahemlan kansalle, **Omni** 1:18. Hänet nimitettiin yhdistyneen kansan kuninkaaksi, **Omni** 1:19. Moosian pojasta Benjaminista tuli hallitsija hänen kuolemansa jälkeen, **Omni** 1:23.

Moosia, Benjaminin poika. *Katso myös* Benjamin, Moosian isä; Moosian pojat

Mormonin kirjassa vanhurskas nefiläinen kuningas ja profeetta. Moosia noudatti isänsä vanhurskasta esimerkkiä (Moosia 6:4–7). Hän käänsi

kaksikymmentäneljä kultalevyä, joissa oli jerediläisten aikakirja (Moosia 28:17).

Moosian kirja: Kirja Mormonin kirjassa. Luvuissa 1–6 on kuningas Benjaminin voimallinen saarna kansalleen. Herran Henki kosketti kansan sydämiä, ja se kääntyi eikä halunnut enää tehdä pahaa. Luvuissa 7 ja 8 kerrotaan nefiläisryhmästä, joka oli asettunut asumaan lamanilaisten maahan. Etsintäryhmä lähetettiin ottamaan selvää nefiläisistä. Kun etsintäryhmä johtajansa Ammonin johdolla löysi heidät, se sai kuulla nefiläisjoukon koettelemuksista lamanilaisten sorron alla. Luvuissa 9–24 kerrotaan tuosta sorrosta ja siitä, kuinka heidän johtajansa Senif, Nooa ja Limhi elivät lamanilaisten vallan alla. Myös profeetta Abinadin marttyyrikuolemasta kerrotaan. Alma kääntyi Abinadin oikeudenkäynnin aikana. Luvuissa 25–28 kerrotaan Alman pojan ja kuningas Moosian neljän pojan kääntymisestä. Luvussa 29 kuningas Moosia suosittelee kuningasvallan korvaamista tuomarijärjestelmällä. Alman poika Alma valitaan ensimmäiseksi ylituomariksi.

Moosian pojat. *Katso myös* Aaron, Moosian poika; Ammon, Moosian poika; Himni; Moosia, Benjaminin poika; Omner

Mormonin kirjassa kuningas Moosian neljä poikaa, jotka kääntyivät enkelin ilmestyttyä heille ja kutsuttua heitä parannukseen. Heidän nimensä olivat Ammon, Aaron, Omner ja Himni (Moosia 27:34). He saarnasivat evankeliumia lamanilaisille menestyksellisesti 14 vuoden ajan. Kertomus heidän palvelutyöstään lamanilaisten keskuudessa on Alman kirjan luvuissa 17–26.

Aikaisemmin he olivat uskottomia ja yrittivät tuhota kirkon, **Moosia** 27:8–10 (Alma 36:6). Enkeli nuhteli heitä, ja he tekivät parannuksen, **Moosia** 27:11–12, 18–20. He saivat luvan saarnata lamanilaisille, **Moosia** 28:1–7.

Moraali. *Katso* Aviorikos; Haureus; Siveys; Sukupuolinen moraalittomuus

Moraalittomuus. *Katso* Aistillisuus; Jumalattomuus; Siveys; Sukupuolinen moraalittomuus

Mormon, nefiläinen profeetta. *Katso myös* Mormonin kirja

Nefiläinen profeetta, sotapäällikkö ja aikakirjan pitäjä Mormonin kirjassa. Mormon eli noin vuosina 311–385 jKr. (Morm. 1:2, 6; 6:5–6; 8:2–3). Hän oli sotilasjohtaja suurimman osan elämäänsä 15 vuoden iästä alkaen (Morm. 2:1–2; 3:8–12; 5:1; 8:2–3). Ammaron kehotti Mormonia valmistautumaan pitämään huolta aikakirjoista ja kirjoittamaan niitä (Morm. 1:2–5; 2:17–18). Kirjoitettuaan oman aikansa historian Mormon lyhensi Nefin isot levyt Mormonin levyihin. Myöhemmin hän luovutti tämän pyhän aikakirjan pojalleen Moronille. Nämä levyt olivat osa siitä aikakirjasta, josta Joseph Smith käänsi Mormonin kirjan.

Mormonin sanat: Pieni kirja Mormonin kirjassa. Mormon, joka toimitti kaikkia aikakirjoja, sijoitti tämän lyhyen lisäyksen Omnin kirjassa olevien Amalekin viimeisten sanojen ja Moosian kirjan ensimmäisten sanojen väliin. (Ks. ”Lyhyt selvitys Mormonin kirjasta” Mormonin kirjan alkulehdillä.)

Mormonin kirja: Erillinen kirja samannimisessä pyhässä kirjassa. Luvuissa 1 ja 2 nefiläinen profeetta Ammaron kertoo Mormonille, mistä ja milloin tämä saa levyt. Suuret sodat alkavat, ja kolme nefiläistä otetaan pois kansan jumalattomuuden tähden. Luvuissa 3 ja 4 kerrotaan, kuinka Mormon huutaa parannusta kansalle, mutta se on käynyt tunnottomaksi ja jumalattomuus on suurempaa kuin milloinkaan ennen Israelissa. Luvuissa 5 ja 6 kerrotaan nefiläisten ja lamanilaisten viimeisistä taisteluista. Mormon saa surmansa useimpien nefiläisten kanssa. Luvussa 7 Mormon kutsuu ennen kuolemaansa

silloista ja tulevaa kansaa parannukseen. Luvuissa 8 ja 9 kerrotaan, että lopulta jäljellä oli enää Mormonin poika Moroni. Hän kertoo viimeisistä kuoleman ja verilöylyn näkymistä ja nefiläiskansan lopusta sekä kirjoittaa sanoman tuleville sukupolville ja aikakirjan lukijoille.

Mormoni. *Katso myös* Jeesuksen Kristuksen kirkko; Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko

Kirkkoon kuulumattomat ihmiset alkoivat käyttää Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenistä nimitystä *mormoni.* Nimi johtuu pyhästä kirjasta, jonka muinainen profeetta Mormon kokosi ja jonka nimi on Mormonin kirja. Herran antama nimi, jolla kirkon jäseniä tulisi kutsua, on ”pyhät”. Kirkon oikea nimi on Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko.

Mormonin kirja. *Katso myös* Efraim: Efraimin tai Joosefin sauva; Kaanon; Kultalevyt; Levyt; Mormon, nefiläinen profeetta; Mormonin kirjan silminnäkijät; Pyhät kirjoitukset; Smith, Joseph nuorempi

Yksi neljästä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon hyväksymästä pyhästä kirjasta. Se on Mormon-nimisen muinaisen profeetan laatima lyhennelmä Amerikan mantereen muinaisten asukkaiden aikakirjoista. Se kirjoitettiin todistukseksi siitä, että Jeesus on Kristus. Profeetta Joseph Smith, joka käänsi sen Jumalan lahjan ja voiman avulla, sanoi siitä: ”Sanoin veljille, että Mormonin kirja on virheettömin kaikista kirjoista maan päällä ja uskontomme lakikivi ja että ihminen pääsee lähemmäksi Jumalaa noudattamalla sen opetuksia kuin minkään muun kirjan avulla.” (Ks. johdanto Mormonin kirjan alussa.)

Mormonin kirja on uskonnollinen aikakirja kolmesta ihmisryhmästä, jotka siirtyivät Vanhasta maailmasta Amerikan mantereelle. Näiden ryhmien johtajina oli profeettoja, jotka kirjoittivat uskonnollisen ja maallisen historiansa metallilevyihin. Mormonin kirja kertoo Jeesuksen Kristuksen käynnistä ylösnousemuksensa jälkeen Amerikan mantereen asukkaiden luona. Tuota Kristuksen käyntiä seurasi kaksisataa vuotta kestänyt rauhan aika.

Viimeinen nefiläinen profeetta ja historioitsija Moroni sinetöi näiden kansojen aikakirjojen lyhennelmän ja kätki sen noin vuonna 421 jKr. Ylösnoussut Moroni ilmestyi Joseph Smithille vuonna 1823 ja luovutti myöhemmin nämä muinaiset ja pyhät aikakirjat käännettäviksi ja maailmalle julkaistaviksi toisena todistuksena Jeesuksesta Kristuksesta.

Joosef on nuori hedelmäpuu, jonka oksat ojentuvat yli muurin, **1. Moos.** 49:22–26. Uskollisuus versoo maasta, **Ps.** 85:12 (Morm. 8:16; Moos. 7:62). Herra kohottaa merkkiviirin kaukaiselle kansalle, hän viheltää sille kutsun, **Jes.** 5:26. Ääni kuuluu tomusta, **Jes.** 29:4 (2. Nefi 26:14–17). Jokainen profeetan näky on teille kuin sinetöity kirjakäärö, **Jes.** 29:11 (Jes. 29:9–18; 2. Nefi 27:6–26). Joosefin ja Juudan sauvat yhdistyvät yhdeksi Herran kädessä, **Hes.** 37:15–20.

Minulla on myös muita lampaita, sellaisia, jotka eivät ole tästä tarhasta, **Joh.** 10:16 (3. Nefi 15:16–24).

Mormonin kirja ja Raamattu liittyvät yhteen, **2. Nefi** 3:12–21. Herran sanat kuuluvat vihellyksenä maan ääriin, **2. Nefi** 29:2. Herra teki Enosin kanssa liiton, että hän toisi julki Mormonin kirjan lamanilaisille, **En.** 1:15–16. Mormonin kirja kirjoitettiin sitä tarkoitusta varten, että me uskoisimme Raamattuun, **Morm.** 7:9. Mormonin kirja on oleva todistuksena maailmaa vastaan, **Et.** 5:4. Kysykää Jumalalta, eivätkö nämä asiat ole totta, **Moroni** 10:4.

Kristus todisti, että Mormonin kirja on tosi, **OL** 17:6. Mormonin kirja

sisältää Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteyden, **OL** 20:9 (OL 20:8–12; 42:12).

Me uskomme, että Mormonin kirja on Jumalan sanaa, **UK** 1:8.

Mormonin kirjan silminnäkijät. *Katso myös* Mormonin kirja; Todistaminen

Herra käski muitakin kuin profeetta Joseph Smithiä todistamaan Mormonin kirjan jumalallisuudesta (OL 17; 128:20). Katso näiden silminnäkijöiden todistuksia Mormonin kirjan alussa olevasta johdannosta.

Kolmen sanoilla minä vahvistan sanani, **2. Nefi** 11:3. Todistajat todistavat hänen sanastaan ihmislapsille, **2. Nefi** 27:12–13. Kolmen todistajan suulla nämä asiat vahvistetaan, **Et.** 5:4.

Kolme silminnäkijää saavat nähdä levyt uskon kautta, **OL** 17.

Moroni, Mormonin poika. *Katso myös* Mormon, nefiläinen profeetta; Mormonin kirja

Viimeinen nefiläinen profeetta Mormonin kirjassa (noin 421 jKr.). Juuri ennen kuolemaansa Mormon luovutti Mormonin levyiksi kutsutun historiallisen aikakirjan pojallensa Moronille (Morm. s. 1:1). Moroni päätti Mormonin levyjen kokoamisen. Hän lisäsi Mormonin kirjaan luvut 8 ja 9 (Morm. 8:1). Hän lisäsi joukkoon lyhentämänsä Eterin kirjan (Et. 1:1–2) ja oman kirjansa Moronin kirjan (Moroni 1). Moroni sinetöi levyt ja kätki ne Kumorankukkulaan (Morm. 8:14; Moroni 10:2). Vuonna 1823 Moroni lähetettiin ylösnousseena olentona kertomaan Mormonin kirjasta Joseph Smithille (OL 27:5; JS–H 1:30–42, 45). Hän opetti nuorta profeettaa vuosina 1823–1827 (JS–H 1:54) ja luovutti levyt hänelle viimein vuonna 1827 (JS–H 1:59). Saatuaan käännöksen valmiiksi Joseph Smith palautti levyt Moronille.

Moronin kirja: Mormonin kirjan viimeinen kirja. Sen kirjoitti Moroni, viimeinen nefiläinen profeetta. Luvuissa 1–3 kerrotaan nefiläisten lopullisesta tuhosta ja annetaan ohjeita Pyhän Hengen ja pappeuden antamisesta. Luvuissa 4 ja 5 on yksityiskohtaiset ohjeet sakramenttitoimituksesta. Luvussa 6 on yhteenveto kirkon työstä. Luvuissa 7 ja 8 on saarnoja evankeliumin ensimmäisistä periaatteista ja Mormonin opetuksia uskosta, toivosta ja rakkaudesta, hyvän ja pahan erottamisesta (Moroni 7) sekä Mormonin selitys, että pienet lapset ovat eläviä Kristuksessa eivätkä tarvitse kastetta (Moroni 8). Luvussa 9 kuvaillaan nefiläiskansan turmeltuneisuutta. Luvussa 10 Moroni esittää viimeiset sanansa ja kertoo, kuinka tieto Mormonin kirjan totuudellisuudesta voidaan saada (Moroni 10:3–5).

Moroni, sotapäällikkö. *Katso myös* Vapauden tunnus

Mormonin kirjassa vanhurskas nefiläinen sotapäällikkö, joka eli noin vuonna 100 eKr.

Moroni nimitettiin kaikkien nefiläisjoukkojen ylimmäksi päälliköksi, **Alma** 43:16–17. Innoitti nefiläisiä sotilaita taistelemaan vapautensa puolesta, **Alma** 43:48–50. Teki vapauden tunnuksen vaatteensa kappaleesta, **Alma** 46:12–13. Oli Jumalan mies, **Alma** 48:11–18. Moroni oli vihoissaan hallitukselle sen välinpitämättömyydestä maansa vapaudesta, **Alma** 59:13.

Moroniha, sotapäällikkö Moronin poika

Mormonin kirjassa vanhurskas nefiläinen sotapäällikkö, joka eli noin vuonna 60 eKr.

Moroni luovutti sotajoukkonsa pojalleen Moronihalle, **Alma** 62:43. Otti Sarahemlan kaupungin jälleen haltuunsa, **Hel.** 1:33. Saattoi nefiläiset parannukseen ja sai puolet maasta jälleen haltuunsa, **Hel.** 4:14–20.

Muistokirja. *Katso myös* Elämän kirja; Sukuluettelo

Aadamin aloittama kirja, johon

merkittiin hänen jälkeläistensä teot; mikä tahansa profeettojen ja yksityisten jäsenten siitä lähtien pitämä samanlainen kirja. Aadam ja hänen lapsensa pitivät muistokirjaa, jota he kirjoittivat innoituksen hengen mukaan, ja sukupolvista kirjaa, joka sisälsi sukuluettelon (Moos. 6:5, 8). Tällaisilla kirjoilla saattaa hyvinkin olla osuutta meidän viimeisestä tuomiostamme päätettäessä.

Kaikki kirjoitetaan muistiin, **Mal.** 3:16–18 (3. Nefi 24:16–18).

Ei kukaan niistä, jotka eivät löydy kirjoitettuina muistokirjasta, saa mitään perintöosaa sinä päivänä, **OL** 85:9. Kuolleet tuomittiin kirjojen mukaan, joihin heidän tekonsa oli merkitty, **OL** 128:7. Esittäkäämme kirja, joka sisältää muistiinmerkinnät kuolleistamme, **OL** 128:24.

Muistokirjaa pidettiin, **Moos.** 6:5–8. Meillä on muistokirja, **Moos.** 6:46. Abraham koetti kirjoittaa aikakirjaa jälkeläistensä hyväksi, **Abr.** 1:31.

Mulek. *Katso myös* Sidkia

Vanhassa testamentissa kuningas Sidkian (noin 589 eKr.) poika. Raamatun mukaan kaikki Sidkian pojat surmattiin (2. Kun. 25:7), mutta Mormonin kirja selventää, että Mulek jäi henkiin (Hel. 8:21).

Sarahemla oli Mulekin jälkeläinen, **Moosia** 25:2. Mulekin kansa liittyi nefiläisiin, **Moosia** 25:13. Herra vei Mulekin pohjoiseen maahan, **Hel.** 6:10. Kaikki Sidkian pojat surmattiin Mulekia lukuun ottamatta, **Hel.** 8:21.

Murha. *Katso myös* Kain; Kuolemanrangaistus

Ihmishengen harkittu riistäminen väärin perustein. Murha on synti, joka on tuomittu varhaisimmista ajoista alkaen (1. Moos. 4:1–12; Moos. 5:18–41).

Joka ihmisen veren vuodattaa, hänen verensä on ihminen vuodattava, **1. Moos.** 9:6 (JSR 1. Moos. 9:12–13; 2. Moos. 21:12; Alma 34:12). Älä tapa, **2. Moos.** 20:13 (5. Moos. 5:17; Matt. 5:21–22; Moosia 13:21; OL 59:6).

Jeesus sanoi: Älä tapa, **Matt.** 19:18. Murhaajat saavat palkaksensa toisen kuoleman, **Ilm.** 21:8.

Te olette murhaajia sydämeltänne, **1. Nefi** 17:44. Voi murhaajaa, joka tarkoituksellisesti tappaa, **2. Nefi** 9:35. Jumala on antanut käskyn, että ihmiset eivät saa murhata, **2. Nefi** 26:32. Murha on Herralle iljetys, **Alma** 39:5–6.

Se, joka tappaa, ei saa anteeksiantoa, **OL** 42:18. Jokainen, joka tappaa, tulee luovuttaa maan lakien mukaan kohdeltavaksi, **OL** 42:79.

Murtunut mieli. *Katso* Särkynyt sydän

Musiikki. *Katso myös* Laulu

Melodista ja rytmistä äänen tuottamista, jota käyttäen ihmiset ovat ilmaisseet iloa, ylistystä ja hartautta laulamalla ja soittamalla Raamatun varhaisimmista ajoista asti (2. Sam. 6:5). Musiikkia voidaan käyttää eräänlaisena rukouksena. Psalmeja esitettiin luultavasti laulamalla yksinkertaista melodiaa ja säestämällä soittimilla.

Mirjam, Aaronin sisar, otti käteensä rummun, ja kaikki naiset seurasivat häntä tanssien, **2. Moos.** 15:20. Leeviläislaulajilla oli symbaalit, harput ja lyyrat, ja satakaksikymmentä pappia puhalsi torviin, **2. Aik.** 5:12.

Jeesus ja kaksitoista apostolia lauloivat viimeisen aterian jälkeen, **Matt.** 26:30. Opettakaa ja neuvokaa toisianne ja laulakaa psalmeja, ylistysvirsiä ja hengellisiä lauluja, **Kol.** 3:16.

Oletteko tunteneet halua laulaa lunastavan rakkauden laulua, **Alma** 5:26.

Minun sieluni on mieltynyt sydämen lauluun; niin, vanhurskaiden laulu on rukous, **OL** 25:12. Ylistä Herraa laulaen, soittaen ja tanssien, **OL** 136:28.

Muutetut olennot

Ihmisiä, jotka on muutettu, niin että he eivät tunne tuskaa eivätkä kuole ennen ylösnousemustaan kuolemattomuuteen.

Henok vaelsi kuuliaisena Jumalalle.

Sitten häntä ei enää ollut, sillä Jumala otti hänet luokseen, **1. Moos.** 5:24 (Hepr. 11:5; OL 107:48–49). Kukaan ei tähän päivään mennessä ole saanut tietää Mooseksen hautapaikkaa, **5. Moos.** 34:5–6 (Alma 45:19). Elia nousi tuulenpyörteessä taivaaseen, **2. Kun.** 2:11.

Mitä se sinulle kuuluu, vaikka tahtoisin hänen jäävän tänne aina siihen asti kun tulen, **Joh.** 21:22–23 (OL 7:1–3).

Ette maista milloinkaan kuolemaa, **3. Nefi** 28:7. Jotta he eivät maistaisi kuolemaa, heidän ruumiissaan tapahtui muutos, **3. Nefi** 28:38 (4. Nefi 1:14; Morm. 8:10–11).

Rakas Johannes saa elää, kunnes Herra tulee, **OL** 7. Olen ottanut Henokin Siionin omaan huomaani, **OL** 38:4 (Moos. 7:21, 31, 69). Henok ja hänen kaupunkinsa on varattuna vanhurskauden ajan tulemiseen asti, **OL** 45:11–12. Elia otettiin taivaaseen maistamatta kuolemaa, **OL** 110:13.

Pyhä Henki tuli moniin, ja heidät temmattiin Siioniin, **Moos.** 7:27.

Myöhemmät ajat. *Katso myös* Aikojen merkit; Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen

Aika, jota nykyisin eletään; aika (tai taloudenhoitokausi) juuri ennen Herran toista tulemista.

Ilmoitan teille, mitä teille tapahtuu tulevina aikoina, **1. Moos.** 49:1. Lunastaja sanoo viimeisen sanan maan päällä, **Job** 19:25. Tulee vielä aika, jolloin Herran pyhäkön vuori seisoo lujana, **Jes.** 2:2.

Viimeisinä päivinä koittavat vaikeat ajat, **2. Tim.** 3:1–7. Lopun aikoina tulee pilkkaajia, jotka kieltävät toisen tulemisen, **2. Piet.** 3:3–7.

Minä profetoin teille viimeisistä ajoista, **2. Nefi** 26:14–30.

Näin kirkkoani on kutsuttava viimeisinä aikoina, nimittäin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkoksi, **OL** 115:4.

Kristus tulee viimeisinä päivinä, **Moos.** 7:60.

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko. *Katso myös* Evankeliumin palautus; Jeesuksen Kristuksen kirkko; Kirkon nimi; Tosi kirkon tunnusmerkit

Kristuksen kirkon nimi myöhempinä aikoina sen erottamiseksi kirkosta muiden taloudenhoitokausien aikoina (OL 115:3–4).

Herra vuodattaa tietoa alas taivaasta myöhempien aikojen pyhien päälle, **OL** 121:33. Joseph Smith on Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon profeetta ja näkijä, **OL** 127:12. Herran suuri päivä on käsillä myöhempien aikojen pyhille, **OL** 128:21, 24. Joseph Smith on edistänyt myöhempien aikojen pyhien kokoamista, **OL** 135:3. Myöhempien aikojen pyhien komppanioita on järjestettävä matkalle Yhdysvaltain läntisille alueille, **OL** 136:2. Avioliittolakeja selvitetään myöhempien aikojen pyhille, **VJ** 1. Pappeus annetaan kaikille kelvollisille Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon miespuolisille jäsenille, **VJ** 2.

Ensimmäisen näyn kertomus kaikille myöhempien aikojen pyhille, **JS–H** 1:1.

Myötätunto. *Katso myös* Armeliaisuus; Rakkaus

Pyhissä kirjoituksissa myötätunto merkitsee kirjaimellisesti sitä, että ’kärsii jonkun kanssa’. Se merkitsee myös säälin ja armeliaisuuden osoittamista muita kohtaan.

Herra kehottaa kansaansa osoittamaan hyvyyttä ja laupeutta, **Sak.** 7:8–10.

Jeesuksen valtasi sääli, **Matt.** 9:36 (Matt. 20:34; Mark. 1:41; Luuk. 7:13). Samarialaisen tuli miestä sääli, **Luuk.** 10:33. Olkaa hyväsydämisiä, **1. Piet.** 3:8.

Kristus on täynnä myötätuntoa ihmislapsia kohtaan, **Moosia** 15:9. Minun sisimpäni on täynnä myötätuntoa teitä kohtaan, **3. Nefi** 17:6.

Joseph Smith rukoili Herraa osoittamaan myötätuntoa, **OL** 121:3–5.

Naaman. *Katso myös* Elisa

Vanhassa testamentissa Syyrian kuninkaan sotajoukon päällikkö. Sairasti spitaalia. Meni Israeliin tapaamaan profeetta Elisaa israelilaisen palvelustytön uskon tähden. Naaman parani spitaalista nöyrtymällä ja peseytymällä seitsemän kertaa Jordanissa, kuten profeetta Elisa oli käskenyt (2. Kun. 5:1–19; Luuk. 4:27).

Naftali. *Katso myös* Israel; Jaakob, Iisakin poika

Kuudes Jaakobin kahdestatoista pojasta ja toinen Raakelin orjattaren Bilhan lapsi (1. Moos. 30:7–8). Naftalilla oli neljä poikaa (1. Aik. 7:13).

Naftalin heimo: Jaakobin siunaus Naftalille on kohdassa 1. Moos. 49:21. Mooseksen siunaus Naftalin heimolle on kohdassa 5. Moos. 33:23.

Nahum

Galilealainen Vanhan testamentin profeetta, joka kirjoitti profetiansa vuosien 642 ja 606 eKr. välisenä aikana.

Nahumin kirja: Luvussa 1 puhutaan maan palamisesta Herran toisessa tulemisessa ja Herran armosta ja voimasta. Luvussa 2 kerrotaan Niniven tuhosta, mikä kuvaa sitä, mitä tulee myöhempinä aikoina. Niniven onnettoman kohtalon kuvaus jatkuu luvussa 3.

Nainen. *Katso myös* Ihminen; Sisar; Veli

Aikuinen naispuolinen henkilö, Jumalan tytär. Sanaa *nainen* käytetään pyhissä kirjoituksissa joskus arvonantoa osoittavana nimityksenä (Joh. 19:26; Alma 19:10).

Jumala loi ihmisen mieheksi ja naiseksi, **1. Moos.** 1:27 (Moos. 2:27; 6:9; Abr. 4:27). Hyvä vaimo on helmiä kalliimpi, **Sananl.** 31:10–31.

Nainen heijastaa miehen kunniaa, **1. Kor.** 11:7. Herran edessä ei ole naista ilman miestä eikä miestä ilman naista, **1. Kor.** 11:11. Naisten kaunistuksena on hillitty esiintyminen, **1. Tim.** 2:9–10.

Minä, Herra, iloitsen naisten siveydestä, **MK Jaak.** 2:28.

Syntisi on annettu sinulle anteeksi ja olet valittu nainen, **OL** 25:3. Vaimoilla on oikeus saada elatuksensa mieheltään, **OL** 83:2.

Naisprofeetta. *Katso myös* Profetia, profetoiminen

Nainen, joka on saanut todistuksen Jeesuksesta ja jolla on ilmoituksen henki. Naisprofeetalla ei ole pappeutta eikä sen avaimia. Vaikka vain harvoja naisia pyhissä kirjoituksissa kutsutaan profeetoiksi, monet, kuten Rebekka, Hanna, Elisabet ja Maria, esittivät profetioita.

Mirjamia sanottiin naisprofeetaksi, **2. Moos.** 15:20. Deboraa sanottiin naisprofeetaksi, **Tuom.** 4:4. Huldaa sanottiin naisprofeetaksi, **2. Kun.** 22:14 (2. Aik. 34:22).

Hannaa sanottiin naisprofeetaksi, **Luuk.** 2:36.

Nasaret. *Katso myös* Jeesus Kristus

Kylä kukkuloiden keskellä Galileanjärven länsipuolella. Jeesus asui lapsena Nasaretissa (Matt. 2:23). Jeesus opetti synagogassa Nasaretissa ja julisti täyttäneensä kohdassa Jes. 61:1–2 esitetyn profetian (Matt. 13:54–58; Mark. 6:1–6; Luuk. 4:16–30).

Natan. *Katso myös* Daavid

Vanhan testamentin profeetta kuningas Daavidin aikaan. Kun Daavid tarjoutui rakentamaan Herralle temppelin, Herra käski Natanin sanoa Daavidille, ettei tämä saanut rakentaa sitä. Natan nuhteli Daavidia myös sotilaansa Urian kuoleman aiheuttamisesta ja tämän vaimon Batseban ottamisesta itselleen (2. Sam. 12:1–15; OL 132:38–39). Yhdessä Natanin kanssa Sadok voiteli kuninkaaksi Daavidin pojan Salomon (1. Kun. 1:38–39, 45).

Natanael. *Katso myös* Bartolomeus

Uudessa testamentissa Kristuksen apostoli ja Filippuksen ystävä (Joh. 1:45–51). Kotoisin Galilean Kaanasta

(Joh. 21:2). Kristus sanoi, että Natanael oli oikea israelilainen, mies vailla vilppiä (Joh. 1:47). Natanaelia ja Bartolomeusta pidetään yleisesti samana henkilönä (Matt. 10:3; Mark. 3:18; Luuk. 6:14; Joh. 1:43–45).

Nauvoo, Illinois, USA

Kaupunki, jonka myöhempien aikojen pyhät perustivat Illinoisin osavaltioon vuonna 1839. Nauvoo sijaitsee Mississippin varrella liki 320 kilometriä St. Louisista yläjuoksulle päin.

Missourin osavaltion länsiosissa kokemiensa vainojen tähden pyhät siirtyivät noin 320 kilometriä koilliseen Mississippin yli Illinoisin osavaltioon, missä olot olivat suotuisampia. Pian pyhät ostivat maata kituliaan Commercen kaupungin seudulta. Maa oli käytännöllisesti katsoen suoerämaata, eikä siellä ollut kuin muutama vaatimaton asumus. Pyhät kuivasivat maan ja alkoivat rakentaa sinne kotejaan. Joseph Smith muutti perheineen pieneen hirsimajaan. Commerce-nimi vaihdettiin Nauvooksi heprean 'kaunista' merkitsevän sanan mukaan.

Useita Opin ja liittojen lukuja kirjoitettiin muistiin Nauvoossa (OL 124–129; 132; 135). Pyhiä käskettiin rakentamaan Nauvooseen temppeli (OL 124:26–27). He rakensivat temppelin ja järjestivät Siionin vaarnoja, ennen kuin heidät karkotettiin kodeistaan vuonna 1846. Tämän vainon vuoksi pyhät poistuivat alueelta ja lähtivät kohti länttä.

Nebukadnessar. *Katso myös* Babylon; Daniel

Vanhassa testamentissa Babylonian kuningas (604–561 eKr.), joka valloitti Juudan (2. Kun. 24:1–4) ja saartoi Jerusalemin (2. Kun. 24:10–11). Profeetta Lehiä käskettiin pakenemaan Jerusalemista noin vuonna 600 eKr., jottei hän joutuisi pakkosiirtolaisuuteen Babyloniaan (1. Nefi 1:4–13), kun Nebukadnessar vei kuningas Sidkian ja kansan mennessään (2. Kun. 25:1, 8–16, 20–22). Daniel tulkitsi Nebukadnessarin unia (Dan. 2; 4).

Nefi, Helamanin poika. *Katso myös* Helaman, Helamanin poika; Lehi, nefiläinen lähetyssaarnaaja

Mormonin kirjassa suuri nefiläinen profeetta ja lähetyssaarnaaja.

Helamanin vanhin poika, **Hel.** 3:21. Nimitettiin ylituomariksi, **Hel.** 3:37. Nefi käännytti veljensä Lehin kanssa monia lamanilaisia evankeliumiin, **Hel.** 5:18–19. Tuli ympäröi Nefin, ja hän vapautui vankilasta, **Hel.** 5:20–52. Rukoili puutarhatornissaan, **Hel.** 7:6–10. Paljasti ylituomarin murhan, **Hel.** 8:25–28; 9:1–38. Herra antoi Nefille suuren voiman, **Hel.** 10:3–11. Pyysi Herraa lähettämään nälänhädän ja lopettamaan nälänhädän, **Hel.** 11:3–18.

Nefi, Helamanin pojan Nefin poika. *Katso myös* Nefi, Helamanin poika; Opetuslapsi

Mormonin kirjassa yksi kahdestatoista nefiläisestä opetuslapsesta, jotka ylösnoussut Jeesus Kristus valitsi (3. Nefi 1:2–3; 19:4). Tämä profeetta rukoili voimallisesti Herraa kansansa puolesta. Nefi kuuli Herran äänen (3. Nefi 1:11–14). Nefin luona kävi myös enkeleitä, hän ajoi ulos riivaajia, herätti veljensä kuolleista ja todisti niin, ettei sitä voinut olla uskomatta (3. Nefi 7:15–19; 19:4). Nefi piti pyhää aikakirjaa (3. Nefi 1:2–3).

Kolmas Nefin kirja: Mormonin kirjassa kirja, jonka kirjoitti Nefi Nefin poika. Luvuissa 1–10 kerrotaan Herran tulemista koskevien profetioiden täyttymisestä. Kristuksen syntymän merkki annettiin; kansa teki parannuksen, mutta sitten se palasi jumalattomuuteen. Viimein rajuilmat, maanjäristykset, ankarat myrskyt ja suuri tuho toivat viestin Kristuksen kuolemasta. Luvuissa 11–28 kerrotaan Kristuksen tulosta Amerikan mantereelle. Tämä on Kolmannen Nefin kirjan tärkein osa. Monet Kristuksen sanoista ovat samanlaisia kuin hänen Raamatussa olevat saarnansa (esim. Matt. 5–7 ja 3. Nefi 12–14). Luvuissa 29 ja 30 on

Mormonin sanoja myöhempien aikojen kansakunnille.

Neljäs Nefin kirja: Tässä kirjassa on vain yksi luku, ja siinä on 49 jaetta. Kuitenkin se kattaa lähes kolmesataa vuotta nefiläisten historiasta (34–321 jKr.). Kirjoittajat ovat monesta sukupolvesta. Yksi heistä on Nefi. Jakeissa 1–19 kerrotaan, että ylösnousseen Kristuksen käynnin jälkeen kaikki nefiläiset ja lamanilaiset kääntyivät evankeliumiin. Rauha, rakkaus ja sopusointu vallitsivat. Kolme nefiläistä opetuslasta, joiden Kristus oli antanut jäädä maan päälle toiseen tulemiseensa asti (3. Nefi 28:4–9), palvelivat kansaa. Nefi jätti aikakirjan pojalleen Aamokselle. Jakeissa 19–47 kerrotaan Aamoksen palvelutyöstä (joka kesti 84 vuotta) ja hänen poikansa Aamoksen palvelutyöstä (joka kesti 112 vuotta). Vuonna 201 jKr. ylpeys alkoi aiheuttaa ongelmia kansan keskuudessa, joka jakautui luokkiin ja perusti vääriä kirkkoja etua saadakseen (4. Nefi 1:24–34).

Neljännen Nefin viimeiset jakeet kertovat, että kansa oli palannut taas jumalattomuuteen (4. Nefi 1:35–49). Vuonna 305 jKr. Aamos Aamoksen poika kuoli ja hänen veljensä Ammaron kätki kaikki pyhät aikakirjat, jotta ne olisivat turvassa. Myöhemmin Ammaron uskoi aikakirjat Mormonille, joka merkitsi muistiin monia tapahtumia omasta elinajastaan ja lyhensi sitten aikakirjat (Morm. 1:2–4).

Nefi, Lehin poika. *Katso myös* Lehi, Nefin isä; Nefiläiset

Mormonin kirjassa Lehin ja Sarian vanhurskas poika (1. Nefi 1:1–4; 2:5). Nefillä oli luja usko Jumalan sanaan (1. Nefi 3:7), ja hänestä tuli suuri profeetta, aikakirjan pitäjä ja kansansa johtaja.

Nefi oli kuuliainen ja rukoili uskossa, **1. Nefi** 2:16. Palasi Jerusalemiin hakemaan pronssilevyjä, **1. Nefi** 3–4. Palasi Jerusalemiin hakeakseen Ismaelin perheen erämaahan, **1. Nefi** 7. Sai saman näyn kuin Lehi, **1. Nefi** 10:17–22; 11. Näki näyn kansansa tulevaisuudesta ja evankeliumin palautuksesta, **1. Nefi** 12–13. Tulkitsi näyn elämän puusta, **1. Nefi** 15:21–36. Katkaisi jousensa, mutta sai hankituksi ravintoa uskon kautta, **1. Nefi** 16:18–32. Rakensi laivan ja meni luvattuun maahan, **1. Nefi** 17–18. Nefiläiset ja lamanilaiset erosivat toisistaan, **2. Nefi** 5. Viimeinen todistus, **2. Nefi** 33.

Ensimmäinen Nefin kirja: Kirjan pääosassa (1. Nefi 1:1–18:8) käsitellään enimmäkseen profeetta Lehin ja hänen perheensä lähtöä Jerusalemista. He kulkivat hedelmättömien autiomaiden poikki, kunnes saapuivat meren rannalle. Kohdassa 1. Nefi 18:9–23 kerrotaan heidän merimatkastaan luvattuun maahan Herran käskyn mukaan, Lamanin ja Lemuelin kapinasta huolimatta. Luvuissa 19–22 kerrotaan, miksi Nefi piti aikakirjaa (1. Nefi 6; 19:18): jotta kaikki muistaisivat Herran, Lunastajansa. Hän lainasi Jesajan sanoja (1. Nefi 20–21) ja tulkitsi Jesajan sanoja toivoen, että kaikki tulisivat tuntemaan Jeesuksen Kristuksen Vapahtajanaan ja Lunastajanaan (1. Nefi 22:12).

Toinen Nefin kirja: Luvuissa 1–4 on Lehin viimeisiä opetuksia ja profetioita ennen kuolemaansa sekä hänen siunauksensa pojilleen ja heidän jälkeläisilleen. Luvussa 5 selitetään, miksi nefiläiset erosivat lamanilaisista. Nefiläiset rakensivat temppelin, opettivat Mooseksen lakia ja pitivät aikakirjoja. Luvuissa 6–10 on Nefin nuoremman veljen Jaakobin sanoja. Jaakob kertasi Juudan historiaa ja profetoi Messiaasta osittain Jesajan kirjoituksia lainaten. Luvuissa 11–33 on Nefin todistus Kristuksesta, Jaakobin todistus, profetioita viimeisistä ajoista ja useita lukuja Jesajan kirjasta Vanhasta testamentista.

Nefin levyt: Katso Levyt

Nefiläiset. *Katso myös* Lamanilaiset; Mormonin kirja; Nefi, Lehin poika

Mormonin kirjassa kansaryhmä, joka polveutui suurimmaksi osaksi profeetta

Nefistä, joka oli Lehin poika. He erosivat lamanilaisista ja olivat yleensä vanhurskaampia kuin lamanilaiset. Lopulta lamanilaiset kuitenkin tuhosivat heidät. Se oli mahdollista nefiläisten jumalattomuuden tähden.

Nefiläiset erosivat lamanilaisista, **2. Nefi** 5:5–17. Kaikki ne, jotka eivät olleet lamanilaisia, olivat nefiläisiä, **MK Jaak.** 1:13. Nefiläisiä innoitti parempi asia, **Alma** 43:6–9, 45. Nefiläiset eivät olleet milloinkaan olleet onnellisempia kuin Moronin aikana, **Alma** 50:23. Nefiläiset pelastuivat vanhurskaiden ihmisten rukousten tähden, **Alma** 62:40. Nefiläiset alkoivat vaipua epäuskoon, **Hel.** 6:34–35. Jeesus opetti ja palveli nefiläisten keskuudessa, **3. Nefi** 11:1–28:12. Kaikki kääntyivät Herraan, ja heillä oli kaikki yhteistä, **4. Nefi** 1:2–3. Kiistaa ei ollut, Jumalan rakkaus asusti heidän sydämissään, ja he olivat ihmisistä onnellisimpia, **4. Nefi** 1:15–16. Nefiläiset alkoivat olla ylpeitä ja turhamaisia, **4. Nefi** 1:43. Veri ja verilöyly levisivät kaikkialle maan päällä, **Morm.** 2:8. Nefiläisten jumalattomuus lisääntyi, ja Mormon kieltäytyi johtamasta heitä, **Morm.** 3:9–11. Kaikki nefiläiset, paitsi 24, saivat surmansa, **Morm.** 6:7–15. Jokainen nefiläinen, joka ei kieltänyt Kristusta, surmattiin, **Moroni** 1:2.

Nefiläiset tuhoutuivat jumalattomuutensa ja syntiensä tähden, **OL** 3:18. Varokaa ylpeyttä, jottei teistä tulisi nefiläisten kaltaisia, **OL** 38:39.

Nefiläiset opetuslapset. *Katso* Kolme nefiläistä opetuslasta

Nehemia

Vanhassa testamentissa Babyloniassa asunut israelilainen jalosukuinen (leeviläinen tai Juudan heimosta), jolla oli juomanlaskijan virka Artakserkseen hovissa. Kuningas määräsi ja valtuutti hänet rakentamaan Jerusalemin muurit uudelleen.

Nehemian kirja: Tämä kirja on jatkoa Esran kirjalle. Se kertoo Babylonian pakkosiirtolaisuudesta palanneiden juutalaisten työn edistymisestä ja vaikeuksista Jerusalemissa. Luvuissa 1–7 kerrotaan Nehemian ensi käynnistä Jerusalemissa ja kaupungin muurien jälleenrakentamisesta suuresta vastustuksesta huolimatta. Luvuissa 8–10 kuvaillaan uskonnollisia ja yhteiskunnallisia uudistuksia, joita Nehemia yritti toteuttaa. Luvuissa 11–13 on luettelo kelvollisista ja kuvaus muurin vihkiäisjuhlasta. Luvun 13 jakeissa 4–31 kerrotaan Nehemian toisesta käynnistä Jerusalemissa 12 vuoden jälkeen.

Nehor. *Katso myös* Antikristus; Pappisvalta

Paha mies Mormonin kirjassa. Nehor oli ensimmäisiä pappisvallan harjoittajia nefiläisten keskuudessa. Nehor opetti väärää oppia ja tappoi Gideonin, ja hänet teloitettiin rikoksistaan (Alma 1). Nehorin seuraajat jatkoivat hänen pahoja tekojaan ja opetuksiaan kauan Nehorin kuoleman jälkeenkin.

Nehorin joukkoa oleva tuomari vangitsi Alman ja Amulekin, **Alma** 14:14–18. Surmansa saaneet olivat Nehorin uskonsuuntaa, **Alma** 16:11. Monet kuuluivat nehorilaisten joukkoon, **Alma** 21:4. Suurin osa veljiensä surmaajista oli nehorilaisten joukkoa, **Alma** 24:28.

Neitsyt. *Katso myös* Maria, Jeesuksen äiti

Naimaikäinen nainen, joka ei ole ollut sukupuoliyhteydessä. Pyhissä kirjoituksissa neitsyt kuvaa toisinaan moraalista puhtautta (Ilm. 14:4).

Neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, **Jes.** 7:14 (Matt. 1:23; 2. Nefi 17:14).

Taivaan valtakuntaa verrataan kymmeneen morsiusneitoon, **Matt.** 25:1–13.

Näin Nasaretin kaupungissa neitsyen, joka oli Jumalan Pojan äiti, **1. Nefi** 11:13–18. Maria oli neitsyt, kallisarvoinen ja valittu astia, **Alma** 7:10.

Neitsyt Maria. *Katso* Maria, Jeesuksen äiti

Neljäs Mooseksen kirja. *Katso myös* Pentateukki

Kirja Vanhassa testamentissa, toiselta nimeltä Numeri, Mooseksen kirjoittama. Neljännessä Mooseksen kirjassa on kertomus Israelin matkasta Siinainvuorelta Moabin tasangolle Kanaaninmaan rajoille. Yksi sen tärkeistä opetuksista on, että Jumalan kansan täytyy vaeltaa uskossa turvaten hänen lupauksiinsa, mikäli se aikoo menestyä jatkuvasti. Siinä kerrotaan, kuinka Jumala rankaisi Israelia tottelemattomuudesta, ja annetaan tietoja israelilaisten laeista. Nimi Numeri tulee väenlaskun numerotietojen huomiota kiinnittävästä esittämisestä (4. Moos. 1–2; 26).

Luvuissa 1–10 kerrotaan israelilaisten Siinailta lähdön valmisteluista. Luvuissa 11–14 kuvataan itse vaellusta sekä tiedustelijoiden lähettämistä Kanaaninmaahan ja kerrotaan, että Israel kieltäytyi menemästä luvattuun maahan. Luvuissa 15–19 kerrotaan eri laeista ja historiallisista tapahtumista. Luvuissa 20–36 kerrotaan kansan viimeisestä vuodesta autiomaassa.

Neuvo. *Katso myös* Profeetta

Herran tai hänen asetettujen johtajiensa ohje, kehotus tai varoitus.

Neuvon sinua, **2. Moos.** 18:19. Jumala johdattaa minua tahtonsa mukaan, **Ps.** 73:24. Johtoa vailla kansa kulkee tuhoon, **Sananl.** 11:14.

Fariseukset ja lainopettajat asettuivat Jumalan tahtoa vastaan, **Luuk.** 7:30. Annan sinulle neuvon: osta minulta tulessa puhdistettua kultaa, **Ilm.** 3:18.

On hyvä olla oppinut, jos he kuulevat Jumalan neuvoja, **2. Nefi** 9:29. Älkää pyrkikö neuvomaan Herraa, **MK Jaak.** 4:10. Hän neuvoo viisaasti kaikkia töitänsä, **Alma** 37:12.

Teidän syntinne ovat tulleet minulle, koska te yritätte noudattaa omaa neuvoanne, **OL** 56:14. Kuunnelkaa hänen neuvoaan, joka on asettanut teidät, **OL** 78:2. Ota vastaan neuvoja häneltä, jonka minä olen nimittänyt, **OL** 108:1. Hän pyrki vahvistamaan omia neuvojansa niiden neuvojen asemesta, jotka minä olen antanut, **OL** 124:84. Hän kuulkoon palvelijani Josephin neuvoja, **OL** 124:89. Jos joku ei etsi minun neuvoani, hänellä ei ole voimaa, **OL** 136:19.

Neuvonpito taivaassa. *Katso myös* Kuolevaisuutta edeltävä elämä; Lunastussuunnitelma; Sota taivaassa

Taivaassa pidetty tilaisuus, jossa Isä esitti suunnitelmansa henkilapsilleen, jotka tulisivat tämän maan päälle.

Jumalan pojat huusivat ääneen iloaan, **Job** 38:4–7. Minä pystytän valtaistuimeni Jumalan tähtiä korkeammalle, **Jes.** 14:12–13.

Taivaassa syttyi sota, **Ilm.** 12:7–11.

Ennen syntymäänsä he saivat ensimmäiset opetuksensa henkien maailmassa, **OL** 138:56.

Saatana kapinoi kuolevaisuutta edeltävässä elämässä, **Moos.** 4:1–4. Älyt järjestettiin ennen maailman luomista, **Abr.** 3:22. Jumalat pitivät neuvoa keskenään, **Abr.** 4:26. Jumalat päättivät työn, jonka tekemisestä he olivat neuvotelleet, **Abr.** 5:2.

Nikodemos. *Katso myös* Fariseukset

Uudessa testamentissa vanhurskas juutalainen hallitusmies (luultavasti Sanhedrinin jäsen) ja fariseus (Joh. 3:1).

Tuli yöllä puhumaan Jeesuksen kanssa, **Joh.** 3:1–21. Hän puolusti Kristusta fariseuksille, **Joh.** 7:50–53. Toi hyvänhajuisia yrttejä Jeesuksen haudalle, **Joh.** 19:39–40.

Ninive. *Katso myös* Assyria; Joona

Vanhassa testamentissa Assyrian pääkaupunki ja yli kahdensadan vuoden ajan suuri kaupan keskus Tigrisjoen itärannalla. Ninive tuhoutui koko Assyrian valtakunnan tuhoutuessa vuonna 606 eKr.

Assyrian kuningas Sanherib asui Ninivessä, **2. Kun.** 19:36. Joona lähetettiin kutsumaan Niniven kaupunkia parannukseen, **Joona** 1:1–2 (Joona

3:1–4). Niniven asukkaat tekivät parannuksen, **Joona** 3:5–10.

Kristus esitti juutalaisille Niniven esimerkkinä parannuksesta, **Matt.** 12:41.

Nooa, Raamatun patriarkka. *Katso myös* Arkki; Gabriel; Sateenkaari; Vedenpaisumus

Vanhassa testamentissa Lemekin poika ja kymmenes patriarkka Aadamista lukien (1. Moos. 5:29–32). Nooa todisti Kristuksesta ja saarnasi parannusta jumalattomalle sukupolvelle. Kun kansa hylkäsi hänen sanomansa, Jumala käski hänen rakentaa arkin perheelleen ja kaikille eläimille, ennen kuin vedenpaisumus peitti maan ja jumalattomat hävitettiin (1. Moos. 6:13–22; Moos. 8:16–30). Profeetta Joseph Smith opetti, että Nooa on enkeli Gabriel ja pitää hallussaan pelastuksen avaimia Aadamista seuraavana.

Hän, hänen poikansa Jafet, Seem ja Haam sekä heidän vaimonsa pelastuivat rakentamalla arkin Jumalan käskystä, **1. Moos.** 6–8 (Hepr. 11:7; 1. Piet. 3:20). Herra uudisti Nooan kanssa liiton, jonka hän oli tehnyt aiemmin Henokin kanssa, **1. Moos.** 9:1–17 (JSR 1. Moos. 9:15, 21–25 [Liiteosa]; Moos. 7:49–52).

Nooa oli kymmenen vuotta vanha, kun Metuselah asetti hänet pappeuteen, **OL** 107:52.

Ihmiset yrittivät riistää Nooalta hengen, mutta Jumalan voima pelasti hänet, **Moos.** 8:18. Hän saarnasi vanhurskautta ja opetti Jeesuksen Kristuksen evankeliumia, **Moos.** 8:19, 23–24 (2. Piet. 2:5).

Nooa, Senifin poika

Jumalaton kuningas Mormonin kirjassa. Hän hallitsi erästä nefiläistä kansaa Nefin maassa.

Nooa teki paljon syntiä, **Moosia** 11:1–15. Hän käski surmata profeetta Abinadin, **Moosia** 13:1 (Moosia 17:1, 5–20). Nooa poltettiin kuoliaaksi, **Moosia** 19:20.

Noomi. *Katso myös* Ruut

Vanhassa testamentissa vanhurskas nainen ja Elimelekin vaimo (Ruut 1–4). Elimelek ja Noomi veivät perheensä Moabiin nälänhätää pakoon. Elimelekin ja hänen kahden poikansa kuoltua Noomi palasi Betlehemiin miniänsä Ruutin kanssa.

Nuhteettomuus. *Katso myös* Rehellisyys; Vanhurskaus

Vanhurskaus, rehellisyys, vilpittömyys.

Puolustan syyttömyyttäni vaikka kuolemaan saakka, **Job** 27:5. Vanhurskas se, joka nuhteettomasti elää, **Sananl.** 20:7.

He olivat miehiä, jotka olivat aina uskollisia kaikessa, mitä heille uskottiin, **Alma** 53:20.

Herra rakasti Hyrum Smithiä hänen sydämensä vilpittömyyden vuoksi, **OL** 124:15.

Nukkuminen

Nukkuessaan ihminen lepää toimettomuuden ja tiedottomuuden tilassa. Herra on neuvonut pyhiään olemaan nukkumatta pitempään kuin on tarpeen (OL 88:124). Nukkuminen voi olla myös hengellisen (1. Kor. 11:30; 2. Nefi 1:13) tai fyysisen kuoleman (Morm. 9:13) vertauskuva.

Numeri. *Katso* Neljäs Mooseksen kirja

Nurista. *Katso myös* Kapinointi

Nurkua tai valittaa Jumalan tarkoituksia, suunnitelmia tai palvelijoita vastaan.

Kansa nurisi Moosesta vastaan, **2. Moos.** 15:23–16:3.

Juutalaiset ärtyivät Jeesukselle, **Joh.** 6:41.

Laman ja Lemuel nurisivat monista asioista, **1. Nefi** 2:11–12 (1. Nefi 3:31; 17:17).

Älä nurise sellaisen tähden, mitä et ole nähnyt, **OL** 25:4.

Näkijä. *Katso myös* Profeetta; Urim ja tummim

Henkilö, jonka Jumala on valtuuttanut

näkemään hengellisillä silmillä sellaista, minkä Jumala on kätkenyt maailmalta (Moos. 6:35–38). Näkijä on ilmoituksensaaja ja profeetta (Moosia 8:13–16). Ammon opetti Mormonin kirjassa, että ainoastaan näkijä voi käyttää erityisiä kääntäjiä eli urimia ja tummimia (Moosia 8:13; 28:16). Näkijä tuntee menneisyyden, nykyisyyden ja tulevaisuuden. Muinoin profeettaa sanottiin usein näkijäksi (1. Sam. 9:9; 2. Sam. 24:11).

Joseph Smith on myöhempien aikojen suuri näkijä (OL 21:1; 135:3). Myös ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista neuvoston jäsenet hyväksytään profeetoiksi, näkijöiksi ja ilmoituksensaajiksi.

Tämä on kapinallinen kansa! He sanovat näkijöille: ”Älkää nähkö”, ja ennustajille: ”Älkää tosia ennustako”, **Jes.** 30:9–10.

Valitun näkijän minä nostan kupeidesi hedelmästä, **2. Nefi** 3:6–15.

Tämä on viisasta; niin, olla näkijä, ilmoituksensaaja, kääntäjä ja profeetta, **OL** 107:92. Herra nimitti Hyrum Smithin profeetaksi, näkijäksi ja ilmoituksensaajaksi kirkolle, **OL** 124:91–94.

Näky. *Katso myös* Ensimmäinen näky; Ilmoitus; Uni

Pyhän Hengen voimalla saatava näkyvä ilmoitus jostakin tapahtumasta, henkilöstä tai asiasta.

Esimerkkejä merkittävistä näyistä: Hesekielin näky viimeisistä ajoista (Hes. 37–39), Stefanoksen näky Jeesuksesta Jumalan oikealla puolella (Ap. t. 7:55–56), Johanneksen näky viimeisistä ajoista (Ilm. 4–21), Lehin ja Nefin näky elämän puusta (1. Nefi 8; 10–14), Alma nuoremman näky Herran enkelistä (Moosia 27), Jeredin veljen näky kaikista maan asukkaista (Et. 3:25), näky kirkkauksista (OL 76), Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle Kirtlandin temppelissä annetut näyt (OL 110), Joseph F. Smithin näky kuolleiden lunastuksesta (OL 138), Mooseksen näky Jumalasta ja hänen luoduistaan (Moos. 1), Henokin näky Jumalasta (Moos. 6–7) sekä Joseph Smithin ensimmäinen näky (JS–H 1).

Ellei profeettoja ole, kansa villiintyy, **Sananl.** 29:18. Nuorukaiset näkevät näkyjä, **Joel** 3:1 (Ap. t. 2:17).

Hän on antanut minulle tietoa näkyjen kautta, **2. Nefi** 4:23.

Hän oli Jumalan luota lähetetty sanansaattaja, **JS–H** 1:33. Me uskomme profetiaan, ilmoitukseen, näkyihin, **UK** 1:7.

Nöyryys. *Katso myös* Heikkous; Köyhät; Särkynyt sydän; Sävyisyys; Ylpeys

Sävyisyys ja vastaanottavaisuus. Nöyryyttä on tunnustaa riippuvuutemme Jumalasta ja halu alistua hänen tahtoonsa.

Tehdäkseen teidät nöyriksi Herra koetteli teitä, **5. Moos.** 8:2–3. Parempi on köyhä ja viisas nuorukainen kuin vanha ja tyhmä kuningas, **Saarn.** 4:13. Herra asuu nöyrien luona, **Jes.** 57:15.

Se, joka nöyrtyy tämän lapsen kaltaiseksi, on suurin taivasten valtakunnassa, **Matt.** 18:4. Joka itsensä alentaa, se korotetaan, **Matt.** 23:12 (Luuk. 14:11; 18:14). Jeesus alensi itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, **Fil.** 2:8 (Luuk. 22:42; 23:46). Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon, **1. Piet.** 5:5–6 (2. Nefi 9:42).

Nöyrtykää aina nöyryyden syvyyksiin asti, **Moosia** 4:11 (2. Nefi 9:42; 3. Nefi 12:2). Oletteko olleet riittävän nöyriä, **Alma** 5:27–28. Kansan nöyrempi osa tuli vahvemmaksi nöyryydessään, **Hel.** 3:33–35. Minä annan ihmisille heikkoutta, jotta he olisivat nöyriä, **Et.** 12:27.

Nöyryys on kasteelle pääsemisen edellytys, **OL** 20:37. Sikäli kuin te nöyrrytte minun edessäni, te saatte nähdä minut ja tiedätte, että minä olen, **OL** 67:10. Ole nöyrä, niin Herra antaa sinulle vastauksen rukouksiisi, **OL** 112:10. Tietämätön oppikoon viisautta nöyrtymällä, **OL** 136:32. Henki on lähetetty maailmaan valaisemaan nöyriä, **OL** 136:33.

Obadja

Vanhan testamentin profeetta, joka ennusti Edomin tuhosta. Hän profetoi mahdollisesti Joramin (848–844 eKr.) hallituskaudella tai Babylonian valloituksen aikana vuonna 586 eKr.

Obadjan kirja: Vanhassa testamentissa kirja, jossa on vain yksi luku. Obadja kirjoittaa siinä Edomin tuhosta ja profetoi, että Siioninvuorelle nousee pelastajia.

Obed. *Katso myös* Boas; Ruut

Vanhassa testamentissa Boasin ja Ruutin poika sekä Iisain isä ja kuningas Daavidin isoisä (Ruut 4:13–17, 21–22).

Oikeudenmukaisuus. *Katso myös* Armeliaisuus; Sovitus

Oikeudenmukaisuuden mukaan vanhurskaista ajatuksista ja teoista seuraa siunauksia ja synneistä, joista ei ole tehty parannusta, koituu rangaistus. Oikeudenmukaisuuden laki on iankaikkinen ja vaatii rangaistusta joka kerta, kun jotakin Jumalan lakia rikotaan (Alma 42:13–24). Synnintekijän täytyy maksaa rangaistus, ellei hän tee parannusta (Moosia 2:38–39; OL 19:17). Jos hän tekee parannuksen, Vapahtaja armossaan maksaa rangaistuksen sovituksen kautta (Alma 34:16).

Kuolema on sen osana, joka on syntiä tehnyt, **Hes.** 18:4. Vain tätä Herra sinulta odottaa: tee sitä mikä on oikein, **Miika** 6:8.

Vanhurskas Jumala antaa meille synnit anteeksi, **1. Joh.** 1:9.

Jumalan oikeudenmukaisuus erotti jumalattomat vanhurskaista, **1. Nefi** 15:30. Sovitus tyydyttää hänen oikeudenmukaisuutensa vaatimukset, **2. Nefi** 9:26. Koko ihmissuku on langennut ja on oikeudenmukaisuuden otteessa, **Alma** 42:14. Sovitus tyydyttää oikeudenmukaisuuden vaatimukset, **Alma** 42:15. Luuletko, että armo voi ryöstää oikeudenmukaisuudelta, **Alma** 42:25. Jumalan oikeudenmukaisuuden miekka häälyy ylläsi, ellet tee parannusta, **Alma** 54:6.

Oikeudenmukaisuus ja tuomio ovat rangaistus, joka on liitetty minun lakiini, **OL** 82:4. Oikeudenmukaisuus jatkaa tietään ja vaatii itselleen samaa, **OL** 88:40. Jumalan oikeudenmukaisuus ja lait koskevat kaikkia, **OL** 107:84.

Oliivipuu. *Katso myös* Israel; Öljy

Yleinen puu Israelissa ja tärkeä talouskasvi Raamatun maissa. Siitä saadaan puuta, oliiveja ja öljyä. Oliivipuu on pyhissä kirjoituksissa tavallisimmin Israelin huoneen vertauskuva.

Israelin huonetta verrataan oliivipuuhun, jonka oksat taitetaan ja hajotetaan maailmaan, **1. Nefi** 10:12 (1. Nefi 15:12). Herra vertaa Israelin huonetta jaloon oliivipuuhun, **MK Jaak.** 5–6.

Joseph Smith kutsui Opin ja liittojen luvussa 88 olevaa ilmoitusta oliivipuun lehdeksi, **OL** 88 johdanto. Ylhäinen mies käski palvelijoidensa mennä hänen viinitarhaansa ja istuttaa sinne kaksitoista oliivipuuta, **OL** 101:43–62.

Omaisuus. *Katso* Rikkaus

Omatunto. *Katso myös* Valo, Kristuksen

Sisäinen käsitys oikeasta ja väärästä. Se tulee kaikissa ihmisissä olevasta Kristuksen valosta (Moroni 7:16). Koska Kristuksen valo annetaan jokaiselle ihmiselle, meillä on myötäsyntyinen kyky erottaa oikea väärästä (OL 84:46). Tätä kykyä sanotaan omaksitunnoksi. Se tekee meidät vastuullisiksi olennoiksi. Muiden kykyjen tavoin omatuntokin voidaan turruttaa tekemällä syntiä tai käyttämällä sitä väärin.

Lainopettajien ja fariseusten omatunto tuomitsi heidät, **Joh.** 8:9. Siitä todistaa heidän omatuntonsakin, **Room.** 2:14–15. Luopioiden omassatunnossa on polttomerkki, **1. Tim.** 4:2.

Ihmiset ovat saaneet kylliksi opetusta erottaakseen hyvän pahasta, **2. Nefi** 2:5. Kuningas Benjaminilla oli puhdas omatunto Jumalan edessä, **Moosia** 2:15. Nefiläiset täyttyivät ilosta saatuaan omantunnonrauhan, **Moosia** 4:3.

Tietoisuus Seesromin omasta syyllisyydestä alkoi raastaa hänen sieluaan, **Alma** 14:6. Meille annetaan meidän halumme mukaan iloa tai omantunnonvaivoja, **Alma** 29:5. Rangaistus ja oikeudenmukainen laki tuottavat omantunnonvaivoja ihmiselle, **Alma** 42:18. Kristuksen Henki on jokaiselle annettu, jotta hän erottaisi hyvän pahasta, **Moroni** 7:16.

Jokaisella ihmisellä tulee olla omantunnonvapaus, **OL** 134:2. Omallatunnollani ei ole rikkomuksia, **OL** 135:4.

Me vaadimme oikeutta palvella Jumalaa omantuntomme vaatimusten mukaan, **UK** 1:11.

Omner. *Katso myös* Moosia, Benjaminin poika; Moosian pojat

Mormonin kirjassa kuningas Moosian poika. Omner lähti veljiensä kanssa saarnaamaan lamanilaisille (Moosia 27:8–11, 34–37; 28:1–9).

Omni

Mormonin kirjassa nefiläinen aikakirjanpitäjä, joka kirjoitti noin vuonna 361 eKr. (Jar. 1:15; Omni 1:1–3).

Omnin kirja: Mormonin kirjassa kirja, joka käännettiin Nefin pienistä levyistä. Kirjassa on vain yksi luku, joka sisältää kertomuksen nefiläisten ja lamanilaisten välisistä sodista. Omni kirjoitti kirjasta vain ensimmäiset kolme jaetta. Hänen jälkeensä levyt annettiin vuorollaan Amaronille, Kemisille, Abinadomille ja lopulta Amalekille. Amaleki luovutti levyt Sarahemlan kuninkaalle Benjaminille.

Onni. *Katso* Ilo

Oomega. *Katso* Alfa ja Oomega; Jeesus Kristus

Opettaja, Aaronin pappeus. *Katso myös* Aaronin pappeus

Virka Aaronin pappeudessa.

Opettajan tehtävä on valvoa seurakuntaa, **OL** 20:53–60. Opettajan virka on välttämätön lisäys, joka kuuluu vähäisempään pappeuteen, **OL** 84:30, 111. Opettajien koorumin johtaja johtaa kahtakymmentäneljää opettajaa, **OL** 107:86.

Opettaminen. *Katso myös* Pyhä Henki

Tiedon antamista muille ihmisille etenkin evankeliumin totuuksista; johdattamista vanhurskauteen. Evankeliumin opettajien tulee saada Hengen johdatusta. Kaikki vanhemmat ovat oman perheensä opettajia. Pyhien tulee etsiä ja ottaa auliisti vastaan opetusta Herralta ja hänen asettamiltaan johtajilta.

Kertokaa lapsillenne, mitä olette nähneet, **5. Moos.** 4:8–9. Teroita käskyjä alinomaa lastesi mieleen, **5. Moos.** 6:7 (5. Moos. 11:18–19). Ohjaa lapsi heti oikealle tielle, **Sananl.** 22:6. Herra on opettava sinun poikiasi, **Jes.** 54:13 (3. Nefi 22:13).

Me tiedämme, että sinä olet Jumalan lähettämä opettaja, **Joh.** 3:2. Kun opetat muita, etkö opetakaan itseäsi, **Room.** 2:21.

Minulle opetettiin jonkin verran kaikkea isäni tietämystä, **1. Nefi** 1:1 (En. 1:1). Pappien ja opettajien täytyy opettaa uutterasti tai ottaa kansan synnit itsensä päälle vastattaviksi, **MK Jaak.** 1:18–19. Kuunnelkaa minua ja avatkaa korvanne, **Moosia** 2:9. Opettakaa lapsianne rakastamaan toisiaan ja palvelemaan toisiaan, **Moosia** 4:15. Älkää salliko kenenkään olla opettajananne, ellei hän ole Jumalan mies, **Moosia** 23:14. Herra vuodatti Henkensä kaikkialle maahan valmistaakseen ihmislasten sydäntä ottamaan vastaan sanan, **Alma** 16:16. He opettivat Jumalan voimalla ja valtuudella, **Alma** 17:2–3. Heidän äitinsä olivat opettaneet heitä, **Alma** 56:47 (Alma 57:21).

Sikäli kuin he ovat etsineet viisautta, heitä opetetaan, **OL** 1:26. Opettakaa toinen toistanne sen viran mukaan, johon minä olen kutsunut teidät, **OL** 38:23. Opettakaa minun evankeliumini periaatteita, jotka ovat Raamatussa ja Mormonin kirjassa, **OL** 42:12. Teidän on saatava opetusta korkeudesta, **OL**

43:15–16. Vanhempien tulee opettaa lapsiaan, **OL** 68:25–28. Opettakaa toisillenne valtakunnan oppia, **OL** 88:77–78, 118. Nimittäkää keskuuteenne opettaja, **OL** 88:122. Et ole opettanut lapsillesi valoa ja totuutta, ja tämä on ahdistuksesi syy, **OL** 93:39–42.

Opeta näitä asioita avoimesti lapsillesi, **Moos.** 6:57–61.

Hengen avulla opettaminen: Te ette puhu itse, teissä puhuu Isänne Henki, **Matt.** 10:19–20. Eikö sydämemme hehkunut innosta, kun Hän opetti meitä ymmärtämään kirjoitukset, **Luuk.** 24:32. Evankeliumia julistetaan Hengen voimalla, **1. Kor.** 2:1–14.

Hän puhui Jumalan voimalla ja valtuudella, **Moosia** 13:5–9 (Alma 17:3; Hel. 5:17).

Sinä saat minun Henkeni saadaksesi ihmiset vakuuttuneiksi, **OL** 11:21. Sinua tulee kuulla kaikissa asioissa, joita sinä opetat Lohduttajan avulla, **OL** 28:1 (OL 52:9). Ellette saa Henkeä, teidän ei tule opettaa, **OL** 42:14 (OL 42:6). Opettakaa ihmislapsia Henkeni voimalla, **OL** 43:15. Vanhinten tulee saarnata evankeliumia Hengen avulla, **OL** 50:13–22. Teille annetaan juuri oikeana hetkenä, mitä teidän tulee sanoa, **OL** 84:85 (OL 100:5–8).

Opetuslapsi. *Katso myös* Apostoli; Ies; Kristityt; Kääntyminen, kääntymys

Jeesuksen Kristuksen seuraaja, joka elää Kristuksen opetusten mukaan (OL 41:5). Nimitystä *opetuslapsi* käytetään kahdestatoista apostolista, jotka Kristus valitsi kuolevaisuudessa tekemänsä palvelutyön aikana (Matt. 10:1–4), sekä niistä kahdestatoista miehestä, jotka Jeesus valitsi johtamaan kirkkoaan nefiläisten ja lamanilaisten keskuudessa (3. Nefi 19:4).

Sinetöi tämä opetus oppilaitteni keskellä, **Jes.** 8:16.

Jos te pysytte uskollisina minun sanalleni, te olette todella opetuslapsiani, **Joh.** 8:31.

Mormon oli Jeesuksen Kristuksen opetuslapsi, **3. Nefi** 5:12–13. Te olette minun opetuslapsiani, **3. Nefi** 15:12. Kolme opetuslasta ei maista kuolemaa, **3. Nefi** 28:4–10.

Varoituksen ääni kuuluu minun opetuslasteni suusta, **OL** 1:4. Minun opetuslapseni seisovat pyhissä paikoissa, **OL** 45:32. Ne, jotka eivät muista köyhiä, tarvitsevia, sairaita ja ahdistettuja, eivät ole minun opetuslapsiani, **OL** 52:40. Se, joka ei ole valmis antamaan henkeään, ei ole minun opetuslapseni, **OL** 103:27–28.

Oppi ja liitot. *Katso myös* Kaanon; Käskyjen kirja; Pyhät kirjoitukset; Smith, Joseph nuorempi

Kokoelma jumalallisia myöhempien aikojen ilmoituksia ja innoitettuja julistuksia. Herra on antanut niitä Joseph Smithille ja hänen seuraajilleen Jumalan valtakunnan perustamiseksi ja hallitsemiseksi maan päällä viimeisinä aikoina. Oppi ja liitot on Raamatun, Mormonin kirjan ja Kallisarvoisen helmen ohella yksi Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon pyhistä kirjoista. Oppi ja liitot on kuitenkin sikäli ainutlaatuinen, että se ei ole käännös muinaisista aikakirjoista. Herra on antanut nämä ilmoitukset valituille profeetoillensa nykyaikana palauttaakseen valtakuntansa. Sen ilmoituksissa kuulee Herran Jeesuksen Kristuksen lempeän lujan äänen (OL 18:35–36).

Joseph Smithin historian mukaan Oppi ja liitot on kirkon perusta viimeisinä aikoina ja hyödyksi maailmalle (OL 70 johdanto). Siinä olevat ilmoitukset aloittavat työn tien valmistamiseksi Herran toista tulemista varten kaikkien niiden sanojen täyttymiseksi, joita profeetat ovat puhuneet maailman alusta asti.

Orjuus. *Katso myös* Vankeus; Vapaus

Orjuus voi olla fyysistä tai henkistä.

Jumalattomat joutuvat Perkeleen orjuuteen, **1. Nefi** 14:4, 7. Ihmiset ovat vapaita valitsemaan vapauden ja iankaikkisen elämän tai orjuuden

ja kuoleman, **2. Nefi** 2:27. Lihan tahto antaa Perkeleen hengelle vallan orjuuttaa, **2. Nefi** 2:29.

Paasto, paastoaminen. *Katso myös* Almu; Hyvinvoinnin turvaaminen; Köyhät; Uhri

Vapaaehtoista syömisestä ja juomisesta pidättäytymistä pyrkimyksenä päästä lähemmäksi Herraa ja pyytää häneltä siunauksia. Kun yksityinen ihminen tai jokin ryhmä paastoaa, heidän tulisi myös rukoilla ymmärtääkseen Jumalan tahdon ja saadakseen enemmän hengellistä voimaa. Tosi uskovat ovat paastonneet kaikkina aikakausina.

Nykyajan kirkossa paastoon on varattu yksi sunnuntai kuukaudessa. Tuolloin kirkon jäsenet ovat jonkin aikaa syömättä ja juomatta. He lahjoittavat säästyneiden aterioiden hinnan kirkolle. Tätä lahjoitusta sanotaan paastouhriksi. Kirkko käyttää paastouhrit köyhien ja tarvitsevien auttamiseen.

Me paastosimme ja pyysimme apua Jumalalta, **Esra** 8:21–23, 31. Minä paastosin ja rukoilin Jumalaa, **Neh.** 1:4. Paastotkaa minun puolestani. Älkää syökö älkääkä juoko kolmeen päivään, **Est.** 4:16. Paastosin ankarasti, **Ps.** 35:13. Tuollaistako paastoa minä teiltä odotan, **Jes.** 58:3–12. Minä käännyin Herran, Jumalani, puoleen armoa pyytäen, paastosin, **Dan.** 9:3. Kääntykää minun puoleeni koko sydämestänne, paastotkaa, **Joel** 2:12. Niniven asukkaat uskoivat Jumalaan. He julistivat paaston, **Joona** 3:5.

Jeesus paastosi 40 päivää, **Matt.** 4:2 (2. Moos. 34:28; 1. Kun. 19:8; Luuk. 4:1–2). Silloin sinun paastoasi eivät näe ihmiset, **Matt.** 6:18 (3. Nefi 13:16). Tämä laji ei lähde muulla kuin rukouksella ja paastolla, **Matt.** 17:21.

Paastotkaa ja rukoilkaa jatkuvasti, **Omni** 1:26 (4. Nefi 1:12). He alkoivat paastota ja rukoilla Herraa Jumalaansa, **Moosia** 27:22. Olen paastonnut ja rukoillut monta päivää saadakseni tietää nämä asiat, **Alma** 5:46. Jumalan lapset liittyivät paastoon ja voimalliseen rukoukseen, **Alma** 6:6. Moosian pojat olivat omistautuneet paljolle rukoukselle ja paastolle, **Alma** 17:3, 9. Monien nefiläisten kuolemaa seurasi paaston ja rukouksen aika, **Alma** 28:5–6. He paastosivat ja rukoilivat paljon, **Alma** 45:1 (Hel. 3:35).

Valmista ruokasi vilpittömin sydämin, jotta paastosi olisi täydellinen, **OL** 59:13–14. Teidän tulee rukoilla ja paastota jatkuvasti, **OL** 88:76.

Paavali. *Katso myös* Paavalin kirjeet

Uudessa testamentissa apostoli, jonka heprealainen nimi oli Saul. Hän käytti tätä nimeä, kunnes hänen lähetystyönsä pakanoiden keskuudessa alkoi. Aikaisemmin hän oli vainonnut kirkkoa, mutta hän kääntyi totuuteen saatuaan näyn Jeesuksesta Kristuksesta. Paavali teki kolme pitkää lähetysmatkaa ja kirjoitti monia kirjeitä pyhille. Niistä neljätoista on nykyisin Uudessa testamentissa. Lopulta hänet vietiin vankina Roomaan ja surmattiin, luultavasti keväällä 65 jKr.

Paavali hyväksyi Stefanoksen kivittämisen, **Ap. t.** 7:57–8:1. Vainosi pyhiä, **Ap. t.** 8:3. Oli matkalla Damaskokseen, kun Jeesus ilmestyi hänelle, **Ap. t.** 9:1–9. Ananias kastoi Paavalin, **Ap. t.** 9:10–18. Meni Arabiaan ja palasi sieltä Damaskokseen saarnaamaan, **Ap. t.** 9:19–25 (Gal. 1:17). Meni takaisin Jerusalemiin kolmen vuoden kuluttua kääntymisestään, **Ap. t.** 9:26–30 (Gal. 1:18–19). Teki kolme lähetysmatkaa saarnaten evankeliumia ja järjestäen kirkon seurakuntia eri puolille Rooman valtakuntaa, **Ap. t.** 13:1–14:26; 15:36–18:22; 18:23–21:15. Kun hän palasi Jerusalemiin kolmannelta lähetysmatkaltaan, hänet pidätettiin ja lähetettiin Kesareaan, **Ap. t.** 21:7–23:35. Oli kaksi vuotta vankina Kesareassa, **Ap. t.** 24:1–26:32. Lähetettiin Roomaan oikeudenkäyntiä varten, mutta laiva haaksirikkoutui matkalla, **Ap. t.** 27:1–28:11.

Paavalin kirjeet. *Katso myös* Paavali; yksittäisten kirjeiden nimet

Uudessa testamentissa neljätoista kirjaa, jotka ovat apostoli Paavalin alun perin kirkon jäsenille kirjoittamia kirjeitä. Ne voidaan jakaa ryhmiin seuraavasti:

Ensimmäinen ja Toinen kirje tessalonikalaisille (50–51 jKr.)

Paavali kirjoitti kirjeensä tessalonikalaisille Korintista toisella lähetysmatkallaan. Hänen työstään Tessalonikassa kerrotaan Apostolien tekojen luvussa 17. Hän halusi palata Tessalonikaan mutta ei voinut tehdä sitä (1. Tess. 2:18). Siksi hän lähetti Timoteuksen innoittamaan käännynnäisiä ja tuomaan hänelle sanan heidän voinnistaan. Ensimmäinen kirje ilmentää hänen kiitollisuuttaan Timoteuksen palattua. Toinen kirje kirjoitettiin vähän myöhemmin.

Ensimmäinen ja Toinen kirje korinttilaisille, Kirje galatalaisille, Kirje roomalaisille (55–57 jKr.)

Paavali kirjoitti kirjeensä korinttilaisille kolmannella lähetysmatkallaan vastatakseen kysymyksiin ja palauttaakseen järjestyksen Korintin pyhien keskuuteen.

Kirje galatalaisille kirjoitettiin ehkä *monelle* seurakunnalle Galatian eri puolille. Jotkut kirkon jäsenet olivat hylkäämässä evankeliumin juutalaisen lain tähden. Paavali selittää tässä kirjeessä Mooseksen lain tarkoitusta ja hengellisen uskonnon arvoa.

Paavali kirjoitti roomalaiskirjeen Korintista osaksi valmistaakseen Rooman pyhiä toivomaansa vierailuun heidän luokseen. Tässä kirjeessä vahvistetaan myös opit, joista eräät kristinuskoon kääntyneet juutalaiset olivat kiistelleet.

Kirje filippiläisille, Kirje kolossalaisille, Kirje efesolaisille, Kirje Filemonille, Kirje heprealaisille (60–62 jKr.)

Paavali kirjoitti nämä kirjeet ollessaan ensimmäistä kertaa vankeudessa Roomassa.

Paavali kirjoitti filippiläiskirjeen pääasiassa kiitollisuudesta ja kiintymyksestä filippiläisiä pyhiä kohtaan ja innoittaakseen heitä, sillä he olivat pettyneitä hänen pitkän vankeutensa vuoksi.

Paavali kirjoitti kolossalaiskirjeen kuultuaan, että kolossalaiset pyhät olivat joutumassa vakavan harhakäsityksen valtaan. He uskoivat, että täydellisyys tulee pelkästään ulkoisten toimitusten tarkasta noudattamisesta ilman Kristuksen kaltaisen luonteen kehittämistä.

Efesolaiskirje on hyvin tärkeä, sillä siinä on Paavalin opetuksia Kristuksen kirkosta.

Kirje Filemonille on yksityinen kirje Onesimoksesta. Tämä oli orja, joka oli ryöstänyt isäntänsä Filemonin ja karannut Roomaan. Paavali lähetti Onesimoksen takaisin tämän isännälle ja antoi hänen mukaansa kirjeen, jossa hän pyysi Onesimokselle anteeksiantoa.

Paavali kirjoitti heprealaiskirjeen kirkon juutalaisille jäsenille vakuuttaakseen heille, että Mooseksen laki oli täytetty Kristuksessa ja että Kristuksen evankeliumin laki oli tullut sen sijaan.

Ensimmäinen ja Toinen kirje Timoteukselle, Kirje Titukselle (64–65 jKr.)

Paavali kirjoitti nämä kirjeet vapauduttuaan ensimmäisen kerran vankilasta Roomassa.

Paavali meni Efesokseen ja jätti Timoteuksen sinne pysäyttämään eräiden harhakäsitysten leviämistä; hän aikoi itse palata sinne myöhemmin. Hän kirjoitti ensimmäisen kirjeensä Timoteukselle mahdollisesti Makedoniasta neuvoakseen ja kannustaakseen häntä täyttämään velvollisuutensa.

Paavali kirjoitti kirjeen Titukselle ollessaan vapaana vankilasta. Hän saattoi käydä Kreetassa, missä Titus palveli. Kirje käsittelee pääasiassa vanhurskasta elämää ja kuria kirkossa.

Paavali kirjoitti toisen kirjeensä Timoteukselle ollessaan toista kertaa vankilassa, vähän ennen marttyyrikuo-

lemaansa. Tässä kirjeessä ovat Paavalin viimeiset sanat, jotka osoittavat, kuinka ihmeellisen rohkeasti ja luottavaisesti hän odotti kuolemaansa.

Pahan puhuminen. *Katso myös* Huhu; Juoruileminen; Kiista; Valehteleminen

Pahansuopaa, loukkaavaa ja ilkeämielistä puhetta. Pyhissä kirjoituksissa sellainen puhe kohdistuu usein henkilöön nimenomaisena tarkoituksena aiheuttaa tuskaa.

Varo kieltäsi, **Ps.** 34:14 (1. Piet. 3:10). Heittiö penkoo esiin pahaa, **Sananl.** 16:27.

Autuaita olette te, kun teistä valheellisesti puhutaan kaikkea pahaa, **Matt.** 5:11 (3. Nefi 12:11). Sydämestä lähtevät pahat ajatukset, **Matt.** 15:19 (Mark. 7:21). Älä kiroa kansasi päämiestä, **Ap. t.** 23:5. Hylätkää kaikki herjaaminen, **Ef.** 4:31. Älkää panetelko toisianne, **Jaak.** 4:11.

Katsokaa, ettei seurakunnassa ole panettelua eikä pahan puhumista, **OL** 20:54.

Pahat henget. *Katso* Henki: Pahat henget

Pahoran

Kolmas nefiläinen ylituomari Mormonin kirjassa (Alma 50:39–40; 51:1–7; 59–62).

Paimen. *Katso myös* Hyvä paimen; Jeesus Kristus

Vertauskuvallisesti henkilö, joka huolehtii Herran lapsista.

Herra on minun paimeneni, **Ps.** 23:1. Paimenen tulisi huolehtia lampaistaan, **Hes.** 34:2–3.

Pakanat

Sanalla *pakanat* (Raamatussa usein ”muut kansat”) on pyhissä kirjoituksissa useita merkityksiä. Toisinaan se tarkoittaa ihmisiä, jotka eivät ole israelilaista syntyperää, joskus ihmisiä, jotka eivät ole juutalaista syntyperää, ja joskus kansoja, joilla ei ole evankeliumia, vaikka kansassa olisikin israelilaista verta. Tämä jälkimmäinen merkitys on tavallinen erityisesti Mormonin kirjassa ja Opissa ja liitoissa.

Israelilaiset eivät saaneet avioitua muiden kansojen (pakanoiden) kanssa, **5. Moos.** 7:1–3. Herra oli tuleva valoksi kaikille kansoille (pakanoille), **Jes.** 42:6.

Pietaria käskettiin viemään evankeliumi kaikille kansoille eli pakanoille, **Ap. t.** 10:9–48. Jumala on avannut pakanoillekin tien kääntymykseen, **Ap. t.** 11:18. Meidät kaikki, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia (pakanoita), on kastettu yhteen kirkkoon, **1. Kor.** 12:13. Muihin kansoihin kuuluvilla on sama oikeus perintöön kuin juutalaisillakin, **Ef.** 3:6.

Mormonin kirja kirjoitettiin pakanoille, **Mormonin kirjan nimisivu** (Morm. 3:17). Pakanoiden keskuudessa oli mies, joka meni suurten vesien yli, **1. Nefi** 13:12. Pakanoilta tuli muita kirjoja, **1. Nefi** 13:39. Evankeliumin täyteys tulee pakanoille, **1. Nefi** 15:13 (3. Nefi 16:7; OL 20:9). Tämä maa on vapauden maa pakanoille, **2. Nefi** 10:11. Pakanat ovat kuin villi oliivipuu, **MK Jaak.** 5.

Evankeliumi tulee esiin pakanoiden aikana, **OL** 45:28 (OL 19:27). Sana lähtee maan ääriin, ensiksi pakanoille ja sitten juutalaisille, **OL** 90:8–10. Seitsemänkymmenen tulee olla erityisinä todistajina pakanoille, **OL** 107:25. Lähettäkää kirkkoni vanhimmat vetoamaan kaikkiin kansoihin, ensin pakanoihin ja sitten juutalaisiin, **OL** 133:8.

Pakottava vaikutus. *Katso myös* Pyhä Henki

Voimakas tunne tehdä tai jättää tekemättä jotakin etenkin Pyhän Hengen vaikutuksesta ja voimasta.

Henkeni kuohuu, olen pakahtua, **Job** 32:18.

Kristuksen rakkaus pakottaa meitä, **2. Kor.** 5:14.

Henki vaati minua tappamaan Labanin, **1. Nefi** 4:10. Henki estää minua ojentamasta kättäni, **Alma** 14:11. Minun

on pakko tekemäni liiton mukaisesti pitää Jumalani käskyt, **Alma** 60:34. Ammaron kätki aikakirjat Pyhän Hengen vaatimuksesta, **4. Nefi** 1:48.

Se, mikä tulee ylhäältä, on pyhää ja siitä täytyy puhua Hengen kehotuksen mukaan, **OL** 63:64.

Palautus. *Katso myös* Evankeliumin palautus

Pois otetun tai kadotetun takaisin saaminen; muuttuneen asiaintilan saattaminen ennalleen.

Henki ja ruumis yhdistetään jälleen täydellisessä muodossaan, **Alma** 11:43–44. Palauttaminen merkitsee pahan antamista takaisin pahasta; vanhurskaan siitä, mikä on vanhurskasta, **Alma** 41:10–15.

Me uskomme kymmenen heimon palauttamiseen ja että maa uudistetaan ja se saa paratiisillisen kirkkautensa, **UK** 1:10 (OL 133:23–24).

Palautus, evankeliumin. *Katso* Evankeliumin palautus

Palveleminen. *Katso myös* Hyvinvoinnin turvaaminen; Pappeus; Rakkaus

Jumalan ja lähimmäisten hyväksi tehtävä työ; Herran työn tekeminen maan päällä. Muita palvellessamme me palvelemme myös Jumalaa. Jumalan valittujen palvelijoiden täytyy olla Jumalan kutsumia, ennen kuin he voivat palvella hänen työssään. Kun todelliset palvelijat tekevät Herran tahdon mukaan, he edustavat Herraa virallisissa tehtävissään ja ovat hänen edustajiaan (OL 64:29) ja johtavat siten ihmiskunnan pelastukseksi välttämätöntä työtä. Herra on antanut apostoleja, profeettoja, evankeliumin julistajia, ylipappeja, seitsenkymmeniä, vanhimpia, piispoja, pappeja, opettajia, diakoneja, auttajia ja johtajia varustaakseen pyhät palvelutyöhön (1. Kor. 12:12–28; Ef. 4:11–16; OL 20; 107).

Herra on valinnut leeviläiset suorittamaan palvelusta Herran nimessä, **5. Moos.** 18:5. Valitkaa tänä päivänä, ketä palvelette, **Joos.** 24:15. Teitä sanotaan meidän Jumalamme palvelusväeksi, **Jes.** 61:6.

Ei Ihmisen Poika tullut palveltavaksi vaan palvelemaan, **Matt.** 20:26–28. Kaiken, minkä te olette tehneet yhdelle näistä vähäisimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle, **Matt.** 25:35–45. Minä olen ilmestynyt sinulle, koska olen valinnut sinut palvelijakseni ja todistajakseni, **Ap. t.** 26:16–18. Antakaa koko elämänne eläväksi uhriksi. Näin te palvelette Jumalaa järjellisellä tavalla, **Room.** 12:1. Rakastakaa ja palvelkaa toisianne, **Gal.** 5:13. Jumala ei ole epäoikeudenmukainen, ei hän unohda teidän tekojanne eikä rakkauttanne, kun olette palvelleet hänen pyhiään, **Hepr.** 6:10. Joka palvelee, palvelkoon voimalla, jonka Jumala antaa, **1. Piet.** 4:10–11.

Sinun elinaikasi kuluu Jumalasi palvelemisessa, **2. Nefi** 2:3. Kun olette lähimmäistenne palveluksessa, olette pelkästään Jumalanne palveluksessa, **Moosia** 2:17. He opettivat ja palvelivat toisiaan, **3. Nefi** 26:19. Jokaisen, joka pitää lupauksen maata hallussaan, täytyy palvella Jumalaa, tai hänet hävitetään, **Et.** 2:8–12.

Niiden, jotka ryhtyvät palvelemaan Jumalaa, tulee palvella häntä koko sydämestään, **OL** 4:2. Herra käski ihmisten rakastaa ja palvella häntä, **OL** 20:18–19. Palvele Jumalaa Jeesuksen Kristuksen nimessä, **OL** 59:5. Minä, Herra, kunnioitan mielihyvin niitä, jotka palvelevat minua, **OL** 76:5. Kahdentoista velvollisuutena on asettaa evankelisia palvelijoita, **OL** 107:39–40. Ylipappi voidaan erottaa palvelemaan ajallisissa asioissa, **OL** 107:71–72. Näiden seitsemänkymmenen tulee olla matkustavia palvelijoita, **OL** 107:93–97. Vanhimpia asetetaan paikoillaan pysyviksi palvelijoiksi kirkkoon, **OL** 124:137.

Palvele Jumalaa, sillä ainoastaan häntä tulee sinun palvella, **Moos.** 1:15.

Palvelevat enkelit. *Katso* Enkelit

Panettelu. *Katso* Pahan puhuminen

Pappeuden avaimet. *Katso myös* Ensimmäinen presidenttikunta; Pappeus; Taloudenhoitokausi

Avaimet ovat johtamisoikeuksia eli Jumalan ihmiselle antama valta johtaa, valvoa ja hallita Jumalan pappeudenhaltijoita maan päällä. Johtoasemaan kutsutut pappeudenhaltijat saavat avaimet ylemmiltään valtuudessa. Pappeudenhaltijat käyttävät pappeutta ainoastaan avainten haltijoiden asettamissa rajoissa. Kirkon presidentti on maan päällä ainoa henkilö, jolla on kaikki pappeuden avaimet ja valtuus käyttää niitä (OL 107:65–67, 91–92; 132:7).

Pietari sai valtakunnan avaimet, **Matt.** 16:19.

Mikael (Aadam) sai pelastuksen avaimet Jeesuksen Kristuksen johdolla, **OL** 78:16. Valtakunnan avaimet kuuluvat aina ensimmäiselle presidenttikunnalle, **OL** 81:2. Melkisedekin pappeus pitää hallussaan valtakunnan salaisuuksien avainta, Jumalan tuntemisen avainta, **OL** 84:19. Kahdellatoista apostolilla on erityisiä avaimia, **OL** 107:35; 112:16, 32; 124:128. Joseph Smith ja Oliver Cowdery saivat Israelin kokoamiseen, Abrahamin evankeliumiin ja sinetöimisvoimiin liittyviä avaimia, **OL** 110:11–16. Ensimmäisellä presidenttikunnalla ja kahdellatoista on aikojen täyttymisen taloudenhoitokauden avaimet, **OL** 112:30–34. Pappeusvirkojen haltijoilla on avaimia, **OL** 124:123. Se, jolla on avaimet, voi saada tietoa, **OL** 128:11.

Aaronin pappeus pitää hallussaan enkelien palveluksen ja parannuksen evankeliumin sekä kasteen avaimet, **JS–H** 1:69 (OL 13).

Pappeuden vala ja liitto. *Katso myös* Liitto; Pappeus; Vala

Vala on vannomalla annettu vakuutus pitää lupaukset. Liitto on osapuolten välinen juhlallinen sopimus. Aaronin pappeuden voi saada ainoastaan tekemällä liiton. Melkisedekin pappeuden haltijat saavat pappeuden antamalla sanattoman valan ja tekemällä liiton. Kun pappeudenhaltijat ovat uskollisia ja pitävät kunniassa kutsumustaan siten kuin Jumala käskee, hän siunaa heitä. Ne, jotka ovat uskollisia loppuun asti ja tekevät kaiken, mitä hän heiltä pyytää, saavat kaiken, mitä Isällä on (OL 84:33–39).

Herra teki Abrahamin kanssa liiton, ja Abraham totteli, **1. Moos.** 15:18; 17:1–2; 22:16–18. Papit eivät pitäneet huolta lampaistaan Hesekielin aikaan, **Hes.** 34:2–3. Malakian aikana papit rikkoivat liiton, **Mal.** 1–2.

Pappeus. *Katso myös* Aaronin pappeus; Asettaminen; Melkisedekin pappeus; Pappeuden avaimet; Pappeuden vala ja liitto; Valtuus; Voima

Jumalan miehelle antama valtuus ja voima toimia kaikessa ihmisen pelastukseksi (OL 50:26–27). Kirkon miespuoliset jäsenet, joilla on pappeus, on järjestetty koorumeiksi, ja heillä on valtuus suorittaa kirkossa toimituksia ja toimia tietyissä hallintotehtävissä.

Heidät voidellaan ikuiseen pappeuteen, **2. Moos.** 40:15 (4. Moos. 25:13).

Minä valitsin teidät, **Joh.** 15:16. Rakentukaa hengelliseksi rakennukseksi, pyhäksi papistoksi, **1. Piet.** 2:5. Te olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, **1. Piet.** 2:9 (2. Moos. 19:6).

Miehiä kutsutaan ylipapeiksi heidän suuren uskonsa ja hyvien tekojensa tähden, **Alma** 13:1–12. Minä annan sinulle vallan kastaa, **3. Nefi** 11:21. Teillä on valta antaa Pyhä Henki, **Moroni** 2:2.

Minä ilmoitan teille pappeuden profeetta Elian käden kautta, **OL** 2:1 (JS–H 1:38). Herra antoi pappeuden pysyvästi myös Aaronille ja hänen jälkeläisilleen, **OL** 84:18. Tämä suurempi pappeus hallitsee evankeliumia, **OL** 84:19. Hän otti Mooseksen pois heidän keskuudestaan sekä pyhän pappeuden, **OL** 84:25. Pappeuden valan ja liiton kuvaus, **OL** 84:33–42. Pappeus on jatkunut isienne sukuperän kautta, **OL** 86:8. Kirkossa on

kaksi pappeutta, **OL** 107:1. Ensimmäinen pappeus on pyhä pappeus Jumalan Pojan järjestyksen mukaan, **OL** 107:2–4. Pappeuden oikeudet on liitetty erottamattomasti taivaan voimiin, **OL** 121:36. Mitään valtaa ja vaikutusvaltaa ei voi eikä saa pitää yllä pappeuden avulla, ainoastaan taivuttelemalla ja vilpittömällä rakkaudella, **OL** 121:41. Jokainen kirkon uskollinen, kelvollinen miespuolinen jäsen voi saada pappeuden, **VJ** 2.

Me uskomme, että suorittaakseen evankeliumin toimituksia miehen täytyy olla Jumalan kutsuma, **UK** 1:5.

Pappeus, Aaronin. *Katso* Aaronin pappeus

Pappeus, Melkisedekin. *Katso* Melkisedekin pappeus

Pappeuteen asettaminen. *Katso* Asettaminen

Pappi, Aaronin pappeus. *Katso myös* Aaron, Mooseksen veli; Aaronin pappeus; Ylipappi

Aaronin pappeuden virka. Muinoin leeviläisen pappeuden korkein virka oli vain Aaronilla ja hänen jälkeläisillään. Kun Kristus täytti Mooseksen lain, tämä rajoitus poistettiin.

Papin tehtävien kuvaus palautetussa kirkossa, **OL** 20:46–52.

Pappi, Melkisedekin pappeus. *Katso myös* Melkisedekin pappeus; Ylipappi

Mies, joka suorittaa uskonnollisia toimituksia toisten puolesta ja sellaisia uskonnollisia menoja, jotka kohdistuvat Jumalaan. Papit ovat pyhissä kirjoituksissa usein itse asiassa ylipappeja Melkisedekin järjestyksen mukaan (Alma 13:2). Niistä, jotka saavat Jumalan kirkkauden täyteyden ylösnousemuksen jälkeen, tulee pappeja ja kuninkaita selestisessä maailmassa.

Melkisedek oli Korkeimman Jumalan pappi, **1. Moos.** 14:18. Sinä olet pappi ikuisesti, sinun pappeutesi on Melkisedekin pappeutta, **Ps.** 110:4 (Hepr. 5:6; 7:17, 21).

Kristus on tehnyt meidät kuningassuvuksi ja Jumalan, Isänsä, papeiksi, **Ilm.** 1:6 (Ilm. 5:10; 20:6).

Muistakaa, että Herra Jumala asetti pappeja pyhän järjestyksensä mukaisesti, **Alma** 13:1–20.

Ne, jotka tulevat esiin vanhurskaiden ylösnousemuksessa, ovat pappeja ja kuninkaita, **OL** 76:50, 55–60.

Pappisvalta

Pappisvalta on sitä, että ihmiset saarnaavat ja asettavat itsensä maailman valoksi saadakseen etua ja maailman ylistystä; Siionin parasta he eivät tavoittele (2. Nefi 26:29).

Kaitkaa sitä laumaa, jonka Jumala on teille uskonut, älkää alhaisesta voitonhimosta, **1. Piet.** 5:2.

Kirkot, jotka perustetaan edun tavoittelemiseksi, täytyy painaa maan tomuun, **1. Nefi** 22:23 (Morm. 8:32–41). Pappisvallan ja pahojen tekojen tähden Jeesus ristiinnaulitaan, **2. Nefi** 10:5. Jos pappisvalta toteutettaisiin väkivalloin tämän kansan keskuudessa, se koituisi sen täydelliseksi tuhoksi, **Alma** 1:12. Pakanat ovat täynnä kaikenlaista pappisvaltaa, **3. Nefi** 16:10.

Parannus. *Katso myös* Anteeksianto; Jeesus Kristus; Sovitus; Syntien anteeksisaaminen; Särkynyt sydän; Tunnustaminen

Mielen ja sydämen muutos, joka tuo mukanaan uudistuneen asenteen Jumalaa, itseä ja elämää kohtaan yleensä. Parannus merkitsee, että ihminen kääntyy pois pahuudesta ja kääntää sydämensä ja tahtonsa Jumalaan alistuen Jumalan käskyihin ja toiveisiin ja hylkää synnin. Todellinen parannus tulee rakkaudesta Jumalaa kohtaan ja halusta noudattaa hänen käskyjään. Kaikki vastuulliset ihmiset ovat tehneet syntiä, ja heidän täytyy tehdä parannus voidakseen edistyä kohti pelastusta. Vain Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta meidän parannuksellamme voi

olla vaikutusta ja Jumala voi sen hyväksyä.

Tunnustakaa syntinne Herralle, **Esra** 10:11. Tehkää loppu pahoista töistänne, lakatkaa tekemästä pahaa, **Jes.** 1:16. Kääntykää, luopukaa synneistänne, **Hes.** 18:30–31.

Kääntykää, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle, **Matt.** 3:2. Taivaassa iloitaan syntisestä, joka tekee parannuksen, **Luuk.** 15:7. Jumala vaatii kaikkia ihmisiä kaikkialla tekemään parannuksen, **Ap. t.** 17:30 (2. Nefi 9:23; 3. Nefi 11:31–40; OL 133:16). Jumalan mielen mukainen murhe saa aikaan parannuksen, **2. Kor.** 7:10.

Herran Kaikkivaltiaan Henki on saanut aikaan voimallisen muutoksen meidän sydämessämme, niin ettei meillä enää ole halua tehdä pahaa, **Moosia** 5:2. Jos hän tunnustaa syntinsä sinun ja minun edessäni ja tekee parannuksen, anna hänelle anteeksi, **Moosia** 26:29. Alman saarnan jälkeen monet alkoivat tehdä parannusta, **Alma** 14:1. Älkää lykätkö parannuksenne päivää, **Alma** 34:33. Alma kertoi Helamanille omasta parannuksestaan ja kääntymisestään, **Alma** 36 (Moosia 27:8–32). Parannus ei voisi tulla ihmisten osaksi, ellei olisi rangaistusta, **Alma** 42:16. Anna syntiesi vaivata itseäsi sillä vaivalla, joka johdattaa sinut parannukseen, **Alma** 42:29. Teidän tulee uhrata minulle uhrina särkynyt sydän ja murtunut mieli, **3. Nefi** 9:20. Minä otan vastaan jokaisen, joka tekee parannuksen ja tulee minun luokseni niin kuin pieni lapsi, **3. Nefi** 9:22. Tehkää parannus, kaikki te maan ääret, **3. Nefi** 27:20. Niin usein kuin he tekivät parannuksen, he saivat anteeksi, **Moroni** 6:8.

Älä opeta tälle sukupolvelle mitään muuta kuin parannusta, **OL** 6:9 (OL 11:9). Kuinka suuri Hänen ilonsa onkaan sielusta, joka tekee parannuksen, **OL** 18:13. Jokaisen ihmisen täytyy tehdä parannus tai kärsiä, **OL** 19:4. Se, joka tekee syntiä eikä tee parannusta, on karkotettava, **OL** 42:28. Se, joka tunnustaa syntinsä ja hylkää ne, saa anteeksi, **OL** 58:42–43. Parannuksen tekevät kuolleet lunastetaan, **OL** 138:58.

Me uskomme parannukseen, **UK** 1:4.

Parantaminen. *Katso myös* Sairaan voitelu ja siunaus; Voiteleminen

Parantaminen voi olla fyysistä ja hengellistä. Pyhissä kirjoituksissa on paljon esimerkkejä Herran ja hänen palvelijoidensa parantamisihmeistä.

Minä, Herra, olen sinun parantajasi, **2. Moos.** 15:26. Naaman kastautui Jordanissa seitsemän kertaa ja parani, **2. Kun.** 5:1–14. Hänen haavojensa hinnalla me olemme parantuneet, **Jes.** 53:5 (Moosia 14:5). On nouseva pelastuksen aurinko, ja te parannutte sen siipien alla, **Mal.** 3:20.

Jeesus paransi kaikki ihmisten taudit, **Matt.** 4:23 (Matt. 9:35). Hän antoi heille vallan parantaa kaikkia tauteja, **Matt.** 10:1. Hän on lähettänyt minut julistamaan sokeille näkönsä saamista, **Luuk.** 4:18.

He parantuivat Jumalan Karitsan voimasta, **1. Nefi** 11:31. Jos sinä uskot Kristuksen lunastukseen, sinut voidaan parantaa, **Alma** 15:8. Hän paransi heidät jokaisen, **3. Nefi** 17:9.

Se, jolla on uskoa minuun tullakseen terveeksi, tulee terveeksi, **OL** 42:48. Minun nimessäni he parantavat sairaita, **OL** 84:68.

Me uskomme parantamisen lahjaan, **UK** 1:7.

Paratiisi. *Katso myös* Taivas

Se henkimaailman osa, jossa tästä elämästä erinneet vanhurskaat henget odottavat ruumiin ylösnousemusta. Se on onnen ja rauhan olotila.

Paratiisi tarkoittaa pyhissä kirjoituksissa myös henkimaailmaa (Luuk. 23:43), selestistä valtakuntaa (2. Kor. 12:4) ja maata kirkastetussa tilassa tuhatvuotisen valtakunnan aikana (UK 1:10).

Sen, joka voittaa, minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan puutarhassa (paratiisissa), **Ilm.** 2:7.

Jumalan paratiisin täytyy luovuttaa vanhurskaiden henget, **2. Nefi** 9:13. Vanhurskaiden henget otetaan onnen tilaan, jota sanotaan paratiisiksi, **Alma** 40:11–12. Kaikki Jeesuksen opetuslapset olivat menneet Jumalan paratiisiin kolmea lukuun ottamatta, **4. Nefi** 1:14. Pian minä menen lepoon Jumalan paratiisiin, **Moroni** 10:34.

Kristus opetti vanhurskaita henkiä paratiisissa, **OL** 138.

Partridge, Edward

Jäsen ja johtaja kirkossa varhain sen palauttamisen jälkeen nykyaikana. Edward Partridge oli kirkon ensimmäinen piispa (OL 36; 41:9–11; 42:10; 51:1–18; 115; 124:19).

Patriarkallinen siunaus. *Katso myös* Evankelista; Isä, kuolevainen; Patriarkka

Asetetun patriarkan kelvolliselle kirkon jäsenelle antama siunaus. Patriarkallinen siunaus sisältää Herran neuvoja siunauksen saajalle ja ilmoittaa henkilön suvun Israelin huoneessa. Isä voi antaa siunauksia perheensä patriarkkana, mutta niitä ei merkitä muistiin eikä kirkko säilytä niitä.

Israel ojensi oikean kätensä, mutta asetti sen Efraimin pään päälle, **1. Moos.** 48:14. Jaakob siunasi poikansa ja heidän jälkeläisensä, **1. Moos.** 49.

Lehi siunasi jälkeläisensä, **2. Nefi** 4:3–11.

Patriarkka. *Katso myös* Evankelista; Isä, kuolevainen; Melkisedekin pappeus; Patriarkallinen siunaus

Pyhissä kirjoituksissa on kahdenlaisia patriarkkoja: 1) Melkisedekin pappeuden virka, johon mies asetetaan, toisinaan evankelistaksi sanottu 2) perheen isä tai suvun kantaisä. Asetettu patriarkka antaa erityisiä siunauksia kelvollisille kirkon jäsenille.

Asetettu patriarkka: Hän antoi profeetat ja evankeliumin julistajat (evankelistat), **Ef.** 4:11 (UK 1:6).

Kahdentoista velvollisuutena on asettaa evankelisia palvelijoita, **OL** 107:39. Hyrum voi ottaa pappeuden ja patriarkan viran, **OL** 124:91–92, 124; 135:1.

Isä: Jaakob siunasi poikansa ja heidän jälkeläisensä, **1. Moos.** 49:1–28.

Kantaisämme Daavid, **Ap. t.** 2:29.

Lehi neuvoi ja siunasi jälkeläisiään, **2. Nefi** 4:3–11.

Minusta tuli laillinen perillinen isille kuulunein oikeuksin, **Abr.** 1:2–4.

Patten, David W.

Ensimmäisen myöhempien aikojen taloudenhoitokauden aikana valitun kahdentoista apostolin koorumin jäsen. David Patten oli palautetun kirkon ensimmäinen marttyyri. Hän kuoli Crookedjoen taistelussa Missourin osavaltiossa vuonna 1838.

Tuli lopettaa liiketoimensa ja mennä lähetystyöhön, **OL** 114:1. Otettiin Herran luokse, **OL** 124:19, 130.

Pelastaja. *Katso myös* Jeesus Kristus

Jeesus Kristus on ihmiskunnan Pelastaja, koska hän pelastaa kaikki kuoleman kahleista ja parannuksentekijät synnin rangaistuksista.

Sinä olet pelastajani, **2. Sam.** 22:3 (Ps. 18:3; 144:2). Sinä olet apuni ja pelastajani, **Ps.** 40:18 (Ps. 70:6).

Siionista on tuleva Pelastaja, **Room.** 11:26.

Pyhät tunnustivat Jumalan Pojan Lunastajakseen ja Pelastajakseen, **OL** 138:23.

Pelastus. *Katso myös* Armo; Jeesus Kristus; Korotus; Kuolema, fyysinen; Kuolema, hengellinen; Lunastus; Lunastussuunnitelma; Sovitus

Pelastuminen sekä fyysisestä että hengellisestä kuolemasta. Kaikki ihmiset pelastuvat fyysisestä kuolemasta Jumalan armosta Jeesuksen Kristuksen kuoleman ja ylösnousemuksen kautta. Jumalan armosta jokainen ihminen voi pelastua myös hengellisestä kuolemasta uskomalla Jeesukseen

Kristukseen. Tämä usko ilmenee kuuliaisuudessa evankeliumin laeille ja toimituksille sekä Kristuksen palvelemisessa.

Herra on minun valoni ja apuni, **Ps.** 27:1. Hän on kallio, hän on minun pelastukseni, **Ps.** 62:3.

Evankeliumi on Jumalan voima, ja se tuo pelastuksen, **Room.** 1:16 (OL 68:4). Tehkää peläten työtä pelastuaksenne, **Fil.** 2:12. Jumala on valinnut teidät pelastumaan, kun Henki pyhittää teidät, **2. Tess.** 2:13.

Pelastus on vapaa, **2. Nefi** 2:4.

Ei ole suurempaa lahjaa kuin pelastuksen lahja, **OL** 6:13.

Jeesus Kristus on ainoa nimi, jossa pelastus tulee, **Moos.** 6:52 (Ap. t. 4:10–12). Me uskomme, että koko ihmissuku voi pelastua Kristuksen sovituksen ansiosta, **UK** 1:3.

Lasten pelastus: Ellette tule lasten kaltaisiksi, te ette pääse taivasten valtakuntaan, **Matt.** 18:3.

Myös pienillä lapsilla on iankaikkinen elämä, **Moosia** 15:25. Pienten lasten kaste on iljetys, ja pienet lapset ovat eläviä Kristuksessa sovituksen tähden, **Moroni** 8:8–24.

Pienet lapset on lunastettu Ainosyntyisen kautta; Saatana ei voi kiusata heitä, **OL** 29:46–47. Lapsille tulee opettaa evankeliumia, ja heidät pitää kastaa kahdeksan vuoden iässä, **OL** 68:25–28. Pienet lapset ovat pyhitettyjä Jeesuksen Kristuksen kautta, **OL** 74:7. Ihmisistä tulee jälleen lapsentilassaan viattomia, **OL** 93:38. Kaikki lapset, jotka kuolevat ennen vastuullista ikää, pelastuvat selestiseen valtakuntaan, **OL** 137:10.

Lapset ovat olleet puhtaita maailman perustamisesta asti, **Moos.** 6:54.

Pelastus, kuolleiden. *Katso* Kuolleiden pelastus

Pelastus, lasten. *Katso* Lapsi; Pelastus: Lasten pelastus

Pelastussuunnitelma. *Katso* Lunastussuunnitelma

Peleg

Vanhassa testamentissa Eberin poika ja Seemin pojanpojan pojanpoika. Maa jaettiin hänen aikanaan (1. Moos. 10:22–25).

Pelko. *Katso myös* Kunnioitus; Rohkeus; Usko

Pelko voi merkitä kahta asiaa: 1) Jumalan pelkoa, joka tarkoittaa Jumalan kunnioittamista ja hänen käskyjensä noudattamista 2) ihmisten, kuolemanvaaran, kivun ja pahuuden pelkoa.

Jumalan pelko: Tällä seudulla varmaankin jumalanpelko on tuntematon, **1. Moos.** 20:11. Teidän tulee pelätä Herraa, Jumalaanne, **5. Moos.** 6:13 (Joos. 24:14; 1. Sam. 12:24). Pelätkää Herraa, palvelkaa häntä, **Ps.** 2:11. Herran pelko on viisauden alku, **Ps.** 111:10. Pelkää Herraa ja karta pahaa, **Sananl.** 3:7. Jumalaa pelkäävälle käy hyvin, **Saarn.** 8:12.

Tehkää peläten ja vavisten työtä pelastuaksenne, **Fil.** 2:12. Pelätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia, **Ilm.** 14:7 (OL 88:104).

Profeetat herättelivät kansaa jatkuvasti pysymään Herran pelossa, **En.** 1:23. Alma ja Moosian pojat kaatuivat maahan, sillä Herran pelko valtasi heidät, **Alma** 36:7. Tehkää työtä pelastuaksenne peläten ja vavisten, **Morm.** 9:27.

Niitä, jotka eivät pelkää minua, minä vaivaan ja panen heidät vapisemaan, **OL** 10:56. Joka pelkää minua, odottaa Ihmisen Pojan tulemisen merkkejä, **OL** 45:39.

Ihmisten pelko: Älä pelkää, minä olen sinun kanssasi, **1. Moos.** 26:24 (Jes. 41:10). Meidän kanssamme on Herra. Älkää siis pelätkö heitä, **4. Moos.** 14:9. Älä pelkää, meillä on puolellamme enemmän väkeä kuin heillä, **2. Kun.** 6:16. En pelkää mitään. Mitä voi minulle kukaan kuolevainen, **Ps.** 56:5. Älkää pelätkö ihmisten pilkkaa, **Jes.** 51:7 (2. Nefi 8:7).

Jumala ei ole antanut meille pelkuruuden henkeä, **2. Tim.** 1:7. Täydellinen

rakkaus karkottaa pelon, **1. Joh.** 4:18 (Moroni 8:16).

Helamanin pojat eivät pelänneet kuolemaa, **Alma** 56:46–48. Kuolemanpelko täyttää jumalattomien rinnan, **Morm.** 6:7. Minä en pelkää, mitä ihminen voi tehdä, **Moroni** 8:16.

Sinä et olisi saanut pelätä ihmistä enemmän kuin Jumalaa, **OL** 3:7 (OL 30:1, 11; 122:9). Älkää pelätkö tehdä hyvää, **OL** 6:33. Kenenkään, joka kuuluu minun kirkkooni, ei tarvitse pelätä, **OL** 10:55. Jos te olette valmiita, te ette pelkää, **OL** 38:30. Riisukaa yltänne pelot, **OL** 67:10. Olkaa rohkealla mielellä älkääkä pelätkö, sillä minä, Herra, olen teidän kanssanne, **OL** 68:6. Älkää pelätkö vihollisianne, **OL** 136:17.

Pelto. *Katso myös* Herran viinitarha; Maailma

Avoin viljelys- tai laidunmaa; pyhissä kirjoituksissa usein maailman ja sen ihmisten vertauskuva.

Pelto on maailma, **Matt.** 13:38. Taivasten valtakunta on kuin peltoon kätketty aarre, **Matt.** 13:44.

Näin suuren ja avaran kentän, **1. Nefi** 8:9, 20. Vainio oli kypsynyt, **Alma** 26:5.

Vainio on jo vaalennut korjattavaksi, **OL** 4:4 (OL 6:3; 11:3; 12:3; 14:3; 31:4; 33:3, 7). Pelto oli maailma, **OL** 86:1–2. Minä vertaan näitä valtakuntia mieheen, jolla on pelto, **OL** 88:51.

Pentateukki. *Katso myös* Ensimmäinen Mooseksen kirja; Kolmas Mooseksen kirja; Mooses; Neljäs Mooseksen kirja; Toinen Mooseksen kirja; Vanha testamentti; Viides Mooseksen kirja

Vanhan testamentin viiden ensimmäisen kirjan eli viiden Mooseksen kirjan yhteinen nimi. Juutalaiset sanovat näitä kirjoja Tooraksi eli Israelin laiksi. Mooseksen kirjat ovat Mooseksen kirjoittamia (1. Nefi 5:10–11).

Perhe. *Katso myös* Avioliitto; Isä, kuolevainen; Lapsi; Äiti

Pyhissä kirjoituksissa perheeseen kuuluu mies, vaimo, lapset ja toisinaan sukulaisia, jotka asuvat samassa kodissa tai saman perheenpään alaisina. Perhe voi olla myös sellainen, että siinä on vain toinen vanhemmista ja lapsia tai mies ja vaimo ilman lapsia tai vain yksi henkilö, joka asuu yksin.

Yleistä: Sinun saamasi siunaus tulee siunaukseksi kaikille maailman kansoille, **1. Moos.** 12:3 (1. Moos. 28:14; Abr. 2:11). Minä olen kaikkien Israelin heimojen Jumala, **Jer.** 31:1.

Isän ja lapsen suhde kuvastaa taivaallisen Isän asemaa, **Ef.** 3:14–15.

Aadam ja Eeva synnyttivät koko maan suvun, **2. Nefi** 2:20.

Kirkkautesi on jälkeläisten jatkuminen ikuisesti, **OL** 132:19. Minä annan hänelle iankaikkisten elämien kruunuja iankaikkisissa maailmoissa, **OL** 132:55. Lasten sinetöiminen vanhempiin on osa aikojen täyttymisen suurta työtä, **OL** 138:48.

Mieheksi ja naiseksi minä heidät loin ja sanoin heille: Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää, **Moos.** 2:27–28. Miehen ei ole hyvä olla yksinään, **Moos.** 3:18. Aadam ja Eeva tekivät työtä yhdessä, **Moos.** 5:1.

Vanhempien velvollisuudet: Abraham käskee lapsiaan pysymään Herran tiellä, **1. Moos.** 18:17–19. Teroita näitä käskyjä aina lastesi mieleen, **5. Moos.** 6:7 (5. Moos. 11:19). Joka lastaan rakastaa, kurittaa häntä, **Sananl.** 13:24 (Sananl. 23:13). Ohjaa lapsi heti oikealle tielle, **Sananl.** 22:6. Nauti elämästä rakastamasi vaimon kanssa, **Saarn.** 9:9. Herra itse on opettava sinun poikiasi, **Jes.** 54:13 (3. Nefi 22:13).

Kasvattakaa lapset Herran tahdon mukaan, **Ef.** 6:1–4 (En. 1:1). Joka ei huolehdi omaisistaan, on epäuskoista pahempi, **1. Tim.** 5:8.

Hän kehotti heitä kaikin vanhempien lempein tuntein, **1. Nefi** 8:37. Me puhumme Kristuksesta, jotta lapsemme tietäisivät, mistä lähteestä he voivat odottaa syntiensä anteeksiantoa, **2. Nefi** 25:26. Heidän miehensä ja vaimonsa

rakastavat lapsiaan, **MK Jaak.** 3:7. Opettakaa heitä rakastamaan toisiaan ja palvelemaan toisiaan, **Moosia** 4:14–15. Puolustakaa perheitänne jopa verenvuodatukseen asti, **Alma** 43:47. Rukoilkaa perheissänne, jotta vaimonne ja lapsenne olisivat siunattuja, **3. Nefi** 18:21.

Vanhempien tulee opettaa evankeliumia lapsilleen, **OL** 68:25. Jokaisen miehen velvollisuutena on huolehtia omasta perheestään, **OL** 75:28. Kaikilla lapsilla on oikeus saada elantonsa vanhemmiltaan, **OL** 83:4. Kasvattakaa lapsenne valossa ja totuudessa, **OL** 93:40. Saata järjestykseen oma kotisi, **OL** 93:43–44, 50. Pappeudenhaltijoiden tulee vaikuttaa toisiin ainoastaan vilpittömällä rakkaudella, **OL** 121:41.

Aadam ja Eeva ilmoittivat kaiken lapsilleen, **Moos.** 5:12.

Lapsen velvollisuudet: Kunnioita isääsi ja äitiäsi, **2. Moos.** 20:12. Poikani, kuule isäsi neuvoja, **Sananl.** 1:8 (Sananl. 13:1; 23:22).

Jeesus oli kuuliainen vanhemmilleen, **Luuk.** 2:51. Jeesus täytti Isänsä tahdon, **Joh.** 6:38 (3. Nefi 27:13). Olkaa vanhemmillenne kuuliaisia Herraa totellen, **Ef.** 6:1 (Kol. 3:20).

Jos lapset tekevät parannuksen, sinun suuttumuksesi on käännyttävä pois, **OL** 98:45–48. Eevan uskolliset tyttäret palvelivat todellista ja elävää Jumalaa, **OL** 138:38–39.

Iankaikkinen perhe: Avioliiton ja perheen iankaikkinen luonne esitetään Opissa ja liitoissa. Miehestä ja vaimosta voi tulla jumalia selestisen avioliiton ja perheyksikön jatkumisen kautta (OL 132:15–20).

Periaate. *Katso myös* Evankeliumi

Perusoppi, -totuus tai -laki. Evankeliumin ensimmäiset periaatteet ovat usko Herraan Jeesuksen Kristukseen ja parannus (UK 1:4).

Jättämättä Kristuksen opin periaatteita jatkakaamme täydellisyyteen, **JSR Hepr.** 6:1.

Vanhinten, pappien ja opettajien tulee opettaa minun evankeliumini periaatteita, jotka ovat pyhissä kirjoituksissa, **OL** 42:12. Voitte saada täydellisempää opetusta teoriassa, periaatteessa, opissa, kaikessa, **OL** 88:78 (OL 97:14). Jokainen voi toimia opissa ja periaatteessa moraalisen tahdonvapauden mukaan, jonka minä olen antanut hänelle, **OL** 101:78. Jokainen älyn periaate, jonka me saavutamme tässä elämässä, nousee meidän kanssamme ylösnousemuksessa, **OL** 130:18–19.

Perillinen

Henkilö, jolla on oikeus periä aineellisia tai hengellisiä lahjoja. Vanhurskaille luvataan pyhissä kirjoituksissa, että he saavat periä kaiken, mitä Jumalalla on.

Abraham halusi saada perillisen, **1. Moos.** 15:2–5.

Abrahamille luvattiin perinnöksi koko maailma, koska hän oli vanhurskas ja uskoi, **Room.** 4:13. Me olemme Jumalan lapsia. Mutta jos olemme lapsia, olemme myös perillisiä, Jumalan perillisiä yhdessä Kristuksen kanssa, **Room.** 8:16–17 (OL 84:38). Jos kerran olet lapsi, olet myös perillinen, Jumalan tahdosta, **Gal.** 4:7. Jumala on pannut Poikansa kaiken perilliseksi, **Hepr.** 1:2.

Ne, jotka odottavat saavansa syntinsä anteeksi, ovat Jumalan valtakunnan perillisiä, **Moosia** 15:11. Ihmisistä tuli Kristuksen lapsia ja Jumalan valtakunnan perillisiä, **4. Nefi** 1:17.

Niistä, jotka ovat kuolleet tietämättä evankeliumista, voi tulla selestisen valtakunnan perillisiä, **OL** 137:7–8. Parannuksen tekevät kuolleet ovat pelastuksen perillisiä, **OL** 138:58–59.

Abrahamista tuli laillinen perillinen vanhurskautensa tähden, **Abr.** 1:2.

Perimätiedot

Sukupolvelta toiselle periytyviä uskomuksia, opetuksia ja tapoja (2. Tess. 2:15). Pyhissä kirjoituksissa Herra kehottaa toistuvasti vanhurskaita välttämään ihmisten pahoja perinnäistapoja (3. Moos. 18:30; Mark. 7:6–8; Moosia 1:5; OL 93:39–40).

Perkele. *Katso myös* Antikristus; Helvetti; Henki: Pahat henget; Kadotuksen pojat; Lusifer; Tuhooja

Saatana. Perkele on vanhurskauden ja niiden vihollinen, jotka pyrkivät tekemään Jumalan tahdon. Hän on kirjaimellisesti Jumalan henkipoika, ja kerran hänellä oli valta-asema enkelinä Jumalan edessä (Jes. 14:12; 2. Nefi 2:17). Mutta hän kapinoi kuolevaisuutta edeltävässä elämässä ja houkutteli kolmasosan Isän henkilapsista kapinoimaan kanssaan (OL 29:36; Moos. 4:1–4; Abr. 3:27–28). Heidät karkotettiin taivaasta, heiltä kiellettiin mahdollisuus saada kuolevainen ruumis ja elää kuolevaisuudessa, ja he ovat ikuisesti tuomittuja. Siitä lähtien kun Perkele karkotettiin taivaasta, hän on yrittänyt alati pettää kaikkia ihmisiä ja eksyttää heitä Jumalan työstä, jotta kaikista ihmisistä tulisi yhtä onnettomia kuin hän on (Ilm. 12:9; 2. Nefi 2:27; 9:8–9).

Jeesus käski ankarin sanoin pahan hengen poistua, **Matt.** 17:18. Ikuinen tuli on varattu Saatanalle ja hänen enkeleilleen, **Matt.** 25:41. Vastustakaa Paholaista, niin se lakkaa ahdistamasta teitä, **Jaak.** 4:7.

Jumalattomat joutuvat Perkeleen orjuuteen, **1. Nefi** 14:7. Perkele on kaikkien valheiden isä, **2. Nefi** 2:18 (Moos. 4:4). Perkele pyrkii siihen, että kaikki ihmiset olisivat yhtä onnettomia kuin hän itse, **2. Nefi** 2:27. Ellei liha enää koskaan nousisi, meidän henkemme täytyisi joutua Perkeleen alaisuuteen, **2. Nefi** 9:8–9. Perkele riehuu, rauhoittaa ja mielistelee, **2. Nefi** 28:20–23. Paha tulee Perkeleeltä, **Omni** 1:25 (Alma 5:40; Moroni 7:12, 17). Varo, ettei keskuudessasi synny kiistoja ja ettet tahdo totella pahaa henkeä, **Moosia** 2:32. Ellette ole hyvän paimenen lampaita, Perkele on paimenenne, **Alma** 5:38–39. Perkele ei auta lapsiansa, **Alma** 30:60. Rukoilkaa alati, että Perkeleen kiusaukset eivät eksyttäisi teitä, **Alma** 34:39 (3. Nefi 18:15, 18). Rakentakaa perustuksenne Lunastajan varaan, jottei Perkeleen väkevällä myrskyllä ole voimaa teihin, **Hel.** 5:12. Perkele on kaiken synnin alkuunpanija, **Hel.** 6:26–31.

Perkele yritti käyttää viekasta juonta, **OL** 10:12. On välttämätöntä, että Perkele kiusaa ihmislapsia, tai muuten heillä ei olisi tahtonsa vapautta, **OL** 29:39. Aadamista tuli Perkeleen tahdon alainen, koska hän antautui kiusaukseen, **OL** 29:40. Kadotuksen pojat hallitsevat Perkeleen ja hänen enkeliensä kanssa iankaikkisuudessa, **OL** 76:32–33, 44. Perkele pannaan kahleisiin tuhanneksi vuodeksi, **OL** 88:110 (Ilm. 20:2). Paha ottaa pois valon ja totuuden, **OL** 93:39.

Saatana ei pysynyt uskollisena ensimmäisessä asemassaan, **Abr.** 3:28.

Perkeleen kirkko: Jokainen maan päällä oleva paha ja maailmallinen organisaatio, joka vääristelee puhdasta ja täydellistä evankeliumia ja taistelee Jumalan Karitsaa vastaan.

Perkele perusti suuren ja iljettävän kirkon, **1. Nefi** 13:6 (1. Nefi 14:9). On vain kaksi kirkkoa. Toinen on Jumalan Karitsan kirkko, ja toinen on Perkeleen kirkko, **1. Nefi** 14:10 (Alma 5:39).

Älkää taistelko mitään kirkkoa vastaan, paitsi Perkeleen kirkkoa vastaan, **OL** 18:20. Suuri ja iljettävä kirkko hävitetään, **OL** 29:21.

Perustuslaki, Yhdysvaltain. *Katso myös* Hallitus; Laki

Opissa ja liitoissa ”perustuslaki” tarkoittaa Amerikan yhdysvaltain perustuslakia, joka syntyi jumalallisesta innoituksesta tien valmistamiseksi evankeliumin palautukselle.

Perustuslakia on tuettava, **OL** 98:5–6. Herra salli säätää perustuslain, **OL** 101:77, 80.

Pesu. *Katso myös* Kaste, kastaminen; Sovitus

Fyysinen tai hengellinen puhdistaminen. Parannuksentekijä voidaan puhdistaa vertauskuvallisesti synnin ja sen seurausten kuormittamasta elämästä Jeesuksen Kristuksen sovintouhrin

kautta. Tietyt oikealla pappeuden valtuudella suoritetut pesut ovat pyhiä toimituksia.

Pappi pesköön vaatteensa ja peseytyköön, **4. Moos.** 19:7. Pese minut puhtaaksi, **Ps.** 51:4, 9. Peseytykää, puhdistautukaa, lakatkaa tekemästä pahaa, **Jes.** 1:16–18.

Jeesus pesi apostoliensa jalat, **Joh.** 13:4–15 (OL 88:138–139). Anna kastaa itsesi, anna pestä syntisi pois, **Ap. t.** 22:16 (Alma 7:14; OL 39:10).

Kukaan ihminen ei voi pelastua, ellei hänen vaatteitaan ole pesty valkoisiksi, **Alma** 5:21 (3. Nefi 27:19). Heidän vaatteensa pestiin valkoisiksi Karitsan verellä, **Alma** 13:11 (Et. 13:10).

Kun he pitävät käskyt, heidät pestäisiin ja puhdistettaisiin kaikista synneistään, **OL** 76:52. Teidän voitelunne ja teidän pesunne vahvistetaan minun pyhän huoneeni toimituksella, **OL** 124:39–41.

Pettäminen. *Katso myös* Valehteleminen; Vilppi

Pyhissä kirjoituksissa pettäminen tarkoittaa sitä, että joku saadaan uskomaan johonkin sellaiseen, mikä ei ole totta.

Herran vuorelle saa nousta se, joka ei vanno väärää valaa, **Ps.** 24:3–4. Pelasta minut petollisten kynsistä, **Ps.** 43:1. Voi niitä, jotka sanovat pahaa hyväksi ja hyvää pahaksi, **Jes.** 5:20 (2. Nefi 15:20).

Älköön vain kukaan pettäkö itseään, **1. Kor.** 3:18. Älkää antako kenenkään pettää itseänne tyhjillä puheilla, **Ef.** 5:6. Petkuttajat eksyttävät muita ja eksyvät itse, **2. Tim.** 3:13. Saatana, koko ihmiskunnan eksyttäjä, syöstiin maan päälle, **Ilm.** 12:9. Saatana pantiin kahleisiin. Enää hän ei saa johtaa kansoja harhaan, **Ilm.** 20:1–3.

Herraa ei voi pettää, **2. Nefi** 9:41. Jos te seuraatte Poikaa osoittamatta mitään petollisuutta Jumalan edessä, te saatte Pyhän Hengen, **2. Nefi** 31:13. Serem tunnusti, että Perkeleen voima oli pettänyt hänet, **MK Jaak.** 7:18. Kuningas Nooan kansaa petettiin mielistelevillä sanoilla, **Moosia** 11:7.

Viisaat ovat ottaneet Pyhän Hengen oppaakseen eivätkä ole eksyneet, **OL** 45:57. Voi niitä, jotka ovat eksyttäjiä, **OL** 50:6.

Hänestä tuli Saatana, kaikkien valheiden isä, joka eksyttää ja sokaisee ihmisiä, **Moos.** 4:4.

Phelps, William W.

Jäsen ja johtaja kirkossa varhain sen palauttamisen jälkeen vuonna 1830. Herra kutsui William Phelpsin kirkon kirjanpainajaksi (OL 57:11; 58:40; 70:1).

Pietari

Uudessa testamentissa betsaidalainen kalastaja, joka asui vaimonsa kanssa Kapernaumissa; alkuperäiseltä nimeltään Simon (2. Piet. 1:1). Jeesus paransi Pietarin anopin (Mark. 1:29–31). Pietari kutsuttiin yhdessä veljensä Andreaksen kanssa Jeesuksen Kristuksen opetuslapseksi (Matt. 4:18–22; Mark. 1:16–18; Luuk. 5:1–11). Herra antoi Pietarille arameankielisen nimen Keefas, joka merkitsee ’näkijä’ tai ’kivi’ (Joh. 1:40–42; JSR Joh. 1:42 [Liiteosa]). Uudessa testamentissa mainitaan joitakin kuolevaisuuteen kuuluvia Pietarin heikkouksia, mutta siitä ilmenee myös, että hän voitti ne ja tuli väkeväksi uskonsa kautta Jeesukseen Kristukseen.

Pietari tunnusti, että Jeesus on Kristus ja Jumalan Poika (Joh. 6:68–69), ja Herra valitsi hänet pitämään hallussaan valtakunnan avaimia maan päällä (Matt. 16:13–19). Kirkastusvuorella Pietari näki kirkastetun Vapahtajan sekä Mooseksen ja Eliaksen (Elian) (Matt. 17:1–9).

Pietari oli pääapostoli omana aikanaan. Vapahtajan kuoleman, ylösnousemuksen ja taivaaseennousemisen jälkeen hän kutsui kirkon koolle ja johti uuden apostolin kutsumista Juudas Iskariotin tilalle (Ap. t. 1:15–26). Pietari ja Johannes paransivat syntymästään saakka ramman miehen (Ap. t. 3:1–16) ja vapautuivat ihmeellisellä tavalla vankilasta (Ap. t. 5:11–29; 12:1–19).

Pietari aloitti evankeliumin saarnaamisen pakanoille (Ap. t. 10–11). Pietari, Jaakob ja Johannes tulivat myöhempinä aikoina taivaasta ja antoivat Melkisedekin pappeuden ja sen avaimet Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle (OL 27:12–13; 128:20).

Ensimmäinen Pietarin kirje: Ensimmäinen kirje kirjoitettiin "Babylonista" (luultavasti Roomasta) ja lähetettiin nykyisin Vähänä-Aasiana tunnetun alueen pyhille pian sen jälkeen kun Nero oli aloittanut kristittyjen vainot.

Luvussa 1 puhutaan Kristuksen ennalta asetetusta Lunastajan-roolista. Luvuissa 2 ja 3 selitetään, että Kristus on seurakunnan kulmakivi, että pyhillä on kuninkaallinen pappeus ja että Kristus saarnasi vankeudessa oleville hengille. Luvuissa 4 ja 5 selitetään, miksi evankeliumia saarnataan kuolleille ja miksi vanhinten täytyy kaitsea laumaa.

Toinen Pietarin kirje: Luvussa 1 pyhiä kehotetaan tekemään kutsumuksensa ja valintansa lujaksi. Luvussa 2 varoitetaan vääristä opettajista. Luvussa 3 puhutaan myöhemmistä ajoista ja Kristuksen toisesta tulemisesta.

Piispa. *Katso myös* Aaronin pappeus

Merkitsee 'kaitsija', vastuullinen virka tai asema. Piispa on Aaronin pappeuden virka, joka annetaan asettamalla (OL 20:67; 107:87–88), ja piispa on Israelin yleinen tuomari (OL 107:72, 74).

Pyhä Henki on pannut teidät kaitsijoiksi, **Ap. t.** 20:28. Piispan ominaisuudet, **1. Tim.** 3:1–7 (Tit. 1:7).

Piispa tulee asettaa, **OL** 20:67. Edward Partridgen tulee palvella kirkkoa piispana, **OL** 41:9. Piispa erottaa hengellisiä lahjoja, **OL** 46:27, 29. Ylipappi voi toimia piispan virassa, **OL** 68:14, 19 (OL 107:17). Herra nimittää piispan, **OL** 72. Piispan tulee huolehtia köyhistä, **OL** 84:112. Piispan virkaan kuuluu palveleminen kaikissa ajallisissa asioissa, **OL** 107:68. Piispa on Aaronin pappeuden johtaja, **OL** 107:87–88.

Pilatus, Pontius

Rooman maaherra Juudeassa vuosina 26–36 jKr. (Luuk. 3:1). Pilatus vihasi juutalaisia ja heidän uskontoaan ja surmautti ainakin muutamia galilealaisia (Luuk. 13:1). Jeesusta syytettiin Pilatuksen edessä. Pilatus tuomitsi hänet ristiinnaulittavaksi (Matt. 27:2, 11–26, 58–66; Mark. 15; Luuk. 23; Joh. 18:28–19:38).

Pimeys, hengellinen. *Katso myös* Jumalattomuus

Jumalattomuutta tai tietämättömyyttä hengellisistä asioista.

Voi niitä, jotka pimeyden kääntävät valoksi, **Jes.** 5:20 (2. Nefi 15:20). Pimeys peittää maan, yön synkkyys kansat, **Jes.** 60:2.

Jeesus antaa valon kuoleman varjossa eläville, **Luuk.** 1:79. Valo loistaa pimeydessä, pimeys ei ole saanut sitä valtaansa, **Joh.** 1:5 (OL 45:7). Hylätkäämme pimeyden teot ja varustautukaamme valon asein, **Room.** 13:12. Älkää osallistuko pimeyden töihin: ne eivät kanna hedelmää, **Ef.** 5:8–11.

Koska ette pyydä, teitä ei tuoda valoon, vaan teidän täytyy hukkua pimeydessä, **2. Nefi** 32:4. Saatana levittää pimeyden tekoja, **Hel.** 6:28–31.

Pimeyden voimat vallitsevat maan päällä, **OL** 38:8, 11–12. Koko maailma huokaa pimeyden ja synnin orjuuden alaisena, **OL** 84:49–54. Jos teidän silmämääränänne on minun kunniani, teissä ei ole mitään pimeyttä, **OL** 88:67.

Pimeyden teot alkoivat olla vallalla kaikkien ihmisten poikien keskuudessa, **Moos.** 5:55.

Pimeys, ulkoinen. *Katso* Helvetti; Kadotuksen pojat; Kuolema, hengellinen; Perkele

Pluraaliavioliitto. *Katso* Avioliitto: Pluraaliavioliitto

Pohtiminen. *Katso myös* Ilmoitus; Rukous

Usein pyhien kirjoitusten tai muiden Jumalan asioiden mietiskelemistä

ja syvällistä ajattelemista. Yhdessä rukouksen kanssa Jumalan asioiden pohtiminen voi tuottaa ilmoitusta ja ymmärrystä.

Maria tutkisteli sitä, mitä oli tapahtunut, **Luuk.** 2:19.

Istuessani pohdiskelemassa sydämessäni minut temmattiin pois, **1. Nefi** 11:1. Minun sydämeni pohdiskelee kirjoituksia, **2. Nefi** 4:15. Nefi lähti kulkemaan pohdiskellen niitä asioita, jotka Herra oli näyttänyt, **Hel.** 10:2–3. Menkää koteihinne ja pohdiskelkaa sitä, mitä minä olen sanonut, **3. Nefi** 17:3. Muistakaa, kuinka armollinen Herra on ollut ihmislapsille ja pohdiskelkaa sitä sydämessänne, **Moroni** 10:3.

Pohdi sitä, mitä olet saanut, **OL** 30:3. Mietiskellessämme näitä asioita Herra kosketti meidän ymmärryksemme silmiä, **OL** 76:19. Istuin huoneessani pohdiskellen kirjoituksia, **OL** 138:1–11.

Mietin sitä yhä uudestaan, **JS–H** 1:12.

Pornografia. *Katso* Aviorikos; Haureus; Siveys

Pratt, Orson

Yksi ensimmäisistä kahdestatoista apostolista, jotka kutsuttiin kirkon palauttamisen jälkeen nykyaikana (OL 124:128–129). Hän oli ollut kirkon jäsenenä vasta kuusi viikkoa, kun Herra antoi hänelle ilmoituksen Joseph Smithin kautta (OL 34). Orson Pratt oli myös kirkon lähetyssaarnaaja (OL 52:26; 75:14) ja palveli monta vuotta kirkon historioitsijana.

Pratt, Parley Parker

Orson Prattin vanhempi veli ja yksi ensimmäisistä kahdestatoista apostolista, jotka kutsuttiin kirkon palauttamisen jälkeen nykyaikana (OL 124:128–129). Parley Pratt kutsuttiin ensimmäiselle monesta lähetysmatkasta, kun Herra antoi hänelle ilmoituksen Joseph Smithin kautta lokakuussa 1830 (OL 32; 50:37).

Presidentti. *Katso myös* Ensimmäinen presidenttikunta; Profeetta

Kirkon johtajan virkanimi. Kirkon presidentti on profeetta, näkijä ja ilmoituksensaaja (OL 21:1; 107:91–92), ja kirkon jäsenten tulee kutsua kirkon profeettaa ”presidentiksi” (OL 107:65). Hän on maan päällä ainoa henkilö, jolla on valtuus käyttää kaikkia pappeuden avaimia.

Herra antoi valtakunnan avaimet Joseph Smithille, **OL** 81:1–2. Kolme presidenttiä muodostavat kirkon presidenttikunnan koorumin, **OL** 107:21–24. Presidentit asetettiin Melkisedekin pappeuden järjestyksen mukaan, **OL** 107:29.

Presidenttikunta. *Katso* Ensimmäinen presidenttikunta

Profeetta. *Katso myös* Ilmoitus; Näkijä; Presidentti; Profetia, profetoiminen

Jumalan kutsuma henkilö, joka puhuu Jumalan puolesta. Jumalan sanansaattajana profeetta saa käskyjä, profetioita ja ilmoituksia Jumalalta. Hänen velvollisuutenaan on ilmaista Jumalan tahto ja todellinen luonne ihmiskunnalle ja osoittaa, mitä hänen kanssakäymisensä ihmisten kanssa merkitsee. Profeetta tuomitsee synnin ja ennustaa, mitä siitä seuraa. Hän saarnaa vanhurskautta. Toisinaan profeettoja voidaan innoittaa ennustamaan tulevaisuutta ihmiskunnan hyväksi, mutta profeetan ensisijainen velvollisuus on kuitenkin todistaa Kristuksesta. Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentti on nykyaikana Jumalan profeetta maan päällä. Ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenet hyväksytään profeetoiksi, näkijöiksi ja ilmoituksensaajiksi.

Kunpa koko Herran kansa olisi profeettoja, **4. Moos.** 11:29. Kun joukostanne nousee profeetta, minä ilmaisen itseni hänelle näyssä, **4. Moos.** 12:6. Herra oli varoittanut Israelia jokaisen profeetan suulla, **2. Kun.** 17:13 (2. Aik. 36:15–16; Jer. 7:25). Minä määräsin sinut kansojen profeetaksi, **Jer.** 1:5, 7. Herra

ilmoittaa suunnitelmiaan palvelijoilleen, profeetoille, **Aam.** 3:7.

Herra on puhunut pyhien profeettojensa suulla, **Luuk.** 1:70 (Ap. t. 3:21). Kaikki profeetat todistavat Kristuksesta, **Ap. t.** 10:43. Jumala on asettanut seurakuntaan profeettoja, **1. Kor.** 12:28 (Ef. 4:11). Kirkko on rakennettu apostolien ja profeettojen perustukselle, **Ef.** 2:19–20.

Ihmiset ovat hylänneet profeettojen sanat, **1. Nefi** 3:17–18 (2. Nefi 26:3). Hengen avulla profeetoille ilmaistaan kaikki, **1. Nefi** 22:1–2. Kristus tuli nefiläisten keskuuteen toteuttaakseen kaiken, mitä hän oli puhunut pyhien profeettojensa suulla, **3. Nefi** 1:13 (OL 42:39).

Ne, jotka eivät ota varteen profeettojen sanoja, erotetaan pois, **OL** 1:14. Ne, jotka uskovat profeettojen sanoihin, saavat iankaikkisen elämän, **OL** 20:26. Profeettojen sanat tulee ottaa vastaan niin kuin Herran omasta suusta, **OL** 21:4–6. Ilmoitukset ja käskyt tulevat kirkolle ainoastaan sen kautta, joka on nimitetty, **OL** 43:1–7. Presidentin velvollisuutena on johtaa koko kirkkoa ja olla Mooseksen kaltainen, olla profeetta, **OL** 107:91–92.

Me uskomme profeettoihin, **UK** 1:6.

Profeettojen koulu. *Katso myös* Smith, Joseph nuorempi

Herra käski Joseph Smithiä perustamaan Kirtlandiin Ohioon (Amerikan yhdysvaltoihin) talvella 1832–1833 koulun, jotta veljille voitaisiin opettaa kaikkea evankeliumiin ja Jumalan valtakuntaan kuuluvaa. Monet kirkon varhaisista johtajista kävivät tätä koulua. Toista profeettojen tai vanhinten koulua piti Parley P. Pratt Jacksonin piirikunnassa Missourissa (OL 97:1–6). Samanlaisia kouluja pidettiin myös lännessä pian pyhien saavuttua sinne, mutta ne lakkasivat pian. Nykyisin evankeliumia opetetaan kotona, pappeuskoorumeissa ja eri apujärjestöissä ja kaikissa kirkon kouluissa sekä seminaarissa ja instituutissa.

Pyhittäytykää ja opettakaa toisillenne valtakunnan oppia, **OL** 88:74–80. Etsikää uutterasti ja opettakaa toisillenne viisauden sanoja, **OL** 88:118–122. Profeettojen koulun järjestys esitetään, **OL** 88:127–141. Profeettojen koulun avaimet ovat ensimmäisellä presidenttikunnalla, **OL** 90:6–7.

Profetia, profetoiminen. *Katso myös* Ilmoitus; Naisprofeetta; Näkijä; Profeetta

Profetia koostuu Jumalan innoittamista sanoista tai kirjoituksista, joita ihminen saa ilmoituksen kautta Pyhältä Hengeltä. Todistus Jeesuksesta on profetian henki (Ilm. 19:10). Profetia voi liittyä menneisyyteen, nykyisyyteen tai tulevaisuuteen. Kun ihminen profetoi, hän puhuu tai kirjoittaa sitä, mitä Jumala haluaa hänen tietävän omaksi hyväkseen tai muiden hyväksi. Yksityiset ihmiset voivat saada profetioita tai ilmoituksia omaa elämäänsä varten.

Kunpa koko Herran kansa olisi profeettoja, **4. Moos.** 11:29. Poikanne ja tyttärenne profetoivat, **Joel** 3:1 (Ap. t. 2:17–18). Herra ilmoittaa suunnitelmiaan palvelijoilleen, profeetoille, **Aam.** 3:7.

Pyhien kirjoitusten ennustukset eivät ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä, **2. Piet.** 1:20.

Nefiläisillä oli monia ilmoituksia ja profetian henki, **MK Jaak.** 4:6, 13. Alma ja Amulek tiesivät Seesromin sydämen aikeet profetian hengen mukaisesti, **Alma** 12:7. Voi sitä, joka sanoo, ettei Herra enää toimi profetian kautta, **3. Nefi** 29:6. Tutkikaa Jesajan profetioita, **Morm.** 8:23.

Kaikki profetiat täyttyvät, **OL** 1:37–38.

Suorittaakseen toimituksia miehen täytyy olla Jumalan kutsuma profetian kautta, **UK** 1:5.

Pronssikäärme. *Katso myös* Jeesus Kristus; Mooses

Mooses valmisti pronssikäärmeen Jumalan käskystä, jotta myrkkykäärmeiden autiomaassa puremat israelilaiset paranisivat (4. Moos. 21:8–9). Tämä

pronssikäärme pantiin tangon päähän ja kohotettiin ylös, jotta jokainen, joka siihen katsoisi, saisi elää (Alma 33:19–22). Herra sanoi, että käärmeen kohottaminen autiomaassa oli vertauskuva hänen korottamisestaan ristille (Joh. 3:14–15). Myöhempien aikojen ilmoitus vahvistaa kertomuksen myrkkykäärmeistä ja siitä, kuinka kansa pelastui (1. Nefi 17:41; 2. Nefi 25:20; Hel. 8:14–15).

Pronssilevyt. *Katso myös* Levyt

Juutalaisten aikakirja alusta vuoteen 600 eKr. Levyt sisälsivät monia profeettojen kirjoituksia (1. Nefi 5:10–16). Aikakirjaa piti Laban, yksi juutalaisten vanhimmista Jerusalemissa. Ollessaan perheineen erämaassa Lehi lähetti poikansa takaisin Jerusalemiin hankkimaan tämän aikakirjan (1. Nefi 3–4). (Ks. lisätietoja Mormonin kirjan alussa olevasta ”Lyhyestä selvityksestä Mormonin kirjasta”.)

Psalmi. *Katso myös* Daavid; Musiikki

Innoitettu runo tai laulu.

Psalmit: Vanhan testamentin kirja, joka käsittää kokoelman psalmeja, joista monien aiheena on Kristus. Psalmeja lainataan usein Uudessa testamentissa.

Daavid kirjoitti monet psalmeista. Ne kirjoitettiin Jumalan ylistykseksi. Moniin tehtiin sävel.

Publikaani. *Katso myös* Rooman valtakunta

Muinaisessa Roomassa veronkerääjä. Yleensä juutalaiset vihasivat publikaaneja. Jotkut publikaanit ottivat auliisti vastaan evankeliumin (Matt. 9:9–10; Luuk. 19:2–8).

Puhdas ja epäpuhdas. *Katso myös* Mooseksen laki; Puhtaus; Saastaisuus

Vanhan testamentin mukaan Herra ilmoitti Moosekselle ja muinaisille israelilaisille, että vain osaa ruoka-aineista pidettiin puhtaana eli toisin sanoen ravinnoksi kelpaavana. Sillä, mitä israelilaiset pitivät puhtaina ja epäpuhtaina ruoka-aineina, oli suuri vaikutus heidän uskonnolliseen ja yhteiskunnalliseen elämäänsä. Tiettyjä maaeläimiä, lintuja ja kaloja pidettiin puhtaina ja syömäkelpoisina; toiset olivat epäpuhtaita ja kiellettyjä (3. Moos. 11; 5. Moos. 14:3–20). Myös tiettyjä tauteja sairastavia ihmisiä pidettiin epäpuhtaina.

Hengellisessä mielessä puhdas ihminen on synnitön, eikä hänellä ole synnillisiä haluja. Tässä mielessä sanalla kuvataan hyveellisiä ja puhdassydämisiä ihmisiä (Ps. 24:4). Jumalan liittokansaa on aina käsketty olemaan puhdas (3. Nefi 20:41; OL 38:42; 133:5).

Kuka saa nousta Herran vuorelle? Se, jolla on viattomat kädet ja puhdas sydän, **Ps.** 24:3–5.

Ketään ihmistä ei saa pitää epäpuhtaana eikä saastaisena, **Ap. t.** 10:11–28.

Voitteko sinä päivänä kohottaa katseenne Jumalaan puhtain sydämin ja tahrattomin käsin, **Alma** 5:19.

Herra kurittaa Siionia, kunnes se on puhdas, **OL** 90:36. Pitäkää itsenne puhtaina, te Herran astioiden kantajat, **OL** 133:4–5, 14 (Jes. 52:11).

Puhtaus. *Katso myös* Puhdas ja epäpuhdas; Pyhitys

Synnittömyys, syyttömyys, nuhteettomuus. Ihmisestä tulee puhdas, kun hänen ajatuksensa ja tekonsa ovat kaikin tavoin puhtaita. Syntiä tehnyt ihminen voi tulla puhtaaksi uskomalla Jeesukseen Kristukseen, tekemällä parannuksen ja ottamalla vastaan evankeliumin toimitukset.

Herra suo siunauksensa sille, jolla on puhtaat kädet ja puhdas sydän, **Ps.** 24:3–5. Pitäkää itsenne puhtaina, te Herran pyhien astioiden kantajat, **Jes.** 52:11 (OL 133:4–5).

Autuaita ovat puhdassydämiset, **Matt.** 5:8 (3. Nefi 12:8). Ajatelkaa kaikkea, mikä on puhdasta, **Fil.** 4:8 (UK 1:13).

Kaikki puhdassydämiset, nostakaa päänne ja ottakaa vastaan mieluisa Jumalan sana, **MK Jaak.** 3:2–3. Voitteko sinä päivänä kohottaa katseenne Jumalaan puhtain sydämin ja

tahrattomin käsin, **Alma** 5:19. Nyt kun he olivat puhtaita ja tahrattomia Jumalan edessä, he eivät voineet olla kammoamatta syntiä, **Alma** 13:12. Rukoilkaa, että meidät puhdistettaisiin niin kuin Kristus on puhdas, **Moroni** 7:48 (Morm. 9:6).

Kristus haluaa pitää itsellään puhtaan kansan, **OL** 43:14. Herra käski rakentaa Siioniin huoneen, jossa puhdassydämiset saavat nähdä Jumalan, **OL** 97:10–17. Tämä on Siion: puhdassydämiset, **OL** 97:21.

Punainenmeri. *Katso myös* Mooses

Egyptin ja Arabian niemimaan välissä oleva meri. Sen kaksi pohjoista lahtea muodostavat Siinain niemimaan rantaviivan. Herra jakoi Punaisenmeren vedet ihmeellisellä tavalla, niin että israelilaiset pääsivät Mooseksen johdolla sen poikki kuivaa maata myöten (2. Moos. 14:13–31; Hepr. 11:29). Se, että Punaisenmeren vedet jakautuivat, on vahvistettu myöhempien aikojen ilmoituksessa (1. Nefi 4:2; Hel. 8:11; OL 8:3; Moos. 1:25).

Puolustaja. *Katso myös* Jeesus Kristus

Jeesus Kristus on meidän puolustajamme Isän luona (Moroni 7:28) ja ajaa meidän asiaamme Hänen luonaan.

Jeesus Kristus on meidän puolustajamme Isän luona, **1. Joh.** 2:1 (OL 110:4).

Jeesus puhuu kaikkien ihmisten puolesta, **2. Nefi** 2:9 (Hepr. 7:25). Jeesus saavutti voiton kuolemasta ja sai vallan puhua ihmislasten puolesta, **Moosia** 15:8.

Minä olen teidän puolustajanne Isän luona, **OL** 29:5. Jeesus Kristus ajaa teidän asiaanne, **OL** 45:3–5.

Puutarha, Eedenin. *Katso* Eeden

Pyhittää, pyhityksen laki. *Katso myös* Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta; Yhdistynyt veljeskunta

Vihkiminen, pyhittäminen tai vanhurskaaksi tuleminen. Pyhityksen laki on jumalallinen periaate, jonka mukaan ihmiset pyhittävät vapaaehtoisesti aikansa, kykynsä ja aineellisen omaisuutensa Jumalan valtakunnan vahvistamiseen ja rakentamiseen.

Teidät on tänään vihitty palvelemaan Herraa, **2. Moos.** 32:29.

Uskoville oli kaikki yhteistä, **Ap. t.** 2:44–45.

Heillä oli kaikki yhteistä keskuudessaan; sen tähden ei ollut rikkaita eikä köyhiä, **4. Nefi** 1:3.

Herra selitti pyhityksen periaatteita, **OL** 42:30–39 (OL 51:2–19; 58:35–36). Ei ole tarkoitus, että toinen ihminen omistaa enemmän kuin toinen, **OL** 49:20. Jokaiselle annettiin yhtäläisesti hänen perheensä mukaan, **OL** 51:3. Luotiin järjestelmä, jotta pyhät voivat olla samanarvoisia iankaikkisten sekä maanpäällisten asioiden yhdistäminä, **OL** 78:4–5. Jokaisella tulee olla yhtäläinen oikeus puutteidensa ja tarpeidensa mukaan, **OL** 82:17–19. Siion voidaan rakentaa vain selestisen lain periaatteiden mukaan, **OL** 105:5.

Henokin kansalla oli yksi sydän ja yksi mieli, ja se asui vanhurskaudessa, eikä sen keskuudessa ollut köyhiä, **Moos.** 7:18.

Pyhitys. *Katso myös* Jeesus Kristus; Sovitus; Syyttömäksi julistaminen

Vapautuminen synnistä, puhdistuminen ja pyhäksi tuleminen Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta (Moos. 6:59–60).

Jumala on valinnut teidät pelastumaan, kun Henki pyhittää teidät, **2. Tess.** 2:13. Meidät on pyhitetty ainutkertaisella uhrilla, kun Jeesus Kristus uhrasi oman ruumiinsa, **Hepr.** 10:10. Jeesus kärsi pyhittääkseen kansan omalla verellään, **Hepr.** 13:12.

Ylipapit pyhitettiin ja heidän vaatteensa pestiin valkoisiksi Karitsan verellä, **Alma** 13:10–12. Pyhittyminen tulee siitä, että ihmiset antavat sydämensä Jumalalle, **Hel.** 3:33–35. Tehkää parannus, jotta te pyhittyisitte ottamalla vastaan Pyhän Hengen, **3. Nefi** 27:20.

Pyhittäminen meidän Herramme ja

Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen armosta on oikein ja totta, **OL** 20:31. Jeesus tuli pyhittämään maailman, **OL** 76:41. Pyhittäytykää, jotta mielenne määränä on yksin Jumala, **OL** 88:68.

Pyhyyden Ihminen. *Katso myös* Ihmisen Poika; Isä, taivaallinen; Jumala, jumaluus

Yksi Isän Jumalan nimistä (Moos. 6:57).

Pyhyys. *Katso myös* Puhtaus; Pyhitys; Pyhä

Hengellinen ja moraalinen täydellisyys. Pyhyys osoittaa ihmisen sydämen ja aikeiden puhtautta.

Jäsenten tulee osoittaa pyhällä vaelluksella Herran edessä, että he ovat kirkon jäsenyyden arvoisia, **OL** 20:69. Herran huone on pyhyyden sija, **OL** 109:13.

Pyhyyden Ihminen on yksi Jumalan nimistä, **Moos.** 6:57 (Moos. 7:35).

Pyhä. *Katso myös* Jeesuksen Kristuksen kirkko; Kristityt; Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko; Puhtaus; Pyhitys; Pyhyys

Pyhissä kirjoituksissa sanalla pyhä on kaksi merkitystä: 1) Jeesuksen Kristuksen kirkon uskollinen jäsen ja 2) luonteenpiirre.

Jeesuksen Kristuksen kirkon uskollinen jäsen: Kootkaa luokseni kaikki minun palvelijani (pyhäni), **Ps.** 50:5.

Saul teki paljon pahaa Jerusalemin pyhille, **Ap. t.** 9:1–21. Pietari tuli Lyddassa asuvien pyhien luo, **Ap. t.** 9:32. Paavali tervehtii Jumalan kutsumia pyhiä, **Room.** 1:1, 7. Te kuulutte samaan kansaan kuin pyhät, **Ef.** 2:19–21.

Minä näin Jumalan Karitsan kirkon, joka tarkoitti Jumalan pyhiä, **1. Nefi** 14:12. Luonnollinen ihminen on Jumalan vihollinen, ellei hän tule pyhäksi Kristuksen sovituksen kautta, **Moosia** 3:19.

Minä, Herra, olen siunannut maan pyhieni käyttöön, **OL** 61:17. Saatana käy sotaa Jumalan pyhiä vastaan, **OL** 76:28–29. Tehkää uutterasti työtä valmistaaksenne pyhiä tuomion hetkeen, joka on tuleva, **OL** 88:84–85. Pyhien tulee antaa omaisuudestaan köyhille ja ahdistetuille, **OL** 105:3. Yllä mainitut virat minä olen antanut palvelutyöhön ja pyhieni tekemiseksi täydellisiksi, **OL** 124:143 (Ef. 4:12).

Luonteenpiirre: Jumalinen tai hengellisesti ja moraalisesti puhdas. Pyhän vastakohta on alhainen tai epäpyhä.

Teistä tulee minun pappisvaltakuntani ja pyhä kansani, **2. Moos.** 19:5–6 (1. Piet. 2:9). Herra käski israelilaisia: Olkaa pyhät, koska minä olen pyhä, **3. Moos.** 11:44–45. Kuka saa astua pyhään paikkaan? Se, jolla on viattomat kädet ja puhdas sydän, **Ps.** 24:3–4. Pappien tulee opettaa kansalle, mikä on pyhää, mikä ei, **Hes.** 44:23.

Jumala on kutsunut meidät pyhällä kutsullaan, **2. Tim.** 1:8–9. Jo lapsesta asti olet tuntenut pyhät kirjoitukset, **2. Tim.** 3:15.

Kaikki ihmiset tuomitaan Jumalassa olevan totuuden ja pyhyyden mukaan, **2. Nefi** 2:10. Luonnollisesta ihmisestä tulee pyhä Kristuksen sovituksen kautta, **Moosia** 3:19. Vaeltakaa Jumalan pyhän järjestyksen mukaisesti, **Alma** 7:22 (Alma 13:11–12). Kolme opetuslasta pyhitettiin lihassa ja tehtiin pyhiksi, **3. Nefi** 28:1–9, 36–39.

Älä suhtaudu kevytmielisesti pyhiin asioihin, **OL** 6:12. Sinä et voi kirjoittaa sellaista, mikä on pyhää, ellen minä sitä sinulle anna, **OL** 9:9. Teidän tulee sitoutua toimimaan kaikessa pyhyydessä, **OL** 43:9. Minun opetuslapseni seisovat pyhissä paikoissa, **OL** 45:32. Se, mikä tulee ylhäältä, on pyhää, **OL** 63:64. Pienet lapset ovat pyhiä, **OL** 74:7. Minä pyhitän paikan, niin että siitä tulee pyhä, **OL** 124:44.

Herra kokoaa valittunsa pyhään kaupunkiin, **Moos.** 7:62.

Pyhä Henki. *Katso myös* Anteeksiantamaton synti; Ilmoitus; Innoitus; Jumala, jumaluus; Kaste,

kastaminen; Kyyhkysen merkki; Lohduttaja; Lupauksen Pyhä Henki; Pyhän Hengen lahja

Jumaluuden kolmas jäsen (1. Joh. 5:7; OL 20:28). Hän on henkipersoona, jolla ei ole liha- ja luuruumista (OL 130:22). Pyhää Henkeä sanotaan usein Hengeksi tai Jumalan Hengeksi.

Pyhällä Hengellä on tärkeitä tehtäviä pelastussuunnitelmassa: 1) Hän todistaa Isästä ja Pojasta (1. Kor. 12:3; 3. Nefi 28:11; Et. 12:41). 2) Hän ilmoittaa totuuden kaikesta (Joh. 14:26; 16:13; Moroni 10:5; OL 39:6). 3) Hän pyhittää ne, jotka ovat tehneet parannuksen ja ottaneet kasteen (Joh. 3:5; 3. Nefi 27:20; Moos. 6:64–68). 4) Hän on lupauksen Pyhä Henki (OL 76:50–53; 132:7, 18–19, 26).

Pyhän Hengen voima voi tulla ihmisen päälle jo ennen kastetta ja todistaa, että evankeliumi on tosi, mutta oikeus Pyhän Hengen jatkuvaan toveruuteen, kelvollisuuden ehdolla, on lahja, joka voidaan saada ainoastaan Melkisedekin pappeuden haltijan kätten päällepanemisella, valtuudella suoritetun kasteen jälkeen Jeesuksen Kristuksen tosi kirkon jäseneksi.

Jeesus opetti, että kaikki synnit voidaan antaa anteeksi, paitsi pilkka Pyhää Henkeä vastaan (Matt. 12:31–32; Mark. 3:28–29; Luuk. 12:10; Hepr. 6:4–8; OL 76:34–35).

Henki ohjaa ihmisiä seuraamaan Jumalan säädöksiä, **Hes.** 36:27.

Apostolit valtuutettiin kastamaan Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimessä, **Matt.** 28:19. Pyhä Henki opettaa teille kaiken, **Joh.** 14:26. Ihmiset ovat puhuneet Pyhän Hengen johtamina, **2. Piet.** 1:21.

Henki johdatti Nefiä, **1. Nefi** 4:6. Jumalan salaisuudet paljastetaan Pyhän Hengen voimalla, **1. Nefi** 10:17–19. Pyhä Henki osoittaa teille kaiken, mitä teidän tulee tehdä, **2. Nefi** 32:5. Pyhän Hengen voimalla te voitte tietää totuuden kaikesta, **Moroni** 10:5.

Minä puhun sinulle sinun mielessäsi ja sinun sydämessäsi Pyhän Hengen kautta, **OL** 8:2. Henki johdattaa tekemään hyvää, **OL** 11:12. Pyhä Henki tietää kaiken, **OL** 35:19. Pyhä Henki opettaa rauhaa tuovia valtakunnan asioita, **OL** 36:2 (OL 39:6). Ellette saa Henkeä, teidän ei tule opettaa, **OL** 42:14. Pyhä Henki todistaa Isästä ja Pojasta, **OL** 42:17 (1. Kor. 12:3; 3. Nefi 11:32, 35–36). Pyhä Henki antaa toisten tietää, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika, **OL** 46:13. Mitä he puhuvatkin Pyhän Hengen innoittamina, se on pyhä kirjoitus, **OL** 68:4. Pyhä Henki vuodatetaan, niin että hän todistaa kaikesta, mitä te sanotte, **OL** 100:8. Pyhä Henki on kumppanisi alati, **OL** 121:45–46.

Pyhä lehto. *Katso* Ensimmäinen näky

Pyhän Hengen lahja. *Katso myös* Hengen lahjat; Jumala, jumaluus; Lahja; Pyhä Henki

Jokaisella kelvollisella kastetulla kirkon jäsenellä on oikeus Pyhän Hengen jatkuvaan vaikutukseen. Kun ihminen kastetaan Jeesuksen Kristuksen tosi kirkon jäseneksi, hän saa Pyhän Hengen lahjan sellaisen miehen kätten päällepanemisella, jolla on oikea valtuus (Ap. t. 8:12–25; Moroni 2; OL 39:23). Pyhän Hengen lahjan saamista sanotaan usein tulikasteeksi (Matt. 3:11; OL 19:31).

Ihmisiä käsketään kääntymään (tekemään parannus), ottamaan kaste, niin he saavat lahjaksi Pyhän Hengen, **Ap. t.** 2:38. Pietari ja Johannes antoivat Pyhän Hengen lahjan panemalla kätensä kastettujen päälle, **Ap. t.** 8:14–22. Pyhä Henki annettiin panemalla kädet kastettujen päälle, **Ap. t.** 19:2–6.

Syntien anteeksianto tulee tulen ja Pyhän Hengen kautta, **2. Nefi** 31:17.

Me uskomme kätten päällepanemiseen Pyhän Hengen lahjan saamiseksi, **UK** 1:4.

Pyhät kirjat. *Katso* Kaanon

Pyhät kirjoitukset. *Katso myös* Jumalan sana; Kaanon;

Kallisarvoinen helmi; Mormonin kirja; Oppi ja liitot; Raamattu

Pyhien ihmisten Pyhän Hengen innoittamina kirjoittamia tai puhumia sanoja. Kirkon virallisesti hyväksytyt pyhät kirjoitukset ovat nykyisin Raamattu, Mormonin kirja, Oppi ja liitot sekä Kallisarvoinen helmi. Jeesus ja Uuden testamentin kirjoittajat pitivät Vanhan testamentin kirjoja pyhinä kirjoituksina (Matt. 22:29; Joh. 5:39; 2. Tim. 3:15; 2. Piet. 1:20–21). Katso myös liitteen kohtaa Aikataulukko.

Eikö sydämemme hehkunut innosta, kun hän opetti meitä ymmärtämään kirjoitukset, **Luuk.** 24:32. Te kyllä tutkitte kirjoituksia, koska luulette niistä löytävänne ikuisen elämän – ja nehän juuri todistavat minusta, **Joh.** 5:39.

Kristuksen sanat kertovat teille kaiken, mitä teidän tulee tehdä, **2. Nefi** 32:3. Kaikki, jotka on johdatettu uskomaan pyhiin kirjoituksiin, ovat vahvoja ja lujia uskossa, **Hel.** 15:7–8.

Ihmiset erehtyvät, sillä he vääristelevät kirjoituksia eivätkä ymmärrä niitä, **OL** 10:63. Nämä sanat eivät ole ihmisiltä eivätkä ihmiseltä vaan minulta, **OL** 18:34–36. Mormonin kirjan julki tulo osoittaa maailmalle, että pyhät kirjoitukset ovat totta, **OL** 20:2, 8–12. Teidän tulee omistaa aikanne kirjoitusten tutkimiseen, **OL** 26:1. Pyhät kirjoitukset on annettu teidän opetukseksenne, **OL** 33:16. Kirjoitukset annetaan minun valittujeni pelastukseksi, **OL** 35:20. Opettakaa minun evankeliumini periaatteita, jotka ovat Raamatussa ja Mormonin kirjassa, **OL** 42:12. Minun näitä asioita koskevat lakini on annettu minun kirjoituksissani, **OL** 42:28. Mitä vanhimmat puhuvatkin Pyhän Hengen innoittamina, se on pyhä kirjoitus, **OL** 68:4.

Kadonneet pyhät kirjoitukset: Pyhissä kirjoituksissa mainitaan monia muita pyhiä kirjoituksia, joita ei nykyisin tunneta, muun muassa seuraavia kirjoja ja kirjoittajia: liiton kirja (2. Moos. 24:7), Herran sotien kirja (4. Moos. 21:14), Oikeamielisten kirja (Joos. 10:13; 2. Sam. 1:18), Salomon historia (1. Kun. 11:41), profeetta Samuelin aikakirja (1. Aik. 29:29), profeetta Natanin aikakirjat (2. Aik. 9:29), profeetta Semajan historia (2. Aik. 12:15), profeetta Iddon teos (2. Aik. 13:22), Jehun kertomus (2. Aik. 20:34), profeettojen kirja (2. Aik. 33:19), Henok (Juud. 1:14), Senokin, Neumin ja Senosin sanat (1. Nefi 19:10), Senos (MK Jaak. 5:1), Senok ja Esias (Hel. 8:20), muistokirja (Moos. 6:5) ja varhaisempi kirje korinttilaisille (1. Kor. 5:9), efesolaisille (Ef. 3:3), Laodikeaan (Kol. 4:16) ja Juudakselta (Juud. 1:3).

Pyhiä kirjoituksia varjeltava: Nefiläisten piti saada aikakirjat, jotta he voivat säilyttää profeettojen puhumat sanat, **1. Nefi** 3:19–20. Nefin tuli varjella levyjä, **MK Jaak.** 1:3. Jumalan käsi on varjellut pyhiä kirjoituksia, **Moosia** 1:5. Pidä huoli pyhistä kirjoituksista, **Alma** 37:47.

Kirjoitukset on säilytettävä turvassa, **OL** 42:56.

Joseph Smithin piti varjella levyjä kaikin tavoin, **JS–H** 1:59.

Pyhien kirjoitusten arvo: Teidän on luettava laki kaikkien israelilaisten kuullen, **5. Moos.** 31:10–13. Pidä tämän lainkirjan sanat aina huulillasi, **Joos.** 1:8. Herra on antanut täydellisen lain, se virvoittaa mielen, **Ps.** 19:8. Sinun sanasi on lamppu, joka valaisee askeleeni, **Ps.** 119:105.

Pyhät kirjoitukset todistavat minusta, **Joh.** 5:39. Jokainen pyhä, Jumalan Hengestä syntynyt kirjoitus on hyödyllinen opetukseksi ja ojennukseksi, **2. Tim.** 3:15–16.

Minä sovelsin kaikkia kirjoituksia meihin, jotta ne olisivat meille hyödyksi ja opiksi, **1. Nefi** 19:23. Minun sieluni iloitsee kirjoituksista, **2. Nefi** 4:15–16. Me ponnistelemme uutterasti kirjoittaaksemme, saadaksemme lapsemme sekä veljemme uskomaan Kristukseen, **2. Nefi** 25:23. Kansa tutki kirjoituksia eikä enää kuunnellut tämän jumalattoman miehen sanoja, **MK Jaak.** 7:23

(Alma 14:1). Ellei olisi näitä levyjä, me kärsisimme tietämättömyydestä, **Moosia** 1:2–7. He olivat tutkineet tarkoin kirjoituksia tunteakseen Jumalan sanan, **Alma** 17:2–3. Kirjoitukset säilytetään sielujen johdattamiseksi pelastukseen, **Alma** 37:1–19 (2. Nefi 3:15). Jumalan sana johdattaa Kristuksen ihmistä, **Hel.** 3:29.

Mitä vanhimmat puhuvatkin Pyhän Hengen innoittamina, se on pyhä kirjoitus ja Jumalan voima pelastukseksi, **OL** 68:4. Painakaa minun kirjoitusteni täyteys minun kirkkoni rakentamisen tarkoitusta varten ja minun kansani valmistamiseksi, **OL** 104:58–59.

Sitä, joka vaalii minun sanaani, ei eksytetä, **JS–M** 1:37.

Ennustuksia pyhien kirjoitusten julki tulemisesta: Jesaja profetoi Mormonin kirjan julki tulemisesta, **Jes.** 29:11–14. Ota puusauva ja kirjoita siihen: Juuda, **Hes.** 37:15–20.

Toisia kirjoja tulee julki, **1. Nefi** 13:39. Teidän ei pidä luulla, että Raamattu sisältää kaikki minun sanani, **2. Nefi** 29:10–14. Tarttukaa kiinni Kristuksen evankeliumiin, joka pannaan teidän eteenne siinä aikakirjassa, joka tulee julki, **Morm.** 7:8–9. Siunattu olkoon se, joka tämän tuo valoon, **Morm.** 8:16. Kirjoita nämä asiat; ja minä näytän ne itse hyväksi näkemänäni aikana, **Et.** 3:27 (Et. 4:7).

Me uskomme, että hän ilmoittaa vielä monia asioita, **UK** 1:9.

Pyhät kirjoitukset, kadonneet. *Katso* Pyhät kirjoitukset: Kadonneet pyhät kirjoitukset

Pyytäminen. *Katso myös* Rukous

Pyhissä kirjoituksissa erityisen suosionosoituksen pyytäminen Jumalalta.

Pyytäkää, niin teille annetaan, **Matt.** 7:7. Jos joltakulta teistä puuttuu viisautta, pyytäköön sitä Jumalalta, **Jaak.** 1:5 (JS–H 1:7–20).

Pyytäkää minulta uskossa, **1. Nefi** 15:11. Jos ette voi ymmärtää näitä sanoja, se johtuu siitä, että te ette pyydä, **2. Nefi** 32:4. Pyytäkää vilpittömin sydämin, **Moosia** 4:10. Jumala suo teille, mitä oikeaa pyydättekin uskossa, **Moosia** 4:21.

He rakastavat pimeyttä eivätkä valkeutta; sen tähden he eivät pyydä minulta, **OL** 10:21. Teitä käsketään kaikessa pyytämään Jumalalta, **OL** 46:7.

Pääkallo. *Katso* Golgata

Pääsiäinen. *Katso* Jeesus Kristus; Ylösnousemus

Pääsiäinen, juutalaisten. *Katso myös* Jumalan Karitsa; Viimeinen ateria

Pääsiäinen asetettiin, jotta Israelin lapset muistaisivat, että tuhon enkeli kulki heidän talojensa ohi ja vapautti heidät egyptiläisten orjuudesta (2. Moos. 12:21–28; 13:14–15). Virheettömät karitsat, joiden verta käytettiin merkkinä Israelin pelastamiseksi muinoin, ovat vertauskuva Jeesuksesta Kristuksesta, Jumalan Karitsasta, jonka uhri lunasti koko ihmiskunnan.

Nämä säännökset koskevat pääsiäislammasta, **2. Moos.** 12:43.

Jeesus ja hänen apostolinsa viettivät pääsiäistä viimeisellä aterialla, **Matt.** 26:17–29 (Mark. 14:12–25). Katsokaa: Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin, **Joh.** 1:29, 36. Meidän pääsiäislampaamme, Kristus, on jo teurastettu, **1. Kor.** 5:7. Meidät on lunastettu Kristuksen, virheettömän Karitsan, verellä, **1. Piet.** 1:18–19.

Teillä tulee olla usko Jumalan Karitsaan, joka ottaa pois maailman synnit, **Alma** 7:14.

Viisauden sanaa noudattavat pyhät säästyvät kuten Israelin lapset, **OL** 89:21.

Karitsa on ollut teurastettuna maailman perustamisesta asti, **Moos.** 7:47.

Raakel. *Katso myös* Jaakob, Iisakin poika

Vanhassa testamentissa Jaakobin vaimo (1. Moos. 29–31; 35). Raakel oli myös Joosefin ja Benjaminin äiti.

Raamattu. *Katso myös* Apokryfiset kirjat; Efraim: Efraimin tai Joosefin sauva; Juuda: Juudan sauva; Kaanon; Pyhät kirjoitukset; Uusi testamentti; Vanha testamentti

Kokoelma heprealaisia ja kristillisiä kirjoituksia, jotka sisältävät jumalallisia ilmoituksia. Sana *Raamattu* tulee kreikan kielen 'kirjoituksia' tai 'pyhiä kirjoituksia' merkitsevästä sanasta *grámmata* muinaisvenäjän sanan *gramata* kautta. Raamatun toinen nimi *Biblia* puolestaan tulee kreikan 'kirjoja' merkitsevästä sanasta *biblia.* Raamattu on syntynyt monien Pyhän Hengen vaikutuksesta toimineiden profeettojen ja innoitettujen kirjoittajien työnä (2. Piet. 1:21).

Kristillisessä Raamatussa on kaksi osaa: Vanha testamentti ja Uusi testamentti. Vanha testamentti käsittää pyhät kirjoitukset, joita Palestiinan juutalaiset käyttivät Herran kuolevaisuudessa tekemän palvelutyön aikana. Uusi testamentti sisältää apostolisen ajan kirjoituksia, joita pidetään yhtä pyhinä ja arvokkaina kuin juutalaisia pyhiä kirjoituksia. Vanhan testamentin kirjat ovat osa satojen vuosien aikana syntynyttä kansalliskirjallisuutta, joka kirjoitettiin miltei kokonaan hepreaksi, kun taas Uuden testamentin kirjat syntyivät yhden sukupolven aikana ja kirjoitettiin pääosin kreikaksi.

Vanhassa testamentissa sana *testamentti* vastaa heprean 'liittoa' merkitsevää sanaa. Vanha liitto on laki, joka annettiin Moosekselle, kun Israel hylkäsi evankeliumin täyteyden, joka Jumalan kansalla oli ollut kuolevaisuuden alusta asti. Uusi liitto on Jeesuksen Kristuksen opettama evankeliumi.

Heprealaisen Raamatun (Vanhan testamentin) kirjat jaettiin kolmeen ryhmään: laki, profeetat ja kirjoitukset. Kristillisen maailman käyttämä Raamattu luokittelee kirjat niiden asiasisällön mukaan esimerkiksi historiallisiin, runollisiin ja profeetallisiin kirjoihin.

Uuden testamentin kirjat ovat yleensä seuraavassa järjestyksessä: neljä evankeliumia ja Apostolien teot; Paavalin kirjeet; Jaakobin, Pietarin, Johanneksen ja Juudaksen katoliset eli yleiset kirjeet; Johanneksen ilmestys.

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko arvostaa ja kunnioittaa Raamattua ja vahvistaa myös, että Herra antaa viimeisinä aikoina profeettojensa kautta jatkuvasti lisää ilmoitusta, joka tukee ja vahvistaa Raamatun kertomusta Jumalan kanssakäymisestä ihmiskunnan kanssa.

Juudan sauva (Raamattu) ja Joosefin sauva (Mormonin kirja) tulevat yhdeksi Herran kädessä, **Hes.** 37:15–20.

Myöhempien aikojen pyhät kirjoitukset vahvistavat Raamatun totuudellisuutta, **1. Nefi** 13:38–40. Raamattu ja Mormonin kirja kasvavat yhteen kumoamaan vääriä oppeja, **2. Nefi** 3:12. Raamattu, Raamattu! Meillä on Raamattu, **2. Nefi** 29:3–10. Ne, jotka uskovat Raamattuun, uskovat myös Mormonin kirjaan, **Morm.** 7:8–10.

Vanhinten tulee opettaa minun evankeliumini periaatteita, jotka ovat Raamatussa ja Mormonin kirjassa, **OL** 42:12.

Me uskomme, että Raamattu on Jumalan sanaa, sikäli kuin se on oikein käännetty, **UK** 1:8.

Raamattu, Joseph Smithin käännös (JSR). *Katso* Joseph Smithin raamatunkäännös (JSR)

Rafael. *Katso myös* Enkelit

Herran enkeli, joka osallistui kaiken palauttamiseen (OL 128:21).

Raha. *Katso myös* Almu; Kymmenykset; Maailmallisuus; Rikkaus

Kolikot, setelit, kupongit tms., joita käytetään maksettaessa tavaroista tai palveluksista. Toisinaan rahaa pidetään aineellisuuden vertauskuvana.

Ilman rahaa teidät lunastetaan vapaiksi, **Jes.** 52:3.

Kahtatoista kiellettiin ottamasta

mukaan leipää, laukkua ja rahaa, **Mark.** 6:8. Pietari sanoi noita Simonille, että tämä joutuisi rahoineen kadotukseen, **Ap. t.** 8:20. Rahanhimo on kaiken pahan alkujuuri, **1. Tim.** 6:10.

Älkää tuhlatko rahaa sellaiseen, millä ei ole arvoa, **2. Nefi** 9:50–51 (Jes. 55:1–2; 2. Nefi 26:25–27). Jos hän tekee työtä rahan vuoksi, hän hukkuu, **2. Nefi** 26:31. Ennen kuin etsitte rikkauksia, etsikää Jumalan valtakuntaa, **MK Jaak.** 2:18–19. Kirkot sanovat: Te saatte rahojanne vastaan syntinne anteeksi, **Morm.** 8:32, 37.

Se, joka antaa rahaa Siionin asian hyväksi, ei suinkaan jää palkkaansa vaille, **OL** 84:89–90.

Rakkaus. *Katso myös* Hyvinvoinnin turvaaminen; Palveleminen; Myötätunto; Viha

Syvällistä omistautumista ja kiintymystä. Rakkaus Jumalaa kohtaan sisältää omistautumista, ihailua, kunnioitusta, lempeyttä, armeliaisuutta, anteeksiantavaisuutta, myötätuntoa, palvelemista, kiitollisuutta, ystävällisyyttä. Suurin esimerkki Jumalan rakkaudesta lapsiaan kohtaan on Jeesuksen Kristuksen ääretön sovitus.

Aito rakkaus on Kristuksen puhdasta rakkautta (Moroni 7:47). Ihmislasten tulisi rakastaa toisiaan samalla tavalla kuin Kristus heitä rakastaa (2. Nefi 26:30; 33:7–9; Et. 12:33–34). Kristuksen aito rakkaus on ylevintä, jalointa, voimakkainta rakkautta, ei pelkkää kiintymystä.

Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi, **3. Moos.** 19:18 (Matt. 5:43–44; 22:37–40; Room. 13:9; Gal. 5:14; Jaak. 2:8; Moosia 23:15; OL 59:6). Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydämestäsi, **5. Moos.** 6:5 (Moroni 10:32; OL 59:5). Herra, teidän Jumalanne, koettelee teitä saadakseen tietää, rakastatteko häntä, **5. Moos.** 13:3. Jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa, **Sananl.** 3:12. Ystävän rakkaus ei koskaan petä, **Sananl.** 17:17.

Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, **Joh.** 3:16 (OL 138:3). Niin kuin minä olen rakastanut teitä, rakastakaa tekin toinen toistanne, **Joh.** 13:34 (Joh. 15:12, 17; Moos. 7:33). Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni, **Joh.** 14:15 (OL 42:29). Suurempaa rakkautta ei kukaan voi osoittaa, kuin että antaa henkensä ystäviensä puolesta, **Joh.** 15:13. Pietari, rakastatko minua enemmän kuin nämä? Ruoki minun lampaitani, **Joh.** 21:15–17. Mikä voi erottaa meidät Kristuksen rakkaudesta, **Room.** 8:35–39. Silmä ei ole nähnyt sitä, minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat, **1. Kor.** 2:9. Tieto tekee ylpeäksi, rakkaus sen sijaan rakentaa, **1. Kor.** 8:1. Rakkaus on miltei kaikkea suurempi, **1. Kor.** 13. Rakastakaa ja palvelkaa toisianne, **Gal.** 5:13. Miehet, rakastakaa vaimoanne, **Ef.** 5:25 (Kol. 3:19). Kehotuksemme päämääränä on rakkaus, joka tulee puhtaasta sydämestä, **1. Tim.** 1:5. Pyrkikää osoittamaan kiintymyksessä rakkautta, **2. Piet.** 1:7. Älkää rakastako maailmaa, **1. Joh.** 2:15. Jumala on rakkaus, **1. Joh.** 4:8. Me rakastamme, koska Jumala on ensin rakastanut meitä, **1. Joh.** 4:19.

Kristus sallii itseään piinattavan ihmislapsia kohtaan tuntemansa rakastavan hyväntahtoisuuden tähden, **1. Nefi** 19:9. Herra on käskenyt, että kaikilla ihmisillä tulee olla aitoa rakkautta, **2. Nefi** 26:30 (Moroni 7:44–47). Ponnistelkaa eteenpäin, niin että teillä on rakkaus Jumalaa ja kaikkia ihmisiä kohtaan, **2. Nefi** 31:20. Te opetatte lapsianne rakastamaan toisiaan ja palvelemaan toisiaan, **Moosia** 4:15. Jos olette tunteneet halua laulaa lunastavan rakkauden laulua, voitteko nyt tuntea sellaista, **Alma** 5:26. Katsokaa, että teillä on usko, toivo ja rakkaus, **Alma** 7:24. Toivon, että Pyhä Henki johdattaisi teitä ja että teistä tulisi kärsivällisiä, että olisitte täynnä rakkautta, **Alma** 13:28. Hillitse kaikki intohimosi, jotta täyttyisit rakkaudella, **Alma** 38:12. Maassa ei ollut mitään kiistaa, Jumalan rakkauden tähden, joka asui ihmisten sydämessä, **4. Nefi** 1:15. Herran rakkaus ihmislapsia kohtaan on

aitoa rakkautta, **Et.** 12:33–34. Ellei ihmisillä ole rakkautta, he eivät voi periä sitä sijaa, joka on valmistettu Isän huoneisiin, **Et.** 12:34 (Moroni 10:20–21). Moroni kirjoitti Mormonin sanat uskosta, toivosta ja rakkaudesta, **Moroni** 7. Kaikki, mikä kutsuu rakastamaan Jumalaa, on Jumalan innoittamaa, **Moroni** 7:13–16. Aito rakkaus on Kristuksen puhdasta rakkautta, **Moroni** 7:47. Täydellinen rakkaus karkottaa pelon, **Moroni** 8:16 (1. Joh. 4:18).

Rakkaus tekee kelvolliseksi Herran työhön, **OL** 4:5–6 (OL 12:8). Kaikki ne, jotka rakastavat ja palvelevat Jumalaa koko väkevyydestään, pyhitetään, **OL** 20:31. Jos sinä rakastat minua, sinä palvelet minua ja pidät käskyni, **OL** 42:29 (Joh. 14:15). Pukekaa päällenne rakkauden side, **OL** 88:125. Osoita suurempaa rakkautta sitä kohtaan, jota olet nuhdellut, **OL** 121:43. Olkoon sisimpäsi myös täynnä rakkautta, **OL** 121:45.

Ihmiset rakastivat Saatanaa enemmän kuin Jumalaa, **Moos.** 5:13, 18, 28.

Rameumptom

Mormonin kirjassa korkea koroke, jolla soramilaiset, jotka olivat luopuneita nefiläisiä, rukoilivat (Alma 31:8–14, 21).

Rauha. *Katso myös* Lepo; Rauhantekijä; Tuhatvuotinen valtakunta

Pyhissä kirjoituksissa rauha voi tarkoittaa joko sovinnon tilaa vailla selkkauksia ja kuohuntaa tai sisäistä tyyneyttä ja levollisuutta, joka syntyy Hengestä, jonka Jumala antaa uskollisille pyhilleen.

Sovinnon tila vailla selkkauksia ja kuohuntaa: Herra hävittää sodat, **Ps.** 46:10. Yksikään kansa ei enää harjoittele sotataitoja, **Jes.** 2:4.

Eläkää rauhassa kaikkien kanssa; älkää ottako oikeutta omiin käsiinne, **Room.** 12:18–21.

Maassa jatkui yhä rauha, **4. Nefi** 1:4, 15–20.

Tuomitkaa sota ja julistakaa rauhaa, **OL** 98:16. Kohottakaa rauhan viiri, **OL** 105:39.

Jumalan rauha kuuliaisille: Vapahtajaa kutsutaan Rauhan Ruhtinaaksi, **Jes.** 9:5. Jumalattomilla ei ole rauhaa, **Jes.** 48:22.

Taivaallinen sotajoukko ylisti Jumalaa sanoen: Jumalan on kunnia korkeuksissa, maan päällä rauha, **Luuk.** 2:13–14. Minä jätän teille rauhan, **Joh.** 14:27. Jumalan rauha ylittää kaiken ymmärryksen, **Fil.** 4:7.

Kuningas Benjaminin kansa sai omantunnonrauhan, **Moosia** 4:3. Kuinka ihanat ovat vuorilla niiden jalat, jotka julistavat rauhaa, **Moosia** 15:14–18 (Jes. 52:7). Alma huusi Herran puoleen ja löysi rauhan, **Alma** 38:8. Vanhurskaiden henget otetaan vastaan rauhan tilaan, **Alma** 40:12.

Enkö minä puhunut asiasta rauhaa sinun mieleesi, **OL** 6:23. Vaella minun Henkeni sävyisyydessä, niin sinulla on rauha minussa, **OL** 19:23. Se, joka tekee vanhurskaita tekoja, saa rauhan, **OL** 59:23. Pukekaa päällenne rakkauden side, joka on täydellisyyden ja rauhan side, **OL** 88:125. Poikani, rauha olkoon sielullesi, **OL** 121:7.

Kun sain tietää, että oli olemassa suurempaa rauhaa, etsin isien siunauksia, **Abr.** 1:2.

Rauhantekijä. *Katso myös* Rauha

Henkilö, joka saa aikaan rauhan tai edistää sitä (Matt. 5:9; 3. Nefi 12:9). Myös evankeliumin julistaja voi olla rauhantekijä (Moosia 15:11–18).

Rebekka. *Katso myös* Iisak

Vanhan testamentin patriarkan Iisakin vaimo (1. Moos. 24–27). Rebekka oli Esaun ja Jaakobin äiti (1. Moos. 25:23–26).

Rehabeam. *Katso myös* Salomo

Vanhassa testamentissa kuningas Salomon poika. Hänestä tuli kuningas isänsä jälkeen, ja hän hallitsi Jerusalemissa seitsemäntoista vuotta (1. Kun. 11:43; 14:21, 31). Valtakunta jakautui

Rehabeamin hallituskauden aikana pohjoiseen Israelin valtakuntaan ja eteläiseen Juudan valtakuntaan (1. Kun. 11:31–36; 12:19–20). Rehabeam jäi Juudan valtakunnan hallitsijaksi.

Rehellisyys. *Katso myös* Nuhteettomuus

Vilpittömyys, totuudellisuus, luotettavuus.

Sanansa pitävä on Herralle mieleen, **Sananl.** 12:22. Täytä, minkä lupaat, **Saarn.** 5:3–4.

Olemme hylänneet kaiken salakähmäisen, **2. Kor.** 4:1–2. Eläkää moitteettomasti, **1. Piet.** 2:12.

Voi valehtelijaa, sillä hänet syöstään alas helvettiin, **2. Nefi** 9:34. Henki puhuu totta eikä valehtele, **MK Jaak.** 4:13. Jokaisen, joka lainaa lähimmäiseltään, tulee palauttaa lainaamansa, **Moosia** 4:28 (OL 136:25). Menettele oikeudenmukaisesti, tuomitse vanhurskaasti ja tee hyvää, **Alma** 41:14.

Jokainen toimikoon rehellisesti, **OL** 51:9. Minä hyväksyn kaikki, jotka tietävät, että heidän sydämensä on vilpitön, **OL** 97:8. Poliittisiin virkoihin tulee etsiä rehellisiä, viisaita ja hyviä ihmisiä, **OL** 98:4–10. Etsi uutterasti, kunnes voit antaa löytämäsi takaisin sen omistajalle, **OL** 136:26.

Me uskomme, että tulee olla vilpitön, **UK** 1:13.

Reuel. *Katso* Jetro

Rienaaminen. *Katso myös* Jumalanpilkka

Pyhien asioiden halventaminen tai halveksiminen, etenkin Jumalan nimeä kohtaan osoitettu epäkunnioitus.

Älä käytä väärin Herran, Jumalasi, nimeä, **2. Moos.** 20:7 (2. Nefi 26:32; Moosia 13:15; OL 136:21). Miksi me häpäisemme isiemme liiton, **Mal.** 2:10.

Jokaisesta turhasta sanasta, jonka ihmiset lausuvat, heidän on tuomiopäivänä tehtävä tili, **Matt.** 12:34–37. Kiitos ja kirous lähtevät samasta suusta. Tämä ei käy, **Jaak.** 3:10.

Meidän sanamme tuomitsevat meidät, **Alma** 12:14 (Moosia 4:30).

Kaikki ihmiset varokoot, kuinka he käyttävät minun nimeäni huulillaan, **OL** 63:61–62.

Rigdon, Sidney

Varhainen käännynnäinen ja johtaja palautetussa kirkossa 1830-luvulla ja 1840-luvun alussa. Sidney Rigdon palveli jonkin aikaa Joseph Smithin ensimmäisenä neuvonantajana kirkon ensimmäisessä presidenttikunnassa (OL 35; 58:50, 57; 63:55–56; 76:11–12, 19–23; 90:6; 93:44; 100:9–11; 124:126). Myöhemmin hän luopui, ja hänet erotettiin kirkosta syyskuussa 1844.

Riita. *Katso* Kiista

Rikkaus. *Katso myös* Raha; Ylpeys

Suuri omaisuus. Herra neuvoo pyhiä olemaan etsimättä maailman rikkauksia muutoin kuin hyvän tekemiseen. Pyhät eivät saa etsiä maailman rikkauksia ennen Jumalan valtakuntaa, jossa on iankaikkisuuden rikkaudet (MK Jaak. 2:18–19).

Vaikka omaisuutenne karttuu, älkää kiinnittäkö siihen sydäntänne, **Ps.** 62:11. Rikkaus ei vihan päivänä auta, **Sananl.** 11:4. Tuhoon kulkee, joka rikkauteensa turvaa, **Sananl.** 11:28. Hyvä maine on rikkautta arvokkaampi, **Sananl.** 22:1.

Kuinka vaikea onkaan niiden, jotka paljon omistavat, päästä Jumalan valtakuntaan, **Mark.** 10:23 (Luuk. 18:24–25). Rahanhimo on kaiken pahan alkujuuri, **1. Tim.** 6:10.

Voi rikkaita, jotka halveksivat köyhiä ja joiden jumalana on heidän aarteensa, **2. Nefi** 9:30. Vanhurskaat eivät kiinnittäneet sydäntään rikkauksiin vaan olivat anteliaita kaikille, **Alma** 1:30. Ihmiset alkoivat käydä ylpeiksi rikkauksien tähden, **Alma** 4:6–8. Ihmiset alkoivat jakautua luokkiin rikkauksiensa mukaan, **3. Nefi** 6:12.

Älä etsi rikkauksia vaan viisautta, **OL** 6:7 (Alma 39:14; OL 11:7). Maan rikkaudet ovat Jumalan annettavina, mutta varokaa ylpeyttä, **OL** 38:39.

Iankaikkisuuden rikkaudet: Kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen, **Matt.** 6:19–21.

Miten monesti olenkaan kutsunut teitä iankaikkisen elämän rikkauksien äänellä, **OL** 43:25. Iankaikkisuuden rikkaudet ovat minun annettavinani, **OL** 67:2 (OL 78:18).

Rikkavilja

Vehnää muistuttava ruoho tai myrkyllinen rikkakasvi. Sitä ei voi erottaa vehnästä, ennen kuin se on täysikasvuista (Matt. 13:24–30; OL 86:1–7).

Rintakilpi. *Katso myös* Urim ja tummim

Mooseksen laissa määrätty ylipapin vaatekappale (2. Moos. 28:13–30; 39:8–21). Se valmistettiin pellavasta, ja siinä oli kaksitoista jalokiveä. Siitä puhutaan toisinaan Urimin ja tummimin yhteydessä (OL 17:1; JS–H 1:35, 42, 52).

Risti. *Katso myös* Golgata; Jeesus Kristus; Ristiinnaulitseminen; Sakramentti; Sovitus

Jeesus Kristus naulittiin puuristiin (Mark. 15:20–26). Ristiä pidetään maailmassa nykyään yleisesti Kristuksen ristiinnaulitsemisen ja sovitusuhrin vertauskuvana. Herra itse on kuitenkin asettanut omat ristiinnaulitsemisensa ja uhrinsa vertauskuvat – sakramentin leivän ja veden (Matt. 26:26–28; OL 20:40, 75–79). Niillä, jotka ottavat oman ristinsä, tarkoitetaan pyhissä kirjoituksissa ihmisiä, jotka rakastavat Jeesusta Kristusta niin paljon, että kieltävät itseltään jumalattomuuden ja kaikki maalliset himot ja pitävät hänen käskynsä (JSR Matt. 16:25–26 [Liiteosa]).

Tule ja seuraa minua, **Mark.** 10:21 (3. Nefi 12:30; OL 23:6). Jeesus kesti ristillä kärsimykset, ja nyt hän istuu Jumalan valtaistuimen oikealla puolella, **Hepr.** 12:2.

Kristus korotettiin ristille ja surmattiin maailman syntien tähden, **1. Nefi** 11:33. Ne, jotka ovat kestäneet maailman ristit, perivät Jumalan valtakunnan, **2. Nefi** 9:18. Minun Isäni lähetti minut, jotta minut korotettaisiin ristille, **3. Nefi** 27:14–15.

Se, joka ei ota ristiänsä ja seuraa minua eikä pidä minun käskyjäni, ei pelastu, **OL** 56:2.

Henok näki Ihmisen Pojan korotettuna ristille, **Moos.** 7:55.

Ristiinnaulitseminen. *Katso myös* Golgata; Jeesus Kristus; Risti; Sovitus

Uuden testamentin aikaan yleinen roomalainen teloitustapa, jossa ihminen surmattiin sitomalla tai naulitsemalla hänet ristinpuuhun käsistä ja jaloista. Yleensä vain orjat ja alhaisimmat rikolliset ristiinnaulittiin. Sitä ennen teloitettavaa tavallisesti ruoskittiin (Mark. 15:15). Ristiinnaulittava pantiin yleensä itse kantamaan oma ristinsä teloituspaikalle (Joh. 19:16–17). Teloituksen toimeenpanevat sotilaat ottivat yleensä teloitettavan vaatteet (Matt. 27:35). Risti upotettiin maahan, niin että teloitettavan jalat olivat vain noin 30–60 cm maan pinnasta. Sotilaat vartioivat ristiä, kunnes teloitettava kuoli, mihin kului joskus kolmekin päivää (Joh. 19:31–37).

Jeesus Kristus ristiinnaulittiin, koska joukko epäuskoisia syytti häntä valheellisesti kapinasta keisaria vastaan ja jumalanpilkasta, koska hän oli sanonut olevansa Jumalan Poika. Jeesusta häväistiin pukemalla hänet purppuranpunaiseen viittaan (Joh. 19:2), painamalla hänen päähänsä orjantappurakruunu ja muilla tavoilla (Matt. 26:67; Mark. 14:65).

Käteni ja jalkani ovat runnellut, **Ps.** 22:12–19. Kristus oli kuin karitsa, joka teuraaksi viedään, **Jes.** 53:7.

Jeesus ennusti oman ristiinnaulitsemisensa, **Matt.** 20:18–19. Kristuksen ristiinnaulitsemisen kuvaus, **Matt.** 27:22–50 (Mark. 15:22–37; Luuk. 23:26–46; Joh. 19:17–30).

Nefi näki näyssä Jumalan Karitsan ristiinnaulitsemisen, **1. Nefi** 11:33. Nefi kertoi Kristuksen kärsimyksistä ja ristiinnaulitsemisesta, **1. Nefi** 19:9–14.

Jaakob kertoi Israelin Pyhän palvelutyöstä ja ristiinnaulitsemisesta, **2. Nefi** 6:9. Rajuilmat, maanjäristykset, tulipalot ja pyörretuulet olivat Amerikassa merkkinä Kristuksen ristiinnaulitsemisesta Jerusalemissa, **3. Nefi** 8.

Minä olen Jeesus, joka ristiinnaulittiin, **OL** 45:51–52. Kristuksen palvelutyö vankeudessa olevien henkien keskuudessa rajoittui hänen kuolemansa ja ylösnousemuksensa väliseen aikaan, **OL** 138:27.

Rohkeus. *Katso myös* Pelko; Usko

Pelottomuutta etenkin oikein tekemisessä.

Olkaa vahvoja ja rohkeita, **5. Moos.** 31:6 (Joos. 1:6–7). Olkaa lujat! Noudattakaa kaikkea, mikä lain kirjaan on kirjoitettu, **Joos.** 23:6.

Jumala ei ole antanut meille pelkuruuden henkeä, **2. Tim.** 1:7.

Seesromin sydän alkoi rohkaistua, **Alma** 15:4 (Alma 62:1). Helamanin pojat olivat tavattoman urheita, **Alma** 53:20–21. En ollut milloinkaan nähnyt niin suurta rohkeutta, **Alma** 56:45.

Rohkeutta, veljet; ja eteenpäin, eteenpäin voittoon, **OL** 128:22.

Rooma. *Katso myös* Rooman valtakunta

Rooman valtakunnan pääkaupunki Tiberin varrella Italiassa (Ap. t. 18:2; 19:21; 23:11). Paavali opetti Roomassa evankeliumia ollessaan Rooman valtakunnan vankina (Ap. t. 28:14–31; Room. 1:7, 15–16).

Roomalaiskirje. *Katso myös* Paavali; Paavalin kirjeet

Uudessa testamentissa kirje, jonka Paavali kirjoitti Rooman pyhille. Hän suunnitteli Jerusalemiin matkaa, joka olisi varmasti vaarallinen. Jos hän selviäisi hengissä, hän toivoi myöhemmin pääsevänsä käymään Roomassa. Kirjeen yhtenä tarkoituksena oli valmistaa sikäläistä seurakuntaa hänen tuloonsa. Kirjeessä on myös selityksiä tietyistä kiistaa aiheuttaneista opeista, joita Paavali pitää nyt lopullisesti selvitettyinä.

Luku 1 sisältää Paavalin tervehdyksen roomalaisille. Luvuissa 2–11 on useita julistuksia uskon, tekojen ja armon opista. Luvuissa 12–16 on käytännön opetuksia rakkaudesta, velvollisuudesta ja pyhyydestä.

Rooman valtakunta. *Katso myös* Rooma

Muinainen Rooman valtakunta. Apostolisena aikana Rooman valtakunta oli ainoa suuri maailmanvalta. Se käsitti kaikki alueet Tonavalta, Reiniltä, Atlantilta ja Saharasta Eufratille. Palestiinasta tuli valtakunnan osa vuonna 63 eKr., jolloin Pompeius valtasi Jerusalemin. Vaikka roomalaiset myönsivät juutalaisille monia etuoikeuksia, juutalaiset vihasivat Rooman valtaa ja kapinoivat alinomaa.

Paavali, Rooman kansalainen, käytti valtakunnassa yleisimmin puhuttua kreikan kieltä evankeliumin levittämiseen kaikkialle valtakuntaan.

Antakaa keisarille, mikä keisarille kuuluu, **Matt.** 22:17–22. Paavali vetosi oikeuksiinsa Rooman kansalaisena, **Ap. t.** 16:37–39 (Ap. t. 22:25–29).

Rukous. *Katso myös* Aamen; Jumalan palveleminen; Kysyminen; Pohtiminen; Pyytäminen

Jumalan kanssa käytävää kunnioittavaa keskustelua, jonka aikana ihminen kiittää ja pyytää siunauksia. Rukoukset osoitetaan taivaalliselle Isällemme Jeesuksen Kristuksen nimessä. Rukous voidaan lausua ääneen tai pitää ääneti. Ihminen voi rukoilla myös mielessään, jos hän osoittaa ajatuksensa Jumalalle. Vanhurskaiden laulu voi olla rukous Jumalalle (OL 25:12).

Rukouksen tarkoituksena ei ole muuttaa Jumalan tahtoa vaan saada meille itsellemme ja muille siunauksia, joita Jumala muutenkin haluaa antaa mutta joita meidän on pyydettävä saadaksemme niitä.

Me rukoilemme Isää Kristuksen

nimessä (Joh. 14:13–14; 16:23–24). Me voimme todella rukoilla Kristuksen nimessä vain silloin, kun meidän toiveemme ovat Kristuksen toiveita (Joh. 15:7; OL 46:30). Sitten me pyydämme sellaista, mikä on oikein ja mitä Jumala siten voi suoda (3. Nefi 18:20). Kaikkiin rukouksiin ei saada vastausta, koska ne eivät mitenkään edusta Kristuksen tahtoa vaan nousevat ihmisen itsekkyydestä (Jaak. 4:3; OL 46:9). Jos me pyydämme Jumalalta sellaista, mikä on epävanhurskasta, se koituu meidän tuomioksemme (OL 88:65).

Niihin aikoihin alettiin nimeltä kutsuen rukoilla avuksi Herraa, **1. Moos.** 4:26. Abraham rukoili Herraa alttaripaikalla, **1. Moos.** 13:4. Abrahamin palvelija rukoili saadakseen apua vaimon etsimiseen Iisakille, **1. Moos.** 24:10–19. Enkä minäkään voi tehdä sellaista syntiä Herraa vastaan, että lakkaisin rukoilemasta puolestanne, **1. Sam.** 12:23. Vanhurskaiden rukouksen Herra kuulee, **Sananl.** 15:29. Kun te etsitte minua koko sydämestänne, te löydätte minut, **Jer.** 29:12–13.

Rukoilkaa vainoojienne puolesta, **Matt.** 5:44 (Luuk. 6:28; 3. Nefi 12:44). Rukoile Isääsi, joka on salassa, **Matt.** 6:5–8 (3. Nefi 13:5–8). Rukoilkaa te siis näin, **Matt.** 6:9–13 (Luuk. 11:2; 3. Nefi 13:9). Pyytäkää, niin teille annetaan, **Matt.** 7:7 (3. Nefi 14:7; OL 4:7; 6:5; 66:9). Jeesus nousi vuorelle rukoillakseen yksinäisyydessä, **Matt.** 14:23. Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen, **Matt.** 26:41 (Mark. 14:38; 3. Nefi 18:15–18; OL 31:12). Pyytäköön uskossa, lainkaan epäilemättä, **Jaak.** 1:5–6 (OL 42:68; 46:7). Vanhurskaan palava rukous saa paljon aikaan, **Jaak.** 5:16.

Kuulkaa Henkeä, joka opettaa ihmistä rukoilemaan, **2. Nefi** 32:8–9. Minä huusin hänen puoleensa voimallisessa rukouksessa, **En.** 1:4. Minä olen paastonnut ja rukoillut monta päivää, **Alma** 5:45–46 (Alma 26:22). He olivat omistautuneet paljolle rukoukselle ja paastolle, **Alma** 17:3. Muistatteko, mitä profeetta Senos on sanonut rukouksesta eli Jumalan palvelemisesta, **Alma** 33:3. Nöyrtykää ja rukoilkaa jatkuvasti, **Alma** 34:18–27. Kysy Herralta neuvoa kaikissa tekemisissäsi, **Alma** 37:37. Teidän täytyy aina rukoilla Isää minun nimessäni, **3. Nefi** 18:19–20. Rukoilkaa perheissänne, **3. Nefi** 18:21. Jeesus rukoili Isää, **3. Nefi** 19:31–34 (Joh. 17; 3. Nefi 18:16). Hän antoi heille käskyn, ettei heidän pitänyt lakata rukoilemasta sydämessään, **3. Nefi** 20:1. Jos ihminen rukoilee, eikä vakain sydämen aikein, se ei hyödytä häntä lainkaan, **Moroni** 7:6–9.

Älä pyydä sitä, mitä sinun ei pitäisi pyytää, **OL** 8:10. Rukoile alati, että selviytyisit voittajaksi, **OL** 10:5. Minä käsken sinua, että sinun tulee rukoilla sekä ääneen että sydämessäsi, **OL** 19:28. Henki annetaan teille uskon rukouksen kautta, **OL** 42:14. Mene rukoushuoneeseen antamaan uhriksi sakramenttisi, **OL** 59:9 (Matt. 21:13). Vanhempien tulee opettaa lapsiaan rukoilemaan, **OL** 68:28. Herra, heidän Jumalansa, on hidas kuuntelemaan heidän rukouksiaan, **OL** 101:7–8 (Moosia 21:15). Ole nöyrä, niin Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle vastauksen rukouksiisi, **OL** 112:10.

Aadamia käskettiin huutamaan avuksi Jumalaa Pojan nimessä, **Moos.** 5:8. Isä ja Poika ilmestyivät Joseph Smithille vastaukseksi hänen rukoukseensa, **JS–H** 1:11–20.

Ruuben. *Katso myös* Israel; Jaakob, Iisakin poika

Vanhassa testamentissa Jaakobin ja Lean vanhin poika (1. Moos. 29:32; 37:21–22, 29; 42:22, 37). Ruuben oli esikoinen, mutta hän menetti esikoisoikeutensa synnin vuoksi (1. Moos. 35:22; 49:3–4).

Ruubenin heimo: Jaakobin siunaus Ruubenille on kohdassa 1. Moos. 49:3–4, ja Mooseksen antama siunaus on kohdassa 5. Moos. 33:6. Heimo pieneni vähitellen, ja sen poliittinen merkitys kävi yhä vähäisemmäksi, vaikka heimo säilyikin. Ruubenin esikoisoikeus siirtyi

Joosefille ja tämän pojille, koska Joosef oli Jaakobin toisen vaimon Raakelin esikoinen (1. Aik. 5:1–2).

Ruumis. *Katso myös* Kuolema, fyysinen; Kuolevaisuus; Sielu; Ylösnousemus

Jumalan kuvaksi luotu kuolevainen, fyysinen liha- ja luurakenne, joka yhdessä hengen kanssa muodostaa elävän ihmisen. Kaikkien ihmisten fyysinen ruumis yhdistyy ylösnousemuksessa henkensä kanssa eroamatta siitä enää milloinkaan. Yhteen liittynyttä ruumista ja henkeä sanotaan pyhissä kirjoituksissa toisinaan sieluksi (1. Moos. 2:7, vuoden 1933 suomennos; OL 88:15; Moos. 3:7, 9, 19; Abr. 5:7).

Herra Jumala muovasi maan tomusta ihmisen, **1. Moos.** 2:7 (Moos. 3:7).

Koskettakaa minua, nähkää itse, **Luuk.** 24:39. Kohdistan iskut omaan ruumiiseeni ja pakotan sen tottelemaan, **1. Kor.** 9:27. On olemassa ajallinen ruumis ja myös hengellinen, **1. Kor.** 15:44. Ruumis ilman henkeä on kuollut, **Jaak.** 2:26.

Kuolevainen ruumis herätetään kuolemattomaksi ruumiiksi, **Alma** 11:43–45. Jokainen ruumiinosa palautetaan ennalleen, **Alma** 41:2. Jeesus näytti ylösnousseen ruumiinsa nefiläisille, **3. Nefi** 10:18–19; 11:13–15.

Isällä on liha- ja luuruumis, yhtä käsinkosketeltava kuin ihmisen; Pojalla myös, **OL** 130:22.

Jumala loi miehen ja naisen oman ruumiinsa kuvaksi, **Moos.** 6:9 (1. Moos. 9:6).

Ruut. *Katso myös* Boas

Vanhassa testamentissa israelilaisten Noomin ja Elimelekin moabilainen miniä. Miehensä kuoleman jälkeen Ruut meni naimisiin Noomin sukulaisen Boasin kanssa. Heidän poikansa Obed oli Daavidin ja Kristuksen esi-isä. Ruutin kertomus kuvaa kauniisti Israeliin kuulumattoman henkilön kääntymistä Israelin lammaslaumaan. Ruut hylkäsi vanhan jumalansa ja entisen elämänsä palvellakseen Israelin Jumalaa häneen uskovien joukossa (Ruut 1:16).

Ruutin kirja: Luvussa 1 kuvaillaan Elimelekin ja hänen perheensä elämää Moabissa. Kun sekä Noomin mies että Ruutin mies olivat kuolleet, lesket menivät Betlehemiin. Luvussa 2 kerrotaan, että Ruut poimi tähkiä Boasin pelloilta. Luvussa 3 kerrotaan, että Noomi neuvoi Ruutia menemään puimatantereelle ja käymään nukkumaan Boasin jalkopäähän. Luvussa 4 kerrotaan Ruutin ja Boasin avioliitosta. He saivat Obed-nimisen pojan, jonka jälkeläisiä Daavid ja Kristus olivat.

Saara. *Katso myös* Abraham

Vanhassa testamentissa Abrahamin ensimmäinen vaimo. Saarasta tuli vanhalla iällään Iisakin äiti (1. Moos. 18:9–15; 21:2).

Saarnaaja

Vanhassa testamentissa kirja, joka sisältää mietteitä eräistä elämän syvällisimmistä ongelmista.

Kirjan kirjoittaja, Saarnaaja, kirjoittaa suuren osan kirjasta sellaisten ihmisten näkökulmasta, joilla ei ole evankeliumin ymmärrystä. Hän kirjoittaa maailman ihmisten eli ”auringon alla” olevien ihmisten tuntemusten mukaisesti (Saarn. 1:9). Kirja vaikuttaa suureksi osaksi kielteiseltä ja pessimistiseltä (Saarn. 9:5, 10). Herra ei halua meidän suhtautuvan elämään sillä tavalla, vaan Saarnaaja kertoo, miltä asiat hänen havaintojensa mukaan näyttävät maailman valistumattomista ihmisistä. Kirjan hengellisin osa on luvuissa 11 ja 12, joissa kirjoittaja päätyy ajatukseen, että vain kuuliaisuudella Jumalan käskyjä kohtaan on kestävää arvoa.

Saarnaaminen. *Katso myös* Evankeliumi; Lähetystyö

Evankeliumin julistaminen niin, että se edistää evankeliumin periaatteiden ja oppien ymmärtämistä.

Herra on voidellut minut. Hän on

lähettänyt minut ilmoittamaan köyhille hyvän sanoman, **Jes.** 61:1 (Luuk. 4:16–21). Lähde Niniveen, tuohon suureen kaupunkiin, ja julista sille, **Joona** 3:2–10.

Tästä lähtien Jeesus julisti, **Matt.** 4:17. Menkää kaikkialle maailmaan ja julistakaa evankeliumi kaikille luoduille, **Mark.** 16:15. Me julistamme ristiinnaulittua Kristusta, **1. Kor.** 1:22–24. Hän meni ja saarnasi vankeudessa oleville hengille, **1. Piet.** 3:19.

Ainoastaan saarnaaminen ja jatkuva herätteleminen pysymään Herran pelossa esti sitä syöksymästä tuhoon, **En.** 1:23. Hän kielsi heitä saarnaamasta mitään muuta kuin parannusta ja uskoa Herraan, **Moosia** 18:20. Sanan saarnaamisella oli suuri taipumus johdattaa kansaa tekemään sitä, mikä oli oikein, **Alma** 31:5.

Sinun ei pidä luulla, että sinut on kutsuttu saarnaamaan, ennen kuin sinut kutsutaan, **OL** 11:15. Kenenkään tehtäväksi ei anneta lähteä saarnaamaan, ellei häntä ole asetettu, **OL** 42:11. Tätä evankeliumia saarnataan jokaiselle kansakunnalle, **OL** 133:37.

Evankeliumia alettiin saarnata alusta asti, **Moos.** 5:58.

Saastaisuus. *Katso myös* Epävanhurskaus; Jumalattomuus; Puhdas ja epäpuhdas; Synti

Hengellistä epäpuhtautta, joka tulee tahallisesta tottelemattomuudesta Jumalaa kohtaan.

Herra huuhtoo pois Siionin tyttärien lian, **Jes.** 4:4 (2. Nefi 14:4).

Jumalan valtakunta ei ole saastainen, **1. Nefi** 15:34 (Alma 7:21). Ne, jotka ovat saastaisia, ovat edelleenkin saastaisia, **2. Nefi** 9:16 (Morm. 9:14). Miltä teistä tuntuu, jos joudutte seisomaan Jumalan tuomioistuimen edessä vaatteet saastaisuuden tahraamina, **Alma** 5:22.

Heidän täytyy yhä jäädä saastaisiksi, **OL** 88:35.

Milloin saan levätä ja milloin minut puhdistetaan saastaisuudesta, **Moos.** 7:48.

Saatana. *Katso* Perkele

Sadanpäällikkö

Rooman sotajoukkojen komppanianpäällikkö, jolla oli 50–100 alaista. Rooman legioonassa oli 60 tällaista komppaniaa. (Ks. Matt. 8:5; Luuk. 23:47; Ap. t. 10:1–8.)

Saddukeukset. *Katso myös* Juutalaiset

Pieni mutta poliittisesti vaikutusvaltainen ryhmä juutalaisten keskuudessa. Saddukeukset tunnettiin ehkä parhaiten taipumattomasta uskostaan Mooseksen lain kirjaimelliseen noudattamiseen ja siitä, että he eivät uskoneet henkien eivätkä enkelien olemassaoloon eivätkä myöskään ylösnousemuksen ja iankaikkisen elämän oppeihin (Mark. 12:18–27; Ap. t. 4:1–3; 23:7–8).

Sadonkorjuu

Sanaa *sadonkorjuu* käytetään pyhissä kirjoituksissa toisinaan kuvaannollisesti ihmisten tuomisesta kirkkoon, joka on Jumalan valtakunta maan päällä. Sadonkorjuun ajalla voidaan tarkoittaa myös tuomion aikaa, kuten Jeesuksen Kristuksen toisen tulemisen aikaa.

Sadonkorjuu on ohi, kesä on mennyt, mutta me emme ole saaneet apua, **Jer.** 8:20 (OL 56:16).

Satoa on paljon, mutta sadonkorjaajia vähän, **Matt.** 9:37. Elonkorjuu on maailman loppu, **Matt.** 13:39. Mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää, **Gal.** 6:7–9 (OL 6:33).

Vainio on jo vaalennut korjattavaksi, **OL** 4:4. Sadonkorjuu on päättynyt, mutta teidän sielunne ovat pelastamatta, **OL** 45:2. Elonkorjuun aika on tullut, ja minun sanani täytyy toteutua, **OL** 101:64.

Sadrak, Mesak ja Abed-Nego. *Katso myös* Daniel

Sadrak, Mesak ja Abed-Nego olivat Vanhassa testamentissa kolme israelilaista nuorukaista, jotka vietiin yhdessä Danielin kanssa Babylonian kuninkaan

Nebukadnessarin hoviin. Sadrakin heprealainen nimi oli Hananja, Mesakin Misael ja Abed-Negon Asarja. Nämä neljä nuorukaista kieltäytyivät saastuttamasta itseään kuninkaan pöydän herkuilla ja viinillä (Dan. 1). Kuningas käski heittää Sadrakin, Mesakin ja Abed-Negon tuliseen uuniin, mutta he varjeltuivat ihmeellisellä tavalla (Dan. 3).

Sairaan voitelu ja siunaus. *Katso myös* Kätten päällepaneminen; Pappeus; Parantaminen; Voiteleminen; Öljy

Pyhitettyä öljyä käyttäen sairaalle annettava siunaus. Siunauksen antavilla miehillä on Melkisedekin pappeus.

Pane kätesi hänen päälleen, **Matt.** 9:18. Jeesus paransi muutamia sairaita panemalla kätensä heidän päälleen, **Mark.** 6:5. Kristuksen apostolit voitelivat öljyllä sairaita ja paransivat heidät, **Mark.** 6:13. Vanhimmat voidelkoot ja parantakoot sairaita, **Jaak.** 5:14–15.

Te ette saa parantaa sairaita, elleivät sitä haluavat pyydä sitä teiltä, **OL** 24:13–14. Vanhimmat pankoot kätensä sairaiden päälle, **OL** 42:44. Pane kätesi sairaiden päälle, niin he toipuvat, **OL** 66:9.

Sairaus

Pyhissä kirjoituksissa fyysinen sairaus on joskus hengellisen turmion vertauskuva (Jes. 1:4–7; 33:24).

Minä olen kuullut rukouksesi, olen nähnyt kyyneleesi. Minä parannan sinut, **2. Kun.** 20:1–5 (2. Aik. 32:24; Jes. 38:1–5).

Jeesus kulki parantaen kaikki ihmisten taudit ja vaivat, **Matt.** 4:23–24 (1. Nefi 11:31; Moosia 3:5–6). Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat, **Matt.** 9:10–13 (Mark. 2:14–17; Luuk. 5:27–32). Jos joku teistä on sairaana, kutsukoon hän luokseen vanhimmat, **Jaak.** 5:14–15.

Kristus ottaa päällensä kansansa kivut ja sairaudet, **Alma** 7:10–12. Jeesus paransi kaikki sairaat nefiläisten keskuudessa, **3. Nefi** 26:15.

Ravitkaa sairaita hellästi yrteillä ja kevyellä ruoalla, **OL** 42:43 (Alma 46:40). Muistakaa kaikessa sairaita ja ahdistettuja, **OL** 52:40. Pane kätesi sairaiden päälle, niin he toipuvat, **OL** 66:9.

Sakarias. *Katso myös* Elisabet; Johannes Kastaja

Uudessa testamentissa Johannes Kastajan isä. Sakariaalla oli papin virka, ja hän palveli temppelissä.

Sakarias tapettiin temppelin ja alttarin välille, **Matt.** 23:35 (Luuk. 11:51). Enkeli Gabriel lupasi Sakariaalle ja hänen vaimolleen Elisabetille pojan, **Luuk.** 1:5–25 (OL 27:7). Sakariaan puhekyky palasi, **Luuk.** 1:59–79.

Sakarja

Vanhan testamentin profeetta, joka profetoi noin vuonna 520 eKr. Hän eli samaan aikaan kuin profeetta Haggai (Esra 5:1; 6:14).

Sakarjan kirja: Sakarjan kirja tunnetaan Kristuksen kuolevaisuudessa tekemään palvelutyöhön ja toiseen tulemiseen liittyvistä profetioista (Sak. 9:9; 11:12–13; 12:10; 13:6). Luvuissa 1–8 on sarja näkyjä Jumalan kansan tulevaisuudesta. Luvuissa 9–14 on näkyjä Messiaasta, viimeisistä ajoista, Israelin kokoamisesta, viimeisestä suuresta sodasta ja toisesta tulemisesta.

Sakramentti. *Katso myös* Elämän leipä; Elävä vesi; Jeesus Kristus; Kaste, kastaminen; Risti; Sovitus; Uhri; Viimeinen ateria

Myöhempien aikojen pyhille *sakramentti* tarkoittaa toimitusta, jossa nautitaan leipää ja vettä Kristuksen sovitusuhrin muistoksi. Murrettu leipä edustaa hänen murrettua lihaansa; vesi edustaa verta, joka vuodatettiin meidän syntiemme sovitukseksi (1. Kor. 11:23–25; OL 27:2). Kun kelvolliset kirkon jäsenet nauttivat sakramentin, he lupaavat ottaa Kristuksen nimen päällensä, muistaa hänet aina ja pitää hänen käskynsä.

Kirkon jäsenet uudistavat tässä toimituksessa kasteenliittonsa.

Jeesus selitti sakramenttitoimitusta viimeisellä aterialla syödessään kahdentoista apostolin kanssa (Matt. 26:17–28; Luuk. 22:1–20).

Jeesus otti leivän ja siunasi sen. Sitten hän otti maljan ja kiitti Jumalaa, **Matt.** 26:26–28 (Mark. 14:22–24; Luuk. 22:19–20). Sillä, joka syö minun lihani ja juo minun vereni, on ikuinen elämä, **Joh.** 6:54. Se, joka syö ja juo kelvottomana, syö ja juo itselleen tuomion, **1. Kor.** 11:29 (3. Nefi 18:29).

Jeesus opetti sakramentista kahdelletoista nefiläiselle opetuslapselleen, **3. Nefi** 18:1–11. Jeesus opetti näitä opetuslapsia kieltämään ihmisiä nauttimasta sakramentin kelvottomana, **3. Nefi** 18:28–29 (Morm. 9:29). Sakramenttirukoukset, **Moroni** 4–5 (OL 20:75–79).

Sakramentin siunaajan täytyy olla pappi tai vanhin, **OL** 20:46, 76. Opettajilla ja diakoneilla ei ole valtuutta siunata sakramenttia, **OL** 20:58. Sakramenttia nautittaessa voidaan juoda muutakin kuin viiniä, **OL** 27:1–4.

Salaliitto. *Katso myös* Gadiantonin rosvot; Kain

Valan yhdistämä joukko, joka pyrkii toteuttamaan pahoja aikeitaan.

Valheiden isä yllyttää ihmislapsia salaliittoihin, **2. Nefi** 9:9. Minun on tehtävä tyhjäksi pimeyden salaiset teot, **2. Nefi** 10:15. Jumalan tuomiot tulivat näiden salaliittojen tekijöiden osaksi, **Alma** 37:30. Gadianton koitui Nefin kansan melkein täydelliseksi tuhoksi, **Hel.** 2:4–13. Saatana pani ihmisten sydämiin salaisten valojen ja liittojen tekemisen, **Hel.** 6:21–31. Herra ei toimi salaliitoissa, **Et.** 8:19. Salaliittoja ylläpitävät kansakunnat tuhoutuvat, **Et.** 8:22–23. He hylkäsivät kaikki profeettojen sanat salaseuransa tähden, **Et.** 11:22.

Kainin ajoista asti on ollut olemassa salaliitto, **Moos.** 5:51.

Salem. *Katso myös* Jerusalem; Melkisedek

Vanhassa testamentissa kaupunki, jossa Melkisedek hallitsi. Se saattoi sijaita nykyisen Jerusalemin paikalla. Nimi *Salem* muistuttaa läheisesti heprean sanaa, joka tarkoittaa ʼrauhaaʼ.

Salemin kuningas Melkisedek toi sinne leipää ja viiniä, **1. Moos.** 14:18.

Melkisedek, Salemin kuningas, oli Korkeimman Jumalan pappi, **Hepr.** 7:1–2.

Melkisedek oli Salemin maan kuningas, **Alma** 13:17–18.

Salomo. *Katso myös* Batseba; Daavid

Vanhassa testamentissa Daavidin ja Batseban poika (2. Sam. 12:24). Salomo oli Israelin kuningas.

Daavid nimitti Salomon kuninkaaksi, **1. Kun.** 1:11–53. Daavid neuvoi Salomoa vaeltamaan Herran teitä, **1. Kun.** 2:1–9. Herra lupasi Salomolle ymmärtäväisen sydämen, **1. Kun.** 3:5–15. Tuomarina Salomo selvitti, kumpi kahdesta naisesta, jotka riitelivät lapsesta, oli lapsen oikea äiti, **1. Kun.** 3:16–28. Sepitti viisaita lausumia ja teki lauluja, **1. Kun.** 5:12. Rakensi temppelin, **1. Kun.** 6; 7:13–51. Temppelin vihkiminen, **1. Kun.** 8. Saban kuningatar vieraili Salomon luona, **1. Kun.** 10:1–13. Salomo otti vaimoja Israelin ulkopuolelta, ja hänen vaimonsa käänsivät hänen sydämensä vieraiden jumalien palvontaan, **1. Kun.** 11:1–8. Herra vihastui Salomolle, **1. Kun.** 11:9–13. Salomon kuolema, **1. Kun.** 11:43. Daavid profetoi Salomon hallituskauden maineikkuudesta, **Ps.** 72.

Salomo sai monta vaimoa ja sivuvaimoa, mutta ei kaikkia Herralta, **OL** 132:38 (MK Jaak. 2:24).

Sam. *Katso myös* Lehi, Nefin isä

Mormonin kirjassa Lehin kolmas poika (1. Nefi 2:5). Hän oli vanhurskas ja pyhä mies, joka halusi seurata Herraa (1. Nefi 2:17; 2. Nefi 5:5–6; Alma 3:6).

Samaria. *Katso myös* Samarialaiset

Vanhassa testamentissa Israelin pohjoisen valtakunnan pääkaupunki (1. Kun. 16:23–24). Koska se oli vahvasti linnoitettu ja rakennettu kukkulalle, assyrialaiset eivät saaneet sitä valloitetuksi ennen kuin kolmen vuoden saarron jälkeen (2. Kun. 17:5–6). Herodes rakensi sen uudelleen ja nimesi sen Sebasteksi. Uuden testamentin aikaan Samaria oli koko Jordanin länsipuolella sijaitsevan keskisen Palestiinan nimi.

Samarialaiset. *Katso myös* Samaria

Raamatun kansa, joka asui Samariassa sen jälkeen kun assyrialaiset olivat valloittaneet Israelin pohjoisen valtakunnan. Samarialaiset olivat osaksi israelilaisia, osaksi muita. Heidän uskontonsa oli juutalaisten ja pakanallisten uskomusten ja menojen sekoitus. Kohdassa Luuk. 10:25–37 oleva vertaus laupiaasta samarialaisesta osoittaa, kuinka paljon juutalaiset vihasivat samarialaisia, koska nämä olivat luopuneet israelilaisesta uskonnosta. Herra käski apostolien opettaa samarialaisille evankeliumia (Ap. t. 1:6–8). Filippos saarnasi Kristuksen evankeliumia menestyksellisesti Samarian kansalle ja teki heidän keskuudessaan monia ihmetekoja (Ap. t. 8:5–39).

Samuel Lamanilainen

Mormonin kirjassa lamanilainen profeetta, jonka Herra lähetti opettamaan ja varoittamaan nefiläisiä juuri ennen Vapahtajan syntymää. Samuel profetoi Jeesuksen Kristuksen syntymän ja kuoleman merkeistä ja nefiläisten tuhosta (Hel. 13–16).

Samuel, Vanhan testamentin profeetta

Samuel, Elkanan ja Hannan poika, syntyi vastauksena äitinsä rukouksiin (1. Sam. 1). Samuel vietiin jo pienenä lapsena ylipappi Eelin huostaan Silon pyhäkköön (1. Sam. 2:11; 3:1). Herra kutsui Samuelin profeetaksi jo varhaisella iällä (1. Sam. 3). Eelin kuoleman jälkeen Samuelista tuli suuri Israelin profeetta ja tuomari, joka palautti maahan lain, järjestyksen ja oikean jumalanpalveluksen (1. Sam. 4:15–18; 7:3–17).

Kohdassa 1. Sam. 28:5–20 on kertomus siitä, kuinka En-Dorin noita kutsui Samuelia kuolleista kuningas Saulin pyynnöstä. Tämä näky ei voinut olla Jumalalta, sillä ei noita eikä spiritistinen meedio voi saada profeettaa ilmestymään pyynnöstään.

Ensimmäinen ja Toinen Samuelin kirja: Suomalaisessa Raamatussa Samuelin kirjat ovat erillisinä, mutta joissakin raamatunkäännöksissä ne ovat yhtenä kirjana. Kirjat kattavat noin 130 vuoden jakson Samuelin syntymästä lähes kuningas Daavidin kuolemaan asti.

Ensimmäinen Samuelin kirja: Luvuissa 1–3 kerrotaan, että Herra kirosi Eelin perheen ja rankaisi sitä ja kutsui Samuelin ylipapiksi ja tuomariksi. Luvuissa 4–6 kerrotaan, kuinka liitonarkku joutui filistealaisten käsiin. Luvuissa 7 ja 8 Samuel varoittaa vääristä jumalista ja jumalattomasta kuninkaasta. Luvuissa 9–15 kerrotaan Saulin voitelemisesta kuninkaaksi ja hänen hallituskaudestaan. Luvuissa 16–31 kerrotaan Daavidista ja hänen valtaan tulostaan – Samuel voiteli Daavidin, joka oli surmannut Goljatin. Saul vihasi Daavidia, mutta Daavid ei tappanut Saulia, vaikka hänellä oli siihen tilaisuus.

Toinen Samuelin kirja: Tässä kirjassa kerrotaan yksityiskohtaisesti Daavidin hallituskaudesta Juudan ja lopulta koko Israelin kuninkaana. Luvuissa 1–4 kuvaillaan pitkällistä kamppailua Saulin seuraajien ja Juudan kuninkaaksi voidellun Daavidin seuraajien välillä. Luvuissa 5–10 kerrotaan Daavidin voitoista monissa maissa. Luvuissa 11–21 kerrotaan Daavidin hengellisen voiman vähenemisestä hänen syntiensä ja perheen sisäisen kapinoinnin vuoksi. Luvuissa 22–24 kuvataan Daavidin yrityksiä tehdä sovinto Herran kanssa.

Sana. *Katso* Jeesus Kristus: Kristuksen kuolevaisuutta edeltävä olemassaolo

Sananlasku

Lyhyt opettavainen lausuma tai neuvo.

Sananlaskujen kirja: Vanhan testamentin kirja, joka sisältää monia vertauksia, lausumia ja runoja, joista osa on Salomon kirjoittamia. Sananlaskuja lainataan usein Uudessa testamentissa.

Luvuissa 1–9 kuvaillaan todellista viisautta. Luvuissa 10–24 on lausumia oikeista ja vääristä elämäntavoista. Luvuissa 25–29 on Salomon sananlaskuja, jotka Juudan kuninkaan Hiskian miehet kokosivat. Lukuihin 30 ja 31 sisältyy hyvän vaimon ylistys.

Sanhedrin. *Katso myös* Juutalaiset

Juutalainen hallintoelin, korkea neuvosto eli suuri neuvosto ja juutalaisten korkein oikeus niin siviiliasioissa kuin kirkollisissakin asioissa. Sanhedrinissa oli seitsemänkymmentäyksi jäsentä, jotka olivat ylintä papistoa, lainopettajia ja vanhimpia. Pyhissä kirjoituksissa Sanhedrinia kutsutaan usein neuvostoksi (Matt. 26:59; Mark. 14:55; Ap. t. 5:34).

Sapatti. *Katso* Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen; Lepopäivä; Viimeinen tuomio

Sarahemla. *Katso myös* Ammon, Sarahemlan jälkeläinen; Mulek

Mormonin kirjassa Sarahemla tarkoittaa 1) miestä, joka johti Mulekin siirtokuntaa, sekä hänen mukaansa nimettyä 2) kaupunkia ja 3) Sarahemlan maata ja häntä seurannutta 4) kansaa.

Sarahemla riemuitsi, koska Herra oli lähettänyt nefiläiset, **Omni** 1:14. Sarahemla esitti isiensä sukuluettelon, **Omni** 1:18. Ammon oli Sarahemlan jälkeläinen, **Moosia** 7:3, 13. Kirkko perustettiin Sarahemlan kaupungissa, **Alma** 5:2. Sarahemlan jumalattomat pelastuivat vanhurskaiden tähden, **Hel.** 13:12. Sarahemlan kaupunki syttyi tuleen Kristuksen kuoleman aikaan, **3. Nefi** 8:8, 24.

Saria. *Katso myös* Lehi, Nefin isä

Mormonin kirjassa Lehin vaimo (1. Nefi 5:1–8; 8:14–16; 18:19) ja Lamanin, Lemuelin, Samin, Nefin, Jaakobin, Joosefin sekä tyttärien äiti (1. Nefi 2:5; 2. Nefi 5:6).

Sateenkaari. *Katso myös* Arkki; Nooa, Raamatun patriarkka; Vedenpaisumus

Merkki Jumalan liitosta Nooan kanssa (1. Moos. 9:13–17). Kohdassa JSR 1. Moos. 9:21–25 (Liiteosa) selitetään, että liittoon sisältyy lupaus, ettei maata enää milloinkaan peitetä vedenpaisumuksella, että Henokin Siion on palaava ja että Herra tulee asumaan jälleen maan päälle.

Saul, Israelin kuningas

Vanhassa testamentissa jakamattoman Israelin ensimmäinen kuningas. Hän oli valtakautensa alussa vanhurskas, mutta myöhemmin hänestä tuli ylpeä ja Jumalalle tottelematon (1. Sam. 9–31).

Saul Tarsolainen. *Katso* Paavali

Sauva, Joosefin. *Katso* Efraim: Efraimin tai Joosefin sauva

Sebulon. *Katso myös* Israel; Jaakob, Iisakin poika

Vanhassa testamentissa Jaakobin ja Lean poika (1. Moos. 30:19–20).

Sebulonin heimo: Jaakob siunasi Sebulonin heimon (1. Moos. 49:13). Sebulonin heimo liittoutui Deboran ja Barakin kanssa taisteluun Israelin vihollisia vastaan (Tuom. 4:4–6, 10). He liittoutuivat myös Gideonin kanssa taisteluun midianilaisia vastaan (Tuom. 6:33–35).

Seem. *Katso myös* Nooa, Raamatun patriarkka

Vanhassa testamentissa Nooan vanhurskas poika ja perimätiedon mukaan seemiläisten kansojen, kuten arabien, heprealaisten, babylonialaisten, syyria-

laisten, foinikialaisten ja assyrialaisten esi-isä (1. Moos. 5:29–32; 6:10; 7:13; 9:26; 10:21–32; Moos. 8:12). Myöhempien aikojen ilmoituksessa Seemiä sanotaan suureksi ylipapiksi (OL 138:41).

Seesrom

Mormonin kirjassa lainopettaja Ammonihan kaupungissa. Alma ja Amulek näkivät Hengen kautta, että Seesrom valehteli. Sen jälkeen hän kääntyi Kristuksen evankeliumiin (Alma 11:21–46; 15:1–12).

Sefanja

Vanhan testamentin profeetta, joka eli Josian hallituskaudella (639–608 eKr.).

Sefanjan kirja: Luvussa 1 puhutaan tulevasta ajasta, joka on täynnä vihaa ja ahdistusta. Luvussa 2 Israelin kansaa kehotetaan etsimään vanhurskautta ja nöyryyttä. Luvussa 3 kerrotaan toisesta tulemisesta, jolloin kaikki kansakunnat kokoontuvat taistelemaan. Herra on kuitenkin hallitseva heidän keskuudessaan.

Seitsenkymmen. *Katso myös* Apostoli; Melkisedekin pappeus

Melkisedekin pappeuden virka, joka annetaan miehelle asettamalla. Nykyisin seitsemänkymmenen koorumeihin kuuluu johtavia auktoriteetteja ja vyöhykeseitsenkymmeniä. Seitsemänkymmenen koorumien jäsenet palvelevat Herran nimessä ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin johdolla (ks. OL 107:34). He omistavat kaiken aikansa palvelutyöhön.

Herra valitsi vielä seitsemänkymmentä opetuslasta, **Luuk.** 10:1.

Seitsemänkymmentä kutsutaan saarnaamaan evankeliumia ja Jeesuksen Kristuksen erityisiksi todistajiksi, **OL** 107:25–26. Seitsemänkymmentä toimii Herran nimessä kahdentoista johdolla kirkon vahvistamiseksi ja sen kaikkien asioiden johtamiseksi kaikkien kansakuntien keskuudessa, **OL** 107:34. Valitkaa toiset seitsemänkymmentä, aina seitsemän kertaa seitsemänkymmentä, jos työ sitä vaatii, **OL** 107:93–97. Seitsemänkymmenen koorumi on perustettu matkustavia vanhimpia varten, jotka todistavat minun nimestäni koko maailmassa, **OL** 124:138–139.

Selestinen kirkkaus. *Katso myös* Iankaikkinen elämä; Kirkkauden asteet; Korotus

Korkein kolmesta kirkkauden asteesta, minkä ihminen voi saavuttaa tämän elämän jälkeen. Vanhurskaat asuvat selestisessä kirkkaudessa Isän Jumalan ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen luona.

Selestinen kirkkaus on toisenlainen, **1. Kor.** 15:40 (OL 76:96). Paavali temmattiin kolmanteen taivaaseen, **2. Kor.** 12:2.

Selestinen kirkkaus näytettiin näyssä, **OL** 76:50–70. Jos pyhät haluavat sijan selestisessä maailmassa, heidän täytyy valmistautua, **OL** 78:7. Se, joka ei voi pysyä selestisen valtakunnan laissa, ei voi kestää selestistä kirkkautta, **OL** 88:15–22. Selestisessä kirkkaudessa on kolme taivasta; ehdot korkeimpaan pääsemiseksi, **OL** 131:1–2. Lapset, jotka kuolevat ennen kuin saavuttavat vastuullisen iän, pelastuvat selestiseen valtakuntaan, **OL** 137:10.

Selibaatti. *Katso* Avioliitto

Senif

Mormonin kirjassa mies, joka johti Nefin maahan palaavaa ryhmää. Hänestä tuli sen vanhurskas kuningas (Moosia 9–10).

Senok

Israelilainen Vanhan testamentin aikojen profeetta, joka mainitaan ainoastaan Mormonin kirjassa.

Profetoi Kristuksen kuolemasta, **1. Nefi** 19:10. Puhui Jumalan Pojasta, **Alma** 33:15 (Alma 34:7). Oli totuuden marttyyri, **Alma** 33:17. Profetoi Messiaan tulemisesta, **Hel.** 8:20.

Senos

Israelilainen Vanhan testamentin aikojen profeetta, jonka profetioita Kristuksen tehtävästä on ainoastaan Mormonin kirjassa.

Profetoi Kristuksen hautaanpanosta ja kolme päivää kestävästä pimeydestä, **1. Nefi** 19:10, 12. Ennusti Israelin kokoamisesta, **1. Nefi** 19:16. Jaakob lainasi Senosin vertausta jaloista ja villeistä oliivipuista, **MK Jaak.** 5. Jaakob selitti Senosin vertausta, **MK Jaak.** 6:1–10. Opetti rukouksesta ja jumalanpalveluksesta, **Alma** 33:3–11. Opetti, että lunastus tulee Pojan kautta, **Alma** 34:7. Surmattiin rohkean todistamisensa tähden, **Hel.** 8:19. Puhui lamanilaisten palauttamisesta totuuden tuntemiseen, **Hel.** 15:11. Todisti Kristuksen kuoleman yhteydessä tapahtuvasta tuhosta, **3. Nefi** 10:15–16.

Seppele. *Katso myös* Kruunu

Uudessa testamentissa voittajan päähän painettava lehdistä tms. punottu rengas.

Minua odottaa nyt vanhurskauden seppele, **2. Tim.** 4:8. Te saatte kirkkauden seppeleen, joka ei kuihdu, **1. Piet.** 5:4.

Serem. *Katso myös* Antikristus

Mormonin kirjassa mies, joka kielsi Kristuksen ja vaati merkkiä (MK Jaak. 7:1–20).

Serubbabel

Kun Kyyros Vanhan testamentin mukaan antoi juutalaisille luvan palata Palestiinaan, Serubbabel nimitettiin käskynhaltijaksi eli juutalaisten kuningashuoneen edustajaksi. Serubbabelin persialainen nimi oli Sesbassar (Esra 1:8). Hän osallistui Jerusalemin temppelin jälleenrakentamiseen (Esra 3:2, 8; 5:2).

Set. *Katso myös* Aadam

Vanhassa testamentissa Aadamin ja Eevan vanhurskas poika.

Set oli täydellinen mies, ja hän oli aivan isänsä näköinen, **OL** 107:42–43 (1. Moos. 5:3). Set oli yksi mahtavista henkimaailmassa, **OL** 138:40.

Jumala ilmaisi itsensä Setille, **Moos.** 6:1–3, 8–14.

Siblon. *Katso myös* Alma, Alman poika

Mormonin kirjassa Alma nuoremman poika. Siblon opetti evankeliumia soramilaisille, ja häntä vainottiin vanhurskautensa tähden. Herra päästi hänet vainoista hänen uskollisuutensa ja kärsivällisyytensä vuoksi (Alma 38). Siblon piti aikansa huolta myös nefiläisistä aikakirjoista (Alma 63:1–2, 11–13).

Sidkia. *Katso myös* Mulek

Vanhassa testamentissa Juudan viimeinen kuningas (2. Kun. 24:17–20; 25:2–7). Sidkia vangitsi profeetta Jeremian (Jer. 32:1–5), ja Jeremia profetoi Sidkian vangitsemisesta (Jer. 34:2–8, 21). Lehi perheineen asui Jerusalemissa Sidkian hallituskauden ensimmäisen vuoden aikana (1. Nefi 1:4). Sidkian pojat yhtä lukuun ottamatta surmattiin; hänen poikansa Mulek pakeni läntiselle pallonpuoliskolle (Jer. 52:10; Omni 1:15; Hel. 8:21).

Sielu. *Katso myös* Henki; Ruumis

Sielusta puhutaan pyhissä kirjoituksissa kolmessa merkityksessä: 1) henkiolento sekä kuolevaisuutta edeltävässä että sen jälkeisessä elämässä (Alma 40:11–14; Abr. 3:23) 2) yhdistynyt henki ja ruumis kuolevaisuudessa (OL 88:15; Abr. 5:7) ja 3) kuolematon ylösnoussut persoona, jonka henki ja ruumis ovat liittyneet yhteen erottamattomasti (2. Nefi 9:13; OL 88:15–16).

Hän virvoittaa minun sieluni, **Ps.** 23:1–3.

Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sielustasi, **Matt.** 22:37 (Mark. 12:30).

Perkele pettää heidän sielunsa, **2. Nefi** 28:21. Uhratkaa koko sielunne uhriksi hänelle, **Omni** 1:26. Sana alkaa avartaa sieluani, **Alma** 32:28. Hänen sielullaan ei ole koskaan nälkä eikä

jano, **3. Nefi** 20:8. Sakramentin leipä ja vesi pyhitetään niiden sieluille, jotka sitä nauttivat, **Moroni** 4–5 (OL 20:77–79).

Valtakunnan työntekijät saavat pelastuksen sielulleen palveluksensa kautta, **OL** 4:2, 4. Sielujen arvo on suuri, **OL** 18:10.

Te olette syntyneet maailmaan veden, veren ja hengen kautta ja niin tulleet eläviksi sieluiksi, **Moos.** 6:59.

Sielujen arvo: Kaikki ihmiset ovat Jumalan henkilapsia. Hän välittää jokaisesta lapsestaan ja pitää jokaista arvokkaana. Koska he ovat hänen lapsiaan, heistä voi tulla hänen kaltaisiaan. Siksi heidän arvonsa on suuri.

Enkelit iloitsevat yhdestäkin syntisestä, joka tekee parannuksen, **Luuk.** 15:10. Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, **Joh.** 3:16.

He eivät voineet kestää ajatusta, että yksikään ihmissielu hukkuisi, **Moosia** 28:3. Eikö sielu ole tänä aikana Jumalalle yhtä arvokas kuin sielu tulee olemaan Hänen tullessaan, **Alma** 39:17.

Suuriarvoisinta sinulle on tuoda sieluja minun luokseni, **OL** 15:6. Muistakaa, että sielujen arvo on suuri Jumalan silmissä, **OL** 18:10–15.

Tämä on minun työni ja kirkkauteni – ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen, **Moos.** 1:39.

Siinainvuori. *Katso myös* Mooseksen laki; Mooses

Vuori Siinain niemimaalla. Mooses ja israelilaiset leiriytyivät sen juurelle kolmeksi kuukaudeksi Egyptistä paon jälkeen; sitä kutsutaan myös Horebiksi (2. Moos. 3:1). Siellä Jumala antoi Moosekselle lakinsa Israelin huonetta varten; siellä rakennettiin myös pyhäkkö-teltta (2. Moos. 19:2; 20:18; 24:12; 32:15).

Siion. *Katso myös* Henok; Uusi-Jerusalem

Puhdassydämiset (OL 97:21). Siion tarkoittaa myös paikkaa, jossa puhdassydämiset asuvat. Henokin ja hänen kansansa rakentaman kaupungin nimi oli Siion. Se otettiin lopulta taivaaseen vanhurskauden tähden (OL 38:4; Moos. 7:18–21, 69). Myöhempinä aikoina rakennetaan Siion-niminen kaupunki lähelle Jacksonin piirikuntaa Missourin osavaltioon Amerikan yhdysvaltoihin. Israelin heimot kokoontuvat sinne (OL 103:11–22; 133:18). Pyhiä neuvotaan rakentamaan Siion kaikkialle, missä he asuvatkin maailmassa.

Daavidin kaupunkia kutsuttiin Siioniksi, **1. Kun.** 8:1. Siionista tulee Herran sana, **Jes.** 2:2–3 (Miika 4:2; 2. Nefi 12:2–3). Siioniin Herra tulee vapauttajana, **Jes.** 59:20. Minä tuon teidät Siioniin – vaikka teitä olisi vain yksi kaupungissa ja kaksi kansan keskellä, **Jer.** 3:14. Siionin vuori ja Jerusalem on turvapaikka, **Joel** 3:5 (Ob. 1:17).

Siunattuja ovat ne, jotka pyrkivät tuomaan esiin minun Siionini, **1. Nefi** 13:37. Siionin tyttäret ovat korskeita, **2. Nefi** 13:16 (Jes. 3:16). Voi sitä, joka on huoleton Siionissa, **2. Nefi** 28:19–25.

Pyri tuomaan esiin Siion ja vahvistamaan sen asiaa, **OL** 6:6 (OL 11:6). Häntä minä olen innoittanut edistämään Siionin asiaa väkevän voimallisesti hyvän puolesta, **OL** 21:7. Uutta-Jerusalemia kutsutaan Siioniksi, **OL** 45:66–67. Independence Missourissa on Siionin kaupungin paikka, **OL** 57:1–3. Vitsaus jää Siionin lasten päälle, kunnes he tekevät parannuksen, **OL** 84:58.

Herra nimesi kansansa Siioniksi, koska sillä oli yksi sydän ja yksi mieli, **Moos.** 7:18–19. Siion (Uusi-Jerusalem) rakennetaan Amerikan mantereelle, **UK** 1:10.

Sijaistoimitukset. *Katso* Kuolleiden pelastus; Toimitukset: Sijaistoimitus

Silmä

Silmää pidetään pyhissä kirjoituksissa usein vertauskuvana ihmisen kyvystä saada Jumalan valoa. Vertauskuvallisesti ihmisen silmä kuvaa myös

hengellistä tilaa ja Jumalan asioiden ymmärrystä.

Herran määräykset ovat kirkkaat, ne avaavat silmäni näkemään, **Ps.** 19:9. Tyhmillä on silmät, mutta he eivät näe, **Jer.** 5:21 (Mark. 8:18).

Silmä on ruumiin lamppu, **Matt.** 6:22 (Luuk. 11:34; 3. Nefi 13:22; OL 88:67). Autuaat ovat teidän silmänne, koska ne näkevät, **Matt.** 13:16. Jumala voi valaista sisäiset silmät näkemään, **Ef.** 1:17–18.

Voi niitä, jotka ovat omissa silmissään viisaita ja omasta mielestään ymmärtäväisiä, **2. Nefi** 15:21 (Jes. 5:21). He alkoivat paastota ja rukoilla, jotta kansan silmät avautuisivat, **Moosia** 27:22. Saatana sokaisi heidän silmänsä, **3. Nefi** 2:2. Kenelläkään ei voi olla voimaa tuoda julki Mormonin kirjaa, ellei hänellä ole silmämääränä vain Jumalan kunnia, **Morm.** 8:15.

Hengen voimasta meidän silmämme aukenivat ja ymmärryksemme valaistui, **OL** 76:12. Valo on hänen kauttaan, joka valaisee teidän silmänne, **OL** 88:11. Jos teidän silmämääränänne on vain minun kunniani, koko teidän ruumiinne täytetään valolla, **OL** 88:67.

Simeon. *Katso myös* Israel; Jaakob, Iisakin poika

Vanhassa testamentissa Jaakobin ja hänen vaimonsa Lean toinen poika (1. Moos. 29:33; 35:23; 2. Moos. 1:2). Simeon osallistui Leevin kanssa sikemiläisten joukkomurhaan (1. Moos. 34:25–31). Jaakobin profetia Simeonista on kohdassa 1. Moos. 49:5–7.

Simeonin heimo: Simeonin jälkeläiset asuivat usein Juudan heimon kanssa ja Juudan valtakunnan alueella (Joos. 19:1–9; 1. Aik. 4:24–33). Simeonin heimo liittoutui Juudan kanssa taisteluun kanaanilaisia vastaan (Tuom. 1:3, 17). Simeonin heimo liittyi myöhemmin Daavidin sotajoukkoihin (1. Aik. 12:25).

Simon Kananeus

Uudessa testamentissa yksi Jeesuksen Kristuksen kahdestatoista alkuperäisestä apostolista (Matt. 10:2–4).

Simon Pietari. *Katso* Pietari

Simson

Vanhassa testamentissa kahdestoista Israelin "tuomareista". Hänet tunnettiin suurista fyysisistä voimistaan, mutta hän ei menetellyt viisaasti kaikissa moraalisissa valinnoissaan ja teoissaan (Tuom. 13:24–16:31).

Sinapinsiemen

Vaikka sinapinsiemen on hyvin pieni, siitä kasvaa hyvin korkea kasvi. Jeesus vertasi taivaan valtakuntaa sinapinsiemeneen (Matt. 13:31).

Jos teillä olisi uskoa edes sinapinsiemenen verran, te voisitte siirtää vuoria, **Matt.** 17:20.

Sinetöiminen. *Katso myös* Elia; Pappeus; Toimitukset

Pappeuden valtuudella maan päällä suoritettujen toimitusten saattaminen voimaan taivaassa. Toimitukset tulevat sinetöidyiksi, kun lupauksen Pyhä Henki eli Pyhä Henki hyväksyy ne.

Minkä sinä sidot maan päällä, se on sidottu taivaissa, **Matt.** 16:19 (Matt. 18:18; OL 124:93; 132:46). Te olette saaneet luvatun Pyhän Hengen sinetiksenne, **Ef.** 1:13.

Minä annan sinulle voiman, että kaikki, minkä sinä sinetöit maan päällä, on oleva sinetöity taivaassa, **Hel.** 10:7.

Heille on annettu valta sinetöidä sekä maan päällä että taivaassa, **OL** 1:8. Selestisen valtakunnan asukkaat ovat lupauksen Pyhän Hengen sinetöimiä, **OL** 76:50–70. Elia antaa sinetöimisvoiman avaimet Joseph Smithin käsiin, **OL** 110:13–16. Tämä on sinetöivä ja sitova voima, **OL** 128:14. Lujempi profeetallinen sana tarkoittaa, että ihminen tietää, että hänet on sinetöity iankaikkiseen elämään, **OL** 131:5. Kaikki liitot, joita lupauksen Pyhä Henki ei ole sinetöinyt, päättyvät ihmisten kuollessa, **OL** 132:7. Temppeleissä tehtävään suureen työhön

kuuluu lasten sinetöiminen vanhempiinsa, **OL** 138:47–48.

Sippora. *Katso myös* Mooses

Vanhassa testamentissa Mooseksen vaimo ja Jetron tytär (2. Moos. 2:21; 18:2).

Sis. *Katso myös* Jerediläiset

Mormonin kirjassa jerediläinen sotilasjohtaja. Hän kuoli koko jerediläiskansakunnan tuhonneen suuren taistelun lopussa (Et. 14:17–15:31).

Sisar. *Katso myös* Ihminen; Nainen; Veli

Taivaallisen Isämme lapsina kaikki miehet ja naiset ovat hengeltään veljiä ja sisaria. Naispuolisia kirkon jäseniä ja ystäviä puhutellaan kirkossa usein sisariksi.

Jokainen, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon, on minun veljeni ja sisareni, **Matt.** 12:50 (Mark. 3:35).

Kirkkoon kuuluvien veljien ja sisarten syntien tunnustamista koskevat lait esitetään, **OL** 42:88–93.

Siunatuksijulistus. *Katso myös* Vuorisaarna

Sarja Jeesuksen vuorisaarnassa esittämiä opetuksia, joissa kuvaillaan hyvää ja hengellistä luonnetta (Matt. 5:3–12; Luuk. 6:20–23). Siunatuksijulistukset on järjestetty siten, että kukin niistä rakentuu sitä edeltävän varaan. Siunatuksijulistukset ovat täydellisemmässä ja tarkemmassa muodossa luvussa Kolmas Nefi 12.

Siunaus, siunaaminen. *Katso myös* Armo; Kiitollisuus; Laki; Patriarkallinen siunaus; Sairaan voitelu ja siunaus

Jumalallinen suosionosoitus. Mikä tahansa, mikä edistää todellista onnea, hyvinvointia tai menestystä, on siunaus.

Kaikki siunaukset perustuvat iankaikkisiin lakeihin (OL 130:20–21). Koska Jumala haluaa lastensa löytävän iloa elämässä (2. Nefi 2:25), hän suo heille siunauksia heidän kuuliaisuudestaan hänen käskyjään kohtaan (OL 82:10), vastauksena rukoukseen tai pappeuden toimituksen tähden (OL 19:38; 107:65–67) tai armostaan (2. Nefi 25:23).

Vuorisaarnan siunatuksijulistukset ovat tunnettu luettelo siitä, ketkä ovat siunattuja (Matt. 5:1–12; 3. Nefi 12:1–12).

Yleistä: Minä teen sinusta suuren kansan ja siunaan sinua, **1. Moos.** 12:2–3 (1. Nefi 15:18; Abr. 2:9–11). Hurskaalla on päänsä päällä siunaus, **Sananl.** 10:6. Luotettavan miehen toimissa on siunaus, **Sananl.** 28:20. Herra avaa taivaan ikkunat ja antaa siunauksia, **Mal.** 3:10 (3. Nefi 24:10).

Vuorisaarnassa luvataan siunauksia, **Matt.** 5:1–12 (3. Nefi 12:1–12). Autuaita ovat ne, jotka on kutsuttu Karitsan hääaterialle, **Ilm.** 19:9.

Se, joka on vanhurskas, on Jumalan suosiossa, **1. Nefi** 17:35 (Moosia 10:13). Jos te kuulette häntä, minä jätän teille siunauksen, **2. Nefi** 1:28. Minä annan teille siunauksen, **2. Nefi** 4:9. Hän siunaa teitä heti, **Moosia** 2:24. Herra siunaa niitä, jotka panevat turvansa häneen, ja antaa heidän menestyä, **Hel.** 12:1.

Auta minun työni esiin tuomisessa minun käskyjeni mukaan, niin sinua siunataan, **OL** 6:9. Rukoile aina, niin suuri on oleva siunauksesi, **OL** 19:38. Anna kastaa itsesi, niin sinä saat minun Henkeni ja niin suuren siunauksen, ettet ole milloinkaan tuntenut sellaista, **OL** 39:10. Paljon ahdingon jälkeen tulevat siunaukset, **OL** 58:4. Ihmiset eivät tottele; minä peruutan, eivätkä he saa siunausta, **OL** 58:32. Te ette ole ymmärtäneet, kuinka suuria siunauksia Isällä on valmistettuna teille, **OL** 78:17. Ylipappeudelta tulee toimitusten ja siunausten antaminen kirkolle, **OL** 107:65–67. On olemassa laki, johon kaikki siunaukset perustuvat, **OL** 130:20. Kaikki, jotka haluavat siunauksen minun käsistäni, pysykööt laissa, **OL** 132:5. Siunauksia on varattuina niille, jotka Herraa rakastavat, **OL** 138:52.

Abraham etsi isien siunauksia ja oikeutta hallita niitä, **Abr.** 1:2.

Lapsen siunaaminen: Hän otti lapset syliinsä ja siunasi heitä, **Mark.** 10:16.

Hän otti heidän pienet lapsensa yksitellen ja siunasi heitä, **3. Nefi** 17:21.

Vanhinten tulee siunata lapset Jeesuksen Kristuksen nimessä, **OL** 20:70.

Siveys. *Katso myös* Aistillisuus; Aviorikos; Haureus; Hyveellisyys

Miesten ja naisten sukupuolinen puhtaus.

Joosef vastusti Potifarin vaimon lähentelyä, **1. Moos.** 39:7–21 (OL 42:24; 59:6). Älä tee aviorikosta, **2. Moos.** 20:14. Kunnon vaimo on miehensä kruunu, **Sananl.** 12:4 (Sananl. 31:10).

Ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppeli, **1. Kor.** 6:18–19. Näytä sinä hyvää esimerkkiä puhtaudessa, **1. Tim.** 4:12.

Mikään epäpuhdas ei voi asua Jumalan luona, **1. Nefi** 10:21. Minä, Herra Jumala, iloitsen naisten siveydestä, **MK Jaak.** 2:28. Sukupuolisynti on iljetys, **Alma** 39:1–13. Kaikkea muuta kalliimpaa ja arvokkaampaa on siveys ja hyveellisyys, **Moroni** 9:9.

Me uskomme, että tulee olla siveellinen, **UK** 1:13.

Smith, Emma Hale. *Katso myös* Smith, Joseph nuorempi

Profeetta Joseph Smithin vaimo. Herra käski Emmaa valitsemaan kirkolle lauluja. Emma palveli myös Apuyhdistyksen ensimmäisenä johtajana.

Herra ilmoitti tahtonsa Emma Smithiin nähden, **OL** 25. Herra neuvoi Emma Smithiä avioliittoasiassa, **OL** 132:51–56.

Smith, Hyrum. *Katso myös* Smith, Joseph nuorempi

Joseph Smithin vanhempi veli ja uskollinen työtoveri. Hyrum syntyi 9. helmikuuta 1800. Hän palveli Josephin apulaisena kirkon presidenttikunnassa ja oli kirkon toinen patriarkka. Hän kärsi marttyyrikuoleman yhdessä Josephin kanssa Carthagen vankilassa 27. kesäkuuta 1844.

Jumala antoi Hyrumille ohjeita hänen veljensä Josephin kautta, **OL** 11; 23:3. Siunattu on palvelijani Hyrum Smith hänen sydämensä vilpittömyyden vuoksi, **OL** 124:15. Hyrumia käskettiin ottamaan kirkon patriarkan virka, **OL** 124:91–96, 124. Joseph ja Hyrum kärsivät marttyyrikuoleman Carthagen vankilassa, **OL** 135. Hyrum ja muita valittuja henkiä oli varattu tulemaan maailmaan aikojen täyttyessä, **OL** 138:53.

Smith, Joseph F.

Kirkon kuudes presidentti; Hyrum ja Mary Fielding Smithin ainoa poika. Hän syntyi 13. marraskuuta 1838 ja kuoli 19. marraskuuta 1918.

Joseph F. Smith sai näyn kuolleiden lunastuksesta, **OL** 138.

Smith, Joseph nuorempi. *Katso myös* Ensimmäinen näky; Evankeliumin palautus; Joseph Smithin raamatunkäännös (JSR); Kallisarvoinen helmi; Mormonin kirja; Oppi ja liitot

Profeetta, joka oli valittu palauttamaan Jeesuksen Kristuksen tosi kirkko maan päälle. Joseph Smith syntyi 23. joulukuuta 1805 Vermontin osavaltiossa Amerikan yhdysvalloissa.

Isä Jumala ja Jeesus Kristus ilmestyivät Josephille vuonna 1820, ja hän sai tietää, ettei yksikään kirkko maan päällä ollut tosi (JS–H 1:1–20). Myöhemmin hänelle ilmestyi enkeli Moroni, joka ilmoitti kultalevyjen kätköpaikan. Levyihin sisältyi Amerikan mantereen muinaisten kansojen aikakirja (JS–H 1:29–54).

Joseph käänsi kultalevyt ja julkaisi käännöksen vuonna 1830 nimellä Mormonin kirja (JS–H 1:66–67, 75). Vuonna 1829 hän sai pappeuden valtuuden Johannes Kastajalta sekä Pietarilta, Jaakobilta ja Johannekselta (OL 13; 27:12; 128:20; JS–H 1:68–70).

Joseph Smith ja muut perustivat Jeesuksen Kristuksen palautetun kirkon

Jumalan käskystä 6. huhtikuuta 1830 (OL 20:1–4). Kirkko kasvoi Josephin johdolla Kanadassa, Englannissa ja Yhdysvaltain itäosassa, etenkin Ohiossa, Missourissa ja Illinoisissa. Vakavat vainot seurasivat Josephia ja pyhiä kaikkialle, minne he asettuivat. Joseph ja hänen veljensä Hyrum kärsivät marttyyrikuoleman Carthagessa Illinoisissa Amerikan yhdysvalloissa 27. kesäkuuta 1844.

Joosef, Jaakobin poika, profetoi Joseph Smithistä, **2. Nefi** 3:6–15.

Herra kutsui palvelijansa Joseph Smithin, koska hän tiesi tulevasta onnettomuudesta, **OL** 1:17 (OL 19:13). Joseph Smith asetettiin Jeesuksen Kristuksen apostoliksi ja tämän kirkon ensimmäiseksi vanhimmaksi, **OL** 20:2. Pietari, Jaakob ja Johannes asettivat Josephin apostoliksi, **OL** 27:12. Joseph ja Sidney Rigdon todistivat nähneensä Isän Ainosyntyisen, **OL** 76:23. Joseph Smith ja Oliver Cowdery näkivät Herran näyssä, **OL** 110:1–4. Herra kutsui Josephia johtavaksi vanhimmaksi, kääntäjäksi, ilmoituksensaajaksi, näkijäksi ja profeetaksi, **OL** 124:125. Joseph Smith on tehnyt ihmisten pelastamiseksi enemmän kuin kukaan toinen ihminen, paitsi ainoastaan Jeesus, **OL** 135:3.

Joseph Smithin julki tuomat pyhät kirjoitukset: Joseph käänsi osia enkeli Moronin hänelle antamista kultalevyistä, ja käännös julkaistiin vuonna 1830 nimellä Mormonin kirja. Hän sai Herralta myös monia ilmoituksia, joissa esitettiin perusoppeja ja kirkon organisaatio. Monet näistä ilmoituksista koottiin kirjaksi, jota kutsutaan nykyisin nimellä Oppi ja liitot. Hänen julki tuomiaan kirjoituksia on myös Kallisarvoisessa helmessä, joka sisältää innoitettuja käännöksiä Mooseksen, Abrahamin ja Matteuksen kirjoituksista, otteita hänen henkilökohtaisesta historiastaan ja todistuksestaan ja kolmetoista kirkon hyväksymää lausumaa opista ja uskosta.

Smith, Joseph vanhempi. *Katso myös* Smith, Joseph nuorempi; Smith, Lucy Mack

Profeetta Joseph Smithin isä, joka syntyi 12. heinäkuuta 1771. Hän solmi avioliiton Lucy Mackin kanssa, ja he saivat yhdeksän lasta (JS–H 1:4). Joseph Smith vanhemmalla oli vahva usko myöhempinä aikoina tapahtuneeseen palautukseen, ja hänestä tuli kirkon ensimmäinen patriarkka. Hän kuoli 14. syyskuuta 1840.

Jumala antoi hänelle ohjeita hänen poikansa Josephin kautta, **OL** 4; 23:5. Iäkäs palvelijani Joseph Smith vanhempi jääköön perheineen paikkaan, jossa hän nyt asuu, **OL** 90:20. Iäkäs palvelijani Joseph istuu Abrahamin oikealla puolella, **OL** 124:19. Joseph Smith nuorempi näki isänsä näyssä selestisestä valtakunnasta, **OL** 137:5.

Enkeli käski Joseph Smith nuorempaa kertomaan isälleen näystä, jonka hän oli saanut, **JS–H** 1:49–50.

Smith, Lucy Mack. *Katso myös* Smith, Joseph nuorempi; Smith, Joseph vanhempi

Joseph Smith nuoremman äiti ja Joseph Smith vanhemman vaimo (JS–H 1:4, 7, 20). Syntyi 8. heinäkuuta 1776 ja kuoli 5. toukokuuta 1856.

Joseph näki äitinsä näyssä selestisestä valtakunnasta, **OL** 137:5.

Smith, Samuel H. *Katso myös* Smith, Joseph nuorempi

Profeetta Joseph Smithin nuorempi veli (JS–H 1:4). Samuel syntyi vuonna 1808 ja kuoli vuonna 1844. Hän oli yksi Mormonin kirjan kahdeksasta silminnäkijästä ja palveli yhtenä palautetun kirkon ensimmäisistä lähetyssaarnaajista (OL 23:4; 52:30; 61:33–35; 66:7–8; 75:13).

Sodoma. *Katso myös* Gomorra

Vanhassa testamentissa jumalaton kaupunki, jonka Herra hävitti (1. Moos. 19:12–29).

Soram, soramilaiset

Mormonin kirjassa Labanin palvelija, joka liittyi Nefiin ja Lehiin ja lähti luvattuun maahan (1. Nefi 4:31–38). Lehi antoi Soramille siunauksen tämän uskollisuuden tähden, samalla kun hän antoi siunauksen omille pojillensa (2. Nefi 1:30–32). Soramin jälkeläisiä kutsuttiin soramilaisiksi (MK Jaak. 1:13).

Sota. *Katso myös* Rauha

Aseellinen selkkaus tai taistelu. Herra hyväksyy sodan ainoastaan pyhiensä viimeisenä keinona puolustaa perheitään, omaisuuttaan, oikeuksiaan, vapauttaan ja riippumattomuuttaan (Alma 43:9, 45–47).

Moroni pyrki puolustamaan kansaansa, oikeuksiaan, maataan ja uskontoaan, **Alma** 48:10–17.

Joseph Smith sai ilmoituksen ja profetian sodasta, **OL** 87. Tuomitkaa sota ja julistakaa rauhaa, **OL** 98:16, 34–46. Me uskomme, että ihmisillä on oikeus puolustaa itseään, ystäviään, omaisuuttaan sekä hallitusvaltaa, **OL** 134:11.

Me uskomme, että tulee noudattaa, kunnioittaa ja ylläpitää lakia, **UK** 1:12.

Sota taivaassa. *Katso myös* Kuolevaisuutta edeltävä elämä; Neuvonpito taivaassa

Kuolevaisuutta edeltävässä elämässä Jumalan henkilasten keskuudessa käyty sota

Saatana karkotettiin taivaasta maan päälle, **Ilm.** 12:4, 7–9.

Perkele ja kolmasosa taivaan joukoista syöstiin alas, **OL** 29:36–37. Lusifer kapinoi ainosyntyistä Poikaa vastaan, **OL** 76:25–26.

Saatana tavoitteli Isän kunniaa ja pyrki hävittämään ihmisen tahdonvapauden, **Moos.** 4:1–4 (Jes. 14:12–15; Abr. 3:27–28). Ne, jotka seurasivat Jumalaa, pysyivät uskollisina ensimmäisessä asemassaan, tulivat maan päälle ja saivat ruumiin, **Abr.** 3:26.

Sovitus. *Katso myös* Aadamin ja Eevan lankeemus; Anteeksianto; Armeliaisuus; Armo; Getsemane; Jeesus Kristus; Jumalan pojat ja tyttäret; Kristuksen lapset; Kuolemattomuus; Lunastus; Lunastussuunnitelma; Parannus; Pelastus; Pyhitys; Risti; Ristiinnaulitseminen; Sakramentti; Syntien anteeksisaaminen; Syyttömäksi julistaminen; Uhri; Veri; Ylösnousemus

Ihmisen sovinto Jumalan kanssa.

Pyhien kirjoitusten mukaan sovittaminen on synninteon rangaistuksen kärsimistä, niin että synnin vaikutukset poistetaan parannuksen tehneestä synnintekijästä ja hän voi päästä sovintoon Jumalan kanssa. Jeesus Kristus oli ainoa, joka kykeni tekemään täydellisen sovituksen koko ihmiskunnan puolesta. Hän kykeni siihen, koska hänet oli valittu ja asetettu ennalta suuressa neuvonpidossa ennen maailman muovaamista (Et. 3:14; Moos. 4:1–2; Abr. 3:27), koska hän oli Jumalan Poika ja koska hänen elämänsä oli synnitön. Hänen sovitukseensa kuului hänen kärsimisensä ihmiskunnan syntien tähden, hänen verensä vuodattaminen sekä hänen kuolemansa ja haudasta ylösnousemuksensa (Jes. 53:3–12; Luuk. 22:44; Moosia 3:5–11; Alma 7:10–13; OL 19:16–19). Sovituksen vuoksi kaikki ihmiset nousevat kuolleista kuolemattomassa ruumiissa (1. Kor. 15:22). Sovitus tarjoaa meille myös keinon saada syntimme anteeksi ja elää ikuisesti Jumalan luona. Mutta ihminen, joka on saavuttanut vastuullisen iän ja saanut lain, voi saada nämä siunaukset vain, jos hän uskoo Jeesukseen Kristukseen, tekee parannuksen synneistään, ottaa vastaan pelastuksen toimitukset ja noudattaa Jumalan käskyjä. Ne, jotka eivät saavuta vastuullista ikää, ja vailla lakia olevat lunastetaan sovituksen kautta (Moosia 15:24–25; Moroni 8:22). Pyhät kirjoitukset opettavat selvästi, että ellei Kristus olisi sovittanut meidän syntejämme, ei mikään laki, toimitus eikä uhri tyydyttäisi oikeudenmukaisuuden

vaatimuksia, eikä ihminen voisi milloinkaan päästä takaisin Jumalan eteen (2. Nefi 2; 9).

Tämä on minun vereni, joka vuodatetaan kaikkien puolesta syntien anteeksiantamiseksi, **Matt.** 26:28. Hänen hikensä vuoti maahan veripisaroiden tavoin, **Luuk.** 22:39–44. Minä annan ruumiini, että maailma saisi elää, **Joh.** 6:51. Minä olen ylösnousemus ja elämä, **Joh.** 11:25. Kristus on kaikkien niiden pelastaja, jotka ovat hänelle kuuliaisia, **Hepr.** 5:9. Kristuksen veren vuodattaminen on pyhittänyt meidät, **Hepr.** 9; 10:1–10. Kärsihän Kristuskin ainutkertaisen kuoleman syntien tähden, **1. Piet.** 3:18. Kristuksen veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä, **1. Joh.** 1:7.

Hänet korotettiin ristille ja surmattiin syntien tähden, **1. Nefi** 11:32–33. Lunastus tulee niiden osaksi, joilla on särkynyt sydän ja murtunut mieli, **2. Nefi** 2:3–10, 25–27. Hän antoi itsensä uhriksi synnin tähden, **2. Nefi** 2:7. Sovitus lunastaa ihmiset lankeemuksesta ja pelastaa heidät kuolemasta ja helvetistä, **2. Nefi** 9:5–24. On oltava ääretön sovitus, **2. Nefi** 9:7. Tehkää sovinto Jumalan kanssa Kristuksen sovituksen kautta, **MK Jaak.** 4:11. Hänen verensä sovittaa niiden synnit, jotka ovat tehneet syntiä tietämättään, **Moosia** 3:11–18. Ihminen sai pelastuksen sovituksen kautta, **Moosia** 4:6–8. Ellei olisi sovitusta, heidän olisi väistämättä hukuttava, **Moosia** 13:27–32. Hän sovittaa maailman synnit, **Alma** 34:8–16. Itse Jumala sovittaa maailman synnit armosuunnitelman toteuttamiseksi, **Alma** 42:11–30. Minä olen koko maan Jumala, surmattu maailman syntien tähden, **3. Nefi** 11:14.

Minä, Jumala, olen kärsinyt tämän kaikkien puolesta, **OL** 19:16. Pienet lapset on lunastettu minun Ainosyntyiseni kautta, **OL** 29:46–47. Katso hänen kärsimyksiään ja kuolemaansa, joka ei syntiä tehnyt, **OL** 45:3–5.

Tämä on Ainosyntyisen uhrin vertauskuva, **Moos.** 5:7. Koko ihmiskunta voi pelastua Kristuksen sovituksen ansiosta, **UK** 1:3.

Spitaali

Vanhassa ja Uudessa testamentissa mainittu hirvittävä ihotauti. Se vaivasi jonakin aikana monia huomattavia Raamatun henkilöitä kuten Moosesta (2. Moos. 4:6–7), hänen sisartaan Mirjamia (4. Moos. 12:10), Naamania (2. Kun. 5) ja kuningas Ussiaa (2. Aik. 26:19–21).

Jeesus paransi monen ihmisen spitaalin, **Matt.** 8:2–4 (Mark. 1:40–45; Luuk. 5:12–15; 3. Nefi 17:7–9). Jeesus paransi kymmenen spitaalista, **Luuk.** 17:11–19.

Stefanos

Stefanoksesta tuli marttyyri Vapahtajan ja hänen kirkkonsa tähden Uuden testamentin aikoina. Hänen saarnaamisensa edelsi Paavalin suurta työtä ja mahdollisesti vaikutti siihen. Paavali oli näet läsnä, kun Stefanos puolusti itseään Sanhedrinin edessä (Ap. t. 8:1; 22:20).

Stefanos oli yksi seitsemästä miehestä, jotka oli nimitetty avustamaan kahtatoista apostolia, **Ap. t.** 6:1–8. Stefanos teki suuria ihmeitä ja tunnustekoja, **Ap. t.** 6:8. Stefanos ryhtyi väittelemään juutalaisten kanssa, **Ap. t.** 6:9–10. Stefanosta vastaan esitettiin syytteitä, ja hänet vietiin tuomittavaksi Sanhedrinin eteen, **Ap. t.** 6:11–15. Stefanos puolustautui, **Ap. t.** 7:2–53. Täynnä Pyhää Henkeä Stefanos näki näyssä Isän ja Pojan, **Ap. t.** 7:55–56. Stefanos kärsi marttyyrikuoleman todistuksensa tähden, **Ap. t.** 7:54–60.

Sukuluettelo. *Katso* Perhe; Sukututkimus

Luettelo henkilön esivanhemmista. Sukuluetteloilla oli pyhien kirjoitusten aikoina hyvin suuri merkitys silloin, kun pappeuden virat tai tietyt siunaukset rajoittuivat johonkin sukuun (1. Moos. 5; 10; 25; 46; 1. Aik. 1–9; Esra 2:61–62; Neh. 7:63–64; Matt. 1:1–17; Luuk. 3:23–38; 1. Nefi 3:1–4; 5:14–19; Jar. 1:1–2).

Sukupuolinen moraalittomuus. *Katso myös* Aistillisuus; Aviorikos; Haureus

Tahallinen osallistuminen aviorikokseen, haureuteen, homoseksuaaliseen ja lesbolaiseen käyttäytymiseen, insestiin tai johonkin muuhun epäpyhään, luonnottomaan tai epäpuhtaaseen sukupuoliseen toimintaan.

Juotetaan isälle viiniä ja maataan hänen kanssaan, **1. Moos.** 19:30–36. Ruuben makasi isänsä sivuvaimon Bilhan kanssa, **1. Moos.** 35:22 (1. Moos. 49:4; 1. Aik. 5:1). Homoseksuaalinen käyttäytyminen ja muut sukupuoliset poikkeavuudet ovat iljettäviä, **3. Moos.** 18:22–23. Jos mies pakottaa naisen makaamaan kanssaan, vain mies syyllistyy syntiin, **5. Moos.** 22:25–27.

Jokainen, joka katsoo naista niin, että alkaa himoita häntä, on sydämessään jo tehnyt aviorikoksen hänen kanssaan, **Matt.** 5:28 (3. Nefi 12:28). Siveettömyys, saastaisuus, intohimot, pahat halut ovat epäjumalanpalvelusta, **Kol.** 3:5. Ihmiset ovat viimeisinä päivinä rakkaudettomia, **2. Tim.** 3:1–3.

Sukupuolisynti on iljetys, **Alma** 39:3–5.

Sukututkimus. *Katso myös* Kaste, kastaminen: Kaste kuolleiden puolesta; Kuolleiden pelastus; Muistokirja; Pelastus; Perhe; Sukuluettelo; Toimitukset: Sijaistoimitus

Historiallisen tiedon hankintaa suvun vaiheista ja sen jäsenistä. Palautetun kirkon jäsenet ottavat nykyisinkin selvää polveutumisestaan, osittain siitä syystä, että kun he tietävät, keitä heidän esivanhempansa ovat olleet, he voivat suorittaa pelastavat toimitukset näiden puolesta. Nämä toimitukset ovat voimassa niiden kuolleiden osalta, jotka ottavat vastaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumin henkimaailmassa (OL 127–128).

Sulhanen. *Katso myös* Jeesus Kristus

Jeesuksesta Kristuksesta käytetään pyhissä kirjoituksissa vertauskuvallista nimeä Sulhanen. Seurakunta on hänen vertauskuvallinen morsiamensa.

Kymmenen morsiusneitoa lähti sulhasta vastaan, **Matt.** 25:1–13. Sulhanen on se, jolla on morsian, **Joh.** 3:27–30. Autuaita ne, jotka on kutsuttu Karitsan hääaterialle, **Ilm.** 19:5–10.

Olkaa valmiita Yljän tullessa, **OL** 33:17. Valmistautukaa Ylkää varten, **OL** 65:3.

Sunnuntai. *Katso* Lepopäivä

Suola

Suola oli muinoin tärkeä ravinnon säilöntäaine; sitä pidettiin elämälle välttämättömänä.

Lootin vaimo muuttui suolapatsaaksi, **1. Moos.** 19:26.

Te olette maan suola, **Matt.** 5:13 (Luuk. 14:34; 3. Nefi 12:13).

Herran liittokansaa pidetään maan suolana, **OL** 101:39–40. Elleivät pyhät ole ihmisten vapahtajia, he ovat kuin suola, joka on menettänyt makunsa, **OL** 103:9–10.

Suuri ja iljettävä kirkko. *Katso* Perkele: Perkeleen kirkko

Suuri neuvosto. *Katso* Sanhedrin

Sydän. *Katso myös* Särkynyt sydän; Uudestisyntyminen Jumalasta

Ihmisen mielen ja tahdon vertauskuva sekä kaikkien tunteiden vertauskuvallinen lähde.

Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydämestäsi, **5. Moos.** 6:5 (5. Moos. 6:3–7; Matt. 22:37; Luuk. 10:27; OL 59:5). Herra etsii mielensä mukaisen miehen, **1. Sam.** 13:14. Ihminen katsoo ulkokuorta, mutta Herra näkee sydämeen, **1. Sam.** 16:7. Kuka saa nousta Herran vuorelle? Se, jolla on viattomat kädet ja puhdas sydän. Hänelle Herra suo siunauksensa, **Ps.** 24:3–5 (2. Nefi 25:16). Elia kääntää isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet isien puoleen, **Mal.** 3:23–24 (Luuk. 1:17; OL 2:2; 110:14–15; 138:47; JS–H 1:38–39).

Autuaita ovat puhdassydämiset,

Matt. 5:8 (3. Nefi 12:8). Mitä sydän on täynnä, hyvää tai pahaa, sitä suu puhuu, **Luuk.** 6:45.

Seuratkaa Poikaa täysin vilpittömin sydämin, **2. Nefi** 31:13. Oletteko te hengellisesti syntyneet Jumalasta ja oletteko kokeneet tämän voimallisen muutoksen sydämessänne, **Alma** 5:14. Uhratkaa Herralle uhrina särkynyt sydän ja murtunut mieli, **3. Nefi** 9:20 (3. Nefi 12:19; Et. 4:15; Moroni 6:2).

Minä puhun sinulle sinun mielessäsi ja sinun sydämessäsi Pyhän Hengen kautta, **OL** 8:2.

Synagoga. *Katso myös* Juutalaiset

Uskonnollisiin tarkoituksiin käytetty kokoushuone. Kalustus oli Uuden testamentin aikoina yleensä yksinkertainen: arkku, jossa olivat lain ja muiden pyhien kirjoitusten kääröt, lukupöytä ja jumalanpalvelukseen osallistuvien istuimet.

Kunkin synagogan johdossa oli vanhinten neuvosto, joka päätti, kuka sai kuulua synagogaan ja kuka ei (Joh. 9:22; 12:42). Tärkein virkamies oli synagogan esimies (Mark. 5:22; Luuk. 13:14). Hän oli yleensä lainopettaja, ja hän huolehti rakennuksesta ja valvoi jumalanpalveluksia. Avustaja huolehti muista tehtävistä (Luuk. 4:20).

Jokaisessa kaupungissa, jossa asui juutalaisia, oli synagoga, niin Palestiinassa kuin muuallakin. Tämä oli suureksi avuksi Jeesuksen Kristuksen evankeliumin levittämisessä, sillä aluksi lähetyssaarnaajat saivat yleensä puhua synagogissa (Ap. t. 13:5, 14; 14:1; 17:1, 10; 18:4). Lähetyssaarnaajat saivat tehdä samoin Mormonin kirjassa (Alma 16:13; 21:4–5; 32:1) sekä tämän taloudenhoitokauden alussa (OL 66:7; 68:1).

Synti. *Katso myös* Epävanhurskaus; Iljetys; Jumalattomuus; Kapinointi; Loukkaaminen; Saastaisuus

Jumalan käskyjen tahallista rikkomista.

Joka rikkomuksensa salaa, ei menesty, **Sananl.** 28:13. Vaikka teidän syntinne ovat verenpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin lumi, **Jes.** 1:18. Synnintekijät kuolevat, ja vanhurskaat pelastuvat, **Hes.** 18.

Jumalan Karitsa ottaa pois maailman synnin, **Joh.** 1:29. Anna kastaa itsesi, anna pestä syntisi pois, **Ap. t.** 22:16. Synnin palkka on kuolema, **Room.** 6:23. Joka tietää, mitä on tehtävä, mutta ei tee, se syyllistyy syntiin, **Jaak.** 4:17.

Teethän minut sellaiseksi, että vapisen synnin ilmaantuessa, **2. Nefi** 4:31. Voi kaikkia niitä, jotka kuolevat synneissään, **2. Nefi** 9:38. He eivät voineet olla kammoamatta syntiä, **Alma** 13:12. Älä luule, että sinut palautetaan synnistä onneen, **Alma** 41:9–10. Herra ei voi suvaita syntiä vähäisimmässäkään määrin, **Alma** 45:16 (OL 1:31). Pienet lapset eivät kykene tekemään syntiä, **Moroni** 8:8.

Parannuksentekijän täytyy tunnustaa syntinsä ja hylätä ne, **OL** 58:42–43. Sille, joka ei anna anteeksi, jää suurempi synti, **OL** 64:9. Se, joka tekee syntiä suurempaa valoa vastaan, saa suuremman tuomion, **OL** 82:3. Sille sielulle, joka tekee syntiä, palaavat entiset synnit, **OL** 82:7. Kun me pyrimme peittelemään syntejämme, taivaat vetäytyvät, **OL** 121:37.

Syntien anteeksisaaminen. *Katso myös* Anteeksianto; Jeesus Kristus; Parannus; Sovitus

Anteeksianto vääristä teoista sillä ehdolla, että ihminen tekee parannuksen. Syntien anteeksisaaminen on mahdollista Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta. Ihminen saa syntinsä anteeksi, jos hän uskoo Kristukseen, tekee parannuksen synneistään, ottaa vastaan kasteen toimituksen ja kätten päällepanemisen toimituksen Pyhän Hengen lahjan saamiseksi ja noudattaa Jumalan käskyjä (UK 1:3–4).

Vaikka teidän syntinne ovat verenpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin lumi, **Jes.** 1:16–18.

Tämä on minun vereni, joka kaikkien puolesta vuodatetaan syntien

anteeksiantamiseksi, **Matt.** 26:28 (Hepr. 9:22–28; OL 27:2). Kääntykää ja ottakaa kaste, jotta syntinne annettaisiin anteeksi, **Ap. t.** 2:38 (Luuk. 3:3; OL 107:20). Ne, jotka uskovat Jeesukseen, saavat syntinsä anteeksi, **Ap. t.** 10:43 (Moosia 3:13).

Kristus on lähde, josta he voivat odottaa syntiensä anteeksiantoa, **2. Nefi** 25:26. Saadaksemme syntimme anteeksi meidän täytyy huolehtia köyhistä ja tarvitsevista, **Moosia** 4:11–12, 26. Sillä, joka tekee parannuksen, on oikeus armoon syntiensä anteeksisaamiseksi, **Alma** 12:34. Käskyjen täyttäminen tuo syntien anteeksiannon, **Moroni** 8:25.

Aaronin pappeudella on upotuskasteen avaimet syntien anteeksisaamiseksi, **OL** 13 (OL 84:64, 74; UK 1:4). Minä, Herra, en enää muista heidän syntejänsä, **OL** 58:42–43 (Hes. 18:21–22). Heille opetettiin sijaiskastetta syntien anteeksisaamiseksi, **OL** 138:33.

Syntyminen. *Katso myös* Ainosyntyinen; Jumalan pojat ja tyttäret; Kristuksen lapset; Uudestisyntyminen Jumalasta

Syntyminen merkitsee elämän saamista, olemassaoloon tulemista. Pyhissä kirjoituksissa syntyminen tarkoittaa usein syntymistä Jumalasta. Vaikka Jeesus Kristus on ainoa Isälle kuolevaisuudessa syntynyt lapsi, kaikki ihmiset voivat syntyä hengellisesti Kristuksesta hyväksymällä Hänet, noudattamalla Hänen käskyjänsä ja tulemalla Pyhän Hengen voimasta uusiksi ihmisiksi.

Tänä päivänä minä sinut synnytin, **Ps.** 2:7 (Ap. t. 13:33; Hepr. 1:5–6; 5:5).

Hänessä oli kirkkautta, jonka Isä ainoalle Pojalle antaa, **Joh.** 1:14 (2. Nefi 25:12; Alma 12:33–34; OL 76:23). Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, **Joh.** 3:16 (OL 20:21).

Kristus on hengellisesti synnyttänyt kansansa, **Moosia** 5:7.

Ne, jotka ovat syntyneet Herran kautta, ovat Esikoisen kirkko, **OL** 93:22.

Syntyvyyden säännöstely. *Katso myös* Avioliitto; Perhe

Parille syntyvien lapsien määrän säännösteleminen rajoittamalla tai ehkäisemällä hedelmöitymistä.

Olkaa hedelmälliset, lisääntykää ja täyttäkää maa, **1. Moos.** 1:28 (Moos. 2:28). Lapset ovat Herran lahja, **Ps.** 127:3–5.

Lehin perheen tuli hankkia jälkeläisiä Herralle, **1. Nefi** 7:1.

Jumala on säätänyt avioliiton ihmiselle, **OL** 49:15–17. Korotetut saavat jälkeläisten täyteyden ja jatkumisen aina ja ikuisesti, **OL** 132:19, 63.

Syyllisyys. *Katso myös* Parannus

Tietoisuus väärin tekemisestä tai katumus ja murhe, joiden pitäisi seurata synnin tekemistä.

Hän on tehnyt synnin ja joutunut syynalaiseksi, **3. Moos.** 5:20–25.

Se, joka arvottomalla tavalla nauttii sakramentin, tekee syntiä Herran ruumista ja verta vastaan, **1. Kor.** 11:27.

Syylliset pitävät totuutta kovana, **1. Nefi** 16:2. Meillä on oleva täydellinen tieto kaikesta syyllisyydestämme, **2. Nefi** 9:14. Syyllisyyteni oli pyyhitty pois, **En.** 1:6. Oli säädetty rangaistus, joka tuotti omantunnonvaivoja, **Alma** 42:18. Anna syntiesi vaivata itseäsi sillä vaivalla, joka johdattaa sinut parannukseen, **Alma** 42:29.

Muutamat teistä ovat syyllisiä minun edessäni, mutta minä olen armollinen, **OL** 38:14.

Jumalan Poika on sovittanut alkusyyllisyyden, **Moos.** 6:54.

Syyttömäksi julistaminen. *Katso myös* Pyhitys; Sovitus

Synnin rangaistuksesta armahtaminen ja vanhurskaaksi tekeminen. Ihminen julistetaan syyttömäksi Vapahtajan armosta uskon kautta häneen. Tätä uskoa osoittavat parannus ja kuuliaisuus evankeliumin lakeja ja toimituksia kohtaan. Jeesuksen Kristuksen sovitus tekee ihmiskunnalle mahdolliseksi tehdä parannuksen ja tulla syyttömäksi

eli armahdetuksi rangaistuksesta, jonka se muuten saisi.

Herran avulla koko Israelin heimo saa pelastuksen, **Jes.** 45:25.

Ei Jumala hyväksy vanhurskaiksi niitä, jotka vain kuulevat lain sanoja, vaan ne, jotka myös noudattavat lakia, **Room.** 2:13. Ihminen tulee vanhurskaaksi Kristuksen ansiosta, **Room.** 5:1–2, 9. Teidät on tehty vanhurskaiksi Herran Jeesuksen nimessä, **1. Kor.** 6:11. Me tulemme vanhurskaiksi ja me saamme osaksemme ikuisen elämän Kristuksen armon ansiosta, **Tit.** 3:7. Eikö meidän isämme Abraham osoittautunut vanhurskaaksi tekojensa perusteella, **Jaak.** 2:21. Ihminen osoittautuu vanhurskaaksi tekojen, ei yksistään uskon perusteella, **Jaak.** 2:14–26.

Lain mukaan mitään lihaa ei julisteta syyttömäksi, **2. Nefi** 2:5. Minun vanhurskas palvelijani tekee vanhurskaiksi monet, sillä heidän pahat tekonsa hän kantaa, **Moosia** 14:11 (Jes. 53:11). Voisitteko sanoa, että vaatteenne on pesty puhtaiksi Kristuksen verellä, **Alma** 5:27.

Syyttömäksi julistaminen Jeesuksen Kristuksen armosta on totta, **OL** 20:30–31 (OL 88:39).

Hengen kautta teidät julistetaan syyttömiksi, **Moos.** 6:60.

Särkynyt sydän. *Katso myös* Nöyryys; Parannus; Sydän; Sävyisyys; Uhri

Ihminen, jolla on särkynyt sydän, on nöyrä ja sävyisä, mieleltään murtunut ja parannukseen altis – toisin sanoen halukas toteuttamaan Jumalan tahdon.

Minä asun murtuneiden ja nöyrien luona, **Jes.** 57:15.

Kristus antoi itsensä uhriksi kaikkien niiden hyväksi, joilla on särkynyt sydän ja murtunut mieli, **2. Nefi** 2:7. Teidän tulee uhrata Herralle uhrina särkynyt sydän ja murtunut mieli, **3. Nefi** 9:20 (OL 59:8). Kasteelle pääsevät vain ne, joilla on särkynyt sydän ja murtunut mieli, **Moroni** 6:2.

Jeesus ristiinnaulittiin syntien anteeksi antamiseksi murtuneelle sydämelle, **OL** 21:9. Sen, jonka mieli on murtunut, minä hyväksyn, **OL** 52:15. Pyhä Henki luvataan niille, jotka ovat murtuneita, **OL** 55:3. Minun Henkeni on lähetetty valaisemaan nöyriä ja murtuneita, **OL** 136:33.

Sävyisyys. *Katso myös* Kärsivällisyys; Nöyryys; Särkynyt sydän

Sävyisä ihminen pelkää Jumalaa, on vanhurskas, nöyrä, altis oppimaan ja kärsivällinen kärsimyksissä. Sävyisä ihminen haluaa noudattaa evankeliumin opetuksia.

Mooses oli hyvin nöyrä, **4. Moos.** 12:3. Nöyrät perivät maan, **Ps.** 37:11 (Matt. 5:5; 3. Nefi 12:5; OL 88:17). Te maan nöyrät, etsikää Herraa. Etsikää vanhurskautta, etsikää nöyryyttä, **Sef.** 2:3 (1. Tim. 6:11).

Katsokaa minua: minä olen sydämeltäni lempeä ja nöyrä, **Matt.** 11:29. Lempeys on Hengen hedelmä, **Gal.** 5:22–23. Herran palvelijan on oltava ystävällinen kaikille, taitava opettamaan ja kärsivällinen, niin että hän lempeästi ojentaa vastustelevia, **2. Tim.** 2:24–25. Lempeä ja sävyisä henki on Jumalan silmissä kallisarvoinen, **1. Piet.** 3:4.

Ihmisen tulee riisua päältään luonnollinen ihminen ja tulla sävyisäksi, **Moosia** 3:19 (Alma 13:27–28). Jumala käski Helamanin opettaa ihmisiä olemaan sävyisiä, **Alma** 37:33. Herran armo riittää sävyisille, **Et.** 12:26. Teillä on usko Kristukseen, sävyisyytenne tähden, **Moroni** 7:39. Kukaan ei ole otollinen Jumalan edessä, paitsi sävyisät ja sydämeltään nöyrät, **Moroni** 7:44. Syntien anteeksianto tuo sävyisyyden, ja sävyisyyden tähden tulee Pyhä Henki, **Moroni** 8:26.

Vaella minun Henkeni sävyisyydessä, **OL** 19:23. Hallitse perhekuntaasi sävyisästi, **OL** 31:9. Pappeuden valtaa ja vaikutusvaltaa saa pitää yllä ainoastaan lempeydellä, sävyisyydellä, **OL** 121:41.

Säädökset

Jumalan lakeja ja säännöksiä.

Neuvo kansalle tarkoin säännökset ja lait, **2. Moos.** 18:20. He seuraavat minun säädöksiäni, he ottavat varteen minun käskyni, **Hes.** 11:20.

Tabernaakkeli. *Katso* Telttamaja

Tahdonvapaus. *Katso myös* Vapaus; Vastuullisuus

Jumalan ihmisille antama kyky ja oikeus valita ja toimia omasta puolestaan.

Saat vapaasti syödä puutarhan kaikista puista, **1. Moos.** 2:16. Valitkaa tänä päivänä, ketä palvelette, **Joos.** 24:15 (Alma 30:8; Moos. 6:33).

Ihminen ei voisi toimia omasta puolestaan, ellei häntä houkuteltaisi, **2. Nefi** 2:15–16. Ihmiset ovat vapaita valitsemaan vapauden ja iankaikkisen elämän tai orjuuden ja kuoleman, **2. Nefi** 2:27. Te olette vapaita; te saatte toimia omasta puolestanne, **Hel.** 14:30.

Kolmannes taivaan joukoista kääntyi pois tahdonvapautensa vuoksi, **OL** 29:36. On välttämätöntä, että Perkele kiusaa ihmislapsia, tai muutoin heillä ei olisi tahtonsa vapautta, **OL** 29:39. Jokainen valitkoon omasta puolestaan, **OL** 37:4. Jokainen voi toimia moraalisen tahdonvapauden mukaan, jonka minä olen antanut hänelle, **OL** 101:78.

Saatana pyrki hävittämään ihmisen tahdonvapauden, **Moos.** 4:3. Herra soi ihmiselle hänen tahtonsa vapauden, **Moos.** 7:32.

Taisteluvarustus

Muun muassa varusteet, joilla ruumista suojataan aseiden iskuilta; esimerkiksi haarniska. Pyhissä kirjoituksissa taisteluvarustus on vertauskuva hengellisistä ominaisuuksista, jotka suojelevat ihmistä kiusauksilta tai pahalta.

Pukekaa yllenne Jumalan taisteluvarustus, **Ef.** 6:10–18 (OL 27:15–18).

Taivaallinen Isä. *Katso* Isä, taivaallinen; Jumala, jumaluus

Taivaaseennouseminen. *Katso myös* Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen; Jeesus Kristus

Vapahtajan muodollinen poistuminen maan päältä neljäkymmentä päivää ylösnousemuksensa jälkeen. Hän nousi taivaaseen Öljymäellä opetuslasten läsnä ollessa (Mark. 16:19; Luuk. 24:51). Kaksi taivaan enkeliä todisti tuolloin, että Herra oli palaava ”samalla tavoin” (Ap. t. 1:9–12).

Taivas. *Katso myös* Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta; Paratiisi; Selestinen kirkkaus

Sanalla *taivas* on pyhissä kirjoituksissa kaksi päämerkitystä: 1) Se on paikka, jossa Jumala asuu, ja pyhien tuleva koti (1. Moos. 28:12; Ps. 11:4; Matt. 6:9). 2) Se on maata ympäröivä taivaankansi (1. Moos. 1:1, 17; 2. Moos. 24:10). Selvästikään taivas ei ole *paratiisi,* joka on tämän maan päällä eläneiden ja kuolleiden uskollisten henkien väliaikainen paikka. Ristillä kuoltuaan Jeesus kävi paratiisissa, mutta kolmantena päivänä hän sanoi Marialle, ettei hän vielä ollut käynyt Isän luona (Luuk. 23:39–44; Joh. 20:17; OL 138:11–37).

Katselen taivasta, sinun kättesi työtä, **Ps.** 8:4. Herra on sanallaan luonut taivaat, **Ps.** 33:6. Voi, sinä putosit taivaalta, sinä Kointähti, **Jes.** 14:12 (2. Nefi 24:12). Taivas kiertyy kokoon kuin kirjakäärö, **Jes.** 34:4. Minä luon uuden taivaan ja uuden maan, **Jes.** 65:17. Jumala avaa taivaan ikkunat, **Mal.** 3:10.

Isä meidän, joka olet taivaissa! Pyhitetty olkoon sinun nimesi, **Matt.** 6:9 (3. Nefi 13:9). Paavali temmattiin kolmanteen taivaaseen, **2. Kor.** 12:2. Taivaassa syntyi hiljaisuus, **Ilm.** 8:1 (OL 88:95–98).

Jos he pysyvät uskollisina loppuun asti, heidät otetaan vastaan taivaaseen, **Moosia** 2:41. Voitte olla taivaallisen Isänne lapsia, **3. Nefi** 12:45.

Minä tulen taivaan pilvissä, **OL** 45:16. Elia otettiin taivaaseen maistamatta kuolemaa, **OL** 110:13. Pappeuden

oike**ud**et on liitetty taivaan voimiin, OL 121:36. Taivaassa on kahdenlaisia olentoja, **OL** 129:1.

Siion otettiin ylös taivaaseen, **Moos.** 7:23.

Talentti

Muinainen painomitta ja arvokas raha. Talentti on myös jonkin suuriarvoisen, kuten Jeesuksen Kristuksen evankeliumin, vertauskuva (Matt. 25:14–29; Et. 12:35; OL 60:2, 13).

Taloudenhoitaja. *Katso myös* Kutsumus

Taloudenhoitaja on henkilö, joka huolehtii toisen asioista tai omaisuudesta. Kaikki maan päällä kuuluu Herralle; me olemme hänen taloudenhoitajiaan. Me olemme Herralle vastuussa, mutta me voimme tehdä selkoa taloudenhoidostamme Jumalan valtuutetuille edustajille. Kun me saamme palvelukutsun Herralta tai hänen valtuutetuilta palvelijoiltaan, tuohon talouteen voi kuulua sekä hengellisiä että ajallisia asioita (OL 29:34).

Vähässä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi, **Matt.** 25:14–23. Jolle on paljon annettu, siltä paljon vaaditaan, **Luuk.** 12:48 (OL 82:3). Jeesus esitti vertauksen epärehellisestä taloudenhoitajasta, **Luuk.** 16:1–8.

Se, joka havaitaan uskolliseksi taloudenhoitajaksi, saa astua Herransa iloon, **OL** 51:19. Jokaisen tulee minun viinitarhani tässä osassa antaa tilinteko taloudenhoidostaan, **OL** 72:3–5. Se, joka on uskollinen ja viisas taloudenhoitaja, saa periä kaiken, **OL** 78:22. Herra tekee jokaisesta tilivelvollisen maanpäällisten siunausten taloudenhoitajana, **OL** 104:11–17 (OL 42:32). Ole tarkka, jotta olisit ymmärtäväinen taloudenhoitaja, **OL** 136:27.

Taloudenhoitokausi. *Katso myös* Evankeliumi; Evankeliumin palautus; Pappeuden avaimet; Pappeus

Evankeliumin taloudenhoitokausi on aikakausi, jolloin Herralla on maan päällä ainakin yksi valtuutettu palvelija, jolla on hallussaan pyhän pappeuden avaimet.

Aadam, Henok, Nooa, Abraham, Mooses, Jeesus Kristus, Joseph Smith ja muut ovat kukin aloittaneet uuden evankeliumin taloudenhoitokauden. Kun Herra järjestää taloudenhoitokauden, evankeliumi ilmoitetaan uudestaan, niin että sen taloudenhoitokauden ihmisten ei tarvitse olla riippuvaisia menneistä taloudenhoitokausista tunteakseen pelastussuunnitelman. Joseph Smithin aloittamaa taloudenhoitokautta sanotaan ”aikojen täyttymisen taloudenhoitokaudeksi”.

Taivaan Jumala pystyttää valtakunnan, **Dan.** 2:44 (OL 65).

Viimeisinä päivinä minä vuodatan Henkeni kaikkiin ihmisiin, **Ap. t.** 2:17 (Joel 3:1). Taivas on Kristuksen asuinsijana siihen aikaan saakka, jolloin kaikki pannaan kohdalleen, **Ap. t.** 3:21. Määräajan tullessa Jumala yhdistää Kristuksessa yhdeksi kaiken, **Ef.** 1:10.

Minä perustan kirkkoni heidän keskuuteensa, **3. Nefi** 21:22.

Herra on antanut valtakuntansa avaimet ja evankeliumin taloudenhoitokauden viimeisiä aikoja varten, **OL** 27:13. Tämän taloudenhoitokauden avaimet on annettu teidän käsiinne, **OL** 110:12–16. Kaikki menneiden taloudenhoitokausien avaimet on palautettu aikojen täyttymisen taloudenhoitokauden aikana, **OL** 128:18–21.

Tappaminen. *Katso* Kuolemanrangaistus; Murha

Tarkkuus. *Katso* Tunnollisuus

Taylor, John

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kolmas presidentti.

Kutsuttiin kahdentoista neuvostoon, **OL** 118:6 (OL 124:128–129). Haavoittui Joseph ja Hyrum Smithin kuollessa, **OL** 135:2. Oli niiden suurten joukossa, jotka Joseph F. Smith näki henkimaailmassa, **OL** 138:53–56.

Teankum

Mormonin kirjassa suuri nefiläinen sotilasjohtaja (Alma 50:35; 51–52; 61–62).

Tehdä. *Katso* Kuuliaisuus

Tehdä eläväksi. *Katso myös* Ylösnousemus

Elävöittää, nostaa kuolleista tai muuttaa ihmistä, niin että hän voi olla Jumalan luona.

Jumala teki meidät eläviksi Kristuksen kanssa, **Ef.** 2:4–5 (Kol. 2:6, 12–13). Kristuksen ruumis surmattiin, mutta hengessä hänet tehtiin eläväksi, **1. Piet.** 3:18 (OL 138:7).

Kukaan ei ole nähnyt Jumalaa paitsi Hengen elävöittämänä, **OL** 67:11. Lunastus tulee hänen kauttaan, joka tekee eläväksi kaiken, **OL** 88:16–17. Pyhät tehdään eläviksi ja temmataan Kristusta vastaan, **OL** 88:96.

Aadamin sisäinen ihminen tuli eläväksi, **Moos.** 6:65.

Tehtävä

Suoritettavaksi annettu työ tai velvollisuus.

Vanhinten, pappien, opettajien ja diakonien tehtävät, **OL** 20:38–67.

Telestinen kirkkaus. *Katso myös* Kirkkauden asteet

Alin kolmesta kirkkauden asteesta, joissa ihmiset asuvat viimeisen tuomion jälkeen.

Paavali näki tähtien loiston, **1. Kor.** 15:40–41.

Joseph Smith ja Sidney Rigdon näkivät telestisen kirkkauden, **OL** 76:81–90. Telestisen maailman asukkaat olivat yhtä lukuisia kuin tähdet, **OL** 76:109–112. Se, joka ei voi pysyä telestisen valtakunnan laissa, ei voi kestää telestistä kirkkautta, **OL** 88:24, 31, 38.

Telttamaja. *Katso myös* Kaikkeinpyhin; Liitonarkku; Temppeli, Herran huone

Herran huone, israelilaisten jumalanpalveluksen keskus autiomaavaelluksen aikana Egyptistä lähdön jälkeen. Telttamaja eli pyhäkköteltta oli itse asiassa siirrettävä temppeli, joka voitiin purkaa osiin ja koota uudestaan. Israelin lapset käyttivät telttamajaa kunnes rakensivat Salomon temppelin (OL 124:38).

Jumala ilmoitti telttamajan mallin Moosekselle (2. Moos. 26–27), ja Israelin lapset rakensivat sen tämän mallin mukaan (2. Moos. 35–40). Kun telttamaja oli valmis, pilvi peitti sen ja Herran kirkkaus täytti sen (2. Moos. 40:33–34). Pilvi oli merkki Jumalan läsnäolosta. Yöllä se näytti tulelta. Kun pilvi pysyi telttamajan päällä, Israelin lapset pysyivät leirissä. Kun se liikkui, he liikkuivat sen mukana (2. Moos. 40:36–38; 4. Moos. 9:17–18). Israelin lapset kuljettivat telttamajaa mukanaan autiomaavaelluksensa aikana ja valloittaessaan Kanaaninmaata. Sen valloituksen jälkeen telttamaja sijoitettiin Siloon, Herran valitsemaan paikkaan (Joos. 18:1). Sen jälkeen kun Israelin lapset rakensivat Salomon temppelin, telttamaja katosi kokonaan historiasta.

Herra ja Jesaja käyttivät telttamajaa Siionin ja Jerusalemin kaupunkien vertauskuvana Herran toisen tulemisen aikaan (Jes. 33:20; Moos. 7:62).

Temppeli, Herran huone. *Katso myös* Endaumentti; Kaikkeinpyhin; Telttamaja; Toimitukset

Kirjaimellisesti Herran huone. Herra on aina käskenyt kansansa rakentaa temppeleitä, pyhiä rakennuksia, joissa kelvolliset pyhät osallistuvat pyhiin seremonioihin ja suorittavat evankeliumin toimituksia itsensä ja kuolleiden puolesta. Herra käy temppeleissään, ja ne ovat kaikkein pyhimpiä jumalanpalveluspaikkoja.

Mooseksen ja Israelin lasten pystyttämä telttamaja oli siirrettävä temppeli. Israelilaiset käyttivät sitä autiomaavaelluksensa aikana Egyptistä lähdettyään.

Tunnetuin Vanhassa testamentissa

mainittu temppeli on Salomon Jerusalemiin rakentama temppeli (2. Aik. 2–5). Babylonialaiset hävittivät sen vuonna 587 eKr. Serubbabel rakensi sen uudelleen noin 70 vuotta myöhemmin (Esra 1–6). Temppeli paloi osittain vuonna 37 eKr., ja Herodes Suuri rakensi sen uudelleen myöhemmin. Roomalaiset hävittivät temppelin vuonna 70 jKr.

Mormonin kirjassa Jumalan vanhurskaita seuraajia johdatettiin rakentamaan temppeleitä ja palvelemaan niissä Jumalaa (2. Nefi 5:16; Moosia 1:18; 3. Nefi 11:1). Temppeleiden rakentaminen ja oikea käyttö ovat olleet tosi kirkon tunnusmerkkejä kaikkien taloudenhoitokausien aikoina, mukaan luettuna palautettu kirkko meidän aikanamme. Kirtlandin temppeli oli tämän taloudenhoitokauden ensimmäinen temppeli, joka rakennettiin ja vihittiin Herralle. Sen jälkeen temppeleitä on vihitty monissa maissa maapallon eri puolilla.

Kuka saa astua pyhään paikkaan, **Ps.** 24:3–5. Nouskaamme Jaakobin Jumalan pyhäkköön, **Jes.** 2:2–3 (Miika 4:1–2; 2. Nefi 12:2–3). Aivan äkkiä tulee temppeliinsä Valtias, **Mal.** 3:1 (3. Nefi 24:1; OL 36:8; 42:36).

Jeesus puhdisti temppelin, **Matt.** 21:12–16 (Mark. 11:15–18; Luuk. 19:45–48).

Pyhiä käskettiin rakentamaan temppeli Missouriin, **OL** 57:3 (OL 84:3–5). Perustakaa Jumalan huone, **OL** 88:119 (OL 109:8). Herra nuhteli pyhiä, koska he eivät olleet rakentaneet temppeliä, **OL** 95:1–12. Minä en tule epäpyhiin temppeleihin, **OL** 97:15–17. Minä olen hyväksynyt tämän huoneen, ja minun nimeni on oleva täällä, **OL** 110:7–8. Herran kansaa käsketään aina rakentamaan huone hänen nimelleen, **OL** 124:39. Temppeleissä tehtävään suureen työhön kuuluu lasten sinetöiminen vanhempiinsa, **OL** 138:47–48. Suureen myöhempien aikojen työhön kuuluu temppeleiden rakentaminen, **OL** 138:53–54.

Temppeliavioliitto. *Katso* Avioliitto

Teot

Ihmisen toimet, joko hyviä tai pahoja. Ihmiset tuomitaan omien tekojensa mukaan.

Herra maksaa jokaiselle tekojen mukaan, **Sananl.** 24:12.

Loistakoon teidänkin valonne ihmisille, jotta he näkisivät teidän hyvät tekonne, **Matt.** 5:16 (3. Nefi 12:16). Se, joka tekee taivaallisen Isäni tahdon, pääsee taivasten valtakuntaan, **Matt.** 7:21. Ilman tekoja usko on kuollut, **Jaak.** 2:14–26.

Heidän täytyy tulla tuomituiksi tekojensa mukaan, **1. Nefi** 15:32 (Moosia 3:24). Me tiedämme, että armosta me pelastumme kaiken sen jälkeen, mitä voimme tehdä, **2. Nefi** 25:23. Opeta sitä olemaan koskaan väsymättä hyviin tekoihin, **Alma** 37:34. On välttämätöntä, että ihmiset tuomitaan tekojensa mukaan, **Alma** 41:3. Heidän teoistaan te tunnette heidät, **Moroni** 7:5 (OL 18:38).

Minä, Herra, tuomitsen kaikki ihmiset heidän tekojensa mukaan, **OL** 137:9.

Terrestrinen kirkkaus. *Katso myös* Kirkkauden asteet

Toinen kolmesta kirkkauden asteesta, joissa ihmiset asuvat viimeisen tuomion jälkeen.

Paavali näki kuuhun verrattavan terrestrisen loiston, **1. Kor.** 15:40–41.

Joseph Smith ja Sidney Rigdon näkivät terrestrisen kirkkauden, **OL** 76:71–80. Terrestrinen kirkkaus on suurempi kuin telestinen, **OL** 76:91. Se, joka ei voi pysyä terrestrisen valtakunnan laissa, ei voi kestää terrestristä kirkkautta, **OL** 88:23, 30, 38.

Terveys. *Katso* Viisauden sana

Tessalonikalaiskirjeet. *Katso myös* Paavali; Paavalin kirjeet

Kaksi Uuden testamentin kirjaa. Paavali kirjoitti nämä kirjeet tessalonikalaisille Korintista ollessaan ensimmäistä kertaa Euroopassa noin vuonna 50 jKr. Hänen toimintaansa Tessalonikassa

kuvaillaan Apostolien tekojen luvussa 17. Paavali halusi palata Tessalonikaan mutta ei voinut (1. Tess. 2:18). Siksi hän lähetti Timoteuksen rohkaisemaan käännynnäisiä ja ottamaan selvää heidän tilanteestaan. Paavali kirjoitti ensimmäisen kirjeen kiitollisena Timoteuksen paluusta.

Ensimmäinen kirje tessalonikalaisille: Luvuissa 1 ja 2 on Paavalin tervehdys ja hänen rukouksensa pyhien puolesta. Luvuissa 3–5 annetaan opetuksia hengellisestä kasvusta, rakkaudesta, siveydestä, ahkeruudesta ja Jeesuksen Kristuksen toisesta tulemisesta.

Toinen kirje tessalonikalaisille: Luvussa 1 on rukous pyhien puolesta. Luvussa 2 puhutaan tulevasta luopumuksesta. Luvussa 3 on Paavalin rukous evankeliumin asian voiton puolesta.

Testamentti. *Katso* Uusi testamentti; Vanha testamentti

Tie. *Katso myös* Jeesus Kristus; Keino; Vaeltaminen Jumalan kanssa

Polku tai reitti, jota henkilö seuraa. Jeesus sanoi olevansa tie (Joh. 14:4–6).

Noudattakaa Herran käskyjä, kulkekaa hänen tietään, **5. Moos.** 8:6. Ohjaa lapsi heti oikealle tielle, **Sananl.** 22:6 (2. Nefi 4:5). Herra sanoi, että hänen tiensä ovat korkeammalla kuin meidän tiemme, **Jes.** 55:8–9.

Miten ahdas onkaan se portti ja kapea se tie, joka vie elämään, **Matt.** 7:13–14 (3. Nefi 14:13–14; 27:33; OL 132:22, 25).

Ei ole mitään muuta tietä kuin portin kautta, **2. Nefi** 9:41. Te olette vapaita toimimaan omasta puolestanne – valitsemaan ikuisen kuoleman tien tai iankaikkisen elämän tien, **2. Nefi** 10:23. Poikansa lahjan kautta Jumala on valmistanut verrattomasti paremman tien, **Et.** 12:11 (1. Kor. 12:31).

Jokainen kulkee omaa tietänsä, **OL** 1:16.

Tieto. *Katso myös* Totuus; Viisaus; Ymmärrys

Etenkin Hengen opettaman tai vahvistaman tiedon ymmärtäminen ja käsittäminen.

Herra on Jumala, hän tietää kaiken, **1. Sam.** 2:3. Herra on kaikkitietävä, **Job** 37:16. Herran pelko on tiedon perusta, **Sananl.** 1:7. Viisas se, joka sanojaan säästää, **Sananl.** 17:27. Maa on täynnä Herran tuntemusta, **Jes.** 11:9 (2. Nefi 21:9; 30:15).

Te olette vieneet tiedon avaimen, **Luuk.** 11:52. Kristuksen rakkaus ylittää tiedon, **Ef.** 3:19. Pyrkikää sen vuoksi osoittamaan uskossanne lujuutta, lujuudessa tietoa, **2. Piet.** 1:5.

Nefillä oli paljon tietoa Jumalan hyvyydestä, **1. Nefi** 1:1. He tulevat tuntemaan Lunastajansa, **2. Nefi** 6:11. Vanhurskailla on oleva täydellinen tieto vanhurskaudestaan, **2. Nefi** 9:14. Henki antaa tietoa, **Alma** 18:35. Teidän tietonne on täydellistä siinä asiassa, **Alma** 32:34. Lamanilaiset johdatetaan oikeaan tietoon Lunastajastaan, **Hel.** 15:13. Te voitte tietää täysin varmasti, että se on Jumalasta, **Moroni** 7:15–17.

Pyhät löytävät suuria tiedon aarteita, **OL** 89:19. Puhdas tieto avartaa sielua suuresti, **OL** 121:42. Sen, jolle pyhän pappeuden avaimet on annettu, ei ole lainkaan vaikeaa saada tietoa tosiasioista, **OL** 128:11. Jos ihminen hankkii tässä elämässä tietoa, hän on paremmassa asemassa tulevassa maailmassa, **OL** 130:19. Ihmisen on mahdotonta pelastua tietämättömyydessä, **OL** 131:6.

Tilivelvollisuus. *Katso* Vastuullisuus

Timoteus. *Katso myös* Paavali

Uudessa testamentissa Paavalin nuori lähetystyötoveri (Ap. t. 16:1–3; 2. Tim. 1:1–5); kreikkalaisen isän ja juutalaisen äidin poika, joka asui vanhempiensa kanssa Lystrassa.

Paavali sanoi Timoteusta omaksi hengelliseksi pojakseen (1. Tim. 1:2, 18; 2. Tim. 1:2). Timoteus oli kenties Paavalin luotetuin ja kyvykkäin avustaja (Fil. 2:19–23).

Timoteus, kirjeet Timoteukselle. *Katso myös* Paavali; Paavalin kirjeet; Timoteus

Kaksi Uuden testamentin kirjaa, alun perin kirjeitä, jotka Paavali kirjoitti Timoteukselle.

Ensimmäinen kirje Timoteukselle: Paavali kirjoitti tämän kirjeen ensimmäisen vankeutensa jälkeen. Hän oli jättänyt Timoteuksen Efesoon ja aikoi palata myöhemmin (1. Tim. 3:14). Paavalista tuntui kuitenkin, että hänen matkansa voisi viivästyä, joten hän kirjoitti Timoteukselle mahdollisesti Makedoniasta (1. Tim. 1:3) antaakseen hänelle neuvoja ja kannustaakseen häntä täyttämään velvollisuutensa.

Luvussa 1 on Paavalin tervehdys ja hänen ohjeitaan mielettömistä vieraista opeista, joita kirkkoon oli tunkeutumassa. Luvuissa 2 ja 3 on ohjeita julkisesta jumalanpalveluksesta ja seurakunnan palvelijoille soveliaasta käyttäytymisestä. Luvuissa 4 ja 5 on kuvaus myöhempien aikojen luopumuksesta ja ohjeita Timoteukselle siitä, kuinka hänen tuli palvella johdettaviaan. Luvussa 6 on kehotus pysyä uskollisena ja välttää maailmallista rikkautta.

Toinen kirje Timoteukselle: Paavali kirjoitti toisen kirjeen ollessaan toista kertaa vankeudessa vähän ennen marttyyrikuolemaansa. Apostolin viimeiset tunnetut sanat ovat siinä, ja se osoittaa, kuinka ihmeellisen rohkeasti ja luottavaisesti hän kohtasi kuoleman.

Luvussa 1 on Paavalin tervehdys ja muistutus Timoteukselle. Luvuissa 2 ja 3 on erilaisia varoituksia ja ohjeita sekä haaste kohdata edessä olevat vaarat. Luvussa 4 on sanoma Paavalin ystäville ja ohjeita luopioiden kohtelusta.

Titus. *Katso myös* Paavali; Paavalin kirjeet; Titus, Kirje Titukselle

Uudessa testamentissa luotettava kreikkalainen käännynnäinen. Hän matkusti Paavalin kanssa Jerusalemiin, ja myöhemmin hänestä tuli lähetyssaarnaaja (Gal. 2:1–4; 2. Tim. 4:10). Titus vei Paavalin ensimmäisen kirjeen Korintin pyhille (2. Kor. 7:5–8, 13–15).

Titus, Kirje Titukselle. *Katso myös* Paavali; Paavalin kirjeet; Titus

Kun Paavali oli väliaikaisesti vapaa Rooman vankeudesta, hän kirjoitti kirjeen Titukselle, joka oli Kreetassa. Hän kirjoitti pääasiassa kirkon sisäiseen kuriin ja organisaatioon liittyvistä kysymyksistä.

Luvussa 1 on Paavalin tervehdys sekä ohjeita piispoille ja heille asetettavat yleiset vaatimukset. Luvuissa 2 ja 3 on yleisiä opetuksia ja henkilökohtaisia ohjeita Titukselle Kreetan kirkon eri ryhmien kohtelusta. Paavali kannustaa pyhiä voittamaan turmeltuneisuuden, olemaan raittiita ja uskollisia ja tekemään hyviä tekoja.

Todistaja. *Katso myös* Todistaminen

Henkilö, joka antaa omakohtaiseen tietoon perustuvan todistuksen.

Te olette minun todistajani, **Ap. t.** 1:8. Jeesuksen todistajissa on profetoimisen Henki, **Ilm.** 19:10.

Kolme todistajaa todistavat totuudesta, **2. Nefi** 27:12. Olkaa Jumalan todistajina kaikkina aikoina, **Moosia** 18:9.

Todistajien laki: jokainen sana on vahvistettava kahden tai kolmen todistajan suulla, **OL** 6:28 (5. Moos. 17:6; Matt. 18:16; 2. Kor. 13:1; Et. 5:4; OL 128:3). Minä olen asettanut teidät apostoleiksi ja minun nimeni erityisiksi todistajiksi, **OL** 27:12 (OL 107:23). Seitsemänkymmentä on kutsuttu erityisiksi todistajiksi pakanoille ja koko maailmaan, **OL** 107:25. Olkoon läsnä kirjuri; ja hän olkoon teidän kasteidenne silminnäkijä, **OL** 127:6 (OL 128:2–4). Testamentin tekijät ovat nyt kuolleet, ja heidän testamenttinsa on voimassa, **OL** 135:4–5.

Todistaminen. *Katso myös* Pyhä Henki; Todistaja

Todistaminen tarkoittaa vakuutuksen tai muunlaisen osoituksen antamista siitä, että jokin on totta, tai virallista ja

laillista vakuutusta siitä, mitä ihminen pitää totuutena (OL 102:26). Hengellisessä mielessä todistaminen on Pyhän Hengen antaman tiedon ja hengellisen varmuuden lausumista, totuudesta vakuuttamista henkilökohtaisen tiedon ja uskon perusteella.

Älä todista valheellisesti toista ihmistä vastaan, **2. Moos.** 20:16. Minä tiedän, että lunastajani elää, **Job** 19:25–26.

Evankeliumi julistetaan kaikkialle maailmaan, kaikille kansoille todistukseksi, **Matt.** 24:14 (JS–M 1:31). Puolustaja todistaa minusta, **Joh.** 15:26. Hän käski meidän saarnata kansalle ja todistaa, **Ap. t.** 10:42. Henki itse todistaa yhdessä meidän henkemme kanssa, **Room.** 8:16 (1. Joh. 5:6). Älä häpeä todistaa Herrastamme, **2. Tim.** 1:8.

Pyhän Hengen voima vie sen ihmislasten sydämiin, **2. Nefi** 33:1. Kirjoitukset todistavat Kristuksesta, **MK Jaak.** 7:10–11 (Joh. 5:39). Ei ollut mitään muuta keinoa voittaa sitä takaisin kuin esittämällä voimakkaasti puhdas todistus sitä vastaan, **Alma** 4:19–20. Minä todistan teille tietäväni, että nämä asiat, joista olen puhunut, ovat totta, **Alma** 5:45 (Alma 34:8). Minulle on kaikki todistuksena siitä, että nämä asiat ovat totta, **Alma** 30:41–44. Me nautimme sakramentin todistaaksemme Isälle, että me pidämme hänen käskynsä ja muistamme aina Jeesuksen, **3. Nefi** 18:10–11 (Moroni 4–5; OL 20:77–79). Te ette saa todistusta, ennen kuin uskonne on koeteltu, **Et.** 12:6.

Enkö minä puhunut rauhaa sinun mieleesi? Minkä suuremman todistuksen voit saada kuin todistuksen Jumalalta, **OL** 6:22–23. Teidän on todistettava niistä Jumalan voimalla, **OL** 17:3–5. Niin kuin Henki todistaa teille, niin teidän tulee tehdä, **OL** 46:7. Ja nyt, niiden monien todistusten jälkeen, jotka hänestä on annettu, tämän todistuksen me annamme hänestä, **OL** 76:22–24. Minä lähetin teidät maailmaan todistamaan ja varoittamaan, **OL** 88:81.

Henok näki enkelien todistavan Isästä ja Pojasta, **Moos.** 7:27. Vaikka minua vihattiin ja vainottiin siksi, että olin sanonut nähneeni näyn, se oli kuitenkin totta, **JS–H** 1:24–25.

Toimitukset. *Katso myös* Kuolleiden pelastus; Pelastus; Sinetöiminen; Sukuluettelo; Temppeli, Herran huone

Pyhiä menoja ja seremonioita. Toimitukset koostuvat teoista, joilla on hengellistä merkitystä.

Kirkossa suoritettavia toimituksia ovat sairaan voitelu ja siunaus (Jaak. 5:14–15), sakramentin siunaaminen (OL 20:77, 79), upotuskaste (Matt. 3:16; OL 20:72–74), lapsen siunaaminen (OL 20:70), Pyhän Hengen antaminen (OL 20:68; 33:15), pappeuden antaminen (OL 84:6–16; 107:41–52), temppelitoimitukset (OL 124:39) sekä vihkiminen uuteen ja ikuiseen avioliittoon (OL 132:19–20).

He noudattivat tarkasti Jumalan toimituksia, **Alma** 30:3. Mitä hyötyä on siitä, että me olemme noudattaneet Hänen toimituksiansa, **3. Nefi** 24:13–14.

Sen, joka rukoilee, jonka mieli on murtunut, sen minä hyväksyn, jos hän on kuuliainen minun toimituksilleni, **OL** 52:14–19.

Kaikki ihmiset voivat pelastua noudattamalla evankeliumin lakeja ja toimituksia, **UK** 1:3.

Sijaistoimitus: Elävän henkilön kuolleen puolesta suorittama uskonnollinen toimitus. Nämä toimitukset astuvat voimaan vasta kun ne, joiden puolesta ne on tehty, hyväksyvät ne sekä pitävät niihin liittyvät liitot ja kun lupauksen Pyhä Henki sinetöi heidät. Nykyisin sijaistoimituksia tehdään temppeleissä.

Ellei kuolleita lainkaan herätetä, miksi he kastattavat itsensä näiden puolesta, **1. Kor.** 15:29.

Kuolleiden puolesta suoritettavat kasteet tulee suorittaa temppeleissä, **OL** 124:29–36. Henkimaailmassa oleville hengille opetettiin sijaiskastetta

syntien anteeksisaamiseksi, **OL** 138:29–34.

Toinen asema. *Katso* Kuolevaisuus

Toinen Mooseksen kirja. *Katso myös* Pentateukki

Toiselta nimeltään *Exodus.* Vanhassa testamentissa Mooseksen kirjoittama kirja, joka kertoo israelilaisten lähdöstä Egyptistä. Toisessa Mooseksen kirjassa esitetty Israelin varhainen historia voidaan jakaa kolmeen osaan: 1) kansan orjuus Egyptissä 2) kansan lähtö Egyptistä Mooseksen johdolla ja 3) kansan omistautuminen Jumalan palvelemiseen sekä uskonnollisessa että poliittisessa elämässä.

Ensimmäisessä osassa, 2. Moos. 1:1–15:21, kuvataan Israelin sortoa Egyptissä, varhaista historiaa ja Mooseksen kutsumista, maasta lähtöä ja pääsiäisen asettamista sekä vaellusta Punaisellemerelle ja faraon sotajoukkojen tuhoa. Tähän osaan kuuluu myös Mooseksen voittolaulu.

Toisessa osassa, 2. Moos. 15:22–18:27, kerrotaan Israelin lunastuksesta ja matkasta Punaiseltamereltä Siinainvuorelle, Maran kitkerästä vedestä, viiriäisistä ja mannasta, sapatin viettämisestä, ihmeellisestä vesilahjasta Refidimissä ja siellä käydystä taistelusta amalekilaisten kanssa, Jetron tulosta leiriin ja hänen neuvostaan kansan hallitsemiseksi.

Kolmannessa osassa, luvuissa 19–40, käsitellään Israelin pyhittäytymistä Jumalan palvelemiseen Siinain juhlavien tapahtumien aikana. Herra erotti kansan pappisvaltakunnaksi ja pyhäksi kansaksi. Hän antoi kymmenen käskyä sekä ohjeet telttamajasta, sen kalusteista ja siellä toimitettavasta palveluksesta. Sitten seuraa kertomus kansan synnistä sen ryhtyessä palvomaan kultaista sonnia. Lopussa on kertomus telttamajan rakentamisesta ja valmistautumisesta siellä tapahtuvaan jumalanpalvelukseen.

Toinen Puolustaja. *Katso* Lohduttaja

Toinen tuleminen. *Katso* Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen

Toivo. *Katso myös* Usko

Luvattujen vanhurskauden siunausten luottavainen odotus ja kaipaus. Toivo tarkoittaa pyhissä kirjoituksissa usein iankaikkisen elämän odotusta uskon kautta Jeesukseen Kristukseen.

Siunattu on se mies, joka panee turvansa Herraan, **Jer.** 17:7. Herra on kansansa turva, **Joel** 4:16.

Pyhät kirjoitukset antavat meille kestävyyttä ja toivoa, **Room.** 15:4. Jumala on synnyttänyt meidät uuteen elämään ja antanut meille elävän toivon herättämällä Jeesuksen Kristuksen kuolleista, **1. Piet.** 1:3. Jokainen, joka näin panee toivonsa häneen, pitää itsensä puhtaana, **1. Joh.** 3:2–3.

Teidän täytyy ponnistella eteenpäin lujina Kristuksessa, niin että teillä on täydellinen toivon kirkkaus, **2. Nefi** 31:20. Katsokaa, että teillä on usko, toivo ja rakkaus, **Alma** 7:24 (1. Kor. 13:13; Moroni 10:20). Minä toivon, että te kuuntelisitte sanojani ja että teillä olisi toivo, että saatte iankaikkisen elämän, **Alma** 13:27–29. Jos teillä on uskoa, te toivotte sellaista, mikä ei näy mutta on totta, **Alma** 32:21 (Hepr. 11:1). Toivo tulee uskosta ja on ihmisten sieluille ankkurina, **Et.** 12:4 (Hepr. 6:17–19). Ihmisen täytyy toivoa, tai hän ei voi saada perintöä, **Et.** 12:32. Mormon puhui uskosta, toivosta ja rakkaudesta, **Moroni** 7:1. Teidän tulee toivoa Kristuksen sovituksen kautta tulevanne herätetyiksi iankaikkiseen elämään, **Moroni** 7:40–43. Pyhä Henki täyttää teidät toivolla, **Moroni** 8:26 (Room. 15:13).

Nämä olivat lähteneet kuolevaisesta elämästä lujina toivossa kirkkauden ylösnousemuksesta, **OL** 138:14.

Tosi kirkon tunnusmerkit. *Katso myös* Jeesuksen Kristuksen kirkko; Merkki; Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko

Kirkon oppeja ja saavutuksia, jotka

osoittavat, että kirkko on Jumalan hyväksymä ja että Herra on perustanut sen, jotta hänen lapsensa voivat saada hänen siunaustensa täyteyden. Eräitä tosi kirkon tunnusmerkkejä ovat seuraavat:

Oikea tieto jumaluudesta: Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen, **1. Moos.** 1:26–27. Herra puhui Moosekselle kasvoista kasvoihin, **2. Moos.** 33:11.

Ikuinen elämä on sitä, että ihmiset tuntevat Isän Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen, **Joh.** 17:3.

Isällä ja Pojalla on liha- ja luuruumis, **OL** 130:22–23.

Isä ja Poika ilmestyivät Joseph Smithille, **JS–H** 1:15–20. Me uskomme Jumalaan, iankaikkiseen Isään, **UK** 1:1.

Ensimmäiset periaatteet ja toimitukset: Ihmisen täytyy syntyä vedestä ja Hengestä, **Joh.** 3:3–5. Kääntykää ja ottakaa itse kukin kaste Jeesuksen Kristuksen nimeen, **Ap. t.** 2:38. Pietari ja Johannes panivat kätensä heidän päälleen, ja he saivat Pyhän Hengen, **Ap. t.** 8:14–17. Te kaikki olette Jumalan lapsia, kun uskotte Kristukseen Jeesukseen, **Gal.** 3:26–27.

Tehkää parannus ja ottakaa kaste rakkaan Poikani nimeen, **2. Nefi** 31:11–21.

Ne, jotka uskoivat, kastettiin, ja he saivat Pyhän Hengen kätten päällepanemisella, **OL** 76:50–53.

Kastamiseen ja Pyhän Hengen lahjan antamiseen tarvitaan oikea pappeus, **JS–H** 1:70–72. Evankeliumin ensimmäiset periaatteet ja toimitukset, **UK** 1:4.

Ilmoitus: Ellei profeettoja ole, kansa villiintyy, **Sananl.** 29:18. Herra ilmoittaa suunnitelmansa palvelijoilleen, profeetoille, **Aam.** 3:7.

Kirkko on rakennettu ilmoituksen kalliolle, **Matt.** 16:17–18 (OL 33:13).

Voi sitä, joka sanoo, ettei Herra enää toimi ilmoituksen kautta, **3. Nefi** 29:6.

Ilmoitukset ja käskyt tulevat ainoastaan sen kautta, joka on nimitetty, **OL** 43:2–7.

Me uskomme kaiken, mitä Jumala on ilmoittanut, **UK** 1:9.

Profeetat: Kirkko on rakennettu apostolien ja profeettojen perustukselle, **Ef.** 2:19–20. Apostolit ja profeetat ovat kirkolle välttämättömiä, **Ef.** 4:11–16.

Joseph Smith kutsuttiin näkijäksi, profeetaksi ja apostoliksi, **OL** 21:1–3.

Me uskomme profeettoihin, **UK** 1:6.

Valtuus: Jeesus antoi apostoleilleen voiman ja vallan, **Luuk.** 9:1–2 (Joh. 15:16).

Nefillä, Helamanin pojalla, oli suuri valtuus Jumalalta, **Hel.** 11:18 (3. Nefi 7:17).

Profeetta saa käskyjä kirkkoa varten, **OL** 21:4–5. Kukaan ei saa saarnata evankeliumia eikä vahvistaa kirkkoa, ellei hän ole jonkun sellaisen asettama, jolla on valtuus, **OL** 42:11. Vanhinten tulee saarnata evankeliumia toimien valtuudella, **OL** 68:8.

Jokaisen, joka saarnaa tai suorittaa toimituksia Jumalan puolesta, täytyy olla Jumalan kutsuma niiden kautta, joilla on toimivalta, **UK** 1:5.

Uusien pyhien kirjoitusten julki tuleminen: Juudan sauva liittyy Joosefin sauvaan, **Hes.** 37:15–20.

Pyhien kirjoitusten julki tuleminen myöhempinä aikoina oli ennustettu, **1. Nefi** 13:38–41.

Me uskomme, että Jumala ilmoittaa vielä monia suuria ja tärkeitä asioita, **UK** 1:9.

Kirkon organisaatio: Kirkko on rakennettu apostolien ja profeettojen perustukselle, **Ef.** 2:19–20. Apostolit ja profeetat ovat välttämättömiä kirkolle, **Ef.** 4:11–16. Kristus on seurakunnan pää, **Ef.** 5:23.

Kristuksen kirkkoa on kutsuttava hänen nimellään, **3. Nefi** 27:8.

Me uskomme samaan järjestykseen, joka oli alkukirkossa, **UK** 1:6.

Lähetystyö: Menkää siis ja opettakaa kaikkia kansoja, **Matt.** 28:19–20. Seitsemänkymmentä kutsuttiin saarnaamaan evankeliumia, **Luuk.** 10:1.

He halusivat, että pelastusta julistettaisiin jokaiselle luodulle, **Moosia** 28:3.

Vanhinten tulee lähteä maailmaan

saarnaamaan minun evankeliumiani kaksittain, **OL** 42:6. Evankeliumia täytyy saarnata kaikille luoduille, **OL** 58:64.

Hengen lahjat: He alkoivat puhua eri kielillä, **Ap. t.** 2:4. Vanhinten tulee parantaa sairaita, **Jaak.** 5:14.

Älkää kieltäkö Jumalan lahjoja, **Moroni** 10:8.

Hengen lahjojen luettelo, **OL** 46:13–26 (1. Kor. 12:1–11; Moroni 10:9–18).

Temppelit: Minä teen heidän kanssaan ikuisen liiton ja asetan pyhäkköni ikiajoiksi heidän keskelleen, **Hes.** 37:26–27. Aivan äkkiä tulee temppeliinsä Valtias, **Mal.** 3:1.

Nefi rakensi temppelin, **2. Nefi** 5:16.

Pyhiä nuhdeltiin siitä, etteivät he olleet rakentaneet Herran huonetta, **OL** 95 (OL 88:119). Herran kansa rakentaa aina temppeleitä suorittaakseen pyhiä toimituksia, **OL** 124:37–44. Temppeleiden rakentaminen ja toimitusten suorittaminen ovat osa suurta myöhempien aikojen työtä, **OL** 138:53–54.

Totuus. *Katso myös* Tieto; Valo, Kristuksen; Äly

Totuus on tieto kaikesta sellaisena kuin se on ja kuin se oli ja kuin se on oleva (OL 93:24). Myös valo ja ilmoitus taivaasta on totuutta.

Te opitte tuntemaan totuuden, ja totuus tekee teistä vapaita, **Joh.** 8:32. Minä olen tie, totuus ja elämä, **Joh.** 14:6. Jos väitämme, ettemme ole syntisiä, ei totuus ole meissä, **1. Joh.** 1:8.

Syylliset pitävät totuutta kovana, **1. Nefi** 16:2. Vanhurskaat rakastavat totuutta, **2. Nefi** 9:40. Henki puhuu totta eikä valehtele, **MK Jaak.** 4:13. Sinä olet totuuden Jumala etkä voi valehdella, **Et.** 3:12. Pyhän Hengen voimalla te voitte tietää totuuden kaikesta, **Moroni** 10:5.

Totuus pysyy aina ja ikuisesti, **OL** 1:39. Totuuden Henki on sinut valaissut, **OL** 6:15. Mormonin kirja sisältää totuuden ja Jumalan sanan, **OL** 19:26. Lohduttaja lähetettiin maailmaan opettamaan totuutta, **OL** 50:14. Se, joka ottaa sanan vastaan totuuden Hengen mukaan, ottaa sen vastaan sellaisena, kuin sitä saarnataan totuuden Hengen mukaan, **OL** 50:17–22. Julistakaa totuutta ilmoitusten mukaan, jotka minä olen antanut teille, **OL** 75:3–4. Kaikki, mikä on totta, on valoa, **OL** 84:45. Kristuksen valo on totuuden valo, **OL** 88:6–7, 40. Minun henkeni on totuus, **OL** 88:66. Älyä eli totuuden valoa ei ole luotu, **OL** 93:29. Jumalan kirkkaus on äly eli valo ja totuus, **OL** 93:36. Minä olen käskenyt teidän kasvattaa lapsenne valossa ja totuudessa, **OL** 93:40.

Minun Ainosyntyiseni on täynnä armoa ja totuutta, **Moos.** 1:6. Totuutta minä lähetän maasta, **Moos.** 7:62.

Tuen antaminen kirkon johtajille. *Katso myös* Yhteinen suostumus

Kirkon johtavissa viroissa tai paikallisissa johtotehtävissä palvelevien hyväksyminen ja tuen antaminen heille.

Vie Joosua kansan eteen ja aseta hänet tehtäväänsä kaikkien nähden, **4. Moos.** 27:18–19. Kansa kohotti riemuhuudon: Eläköön kuningas, **1. Sam.** 10:24. Luottakaa hänen profeettojensa sanaan, niin teidän käy hyvin, **2. Aik.** 20:20.

Olkaa johtajillenne kuuliaiset, **Hepr.** 13:17.

Sinä olet Herran suosiossa, koska et ole nurissut, **1. Nefi** 3:6. Ne, jotka ottivat vastaan profeetat, säästyivät, **3. Nefi** 10:12–13. Ottakaa varteen näiden kahdentoista sanat, **3. Nefi** 12:1.

Minun sanani toteutuu täysin, olipa se puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijoideni äänellä, **OL** 1:38. Teidän tulee ottaa vastaan hänen sanansa kuin minun omasta suustani, **OL** 21:5. Se, joka ottaa vastaan minun palvelijani, ottaa vastaan minut, **OL** 84:35–38. Se, joka ottaa vastaan minut, ottaa vastaan ne, jotka minä olen lähettänyt, **OL** 112:20. Jos kansani ei kuule niiden miesten ääntä, jotka minä olen nimittänyt, sitä ei siunata, **OL** 124:45–46.

Tuhatvuotinen valtakunta. *Katso myös* Helvetti; Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen

Tuhatvuotinen rauhankausi, joka alkaa, kun Kristus palaa hallitsemaan henkilökohtaisesti maan päällä (UK 1:10).

Kansat eivät kohota miekkaa toisiaan vastaan eivätkä harjoittele sotataitoja, **Jes.** 2:4 (Miika 4:3; 2. Nefi 12:4). Tuosta autiosta maastahan on tullut kuin Eedenin puutarha, **Hes.** 36:35.

He heräsivät eloon ja hallitsivat yhdessä Kristuksen kanssa tuhat vuotta, **Ilm.** 20:4.

Vanhurskauden tähden Saatanalla ei ole valtaa, **1. Nefi** 22:26.

Minä asun vanhurskaudessa maan päällä tuhat vuotta, **OL** 29:11. Kun tuhat vuotta kuluu loppuun, minä säästän maata enää vähän aikaa, **OL** 29:22. Suuri tuhatvuotinen valtakunta tulee, **OL** 43:30. Vanhurskaiden lapset varttuvat synnittä, **OL** 45:58. Lapset varttuvat vanhoiksi; ihmiset muutetaan silmänräpäyksessä, **OL** 63:51. Herra pyhittää maan seitsemännen vuosituhannen alussa, **OL** 77:12. He eivät herää, ennen kuin tuhat vuotta on kulunut loppuun, **OL** 88:101. Saatana pannaan kahleisiin tuhanneksi vuodeksi, **OL** 88:110. Tuhatvuotisen valtakunnan kuvaus, **OL** 101:23–34.

Maa saa levätä tuhat vuotta, **Moos.** 7:64.

Tuhooja. *Katso myös* Perkele

Saatana on tuhooja.

Herra ei anna tuhoojan tulla koteihinne, **2. Moos.** 12:23.

Tuhooja liikkuu vesien päällä, **OL** 61:19. Vartiomies olisi voinut pelastaa viinitarhan tuhoojan käsiltä, **OL** 101:51–54.

Tuli. *Katso myös* Helvetti; Kaste, kastaminen; Maa: Maan puhdistaminen; Pyhä Henki

Puhdistamisen ja pyhittämisen vertauskuva. Tuli voi olla myös Jumalan läsnäolon vertauskuva.

Teidän Jumalanne on polttava tuli, **5. Moos.** 4:24. Herra panee liekit palvelijoikseen, **Ps.** 104:4. Herra Sebaot tulee mukanaan ahnas tulenlieska, **Jes.** 29:6 (2. Nefi 27:2). Herra saapuu tulenlieskassa, **Jes.** 66:15. Hän on kuin ahjon hehku, **Mal.** 3:2 (3. Nefi 24:2; OL 128:24).

Hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella, **Matt.** 3:11 (Luuk. 3:16).

Vanhurskaat pelastetaan tulen kautta, **1. Nefi** 22:17. Jumalattomat hävitetään tulella, **2. Nefi** 30:10. Nefi selitti, kuinka me saamme tulen ja Pyhän Hengen kasteen, **2. Nefi** 31:13–14 (3. Nefi 9:20; 12:1; 19:13; Et. 12:14; OL 33:11).

Sinun tulee julistaa syntien anteeksiantoa kasteen kautta ja tulen kautta, **OL** 19:31. Suuri ja iljettävä kirkko hävitetään ahnaalla tulella, **OL** 29:21. Maa katoaa ikään kuin tulessa, **OL** 43:32. Herran kirkkaus on kuin sulattava tuli, **OL** 133:41.

Aadam kastettiin tulella ja Pyhällä Hengellä, **Moos.** 6:66.

Tulla. *Katso myös* Kuuliaisuus; Opetuslapsi

Pyhissä kirjoituksissa merkitsee usein lähestyä jotakuta seuraamalla häntä tai olemalla hänelle kuuliainen kuten ilmauksessa ”tulkaa Kristuksen luokse ja tulkaa täydellisiksi hänessä” (Moroni 10:32).

Kuulkaa minua, tulkaa minun luokseni, **Jes.** 55:3.

Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat, **Matt.** 11:28. Antakaa lasten olla, älkää estäkö heitä tulemasta minun luokseni, **Matt.** 19:14. Jos joku tahtoo kulkea minun jäljessäni, hän kieltäköön itsensä, **Luuk.** 9:23. Joka tulee minun luokseni, ei koskaan ole nälissään, **Joh.** 6:35.

Kristus kutsuu kaikkia tulemaan luoksensa, **2. Nefi** 26:33. Tulkaa minun luokseni ja pelastukaa, **3. Nefi** 12:20. Tulkaa Kristuksen luokse, **Moroni** 10:32.

Kaikkia tulee kutsua tulemaan Kristuksen luokse, **OL** 20:59. Te tulette

minun luokseni ja teidän sielunne saavat elää, **OL** 45:46.

Tunnollisuus

Etenkin Herran sanan tunnontarkka noudattaminen.

He olivat tutkineet tarkoin pyhiä kirjoituksia, **Alma** 17:2. He halusivat hyvin tarkasti pitää Herran käskyt, **3. Nefi** 6:14.

Ottakaa tunnollisesti varteen iankaikkisen elämän sanat, **OL** 84:43.

Tunnustaminen. *Katso myös* Anteeksianto; Parannus

Tunnustamista käytetään pyhissä kirjoituksissa ainakin kahdella tapaa. Toisessa merkityksessä on kyse uskon tunnustamisesta, kuten silloin, kun tunnustetaan, että Jeesus on Kristus (Matt. 10:32; Room. 10:9; 1. Joh. 4:1–3; OL 88:104).

Toisessa merkityksessä on kyse syyllisyyden myöntämisestä kuten syntien tunnustamisessa. Kaikkien ihmisten velvollisuutena on tunnustaa kaikki syntinsä Herralle, jotta he voivat saada häneltä anteeksi (OL 58:42–43). Tarvittaessa synnit tulee tunnustaa myös niille, joita vastaan syntiä on tehty. Vakavat synnit tulee tunnustaa kirkon virkailijalle (useimmiten piispalle).

Hänen tulee tunnustaa rikkomuksensa, **3. Moos.** 5:5. He tunnustavat syntinsä, **3. Moos.** 26:40–42. Anna kunnia Herralle, Israelin Jumalalle, ja tunnusta tekosi, **Joos.** 7:19.

Ihmiset tunnustivat syntinsä, ja Johannes kastoi heidät Jordanissa, **Matt.** 3:5–6.

Rikkojalle, joka tunnustaa syntinsä, annetaan anteeksi, **Moosia** 26:29.

Tunnusta syntisi, jottei sinun tarvitse kärsiä näitä rangaistuksia, **OL** 19:20. Parannuksentekijät tunnustavat syntinsä ja hylkäävät ne, **OL** 58:43. Herra on armollinen niille, jotka tunnustavat synnit nöyrin sydämin, **OL** 61:2. Herra antaa anteeksi niiden synnit, jotka tunnustavat ja pyytävät anteeksi, **OL** 64:7.

Tuntea. *Katso myös* Pyhä Henki

Tuntea Hengen kuiskauksia.

Teidän tuntonne oli turtunut, niin että ette voineet tuntea hänen sanojaan, **1. Nefi** 17:45. Kun te tunnette nämä paisumisen liikkeet, te alatte sanoa itseksenne: Tämän täytyy olla hyvä siemen, **Alma** 32:28.

Sinä tunnet, että se on oikein, **OL** 9:8. Kaikki ihmiset, jotka astuvat Herran huoneeseen, voivat tuntea sinun voimasi, **OL** 109:13.

Tuomarien kirja

Kirja Vanhassa testamentissa. Tuomarien kirja kertoo israelilaisten vaiheista Joosuan kuolemasta Samuelin syntymään.

Luvuissa 1–3 on koko Tuomarien kirjan esipuhe. Siinä sanotaan, että koska israelilaiset eivät karkottaneet vihollisiaan (Tuom. 1:16–35), israelilaisten täytyy kärsiä seuraukset: uskon menetys, avioliitot vääräuskoisten kanssa ja epäjumalien palvonta. Luvuissa 4–5 kerrotaan Deborasta ja Barakista, jotka vapauttivat Israelin kanaanilaisten käsistä. Luvuissa 6–8 on Gideonin uskoa vahvistavia kokemuksia. Herra siunasi häntä, niin että hän vapautti Israelin midianilaisten käsistä. Luvuissa 9–12 useat eri miehet palvelevat Israelin tuomareina aikana, jolloin useimmat israelilaiset olivat luopumuksen tilassa ja vieraiden hallitsijoiden vallan alla. Luvuissa 13–16 kerrotaan viimeisen tuomarin Simsonin noususta ja tuhosta. Viimeisiä lukuja, 17–21, voidaan kuvailla liitteeksi, joka paljastaa Israelin syntien syvyyden.

Tuomas

Uudessa testamentissa yksi kahdestatoista alkuperäisestä apostolista, jotka Vapahtaja valitsi kuolevaisuudessa tekemänsä palvelutyön aikana (Matt. 10:2–3; Joh. 14:5). Nimi on kreikaksi Didymos (Joh. 20:24–29; 21:2). Vaikka Tuomas epäili Jeesuksen ylösnousemusta, kunnes itse näki Vapahtajan,

luonteenvoimansa ansiosta hän oli valmis kärsimään vainoa ja kuoleman Herransa kanssa (Joh. 11:16; 20:19–25).

Tuomio. *Katso myös* Helvetti; Kadotuksen pojat; Kuolema, hengellinen; Perkele

Tila, jossa edistyminen on pysähtynyt ja pääsy Jumalan eteen ja hänen kirkkauteensa on kielletty. Tuomio voi olla eriasteista. Kaikki ne, jotka eivät saavuta selestisen korotuksen täyteyttä, ovat sikäli tuomittuja, että heidän edistymistään ja oikeuksiaan rajoitetaan jossakin määrin.

Voi teitä teeskentelijöitä! Sitä ankarampi tulee olemaan teidän tuomionne, **Matt.** 23:14. Se, joka herjaa Pyhää Henkeä, on iankaikkisen tuomion vaarassa, **Mark.** 3:29. Pahaa tehneet nousevat tuomion ylösnousemukseen, **Joh.** 5:29 (3. Nefi 26:5). Se, joka syö ja juo arvottomana, syö ja juo itselleen tuomion, **1. Kor.** 11:29 (3. Nefi 18:28–29).

Elleivät he tee parannusta, ota kastetta ja kestä loppuun asti, heidät on tuomittava, **2. Nefi** 9:24 (Mark. 16:16; Et. 4:18; OL 68:9; 84:74). Jumalattomien olisi onnettomampaa asua Jumalan kanssa kuin tuomittujen sielujen kanssa helvetissä, **Morm.** 9:4.

Se, joka ei tee mitään ennen kuin häntä käsketään, tuomitaan, **OL** 58:29. Sen, joka saa uuden ja ikuisen liiton täyteyden, täytyy pysyä laissa, tai hänet tuomitaan, **OL** 132:6.

Tuomitseminen. *Katso myös* Jeesus Kristus: Tuomari; Viimeinen tuomio

Pyhissä kirjoituksissa sanalla tuomitseminen on kaksi merkitystä: 1) Jumala tuomitsee syyllisen, ja 2) käyttäytymisen arvioiminen evankeliumin periaatteisiin nähden; asian ratkaiseminen; hyvän erottaminen pahasta.

Jumala tuomitsee syyllisen: Jumala tuomitsee juonittelijan, **Sananl.** 12:2.

Herra kurittaa meitä, jotta meitä ei yhdessä maailman kanssa tuomittaisi, **1. Kor.** 11:32.

Meidän sanamme, tekomme ja ajatuksemme tuomitsevat meidät, **Alma** 12:14. Kun ihmiset eivät tee sitä, minkä tietävät oikeaksi, he tulevat tuomion alaisiksi, **Hel.** 14:19. Jos me lakkaisimme tekemästä tyotä, me joutuisimme tuomion alaisiksi, **Moroni** 9:6.

Se, joka ei anna veljelleen anteeksi, seisoo tuomittuna Herran edessä, **OL** 64:9. Se, joka tekee syntiä suurempaa valoa vastaan, saa suuremman tuomion, **OL** 82:3. Koko kirkko on tuomion alainen, kunnes se tekee parannuksen ja muistaa Mormonin kirjan, **OL** 84:54–57.

Käyttäytymisen arvioiminen: Mooses istui jakamassa oikeutta kansalle, **2. Moos.** 18:13. Ole lähimmäisesi tuomarina oikeudenmukainen, **3. Moos.** 19:15.

Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi, **Matt.** 7:1 (JSR Matt. 7:1–2; Luuk. 6:37; 3. Nefi 14:1). Ne, jotka ovat lain tuntien tehneet syntiä, myös tuomitaan lain nojalla, **Room.** 2:12. Pyhät tulevat olemaan maailman tuomareina, **1. Kor.** 6:2–3.

Ikuisen Jumalan Poika oli maailman tuomittavana, **1. Nefi** 11:32. Karitsan kaksitoista apostolia tulevat tuomitsemaan Israelin kahtatoista heimoa, **1. Nefi** 12:9 (OL 29:12). Kuoleman ja helvetin ja Perkeleen ja kaikkien, jotka ovat niiden vallassa, on tultava tuomituiksi, **2. Nefi** 28:23 (1. Nefi 15:33). Jos te tuomitsette ihmisen, joka anoo teiltä omaisuuttanne, kuinka paljon oikeudenmukaisempi tuleekaan olemaan teidän tuomionne siitä, että pidätätte omaisuutenne, **Moosia** 4:22. Ihmiset tuomitaan tekojensa mukaan, **Alma** 41:3. Tuomitse vanhurskaasti, niin oikeudenmukaisuus palautetaan sinulle takaisin, **Alma** 41:14. Maailma tuomitaan kirjoista, jotka kirjoitetaan, **3. Nefi** 27:23–26 (Ilm. 20:12). Jeesuksen tässä maassa valitsemat kaksitoista tuomitsevat tämän kansan jäännöksen, **Morm.** 3:18–20. Mormon selitti, kuinka hyvä voidaan erottaa pahasta, **Moroni** 7:14–18.

Turvaa siihen Henkeen, joka johdattaa tuomitsemaan vanhurskaasti, **OL**

11:12. Teidän tulee sanoa sydämessänne: Jumala tuomitkoon minun ja sinun välillä, **OL** 64:11. Herran kirkko tuomitsee kansakuntia, **OL** 64:37–38. Poika kävi henkien luona vankilassa, jotta heidät tuomittaisiin kuten ihmiset lihassa, **OL** 76:73 (1. Piet. 4:6). Piispa on yleinen tuomari, **OL** 107:72–74. Herra tuomitsee kaikki ihmiset heidän tekojensa mukaan, heidän sydämensä halun mukaan, **OL** 137:9.

Tupakka. *Katso* Viisauden sana

Turhuus. *Katso myös* Maailmallisuus; Ylpeys

Aiheettomuus tai perättömyys; ylpeys. *Turha* ja *turhuus* voi tarkoittaa myös hyödytöntä tai arvotonta.

Rukoillessanne älkää hokeko tyhjää, **Matt.** 6:7.

Suuri ja avara rakennus on turhamaiset kuvitelmat ja ylpeys, **1. Nefi** 12:18. Kiinnitättekö edelleen sydämenne maailman turhuuksiin, **Alma** 5:53. Älä tavoittele tämän maailman turhuuksia, sillä et voi viedä niitä mukanasi, **Alma** 39:14.

Turhuus ja epäusko on saattanut kirkon tuomion alaiseksi, **OL** 84:54–55. Kun me pyrimme tyydyttämään turhamaista kunnianhimoamme, taivaat vetäytyvät, **OL** 121:37.

Täydellinen

Kokonainen, ehyt ja täysin kehittynyt; täysin vanhurskas. Täydellinen voi tarkoittaa myös synnitöntä, viatonta ja nuhteetonta. Vain Kristus oli täysin täydellinen. Kristuksen todellisista seuraajista voi tulla täydellisiä hänen armonsa ja sovituksensa kautta.

Olkoon sydämenne vilpitön Herraa, Jumalaanne, kohtaan, **1. Kun.** 8:61.

Olkaa siis täydellisiä, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen, **Matt.** 5:48 (3. Nefi 12:48). Täydellinen on se, joka ei hairahdu puheissaan, **Jaak.** 3:2.

Usko ei ole täydellistä tietoa, **Alma** 32:21, 26. Jumala sovitti maailman synnit voidakseen olla täydellinen, **Alma** 42:15. Moroni oli mies, jolla oli täydellinen ymmärrys, **Alma** 48:11–13, 17–18. Kristuksen Henki on annettu jokaiselle, jotta hänellä on arvostelukykyä ja hän voi tietää täysin varmasti, onko jokin Jumalasta vai Perkeleestä, **Moroni** 7:15–17. Tulkaa Kristuksen luokse ja tulkaa täydellisiksi hänessä, **Moroni** 10:32.

Jatkakaa kärsivällisesti, kunnes teistä tehdään täydellisiä, **OL** 67:13. Nämä ovat niitä, jotka ovat vanhurskaita ihmisiä, jotka on tehty täydellisiksi Jeesuksen kautta, **OL** 76:69. Kirkon virat on annettu pyhien tekemiseksi täydellisiksi, **OL** 124:143 (Ef. 4:11–13). Elävät eivät voi päästä täydellisyyteen ilman kuolleitaan, **OL** 128:15, 18.

Nooa oli vanhurskas mies ja täydellinen sukupolvessaan, **Moos.** 8:27.

Uhri. *Katso myös* Almu; Hyvinvoinnin turvaaminen; Jeesus Kristus; Kymmenykset; Paasto, paastoaminen; Sakramentti; Sovitus; Särkynyt sydän; Veri

Lahja Herralle. Vanhassa testamentissa esiintyy monenlaisia uhreja, esimerkiksi polttouhreja. Nykyaikana kirkossa on paastouhri ja muita vapaaehtoisia uhreja köyhien auttamiseksi ja muihin arvokkaisiin tarkoituksiin (uhrata voidaan esim. aikaa, kykyjä ja omaisuutta).

Muinaisina aikoina *uhraaminen* tarkoitti jonkun tai jonkin pyhittämistä. Nykyisin se merkitsee jonkin maallisen antamista tai siitä luopumista Herran ja hänen valtakuntansa hyväksi. Herran kirkon jäsenten pitäisi olla halukkaita uhraamaan kaikkensa Herralle. Joseph Smith opetti, että ”uskonnolla, joka ei vaadi kaiken uhraamista, ei ole milloinkaan kylliksi voimaa tuottaa elämälle ja pelastukselle välttämätöntä uskoa”. Iankaikkisesta näkökulmasta katsottuna uhraamisen kautta saadut siunaukset ovat suurempia kuin mikään, mistä uhrin antaja luopuu.

Kun Aadam ja Eeva oli karkotettu Eedenin puutarhasta, Herra antoi heille uhraamisen lain. Tähän lakiin kuului heidän laumojensa esikoisten uhraaminen. Tämä uhri oli vertauskuva siitä uhrista, jonka Jumalan ainosyntyinen Poika antaisi (Moos. 5:4–8). Tämä käytäntö jatkui Jeesuksen Kristuksen kuolemaan asti, mihin eläinuhri evankeliumin toimituksena päättyi (Alma 34:13–14). Nykyään jäsenet nauttivat kirkossa leivän ja veden sakramentin Jeesuksen Kristuksen uhrin muistoksi. Kristuksen kirkon jäseniä käsketään nykyisin myös uhraamaan särkyneen sydämen ja murtuneen mielen uhri (3. Nefi 9:19–22). Tämä tarkoittaa, että he ovat nöyriä, haluavat tehdä parannuksen ja noudattaa Jumalan käskyjä.

Abraham sitoi poikansa Iisakin ja pani hänet alttarille, **1. Moos.** 22:1–18 (MK Jaak. 4:5). Uhratkaa polttouhrinne, **2. Moos.** 20:24. Uhrieläinten täytyy olla virheettömiä, **5. Moos.** 15:19–21. Kuuliaisuus on parempi kuin uhri, **1. Sam.** 15:22. Te olette riistäneet minulta kymmenyksiä ja uhrilahjoja, **Mal.** 3:8–10.

Käy ensin sopimassa veljesi kanssa. Mene sitten vasta antamaan lahjasi, **Matt.** 5:23–24. Rakkaus on enemmän kuin polttouhrit ja kaikki muut uhrit, **Mark.** 12:32–33. Meidät on pyhitetty Kristuksen uhrilla, **Hepr.** 10:10–14.

Kristus antoi itsensä uhriksi synnin tähden, **2. Nefi** 2:6–7. Uhratkaa koko sielunne uhriksi Kristukselle, **Omni** 1:26. Tuo suuri ja viimeinen uhri on Jumalan Poika, niin, ääretön ja iankaikkinen, **Alma** 34:8–14. Teidän teuras- ja polttouhrienne on lakattava. Teidän tulee uhrata minulle uhrina särkynyt sydän ja murtunut mieli, **3. Nefi** 9:19–20 (Ps. 51:18–19; OL 59:8). Jos ihminen antaa uhrilahjan tai rukoilee Jumalaa, se ei hyödytä häntä lainkaan, ellei hän tee sitä vakain aikein, **Moroni** 7:6.

Aaronin pappeutta ei oteta enää milloinkaan pois maan päältä, kunnes Leevin pojat uhraavat jälleen Herralle uhrin vanhurskaasti, **OL** 13. Tänä Herran päivänä sinun tulee antaa uhrilahjasi ja sakramenttisi uhriksi Korkeimmalle, **OL** 59:12. Tänään on uhripäivä, **OL** 64:23 (OL 97:12). Herra hyväksyy kaikki, jotka haluavat noudattaa liittojaan uhrin kautta, **OL** 97:8. Uhratkaamme sen tähden kirkkona ja kansana ja myöhempien aikojen pyhinä Herralle uhri vanhurskaasti, **OL** 128:24. Joseph F. Smith näki niiden vanhurskaiden henget, jotka olivat uhranneet uhreja Vapahtajan uhrin vertauskuvana, **OL** 138:13. Lunastus tuli Jumalan Pojan uhrin kautta ristillä, **OL** 138:35.

Ulkoinen pimeys. *Katso* Helvetti

Uni. *Katso myös* Ilmoitus

Yksi Jumalan tavoista ilmoittaa tahtonsa maan päällä oleville ihmisille. Kaikki unet eivät kuitenkaan ole ilmoituksia. Innoitetut unet ovat uskon hedelmiä.

Jaakob näki unessa portaat, jotka ulottuivat maasta taivaaseen, **1. Moos.** 28:12. Joosef näki unen, **1. Moos.** 37:5. Unessa minä hänelle puhun, **4. Moos.** 12:6. Nebukadnessar näki unia, **Dan.** 2:1–3. Vanhuksenne näkevät ennusunia, **Joel** 3:1 (Ap. t. 2:17).

Hänelle ilmestyi yöllä unessa Herran enkeli, **Matt.** 1:20 (Matt. 2:19).

Lehi kirjoitti monia asioita, jotka hän näki unissa, **1. Nefi** 1:16. Lehi uneksui unta, **1. Nefi** 8.

Upotuskaste. *Katso* Kaste, kastaminen: Upotuskaste

Ur

Vanhassa testamentissa Kaldean Ur oli Abramin alkuperäinen kotipaikka (1. Moos. 11:27–28, 31; 15:7; Neh. 9:7; Abr. 2:1, 4).

Urim ja tummim. *Katso myös* Näkijä; Rintakilpi

Jumalan valmistamat välineet, joiden avulla ihminen voi saada ilmoitusta ja kääntää kieliä. Nämä heprean sanat merkitsevät ’valot ja täydellisyydet’. Urimissa ja tummimissa on kaksi

kiveä, jotka on kiinnitetty hopeakehyksiin, ja niitä käytettiin joskus rintakilven kanssa (OL 17:1; JS–H 1:35, 42, 52). Tästä maasta sen pyhitetyssä ja kuolemattomassa tilassa tulee suuri urim ja tummim (OL 130:6–9).

Pane oikeutta jakavan rintakilven sisään urim ja tummim, **2. Moos.** 28:30.

Sille, joka voittaa, minä annan valkoisen kiven, **Ilm.** 2:17.

Hänellä on jotakin, millä hän voi katsoa ja kääntää, **Moosia** 8:13. Nämä kaksi kiveä minä annan sinulle, **Et.** 3:23–24, 28 (Et. 4:5).

Joseph Smith sai ilmoituksia urimin ja tummimin kautta, **OL** lukujen 6, 11, 14–16 johdannot. Sinulle oli annettu kyky kääntää urimin ja tummimin avulla, **OL** 10:1. Kolmen silminnäkijän oli määrä nähdä urim ja tummin, jotka annettiin Jeredin veljelle vuorella, **OL** 17:1. Jumalan asuinpaikka on suuri urim ja tummim. Valkoisesta kivestä tulee urim ja tummim jokaiselle, joka sellaisen saa, **OL** 130:6–11.

Minulla, Abrahamilla, oli urim ja tummim, **Abr.** 3:1, 4.

Usko. *Katso myös* Epäusko; Jeesus Kristus; Luottamus; Toivo

Luottamusta johonkin tai johonkuhun tai jonkin hyväksymistä todeksi. Pyhissä kirjoituksissa usko on useimmiten sellaista luottamista Jeesukseen Kristukseen, että se saa ihmisen olemaan hänelle kuuliainen. Uskon täytyy kohdistua Jeesukseen Kristukseen, jotta se johdattaisi ihmisen pelastukseen. Myöhempien aikojen pyhät uskovat myös Isään Jumalaan, Pyhään Henkeen, pappeuden voimaan ja muihin tärkeisiin palautetun evankeliumin opettamiin asioihin.

Uskoon sisältyy toivo sellaisesta, mikä ei näy, mutta mikä on totta (Hepr. 11:1; Alma 32:21; Et. 12:6). Usko syttyy Jumalan lähettämien valtuutettujen palvelijoiden opettaman evankeliumin kuulemisesta (Room. 10:14–17). Ihmeet eivät tuota uskoa, mutta vahva usko kehittyy kuuliaisuudesta Jeesuksen Kristuksen evankeliumia kohtaan. Toisin sanoen usko tulee vanhurskaudesta (Alma 32:40–43; Et. 12:4, 6, 12; OL 63:9–12).

Todellinen usko tuo ihmeitä, näkyjä, unia, paranemisia ja kaikkia Jumalan lahjoja, joita hän antaa pyhilleen. Uskon kautta ihminen saa syntien anteeksiannon ja voi lopulta asua Jumalan luona. Uskon puute johtaa epätoivoon, joka tulee pahuuden tähden (Moroni 10:22).

Ihmisen täytyy tehdä parannus ja uskoa Jeesukseen Kristukseen voidakseen pelastua Jumalan valtakuntaan (OL 20:29).

Luottakaa Herraan, Jumalaanne, luottakaa hänen profeettojensa sanaan, **2. Aik.** 20:20. Daniel ei vahingoittunut leijonien luolassa, koska hän uskoi Jumalaan, **Dan.** 6:23. Vanhurskas saa elää, kun hän pysyy uskollisena, **Hab.** 2:4.

Tapahtukoon niin kuin uskot, **Matt.** 8:13. Uskosi on parantanut sinut, **Matt.** 9:22 (Mark. 5:34; Luuk. 7:50). Tapahtukoon teille niin kuin uskotte, **Matt.** 9:29. Jos teillä olisi uskoa edes sinapinsiemenen verran, mikään ei olisi teille mahdotonta, **Matt.** 17:20 (Luuk. 17:6). Mitä tahansa te uskossa rukoillen pyydätte, sen te saatte, **Matt.** 21:22. Älä pelkää, vaan usko, **Mark.** 5:36. Kaikki on mahdollista sille, joka uskoo, **Mark.** 9:23–24. Joka uskoo ja saa kasteen, on pelastuva, **Mark.** 16:16 (2. Nefi 2:9; 3. Nefi 11:33–35). Minä olen rukoillut puolestasi, ettei uskosi sammuisi, **Luuk.** 22:32. Sillä, joka uskoo Poikaan, on iankaikkinen elämä, **Joh.** 3:16, 18, 36 (Joh. 5:24; OL 10:50). Me uskomme ja tiedämme, että sinä olet Jumalan Pyhä, **Joh.** 6:69. Joka uskoo minuun, saa elää, vaikka kuoleekin, **Joh.** 11:25–26. Jeesuksen nimi ja usko siihen antoi voimaa tälle miehelle, **Ap. t.** 3:16. Usko syntyy Jumalan sanan kuulemisesta, **Room.** 10:17. Ellei Kristusta ole herätetty, silloin teidän uskonne on turhaa, **1. Kor.** 15:14. Ainoa tärkeä on rakkautena vaikuttava usko, **Gal.** 5:6. Armosta Jumala on teidät pelastanut

antamalla teille uskon, **Ef.** 2:8 (2. Nefi 25:23). Ottakaa suojaksenne uskon kilpi, **Ef.** 6:16 (OL 27:17). Olen juossut perille ja säilyttänyt uskoni, **2. Tim.** 4:7. Me, jotka uskoimme, pääsemme lepoon, **Hepr.** 4:3. Usko on sen todellisuutta, mitä toivotaan, **Hepr.** 11:1. Ilman uskoa ei kukaan ole Jumalan mielen mukainen, **Hepr.** 11:6. Usko ilman tekoja on kuollut, **Jaak.** 2:17–18, 22. Meidän tulee uskoa Jeesukseen Kristukseen ja rakastaa toinen toistamme, **1. Joh.** 3:23.

Minä menen ja teen sen, mitä Herra on käskenyt, **1. Nefi** 3:7. Herra kykenee tekemään kaiken tahtonsa mukaisesti ihmislasten hyväksi, jos he osoittavat uskoa häneen, **1. Nefi** 7:12. Liahonan osoittimet toimivat uskon mukaan, **1. Nefi** 16:28. Messias ei hävitä ketään, joka uskoo häneen, **2. Nefi** 6:14. Heidän on tehtävä parannus ja saatava kaste hänen nimeensä uskoen täydellisesti Israelin Pyhään, **2. Nefi** 9:23. Juutalaisia vainotaan, kunnes heidät saadaan uskomaan Kristukseen, **2. Nefi** 25:16. Kristus tekee voimallisia ihmetekoja ihmislasten keskuudessa heidän uskonsa mukaisesti, **2. Nefi** 26:13 (Et. 12:12; Moroni 7:27–29, 34–38). Enosin synnit annettiin anteeksi hänen uskonsa vuoksi Kristukseen, **En.** 1:3–8. Pelastus ei tule kenellekään sellaiselle paitsi uskon kautta Herraan Jeesukseen Kristukseen, **Moosia** 3:12. Jos uskotte tämän, katsokaa että teette sen, **Moosia** 4:10. Teidän sydämenne on muuttunut uskon kautta hänen nimeensä, **Moosia** 5:7. Jumalan palvelijoiden rukouksiin vastataan heidän uskonsa mukaisesti, **Moosia** 27:14. Poika ottaa päällensä niiden rikkomukset, jotka uskovat hänen nimeensä, **Alma** 11:40. Anna meille voimaa sen uskon mukaisesti, joka meillä on Kristukseen, **Alma** 14:26. Huuda avuksi Jumalan nimeä uskossa, **Alma** 22:16. Siunattu on se, joka uskoo Jumalan sanaan pakottamatta, **Alma** 32:16. Usko ei ole täydellistä tietoa jostakin, **Alma** 32:21 (Et. 12:6). Vaikka ette voisi enempää kuin haluta uskoa, niin antakaa tämän halun tehdä työtä itsessänne, **Alma** 32:27. Kun siemen alkaa paisua, ravitkaa sitä uskollanne, **Alma** 33:23 (Alma 32:28). Me luemme heidän säästymisensä Jumalan ihmeellisen voiman ansioksi, heidän tavattoman suuren uskonsa tähden, **Alma** 57:25–27. Kaikki, jotka katsovat Jumalan Poikaan uskoen, saavat elää, **Hel.** 8:15. Jos te uskotte hänen nimeensä, te teette parannuksen, **Hel.** 14:13. Ne, jotka uskovat Kristukseen, uskovat myös Isään, **3. Nefi** 11:35. Minä näen, että teidän uskonne on riittävä, jotta minä voisin parantaa teidät, **3. Nefi** 17:8. Koskaan ei ole ihminen uskonut minuun niin kuin Jeredin veli, **Et.** 3:15. Usko on sellaista, mitä toivotaan mutta ei nähdä, **Et.** 12:6. Kaikki ihmeet tehtiin uskon kautta, **Et.** 12:12–18. Jos heillä on uskoa minuun, minä teen sen, mikä on heikkoa, heissä vahvaksi, **Et.** 12:27–28, 37. Mormon opetti uskosta, toivosta ja rakkaudesta, **Moroni** 7. Kaikki, mikä kutsuu tekemään hyvää ja saa uskomaan Kristukseen, on lähetetty Kristuksen voiman kautta, **Moroni** 7:16–17. Mitä tahansa sellaista te pyydätte Isältä minun nimessäni, mikä on hyvää, uskossa uskoen saavanne, katso, se annetaan teille, **Moroni** 7:26. Ne, joilla on usko häneen, pitävät kiinni kaikesta hyvästä, **Moroni** 7:28. Jos te kysytte Kristukseen uskoen, hän ilmoittaa totuuden, **Moroni** 10:4.

Kaikille, jotka uskovat Herran sanoihin, lähetetään Hengen ilmoitus, **OL** 5:16. Ilman uskoa et voi tehdä mitään. Pyydä siis uskossa, **OL** 8:10. Se suodaan heille heidän rukoustensa uskon mukaan, **OL** 10:47, 52. Niistä, jotka uskovat Herran nimeen, tulee Jumalan lapsia, **OL** 11:30 (Joh. 1:12). Kaikkien täytyy kestää uskossa hänen nimeensä loppuun asti, **OL** 20:25, 29. Henki annetaan teille uskon rukouksen kautta, **OL** 42:14. Toisten annetaan uskoa toisten sanoihin, **OL** 46:14. Merkit seuraavat niitä, jotka uskovat, **OL** 58:64 (OL 63:7–12). Usko ei tule merkeistä, vaan merkit seuraavat niitä, jotka uskovat, **OL** 63:9–12. Vanhempien tulee opettaa lapsilleen

uskoa Kristukseen, **OL** 68:25. Etsikää oppia vieläpä tutkimalla ja myös uskon kautta, **OL** 88:118.

Ne, jotka uskovat, tekevät parannuksen ja ottavat kasteen, saavat Pyhän Hengen, **Moos.** 6:52. Usko Herraan Jeesukseen Kristukseen on evankeliumin ensimmäinen periaate, **UK** 1:4.

Uskonkappaleet. *Katso myös* Kallisarvoinen helmi; Smith, Joseph nuorempi

Kolmetoista perusasiaa, joihin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenet uskovat.

Joseph Smith kirjoitti ne kirjeeseensä John Wentworthille, joka oli *Chicago Democrat* -nimisen lehden päätoimittaja ja joka oli tiedustellut, mihin kirkon jäsenet uskovat. Kirjettä ruvettiin kutsumaan Wentworth-kirjeeksi, ja se julkaistiin ensimmäisen kerran *Times and Seasons* -nimisessä lehdessä maaliskuussa 1842. Uskonkappaleet hyväksyttiin muodollisesti pyhäksi kirjoitukseksi kirkon jäsenten äänestyksellä 10. lokakuuta 1880 ja liitettiin Kallisarvoiseen helmeen.

Uudestisyntyminen Jumalasta. *Katso myös* Jumalan pojat ja tyttäret; Kaste, kastaminen; Kristuksen lapset; Kääntyminen, kääntymys; Luonnollinen ihminen; Syntyminen

Herran Hengen ihmisen sydämessä aiheuttama voimallinen muutos, niin ettei hän halua enää tehdä pahaa vaan haluaa etsiä sitä, mikä on Jumalasta.

Minä annan heille uuden hengen, **Hes.** 11:19 (Hes. 18:31; 36:26).

Ne, jotka uskoivat Kristuksen nimeen, eivät syntyneet verestä vaan Jumalasta, **Joh.** 1:12–13. Jos ihminen ei synny vedestä ja Hengestä, hän ei pääse Jumalan valtakuntaan, **Joh.** 3:3–7. Me voimme syntyä uudesti Jumalan sanasta, **1. Piet.** 1:3–23. Kukaan Jumalasta syntynyt ei jatka synnissä, **JSR 1. Joh.** 3:9. Kaikki, mikä on syntyisin Jumalasta, voittaa maailman, **1. Joh.** 5:4.

Ne, jotka syntyvät Kristuksesta, tekevät liiton Jumalan kanssa, **Moosia** 3:19; 5:2–7. Kaikkien ihmisten täytyy syntyä uudesti eli syntyä Jumalasta, **Moosia** 27:25–26 (Alma 5:49). Oletteko syntyneet hengellisesti Jumalasta, **Alma** 5:12–19. Ellette synny uudesti, ette voi periä taivaan valtakuntaa, **Alma** 7:14.

Ne, jotka uskovat minun sanoihini, syntyvät minusta, nimittäin vedestä ja Hengestä, **OL** 5:16.

Teidän täytyy syntyä uudesti taivaan valtakuntaan, **Moos.** 6:59.

Uusi ja ikuinen liitto. *Katso myös* Liitto

Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteys (OL 66:2). Se on uusi joka kerran, kun se ilmoitetaan uudestaan luopumuksen kauden jälkeen. Se on ikuinen siinä mielessä, että se on Jumalan liitto, joka on ollut jokaisen evankeliumin taloudenhoitokauden aikana, kun ihmiset ovat halunneet ottaa sen vastaan. Jeesus Kristus ilmoitti uuden ja ikuisen liiton maan päällä oleville ihmisille jälleen profeetta Joseph Smithin kautta. Siihen sisältyy pappeuden valtuudella suoritettavia pyhiä toimituksia, kuten kaste ja temppeliavioliitto, jotka tekevät mahdolliseksi ihmisen pelastuksen, kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän. Kun ihmiset hyväksyvät evankeliumin ja lupaavat pitää Jumalan käskyt, Jumala lupaa antaa heille uuden ja ikuisen liittonsa siunaukset.

Minä pidän voimassa liiton sinun kanssasi, **1. Moos.** 17:7. Hän saa ikuisen pappeuden liiton, **4. Moos.** 25:13. Ihmiset ovat muuttaneet toimituksia ja rikkoneet ikuisen liiton, **Jes.** 24:5 (OL 1:15). Minä teen ikuisen liiton teidän kanssanne, **Jes.** 55:3 (Jer. 32:40). Minä teen heidän kanssaan ikuisen liiton, **Hes.** 37:26.

Herra teki uuden liiton ja vanha hävisi, **Hepr.** 8:13. Jeesus on uuden liiton välimies, **Hepr.** 12:24 (OL 76:69).

Tämä on uusi ja ikuinen liitto, **OL** 22:1. Minä olen lähettänyt ikuisen liittoni maailmaan, **OL** 45:9 (OL 49:9).

Herra lähetti evankeliuminsa täyteyden, ikuisen liittonsa, **OL** 66:2 (OL 133:57). Päästäkseen selestisen valtakunnan korkeimpaan asteeseen ihmisen täytyy astua avioliiton uuteen ja ikuiseen liittoon, **OL** 131:1–2. Uusi ja ikuinen liitto säädettiin Herran kirkkauden täyteyttä varten, **OL** 132:6, 19.

Uusi testamentti. *Katso myös* Pyhät kirjoitukset; Raamattu

Kokoelma (alun perin kreikaksi kirjoitettuja) innoitettuja kirjoituksia Jeesuksen Kristuksen, apostolien ja muiden Jeesuksen Kristuksen seuraajien elämästä ja palvelutyöstä. Yleensä Uusi testamentti jaetaan evankeliumeihin, Apostolien tekoihin, Paavalin kirjeisiin, katolisiin eli yleisiin kirjeisiin sekä Ilmestyskirjaan.

Neljä evankeliumia – Matteus, Markus, Luukas ja Johannes – kertovat Kristuksen elämästä. Apostolien teot kertoo kirkosta ja apostoleista, etenkin Paavalin lähetysmatkoista Kristuksen kuoleman jälkeen. Paavalin kirjeissä annetaan ohjeita kirkon johtajille ja jäsenille. Muut kirjeet ovat muiden apostolien kirjoittamia, ja niissäkin annetaan neuvoja varhaisille pyhille. Apostoli Johanneksen kirjoittama Ilmestyskirja sisältää enimmäkseen profetioita viimeisistä ajoista.

Uusi-Jerusalem. *Katso myös* Siion

Paikka, jonne pyhät kokoontuvat ja jossa Kristus hallitsee henkilökohtaisesti heidän kanssaan tuhatvuotisen valtakunnan aikana. Siion (Uusi-Jerusalem) rakennetaan Amerikan mantereelle, ja maa uudistetaan, ja se saa paratiisillisen kirkkautensa (UK 1:10). Uusi-Jerusalem on myös pyhä kaupunki, joka laskeutuu taivaasta tuhatvuotisen valtakunnan alussa.

Siionista tulee Herran sana, **Miika** 4:2.

Jumalani kaupungin nimi on uusi Jerusalem, **Ilm.** 3:12. Johannes näki pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, **Ilm.** 21:1–5.

Tämän kansan minä asetan asumaan tähän maahan; ja se on oleva Uusi-Jerusalem, **3. Nefi** 20:22. Amerikkaan rakennetaan Uusi-Jerusalem, **Et.** 13:3–6, 10.

Uuden-Jerusalemin kaupunki rakennetaan, **OL** 42:9, 35, 62–69. Pyhien tulee kokoontua ja rakentaa Uusi-Jerusalem, **OL** 45:63–75. Uusi-Jerusalem tulee rakentaa Missouriin, **OL** 84:1–5 (OL 57:1–3). Karitsa seisoo Siioninvuorella ja pyhässä kaupungissa, Uudessa-Jerusalemissa, **OL** 133:56.

Minun majaani kutsutaan Siioniksi, Uudeksi-Jerusalemiksi, **Moos.** 7:62.

Uutteruus. *Katso* Ahkeruus

Vaarna

Yksi Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon organisaatioja hallintoyksiköistä. Vaarna koostuu joukosta vaarna- ja lähetysseurakuntia. Sillä on yleensä maantieteelliset rajat, ja se mukautuu kohdassa Jes. 54:2 (vuoden 1933 suomennos) mainittuun vertauskuvaan teltasta: ”Pidennä telttaköytesi ja vahvista vaarnasi.” Jokainen Siionin vaarna pitää pystyssä ja tukee kirkkoa, samoin kuin vaarnat pitävät pystyssä telttaa tai telttamajaa. Vaarna on kokoamispaikka hajallaan olevan Israelin jäännöksille (OL 82:13–14; 101:17–21).

Vahvista vaarnasi ja laajenna rajasi, **Moroni** 10:31 (OL 82:14).

Perusta Siioniin muita vaarnoja tämän lisäksi, **OL** 109:59. Yhteen kokoontuminen Siionin maahan ja sen vaarnoihin voi tapahtua puolustukseksi, **OL** 115:6 (OL 101:21). Vaarnoille määrätään muita paikkoja, **OL** 115:18. Ylipappien koorumin johtajan tulee tehdä kelvollisiksi niitä, jotka nimitetään tulevaisuudessa vaarnanjohtajiksi, **OL** 124:133–134. Lähtekää Siionin maahan, jotta sen vaarnat vahvistuisivat, **OL** 133:9.

Vaatimattomuus. *Katso myös* Nöyryys

Nöyrää, hillittyä ja soveliasta käyt-

täytymistä ja pukeutumista. Vaatimaton ihminen välttää kohtuuttomuutta ja itsensä esiin tuomista.

Jumala teki Aadamille ja hänen vaimolleen nahasta vaatteet ja puki heidät niihin, **1. Moos.** 3:21 (Moos. 4:27).

Naisten kaunistuksena on hillitty esiintyminen, **1. Tim.** 2:9. Naisten tulee olla puhtaita ja siveitä, hoitaa hyvin kotinsa, **Tit.** 2:5.

Te olette ylpistyneet sydämenne kopeudessa vaatetuksenne kalleuden tähden, **MK Jaak.** 2:13.

Olkoot kaikki vaatteesi yksinkertaisia, **OL** 42:40.

Me uskomme, että tulee olla siveellinen ja hyveellinen, **UK** 1:13.

Vaeltaminen Jumalan kanssa. *Katso myös* Kuuliaisuus; Tie; Vanhurskaus

Sopusointu Jumalan opetusten kanssa ja sellainen elämä, jota Jumala haluaa kansansa elävän; vastaanottavaisuus ja kuuliaisuus Pyhän Hengen kuiskauksille.

Minä panen heidät koetukselle, että näkisin, noudattavatko he minun lakejani vai eivät, **2. Moos.** 16:4. Hän ei kiellä hyvyyttään niiltä, jotka vaeltavat nuhteettomasti, **Ps.** 84:12. He ottavat varteen minun käskyni ja elävät niiden mukaan. He ovat minun kansani, **Hes.** 11:20–21 (5. Moos. 8:6). Vain tätä Herra sinulta odottaa: vaella valvoen, Jumalaasi kuunnellen, **Miika** 6:8 (OL 11:12).

Me vaellamme valossa, niin kuin Jumala on valossa, **1. Joh.** 1:7 (2. Joh. 1:6; 3. Joh. 1:4; 4. Nefi 1:12).

Kulje kaitaa polkua, joka johtaa elämään, **2. Nefi** 33:9. Kuningas Benjamin vaelsi puhtaalla omallatunnolla Jumalan edessä, **Moosia** 2:27. Velvollisuutenne on vaeltaa nuhteettomina Jumalan pyhän järjestyksen mukaisesti, **Alma** 7:22.

Jäsenten tulee osoittaa jumalisella vaelluksella ja puheella, että he ovat jäsenyyden arvoisia, **OL** 20:69. Ota varteen profeetan sanat ja käskyt, kun hän saa niitä vaeltaessaan kaikessa pyhyydessä minun edessäni, **OL** 21:4. Opettakaa lapsia rukoilemaan ja vaeltamaan oikeamielisesti Herran edessä, **OL** 68:28.

Pysy minussa, niin minä pysyn sinussa; vaella minun kanssani, **Moos.** 6:34.

Vaimo. *Katso* Avioliitto; Perhe

Vaino. *Katso myös* Vastoinkäyminen

Hädän tai tuskan aiheuttaminen muille ihmisille heidän uskonkäsityksensä tai yhteiskunnallisen asemansa vuoksi; vihanpito ja sorto.

Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden vuoksi vainotaan, **Matt.** 5:10 (3. Nefi 12:10). Rukoilkaa vainoojienne puolesta, **Matt.** 5:44 (3. Nefi 12:44).

Rikkautensa tähden he vainoavat sävyisiä, **2. Nefi** 9:30 (2. Nefi 28:12–13). Vanhurskaat, jotka odottavat Kristusta kaikesta vainosta huolimatta, eivät menehdy, **2. Nefi** 26:8.

Kaikki tämä antaa sinulle kokemusta, **OL** 122:7.

Vala. *Katso myös* Liitto; Pappeuden vala ja liitto

Pyhissä kirjoituksissa yleensä pyhä liitto tai lupaus. Kuitenkin myös jumalattomat ihmiset ja Saatana enkeleineen vannovat valoja pahojen aikeidensa saavuttamiseksi. Vanhan testamentin aikoina valat olivat hyväksyttäviä, mutta Jeesus Kristus opetti, ettei ihmisten pitäisi vannoa Jumalan eikä hänen luotujensa nimeen (Matt. 5:33–37).

Minä pidän voimassa sen valan, jonka vannoin Abrahamille, **1. Moos.** 26:3. Jos mies lupaa Herralle jotakin valalla vannoen, hän ei saa rikkoa lupaustaan, **4. Moos.** 30:3. Valalla vannoen he lupasivat elää Jumalan lain mukaan, **Neh.** 10:30.

Pidä, mitä olet Herralle valalla vannonut, **Matt.** 5:33 (Saarn. 5:3–4; 3. Nefi 12:33). Jumala vannoi omaan nimeensä, että uskolliset pelastuvat, **Hepr.** 6:13–18.

Kun Soram oli vannonut meille valan,

pelkomme hänen vuokseen lakkasivat, **1. Nefi** 4:37. Ammonin kansa vannoi valan, että he eivät enää koskaan vuodattaisi verta, **Alma** 53:11. Jumalattomat nefiläiset vannoivat salaisia valoja ja tekivät liiton Saatanan kanssa, **Hel.** 6:21–30.

Ihmiset saavat iankaikkisen elämän pappeuden valan ja liiton kautta, **OL** 84:33–42. Kaikki liitot, sopimukset, sitoumukset, velvoitteet ja valat, joita lupauksen Pyhä Henki ei sinetöi, päättyvät ihmisen kuollessa, **OL** 132:7.

Valehteleminen. *Katso myös* Pahan puhuminen; Pettäminen; Rehellisyys

Minkä tahansa epätotuuden esittämistä petollisessa tarkoituksessa.

Älkää varastako, älkää valehdelko älkääkä pettäkö toisianne, **3. Moos.** 19:11. Kuka saa nousta Herran vuorelle? Se, joka ei valheellisesti vetoa Herraan, **Ps.** 24:3–4. Valhetta minä vihaan ja kammoksun, **Ps.** 119:163. Petollista puhetta Herra ei siedä, **Sananl.** 12:22.

Saatana on valehtelija ja valheen isä, **Joh.** 8:44 (2. Nefi 2:18; Et. 8:25; Moos. 4:4). Et sinä ole valehdellut ihmisille, vaan Jumalalle, **Ap. t.** 5:4 (Alma 12:3). Jos joku sanoo rakastavansa Jumalaa mutta vihaa veljeään, hän valehtelee, **1. Joh.** 4:20. Kaikki valehtelijat joutuvat kärsimään toisen kuoleman, **Ilm.** 21:8 (OL 63:17).

Voi valehtelijaa, sillä hänet syöstään alas helvettiin, **2. Nefi** 9:34. Monet opettavat väärää oppia sanoen: valehdelkaa vähäsen, ei siinä ole mitään pahaa, **2. Nefi** 28:8–9 (OL 10:25). Kuvitteletteko voivanne valehdella Herralle, **Alma** 5:17. Sinä olet totuuden Jumala etkä voi valehdella, **Et.** 3:12 (4. Moos. 23:19; 1. Sam. 15:29; Tit. 1:2; Hepr. 6:18; En. 1:6).

Se, joka valehtelee eikä tee parannusta, on karkotettava, **OL** 42:21. Valehtelijat perivät telestisen kirkkauden, **OL** 76:81, 103–106.

Me uskomme, että tulee olla vilpitön, **UK** 1:13.

Valinta. *Katso* Tahdonvapaus; Valitseminen

Valitseminen. *Katso myös* Kutsumus; Kutsumus ja valinta; Tahdonvapaus; Vapaus

Pyhissä kirjoituksissa sanalla valitseminen tarkoitetaan kahta asiaa: 1) Kun Herra valitsee yksityisen ihmisen tai ihmisryhmän, tavallisesti hän myös kutsuu heidät palvelukseen. 2) Jumala on valinnut kuolevaisuutta edeltävän kelvollisuuden perusteella ne, joista oli tuleva Abrahamin jälkeläisiä ja Israelin huone ja liittokansa.

Herra valitsee yksityisen ihmisen tai ihmisryhmän ja kutsuu heidät palvelukseen: Valitkaa tänä päivänä, ketä palvelette, **Joos.** 24:15 (Alma 30:8; Moos. 6:33).

Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät, **Joh.** 15:16. Mikä maailmassa on hulluutta, sen Jumala valitsi saattaakseen viisaat häpeään, **1. Kor.** 1:27. Jo ennen maailman luomista hän on valinnut meidät, **Ef.** 1:4.

Minä olen valinnut sinut ahdingon ahjossa, **1. Nefi** 20:10. Meillä on vapaus valita vapaus ja iankaikkinen elämä tai orjuus ja kuolema, **2. Nefi** 2:27.

Jaloja ja suuria valittiin alussa, **OL** 138:55–56.

Jumala valitsi Israelin, **Moos.** 1:26. Abraham valittiin ennen syntymäänsä, **Abr.** 3:23.

Jumala valitsee kuolevaisuutta edeltävän kelvollisuuden perusteella: Jumala on valinnut kuolevaisuutta edeltävän kelvollisuuden perusteella ne, joista oli tuleva Abrahamin jälkeläisiä ja Israelin huone ja liittokansa (5. Moos. 32:7–9; Abr. 2:9–11). Näille ihmisille annetaan erityisiä siunauksia ja tehtäviä, niin että he voivat siunata kaikkia maailman kansakuntia (Room. 11:5–7; 1. Piet. 1:2; Alma 13:1–5; OL 84:99). Kuitenkin nämä valitutkin täytyy kutsua ja valita tässä elämässä, jotta he saavuttaisivat pelastuksen.

Valitusvirret

Vanhassa testamentissa Jeremian

kirjoittama kirja. Se on kokoelma surua ilmentäviä runoja ja lauluja Jerusalemin ja Israelin kansakunnan tuhon tähden. Kirja kirjoitettiin kaupungin tuhon jälkeen noin vuonna 586 eKr.

Valitut. *Katso myös* Kutsumus

Pyhissä kirjoituksissa puhutaan kahdenlaisista valituista: 1) Ne, jotka Jumala on valinnut tiettyihin tehtäviin. 2) Ne, jotka rakastavat Jumalaa koko sydämestään ja elävät hänelle mieluista elämää. Jonakin päivänä Herra valitsee ne, jotka elävät sellaista opetuslapsen elämää, valittujen lastensa joukkoon.

Ne, jotka Jumala on valinnut tiettyihin tehtäviin: Minä olen tehnyt liiton valittuni kanssa, **Ps.** 89:4.

Monet ovat kutsuttuja, mutta harvat valittuja, **Matt.** 22:14 (Matt. 20:16; OL 95:5; 121:34, 40). Pyhät ovat valittu suku, kuninkaallinen papisto, **1. Piet.** 2:9.

Kristus oli Jumalan Rakas ja Valittu alusta asti, **Moos.** 4:2.

Ne, jotka rakastavat Jumalaa koko sydämestään ja elävät hänelle mieluista elämää: He johtavat, jos mahdollista, valitutkin harhaan, **Matt.** 24:24. Johannes iloitsi siitä, että valitun äidin lapset olivat vilpittömiä ja uskollisia, **2. Joh.** 1.

Sinun syntisi on annettu sinulle anteeksi, ja sinä olet valittu nainen, **OL** 25:3. Minun valittuni kuulevat minun ääneni eivätkä paaduta sydäntänsä, **OL** 29:7. Minä kokoan valittuni maan neljältä ilmansuunnalta, **OL** 33:6. Kirjoitukset annetaan minun valittujeni pelastukseksi, **OL** 35:20–21. Niistä, jotka pitävät kunniassa pappeuskutsumuksensa, tulee Jumalan valitut, **OL** 84:33–34.

Valittujen tähden ahdistuksen päivät lyhennetään, **JS–M** 1:20.

Valo, Kristuksen. *Katso myös* Jeesus Kristus; Omatunto; Pyhä Henki; Totuus; Äly

Jumalallinen energia, voima tai vaikutus, joka lähtee Jumalasta Kristuksen kautta ja tekee eläväksi ja valaisee kaiken. Se on laki, jolla kaikkea hallitaan taivaassa ja maan päällä (OL 88:6–13). Se auttaa myös ihmisiä ymmärtämään evankeliumin totuuksia ja auttaa heitä lähtemään evankeliumin polulle, joka johtaa pelastukseen (Joh. 3:19–21; 12:46; Alma 26:15; 32:35; OL 93:28–29, 31–32, 40, 42).

Kristuksen valoa ei pidä sekoittaa Pyhään Henkeen. Kristuksen valo ei ole henkilö, vaan se on vaikutus, joka tulee Jumalalta ja valmistaa ihmistä ottamaan vastaan Pyhän Hengen. Se on hyvään vaikuttava voima kaikkien ihmisten elämässä (Joh. 1:9; OL 84:46–47).

Yksi Kristuksen valon ilmenemismuoto on omatunto, joka auttaa ihmistä valitsemaan oikean ja väärän välillä (Moroni 7:16). Kun ihmiset oppivat evankeliumista, heidän omatuntonsa käy herkemmäksi (Moroni 7:12–19). Henki valaisee jokaisen ihmisen, joka kuulee Hengen ääntä, ja johdattaa heidät Jeesuksen Kristuksen evankeliumin tuntemukseen (OL 84:46–48).

Herra on minun valoni, **Ps.** 27:1. Vaeltakaamme Herran valossa, **Jes.** 2:5 (2. Nefi 12:5). Herra on sinun ikuinen valosi, **Jes.** 60:19.

Todellinen valo valaisee jokaisen ihmisen, **Joh.** 1:4–9 (Joh. 3:19; OL 6:21; 34:1–3). Minä olen maailman valo, **Joh.** 8:12 (Joh. 9:5; OL 11:28).

Kaikki, mikä on valoa, on hyvää, **Alma** 32:35. Kristus on maailman elämä ja valo, **Alma** 38:9 (3. Nefi 9:18; 11:11; Et. 4:12). Kristuksen Henki on annettu jokaiselle ihmiselle, jotta hän voi erottaa hyvän pahasta, **Moroni** 7:15–19.

Se mikä on Jumalasta, on valoa ja kirkastuu kirkastumistaan täyteen päivään saakka, **OL** 50:24. Henki valaisee jokaisen ihmisen, **OL** 84:45–48 (OL 93:1–2). Se, joka pitää hänen käskynsä, saa totuutta ja valoa, **OL** 93:27–28. Valo ja totuus hylkäävät Paholaisen, **OL** 93:37.

Valtuus. *Katso myös* Asettaminen; Kutsumus; Pappeuden avaimet; Pappeus; Voima

Maan päällä oleville, kutsutuille tai

asetetuille miehille annettu lupa toimia Isän Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen puolesta Jumalan työssä.

Minä olen sinut lähettänyt, **2. Moos.** 3:12–15. Sano, mitä minä käsken sinun sanoa, **2. Moos.** 7:2.

Jeesus antoi kahdelletoista opetuslapselleen vallan, **Matt.** 10:1. Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät, **Joh.** 15:16.

Nefi ja Lehi saarnasivat suurella valtuudella, **Hel.** 5:18. Nefi, Helamanin poika, oli Jumalan mies, jolla oli suuri voima ja valtuus Jumalalta, **Hel.** 11:18 (3. Nefi 7:17). Jeesus antoi voiman ja valtuuden kahdelletoista nefiläiselle, **3. Nefi** 12:1–2.

Jumala kutsui Joseph Smithin, ja hänet asetettiin, **OL** 20:2. Kukaan ei saa lähteä maailmaan saarnaamaan minun evankeliumiani eikä vahvistamaan minun kirkkoani, ellei hän ole jonkun sellaisen asettama, jolla on valtuus, ja ellei kirkko tiedä, että hänellä on valtuus, **OL** 42:11. Vanhinten tulee saarnata evankeliumia kaikille luoduille toimien valtuudella, **OL** 68:8. Melkisedekin pappeudella on valtuus johtaa hengellisissä asioissa, **OL** 107:8, 18–19. Siitä, mikä tehdään jumalallisella valtuudella, tulee laki, **OL** 128:9.

Jokaisen, joka saarnaa ja suorittaa toimituksia Jumalan puolesta, täytyy olla Jumalan kutsuma sellaisten kautta, joilla on toimivalta, **UK** 1:5.

Vanha testamentti. *Katso myös* Pentateukki; Pyhät kirjoitukset; Raamattu

Vanha testamentti sisältää muinaisten profeettojen kirjoituksia. He toimivat Pyhän Hengen vaikutuksen alaisina ja todistivat satojen vuosien ajan Kristuksesta ja hänen tulevasta palvelutyöstään. Vanhassa testamentissa on myös Abrahamin ja hänen jälkeläistensä tarina, ja siinä kerrotaan liitosta eli *testamentista,* jonka Herra teki Abrahamin ja hänen jälkeläistensä kanssa.

Vanhan testamentin alussa on viisi Mooseksen kirjoittamaa kirjaa. Ensimmäisen Mooseksen kirjan toinen nimi *Genesis* merkitsee ʼalku, alkuperäʼ ja tarkoittaa maan, ihmissuvun, kielten, rotujen ja Israelin huoneen alkua.

Vanhan testamentin historiallisissa kirjoissa kerrotaan Israelin vaiheista. Nämä kirjat ovat Joosua, Tuomarit, Ruut, 1. ja 2. Samuel, 1. ja 2. Kuninkaiden kirja, 1. ja 2. aikakirja, Esra, Nehemia ja Ester.

Runolliset kirjat sisältävät profeettojen viisauksia ja kirjallisuutta. Ne ovat Job, Psalmit, Sananlaskut, Saarnaaja, Laulujen laulu ja Valitusvirret.

Profeetat varoittivat Israelia sen synneistä ja todistivat siunauksista, joita tulee kuuliaisuudesta. He profetoivat Kristuksen tulemisesta ja siitä, että hän sovittaisi niiden synnit, jotka tekisivät parannuksen, ottaisivat vastaan toimitukset ja eläisivät evankeliumin mukaan. Profeettojen kirjat ovat Jesaja, Jeremia, Hesekiel, Daniel, Hoosea, Joel, Aamos, Obadja, Joona, Miika, Nahum, Habakuk, Sefanja, Haggai, Sakarja ja Malakia.

Useimmat Vanhan testamentin kirjat kirjoitettiin hepreaksi. Muutama kirja on kirjoitettu arameaksi, heprean sukulaiskielellä.

Vanhemmat. *Katso myös* Isä, kuolevainen; Äiti

Isä ja äiti. Kelvollinen mies ja vaimo, joiden avioliitto on sinetöity asianmukaisesti Jumalan temppelissä, voivat toteuttaa tehtäväänsä vanhempina kautta iankaikkisuuden. ”Vanhemmilla on pyhä velvollisuus kasvattaa lapsensa rakkaudessa ja vanhurskaudessa, huolehtia heidän fyysisistä ja hengellisistä tarpeistaan ja opettaa heitä rakastamaan ja palvelemaan toisiaan, noudattamaan Jumalan käskyjä ja olemaan lainkuuliaisia kansalaisia, missä tahansa he asuvatkin” (”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona,* marraskuu 2010, s. 129).

Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaisia, **Ef.** 6:1–3 (Kol. 3:20).

Aadam ja Eeva olivat meidän

ensimmäiset vanhempamme, **1. Nefi** 5:11. Kirous pannaan vastattavaksi vanhempienne päälle, **2. Nefi** 4:6. Opettakaa vanhemmille, että heidän täytyy tehdä parannus ja ottaa kaste, **Moroni** 8:10.

Vanhempia käsketään opettamaan evankeliumia lapsilleen, **OL** 68:25. Kaikilla lapsilla on oikeus saada elantonsa vanhemmiltaan, **OL** 83:4.

Vanhempien syntejä ei voida jättää lasten vastattaviksi, **Moos.** 6:54.

Vanhin. *Katso myös* Melkisedekin pappeus; Pappeus

Sanaa *vanhin* käytetään Raamatussa eri merkityksissä. Vanhassa testamentissa se tarkoittaa usein heimon vanhoja miehiä, joille hallintoasiat yleensä oli uskottu (1. Moos. 50:7; Joos. 20:4; Ruut 4:2). Heidän ikänsä ja kokemuksensa tekivät heidän neuvoistaan arvokkaita. Heidän asemansa ei ollut välttämättä pappeuskutsumus.

Vanhan testamentin aikoina oli myös Melkisedekin pappeuteen asetettuja vanhimpia (2. Moos. 24:9–11). Uudessa testamentissa vanhin mainitaan kirkon pappeusvirkana (Jaak. 5:14–15). Myös nefiläisten keskuudessa oli vanhimmiksi asetettuja pappeudenhaltijoita (Alma 4:7, 16; Moroni 3:1). Joseph Smith ja Oliver Cowdery asetettiin tämän taloudenhoitokauden ensimmäisiksi vanhimmiksi (OL 20:2–3).

Nykyisin vanhin on nimitys, jota käytetään kaikista Melkisedekin pappeuden haltijoista. Esimerkiksi miespuolisia lähetyssaarnaajia puhutellaan vanhimmiksi. Myös apostoli on vanhin, ja on oikein käyttää tätä nimitystä kahdentoista ja seitsemänkymmenen koorumien jäsenistä puhuttaessa (OL 20:38; 1. Piet. 5:1). Asetettujen vanhinten velvollisuudet nykyajan kirkossa on annettu myöhempien aikojen ilmoituksessa (OL 20:38–45; 42:44; 46:2; 107:12).

Mooses kirjoitti Israelin vanhimmille, **5. Moos.** 31:9.

Barnabas lähetettiin viemään rahaa seurakunnan vanhimmille, **Ap. t.** 11:30. Jokaiselle seurakunnalle valittiin vanhimmat, **Ap. t.** 14:23 (Tit. 1:5). Vanhinten kutsuminen rukoilemaan sairaan puolesta, **Jaak.** 5:14.

Vanhimmat asetettiin panemalla kädet heidän päällensä, **Alma** 6:1.

Vanhinten tulee siunata lapsia, **OL** 20:70. Vanhinten tulee johtaa kokouksia Pyhän Hengen mukaan, **OL** 46:2. Vanhinten tulee antaa tilinteko taloudenhoidostaan, **OL** 72:5. Vanhinten tulee saarnata evankeliumia kansakunnille, **OL** 133:8.

Vanhurskaus. *Katso myös* Epävanhurskaus; Jumalan käskyt; Kelvollisuus; Nuhteettomuus; Vaeltaminen Jumalan kanssa

Oikeamielisen, pyhän, hyveellisen, rehdin ihmisen ominaisuus; kuuliaisuus Jumalan käskyjä kohtaan; synnin välttäminen.

Herra antaa siunauksensa vanhurskaalle, **Ps.** 5:13. Herran silmät katsovat vanhurskaita, **Ps.** 34:16, 18 (1. Piet. 3:12). Kun oikeamieliset menestyvät, kansa iloitsee, **Sananl.** 29:2 (OL 98:9–10).

Autuaita ne, joilla on vanhurskauden nälkä ja jano, **Matt.** 5:6 (3. Nefi 12:6). Etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskasta tahtoaan, **Matt.** 6:33. Vanhurskaat lähtevät iankaikkiseen elämään, **Matt.** 25:46. Vanhurskaan voimakas rukous saa paljon aikaan, **Jaak.** 5:16.

Se, joka on vanhurskas, on Jumalan suosiossa, **1. Nefi** 17:35. Hän varjelee vanhurskaat voimallansa. Vanhurskaiden ei tarvitse pelätä, **1. Nefi** 22:17, 22. Herran kansan vanhurskauden tähden Saatanalla ei ole valtaa, **1. Nefi** 22:26. Ellei ole vanhurskautta, ei ole myöskään onnea, **2. Nefi** 2:13. Vanhurskaat perivät Jumalan valtakunnan, **2. Nefi** 9:18. Vanhurskaat eivät pelkää totuuden sanoja, **2. Nefi** 9:40. Kaikkien ihmisten täytyy muuttua vanhurskauden tilaan, **Moosia** 27:25–26. Vanhurskaiden nimet kirjoitetaan elämän kirjaan, **Alma** 5:58. Te olette tavoitelleet onnea tekemällä pahaa, mikä on

vastoin vanhurskauden luonnetta, **Hel.** 13:38.

Vanhurskaiden laulu on minulle rukous, **OL** 25:12. Seiskää yllänne vanhurskauden rintahaarniska, **OL** 27:16 (Ef. 6:14). Vanhurskaille kuolema on suloinen, **OL** 42:46. Vanhurskaat kootaan kaikkien kansakuntien keskuudesta, **OL** 45:71. Ihmisten pitäisi tehdä paljon vanhurskaita tekoja omasta vapaasta tahdostaan, **OL** 58:27. Se, joka tekee vanhurskaita tekoja, saa rauhan tässä maailmassa ja iankaikkisen elämän tulevassa maailmassa, **OL** 59:23. Toisen tulemisen aikaan tulee vanhurskaiden ja jumalattomien täysi erotus, **OL** 63:54. Taivaan voimia voidaan hallita ainoastaan vanhurskauden periaatteiden mukaan, **OL** 121:36. Vanhurskaiden keskuudessa oli rauha, **OL** 138:22.

Siionin kansa asui vanhurskaudessa, **Moos.** 7:18. Abraham noudatti vanhurskautta, **Abr.** 1:2.

Vanhurskauttaminen. *Katso* Syyttömäksi julistaminen

Vankeus. *Katso myös* Orjuus; Vapaus

Vankeus voi olla fyysistä tai henkistä.

Israelilaiset joutuivat pakkosiirtolaisuuteen syntinsä tähden, **Hes.** 39:23.

Kenen osana on vankeus, se joutuu vankeuteen, **Ilm.** 13:10.

Oletteko riittävästi pitäneet muistissa isienne vankeuden, **Alma** 5:5–6. Perkele ottaa vangeiksi ne, jotka paadutttavat sydämensä, **Alma** 12:11. Valvokaa ja rukoilkaa alati, ettei Perkele kiusaisi teitä ja eksyttäisi teitä vankeuteen, **3. Nefi** 18:15.

Vapaa tahto. *Katso* Tahdonvapaus

Vapahtaja. *Katso myös* Jeesus Kristus

Se, joka vapahtaa eli pelastaa. Sovituksensa kautta Jeesus Kristus tarjoaa lunastuksen ja pelastuksen koko ihmissuvulle. Vapahtaja on yksi Jeesuksen Kristuksen nimistä.

Herra on minun valoni ja apuni, **Ps.** 27:1 (2. Moos. 15:1–2; 2. Sam. 22:2–3). Minä, minä yksin olen Herra, ei ole muuta pelastajaa kuin minä, **Jes.** 43:11 (OL 76:1).

Sinun tulee antaa pojalle nimeksi Jeesus, sillä hän pelastaa kansansa sen synneistä, **Matt.** 1:21. Tänään on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus Herra, **Luuk.** 2:11. Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että hän antoi ainoan Poikansa tulla pelastamaan ihmiset, **Joh.** 3:16–17. Mitään muuta nimeä, joka meidät pelastaisi, ei ole annettu kuin Kristuksen nimi, **Ap. t.** 4:10–12 (2. Nefi 25:20; Moosia 3:17; 5:8; OL 18:23; Moos. 6:52). Taivaasta me odotamme pelastajaksi Herraa Jeesusta Kristusta, **Fil.** 3:20. Isä on lähettänyt Poikansa maailmaan pelastajaksi, **1. Joh.** 4:14.

Herra nosti esiin Messiaan, maailman Vapahtajan, **1. Nefi** 10:4. Jumalan Karitsa on maailman Vapahtaja, **1. Nefi** 13:40. Tieto Vapahtajasta leviää kautta jokaisen kansakunnan, suvun, kielen ja kansan, **Moosia** 3:20. Kristuksen oli kuoltava, jotta pelastus tulisi, **Hel.** 14:15–16.

Syyttömäksi julistaminen ja pyhitys Vapahtajan kautta on oikein ja totta, **OL** 20:30–31. Minä olen Jeesus Kristus, maailman Vapahtaja, **OL** 43:34.

Minun Ainosyntyiseni on Vapahtaja, **Moos.** 1:6. Kaikki, jotka uskovat Poikaan ja tekevät parannuksen synneistään, pelastuvat, **Moos.** 5:15.

Vapauden tunnus. *Katso myös* Moroni, sotapäällikkö

Mormonin kirjassa nefiläisjoukkojen ylimmän päällikön Moronin kohottama viiri. Moroni teki viirin innoittaakseen nefiläisiä puolustamaan uskontoaan, vapauttaan, rauhaa ja perheitään.

Moroni teki vapauden tunnuksen repäisemästään vaatteensa kappaleesta, **Alma** 46:12–13. Kaikki, jotka halusivat puolustaa tunnusta, tekivät liiton, **Alma** 46:20–22. Moroni käski kohottaa vapauden tunnuksen jokaiseen torniin, **Alma** 46:36 (Alma 51:20).

Vapaus. *Katso myös* Orjuus; Tahdonvapaus; Vankeus

Olotila, jossa voi toimia ja ajatella vapaasti ja tehdä omakohtaisia valintoja ilman pakkoa. Hengellisessä merkityksessä henkilö, joka tekee parannuksen ja noudattaa Jumalan tahtoa, on vapaa synnin orjuudesta Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta (Moosia 5:8). Evankeliumin periaatteiden noudattaminen vapauttaa ihmisen hengellisestä synnin orjuudesta (Joh. 8:31–36).

Totuus tekee teistä vapaita, **Joh.** 8:32. Ne, jotka pääsevät vapaiksi synnin orjuudesta, saavat ikuisen elämän, **Room.** 6:19–23. Missä Herran Henki on, siellä on vapaus, **2. Kor.** 3:17. Vapauteen Kristus meidät vapautti. Pysykää siis lujina, **Gal.** 5:1 (OL 88:86).

Ihmisillä on vapaus valita vapaus ja iankaikkinen elämä, **2. Nefi** 2:27. Israelin huoneen vanhurskas oksa tuodaan orjuudesta vapauteen, **2. Nefi** 3:5. Tämä maa on oleva vapauden maa, **2. Nefi** 10:11. He huusivat Herran puoleen vapautensa puolesta, **Alma** 43:48–50. Moroni pystytti vapauden viirin nefiläisten keskuuteen, **Alma** 46:36. Moroni iloitsi maansa vapaudesta, **Alma** 48:11. Jumalan Henki on vapauden henki, **Alma** 61:15.

Seuratkaa minua, niin te olette vapaa kansa, **OL** 38:22. Herra ja hänen palvelijansa julistavat vapautusta vangituille, **OL** 138:18, 31, 42.

Varastaminen

Epärehellistä tai luvatonta toisen omaisuuden ottamista. Herra on aina kieltänyt lapsiaan varastamasta (2. Moos. 20:15; Matt. 19:18; 2. Nefi 26:32; Moosia 13:22; OL 59:6).

Kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen. Siellä eivät varkaat murtaudu sisään ja varasta, **Matt.** 6:19–21.

Nefiläisten menetykset johtuivat ylpeydestä, rikkaudesta, ryöstämisestä ja varastamisesta, **Hel.** 4:12.

Se, joka varastaa eikä tee parannusta, on karkotettava, **OL** 42:20. Joka varastaa, hänet luovutettakoon maan tuomiovallan käyttäjille, **OL** 42:84–85.

Varastohuone. *Katso myös* Hyvinvoinnin turvaaminen

Paikka, jonne piispa ottaa vastaan, jossa hän pitää tallessa ja josta hän jakaa köyhille pyhitettyjä myöhempien aikojen pyhien uhrilahjoja. Tällainen varastohuone voi olla niin suuri tai pieni kuin on tarpeen. Uskolliset pyhät käyttävät kykyjään ja taitojaan ja lahjoittavat tavaroita ja rahavaroja piispalle köyhistä huolehtimista varten, kun se on tarpeen. Niinpä varastohuoneeseen voi kuulua luettelo saatavilla olevista palveluista, rahaa, ruokatarvikkeita ja muita hyödykkeitä. Piispa on varastohuoneen edustaja ja jakaa tarvikkeita ja palveluja tarpeen ja Herran Hengen ohjauksen mukaan (OL 42:29–36; 82:14–19).

Viljaa koottiin varastoon seitsemän vuoden nälänhädän varalle, **1. Moos.** 41:34–36, 46–57. Tuokaa täydet kymmenykset aarrekammioon, **Mal.** 3:10 (3. Nefi 24:10).

Piispa perustakoon tälle seurakunnalle varastohuoneen, **OL** 51:13. Ylimäärä annettakoon varastohuoneeseeni, **OL** 70:7–8. Pyhien tulee järjestää ja perustaa varastohuone, **OL** 78:1–4. Lapsilla on oikeus saada elantonsa Herran varastohuoneesta, ellei heidän vanhemmillaan ole sitä antaa, **OL** 83:5.

Varoittaminen. *Katso myös* Vartija

Profeetat, johtajat ja vanhemmat varoittavat muita ja opettavat heitä olemaan kuuliaisia Herralle ja noudattamaan hänen opetuksiaan.

Jaakob varoitti Nefin kansaa kaikenlaisesta synnistä, **MK Jaak.** 3:12.

Varoituksen ääni kuuluu kaikille ihmisille, **OL** 1:4. Olkoon teidän saarnaamisenne varoittavana äänenä, **OL** 38:41. Tämä on varoituksen päivä, **OL** 63:58. Jokaisen ihmisen, jota on varoitettu, kuuluu varoittaa lähimmäistään, **OL** 88:81. Minä olen varoittanut teitä

ja edeltä varoitan teitä antamalla teille tämän viisauden sanan, **OL** 89:4.

Vartija. *Katso myös* Varoittaminen

Henkilö, joka vartioi, valvoo ja tottelee ja on valppaana varoittamaan vaarasta. Vartijat ovat johtajia, jotka Herran edustajat ovat kutsuneet huolehtimaan muiden turvallisuudesta. Johtajiksi kutsutuilla on erityinen velvollisuus varoittaa koko maailmaa.

Minä olen pannut sinut vartijaksi, **Hes.** 3:17–21. Vartija, joka varoittaa, pelastaa oman elämänsä, **Hes.** 33:7–9.

Valvokaa siis, sillä te ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee, **Matt.** 24:42–43 (Matt. 25:13; Mark. 13:35–37; OL 133:10–11). Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen, **Matt.** 26:41 (3. Nefi 18:15, 18).

Ellette te valvo itseänne ja ajatuksianne ja sanojanne ja tekojanne, teidän täytyy hukkua, **Moosia** 4:30. Alma asetti pappeja ja vanhimpia johtamaan ja valvomaan seurakuntaa, **Alma** 6:1.

Se, joka ei odota minua, erotetaan pois, **OL** 45:44. Jumala kutsuu ja asettaa piispan ja muita valvomaan seurakuntaa, **OL** 46:27. Herra asetti viinitarhaan vartijoita, **OL** 101:44–58.

Vastakohtaisuus

Maailmassa on asioita, jotka ovat ominaisuuksiltaan toisilleen vastakkaisia.

On välttämätöntä, että kaikessa on vastakohtaisuutta, **2. Nefi** 2:11.

Ellei heillä olisi milloinkaan karvasta, he eivät voisi tuntea makeaa, **OL** 29:39.

He maistavat karvaan, jotta he tietäisivät antaa arvon hyvälle, **Moos.** 6:55.

Vastoinkäyminen. *Katso myös* Kestäminen; Kiusaus; Kuritus; Vaino

Vastoinkäymisten – koettelemusten, ongelmien ja ahdinkojen – kautta ihminen voi saada monia sellaisia kokemuksia, jotka kasvattavat ja kehittävät häntä hengellisesti kohti iankaikkisuutta, kun hän kääntyy Herran puoleen.

Jumala itse on pelastanut teidät kaikista onnettomuuksista ja vaaroista, **1. Sam.** 10:19. Hädässään he huusivat avuksi Herraa, **Ps.** 107:6, 13, 19, 28. Vaikka Herra suo sinulle vain kapean leivän, hän, sinun opastajasi, ei enää kätkeydy, **Jes.** 30:20–21.

Ahdinkosi kestävät vain pienen hetken, **OL** 121:7–8. Kaikki tämä antaa sinulle kokemusta ja on sinun hyväksesi, **OL** 122:5–8.

Vastustaja. *Katso* Perkele

Vastustus. *Katso* Vastoinkäyminen

Vastuullinen ikä. *Katso* Kaste, kastaminen: Kaste ei ole pieniä lapsia varten; Lapsi; Lapsikaste; Vastuullisuus

Vastuullisuus. *Katso myös* Tahdonvapaus

Herra on sanonut, että kaikki ihmiset ovat vastuussa omista vaikuttimistaan, asenteistaan, haluistaan ja teoistaan.

Vastuullinen ikä on ikä, jossa lapsia pidetään vastuullisina teoistaan ja kykenevinä tekemään syntiä ja parannuksen.

Minä tuomitsen teistä itse kunkin sen mukaan, mitä hän on tehnyt, **Hes.** 18:30.

Jokaisesta turhasta sanasta ihmisten on tehtävä tili, **Matt.** 12:36. Tee tili toimistasi, **Luuk.** 16:2. Jokainen meistä joutuu tekemään Jumalalle tilin itsestään, **Room.** 14:12. Kuolleet tuomittiin tekojensa mukaan, **Ilm.** 20:12.

Meidän sanamme, tekomme ja ajatuksemme tuomitsevat meidät, **Alma** 12:14. Me olemme omia tuomareitamme, teemmepä hyvää tai teemmepä pahaa, **Alma** 41:7. Te saatte toimia omasta puolestanne, **Hel.** 14:29–31. Tätä teidän tulee opettaa – parannusta ja kastetta niille, jotka ovat vastuullisia, **Moroni** 8:10.

Kaikkien, jotka ovat saavuttaneet vastuullisen iän, täytyy tehdä parannus ja ottaa kaste, **OL** 18:42. Saatanalle ei ole annettu valtaa kiusata pieniä lapsia, ennen kuin he alkavat tulla vastuullisiksi minun edessäni, **OL** 29:46–47.

Lapset kastettakoon kahdeksan vuoden iässä, **OL** 68:27. Jokainen on vastuussa omista synneistään tuomiopäivänä, **OL** 101:78.

Ihmisten suodaan erottaa hyvä pahasta; sen vuoksi he ovat vapaita toimimaan tahtonsa mukaan, **Moos.** 6:56. Ihmiset saavat rangaistuksen omista synneistään, **UK** 1:2.

Vedenpaisumus. *Katso myös* Arkki; Nooa, Raamatun patriarkka; Sateenkaari

Nooan aikana maa peittyi kokonaan veden alle. Se oli maan kaste ja puhdistamisen vertauskuva (1. Piet. 3:20–21).

Minä lähetän vedenpaisumuksen maan päälle hävittämään kaiken, missä on elämän henki, **1. Moos.** 6:17 (Moos. 7:34, 43, 50–52; 8:17, 30). Vedenpaisumus tuli maan päälle, **1. Moos.** 7:10. Jumala asetti kaaren pilviin liiton merkiksi, **1. Moos.** 9:9–17.

Sen jälkeen kun vedet olivat vetäytyneet, Amerikan maasta tuli oivallinen maa, **Et.** 13:2.

Jumalattomat tuhoutuvat vedenpaisumuksessa, **Moos.** 7:38; 8:24.

Veli. *Katso myös* Ihminen; Nainen; Sisar

Taivaallisen Isän lapsina kaikki ihmiset ovat hengellisesti toistensa veljiä tai sisaria. Kirkossa miespuolisia jäseniä ja ystäviä puhutellaan usein veljiksi.

Kun olet palannut takaisin, vahvista veljiäsi, **Luuk.** 22:32. Joka ei rakasta veljeään, pysyy kuoleman vallassa, **1. Joh.** 3:10–17.

Pitäkää veljiänne saman arvoisina kuin itseänne, **MK Jaak.** 2:17.

Jokainen pitäköön veljeään itsensä veroisena, **OL** 38:24–25. Vahvista siis veljiäsi kaikissa puheissasi, **OL** 108:7.

Velka. *Katso myös* Anteeksianto

Pyhien kirjoitusten mukaan rahan tai omaisuuden lainaaminen toiselta aiheuttaa eräänlaisen orjuuden. Toisessa merkityksessä Jeesus opetti, että meidän pitäisi pyytää taivaalliselta Isältä anteeksi velkojamme eli pyytää häntä vapauttamaan meidät syntiemme hinnan maksamisesta – Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta – kun me olemme antaneet toisille anteeksi heidän rikkomuksensa meitä vastaan (Matt. 6:12; 3. Nefi 13:11).

Jumalaton ottaa lainaa mutta ei maksa takaisin, **Ps.** 37:21. Velallisesta tulee velkojan orja, **Sananl.** 22:7.

Minä annoin anteeksi kaikki velkasi. Eikö sinunkin olisi pitänyt armahtaa työtoveriasi, **Matt.** 18:23–35. Älkää olko kenellekään mitään velkaa, paitsi että rakastatte toisianne, **Room.** 13:8.

Te olette iankaikkisesti velassa taivaalliselle Isällenne, **Moosia** 2:21–24, 34. Sen, joka lainaa lähimmäiseltään, tulee palauttaa lainaamansa, **Moosia** 4:28.

Maksa velka ja vapauta itsesi orjuudesta, **OL** 19:35. Minun laeissani kielletään velkaantumasta vihollisillenne, **OL** 64:27. Maksa kaikki velkasi, **OL** 104:78. Älkää ottako velkaa Herran huoneen rakentamiseen, **OL** 115:13.

Velvollisuus. *Katso myös* Kuuliaisuus

Pyhissä kirjoituksissa usein Herran tai hänen palvelijoidensa antama velvoitus.

Pidä Jumalan käskyt. Tämä koskee jokaista ihmistä, **Saarn.** 12:13. Vain tätä Herra sinulta odottaa: tee sitä mikä on oikein, **Miika** 6:8.

Ennemmin tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä, **Ap. t.** 5:29.

Heitä lyötiin nälänhädällä ja ankarilla ahdingoilla, herättämään heidät muistamaan velvollisuutensa, **Moosia** 1:17.

Pappeudenhaltijoiden tulee huolehtia kaikista perhevelvollisuuksista, **OL** 20:47, 51. Jäsenten velvollisuudet, **OL** 20:68–69. Vanhinteni tulee odottaa vähän aikaa, jotta kansani tietäisi täydellisemmin velvollisuuksistaan, **OL** 105:9–10. Jokainen oppikoon velvollisuutensa, **OL** 107:99–100.

Veri. *Katso myös* Jeesus Kristus; Sovitus; Uhri

Muinaiset israelilaiset ja monet nykyisetkin kulttuurit pitävät verta

elämän eli kaiken lihan elinvoimaisuuden tyyssijana. Vanhan testamentin aikoina Herra kielsi israelilaisia syömästä verta ravinnoksi (3. Moos. 3:17; 7:26–27; 17:10–14).

Uhraamisen sovittava voima oli veressä, koska verta pidettiin elämälle välttämättömänä. Eläinuhri oli Vanhan testamentin aikoina vertauskuva siitä suuresta uhrista, jonka Jeesus Kristus oli myöhemmin antava (3. Moos. 17:11; Moos. 5:5–7). Jeesuksen Kristuksen sovintoveri puhdistaa parannuksentekijän synnistä (1. Joh. 1:7).

Hänen hikensä vuoti maahan veripisaroiden tavoin, **Luuk.** 22:44. Kristuksen veren vuodattaminen on pyhittänyt meidät, **Hepr.** 10:1–22.

Verta tuli jokaisesta huokosesta, **Moosia** 3:7 (OL 19:18).

Herran veri vuodatettiin syntien anteeksisaamiseksi, **OL** 27:2. Jeesus sai aikaan täydellisen sovituksen vuodattamalla verensä, **OL** 76:69.

Veren kautta teidät pyhitetään, **Moos.** 6:60.

Vertaus

Yksinkertainen kertomus, jonka avulla havainnollistetaan ja opetetaan jotakin hengellistä totuutta tai periaatetta. Jotakin tavanomaista asiaa tai tapahtumaa verrataan johonkin totuuteen. Vertaukseen sisältyvä merkitys tai sanoma jää usein piiloon kuulijoilta, jotka eivät ole valmistautuneet hengellisesti sen vastaanottamiseen (Matt. 13:10–17).

Jeesus opetti usein vertauksin. Katso luetteloa hänen tärkeimmistä vertauksistaan liitteen kohdasta Evankeliumiharmonia.

Vertauskuvallisuus

Jonkin käyttämistä jonkin toisen vertauskuvana. Pyhissä kirjoituksissa jotakin tavanomaista asiaa tai tapahtumaa käytetään vertauskuvana jostakin evankeliumin periaatteesta tai opetuksesta. Esimerkiksi Mormonin kirjan profeetta Alma käytti siementä Jumalan sanan vertauskuvana (Alma 32).

Profeetat käyttävät kaikkialla pyhissä kirjoituksissa vertauskuvallisuutta opettaessaan Jeesuksesta Kristuksesta. Tämä vertauskuvallisuus ilmenee esimerkiksi seremonioissa ja toimituksissa (Moos. 6:63), uhreissa (Hepr. 9:11–15; Moos. 5:7–8), sakramentissa (JSR Mark. 14:20–24 [Liiteosa]; Luuk. 22:13–20) ja kasteessa (Room. 6:1–6; OL 128:12–13). Monet raamatulliset nimet ovat vertauskuvallisia. Vanhan testamentin kuvaama pyhäkköteltassa toimitettu seremonia ja Mooseksen laki kuvasivat iankaikkisia totuuksia (Hepr. 8–10; Moosia 13:29–32; Alma 25:15; Hel. 8:14–15). Katso muita esimerkkejä kohdista Matt. 5:13–16; Joh. 3:14–15; MK Jaak. 4:5; Alma 37:38–45.

Whitmer, David

Johtaja palautetun kirkon alkuaikoina ja yksi Mormonin kirjan jumalallisen alkuperän ja totuudellisuuden kolmesta todistajasta (OL 14; 17–18). Herra antoi hänelle henkilökohtaisia ohjeita kohdissa OL 14 ja 30:1–4.

Whitmer, John

Johtaja palautetun kirkon alkuaikoina ja yksi Mormonin kirjan kahdeksasta silminnäkijästä. Katso ”Kahdeksan silminnäkijän todistus” Mormonin kirjan alkulehdillä. Hänet kutsuttiin myös saarnaamaan evankeliumia (OL 30:9–11).

Whitmer, Peter nuorempi

Johtaja palautetun kirkon alkuaikoina ja yksi Mormonin kirjan kahdeksasta silminnäkijästä. Katso ”Kahdeksan silminnäkijän todistus” Mormonin kirjan alkulehdillä. Herra antoi hänelle henkilökohtaisia ohjeita kohdissa OL 16 ja 30:5–8.

Whitney, Newel K.

Johtaja palautetun kirkon alkuaikoina. Newel K. Whitney oli piispana Kirtlandissa Ohiossa ja palveli

myöhemmin kirkon johtavana piispana (OL 72:1–8; 104; 117).

Viattomuus

Nuhteettomuus, synnittömyys.

Aadam ja Eeva olivat viattomuuden tilassa ennen lankeemusta, **2. Nefi** 2:23. Viattomien veri on oleva todisteena, **Alma** 14:11.

Jokaisen ihmisen henki oli viaton alussa, **OL** 93:38. Viattomia ei pidä tuomita väärien kanssa, **OL** 104:7. Joseph ja Hyrum Smith olivat syyttömiä mihinkään rikokseen, **OL** 135:6–7.

Lapset ovat olleet puhtaita maan perustamisesta asti, **Moos.** 6:54.

Viha. *Katso myös* Kateus; Kosto; Rakkaus

Herra neuvoi pyhiään hillitsemään vihansa (Matt. 5:22). Eivät vanhemmat eivätkä lapset saa kohdella huonosti muita perheenjäseniä. Vihaa verrataan pyhissä kirjoituksissa usein tuleen (2. Nefi 15:25; OL 1:13).

Minä panen vihan sinun ja naisen välille, **1. Moos.** 3:15 (Moos. 4:21). Kain suuttui kovin, ja hänen katseensa synkistyi, **1. Moos.** 4:5. Minä, Jumala, panen lapset vastaamaan isiensä pahoista teoista, vaadin tilille ne, jotka vihaavat minua, **2. Moos.** 20:5. Kuutta asiaa Herra vihaa, **Sananl.** 6:16. Sävyisä vastaus taltuttaa kiukun, **Sananl.** 15:1. Kiivas mies panee alulle riidan, pitkämielinen riidan lopettaa, **Sananl.** 15:18 (Sananl. 14:29). Tomppeli halveksii äitiään, **Sananl.** 15:20. Oman nimeni tähden minä hillitsen vihani, **Jes.** 48:9. Hyljeksitty hän oli, ihmisten torjuma, **Jes.** 53:3. Päivästä päivään minä ojensin käteni tätä vastahakoista kansaa kohden, joka yhä uudelleen minut vihoittaa, **Jes.** 65:2–3.

Jos joku lyö sinua oikealle poskelle, käännä hänelle vasenkin, **Matt.** 5:39. Rakastakaa vihamiehiänne, **Matt.** 5:44. Jos hän toista rakastaa, hän vihaa toista; jos hän toista pitää arvossa, hän halveksii toista, **Matt.** 6:24. Kaikki tulevat vihaamaan teitä minun nimeni tähden, **Matt.** 10:22. Se, joka tekee pahaa, kaihtaa valoa, **Joh.** 3:20. Lihan pyrkimykset sotivat Jumalaa vastaan, **Room.** 8:7. Te isät, älkää herättäkö lapsissanne vihaa, **Ef.** 6:4. Kenenkään ei pidä väheksyä sinua nuoruutesi vuoksi, **1. Tim.** 4:12. Rakkaus maailmaan on vihaa Jumalaa kohtaan, **Jaak.** 4:4.

Rikkautensa tähden he halveksivat köyhiä, **2. Nefi** 9:30. Älkää halveksiko Jumalan ilmoituksia, **MK Jaak.** 4:8. Heillä oli iankaikkinen viha meitä vastaan, **MK Jaak.** 7:24. Koska minä olen sanonut teille totuuden, te olette minulle vihoissanne, **Moosia** 13:4. Minä rankaisen tätä kansaa vihassani, **Alma** 8:29.

Ihmiset pitävät Jumalan neuvoja tyhjän arvoisina ja halveksivat hänen sanojansa, **OL** 3:7. Eikä hänen vihansa ole syttynyt keitään muita vastaan kuin niitä, jotka eivät tunnusta hänen kättänsä kaikessa, **OL** 59:21. Minä, Herra, olen vihastunut jumalattomiin, **OL** 63:32. Sinä päivänä vihamielisyys lakkaa minun kasvojeni edestä, **OL** 101:26.

Minua vihattiin ja vainottiin, koska sanoin nähneeni näyn, **JS–H** 1:25.

Viides Mooseksen kirja. *Katso myös* Pentateukki

Vanhan testamentin viides kirja.

Viides Mooseksen kirja sisältää Mooseksen kolme viimeistä puhetta, jotka hän piti Moabin tasangoilla juuri ennen kuin hänet muutettiin. Ensimmäinen puhe (luvut 1–4) on johdanto. Toinen puhe (luvut 5–26) koostuu kahdesta osasta: 1) luvuissa 5–11 esitetään kymmenen käskyä ja niiden käytännön selityksiä ja 2) luvuissa 12–26 esitetään laki, joka muodostaa koko kirjan ytimen. Kolmannessa puheessa (luvut 27–30) on Israelin ja Jumalan välisen liiton juhlallinen uudistaminen sekä ilmoitus siunauksista, jotka seuraavat kuuliaisuudesta, ja kirouksista, jotka seuraavat tottelemattomuudesta. Luvuissa 31–34 kuvataan lain antamista leeviläisille, esitetään Mooseksen laulu sekä

viimeinen siunaus ja kerrotaan Mooseksen poismenosta.

Viimeinen ateria. *Katso myös* Pääsiäinen, juutalaisten; Sakramentti

Uuden testamentin mukaan viimeinen ateria, jonka Jeesus söi ennen pidättämistään ja ristiinnaulitsemistaan (Luuk. 22:14–18). Hän söi tämän aterian pääsiäisen aikaan yhdessä kahdentoista apostolinsa kanssa (Matt. 26:17–30; Mark. 14:12–18; Luuk. 22:7–13).

Vapahtaja siunasi leivän ja viinin ja antoi ne apostoleille, **Matt.** 26:26–29 (Mark. 14:22–25; Luuk. 22:7–20). Jeesus pesi apostolien jalat, **Joh.** 13. Juudas mainittiin Jeesuksen kavaltajaksi, **Joh.** 13:21–26 (Matt. 26:20–25).

Viimeinen tuomio. *Katso myös* Jeesus Kristus: Tuomari; Tuomitseminen

Lopullinen tuomio, joka tapahtuu ylösnousemuksen jälkeen. Jeesuksen Kristuksen kautta Jumala tuomitsee jokaisen ihmisen ja määrää tämän saaman iankaikkisen kirkkauden. Tämä tuomio perustuu kunkin ihmisen kuuliaisuuteen Jumalan käskyjä kohtaan, joihin kuuluu Jeesuksen Kristuksen sovitusuhrin hyväksyminen.

Isä on antanut kaiken tuomiovallan Pojalle, **Joh.** 5:22. Kaikki me joudumme Jumalan tuomioistuimen eteen, **Room.** 14:10. Kuolleet tuomittiin sen mukaan, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, **Ilm.** 20:12 (OL 128:6–7).

Olet kaikista teoistasi joutuva tuomiolle, **1. Nefi** 10:20. Kaksitoista apostolia ja kaksitoista nefiläistä opetuslasta tuomitsevat Israelin, **1. Nefi** 12:9–10 (OL 29:12). Kaikkien on tultava Israelin Pyhän tuomioistuimen eteen, **2. Nefi** 9:15. Valmistakaa sielunne sitä kirkkauden päivää varten, **2. Nefi** 9:46. Voitteko kuvitella itsenne Jumalan tuomioistuimen edessä, **Alma** 5:17–25. Jeesus tuomitsee maailman, **3. Nefi** 27:16.

Herra tulee tuomitsemaan jumalattomat kirouksella, **OL** 133:2.

Viimeiset ajat. *Katso* Myöhemmät ajat

Viisauden sana

Herran ilmoittama terveyslaki pyhien fyysiseksi ja hengelliseksi hyödyksi (OL 89). Sitä on ruvettu kutsumaan yleisesti viisauden sanaksi. Herra on aina opettanut seuraajilleen terveyden periaatteita. Herra ilmoitti Joseph Smithille, mitä ravintoa on hyvä syödä, mitä välttää, sekä lupauksen ajallisista ja hengellisistä siunauksista, jotka tulevat viisauden sanan noudattamisesta.

Ette saa juoda viiniä ettekä muita juovuttavia juomia, **3. Moos.** 10:9. Viinissä on rehentely, oluessa rettelö, **Sananl.** 20:1. Juoma on käynyt juojilleen karvaaksi, **Jes.** 24:9. Daniel ei turmellut itseään kuninkaan ruoalla eikä viinillä, **Dan.** 1:8.

Jos joku turmelee Jumalan temppelin, Jumala saattaa turmioon hänet, **1. Kor.** 3:16–17. Juomarit eivät peri Jumalan valtakuntaa, **1. Kor.** 6:10 (Gal. 5:21).

Se, joka kieltää syömästä lihaa, ei ole Jumalan asettama, **OL** 49:18–21. Kaikkea, mikä tulee maasta, tulee käyttää harkiten, ei kohtuuttomasti, **OL** 59:20. Herra neuvoi pyhiä olemaan käyttämättä viiniä, väkijuomia, tupakkaa ja kuumia juomia, **OL** 89:1–9. Yrtit, hedelmät, liha ja vilja on säädetty ihmisen ja eläinten käyttöön, **OL** 89:10–17. Kuuliaisuus viisauden sanaa kohtaan tuottaa ajallisia ja hengellisiä siunauksia, **OL** 89:18–21.

Viisaus. *Katso myös* Tieto; Totuus; Ymmärrys

Jumalan antama kyky tai lahja tehdä oikeita ratkaisuja. Ihminen saa viisautta kokemuksen ja opiskelun kautta ja noudattamalla Jumalan neuvoja. Ilman Jumalan apua ihmisellä ei ole todellista viisautta (2. Nefi 9:28; 27:26).

Jumala antoi Salomolle viisautta, **1. Kun.** 5:9–10. Hanki viisautta, se on aarteista kallein, **Sananl.** 4:7. Itseään auttaa, joka ymmärrystään lisää, **Sananl.** 19:8.

Jeesukselle karttui viisautta, **Luuk.** 2:40, 52. Jos joltakulta teistä puuttuu viisautta, pyytäköön sitä Jumalalta, **Jaak.** 1:5 (OL 42:68; JS–H 1:11).

Minä kerron teille tämän, jotta te oppisitte viisautta, **Moosia** 2:17. Opi viisautta nuoruudessasi, **Alma** 37:35.

Pyhät löytävät viisautta ja suuria tiedon aarteita, **OL** 89:19. Tietämätön oppikoon viisautta nöyrtymällä ja huutamalla avuksi Herraa, **OL** 136:32.

Williams, Frederick G.

Johtaja palautetun kirkon alkuaikoina. Hän palveli jonkin aikaa neuvonantajana ylipappeuden presidenttikunnassa (OL 81; 90:6, 19; 102:3).

Vilppi. *Katso myös* Pettäminen

Pyhissä kirjoituksissa vilppi on epärehellisyyttä ja petollisuutta.

Autuas se ihminen, jonka sydämessä ei ole vilppiä, **Ps.** 32:2 (Ps. 34:14; 1. Piet. 2:1).

Natanael oli israelilainen vailla vilppiä, **Joh.** 1:47 (OL 41:9–11).

Puhdas tieto avartaa sielua vailla vilppiä, **OL** 121:42.

Virallinen julistus 1. *Katso myös* Avioliitto: Pluraaliavioliitto; Manifesti; Woodruff, Wilford

Virallinen julistus 1 sijaitsee Opin ja liittojen lopussa, ja sen alkuosasta käytetään myös nimitystä manifesti. Sen antoi presidentti Wilford Woodruff, ja se esitettiin kirkon jäsenille yleiskonferenssissa 6. lokakuuta 1890. Vuodesta 1862 lähtien kahdenkymmenenviiden vuoden aikana säädetyt lait olivat tehneet pluraaliavioliitosta laittoman Yhdysvalloissa. Herra näytti Wilford Woodruffille näyn ja ilmoituksen kautta, mitä tapahtuisi, elleivät pyhät lakkaisi harjoittamasta pluraaliavioliittoa. Manifestissa ilmoitettiin virallisesti, ettei pluraaliavioliittoja enää solmita.

Virallinen julistus 2. *Katso myös* Kimball, Spencer W.; Pappeus

Opin ja liittojen lopussa nykyisin oleva opillinen lausunto siitä, kenellä voi olla Jumalan pappeus. Herra ilmoitti presidentti Spencer W. Kimballille kesäkuun alussa 1978, että pappeus tulisi antaa kaikille kirkon kelvollisille miespuolisille jäsenille. Näin pappeus tuli kaikkien kelvollisten miesten ja temppelisiunaukset kaikkien kelvollisten jäsenten saataville rodusta tai ihonväristä riippumatta. Tämä julistus esitettiin kirkon yleiskonferenssille 30. syyskuuta 1978 ja hyväksyttiin yksimielisesti.

Virka. *Katso myös* Asettaminen; Pappeus

Auktoriteettiasema tai vastuullinen asema jossakin organisaatiossa, pyhissä kirjoituksissa usein valtuudellinen pappeusvirka. Voi tarkoittaa myös viran tai viranhoitajan tehtäviä.

Kaikilla jäsenillä ei ole samaa tehtävää, **Room.** 12:4.

Me pidimme virkamme kunniassa Herran edessä, **MK Jaak.** 1:19. Melkisedek sai ylipappeuden viran, **Alma** 13:18. Enkelien palvelutyön virkana on kutsua ihmisiä parannukseen, **Moroni** 7:31.

Ketään henkilöä ei saa asettaa mihinkään tämän kirkon virkaan ilman seurakunnan äänestystä, **OL** 20:65. Jokainen hoitakoon oman virkansa, **OL** 84:109. Näissä kahdessa pappeudessa on johtajia eli johtavia virkailijoita, jotka nimitetään niiden keskuudesta, jotka on asetettu eri virkoihin, **OL** 107:21. Pappeuskoorumien johtajien tehtävien kuvaukset, **OL** 107:85–98. Jokainen oppikoon velvollisuutensa ja toimimaan virassa, johon hänet on nimitetty, **OL** 107:99–100. Minä annan teille pappeuteeni kuuluvat virkailijat, **OL** 124:123.

Voideltu. *Katso myös* Jeesus Kristus; Messias

Jeesusta kutsutaan *Kristukseksi* (kreikankielinen nimi) ja *Messiaaksi* (arameankielinen nimi). Molemmat nimet merkitsevät 'Voideltu'. Isä on *voidellut* Hänet henkilökohtaiseksi edustajakseen

kaikissa ihmiskunnan pelastusta koskevissa asioissa.

Herra on voidellut minut, **Jes.** 61:1–3.

Hän on voidellut minut saarnaamaan evankeliumia, **Luuk.** 4:16–22. Isä Jumala oli voidellut Jeesuksen, **Ap. t.** 4:27. Jumala voiteli Jeesus Nasaretilaisen, **Ap. t.** 10:38.

Voima. *Katso myös* Pappeus; Valtuus

Kyky toimia. Voima tai valta johonkuhun tai johonkin on kyky valvoa tai käskeä jotakuta tai jotakin. Pyhissä kirjoituksissa voima liittyy usein Jumalan voimaan tai taivaan voimaan. Se liittyy usein läheisesti pappeuden valtuuteen, joka on lupa tai oikeus toimia Jumalan puolesta.

Minä olen säästänyt sinut sitä varten, että voisin näyttää sinulle voimani, **2. Moos.** 9:16. Minä olen täynnä voimaa ja Herran henkeä, **Miika** 3:8.

Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä, **Matt.** 28:18. Ihmiset olivat hämmästyksissään hänen opetuksestaan, sillä hän puhui niin kuin se, jolla on valta, **Luuk.** 4:32. Pysykää tässä kaupungissa, kunnes saatte voiman korkeudesta, **Luuk.** 24:49. Te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teihin, **Ap. t.** 1:8. Voimallaan Jumala varjelee teidät uskossa, niin että te saavutatte pelastuksen, **1. Piet.** 1:3–5.

Minä olen täynnä Jumalan voimaa, **1. Nefi** 17:48. Se on myös ilmoitettu minulle Pyhän Hengen voimalla, **MK Jaak.** 7:12. Ihminen voi saada Jumalalta suuren voiman, **Moosia** 8:16. He opettivat Jumalan voimalla ja valtuudella, **Alma** 17:2–3. Nefi opetti voimalla ja suurella valtuudella, **3. Nefi** 7:15–20 (3. Nefi 11:19–22).

Vaikka ihmisellä olisi voima tehdä monia voimatekoja, jos hän ylpeilee omasta voimastaan, hän lankeaa pakostakin, **OL** 3:4. Kaikille, jotka ottavat minut vastaan, minä annan voiman tulla Jumalan lapsiksi, **OL** 11:30. Jokaisessa ihmisessä on voima toimia tahtonsa mukaan, **OL** 58:27–28. Jumalisuuden voima ilmenee Melkisedekin pappeuden toimituksissa, **OL** 84:19–22. Pappeuden oikeudet on liitetty erottamattomasti taivaan voimiin, **OL** 121:34–46.

Minä johdatan sinua kädelläni, ja minun voimani on sinun päälläsi, **Abr.** 1:18.

Voiteleminen. *Katso myös* Sairaan voitelu ja siunaus; Öljy

Muinoin Herran profeetat voitelivat ihmisiä öljyllä tärkeisiin tehtäviin. He voitelivat esimerkiksi Aaronin sekä pappeja ja Israelia hallitsevia kuninkaita. Nykyajan kirkossa voitelu suoritetaan siten, että annettavan siunauksen yhteydessä henkilön päähän valutetaan vähän pyhitettyä öljyä. Tämä voidaan tehdä ainoastaan Melkisedekin pappeuden valtuudella ja voimalla. Voitelun jälkeen tuon saman pappeuden valtuudella toimiva henkilö voi sinetöidä voitelun ja antaa voidellulle erityisen siunauksen.

Voitele heidät ja pyhitä heidät, että he voivat palvella minua, **2. Moos.** 28:41 (3. Moos. 8:6–12, 30). Sinun tulee voidella hänet kansani Israelin hallitsijaksi, **1. Sam.** 9:16; 10:1.

Vanhinten tulee voidella ja siunata sairaita, **Jaak.** 5:14–15 (OL 42:44).

Woodruff, Wilford. *Katso myös* Manifesti; Virallinen julistus 1

Kirkon neljäs presidentti sen jälkeen kun evankeliumi palautettiin profeetta Joseph Smithin kautta. Syntyi vuonna 1807 ja kuoli vuonna 1898.

Kutsuttiin kahdentoista neuvostoon, **OL** 118:6. Oli niiden valittujen henkien joukossa, jotka oli varattu tulemaan maailmaan aikojen täyttyessä, **OL** 138:53. Sai ilmoituksen pluraaliavioliittojen lopettamisesta kirkossa, **VJ** 1.

Vuorisaarna. *Katso myös* Jeesus Kristus; Siunatuksijulistus

Herran Jeesuksen Kristuksen puhe opetuslapsilleen, jotka oli määrä lähettää lähetysmatkoilleen (Matt. 5–7; Luuk. 6:20–49). Herra piti vuorisaarnan pian

sen jälkeen kun hän oli kutsunut kaksitoista apostolia.

Joseph Smithin raamatunkäännös selventää vuorisaarnaa, samoin kuin luvuissa 3. Nefi 12–14 oleva samanlainen saarna. Ne osoittavat, että Matteuksen evankeliumista on kadonnut tärkeitä kohtia.

Välimies. *Katso myös* Jeesus Kristus; Sovitus

Puolestapuhuja, puhemies tai välittäjä. Jeesus Kristus on Jumalan ja ihmisen välimies. Hänen sovituksensa ansiosta ihmiset voivat tehdä parannuksen synneistään ja päästä sovintoon Jumalan kanssa.

Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani, **Joh.** 14:6. Yksi on välittäjä Jumalan ja ihmisten välillä, **1. Tim.** 2:5. Kristus on suuren liiton välittäjä, **Hepr.** 8:6 (Hepr. 9:15; 12:24; OL 107:19).

Pyhä Messias puhuu kaikkien ihmislasten puolesta, **2. Nefi** 2:9 (Jes. 53:12; Moosia 14:12). Minä tahdon, että te turvaudutte suureen välimieheen, **2. Nefi** 2:27–28.

Ihmiset tehdään täydellisiksi Jeesuksen, uuden liiton välimiehen kautta, **OL** 76:69.

Väliverho

Pyhissä kirjoituksissa tämä sana voi olla 1) pyhäkköteltan tai temppelin eri osien välinen verho 2) Jumalan ja ihmisen välisen eron vertauskuva 3) Jumalan suoma unohdus, joka estää ihmisiä muistamasta kuolevaisuutta edeltävää olemassaoloa.

Väliverho osoittakoon teille pyhän ja kaikkeinpyhimmän välisen rajan, **2. Moos.** 26:33.

Temppelin väliverho repesi kahtia, kun Kristus ristiinnaulittiin, **Matt.** 27:51 (Mark. 15:38; Luuk. 23:45). Nyt katselemme vielä kuin kuvastimesta, kuin arvoitusta, mutta silloin näemme kasvoista kasvoihin, **1. Kor.** 13:12.

Epäuskon synkkä verho oli väistymässä hänen mielestään, **Alma** 19:6. Jeredin veljeä ei voitu estää näkemästä väliverhon tuolle puolen, **Et.** 3:19 (Et. 12:19).

Väliverho repäistään ja te saatte nähdä minut, **OL** 67:10 (OL 38:8). Temppelini väliverho poistetaan, **OL** 101:23. Verho poistettiin mielestämme, **OL** 110:1.

Pimeyden verho peittää maan, **Moos.** 7:61.

Yhdistynyt veljeskunta. *Katso myös* Pyhittää, pyhityksen laki

Organisaatio, jonka avulla palautetun kirkon alkuaikojen pyhät yrittivät elää pyhityksen lain mukaan. Yksityiset ihmiset antoivat omaisuutensa, tavaransa ja voittonsa ja saivat, mitä heiltä puuttui ja mitä he tarvitsivat (OL 51:3; 78:1–15; 104).

Ajallisissa asioissanne teidän tulee olla samanarvoisia, **OL** 70:14. Pyhien piti järjestäytyä niin, että he olisivat samanarvoisia kaikessa, **OL** 78:3–11 (OL 82:17–20). Herra antoi yhdistyneelle veljeskunnalle ilmoituksen ja käskyn, **OL** 92:1. John Johnsonista piti tulla yhdistyneen veljeskunnan jäsen, **OL** 96:6–9. Herra antoi yleisiä ohjeita yhdistyneen veljeskunnan toiminnasta, **OL** 104. Minun kansani ei ole yhtä sen liiton mukaan, jota selestisen valtakunnan laki vaatii, **OL** 105:1–13.

Yhteinen suostumus. *Katso myös* Jeesuksen Kristuksen kirkko; Tuen antaminen kirkon johtajille

Periaate, jonka mukaan kirkon jäsenet hyväksyvät kirkossa palvelukseen kutsutut ja antavat heille tukensa. Samalla tavalla kirkon jäsenet hyväksyvät heidän hyväksymistään tarvitsevat kirkon päätökset, yleensä kohottamalla oikean kätensä.

Jeesus Kristus on kirkkonsa pää. Pyhän Hengen innoituksen kautta hän ohjaa kirkon johtajia tärkeissä toimissa ja päätöksissä. Kaikilla kirkon jäsenillä on kuitenkin oikeus ja etuoikeus hyväksyä tai olla hyväksymättä johtajiensa toimet ja päätökset.

Kansa vastasi yhteen ääneen, **2. Moos.** 24:3 (4. Moos. 27:18–19).

Apostolit ja vanhimmat päättivät yksimielisesti, **Ap. t.** 15:25.

Ketään ei saa asettaa ilman kirkon äänestystä, **OL** 20:65–66. Kaikki tulee tehdä yhteisellä suostumuksella, **OL** 26:2 (OL 28:13). Tehtäköön kaikki yhteisellä suostumuksella, **OL** 104:21.

Ykseys. *Katso myös* Jumala, jumaluus

Yksimielisyys ajatuksissa, toiveissa ja tarkoituksessa ensiksi taivaallisen Isämme ja Jeesuksen Kristuksen ja sitten muiden pyhien kanssa.

Miten hyvä ja kaunis onkaan veljesten yhteinen, sopuisa elämä, **Ps.** 133:1.

Minä ja minun Isäni olemme yhtä, **Joh.** 10:30 (OL 50:43). Jeesus rukoili, että kaikki olisivat yhtä niin kuin hän ja hänen Isänsä ovat yhtä, **Joh.** 17:11–23 (3. Nefi 19:23). Kehotan teitä välttämään hajaannusta ja elämään yksimielisinä, **1. Kor.** 1:10.

Olkaa päättäväisesti yhtä mieleltänne ja sydämeltänne, yksimielisiä kaikessa, **2. Nefi** 1:21. Pyhien sydänten tulee olla yhteen liittyneinä keskinäisessä ykseydessä, **Moosia** 18:21. Jeesus rukoili nefiläisten opetuslastensa ykseyden puolesta, **3. Nefi** 19:23. Opetuslapset olivat kokoontuneet yhteen ja yhtyneet voimalliseen rukoukseen ja paastoon, **3. Nefi** 27:1.

Isä, Poika ja Pyhä Henki ovat yhtä, **OL** 20:27–28 (OL 35:2; 50:43). Sinun velvollisuutenasi on liittyä tosi kirkkoon, **OL** 23:7. Mitä tahansa te pyydättekin uskossa rukoukseen yhtyneinä, te saatte, **OL** 29:6. Jos te ette ole yhtä, te ette ole minun, **OL** 38:27.

Herra kutsui kansaansa Siioniksi, koska sillä oli yksi sydän ja yksi mieli, **Moos.** 7:18.

Ylienkeli. *Katso myös* Aadam; Mikael

Mikael eli Aadam on ylienkeli eli pääenkeli.

Herra laskeutuu taivaasta ylienkelin käskyhuudon kuuluessa, **1. Tess.** 4:16. Mikael on ylienkeli, **Juud.** 1:9 (OL 29:26; 88:112; 128:20–21).

Ylipappeus. *Katso* Melkisedekin pappeus

Ylipappi. *Katso myös* Aaronin pappeus; Melkisedekin pappeus

Pappeusvirka. Pyhissä kirjoituksissa sanalla ”ylipappi” on kaksi merkitystä: 1) Melkisedekin pappeuden virka ja 2) Aaronin pappeuden johtava virkailija Mooseksen lain mukaan.

Ensimmäinen merkitys soveltuu Jeesukseen Kristukseen suurena Ylipappina. Myös Aadam ja kaikki patriarkat olivat ylipappeja. Nykyisin kolme johtavaa ylipappia muodostavat kirkon presidenttikunnan ja johtavat kaikkia muita pappeudenhaltijoita ja kirkon jäseniä. Muitakin kelvollisia miehiä asetetaan nykyisin ylipapeiksi kaikkialla kirkossa siten kuin on tarkoituksenmukaista. Ylipappi voidaan kutsua, erottaa ja asettaa piispaksi (OL 68:19; 107:69–71).

Toisessa merkityksessä Aaronin pappeuden johtavaa virkailijaa kutsuttiin Mooseksen lain mukaan ylipapiksi. Virka oli perinnöllinen ja siirtyi esikoiselta esikoiselle Aaronin suvussa. Aaron itse oli Aaronin järjestyksen ensimmäinen ylipappi (2. Moos. 28–29; 3. Moos. 8; OL 84:18).

Melkisedek oli Korkeimman Jumalan pappi, **1. Moos.** 14:18 (Alma 13:14).

Ylipappeja on kutsuttu ja valmistettu maailman perustamisesta asti, **Alma** 13:1–10.

Ylipapit palvelevat hengellisissä asioissa, **OL** 107:10, 12, 17.

Ylistys. *Katso* Kiitollisuus

Ylpeys. *Katso myös* Maailmallisuus; Nöyryys; Raha; Rikkaus; Turhuus

Nöyryyden ja vastaanottavaisuuden vastakohta. Ylpeys saattaa ihmiset vastakkain toistensa ja Jumalan kanssa. Ylpeä ihminen asettaa itsensä muita ylemmäksi ja noudattaa omaa tahtoaan eikä Jumalan tahtoa. Myös itsekkyys, kateellisuus, kovasydämisyys ja kopeus

ovat ylpeälle ihmiselle luonteenomaisia piirteitä.

Varokaa tulemasta ylpeiksi ja unohtamasta Herraa, **5. Moos.** 8:11–14. Ylpeyttä minä vihaan, kopeaa mieltä, **Sananl.** 8:13 (Sananl. 6:16–17). Ylpeys käy lankeemuksen edellä, **Sananl.** 16:18. Herran päivä iskee ylpeään, **Jes.** 2:11–12 (2. Nefi 12:11–12). Sydämesi röyhkeys on sokaissut sinut, **Ob.** 1:3. Röyhkeät ovat oljenkorsia, **Mal.** 3:19 (1. Nefi 22:15; 3. Nefi 25:1; OL 29:9).

Joka itsensä korottaa, se alennetaan, **Matt.** 23:12 (OL 101:42). Jumala on ylpeitä vastaan, **1. Piet.** 5:5.

Suuri ja avara rakennus oli maailman ylpeys, **1. Nefi** 11:36 (1. Nefi 12:18). Kun he ovat oppineita, he pitävät itseään viisaina, **2. Nefi** 9:28–29. Te olette ylpistyneet sydämenne kopeudessa, **MK Jaak.** 2:13, 16 (Alma 4:8–12). Oletteko riisuneet ylpeyden päältänne, **Alma** 5:28. Suuri ylpeys oli päässyt ihmisten sydämiin, **Hel.** 3:33–36. Kuinka nopeita ihmislapset ovatkaan ylpistymään kopeudessa, **Hel.** 12:4–5. Tämän kansakunnan ylpeys on koitunut sen tuhoksi, **Moroni** 8:27.

Varokaa ylpeyttä, ettei teistä tule nefiläisten kaltaisia, **OL** 38:39. Lopettakaa kaikki ylpeytenne ja kevytmielisyytenne, **OL** 88:121.

Ylösnousemus. *Katso myös* Henki; Jeesus Kristus; Kuolema, fyysinen; Kuolemattomuus; Ruumis; Sovitus

Henkiruumiin yhdistyminen fyysiseen liha- ja luuruumiiseen kuoleman jälkeen. Ylösnousemuksen jälkeen henki ja ruumis eivät enää milloinkaan erkane ja ihmisestä tulee kuolematon. Jokainen maan päälle syntynyt ihminen nousee ylös, koska Jeesus Kristus voitti kuoleman (1. Kor. 15:20–22).

Jeesus Kristus oli ensimmäinen tämän maan päällä ylösnoussut olento (Ap. t. 26:23; Kol. 1:18; Ilm. 1:5). Uusi testamentti antaa runsaasti todisteita siitä, että Jeesus nousi ylös fyysisessä ruumiissaan: hänen hautansa oli tyhjä, hän söi kalaa ja hunajaa, hänellä oli liha- ja luuruumis, ihmiset koskettivat häntä ja enkelit sanoivat, että hän oli noussut ylös (Mark. 16:1–6; Luuk. 24:1–12, 36–43; Joh. 20:1–18). Myöhempien aikojen ilmoitus vahvistaa todeksi Kristuksen ja koko ihmiskunnan ylösnousemuksen (Alma 11:40–45; 40; 3. Nefi 11:1–17; OL 76; Moos. 7:62).

Kaikki ihmiset eivät nouse samaan kirkkauteen (1. Kor. 15:39–42; OL 76:89–98), eivätkä kaikki nouse ylös samalla kertaa (1. Kor. 15:22–23; Alma 40:8; OL 76:64–65, 85; 88:96–102). Monet pyhät nousivat ylös Kristuksen ylösnousemuksen jälkeen (Matt. 27:52). Vanhurskaat nousevat ylös ennen jumalattomia ja tulevat esiin ensimmäisessä ylösnousemuksessa (1. Tess. 4:16). Parannusta tekemättömät synnintekijät tulevat esiin viimeisessä ylösnousemuksessa (Ilm. 20:5–13; OL 76:85).

Minä aukaisen teidän hautanne, päästän teidät haudoistanne, **Hes.** 37:12.

Haudat aukenivat, ja monien pyhien ruumiit nousivat ylös, **Matt.** 27:52–53 (3. Nefi 23:9). Herra on todella noussut kuolleista, **Luuk.** 24:34. Ei aaveella ole lihaa eikä luita, niin kuin te näette minussa olevan, **Luuk.** 24:39. Minä olen ylösnousemus ja elämä, **Joh.** 11:25. Kaksitoista apostolia opettivat, että Jeesus oli noussut ylös, **Ap. t.** 1:21–22 (Ap. t. 2:32; 3:15; 4:33). Kristuksesta osallisina kaikki tehdään eläviksi, **1. Kor.** 15:1–22. Ensin nousevat ylös ne, jotka ovat kuolleet Kristukseen uskovina, **1. Tess.** 4:16. Autuaita ja pyhiä ovat ne, jotka pääsevät osallisiksi ensimmäisestä ylösnousemuksesta, **Ilm.** 20:6.

Kristus antaa henkensä ja ottaa sen jälleen saadakseen aikaan kuolleiden ylösnousemuksen, **2. Nefi** 2:8 (Moosia 13:35; 15:20; Alma 33:22; 40:3; Hel. 14:15). Ilman ylösnousemusta me jäisimme Saatanan alaisiksi, **2. Nefi** 9:6–9. Ylösnousemus tulee kaikkien ihmisten osaksi, **2. Nefi** 9:22. Abinadi opetti ensimmäisestä ylösnousemuksesta, **Moosia** 15:21–26. Jumalattomat jäävät ikään kuin lunastusta ei olisi suoritettu,

paitsi että kuoleman siteet on päästetty, **Alma** 11:41–45. Alma selitti, mikä on sielujen tila kuoleman ja ylösnousemuksen välissä, **Alma** 40:6, 11–24.

Kristuksen omina kuolleet tulevat esiin Herran tullessa, **OL** 29:13 (OL 45:45–46; 88:97–98; 133:56). Itkekää etenkin niitä, joilla ei ole toivoa kirkkauden ylösnousemuksesta, **OL** 42:45. Ne, jotka eivät ole tunteneet lakia, pääsevät osallisiksi ensimmäisestä ylösnousemuksesta, **OL** 45:54. He nousevat kuolleista eivätkä kuole sen jälkeen, **OL** 63:49. Ylösnousemus kuolleista on sielun lunastus, **OL** 88:14–16. Henki ja aine erottamattomasti yhteen liitettyinä saavat ilon täyteyden, **OL** 93:33. Enkeleillä, jotka ovat ylösnousseita olentoja, on liha- ja luuruumis, **OL** 129:1. Kaikki äly, jonka me saamme tässä elämässä, nousee meidän kanssamme ylösnousemuksessa, **OL** 130:18–19.

Jälleen lihassa saan nähdä Jumalan, **Moos.** 5:10.

Ymmärrys. *Katso myös* Tieto; Totuus; Viisaus

Tieto jostakin totuudesta tai sen merkityksen käsittäminen ja soveltaminen elämään.

Älä jätä elämääsi oman ymmärryksesi varaan, **Sananl.** 3:5. Hanki ymmärrystä, sijoita kaikki varasi siihen, **Sananl.** 4:7.

Jeesus puhui vertauksin, eivätkä kaikki ymmärtäneet, **Matt.** 13:12–17. Herra avasi heidän mielensä ymmärtämään, **Luuk.** 24:45.

Jos ette voi ymmärtää näitä sanoja, se johtuu siitä, että te ette pyydä, **2. Nefi** 32:4 (3. Nefi 17:3). Aikakirjat varjeltiin, jotta me voisimme lukea ja ymmärtää, **Moosia** 1:2–5. Epäuskonsa tähden he eivät voineet ymmärtää Jumalan sanaa, **Moosia** 26:3. He olivat miehiä, joilla oli terve ymmärrys, **Alma** 17:2–3. Sana alkaa valaista minun ymmärrystäni, **Alma** 32:28.

Keskustelkaamme yhdessä, jotta ymmärtäisitte, **OL** 50:10–12, 19–23. Vanhempien tulee opettaa lapsiaan ymmärtämään, **OL** 68:25. Jumalan tekoja ja salaisuuksia voidaan ymmärtää ainoastaan Pyhän Hengen kautta, **OL** 76:114–116. Saatana pyrkii kääntämään ihmisten sydämen pois totuudesta, niin että he eivät ymmärrä, **OL** 78:10. Kristuksen valo elävöittää teidän ymmärryksenne, **OL** 88:11.

Ympärileikkaus. *Katso myös* Abrahamin liitto

Abrahamin liiton merkki miespuolisille israelilaisille Vanhan testamentin taloudenhoitokausien aikoina (1. Moos. 17:10–11, 23–27; JSR 1. Moos. 17:11 [Liiteosa]). Ympärileikkaus suoritettiin leikkaamalla pois niin poikalasten kuin aikuisten miestenkin esinahka. Liiton vastaanottajat saivat nauttia liittoon kuuluvista etuoikeuksista, ja he hyväksyivät siihen kuuluvan vastuun. Ympärileikkaus liiton merkkinä päättyi Kristuksen tehtävän myötä (Moroni 8:8; OL 74:3–7).

Young, Brigham

Apostoli tämän taloudenhoitokauden alussa ja Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon toinen presidentti. Hän vei pyhät Nauvoosta Illinoisin osavaltiosta länteen Suolajärven laaksoon ja edisti suuresti Yhdysvaltain länsiosien asuttamista.

Brigham Young kutsuttiin kahdentoista apostolin presidentiksi, **OL** 124:127. Brigham Youngia kiitetään työstään, eikä hänen tarvitse tulevaisuudessa matkustaa ulkomaille, **OL** 126. Herra neuvoo Brigham Youngia järjestämään pyhät länteen lähtöä varten, **OL** 136. Brigham Young oli valittujen joukossa henkimaailmassa, **OL** 138:53.

Ystävyys. *Katso myös* Rakkaus; Ykseys

Myöhempien aikojen pyhille ystävyys merkitsee toveruuden tarjoamista toisille ihmisille, heidän palvelemistaan, kohottamistaan ja vahvistamistaan.

Rakasta lähimmäistäsi niin kuin

itseäsi, **3. Moos.** 19:18 (Matt. 19:19; OL 59:6).

Kun olet palannut takaisin, vahvista veljiäsi, **Luuk.** 22:32. Kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos te rakastatte toisianne, **Joh.** 13:35. Ruoki minun lampaitani, **Joh.** 21:15–17. He pyytämällä pyysivät, että antaisimme heidän osallistua yhteiseen rakkaudentyöhön, pyhien avustamiseen, **2. Kor.** 8:1–5. Meillä on yhteys Isään ja hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen, **1. Joh.** 1:3.

Nefiläiset ja lamanilaiset olivat ystäviä keskenään, **Hel.** 6:3.

Jokainen pitäköön veljeään itsensä veroisena, **OL** 38:24–25. Ellette te ole yhtä, te ette ole minun, **OL** 38:27. Minä otan sinut vastaan ollakseni ystäväsi ja veljesi, **OL** 88:133.

Äiti. *Katso myös* Eeva; Perhe; Vanhemmat

Pyhä nimitys naisesta, jolla on omia tai adoptoituja lapsia. Äidit auttavat Jumalan työssä antamalla kuolevaisen ruumiin Jumalan henkilapsille.

Mies antoi vaimolleen nimeksi Eeva, sillä hänestä tuli kaikkien ihmisten kantaäiti, **1. Moos.** 3:20 (Moos. 4:26). Kunnioita isääsi ja äitiäsi, **2. Moos.** 20:12 (Ef. 6:1–3; Moosia 13:20). Älä väheksy äitisi opetusta, **Sananl.** 1:8. Tomppeli halveksii äitiään, **Sananl.** 15:20 (Sananl. 10:1). Älä halveksi äitiäsi, kun hän on vanha, **Sananl.** 23:22. Hänen poikansa kiittävät häntä, hänen miehensä puhkeaa ylistämään, **Sananl.** 31:28.

Jeesuksen äiti seisoi ristin luona, **Joh.** 19:25–27.

Äidit olivat opettaneet kahtatuhatta lamanilaissoturia, **Alma** 56:47 (Alma 57:21).

Kunnioitettu äitimme Eeva oli niiden suurten ja mahtavien joukossa, joita Herra opetti henkimaailmassa, **OL** 138:38–39.

Äly. *Katso myös* Henki; Totuus; Valo, Kristuksen

Sana äly voi tarkoittaa muun muassa seuraavaa: 1) Totuuden valo, joka antaa elämän ja valon kaikelle maailmankaikkeudessa. Se on ollut olemassa aina. 2) Sana *älyt* voi tarkoittaa myös Jumalan henkilapsia. 3) Äly voi tarkoittaa pyhissä kirjoituksissa myös henkiainetta, joka on ollut olemassa ennen meidän syntymistämme henkilapsiksi.

Äly liittyy älyyn, **OL** 88:40. Älyä ei ole luotu eikä tehty, **OL** 93:29. Kaikki äly on riippumatonta siinä piirissä, mihin Jumala on sen asettanut, **OL** 93:30. Jumalan kirkkaus on äly, **OL** 93:36–37. Tässä elämässä hankittu äly nousee meidän kanssamme ylösnousemuksessa, **OL** 130:18–19.

Herra hallitsee kaikkia älyjä, **Abr.** 3:21. Herra näytti Abrahamille älyt, jotka järjestettiin ennen kuin maailma oli, **Abr.** 3:22.

Äänestäminen. *Katso* Yhteinen suostumus

Ääni. *Katso myös* Ilmoitus

Pyhissä kirjoituksissa Herran tai hänen sanansaattajiensa sanoma voi olla joskus ääneen kuuluva. Hengen ääni voi olla myös kuulumaton ja sydämeen tai mieleen osoitettu.

Aadam ja Eeva kuulivat Jumalan kävelevän puutarhassa, **1. Moos.** 3:8 (Moos. 4:14). Herra puhui Elialle hiljaisella äänellä, **1. Kun.** 19:11–13.

Vanhurskaat seuraavat hyvän paimenen ääntä, **Joh.** 10:1–16. Jokainen, joka on totuudesta, kuulee minua, **Joh.** 18:37.

Minä tottelin Hengen ääntä, **1. Nefi** 4:6–18. Minulle tuli ääni sanoen: Enos, sinun syntisi on annettu anteeksi, **En.** 1:5. Se oli täydellisen lempeä hiljainen ääni, ja se tunkeutui aivan sieluun asti, **Hel.** 5:29–33 (3. Nefi 11:3–7).

Minun sanani ei katoa, olipa se puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijoideni äänellä, **OL** 1:38. Mitä he puhuvatkin Pyhän Hengen innoittamina, se on Herran ääni, **OL** 68:2–4. Jokainen sielu, joka tottelee minun ääntäni, saa nähdä minun

kasvoni ja tietää, että minä olen, **OL** 93:1.

Öljy. *Katso myös* Oliivipuu; Sairaan voitelu ja siunaus; Voiteleminen

Öljy tarkoittaa pyhissä kirjoituksissa yleensä oliiviöljyä. Oliiviöljyä on käytetty Vanhan testamentin ajoista asti pyhäkköteltta- ja temppelimenoissa voiteluihin, lamppuöljynä ja ravinnoksi. Toisinaan oliiviöljy on puhtauden ja Pyhän Hengen ja sen vaikutuksen vertauskuva (1. Sam. 10:1, 6; 16:13; Jes. 61:1–3).

Pappi sivelköön öljyä oikeaan korvannipukkaan, **3. Moos.** 14:28–29. Herra lähetti minut voitelemaan sinut kansansa Israelin kuninkaaksi, **1. Sam.** 15:1. Lesken öljypullo ei tyhjentynyt, **1. Kun.** 17:10–16. Sinä voitelet pääni tuoksuvalla öljyllä, **Ps.** 23:5.

He voitelivat öljyllä sairaita, **Mark.** 6:13. Vanhimmat voidelkoot hänet öljyllä Herran nimessä ja rukoilkoot hänen puolestaan, **Jaak.** 5:13–15.

Pitäkää lamppunne kunnossa ja palavina ja öljyä mukananne, **OL** 33:17 (Matt. 25:1–13).

Öljymäki. *Katso myös* Getsemane

Jerusalemista itään sijaitsevan Kidroninlaakson toisella puolella kohoava kukkula. Öljymäen länsirinteellä, lähellä laakson pohjaa on Getsemanen puutarha. Öljymäen laella ja itärinteellä sijaitsevat Betfage ja Betania. Öljymäellä on sattunut monia raamatullisia tapahtumia (Matt. 24:3), ja sillä on tärkeä sija myös myöhempien aikojen tapahtumissa (Sak. 14:3–5; OL 45:48–54; 133:20).

AIKATAULUKKO

Seuraava suppea aikataulukko voi antaa sinulle käsityksen tapahtumien kulusta Raamatun ja Mormonin kirjan aikoina. Monet vuosiluvut, etenkin Vanhan testamentin ajoilta, ovat likimääräisiä.

Tapahtumia varhaisten patriarkkojen ajalta. (Tässä jaksossa ei esitetä tapahtumien tarkkoja vuosilukuja, koska niistä ei ole varmuutta.)

eKr.

4000 Aadamin lankeemus

Henokin palvelutyö

Nooan palvelutyö; vedenpaisumus

Babylonin tornin rakentaminen; jerediläisten matka luvattuun maahan

Melkisedekin palvelutyö

Nooan kuolema

Abramin (Abrahamin) syntymä

Iisakin syntymä

Jaakobin syntymä

Joosefin syntymä

Joosefin myynti Egyptiin

Joosef faraon edessä

Jaakobin (Israelin) ja hänen perheensä matka Egyptiin

Jaakobin (Israelin) kuolema

Joosefin kuolema

Mooseksen syntymä

Mooses johdattaa Israelin lapset pois Egyptistä (exodus)

Mooseksen muuttaminen

Joosuan kuolema

Joosuan kuoltua alkaa tuomarien aikakausi; ensimmäinen tuomari on Otniel ja viimeinen Samuel; muiden tuomarien järjestyksestä ja hallituskausista ei ole varmuutta

Saulin voiteleminen kuninkaaksi

Tapahtumia Israelin jakautumattoman valtakunnan osalta

1095 Saulin hallituskauden alku

1063 Samuel voitelee Daavidin kuninkaaksi

1055 Daavidista tulee kuningas Hebronissa

1047 Daavidista tulee kuningas Jerusalemissa; profeetat Natan ja Gad

1015 Salomosta tulee koko Israelin kuningas

991 Temppeli valmistuu

975 Salomon kuolema; kymmenen pohjoista heimoa nousevat kapinaan hänen poikaansa Rehabeamia vastaan ja Israel jakautuu

Tapahtumia Israelin osalta	Tapahtumia Juudan osalta	Tapahtumia Mormonin kirjan historiassa
975 Jerobeam Israelin kuninkaana		
	949 Egyptin kuninkaan Sisakin ryöstöretki Jerusalemiin	
875 Ahab hallitsee Samariassa pohjoista Israelia; profeetta Elia		
851 Elisa tekee suuria ihmetekoja		
792 Profeetta Aamos		
790 Profeetat Joona ja Hoosea		
	740 Jesajan profetoiminen alkaa (Rooman perustaminen; Nabonassar Babylonian kuninkaana 747; Tiglatpileser III Assyrian kuninkaana 747–734)	
	728 Hiskia Juudan kuninkaana (Salmanassar IV Assyrian kuninkaana)	
721 Pohjoisen valtakunnan tuho; kymmenen heimon joutuminen pakkosiirtolaisuuteen; profeetta Miika		
	642 Profeetta Nahum	
	628 Profeetat Jeremia ja Sefanja	

Tapahtumia Israelin osalta	Tapahtumia Juudan osalta	Tapahtumia Mormonin kirjan historiassa
	609 Profeetta Obadja; Daniel viedään vankina Babyloniaan (Ninive sortuu vuonna 606; Nebukadnessar Babylonian kuninkaana 604–561)	
		600 Lehi lähtee Jerusalemista
	598 Profeetta Hesekiel Babyloniassa; profeetta Habakuk; Sidkia Juudan kuninkaana	
		588 Mulek lähtee Jerusalemista luvattuun maahan
		588 Nefiläiset erkanevat lamanilaisista (588–570)
	587 Nebukadnessar valloittaa Jerusalemin	

Tapahtumia juutalaisten historiassa	Tapahtumia Mormonin kirjan historiassa
537 Kyyros antaa juutalaisille luvan palata Babyloniasta	
520 Profeetat Haggai ja Sakarja	
486 Ester	
458 Esra saa luvan uudistuksiin	
444 Nehemia nimitetään Juudan käskynhaltijaksi	
432 Profeetta Malakia	
	400 Jarom saa levyt
	360 Omni saa levyt
332 Aleksanteri Suuri valloittaa Syyrian ja Egyptin	
323 Aleksanteri kuolee	

Tapahtumia juutalaisten historiassa		Tapahtumia Mormonin kirjan historiassa	
277	Juutalaisten pyhien kirjoitusten kääntäminen kreikaksi (Septuaginta) alkaa		
167	Makkabilainen Mattitja kapinoi Syyriaa vastaan		
166	Juudas Makkabilaisesta tulee juutalaisten johtaja		
165	Temppeli puhdistetaan ja pyhitetään uudestaan; sen muistoksi vietettävän juhlan, hanukan, vietto alkaa		
161	Juudas Makkabilainen kuolee		
		148	Abinadi kärsii marttyyrikuoleman; Alma perustaa kirkon uudestaan nefiläisten keskuuteen
		124	Benjaminin jäähyväispuhe nefiläisille
		100	Alma nuorempi ja Moosian pojat aloittavat työnsä
		91	Tuomarien hallituskausi alkaa nefiläisten keskuudessa
63	Pompeius valloittaa Jerusalemin, makkabilaisten hallinto Israelissa päättyy ja Rooman valtakausi alkaa		
51	Kleopatra		
41	Herodes ja Fasael hallitsevat yhdessä Juudean neljännesruhtinaina		
37	Herodeksesta tulee Juudean kuningas		
31	Actiumin meritaistelu; Augustus Rooman keisarina 31 eKr. – 14 jKr.		
30	Kleopatra kuolee		
17	Herodes rakentaa temppelin uudelleen		
		6	Samuel Lamanilainen profetoi Kristuksen syntymästä

Tapahtumia kristillisessä historiassa		Tapahtumia Mormonin kirjan historiassa	
jKr.		jKr.	
	Jeesuksen Kristuksen syntymä		
30	Kristuksen palvelutyö alkaa		
33	Kristuksen ristiinnaulitseminen	33 tai 34	Ylösnoussut Kristus ilmestyy Amerikassa
35	Paavalin kääntyminen		
45	Paavalin ensimmäinen lähetysmatka		
58	Paavali lähetetään Roomaan		
61	Apostolien tekojen kertomus päättyy		
62	Rooman palo; Nero vainoaa kristittyjä		
70	Kristityt pakenevat Pellaan; Jerusalemin piiritys ja valloitus		
95	Domitianus vainoaa kristittyjä		
		385	Nefiläiskansakunta tuhoutuu
		421	Moroni kätkee levyt

EVANKELIUMIHARMONIA

Vapahtajan opetuksia Matteuksen, Markuksen, Luukkaan ja Johanneksen evankeliumeissa voidaan verrata keskenään ja myöhempien aikojen ilmoitukseen seuraavalla tavalla.

Tapahtuma	**Matteus**	**Markus**	**Luukas**	**Johannes**	**Myöhempien aikojen ilmoitus**
Jeesuksen sukuluettelot	1:1–17		3:23–38		
Johannes Kastajan syntymä			1:5–25, 57–58		
Jeesuksen syntymä	2:1–15		2:6–7		1. Nefi 11:18–20; 2. Nefi 17:14; Moosia 3:5–8; Alma 7:10; Hel. 14:5–12; 3. Nefi 1:4–22
Simeonin ja Hannan profetiat			2:25–39		
Temppelissä käynti (pääsiäisenä)			2:41–50		
Johanneksen palvelutyön alku	3:1, 5–6	1:4	3:1–3		OL 35:4; 84:27–28
Jeesuksen kaste	3:13–17	1:9–11	3:21–22	1:31–34	1. Nefi 10:7–10; 2. Nefi 31:4–21
Jeesuksen kiusaukset	4:1–11	1:12–13	4:1–13		
Johannes Kastajan todistus				1:15–36	OL 93:6–18, 26
Kaanan häät (Jeesuksen ensimmäinen ihmeteko)				2:1–11	
Ensimmäinen temppelin puhdistus				2:14–17	
Nikodemoksen käynti				3:1–21	
Samarialainen nainen kaivolla				4:1–42	
Nasaret torjuu Jeesuksen			4:16–30		
Kalastajia kutsutaan ihmisten kalastajiksi	4:18–22	1:16–20			

Tapahtuma	Matteus	Markus	Luukas	Johannes	Myöhempien aikojen ilmoitus
Kalaverkkojen ihmeellinen täyttyminen			5:1–11		
Kahdentoista apostolin kutsuminen ja asettaminen	10:1–4	3:13–19	6:12–16		1. Nefi 13:24–26, 39–41; OL 95:4
Vuorisaarna	5–7		6:17–49		3. Nefi 12–14
Herran rukous	6:5–15		11:1–4		3. Nefi 13:5–15
Lesken pojan herättäminen			7:11–15		
Nainen voitelee Jeesuksen			7:36–50		
Jeesuksen vertaukset ovat lyhyitä kertomuksia, joissa jotakin tavanomaista asiaa tai tapahtumaa verrataan johonkin totuuteen. Jeesus käytti vertauksia usein hengellisten totuuksien opettamiseen.					
Kylväjä	13:3–9, 18–23	4:3–9, 14–20	8:4–8, 11–15		
Rikkavilja	13:24–30, 36–43				OL 86:1–7
Sinapinsiemen	13:31–32	4:30–32	13:18–19		
Hapate	13:33		13:20–21		
Peltoon kätketty aarre	13:44				
Kallisarvoinen helmi	13:45–46				
Kalastajan nuotta	13:47–50				
Isäntä	13:51–52				
Armoton palvelija	18:23–35				
Hyvä paimen				10:1–21	3. Nefi 15:17–24
Laupias samarialainen			10:25–37		
Vaatimattomuus, pidot			14:7–11		
Suuret pidot			14:12–24		
Eksynyt lammas	Ks. myös 18:12–14		15:1–7		
Kadonnut raha			15:8–10		
Tuhlaajapoika			15:11–32		

Tapahtuma	Matteus	Markus	Luukas	Johannes	Myöhempien aikojen ilmoitus
Epärehellinen taloudenhoitaja			16:1–13		
Lasarus ja rikas mies			16:14–15, 19–31		
Väärämielinen tuomari			18:1–8		
Viinitarhan työmiehet	20:1–16	Ks. myös 10:31			
Palvelijoille uskotut rahat			19:11–27		
Kaksi poikaa	21:28–32				
Jumalattomat viinitarhan vuokraajat	21:33–46	12:1–12	20:9–19		
Kuninkaanpojan häät	22:1–14		vrt. 14:7–24		
Kymmenen morsiusneitoa	25:1–13		Ks. myös 12:35–36		OL 45:56–59
Talentit	25:14–30				
Lampaat ja vuohet	25:31–46				
Myrskyn tyynnyttäminen	8:23–27	4:35–41	8:22–25		
Pahojen henkien legioonan päästäminen sikoihin	8:28–34	5:1–20	8:26–29		
Jairoksen tyttären herättäminen	9:18–20, 23–26	5:21–24, 35–43	8:41–42, 49–56		
Verenvuodosta kärsivän naisen parantaminen	9:20–22	5:25–34	8:43–48		
Tehtävä kahdelletoista	10:5–42	6:7–13	9:1–6		OL 18
Viidentuhannen miehen ruokkiminen	14:16–21	6:33–44	9:11–17	6:5–14	
Jeesus kävelee veden päällä	14:22–33	6:45–52		6:15–21	
Elämän leipä -saarna				6:22–71	
Pietarin todistus Kristuksesta	16:13–16	8:27–29	9:18–21		

Tapahtuma	Matteus	Markus	Luukas	Johannes	Myöhempien aikojen ilmoitus
Pietarille luvataan valtakunnan avaimet	16:19				
Kirkastuminen; pappeuden avaimien antaminen	17:1–13	9:2–13	9:28–36		OL 63:20–21; 110:11–13
Seitsemänkymmenen opetuslapsen nimittäminen ja lähettäminen			10:1–12		OL 107:25, 34, 93–97; 124:138–140
Sokean parantaminen sapattina				9	
Lasaruksen herättäminen				11:1–53	
Kymmenen spitaalisen parantaminen			17:11–19		
Lasten siunaaminen	19:13–15	10:13–16	18:15–17		
Maria voitelee Kristuksen jalat	26:6–13	14:3–9		12:2–8	
Jeesus ratsastaa riemusaatossa Jerusalemiin	21:6–11	11:7–11	19:35–38	12:12–18	
Rahanvaihtajien ajaminen temppelistä	21:12–16	11:15–19	19:45–48		
Lesken ropo		12:41–44	21:1–4		
Jerusalemin hävitys ja toisen tulemisen merkit	24	13	21:5–38		OL 45:16–60; JS–M 1
Jeesuksen viimeinen pääsiäisateria; sakramentin asettaminen; ohjeita kahdelletoista apostolille; opetuslasten jalkojen pesu	26:14–32	14:10–27	22:1–20	13–17	
Jeesus on viinipuu				15:1–8	
Jeesuksen kärsiminen Getsemanessa	26:36–46	14:32–42	22:40–46	18:1	2. Nefi 9:21–22; Moosia 3:5–12; OL 19:1–24
Juudaksen kavallus	26:47–50	14:43–46	22:47–48	18:2–3	

Tapahtuma	Matteus	Markus	Luukas	Johannes	Myöhempien aikojen ilmoitus
Kuulustelu Kaifaksen edessä	26:57	14:53	22:54, 66–71	18:24, 28	
Kuulustelu Pilatuksen edessä	27:2, 11–14	15:1–5	23:1–6	18:28–38	
Kuulustelu Herodeksen edessä			23:7–12		
Jeesusta ruoskitaan ja pilkataan	27:27–31	15:15–20		19:1–12	
Ristiinnaulitseminen	27:35–44	15:24–33	23:32–43	19:18–22	Hel. 14:20–27; 3. Nefi 8:5–22; 10:9
Ylösnousemus	28:2–8	16:5–8	24:4–8		
Jeesus ilmestyy opetuslapsille		16:14	24:13–32, 36–51	20:19–23	
Jeesus ilmestyy Tuomaalle				20:24–29	
Taivaaseennouseminen		16:19–20	24:50–53		

VALITTUJA KOHTIA JOSEPH SMITHIN RAAMATUNKÄÄNNÖKSESTÄ

Seuraavassa on valittuja kohtia Joseph Smithin raamatunkäännöksestä (JSR), jonka hän teki kuningas Jaakon raamatunkäännöksen pohjalta. Herra innoitti profeetta Joseph Smithiä palauttamaan kuningas Jaakon raamatunkäännöksen tekstiin totuuksia, jotka olivat kadonneet tai muuttuneet alkuperäisten sanojen kirjoittamisen jälkeen. Nämä palautetut totuudet selvensivät oppia ja paransivat pyhien kirjoitusten ymmärrettävyyttä.

Koska Herra ilmoitti Joseph Smithille tiettyjä totuuksia, jotka alkuperäiset tekijät olivat kerran kirjoittaneet, Joseph Smithin raamatunkäännös on erilainen kuin kaikki muut raamatunkäännökset maailmassa. Sanaa *käännös* on käytetty tässä laajemmassa merkityksessä ja eri tavalla kuin yleensä, sillä Josephin käännös on enemmän ilmoitus kuin varsinainen käännös kielestä toiseen.

Joseph Smithin käännöksellä kuningas Jaakon raamatunkäännöksestä on yhtymäkohtia useisiin Opin ja liittojen lukuihin tai se mainitaan niissä (ks. luvut 37, 45, 73, 76, 77, 86, 91 ja 132). Myös Mooseksen kirja ja Joseph Smith – Matteus ovat otteita Joseph Smithin raamatunkäännöksestä.

Katso lisätietoja Joseph Smithin raamatunkäännöksestä Pyhien kirjoitusten oppaan artikkelista ”Joseph Smithin raamatunkäännös (JSR)”.

Seuraavassa esimerkissä tarkastellaan malliksi yhtä Joseph Smithin raamatunkäännöksen kohtaa.

Tämä lihavoitu viite on kohta Joseph Smithin raamatunkäännöksestä, jonka hän teki kuningas Jaakon raamatunkäännöksen pohjalta. Koska hänen käännöksensä palautti sanoja Raamatun tekstiin, jaenumerot saattavat poiketa sinun käyttämästäsi raamatunkäännöksestä.

JSR Matt. 4:1, 5–6, 8–9.
Vertaa Matt. 4:1, 5–6, 8–9; samanlaisia muutoksia tehtiin jakeisiin Luuk. 4:2, 5–11.

Tämä rinnakkaisviite viittaa Raamatussasi kohtaan, johon Joseph Smithin käännöstä tulisi verrata.

Jeesusta johdattaa Henki, ei Saatana.

Tämä selittää, mitä oppia Joseph Smith selvensi käännöksellään.

Tässä on teksti sellaisena kuin Joseph Smith sen käänsi. (Kursivointi on lisätty osoittamaan, kuinka teksti eroaa kuningas Jaakon raamatunkäännöksen sanamuodosta.)

1 Silloin Henki johdatti *Jeesuksen* autiomaahan olemaan *Jumalan kanssa.*

5 Sitten *Jeesus vietiin* ylös pyhään kaupunkiin ja *Henki* asetti hänet temppelin harjalle.

6 *Sitten Perkele tuli hänen luokseen ja sanoi:* Jos olet Jumalan Poika, heittäydy alas, sillä on kirjoitettu: Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta, ja he kantavat sinua käsillään, ettet loukkaa milloinkaan jalkaasi kiveen.

8 *Ja* vielä, *Jeesus oli Hengessä, ja se* vei hänet hyvin korkealle vuorelle ja näytti hänelle maail-

JSR 1. Moos. 1:1–8:18. Vertaa 1. Moos. 1:1–6:13.

Joseph Smith palautti tämän Raamatun tekstin, ja se on julkaistu Kallisarvoisen helmen kirjana Valittuja kohtia Mooseksen kirjasta.

JSR 1. Moos. 9:4–6. Vertaa 1. Moos. 8:20–22.

Vedenpaisumuksen jälkeen Nooa pyytää, ettei Herra enää kiroa maata.

4 Ja Nooa rakensi alttarin Herralle ja otti kaikkia puhtaita eläimiä ja kaikkia puhtaita lintuja ja uhrasi polttouhreja alttarilla *ja antoi kiitoksen Herralle ja riemuitsi sydämessään.*

5 *Ja Herra puhui Nooalle ja siunasi häntä.* Ja *Nooa* tunsi suloisen tuoksun, ja *hän* sanoi sydämessään:

6 *Minä huudan avuksi Herran nimeä, jotta hän* ei enää uudelleen kiroa maata ihmisen tähden, sillä ihmissydämen ajatukset ovat pahat nuoruudesta saakka; *ja jotta hän ei* enää uudelleen hävitä kaikkea elävää kuten *hän* on tehnyt, niin kauan kuin maa pysyy;

JSR 1. Moos. 9:10–15. Vertaa 1. Moos. 9:4–9.

Ihminen on tilivelvollinen eläinten ja ihmisten veren vuodattamisesta. Jumala vahvistaa Nooan ja tämän poikien kanssa saman liiton, jonka Hän teki Henokin kanssa.

10 Mutta *kaiken sen* lihan *veri, jonka minä olen antanut teille ravinnoksi, vuodatettakoon maahan, mikä vie siitä elämän, älkääkä* syökö *verta.*

11 Ja totisesti, *verta älköön vuodatettako, paitsi ravinnoksi, henkenne pelastukseksi; ja* jokaisen eläimen *veren* minä vaadin *teidän käsistänne.*

12 *Ja* joka ihmisen veren vuodattaa, hänen verensä ihminen vuodattakoon; *sillä ihmisen ei pidä vuodattaa ihmisen verta.*

13 *Sillä käskyn minä annan,* että jokaisen ihmisen veli *varjelkoon* ihmisen henkeä, sillä *omaksi* kuvakseni *minä olen* tehnyt ihmisen.

14 *Ja käskyn minä annan teille:* Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää, enentykää lukuisasti maan päällä ja lisääntykää siinä.

15 Ja Jumala puhui Nooalle ja hänen pojilleen, jotka olivat hänen kanssaan, sanoen: Ja minä, katso, minä *vahvistan* teidän kanssanne liittoni, *jonka minä tein isänne Henokin kanssa ja joka koskee* teidän jälkeläisiänne teidän jälkeenne.

JSR 1. Moos. 9:21–25. Vertaa 1. Moos. 9:16–17.

Jumala asettaa sateenkaaren taivaalle muistuttamaan liitostaan Henokin ja Nooan kanssa. Viimeisinä aikoina Esikoisen kirkon yleiskokous liittyy vanhurskaisiin maan päällä.

21 Ja kaari on oleva pilvessä; ja minä katson sitä, jotta muistaisin ikuisen liiton, *jonka tein isäsi Henokin kanssa; että kun ihmiset pitäisivät kaikki käskyni, Siion tulisi takaisin maan päälle, Henokin kaupunki, jonka minä olen temmannut ylös luokseni.*

22 *Ja tämä on minun ikuinen liittoni, että kun sinun jälkeläisesi ottavat vastaan totuuden ja katsovat ylöspäin, silloin Siion katsoo alaspäin ja kaikki taivaat järkkyvät riemusta ja maa vapisee ilosta;*

23 *ja Esikoisen kirkon yleiskokous*

laskeutuu taivaasta ja ottaa haltuunsa maan, ja sillä on sija, kunnes loppu tulee. Ja tämä on minun ikuinen liittoni, jonka minä tein isäsi Henokin kanssa.

24 *Ja kaari on oleva pilvessä, ja minä vahvistan sinun kanssasi liittoni, jonka olen tehnyt minun* ja *sinun* välillä, kaiken lihan jokaista elävää olentoa *varten,* joka *on oleva* maan päällä.

25 Ja Jumala sanoi Nooalle: Tämä on sen liiton merkki, jonka minä olen vahvistanut minun ja *sinun* välille; kaikkea lihaa *varten,* joka *on oleva* maan päällä.

JSR 1. Moos. 14:25–40. Vertaa 1. Moos. 14:18–20.

Melkisedek siunaa Abramia. Melkisedekin suurta palvelutyötä ja Melkisedekin pappeuden voimia ja siunauksia kuvataan.

25 *Ja Melkisedek korotti äänensä ja siunasi Abramia.*

26 *Nyt Melkisedek oli uskon mies, joka teki vanhurskauden tekoja; ja lapsena hän pelkäsi Jumalaa ja tukki leijonien kidat ja sammutti raivoavan tulen.*

27 *Ja siten, Jumalan hyväksymänä, hänet asetettiin ylipapiksi sen liiton järjestyksen mukaan, jonka Jumala oli tehnyt Henokin kanssa;*

28 *ja se oli Jumalan Pojan järjestyksen mukaan, joka järjestys ei tullut ihmisestä eikä ihmisen tahdosta, ei isästä eikä äidistä, ei päivien alusta eikä vuosien lopusta vaan Jumalasta;*

29 *ja se annettiin miehille hänen oman äänensä kutsusta, hänen oman tahtonsa mukaan, kaikille, jotka uskoivat hänen nimeensä.*

30 *Sillä Jumala oli vannonut Henokille ja hänen jälkeläisilleen valalla itsensä kautta, että jokaisella, joka asetettaisiin tämän järjestyksen ja kutsumuksen mukaan, olisi voima uskon kautta hajottaa vuoria, jakaa meriä, kuivata vesiä, kääntää ne juoksultaan,*

31 *uhmata kansakuntien sotajoukkoja, jakaa maa, katkaista jokainen side, seistä Jumalan luona, tehdä kaikki hänen tahtonsa mukaan, hänen käskynsä mukaan, alistaa ruhtinaskunnat ja vallat; ja tämä Jumalan Pojan tahdosta, Pojan, joka oli ennen maailman perustamista.*

32 *Ja ihmiset, joilla oli tämä usko ja jotka tulivat tähän Jumalan järjestykseen, muutettiin ja otettiin ylös taivaaseen.*

33 *Ja nyt, Melkisedek oli pappi tämän järjestyksen mukaan; sen tähden hän saavutti rauhan Salemissa ja häntä kutsuttiin Rauhanruhtinaaksi.*

34 *Ja hänen kansansa teki vanhurskauden tekoja ja saavutti taivaan ja etsi Henokin kaupunkia, jonka Jumala oli ottanut aikaisemmin erottaen sen maasta, koska hän oli varannut sen myöhempiä aikoja eli maailman loppua varten;*

35 *ja hän oli sanonut ja vannonut valalla, että taivaat ja maa tulevat yhteen; ja Jumalan poikia koetellaan ikään kuin tulella.*

36 *Ja tätä Melkisedekiä, joka näin oli vakiinnuttanut vanhurskauden, hänen kansansa kutsui taivaan kuninkaaksi eli toisin sanoen Rauhan kuninkaaksi.*

37 *Ja hän korotti äänensä, ja hän siunasi Abramia, koska hän oli*

ylipappi ja Jumalan varastohuoneen pitäjä,

38 *se, jonka Jumala oli nimittänyt ottamaan vastaan kymmenyksiä köyhiä varten.*

39 *Sen vuoksi Abram maksoi hänelle kymmenykset kaikesta, mitä hänellä oli, kaikista rikkauksista, jotka hän omisti ja joita Jumala oli antanut hänelle enemmän kuin hän tarvitsi.*

40 *Ja tapahtui, että Jumala siunasi Abramia ja antoi hänelle rikkauksia ja kunniaa ja maita ikuiseksi omaisuudeksi sen liiton mukaisesti, jonka hän oli tehnyt, ja sen siunauksen mukaisesti, jolla Melkisedek oli siunannut häntä.*

JSR 1. Moos. 15:9–12. Vertaa 1. Moos. 15:1–6.

Abraham saa tietää ylösnousemuksesta ja näkee näyn Jeesuksen palvelutyöstä kuolevaisuudessa.

9 *Ja Abram sanoi: Herra Jumala, kuinka annat tämän maan minulle ikuiseksi perinnöksi?*

10 *Ja Herra sanoi: Vaikka olisit kuollut, enkö minä silti pystyisi antamaan sen sinulle?*

11 *Ja jos kuolet, saat sen silti omaksesi, sillä tulee päivä, jolloin Ihmisen Poika elää; mutta kuinka hän voi elää, ellei hän ole kuollut? Hänet täytyy ensin tehdä eläväksi.*

12 *Ja tapahtui, että Abram katsoi tulevaisuuteen ja näki Ihmisen Pojan ajat ja iloitsi, ja hänen sielunsa löysi levon,* ja hän uskoi Herraan; ja *Herra* luki sen hänelle vanhurskaudeksi.

JSR 1. Moos. 17:3–12. Vertaa 1. Moos. 17:3–12.

Ihmiset eivät noudata evankeliumin toimituksia, kaste mukaan luettuna. Jumala selittää Abrahamille ympärileikkauksen liiton ja lasten vastuullisen iän.

3 Ja *tapahtui, että* Abram lankesi kasvoilleen *ja huusi avuksi Herran nimeä.*

4 Ja Jumala puhui hänen kanssaan ja sanoi: *Minun kansani on kulkenut harhaan minun käskyistäni eikä ole pitänyt minun toimituksiani, jotka minä annoin sen isille;*

5 *eikä se ole noudattanut minun voiteluani eikä hautausta eli kastetta, joista minä annoin sille käskyn,*

6 *vaan on kääntynyt pois käskystä ja ottanut päällensä lasten pesun ja vihmontaveren*

7 *ja on sanonut, että vanhurskaan Abelin veri vuodatettiin syntien tähden, eikä ole tiennyt, missä se on vastuullinen minun edessäni.*

8 *Mutta* mitä tulee *sinuun,* katso, *minä teen* liittoni sinun kanssasi, ja sinusta on tuleva monien kansojen isä.

9 *Ja tämän liiton minä teen, jotta sinun lapsesi tunnettaisiin kaikkien kansojen keskuudessa.* Älköön siis nimesi enää olko Abram, vaan nimesi olkoon Abraham, koska minä olen tehnyt sinusta kansojen paljouden isän.

10 Ja minä teen sinut sangen hedelmälliseksi, ja minä annan sinusta tulla kansoja, ja sinusta *ja sinun jälkeläisistäsi* on polveutuva kuninkaita.

11 Ja minä vahvistan *ympärileikkauksen liiton sinun kanssasi, ja se on oleva* minun liittoni minun ja sinun ja sinun jälkeläistesi välillä sinun jälkeesi heidän sukupolvissaan, *niin että voit tietää ikuisesti,*

etteivät lapset ole vastuullisia minun edessäni, ennen kuin he ovat kahdeksan vuotta vanhoja.

12 *Ja sinun tulee pitää tarkoin kaikki minun liittoni, joissa minä tein liiton sinun isiesi kanssa; ja sinun tulee pitää käskyt, jotka minä olen antanut sinulle omalla suullani, ja minä olen Jumala sinulle ja sinun jälkeläisillesi sinun jälkeesi.*

JSR 1. Moos. 17:23–24. Vertaa 1. Moos. 17:17–18.

Abraham riemuitsee Iisakin syntymää koskevasta profetiasta ja rukoilee Ismaelin puolesta.

23 Silloin Abraham lankesi kasvoilleen ja *riemuitsi* ja sanoi sydämessään: Lapsi on syntyvä satavuotiaalle, ja Saara, joka on yhdeksänkymmentä vuotta vanha, *on synnyttävä.*

24 Ja Abraham sanoi Jumalalle: Kunpa Ismael voisi elää *oikeamielisesti* sinun edessäsi!

JSR 1. Moos. 19:9–15. Vertaa 1. Moos. 19:8–10.

Loot vastustaa Sodoman jumalattomuutta, ja enkelit suojelevat häntä.

9 Ja he sanoivat *hänelle:* Pois tieltä! *Ja he vihastuivat hänelle.*

10 Ja he sanoivat *keskenään:* Tämä yksi *mies* tuli asumaan *keskuuteemme,* ja hän *pyrkii nyt* tuomitsemaan meitä; nyt me teemme *hänelle* pahemmin kuin heille.

11 *Sen vuoksi he sanoivat miehelle: Me otamme miehet ja myös tyttäresi, ja me teemme heille, niin kuin hyväksi näemme.*

12 *Nyt tämä oli Sodoman jumalattomuuden mukaista.*

13 Ja Loot sanoi: Katsokaa nyt, minulla on kaksi tytärtä, jotka eivät ole miehestä tienneet; sallikaa minun, rukoilen teitä, *vedota veljiini, ettei minun tarvitse tuoda* heitä ulos teille *ettekä te tee* heille, niin kuin teidän silmissänne hyvältä näyttää;

14 *sillä Jumala ei julista syyttömäksi palvelijaansa tässä asiassa; sallikaa minun sen vuoksi vedota veljiini tämän ainoan kerran, että* näille miehille ette mitään tee, *että heillä olisi rauha minun talossani;* sillä sen tähden he tulivat minun kattoni varjoon.

15 *Ja he vihastuivat Lootiin* ja miltei mursivat oven, mutta *Jumalan enkelit, jotka olivat pyhiä miehiä,* ojensivat kätensä ja vetivät Lootin taloon luoksensa ja sulkivat oven.

JSR 1. Moos. 21:31–32. Vertaa 1. Moos. 21:32–34.

Abraham palvelee ikuista Jumalaa.

31 Silloin Abimelek ja Pikol, hänen sotaväkensä päällikkö, nousivat, *ja he istuttivat lehdon Beersebaan ja huusivat siellä avuksi Herran nimeä;* ja he palasivat filistealaisten maahan.

32 Ja Abraham *palveli ikuista Jumalaa ja* asui filistealaisten maassa kauan.

JSR 1. Moos. 48:5–11. Vertaa 1. Moos. 48:5–6.

Efraimista ja Manassesta tulee Israelin heimoja. Kuten Joosef muinoin pelasti perheensä ajallisesti, samoin hänen jälkeläisensä pelastavat Israelin hengellisesti myöhempinä aikoina.

5 Ja nyt, kahdesta pojastasi Efraimista ja Manassesta, jotka syntyivät sinulle Egyptin maassa,

ennen kuin minä tulin luoksesi Egyptiin; *katso, he* ovat minun, *ja isieni Jumala siunaa heitä; aivan* kuin Ruubenia ja Simeonia heitä *siunataan, sillä he ovat* minun; *sen vuoksi heitä kutsutaan minun nimeni mukaan. (Sen tähden heitä kutsuttiin Israeliksi.)*

6 Ja lapsesi, jotka syntyvät sinulle heidän jälkeensä, ovat sinun, ja heitä kutsuttakoon veljiensä nimen mukaan perintömaassaan *heimojen keskuudessa; sen tähden heitä kutsuttiin Manassen ja Efraimin heimoiksi.*

7 *Ja Jaakob sanoi Joosefille: Kun isieni Jumala ilmestyi minulle Lusissa Kanaaninmaassa, hän vannoi minulle, että hän antaisi minulle ja minun jälkeläisilleni maan ikuiseksi omaisuudeksi.*

8 *Sen tähden, oi poikani, hän on siunannut minua herättämällä sinut palvelijaksi minulle, pelastamalla huonekuntani kuolemalta;*

9 *pelastamalla kansani, sinun veljesi, nälänhädästä, joka oli ankarana maassa; sen vuoksi isiesi Jumala siunaa sinua ja kupeidesi hedelmää, niin että he tulevat siunatuiksi yli veljiesi ja yli isäsi huonekunnan;*

10 *sillä sinä olet voittanut, ja isäsi huonekunta on kumartanut sinua, aivan niin kuin sinulle näytettiin, ennen kuin veljiesi kädet myivät sinut Egyptiin; sen vuoksi veljesi kumartavat sinua polvesta polveen, kupeidesi hedelmää ikuisesti;*

11 *sillä sinä olet oleva valona kansalleni vapauttaaksesi sen sen vankeuden päivänä orjuudesta ja tuodaksesi sille pelastuksen, kun se on kokonaan painunut maahan synnin alla.*

JSR 1. Moos. 50:24–38. Vertaa 1. Moos. 50:24–26; 2. Nefi 3:4–22.

Egyptiin viety Joosef profetoi, että Mooses vapauttaa Israelin Egyptin orjuudesta, että Joosefin jälkeläisten oksa johdatetaan kaukaiseen maahan, jossa sitä muistetaan Herran liitoissa, että Jumala kutsuu myöhempinä aikoina Joosef-nimisen profeetan liittämään yhteen Juudan ja Joosefin aikakirjat ja että Aaron palvelee Mooseksen puhemiehenä.

24 Ja Joosef sanoi veljilleen: Minä kuolen *ja menen isieni luokse; ja minä menen hautaani iloiten. Isäni Jaakobin Jumala olkoon teidän kanssanne vapauttaakseen teidät ahdingosta orjuutenne päivinä; sillä Herra on puhutellut minua, ja minä olen saanut Herralta lupauksen, että minun kupeideni hedelmästä Herra Jumala herättää vanhurskaan oksan kupeistani; ja sinulle, jonka minun Isäni Jaakob on nimittänyt Israeliksi, profeetan (ei Messiasta, jota kutsutaan Siloksi); ja tämä profeetta vapauttaa minun kansani Egyptistä sinun orjuutesi päivinä.*

25 *Ja tapahtuu, että se hajotetaan uudestaan; ja oksa taitetaan pois ja viedään kaukaiseen maahan; kuitenkin sitä muistetaan Herran liitoissa, kun Messias tulee, sillä hänet ilmaistaan sille myöhempinä aikoina voiman Hengessä ja hän tuo sen pimeydestä ulos valoon, pimeyden kätköstä ja vankeudesta vapauteen.*

26 *Herra Jumalani herättää näkijän, joka on valittu näkijä kupeideni hedelmälle.*

27 *Näin sanoo isieni Herra*

Jumala minulle: Valitun näkijän minä herätän sinun kupeidesi hedelmästä, ja häntä pidetään suuressa arvossa sinun kupeidesi hedelmän keskuudessa; ja hänelle minä annan käskyn, että hänen tulee tehdä työ sinun kupeidesi hedelmälle, hänen veljilleen.

28 *Ja hän saattaa heidät niiden liittojen tuntemukseen, jotka minä olen tehnyt sinun isiesi kanssa; ja hän tekee minkä tahansa työn, jonka minä käsken hänen tehdä.*

29 *Ja minä teen hänet suureksi silmissäni, sillä hän tekee minun työtäni; ja hän on oleva suuri niin kuin se, jonka minä sanoin herättäväni sinulle päästääkseni kansani, oi Israelin huone, Egyptin maasta; sillä näkijän minä herätän päästämään kansani Egyptin maasta; ja häntä kutsutaan Moosekseksi. Ja tästä nimestä hän tietää, että hän on sinun huonettasi, sillä kuninkaan tytär hoivaa häntä ja häntä kutsutaan hänen pojakseen.*

30 *Ja vielä, näkijän minä herätän sinun kupeidesi hedelmästä, ja hänelle minä annan voiman tuoda esiin sanani sinun kupeidesi jälkeläisille; eikä ainoastaan tuodakseen esiin minun sanani, sanoo Herra, vaan saadakseen heidät vakuuttuneiksi sanastani, joka on jo lähtenyt heidän keskuuteensa viimeisinä aikoina;*

31 *sen tähden sinun kupeidesi hedelmä kirjoittaa ja Juudan kupeiden hedelmä kirjoittaa; ja se, minkä sinun kupeidesi hedelmä kirjoittaa, sekä se, minkä Juudan kupeiden hedelmä kirjoittaa, kasvavat yhteen väärien oppien häpeään saattamiseksi ja kiistojen laannuttamiseksi ja rauhan vahvistamiseksi sinun kupeidesi hedelmän keskuudessa ja sen saattamiseksi isiensä tuntemukseen myöhempinä aikoina; sekä minun liittojeni tuntemukseen, sanoo Herra.*

32 *Ja heikkoudesta hänet tehdään vahvaksi sinä aikana, jolloin minun työni lähtee maailmaan kaiken kansani keskuuteen, työ, joka palauttaa ne, jotka ovat Israelin huonetta, viimeisinä aikoina.*

33 *Ja tuota näkijää minä siunaan, ja ne, jotka pyrkivät tuhoamaan hänet, saatetaan häpeään; sillä tämän lupauksen minä annan sinulle; sillä minä muistan sinut polvesta polveen; ja hänelle annetaan nimeksi Joosef, ja se on hänen isänsä nimen mukaan; ja hän on sinun kaltaisesi; sillä se, mitä Herra tuo julki hänen kätensä kautta, tuo minun kansani pelastukseen.*

34 *Ja Herra vannoi Joosefille, että hän varjelisi hänen jälkeläisiään ikuisesti, ja sanoi: Minä herätän Mooseksen, ja sauva on hänen kädessänsä, ja hän kokoaa yhteen minun kansani, ja hän johtaa sitä kuin katrasta, ja hän lyö Punaisenmeren vesiä sauvallansa.*

35 *Ja hänellä on tuomio, ja hän kirjoittaa Herran sanan. Eikä hän puhu monia sanoja, sillä minä kirjoitan hänelle lakini oman käteni sormella. Ja minä teen hänelle puhemiehen, ja hänelle annetaan nimeksi Aaron.*

36 *Ja se tehdään sinullekin viimeisinä aikoina, aivan niin kuin olen vannonut. Sen tähden* Joosef sanoi veljilleen: Jumala totisesti muistaa teidät ja vie teidät pois tästä maasta maahan, jonka hän

vannoi antavansa Abrahamille ja Iisakille ja Jaakobille.

37 Ja Joosef *vahvisti monta muutakin asiaa veljilleen ja* vannotti valan Israelin lapsilla ja sanoi heille: Jumala totisesti muistaa teidät, ja viekää minun luuni täältä ylös.

38 Niin Joosef kuoli, *kun hän oli* satakymmenen vuotta vanha; ja hänet palsamoitiin ja pantiin arkkuun Egyptissä; *eivätkä Israelin lapset antaneet haudata häntä, jotta hänet voitaisiin viedä ylös ja panna hautakammioon isänsä viereen. Ja näin he muistivat valan, jonka he olivat vannoneet hänelle.*

JSR 2. Moos. 4:21. Vertaa 2. Moos. 4:21; 7:3, 13; 9:12; 10:1, 20, 27; 11:10; 14:4, 8, 17; 5. Moos. 2:30.

Herra ei ole vastuussa faraon sydämen kovuudesta. Katso myös JSR 2. Moos. 7:3, 13; 9:12; 10:1, 20, 27; 11:10; 14:4, 8, 17. Kustakin kohdasta ilmenee, kun ne käännetään oikein, että farao kovetti itse sydämensä.

21 Ja Herra sanoi Moosekselle: Kun menet palataksesi Egyptiin, katso, että teet faraon edessä kaikki ne ihmeet, jotka minä olen pannut käteesi, *niin minä annan sinun menestyä;* mutta *farao* kovettaa sydämensä, *eikä* hän päästä kansaa lähtemään.

JSR 2. Moos. 4:24–27. Vertaa 2. Moos. 4:24–27.

Kun Herra uhkaa surmata Mooseksen, koska tämä ei ole ympärileikannut poikaansa, Sippora pelastaa Mooseksen hengen suorittamalla toimituksen itse. Mooses tunnustaa syntinsä.

24 Ja tapahtui, *että Herra ilmestyi hänelle, kun hän oli* matkan varrella majatalon *luona. Herra oli vihoissaan Moosekselle, ja hänen kätensä oli lankeamaisillaan hänen ylleen* surmatakseen hänet, *sillä hän ei ollut ympärileikannut poikaansa.*

25 Silloin Sippora otti terävän kiven ja *ympärileikkasi* poikansa ja heitti *kiven* hänen jalkojensa juureen ja sanoi: Varmasti *sinä olet* minun veriylkäni.

26 *Ja Herra säästi Mooseksen ja* antoi hänen mennä, *koska Sippora, hänen vaimonsa, ympärileikkasi lapsen. Ja* Sippora sanoi: Sinä olet veriylkä. *Ja Mooses oli häpeissään ja kätki kasvonsa Herralta ja sanoi: Minä olen tehnyt syntiä Herran edessä.*

27 Ja Herra sanoi Aaronille: Mene autiomaahan Moosesta vastaan, ja hän meni ja tapasi hänet Jumalan vuorella – *vuorella, jossa Jumala ilmestyi hänelle;* ja *Aaron* suuteli häntä.

JSR 2. Moos. 18:1. Vertaa 2. Moos. 18:1.

Jetro on ylipappi.

1 Kun Jetro, Midianin *ylipappi,* Mooseksen appi, kuuli kaikesta, mitä Jumala oli tehnyt Mooseksen ja Israelin, kansansa, hyväksi, ja että Herra oli tuonut Israelin pois Egyptistä,

JSR 2. Moos. 22:18. Vertaa 2. Moos. 22:17.

Murhaajat eivät saa elää.

18 Älä anna *murhaajan* elää.

JSR 2. Moos. 32:14. Vertaa 2. Moos. 32:14.

Herra säästää israelilaiset, jotka tekevät parannuksen.

14 Ja Herra *sanoi Moosekselle: Jos he tekevät parannuksen* siitä pahasta, mitä *he ovat tehneet, minä säästän heidät ja käännän pois ankaran vihani; mutta, katso, sinä langetat tuomion kaikkien niiden ylle, jotka eivät tee parannusta tästä pahasta tänä päivänä. Sen tähden, katso, että teet tämän, mitä olen käskenyt sinua, tai minä toteutan kaiken, mitä olin* aikonut tehdä *minun* kansalleni.

JSR 2. Moos. 33:20, 23. Vertaa 2. Moos. 33:20, 23.

Kukaan syntinen ihminen ei voi nähdä Jumalan kasvoja ja jäädä eloon.

20 Ja hän sanoi *Moosekselle:* Sinä et voi nähdä minun kasvojani *tällä kertaa, jottei minun vihani syttyisi sinuakin kohtaan ja jotta en hävittäisi sinua ja kansaasi;* sillä ei kukaan *heidän keskuudessaan* saa nähdä minua *tällä kertaa* ja elää, *sillä he ovat tavattoman syntisiä. Eikä kukaan syntinen ihminen ole milloinkaan saanut, eikä kukaan syntinen ihminen milloinkaan saakaan nähdä minun kasvojani ja elää.*

23 Ja minä otan pois käteni, ja sinä saat nähdä selkäpuoleni, mutta minun kasvojani ei saada nähdä *kuten muulloin, sillä minä olen vihainen kansalleni Israelille.*

JSR 2. Moos. 34:1–2, 14. Vertaa 2. Moos. 34:1–2, 14; OL 84:21–26.

Jumala kirjoittaa lain uudestaan Mooseksen valmistamiin kivitauluihin mutta ottaa Israelin lapsilta pois Melkisedekin pappeuden ja sen toimitukset. Hän antaa heille sen sijaan lihallisten käskyjen lain.

1 Ja Herra sanoi Moosekselle: Veistä itsellesi *toiset* kaksi taulua kivestä, ensimmäisten kaltaiset, niin minä kirjoitan *niihinkin lain* sanat *sen mukaan kuin ne kirjoitettiin* ensiksi tauluihin, jotka sinä rikoit; *mutta se ei ole ensimmäisten mukaan, sillä minä otan pappeuden pois heidän keskuudestaan; sen tähden minun pyhä järjestykseni ja sen toimitukset eivät käy heidän edellään; sillä minä itse en käy heidän keskellään, etten hävittäisi heitä.*

2 *Mutta minä annan heille lain kuten ensiksi, mutta se on lihallisen käskyn lain mukaan; sillä minä olen vannonut vihassani, että he eivät pääse minun luokseni, minun lepooni vaelluksensa aikana. Tee sen tähden, niin kuin minä olen käskenyt sinua,* ja ole valmiina aamulla, ja tule aamulla ylös Siinainvuorelle ja tule sinne minun eteeni, vuoren huipulle.

Jehova on yksi nimi, jolla Vanhan testamentin ihmiset tuntevat Herran Jeesuksen Kristuksen.

14 Älä palvele mitään muuta jumalaa; sillä Herra, jonka nimi on *Jehova,* on kiivas Jumala.

JSR 5. Moos. 10:2. Vertaa 5. Moos. 10:2.

Ensimmäisissä tauluissa Jumala ilmoittaa pyhän pappeuden ikuisen liiton.

2 Ja minä kirjoitan tauluihin sanat, jotka olivat ensimmäisissä tauluissa, jotka sinä rikoit, *paitsi pyhän pappeuden ikuisen liiton sanoja,* ja pane sinä ne arkkuun.

JSR 1. Sam. 16:14–16, 23. Vertaa 1. Sam. 16:14–16, 23. Samanlaisia muutoksia tehtiin jakeisiin 1. Sam. 18:10 ja 19:9.

Sauliin tuleva paha henki ei ole Herrasta.

14 Mutta Herran Henki poistui Saulista, ja paha henki, *joka ei ollut* Herrasta, vaivasi häntä.

15 Ja Saulin palvelijat sanoivat hänelle: Katso nyt, paha henki, *joka ei ole* Jumalasta, vaivaa sinua.

16 Antakoon nyt herramme palvelijoillensa, jotka ovat edessäsi, käskyn etsiä mies, joka soittaa taitavasti harppua; ja tapahtuu, että kun paha henki, *joka ei ole* Jumalasta, tulee sinuun, hän soittaa kädellään ja sinun tulee hyvä olla.

23 Ja tapahtui, että kun paha henki, *joka ei ollut* Jumalasta, tuli Sauliin, Daavid otti harpun ja soitti kädellään; niin Saul virkistyi ja hänen oli hyvä olla, ja paha henki poistui hänestä.

JSR 2. Sam. 12:13. Vertaa 2. Sam. 12:13.

Jumala ei poista Daavidin vakavaa syntiä.

13 Ja Daavid sanoi Natanille: Olen tehnyt syntiä Herraa vastaan. Ja Natan sanoi Daavidille: *Eikä* Herra ole poistanut syntiäsi, *niin ettet* kuole.

JSR 1. Aik. 21:15. Vertaa 1. Aik. 21:15.

Jumala estää enkeliä hävittämästä Jerusalemia.

15 Ja Jumala lähetti enkelin Jerusalemiin hävittämään sen. *Ja enkeli ojensi kätensä Jerusalemin ylle hävittääkseen sen; ja Jumala sanoi enkelille: Pysäytä nyt kätesi, jo riittää; sillä* kun enkeli oli aloittamassa hävitystä, Herra katsoi *Israelia ja näki, että* tämä teki parannuksen tekemästään pahasta; *sen tähden Herra pysäytti* hävityksen enkelin, *kun tämä* seisoi jebusilaisen Araunan puimatantereen kohdalla.

JSR 2. Aik. 18:22. Vertaa 2. Aik. 18:22.

Herra ei pane valheen henkeä profeettojen suuhun.

22 Nyt sen tähden, katso, Herra on *löytänyt* valheen hengen näiden profeettojesi suusta, ja Herra on puhunut pahaa sinua vastaan.

JSR Ps. 11:1–5. Vertaa Ps. 11:1–5.

Viimeisinä päivinä vanhurskaat pakenevat Herran vuorelle. Kun Herra tulee, hän on hävittävä jumalattomat ja lunastava vanhurskaat.

1 *Sinä päivänä sinä tulet, oi Herra; ja* minä turvaan *sinuun. Sinä sanot kansallesi, sillä minun korvani on kuullut sinun äänesi; sinä sanot jokaiselle* sielulle: Pakene *minun* vuorelleni; *ja vanhurskaat pakenevat kuin* lintu, *joka päästetään linnustajan ansasta.*

2 Sillä jumalattomat jännittävät joustaan; katso, he panevat nuolensa valmiiksi jänteelle, jotta he voivat salaa ampua oikeamielisiä sydämeen *hävittääkseen heidän perustuksensa.*

3 *Mutta jumalattomien* perustukset hävitetään, *ja* mitä *he* voivat tehdä?

4 *Sillä* Herra, *kun hän tulee* pyhään temppeliinsä, *istumaan Jumalan* valtaistuimella taivaassa,

hänen silmänsä *lävistävät jumalattomat.*

5 Hänen silmänsä *tutkivat* ihmislapsia, *ja hän on lunastava vanhurskaat, ja heitä koetellaan.* Herra *rakastaa* vanhurskaita, mutta jumalattomia ja niitä, jotka rakastavat väkivaltaa, hänen sielunsa vihaa.

JSR Ps. 14:1–7. Vertaa Ps. 14:1–7.

Psalmin kirjoittaja näkee, että totuus menetetään viimeisinä aikoina, ja odottaa innokkaasti Siionin perustamista.

1 Mieletön on sanonut sydämessään: *Ei ole ihmistä, joka on nähnyt Jumalan. Koska hän ei näytä itseään meille, sen tähden* Jumalaa ei ole. *Katso,* he ovat turmeltuneita; he ovat tehneet iljettäviä tekoja, *eikä kukaan heistä* tee hyvää.

2 *Sillä* Herra katsoi alas taivaasta ihmislapsiin *ja sanoi äänellään palvelijalleen: Etsi ihmislasten keskuudessa* nähdäksesi, *onko* ketään, joka *ymmärtää* Jumalaa. *Ja hän avasi suunsa Herralle ja sanoi: Katso kaikkia näitä, jotka sanovat olevansa sinun.*

3 *Herra vastasi ja sanoi:* He kaikki ovat menneet harhaan, kaikista heistä on tullut saastaisia. *Ei voi nähdä heissä* ketään, joka *tekee* hyvää, ei, ei yhtäkään.

4 *Heillä on opettajinaan vain* pahuuden tekijöitä, *eivätkä he* mitään tiedä. *He ovat niitä,* jotka syövät minun kansaani. He syövät leipää, eivätkä huuda Herran puoleen.

5 He *ovat* suuren pelon vallassa, sillä Jumala *asuu* vanhurskaiden sukupolven keskuudessa. *Hän on köyhien neuvo, koska he häpeävät jumalattomia ja pakenevat Herran luo turvaan.*

6 *He häpeävät* köyhän neuvoa, koska Herra on hänen turvansa.

7 Kunpa *Siion perustettaisiin taivaasta,* Israelin pelastus! *Oi Herra, milloin perustat Siionin?* Kun Herra tuo kansansa takaisin vankeudesta, Jaakob riemuitsee, Israel iloitsee.

JSR Ps. 24:7–10. Vertaa Ps. 24:7–10.

Kirkkauden kuningas lunastaa kansansa tulemisessaan.

7 Nostakaa päänne, oi te *Jaakobin sukupolvet,* ja olkaa ylennettyinä, *ja* Herra, väkevä ja voimallinen, taistelussa voimallinen Herra, joka on kirkkauden kuningas, *vahvistaa teitä iäti.*

8 *Ja hän käärii pois taivaat ja tulee alas lunastamaan kansansa, tekemään teistä ikuisen nimen, vahvistamaan teidät ikuiselle kalliollensa.*

9 Nostakaa päänne, oi te *Jaakobin sukupolvet;* nostakaa *päänne,* te ikuiset *sukupolvet,* niin *Herra Sebaot, kuninkaiden Kuningas,*

10 *nimittäin* kirkkauden kuningas, tulee *luoksenne ja lunastaa kansansa ja vahvistaa sitä vanhurskaudessa.* Sela.

JSR Ps. 109:4. Vertaa Ps. 109:4.

Meidän tulee rukoilla vastustajiemme puolesta.

4 *Ja* rakkaudestani *huolimatta* he ovat minun vastustajiani; *kuitenkin* minä *rukoilen jatkuvasti heidän puolestaan.*

JSR Jes. 29:1–8. Vertaa Jes. 29:1–8.

Sanomia, joita muinaiset profeetat saarnasivat aiemmin Jerusalemissa, saarnataan myöhempinä aikoina Mormonin kirjasta, joka on tullut esiin "maasta".

1 Voi Ariel, Ariel, kaupunki, jossa Daavid asui! Lisätkää vuoteen vielä vuosi; surmatkoot he uhrieläimet.

2 Kuitenkin minä panen sinut ahtaalle, Ariel, ja on oleva tuskaa ja surua; *sillä näin on Herra sanonut minulle:* Näin on käyvä Arielille;

3 *että* minä *Herra* leiriydyn *häntä* vastaan hänen ympärilleen, ja minä saarran *hänet* piiritystornein ja minä pystytän linnakkeet *häntä* vastaan.

4 Ja *hän vaipuu* maahan, ja hän *puhuu* maasta, ja *hänen* puheensa kuuluu vaimeana tomusta; ja *hänen* äänensä on kuin sen, jossa on vainajahenki, maasta, ja *hänen* puheensa kuiskaa tomusta.

5 Lisäksi *hänen* vihollistensa paljous on kuin hienoa hiekkaa, ja kauhistuttavien paljous on kuin akanat, jotka lentävät pois; niin on käyvä yhtäkkiä, arvaamatta.

6 *Sillä* Herra Sebaot *rankaisee heitä* ukkosella ja maanjäristyksellä ja suurella pauhulla, myrskyllä ja rajuilmalla ja ahnaalla tulenlieskalla.

7 Ja niiden kaikkien kansojen paljous, jotka taistelevat Arielia vastaan, kaikkien, jotka taistelevat häntä ja hänen aseitaan vastaan ja jotka ahdistavat häntä, on oleva kuin uni yöllisestä näystä.

8 *Niin, heidän käy* kuin nälkäisen, *joka* uneksii, ja katso, hän syö, mutta hän herää ja hänen sielunsa on tyhjä; tai *kuin* janoisen, *joka* uneksii, ja katso, hän juo, mutta hän herää, ja katso, hän on voimaton, ja hänen sielullaan on jano. *Niin, näin* on käyvä niiden kaikkien kansojen paljouden, jotka taistelevat Siionin vuorta vastaan.

JSR Jes. 42:19–23. Vertaa Jes. 42:19–22.

Herra lähettää palvelijansa opettamaan niitä, jotka eivät halua nähdä tai kuulla totuutta. Ne, jotka kuulevat ja ovat kuuliaisia, tehdään täydellisiksi.

19 *Sillä minä lähetän palvelijani teidän luoksenne, jotka olette sokeita; niin, sanansaattajan avaamaan sokeiden silmät ja aukaisemaan kuurojen korvat;*

20 *ja heidät tehdään täydellisiksi heidän sokeudestaan huolimatta, jos he kuulevat sanansaattajaa,* Herran palvelijaa.

21 *Sinä olet kansa,* joka näkee paljon, mutta sinä et havaitse; avaat korvat *kuulemaan, mutta* et kuule.

22 Herra *ei* ole mieltynyt *sellaiseen kansaan, mutta* vanhurskautensa tähden hän tekee lain suureksi ja kunnioitettavaksi.

23 *Sinä olet* ryöstetty ja rosvottu kansa; *vihollisesi,* he kaikki, *ovat* pyydystäneet *sinut* kuoppiin, ja he *ovat kätkeneet sinut* vankiloihin; he *ovat ottaneet sinut* ryöstösaaliiksi, eikä kukaan vapauta; rosvojen saaliiksi, eikä kukaan sano: Palauta.

JSR Jer. 26:13. Vertaa Jer. 26:13.

Herra ei tee parannusta; ihmiset tekevät.

13 Ja nyt, kääntykää teiltänne ja teoistanne ja totelkaa Herran, teidän Jumalanne, ääntä *ja tehkää parannus,* niin Herra *kääntää pois* sen pahan, jonka hän on julistanut teitä vastaan.

JSR Aam. 7:3. Vertaa Aam. 7:3.

Herra ei tee parannusta; ihmiset tekevät.

3 *Ja* Herra *sanoi Jaakobista: Jaakob tekee* tästä *parannuksen. Sen tähden minä en täysin hävitä häntä,* sanoo Herra.

JSR Matt. 3:4–6. Vertaa Matt. 2:4–6.

Profeetat ennustivat, että Betlehem olisi Messiaan syntymäpaikka.

4 Ja kun hän oli kutsunut koolle kaikki kansan ylipapit ja lainopettajat, hän vaati heiltä *vastausta kysyen: Missä on se paikka, josta profeetat ovat kirjoittaneet ja jossa* Kristuksen oli määrä syntyä? *Sillä hän pelkäsi suuresti, kuitenkaan hän ei uskonut profeettoja.*

5 Ja he vastasivat hänelle: *Profeetat ovat kirjoittaneet, että hänen oli määrä syntyä* Juudean Betlehemissä, sillä näin *he ovat sanoneet:*

6 *Herran sana tuli meille sanoen:* Ja sinä Betlehem, *joka sijaitset* Juudean maassa, *sinussa, joka* et ole vähäisin Juudean valtiaista, *syntyy valtias;* sillä sinusta on lähtevä *Messias,* joka on *pelastava* kansani Israelin.

JSR Matt. 3:24–26. Vertaa Matt. 2:23.

Jeesus varttuu ja odottaa Herralta palvelutyönsä alkamista.

24 *Ja tapahtui, että Jeesus kasvoi veljiensä kanssa ja varttui voimakkaaksi ja odotti Herralta palvelutyönsä ajan tulemista.*

25 *Ja hän palveli isänsä alaisena, eikä hän puhunut kuten muut ihmiset, eikä häntä voitu opettaa, sillä hän ei tarvinnut kenenkään ihmisen opetusta.*

26 *Ja monen vuoden jälkeen hänen palvelutyönsä hetki lähestyi.*

JSR Matt. 3:34–36. Vertaa Matt. 3:8–9.

Ne, jotka hylkäsivät Johannes Kastajan sanoman, hylkäsivät Kristuksen. Jumala voi tehdä liittokansan niistä, jotka eivät kuulu Israeliin.

34 *Miksi te ette ota vastaan hänen saarnaamistaan, jonka Jumala on lähettänyt? Ellette te ota tätä vastaan sydämeenne, te ette ota vastaan minua; ja ellette te ota vastaan minua, te ette ota vastaan häntä, josta minut on lähetetty todistamaan, ettekä te voi peitellä syntejänne.*

35 *Tehkää sen tähden parannus ja* tuottakaa hedelmää, josta parannuksenne näkyy!

36 Älkää luulko, että voitte ajatella: *Me olemme Abrahamin lapsia, ja vain meillä on voima herättää jälkeläisiä isällemme Abrahamille,* sillä minä sanon teille, että Jumala pystyy näistä kivistä herättämään lapsia Abrahamille.

JSR Matt. 3:38–40. Vertaa Matt. 3:11–12.

Johannes Kastaja todistaa, että Jeesuksella on valta kastaa Pyhällä Hengellä ja tulella.

38 Minä tosiaan kastan teidät vedellä *tehtyänne* parannuksen; *ja kun tulee hän, josta minä todistan, joka on* väkevämpi kuin minä,

jonka kenkiä en ole kelvollinen käyttämään *(eli jonka paikkaa en pysty täyttämään), kuten olen sanonut, minä tosiaan kastan teidät ennen kuin hän tulee, jotta kun hän tulee, hän voi* kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella.

39 *Ja juuri hänestä minä todistan,* jolla on *oleva* kädessään viskain, ja hän on perusteellisesti puhdistava puimatantereensa ja kokoava vehnänsä aittaan, mutta *oman aikansa täyttyessä* on polttava ruumenet sammumattomalla tulella.

40 *Näin tuli Johannes saarnaamaan ja kastamaan Jordanvirrassa; todistaen, että hänellä, joka tulisi hänen jälkeensä, olisi valta kastaa Pyhällä Hengellä ja tulella.*

JSR Matt. 3:43–46. Vertaa Matt. 3:15–17.

Johannes kastaa Jeesuksen upottamalla, näkee Pyhän Hengen laskeutuvan kyyhkysen tavoin ja kuulee Isän äänen.

43 Ja Jeesus sanoi vastaten hänelle: Salli *minun saada kaste sinulta,* sillä näin meidän kuuluu täyttää kaikki vanhurskaus. Silloin hän salli sen hänelle.

44 *Ja Johannes meni alas veteen ja kastoi hänet.*

45 Ja Jeesus, kun hänet oli kastettu, nousi heti ylös vedestä; *ja Johannes näki,* ja katso, taivaat aukenivat hänelle ja hän näki Jumalan Hengen laskeutuvan kyyhkysen tavoin ja asettuvan *Jeesuksen* päälle.

46 Ja katso, *hän kuuli* äänen taivaasta sanovan: Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt. *Kuule häntä.*

JSR Matt. 4:1, 5–6, 8–9. Vertaa Matt. 4:1, 5–6, 8–9; samanlaisia muutoksia tehtiin jakeisiin Luuk. 4:2, 5–11.

Jeesusta johdattaa Henki, ei Saatana.

1 Silloin Henki johdatti *Jeesuksen* autiomaahan olemaan *Jumalan kanssa.*

5 Sitten *Jeesus vietiin* ylös pyhään kaupunkiin ja *Henki* asetti hänet temppelin harjalle.

6 *Sitten Perkele tuli hänen luokseen ja sanoi:* Jos olet Jumalan Poika, heittäydy alas, sillä on kirjoitettu: Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta, ja he kantavat sinua käsillään, ettet loukkaa milloinkaan jalkaasi kiveen.

8 *Ja* vielä, *Jeesus oli Hengessä, ja se* vei hänet hyvin korkealle vuorelle ja näytti hänelle maailman kaikki valtakunnat ja niiden loiston.

9 Ja *Perkele tuli taas hänen luokseen ja sanoi:* Kaiken tämän minä annan sinulle, jos lankeat maahan ja palvelet minua.

JSR Matt. 4:11. Vertaa Matt. 4:11.

Jeesus lähettää enkeleitä palvelemaan Johannes Kastajaa.

11 *Ja nyt Jeesus tiesi, että Johannes oli heitetty vankilaan, ja hän lähetti enkeleitä,* ja katso, *he* tulivat palvelemaan häntä.

JSR Matt. 4:18. Vertaa Matt. 4:19.

Vanhan testamentin profeetat puhuvat Jeesuksesta.

18 Ja hän *sanoi* heille: *Minä olen se, josta profeetat kirjoittivat;*

seuratkaa minua, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia.

JSR Matt. 4:22. Vertaa Matt. 4:23.

Jeesus parantaa ihmisiä hänen nimeensä uskovien keskuudessa.

22 Ja Jeesus kulki joka puolella Galileaa ja opetti heidän synagogissaan ja julisti ilosanomaa valtakunnasta ja paransi kaikenlaista sairautta ja kaikenlaisia *tauteja hänen nimeensä uskovien* ihmisten keskuudessa.

JSR Matt. 5:21. Vertaa Matt. 5:19.

Se, joka pitää käskyt ja opettaa muita tekemään samoin, pelastuu.

21 Sen tähden se, joka rikkoo yhdenkin näistä vähäisimmistä käskyistä ja opettaa ihmisiä *tekemään* niin, *ei mitenkään pelastu taivaan valtakuntaan;* mutta jokaista, joka noudattaa ja opettaa *näitä lain käskyjä, kunnes laki on täytetty,* kutsutaan suureksi *ja hän pelastuu* taivaan valtakuntaan.

JSR Matt. 6:14. Vertaa Matt. 6:13; samanlaisia muutoksia tehtiin jakeeseen Luuk. 11:4.

Herra ei johdata meitä kiusaukseen.

14 Äläkä *salli* meitä *johdatettavan* kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

JSR Matt. 6:22. Vertaa Matt. 6:22.

Jos silmämääränämme on Jumalan kirkkaus, koko ruumiimme on täynnä valoa.

22 Silmä on ruumiin lamppu; sen tähden, jos silmämääränäsi on *Jumalan kirkkaus,* koko ruumiisi on täynnä valoa.

JSR Matt. 6:25–27. Vertaa Matt. 6:25; 10:10.

Jeesus varoittaa opetuslapsiaan heidän työnsä vaikeudesta mutta lupaa, että hän valmistaa tietä ja että taivaallinen Isä huolehtii heistä.

25 *Ja vielä minä sanon teille: Menkää maailmaan älkääkä huolehtiko maailmasta, sillä maailma vihaa teitä ja vainoaa teitä ja karkottaa teidät synagogistaan.*

26 *Siitä huolimatta menkää talosta taloon opettaen ihmisiä; ja minä kuljen teidän edellänne.*

27 *Ja teidän taivaallinen Isänne huolehtii teistä, mitä tahansa te tarvitsettekin ruoaksi, jota syötte, ja vaatteeksi, jota käytätte tai jonka puette yllenne.*

JSR Matt. 6:38. Vertaa Matt. 6:33.

Meidän tulee pyrkiä ensiksi rakentamaan Jumalan valtakuntaa.

38 *Älkää sen vuoksi etsikö sitä, mikä on tästä maailmasta,* vaan pyrkikää ensiksi *rakentamaan* Jumalan valtakuntaa ja *vahvistamaan* hänen vanhurskauttaan, niin teille annetaan kaikki tämäkin.

JSR Matt. 7:1–2. Vertaa Matt. 7:1–2.

Älkää tuomitko epävanhurskaasti.

1 *Nyt nämä ovat sanat, jotka Jeesus opetti opetuslapsilleen, jotta he sanoisivat kansalle:*

2 Älkää tuomitko *epävanhurskaasti,* ettei teitä tuomittaisi, *vaan tuomitkaa vanhurskas tuomio.*

JSR Matt. 7:4–8. Vertaa Matt. 7:3–5.

Jeesus opettaa opetuslapsiaan vastustamaan lainopettajia, fariseuksia, pappeja ja leeviläisiä näiden tekopyhyyden vuoksi.

4 *Ja vielä te sanotte heille: Miksi sinä* näet roskan, joka on veljesi silmässä, mutta et huomaa hirttä, joka on omassa silmässäsi?

5 Tai kuinka sanot veljellesi: Anna minun ottaa roska pois silmästäsi, *etkä pysty näkemään* hirttä omassa silmässäsi?

6 *Ja Jeesus sanoi opetuslapsilleen: Näettekö lainopettajat ja fariseukset ja papit ja leeviläiset? He opettavat synagogissaan mutta eivät noudata lakia eivätkä käskyjä; ja kaikki ovat poikenneet tieltä ja ovat synnin alla.*

7 *Menkää ja sanokaa heille: Miksi te opetatte ihmisille lakia ja käskyjä, kun te itse olette turmeluksen lapsia?*

8 *Sanokaa heille:* Te tekopyhät, ottakaa ensin hirsi pois omasta silmästänne, ja sitten näette selvästi ottaa roskan pois veljenne silmästä.

JSR Matt. 7:9–11. Vertaa Matt. 7:6.

Jeesus opettaa opetuslapsiaan saarnaamaan parannusta ja olemaan kertomatta valtakunnan salaisuuksia maailmalle.

9 *Menkää maailmaan ja sanokaa kaikille: Tehkää parannus, sillä taivaan valtakunta on tullut lähelle teitä.*

10 *Ja valtakunnan salaisuudet teidän on pidettävä itsellänne, sillä ei ole soveliasta* antaa sitä, mikä on pyhää, koirille; älkääkä heittäkö helmiänne *sioille,* etteivät ne tallaa niitä jalkoihinsa.

11 *Sillä maailma ei voi ottaa vastaan sitä, mitä te itsekään ette pysty kestämään; älkää siis antako helmiänne heille, etteivät he* käänny teitä vastaan ja raatele teitä.

JSR Matt. 7:12–17. Vertaa Matt. 7:7–8.

Jeesus opettaa opetuslapsilleen, että Isä antaa ilmoitusta kaikille, jotka pyytävät.

12 *Sanokaa heille: Pyytäkää Jumalalta.* Pyytäkää, niin teille annetaan. Etsikää, niin te löydätte. Kolkuttakaa, niin teille avataan.

13 Sillä jokainen pyytävä saa ja jokainen etsivä löytää, ja jokaiselle kolkuttavalle avataan.

14 *Ja silloin hänen opetuslapsensa sanoivat hänelle: He sanovat meille: Me itse olemme vanhurskaita emmekä tarvitse ketään opettamaan meitä. Tiedämme, että Jumala kuuli Moosesta ja joitakin profeetoista, mutta meitä hän ei kuule.*

15 *Ja he sanovat: Meillä on laki pelastukseksemme, ja se riittää meille.*

16 *Silloin Jeesus vastasi ja sanoi opetuslapsilleen: Näin sanokaa heille:*

17 *Kukapa teidän joukostanne, jolla on poika ja tämä seisoo ulkona ja sanoo: Isä, avaa kotisi, jotta voin tulla sisään ja aterioida kanssasi, ei sanoisi: Tule sisään, poikani; sillä se, mikä on minun, on sinun, ja se, mikä on sinun, on minun?*

JSR Matt. 9:18–21. Vertaa Matt. 9:16–17.

Jeesus hylkää fariseusten kasteen, jolla ei ole mitään merkitystä, koska he eivät

hyväksy häntä. Hän julistaa olevansa se, joka antoi Mooseksen lain.

18 *Silloin fariseukset sanoivat hänelle: Miksi et ota meitä vastaan kasteinemme, vaikka näet, että me pidämme koko lain?*

19 *Mutta Jeesus sanoi heille: Ette te pidä lakia. Jos olisitte pitäneet lain, te olisitte ottaneet vastaan minut, sillä minä olen se, joka lain antoi.*

20 *Minä en ota teitä vastaan kasteinenne, koska siitä ei ole teille mitään hyötyä.*

21 *Sillä kun se, mikä on uutta, on tullut, vanha joutaa pois pantavaksi.*

JSR Matt. 11:13–15. Vertaa Matt. 11:10–11, 13–14.

Johannes Kastaja on Elias, joka tulisi valmistamaan tietä Vapahtajalle.

13 *Mutta päivät tulevat, jolloin väkivaltaa käyttävillä ei ole mitään voimaa;* sillä kaikki profeetat ja laki ovat profetoineet, *että näin tulisi olemaan,* Johanneksen aikaan asti.

14 *Niin, kaikki, jotka ovat profetoineet, ovat ennustaneet näistä päivistä.*

15 Ja jos te otatte vastaan tämän, *totisesti, hän oli* Elias, *jonka* oli määrä tulla *ja valmistaa kaikki.*

JSR Matt. 12:37–38. Vertaa Matt. 12:43–44; ks. myös JSR Luuk. 12:9–12.

Sille, joka puhuu Pyhää Henkeä vastaan, ei anneta anteeksi.

37 *Sitten tuli muutamia lainopettajia, jotka sanoivat hänelle: Opettaja, on kirjoitettu, että jokainen synti annetaan anteeksi, mutta sinä sanot: Joka puhuu Pyhää Henkeä vastaa, hänelle ei anneta anteeksi. Ja he kysyivät häneltä sanoen: Kuinka näin voi olla?*

38 *Ja hän sanoi heille:* Kun saastainen henki poistuu ihmisestä, se harhailee autioilla seuduilla ja etsii lepopaikkaa, mutta ei löydä. *Mutta kun ihminen puhuu Pyhää Henkeä vastaan,* silloin se sanoo: Minä palaan kotiini, josta lähdin. Ja kun se on tullut, se löytää *hänet* tyhjillään, lakaistuna ja hyvässä järjestyksessä; *sillä hyvä henki jättää hänet yksin.*

JSR Matt. 13:39–44. Vertaa Matt. 13:39–42; ks. myös OL 86:1–7.

Ennen maailman loppua (jumalattomien hävitystä) taivaasta lähetetyt sanansaattajat kokoavat vanhurskaat jumalattomien keskuudesta.

39 Elonkorjuu on maailmanloppu *eli jumalattomien hävitys.*

40 Korjuumiehet ovat enkeleitä *eli taivaasta lähetettyjä sanansaattajia.*

41 Sen tähden niin kuin rikkavilja kootaan ja hävitetään polttamalla, niin tapahtuu tämän maailman lopussa, *eli jumalattomien hävityksessä.*

42 *Sillä sinä päivänä, ennen kuin* Ihmisen Poika *tulee, hän* lähettää enkelinsä *ja sanansaattajansa taivaasta.*

43 Ja he kokoavat hänen valtakunnastaan kaiken vääryyden ja ne, jotka tekevät syntiä, ja heittävät heidät *jumalattomien joukkoon, ja* siellä itketään ja kiristellään hampaita.

44 *Sillä maailma poltetaan tulella.*

JSR Matt. 16:25–29. Vertaa Matt. 16:24–26.

Jeesus selittää, mitä tarkoittaa ilmaus "ottaa ristinsä": kaiken jumalattomuuden ja jokaisen maailmallisen himon kieltämistä ja hänen käskyjensä pitämistä.

25 Silloin Jeesus sanoi opetuslapsilleen: Jos joku tahtoo tulla minun jäljessäni, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua.

26 *Ja nyt ristinsä ottaminen on ihmiselle kaiken jumalattomuuden ja jokaisen maailmallisen himon kieltämistä itseltään ja minun käskyjeni pitämistä.*

27 *Älkää rikkoko minun käskyjäni pelastaaksenne elämänne;* sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä *tässä maailmassa,* kadottaa sen *tulevassa maailmassa.*

28 Ja joka kadottaa elämänsä *tässä maailmassa* minun tähteni, löytää sen *tulevassa maailmassa.*

29 *Sen tähden hylätkää maailma ja pelastakaa sielunne;* sillä mitä hyödyttää ihmistä, jos hän voittaa omakseen koko maailman mutta menettää oman sielunsa? Tai mitä voi ihminen antaa sielunsa lunnaiksi?

JSR Matt. 17:10–14. Vertaa Matt. 17:11–13.

Jeesus opettaa kahdesta Eliaasta – toinen valmistaa ja toinen palauttaa.

10 Ja Jeesus vastasi ja sanoi heille: Elias kyllä tulee ensiksi ja palauttaa kaiken, *kuten profeetat ovat kirjoittaneet.*

11 *Ja vielä* minä sanon teille, että Elias on jo tullut, *hän, josta on kirjoitettu: Katso, minä lähetän sanansaattajani, ja hän valmistaa tietä minun edelläni;* eivätkä he tunteneet häntä ja ovat tehneet hänelle, mitä tahtoivat.

12 Samoin saa Ihmisen Poikakin kärsiä heidän tähtensä.

13 *Mutta minä sanon teille: Kuka on Elias? Katso, tämä on Elias, jonka minä lähetän valmistamaan tietä edelläni.*

14 Silloin opetuslapset ymmärsivät, että hän puhui heille Johannes Kastajasta *ja myös toisesta, joka tulisi palauttamaan kaiken, kuten profeetat ovat kirjoittaneet.*

JSR Matt. 18:11. Vertaa Matt. 18:11; katso myös Moroni 8.

Pienillä lapsilla ei ole parannuksenteon tarvetta.

11 Sillä Ihmisen Poika on tullut pelastamaan sen, mikä oli kadonnut, *ja kutsumaan synnintekijöitä parannukseen, mutta näillä pienokaisilla ei ole mitään parannuksenteon tarvetta, ja minä pelastan heidät.*

JSR Matt. 19:13. Vertaa Matt. 19:13.

Pienet lapset pelastuvat.

13 Sitten hänen luokseen tuotiin pieniä lapsia, jotta hän panisi kätensä heidän päälleen ja rukoilisi. Ja opetuslapset nuhtelivat heitä *sanoen: Se ei ole tarpeen, sillä Jeesus on sanonut: Sellaiset pelastuvat.*

JSR Matt. 21:33. Vertaa Matt. 21:32–33.

Ihmisen täytyy tehdä parannus, ennen kuin hän voi uskoa Kristukseen.

33 *Sillä se, joka ei uskonut Johanneksen sanoja minusta, ei voi*

uskoa minua, ellei hän ensin tee parannusta.

JSR Matt. 21:47–56. Vertaa Matt. 21:45–46.

Jeesus julistaa olevansa pääkulmakivi. Evankeliumi tarjotaan juutalaisille ja sitten pakanoille. Jumalattomat hävitetään, kun Jeesus palaa.

47 Ja kun pääpapit ja fariseukset olivat kuulleet hänen vertauksensa, he ymmärsivät, että hän puhui heistä.

48 *Ja he sanoivat keskenään: Luuleeko tämä mies yksin voivansa hävittää tämän suuren valtakunnan? Ja he vihastuivat hänelle.*

49 Mutta kun he yrittivät käydä häneen käsiksi, he pelkäsivät kansanjoukkoa, sillä he *saivat tietää, että kansanjoukko* piti häntä profeettana.

50 *Ja nyt hänen opetuslapsensa tulivat hänen luokseen, ja Jeesus sanoi heille: Ihmetteletkö te sen vertauksen sanoja, jonka minä puhuin heille?*

51 *Totisesti, minä sanon teille: Minä olen se kivi, ja nuo jumalattomat hylkäävät minut.*

52 *Minä olen kulmakivi. Nämä juutalaiset lankeavat minun päälleni ja loukkaantuvat.*

53 *Ja Jumalan valtakunta otetaan heiltä ja annetaan kansakunnalle (tarkoittaa pakanoita), joka tuottaa sen hedelmiä.*

54 *Sen vuoksi, sen, jonka päälle tämä kivi lankeaa, se jauhaa tomuksi.*

55 *Ja sen tähden, kun viinitarhan Herra tulee, hän hävittää nuo onnettomat, jumalattomat ihmiset ja vuokraa viinitarhansa, vieläpä viimeisinä aikoina, jälleen muille viinitarhureille, jotka antavat hänelle hedelmät niiden aikoina.*

56 *Ja silloin he ymmärsivät vertauksen, jonka hän puhui heille, että myös pakanat hävitettäisiin, kun Herra laskeutuisi taivaasta hallitsemaan viinitarhassaan, joka on maa ja sen asukkaat.*

JSR Matt. 23:6. Vertaa Matt. 23:9.

Hän, joka on taivaassa, on meidän Luojamme.

6 Älkääkä kutsuko *ketään luojaksenne* maan päällä tai *taivaalliseksi Isäksenne;* sillä yksi on teidän *luojanne ja taivaallinen* Isänne, *nimittäin hän, joka* on taivaassa.

JSR Matt. 26:22, 24–25. Vertaa Matt. 26:26–28; JSR Mark. 14:20–25.

Ensiksi Jeesus murtaa sakramenttileivän ja sitten siunaa sen. Sakramentti on Jeesuksen ruumiin ja veren muistoksi.

22 Ja heidän syödessään Jeesus otti leivän ja *mursi* sen ja *siunasi* sen ja antoi opetuslapsilleen sanoen: Ottakaa, syökää; tämä on minun ruumiini *muistoksi, jonka minä annan teidän lunnaiksenne.*

24 Sillä tämä on minun uuden liiton vereni *muistoksi,* joka vuodatetaan kaikkien niiden puolesta, *jotka uskovat minun nimeeni, heidän* syntiensä anteeksisaamiseksi.

25 *Ja minä annan teille käskyn, että teidän tulee tehdä tarkoin, mitä olette nähneet minun tekevän, ja todistaa minusta aina loppuun asti.*

JSR Matt. 27:3–6. Vertaa Matt. 27:3–5; Ap. t. 1:18.

Juudaksen kuoleman kuvaus.

3 Silloin Juudas, *joka* oli kavaltanut hänet, kun hän näki, että hänet oli tuomittu, katui tekoaan ja vei kolmekymmentä hopearahaa takaisin pääpapeille ja vanhimmille

4 ja sanoi: Minä tein syntiä siinä, että kavalsin viattoman veren.

5 Ja he sanoivat *hänelle:* Mitä se meitä liikuttaa? Omapa on *asiasi; olkoot syntisi sinun päälläsi.*

6 Ja hän paiskasi hopearahat temppeliin ja lähti pois ja meni ja hirttäytyi *puuhun. Ja hän putosi heti maahan, ja hänen suolensa pursuivat ulos, ja hän kuoli.*

JSR Mark. 2:26–27. Vertaa Mark. 2:27–28.

Ihmisen Poika on sapatin herra, koska hän teki sapatinpäivän.

26 *Sen tähden sapatti annettiin ihmiselle levon päiväksi; ja myös jotta ihminen voisi ylistää Jumalaa, eikä niin, ettei ihmisen tule syödä;*

27 *sillä Ihmisen Poika teki sapatinpäivän,* niinpä Ihmisen Poika on myös sapatin herra.

JSR Mark. 3:21–25. Vertaa Mark. 3:28–30.

Jeesus antaa anteeksi kaikille syntisille, jotka tekevät parannuksen, paitsi niille, jotka herjaavat Pyhää Henkeä.

21 *Ja silloin hänen luokseen tuli eräitä miehiä syyttäen häntä, sanoen: Miksi otat vastaan syntisiä, kun kerran olet olevinasi Jumalan Poika?*

22 *Mutta hän vastasi heille ja sanoi:* Totisesti minä sanon teille: Kaikki synnit, *joita ihmiset ovat tehneet,* annetaan heille *anteeksi, kun he tekevät parannuksen; sillä minä olen tullut saarnaamaan parannusta* ihmisten pojille.

23 Ja herjaukset, miten he sitten herjaavatkin, *annetaan anteeksi niille, jotka tulevat minun luokseni ja tekevät niitä tekoja, joita he näkevät minun tekevän.*

24 *Mutta on synti, jota ei anneta anteeksi.* Hän, joka herjaa Pyhää Henkeä, ei saa ikinä anteeksiantoa, vaan on vaarassa *joutua erotetuksi maailmasta. Ja he perivät* iankaikkisen tuomion.

25 *Ja tämän hän sanoi heille,* koska he sanoivat, että hänessä on saastainen henki.

JSR Mark. 7:10–12. Vertaa Mark. 7:10.

Jeesus tuomitsee ne, jotka hylkäävät profeetat eivätkä noudata Mooseksen lakia.

10 *Oikein ovat kirjoittaneet teistä profeetat, jotka te olette hylänneet.*

11 *He todella todistivat näistä asioista, ja heidän verensä on oleva teidän päällänne.*

12 *Te ette ole pitäneet Jumalan toimituksia;* sillä Mooses on sanonut: Kunnioita isääsi ja äitiäsi, ja joka kiroaa isäänsä tai äitiään, häntä rangaistakoon *rikkomuksentekijän* kuolemalla, *kuten on kirjoitettu teidän laissanne; mutta te ette pidä lakia.*

JSR Mark. 8:37–38. Vertaa Mark. 8:35.

Se, joka on halukas kuolemaan Jeesuksen tähden, saa pelastuksen.

37 Sillä se, joka tahtoo pelastaa

elämänsä, kadottaa sen, *eli se, joka tahtoo pelastaa elämänsä, on halukas antamaan sen minun tähteni, ja ellei hän ole halukas antamaan sitä minun tähteni, hän kadottaa sen.*

38 Mutta se, joka *on halukas* kadottamaan elämänsä minun tähteni ja evankeliumin tähden, on sen pelastava.

JSR Mark. 8:42–43. Vertaa Mark. 8:38.

Ihmisillä, jotka häpeävät Kristusta, ei ole osaa ensimmäisessä ylösnousemuksessa, mutta ne, jotka ovat halukkaita kuolemaan Kristuksen tähden, tulevat hänen kanssaan hänen kirkkaudessaan.

42 *Eikä heillä ole osaa siinä ylösnousemuksessa, kun hän tulee.*

43 *Sillä totisesti minä sanon teille, että hän tulee; ja se, joka antaa henkensä minun tähteni ja evankeliumin tähden, on tuleva hänen kanssaan, ja hänet puetaan hänen kirkkauteensa pilven sisässä, Ihmisen Pojan oikealla puolella.*

JSR Mark. 9:3. Vertaa Mark. 9:4.

Johannes Kastaja on Kirkastusvuorella.

3 Ja heille ilmestyi Elias Mooseksen kanssa, *eli toisin sanoin Johannes Kastaja ja Mooses,* ja he puhuivat Jeesuksen kanssa.

JSR Mark. 9:40–48. Vertaa Mark. 9:43–48.

Jeesus vertaa loukkaavan käden tai jalan katkaisemista sellaisen seuran jättämiseen, joka voi johtaa ihmisen harhaan.

40 *Sen tähden,* jos kätesi viettelee sinua, hakkaa se pois, *tai jos veljesi viettelee sinua eikä tunnusta eikä hylkää, hänet on erotettava pois.* Parempi sinun on mennä käsipuolena elämään kuin kaksikätisenä helvettiin.

41 *Sillä parempi sinun on mennä elämään ilman veljeäsi kuin että sinut ja veljesi heitetään helvettiin,* milloinkaan sammumattomaan tuleen, missä heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammu.

42 Ja *vielä,* jos jalkasi viettelee sinua, hakkaa se pois; *sillä se, joka on sinun esikuvasi, jonka mukaan vaellat, jos hänestä tulee rikkoja, hänet on erotettava pois.*

43 Parempi sinun on mennä jalkapuolena elämään kuin että sinut kaksijalkaisena heitetään helvettiin, tuleen, joka ei sammu milloinkaan.

44 *Sen tähden jokainen seisköön tai kaatukoon itse eikä toisen vuoksi tai toiseen luottaen.*

45 *Anokaa minun Isältäni, niin juuri sinä hetkenä tapahtuu, mitä pyydätte, jos pyydätte uskossa, uskoen saavanne.*

46 Ja jos silmäsi, *joka näkee puolestasi, se, joka on asetettu valvomaan sinua näyttääkseen sinulle valoa, tulee rikkojaksi ja* viettelee sinua, repäise *se* irti.

47 Parempi sinun on mennä silmäpuolena Jumalan valtakuntaan kuin että sinut heitetään kaksisilmäisenä helvetin tuleen.

48 *Sillä on parempi, että sinä itse pelastut kuin että sinut heitetään veljesi kanssa helvettiin,* missä heidän matonsa ei kuole ja missä tuli ei sammu.

JSR Mark. 12:32. Vertaa Mark. 12:27.

Jumala ei ole kuolleiden Jumala, sillä hän herättää kuolleet haudoistaan.

32 *Sen tähden* hän ei ole kuolleiden Jumala vaan elävien Jumala, *sillä hän herättää heidät ylös haudoistaan.* Sen tähden te olette erehtyneet pahasti.

JSR Mark. 14:20–26. Vertaa Mark. 14:22–25.

Jeesus asettaa sakramentin ruumiinsa ja verensä muistoksi.

20 Ja kun he söivät, Jeesus otti leivän ja siunasi sen ja mursi ja antoi heille ja sanoi: Ottakaa *sitä ja* syökää.

21 *Katso, tämä on teille tehdäksenne sen minun ruumiini muistoksi, sillä niin usein kuin tämän teette, te muistatte tämän hetken, jonka minä olin teidän kanssanne.*

22 Ja hän otti maljan, ja kun hän oli kiittänyt, hän antoi sen heille; ja he kaikki joivat siitä.

23 Ja hän sanoi heille: Tämä on minun vereni *muistoksi,* joka vuodatetaan monien puolesta, *ja uusi liitto, jonka minä annan teille; sillä teidän tulee todistaa minusta koko maailmalle.*

24 *Ja niin usein kuin teette tämän toimituksen, te muistatte minua tänä hetkenä, jolloin minä olin teidän kanssanne ja join kanssanne tästä maljasta, tosiaan viimeisen kerran palvelutyöni aikana.*

25 Totisesti minä sanon teille: *Tästä teidän tulee todistaa, sillä* minä en enää juo viiniköynnöksen antia *teidän kanssanne,* ennen kuin sinä päivänä, jona juon sitä uutena Jumalan valtakunnassa.

26 *Ja nyt he olivat murheissaan ja itkivät hänen tähtensä.*

JSR Mark. 14:36–38. Vertaa Mark. 14:32–34.

Getsemanessa edes kaksitoista eivät täysin käsitä Jeesuksen tehtävää Messiaana.

36 Ja he tulivat paikkaan, jonka nimenä oli Getsemane ja *joka oli puutarha; ja opetuslapset alkoivat olla perin ihmeissään ja olla hyvin väsyneitä ja valittaa sydämessään ihmetellen, oliko tämä Messias.*

37 *Ja heidän sydämensä tuntien Jeesus sanoi* opetuslapsillensa: Istukaa te tässä sillä aikaa kun minä rukoilen.

38 Ja hän otti mukaansa Pietarin ja Jaakobin ja Johanneksen *ja nuhteli heitä* ja sanoi heille: Minun sieluni on tavattoman murheellinen, *jopa* kuolemaan asti; odottakaa te tässä ja valvokaa.

JSR Mark. 16:3–6. Vertaa Mark. 16:4–7; vertaa Luuk. 24:2–4.

Kaksi enkeliä tervehtii naisia Vapahtajan haudalla.

3 *Mutta* kun he katsoivat, he näkivät, että kivi oli vieritetty pois (sillä se oli hyvin suuri), *ja kaksi enkeliä istumassa sillä,* puettuina pitkiin valkoisiin *vaatteisiin;* ja he pelästyivät.

4 *Mutta enkelit sanoivat* heille: Älkää pelästykö; te etsitte Jeesus Nasaretilaista, *joka* oli ristiinnaulittu; hän on noussut kuolleista; ei hän ole täällä; katsokaa paikkaa, johon hänet pantiin;

5 *ja* menkää, sanokaa hänen opetuslapsilleen ja Pietarille, että hän menee teidän edeltänne Galileaan; siellä te näette hänet, niin kuin hän teille sanoi.

6 *Ja mentyään hautakammioon*

he näkivät paikan, johon Jeesus oli pantu.

JSR Luuk. 1:8. Vertaa Luuk. 1:8.

Sakarias, Johannes Kastajan isä, suorittaa pappeustehtäviä.

8 Ja hänen toimittaessaan papin tehtäviä Jumalan edessä *pappeutensa* järjestyksessä

JSR Luuk. 2:46. Vertaa Luuk. 2:46.

Opettajat kuuntelevat temppelissä Jeesusta ja esittävät hänelle kysymyksiä.

46 Ja tapahtui, että kolmen päivän kuluttua he löysivät hänet temppelistä istumassa opettajien keskellä, *ja he* kuuntelivat *häntä* ja kysyivät *häneltä* kysymyksiä.

JSR Luuk. 3:4–11. Vertaa Luuk. 3:4–6.

Kristus tulee, kuten on profetoitu, tuomaan pelastuksen Israelille ja pakanoille. Aikojen täyttyessä Hän tulee uudestaan tuomitsemaan maailman.

4 Kuten on kirjoitettuna *profeetta* Jesajan kirjassa; ja *nämä ovat sanat*, jotka sanovat: Autiomaassa huutavan ääni: Raivatkaa Herralle tie ja tehkää hänen polkunsa suoriksi.

5 *Sillä katso ja näe, hän tulee, niin kuin on kirjoitettuna profeettojen kirjassa, ottamaan pois maailman synnit ja tuomaan pelastuksen pakanakansoille, kokoamaan yhteen ne, jotka ovat eksyneet ja jotka ovat Israelin lammastarhasta;*

6 *niin, nimittäin hajotetut ja ahdistetut, ja myös valmistamaan tietä ja tekemään mahdolliseksi evankeliumin saarnaamisen pakanoille;*

7 *ja valoksi kaikille, jotka istuvat pimeässä, maan kaukaisimpiin äärriin; toteuttamaan ylösnousemuksen kuolleista ja nousemaan ylös korkeuteen, asumaan Isän oikealla puolella,*

8 *aikojen täyttymiseen asti ja kunnes laki ja todistus sinetöidään ja valtakunnan avaimet luovutetaan jälleen Isälle;*

9 *jakamaan oikeutta kaikille, tulemaan alas tuomitsemaan kaikki ja saamaan kaikki jumalattomat vakuuttuneiksi jumalattomista teoistaan, jotka he ovat tehneet; ja kaikki tämä päivänä, jona hän tulee;*

10 *sillä se on voiman päivä; niin,* jokainen laakso täytetään, ja jokainen vuori ja kukkula alennetaan; mutkaiset tiet tehdään suoriksi ja rosoiset tehdään tasaisiksi;

11 ja kaikki liha saa nähdä Jumalan pelastuksen.

JSR Luuk. 3:19–20. Vertaa Luuk. 3:10–13.

Köyhistä huolehditaan uhriarkun yltäkylläisyydellä. Publikaanien (veronkantajien) ei pidä ottaa enempää kuin laki säätää.

19 *Sillä sinulla, Teofilos, on hyvin tiedossa, että juutalaisten tavan mukaan ja heidän lakinsa tavan mukaan koskien rahan vastaanottamista uhriarkkuun, että siitä yltäkylläisyydestä, jota vastaanotettiin, määrättiin köyhille, jokaiselle hänen osuutensa.*

20 *Ja tällä tavalla toimivat myös publikaanit, sen tähden Johannes* sanoi heille: Älkää vaatiko enempää kuin on säädetty.

JSR Luuk. 6:29–30. Vertaa Luuk. 6:29–30.

Jeesus opettaa, että on parempi kestää vainoa kuin kiistellä vihamiehen kanssa.

29 Ja sille, joka lyö sinua poskelle, tarjoa toinenkin; *eli toisin sanoen, on parempi tarjota toinenkin kuin herjata vastaan.* Ja siltä, joka vie viittasi, älä kiellä myöskään paitaasi.

30 *Sillä on parempi, että annat vihollisesi viedä nämä kuin että kiistelet hänen kanssaan. Totisesti minä sanon sinulle, sinun taivaallinen Isäsi, joka näkee salassa, langettaa sille jumalattomalle tuomion.*

JSR Luuk. 9:24–25. Vertaa Luuk. 9:24–25.

Maallisen vaurauden hankkiminen ei ole sielunsa kadottamisen arvoista.

24 Sillä sen, joka tahtoo pelastaa elämänsä, *täytyy olla halukas* kadottamaan se *minun tähteni; ja* se, joka *on halukas* kadottamaan elämänsä minun tähteni, on sen pelastava.

25 Sillä mitä *hyödyttää ihmistä,* jos hän voittaa koko maailman *mutta ei ota vastaan häntä, jonka Jumala on asettanut, ja* kadottaa *oman sielunsa ja hänet* itse karkotetaan pois?

JSR Luuk. 11:53. Vertaa Luuk. 11:52.

Pyhien kirjoitusten täyteys on tiedon avain.

53 Voi teitä lainopettajia! Sillä te olette ottaneet pois tiedon avaimen, *kirjoitusten täyteyden;* itse te ette *käy sisälle valtakuntaan,* ja *niitä, jotka* olivat käymässä sisälle, te estitte.

JSR Luuk. 12:9–12. Vertaa Luuk. 12:9–10; ks. myös JSR Matt. 12:37–38 ja OL 132:26–27.

Jeesus selittää, että Pyhän Hengen pilkkaamista ei anneta anteeksi.

9 Mutta *joka* kieltää minut ihmisten edessä, se tullaan kieltämään Jumalan enkelien edessä.

10 *Nyt hänen opetuslapsensa tiesivät, että hän sanoi näin, koska he olivat puhuneet pahaa häntä vastaan kansan edessä; sillä heitä pelotti tunnustaa hänet ihmisten edessä.*

11 *Ja he keskustelivat keskenään ja sanoivat: Hän tuntee meidän sydämemme, ja hän puhuu meidän tuomioksemme, eikä meille anneta anteeksi. Mutta hän vastasi heille ja sanoi heille:*

12 Jokaiselle, joka puhuu sanan Ihmisen Poikaa vastaan *ja tekee parannuksen,* se annetaan hänelle anteeksi, mutta sille, *joka* herjaa Pyhää Henkeä, sitä ei anneta hänelle anteeksi.

JSR Luuk. 12:41–57. Vertaa Luuk. 12:37–48.

Jeesus opettaa, että hänen palvelijoidensa tulee aina olla valmiina hänen tulemiseensa.

41 *Sillä katso, hän tulee ensimmäisen yövartion aikaan, ja hän tulee myös toisen vartion aikaan, ja vielä hän tulee kolmannen vartion aikaan.*

42 *Ja totisesti minä sanon teille: Hän on jo tullut, kuten hänestä on kirjoitettu; ja vielä, kun* hän tulee toisen vartion aikaan tai tulee kolmannen vartion aikaan, siunattuja ovat ne palvelijat,

jotka hän tapaa *tullessaan* niin *tekemästä;*

43 *sillä noiden palvelijoiden Herra vyöttää itsensä ja käskee heidän istua aterialle ja tulee palvelemaan heitä.*

44 *Ja nyt, totisesti minä sanon nämä asiat teille, jotta tietäisitte tämän, että Herra tulee kuin varas yöllä.*

45 *Ja silloin tapahtuu kuin miehelle, joka on talonomistaja, ja ellei hän vartioi tavaroitaan, varas tulee hetkenä, jota hän ei aavista, ja vie hänen tavaransa ja jakaa ne toveriensa kesken.*

46 *Ja he sanoivat keskenään:* Jos talon isäntä olisi tiennyt, minä hetkenä varas tulee, hän olisi vartioinut eikä olisi antanut murtautua taloonsa *eikä olisi menettänyt tavaroitaan.*

47 *Ja hän sanoi heille: Totisesti minä sanon teille:* Olkaa tekin sen tähden valmiit, sillä Ihmisen Poika tulee hetkellä, jota ette aavista.

48 Silloin Pietari sanoi hänelle: Herra, puhutko sinä tämän vertauksen meille vai kaikille?

49 Ja Herra sanoi: *Minä puhun niille, joista isäntä* tekee taloutensa *hoitajia* antaakseen *lapsilleen* heidän ruokaosuutensa ajallaan.

50 *Ja he sanoivat: Kuka sitten on tuo uskollinen ja viisas palvelija?*

51 *Ja Herra sanoi heille: Hän on se palvelija, joka vartioi voidakseen antaa ruokaosuudet ajallaan.*

52 Siunattu *olkoon* tuo palvelija, jonka hänen *isäntänsä* tapaa tullessaan niin tekemästä.

53 Totisesti minä sanon teille, että hän tekee hänestä kaiken sen hoitajan, mitä hänellä on.

54 *Mutta paha palvelija on se, jota ei tavata vartioimasta. Ja ellei tuota palvelijaa tavata vartioimasta, hän* sanoo sydämessään: Isäntäni viivyttää tulemistaan; ja hän alkaa lyödä miespalvelijoita ja palvelijattaria ja syödä ja juoda ja juopotella.

55 Tuon palvelijan *isäntä* tulee päivänä, jota hän ei odota, ja hetkenä, jolloin hän ei ole varuillaan, ja hakkaa hänet *maahan* ja määrää hänelle hänen osansa uskottomien joukossa.

56 Ja tuota palvelijaa, joka tiesi *isäntänsä* tahdon eikä valmistautunut *isäntänsä tulemiseen* eikä tehnyt hänen tahtonsa mukaan, lyödään monilla raipaniskuilla.

57 Mutta sitä, joka ei tiennyt *isäntänsä tahtoa* mutta teki sellaista, mikä ansaitsee raipaniskuja, lyödään vain muutamalla. Sillä siltä, jolle paljon annetaan, paljon vaaditaan; ja siltä, jolle *isäntä* on uskonut paljon, siltä *ihmiset* pyytävät enemmän.

JSR Luuk. 14:35–37. Vertaa Luuk. 14:34.

Ne, jotka tuntevat Mooseksen ja profeetat, uskovat Jeesukseen.

35 *Sitten muutamia heistä tuli hänen luokseen sanoen: Hyvä opettaja, meillä on Mooses ja profeetat, ja eikö jokainen, joka elää heidän mukaansa, saa elää?*

36 *Ja Jeesus vastasi sanoen: Te ette tunne Moosesta ettekä profeettoja; sillä jos te olisitte tunteneet heidät, te olisitte uskoneet minuun, sillä tätä tarkoitusta varten ne on*

kirjoitettu. Sillä minut on lähetetty, jotta te saisitte elää. Sen tähden minä vertaan sitä suolaan, *joka* on hyvää.

37 Mutta jos suola *on* menettänyt makunsa, millä se saadaan suolaiseksi?

JSR Luuk. 16:16–23. Vertaa Luuk. 16:16–18.

Laki ja profeetat todistavat Jeesuksesta. Fariseukset pyrkivät hävittämään valtakunnan. Jeesus esittää vertauksen rikkaasta miehestä ja Lasaruksesta.

16 *Ja he sanoivat hänelle: Meillä on laki ja profeetat, mutta mitä tulee tähän mieheen, me emme ota häntä hallitsijaksemme, sillä hän tekee itsensä meidän tuomariksemme.*

17 *Silloin Jeesus sanoi heille:* Laki ja profeetat *todistavat minusta; niin, ja kaikki profeetat, jotka ovat kirjoittaneet, aina* Johannekseen asti, *ovat ennustaneet näistä päivistä.*

18 Tuosta ajasta alkaen on saarnattu Jumalan valtakuntaa, ja jokainen, *joka etsii totuutta,* rientää sinne.

19 Ja taivaan ja maan on helpompi kadota kuin yhdenkään piirron laista hävitä.

20 *Ja miksi te opetatte lakia ja kiellätte sen, mikä on kirjoitettu, ja tuomitsette hänet, jonka Isä on lähettänyt täyttämään lain, jotta teidät kaikki lunastettaisiin?*

21 *Oi mielettömät! Sillä te olette sanoneet sydämessänne: Jumalaa ei ole. Ja te vääristelette oikean tien; ja taivaan valtakunta kärsii teidän väkivaltanne takia; ja te vainoatte sävyisiä; ja väkivalloin te pyritte hävittämään valtakunnan; ja te viette valtakunnan lapset väkipakolla. Voi teitä, te avionrikkojat.*

22 *Ja he herjasivat häntä jälleen ja olivat vihaisia sanoista, että he olisivat avionrikkojia.*

23 *Mutta hän jatkoi sanoen:* Jokainen, joka hylkää vaimonsa ja nai toisen, tekee aviorikoksen; ja jokainen, joka nai vaimon, jonka tämän mies on hylännyt, tekee aviorikoksen. *Totisesti minä sanon teille: Minä vertaan teitä rikkaaseen mieheen.*

JSR Luuk. 17:21. Vertaa Luuk. 17:20–21.

Jumalan valtakunta on jo tullut.

21 Älkää liioin sanoko: Katso, täällä! tai: Katso, tuolla! Sillä katso, Jumalan valtakunta *on jo tullut* teille.

JSR Luuk. 17:36–40. Vertaa Luuk. 17:37.

Jeesus esittää vertauksen kotkista selittääkseen pyhiensä kokoamista viimeisinä aikoina.

36 Ja he vastasivat ja sanoivat hänelle: Minne, Herra, *heidät viedään?*

37 Ja hän sanoi heille: Minne tahansa joukko *kokoontuukin, eli toisin sanoen, minne pyhät kokoontuvat,* sinne kotkat kokoontuvat yhteen, *eli jäljelle jääneet kokoontuvat sinne yhteen.*

38 *Tämän hän puhui tarkoittaen pyhiensä kokoamista, ja enkelien laskeutumista ja jäljelle jääneiden kokoamista heidän luokseen; yhden vuoteesta, toisen jauhinkivien äärestä ja vielä yhden pellolta, minne hän haluaa.*

39 *Sillä totisesti on oleva uusia*

taivaita ja uusi maa, jossa vallitsee vanhurskaus.

40 *Eikä siellä ole mitään saastaista, sillä maa käy vanhaksi, aivan kuin vaate, joka on vanhentunut turmeluksessa, minkä tähden se katoaa, ja jalkojen koroke pysyy pyhitettynä, puhdistettuna kaikesta synnistä.*

JSR Luuk. 18:27. Vertaa Luuk. 18:27.

Rikkauksiin turvaaminen estää ihmistä pääsemästä Jumalan valtakuntaan.

27 Ja hän sanoi *heille: Niiden, jotka turvaavat rikkauksiin, on mahdotonta päästä Jumalan valtakuntaan; mutta sen, joka hylkää sen, mikä on tästä maailmasta, hänen on* mahdollista *käydä sisälle* Jumalan avulla.

JSR Luuk. 21:24–26. Vertaa Luuk. 21:25–26.

Jeesus puhuu eräistä tulemisensa merkeistä.

24 *Nyt nämä asiat hän puhui heille Jerusalemin tuhosta. Ja silloin hänen opetuslapsensa pyysivät häneltä sanoen: Mestari, kerro meille tulemisestasi.*

25 *Ja hän vastasi heille ja sanoi: Sen sukupolven aikana, jolloin pakanoiden ajat täyttyvät,* on merkkejä auringossa ja kuussa ja tähdissä, ja maan päällä hämmentyneiden kansakuntien ahdinko *kuin* meren ja aaltojen pauhu. *Myös maa on vaivan vallassa ja suuren syvyyden vedet;*

26 ihmisten sydämet lamaantuvat pelosta ja sen odottamisesta, mikä on kohtaava maata. Sillä taivaan voimat järkkyvät.

JSR Luuk. 21:32. Vertaa Luuk. 21:32.

Kaikki täyttyy, kun pakanoiden ajat täyttyvät.

32 Totisesti minä sanon teille: Tämä sukupolvi, *sukupolvi, jonka aikana pakanoiden ajat täyttyvät,* ei katoa, ennen kuin kaikki täyttyy.

JSR Luuk. 23:35. Vertaa Luuk. 23:34.

Jeesus pyytää anteeksiantoa Rooman sotilaille, jotka ristiinnaulitsevat hänet.

35 Silloin Jeesus sanoi: Isä, anna heille anteeksi, sillä he *(tarkoittaen sotilaita, jotka ristiinnaulitsivat hänet)* eivät tiedä, mitä tekevät; ja he jakoivat hänen vaatteensa ja heittivät arpaa.

JSR Luuk. 24:2–4. Vertaa Luuk. 24:2–5.

Naiset näkevät kaksi enkeliä Jeesuksen haudalla.

2 Ja he havaitsivat, että kivi oli vieritetty haudan suulta, *ja kaksi enkeliä loistavissa vaatteissa seisomassa sen luona.*

3 Ja he menivät *sisälle hautaan,* ja *kun he eivät löytäneet* Herran Jeesuksen ruumista, he olivat hyvin ymmällä tästä

4 ja *pelästyivät* ja painoivat katseensa maahan. *Mutta katso, enkelit* sanoivat heille: Miksi etsitte elävää kuolleiden joukosta?

JSR Joh. 1:1–34. Vertaa Joh. 1:1–34.

Jeesuksen Kristuksen evankeliumia on saarnattu alusta asti. Johannes Kastaja on se Elias, joka valmistaa tietä Kristukselle, ja Jeesus Kristus on se Elias, joka palauttaa kaiken ja jonka kautta pelastus tulee.

1 Alussa *evankeliumia saarnat-*

tiin Pojan kautta. Ja evankeliumi oli sana, ja *sana* oli *Pojan* luona, *ja Poika oli Jumalan luona,* ja *Poika* oli *Jumalasta.*

2 Sama Poika oli alussa Jumalan luona.

3 Hän teki kaiken, eikä ilman häntä tehty mitään, mikä tehtiin.

4 Hänessä oli *evankeliumi,* ja *evankeliumi oli elämä,* ja elämä oli ihmisten valo;

5 ja valo loistaa *maailmassa,* eikä *maailma käsitä* sitä.

6 Jumalan luota lähetettiin mies, jonka nimi oli Johannes.

7 Sama mies tuli *maailmaan* todistajaksi, todistamaan *valosta, todistamaan evankeliumista Pojan kautta kaikille,* jotta hänen kauttaan *ihmiset* uskoisivat.

8 Hän ei ollut tuo *valo,* mutta hän *tuli* todistamaan tuosta *valosta,*

9 joka oli todellinen *valo,* joka valaisee jokaisen ihmisen, *joka* tulee maailmaan;

10 *tosiaan Jumalan Poika.* Hän, *joka* oli maailmassa, ja hän teki maailman, eikä maailma tuntenut häntä.

11 Hän tuli omiensa luokse, eivätkä hänen omansa ottaneet häntä vastaan.

12 Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, heille hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, *vain* niille, jotka uskovat hänen nimeensä.

13 *Hän syntyi,* ei verestä eikä lihan tahdosta eikä ihmisen tahdosta, vaan Jumalasta.

14 Ja *sama sana* tehtiin lihaksi, ja hän asui meidän keskellämme, ja me katselimme hänen kirkkauttaan, kuin Isän Ainosyntyisen kirkkautta, täynnä armoa ja totuutta.

15 Johannes *todisti* hänestä ja huusi sanoen: Tämä *on* hän, josta minä puhuin. Hän, joka tulee minun jälkeeni, on minun edelläni, sillä hän oli ennen minua.

16 *Sillä alussa oli Sana, tosiaan Poika, joka on tehty lihaksi ja lähetetty meille Isän tahdosta. Ja jokainen, joka uskoo hänen nimeensä, saa hänen täyteydestään.* Ja hänen täyteydestään kaikki me olemme saaneet, *nimittäin kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän hänen* armonsa *kautta.*

17 Sillä laki annettiin Mooseksen *kautta,* mutta *elämä* ja totuus tulivat Jeesuksen Kristuksen *kautta.*

18 *Sillä laki oli lihallisen käskyn mukaan kuoleman jakamiseksi; mutta evankeliumi oli loputtoman elämän voiman mukaan Jeesuksen Kristuksen, ainosyntyisen Pojan, kautta, joka on Isän huomassa.*

19 *Eikä* kukaan ole nähnyt Jumalaa minään aikana, *ilman että hän olisi todistanut Pojasta; sillä kukaan ei voi pelastua muuten kuin hänen kauttaan.*

20 Ja tämän todistuksen Johannes antoi, kun juutalaiset lähettivät pappeja ja leeviläisiä Jerusalemista kysymään häneltä: Kuka sinä olet?

21 Ja hän tunnusti eikä kieltänyt, *että hän oli Elias,* vaan tunnusti *sanoen:* En minä ole Kristus.

22 Ja he kysyivät häneltä *sanoen: Kuinka sinä sitten olet Elias?* Ja hän sanoi: Minä en ole *se Elias, jonka oli määrä palauttaa kaikki. Ja*

he kysyivät häneltä sanoen: Oletko sinä se profeetta? Ja hän vastasi: En.

23 Sitten he sanoivat hänelle: Kuka sinä olet, jotta voimme vastata niille, jotka lähettivät meidät. Mitä sinä sanot itsestäsi?

24 Hän sanoi: Minä olen huutavan ääni autiomaassa: Tehkää suoraksi Herran tie, kuten profeetta Jesaja sanoo.

25 Ja lähetetyt olivat fariseuksia.

26 Ja he kysyivät häneltä ja sanoivat hänelle: Miksi sitten kastat, ellet ole Kristus etkä Elias, *jonka oli määrä palauttaa kaikki,* etkä tuo profeetta?

27 Johannes vastasi heille sanoen: Minä kastan vedellä, mutta teidän keskuudessanne on toinen, jota te ette tunne;

28 Hän on se, *josta minä todistan. Hän on tuo profeetta, nimittäin Elias,* joka tulee minun jälkeeni ja on minun edelläni ja jonka kengännauhoja minä en ole arvollinen avaamaan *eli jonka paikkaa minä en kykene täyttämään; sillä hän kastaa, ei ainoastaan vedellä, vaan tulella ja Pyhällä Hengellä.*

29 Seuraavana päivänä Johannes näki Jeesuksen tulevan luokseen ja sanoi: Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!

30 *Ja Johannes todisti hänestä kansalle sanoen:* Tämä on hän, josta minä sanoin: Minun jälkeeni tulee mies, joka on minun edelläni; sillä hän oli ennen minua, ja minä tunsin hänet *ja* tiesin, että hänet ilmaistaisiin Israelille; sen tähden minä olen tullut kastamaan vedellä.

31 Ja Johannes todisti sanoen: *Kun minä olin kastanut hänet,* minä näin Hengen laskeutuvan taivaasta kyyhkysen tavoin, ja se jäi hänen päälleen.

32 Ja minä tunsin hänet, *sillä* hän, joka lähetti minut kastamaan vedellä, se sama sanoi minulle: Hän, jonka päälle sinä näet Hengen laskeutuvan ja jäävän hänen päälleen, se sama on hän, joka kastaa Pyhällä Hengellä.

33 Ja minä näin ja todistin, että tämä on Jumalan Poika.

34 *Nämä tehtiin Betabarassa, Jordanin toisella puolella, missä Johannes kastoi.*

JSR Joh. 1:42. Vertaa Joh. 1:42.

Keefas merkitsee ’näkijä’ tai ’kivi’.

42 Ja hän vei hänet Jeesuksen luokse, ja kun Jeesus näki hänet, hän sanoi: Sinä olet Simon Joonan poika. Nimesi on oleva Keefas, joka on tulkittuna *näkijä tai* kivi. *Ja he olivat kalastajia. Ja he jättivät heti kaiken ja seurasivat Jeesusta.*

JSR Joh. 4:1–4. Vertaa Joh. 4:1–2.

Fariseukset haluavat surmata Jeesuksen. Hän kastaa muutamia, mutta Hänen opetuslapsensa kastavat useampia.

1 Ja nyt kun fariseukset olivat kuulleet, että Jeesus teki opetuslapsiksi ja kastoi useampia kuin Johannes,

2 *he etsivät entistä ahkerammin jotakin keinoa saada hänet hengiltä, sillä monet ottivat Johanneksen vastaan profeettana, mutta he eivät uskoneet Jeesukseen.*

3 *Nyt Herra tiesi tämän,* vaikkei *hän* itse kastanut *niin monia kuin* hänen opetuslapsensa;

4 *sillä hän salli heidän, esimerkkinä toinen toisensa kunnioittamisesta.*

JSR Joh. 4:26. Vertaa Joh. 4:24.

Jumala lupaa Henkensä tosi uskoville.

26 *Sillä sellaisille on* Jumala *luvannut* Henkensä. Ja niiden, *jotka* palvelevat häntä, täytyy palvella hengessä ja totuudessa.

JSR Joh. 6:44. Vertaa Joh. 6:44.

Isän tahto on, että kaikki ottavat Jeesuksen vastaan. Ne, jotka tekevät Jeesuksen tahdon, herätetään vanhurskaiden ylösnousemuksessa.

44 Ei kukaan voi tulla minun luokseni, *ellei hän tee minun* Isäni *tahtoa, hänen, joka* on lähettänyt minut. *Ja tämä on hänen tahtonsa, joka on lähettänyt minut, että te otatte vastaan Pojan; sillä Isä todistaa hänestä; ja sen, joka ottaa vastaan todistuksen ja tekee hänen tahtonsa, joka on lähettänyt minut,* minä herätän *vanhurskaiden ylösnousemuksessa.*

JSR Joh. 13:8–10. Vertaa Joh. 13:8–10.

Jeesus pesee apostolien jalat täyttääkseen juutalaisten lain.

8 Pietari sanoi hänelle: *Ei* sinun *tarvitse* pestä minun jalkojani. Jeesus vastasi hänelle: Jos minä en pese sinua, ei sinulla ole sijaa minun luonani.

9 Simon Pietari sanoi hänelle: Herra, älä pese vain jalkojani vaan myös käteni ja pääni.

10 Jeesus sanoi hänelle: Sen, joka *on* pessyt *kätensä ja päänsä,* ei tarvitse pestä kuin jalkansa tullakseen kokonaan puhtaaksi; ja te olette puhtaita, mutta ette kaikki. *Nyt tämä oli juutalaisten tapana heidän lakinsa mukaan; sen vuoksi Jeesus teki tämän, jotta laki tulisi täytetyksi.*

JSR Joh. 14:30. Vertaa Joh. 14:30.

Pimeyden ruhtinas eli Saatana on tästä maailmasta.

30 Tämän jälkeen minä en puhu paljon teidän kanssanne; sillä *pimeyden* ruhtinas, *joka on* tästä maailmasta, tulee, *mutta hänellä ei* ole *mitään valtaa minuun, mutta hänellä on valta teihin.*

JSR Ap. t. 9:7. Vertaa Ap. t. 9:7; 22:9.

Ne, jotka ovat Paavalin kanssa hänen kääntymyksessään, näkevät valon, mutta he eivät kuule ääntä eivätkä näe Herraa.

7 Ja *ne, jotka matkasivat* hänen kanssaan, *näkivät todellakin valon ja pelästyivät, mutta he eivät kuulleet hänen ääntänsä, joka puhui hänelle.*

JSR Ap. t. 22:29–30. Vertaa Ap. t. 22:29–30.

Komentaja päästi Paavalin kahleista.

29 Ne, joiden oli määrä kuulustella Paavalia, jättivät hänet heti rauhaan, ja komentajakin pelästyi, kun havaitsi sidottaneensa Rooman kansalaisen. *Ja hän päästi Paavalin kahleista.*

30 Seuraavana päivänä, koska komentaja halusi saada varman selon siitä, mistä juutalaiset Paavalia syyttivät, *hän* käski ylipapit ja koko heidän neuvostonsa

koolle ja vei Paavalin alas ja asetti hänet heidän eteensä.

JSR Room. 3:5–8. Vertaa Room. 3:5–8.

Paavali opettaa, että ihminen ei voi pahaa tekemällä saada aikaan hyvää.

5 Mutta jos *me pysymme* väärämielisyydessämme *ja* ylistämme Jumalan oikeamielisyyttä, *kuinka uskallamme* sanoa, että Jumala on väärämielinen, kun hän ryhtyy rankaisemaan? (Puhun kuin ihminen, *joka pelkää Jumalaa.)*

6 Jumala varjelkoon! Kuinka Jumala silloin voisi tuomita maailman?

7 Sillä jos Jumalan totuus on tullut runsaampana minun valheeni kautta *(kuten juutalaiset sitä kutsuvat)* hänen kirkkaudekseen, miksi minutkin silti tuomitaan syntisenä? Eikä *oteta vastaan? Koska* meitä vastaan herjataan.

8 Ja jotkut väittävät meidän sanoneen *(heidän rangaistuksensa on oikeudenmukainen):* Tehkäämme pahaa, jotta voidaan saada aikaan hyvää. *Mutta se on valhetta.*

JSR Room. 4:2–5. Vertaa Room. 4:2–5.

Ihminen voi pelastua ainoastaan Jeesuksen Kristuksen armosta, ei Mooseksen lain noudattamiseen liittyvillä teoilla.

2 Sillä jos Abraham katsottiin vanhurskaaksi tekojen *lain* perusteella, hänellä oli aihetta ylpeillä *itsestään,* mutta ei *Jumalasta.*

3 Sillä mitä sanovat kirjoitukset? Abraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi.

4 Sille, *joka katsotaan vanhurskaaksi tekojen lain perusteella,* on palkka maksettu, ei armosta saatuna vaan ansaittuna.

5 Mutta sille, joka *ei pyri tulemaan vanhurskaaksi tekojen lain perusteella* vaan uskoo häneen, joka *ei* katso vanhurskaaksi jumalatonta, hänen uskonsa luetaan vanhurskaudeksi.

JSR Room. 4:16. Vertaa Room. 4:16.

Sekä usko että teot ovat armon kautta välttämättömiä pelastukselle.

16 Sen tähden usko *ja teot tekevät teidät vanhurskaiksi* armon *ansiosta,* jotta lupaus olisi varma kaikille jälkeläisille; ei ainoastaan *niille, joilla on* laki, vaan myös *niille, joilla on* Abrahamin usko, hänen, joka on meidän kaikkien isä.

JSR Room. 7:5–27. Vertaa Room. 7:5–25.

Vain Kristuksella on voima muuttaa ihmisen sielu pysyvästi hyväksi.

5 Sillä kun me olimme lihassa, synnin himot, jotka *eivät* olleet lain *mukaisia,* vaikuttivat meidän jäsenissämme, niin että me kannoimme hedelmää kuolemalle.

6 Mutta nyt me olemme vapaat laista, joka piti meitä vallassaan, ja *olemme kuolleita laille,* niin että palvelisimme uudella tavalla hengen emmekä vanhalla tavalla kirjaimen mukaan.

7 Mitä meidän siis on sanottava? Onko laki syntiä? Jumala varjelkoon! Ei, en ollut tuntenut syntiä muuten kuin lain kautta; sillä en olisi tuntenut himoa, ellei laki olisi sanonut: Älä himoitse.

8 Mutta synti, joka sai aiheen

käskystä, herätti minussa kaikenlaisia himoja. Sillä ilman lakia synti oli kuollut.

9 Sillä *ennen* elin *rikkomatta* lakia, mutta kun *Kristuksen* käsky tuli, synti heräsi eloon ja minä kuolin.

10 Ja *kun en uskonut Kristuksen* käskyyn, *joka tuli* ja jonka oli määrä antaa elämä, havaitsin *sen tuomitsevan minut* kuolemaan.

11 Sillä synti, tilaisuuden saatuaan, *kielsi* käskyn *ja* petti minut; ja se *surmasi minut.*

12 *Kuitenkin havaitsin* lain *olevan* pyhä ja käskyn *olevan* pyhä ja oikeudenmukainen ja hyvä.

13 Tehtiinkö sitten se, mikä on hyvää, kuolemaksi minulle? Jumala varjelkoon! Vaan synti, jotta se näyttäisi synniltä, sen avulla, mikä on hyvää, tuottaa kuoleman minussa, jotta synti tulisi käskyn mukaan tavattoman synnilliseksi.

14 Sillä me tiedämme, että *käsky* on hengellinen, mutta *kun olin lain alla,* olin *vielä* lihallinen, myyty synnin alaisuuteen.

15 *Mutta nyt olen hengellinen;* sillä sitä, *mitä minun on käsketty tehdä, minä teen, ja sitä, mitä minua on kielletty sallimasta,* minä en salli.

16 Sillä sitä, mistä *tiedän, että se ei ole oikein,* en *halua tehdä; sillä sitä, mikä on syntiä,* minä vihaan.

17 *Ellen* siis tee sitä, mitä en *salli,* minä myönnän, että laki on hyvä; *eikä minua tuomita.*

18 Nyt siis, *synnintekijä* en olekaan enää minä, vaan *pyrin alistamaan tuon* synnin, joka asuu minussa.

19 Sillä minä tiedän, ettei minussa, nimittäin lihassani, asu mitään hyvää; sillä tahtoa minulla on, *mutta* hyvän tekemistä minussa ei ole, *paitsi Kristuksessa.*

20 Sillä sitä hyvää, mitä olisin *tehnyt lain alaisena, minä en pidä hyvänä; sen tähden* en *sitä* tee.

21 Mutta sitä pahaa, mitä en *tekisi lain alaisena, pidän hyvänä;* sitä minä teen.

22 Nyt jos teen *Kristuksen avulla sitä,* mitä en *tekisi lain alaisena, en ole lain alainen; enkä minä pyri* enää *tekemään väärin* vaan *alistamaan* synnin, joka asuu minussa.

23 Huomaan siis, *että lain alaisuudessa,* että kun halusin tehdä hyvää, pahuus *oli* läsnä minussa; sillä minä iloitsen Jumalan laista sisäisen ihmisen mukaan.

24 *Ja nyt* näen toisen lain, *nimittäin Kristuksen käskyn, ja se on painunut mieleeni.*

25 *Mutta* jäseneni *sotivat* mieleni lakia vastaan ja vievät minut jäsenissäni olevan synnin lain vankeuteen.

26 *Ja ellen alista syntiä, joka minussa on, vaan palvelen lihalla synnin lakia,* voi, mikä kurja ihminen minä olen! Kuka pelastaa minut tämän kuoleman ruumiista?

27 Kiitän Jumalaa Jeesuksen Kristuksen, Herramme, kautta; *silloin siis* mieleni voimalla minä itse palvelen Jumalan lakia.

JSR Room. 8:8. Vertaa Room. 8:8.

Ne, jotka seuraavat lihan teitä, eivät voi olla Jumalalle mieleen.

8 Siten siis ne, jotka elävät lihan

mukaisesti, eivät voi olla Jumalalle mieleen.

JSR Room. 8:29–30. Vertaa Room. 8:29–30.

Jeesus Kristus pyhittää vanhurskaat valmistaen heitä pelastukseen.

29 Sillä *hänet,* jonka hän on edeltä tuntenut, hän on myös edeltä määrännyt tulemaan *oman kuvansa* kaltaiseksi, niin että hän voisi olla Esikoinen monien veljien joukossa.

30 Lisäksi *hänet,* jonka hän on edeltä määrännyt, *hänet* hän on myös kutsunut; ja *hänet,* jonka hän on kutsunut, *hänet* hän on myös *pyhittänyt;* ja *hänet,* jonka hän *on pyhittänyt, hänet* hän on myös kirkastanut.

JSR Room. 13:6–7. Vertaa Room. 13:6–7.

Ne, jotka kunnioittavat yhteiskunnan viranomaisia, kunnioittavat Jumalaa enemmän ja täydellisemmin.

6 Sillä tästä syystä te myös maksatte *lahjoituksenne heille;* sillä he ovat Jumalan palvelijoita palvellen jatkuvasti juuri tässä tehtävässä.

7 *Mutta ensiksi,* antakaa jokaiselle se, mikä hänelle kuuluu, *tavan mukaan:* kenelle vero, sille vero, kenelle tulli, sille tulli, *jotta lahjoituksenne tehtäisiin* peläten *häntä,* jolle pelko *kuuluu, ja antaen* kunnian *hänelle,* jolle kunnia *kuuluu.*

JSR 1. Kor. 7:1–2, 5, 26, 29–33, 38. Vertaa 1. Kor. 7:1–2, 5, 26, 29–38.

Paavali opettaa, että on suotavaa mennä naimisiin. Lähetystyöhön kutsutut palvelevat Jumalaa kuitenkin paremmin, jos he pysyvät naimattomina palvelutyönsä aikana.

1 Nyt, mitä tulee asioihin, joista kirjoititte minulle *sanoen:* Miehen on hyvä olla koskematta naiseen.

2 Mutta *minä sanon,* että haureuden välttämiseksi jokaisella miehellä olkoon oma vaimonsa, ja olkoon jokaisella naisella oma aviomiehensä.

5 Älkää *erotko toisistanne,* paitsi ehkä yhteisestä sopimuksesta joksikin aikaa, jotta voitte antautua paastoon ja rukoukseen; ja palatkaa taas yhteen, ettei Saatana kiusaa teitä, kun ette pysty hillitsemään itseänne.

26 Sen tähden arvelen, että tämän nykyisen ahdingon aikana miehen on hyvä *pysyä sellaisena, jotta hän voi tehdä enemmän hyvää.*

29 Mutta *minä puhun teille, jotka on kutsuttu palvelutyöhön. Sillä* tämän sanon, veljet, että *jäljellä oleva* aika on *kovin* lyhyt, *että teidät lähetetään palvelutyöhön. Niidenkin,* joilla on vaimo, *tulee* olla kuin heillä ei olisikaan, *sillä teidät on kutsuttu ja valittu tekemään Herran työtä.*

30 Ja *niiden,* jotka itkevät, *on,* niin kuin he eivät itkisikään; ja niiden, jotka riemuitsevat, niin kuin he eivät riemuitsisi, ja niiden, jotka ostavat, niin kuin he eivät saisi pitää ostamaansa;

31 ja niiden, jotka käyttävät hyväksi tätä maailmaa, ikään kuin he eivät *käyttäisi* sitä; sillä tämän maailman tavat katoavat.

32 Mutta *minä toivoisin, veljet, että te pidätte kutsumuksenne kunniassa.* Soisin, ettei teillä olisi

huolia. Sillä se, joka on naimaton, huolehtii asioista, jotka kuuluvat Herralle, miten hän olisi Herralle mieliksi; *sen tähden hän voittaa.*

33 Mutta se, joka on naimisissa, huolehtii maailman asioista, kuinka hän voi olla vaimolleen mieliksi; *sen tähden tässä on ero, sillä miehellä on este.*

38 Se, joka *menee naimisiin,* tekee hyvin; mutta se, joka *ei mene naimisiin,* tekee paremmin.

JSR 1. Kor. 15:40. Vertaa 1. Kor. 15:40.

Ylösnousemuksessa on kolme kirkkauden astetta.

40 Myös selestisiä ruumiita ja terrestrisiä ruumiita *ja telestisiä ruumiita;* mutta selestisten kirkkaus on yksi ja terrestristen toinen *ja telestisten toinen.*

JSR 2. Kor. 5:16. Vertaa 2. Kor. 5:16.

Paavali neuvoo pyhiä välttämään lihan tavan mukaista elämää.

16 Ja nyt, vastedes emme *elä enää* lihan mukaan; *niin, vaikka me elimme ennen lihan mukaan, niin siitä lähtien kun* olemme tunteneet Kristuksen, nyt vastedes emme enää *elä lihan mukaan.*

JSR Gal. 3:19–20. Vertaa Gal. 3:19–20.

Mooses on ensimmäisen liiton eli lain välimies. Jeesus Kristus on uuden liiton välimies.

19 Sen vuoksi siis *laki* lisättiin rikkomusten tähden, kunnes tulisi jälkeläinen, jolle lupaus annettiin *laissa, joka annettiin Moosekselle, jonka* enkelien *käsi* asetti *tämän ensimmäisen liiton (lain)* välimieheksi.

20 Nyt *tämä* välimies ei *ollut uuden liiton* välimies, *mutta on olemassa uuden liiton välimies, joka on Kristus, kuten laissa on kirjoitettu Abrahamille ja hänen jälkeläisilleen annetuista lupauksista. Nyt Kristus on elämän välimies, sillä tämä on lupaus, jonka Jumala antoi Abrahamille.*

JSR Ef. 4:26. Vertaa Ef. 4:26.

Epävanhurskas viha on syntiä.

26 *Voitteko* olla vihaisia *tekemättä syntiä?* Älkää antako auringon laskea vihanne ylle.

JSR Kol. 2:21–22. Vertaa Kol. 2:20–23.

Ihmiskäskyt saattavat olla arvokkaita opettaessaan esimerkiksi itsehillintää, mutta ne eivät kunnioita Jumalaa eivätkä pelasta ihmistä.

21 *jotka ovat ihmisoppien ja ihmiskäskyjen mukaisia, jotka opettavat teille:* Älä tartu, älä maista, älä kosketa *kaikkia niitä asioita,* joiden on määrä hävitä käytön myötä?

22 Nämä asiat tosiaankin näyttävät viisailta omatekoisessa hurskaudessa ja nöyryyden harjoituksessa ja ruumiin kurituksessa *lihan tyydyttämiseksi,* ei millään tavoin *Jumalan* kunniaksi.

JSR 1. Tess. 4:15. Vertaa 1. Tess. 4:15.

Ne vanhurskaat, jotka ovat elossa Herran tullessa, eivät ole paremmassa asemassa kuin vanhurskaat kuolleet.

15 Sillä tämän me sanomme teille Herran sanan mukaan, että *ne, jotka* ovat elossa Herran *tullessa,* eivät ehdi niiden edelle,

jotka jäävät Herran tulemiseen asti ja jotka nukkuvat.

JSR 2. Tess. 2:2–3, 7–9. Vertaa 2. Tess. 2:2–9.

Saatana saa aikaan luopumuksen ennen kuin Herra palaa.

2 ettette heti järkyty mielessänne tai huolestu *kirjeestä, ellette saa sitä meiltä;* ette liioin hengestä ettekä sanasta, kuten että Kristuksen päivä on käsillä.

3 Älkää antako kenenkään millään tavoin johtaa teitä harhaan; sillä ensiksi *tapahtuu* luopumus ja tuo synnin ihminen paljastetaan, kadotuksen poika;

7 sillä pahuuden salaisuus vaikuttaa jo; *ja hän vaikuttaa nyt, ja Kristus sallii hänen vaikuttaa,* kunnes *täyttyy aika, jolloin* hänet *poistetaan* tieltä.

8 Ja silloin paljastetaan tuo *jumalaton,* jonka Herra kuluttaa suunsa henkäyksellä ja tuhoaa tulemisensa kirkkaudella.

9 *Niin, Herra, tosiaankin Jeesus,* joka *ei* tule *ennen kuin tulee luopumus* Saatanan vaikutuksesta kaikella voimalla ja merkeillä ja valheihmeillä,

JSR 1. Tim. 2:4. Vertaa 1. Tim. 2:4.

Kristus on ainosyntyinen Poika ja välimies.

4 joka *tahtoo,* että kaikki ihmiset pelastuvat ja tulevat tuntemaan totuuden, *joka on Kristuksessa Jeesuksessa, joka on Jumalan ainosyntyinen Poika ja asetettu tulemaan Jumalan ja ihmisen välimieheksi; joka on yksi Jumala ja jolla on valta kaikkiin ihmisiin.*

JSR 1. Tim. 3:15–16. Vertaa 1. Tim. 3:15–16.

Kirkko on perustettu sille keskeiselle periaatteelle, että Jeesus tuli kuolevaiseksi, opetti evankeliumia ja palasi Isänsä luo. Huom. Hienoinen muutos seuraavissa jakeissa tähdentää sitä, että Jeesus Kristus on ”totuuden pylväs ja perustus”.

15 Mutta jos tuloni viivästyy, jotta voit tietää, miten on käyttäydyttävä Jumalan huoneessa, joka on elävän Jumalan seurakunta.

16 Totuuden pylväs ja perustus *on* (ja kiistatta suuri on jumalisuuden salaisuus): Jumala ilmestyi lihassa, hänet tehtiin vanhurskaaksi Hengessä, enkelit näkivät hänet, hänestä saarnattiin pakanoille, häneen uskottiin maailmassa, hänet vastaanotettiin kirkkauteen.

JSR 1. Tim. 6:15–16. Vertaa 1. Tim. 6:15–16.

Ne, joissa asuu kuolemattomuuden valo (evankeliumi), voivat nähdä Jeesuksen.

15 minkä näyttää aikanaan hän, joka on siunattu ja ainoa valtias, kuninkaiden Kuningas ja herrojen Herra, *jonka on kunnia ja ikuinen valta;*

16 *jota kukaan ei ole nähnyt eikä voi nähdä, jota kukaan ei voi lähestyä, paitsi se, jossa asuu kuolemattomuuden valo ja toivo.*

JSR Hepr. 1:6–7. Vertaa Hepr. 1:6–7.

Enkelit ovat palvelevia henkiä.

6 Ja vielä, kun hän tuo Esikoisen maailmaan, hän sanoo: Ja kaikki Jumalan enkelit palvelkoot häntä, *joka tekee palvelijoistaan tulen liekin kaltaisia.*

7 Ja enkeleistä hän sanoo: *Enkelit ovat palvelevia henkiä.*

JSR Hepr. 4:3. Vertaa Hepr. 4:3.

Ne, jotka paaduttavat sydämensä, eivät pelastu; ne, jotka tekevät parannuksen, pääsevät Herran lepoon.

3 Sillä me, jotka olemme uskoneet, käymme lepoon, kuten hän sanoi: Kuten olen vannonut vihassani: Jos he *paaduttavat sydämensä,* he *eivät* saa käydä minun lepooni; *olen myös vannonut: Jos he eivät paaduta sydäntänsä, he saavat käydä minun lepooni;* vaikka Jumalan työt ovat olleet *valmiina (eli valmiiksi tehtyinä)* maailman perustamisesta asti.

JSR Hepr. 6:1–10. Vertaa Hepr. 6:1–10.

Kristuksen opin periaatteet johtavat täydellisyyteen.

1 *Jättämättä* siis Kristuksen opin periaatteita jatkakaamme täydellisyyteen laskematta uudestaan kuolleista teoista tehtävän parannuksen ja Jumalaan uskomisen perustusta.

2 Oppia kasteista, kätten päällepanemisesta ja kuolleiden ylösnousemuksesta ja iankaikkisesta tuomiosta.

3 Ja *me jatkamme täydellisyyteen,* mikäli Jumala suo.

4 Sillä *hän on tehnyt sen* mahdottomaksi niille, jotka kerran ovat päässeet valoon, maistaneet taivaan lahjaa ja tulleet osallisiksi Pyhästä Hengestä

5 ja nauttineet Jumalan hyvää sanaa ja kokeneet tulevan maailman voimia,

6 jos he luopuvat, *tulla palautetuiksi* jälleen parannukseen, koska he itse ristiinnaulitsevat Jumalan Pojan uudelleen ja nostavat hänet kaikkien pilkattavaksi.

7 Sillä *päivä on tuleva, jolloin* maa, joka imee sisäänsä sateen, joka sitä usein kastelee, ja tuottaa sopivia kasveja niille, *jotka siellä asuvat,* jotka sitä viljelevät, *jotka nyt* saavat siunauksia Jumalalta, *puhdistetaan tulella.*

8 *Sillä* se, joka kasvaa ohdaketta ja orjantappuraa, hylätään ja sitä uhkaa kirous; *sen tähden ne, jotka eivät tuota hyvää hedelmää, heitetään tuleen, sillä* lopulta *heidät* poltetaan.

9 Mutta rakkaat, teistä me uskomme *parempaa* ja asioita, jotka liittyvät pelastukseen, vaikka me näin puhummekin.

10 Sillä Jumala ei ole väärämielinen, *sen tähden hän ei* unohda teidän tekojanne eikä rakkauttanne, jota olette osoittaneet hänen nimeään kohtaan, kun olette palvelleet ja yhä palvelette pyhiä.

JSR Hepr. 7:3. Vertaa Hepr. 7:3.

Melkisedek oli pappi Jumalan Pojan järjestyksen mukaan. Kaikista niistä, jotka saavat tämän pappeuden, voi tulla Jumalan Pojan kaltaisia.

3 *Sillä tämä Melkisedek oli asetettu papiksi Jumalan Pojan järjestyksen mukaan, joka järjestys oli* ilman isää, ilman äitiä, ilman jälkeläisiä, eikä sillä ollut päivien alkua eikä elämän loppua. *Ja kaikki ne, jotka asetetaan tähän pappeuteen, tehdään* Jumalan Pojan kaltaisiksi, *ja he pysyvät* pappeina ainaisesti.

JSR Hepr. 7:19–21. Vertaa Hepr. 7:19–21.

Laki valmisti ihmisiä Jeesusta varten, joka on "paremman liiton takaaja".

19 Sillä laki *toimitettiin ilman valaa, eikä* se tehnyt mitään täydelliseksi vaan *oli ainoastaan* antamassa paremman toivon, jonka avulla me lähestymme Jumalaa.

20 Niin kuin *tämä ylipappi* ei ollut ilman valaa, *samoin Jeesuksesta tuli paremman liiton takaaja.*

21 (Sillä heistä tuli pappeja ilman valaa; mutta tästä valalla hänen toimestaan, joka sanoi hänelle: Herra on vannonut valan eikä sitä peruuta: sinä olet pappi ikuisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan.)

JSR Hepr. 7:25–26. Vertaa Hepr. 7:26–27.

Jeesus tarjoaa itsensä synnittömäksi uhriksi meidän syntiemme tähden.

25 Sillä sellainen ylipappi meille sopi, joka on pyhä, viaton, tahraton, erossa synnintekijöistä ja on tehty taivaiden *hallitsijaksi;*

26 *eikä* sellaisten ylipappien kaltainen, *jotka* uhrasivat uhreja *päivittäin,* ensiksi *omien* syntiensä tähden ja sitten *ihmisten syntien* tähden; sillä *hänen ei tarvitse uhrata omien syntiensä tähden, sillä hän ei tuntenut syntejä; vaan ihmisten syntien tähden. Ja* tämän hän teki kerran, kun hän uhrasi itsensä.

JSR Hepr. 11:1. Vertaa Hepr. 11:1.

Usko on varmuutta siitä, mitä toivotaan.

1 Nyt usko on *varmuus* siitä, mitä toivotaan, osoitus siitä, mitä ei nähdä.

JSR Hepr. 11:35. Vertaa Hepr. 11:35.

Uskolliset, joita kidutetaan Kristuksen tähden, saavat ensimmäisen ylösnousemuksen.

35 Naiset saivat kuolleensa herätetyiksi takaisin elämään; ja muita kidutettiin, kun he eivät hyväksyneet vapautusta, jotta he saisivat *ensimmäisen* ylösnousemuksen.

JSR Jaak. 1:2. Vertaa Jaak. 1:2.

Ahdingot auttavat meitä pyhittäytymään, eivät kiusaukset.

2 Veljeni, pitäkää pelkkänä ilona sitä, että joudutte *moniin ahdinkoihin.*

JSR Jaak. 2:1. Vertaa Jaak. 2:1.

Jäsenten ei tule pitää yhtä ihmistä toista parempana.

1 Veljeni, *ette voi* uskoa Herraamme Jeesukseen Kristukseen, kirkkauden Herraan, *ja siitä huolimatta erotella* ihmisiä.

JSR Jaak. 2:14–21. Vertaa Jaak. 2:14–22.

Usko ilman tekoja on kuollut eikä voi pelastaa.

14 Mitä hyötyä *on siitä,* veljeni, *jos* joku sanoo uskovansa mutta häneltä puuttuvat teot? Voiko usko pelastaa hänet?

15 Niin, joku voi sanoa: *Minä näytän sinulle, että minulla on usko ilman tekoja, mutta minä sanon:* Näytä sinä minulle uskosi ilman tekoja, niin minä näytän sinulle uskoni teoillani.

16 *Sillä* jos veli tai sisar on

alaston ja puutteenalainen ja joku teistä sanoo: Mene rauhassa, lämmittele ja ravitse itsesi, mutta *hän* ei anna niitä asioita, joita ruumis tarvitsee; mitä hyötyä *uskostanne on sellaiselle?*

17 Samoin uskokin, ellei *siinä ole* tekoja, on kuollut, yksinään.

18 *Sen tähden* tiedätkö, sinä tyhjänpäiväinen ihminen, että usko ilman tekoja on kuollut *eikä voi pelastaa sinua?*

19 Sinä uskot, että Jumala on yksi ainoa. Oikein teet – pahat hengetkin uskovat sen ja vapisevat; *olet tehnyt itsesi heidän kaltaisekseen, sinua ei ole tehty vanhurskaaksi.*

20 Eikö isämme Abraham tullut vanhurskaaksi teoista, kun hän oli vienyt poikansa Iisakin uhrialttarille?

21 Huomaatko, kuinka *teot* toimivat yhdessä hänen *uskonsa* kanssa, ja teoilla usko tehtiin täydelliseksi?

JSR 1. Piet. 3:20. Vertaa 1. Piet. 3:20.

Jotkut vankilassa olevista hengistä olivat epävanhurskaita Nooan päivinä.

20 *joista muutamat* olivat tottelemattomia *Nooan päivinä, kun* Jumalan pitkämielisyys odotti, kun valmistettiin arkkia, jossa muutamat, se on kahdeksan sielua, pelastuivat veden kantamina.

JSR 1. Piet. 4:6. Vertaa 1. Piet. 4:6.

Evankeliumia saarnataan kuolleille.

6 *Tämän tähden on* evankeliumia saarnattu niille, *jotka* ovat kuolleita, jotta heidät tuomittaisiin lihassa olevien ihmisten mukaan, mutta he saisivat elää *hengessä* Jumalan *tahdon* mukaan.

JSR 1. Piet. 4:8. Vertaa 1. Piet. 4:8.

Rakkaus estää meitä tekemästä syntiä.

8 Ja ennen kaikkea teillä tulee olla palavaa rakkautta keskuudessanne, sillä rakkaus *estää* paljot synnit.

JSR 2. Piet. 3:3–13. Vertaa 2. Piet. 3:3–13.

Viimeisinä päivinä monet ihmiset kieltävät Herran Jeesuksen Kristuksen. Kun hän tulee, tapahtuu monia luonnonmullistuksia. Jos kestämme vanhurskaudessa, me saamme uuden maan.

3 Ensiksi tietäkää tämä, että *viimeisinä päivinä* tulee pilkkaajia, jotka kulkevat omien himojensa perässä.

4 *Kieltäen Herran Jeesuksen Kristuksen* ja sanoen: Missä on lupaus hänen tulemisestaan? Sillä siitä asti kun isät nukkuivat pois, kaiken on *täytynyt* jatkua sellaisena kuin se *on ollut ja täytyy jatkua sellaisena kuin se on jatkunut* luomisen alusta asti.

5 Sillä tästä he ovat tieten tahtoen tietämättömiä, että entisaikoina taivaat ja maa, joka oli *vedessä* ja veden päällä, *luotiin Jumalan sanalla.*

6 *Ja Jumalan sanalla* maailma, joka silloin oli ja joka hukutettiin vedellä, tuhoutui.

7 Mutta taivaat ja maa, jotka nyt ovat, säilytetään *samalla sanalla* odottamassa tuomiopäivän tulta ja jumalattomien kadotusta.

8 Mutta *mitä tulee Herran*

tulemiseen, rakkaat, *haluaisin, ettette olisi* tietämättömiä tästä yhdestä asiasta: Herralle yksi päivä on kuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta kuin yksi päivä.

9 Herra ei viivytä lupaustaan *ja tulemistaan,* kuten jotkut ajattelevat viivyttelemisestä, vaan on pitkämielinen *meitä kohtaan,* ei halua kenenkään tuhoutuvan vaan että kaikki tulisivat parannukseen.

10 Mutta Herran päivä tulee kuin varas yöllä. Silloin taivaat *järkkyvät ja myös maa vapisee ja vuoret sulavat ja* katoavat jylisten ja alkuaineet *täyttyvät* hehkuvasta kuumuudesta. Myös maa *täytetään* ja *katoavaiset* aikaansaannokset, *joita* siinä on, poltetaan.

11 *Jos* sitten kaikki nämä *hävitetään,* millaisia ihmisiä teidän tuleekaan olla pyhässä *käytöksessä* ja jumalisuudessa,

12 odottaen ja *valmistautuen Herran* tulemisen *päivää varten,* jolloin taivaiden *katoavaiset asiat,* jotka ovat tulessa, hajoavat ja vuoret sulavat hehkuvassa kuumuudessa?

13 Siitä huolimatta, *jos kestämme,* meidät *säästetään* hänen lupauksensa mukaisesti. *Ja me* odotamme uutta taivasta ja uutta maata, joissa vanhurskaus vallitsee.

JSR 1. Joh. 2:1. Vertaa 1. Joh. 2:1.

Kristus on meidän puolustajamme Isän luona, jos me teemme parannuksen.

1 Pienet lapseni, nämä asiat minä kirjoitan teille, jotta ette tekisi syntiä. *Mutta* jos joku tekee syntiä *ja tekee parannuksen,* meillä on puolustaja Isän luona, Jeesus Kristus, vanhurskas.

JSR 1. Joh. 3:9. Vertaa 1. Joh. 3:9.

Kukaan Jumalasta syntynyt ei jatka synnissä.

9 Kukaan Jumalasta syntynyt ei *jatka synnissä,* sillä *Jumalan Henki* pysyy hänessä, eikä hän voi *jatkaa synnissä,* koska hän on syntynyt Jumalasta *saatuaan tuon lupauksen Pyhän Hengen.*

JSR 1. Joh. 4:12. Vertaa 1. Joh. 4:12.

Vain ihmiset, jotka uskovat Jumalaan, voivat nähdä hänet.

12 Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt, *paitsi ne, jotka uskovat.* Jos me rakastamme toisiamme, Jumala asuu meissä ja hänen rakkautensa tulee täydelliseksi meissä.

JSR Ilm. 1:1–8. Vertaa Ilm. 1:1–8.

Apostoli Johannes saa Ilmestyskirjan profetiat. Jeesus Kristus ja enkeli ilmestyvät hänelle.

1 *Johanneksen, Jumalan palvelijan,* ilmestys, jonka *Jeesus Kristus antoi* hänelle näyttääkseen palvelijoilleen, minkä pian täytyy tapahtua, ja *jonka* hän lähetti ja ilmoitti enkelinsä kautta palvelijalleen Johannekselle,

2 joka *todisti* Jumalan sanasta ja Jeesuksen Kristuksen todistuksesta ja kaikesta, mitä hän näki.

3 Siunattuja *ovat ne,* jotka lukevat, ja ne, jotka kuulevat *ja ymmärtävät* tämän profetian sanat ja

pitävät ne asiat, jotka siihen on kirjoitettu, sillä *Herran tulemisen* aika *lähestyy.*

4 *Nyt tämä on* Johanneksen *todistus seitsemälle palvelijalle, jotka ovat* Aasian seitsemän seurakunnan *johdossa.* Armoa teille ja rauhaa häneltä, *joka* on ja *joka* oli ja *joka* on tuleva ja *joka on lähettänyt enkelinsä* valtaistuimensa edestä *todistamaan niille, jotka ovat seitsemän palvelijaa seitsemän seurakunnan johdossa.*

5 *Sen tähden minä Johannes,* uskollinen todistaja, *todistan asioista, jotka antoivat minulle enkeli* ja Jeesus Kristus, kuolleiden esikoinen ja maan kuninkaiden *hallitsija.*

6 *Ja* hänen, joka rakastaa meitä, *olkoon kunnia;* hänen, *joka* pesi meidät synneistämme omalla verellään ja on tehnyt meistä kuninkaita ja pappeja Jumalalle, Isälleen. Hänen olkoon kunnia ja valta aina ja ikuisesti. Aamen.

7 *Sillä* katso, hän tulee *pilvissä kymmenien tuhansien pyhiensä kanssa valtakunnassa, puettuna Isänsä kunniaan.* Ja jokainen silmä saa nähdä hänet; ja ne, jotka hänet lävistivät, ja kaikki maan suvut vaikeroivat hänen tullessaan. Aivan niin. Aamen.

8 *Sillä hän sanoo:* Minä olen Alfa ja Oomega, alku ja loppu, Herra, *joka* on ja *joka* oli ja *joka* on tuleva, Kaikkivaltias.

JSR Ilm. 2:22. Vertaa Ilm. 2:22.

Jumalattomat heitetään helvettiin.

22 Katso, minä heitän hänet *helvettiin,* ja ne, jotka tekevät aviorikoksen hänen kanssaan, suureen ahdinkoon, elleivät he tee parannusta teoistaan.

JSR Ilm. 2:26–27. Vertaa Ilm. 2:26–27.

Ne, jotka voittavat maailman kuuliaisuudella Kristuksen käskyille, tulevat hallitsemaan tulevassa maailmassa valtakuntia uskolla, oikeudella ja oikeudenmukaisuudella.

26 Ja *sille, joka* voittaa ja pitää minun *käskyni* loppuun asti, minä annan voiman *moniin valtakuntiin;*

27 ja hän hallitsee niitä *Jumalan sanalla; ja ne ovat hänen käsissään* kuin *saviastiat savenvalajan käsissä; ja hän hallitsee niitä uskon mukaan oikeudella ja oikeudenmukaisuudella,* aivan kuten minä olen saanut Isältäni.

JSR Ilm. 5:6. Vertaa Ilm. 5:6.

Kaksitoista Jumalan palvelijaa lähetetään kaikkialle maan päälle.

6 Ja minä näin, ja katso, keskellä valtaistuinta ja neljää petoa ja keskellä vanhimpia seisoi Karitsa, kun se oli surmattu, ja sillä oli *kaksitoista* sarvea ja *kaksitoista* silmää, jotka ovat Jumalan *kaksitoista palvelijaa,* jotka lähetettiin kaikkialle maan päälle.

JSR Ilm. 12:1–17. Vertaa Ilm. 12:1–17.

Johannes selittää naisen, lapsen, rautaisen sauvan, lohikäärmeen ja Mikaelin vertauskuvat. Taivaassa alkanut sota jatkuu maan päällä. Huomaa muuttunut jaejärjestys JSR:ssä.

1 Ja taivaalle ilmaantui suuri *merkki, sen kaltainen, mitä on maan päällä;* nainen, jolla oli pukunaan aurinko ja kuu jalkojensa

alla ja päänsä päällä kahdentoista tähden kruunu.

2 Ja *nainen* oli raskaana ja huusi synnytyspolttojen vaivaamana ja synnytyksen tuskissa.

3 *Ja hän synnytti poikalapsen, joka oli hallitseva kaikkia kansakuntia rautaisella sauvalla; ja hänen lapsensa temmattiin Jumalan ja hänen valtaistuimensa luo.*

4 Ja toinen *merkki* ilmaantui taivaalle: ja katso, suuri punainen lohikäärme, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea ja kruunu seitsemässä päässään. Ja sen pyrstö pyyhkäisi pois kolmanneksen taivaan tähdistä ja sinkosi ne maahan. Ja lohikäärme asettui synnyttävän naisen eteen *valmiina* nielaisemaan hänen lapsensa sen *synnyttyä.*

5 Ja nainen pakeni autiomaahan, jonne Jumala *oli* valmistanut hänelle paikan, jotta häntä ravittaisiin siellä tuhat kaksisataakuusikymmentä *vuotta.*

6 Ja taivaassa oli sota; Mikael ja hänen enkelinsä taistelivat lohikäärmettä vastaan; ja lohikäärme enkeleineen *taisteli Mikaelia vastaan;*

7 eikä *lohikäärme* voittanut *Mikaelia eikä lasta eikä naista, joka oli Jumalan kirkko, joka oli päässyt tuskistaan ja synnytti Jumalamme ja hänen Kristuksensa valtakunnan.*

8 Eikä taivaasta löytynyt sijaa suurelle lohikäärmeelle, *joka* heitettiin ulos; tuo vanha käärme, Perkeleeksi kutsuttu ja *myös* Saatanaksi *kutsuttu,* joka pettää koko maailman; hänet heitettiin ulos maan päälle; ja hänen enkelinsä heitettiin ulos hänen kanssansa.

9 Ja minä kuulin kovan äänen sanovan taivaassa: Nyt on tullut pelastus ja voima ja Jumalamme valtakunta ja hänen Kristuksensa valta;

10 sillä alas on heitetty veljiemme syyttäjä, joka syytti heitä meidän Jumalamme edessä päivin ja öin.

11 *Sillä* he *ovat voittaneet* hänet Karitsan verellä ja todistuksensa sanalla; *sillä* he eivät rakastaneet omaa henkeään *vaan säilyttivät todistuksen aina* kuolemaan asti. Riemuitkaa siis, oi taivaat, ja te, jotka asutte niissä.

12 *Ja näiden asioiden jälkeen kuulin toisen äänen sanovan:* Voi maan asukkaita, *niin,* ja *niitä, jotka asuvat* meren *saarilla,* sillä Perkele on laskeutunut teidän luoksenne suuren raivon vallassa, koska hän tietää, että hänellä on vain vähän aikaa.

13 *Sillä* kun lohikäärme näki, että hänet oli heitetty maan päälle, hän vainosi naista, joka oli poikalapsen synnyttänyt.

14 *Sen tähden* naiselle annettiin suuren kotkan kaksi siipeä, jotta hän *pakenisi* autiomaahan, paikkaansa, jossa häntä ravitaan aika ja aikoja ja puoli aikaa suojassa käärmeeltä.

15 Ja käärme syöksee kidastaan naisen perään vesivirran, jotta saisi virran viemään hänet mennessään.

16 Ja maa *auttaa* naista, ja maa *avaa* suunsa ja *nielaisee* virran, jonka lohikäärme *syöksee* kidastaan.

17 *Sen tähden* lohikäärme raivostui naiselle ja lähti sotimaan

hänen jälkeläistensä jäännöksen kanssa, joka pitää Jumalan käskyt ja jolla on todistus Jeesuksesta Kristuksesta.

JSR Ilm. 19:15, 21. Vertaa Ilm. 19:15, 21.

Jumala käyttää Kristuksen sanaa lyödäkseen kansakuntia.

15 Ja hänen suustaan *lähtee Jumalan sana, ja* sillä hän *lyö* kansakuntia; ja hän *hallitsee* niitä *suunsa sanalla;* ja hän polkee viinikuurnan kaikkivaltiaan Jumalan *palavuudessa ja vihassa.*

21 Ja jäännös surmattiin hänen *sanallansa,* joka istui hevosen selässä, mikä *sana* lähti hänen suustansa; ja kaikki linnut tulivat täyteen heidän lihastaan.

RAAMATUN KARTTOJA

Näiden karttojen avulla sinun on helpompi ymmärtää pyhiä kirjoituksia. Kun tunnet niiden maiden maantietoa, joista näissä kirjoissa kerrotaan, saat niiden tapahtumista selkeämmän käsityksen.

Opaskartta ja merkkien selitys

Alla olevasta kartasta ilmenee, mitä alueita numeroidut kartat kattavat. Näiden karttojen maantieteelliset alueet vaihtelevat suurista hyvin pieniin.

1. Pyhän maan fyysinen kartta
2. Israelin lähtö Egyptistä ja tulo Kanaaniin
3. Kahdentoista heimon alueet
4. Daavidin ja Salomon valtakunta
5. Assyrian valtakunta
6. Uus-Babylonian valtakunta ja Egyptin valtakunta
7. Persian valtakunta
8. Rooman valtakunta
9. Vanhan testamentin maailma
10. Kanaan Vanhan testamentin aikaan
11. Pyhä maa Uuden testamentin aikaan
12. Jerusalem Jeesuksen aikaan
13. Apostoli Paavalin lähetysmatkat
14. Pyhän maan korkeussuhteet

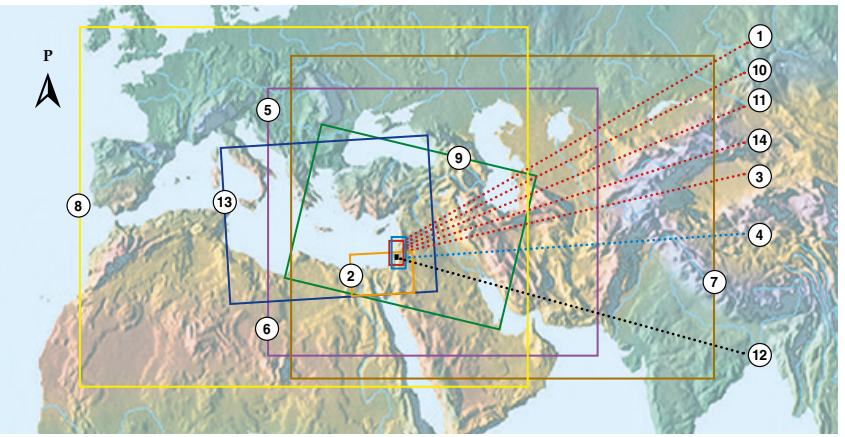

Kartoissa käytetään oheisia merkkejä ja kirjasintyylejä. Yksittäisessä kartassa voi lisäksi olla selityksiä vain siinä kartassa käytettävistä merkeistä.

●	Pieni punainen ympyrä merkitsee kaupunkia.
▲	Pieni musta kolmio merkitsee vuorta.
Kuollutmeri	Tätä kirjasintyyliä käytetään sellaisten maantieteellisten paikkojen kuten merien, jokien, vuorien, autiomaiden ja saarien nimissä.
Jerusalem	Tätä kirjasintyyliä käytetään kaupunkien nimissä (ja Jerusalemin kaupungin kartan yksityiskohdissa).
MOAB	Tätä kirjasintyyliä käytetään pienehköjen hallinnollisten yksiköiden kuten alueiden, kansojen ja heimojen nimissä.
JUUDEA	Tätä kirjasintyyliä käytetään suurten hallinnollisten yksiköiden kuten valtakuntien ja maiden nimissä.

1. Pyhän maan fyysinen kartta

2. Israelin lähtö Egyptistä ja tulo Kanaaniin

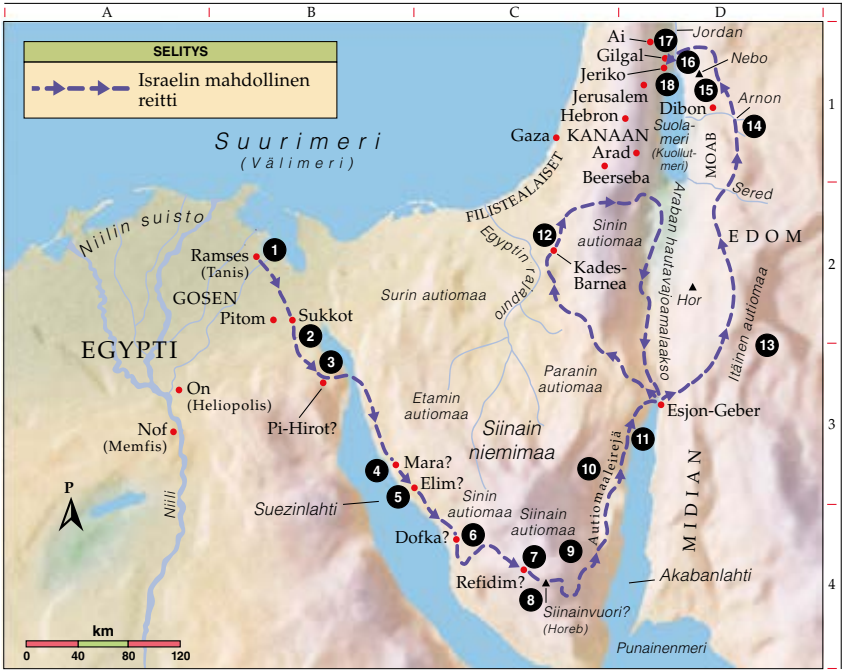

1. **Ramses.** Israel ajettiin pois Egyptistä (2. Moos. 12; 4. Moos. 33:5).
2. **Sukkot.** Kun heprealaiset lähtivät tästä ensimmäisestä leiripaikastaan, Herra oli heidän kanssaan pilvipatsaassa päiväsaikaan ja tulipatsaassa yöllä (2. Moos. 13:20–22).
3. **Pi-Hirot.** Israel kulki Punaisenmeren poikki (2. Moos. 14; 4. Moos. 33:8).
4. **Mara.** Herra paransi Maran lähteen veden (2. Moos. 15:23–26).
5. **Elim.** Israel leiriytyi täällä kahdentoista lähteen luo (2. Moos. 15:27).
6. **Sinin autiomaa.** Herra lähetti täällä Israelille ravinnoksi mannaa ja viiriäisiä (2. Moos. 16).
7. **Refidim.** Täällä Israel taisteli amalekilaisia vastaan (2. Moos. 17:8–16).
8. **Siinainvuori (Horeb eli Jabal Musa).** Herra ilmoitti täällä kymmenen käskyä (2. Moos. 19–20).
9. **Siinain autiomaa.** Israel rakensi täällä pyhäkön (2. Moos. 25–30).
10. **Autiomaaleirejä.** Seitsemänkymmentä vanhinta kutsuttiin Mooseksen avuksi kansaa hallitsemaan (4. Moos. 11:16–17).
11. **Esjon-Geber.** Israel kulki rauhassa Esaun ja Ammonin maiden halki (5. Moos. 2).
12. **Kades-Barnea.** Mooses lähetti tiedustelijoita luvattuun maahan; Israel kapinoi eikä saanut mennä maahan. Israelin pääleiri oli monta vuotta Kades-Barneassa (4. Moos. 13:1–3, 17–33; 14; 32:8; 5. Moos. 2:14).
13. **Itäinen autiomaa.** Israel vältti selkkauksia edomilaisten ja moabilaisten kanssa (4. Moos. 20:14–21; 22–24).
14. **Arnon.** Israel tuhosi heitä vastaan taistelleet kanaanilaiset Arnonin jokilaaksossa (5. Moos. 2:24–37).
15. **Nebo.** Mooses katseli luvattua maata Nebolta (5. Moos. 34:1–4) ja piti täällä kolme viimeistä puhettaan (5. Moos. 1–32).
16. **Moabin tasanko.** Täällä Herra käski Israelin jakaa maan ja hävittää sen asukkaat (4. Moos. 33:50–56).
17. **Jordan.** Israel ylitti Jordanin kuivaa maata myöten. Joen pohjakivistä tehtiin Jordanin vesien jakautumisen muistomerkki lähelle Gilgalia (Joos. 3:1–5:1).
18. **Jeriko.** Israelin lapset valloittivat ja hävittivät kaupungin (Joos. 6).

3. Kahdentoista heimon alueet

4. Daavidin ja Salomon valtakunta

5. Assyrian valtakunta

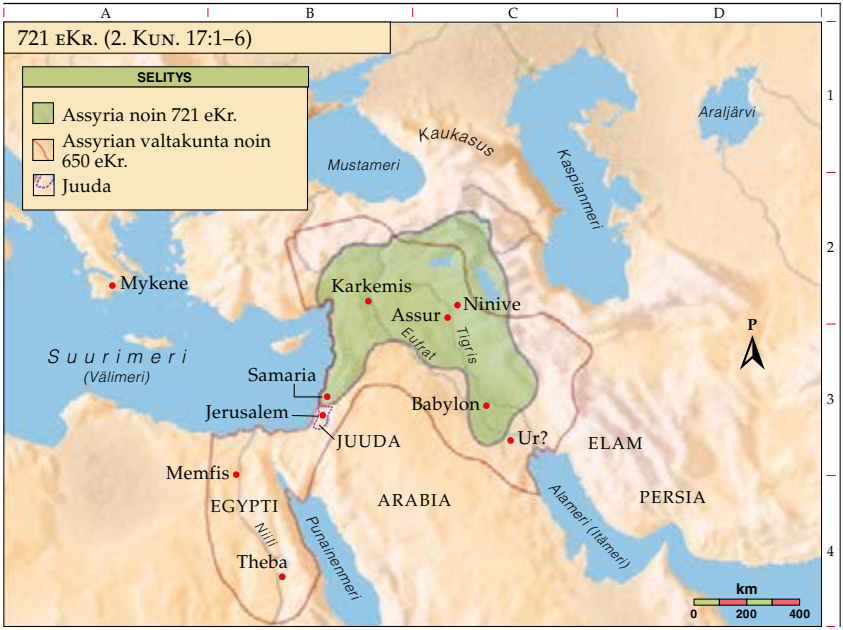

6. Uus-Babylonian valtakunta ja Egyptin valtakunta

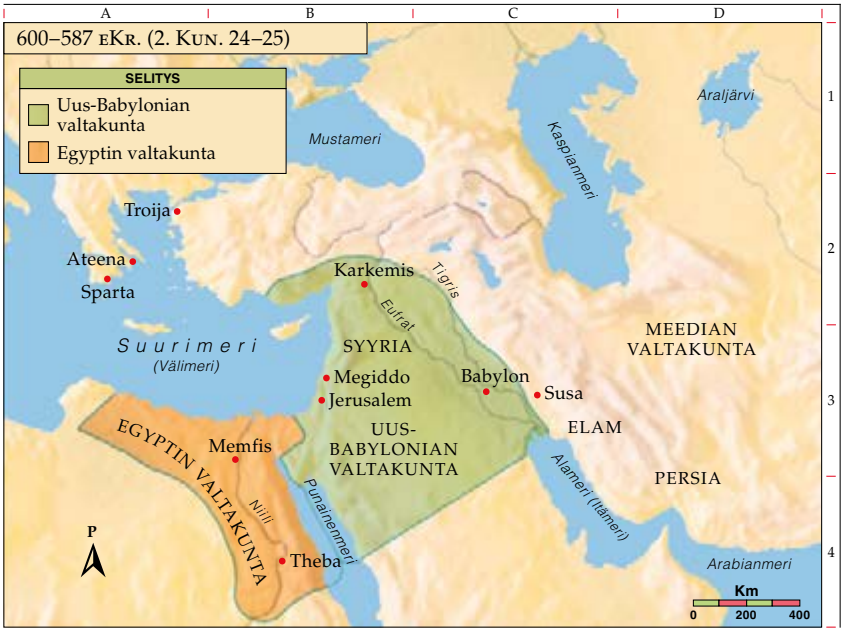

7. Persian valtakunta

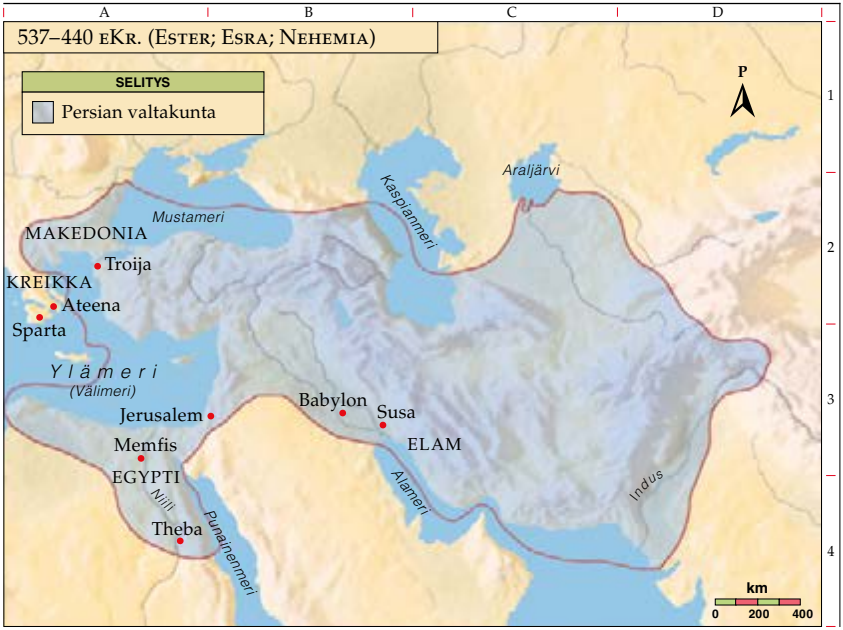

8. Rooman valtakunta

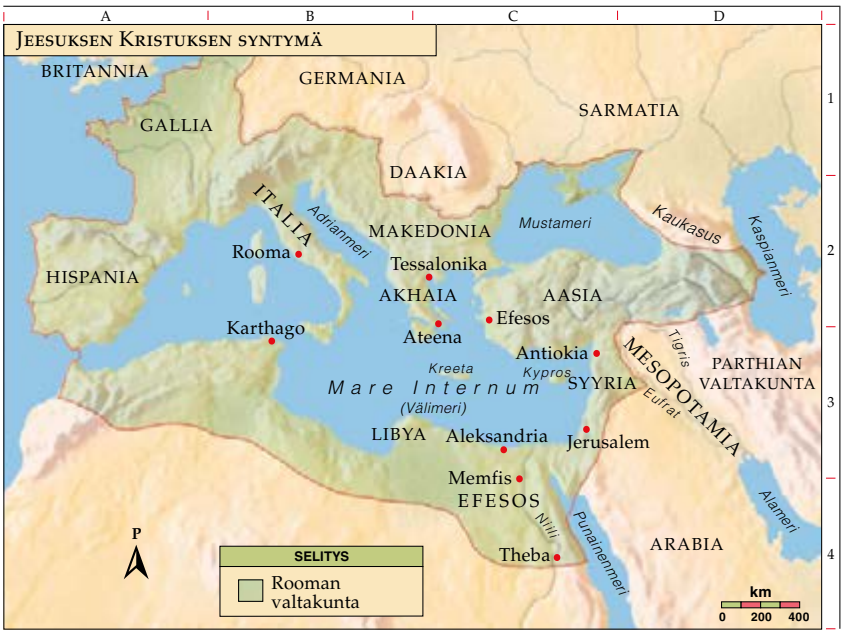

9. Vanhan testamentin maailma

1. **Ararat.** Nooan arkki pysähtyi perimätiedon mukaan tälle vuorelle (1. Moos. 8:4). Tarkkaa paikkaa ei tunneta.

2. **Ur.** Abrahamin ensimmäinen asuinpaikka lähellä Eufratin suuta, jossa hän miltei joutui ihmisuhriksi, jossa hän näki Jehovan enkelin ja jossa hän sai urimin ja tummimin (1. Moos. 11:28–12:1; Abr. 1; 3:1). (Huomaa myös Urin vaihtoehtoinen paikka Pohjois-Mesopotamiassa.)

3. **Babylon, Babel (Sinear).** Ensimmäiset asuttajat olivat Haamin poika Kus ja tämän poika Nimrod. Jerediläiset olivat lähteneet Sinearin tasangoilla sijainneelta Babylonin tornilta. Babylonista tuli myöhemmin Babylonian maakunnan pääkaupunki ja Babylonian kuninkaiden asuinpaikka. Heistä Nebukadnessar vei juutalaiset pakkosiirtolaisuuteen tähän kaupunkiin Jerusalemin hävityksen jälkeen (587 eKr.). Juutalaiset olivat kaupungissa 70 vuotta pakkosiirtolaisuudessa kuningas Kyyroksen aikaan asti. Tämä salli juutalaisten palata Jerusalemiin jälleenrakentamaan temppeliä. Myös profeetta Daniel asui täällä Nebukadnessarin, Belsassarin ja Dareios I:n aikaan (1. Moos. 10:10; 11:1–9; 2. Kun. 24–25; Jer. 27:1–29:10; Hes. 1:1; Dan. 1–12; Omni 1:22; Et. 1:33–43).

4. **Susa.** Persian valtakunnan pääkaupunki Dareios I:n (Dareios Suuren), Kserkseen (Ahasveroksen) ja Artakserkseen aikana. Rohkeudellaan ja uskollaan juutalaiset pelastaneen kuningatar Esterin asuinpaikka. Daniel ja myöhemmin Nehemia palvelivat täällä (Neh. 1:1; 2:1; Est. 1:1; Dan. 8:2).

5. **Duran tasanko.** Sadrak, Mesak ja Abed-Nego heitettiin tuliseen uuniin, kun he kieltäytyivät palvomasta Nebukadnessarin teettämää kultaista kuvapatsasta; Jumala varjeli heidän henkensä, ja he tulivat uunista vahingoittumattomina (Dan. 3).

6. **Assyria.** Assyrian varhempi pääkaupunki oli Assur ja myöhempi Ninive. Assyrian hallitsijat Salmanassar V ja Sargon II valloittivat Israelin pohjoisen valtakunnan ja veivät kymmenen heimoa pakkosiirtolaisuuteen vuonna 721 eKr. (2. Kun. 14–15; 17–19). Assyria oli uhkana Juudalle vuoteen 612 eKr. asti, jolloin Babylonia valloitti Assyrian.

7. **Ninive.** Assyrian pääkaupunki. Assyria hyökkäsi Juudaan kuningas Hiskian ja profeetta Jesajan aikana. Juudan pääkaupunki Jerusalem pelastui ihmeellisellä tavalla, kun enkeli löi kuoliaaksi 185 000 assyrialaista sotilasta (2. Kun. 19:32–37). Herra käski profeetta Joonan kutsua tätä kaupunkia parannukseen (Joona 1:2; 3:1–4).

8. **Harran.** Abraham asettui tänne joksikin aikaa ennen menoaan Kanaaniin. Abrahamin isä ja veli jäivät tänne. Rebekka (Iisakin vaimo) ja Raakel, Lea, Bilha ja Silpa (Jaakobin vaimoja) olivat lähtöisin tältä alueelta (1. Moos. 11:31–32; 24:10; 29:4–6; Abr. 2:4–5).

9. **Karkemis.** Nebukadnessarin täällä farao Nekosta saavuttama voitto päätti Egyptin vallan Kanaanissa (2. Aik. 35:20–36:6).

10. **Sidon.** Tämän Kanaanin pohjoisimman kaupungin perusti Haamin pojanpoika Sidon (1. Moos. 10:15–20). Sidon oli Baalin palvonnan Israeliin tuoneen Isebelin kotipaikka (1. Kun. 16:30–33).

11. **Tyros.** Tärkeä kauppa- ja satamakaupunki Syyriassa. Tyroksen Hiram lähetti Salomolle setrejä ja kultaa ja työmiehiä hänen rakentaessaan temppeliään (1. Kun. 5:15–24, 32; 9:11).

12. **Damaskos.** Abraham pelasti Lootin lähellä tätä paikkaa. Se oli Syyrian pääkaupunki. Israelilaiset valloittivat kaupungin kuningas Daavidin hallituskaudella. Elia voiteli Hasaelin Damaskoksen kuninkaaksi (1. Moos. 14:14–15; 2. Sam. 8:5–6; 1. Kun. 19:15).

13. **Kanaan.** Tämä maa annettiin Abrahamille, Iisakille, Jaakobille ja heidän jälkeläisilleen pysyväksi perintömaaksi (1. Moos. 17:8; 28).

14. **Siinainvuori (Horeb).** Täällä Herra puhui Moosekselle palavasta pensaasta (2. Moos. 3:1–2). Moosekselle annettiin laki ja kymmenen käskyä (2. Moos. 19–20). Herran puhe Elialle oli täällä hiljaista huminaa (1. Kun. 19:8–12).

15. **Esjon-Geber.** Kuningas Salomo rakensi ”laivaston” Esjon-Geberissä (1. Kun. 9:26). Kuultuaan Salomon maineesta Saban kuningatar purjehti tapaamaan häntä todennäköisesti tähän satamaan (1. Kun. 10:1–13).

16. **Egypti.** Abraham meni Egyptiin, koska Urissa oli suuri nälänhätä (Abr. 2:1, 21). Herra käski Abrahamin opettaa egyptiläisille sen, mitä Hän oli hänelle ilmoittanut (Abr. 3:15). Sen jälkeen kun Joosefin veljet olivat myyneet Joosefin orjaksi Egyptiin (1. Moos. 37:28), hänestä tuli siellä Potifarin taloudenhoitaja. Hänet heitettiin vankilaan. Hän tulkitsi faraon unen ja pääsi valta-asemaan Egyptissä. Joosefin veljet tulivat Egyptiin ja tapasivat Joosefin. Jaakob muutti sinne perheineen (1. Moos. 39–46). Egyptissä ollessaan Israelin lapset asuivat Gosenissa (1. Moos. 47:6).

    Israelilaiset lisääntyivät runsaasti, ja egyptiläiset pakottivat heidät orjuuteen (2. Moos. 1:7–14). Vitsausten jälkeen farao salli Israelin lähteä Egyptistä (2. Moos. 12:31–41). Jeremia vietiin Egyptiin (Jer. 43:4–7).

17. **Kaftor (Kreeta).** Muinaisten minolaisten maa.

10. Kanaan Vanhan testamentin aikaan

1. **Dan (Lais).** Jerobeam sijoitti tänne kultaisen sonnin pohjoisen valtakunnan palvottavaksi (1. Kun. 12:26–33). Dan sijaitsi muinaisen Israelin pohjoisrajalla.
2. **Karmel.** Elia haastoi täällä Baalin profeetat ja avasi taivaat, niin että alkoi sataa (1. Kun. 18:17–46).
3. **Megiddo.** Monien taisteluiden tanner (Tuom. 4:13–16; 5:19; 2. Kun. 23:29; 2. Aik. 35:20–23). Salomo määräsi työvelvollisuuden Megiddon rakentamiseksi (1. Kun. 9:15). Juudan kuningas Josia haavoittui kuolettavasti taistelussa Egyptin faraota Nekoa vastaan (2. Kun. 23:29–30). Jisreelin tasangolla käydään suuri ja viimeinen taistelu osana Harmageddonin taistelua Herran toisen tulemisen yhteydessä (Joel 4:14; Ilm. 16:16; 19:11–21). Nimi ”Harmageddon” on kreikkalainen muoto heprealaisesta nimestä *Har Megiddo* eli Megiddon vuori.
4. **Jisreel.** Samannimisessä laaksossa – Israelin suurimmassa ja hedelmällisimmässä – sijaitseva kaupunki. Pohjoisen valtakunnan kuninkaat rakensivat tänne palatsin (2. Sam. 2:8–9; 1. Kun. 21:1–2). Jumalaton kuningatar Isebel eli ja kuoli täällä (1. Kun. 21; 2. Kun. 9:30).
5. **Bet-Sean.** Joosua johti Israelin taisteluun täällä (Joos. 17:12–16). Saulin ruumis ripustettiin Bet-Seanin muurille (1. Sam. 31:10–13).
6. **Dotan.** Täällä Joosefin veljet myivät hänet orjaksi (1. Moos. 37:17, 28; 45:4). Täällä Elisa näki näyn vuoresta täynnä hevosia ja vaunuja (2. Kun. 6:12–17).
7. **Samaria.** Pohjoisen valtakunnan pääkaupunki (1. Kun. 16:24–29). Kuningas Ahab rakensi tänne pyhäkön Baalille (1. Kun. 16:32–33). Elia ja Elisa palvelivat täällä (1. Kun. 18:2; 2. Kun. 6:19–20). Assyrialaiset valloittivat kaupungin vuonna 721 eKr. ja saivat kymmenen sukukuntaa valtaansa (2. Kun. 18:9–10).
8. **Sikem.** Abraham rakensi tänne alttarin (1. Moos. 12:6–7). Jaakob asui lähistöllä. Simeon ja Leevi surmasivat kaikki kaupungin miehet (1. Moos. 34:25). Joosua kehotti täällä: ”Valitkaa tänä päivänä, ketä palvelette”, ja sanoi itse palvelevansa Herraa (Joos. 24:15). Tänne Jerobeam perusti pohjoisen valtakunnan ensimmäisen pääkaupungin (1. Kun. 12).
9. **Ebal ja Garisim.** Joosua jakoi Israelin kahtia näillä kahdella vuorella – lain siunaukset luettiin Garisiminvuorelta, kun taas kiroukset tulivat Ebalinvuorelta (Joos. 8:33). Samarialaiset rakensivat myöhemmin pyhäkön Garisiminvuorelle (2. Kun. 17:32–33).
10. **Penuel.** Täällä Jaakob paini koko yön Herran sanansaattajan kanssa (1. Moos. 32:25–33). Gideon hävitti midianilaisten linnoituksen (Tuom. 8:5, 8–9).
11. **Jafo (Joppe).** Joona purjehti täältä kohti Tarsisia eikä mennyt suorittamaan saamaansa tehtävää Niniveen (Joona 1:1–3).
12. **Silo.** Tuomarien aikaan Israelin pääkaupunki, jossa myös pyhäkkö sijaitsi (1. Sam. 4:3–4).
13. **Betel (Lus).** Täällä Abraham erosi Lootista (1. Moos. 13:1–11) ja sai näyn (1. Moos. 13; Abr. 2:19–20). Jaakob näki taivaaseen yltävät tikkaat (1. Moos. 28:10–22). Pyhäkkö sijaitsi täällä jonkin aikaa (Tuom. 20:26–28). Jerobeam sijoitti tänne kultaisen sonnin pohjoisen valtakunnan palvottavaksi (1. Kun. 12:26–33).
14. **Gibeon.** Juonta käyttäen tämän kaupungin hivviläiset tekivät Joosuan kanssa liiton (Joos. 9). Aurinko seisahtui Joosuan taistellessa voitokkaasti (Joos. 10:2–13). Gibeon oli pyhäkköteltan väliaikainen sijaintipaikka (1. Aik. 16:39).
15. **Gaza, Asdod, Askelon, Ekron, Gat (viisi filistealaista kaupunkia).** Filistealaiset lähtivät näistä kaupungeista usein sotaan Israelia vastaan.
16. **Betlehem.** Raakel haudattiin lähelle tätä kaupunkia (1. Moos. 35:19). Ruut ja Boas asuivat täällä (Ruut 1:1–2; 2:1, 4). Betlehemiä kutsuttiin Daavidin kaupungiksi (Luuk. 2:4).
17. **Hebron.** Abraham (1. Moos. 13:18), Iisak, Jaakob (1. Moos. 35:27), Daavid (2. Sam. 2:1–4) ja Absalom (2. Sam. 15:10) asuivat täällä. Tämä oli Juudan ensimmäinen pääkaupunki kuningas Daavidin aikana (2. Sam. 2:11). Perimätiedon mukaan Abraham, Saara, Iisak, Rebekka, Jaakob ja Lea haudattiin täällä sijaitsevaan Makpelan luolaan (1. Moos. 23:17–20; 49:31, 33).
18. **En-Gedi.** David piiloutui tänne Saulilta ja säästi hänen henkensä (1. Sam. 23:29–24:23).
19. **Gerar.** Abraham ja Iisak asuivat täällä jonkin aikaa (1. Moos. 20–22; 26).
20. **Beerseba.** Abraham kaivatti tänne kaivon ja teki liiton Abimelekin kanssa (1. Moos. 21:31). Iisak näki Herran (1. Moos. 26:17, 23–24) ja Jaakob asui täällä (1. Moos. 35:10; 46:1).
21. **Sodoma ja Gomorra.** Loot valitsi asuinpaikakseen Sodoman (1. Moos. 13:11–12; 14:12). Jumala hävitti Sodoman ja Gomorran niiden jumalattomuuden tähden (1. Moos. 19:24–26). Jeesus käytti näitä kaupunkeja jumalattomuuden vertauskuvina (Matt. 10:15).

11. Pyhä maa Uuden testamentin aikaan

1. **Tyros ja Sidon.** Jeesus vertasi Korasinia ja Betsaidaa Tyrokseen ja Sidoniin (Matt. 11:20–22). Hän paransi pakananaisen tyttären (Matt. 15:21–28).
2. **Kirkastusvuori.** Jeesus kirkastui Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen nähden, ja heille annettiin valtakunnan avaimet (Matt. 17:1–13). (Toiset pitävät kirkastusvuorena Hermonia, toiset Taboria.)
3. **Filippoksen Kesarea.** Pietari todisti, että Jeesus on Kristus, ja hänelle luvattiin valtakunnan avaimet (Matt. 16:13–20). Jeesus ennusti oman kuolemansa ja ylösnousemuksensa (Matt. 16:21–28).
4. **Galilean alue.** Jeesus vietti suurimman osan elämänsä ja palvelutyönsä ajasta Galileassa (Matt. 4:23–25). Täällä hän piti vuorisaarnan (Matt. 5–7) ja paransi spitaalisen (Matt. 8:1–4) sekä valitsi ja asetti kaksitoista apostolia, joista nähtävästi ainoastaan Juudas Iskariot ei ollut galilealainen, ja täältä hän lähetti heidät maailmaan (Mark. 3:13–19). Galileassa ylösnoussut Kristus ilmestyi apostoleille (Matt. 28:16–20).
5. **Galileanjärvi, myöhemmin Tiberiaanjärvi.** Jeesus opetti kansaa Pietarin veneessä istuen (Luuk. 5:1–3) ja kutsui Pietarin, Andreaksen, Jaakobin ja Johanneksen ihmisten kalastajiksi (Matt. 4:18–22; Luuk. 5:1–11). Hän myös tyynnytti myrskyn (Luuk. 8:22–25), opetti vertauksia veneessä istuen (Matt. 13), käveli veden päällä (Matt. 14:22–32) ja ilmestyi opetuslapsilleen ylösnousemuksensa jälkeen (Joh. 21).
6. **Betsaida.** Pietari, Andreas ja Filippus olivat kotoisin Betsaidasta (Joh. 1:44). Jeesus lähti apostoliensa kanssa Betsaidan lähistölle saadakseen olla rauhassa, mutta ihmiset seurasivat häntä ja hän ruokki viisituhatta miestä (Luuk. 9:10–17; Joh. 6:1–14). Jeesus paransi Betsaidassa sokean miehen (Mark. 8:22–26).
7. **Kapernaum.** Pietarin koti oli täällä (Matt. 8:5, 14). Kapernaumissa, Matteuksen mukaan ”kotikaupungissaan”, Jeesus paransi halvaantuneen (Matt. 9:1–7; Mark. 2:1–12), sadanpäällikön palvelijan ja Pietarin anopin (Matt. 8:5–15), kutsui Matteuksen apostolikseen (Matt. 9:9), avasi sokeiden silmät ja ajoi ulos pahan hengen (Matt. 9:27–33), paransi miehen surkastuneen käden sapattina (Matt. 12:9–13), puhui elämän leivästä (Joh. 6:22–65), suostui maksamaan temppeliveron ja käski Pietarin ottaa rahan kalan suusta (Matt. 17:24–27).
8. **Magdala.** Magdalan Marian kotikaupunki (Mark. 16:9). Jeesus tuli tänne ruokittuaan neljätuhatta miestä (Matt. 15:32–39), ja fariseukset ja saddukeukset vaativat häntä näyttämään heille merkin taivaasta (Matt. 16:1–4).
9. **Kaana.** Täällä Jeesus muutti veden viiniksi (Joh. 2:1–11) ja paransi kuninkaan virkamiehen pojan, joka oli Kapernaumissa (Joh. 4:46–54). Kaana oli myös Natanaelin kotikaupunki (Joh. 21:2).
10. **Nasaret.** Enkeli ilmestyi täällä Marialle ja Joosefille (Matt. 1:18–25; Luuk. 1:26–38; 2:4–5). Egyptistä paluun jälkeen Jeesus vietti täällä lapsuutensa ja nuoruutensa (Matt. 2:19–23; Luuk. 2:51–52) ja ilmoitti olevansa Messias, mutta hänen omansa hylkäsivät hänet (Luuk. 4:14–32).
11. **Jeriko.** Täällä Jeesus antoi näön sokealle miehelle (Luuk. 18:35–43) ja aterioi Sakkeuksen, ”publikaanien esimiehen”, kanssa (Luuk. 19:1–10).
12. **Betabara (Betania).** Johannes Kastaja todisti täällä, että hän oli ”ääni, joka huutaa autiomaassa” (Joh. 1:19–28). Johannes kastoi Jeesuksen Jordanissa ja todisti, että Jeesus on Jumalan Karitsa (Joh. 1:28–34).
13. **Juudean autiomaa.** Johannes Kastaja saarnasi tässä autiomaassa (Matt. 3:1–4), jossa Jeesus paastosi 40 päivää ja jossa häntä kiusattiin (Matt. 4:1–11).
14. **Emmaus.** Ylösnoussut Kristus kulki Emmauksen tiellä kahden opetuslapsensa kanssa (Luuk. 24:13–32).
15. **Betfage.** Kaksi opetuslasta toi Jeesukselle aasinvarsan, jolla hän ratsasti riemusaatossa Jerusalemiin (Matt. 21:1–11).
16. **Betania.** Marian, Martan ja Lasaruksen kotikaupunki (Joh. 11:1). Täällä Maria kuunteli Jeesuksen puhetta, Jeesus puhui Martalle ”hyvän osan” valitsemisesta (Luuk. 10:38–42), Jeesus herätti Lasaruksen kuolleista (Joh. 11:1–44) ja Maria voiteli Jeesuksen jalat (Matt. 26:6–13; Joh. 12:1–8).
17. **Betlehem.** Jeesus syntyi ja hänet pantiin seimeen täällä (Luuk. 2:1–7). Enkelit ilmoittivat Jeesuksen syntymästä paimenille (Luuk. 2:8–20), tähti ohjasi tietäjät Jeesuksen luokse (Matt. 2:1–12), ja Herodes surmautti lapset (Matt. 2:16–18).

12. Jerusalem Jeesuksen aikaan

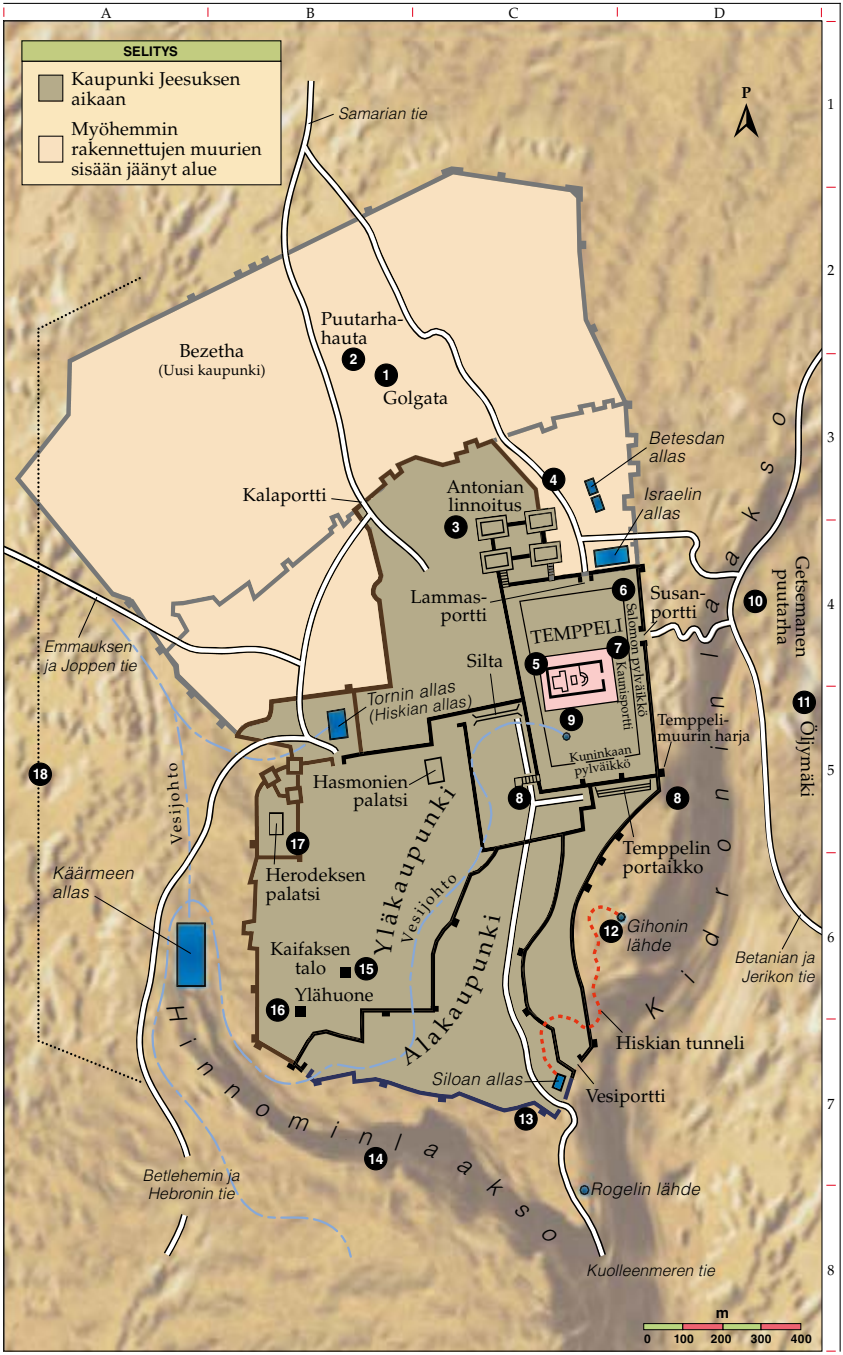

1. **Golgata.** Perimätiedon mukainen Jeesuksen ristiinnaulitsemispaikka (Matt. 27:33–37).
2. **Puutarhahauta.** Sen haudan mahdollinen paikka, johon Jeesuksen ruumis pantiin (Joh. 19:38–42). Ylösnoussut Kristus ilmestyi Magdalan Marialle hautansa ulkopuolella olevassa puutarhassa (Joh. 20:1–17).
3. **Antonian linnoitus.** Tämä saattaa olla paikka, jossa Jeesusta syytettiin, jossa hänet tuomittiin ja jossa häntä pilkattiin ja ruoskittiin (Joh. 18:28–19:16). Paavali pidätettiin ja hän kertoi kääntymisestään täällä (Ap. t. 21:31–22:21).
4. **Betesdan allas.** Jeesus paransi täällä sairaan sapattina (Joh. 5:2–9).
5. **Temppeli.** Gabriel lupasi täällä Sakariaalle, että Elisabet synnyttäisi pojan (Luuk. 1:5–25). Temppelin väliverho repesi kahtia Vapahtajan kuollessa (Matt. 27:51).
6. **Salomon pylväikkö.** Jeesus julisti täällä olevansa Jumalan Poika. Juutalaiset yrittivät kivittää hänet (Joh. 10:22–39). Pietari saarnasi täällä parannusta parannettuaan ramman (Ap. t. 3:11–26).
7. **Kaunisportti.** Pietari ja Johannes paransivat täällä ramman (Ap. t. 3:1–10).
8. **Temppelimuurin harja.** Saatana kiusasi täällä Jeesusta (Matt. 4:5–7). (Tämän tapahtuman todennäköinen paikka.)
9. **Pyhä vuori.** Sijainti ei tiedossa.
   - *a.* Perimätiedon mukaan Abraham rakensi tänne alttarin uhratakseen Iisakin (1. Moos. 22:9–14).
   - *b.* Salomo rakensi tänne temppelin (1. Kun. 6:1–10; 2. Aik. 3:1).
   - *c.* Babylonialaiset hävittivät temppelin noin vuonna 587 eKr. (2. Kun. 25:8–9).
   - *d.* Serubbabel jälleenrakensi temppelin noin vuonna 515 eKr. (Esra 3:8–10; 5:2; 6:14–16).
   - *e.* Herodes laajensi temppelialuetta ja aloitti temppelin jälleenrakentamisen vuonna 17 eKr. Jeesus vietiin pienenä lapsena temppeliin (Luuk. 2:22–39).
   - *f.* Jeesus opetti 12-vuotiaana temppelissä (Luuk. 2:41–50).
   - *g.* Jeesus puhdisti temppelin (Matt. 21:12–16; Joh. 2:13–17).
   - *h.* Jeesus opetti temppelissä eri aikoina (Matt. 21:23–23:39; Joh. 7:14–8:59).
   - *i.* Roomalaiset hävittivät temppelin Tituksen johdolla vuonna 70 jKr.
10. **Getsemanen puutarha.** Täällä Jeesus kärsi ja hänet kavallettiin ja pidätettiin (Matt. 26:36–46; Luuk. 22:39–54).
11. **Öljymäki.**
   - *a.* Jeesus ennusti täällä Jerusalemin ja temppelin hävityksestä. Hän puhui myös toisesta tulemisesta (Matt. 24:3–25:46; ks. myös JS–M).
   - *b.* Täältä Jeesus nousi taivaaseen (Ap. t. 1:9–12).
   - *c.* Vanhin Orson Hyde pyhitti Pyhän maan Abrahamin lasten paluuta varten täällä 24. lokakuuta 1841.
12. **Gihonin lähde.** Salomo voideltiin kuninkaaksi täällä (1. Kun. 1:38–39). Hiskia kaivautti tunnelin, jotta kaupunkiin saataisiin lähteestä vettä (2. Aik. 32:30).
13. **Vesiportti.** Täällä Esra luki ja tulkitsi Mooseksen lakia kansalle (Neh. 8:1–8).
14. **Hinnominlaakso.** Täällä palvottiin epäjumala Molokia, jolle uhrattiin lapsia (2. Kun. 23:10; 2. Aik. 28:3).
15. **Kaifaksen talo.** Jeesus vietiin Kaifaksen eteen (Matt. 26:57–68). Pietari kielsi tuntevansa Jeesusta (Matt. 26:69–75).
16. **Ylähuone.** Perimätiedon mukainen paikka, jossa Jeesus söi pääsiäisaterian ja asetti sakramentin (Matt. 26:20–30). Hän pesi apostolien jalat (Joh. 13:4–17) ja opetti heitä (Joh. 13:18–17:26).
17. **Herodeksen palatsi.** Kristus vietiin Herodeksen eteen, mahdollisesti tähän paikkaan (Luuk. 23:7–11).
18. **Jerusalem.** Sijainti ei tiedossa.
   - *a.* Melkisedek hallitsi Salemin kuninkaana (1. Moos. 14:18).
   - *b.* Kuningas Daavid valloitti kaupungin jebusilaisilta (2. Sam. 5:7; 1. Aik. 11:4–7).
   - *c.* Babylonialaiset hävittivät kaupungin noin vuonna 587 eKr. (2. Kun. 25:1–11).
   - *d.* Monet tulivat täällä täyteen Pyhää Henkeä helluntaina (Ap. t. 2:1–4).
   - *e.* Pietari ja Johannes pidätettiin täällä ja vietiin neuvoston eteen (Ap. t. 4:1–22).
   - *f.* Ananias ja Safira valehtelivat täällä Herralle ja menettivät henkensä (Ap. t. 5:1–10).
   - *g.* Pietari ja Johannes vangittiin täällä, mutta enkeli vapautti heidät vankilasta (Ap. t. 5:17–20).
   - *h.* Apostolit valitsivat täällä avukseen seitsemän miestä (Ap. t. 6:1–6).
   - *i.* Juutalaiset hylkäsivät täällä Stefanoksen todistuksen ja kivittivät hänet kuoliaaksi (Ap. t. 6:8–7:60).
   - *j.* Jaakob kärsi täällä marttyyrikuoleman (Ap. t. 12:1–2).
   - *k.* Enkeli vapautti täällä Pietarin vankilasta (Ap. t. 12:5–11).
   - *l.* Apostolit ratkaisivat täällä ympärileikkauskysymyksen (Ap. t. 15:5–29).
   - *m.* Roomalaiset hävittivät kaupungin Tituksen johdolla vuonna 70 jKr.

13. Apostoli Paavalin lähetysmatkat

1. **Gaza.** Filippos saarnasi etiopialaiselle hoviherralle Kristuksesta ja kastoi hänet matkallaan Gazaan (Ap. t. 8:26–39).
2. **Jerusalem.** Katso Jerusalemin tapahtumia kartasta 12.
3. **Joppe (Jafo).** Pietari sai täällä näyn, josta ilmeni, että Jumala suo parannuksen lahjan pakanoille (Ap. t. 10; 11:5–18). Pietari herätti Tabitan kuolleista (Ap. t. 9:36–42).
4. **Samaria.** Filippos palveli Samariassa (Ap. t. 8:5–13), ja Pietari ja Johannes opettivat siellä myöhemmin (Ap. t. 8:14–25). Kun he olivat antaneet kastetuille Pyhän Hengen, noita Simon yritti ostaa tämän lahjan heiltä (Ap. t. 8:9–24).
5. **Kesarea.** Kun enkeli oli palvellut täällä Corneliusnimistä sadanpäällikköä, Pietari salli hänelle kasteen (Ap. t. 10). Paavali puolustautui täällä Agrippan edessä (Ap. t. 25–26; ks. myös JS–H 1:24–25).
6. **Damaskos.** Jeesus ilmestyi Saulille lähellä tätä paikkaa (Ap. t. 9:1–7). Kun Ananias oli palauttanut Saulin näön, Saul kastettiin ja hän alkoi palvelutyönsä (Ap. t. 9:10–27).
7. **Antiokia (Syyriassa).** Täällä opetuslapsia alettiin kutsua kristityiksi (Ap. t. 11:26). Agabos profetoi nälänhädästä (Ap. t. 11:27–28). Antiokiassa syntyi suuri kiista ympärileikkauksesta (Ap. t. 14:26–28; 15:1–9). Paavali aloitti toisen lähetysmatkansa Antiokiasta yhdessä Silaksen, Barnabaksen ja Juudas Barsabbaksen kanssa (Ap. t. 15:22, 30, 35).
8. **Tarsos.** Paavalin kotikaupunki. Veljet lähettivät Paavalin tänne hänen henkensä varjelemiseksi (Ap. t. 9:29–30).
9. **Kypros.** Muutamat pyhät pakenivat vainoja tähän saareen (Ap. t. 11:19). Paavali kulki ensimmäisellä lähetysmatkallaan Kyproksen kautta (Ap. t. 13:4–5) kuten Barnabas ja Markuskin myöhemmin (Ap. t. 15:39).
10. **Pafos.** Paavali kirosi täällä noidan (Ap. t. 13:6–11).
11. **Derbe.** Paavali ja Barnabas julistivat evankeliumia tässä kaupungissa (Ap. t. 14:6–7, 20–21).
12. **Lystra.** Kun Paavali oli parantanut täällä ramman, häntä ja Barnabasta tervehdittiin jumalina. Paavalia kivitettiin ja hänen luultiin kuolleen, mutta hän toipui ja jatkoi saarnaamista (Ap. t. 14:6–21). Timoteuksen kotikaupunki (Ap. t. 16:1–3).
13. **Ikonion.** Paavali ja Barnabas saarnasivat täällä ensimmäisellä lähetysmatkallaan. Heidät uhattiin kivittää (Ap. t. 13:51–14:7).
14. **Laodikea ja Kolossa.** Laodikea oli yksi niistä kirkon seurakunnista, joissa Paavali kävi ja johon hän lähetti kirjeitä (Kol. 4:16). Se on myös yksi niistä seitsemästä seurakunnasta, jotka mainitaan Ilmestyskirjassa (muut ovat Efesos, Smyrna, Pergamon, Tyatira, Sardes ja Filadelfia; ks. Ilm. 1:11). Kolossa sijaitsee 18 kilometriä Laodikeasta kaakkoon. Paavali kirjoitti siellä asuville pyhille.
15. **Pisidian Antiokia.** Paavali ja Barnabas opettivat ensimmäisellä lähetysmatkallaan juutalaisille, että Kristus oli Daavidin jälkeläinen. Paavali tarjosi evankeliumia Israelille ja sitten pakanoille. Paavalia ja Barnabasta vainottiin täällä ja heidät karkotettiin sieltä (Ap. t. 13:14–50).
16. **Miletos.** Ollessaan täällä kolmannella lähetysmatkallaan Paavali varoitti kirkon vanhimpia "julmista susista", joita tulisi laumaan (Ap. t. 20:29–31).
17. **Patmos.** Johannes oli vankina tällä saarella, kun hän sai näyn, joka on nyt Ilmestyskirjassa (Ilm. 1:9).
18. **Efesos.** Apollos saarnasi täällä voimallisesti (Ap. t. 18:24–28). Kolmannella lähetysmatkallaan Paavali opetti Efesoksessa kaksi vuotta käännyttäen monia ihmisiä (Ap. t. 19:10, 18). Täällä hän antoi kastetuille Pyhän Hengen lahjan panemalla kätensä heidän päälleen (Ap. t. 19:1–7) ja suoritti monia ihmetekoja, mukaan luettuna pahojen henkien karkottaminen (Ap. t. 19:8–21). Täällä Artemiin palvojat aiheuttivat mellakan Paavalia vastaan (Ap. t. 19:22–40). Osa Ilmestyskirjasta osoitettiin Efesoksen seurakunnalle (Ilm. 1:11).
19. **Troas.** Ollessaan täällä toisella lähetysmatkallaan Paavali näki näyssä makedonialaisen miehen, joka pyysi apua (Ap. t. 16:9–12). Kolmannella lähetysmatkallaan Paavali herätti täällä Eutykoksen kuolleista (Ap. t. 20:6–12).
20. **Filippi.** Paavali, Silas ja Timoteus käännyttivät täällä Lyydia-nimisen naisen ja karkottivat tietäjähengen. Heidät piestiin täällä (Ap. t. 16:11–23). He saivat jumalallista apua paetakseen vankilasta (Ap. t. 16:23–26).
21. **Ateena.** Paavali saarnasi toisella lähetysmatkallaan Ateenan Areiopagilla "tuntemattomasta jumalasta" (Ap. t. 17:22–34).
22. **Korintti.** Paavali meni Korinttiin toisella lähetysmatkallaan ja asui siellä Aquilan ja Priscillan luona. Hän saarnasi ja kastoi monia ihmisiä (Ap. t. 18:1–18). Paavali kirjoitti kirjeensä roomalaisille Korintissa.
23. **Tessalonika.** Paavali saarnasi täällä toisella lähetysmatkallaan. Hänen lähetyssaarnaajaryhmänsä lähti Beroiaan juutalaisten alettua uhata heitä (Ap. t. 17:1–10).
24. **Beroia.** Paavali, Silas ja Timoteus löysivät täältä avarakatseisia sieluja opetettaviksi Paavalin toisella lähetysmatkalla. Tessalonikan juutalaiset seurasivat heitä Beroiaan ja alkoivat sielläkin vainota heitä (Ap. t. 17:10–13).
25. **Makedonia.** Paavali opetti täällä toisella ja kolmannella lähetysmatkallaan (Ap. t. 16:9–40; 19:21). Paavali ylisti makedonialaisten pyhien anteliaisuutta häntä ja Jerusalemin seurakunnan köyhiä pyhiä kohtaan (Room. 15:26; 2. Kor. 8:1–5; 11:9).
26. **Malta.** Matkalla Roomaan Paavalin laiva haaksirikkoutui tämän saaren rantaan. (Ap. t. 26:32; 27:1, 41–44). Käärmeenpurema ei vahingoittanut Paavalia, ja hän paransi monia sairaita Maltassa (Ap. t. 28:1–9).
27. **Rooma.** Paavali saarnasi täällä kaksi vuotta kotiarestissa ollessaan (Ap. t. 28:16–31). Vankeutensa aikana hän kirjoitti Roomassa kirjeet efesolaisille, filippiläisille ja kolossalaisille sekä Timoteukselle ja Filemonille. Pietari kirjoitti ensimmäisen kirjeensä "Babylonissa" eli todennäköisesti Roomassa pian Neron vuonna 64 jKr. aiheuttamien kristittyjen vainojen jälkeen. Yleisesti uskotaan, että Pietari ja Paavali kärsivät täällä marttyyrikuoleman.

14. Pyhän maan korkeussuhteet

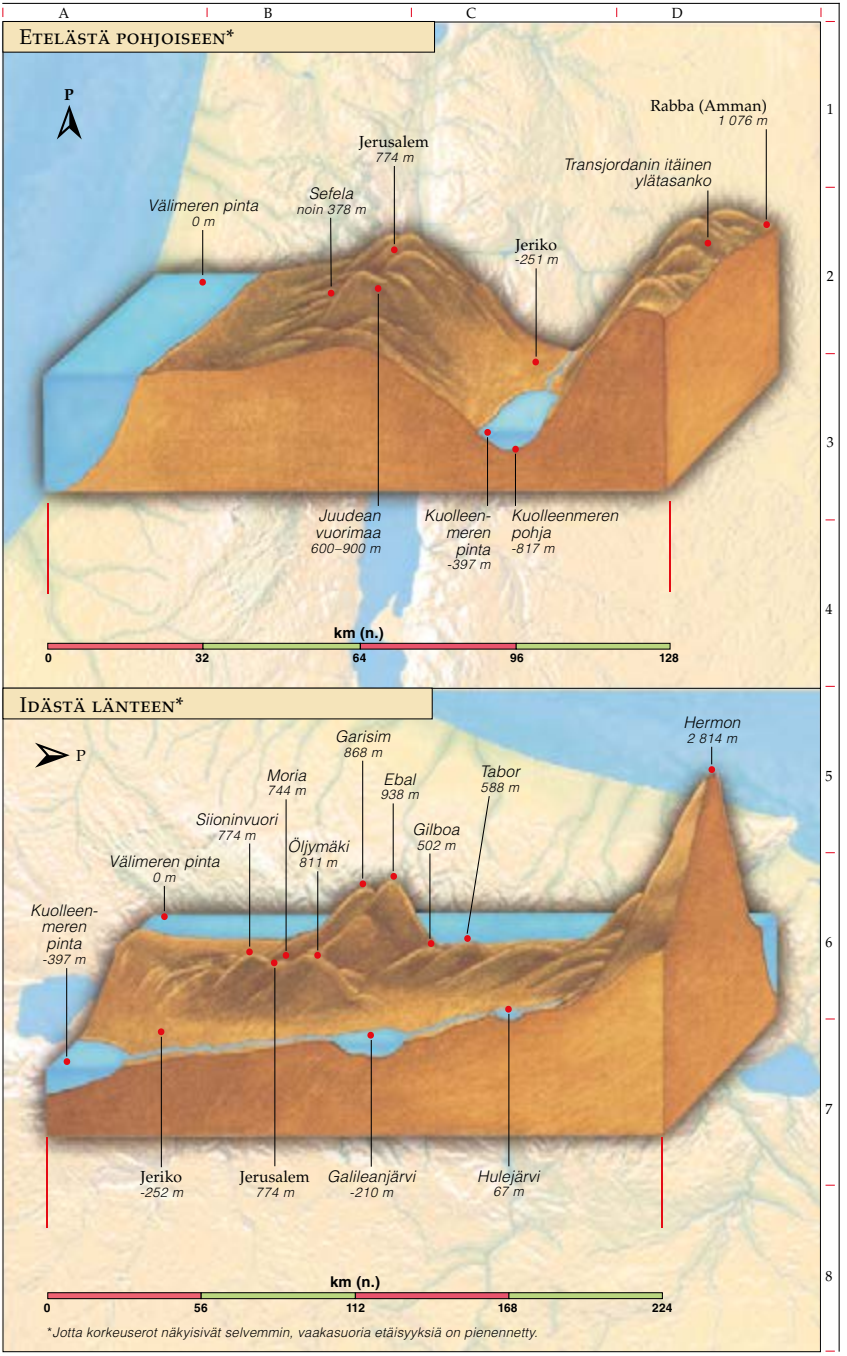

Raamatun karttojen hakemisto

Löydät etsimäsi paikan kartoista hakemiston avulla. Kunkin nimen perässä on kartan numero ja ruutuviite, joka muodostuu kirjaimesta ja numerosta. Esimerkiksi ensimmäisellä kartalla olevan nimen Rabba (Amman) perässä hakemistossa on merkintä 1:D5. Se tarkoittaa kartan 1 ruutua D5. Paikan sijainti kartalla löytyy kartan yläreunassa ja sivussa olevien koordinaattien avulla. Vaihtoehtoiset paikannimet on mainittu sulkeissa – esimerkiksi Rabba (Amman). Kysymysmerkki nimen perässä kertoo, että paikka on mahdollisesti tai todennäköisesti sijainnut kartalla esitetyssä paikassa mutta että se ei ole vielä varmaa.

Aasia, Rooman provinssi, 8:C2, 13:F1
Abana, joki, 1:D1
Abilene, alue, 11:D1
Adrianmeri, 8:B2
Ai, 2:D1, 10:B5
Aijalon, 1:B5, 10:B5, 11:B5
Ainon, 11:C4
Akabanlahti, 2:D4
Akhaia, Rooman provinssi, 8:C3, 13:D2
Akkad, alue, 9:G2
Akko (Ptolemais), 1:B3, 3:B2, 4:B2, 10:B2, 11:B3
Ala-Galilea, alue, 1:C3
Alakaupunki Jerusalemissa, 12:C6
Alameri (Itämeri, Persianlahti), 5:C4, 6:C4, 7:B4, 8:D4, 9:H3
Aleksandria, 8:C3, 13:F4
Amalek, alue, 4:A6
Amman (Rabba), 1:C5, 10:C5, 14:D2
Ammon, alue, 1:C5, 3:D5, 4:D3, 10:D5
Antiokia, Pisidian, 13:F2
Antiokia Syyriassa, 8:C3, 13:H2
Antonian linnoitus Jerusalemissa, 12:C3
Araba, hautavajoamalaakso, 1:C8, 2:D2, 4:C6, 10:C8
Arabia, 5:C4, 8:D4
Arabian aavikko, 9:F3
Arad, 2:D1, 3:B7, 4:B5
Araljärvi, 5:D1, 6:D1, 7:C2
Aram-Damaskos, alue, 4:D1
Ararat, vuori, 9:F1
Argob, alue, 4:C1
Arimatia, 11:B5
Arnon, joki, 1:C7, 2:D1, 3:C6, 4:C5, 10:C7, 11:C7
Asdod (Azotus), 1:A6, 3:A5, 4:B4, 10:A6, 11:A6
Askelon, 1:A6, 3:A6, 4:A4, 10:A6, 11:A6
Asser, heimo, 3:B2
Assur, 5:C2, 9:F2
Assyria, 9:F2
Assyrian valtakunta, 5:C3
Ateena, 6:A2, 7:A2, 8:C2, 13:D2
Autiomaaleirejä, 2:C3
Avaris (Ramses, Soan, Tanis), 2:B2
Azotus (Asdod), 1:A6, 3:A5, 4:C5, 10:A6, 11:A6

Babel (Sinear), 9:G3
Babylon 5:C3, 6:C3, 7:B3, 9:F3
Babylonia, alue, 9:F3
Babylonian valtakunta, Uus-, 6:B3
Basan, alue, 1:D2, 10:C2
Beerseba, 1:B7, 2:C1, 3:B7, 4:B5, 9:D4, 10:B7, 11:A8
Benjamin, heimo, 3:B5
Beroia, 13:D1
Besor, joki, 1:A7, 10:A7, 11:A8
Bet-Sean, 3:C3, 4:C3, 10:C4
Betabara (Betania), 11:C6
Betania, 11:B6
Betania (Betabara), 11:C6
Betanian tie, 12:D6
Betel (Lus), 3:B5, 4:C4, 10:B5, 11:B6
Betesdan allas Jerusalemissa, 12:C3
Betfage, 11:B6
Betlehem, 1:B6, 3:B6, 4:B4, 10:B6, 11:B6
Betlehemin tie, 12:A7
Betsaida, 11:C3
Bezetha (Uusi kaupunki) Jerusalemissa, 12:B3
Bitynia, alue, 13:F1
Bosra, 4:C6
Britannia, alue, 8:A1

Daakia, alue, 8:C2
Damaskos, 1:D1, 9:D3, 10:D1, 11:D1, 13:H3
Dan (Lais), 1:C2, 3:C1, 4:C1, 10:C2
Dan, heimo, 3:C1, 3:A5
Dekapolis, alue, 11:D4
Derbe, 13:G2
Dibon, 2:D1
Dofka, 2:C4
Dor, 3:B3, 4:B2
Dotan, 10:B4
Duran tasanko, 9:F3

Ebal, vuori, 1:B4, 3:B4, 4:C3, 10:B4, 11:B5, 14:B6
Edom, alue, 1:C8, 2:D2, 4:C7, 10:D8
Efesos, 8:C3, 13:E2
Efraim, heimo, 3:B5
Egypti, alue, 2:A2, 5:B4, 7:A4, 8:C4, 9:C4, 13:F4

Egyptin rajapuro, 2:C2
Egyptin valtakunta, 6:A3
Ekron, 1:B6, 10:B6
Ela, 1:B6, 10:A6, 11:A6
Elam, alue, 5:C3, 6:C3, 7:C3, 9:G3
Elim, 2:C3
Emmauksen tie, 12:A4
Emmaus, 11:B6
En-Dor, 10:C3
En-Gedi, 4:C4, 10:C7
Esdrelonin (Jisreelin) tasanko, 1:B3, 10:B3
Esjon-Geber, 2:D3, 4:B8, 9:D4
Etamin autiomaa, 2:B3
Eufrat, joki, 5:B3, 6:B3, 8:D3, 9:E2

Filadelfia, 11:D6
Filippi, 13:D1
Filippoksen Kesarea, 11:C2
Filistea, alue, 4:B4
Filistealaiset, 2:C2
Filistean tasanko, 1:A6, 10:A6
Foinikia, alue, 1:B1, 4:B1, 9:D3, 10:B1, 11:B2, 13:H3
Forum Appii, 13:B1
Frygia, alue, 13:F2

Gad, heimo, 3:C5
Gadara, 11:C4
Galatia, alue, 13:G1
Galilea, alue, 11:C3
Galileanjärvi (Kinneretinjärvi), 1:C3, 3:C2, 4:C2, 9:D3, 10:C3, 11:C3, 14:B7
Gallia, alue, 8:A1
Garisim, vuori, 1:B5, 3:B4, 4:C3, 10:B5, 11:B5, 14:B6
Gat, 3:A6, 4:B4, 10:A6
Gat-Hefer, 10:C3
Gaza, 1:A6, 2:C1, 3:A6, 4:A4, 10:A7, 11:A7, 13:G4
Gerar, 10:A7
Gerar, joki, 1:A7, 10:A7, 11:A7
Germania, alue, 8:B1
Geser, 4:B4
Gesur, alue, 4:C2
Getsemanen puutarha Jerusalemissa, 12:D4
Gibea, 4:C4
Gibeon, 10:B5
Gihonin lähde Jerusalemissa, 12:D6
Gilboanvuori, 1:C4, 3:C3, 10:C4, 11:C4, 14:C6
Gilead, alue, 1:C4, 10:C4
Gileadin Jabes, 3:C4
Gilgal, 1:C5, 2:D1, 4:C4
Golgata Jerusalemissa, 12:B3
Gomorra, Sodoman ja Gomorran alue, 10:C8
Gosen, alue, 2:A2, 9:C4

Harran (Padan-Aram), 9:E2
Hasmonien palatsi Jerusalemissa, 12:B5
Hasor, 3:C2, 4:C2, 10:C2
Hebron, 1:B6, 2:D1, 3:B6, 4:B4, 10:B7, 11:B7
Hebronin tie, 12:A7
Heettiläiset, kansa, 9:D2
Heliopolis (On), 2:A3
Hermon, vuori, 1:D1, 3:C1, 4:C1, 10:C1, 11:C1, 14:D5
Herodeksen palatsi Jerusalemissa, 12:B5
Hesbon, 4:C4
Hinnominlaakso Jerusalemissa, 12:B7
Hiskian allas (Tornin allas) Jerusalemissa, 12:B5
Hiskian tunneli Jerusalemissa, 12:C6
Hispania, alue, 8:A2
Hivviläiset, kansa, 3:C1
Horeb (Siinainvuori), 2:C4, 9:D4
Horilaiset, kansa, 9:E2
Horinvuori, 2:D2
Hulejärvi (Meromin vedet), 10:C2, 14:C6
Hulenlaakso, 1:C2, 11:C2
Hyvät satamat, 13:E3

Idumea, alue, 1:B8, 10:B8, 11:B7
Ikonion, 13:G2
Indus, joki, 7:D3
Isaskar, heimo, 3:C3
Israel, alue, 4:B3
Israelin allas Jerusalemissa, 12:C4
Italia, Rooman provinssi, 8:B2
Itäinen autiomaa, 2:D2
Itämeri (Alameri, Persianlahti), 5:C4, 6:C4

Jabbok, joki, 1:C5, 3:D4, 4:D3, 10:C5, 11:C5
Jaffa (Joppe, Jafo), 1:A5, 3:A4, 4:C4, 10:A5, 11:A5, 13:H3
Jafo (Joppe, Jaffa), 1:A5, 3:A4, 4:C4, 10:A5, 11:A5, 13:H3
Jarmuk, joki, 1:C3, 10:C3, 11:C3
Jeriko, 1:C5, 2:D1, 3:C5, 4:C4, 10:C6, 11:C6, 14:A7, 14:C3
Jerikon tie, 12:D6
Jerusalem (Salem), 1:B6, 2:D1, 3:B5, 4:C4, 5:B3, 6:B3, 7:A3, 8:C3, 9:D3, 10:B6, 11:B6, 13:H3, 14:B2, 14:B6
Jerusalemin temppeli, 12:C4
Jisreel, 4:C2, 10:B4

Jisreelin (Esdrelonin) tasanko, 1:B3, 10:B3
Joppe (Jafo, Jaffa), 1:A5, 3:A5, 4:B3, 10:A5, 11:A5, 13:H3
Joppen tie, 12:A4
Jordan, joki, 1:C5, 2:D1, 3:C5, 4:C3, 10:C5, 11:C5
Juuda, alue, 5:B3, 10:B7
Juuda, heimo, 3:A6
Juudea, alue, 1:B6, 11:B7
Juudean autiomaa, 1:B7, 11:B7
Juudean vuorimaa, 14:B4

Kaana, 11:C3
Kades-Barnea, 2:C2, 3:A8, 4:A6
Kaftor (Kreeta), saari, 9:A3
Kaifaksen talo Jerusalemissa, 12:B6
Kalaportti Jerusalemissa, 12:B3
Kanaan, alue, 2:C1, 9:D3
Kapernaum, 11:C3
Kappadokia, alue, 13:G2
Karkemis, 5:B2, 6:B2, 9:D2
Karmel, vuori, 1:B3, 3:B3, 4:B2, 10:B3, 11:B3
Karthago, 8:B3
Kaspianmeri, 5:C1, 6:C2, 7:B2, 8:D2, 9:G1
Kaukasus, vuoristo, 5:C1, 8:D2, 9:F1
Kaunisportti Jerusalemissa, 12:C4
Kesarea, 11:B4, 13:H3
Kidroninlaakso Jerusalemissa, 12:D6
Kilikia, alue, 13:G2
Kinneretinjärvi (Galileanjärvi), 1:C3, 3:C2, 4:C2, 9:D3, 10:C3, 11:C3
Kios, saari, 13:E2
Kir-Hareset, 10:C7
Kisoninpuro, 1:B3, 10:B3, 11:B3
Kittim (Kypros), saari, 9:C3
Knidos, saari, 13:E2
Korasin, 11:C3
Korintti, 13:D2
Kreeta (Kaftor), saari, 8:C3, 9:A3, 13:E3
Kreikka, 7:A2
Kultainenportti (Susanportti) Jerusalemissa, 12:D4
Kuninkaan pylväikkö Jerusalemissa, 12:C5
Kuolleenmeren pinta, 14:A7, 14:C3
Kuolleenmeren pohja, 14:C3
Kuolleenmeren tie, 12:C8
Kuollutmeri (Suolameri), 1:C7, 2:D1, 3:C6, 4:C4, 9:D3, 10:C6, 11:C7, 14:A7, 14:C3
Kypros (Kittim), saari, 8:C3, 9:C3, 13:G3
Kyrene, 13:D3
Käärmeen allas Jerusalemissa, 12:B6

Lais (Dan), 10:C2
Lakis, 1:B6, 3:B6, 4:B4, 10:B7
Lammasportti Jerusalemissa, 12:C4
Laodikea, 13:F2
Libanonvuoret, 1:C1, 10:C1, 11:C1
Libna, 3:A5, 4:C5
Libya, 8:C3, 13:C4
Libyan aavikko, 9:B4
Litani, joki, 1:C1, 10:C1, 11:C2
Lus (Betel), 10:B5
Lykia, alue, 13:F2
Lystra, 13:G2
Lyydia, alue, 13:E2
Länsimeri (Mare Internum, Suurimeri, Välimeri, Ylämeri), 1:A4, 2:B1, 3:A4, 4:C4, 5:A3, 6:A3, 7:A3, 8:B3, 9:B3, 10:A4, 11:A5, 13:D3, 14:A2, 14:A6

Magadan (Magdala), 11:C3
Magdala (Magadan), 11:C3
Mahanaim, 10:C5
Makedonia, alue, 7:A2, 8:C2, 13:D1
Makhairus, 11:C7
Malta, saari, 13:B3
Manasse, heimo, 3:B4, 3:D2
Mara, 2:B3
Mare Internum (Länsimeri, Suurimeri, Välimeri, Ylämeri), 8:B3
Medeba, 4:C4
Meedian valtakunta, 6:D3
Megiddo, 1:B3, 3:B3, 4:B2, 6:B3, 9:D3, 10:B3
Memfis (Nof), 2:A3, 5:B4, 6:B3, 7:A3, 8:C3
Meromin vedet (Hulejärvi), 10:C2
Mesopotamia, 8:D3, 9:E2
Midian, alue, 2:D4, 9:E4
Miletos, 13:E2
Moab, alue, 1:D7, 2:D1, 3:D7, 4:C5, 10:D7
Moabin tasanko, 1:C6, 11:C6
Moren kukkula, 1:C3, 10:C3
Moria, vuori, 14:B6
Mustameri, 5:B1, 6:B1, 7:B2, 8:C2, 9:C1, 13:F1
Mykene, 5:A2
Myra, 13:F2
Mysia, alue, 13:E1

Nabatea, alue, 11:C8
Naftali, heimo, 3:C2
Nain, 11:C4
Nasaret, 1:C3, 11:B3
Nebo, vuori, 1:C6, 2:D1, 3:C6, 4:C4, 10:C6, 11:C6

Negev, alue, 1:B8, 10:B8
Niili, joki, 2:A4, 5:B4, 6:B4, 7:A4, 8:C4, 9:C4
Niilin suisto, 2:A2, 9:C4
Ninive, 5:C3, 9:F2
Nof (Memfis), 2:A3

On (Heliopolis), 2:A3, 9:C4

Padan-Aram (Harran), 9:E2
Pafos, 13:G3
Pamfylia, alue, 13:F2
Paranin autiomaa, 2:C3
Parpar, joki, 1:D1, 10:D1, 11:D2
Parthian valtakunta, 8:D3
Patmos, saari, 13:E2
Penuel, 10:C4
Perea, 11:C5
Pergamon, 13:E2
Perge, 13:F2
Persia, 5:D4, 6:C4
Persianlahti (Alameri, Itämeri), 9:H3
Pi-Hirot, 2:B3
Pisidia, alue, 13:F2
Pisidian Antiokia, 13:F2
Pitom, 2:B2
Pontos, alue, 13:G1
Ptolemais (Akko), 1:B3, 11:B3, 13:H3
Punainenmeri, 2:D4, 5:B4, 6:B4, 7:B4, 8:C4, 9:D4
Puteoli, 13:B1
Puutarhahauta Jerusalemissa, 12:B3

Rabba (Amman), 1:C5, 3:D5, 10:C5, 14:D2
Ramot-Gilead, 3:D3, 4:C2
Ramses (Avaris, Soan, Tanis), 2:B2
Refidim, 2:C4
Regium, 13:B2
Rodos, saari, 9:B3, 13:E3
Rogelin lähde, 12:C7
Rooma, 8:B2, 13:A1
Ruuben, heimo, 3:C6

Saaronin tasanko, 1:B4, 10:B4, 11:B5
Salamis, 13:G3
Salem (Jerusalem), 9:D3
Salim, 11:C4
Salomon pylväikkö Jerusalemissa, 12:D4
Samaria, 1:B4, 5:B3, 10:B4, 11:B5, 13:H3
Samaria, alue, 1:B4, 10:B4, 11:B4
Samarian tie, 12:B1
Samothrake, saari, 13:E2
Sarmatia, alue, 8:C1
Sarpat, 11:B1
Sebulon, heimo, 3:B3
Sefela, 1:B6, 10:B6, 14:B2
Sered, joki, 1:C8, 2:D2, 3:C8, 4:C5, 10:C8, 11:C8
Sidon, 1:C1, 9:D3, 10:B1, 11:B1, 13:H3
Siinain autiomaa, 2:C4
Siinain niemimaa, 2:C3
Siinainvuori (Horeb), 2:C4, 9:D4
Siioninvuori, 14:B6
Sikem, 3:B4, 4:C3, 10:B4
Siklag, 4:B5
Silo, 3:B5, 4:C3, 10:C5
Siloan allas Jerusalemissa, 12:C7
Simeon, heimo, 3:A7
Sinear (Babel), 9:G3
Sinin autiomaa Negevissä, 2:C2
Sinin autiomaa Siinain niemimaalla, 2:C3
Smyrna, 13:E2
Soan (Avaris, Ramses, Tanis), 2:B2
Sodoma ja Gomorra, alue, 10:C8
Sorek, joki, 1:B6, 10:A6, 11:A6
Sparta, 6:A2, 7:A2
Suezinlahti, 2:B4
Sukkot Egyptissä, 2:B2
Sukkot Israelissa, 3:C4, 4:C3
Suolameri (Kuollutmeri), 1:C7, 2:D1, 3:C6, 4:C4, 9:D3
Surin autiomaa, 2:C2
Susa, 6:C3, 7:B3, 9:G2
Susanportti (Kultainenportti) Jerusalemissa, 12:D4
Suurimeri (Länsimeri, Mare Internum, Välimeri, Ylämeri), 1:A4, 2:B1, 3:A3, 4:A3, 5:A3, 6:A3, 9:B3, 10:A4, 11:A5, 14:A2, 14:A6
Sykar, 11:B5
Syrakusa, 13:B2
Syyria, alue, 6:B3, 8:C3, 9:D3, 11:C2, 13:H2

Tabor, vuori, 1:C3, 3:C3, 4:C2, 10:C3, 11:C3, 14:C6
Tanis (Avaris, Ramses, Soan), 2:B2
Tarsos, 13:G2
Tekoa, 10:B6
Temppeli Jerusalemissa, 12:C4
Temppelimuurin harja Jerusalemissa, 12:D5
Tessalonika, 8:C2, 13:D1
Theba, 5:B4, 6:B4, 7:A4, 8:C4
Tiberias, 11:C3
Tigris, joki 5:C2, 6:C2, 8:D3, 9:G3
Tornin allas (Hiskian allas) Jerusalemissa, 12:B5
Transjordanin itäinen ylätasanko, 14:D2
Tres Tabernae, 13:B1
Troas, 13:E2
Troija, 6:A2, 7:A2, 9:B2

Tyros, 1:B2, 3:B1, 4:B1, 9:D3, 10:B1, 11:B2, 13:H3

Ur, 5:C3, 9:E2, 9:G3

Urartu, alue, 9:E1

Uus-Babylonian valtakunta, 6:C3

Uusi kaupunki (Bezetha) Jerusalemissa, 12:B2

Vesiportti Jerusalemissa, 12:C7

Välimeren pinta, 14:A2, 14:A6

Välimeri, (Länsimeri, Mare Internum, Suurimeri, Ylämeri), 1:A4, 2:B1, 3:A3, 4:A3, 5:A3, 6:A3, 7:A3, 8:B3, 9:B3, 10:A4, 11:A5, 13:D3, 14:A2, 14:A6

Ylä-Galilea, alue, 1:C2

Ylähuone Jerusalemissa, 12:B6

Yläkaupunki Jerusalemissa, 12:B6

Ylämeri (Länsimeri, Mare Internum, Suurimeri, Välimeri), 1:A4, 2:B1, 3:A4, 4:C4, 5:A3, 6:A3, 7:A3, 8:B3, 9:B3, 10:A4, 11:A5, 13:D3, 14:A2, 14:A6

Öljymäki, 1:B6, 10:B6, 11:B6, 12:D5, 14:B6

RAAMATUN VALOKUVIA

Nämä valokuvat merkittävistä paikoista ovat seuduilta, joilla Jeesus kulki, joilla Raamatun profeetat elivät ja opettivat ja joilla tapahtui paljon sellaista, mistä pyhät kirjoitukset kertovat.

Opaskartta

Tämän osion valokuvien paikat ilmenevät oheisesta kartasta. Kuhunkin numeroituun valokuvaan liittyy seuraavilla sivuilla lyhyt kuvaus. Sitä seuraa luettelo merkittävistä pyhien kirjoitusten tapahtumista sillä seudulla sekä pyhien kirjoitusten viitteitä, niin että tiedät, mistä voit lukea lisää noista tapahtumista.

1. Niili ja Egypti
2. Siinainvuori (Horeb) ja Siinain autiomaa
3. Juudean autiomaa
4. Kades-Barnea
5. Patriarkkojen haudat
6. Juudean vuorimaa
7. Betlehem
8. Jerusalem
9. Herodeksen temppeli
10. Temppelin portaat
11. Öljymäki
12. Getsemanen puutarha
13. Golgata
14. Puutarhahauta
15. Jeriko
16. Silo
17. Sikem
18. Dotan Samariassa
19. Kesarea ja Saaronin tasanko Karmelin suuntaan
20. Joppe eli Jafo, nykyisin Jaffa
21. Jisreelin tasanko
22. Taborinvuori
23. Galileanjärvi ja autuaaksijulistuksen vuori
24. Kapernaum
25. Jordan
26. Filippoksen Kesarea
27. Nasaret
28. Dan
29. Ateena
30. Korintti
31. Efesos
32. Patmoksen saari

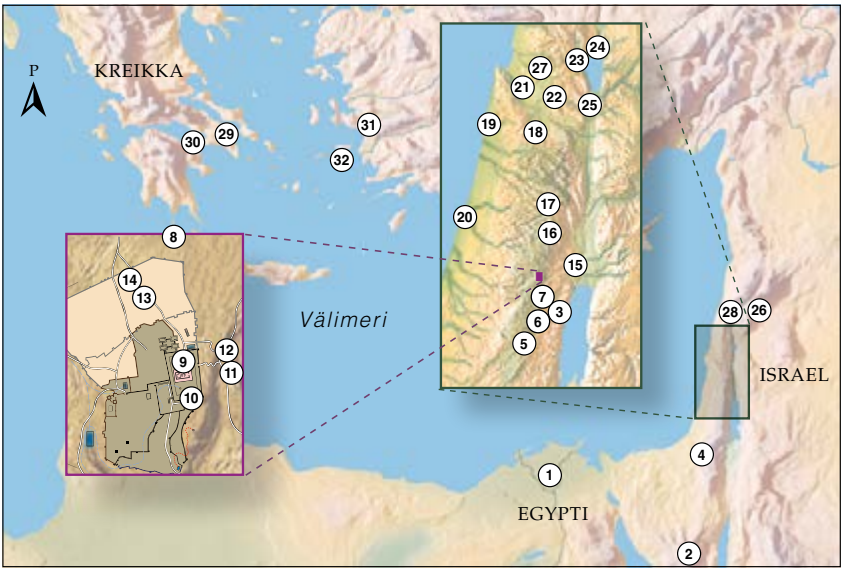

1. Niili ja Egypti

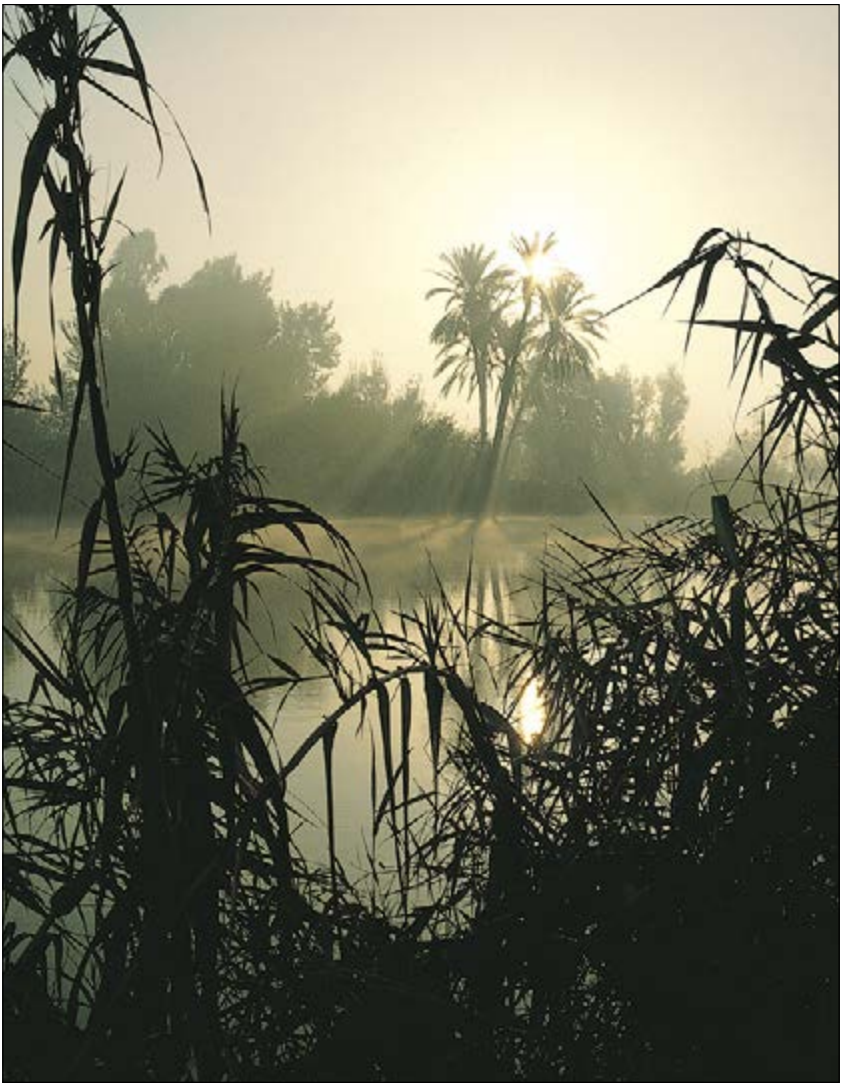

Niilin rantakasvillisuutta. Tällaiseen paikkaan Mooseksen äiti kätki poikalapsensa. Suurin osa Egyptin muusta alueesta on kuivaa aavikkoa.

Merkittäviä tapahtumia: Maan löysi Egyptus (Abr. 1:23–25). Abraham meni Egyptiin (1. Moos. 12:10–20; Abr. 2:21–25). Joosef myytiin Egyptiin, hänestä tuli käskynhaltija, ja hän pelasti perheensä nälkäkuolemalta (1. Moos. 37; 39–46). Jaakobin jälkeläiset asuivat Egyptissä (1. Moos. 47; 2. Moos. 1; 12:40). Faraon tytär löysi Mooses-lapsen virrasta ja kasvatti hänet aikuiseksi (2. Moos. 2:1–10). Mooses johdatti israelilaiset pois Egyptistä (2. Moos. 3–14). Maria, Joosef ja Jeesus menivät joksikin aikaa Egyptiin Herodesta pakoon (Matt. 2:13–15, 19–21). Viimeisinä aikoina egyptiläiset tuntevat Herran ja Herra siunaa Egyptiä (Jes. 19:20–25). (Ks. PKO Egypti.)

2. Siinainvuori (Horeb) ja Siinain autiomaa

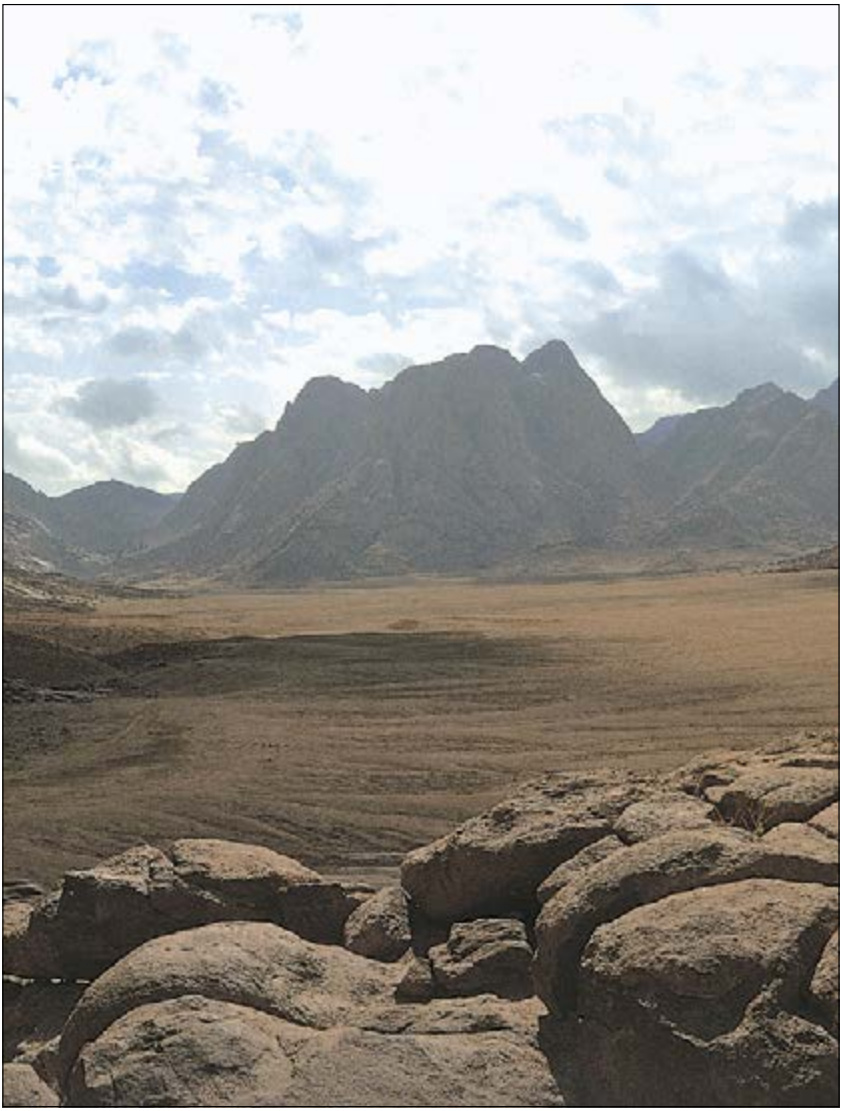

Siinainvuoren mahdollisia paikkoja on useita. Yksi perimätiedon mukaisista on tämän kuvan esittämä Jabal Musa (Mooseksen vuori).

Merkittäviä tapahtumia: Jumala ilmestyi Moosekselle ja antoi hänelle kymmenen käskyä (2. Moos. 19–20). Mooses, Aaron, kaksi Aaronin poikaa ja seitsemänkymmentä vanhinta näkivät Jumalan ja puhuivat Hänen kanssaan (2. Moos. 24:9–12). Jumala antoi Moosekselle ohjeita telttamajan rakentamisesta (2. Moos. 25–28; 30–31). Israelilaiset palvoivat kultaista sonnia, jonka Aaron oli tehnyt heidän pyynnöstään (2. Moos. 32:1–8). Elia pakeni tähän maahan Jisreelin tasangolta, jolla kuningatar Isebel asui (1. Kun. 19:1–18), ja täällä hän puhui Jumalan kanssa (1. Kun. 19:8–19). (Ks. PKO Siinainvuori.)

3. Juudean autiomaa

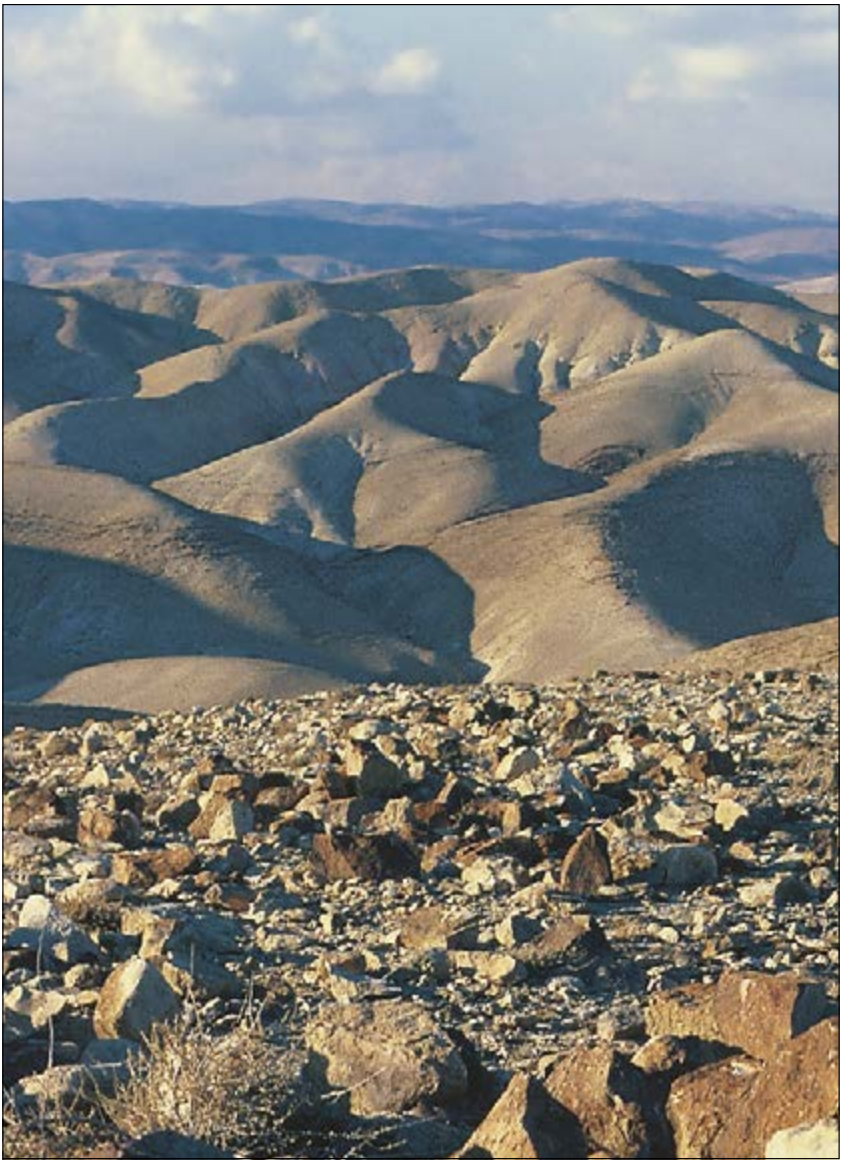

Juudean autiomaa sijaitsee Jerusalemin itäpuolella ja laskeutuu kohti Kuolluttamerta.

Merkittäviä tapahtumia: Juudean autiomaa oli merkittävä pakopaikka monina varhaisina historian aikoina. Daavid piiloutui sinne kuningas Saulilta (1. Sam. 26:1–3). Jeesus paastosi 40 päivää ja 40 yötä autiomaassa (Matt. 4:1–11; Mark. 1:12–13). Jeesus käytti laupiaan samarialaisen vertauksen tapahtumapaikkana Jerusalemista Juudean autiomaan halki Jerikoon johtavaa tietä, koska yksinäisiä matkamiehiä ryöstettiin usein tuolla alueella (ks. Luuk. 10:25–37). (Ks. PKO Kuollutmeri.)

4. Kades-Barnea

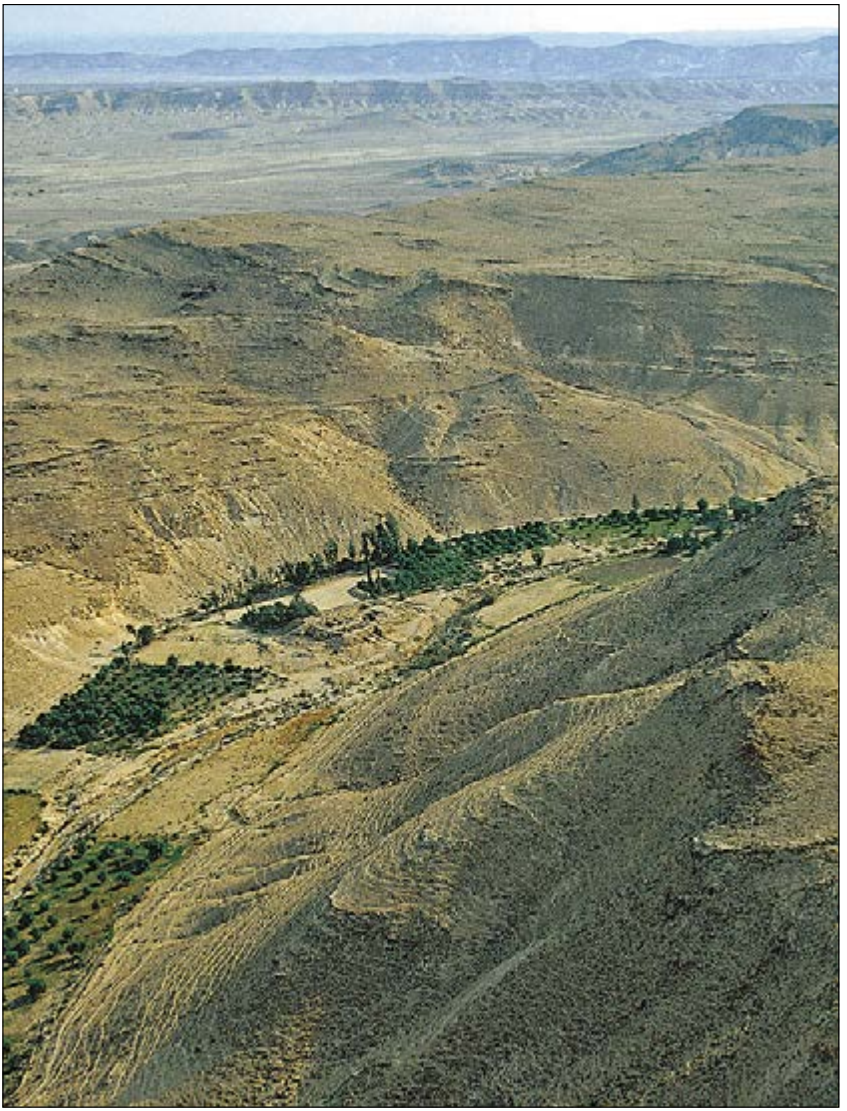

Tämä on koilliseen avautuva näkymä suuresta autiomaalaaksosta (wadista), jossa Kades-Barnea sijaitsee. Sadekautena virtaavan joen vedet tekevät tästä laaksosta hedelmällisen paikan Sinin autiomaassa.

Merkittäviä tapahtumia: Tämä on todennäköisesti paikka, josta Mooses lähetti 12 miestä vakoilemaan Kanaanin maata (4. Moos. 13:17–30). Israelilaisten perusleiri oli siellä 38 vuotta heidän liki 40-vuotisen autiomaavaelluksensa aikana (5. Moos. 2:14). Mirjam kuoli täällä, ja tänne hänet haudattiin (4. Moos. 20:1). Täällä Korah kapinoi ja kansa nurisi ja täällä Aaronin sauva puhkesi lehteen (4. Moos. 16–17). Lähellä tätä paikkaa Mooses iski kalliota, niin että siitä alkoi juosta vettä (4. Moos. 20:7–11).

5. Patriarkkojen haudat

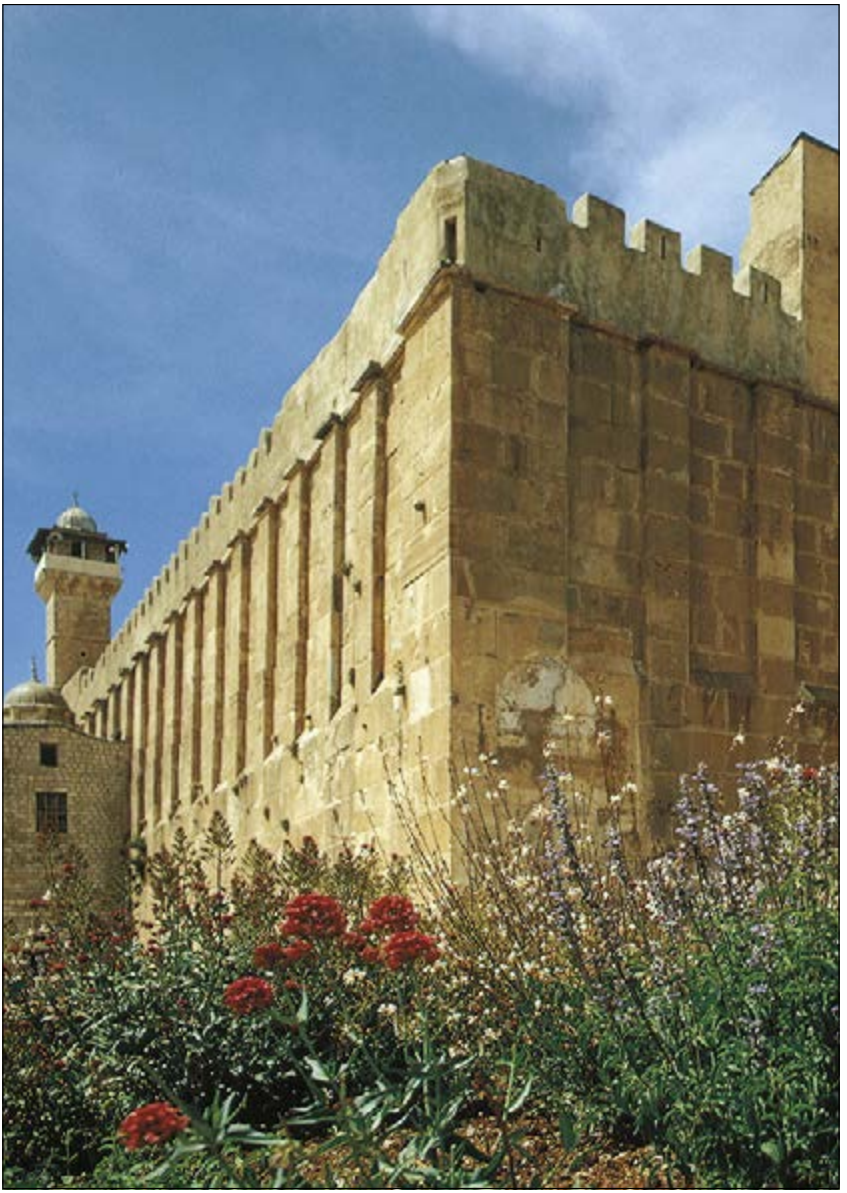

Kuningas Herodes rakennutti tämän rakennuksen, yhden koko Pyhän maan kuuluisimmista, Hebroniin sen paikan päälle, jossa perimätiedon mukaan on sijainnut Makpelan luola, jonka Abraham osti perheensä hautapaikaksi (1. Moos. 23).

Merkittäviä tapahtumia: Saaran (1. Moos. 23) ja Abrahamin (1. Moos. 25:9) hautapaikka. Myös Iisak, Rebekka ja Lea haudattiin tänne (1. Moos. 49:30–31). Jaakobin ruumis tuotiin Egyptistä Kanaaniin ja haudattiin luolaan (1. Moos. 50).

6. Juudean vuorimaa

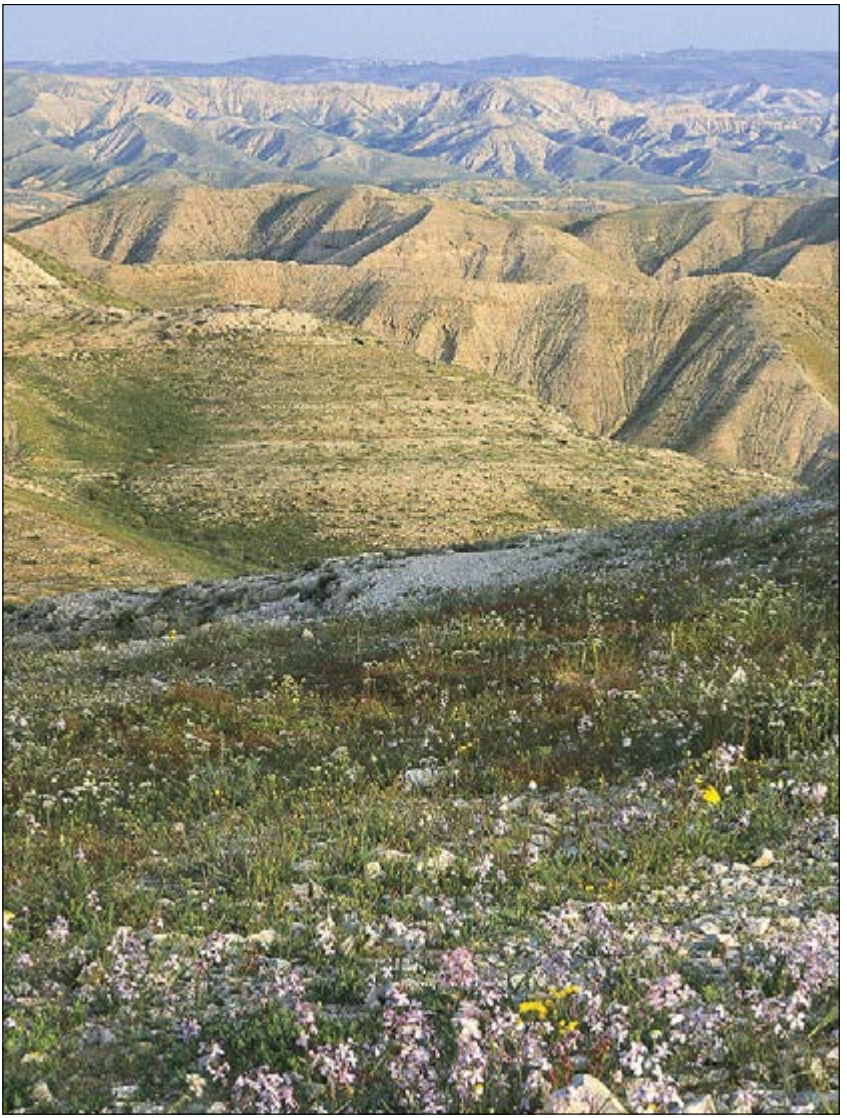

Juudean vuorimaa on noin 56 kilometriä pitkä ja 27 kilometriä leveä. Maa on enimmäkseen kivistä eikä juuri kelpaa viljelykseen. Kukkuloiden välissä on laaksoja, joissa maa on melko hedelmällistä. Varhaisimmat israelilaiset asuivat näillä kukkuloilla ja käyttivät niitä suojana hyökkääjiä vastaan.

Merkittäviä tapahtumia: Herra lupasi tämän maan Abrahamille ja hänen jälkeläisilleen (1. Moos. 13:14–18; 17:8). Saara ja Abraham haudattiin Makpelan luolaan Hebronissa (1. Moos. 23:19; 25:9). Daavid valtasi Jerusalemin jebusilaisilta (2. Sam. 5:4–9). Vanhassa testamentissa kerrotaan enemmän näiden vuorien kuin minkään muun alueen tapahtumista.

7. Betlehem

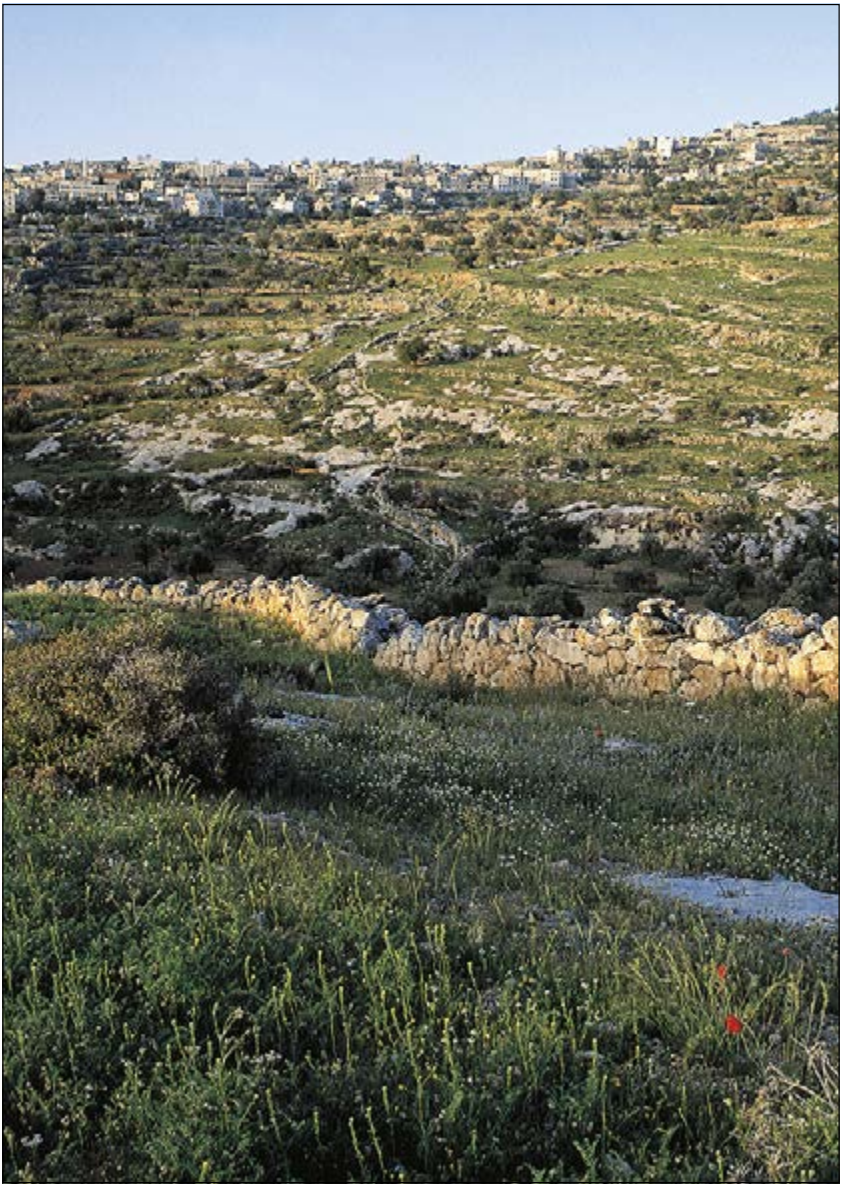

Tämän kuvan etualalla on kivisiä kukkuloita ja paimenten keto ja taustalla nykyinen Betlehemin kaupunki.

Merkittäviä tapahtumia: Raakel haudattiin lähelle Betlehemiä (1. Moos. 35:16–20). Ruut ja Boas asuivat täällä (Ruut 1:19–2:4). Kuningas Daavid syntyi ja hänet voideltiin kuninkaaksi täällä (1. Sam. 16:1–13). Vapahtaja syntyi ja paimenet ja tietäjät osoittivat hänelle kunnioitusta täällä (Matt. 2:1–11; Luuk. 2:4–16). (Ks. PKO Betlehem.)

8. Jerusalem

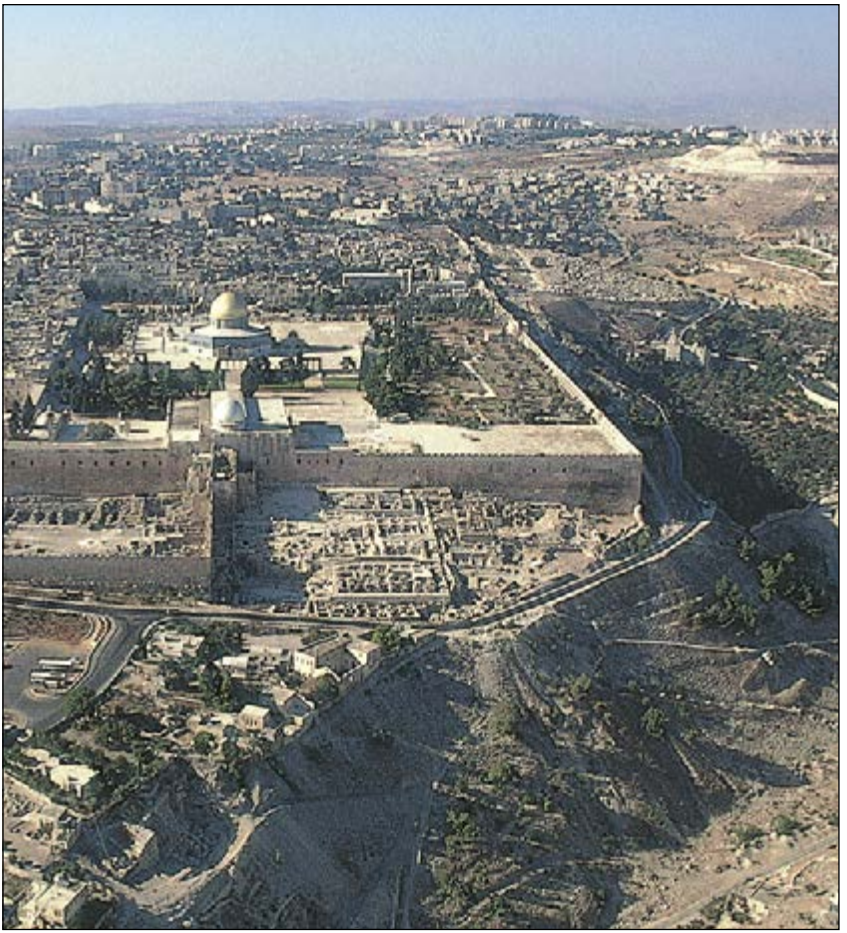

Näkymä avautuu pohjoiseen yli Jerusalemin. Kuvan keskellä on muslimien kultakupolinen pyhäkkö nimeltä Kalliomoskeija. Tällä paikalla sijaitsi muinoin temppeli, jossa juutalaiset palvelivat Jumalaa. Kalliomoskeijan lähellä olevat muurit ympäröivät Jerusalemin vanhaa kaupunkia. Muurin oikealla puolella on Kidroninlaakso. Äärimmäisenä oikealla valokuvan ulkopuolella on Öljymäki. Kalliomoskeijan takana, sen pohjoispuolella, on yksi Golgatan eli Pääkallonpaikan mahdollisista paikoista.

Merkittäviä tapahtumia: Muinoin Jerusalemia kutsuttiin Salemiksi (Ps. 76:3). Abraham maksoi kymmenykset Melkisedekille (1. Moos. 14:18–20). Abraham meni tälle paikalle uhratakseen Iisakin (1. Moos. 22:2–14). Kuningas Daavid valloitti Jerusalemin jebusilaisilta (2. Sam. 5:4–9). Kuningas Salomo rakensi Jerusalemiin temppelin (1. Kun. 6–7). Lehi lähti Jerusalemista lupauksen maahan (1. Nefi 1:4; 2). Jerusalemissa Vapahtaja palveli, sovitti meidän syntimme ja nousi ylös (Matt. 21–28). Kuten Vapahtaja oli ennustanut, Jerusalem hävitettiin pian hänen kuolemansa jälkeen (JS–M 1:3–20). Jerusalem valloitetaan viimeisinä aikoina (Hes. 38–39; Joel 2–4; Ilm. 11; 16). Vapahtaja ilmestyy täällä toisen tulemisensa yhteydessä (Sak. 12–14; OL 45:48–53). (Ks. PKO Jerusalem; Salem.)

9. Herodeksen temppeli

Tämä kuva esittää pienoismallia (mittakaava 1:50) Herodeksen temppelistä sellaisena kuin sen kuvitellaan olleen vuonna 67 jKr. Temppelialuetta ympäröivän muurin sisäpuolelle jää itse pyhäkkö, johon kuuluvat kaikkeinpyhin, pyhä ja kolme suurta esipihaa.

Merkittäviä tapahtumia: Joosef ja Maria veivät Jeesus-lapsen temppeliin (Luuk. 2:22–38). Vapahtaja opetti 12-vuotiaana temppelissä (Luuk. 2:41–46). Vapahtaja ajoi rahanvaihtajat temppelistä (Matt. 21:12–13) ja profetoi temppelin hävityksestä (Matt. 24:1–2). Tulevaisuudessa Jerusalemiin rakennetaan uusi temppeli (Hes. 40–48; Sak. 8:7–9). (Ks. PKO Temppeli, Herran huone.)

10. Temppelin portaat

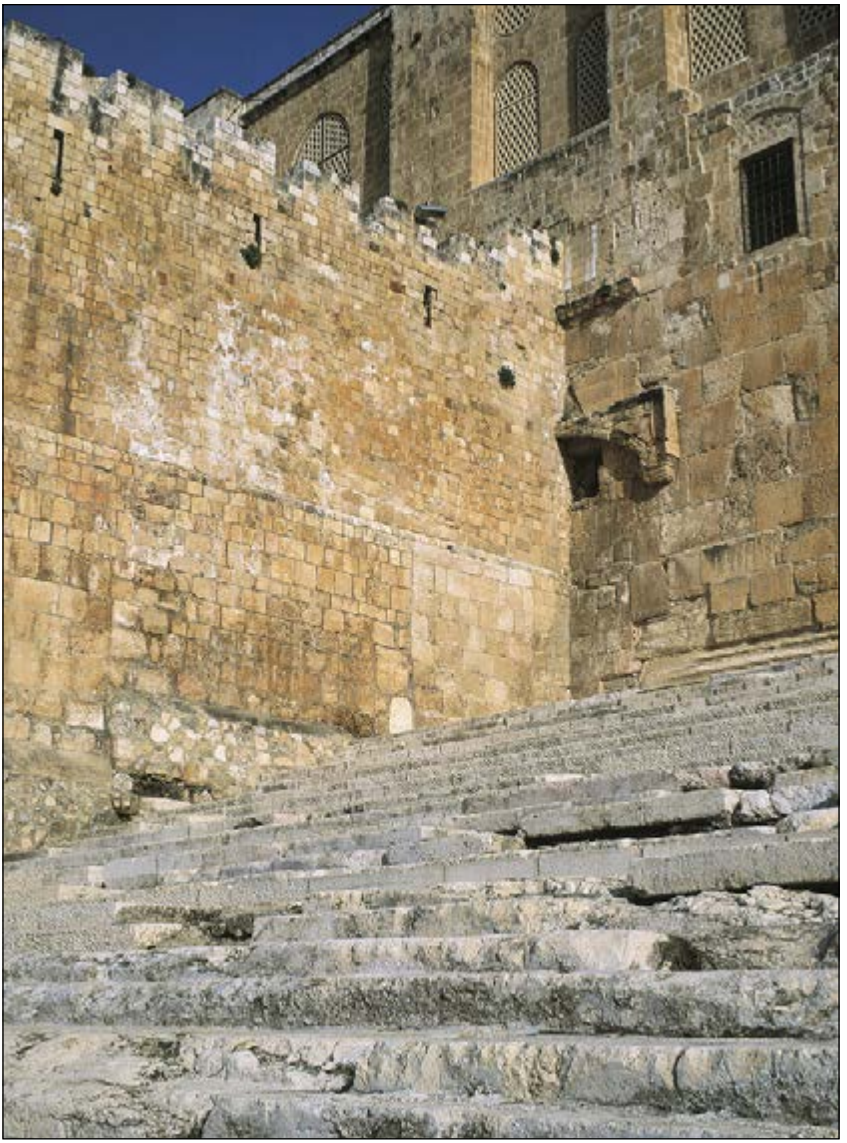

Temppelialue oli jaettu esipihoihin, ja ulommat esipihat olivat alempana. Temppeliin mentiin eri porteista, joista osa johti näiltä portailta ylöspäin ulommille esipihoille ja sieltä sisemmille esipihoille. Kautta aikain tuhannet ihmiset, mukaan luettuna Jumalan Poika, ovat nousseet näitä portaita. Kun Tituksen sotilaat hävittivät temppelin vuonna 70 jKr., portaat peittyivät raunioihin. Ne tulivat esiin, kun arkeologit 1970-luvulla suorittivat kaivauksia osassa Jerusalemin vanhaa kaupunkia.

Merkittävä tapahtuma: Hesekiel näki näyssä tulevan temppelin koon ja muodon (Hes. 40). (Ks. PKO Temppeli, Herran huone.)

11. Öljymäki

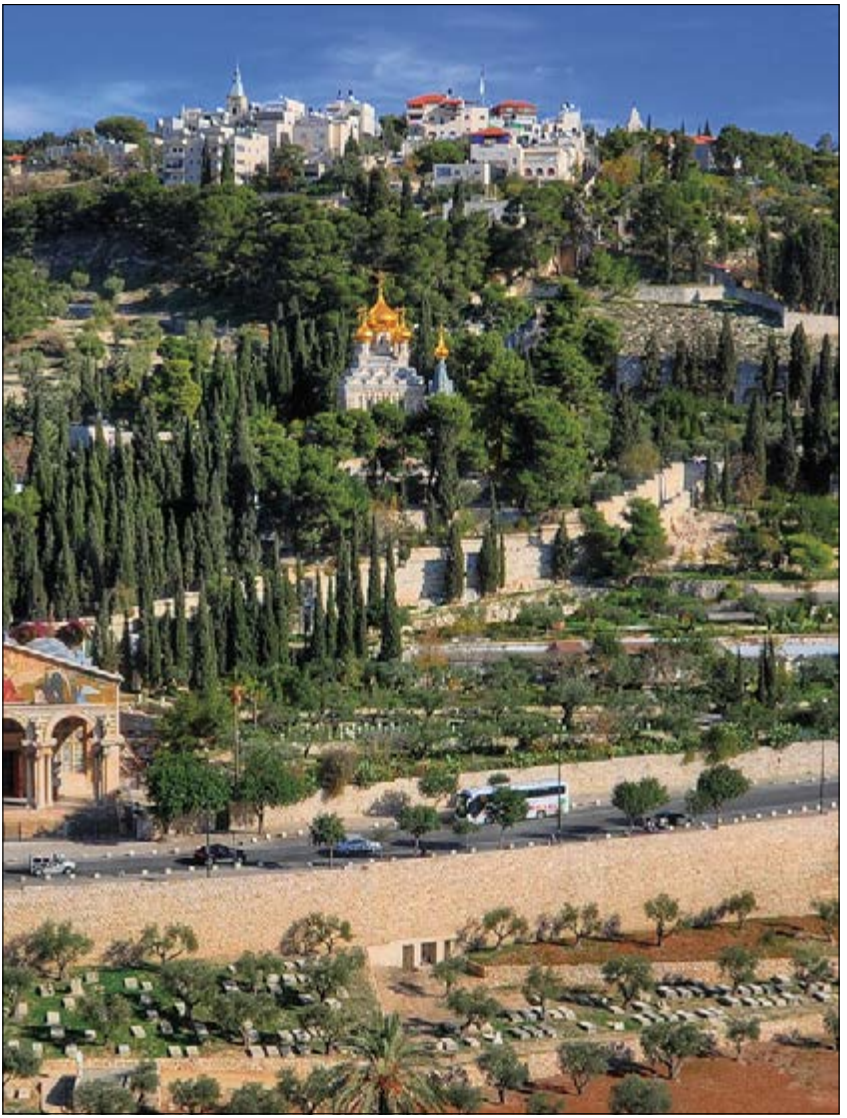

Tämä näkymä avautuu itään kohti Öljymäkeä. Etualalla oleva rakennus on merkkinä paikasta, jossa Getsemanen puutarha on mahdollisesti sijainnut. 24. lokakuuta 1841 vanhin Orson Hyde kahdentoista apostolin koorumista nousi Öljymäelle ja piti profeetallisen pyhitysrukouksen Abrahamin lasten paluun ja temppelin rakentamisen puolesta.

Merkittäviä tapahtumia: Rooma hävitti Jerusalemin vuonna 70 jKr., kuten Vapahtaja oli Öljymäellä ennustanut (ks. JS–M 1:23). Vapahtaja tulee vielä seisomaan Öljymäellä ennen ilmestymistään kaikelle maailmalle. (Ks. Sak. 14:3–5; OL 45:48–53; 133:19–20; PKO Öljymäki.)

12. Getsemanen puutarha

Tämä kuva ikiaikaisesta oliivipuusta on otettu paikasta, jossa Getsemanen puutarha on perimätiedon mukaan sijainnut. Lähellä on paikka, jossa Vapahtaja rukoili lähdettyään ylähuoneesta kavallusyönään.

Merkittäviä tapahtumia: Täällä Jeesus Kristus alkoi kärsiä ihmiskunnan syntien tähden (Matt. 26:36–44; Mark. 14:32–41; OL 19:16–19). Hänen rukoiltuaan Juudas Iskariot kavalsi hänet, ja hänen opetuslapsensa jättivät hänet vähäksi aikaa hänen vangitsemisensa jälkeen (Mark. 14:50). (Ks. PKO Getsemane.)

13. Golgata

Tämä pääkalloa muistuttava jyrkkäreunainen kallio aivan Damaskoksen portin ulkopuolella Jerusalemissa (Joh. 19:17, 20) saattaa olla Golgatan paikka, jossa ristiinnaulitseminen tapahtui.

Merkittävä tapahtuma: Kun Jeesusta oli ruoskittu ja pilkattu, hänet vietiin ”paikkaan, jota kutsutaan Golgataksi, Pääkallonpaikaksi”, jossa hänet ristiinnaulittiin (Matt. 27:26–35; Joh. 19:17–18). (Ks. PKO Golgata.)

14. Puutarhahauta

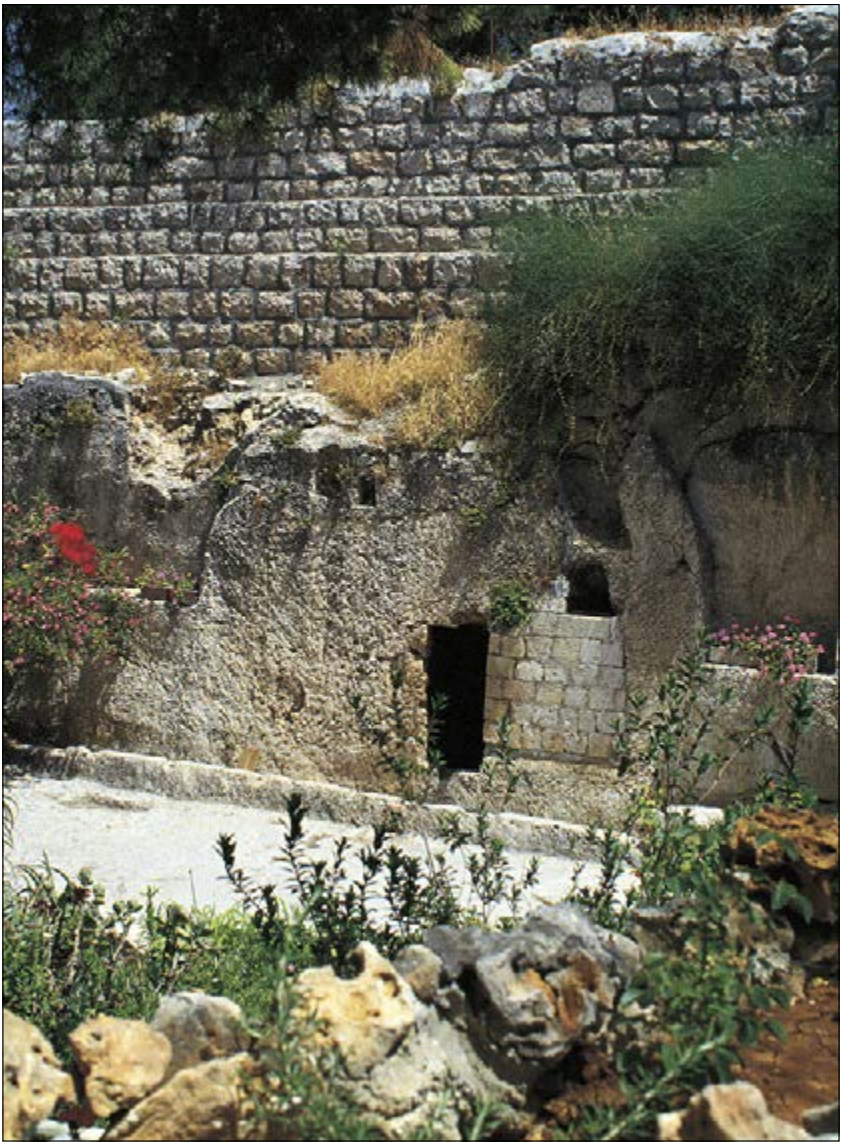

Joosef Arimatialaisen puutarhahaudan mahdollinen paikka. Eräät nykyajan profeetat ovat otaksuneet, että Vapahtajan ruumis pantiin tämän kuvan esittämään hautaan.

Merkittäviä tapahtumia: Vapahtajan kuoltua ristillä hänen ruumiinsa pantiin kallioon hakattuun uuteen hautaan (Matt. 27:57–60). Kolmantena päivänä muutamia naisia meni haudalle ja havaitsi, ettei Vapahtajan ruumis ollut siellä (Matt. 28:1; Joh. 20:1–2). Myös apostolit Pietari ja Johannes menivät haudalle ja näkivät, että Vapahtajan ruumis oli poissa (Joh. 20:2–9). Ylösnoussut Vapahtaja ilmestyi Magdalan Marialle (Joh. 20:11–18).

15. Jeriko

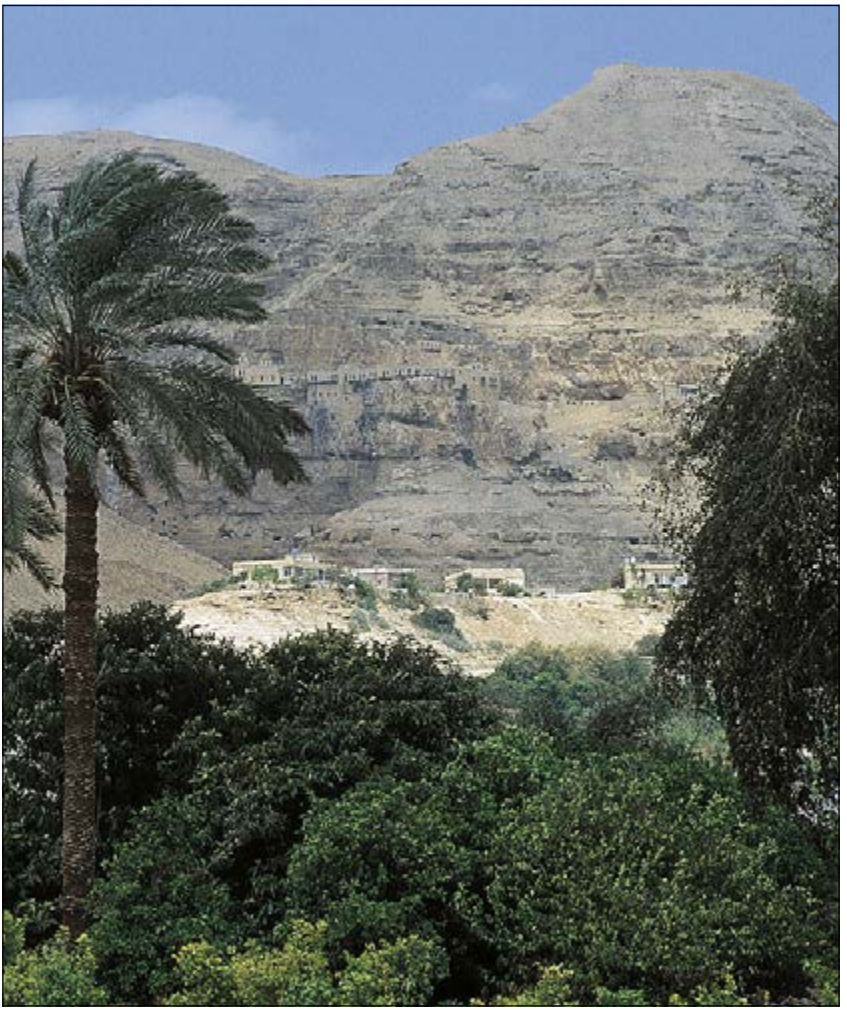

Tämä kuva esittää Jerikon kasvillisuutta nykyaikana. Muinoin se oli muurin ympäröimä kaupunki Jordaninlaaksossa 251 metriä merenpinnan alapuolella. Se on hedelmällistä maanviljelyseutua, jolla taatelipalmut ja sitruspuulehdot kukoistavat. Taustalla on vuori, jonne Jeesus perimätiedon mukaan vietiin kiusattavaksi (Matt. 4:1–11).

Merkittäviä tapahtumia: Mennessään luvattuun maahan Joosua ja Israelin lapset ylittivät Jordanin lähellä tätä paikkaa (Joos. 2:1–3; 3:14–16). Herra aiheutti ihmeellisellä tavalla muurien sortumisen israelilaisten joukkojen edessä (Joos. 6; ks. myös Hepr. 11:30). Joosua asetti kaupungille kirouksen (Joos. 6:26), ja se toteutui (1. Kun. 16:34). Elisa teki terveeksi Jerikon veden (2. Kun. 2:18–22). Viimeisellä matkallaan Jerusalemiin Vapahtaja kulki Jerikon kautta, jossa hän paransi sokean Bartimaioksen ja viipyi publikaani Sakkeuksen luona (Mark. 10:46–52; Luuk. 18:35–43; 19:1–10). Tie Jerusalemista Jerikoon mainitaan vertauksessa laupiaasta samarialaisesta (Luuk. 10:30–37). (Ks. PKO Jeriko.)

16. Silo

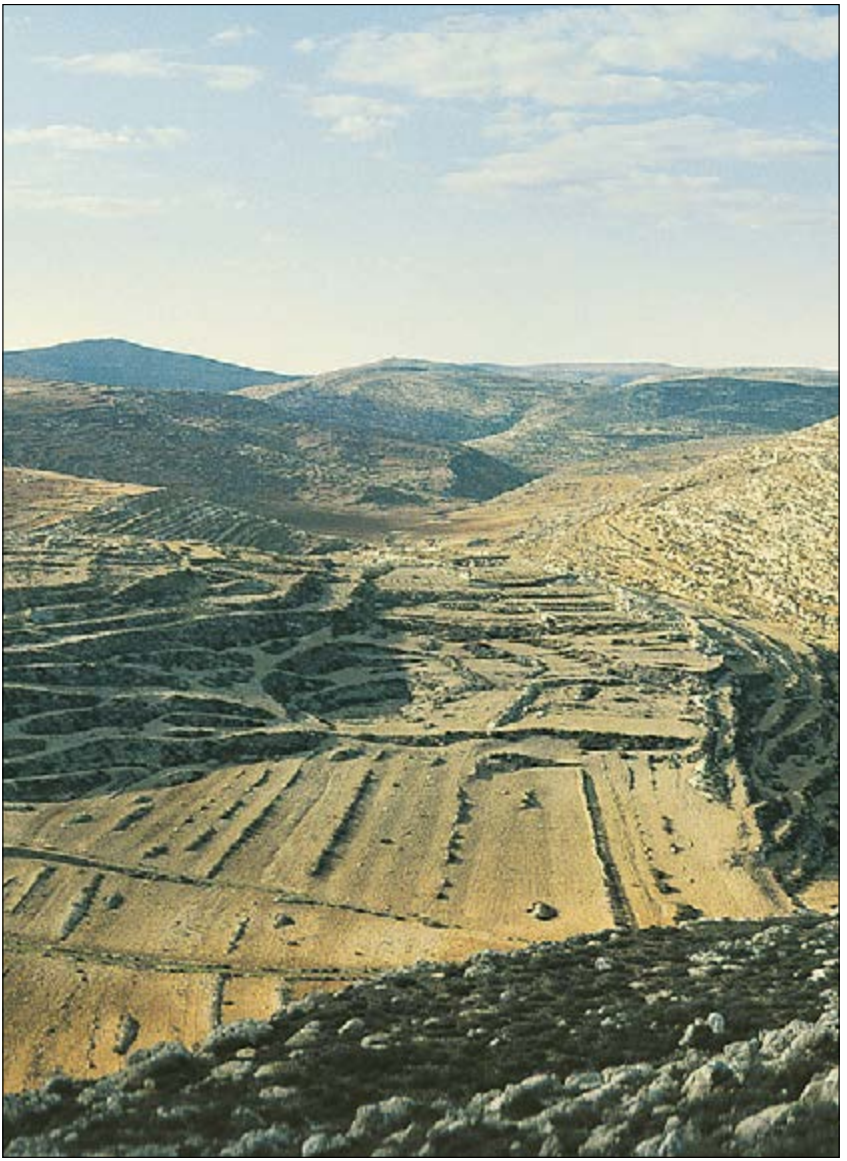

Tässä länteen avautuvassa näkymässä muinaisen Silon kaupungin rauniot ovat keskikohdan vasemmalla puolella.

Merkittäviä tapahtumia: Israelin heimot kokoontuivat tänne saadakseen osuutensa maasta (Joos. 18–22). Pyhäkköteltta, jossa oli liitonarkku, pystytettiin tänne ja jäi tänne sadoiksi vuosiksi (Joos. 18:1). Hanna rukoili täällä ja luovutti poikansa Samuelin Herran palvelukseen (1. Sam. 1). Israelilaiset veivät arkun Silosta, mutta filistealaiset voittivat heidät ja veivät arkun mukanaan (1. Sam. 4:1–11).

17. Sikem

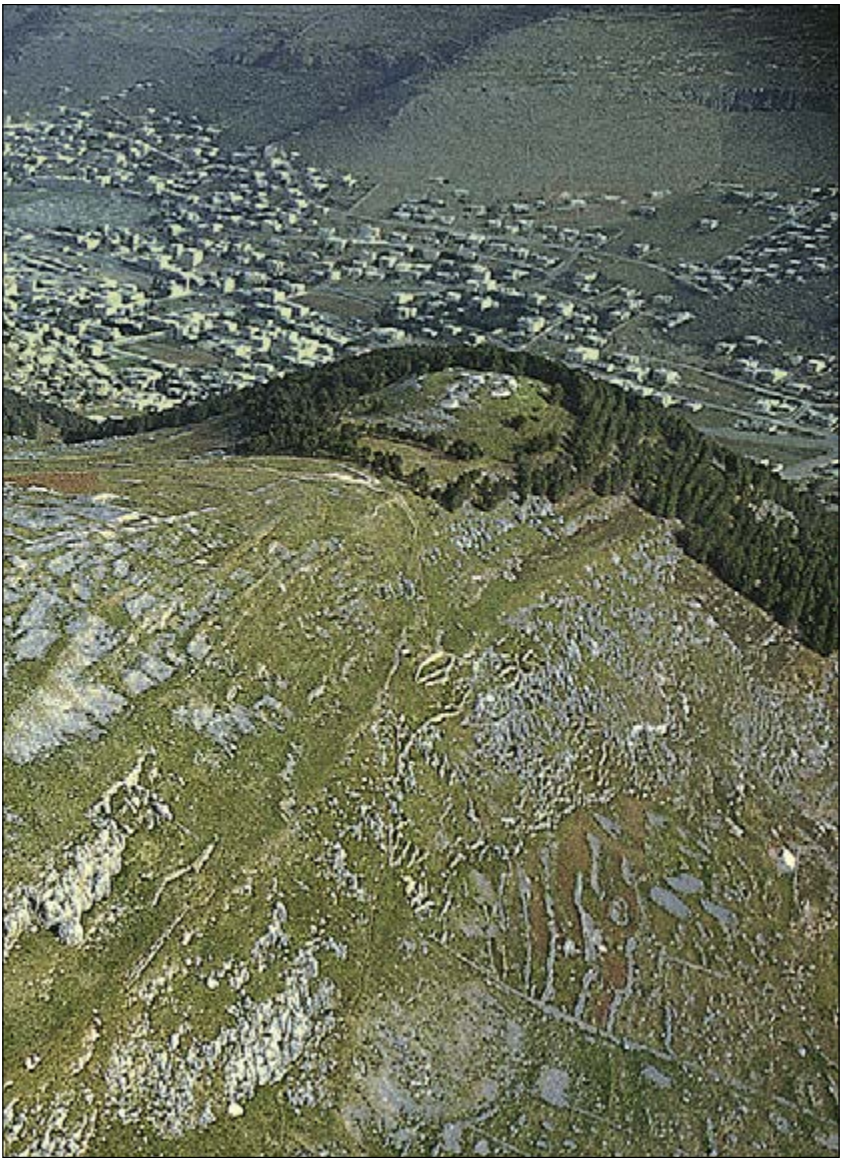

Muinaisen Sikemin kaupungin paikka. Etualalla on Garisiminvuori ja taustalla Ebalinvuori. Sikem sijaitsee näiden kahden vuoren välissä.

Merkittäviä tapahtumia: Abraham leiriytyi Sikemiin (1. Moos. 12:6–7). Jaakob pystytti leirinsä tänne ja osti täältä maapalstan (1. Moos. 33:18–20). Garisiminvuori oli siunausvuori, kun taas Ebalinvuori oli kirousvuori (5. Moos. 27–28). Joosua pystytti Ebalinvuorelle muistomerkin, jossa oli Mooseksen laki, ja luki sitten lain israelilaisille (Joos. 8:30–35). Joosefin luut haudattiin Sikemiin (Joos. 24:32).

18. Dotan Samariassa

Dotanille tunnusomaisia ovat harjut ja laaksot. Se on hyvää laidunmaata. Tämä seutu annettiin Manasselle, kun israelilaiset asuttivat maan.

Merkittäviä tapahtumia: Joosef myytiin Egyptiin Dotaninlaaksossa (1. Moos. 37:12–28). Obadja pelasti sata profeettaa piilottamalla heidät luoliin, kun Isebel yritti tappaa Israelin profeetat (1. Kun. 18:13). Syyrian sotilaat saartoivat Elisan ja tämän palvelijan, mutta Herra pelasti heidät ihmeellisellä tavalla (2. Kun. 6:13–23).

19. Kesarea ja Saaronin tasanko Karmelin suuntaan

Näkymä avautuu pohjoiseen yli Kesarean muinaisen merisataman ja Saaronin tasangon. Kuvan yläosassa näkyy myös Karmelin vuorijono.

Merkittäviä tapahtumia: Elia kohtasi Baalin väärät profeetat Karmelinvuorella (1. Kun. 18). *Via Maris* (Merentie), tärkeä tie muinaisina aikoina, kulki Kesarean itäpuolitse. Saatuaan merkittävän näyn Joppessa Pietari aloitti palvelutyön pakanoiden keskuudessa opettamalla Cornelius-nimistä roomalaista sadanpäällikköä Kesareassa (Ap. t. 10). Filippos saarnasi ja asui täällä. Hänellä oli neljä tytärtä, joilla oli profetoimisen lahja (Ap. t. 8:40; 21:8–9). Paavali oli kaupungissa vankina kaksi vuotta (Ap. t. 23–26). Hän saarnasi Felixille, Festukselle ja Herodes Agrippa II:lle, joka sanoi: ”Vähälläpä luulet tekeväsi minusta kristityn” (Ap. t. 26:28).

20. Joppe eli Jafo, nykyisin Jaffa

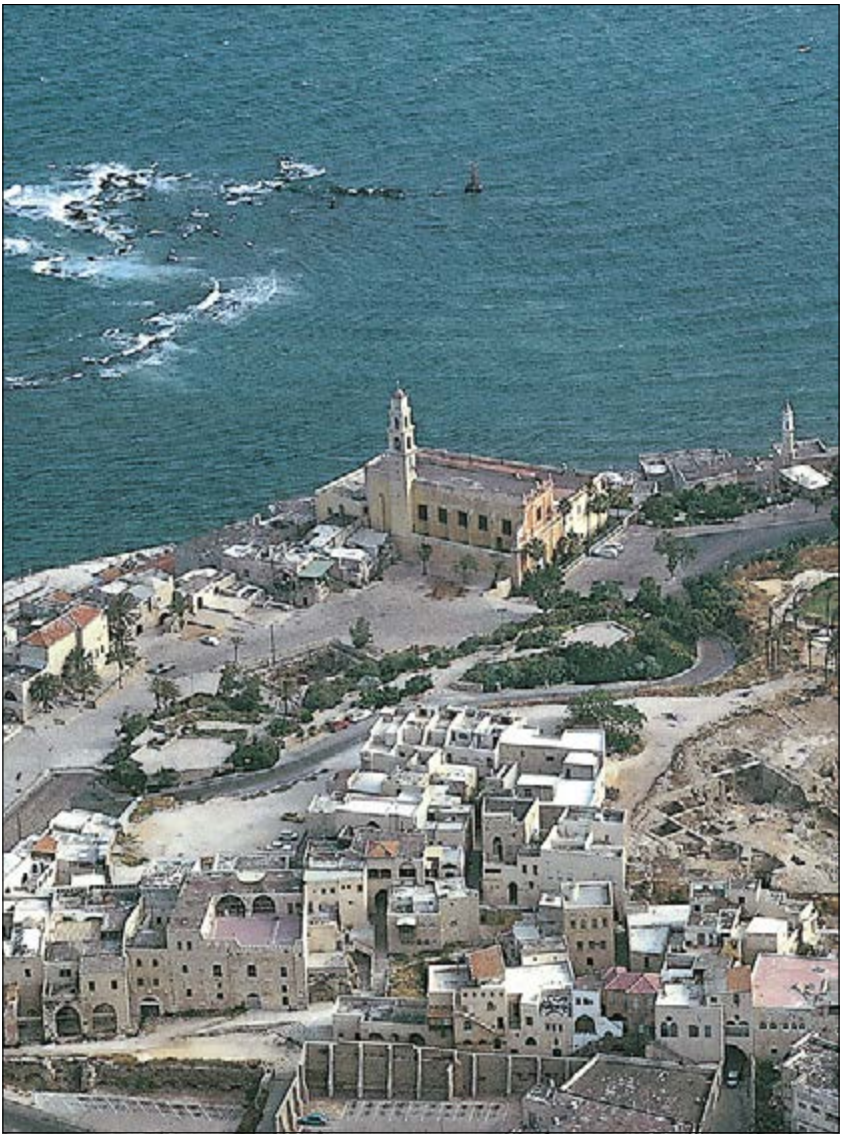

Näkymä avautuu luoteeseen Jaffan satamakaupungin yli.

Merkittäviä tapahtumia: Joona meni Jafoon astuakseen Tarsisiin lähtevään laivaan (Joona 1:1–3). Jafo oli satama, jonka kautta Salomo ja myöhemmin Serubbabel toivat Libanonin setrimetsistä tukkeja temppeliensä rakentamiseen (2. Aik. 2:15; Esra 3:7). Täällä Pietari herätti henkiin Tabitan eli Dorkaksen (Ap. t. 9:36–43). Pietari sai myös näyn puhtaista ja epäpuhtaista eläimistä. Siitä hän tiesi, että hänen piti aloittaa palvelutyö pakanoiden keskuudessa (Ap. t. 10). Orson Hyde saapui tänne vuonna 1841 pyhittämään Pyhän maan.

21. Jisreelin tasanko

Näkymä Taborinvuorelta lounaaseen kohti Jisreelin tasankoa. Vaikka Jisreelin tasankoa pidetään usein yhtenä pitkänä tasankona, niin todellisuudessa se on sarja peräkkäisiä laaksoja, jotka yhdistävät Akkon tasangon Jordaninlaaksoon ja Galileanjärven seutuun. Esimerkiksi Megiddon laakso on tämän tasangon länsipäässä. Jisreelin tasanko oli pääasiallinen reitti Pyhän maan poikki läntisen Välimeren ja itäisen Jordaninlaakson välillä.

Merkittäviä tapahtumia: Egyptin ja Mesopotamian välinen päätie kulki tämän tasangon kautta, ja täällä käytiin monia taisteluita (Tuom. 1:22–27; 5:19; 2. Kun. 23:29–30). Tämän maan suuri viimeinen taistelu alkaa Harmageddonin taistelusta, joka käydään vähän ennen Vapahtajan toista tulemista; nimi tulee *Har Megiddonista,* joka merkitsee Megiddon vuorta (Hes. 38; Joel 4:9–14; Sak. 14:2–5; Ilm. 16:14–16).

22. Taborinvuori

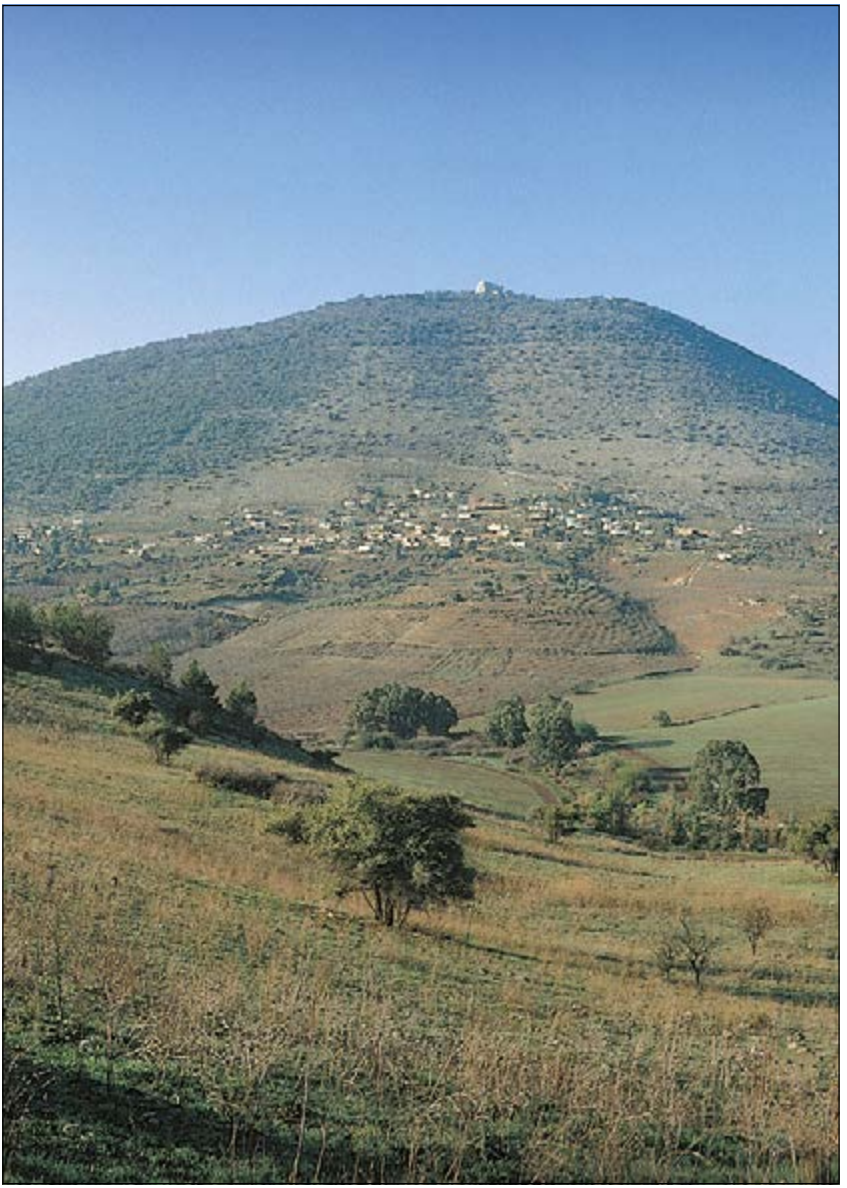

Näkymä avautuu luoteeseen kohti Taborinvuorta. Sitä ympäröivä alanko on osa Jisreelin tasankoa. Nasaret sijaitsee Taborinvuorta lähellä olevilla kukkuloilla.

Merkittäviä tapahtumia: Debora ja Barak kokosivat Herran joukot Hasorin kuningasta Jabinia vastaan Taborinvuorelle (Tuom. 4:4–14). Tabor on toinen niistä vuorista, joita perimätiedon mukaan pidetään Vapahtajan kirkastumisen paikkana (Matt. 17:1–9); toinen vuori on Hermon. (Ks. PKO Kirkastuminen.)

23. Galileanjärvi ja autuaaksijulistuksen vuori

Näkymä avautuu lounaaseen yli makeavetisen Galileanjärven luoteiskolkan. Kuvassa etualalla on perimätiedon mukainen autuaaksijulistuksen vuori. Kapernaum on vasemmalla kuvan ulkopuolella. Tiberias sijaitsee etelämpänä järven länsirannalla.

Merkittäviä tapahtumia: Vapahtaja vietti tällä seudulla suurimman osan kuolevaisen palvelutyönsä ajasta. Täällä hän kutsui ja asetti kaksitoista apostolia (Matt. 4:18–22; 10:1–4; Mark. 1:16–20; 2:13–14; 3:7, 13–19; Luuk. 5:1–11), piti vuorisaarnan (Matt. 5–7) ja opetti vertauksin (Matt. 13:1–52; Mark. 4:1–34). Hänen suorittamiinsa ihmetekoihin kuului seuraavia: hän paransi spitaalisen (Matt. 8:1–4); tyynnytti myrskyn (Matt. 8:23–27); ajoi miehestä legioonan riivaajia, jotka menivät sikoihin, jotka juoksivat järveen (Mark. 5:1–15); ruokki viisituhatta ja neljätuhatta (Matt. 14:14–21; 15:32–38); käski opetuslastensa heittää verkot, joilla saatiin paljon kalaa (Luuk. 5:1–6); paransi paljon kansaa (Matt. 15:29–31; Mark. 3:7–12) ja ilmestyi ylösnousemuksensa jälkeen opettamaan opetuslapsiaan (Mark. 14:27–28; 16:7; Joh. 21:1–23). (Ks. PKO Galilea.)

24. Kapernaum

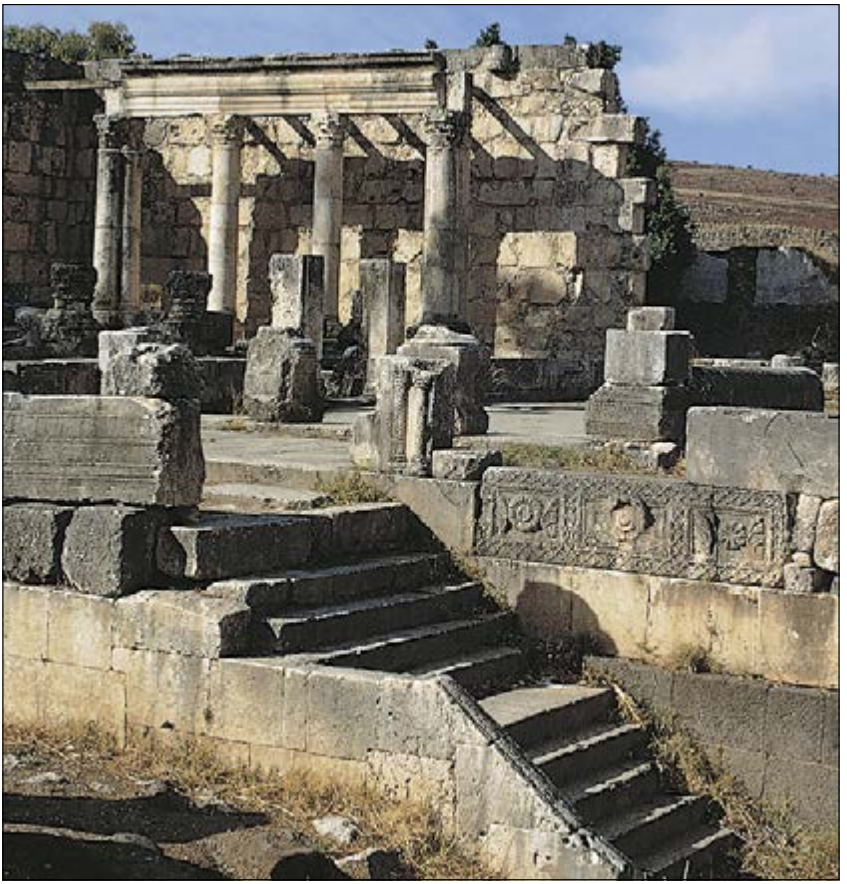

Jeesuksen palvelutyö Galileassa keskittyi Galileanjärven pohjoisrannalla sijaitsevaan Kapernaumiin (Matt. 9:1–2; Mark. 2:1–5). Se oli tärkeä ja menestyksellinen kalastuksen ja kaupan keskus, jossa asui niin pakanoita kuin juutalaisiakin. Ensimmäisellä vuosisadalla asukkaita oli tuskin milloinkaan tuhatta enempää. Kapernaum sijaitsi tärkeiden kauppateiden risteyksessä hedelmällisten maiden keskellä. Rooman sotilaat rakensivat tänne kylpylöitä ja varastoja. Monista täällä suoritetuista ihmeteoista huolimatta useimmat ihmiset torjuivat Vapahtajan palvelutyön. Siksi Jeesus kirosi kaupungin (Matt. 11:20, 23–24). Aikanaan Kapernaum raunioitui, ja se on yhä asumaton.

Merkittäviä tapahtumia: Kapernaum tunnettiin Vapahtajan kotikaupunkina (Matt. 9:1–2; Mark. 2:1–5). Hän suoritti siellä monia ihmetekoja. Hän esimerkiksi paransi monia ihmisiä (Mark. 1:32–34), kuten sadanpäällikön palvelijan (Luuk. 7:1–10) ja Pietarin anopin (Mark. 1:21, 29–31), halvaantuneen, joka laskettiin vuoteessaan katon läpi (Mark. 2:1–12), sekä miehen, jonka käsi oli surkastunut (Matt. 12:9–13). Täällä Jeesus myös ajoi ulos monia pahoja henkiä (Mark. 1:21–28, 32–34), herätti kuolleista Jairoksen tyttären (Matt. 9:18–19, 23–26; Mark. 5:22–24, 35–43) ja piti Kapernaumin synagogassa saarnan, jossa hän sanoi olevansa elämän leipä (Joh. 6:24–59). Vapahtaja käski Pietarin onkia Galileanjärvestä kalan, avata sen suun ja ottaa sieltä rahan temppeliveron maksamiseksi (Matt. 17:24–27).

25. Jordan

Jordan alkaa Galileanjärven pohjoispuolelta ja laskee siihen. Galileanjärvestä se jatkaa juoksuaan etelään aina Kuolleeseenmereen asti. Tämä kuva on otettu joen yläjuoksulta läheltä Galileanjärveä.

Merkittäviä tapahtumia: Loot valitsi Jordanin alangon itselleen (1. Moos. 13:10–11). Joosua pysäytti Jordanin vedet, niin että israelilaiset pääsivät sen poikki luvattuun maahan (Joos. 3:13–17; 4:1–9, 20–24). Elia ja Elisa jakoivat vedet kahtia (2. Kun. 2:5–8, 12–14). Naaman parantui spitaalista peseytymällä Jordanissa (2. Kun. 5:1–15). Johannes Kastaja kastoi Jordanissa monia ihmisiä, myös Vapahtajan (Matt. 3:1–6, 13–16). (Ks. PKO Jordan.)

26. Filippoksen Kesarea

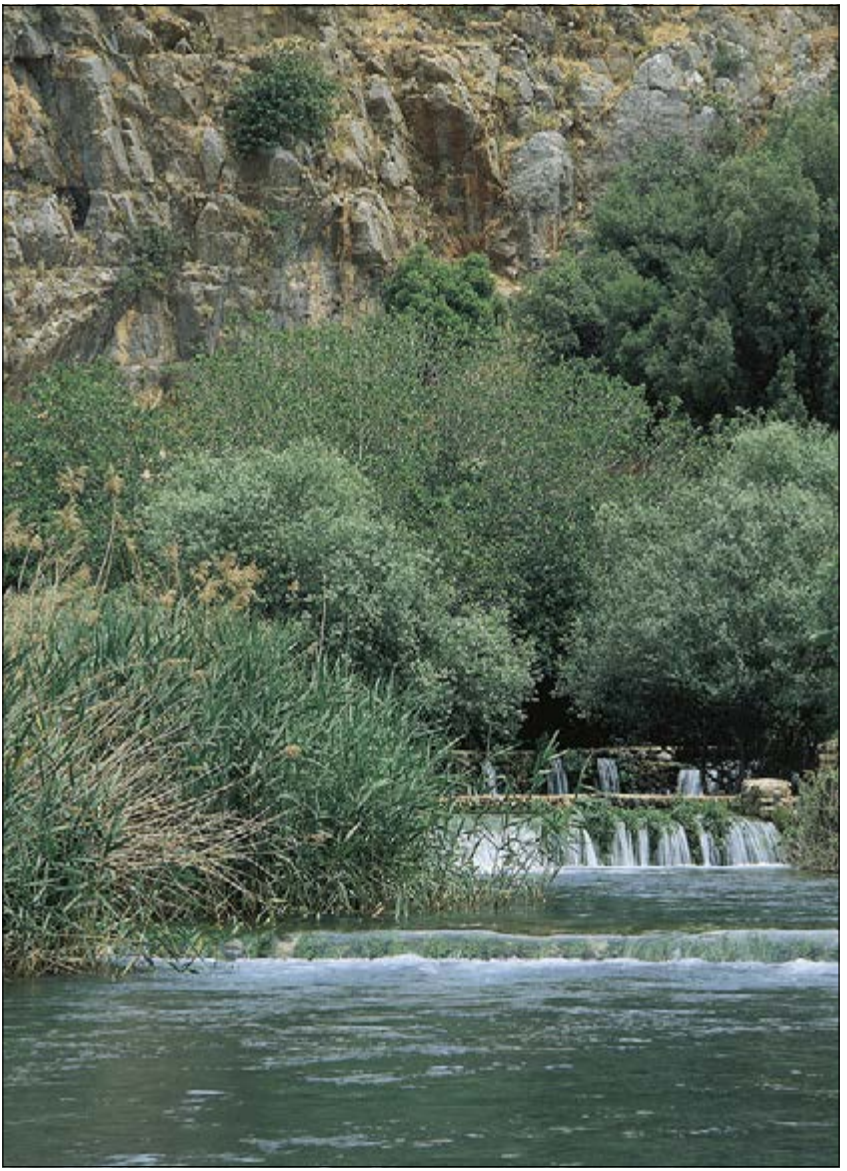

Filippoksen Kesarea sijaitsee Hermonin juurella. Tämä lähde on yksi Jordanin alkulähteistä. Tällä alueella hallinnut Herodes Filippos rakensi tänne kaupungin keisarinsa ja itsensä kunniaksi. Aiemmin paikan nimenä oli Paneas; nykyisin käytetään nimiä Banias ja Filippoksen Kesarea.

Merkittävä tapahtuma: Vapahtaja kokoontui opetuslastensa kanssa Filippoksen Kesareaan. Täällä Pietari julisti, että Vapahtaja oli ”Messias, elävän Jumalan Poika”. Silloin Vapahtaja lupasi Pietarille ”taivasten valtakunnan avaimet” (Matt. 16:13–20).

27. Nasaret

Tämä näkymä nykyisestä Nasaretin kaupungista avautuu etelään. Raamatun aikoina Nasaret oli pieni kylä.

Merkittäviä tapahtumia: Nefi näki näyssä Vapahtajan äidin Nasaretissa (1. Nefi 11:13–22). Enkeli Gabriel sanoi Marialle, että tämä synnyttäisi Vapahtajan (Luuk. 1:26–35). Gabriel käski Joosefia ottamaan Marian vaimokseen ja antamaan Marian pojalle nimen Jeesus (Matt. 1:18–25). Jeesus kasvoi Nasaretissa (Matt. 2:19–23; Luuk. 2:4–40; 4:16). Jeesus saarnasi kaupungin synagogassa ja ilmoitti olevansa Messias (Luuk. 4:16–21), mutta Nasaretin asukkaat torjuivat hänet (Matt. 13:54–58; Luuk. 4:22–30). (Ks. PKO Nasaret.)

28. Dan

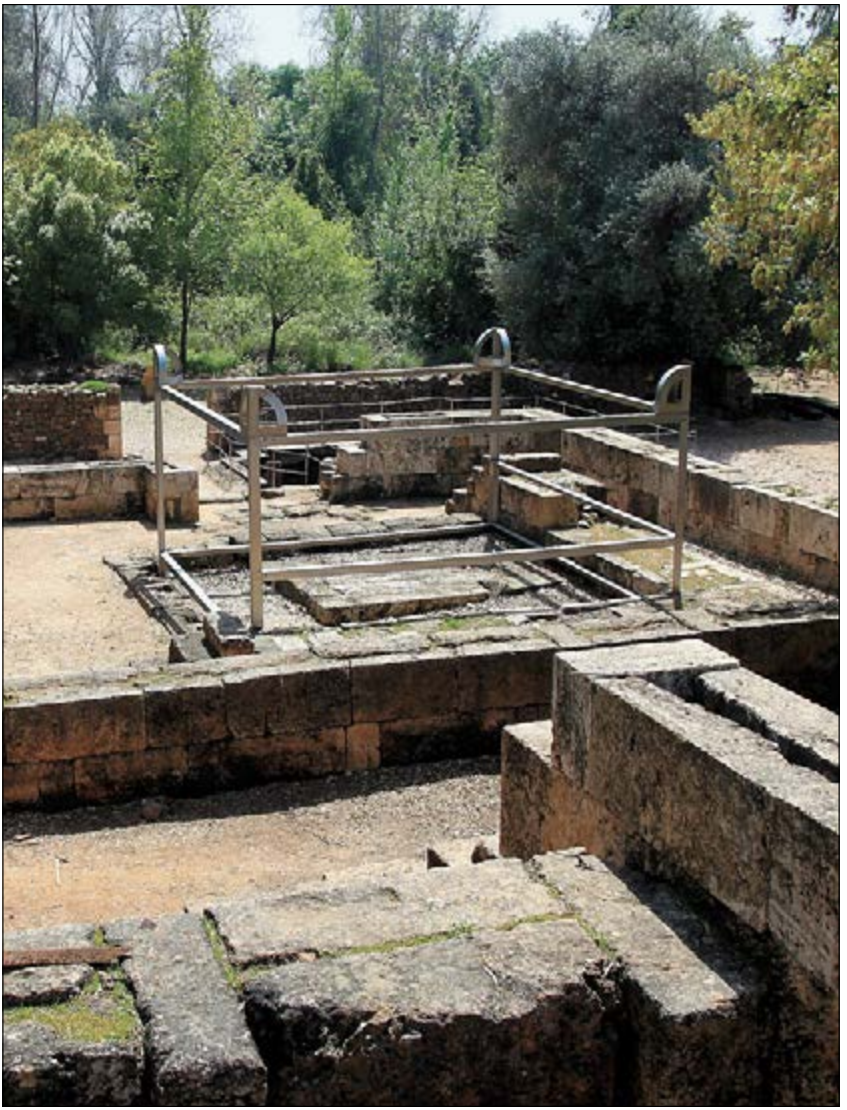

Ennen kuin israelilaiset valloittivat maan, Danin muinaisen kaupungin nimi oli Lesem (Joos. 19:47–48) tai Lais (Tuom. 18:7, 14). Jordanin päälähteet sijaitsevat täällä ja Filippoksen Kesareassa. Kuvassa näkyy Jerobeamin temppelin raunioita.

Merkittäviä tapahtumia: Abraham pelasti Lootin Danissa (1. Moos. 14:13–16). Danin heimo valtasi alueen ja antoi sille nimeksi Dan (Joos. 19:47–48). Jerobeam pystytti tänne väärennetyn temppelin kultaisine sonneineen, mikä myötävaikutti kymmenen pohjoisen sukukunnan tuhoon (1. Kun. 12:26–33). Dan oli Israelin pohjoisin kaupunki – niinpä Israelin sanotaan pyhissä kirjoituksissa ulottuvan ″Beersebasta Daniin″ (2. Aik. 30:5; Beerseba oli eteläisin kaupunki). (Ks. PKO Dan.)

29. Ateena

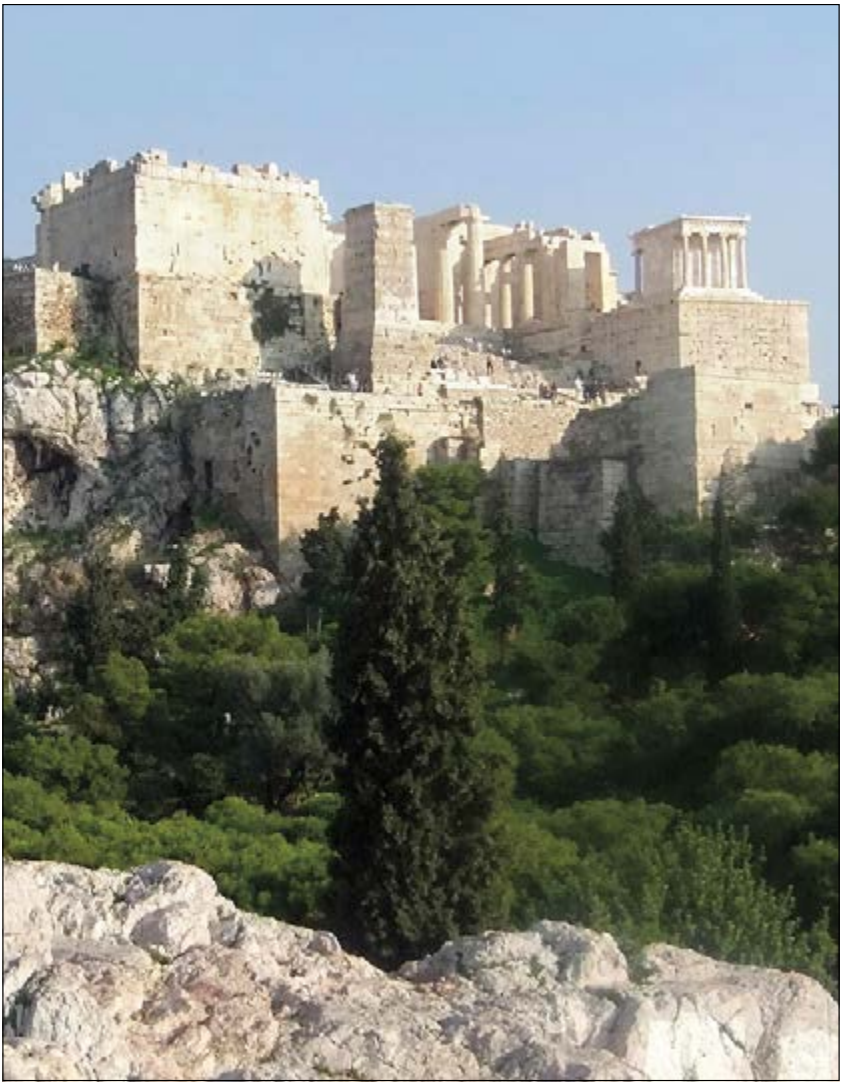

Tässä Areiopagilta otetussa kuvassa näkyy Ateenan Akropolis, jossa oli erilaisten pakanajumalien pyhäkköjä. Ateena oli muinoin kreikkalaisen Attikan maakunnan pääkaupunki ja kuului Uuden testamentin aikaan Rooman valtakunnan Akhaia-nimiseen provinssiin. Ateena sai nimensä kreikkalaisen pakanajumalattaren Athenen mukaan. Uuden testamentin aikoihin tultaessa Ateena oli menettänyt paljon entisestä suuruudestaan ja loistostaan, mutta siellä oli yhä monille mies- ja naispuolisille jumalille, myöskin ”tuntemattomalle jumalalle” (Ap. t. 17:23), pystytettyjä patsaita ja monumentteja.

Merkittäviä tapahtumia: Apostoli Paavali kävi Ateenassa ja saarnasi Areiopagilla ”tuntemattomasta jumalasta” (Ap. t. 17:15–34). Ateenasta lähetettiin lähetyssaarnaajia muualle Kreikkaan (1. Tess. 3:1–2).

30. Korintti

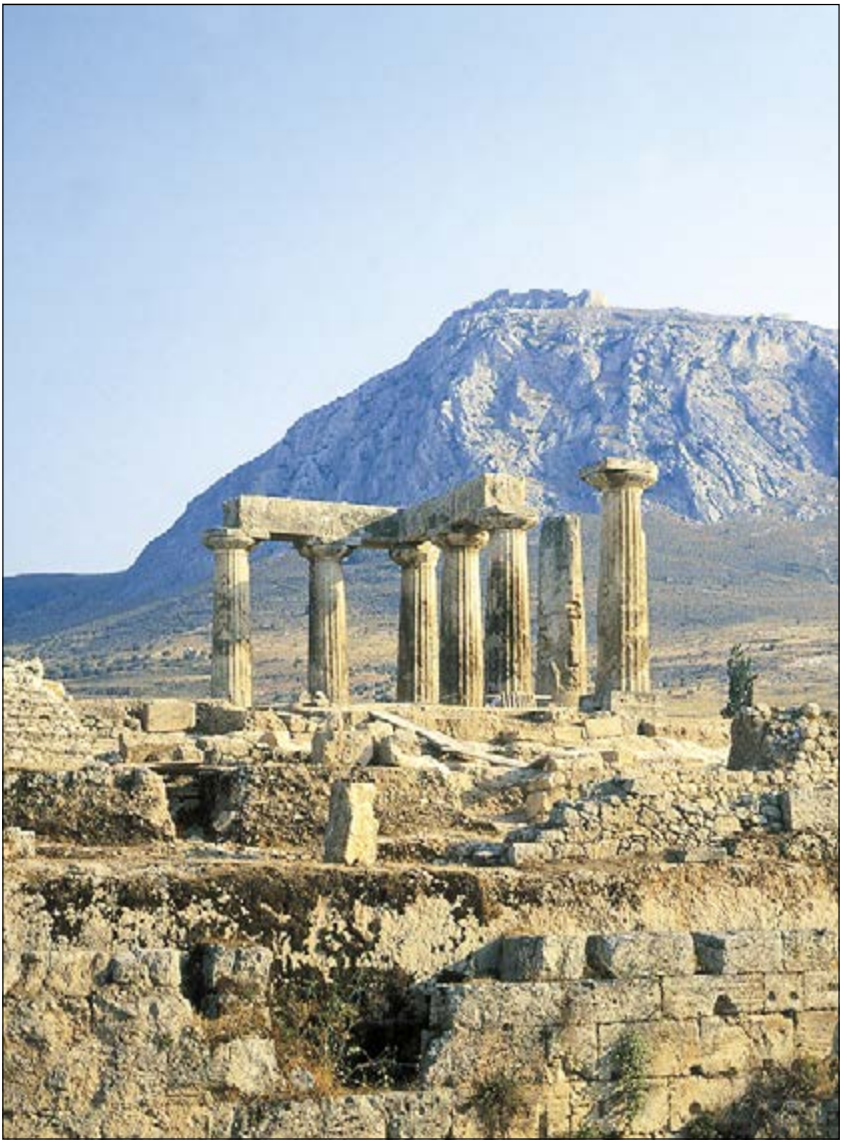

Korintti oli Rooman Akhaia-nimisen provinssin pääkaupunki. Se sijaitsi kannaksella, joka yhdistää Peloponnesoksen niemimaan Manner-Kreikkaan. Tässä vauraassa ja vaikutusvaltaisessa kaupungissa oli kaksi satamaa, toinen kannaksen itärannalla ja toinen sen länsirannalla.

Merkittäviä tapahtumia: Paavali asui Korintissa puolitoista vuotta ja perusti sinne seurakunnan (Ap. t. 18:1–18). Paavali kirjoitti Korintin alueella asuville kirkon jäsenille useita kirjeitä, joista kaksi on nyt Uudessa testamentissa (1. ja 2. korinttilaiskirje). Roomalaiskirje kirjoitettiin todennäköisesti Korintissa.

31. Efesos

Kreikkalaisen teatterin rauniot Efesoksessa, jossa apostoli Paavali saarnasi. Uuden testamentin aikoina Efesos oli kautta tunnetun maailman kuuluisa suurenmoisesta temppelistään, joka oli rakennettu kreikkalaisen pakanajumalattaren Artemiin kunniaksi. Sittemmin raunioitunut Efesos oli Rooman valtakuntaan kuuluneen Aasian provinssin pääkaupunki ja suuri kauppakeskus. Kaupungin hopeasepät harjoittivat kukoistavaa kauppaa myymällä Artemiin temppelin kuvia.

Merkittäviä tapahtumia: Apostoli Paavali kävi Efesoksessa toisen lähetysmatkansa lopulla (Ap. t. 18:18–19). Kolmannella matkallaan hän viipyi kaupungissa kaksi vuotta. Hänen oli pakko lähteä hopeaseppien nostattaman mellakan vuoksi; heidän kaupankäyntinsä kärsi, koska Paavali saarnasi epäjumalatar Artemiin palvontaa vastaan (Ap. t. 19:1, 10, 23–40; 20:1). Efesoksen teatteri oli suurin, jonka kreikkalaiset rakensivat, ja Paavalin toverit joutuivat sinne uhkaavan väkijoukon mukana (Ap. t. 19:29–31). Ollessaan vankeudessa Roomassa Paavali kirjoitti kirjeen efesolaisille kirkon jäsenille. Yksi niistä seitsemästä Aasian seurakunnasta, joille Ilmestyskirja osoitettiin, sijaitsi Efesoksessa (Ilm. 1:10–11; 2:1).

32. Patmoksen saari

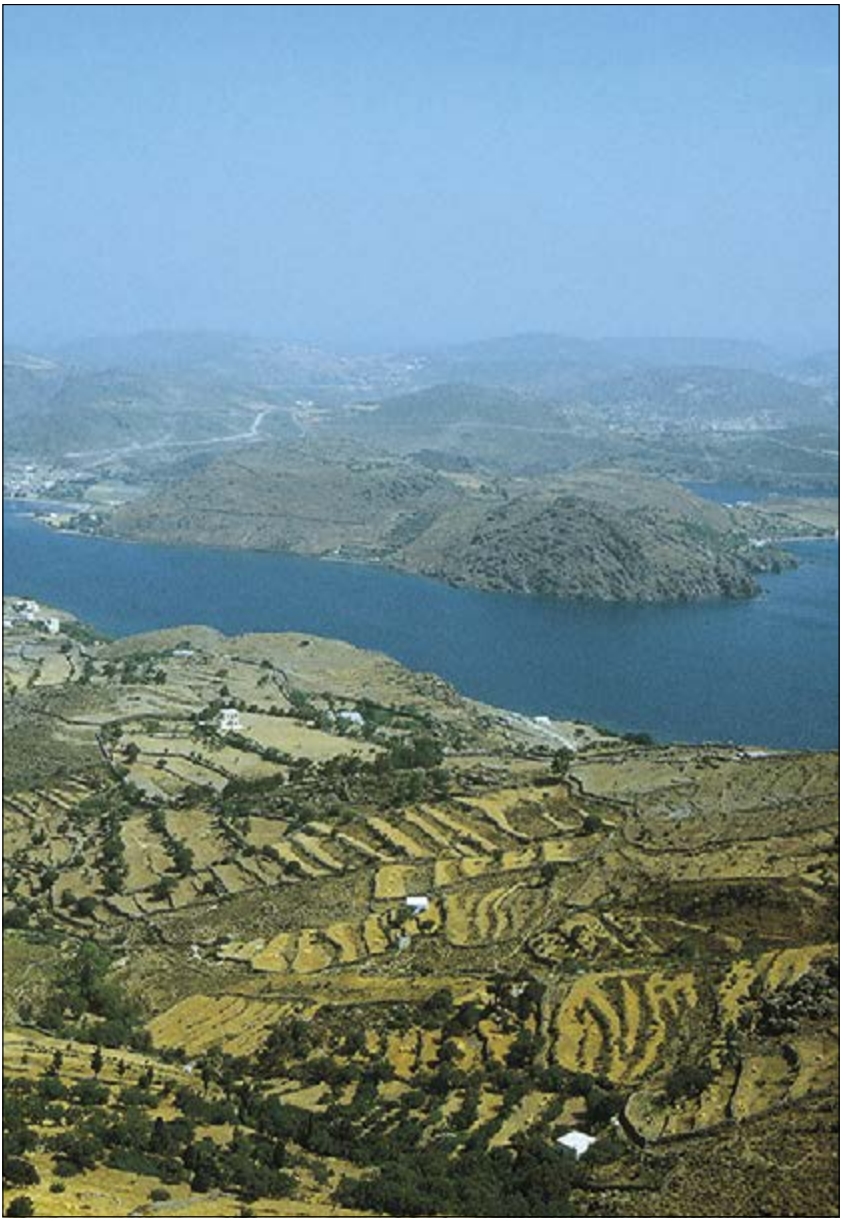

Patmos, Egeanmeren saari, jolle Johannes karkotettiin (Ilm. 1:9). Perimätiedon mukaan hän työskenteli siellä marmorilouhoksella.

Merkittävä tapahtuma: Johannes näki suurenmoisen näyn, joka tunnetaan muistiin merkittynä nimellä Apokalypsi (Ilmestyskirja). Herra käski hänen lähettää sen seitsemälle Aasian seurakunnalle (Ilm. 1:11).

KIRKON HISTORIAN KARTTOJA

Näiden karttojen avulla sinun on helpompi ymmärtää Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon varhaista historiaa sekä profeetta Joseph Smithin ja hänen seuraajiensa kautta ilmoitettuja pyhiä kirjoituksia. Kun tunnet niiden maiden maantietoa, joista näissä kirjoissa kerrotaan, saat niiden tapahtumista selkeämmän käsityksen.

Opaskartta ja merkkien selitys

Alla olevasta kartasta ilmenee, mitä alueita numeroidut kartat kattavat. Näiden karttojen maantieteelliset alueet vaihtelevat suurista hyvin pieniin.

1. Koillis-Yhdysvallat
2. Palmyra ja Manchester New Yorkin osavaltiossa vuosina 1820–1831
3. New Yorkin, Pennsylvanian ja Ohion alue Yhdysvalloissa
4. Kirtland Ohio vuosina 1830–1838
5. Missourin, Illinoisin ja Iowan alue Yhdysvalloissa
6. Kirkon siirtyminen länteen
7. Maailmankartta

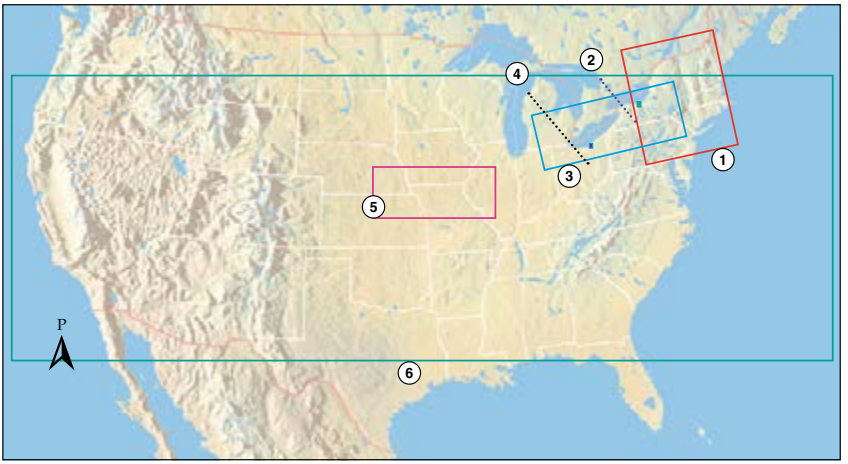

Alla on selitys erilaisista kartoissa käytettävistä merkeistä ja kirjasintyyleistä. Yksittäisessä kartassa voi lisäksi olla selityksiä erityisesti siinä kartassa käytettävistä merkeistä.

■	Oranssi neliö merkitsee kaupunkirakennusta, -liikettä tms.
●	Pieni punainen ympyrä merkitsee kaupunkia.
Atlantti	Tätä kirjasintyyliä käytetään sellaisten maantieteellisten paikkojen kuten järvien, jokien, vuorien, autiomaiden ja laaksojen nimissä.
Nauvoo	Tätä kirjasintyyliä käytetään kaupunginnimissä.
OHIO	Tätä kirjasintyyliä käytetään pienehköjen hallinnollisten yksiköiden kuten alueiden sekä Yhdysvaltain osavaltioiden ja territorioiden nimissä.
KANADA	Tätä kirjasintyyliä käytetään suurten hallinnollisten yksiköiden kuten kansakuntien, maiden ja mantereiden nimissä.

1. Koillis-Yhdysvallat

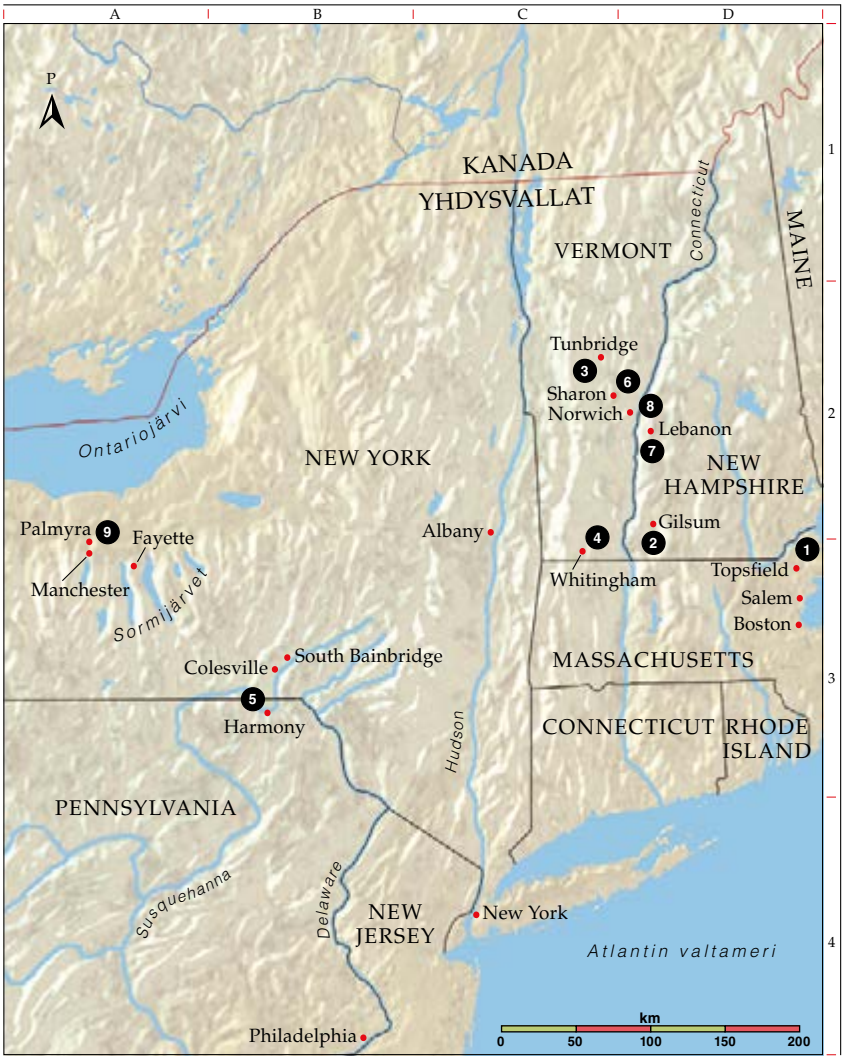

1. **Topsfield.** Joseph Smith vanhempi syntyi täällä 12. heinäkuuta 1771.
2. **Gilsum.** Lucy Mack Smith syntyi täällä 8. heinäkuuta 1775.
3. **Tunbridge.** Joseph Smith vanhempi ja Lucy Mack vihittiin täällä 24. tammikuuta 1796.
4. **Whitingham.** Brigham Young syntyi täällä 1. kesäkuuta 1801.
5. **Harmony.** Emma Hale syntyi Harmonyn kaupunkikunnassa 10. heinäkuuta 1804.
6. **Sharon.** Joseph Smith nuorempi syntyi täällä 23. joulukuuta 1805 (ks. JS–H 1:3).
7. **Lebanon.** Smithin perhe asui Lebanonin kaupunkikunnassa vuosina 1811–1813, jona aikana Joseph Smith nuoremmalle suoritettiin jalkaleikkauksia.
8. **Norwich.** Smithin perhe asui täällä vuosina 1814–1816 ennen muuttoaan Palmyraan.
9. **Palmyra.** Smithin perhe muutti tänne vuonna 1816 (ks. JS–H 1:3).

2. Palmyra ja Manchester New Yorkin osavaltiossa vuosina 1820–1831

1. **Joseph Smith vanhemman hirsitalo.** Enkeli Moroni ilmestyi Joseph Smithille tämän talon yläkerrassa 21.–22. syyskuuta 1823 (ks. JS–H 1:29–47).
2. **Joseph Smith vanhemman maatila.** Smithin perhe raivasi tämän 40 hehtaarin maatilan vuosina 1820–1829.
3. **Pyhä lehto.** Joseph Smith nuorempi sai ensimmäisen näyn metsikössä Smithien maatilalla varhain keväällä 1820 (ks. JS–H 1:11–20).
4. **Joseph Smith vanhemman puutalo.** Alvin Smith aloitti tämän talon rakennustyöt vuonna 1822, ja Smithin perhe asui siinä vuosina 1825–1829.
5. **Kumorankukkula.** Täällä enkeli Moroni antoi kultalevyt profeetta Joseph Smithille 22. syyskuuta 1827 (ks. JS–H 1:50–54, 59).
6. **Martin Harrisin maatila.** Tämä maatila kiinnitettiin ja osa sen maista myytiin Mormonin kirjan painatuskulujen maksamiseksi.
7. **E. B. Grandinin kirjapaino.** Viisi tuhatta Mormonin kirjaa painettiin täällä vuosina 1829–1830.
8. **Hathaway Brook.** Tässä purossa, jota varhaiset asukkaat kutsuivat usein nimellä Crooked Creek, suoritettiin kasteita kirkon alkuaikoina.

3. New Yorkin, Pennsylvanian ja Ohion alue Yhdysvalloissa

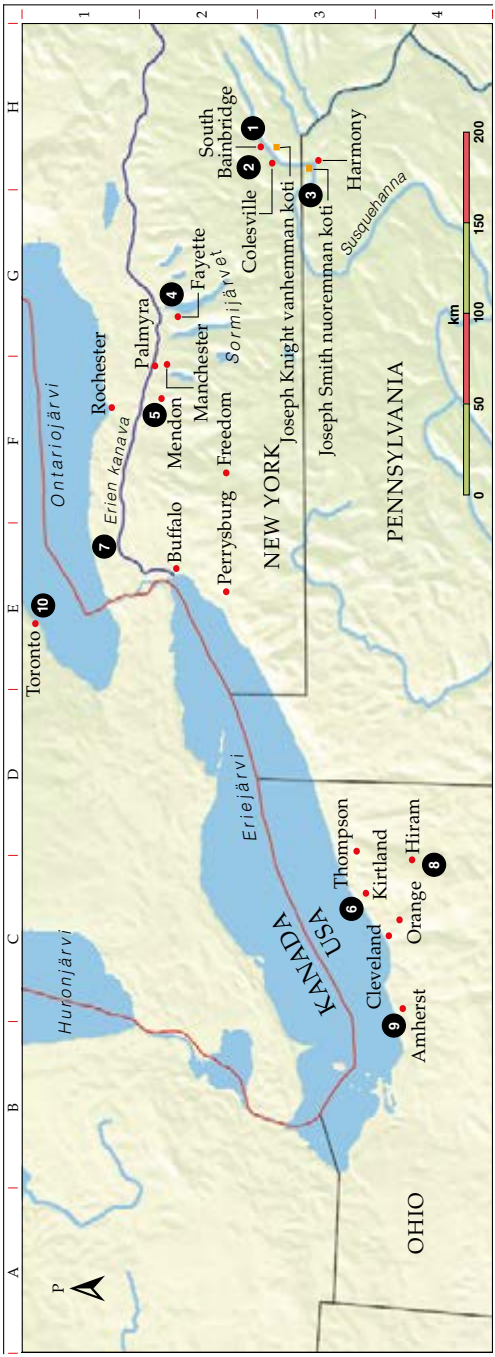

1. **South Bainbridge.** Joseph Smith nuorempi ja Emma Hale vihittiin täällä 18. tammikuuta 1827 (ks. JS–H 1:57).
2. **Colesville.** Kirkon ensimmäinen seurakunta perustettiin Joseph Knight vanhemman kotona Colesvillen kaupunkikunnassa vuonna 1830.
3. **Joseph Smith nuoremman koti Harmonyssa.** Suuri osa Mormonin kirjan käännöksestä valmistui täällä. Pappeus palautettiin paikan lähistöllä vuonna 1829 (ks. OL 13; 128:20; JS–H 1:71–72).
4. **Fayette.** Kolme silminnäkijää näkivät täällä kultalevyt ja enkeli Moronin (OL 17). Mormonin kirjan käännös valmistui täällä kesäkuussa 1829. Kirkko perustettiin täällä 6. huhtikuuta 1830 (ks. OL 20–21).
5. **Mendon.** Brigham Youngin ja Heber C. Kimballin varhainen kotipaikka.
6. **Kirtland.** Lamanilaisten luokse lähetetyt lähetyssaarnaajat pysähtyivät täällä vuonna 1830 ja kastoivat Sidney Rigdonin ja muita Kirtlandin alueella. Se oli kirkon keskuspaikka vuosina 1831–1838. Tämän taloudenhoitokauden ensimmäinen temppeli rakennettiin Kirtlandiin. Se vihittiin 27. maaliskuuta 1836 (ks. OL 109).
7. **Erien kanava.** Kirkon kolme seurakuntaa siirtyi New Yorkin osavaltiosta (Colesville, Fayette ja Manchester) Kirtlandiin Ohioon Erien kanavaa ja Eriejärveä pitkin huhti–toukokuussa 1831.
8. **Hiram.** Joseph ja Emma asuivat täällä syyskuusta 1831 syyskuuhun 1832. Joseph ja Sidney Rigdon työskentelivät Joseph Smithin raamatunkäännöksen (JSR) parissa. Täällä saatiin seuraavat ilmoitukset: OL 1; 65–71; 73; 76–77; 79–81; 99; 133.
9. **Amherst.** Joseph Smith hyväksyttiin täällä ylipappeuden presidentiksi 25. tammikuuta 1832 (ks. OL 75).
10. **Toronto.** Kirkon kolmannen presidentin John Taylorin sekä Hyrum Smithin vaimon Mary Fielding Smithin kotipaikka.

4. Kirtland Ohio vuosina 1830–1838

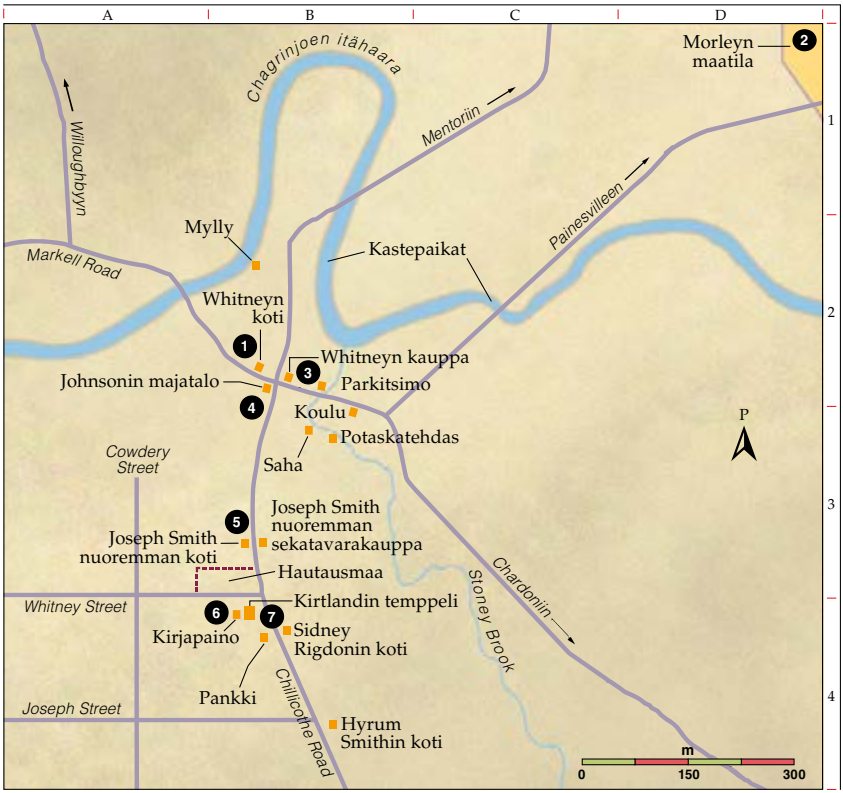

1. **Newel K. Whitneyn koti.** Joseph ja Emma asuivat täällä useita viikkoja muutettuaan Kirtlandiin vuonna 1831. Joseph sai täällä useita ilmoituksia.
2. **Isaac Morleyn maatila.** Joseph ja Emma asuivat täällä maaliskuusta syyskuuhun vuonna 1831. Ensimmäiset ylipapit asetettiin täällä. Joseph työskenteli täällä Joseph Smithin raamatunkäännöksen parissa (JSR).
3. **Newel K. Whitneyn kauppa.** Valtakunnan avaimet annettiin kirkon ensimmäiselle presidenttikunnalle täällä. Profeettojen koulu kokoontui täällä talvella 1833. Joseph Smithin raamatunkäännöstä valmisteltiin täällä vuonna 1833. Joseph ja Emma asuivat täällä vuosina 1832–1833. Joseph sai täällä monia ilmoituksia.
4. **Johnsonin majatalo.** Majatalossa oli Kirtlandin ensimmäinen kirjapaino. *The Evening and the Morning Star* painettiin täällä sen jälkeen kun kirjapaino oli hävitetty Jacksonin piirikunnassa Missourissa. Kaksitoista apostolia lähtivät täältä ensimmäisille lähetysmatkoilleen 4. toukokuuta 1835.
5. **Joseph Smith nuoremman koti.** Joseph ja Emma asuivat täällä loppuvuodesta 1833 vuoden 1838 alkupuolelle. Abrahamin kirjan käännös valmistui ja Joseph sai useita ilmoituksia täällä.
6. **Kirjapaino.** Tässä rakennuksessa pidettiin uskoa käsitteleviä luentoja, jotka julkaistiin nimellä *Lectures on Faith.* Kaksitoista apostolia ja seitsemänkymmenen ensimmäisen koorumin jäsenet kutsuttiin ja asetettiin täällä. Opin ja liittojen 1. painos, Mormonin kirjan 2. painos, *The Evening and the Morning Star, Latter Day Saints' Messenger and Advocate* sekä *Elders' Journalin* ensimmäiset numerot painettiin täällä.
7. **Kirtlandin temppeli.** Tämä temppeli oli nykyisen taloudenhoitokauden ensimmäinen. Jeesus Kristus ilmestyi ja hyväksyi temppelin. Mooses, Elias ja Elia ilmestyivät ja palauttivat eräitä pappeuden avaimia (ks. OL 110). Myös profeettojen koulu kokoontui täällä. Täällä saatiin seuraavat ilmoitukset: OL 109–110; 137.

   Kirtland. Oppi ja liitot hyväksyttiin täällä pyhäksi kirjoitukseksi 17. elokuuta 1835. Kirtlandissa saatiin mm. seuraavat ilmoitukset: OL 41–50; 52–56; 63–64; 72; 78; 84–98; 101–104; 106–110; 112; 134 ja 137. Luvussa 104 eräät kiinteistöt osoitetaan hoitotalouksiksi, jotka tulee antaa yhdistyneeseen veljeskuntaan osallistuville kirkon jäsenille (ks. jakeet 19–46).

5. Missourin, Illinoisin ja Iowan alue Yhdysvalloissa

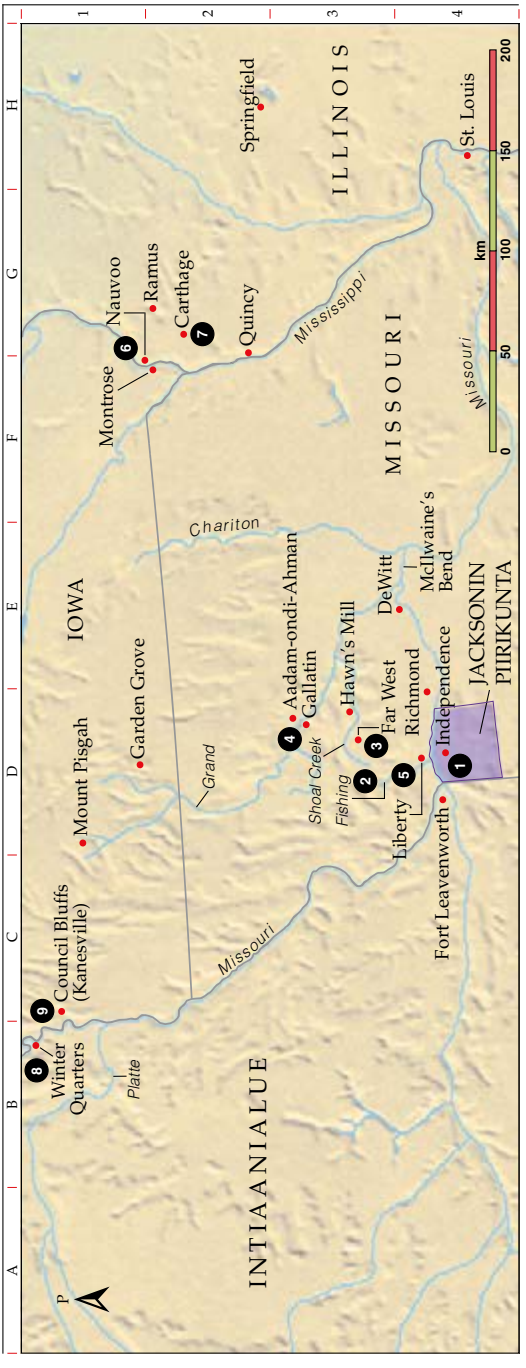

1. **Independence.** Siionin keskuspaikka (ks. OL 57:3). Temppelin paikka pyhitettiin 3. elokuuta 1831. Pyhät karkotettiin Jacksonin piirikunnasta vuonna 1833.
2. **Fishingjoki.** Siionin leirikunta matkasi vuonna 1834 Joseph Smithin johdolla Kirtlandista Ohiosta Missourin auttaakseen Jacksonin piirikunnan pyhiä palaamaan mailleen. Opin ja liittojen luku 105 ilmoitettiin tämän joen varrella.
3. **Far West.** Tämä oli Missourin suurin mormonisiirtokunta. Täällä pyhitettiin temppelin paikka (ks. OL 115). Kahdentoista apostolin koorumi sai täällä 8. heinäkuuta 1838 Herralta kutsun lähteä lähetystyöhön Britteinsaarille (ks. OL 118).
4. **Aadam-ondi-Ahman.** Herra ilmoitti, että tässä paikassa Ylä-Missourissa on tulevaisuudessa suuri kokous, kun Jeesus Kristus tulee tapaamaan Aadamia ja hänen vanhurskaita jälkeläisiään (ks. OL 78:15; 107:53–57; 116).
5. **Libertyn vankila.** Joseph Smithiä ja muita pidettiin täällä epäoikeudenmukaisesti vangittuina joulukuusta 1838 huhtikuuhun 1839. Keskellä kirkon ahdingon aikoja Joseph pyysi Herralta ohjausta ja sai Opin ja liittojen luvut 121–123.
6. **Nauvoo.** Tämä Mississippin rannalla sijaitseva alue oli pyhien kokoontumispaikka vuosina 1839–1846. Tänne rakennettiin temppeli, jossa alettiin suorittaa sellaisia toimituksia kuin kaste kuolleiden puolesta, endaumentti ja avioparien sinetöiminen. Apuyhdistys perustettiin täällä vuonna 1842. Täällä saatiin mm. Opin ja liittojen luvuissa 124–129 olevat ilmoitukset.
7. **Carthage.** Profeetta Joseph Smith ja hänen veljensä Hyrum kärsivät täällä marttyyrikuoleman 27. kesäkuuta 1844 (ks. OL 135).
8. **Winter Quarters.** Pyhien suurin väliaikainen siirtokunta (1846–1848) matkan varrella Suolajärven laaksoon. Israelin leirikunta järjestettiin länteen lähtöä varten (ks. OL 136).
9. **Council Bluffs (Kanesville).** Ensimmäinen presidenttikunta, presidenttinä Brigham Young, hyväksyttiin täällä 27. joulukuuta 1847.

6. Kirkon siirtyminen länteen

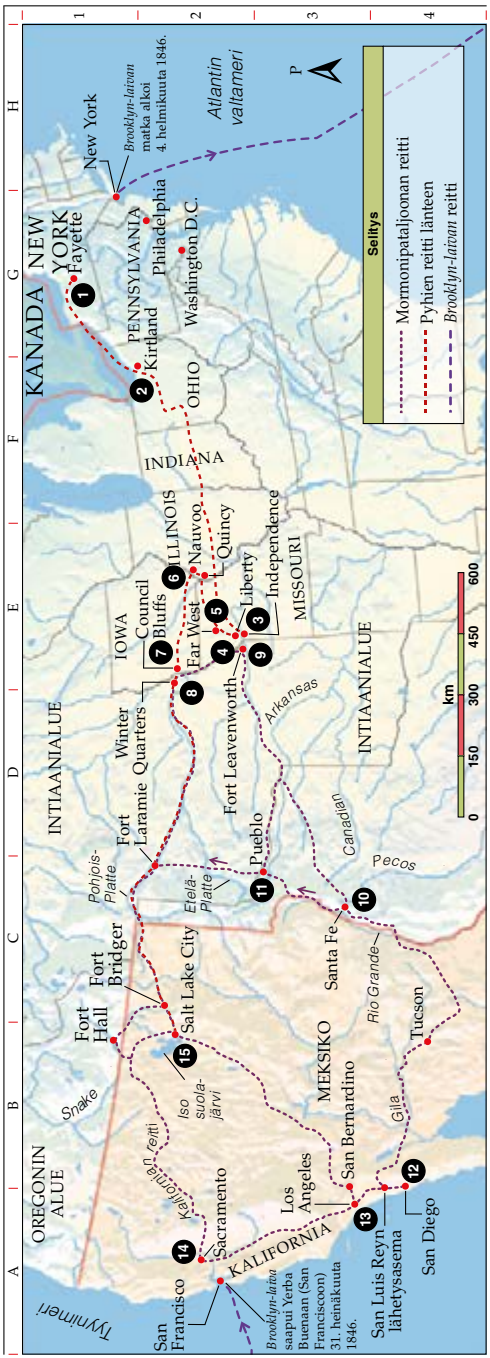

1. **Fayette.** Profeetta Joseph Smith lähti Fayettesta Kirtlandiin Ohioon tammikuussa 1831. Kolme New Yorkin seurakuntaa (Fayette, Colesville ja Manchester) seurasivat huhti–toukokuussa 1831 Herran kokoontumiskäskyn mukaan (ks. OL 37–38).
2. **Kirtland.** Kirkon keskuspaikka vuosina 1831–1838 oli etupäässä Kirtlandissa.
3. **Independence.** Heinäkuussa 1831 Herra ilmoitti, että Independence (Jacksonin piirikunnassa Missourissa) on Siionin keskuspaikka (ks. OL 57:3). Väkivalta pakotti pyhät lähtemään Jacksonin piirikunnasta marraskuussa 1833.
4. **Liberty.** Jacksonin piirikunnan pyhät kokoontuivat Clayn piirikuntaan vuosina 1833–1836, kunnes he joutuivat taas lähtemään. Profeetta Joseph Smithiä ja viittä muuta pidettiin täällä epäoikeudenmukaisesti vangittuina joulukuusta 1838 huhtikuuhun 1839.
5. **Far West.** Pyhien turvapaikka vuosina 1836–1838. Se oli myös kirkon keskuspaikka vuonna 1838. Vuosina 1838–1839 pyhät pakotettiin pakenemaan Illinoisiin.
6. **Nauvoo.** Kirkon keskuspaikka vuosina 1839–1846. Profeetan ja hänen Hyrum-veljensä marttyyrikuoleman jälkeen pyhät siirtyivät länteen.
7. **Council Bluffs.** Pioneerit saapuivat tänne kesäkuussa 1846. Mormonipataljoona lähti täältä 21. heinäkuuta 1846 James Allerin johdolla.
8. **Winter Quarters.** Tärkeä väliaikainen siirtokunta vuosina 1846–1848. Etujoukko lähti täältä länteen presidentti Brigham Youngin johdolla huhtikuussa 1847.
9. **Fort Leavenworth.** Mormonipataljoona varustettiin täällä marssille kohti länttä elokuussa 1846.
10. **Santa Fe.** Philip Cooke komensi mormonipataljoonaa sen jatkaessa marssiaan täältä 19. lokakuuta 1846.
11. **Pueblo.** Mormonipataljoonan kolme sairasosastoa määrättiin Puebloon toipumaan. Ne olivat siellä talven 1846–1847 Mississippistä tulleiden pyhien kanssa. Nämä ryhmät saapuivat Suolajärven laaksoon heinäkuussa 1847.
12. **San Diego.** Mormonipataljoonan 3 200 kilometriä pitkä marssi päättyi täällä 29. tammikuuta 1847.
13. **Los Angeles.** Mormonipataljoona vapautettiin palveluksesta täällä 16. heinäkuuta 1847.
14. **Sacramento.** Muutamat pataljoonan miehet työskentelivät vapauduttuaan täällä ja idempänä Sutter's Millissä Americanjoen varrella. He olivat siellä, kun sieltä löydettiin kultaa tammikuussa 1848.
15. **Salt Lake City.** Kirkon keskuspaikka vuodesta 1847 nykyaikaan asti. Brigham Young saapui Suolajärven laaksoon 24. heinäkuuta 1847.

7. Maailmankartta

Kirkon historian karttojen hakemisto

Löydät etsimäsi paikan kartoista hakemiston avulla. Kunkin nimen perässä on kartan numero ja ruutuviite, joka muodostuu kirjaimesta ja numerosta. Esimerkiksi Fort Hallin sijainti ilmaistaan merkinnällä 6:B1. Se tarkoittaa kartan 6 ruutua B1. Paikan sijainti kartalla löytyy kartan yläreunassa ja sivussa olevien koordinaattien avulla. Vaihtoehtoiset paikannimet on mainittu sulkeissa – esimerkiksi Council Bluffs (Kanesville).

Aadam-ondi-Ahman, Missouri, 5:D3
Aasia, 7:F2
Afrikka, 7:E2
Albany, New York, 1:C2
Amherst, Ohio, 3:C4
Antarktis, 7:E4
Arkansas, joki, 6:D3
Armington Schoolhouse Road, Palmyran alue, 2:C3
Atlantin valtameri, 1:D4, 6:H2
Australia, 7:G3

Boston, Massachusetts, 1:D3
Buffalo, New York, 3:E2

Canadian, joki, 6:D3
Canandaigua Road, Palmyran alue, 2:C3
Carthage, Illinois, 5:G2
Chagrinjoen itähaara, Kirtland, 4:B1
Charitonjoki, Missouri, 5:E2
Chillicothe Road, Kirtland, 4:B4
Cleveland, Ohio, 3:C4
Colesville, New York, 1:B3, 3:H3
Connecticut, 1:C3
Connecticut, joki, 1:D1
Council Bluffs (Kanesville), Iowa, 5:C1, 6:E2
Cowdery Street, Kirtland, 4:A3

Delaware, joki, 1:B4
DeWitt, Missouri, 5:E4

Eriejärvi, 3:D3
Erien kanava, New York, 1:B3, 2:A2, 3:F1
Etelä-Amerikka, 7:C3
Etelä-Atlantti, 7:D3
Etelä-Platte, joki, 6:C2
Etelä-Tyynimeri, 7:A3
Eurooppa, 7:E1

Far West, Missouri, 5:D3, 6:E2
Farmingtonin kaupunkikunta, Palmyran alue, 2:A4
Fayette, New York, 1:A3, 3:G2, 6:G1
Fishingjoki, Missouri, 5:D3
Fort Bridger, 6:C2
Fort Hall, 6:B1
Fort Laramie, 6:C2
Fort Leavenworth, 5:D4, 6:E2
Fox Road, Palmyran alue, 2:A3
Freedom, New York, 3:F2

Gallatin, Missouri, 5:D3
Garden Grove, Iowa, 5:D1
Gilajoki, 6:B4
Gilsum, New Hampshire, 1:D2
Grandin, E. B., kirjapaino, Palmyra, 2:C2
Grandjoki, Missouri, 5:D2

Harmony, Pennsylvania, 1:B3, 3:H3
Harris, Martin, maatila, Palmyran alue, 2:B1
Hathaway Brook, Palmyran alue, 2:B2, 2:C4
Hautausmaa, Kirtland, 4:B3
Hawn's Mill, Missouri, 5:D3
Hiram, Ohio, 3:D4
Hudson, joki, New York, 1:C3
Huronjärvi, 3:C1

Illinois, 5:H3, 6:E2
Independence, Missouri, 5:D4, 6:E3
Indiana, 6:F2
Intiaanialue, 5:B2, 6:D1, 6:D3
Intian valtameri, 7:F3
Iowa, 5:E1, 6:E2
Iso suolajärvi, 6:B2

Jacksonin piirikunta, Missouri, 5:D4
Johnsonin majatalo, Kirtland, 4:B2
Joseph Street, Kirtland, 4:A4

Kalifornia, 6:A3
Kalifornian reitti, 6:B2
Kanada, 1:C1, 6:F1
Kastepaikka, Kirtland, 4:B2
Keski-Amerikka, 7:C3
Kirjapaino, Kirtland, 4:B4
Kirtland, Ohio, 3:C3, 6:F1
Kirtlandin temppeli, 4:B4
Knight, Joseph vanhempi, koti, Colesvillen kaupunkikunta, New York, 3:H3
Koulu, Kirtland, 4:B3
Kumorankukkula, Palmyran alue, 2:C4

Lebanon, New Hampshire, 1:D2
Liberty, Missouri, 5:D4, 6:E2
Los Angeles, 6:A3

Macedonin kaupunkikunta, Palmyran alue, 2:A1
Maine, 1:D1
Manchesterin kaupunkikunta, New York, 1:A3, 2:C3, 3:G2
Markell Road, Kirtland, 4:A2
Massachusetts, 1:C3

McIlwaine's Bend, Missouri, 5:E4
Meksiko, 6:B3
Mendon, New York, 3:F2
Mississippi, joki, 5:G3
Missouri, 5:F3, 6:E3
Missouri, joki, 5:C2, 5:F4
Montrose, Iowa, 5:F2
Morley, Isaac, maatila, Kirtland, 4:D1
Mount Pisgah, Iowa, 5:D1
Mylly, Kirtland, 4:B2

Nauvoo, Illinois, 5:F1, 6:E2
New Hampshire, 1:D2
New Jersey, 1:B4
New York, kaupunki, 1:C4, 6:G1
New York, osavaltio, 1:B3, 3:E3, 6:G1
Norwich, Vermont, 1:D2

Ohio, 3:B4, 6:F2
Ontariojärvi, 1:A2, 3:F1
Ontarion piirikunta, New York, 2:A3, 2:D3
Orange, Ohio, 3:C4
Oregonin alue, 6:B1

Palmyran kaupunkikunta, New York, 1:A3, 2:C1, 3:G2
Palmyran kylä, New York, 2:C2
Pankki, Kirtland, 4:B4
Parkitsimo, Kirtland, 4:B2
Pecos, joki, 6:C4
Pennsylvania, 1:A4, 3:F4, 6:G1
Perrysburg, New York, 3:E2
Philadelphia, Pennsylvania, 1:B4, 6:G2
Platte, joki, 5:B1
Pohjois-Amerikka, 7:B2
Pohjois-Atlantti, 7:C2
Pohjois-Platte, joki, 6:C1
Pohjois-Tyynimeri, 7:A2, 7:H2
Potaskatehdas, Kirtland, 4:B3
Pueblo, 6:C3
Pyhä lehto, Palmyran alue, 2:B3

Quincy, Illinois, 5:G2, 6:E2

Ramus, Illinois, 5:G2
Red Creek, Palmyran alue, 2:D2
Rhode Island, 1:D3
Richmond, Missouri, 5:D4
Rigdon, Sidney, koti, Kirtland, 4:B4
Rio Grande, 6:C4
Rochester, New York, 3:F1

Sacramento, 6:A2
Saha, Kirtland, 4:B3
Salem, Massachusetts, 1:D3
Salt Lake City, 6:B2
San Bernardino, 6:B4
San Diego, 6:B4
San Francisco, 6:A2
San Luis Reyn lähetysasema, 6:B4
Santa Fe, 6:C3
Sharon, Vermont, 1:C2
Shoal Creek, Missouri, 5:D3
Smith, Alvin, hauta, Palmyra, 2:C2
Smith, Hyrum, koti, New York, 4:B4
Smith, Joseph nuorempi, koti, 3:H3, 4:B3
Smith, Joseph nuorempi, sekatavarakauppa, Kirtland, 4:B3
Smith, Joseph vanhempi, hirsitalo, Palmyran alue, 2:B3
Smith, Joseph vanhempi, maatila, Palmyran alue, 2:B3
Smith, Joseph vanhempi, puutalo, Palmyran alue, 2:B3
Snakejoki, 6:B1
Sormijärvet, New York, 3:F2
South Bainbridge, New York, 1:B3, 3:H3
Springfield, Illinois, 5:H3
St. Louis, Missouri, 5:H4
Stafford Road, Palmyran alue, 2:B4
Stoney Brook, Kirtland, 4:C3, 1:A4, 3:G4

Thompson, Ohio, 3:D3
Topsfield, Massachusetts, 1:D3
Toronto, Kanada, 3:E1
Tucson, 6:B4
Tunbridge, Vermont, 1:C2
Tyynimeri, 6:A1, 7:B3

Washington, 6:G2
Waynen piirikunta, New York, 2:A3, 2:D3

Vermont, 1:C2
Whitingham, Vermont, 1:C3
Whitney, Newel K., kauppa, Kirtland, 4:B2
Whitney, Newel K., koti, Kirtland, 4:B2
Whitney Street, Kirtland, 4:A3
Winter Quarters, Intiaanialue, 5:B1, 6:E2

KIRKON HISTORIAN VALOKUVIA

Nämä valokuvat merkittävistä kirkon historian paikoista ovat seuduilta, joilla varhaiset myöhempien aikojen pyhät kulkivat, joilla nykyajan profeetat ovat eläneet ja opettaneet ja joilla on tapahtunut paljon sellaista, mistä pyhät kirjoitukset kertovat.

Opaskartta

Tämän osion valokuvien paikat ilmenevät oheisesta kartasta. Kuhunkin numeroituun valokuvaan seuraavilla sivuilla liittyy lyhyt kuvaus. Sen jälkeen mainitaan merkittäviä pyhien kirjoitusten tapahtumia sillä seudulla sekä viitteitä pyhien kirjoitusten kohtiin, joissa näistä tapahtumista kerrotaan enemmän.

1. Pyhä lehto
2. Kumorankukkula ja Palmyran-Manchesterin seutu
3. Joseph Smith vanhemman hirsitalo
4. Grandinin kirjapaino painokoneineen
5. Susquehanna
6. Peter Whitmer vanhemman kotipaikka
7. Newel K. Whitneyn ja kumppanien kauppa
8. John Johnsonin talo
9. Kirtlandin temppeli
10. Aadam-ondi-Ahman
11. Far Westin temppelin paikka
12. Libertyn vankila
13. Mansion House Nauvoossa
14. Joseph Smith nuoremman punatiilinen kauppa
15. Nauvoon temppeli
16. Carthagen vankila
17. Kohti länttä
18. Suolajärven temppeli

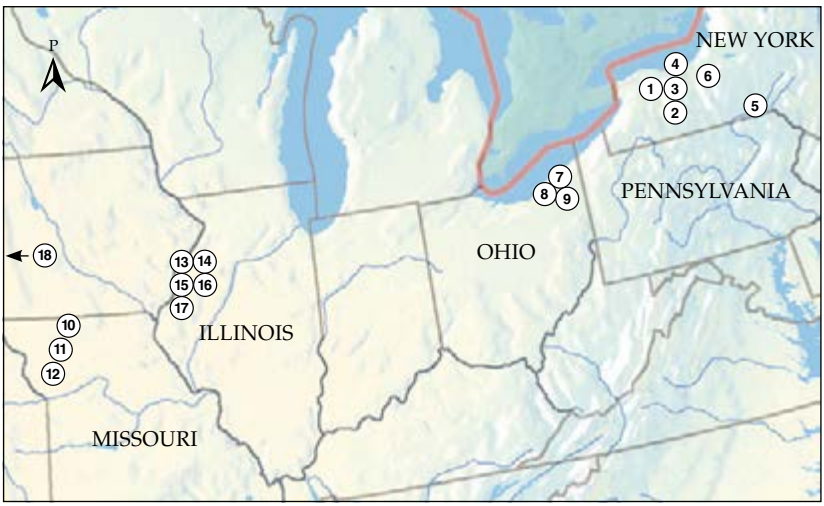

1. Pyhä lehto

Pyhä lehto sijaitsee osaksi Palmyran ja osaksi Manchesterin kaupunkikunnissa New Yorkin osavaltiossa. Tämä metsikkö on aivan sen paikan länsipuolella, jossa Smithin perheen pieni hirsitalo oli vuonna 1820.

Merkittävä tapahtuma: Isä Jumala ja hänen Poikansa Jeesus Kristus ilmestyivät profeetta Joseph Smithille tässä lehdossa (JS–H 1:14–20).

2. Kumorankukkula ja Palmyran-Manchesterin seutu

Näkymä avautuu pohjoiseen. Tässä kuvassa näkyy Kumorankukkula Manchesterissa New Yorkin osavaltiossa. Kukkula alkaa oikeanpuoleisesta alareunasta ja jatkuu ylöspäin vähän yli kuvan puolivälin. Kukkulan pohjoispäässä näkyy enkeli Moronin ilmestymisen ja Mormonin kirjan esiin tulemisen muistoksi pystytetty vaalea monumentti. Kumorankukkula sijaitsee noin 5 kilometriä pyhästä lehdosta kaakkoon. Palmyran kylä on lähellä kuvan yläreunaa 6,5 kilometrin päässä. Smithien maatila ja pyhä lehto sijoittuvat kuvan vasempaan yläkulmaan.

Merkittäviä tapahtumia: Profeetta Joseph Smithin perhe asui tällä seudulla ensimmäisen näyn aikaan (JS–H 1:3). Moroni hautasi vuonna 421 jKr. Kumorankukkulaan kultalevyt, joissa oli hänen kansansa pyhä historia (Morm. s. 1:1–11; Morm. 6:6; Moroni 10:1–2). Tämä sama Moroni ilmoitti Joseph Smithille levyjen kätköpaikan kukkulalla. Moroni antoi levyt hänelle vuonna 1827 (OL 27:5; 128:20; JS–H 1:33–35, 51–54, 59).

3. Joseph Smith vanhemman hirsitalo

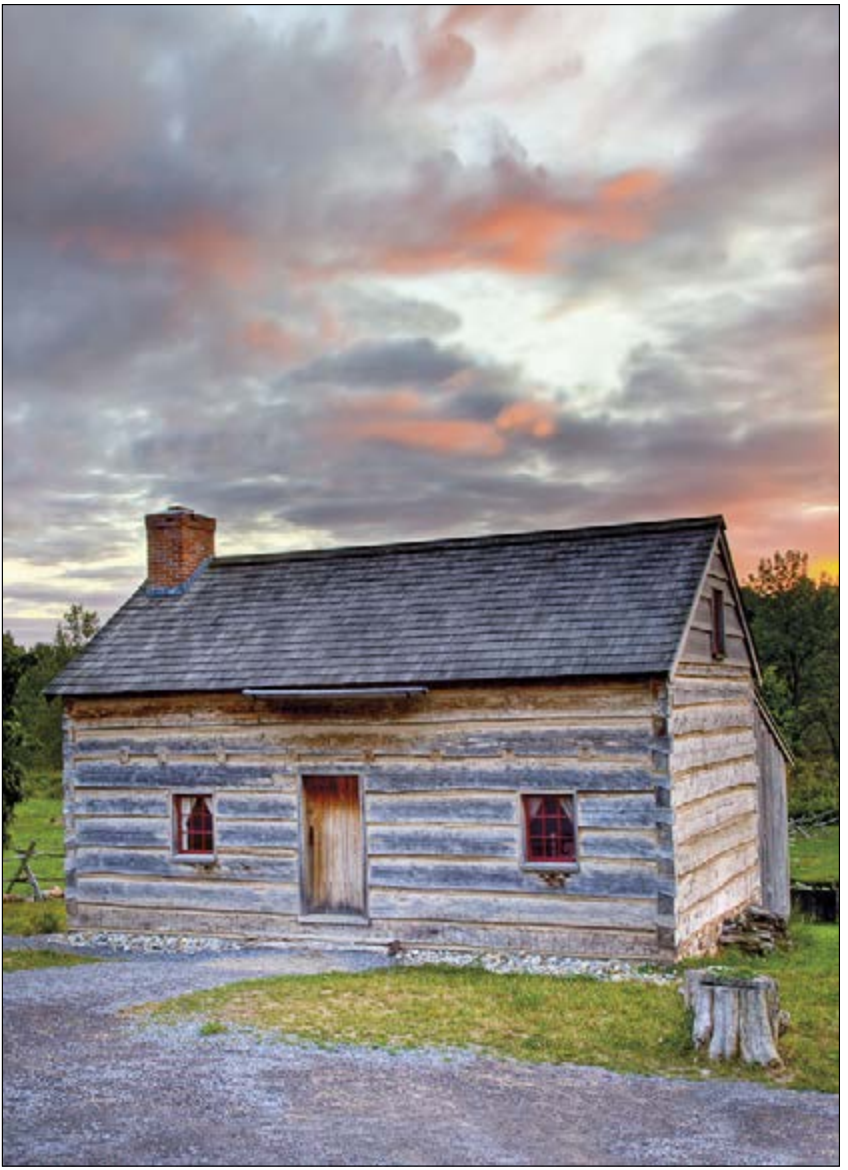

Uudelleen rakennettu Joseph Smith vanhemman hirsitalo alkuperäisen talon paikalla lähellä Palmyraa New Yorkin osavaltiossa. Smithit rakensivat 1½-kerroksisen talonsa veistetyistä hirsistä pian Palmyraan saapumisensa jälkeen. Perhe asui täällä vuosina 1819–1825.

Merkittäviä tapahtumia: Tässä talossa profeetta Joseph Smith tutki Raamattua yrittäessään saada tietää, mikä kirkko oli oikeassa (JS–H 1:11–13). Moroni ilmestyi täällä Josephille ja kertoi hänelle Mormonin kirjan levyistä (JS–H 1:30–47).

4. Grandinin kirjapaino painokoneineen

Palmyrassa New Yorkin osavaltiossa sijaitseva restauroitu Egbert B. Grandinin kirjapaino, jossa Mormonin kirjan ensimmäinen painos julkaistiin vuonna 1830. Martin Harris kiinnitti maatilansa ja myi osan siitä maksaakseen Mormonin kirjan 5 000 kappaleen painoksen. Ladonta oli alkanut elokuussa 1829, ja valmiit kirjat olivat saatavilla 26. maaliskuuta 1830.

Merkittävä tapahtuma: Martin Harrisia käskettiin antamaan auliisti omaisuuttaan Mormonin kirjan painolaskun maksamiseen (OL 19:26–35).

5. Susquehanna

Tämä kuva esittää Susquehannajokea Harmonyn kaupunkikunnassa Pennsylvaniassa.

Merkittäviä tapahtumia: Joseph Smith nuorempi saapui Harmonyyn ensi kerran vuonna 1825 työnhakuun. Hän oli isänsä kanssa täysihoidossa lähellä kuvan esittämää paikkaa sijainneessa Isaac Halen kodissa, jossa Joseph tapasi ensimmäisen kerran tulevan vaimonsa Emma Halen (JS–H 1:56–57). Joseph ja Emma vihittiin 18. tammikuuta 1827. Profeetta sai kultalevyt 22. syyskuuta 1827 Manchesterissa New Yorkin osavaltiossa ja muutti pian sen jälkeen Emman kanssa Harmonyyn, jossa hän alkoi kääntää levyjä. Kääntäessään Mormonin kirjaa Joseph ja Oliver Cowdery halusivat tietää lisää kasteesta ja menivät metsään lähellä tätä paikkaa rukoilemaan Herraa sen vuoksi. Johannes Kastaja ilmestyi vastauksena tähän rukoukseen 15. toukokuuta 1829 (JS–H 1:66–74; OL 13). Hän antoi Josephille ja Oliverille Aaronin pappeuden. Sitten he menivät joelle ja kastoivat toisensa syntien anteeksisaamiseksi. Sitten Johannes Kastaja käski Josephia ja Oliveria asettamaan toisensa Aaronin pappeuteen. Pian sen jälkeen Pietari, Jaakob ja Johannes ilmestyivät Harmonyn ja Colesvillen välisellä seudulla ja antoivat Josephille ja Oliverille Melkisedekin pappeuden (OL 27:12–13; 128:20).

6. Peter Whitmer vanhemman kotipaikka

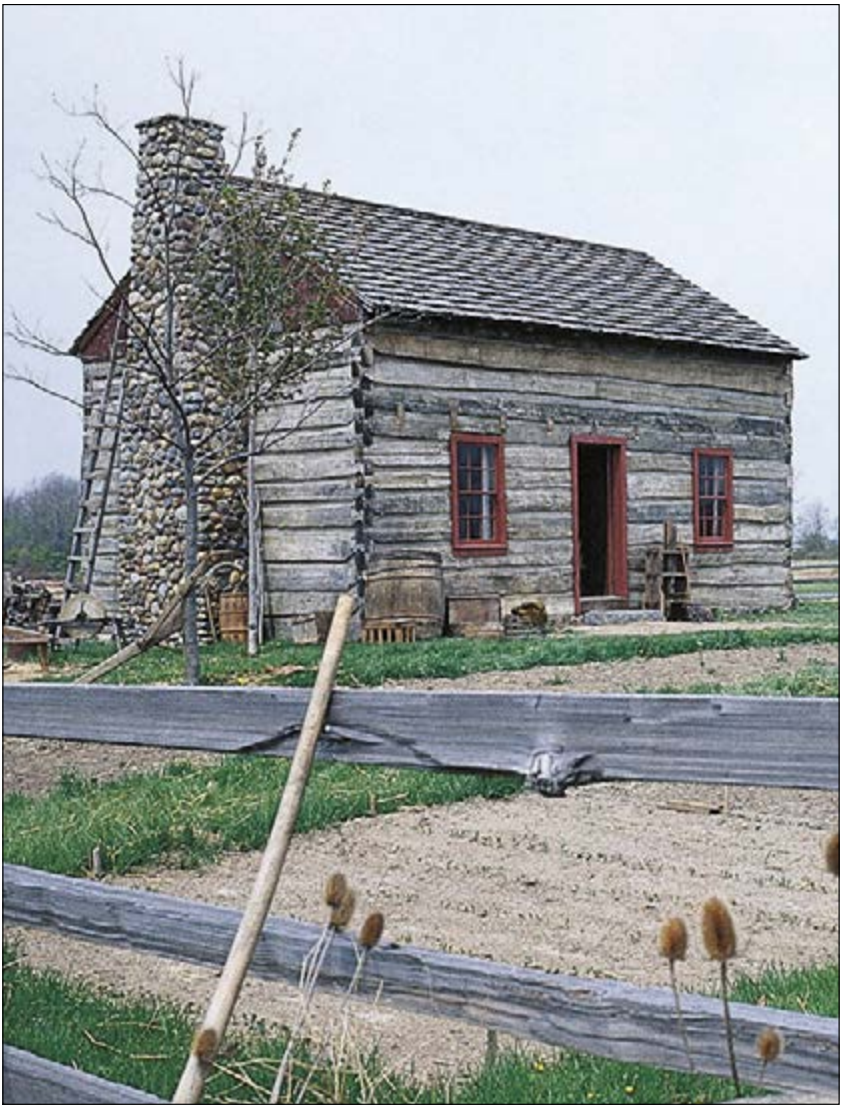

Tämä hirsitalo edustaa Peter Whitmer vanhemman alkuperäistä kotia Fayettessa New Yorkin osavaltiossa.

Merkittäviä tapahtumia: Joseph Smith sai Mormonin kirjan käännöstyön päätökseen täällä kesäkuun lopulla vuonna 1829. Kolme silminnäkijää näkivät enkeli Moronin ja kultalevyt metsikössä tämän talon lähellä. Heidän todistuksensa on painettu jokaiseen Mormonin kirjaan. Noin kuusikymmentä henkeä kokoontui 6. huhtikuuta 1830 Peter Whitmerin kotiin perustamaan virallisesti Jeesuksen Kristuksen kirkon (OL 20). Nuoren kirkon ensimmäiset kokoukset ja konferenssit pidettiin täällä. Opin ja liittojen ilmoituksista kaksikymmentä saatiin Peter Whitmerin kodissa.

7. Newel K. Whitneyn ja kumppanien kauppa

Newel K. Whitneyn kaupalla oli suuri osa kirkon historiassa Kirtlandissa. Joseph ja Emma asuivat täällä vähän aikaa. Täällä saatiin useita merkittäviä ilmoituksia. Profeettojen koulua pidettiin tässä kaupassa 24. tammikuuta 1833 alkaen saman vuoden huhtikuulle asti.

Merkittäviä tapahtumia: Profeetta Joseph sai täällä ilmoituksen viisauden sanasta (OL 89). Täällä hän teki suuren osan Joseph Smithin raamatunkäännöksen (JSR) työstä.

8. John Johnsonin talo

John ja Alice Johnsonin talo sijaitsi Hiramissa Ohiossa. Tämä huone on toisessa kerroksessa.

Merkittäviä tapahtumia: Profeetta Joseph Smith ja hänen vaimonsa Emma asuivat tässä kodissa. Joseph ja Sidney Rigdon saivat monen muun läsnä ollessa suurenmoisen näyn kirkkauden asteista 16. helmikuuta 1832 (OL 76). Profeetta Joseph työskenteli tässä kodissa myös Joseph Smithin raamatunkäännöksen (JSR) parissa. Yöllä 24. maaliskuuta 1832 Josephin ja Emman asuessa täällä joukko luopioita ja mormonismin vastustajia pieksi pahoin Josephin ja Sidneyn sekä levitti tervaa ja höyheniä heidän päälleen.

9. Kirtlandin temppeli

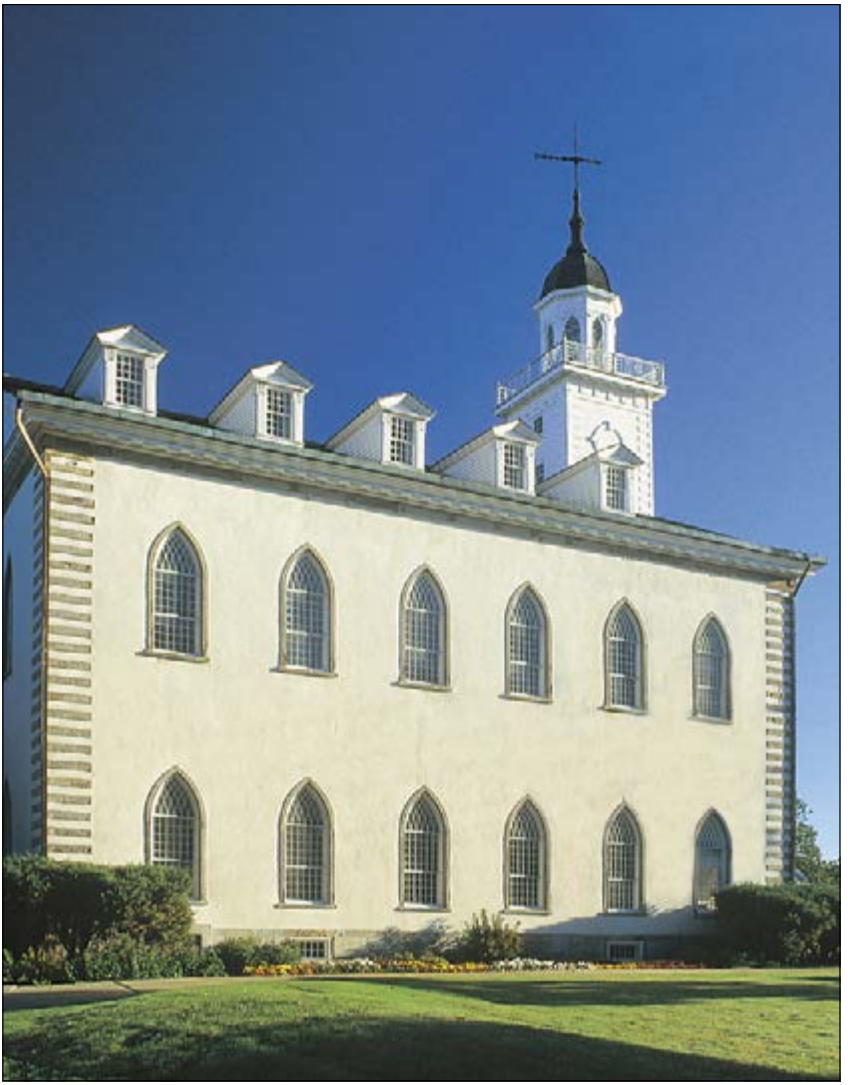

Kirtlandin temppeli sijaitsee Kirtlandissa Ohiossa.

Merkittäviä tapahtumia: Kirtlandin temppeli oli ensimmäinen tämän taloudenhoitokauden aikana rakennettu temppeli (OL 88:119; 95). Joseph Smith näki tässä temppelissä näyn selestisestä valtakunnasta (OL 137). Rakennus vihittiin 27. maaliskuuta 1836 (OL 109). Vapahtaja ilmestyi 3. huhtikuuta 1836 ja hyväksyi temppelin paikaksi, jossa hän ilmoittaisi sanansa kansalleen (OL 110:1–10). Tämän ilmestymisen jälkeen Mooses, Elias ja Elia ilmestyivät Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle ja antoivat heille eräitä pappeuden avaimia ja tärkeää tietoa (OL 110:11–16). Tämä temppeli palveli pyhiä noin kahden vuoden ajan ennen kuin heidän oli paettava Kirtlandista vainon takia.

10. Aadam-ondi-Ahman

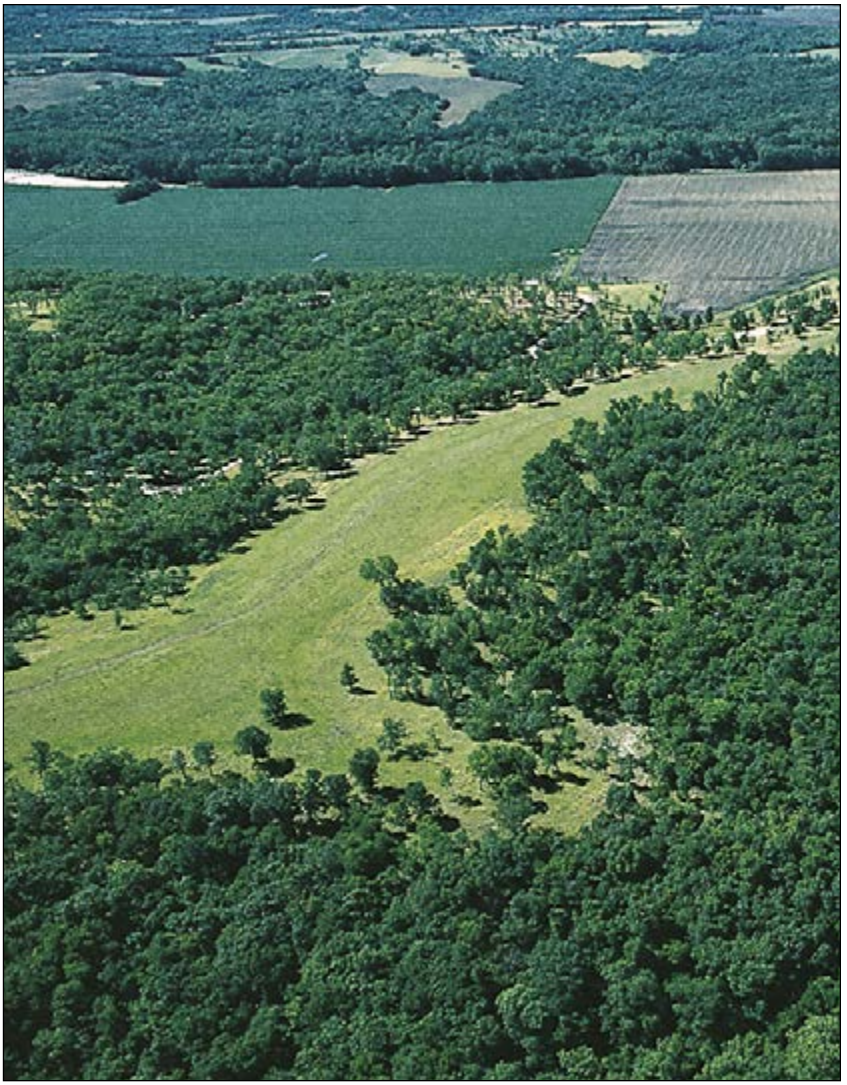

Näkymä avautuu etelään kohti Aadam-ondi-Ahmanin rauhallista, kaunista laaksoa, joka sijaitsee Luoteis-Missourissa lähellä Gallatininpikkukaupunkia.

Merkittäviä tapahtumia: Kolme vuotta ennen kuolemaansa Aadam kutsui vanhurskaat jälkeläisensä tähän laaksoon ja antoi heille viimeisen siunauksensa (OL 107:53–56). Vuonna 1838 Aadam-ondi-Ahmanissa oli 500–1 000 myöhempien aikojen pyhän siirtokunta. Pyhät jättivät tämän asutuksen taakseen, kun heidät karkotettiin Missourista. Ennen Kristuksen toista tulemista kirkkaudessa Aadam ja hänen vanhurskaat jälkeläisensä, joihin kuuluvat kaikkien taloudenhoitokausien uskolliset pyhät, kokoontuvat jälleen tähän laaksoon kohdatakseen Vapahtajan (Dan. 7:9–10, 13–14; OL 27; 107:53–57; 116).

11. Far Westin temppelin paikka

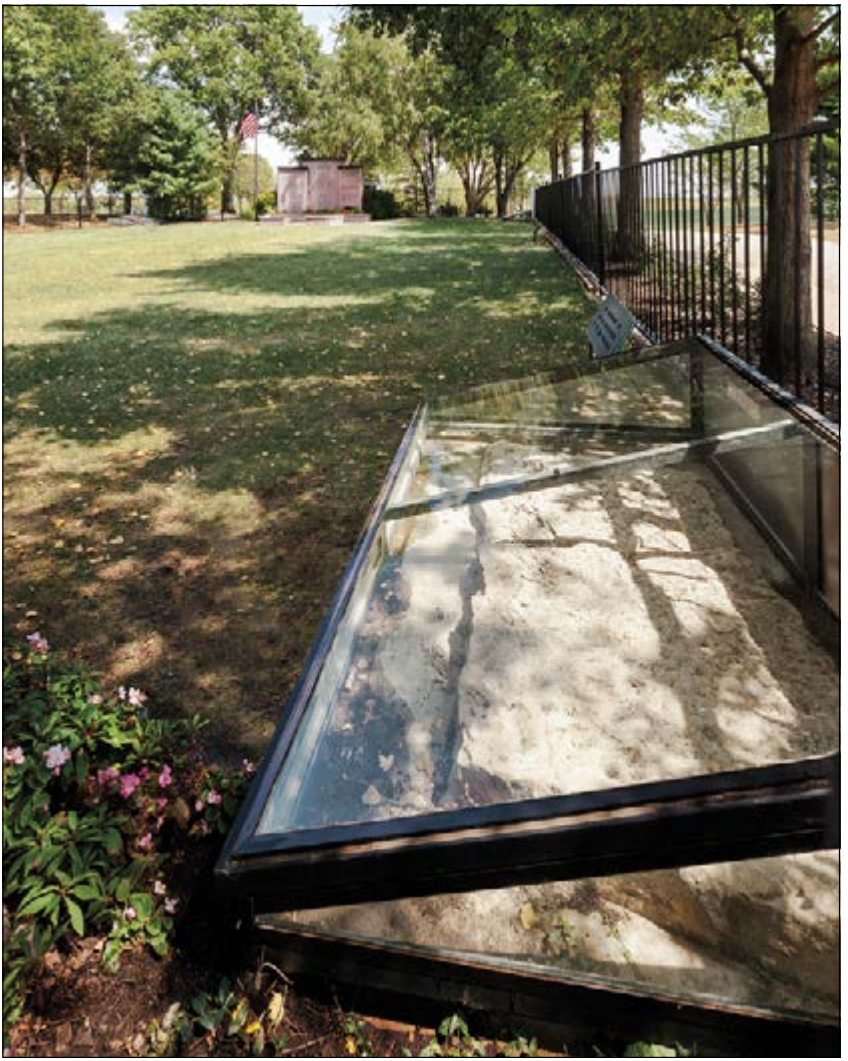

Far Westin siirtokunnasta Missourissa tuli 3 000–5 000 pyhän kotipaikka heidän etsiessään turvaa Jacksonin ja Clayn piirikunnan vainoilta. Vuonna 1838 Herra käski pyhiä rakentamaan tänne temppelin (ks. OL 115:7–8). Vainot estivät heitä tekemästä niin. Samana vuonna 31. lokakuuta profeetta Joseph Smith ja muita kirkon johtajia pidätettiin, ja Richmondissa pidetyn alustavan oikeudenkäynnin jälkeen heidät vietiin Libertyn vankilaan. Talvella 1838–1839 myöhempien aikojen pyhät karkotettiin Far Westistä ja muualta Missourista ja he asettuivat Illinoisiin.

Merkittäviä tapahtumia: Temppelin paikka vihittiin ja kulmakivet laskettiin. Seitsemän Opissa ja liitoissa julkaistua ilmoitusta saatiin (OL 113–115; 117–120). Joseph F. Smith, kirkon kuudes presidentti, syntyi 13. marraskuuta 1838 Far Westissä. Far West oli vähän aikaa kirkon keskuspaikkana profeetta Joseph Smithin siellä ollessa.

12. Libertyn vankila

Vankila Libertyssä Missourissa noin vuonna 1878. Joseph Smithiä ja viittä muuta veljeä pidettiin epäoikeudenmukaisesti vangittuina tässä rakennuksessa, jonka seinät olivat 1,2 metriä paksut, 1. joulukuuta 1838 ja 6. huhtikuuta 1839 välisen ajan. (Sidney Rigdon vapautettiin helmikuun lopussa.) Heidät suljettiin alakerran tyrmään, missä he nukkuivat kylmälle kivilattialle levitetyillä oljilla miltei pimeässä ja heikosti suojattuina talven kylmää vastaan.

Merkittävä tapahtuma: Profeetta Joseph Smith vetosi rukouksessa tuhansien Missourista karkotettujen myöhempien aikojen pyhien puolesta ja sai vastauksen, jonka hän kirjoitti kirjeeseen karkotetuille pyhille (OL 121–123).

13. Mansion House Nauvoossa

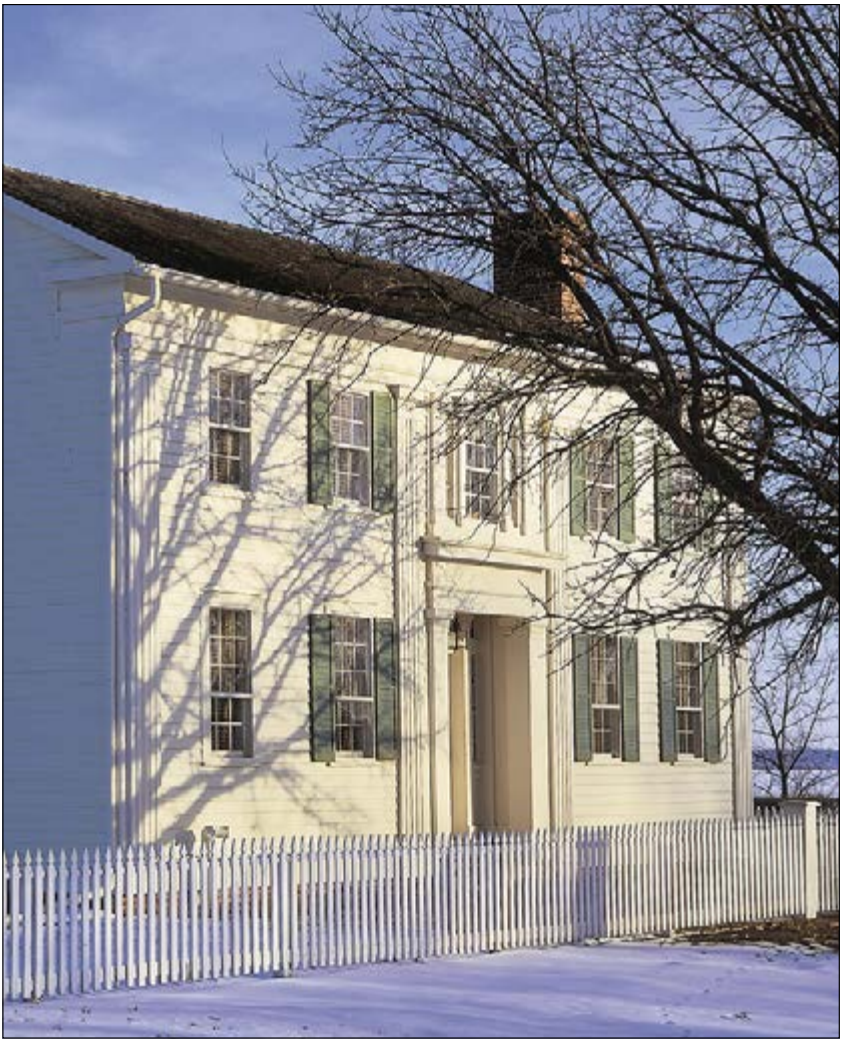

Joseph Smith nuorempi muutti perheineen Nauvoossa sijaitsevaan Mansion Houseen elokuussa 1843. Kun päärakennuksen itäpuolelle lisättiin myöhemmin siipirakennus, talossa oli kaikkiaan 22 huonetta. Tammikuusta 1844 lähtien Ebenezer Robinson piti talossa hotellia. Profeetan perheen käytössä oli kuusi huonetta. Rakennus palveli eräänlaisena Nauvoon seuraelämän keskuksena. Profeetta otti täällä vastaan merkittäviä arvohenkilöitä.

Merkittäviä tapahtumia: Profeetta Joseph ja hänen veljensä Hyrum ammuttiin Carthagessa Illinoisissa 27. kesäkuuta 1844 ja heidän ruumiinsa tuotiin tähän taloon julkisesti nähtäville ennen hautajaisia. Heidät haudattiin perheen pienelle hautausmaalle Main Streetin toiselle puolelle sen vanhan hirsitalon länsipuolelle, jossa Joseph oli aluksi asunut Nauvooseen tultuaan. Emma Smith asui Mansion Housessa vuoteen 1871 asti. Sitten hän muutti Nauvoo Houseen, jossa hän kuoli vuonna 1879.

14. Joseph Smith nuoremman punatiilinen kauppa

Tämä uudelleen rakennettu Joseph Smith nuoremman kauppa ja toimisto sijaitsee Nauvoossa Illinoisissa. Se oli kirkon tärkeimpiä rakennuksia Nauvoon aikana. Sen lisäksi, että siinä oli sekatavarakauppa, siitä tuli myös seura- ja talouselämän sekä poliittisten ja uskonnollisten tapahtumien keskus. Joseph Smithin toimisto oli toisessa kerroksessa.

Merkittäviä tapahtumia: Ennen temppelin valmistumista kaupan ylähuonetta käytettiin toimitushuoneena, jossa ensimmäiset täydet endaumentit annettiin. Profeetta Joseph perusti täällä Apuyhdistyksen kirkon naisille 17. maaliskuuta 1842.

15. Nauvoon temppeli

Alkuperäinen Nauvoon temppeli rakennettiin paikallisesta harmaanvalkoisesta kalkkikivestä. Rakennus oli 39 metriä pitkä ja 27 metriä leveä. Torni nousi 48 metrin korkeuteen maan pinnasta. Kirkon jäsenet tekivät suuria uhrauksia tämän kauniin temppelin hyväksi, jonka rakentaminen alkoi vuonna 1841. Toiset tekivät kuukausia työtä rakennuksella, toiset lahjoittivat rahaa. Vaikka temppeli ei ollut vielä täysin valmis, se täyttyi monesti ääriään myöten, kun jäsenet menivät sinne saamaan toimituksia länteen lähtöään edeltävinä kuukausina. Monet pyhät lähtivät Nauvoosta väkivaltaisuuksien uhatessa varhain keväällä 1846, mutta osa jäi paikkakunnalle rakentamaan temppelin valmiiksi. Vanhimmat Orson Hyde ja Wilford Woodruff kahdentoista koorumista ja noin 20 muuta vihkivät tämän Herran huoneen 30. huhtikuuta 1846. Syyskuussa temppeli jäi autioksi, kun loputkin kirkon jäsenet karkotettiin Nauvoosta, minkä jälkeen hävitysvimmaiset joukot turmelivat pyhän rakennuksen. Sisäpuoli tuhoutui tulipalossa lokakuussa 1848. Jälleenrakennettu temppeli (kuvassa) on rakennettu tarkasti alkuperäisen mukaan, ja sen vihki presidentti Gordon B. Hinckley 27.–30. kesäkuuta 2002.

Merkittäviä tapahtumia: Temppelin kokoushuoneessa pidettiin yleiskonferenssi 5. lokakuuta 1845. Endaumenttityö alkoi 10. joulukuuta 1845 ja jatkui 7. helmikuuta 1846 asti. Yli 5 500 myöhempien aikojen pyhää sai endaumenttinsa, ja monia kasteita kuolleiden puolesta ja sinetöintejä toimitettiin.

16. Carthagen vankila

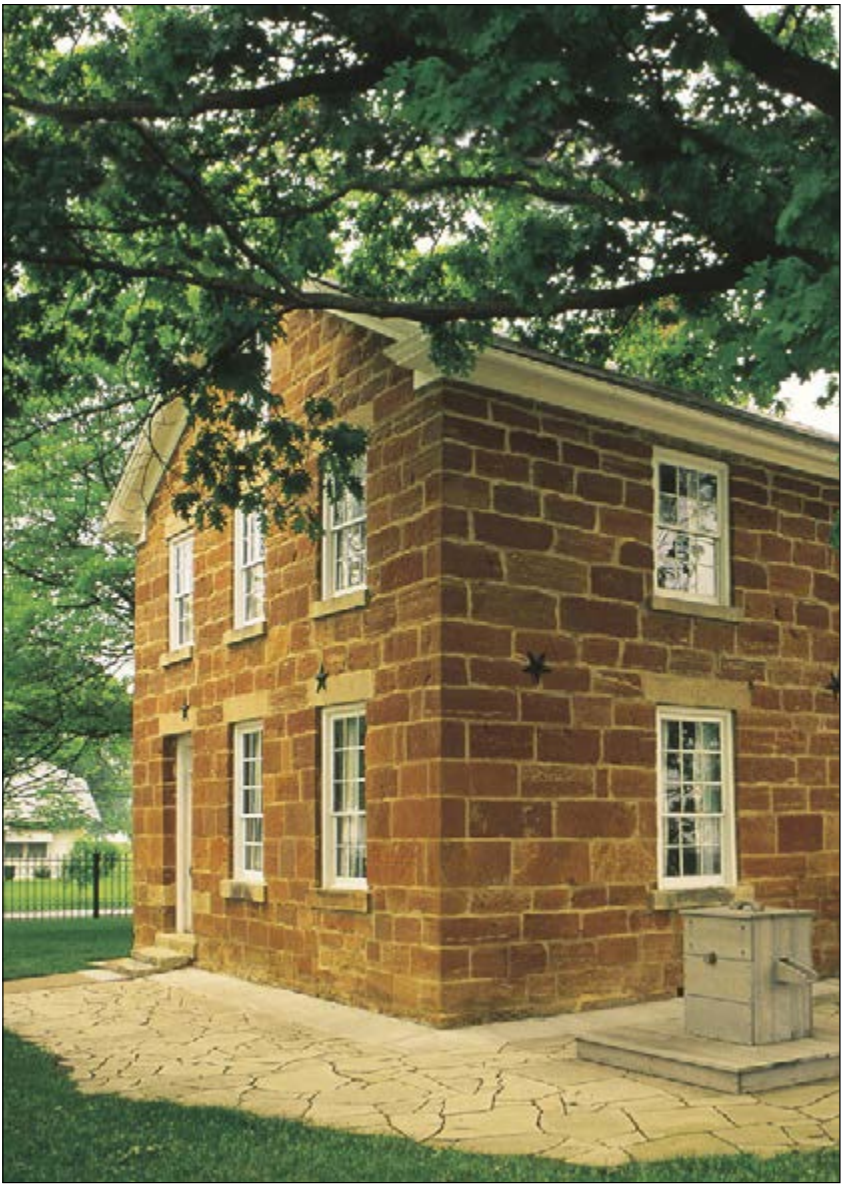

Vankila Carthagen kaupungissa Illinoisissa.

Merkittäviä tapahtumia: Joseph Smith ja hänen veljensä Hyrum ratsastivat Carthageen 24. kesäkuuta 1844. Heidät heitettiin tekaistujen maanpetossyytteiden perusteella tähän vankilaan 25. kesäkuuta. Kasvonsa mustannut joukko ryntäsi rakennukseen 27. kesäkuuta. Joseph ja Hyrum ammuttiin kuoliaaksi, ja John Taylor sai useita osumia. Niin uskomatonta kuin se onkin, Willard Richards ei haavoittunut.

17. Kohti länttä

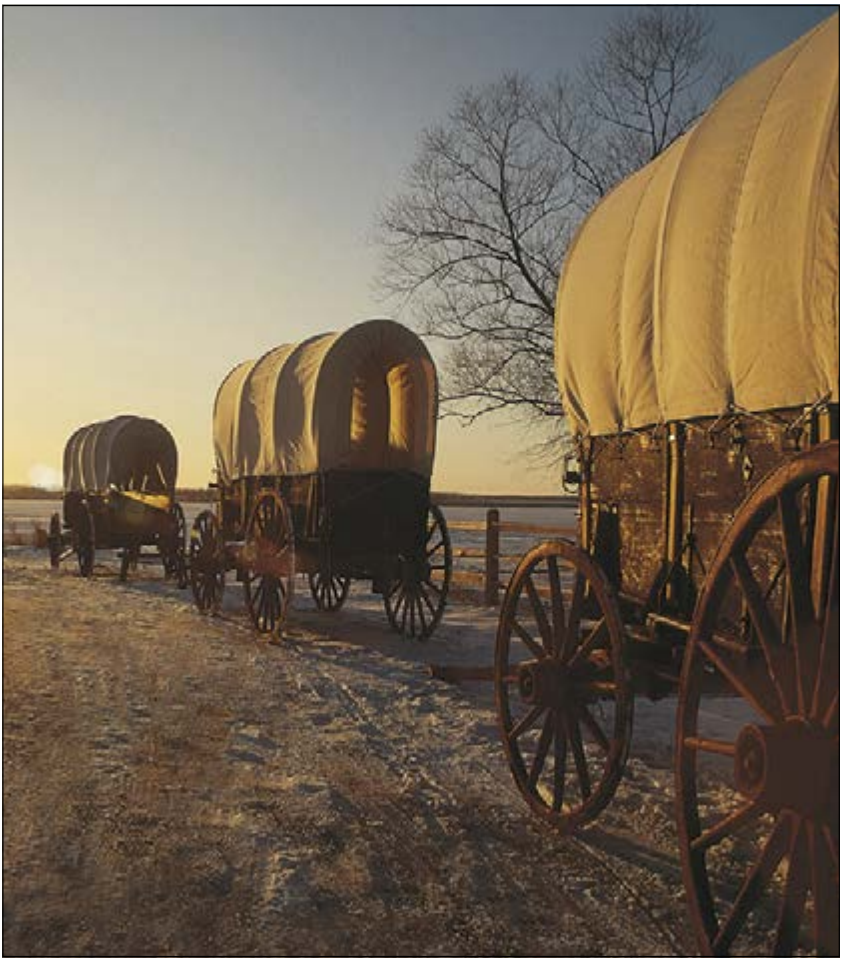

Nauvoosta Illinoisista lähdön alku oli suunniteltu maalis–huhtikuulle, mutta väkivallan uhan takia presidentti Brigham Young käski pyhiä aloittamaan Mississippin ylityksen 4. helmikuuta 1846. Hän itse jäi kaupunkiin toimittamaan endaumentteja pyhille ja lähti Nauvoosta vasta helmikuun puolivälissä.

Merkittäviä tapahtumia: Profeetta Joseph Smith oli profetoinut ennen kuolemaansa: ”Jotkut teistä elävät ja menevät auttamaan asuttamisessa ja kaupunkien rakentamisessa ja näkevät pyhien tulevan mahtavaksi kansaksi Kalliovuorten keskellä.” Liki 12 000 pyhää lähti Nauvoosta helmi–syyskuussa 1846. Pyhien jatkaessa matkaa Winter Quartersista ja myöhemmin muualta heidät järjestettiin kymmenen, viidenkymmenen ja sadan komppanioihin, joilla oli omat päällikkönsä (OL 136:3). Syyskuussa 1846 noin 800 miestä aseinaan kuusi tykkiä alkoi saartaa Nauvoota. Usean päivän taisteluiden jälkeen jäljellä olleiden pyhien oli pakko antautua säästääkseen henkensä ja saadakseen mahdollisuuden ylittää virran. Sen teki 500–600 miestä, naista ja lasta, jotka leiriytyivät vastarannalle. Presidentti Brigham Young lähetti pelastusryhmiä ja varusteita näiden ”köyhien pyhien” turvaan hakemiseksi.

18. Suolajärven temppeli

Suolajärven temppeli koillisen suunnasta. Muutama päivä sen jälkeen kun myöhempien aikojen pyhien ensimmäinen pioneerikomppania oli tullut Suolajärven laaksoon, presidentti Brigham Young iski kävelykeppinsä maahan ja julisti: ”Tähän rakennamme Jumalamme temppelin.” Maa murrettiin 14. helmikuuta 1853. Kulmakivet laskettiin 6. huhtikuuta 1853. Temppeli valmistui ja se vihittiin 40 vuotta myöhemmin 6. huhtikuuta 1893. Ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin koorumi kokoontuvat tänne joka viikko keskustelemaan ja etsimään Herran ohjausta Jumalan valtakunnan johtamiseen ja rakentamiseen.

Merkittäviä tapahtumia: Herra on vuodattanut täällä kirkon presidenteille ja muille johtaville auktoriteeteille ilmoituksen henkeä, kuten silloin kun Virallinen julistus 2 annettiin. Sittemmin ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin neuvosto hyväksyivät yksimielisesti ja julkaisivat asiakirjan ”Perhe – julistus maailmalle”. Sekä eläville että kuolleiden puolesta tehdyt temppelitoimitukset ovat koituneet miljoonien siunaukseksi.

FINNISH